Universidad de Deusto
Biblioteca

CAIE E

Opusa

Omnia

Rome

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX

RERVM SENTENTIA-
RVMQVE OMNIVM QVAECVNQVE

in vniuerſa ſacræ Theologiæ Summa Diui Thomæ Aquinatis, aut in Commentariis Reuerendiſs. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis titulo S. Xiſti, dignæ animaduerſione habentur, magna rerum memorabilium acceſſione, nouiſſima hac editione, auctus & locupletatus.

LVGDVNI,
Apud hæredes Iacobi Iunctæ,
M. D. LXVIII.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX LOCVPLETISSIMVS EORVM QVAE IN TEXTV SVMMÆ SACRÆ THEOLOGIAE SANCTI THOMAE AQVINATIS CONTINENTVR, SECVNDVM ALPHABETI SERIEM DIGESTVS.

A

BBAS baculo canonicus libro, episcopus annulo inuestiuntur. q.62.1.c.pa.270.3.par.

Abdicatio. Expeditius homo peruenit ad beatitudinem totaliter bona huius mundi abdicando. q.18.4.c. pag.355. prim.secundæ partis.

Abdicatio. vide Diuitiæ.pri.sec.par.

Abdicantur diuitiæ per paupertatē delitiæ carnis per perpetuā castitatem,superbia vitæ per obedientiæ seruitutem.q.108.4.c.pag.ead.pri.secun.par.

Abel Abrahæ & Melchisedech sacrificio comparatur eucharistia in missa.q.83.4.5 pag.401.ter.par.

Ablutio manuum in missa fit ad decentiam & ad significandam emundationem etiam à minimis peccatis.q.83.5.1.pag.402. tertia parte.

Ablutio pedū veteris testamenti in nouo testamēto prætermittitur: & retinetur lotio manuū.q.83.5.1.pag.ead.ter.par.

Abraham Isaac & Iacob fuerunt Prophetæ. q.174. artic.6.pag. 613.pri.secun.par.

Abrahā fuit primus qui se ab infidelibus separauit: ideò ipse primus circuncisionem accepit.q.102.5.1.pāg.330.pri.se.par.

Abraham cum per mandatum Dei consensit occidere filium nō consensit in homicidiū. quæst. 94.5.2.pag.397.& q.100.8.3. pag.318.pri sec.par.

Abrahā in opere illo quod fecerat cognoscere potuit experimētaliter se Dei timorem habere.vel potest ad hoc etiā ad reuelationem referri.q.112.5.3.pag.374.pri.se.par.

Abraham. vide Circuncisio. Nasci.Christus.pri.secun.par.

Abraham primus inter antiquos promissionem accepit de Christo nasciturο, & primus se à societate infidelium segregauit. q.70.2.c.pag.329.ter.par.

Abrahæ & Dauidis Christus specialiter dicitur filius. q. 31.2.o. pag.159.ter.par.

Abrahæ descēdentes decimati sunt in eo prēter Christum.q.31. o.pag.163.ter.par.

Abrahæ facta fuit promissio de Christo nō ,ppter meritū ipsius. sed ex gratia Dei.q.98.4.c.pag.308.pri.se.par.

Abrahæ verbum illud dictū, videlicet nūc cognoui quòd timeas dominū potest referri ad notitiam experimeotalem : quæ est per exhibitionem operis.q.112.5.3.pag.374.pri.se.par.

Absolutio vniuersalis à culpa & à pœna fit in perceptiōe baptismi & in martyrio.q.68.2.2.pag.317.ter.par.

Absolutio in publico facta,vt in missa,prima, & cōpletorio non est sacramentalis.q.84.3.1.pag.424 ter.par.

Absolutio sacerdotis instrumētaliter remittit culpam.q.84.3.3. pag.424.ter.parte.

Absolutionis sacramentalis forma debet fieri per verbum indicatiuum.q.84.3 o.pag.114 ter.par.

Absolutionis sacramētalis forma differt à forma baptismi & cōfirmationis: & est ista: ego te absoluo.q.84.3.o.p.114.ter.par.

Absolutum. Id quod est per essentiam relatū, posterius est absolutum:sed id cui attribuuntur relationes,non oportet q̄ sit posteriūs.q.16.4.1. pag.51.pri.secun.par.

Abstinentia importat subtractionem ciborum, ideo est virtus ratione reguletur.q.46.art.1.pag.491.secun.secundæ par.

Abstinentia est specialis virtus.q.146.ar.1.pa.491.sec.secun.par.

Abstinentia à cibo necessario ad valetudinem quo ad optimam dispositionem corporis laudatur, non autem quo ad ea quæ incubunt ex officio vel societate.q.146.ar.1.pa.ead.se.sec.par.

Abstinētia cōsistit in medio,licet denominetur à defectu.q.16.4 artī.3 pag.ead.secun.secundæ par.

Abstinentia ciborum,& eorum vsus,non pertinet ad regnū Dei nisi sit cum ratione,fide,& dilectione Dei.q.146.artic.1.1.pa. ead.secunda secundæ par.

Abstinentia in scientia est administrāda,vt scilicet,homo à cibis abstineat prout oportet pro congruentia hominū cū quibus viuit,& personæ suæ,& pro valetudinis suæ necessitate.q.146. art.1.pag ead.sec.secun.par.

Abstrahere contingit dupliciter, scilicet componendo,& diuidendo,vel per modum absolutæ considerationis.quæ.85.art. 1.ad.1.par.prima.

Abstrahere species intelligibiles a sensibilibus est angelis impossibile.q.55.artic.2.ad 2.par prima.

Abstrahere species intelligibiles à sensibilibus mediātibus sensibus,& aliis potentiis sensitiuis fit, quod animæ separatæ non contingit.q.89.art.7.par.pri.

Abstrahit homo vt intelligat,quod angelis non conuenit.quæst. 85.artic.1.ad 2.par.prima.

Abstrahit Physicus,Metaphysicus &Mathematicus differenter. q.85.art.1.ad 1.par.pri.

Abstractio circunscriptiua per intellectū à Deo viso sicuti est,est impossibilis.q 33.c.pag.19.ter.par.

Abstractio scientiæ ex corporalibus, in statu innocentiæ nō fuisset.q.61.2.c.pag 277.ter.par.

Abstractio quātitatis mathematicæ nō fit à materia intelligibili sed à materia sensibili.q.77.2.4.pag.368.ter.par.

Abstractio est duplex,scilicet formæ à materia , & vniuersalis à particularibus.q 40.arti.3.par.pri.

Abstractum & concretum in diuinis idem sunt.quæst.40.artic1. ad.1.parte.prima.

Abstractum & concretum in diuinis sunt idem realiter.& differunt secundum rationem.q.17.1.c.pag.110.ter.par.

Abundantia temporalium est materia superbiæ.Quo.4.q.12.artic.2.Addit ad 3.partem.

Accedere est prius in intentione, & posterius in executione,quā recedere.q.29.2.3.pag.84.pri.secun.par.

Accessus per se respicit id quod est conueniens naturæ : recessus autem id quod est contrarium.q.36.1.c.pag.215.pri.se.par.

Accessus & recessus dupliciter cōsiderantur,scilicet ex parte mobilis:& ex parte agentis.primo modo recessus præcedit accessum,secūdo modo est econuerso. q.113.8.1.pag.380.pri se.par.

Accessus est prior recessu in ordine causæ agēdis & finalis:sed est posterior tēpore & ex parte subiecti.q.35.6.2.pa.401.ter.pa.

Acceptio personarum in quo consistat Quo.4.q.63.ar.3.Addit. ad.2.partem.

Acceptio personarum locum habet in his quæ ex debito dātur non autem in his quæ ex gratuita voluntate conferuntur.quæst. 97.4.2.pag.306.& quæst.98.4.2 pag. 308.& quæst.100.3.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

pag.143.pri.secundæ partis.
Acceptio vide Dispensatio.pri.sec.par.
Acceptio personarum est attendere ad conditionē personæ,nihil facientem ad illud negotiū.q.63.arti.1.pag.122.se.sec.par.
Acceptio personarum est tantum de re debita,ideo non conuenit Deo.q.63.art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Acceptio personarum est grauius peccatum in re spirituali,quā in temporali.q 63.art 2.pag2.23.sec.secun.par.
Acceptio personarum est peccatum oppositum iustitiæ distributiuæ.q.63.arti.1.pag.122.se.sec.par.
Acceptio personarum contingit in honorando.quæst.63.arti.3.pag.123.sec.secun.par.
Acceptio personarum contingit in iudicijs.quæst.63.arti.4.pag.124.secun.secundæ partis.
Acerbitas pœnæ respondet grauitati culpæ. qu.87.4.3.pag.273. prima secundæ partis.
Acetum non potest naturaliter mutari in vinum. quæst.74.5.2. pag.145.tertia parte.
Acetum & vinum differunt specie.q.74.5.2.pa.346.ter.par.
Accidens magis dicitur entis,quā ens.q.55.4.1.pa.163.& q.110. 2.3.pag.163.pri.se.par.
Accidens habet dependentiā ad subiectum,& in abstracto diffinitur per subiectū loco differentiæ:sed in concreto loco generis.q 35.1.1.pag.155.pri.sec.par.
Accidens est dignius substantia secundum quid:sed substātia est simpliciter dignior accidente.q.66.4.c.pag.201.& quæst.119. 2.2.pag.367.pri.secun.par.
Accidens dicitur esse in alio accidēte sicut in subiecto,quia inhæret substātiæ mediāte alio accidēte. q.7.1.1.pag.28.& q.50.2. 2.pag.141.& q.56.1.1.pag 163.pri.sec.par.
Accidens non agit effectiuè in subiectum sed formaliter.q 85.1. 4.pag.268.& 110.2.1.pag.367.& quæst.111.1.1.& 2.1.pag.369. & 370.pri.secundæ par.
Accidens dicitur alterius dupliciter,scilicet quia inest ei: & quia est simul cum eo in eodem subiecto.q.7.1.2.pa.28.pri.se.par.
Accidēs dicitur accidēti accidere dupliciter: primo quia duo accidentia comparantur ad vnū subiectum absque ordine secūdo cum aliquo ordine.q.8.1.3 pag.ead.pri.se.par.
Accidens neque fit, neque corrūpitur:sed dicitur fieri vel corrūpi secundum quod subiectū incipit vel desinit esse in actu secūdum ipsum.q.110.23.pag.377.pri sec.par.
Accidens.vide Proprium.pri.se.par.
Accidens per se non potest alterius accidentis esse subiectū nisi ordine quodam.q.77.art.7.ad.2.par.pri.
Accidens quare magis dicitur entis, quam ens.quæst.90.arti.2. parte prima.
Accidens non est ens, sed entis: & est nobilius suo subiecto secundum quid est, simpliciter autem est ecouerso. quæst.21.1. 3.pag.81.tertia parte
Accidens potest esse sine subiecto virtute Dei.q.75.5.0.pag.356. & q.77.1.0.pag.367.ter.par.
Accidens non potest transire de subiecto in subiectum.q.62.3.2. pag.281.& q.77.1.c.pag.367.ter.par.
Accidens non potest esse subiectum accidentis,sed substantia.q. 77.2.1.pag.368.
Accidens quod excedat suum subiectum in agendo, non est cōtra eius rationem,sed quod excedat in essendo.quæ.115.arti.1. ad.15.prim.parte.
Accidentis propria definitio nō est ens in subiecto:sed est res cuius essentiæ competit habere esse in subiecto.quæst.77.1.pagina 36.ter.parte.
Accidēti conueniens ex parte subiecti,& nō ex ipsa ratione accidentis,non attribuitur accidenti in abstracto,sed in cōcreto. q.53.2.3.pag.155.pri.sec.par.
Accidentia in sacramento absque subiecto subsistunt & hoc miraculosè.Quodl.9.q.2.ar.5.addit.ad.3.partem.
Accidentia non minus quā substantiæ à Deo producta sunt.ibi.
Accidentia virtute diuina inesse conseruantur in Sacramento altaris.ibidem.
Accidentia conferunt ad cognitionem quod quid est. quæst.18. art.2.parte prima.
Accidentia & formæ nō subsistentes sicut dicūtur entia,nō quia habeant esse sed quia eis aliquid est:ita dicuntur bona vel vna non alia bonitate vel vnitate.sed quia est eius aliquid bonum vel vnum.q.15.4.1.pag.162.pri.se.par.
Accidentia & virtus nō habent naturam ex qua, sed in & circa quam.q.55.4.c.pag.ead.pri.se.par.
Accidentia per se cadunt sub arte:nō autem accidentia omnino per accidens.q.7.2.2.pag.28.& q.18.3.2.pa.57.pri.se.par.
Accidentia aliqua individualia pertinentia ad dispositionem naturæ,à parentibus prorogantur in filios: non aūt ea quæ sunt purè personalia.q.81.2.c.pa.258.pri.sec.par.
Accidentia.vide Proprtia.pri.sec.par.
Accidentia panis & vini sunt in sacramento altaris virtute Dei & ibi manent.q.75.5.0.& q.76.1.3.pa.356.ter.par.
Accidentia ista habent quantitatem pro subiecto.quæst.77.2.0. pagina 368.
Accidentia ista non sunt subiectiuè in aēre.quę.77.1.0.pag.367. tertia parte.
Accidentia ista habēt modū essendi,agendi. & patiendi subiecti uēideo sine forma substātiali virtute diuina possunt agere & pati quicquid poterat substantia præexistens. qu.77.3.4.5.6. 78.0.pag 366.ter.par.
Accidentia ista immutāt corpora exteriora : & possunt agere ad formam substantialem.q.77.3.0.pag.368.ter.par.
Accidentia ista nutriant.q.77.6.0.pag.371.ter.par.
Accidentia panis conseerati possunt frangi.nec tamen Christus frangitur.q.77.7.0.pag.320.ter.par.
Accidentia vim consecrati possunt misceri cum aliis liquoribus. q.77.8.0.pag.372.ter.par.
Accidentia ista corrumpi possunt sicut & ante consecrationē dupliciter: scilicet per se & per accidens.quæst.77.4.0.pagi.369. tertia parte.
Accidentia ista sunt composita ex esse & quod est. quęst.77.1.4. pag.368.ter.parte.
Accidentium sacramenti altaris operationes,quędā sunt naturales & quædam miraculosa.q.75.6.3.pag.317.ter.par.
Accidentium istorum quomodo ex eis possit aliquid generari: & quod necesse est ex eis generari aliquid cum corrumpūtur. q.77.3.0.pag.370.
Accidentium istorum fractio tria significat. quæst.85.5.7.8.pa. 402 tertia parte.
Accidentium istorū corruptio non est miraculosa, sed miraculi præsupponit.q.79.4.3.pag.370.ter.par.
Accidentiū istarū immutatio nō facit ibi desinere corpus Christi:nisi qua corrumperetur substātia panis & vini si adesset. q. 76.6.0.pag.369.& q.77.4.0.pag.362.ter.par.
Accidentalis forma secūdum seipsam & in abstracto nō dicitur secundū magis & minus.q.52.1.1.0.pa.153.& q.53.2.ad tertiū. pag.155.pri.secun.par.
Accidentaliter conueniat alicui quicquid aduenit ei post eius esse completum nisi trahatur in communionem illius esse cōpleti. q.76.2.pag.20 ter.par.
Accidia est species tristitiæ.q.35.8.0.pag.114.pri.se.par.
Accidia quid est & avaritia:& quòd sola superbia & invidia sunt in dæmonibus.q.63.arti.2.ad.2.& 3. par.pri.
Accidia & invidia opponuntur gaudio charitatis,scilicet, prima vt est de bono diuino,secunda vt est de bono proximi. q.36. arti.3.pag.ead.ter.secun.par.
Accidia est peccatum.q.35.arti.1.pag.136.se.secun.par.
Accidia est tædium bene operandi, & tristitia de re spirituali.q. 35.ar.1.pag.ead.se.sec.par.
Accidia quæ est tristitia de bono spirituali, diuino, est speciale peccatū,sed tristitia illa in cōmuni cōuenit omni vitio,similiter gaudiū de bono spirituali diuino cōuenit speciali virtuti scilicet, charitati, sed in cōmuni conuenit omni virtuti.q.35. artic.2.pag.137.sec.secun.par.
Accidia de se est peccatum mortale.quęst.35.art.3.pa.ead.secun. secundæ partis.
Accidia est contra tertium præceptum decalogi.quęst.35.arti.3. 1.pag.138.secun.secundæ par.
Accidia est contraria charitati.q.35.art.3.pag.137.se.sec.par.
Accidia est vitium capitale.q.35.arti.4.pa.138.se.secun.par.
Accidiæ filiæ sunt,malicia,rācor,pusillanimitas,torpor,evagatio mentis.q.35.arti.4.pag.142.sec.secun.par.
Accipere vsuram est à Deo permissum.q.78.artic.1.2.pag.268. secunda secundæ partis.
Accipere aliquid temporale pro sacramentis est simonia nec consuetudo excusat,non autem accipere ad sustentationem, qu.est.100.artic.2.pag.303.sec.secun.par.
Accipere aliquid pro dispensatione,commissione, correctione, doctrina ex officio spirituali festo faciendo vel prætermittendo etiam ad sustentationem, est simonia si ex officio ad ea quis obligetur,& stipendia habeat,visitātes tamen possunt accipere procurationes.quæst.100.artica.3.3.pagina.365.secunda secundæ partis.
Accipere vniuocè nō dicitur de filio & creatura,licet sit vtrique commune.q.33.art.3.ad.2.par.pri.
Accipiens rem inuitentam animo derinendi,furtum facit,nisi ere dat haberi pro derelicta, vel nullius esse.quæst.66.articu.5.2. pag 236.secun.secundæ par.
Accipiens rem alienam occultè vel manifestè autoritate judicis non est furtum vel rapina,quia per sententiam sit sibi debitū. qō.66.artı.5.2.pag.ead.sec.secun.par.

Accipiens

Accipiens rem alienam iniuriosè vel ad sui vtilitatem, tenetur restituere etiam si amisit eam. quæst.62. articu.6.pag. 219.secunda secundæ par.
Accipiens iniustè ex quacunque causa directè vel indirectè tenetur ad restitutionem.q. 62. arti.7.pag.220 sec.secun.par.
Accipiter significat eos qui ministrant potentibus ad deprędādum pauperes.q.102.6.1.pa.139 pri.sec.par.
Actio Dei est sua essentia.q.9.1.1.pag.69.ter.par.
Actio formæ substantialis vel accidentalis dependet à Deo. q. 77.3.2.pag.368.ter.par.
Actio prima principij propriè dicitur operatio:nō autem actiones secundorum,sed dicuntur operata. quæst.19.1.c.pag.119. tertia parte.
Actio instrumenti duplex,scilicet secundum propriam formam & vt mouetur à principali agente. quæst.19.1.c.pag. 119.& q. 62.1.2.pag.180.ter.par.
Actio prima est alia ab actione principalis agentis,secunda vero est eadem.q.19.1.c.2.& 2.c.pag.120.ter.par.
Actio speciem habet à forma agentis.q.19.2 3.pag. ead.ter.par.
Actio non attribuitur instrumento propriè, sed principali agenti.q.13.3.c.pag.88.& q.15.0.1.pag.98.ter.par.
Actio attribuitur instrumento sicut immediatè agenti, sed principali agenti sicut in cuius virtute agit instrumentum. q.66. 5.1.pag.304.ter.parte.
Actio principalis agentis & instrumenti: non potest esse eadem numero essentialiter.q.19.1.c.pag.119.ter.par.
Actio est per aliquam formam.q.19.1.4.pag.120.ter.par.
Actio eadem ex diuersa intentione facta, potest esse bona & mala.q 82.5.3.pag.398.ter.par.
Actio qualitatis quæ est ad formam substantialem, non fit nisi in virtute formæ substantialis, nec ipsa forma est principium actionis nisi mediante qualitate. quæstio. 77.3.3.pagin.369. tertia parte.
Actio cuiuscunque rei est per formam naturæ illius rei. Quo.6. q.1.art.2.addit.ad.3.partem.
Actio ignis est secundum proprietatem naturæ ignis. Quod.6. q.2.art.2.addit.ad.3.partem.
Actio voluntatis angelicæ radicatur in essentia eius à qua procedit eius virtus & operatio.Quodlibe.6.q.2.articu.2. addit. ad.3.partem.
Actio non potest agere omnia quæ potest velle quia actio voluntatis limitatur,Quod.6.q.2.art.2.addit ad 3.partem.
Actio duplex est.Quod.4.q.6.ar.9.addit.ad.3.par.
Actio & operatio Dei est sua substantia.q.49.4.c.pa.144.& quę. 55.2.ad tertium pa.161.pri.sec.par.
Actio & quilibet motus creaturæ est à Deo. quæ.6.1.3.pa.24.& q.69.2.0.pa.212.& q 109.1.pag.356.pri.sec.par.
Actio intellectus & cuiuscūque entis creati dependet à Deo.quā tum ad formam, & inquantum mouetur ad agendum. q.109. 1.c.pag.ead pri.sec.par.
Actio est manens in agente, factio vero est actus transiens in exteriorem materiam. quæst.58.4.c. pag.169.&.5.1. pag.170. prima secundæ par.
Actio est duplex,scilicet manens in agente:& transiens in exteriorem materiam.q.3.2.ad tertium.pag.5.& q.31.5.c.pag.47. & q.74.1 c.pag.105.pri.sec.par.
Actio manens in agente est actus & perfectio agentis:transiens vero patientis.quæst.3.2.ad tertium.pag.10.quęst.31.5.c.pag. 100.pri secundæ partis.
Actio humana, speciem à fine proximo sortitur. quæst.1.3.c.3. pag.3.pri.secun.par.
Actio dicitur voluntaria dupliciter, scilicet quia imperatur, & quia elicitur à voluntate.q.1.1.2.pag.1.& q.6.4.c.pag.23.&.q. 71.6.c.pag 220.pri.sec.par.
Actio naturæ est determinata ad vnum. quæstio.10.1.1. pagi.37. pri.secundæ partis.
Actio sortitur speciem ab actu qui est principium agendi: passio verò ab actu qui est terminus motus nostri. quæst.1.3.c. pag.3.pri.secundę partis.
Actio proprie attribuitur instrumento: sed principali agenti.q. 16.1.c.pag.50 pri.sec.par.
Actio aliqua est finis vltimus.aliqua est propter finem. quęst.11. 2.pag.2.pri.secun par.
Actio inquantùm habet aliquid de esse, intantum est bona: inquantùm verò deficit ei aliquid de plenitudine essendi,intantum est mala.q. 8.1.2.pag.57.pri secun.par.
Actio hominis est bona vel mala ex genere,fine, & circumstantiis.q 18.0.pag.56.& q 20.1.2.c.pag.69.pri.secun.par.
Actio aliqua dupliciter dicitur intellectualis, vno modo sicut consistens in intellectu,alio modo vt regulata & imperata ab aliquo intellectu.q.12.arti.1.ad. 2.par.pri.
Actio est actualitas virtutis,sicut esse substantiæ, vel essentiæ.q. 54.arti.1.par.pri.
Actio & passio licet sint idem subiecto,propriis tamen differūt rationibus.q.28.articu.3.ad.1.par.pri.
Actio immanens est perfectio agentis, transiens verò mobilis. q.18.ar.3.ad.1.par.pri.
Actio immanens non est media inter agens & obiectum, sicut transiens:sed vnionem sequitur obiecti cum agente. quæ.54. art.1.ad.3.par.pri.
Actio immanens quandā de sui ratione infinitatem habet, simpliciter scilicet,vt intelligere: vel secundum quid, vt sentire. q.54.artic.2.par.pri.
Actio intellectiua quare remittit in nobis : & non in angelis. q. 112.art.1.ad 3 par.pri.
Actio motoris non attribuitur moto nisi sicut instrumento.quę. 76.art 1.par.pri.
Actio naturæ tendit ad vnum,quod est effectus per se: & nō per accidens.q 116.art.1.par.pri.
Actio nihil aliud importat, quàm ordinem originis, quod est à principio vel à causa remoto motu.quęstio 41.artic.1.ad. 2. parte prima.
Actio nullius creaturæ potest esse eius substantia.quæst.14.arti. 1.parte prima.
Actio personalis producens personam nihil aliud est, quàm habitudo principij ad personam,quæ est à principio. quæst.41. artic 1.ad.2.par.pri.
Actio tripliciter alicui attribuitur:vel secundū totum vel secundum partem,vel secundum accidens.q.76.art 1.par.pri.
Actio vt dicit originem motus non ponitur in diuinis nisi Grāmaticè.q.41.art.1.ad.3.par.pri.
Actionis principium ab actione denominati potest & ab affectu actionis.q 37 art.1.ad.2.par.pri.
Actionis moralis primum malum est quod est ex obiecto. quæ. 18.2.c.pag.57.pri.secun.par.
Actione sua aliquid tēdit ad finem dupliciter scilicet vt seipsum ad finem mouens:vt homo, & vt ab alio motum ad finem: vt sagitta & quæ ratione carent.q.1.2.c.pa.3.pri secun.par.
Actiones bonæ secundum se aliquando male. Quodlibe. 9.q.7. artic.15.addit.ad 3.par.
Actiones circa singularia iudicantur bonę vel malæ, voluntarię vel inuoluntariæ.Quodl.5.q.5.art.10.addit.ad.3.par.
Actiones illæ propriè dicuntur humanæ, quæ sunt hominis inquantum est homo quæ à voluntate deliberata procedunt,& quarum homo dominus est.quęst.1.1.0 pagi.1.& articu.3.c.3. pag.3.pri.secun.part.
Actiones quæ procedūt ab aliqua potētia causantur ab ea secūdum rationem obiecti.q.1.1.c.pa.1.pri.sec.par.
Actiones hominis alijs intenti, non sunt propriè humanę:quia non procedunt ex deliberatione rationis,quæ est principium humanorum actuum: ideò habent quasi finem imaginatum, & non per rationem præstitutum. quæstio.1.1.c.3.pagina.2. pri.secundę partis.
Actiones.vide Homo.Ludus.pri.secun.par.
Actionum humanarum multiplex est differentia. Quodl.9.q.7. art.15.addit.ad.3.partem.
Accusare non potest quisquam religiosum in capitulo de peccato occulto.q.33.arti.74.pag.129 sec.secun.par.
Accusans in probatione deficiens meretur pœnā talionis.q.68. arti.4.pag.ead.sec.secun.
Accusans falso, meretur duplicem pœnam, scilicet talionis pro nocumento accusati, & infamiæ pro calumnia, sed quandoque princeps liberat ab vtraque,& quandoque tantum à prima.q.68.artic.4.3.pag.ead.sec.secun.par.
Accusatus tenetur dicere veritatem iudici interroganti iuridice, scilicet,si præcessit infamia,vel indicia expressa, vel probatio semiplena.q.69.art.1.pag.241 sec.secun.par.
Accusatus potest defendere se per prudentiam, non autem per calumniam vel collusionem. quæst. 69.articu.2.pag.ead.sec. secun.partis.
Accusatus falso ex leuitate sed non ex malitia, potest remittere pœnam talionis,non autem si desistat per collusionem,sed tātum princeps.q.68.arti.4.2 pag.144.sec.secun par.
Accusatio est de præcepto valenti probare peccatum contra cōmunitatem.q.68.arti.1.pag.143.sec.secun par.
Accusatio debet fieri in scriptis. quæst.68.articul.2.pag ead.secun secundæ partis.
Accusatio est iniusta per calumniam,præuaricationem,& tergiuersationem.q 68.arti.3.pag.244.se.sec.par.
Accusatione attenditur punitio criminis, denuntiatione emendatio fratris.q.68.art.1.pag.243.sec.secun.par.
Actualitas per prius inuenitur in forma substantiali, quàm in eius subiecto.sed formæ accidentales econuersō. quæstio.77 articu.4.parte pri.
Actus amoris tendit in bonum,quod quis vult alicui.& in eum cui vult bonum.q.20.art.1.ad.3.par.pri.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Actus diuinus nõ omnis est distinctiuus, sed solũ ille, qui implicat potentiam. q.41.art.4.ad 3.par.pri.
Actus intellectus beati, beatitudo creata dicitur. quæst.26.art.3. parte prima.
Actus meritorius beatitudinis angeli & ipsa beatitudo, nõ vnũ, sed diuersa instantia respiciunt. q.62.art.5.ad.2.par.pri.
Actus multiplices intellectus non diuersificant potentiam, sed totum qui in diuersa reducuntur principia. q.79. artic.10.ad. 3.prima parte.
Actus dicitur excusari dupliciter. scilicet ex parte facientis & ex parte fui. q.49.ar.4.addit.ad.3.partem.
Actus aliquis humanus bonus dicitur dupliciter scilicet bonitate virtutis & bonitate sacramenti. ibi.
Actus matrimonialis semper culpabilis & peccatũ est, nisi prolis intentio ac mutua inter coniuges fides absit. ibid.
Actus aliqui immediatè ad Deũ ordinantur dupliciter. q.37.ar. 4.addit.ad.3.partem.
Actus aliquis dicitur esse actus virtutis dupliciter, scilicet materialiter & formaliter. q.2.art.1.addit.ad.3.partem.
Actus Apostolorum non recipiunt Montani, Priscillianistæ, nec Manichæi. q.108.4.1.pa.349.pri.sec.par.
Actus est duplex. f. primus & secundus. q.5.& e.pa.1. & q 111.& c. pag.370.pri.secun.par.
Actus in nobis duplex, interior & exterior. q.18.6.c.pag.58.& q. 111.2.c.pag.370.pri.sec.par.
Actus primus est esse secundus est operatio. quę.111.2.c.pag.307. pri.secundæ partis.
Actus voluntatis duplex. scilicitus & imperatus. q.6.4.c.pa.25. & q.74.2.c.pag.433.pri.sec.par.
Actus qui sunt idem secundũ speciem naturę possunt esse diuersi secundũ speciem moris & econuerso. q.1.3.3.pa.5. & q.20.6.o. pag.74.pri sec.par.
Actus vnus secundum genus naturæ potest esse plures secũdum genus moris. q 20.6.o.pag.ead pri.sec.par.
Actus humani habẽt rationem meriti vel demeriti per cõparationem ad Deum. q.21.4.c.pag.76.pri.sc.par.
Actus moralis prima bonitas vel malitia est ex subiecto, sicut in naturalibus ex forma. q.18.2.c.pag.57.pri.sec.par.
Actus dupliciter est alicuius potentiæ, scilicet elicitiuæ, & imperatiuæ. q.85.2.1.pag.407.ter.par.
Actus dicitur humanus à voluntate: seu à ratione deliberata. q.19. 2.o.pag.121.ter.par.
Actus diuersi quorum vnus est ratio alterius, non diuersificant habitum. q.8.5.2.pag.66.ter.par.
Actus sunt suppositorum propositio ista deficit in speciebus sacramenti aliaris. q.77.3.c.pag.379.ter.par.
Actus scientiarũ potentiarum nullo pacto remanere possunt in anima separata, nisi forte sicut in radice remota. q.70.articu. 2.addit.ad.3.partem.
Actus prudentiæ miscetur omnibus actibus aliarum virtutum, quia ex ea rectitudinem electionis participant, ideo ab ea dependent. q.47.arti.5.2.pag.165.sec.secun.par.
Actus rationis practicæ, & prudentiæ triplex, scilicet. consiliari, iudicare, & præcipere qui est actus principalis prudentiæ. q. 47.arti.8.pag.170 sec.secun.par.
Actus omnium virtutum pertinent ad iustitiam legalem inquantum ordinat eos ad bonum commune. q. 58.artic.5.pag. 207.sec.secun.par.
Actus cuiuslibet potentiæ vel habitus accipitur secundum ordinem potentiæ, vel habitus ad suum obiectum. q. 2.art.2.pag. 12.sec.secun.part.
Actui obedientiæ sufficit promptitudo voluntatis subiectæ præcipienti, quæ est per se proprium obiectum obedientiæ. q.2. art.5.3.pag.15.sec.secun.par.
Actus voluntatis præexigitur ad fidem, non tamen actus voluntatis charitate informatus. q.4.ar.7.pag.24.sc.sec.par.
Actus meritorius, non semper habet ipsum antecedentem, sed sufficit si eam habet concomitantem. quæst.17.artic.7.3.pag. 63.secun.secundę partis.
Actus malam aliquam habens annexam conditionem nunquã potest bene fieri Quod.8.q.6.ar.15.addit.ad 3.par.
Actus dupliciter spiritualis. Quod.8.q.6.ar.12.addit.ad.3.par.
Actus spiritualis celebrare diuinum officium. ibid.
Actus humanus potest dici dupliciter. Quod.4.quæst.9.arti.16. addit.ad.3.par.
Actus ordinum assignatio. q.37.art.4.addit.ad.3.par.
Actus simpliciter est prior potentia, sed in potentia est prior actu. q.3.art.1.pri.par.
Actus voluntatis cadit & continetur sub obiecto intellectus. q. 87.arti.4.par.pri.
Actus perfectus auaritiæ oppositæ iustitiæ est peccatũ mortale, non autem oppositæ liberalitati, nisi sit contra charitatem. q. 118.arti.4.pag.408.sec.secun.par.
Actus moralis habet speciem ex obiecto & fine. qu.1.3.o.pag.1. & quæst.7.4.o. pag.29.& quæst.18.2.3.o.pag.57.& quæstio. 100.o.pag.320 pri.sec.par.
Actus moralis est bonus vel malus secundum speciem ex obiecto & fine, sed secundum circunstantias quasi secũdũ accidens. q.18.3.2.4.o.& 5.c.pag.57.pri.sec.par.
Actus denominatur à potentia, nominat simplicem actum illius potentiæ. q.8.1.c.pag.31.pri.sec.par.
Actus specie diuersi sunt diuersorum obiectorum secundũ speciem diuersarum potentiarum. q.54.1.1.pag.150.pri.sec.par.
Actus idem non potest æqualiter, & eodem ordine pertinere ad diuersas potentias, ed secundum diuersas rationes & diuerso ordine. q.56.2.1.163.pri.sec.par.
Actus plures vnius potentiæ nõ possunt esse simul nisi vnus sub alio comprehendatur. q.54.1.3.pa.150.pri.sec.par.
Aliqua differentia obiecti facit differentiam speciei in actibus secundum quod referuntur ad vnum principium actiuum, quod non facit differentiam in actibus secundum quod referuntur ad aliud principium actiuum. quæstio.18.3.c.pag.119. pri.secundæ partis.
Actus naturaliter est prior potentia: quamuis ipsa sit prior ordine generationis & temporis. quæstio.50.2. ad 3.pagi.195. pri.secundæ partis.
Actus idem cadit super obiectum & super rationem obiecti. q. 8.3.9.pag.31.& q.27.4.o.pag.93.pri.sec.par.
Actus aliqui sunt aliquibus virtuti, tanquam eis proportionari & conuenientes: qui tamen sunt aliis vitiosi, tanquam eis nõ proportionati. q.94.3.ad 2.pag.296.pri.sec.par.
Actus in bono & malo præeminet potentiæ. quæst.71.3.c.pag. 217.pri.secun.partis.
Actus animæ qui est essentialiter vnius potentiæ vel habitus recipit formam & speciem à superiori potentia vel habitu, secundum quod ordinatur inferius à superiori. q.11.2.c.& 3.4.3. 17.4.c.pag.155.pri.secun.par.
Actus intentio si proportionaliter æquetur intentioni habitus ipsum auget vel ad hoc disponit: non autem si proportionaliter deficiat. quæstione 52.3.c.pag.154.prima secundę partis
Actus qui procedunt ex habitibus sunt similes secundum speciem actibus ex quibus generantur: differunt tamen ab eis sicut perfectum ab imperfecto. quæstio.8.2.ad 2.pag.230.pri. secundæ partis.
Actus est causa habitus in genere causæ finalis, habitus verò est causa actus in genere causæ efficientis. quæstio.71.3.ad.3.pag. 218.pri.secun.par.
Actus eosdem necessarium est pluries reiterari quãtum ad vires inferiores apprehensiuas, vt aliquid firmiter memoriæ imprimatur. q.51.3.c.pag.149.pri.sec.par.
Actus potior est in bonitate vel malitia quàm habitus. qu.71.3. pag.213.pri.sec.par.
Actus dicitur moralis & humanus à voluntate deliberata. q.1.1. o.3.c.pag.30. & quæst.19.5.6.c. pag.59.& quæst.61.6.c. pag. 220.pri.sec.par.
Actus moralis non habet speciem à fine vltimo, sed à finibus proximis, qui sunt finiti specie. q.3.7.pag.4.q.60.1.3.pag.175. pri.secundæ partis.
Actus morales manent in agente & in voluntate sicut in sui subiecto & principio effectiuo. quæstio.74.1.o. pagin.252. pri.secundę partis.
Actus humani causa interior est duplex, scilicet immediata quę est ratio & voluntas, & mediata quæ est apprehensio sensitiuę partis, & etiam appetitus sensitiuus. quæst.75.pag.2.c.259. pri.secun.partis.
Actus quibet voluntatis procedit ab aliquo actu intellectus, aliquis tamen actus voluntatis est prior quam aliquis actus intellectus. q.4.4.2.pag. 7.pri.sec.par.
Actus idem humanus est actio & passio. quæstio.1.3.c.pag.5.pri. secundæ partis.
Actus humanus in quantum est bonus vel malus, habet rationẽ rectitudinis vel peccati. q.21.1.o.pag.51.pri.sec.par.
Actus aliquis est indifferens secundu speciem: sed nullus individualis actus est indifferens. q.18.8.9.o.pag.69.pri sec.par.
Actus humanus ex hoc ip est bonus vel malus, habet rationem laudabilis vel culpabilis. q.21.2.o pag.25.pri.sec.par.
Et habet rationem meriti vel demeriti. quæstio.21.3.o.pag.eadem & parte.
Actus omnis hominis deliberatus in individuo consideratus, est bonus vel malus mortaliter. q.18.9.o.pag.61.pri.sec.par.
Actus à duabus potentiis subordinatis procedens, non potest esse perfectus, nisi vtraque potentia perficiatur per debitum habitum. quæstio.55.4.c.pag.165.& quæstio.58.3.2.pag.172. pri.secun.par.
Actus humanus dicitur bonus vel malus per comparationem ad rationem. quæst.18.5.c.1.& 8.c.2.pag.59.& quæst.24.2.3.o. pag.82

pag.82.pri.secun.par.
Actus morales & humani idem sunt. q.1.3.c.pag.3.pri.sec.par.
Actus humani species formaliter cõsideratur. secundum finem: materialiter autem secundum obiectum exterioris actus. q. 18.6.c.pag.59.pri.sec.par.
Actus humani bonitas est quadruplex scilicet secundum genus, speciem, circunstantias, & finem. quæst.18.4.c.pag.58.prima secundę partis.
Actus morales differunt specie per bonum & malũ. q.2.5.6.o. pag.ead & q.19.1.c.pag.63.pri.sec.par.
Actus exteriores non habent rationem mortalitatis nisi inquãtum sunt voluntarij q.18.6.c.pag.59.pri.sec.par.
Actus vide Donum. Differentia. Motus Obiectum. Peccatum. Species pri.sec.par.
Actus personales & quæ ad eos & individuum pertinent non traducuntur à parentibus in filios, sed bene ea quæ pertinent ad naturam speciei. q.91.1.c.pag.258.pri.sec.par.
Actu suo vnumquodque ordinatur ad finem quæst.21.1.3.pa.75. pri.secun.par.
Actu charitatis imperfectæ meremur, sed non actu perfectę. q. 62.art.9.ad.1.par.pri.
Actum vnum, nihil prohibet à pluribus habitibus informari, & secundum hoc ad diuersas species reduci ordine quodam. q. 4.artic.3.1.pag.22.sec.secun.par.
Actum esse posterius suo principio contingit, vel ex parte agentis, vel ex parte actionis. q.42.art.2.par.pri.
Actuum voluntaris reflexę supra seipsam multiplicatio per accidens se habet ad ordinem finium. quæstio.1.4.ad.3.pag.4.prima secundę partis.
Ex actibus multis rationis oportet causati habitum opinatiuum etiam ex parte intellectus possibilis. quæstio.51.3.c. pag.150. pri.secun.partis.
Adam si non peccasset an ijdem homines numero saluarentur? Quod.1.q.5.ar.8.addit.ad.3.partem.
Adam si non peccasset, nec aliquis de stirpe eius tot nascerentur mares quot fœminæ. Quod.3.q.11.art.25.addit.ad.3.par.
Adã perfectus productus fuit secundum triã naturam scilicet, vires & omnium scientiam. q.94.art.3.pri.par.
Adam in statu innocentiæ quomodo dilexit Deum super omnia & plusquam seipsum. Quod.1.q.4.art.8.addit.ad.3.par.
Adam non peccãte si Eua peccasset, filij originale peccatum nõ contraherent: econuersò aũt esset si Adam peccasset & Eua non. q.81.4.o.pag.259.pri.sec.par.
Adam in statu naturæ integrè indigebat auxilio Dei, vt moueretur ad bene agendum & virtute gratuita ad hoc quod mereretur. q.109 2.10.& q.24.2.o.pag.384.pri.sec.par.
Adam non potuit peccare venialiter, antequam peccaret mortaliter. q.89.3.c.3.pag.283.pri.sec.par.
Adam in statu naturæ integræ sine gratia poterat non peccare nec mortaliter nec venialiter: non tamen sine auxilio Dei. q. 109.8.c.pag.303.pri.sec.par.
Adam in statu innocentiæ indigebat gratia. quæstio.61.2.1.pag. 277.ter.parte.
Adam non poterat se transferre in aliam formam. quæst.13.3.2. pag.88.ter.parte.
Adam habuit aliquid carnis, & ossis quod non pertinebat ad integritatem personalem ipsius: & de ea formata est mulier. q. 31.2.2.pag.162.ter parte.
Adam fuit principium naturæ humanæ & principium peccati eius per traductionem. quæstio.165.articu.1.ad primum pagina 585.sec.secun.par.
Adam obtulit sacrificium Deo sicut & alij iusti, sed non est scriptum ne origo peccati videatur esse origo gratiæ. quęst.85.artic.1.2.pag.296.sec.secun.par.
Adam tentatus fuit à diabolo principaliter. sed à muliere instrumentaliter nec fuit pœna: quia sine difficultate poterat resistere. q.165.art.1.3.pag.585.sec.secun.par.
dæ in statu innocentiæ diuinitus subuentũ fuisset ne deciperetur in his quorum scientiam non habuit: vel dicenti sibi falsum de contingentibus futuris, vel cordium cogitationibus possibile esse credidisset, sed non ita esse. quæstione. 94.artic.4.ad.3.pri.par.
Adæ primum peccatum fuit elatio. quæstio.89.3.ad.2.pag.ead. pri.secundę partis.
Adæ peccati plures deformitates. q.82.2.1.p2.261.pri.sec.par.
Adæ primum peccatum tantum ad posteros traducitur. q.81.1. 2.pag.257.pri.sec.par.
Adæ peccatum fuit superbia. q.1.5.c.pag.8.ter.par.
Adæ peccatum ad alios per carnis propagationem deriuatur. q. 19.4.1.pag.133 ter.par.
Adæ peccatum originale quod est peccatum naturale deriuatum est ad posteros à peccato actuali ipsius, quod est peccatũ personale. q.8.5.1.pag.66.ter.par.
Adæ peccatum originale fuit in eo dupliciter, scilicet per modũ actualis peccati & per modum peccati quasi naturalis. quæst. 8.5.1.pag.66.ter.par.
Adeps in veteri lege prohibetur comedi. quęstione 102.3.ad.8, 6.1.pagina 326.prima secundę partis.
Adeps adurebatur igne, sanguis vero effundebatur ad crepitudinem altaris in honorem Dei. quæstione 102.3.8.pagina eadem.prima secundæ partis
Additio bono essentiali sicri non potest. quæstione 103.articulo 3.ad.3.prima parte
Additio diuino esse non conuenit, sed prædicabili, vt animali. quæstione 3.articulus 4.ad.1.prima parte
Additum. Quæ absolute dicuntur, quolibet addito remanent talia: nõ autem quæ relatiue. quæst.6.6.2.pag.26.pri.sec.partis
Addiscendi actum impediunt dolor, tristitia, & delectatio intẽsę, quæ tamen moderate adiuuant. quæstione 37.1. o. pagina 116.prima secundæ partis
Adiurare est ordinare aliquid ad aliquid per diuina. quæstione 90.articulo 1.pagina 334.secunda secundæ partis
Adiurare dæmones deprecando non licet, sed compellendo ne noceant non vt profint. quæstione 90.articulo 2.pagina 335. secunda secundæ partis
Adiurare licet creaturas irrationales, ne per eas nobis dæmon noceat. quæstione 90.articulo 3.pagina 335.sec.secun.partis
Adiurasse dracones Simon & Iudas leguntur, & eis præcepisse vt in desertum locum discederent. quæstione 90. articulus 3. pagina 335.secunda secundæ partis
Adiurando Christum summus Pontifex Iudæorum coactiue peccauit. quæstione 90.art. 1.pag.335 secunda secũdę partis
Adiurationis modus duplex, scilicet coactiuus & deprecatiuus quæstione 90.articulo 1.1. pagina 335.secunda secund.partis
Adiurare subditos licet vtroque modo, sed patres vel superiores secundo modo tantum. quæstione 90.artic.1. pagina 334. secunda secundę partis
Admiratio quæ est cum aliquis considerat magnum malum cuius exitum considerare non sufficit, est species timoris & prĩcipium philosophandi. quæstione 14.4.o. pagina 126. prima secundę partis
Admiratio est desiderium sciendi contingens in homine ex hoc quod videt effectũ & ignorat causam. quęstione 32.8. c. pagina 106.prima secundę partis
Admiratio est causa delectationis in quantum habet adiunctã speciem consequendi cognitionem eius quod homo scire desiderat. quæstione 32. 8.c.pagina eadem.prima secund.partis
Admiratio. vide Stupor. prima secundę partis
Admiratio est de aliquo nouo & insolito. quæstione 15.8.c. pagina 97 tertia parte
Admiratio fuit in Christo. q.15.8.o.pag.87.ter.par.
Adoptare conuenit toti trinitati: licèt possit appropriari patri. q.23.2.o.pag.132. ter.par.
Adoptare homines conuenit Deo. q.23.1.o.pag.131.ter.par.
Adoptare est admittere ex gratia ad participandum hæreditatem. q.23.1.c.pag.131.ter.par.
Adoptari conuenit soli creaturæ rationali. non omni, sed solum habenti charitatem. q.23.3.o.pag.133.ter.par.
Adoptari conuenit etiam Angelis: sed non primò. quęst.23.3.2. pag.133.ter.par.
Adoptiuus. ver Christus.
Adoptatio Dei facit adoptatum esse idoneum: sed adoptatio hominis præsupponit idoneum. q.23.1.c.pag.131.ter.par.
Adoptatio conuenit tantum personę. quæstio.25.4.1.pag.140. tertia parte.
Adoptio filiorum Dei est per conformationem imaginis naturalem. q.3.5.1.pag.31.& q.25.4.c.pag.216.ter.par.
Adoptio. ver. Assimulatio. Frater.
Adoptionis definitio. q.57.art.1.addit.ad 3.par.
Adoptionis species duplex est, scilicet quę perfectè naturalem filiationem imitatur: & quæ imitatur naturalem filiationem imperfectè. ibid.
Adorare imagines Christi licet nõ aũt in veteri testamẽto licuit facere quamcunque sculpturam adorandam. q.25.3.1. pag.138.ter.par.
Adorari debẽt deitas & humanitas Christi vna adoratione latriæ. q.25.1.o pag.136.ter.par.
Adorari debet tota trinitas: vna tantùm latria. quęst.25.1.1.pag. 136.ter.par.
Adorari debet humanitas Christi vt vnita verbo latria: non autem secundum se, sed hiperdulia. q.25.2.o.p2.137. tertia parte
Adorari sancti debent tantum dulia. quæstione 84. articulo 1. pagina 295.secunda secundæ partis
Adorari non potest creatura latria sine peccato. quæst.84. artic. 1.1.pag.295.sec.secun.par.
Adorari debet Deus latria propter deitatem; & dulia propter

Universidad de Deusto
Biblioteca

dominium.q.25.1.o.pag.139.ter.par.
Adorari debet persona Christi latria ratione deitatis: & dulia ratione humanitatis perfectæ omni munere gratiarum.q.25.3.c.pag.137.ter.par.
Adorari debent caro Christi & imago eius latria.quæst.25.3.o.pag.138.ter.par.
Adorari debet crux propria Christi eadem adoratione latriæ cum Christo inquantum ipsum repræsentat: & corrigit membra eius,& eius sanguine est perfusa. quæstione 25.4.o.pagin. 140. ter.parte.
Adorari debet imago crucis Christi in alia materia(puta lapidis vel ligni) latria, vt imago Christi tantum. quæst.25.4.o.pag. 140.ter.parte.
Adorari debent omnia alia Christi,vt claui,lancea,corona,præsepe & huiusmodi ratione contractus tantum.quæst.25.4.3. pag.140.ter.par.
Adorari non potest creatura latria sine peccato. quæst.25.5.6.o. pag.140 ter.par.
Adorant Christiani ad Orientem propter lumen mentis,& quia ibi est nobilior pars,& nobiliora opera.quæstio.84.artic.1.3. pag.295.sec secun.par.
Adorabant gentiles in reuerentiam solis ad Orientem.q.102.4. 5.pag.ead.pri.sec.par.
Adoranda est tota trinitas vna tantum latria. quæst. 84.artic.1.3. pag.295.sec.secun.par.
Adoranda est mater Christi hiperdulia:non autem latria.q.25.5. pag.140.ter par.
Adorandæ sunt reliquiæ sanctorum dulia tantum.quæst,25.6.o. pag.141.ter.par.
Adoratio ad occidentem fuit introducta à lege ad excludendam idolatriam, & ad significandam mortem Christi.102.4. 5.pag.328.pri.sec.partis.
Adoratio est actus latriæ q.84.art.1.pag.295.sec.secun.par.
Adoratio est duplex,scilicet interior deuotio mentis,& exterior humiliatio corporis prima principaliter ad quam, & propter quam secunda fit.q 84.art.2.3.pag.ead.sec.secun.par.
Adoratio exhibita Deo & creaturæ non dicitur vniuocè sed analogicè.q.84.art.1..pag.ead.sec.secun.par.
Adoratio requirit actum corporalem quæstio.84.articulo.1.pagina eadem sec secun.par.
Adoratio imaginũ Christi tradita est ab Apostolis, & Lucas dicitur depinxisse imaginem Christi quæ Romæ habetur. q.25. 3.4.pag.139 ter.par.
Adoratio imaginis refertur ad prototypum. Quod.8.q.4.artic. 7.addit.ad 3 partem
Adoratio latriæ fit ratione principij creationis & gubernationis.q.84.art.1 3.pag.295.sec.secun.par.
Adoratio requirit locum determinatum non de necessitate, sed ad decentiam ex parte adorantium triplici ratione. quæst.84. artic.3 pag.297.sec secun par.
Adoratione genu flectimus nostram infirmitatem designantes respectu Dei,sed prosternimur quasi professentes nos nihil esse ex nobis.q.84.art.2.1.pag.295.sec secun.par.
Adulatio.Excedens in delectando alios verbis & laudibus propter delectationem tantum vocatur placidus: si vero causa lucri vocatur adulator: quod tamen communiter dicitur etiam primo modo.q.115.ar.1.pag.402.sec secun.par.
Adulatio excessus delectandi alios verbis laudis causa lucri,non semper est peccatum.q.115.art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Adulatio est peccatum mortale quando est contra charitatem, scilicet de peccato intentione nocendi vel cum scandalo.quæ. 115.artic.2.pag.403.sec.secun.par.
Adulatio secundum se est turpius peccatũ & verecũdius litigio, quia quæ ex dolo fiunt videntur esse ex infirmitate & falsitate rationis, sed est leuius, quia minus contrariatur amicitiæ, id est affabilitati oculatè.q.116.ar.2.pag.ead.sec secun par.
Adulatio &litigium contrariantur affabilitati,primum secundũ excessum in delectando,secundum in contristando, secundũ verò econuerso.q.115.art.2.pag.402.sec.secun.par.
Adultera adulterium occultum nõ tenetur ante iudicem reuelare:nec iudex potest ante cogere ad iuramentum.Quodlibe.5. q.8.art.16.addit.ad 3.par.
Adulterium est grauius peccatum, quàm cõsumelia,& hæc quã detractio secundum se, & hæc quàm furtum & rapina. quæst. 73.art 3.pag.156.sec.secun par.
Adulterium est grauius peccatum quàm fornicatio. quę.73.7.c. pag.210.pri.secun.par.
Adulterium non solum pertinet ad peccatum luxuriæ,sed etiam auaritiæ & iniustitię. quę.72.2.ad 4.& pag.223 73.5.1.7.c.pa. 229.pri.secun par.
Adulterium vide Mulier Osee.pri.sec.par.
Aduentus Christi duplex, scilicet in carne, & ad iudicium.q.1.8. 3.pag 9.& q.36.1.1.3.pag.184.ter.par.
Aduentus primus fuit ad manifestandam veritatem:ad liberandum à peccatis:& ad trahendum ad Deum.quæst.4.art.2.c.pag. 197.ter.parte.
Aduentus secundus erit manifestus: primus verò occultus.quæ. 16.1.3.pag.110.ter.par.
Aduocatus tenetur subuenire causæ pauperum in necessitate, si per alium,nec per se possit. quæstione 71.artic.1.pag.251.secunda secundæ partis.
Aduocare prohibetur furiosi,amentes,impuberes,surdi,muti,in quibus econtra clerici in causa seculari sacerdos, monachus, cæcus,infamis, nisi in necessitate pro se vel sibi coniunctis.q. 71.art.1.pag.251.sec.secun.par.
Aduocatus scienter defendens causam iniustam peccat,& tenetur ad restitutionem:quia ioiustè lædit eum contra quem iniuitè patrocinium præstat. quæstione.71.articu.3.pag.253.secunda secundæ partis.
Aduocatus auxilium & consilium præstat ei,cuius causæ patrocinatur.q.71.art.3.pag.eadem.sec.secun.par.
Aduocatus suscipiens causam iniustam,quãuis laudabilis videatur quantum ad petitam artis, tamen peccat quantum ad iustitiam voluntatis quia abutitur arte ad malum.quæst.71.art. 3.pag.ead.sec.secun.par.
Aduocatus si in processu perpendit causam esse iniustã,non procedat sed cesset inducens ad concordiam sine damno alterius. q.71.art.3.2.pag.ead.sec.secun.par.
Aduocato defendenti causam iustam licet prudenter occultare ea quibus impediri possit processus eius, non autem aliqua falsitate vti.q.71.art.3.3.pag.253.sec.secun.par.
Aduocato licet accipere præmium moderatum,secundum laborem,personæ,negotia,& consuetudines.quæst.71.artic.4.pa. 253.sec.secun.partis.
Audiens detrahentem & nõ resistens si potest vel ex aliqua sui causa tacens,peccat.q.73.art.4.pag.259.sec.secun.par.
Aequalitas duplex est,scilicet quantitatis & proportionis.q.64. art.1.addit.ad.3.par.
Affabilitas siue amicitia nõ est specialis virtus distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes.quæst.114.articu.1. 1.pag.401.sec.secun.par.
Affabilitas est specialis virtus & specialis obiecti, scilicet decentis conuersationis.quæst.114. articul.1.pagin. eadem secundsecund.part.
Affabilitas siue amicitia est pars annexa iustitiæ.q.114. articulo 1.pag.402.sec.secun.par.
Affabilitati opponitur litigium. quæstio.116.articulo primo pa. 407.sec.secun.par.
Affectus animæ nõ sunt in intellectu per similitudinem, neque vt in subiecto, sed sicut principiatum in principio. q.87.artic. 4.ad.3.primæ parte.
Affectus cogitationum ab angelis per effectum cognosci possunt.q.57.art.4.pri.parte.
Affinitas ex matrimonio consanguinei causatur. quę.55.artic.1. addit.ad.3.par.
Affinitas ex morte viri vel vxoris non tollitur.ibid.
Affinitas ex inhonesto concubitu causari potest. quæst. 55.art.3. addit.ad 3.partem.
Affinitas affinitatem non causat.q.55.ar.4.addit.ad 3.par.
Affinitas præcedens matrimonium impedit contrahendum & dirimit contractum eadem ratione qua & cõsanguinitas. ibi.
Affinitas non contrahitur secundum materiam, sed secundum virtutem seminis detruncata ab anima aui. quæstio.119.artic. 2.ad.2.pri.parte.
Affirmatio. Ad affirmationem semper sequitur negatio oppositi,non autem econuersò.quæstio.100.7.1.pagin.317.primi. secundæ partis.
Agere compositi & formæ differentia. quæstio. 77. articulo.1. ad 1.& 4.pri.parte.
Agere sibi simile non est aliquam naturam absolutè producere, sed est eam ad aliquid applicare. quæstione 45.articulo 5. ad 1.prim.parte.
Agere tripliciter dicitur scilicet formaliter,effectiuè,& per modum causæ finalis.q.45.art.1.ad 4.pri.par.
Agere potest aliquid vltra speciem suam,non quasi virtute propria:sed virtute principalis agentis. quæstione 77.3. 3.pagin. 362.tertia parte.
Agit homo libero iudicio,bruta verò quodam, sed non libero: inanimata verò nullo.q.83.art.1.pri par.
Agunt quædam libertate arbitrij, quædam verò non.quæstione 59.artic.1.pri.par.
Agens inquantum huiusmodi est in actu. q. 8.1.c.pag 66. & q. 77.3.c.pag.367.ter.par.
Agens perfectum non impeditum,& cuius ratio non est successiua, potest operari in primo instanti in quo est. quæstio. 54. 2.1.pag.171.ter.part.

Agens

Angelus duplex scilicet principale.& instrumentale. quæstio.110. 6.c.pagina.253.& quæstione.64.1.c.pagin.4.5 par.
Agens instrumentale est mouens motum quæstio.19.1.1. pagin. 120.3.part.
Agens secundarium non agit sine principali: sed eo cooperatur quæst.71.1.c.pag.353.par.
Agens instrumentale exequitur actionem principalis agentis per aliquam actionem propriam sibi.quæstio. 71.1.c.1.pagi.179.& quæstio.94.5.pag.292.3.par.
Agens principale agit secundum exigentiam suæ formę: non autem instrumentale quia agit vt motum ab alio.quæstione. 65. 5.2.pag.279.3 par.
Agens omne præter Deum non attingit materiam primam: sed præsupponit eam.quæst.65.1.4.c.pag.354.3.par.
Agens non intendit pluralitatem materialem vt finem. quæstio. 47.artic.2.ad.2.pri par.
Agens non semper est nobilius patiente. quæstione.79.articul.2. ad.3.pri.par.
Agens per intellectum est prius agente per naturam. quæstione. 19.artic.4.pri par.
Agens per naturam non agit nisi vnum. voluntarium verò plura. q.47.artic.2.ad.1.pri.par.
Agens primum non propter finis diligentiam agit,sicut agens imperfectum,sed vt suam communicet bonitatem. quæstione 44.artic.4.ad.1.pri.par.
Agens quoddam est causa fieri tantùm sui effectus, & quoddam fieri & esse.quæstio.104.artic.1.pri. par.
Agens rationem boni & appetibilis habet inquantum omnia sibi appetunt assimilari.q.6.artic.1.pri.par.
Agens vniuersale,licèt non sit vniuocum,non tamen est omnino æquiuocum.quæst. 3.artic.5.ad.3.pri.par.
Agens vniuersale sufficit ad generationem animalium imperfectorum.quę.45.art.8.ad.3.pri. par.
Agens in veteri lege conuenienter offerebatur Deo in sacrificiũ & non agnum offerimus,cum irrationales motus corrigimus. q.102.3.pag.325.pri.secun.par.
Agens est duplex.vnum cuius forma recipitur in materia patienti secundum eandem rationem.aliud cuius forma recipitur secundum eandem rationem.quæstione.601.1.c. pagina.167.pri. secun.par.
Agens duplex,scilicet quo quædam fiunt naturaliter, & à quo quædam fiunt voluntarię.quæst.10.1.1.pag.37.pri.secun.par.
Agens instrumentale non agit actionem agentis principalis propria virtute.sed virtute principalis agentis quæstione.112.2.1. pagina.373.pri secun. par.
Agens naturale dupliciter effectum inducit in patiens. primò dat formam: secundò motum consequentem formam.quæstio.26. 2.c. pagin.177.pri.secun.par.
Agens cum actio transit in exteriorem materiam nec mouet se, sed aliam,non coincidit cum materia, cuius contrarium est in voluntate.quæst.74.1.3.pag.232 pri.secun.par.
Agens infinitæ virtutis non exigit materiam: vel dispositionem materiæ ex alterius causæ actione, sed tamen secundum conditionem rei causandæ in ipsa re causata & materiam & dispositionem debitam ad formam.quæstio.23.pagin.372.& quæst. 115.7.c.pag.386.pri.secun.par.
Agens agit secundum quod est actu.quæstione.793.2.c. paginæ. 253.pri.secun.par.
Agens necesse est agere propter finem. quæstione.1.2.o. paginæ. 1.& 12.1.o.pagi 3.c.pri.secun.par.
Agens in actione tendit ad finem scilicet sicut ipsum mouens ad finem & sicut ab alio motum. quæstione.1.1.o.pagina.3.& quæstione.2.1.c.3.pagina.13.& quæstione.17.2.3.pagina.53. pri.secun.par.
Agens quandocunque aliquid appetit vel operatur,non oportet semper actu cogitare de vltimo fine, sed virtus primæ intentionis manet.quæstio.1.6.3.pag.5.pri.secun.par.
Agens quicquid facit verum est dicere quod agit propter finem etiam agendo actionem quæ est vltimus finis.quæstio. 1.1.2.3.pag.5.pri.secun.par.
Agens creatum non potest agere vltra suam speciem nisi ei superadditum aliquid in,ernatale donum.quæstione.109.1.c. pagina.330.& quæstione.112.1.c.pagina.733.&. quæstione.114 2.c.pag.584.pri secun.par.
Agens in bonum vel malum personæ vel communitatis vel sui meretur vel demeretur retributionem ab vtroque.quæstio.21. 3.4.pagi.26.pri.secun.par.
Agentia quanto magis diuinas participant perfectiones, tanto magis nituntur eas transfundere in alias.quæstio.108.articu 4.pri.par.
Agentia differunt dupliciter secundum naturam ipsorum: & secundum virtutem actiuam. quæsti 23 4.c.pagi. 1 pri.sec par.
Agibile vt obiectum rationis,id est sub ratione veri est materia

prudentiæ,sed vt obiectum appetitus id est sub ratione boni est materia aliarum virtutum. quæsti.47.articulo.5.2.&.3.pa. 168.secunda.secun.par.
Agilitas beatorum vnde procedit.q.84.ar.3.addi.ad.3.par.
Agnus iugiter oblatus mane& vespere,erat principale sacrificiũ veteris legis.q.22.3.3.pagi.131.3.part.
Agnus paschalis fuit præcipua figura eucharistiæ.ratione passionis Christi.quæstione.73.6.c. pagin.242.& quæstio.80.10.2. pagin.352.3.par.
Agnus paschalis fuit figura eucharistiæ quantùm ad tria quæ in ea continentur.quæstio.73.6.o.pag.ead. 3.par.
Agnus.vide, Hircus. Iuge. Pascha. Sacramenta.pri.secun. par.
Agno paschali significabatur quod oblatio veri agni, scilicet Christi esset sacrificium consummatiuum omnium aliorum. quæstio.22.3.3.pag.1.1.3. par.
Agonia est timor mali extrinseci & cui prouideri non potest.q. 41.4.c.pag.126.pri.secun.par.
Agonia fuit in Christo secundum partem sensitiuam, non autem secundum rationem.quæstio.18.6.1.pag 119.3.par.
Agrestis est in via ad generationem viui:adeò non est vinum.quæstione.74.3.3.pag. 146.
Agricultura ab Aegyptijs inter res sacras habebatur. quæsti. 102. 3.1.pag.325.pri.secun.par.
Aggrauatio animi est effectus tristitiæ.quæstione.37.2.1.o.pagin. 117.pri.secun.par.
Aggredi opus vitra vires ex confidentia ad vires humanas est præsumptio: non autem si fiat in spe diuini auxilij.quæstione. 2. articul.1.pagin.74.secunda.secun.par.
Alienus pascitur minutis suibus,& significat illos qui sunt pauperibus molesti.q.102.6.1.pag.335,pri.secun.par.
Alimentum corporale conuertitur in substantia alitis: sed alimentum spirituale conuertit hominem in seipsum.qua ratio.73.3.3. pag.242.3.par.
Alimentum conuertitur in id quod est principaliter de veritate humanæ naturæ & quantum ad speciem & quantum ad individuum.Quodli.8.quæstio.3.ar.5.addit.ad 3.par.
Aliquid fit quod non habet causam Quodli.12.quæstio.4.ar.2.
Aliquid dupliciter aliquam virtutem habet. Quodli.12. quæstio. 9.articulo.15.
Altare significat crucem.Christi.q.83.1.2 ap.359.3. par.
Altare significat Christum.q.83.5 2.pag.ead.3.par.
Altare debet esse lapideum.q.83.1.3.pag.400.3.par.
Altare in veteri lege fiebat in vno loco.quę.83.1.3 pag.ead.3 par.
Altare significat Christum.q.102.4.6.pag.328.pri.secun. par.
Altare in veteri lege construi à domino præcipitur ad sacrificia & munera offerenda in honorem Dei & substentationem ministrorum,& ratio omnium ad altare pertinentium.quæstione 102.pag.6.7.pagina.329.pri secun. par.
Altare vide Gradus Christi.pri.secun.par.
Alteratio in quibus qualitatibus consistat.quæsti.50.1.3.pagina. 145.& quæstio.52.1.3.pag.151.pri.secun.par.
Alteratio fit circa qualitates passibiles,& non est habitus & dispositio primò & per se, sed ex consequenti. quæstione.50.1.3. pagina.ead.& quæstio.52.1.3.pag.ead.pri.secun.par.
Alterum simpliciter facit diuersitas accidentis:sed aliud secundũ quid.id est,secundũ essentiã,facit diuersitas substantiæ,nisi adsit diuersitas suppositorum.q.7.1.7.pag.111.3.par.
Amant aliqui propter amari,nõ tamen amari est finis eius. quod est amare.q.27.ar.1.3.pag.107.pri.secun. par.
Amatur aliquid plusquã cognoscatur:quia potest perfectè amari,etiã si non perfectè cognoscatur.q.27.2.1.po.89. pri.sec. par.
Et nihil amatur nisi cognitum.q.3.4.4.pa.6.& quæsti.27.2.c.4.1. pag.ead.pri.secun. par.
Amare Deum est magis meritorium quam amare proximum.q. 27.artic.8.pag.ead.secunda secun.par.
Amare est proprius actus charitatis,& non amari.quæstio.26.articu.1.pag.109 secunda secun.par.
Amare seipsum est velle vel sibi appetere bonum:quod omnibus conuenit creaturis q.60.art.3.pri.par.
Amare seipsum est commune omnibus.proprium autem est bonorum & malorum.q.25.art 7.p g.96.secunda secun.par.
Amari non possunt incogniti:non tamẽ idem ordo est cognitionis & dilectionis.q.27.art.4.1.pag 108.secunda secun.par.
Amari & honorari quærunt homines propter manifestationem boni in amato.q.27.art.1.2 pag. 107.secunda.secun.par.
Amamus meliores inquantum meliores sunt, sed ex charitate sumus magis amantes.quæsti.27.articulo.1.ad.1. pagina. 107. secunda.secun.par.
Amans omnia agit ex amore.q.28.6.o.pag.91.pri.secun.par.
Amantis ad amatum vnio duplex.f.realis,& affectiua.q.28.1.2. pa.81.&.q.28.1.c.pa 80.pri.secun.par.
Amantes seipsos vituperantur inquantum se amant secundũ naturam sensibilem.q.24.art.4.3.pag.83.secunda.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Amando naturaliter Deum super omnia homo in statu naturæ integræ non indigebat dono gratiæ superadditæ. sed bene auxilio Dei. In statu autem naturæ corruptæ indiget etiã ad hoc auxilio gratiæ naturam sanantis. quæstio.109.a 9.pagin.357. pri.secun. part.
Amatores honoris & pusillanimes sunt maximè inuidi. quæ.36. articulo 1.3.pagina 140.secunda secundæ partis.
Amor Dei melior est quam eius cognitio,corporalium verò cognitio melior quàm eorum amor. quæst.82.artic.3. pri. parte
Amor essentialis & personalis penes quid differunt.quæsti 0.37. articu.1.pri.par.
Amor est primus motus cuiuslibet appetitiuæ virtutis. quæstione.20.articulus 1.prima parte
Amor gaudium & dilectio quomodo Deo attribuntur, licet sint passiones quæstione 20.articulus 1.ad.1 prima parte.
Amor Dei est ad omnes homines, quantum ad eorum naturam: sed odit eos quantum ad eorum culpam.quæsti.45.4.1.pagina. 236.3.parte.
Amor quo diligimus Deum non est infinitus.quæstione 27.articulus.5.pagina 120.secunda secundæ partis
Amor qui est in appetitu sensitiuo est passio. quæstione 27.articulus.2.pagina.107.secunda secund.partis.
Amor qui est in appetitu intellectiuo differt à benevolentia.quæstione 27.articulo 2.pagina eadem secun.secundæ partis
Amor sui qui est principiũ peccati,est ille qui est proprius malorum pertinens vsque ad contemptum Dei. quæstione 25.articulo 7.1.pag.96.secunda secundæ partis
Amor naturalis & si non tollatur totaliter à malis, tamen in eis peruertitur.quæstione 25. articulo 7.2.pag. 98.secunda sec.par.
Amor respicit bonum in communi: sed honor respicit bonum proprium. quæstione 25.art.1.2.pag.94. secunda secundæ par.
Amor Dei est congregatiuus:sed amor sui disgregat affectum hominis in diuersa. quæstione 73.1.3.pag.227.prima secun.part.
Amor naturalis est connaturalitas appetentis ad id quod tendit. quæstione.26.1.c.pag.86.prima secundæ partis
Amor duplex,s.sensitiuus qui est in appetitu sensitiuo, & intellectiuus qui est in intellectiuo appetitu. quæstione 26.1.c. pagina eadem.prima secundæ partis
Amor est in concupiscibili. q.26.1.0.pa.eadem. pri.secun.partis
Amor naturalis est in viribus animæ vegetatiuæ,in omnibus potentiis animæ,in omnibus partibus corporis, & vniuersaliter in omnibus rebus.quæstione 26.1.3.pag.ead prima sec.partis
Amor sui ordinatus est debitus & naturalis.quæstione 77.4.1.pagina 24.prima secundæ partis
Amor sui inordinatus est causa omnis peccati.quæstione 77.4.0. pagina 147. prima secundæ partis
Amor triplex naturalis,sensitiuus,& intellectiuus.quæstione.26. 1.c.pagina 85.& quæstione 92.6.1.pagina 43.prima sec.partis
Amor duplex. s. amicitiæ & concupiscentiæ. quæstione 26.4.0. pagina 87 & quæstione 28.1.c.pagina 90.prima secund.partis
Amor,dilectio,charitas, & amicitia ad idem quodammodo pertinent:tamen differunt quæ.26.3.0.pag 87.prima secun.partis
Nam amor & dilectio significantur per modum actus amicitia vt habitus,charitas vero vtroque modo. quæstio.26.3.c. pagi. ead. pri.secun. par.
Amor inter ea quæ significãt per modum actus est communius: dilectio verò est in voluntate tantum,quæ super amorem addit electionem: charitas verò quandam perfectionem. quæsti. 26.3.c.pag.ead. pri.secun.par.
Amor est in absentia & præsentia amati : desiderium in reali absentia.quæst.28.1 1.pag.90 pri.secun.par.
Amor est vnio & nexus amantis ad amatum.quæstio.25.2.2. pa. 85.& quæstio 28.1.0.pag.90. pri.secun.par.
Amor non est ipsa relatio vnionis,sed vnio est consequens amorem.quæstio.26.2.2.pag.87.pri.secun par.
Amor nominat motum appetitus qui immutatur ab appetibili vt ei complaceat:non autem nominat motum appetitus tendentem in appetibile.quæstio.28.2.3.pag.ead.pri. secun. par.
Amor est passio proprie quidem v t est in concupiscibili , communiter autem vt est in voluntate.quæstio.26.2.0.3.2 4.pagi. ead.&.28.6.1.pag 92.pri.secun.par.
Amor est complacentia boni appetibilis seu amantis in amatum quæstio.2 6.2.c.pag.85.& quæstione.26.6.2.c.pag.86.&.quæsti. 27.1.c.pag.41.pri.secu.par.
Amor importat quandam inclinationem aptitudinem seu connaturalitatem ad bonum amatum. quæstione.23.4.c.pagi.81. & quæstio 27.1.c.pag.88.pri.secun. par.
Amor est prima omnium passionum.quæstione.25.2.0.3.c.pagi. 85.& quæstione.27.4.ca.pagina.50.&.quæstione.58.3.1.pagi. 164.pri.secun.par.
Amor est passio perfectiua & non læsiua, nisi ratione boni inconvenientis,& immutationis corporalis. quæstione .28.5.0. pag.92.pri.secun.par.
Amor realiter est prior odio,sed sunt simul secundum rationem ideò amor est causa odij.quæst.29.2.0.pag.93.pri.secun.par.
Amor simpliciter loquendo est fortior odio: sed tamen aliquando odium videtur fortius amore propter duo.quæstio.29.3.c. pagina.94 prima secundæ partis
Amor magis fruitur in absentia amati. quæstione 29.3.c.pagina 94.prima secundæ partis
Amor & odium accepta circa idem, sunt contraria: sed quando sunt de contrariis non sunt contraria.quæstione 29.2.2.pagina ead.pri.secun.par.
Amor in ordine consecutionis præcedit desiderium , & hoc delectationem sed in ordine intentionis est econuersò.quæstio. 25.2.c.pagin 85.pri.secun.par.
Amor,& gaudium,& tristitia quomodo erunt in anima separata à corpore.quæstio.70.articu.2.addi.ad.3 par.
Amor causatur ex spe inquantum ipsa respicit illum per quem fit nobis aliquid possibile:sed in quantum respicit bonum speratum spes causatur ex amore q.40.7.0.pag.124 pri.secun.par.
Amor causatur & augetur ex spe ratione delectationis quã causat & etiam desiderij quod fortificat.quæst.27.4.3.pagina.90. pri secun.par.
Amor dicitur esse timor,gaudium.cupiditas,& tristitia non essentialiter:sed causaliter.q.26.2.2.pag.86.pri.secun. par.
Amor est prima causa & radix omnium passionum & affectionũ. q.27.4.c.pag.90.& quæst.28.6.2.pagi.92.&.quæst.45.1.c. pag. 134.& quæ.70.2.c.pagi.215.pri.secun. par.
Amor facit quod amans sit in amato & econuersò.quæ.28.2.0. pag.91.& quæst.66.6.c.ead.pag.205.pri.secun. par.
Amor causat extasim secundum vim apprehensiuam dissolutiuè & secundum vim appetitiuam. directè, quæstione.28.3.0.pa. 91.pri.secun.par.
Amor causat fauorem.quæst 37.2 c.pag.54.pri.secun. par.
Amor est causa odij,quæstio.28.6.3.pagin.92.&.quæsti.29.2.0. 3.c.pagina.95.pri.secun. par.
Amor est nobilior cognitione in his quæ sunt supra hominem: econuersò autem est quę sunt infra hominem.quæstio.66.6.3. pag.203.pri.secun.par.
Amor præeminet cognitioni in mouendo, sed cognitio præuia est amor in attingendo.quæstio.3.4.4. pag.12.pri.secun.par.
Amor congluti nat animam rei amatæ , & perficitur secundum quod amans trahitur ad rem amatam , cognitio verò secundum quod cognita sunt in cognoscente.quæst.40.2.c.pag.123. &.quæst one.66.6.1.pagina.203 &.quæstione.8 .1.2.pag.172. pri.secun.par.
Amor sensitiuus est in concupiscibili seu in appetitu sensitiuo sicut amor intellectiuus in intellectiuo appetitu.quæst.25.2.2.c. pagi.70.& quæ.26.1.0.pag.86.pri.secun. par.
Amor.vide Donum.Creator.Dilectio.Odium Vnio.pri.sec.par.
Amoris vnio triplex.scilicet substantialis,similitudinis, affectus, & effectus seu realis.quæst.28.1. 2.pag.90.pri. secun.par.
Amoris motus in duo tendit scilicet in bonum quod quis vult alteri.& in illud cui vult bonũ.q.62.4 c.pagi. 87.pri.sec. part.
Amoris propria causa est bonum vt proprium eius obiectum.q. 27.1.0.2.c.pag.87.& q.29.1.0 pag.93.pri.secun.par.
Amoris obiectum est bonum,ideò augmentatum simpliciter auget amorem.q.45.2.pag.133.pri.secun.par.
Amoris causa potest esse odium per accidens: prout aliquid diligunt se inquantum conueniunt in odio vnius. quæst.32.4.3.pagina 104.pri secun.par.
Amoris signum.Quodli.5.q.3.ar.6.addi.ad.3.par.
Amoris causa est apprehensio vnitatis.Nam si aliquis apprehendit amatum quasi pertinens ad suum bene esse causat amorem concupiscentiæ:si verò vt alterum se,causat amorem amicitiæ quæstio.28.1.c.pag.90.pri.secun.par.
Amoris causa propriè loquendo est similitudo. quæstio. 327. 2. pagi.89.&.quæsti 99.2.c.pagi.310.pri.secun.par.
Amoris effectus est mutua inhæsio triplex, scilicet quantum ad vim apprehensiuam,appetitiuam:& redamationem.quæst.28. 2.c.pag.91 pri.secun.par.
Amoris effectus est zelus.quæstio.28.4.0 pag.ead.pri.secun.par.
Amoris causa est cognitio ea ratione qua & bonum : quod non potest amari nisi cognitum. quæstione. 27.2.0. pagina. 88. pri.secun.par.
Amoris diuinæ voluntatis & nostræ differentia. quæstione.20. articu.1.prima.par.
Amori attribuuntur quatuor effectus proximi scilicet liquefactio fruitio,languor,& feruor.quæstio.28.5.ad obiecta in contrarium.pag.92.pri.secun.par.
Amore naturali vnaquæque res particularis amat bonum suum proprium propter bonum commune totius vniuersi quod est Deus.quæstione.19.10.c.pag.62.&.quæstione.105.3.c.pagin. 358.pri.secun.par.
Ex amore quo aliquis habet alium gratis procedit quod aliquid ei gratis impedit.110.1.c.pag.367.pri.secun.par.
Analogata sunt tantùm vnum numero quando scilicet aliquid deriuatur ab vno in alterum secundum proportionem:sed quãdo aliquid ex vno detrimentum in alterum sicut ex causa agente vnunca tunc aliud est quod est in vtroque.quæ.19.3.3.pagina.72.pri.secun.par.
Amore amicitiæ amat Deus rationalem creaturam , irrationalẽ verò amore concupiscentiæ.q.20.art.ad.3.pri.par
Ambitio est peccatum oppositum magnanimitati secundum excessum.quia est inordinatus appetitus honoris.quæst.131.arti. 2.pagi.437.secunda secun.par.
Ambitio non est circa vestes & exteriorem cultum nisi secundũ quod ad honorem pertinent.quæstione.131.articulo.2.ad tertium.pag.438.secunda secun.par.
Ambrosius reprobat omnes iudos in sacra scriptura,non autem in aliis.q.16.artic.2 1.pag.305.secunda secun.par.
Amens vide Baptismus.pri.secun.par.
Amicitia honesti non habetur nisi ad virtuosum. quæstione.23. artic.1.3.pag 77.secunda secun.par.
Amicitia se extendit ad illa sola quæ nata sunt habere bonum vitæ æternæ.q.25.art 3 3.pag.95.secunda secun.par.
Amicitia super amorem addit mutuam redamationem cum quadam communicatione mutua. quæstione. 65.5.c.pagina.197. prima secun.par.
Amicitia utilis & delectabilis in quantum trahitur ad amorem cõcupiscentiæ, deficit à ratione veræ amicitiæ.quæstione 36.4. 3.pagina.88.prim.secundæ partis
Amicitia vide charitas.prima secundæ partis.
Amicus.vide ira.prima secundæ partis
Amici requiruntur ad beatitudinem præsentis vitæ non autem ad perfectam beatitudinem.quæstione.4.8.0.pagina.19.prima secun. part.
Amydum, quia est ex tritico corrupto non videtur quod panis ex eo confectus possit fieri corpus Christi.quæstione 74.5.4.pag. 345.tertia parte
Angelus illuminat tanquam minister. vnde adiuuat hominem vt ad beatitudinẽ perueniat:non autẽ est humanę beatitudinis obiectum. quæstio 3.7.2.pagina.14.& quæstione.5.6.6.1.pagina. 22.pri.secund.partis
Angelus non est corpus,& non est circunscriptiue in loco. quæst. 94.1.c.pagina 295.prima secundæ partis
Angelus mouere potest intellectũ hominis ex parte obiecti quod sibi proponit.q.9.6.2.pag.36.prima secundæ partis
Angelus purgat, illuminat & perficit angelum vel hominem per modum instructionis, non autem multiplicando per gratiam.q. 112.1.1.pag.732.pri.secun.par.
Angelus beatus illuminat intellectum hominis vel etiam inferioris angeli, quantum ad aliquas rationes diuinorum operum,non autem quantum ad visionem diuinæ essentiæ,quæst. 106.2.pag.22.pri.secun.par.
Angelus Moysi apparens modò angelus,modo dominus memoratur,angelus videlicet,qui exterius loquendo seruiebat , dominus quia interius præsidens loquendi efficaciam ministrat. quæst.98.3.1.pag.308.pri.secun.par.
Angelus bonus vel malus non potest peccare venialiter. quæsti. 89.4.0.pag.283.pri.secun.par.
Angelus est beatus vasca & sempiterna operatione, homo in præsenti vita multis operationibus. Deus vero naturaliter per suã essentiã.quæstione.3.2.4.pag.5.&quæstione.5.7.9.c.pagina.22. prima secun.part.
Angelus.vide Anima.Cognitio.desiderium.Esse Habit°.Iustificãt. Lex.Moyses.Nescientia.prima secundæ partis.
Angelus differt specie ab alio angelo.quæstio. 50.2.3.pagin.217. tertia part.
Angelus non potuit peccare in primo instanti. quæstio. 34.3.1. pagi.172.ter.par.
Angelus non est minister alicuius sacramenti,nec alicuius rei sacramentalis.q.64.7.0.pag.295.4.par.
Angelus non potest manducare sacramentaliter eucharistiam, nec spiritualiter, sed Christum.quæstione.80.2.0.pagina.283. tertia par.
Angelus.In angelis non sunt partes essentiæ,sed in eis sunt partes secundum potentiam.q.50.6.3.pag.148.pri.secun.par.
Angelus habet actum cum permixtione alicuius potentiæ & tãto minus habet de potentialitate quanto est superior.quæst.50. 6.c.pag.147.pri.secun.par.
Angelus quid sciat.q.62.ar.3.addi.ad.3. par.
Angelus meretur vt mater vt in termino viæ existens.Quodli.9. quæst.2.ar.9.addit.ad.pri.par.
Angelus mouetur per tempus & non in instanti. Quodli.8.quæ. 2.articu.9.addi.ad.3.par.
Angelus nullum ordinem habet ad motum continuum.ibid.
Angelus non mouetur à motu cœli.ibidem.
Angelus dicitur moueri operationibus.ibidem.
Angelus est indivisibilis.ibidem.
Angelus agit in hæc inferiora.Quodlibet 9.quæsti.4.articu. 10. addit.ad.3. par.
Angelus agit in mentes nostras dupliciter.ibidem.
Angelus potest mouere motu locali hæc inferiora.ibidem.
Angelus non creat sed educit de potentia in actum. ibid.
Angelus nec vlla causa alia potest creare.nisi prima causa.Quodli. 3.quæst.3.ar.6.addit.ad.3.par.
Angelus à Gregorio metaphoricè animal rationale nominatur propter similitudinem rationis.quæstione.51.articulus 1.ad. 2. pri.part.
Angelus dicitur substantia semper mobilis:quia semper est in actu intelligendi,& non in potentia.quæstio.50 articulus 1.ad. 2.pri.par.
Angelus duplicem habet verbi cognitionem.scilicet vnam naturalem & alteram gloriæ.quæst. 12.artic.1.ad.3.pri.par.
Angelus habet potentiam intellectiuam totaliter completam per species connaturales,anima verò non.quæstione.55. artic. 2.pri.par.
Angelus licet sit incorporeus,potest tamen motus eius in loco esse continuus.quæst.53. artic.1.pri par.
Angelus,licèt sit supra tempus,quod est numerus motus cœli, eius tamen operatio tempore mensuratur.quæstione.61. artic. 2.ad.2.pri.par.
Angelus mota non indiget ad motum localem si hominem loco derelinquat vt eum custodiat. quæstione. 15. articulo.6.ad.3. pri.par.
Angelus naturę ordine inferior dæmonibus præest.licet superioribus ordine naturę.quæst. 109.artic.4.ad.3.pri par.
Angelus non ita agitur ab actore naturæ quod non agat libera voluntate.q.60.artic.1.ad.2.pri.part.
Angelus non mouetur localiter ad cognitionem acquirendam, sed ad aliquid operandum in loco.q.53.articu.2.ad.3.pri.par.
Angelus nunquam est in potentia intelligens respectu suæ essentię.q.50.artic.1.pri par.
Angelus per accidens mouetur ad motum corporis assumpti & non ad motum cœli cuius ipse est motor.quæstione.51.articul. 3.ad.3.pri.par.
Angelus per immaterialia intelligibilia materialia cognoscit, homo verò econuerso.quæst.84.artic.7.pri.par.
Angelus post electionem habet liberum arbitrium inflexibile, homo verò non.quæst.63.artic.6.ad3.pri par.
Angelus potest moueri de loco ad locum impertransito medio quod corpori mobili est impossibile. quæstione.53. articulo. 2.pri.par.
Angelus quare dicitur intellectualis:& homo rationalis. quæsti. 58.artic.3.pri.par.
Angelus quare dicitur mens vel intellectus,& anima non.quæst. 54.art.3.ad.1.pri.par.
Angelus quare dicitur mens vel intellectus.quæstione.76.articu. 1.addi.ad.3.par.
Angelus quare inclinatur secundum votum suam virtutem in rẽ apprehensam & homo non.quæst.92.arti 6.pri.par.
Angelus quibet dicit determinatum gradum perfectionis secundum speciem.quæst.10.artcu.4.pri.par.
Angelus quod est in appetitu & apprehensione phantastica hominis & animalium,potest cognoscere.quęstione.17. articul. 4.ad.3 pri.par.
Angelus solo intellectu cognoscit quæ homo per plures potentias cognoscit.quæstio.57.artic.2.pri.part.
Angelus singularia cognoscit per species influxa sibi ab arte diuina.sicut & Deus est tamen differentia in duobus.Quodl.7.q. 1.ar.3.addit.ad.3.par.
Angelus non componitur ex materia.Quodli.9.quæstio.2.artic. 6.addit.ad.3.par.
Angelus est substantia. intellectualis ibidem.
Angelus nedum singularia sed vniuersalia cognoscit.ibidem.
Angelus est incorporeus.ibidem.
Angelus nullo modo est causa animæ rationalis,sed solus Deus. Quodli.3.quæst.3.ar.6.addit.ad.3.par.
Angelus quomodo est in loco.Quodli.1.quęstione.3.articulo.4. addi.ad.3.par.
Angelus componitur substantialiter ex essentia & esse per participationem.Quodli.2.quęstione.2.articulo 3.
Angelus est totaliter intellectualis naturæ.Quodli.6. quæstio.1. articul.2.addit.ad.1.par.
Angelus quicquid agit,agit per imperium voluntatis.ibidem.
Angelus licet sit incorporeus,potest tamen motus eius in loco esse continuus Quod.2.q.3.articul.1.addit.ad.3 part.
Angelus habet motum continuum ex ipso motu non autem se-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Angelus simul videre potest res in verbo & in propria natura. Quodl.9.q.1.ar.7.
Angelus videt res in propria natura per speciē intelligibilem cō creatam vel infusam inhærentem. ibidem.
Angelus res videt in verbo per ipsum verbi speciem siue essentiam, quæ non est inherens. ibidem.
Angelus duplicem habet operationem. ibi.
Angelus ante confirmationem similiter & homo ante peccatū, habuerunt fidem.q.3.art. .pag.19 secunda secun.par.
Angelus ante cōfirmationem,& homo ante peccatum cognouerunt multa mysteria quæ nunc non possumus cognoscere nisi credendo.q.5.ar.1.pag.25.secunda secun.par.
Angelum vel corpus glorificatum,non est inconueniens in connexo cœli empyrei esse.Quodl.6.q.1.ar.3.addi.ad.1.1. pa.
Angelo cuilibet impressa est ratio suæ speciei secundum esse naturale & intelligibile simul:ita quod in natura suæ speciei subsisteret.& per ipsam se intelligeret.q 56.art.2.pri.par.
In angelo est compositio ex essentia & esse non tamen est compositio sicut ex partibus substantiæ.Quodl.2.q.2.articul.3.addit.ad ter par.
In angelo non est omnino idem suppositum & natura bene, idē in Deo.Quodli.2.q.2.ar.4.addi.ad ter.par.
Angeli inferiores per superiores reguntur:& omnia corporalia per angelos.q.110.art.1.pri.par.
Angeli immediatam habent presidentiam non solum super corpora,sed etiam super inferiora.quæstio.110.artic. 2.ad. 2.pri.par.
Angeli:licet omnes immediate videant diuinā essētiam , non tamē æqualiter vidēt diuinorū operū rationes. quæst.106. art 1. ad. 1.pri.par.
Angeli mittuntur in ministerium propter eos qui saluandi sunt. q.113.art.5.ad.1.pri. par.
Angeli nominantur à simplici manifestatione diuinorum, quasi nuntij Dei.q.108.ar.5.ad.1.pri.par.
Angeli numero distingui non possunt absque specifica distinctione.q.75.art.7.pri. par.
Angeli pacis amarè flebunt,triplicitet exponitur.quæst. 113.arti. 7.ad.1.pri.par.
Angeli per species inditas rerum naturas cognoscunt in vniuersali & particulari,quantum ad formam & materiam. quæst.57. articul.2 pri.par.
Angeli qui assistentes dicuntur sunt qui à Deo immediatè diuinas recipiunt illuminationes:quod est primæ hierarch iç.qu. 112 artic.3.addi.4.pri.par.
Angeli quomodò semper loquuntur & quomodo nō.quæst.107. artic.3.ad 2.pri.par.
Angeli ratione diminæ visionis omnes assistentes dicuntur : sed ratione perceptionis diuinorum operum solum angeli primæ hierarchiæ.q 112.artic.pri par.
Angeli syllogizando non addiscunt,ita quod veritatis ignotæ cognitionem accipiant syllogizando.quæstione.58.articul.3. ad. 2. pri. par.
Angeli corpora assumunt, vt per corporalium proprietates in spiritualium proprietates mens deducatur humana, quæst. 51. artic.3.ad.1.pri par.
Angeli & natura coporalis conueniunt in vniuersi constitutione q.61.artic.3.pri.par.
Angeli ex aëre condensando & formando corpora assumunt. q. 51. artic.2.ad.3.pri.par
Angeli incorruptibilitas ex eius substantia sumitur,eius incorruptibilitatis signum ex eius intellectuali operatione accipimus. q.50.artic.5.pri. par.
Angeli non sunt vbique,nec proprie in pluribus locis , nec plures in eodem,nec mouentur in instanti,licet aliquando non pertranseundo medium,& possint esse nusquam.ibidem.
Angeli duratio non habet prius & posterius.Quodli.10.q 2.art. 4 addit.ad ter.par.
Angeli mensura quantum ad substantiam tantum non habet prius & posterius.ibidem.
Angeli mensura respectu aliarum operationum & affectionum habet prius & posterius.ibidem.
Angeli substantia non est suum esse sicut in Deo. Quodl.9.quę. 2.artic.6.addi.ad 3.par.
Angeli quidditas & esse distinguntur.Quodibet.9. quæsti.1.arti. 7.addit.ad.3.par.
Angeli intellectus inquantum est in potentia indiget perfici habitualiter per aliquas species intelligibiles : sed inquantum est actu per essentiam suam potest aliqua intelligere. quæstio.58. 6.c.pag.147 pri.secun.par.
Angeli mens non fertur in ea quæ sunt ad finem nisi secundum quod stant sub ordine finis quæstione.89.4 c.pagina. 284.pri. secundæ par
Angeli intellectus non est discursiuus sicut in nobis contingit.q. 89.4.c.pag.283.pri.secun. par.
Angeli etiam infimi habent omnem perfectionem beatitudinis quam sunt habituri,non autem animæ separatæ sanctorum.q. 4.5.6.pag.18.. ti.secun. par.
Angeli consecuti sunt beatitudinem statim post principium suæ cognitionis:homines autem per tempus ad hunc finem perueniunt.q.5.1.1.pag.419.pri.secun. par.
Angeli habent species intelligibiles naturaliter inditas:quod nō competit humanę naturę quæst.51.1.2.pag.149.pri.secun.par.
Angeli ex natura sua habent quod non possit in eis esse deordinatio circa ea quæ sunt ad finem nisi simul sit deordinatio circa finem.q 89.4.c.pag.284.pri.secun par.
Angeli boni non mouentur in ea quæ sunt ad finem nisi in ordine ad finem debitum, & sic in eis non poterit esse peccatum.
Angeli verò mali nihil mouentur in ordine ad finem peccati superbiæ ipsorum:ideò in omnibus peccant mortaliter.quæ propria voluntate agunt.q.89.4.c.pag.ead.pri.secun.par.
Angeli potentia intellectiua non terminatur ad duos actus secundum idem sed secundum diuersas species.Quodlib.9.q.2. artic.7.addit.ad.3. par.
Angeli beatitudinem meruerunt ex hoc ipso quod ad verbum conuersi sunt ibid.
Angeli motus non est in instanti.Quodli.11. quæstio.4.ar.1.addit.ad.3.part.
Angeli motus mensuratur quodam tempore.ibidem.
Angeli mutatio simpliciter est mutatio corporali. ibid.
Angeli & homines ordinantur sub corpore ecclesię mystico.quæstione.8.4.c.pag.65.3.par.
Angeli & homines possunt illuminari à Christo,dando eis gratiam & scientiam.quæstio.8.4.c.3.pagi.65.&.quæstio.15.2.0 fol.87.3.par.
Angeli meruerunt in primo instanti suę creationis.quæst.34.3.1 pag.178.3.parte.
Angeli fuerunt ministri sacerdotij Christi,quæstio.21.1.1.pagina. 127.3.part.
Angeli subsunt iudiciariæ potestati Christi.quæsti.59.6.0.pagi. 271.3.par.
Angeli essentia in diuiduatur seipsa.q.77.2.c.3.par.
Angeli cognitio est duplex,scilicet matutina & vespertina.quæst. 9.3.c.pagi.71.3. par.
Angeli cognitio non est discursiua.quæstio.11.53.pagi.84 3.par.
Angeli apparitio in principio est cum terrore:sed bonus tandem consolationem facit non autem malos.quęsti.30.3.3.pagi.157.
Angeli apparitio facta mulieribus ad sepulchrum Christi, fuit primò per vnum, deinde per duos.quæst.55.4.3.pag.260.3.par.
Angeli peccatum est irremediabile:ideò eius natura non fuit assumptibilis à filio Dei.q.4.1.c.3.pag.37. par.
Angelorum caput est Christus secundum quod Deus , & secundum quod homo.q.8.4.0.pag.65.3.par.
Angelorum apparitiones in veteri testamento ordinabantur ad apparitionem filij Dei in carne.quæst.30.1.c.pag.157.3.par.
Angelorum corpora assumpta non habent virtutes naturales, quas ostendunt,nec operationes vitæ.quæstio.55.6.1.pagina. 305.3.parte.
Ex angelorum nominibus,proprietates & officia eorum accipiuntur.quæst.67.1.c.pag.330.3 par.
Angelorum omnium suppremus est subiectum. Qui: Nō autem lucifer.Quis:quæst.4.artic.7.addit ad.3. par.
Angelorum successio secundum eorum affectus & conceptiones intellectuales non mensuratur tempore continuo, sed discreto.quæst.113.7.5.pag 381.pri.secun.par.
Angelorum potentia intellectiua non est per se cognoscitiua omnium,ideò oportet quod ei superaddantur species intelligibiles.quæst.51.1.2.pag.149.pri.secun.par.
Angelorum apparitiones veteribus patribus figuræ erant incarnationis Christi.quæ.51.art.2.ad.1 pri.secun.par.
Angelos non omno latuit mysterium incarnationis , sed perfectius cognouerunt Christi oreuelante.quæstione secundo, artic. 7.1.pagina 15.secunda secun.par.
Angelos gradu naturæ homo non potest transcendere : potest tamen eos transcendere per operationem intellectus , dum intelligit aliquid super angelos esse.quæstio.5.1.3.pag.21. prima secun. par.
Angelos creare animas est erroneum. quęsti.3.7.secunda pagina. 14.pri.secun.par.
Angelis bonis nō existentibus in cœlo,nec malis in inferno,nec bonis gaudium.nec malis pœna minuuntur. quæstio. 64.artic. 4.ad.3.pri.par.
Angelis solum intellectus & voluntas de viribus animæ competunt.quæst.54.artic.5.pri.par
Angelice non modus est nobis ignotus secundum quod in se est. Quodli.3.quęstio.3.artic.7.addit.ad...par.
Annihilare soli Deo conuenit.quæst. 3.1.c.pag.87.3.par.

Annihilatio importat quendam motum. Quo.5.q.6. ar.2. Addit.ad tertiam partem.
Annihilatio non inuenitur in consecration : panis, sed transubstantiatio panis. Quo 5. q.6.ar.11.Addit.ad tertiam partem.
Annihilatio, vide Creatura redigi. pri.secun.par.
Anima est forma corporis dans esse,& esse corporeum,& esse animatum.q.75.6.2.pagi.357.tertia parte.
Anima sensitiua nobilior est in homine,quam in brutis.quæst.2. 2.2.pagina 22.& q.5.1. pag.43.tertia parte.
Anima dupliciter patitur. quæ.15.4.c.pag.94.ter.parte.
Anima non mouetur, nisi per accidens.q.30.5.3.p. 270.ter.part.
Anima rationalis nō recipit esse a Deo, nisi in corpore. q.6.3.4. 0.pagina 48. tertia parte.
Anima rationalis in corpore constituta patitur dupliciter,scilicet passione corporali,& animali.q 15.4.c.pag.94.tertia parte.
Anima est tota in toto, & tota in qualibet parte sui corporis. qu. 46.7.c.pagina 221.tertia parte.
Anima non est homo,contra Hugonem de sancto victore.quæ. 50.4. c. pagina 240. tertia parte.
Anima est propria forma corporis & motor eius.quæ.8.2.c pag. 63.ter.parte.
Anima in statu innocentiæ nō, perficiebatur quantum ad scientiam vel gratiam per aliquid corporale.quæstio.61.2.c. pagina. 277.ter.par.
Anima separata habet volūtatem immobilem respectu finis.quæstione 52.6.3.pagina 248 & 7.3.pagina.14 tertia parte.
Anima separata,statim post mortem habet statum immutabilem quæstione 59.5.1.3.pagina.270.tertia parte.
Anima separata potest intelligere absque conuersione ad phantasmata.q.11.2.c.pagina 75.tertia parte.
Anima cuiuslibet beati naturaliter vsit discursu.quæst.11.2.3.pag. 71.ter.par.
Anima cuiuslibet sancti & latronis post mortē & defensū Christi ad infernū illustrabatur & fruebat diuina gloria.quæstione. 52. 4.1.3.pagina 262.tertia parte
Anima.ver.Potentia.
Anima Christi & diuinitas eius sunt in sacramento altaris ex naturali concomitantia.quæstione 76.1.1.pagina 158 tertia parte
Anima Christi est nobilior angelis.quæstio.6.3.2.pa.46.ter. par.
Et est super omnes creaturas.quæstione.59.6.3.pag.271.ter.parte
Et ea nihil sunt potentius simpliciter.quæ.14.2.3.pag.91.ter.parte
Anima Christi est instrumentum diuinitatis.quæstio.13.2.2.pagi. 87.tertia.par.
Et vt sic habuit instrumētalem virtutes ad omnes mutationes miraculosas ordinabiles ad instaurationem rerum,nō autem ad earum annihilationem.q.13.2.c.3.pag.87.3.par.
Anima Christi per scientiam acquisitam sciuit omne scibile per actionem intellectus agentis,non autem substantias separatas nec singularia præterita vel futura.quæst.11.1.0.pagi.83.3.par.
Anima Christi per scientiam inditam potest intelligere conuertendæ se ad phantasmata,& sine eis.quæstio.11.2.0.pagina.80. tertia par.
Anima Christi per scientiam infusam cognoscebat omnia cognoscibilia ab homine per lumen intellectus agentis:& omnia quæ per reuelationem hominibus innotescunt. quæst.11.1.0. pag.79.3.par.
Et per eam poterat cognoscere substantias separatas.quæsti.11. 2.pagi.79.
Et etiam omnia singularia q.11.1.3.pag.ead.3.par.
Anima Christi in verbo nō comprehendit diuinam essentiam.q. 2.1.1.0 pag. 36.3.par.
Cognoscit tamen in eo omnia quæ quandoque sunt,& etiam hominum cogitatus,non autem omnia quæ sunt in potētia Dei q.10.1.0.pag.75.3.par.
Cognoscit etiam in verborum omnia quę Deus nouit scientia visionis.quæst.10.2.2.pag.71.3.par.
Et licet in eo infinita in potētia,non autem in actu.quæsti.10.3.0. pag.76.3.par.
In verbo etiam comprehendit essentiam omnis creaturæ:& quicquid est in potentia eius.q.10.2.3.pag.75.ter.par.
Anima Christi.vers. Potentia.
Anima quomodo dicitur creata ex materia & forma. Quodli.3. q.8.ar.10.addi.ad ter.par.
Anima quod sit forma extans materia duplex ratio ibi.
Anima separata à corpore quibus speciebus intelligit.Quodl.3. q.9.ar 21.addi. ad ter.par.
Anima separata intelligere potest quædam per species intelligibiles.Quodl.3.q.9.ar.21.addi.ad ter par.
Anima separata,recipit influxum specierum intelligibilium, à natura superiori,scilicet diuina.ibid.
Anima separata potest aliam animam cognoscere.ibid.
Anima corpus immediate perficit.Quodli.12.q.7.ar. 10.
Anima est forma substantialis corporis .ibidem.
Anima non traducitur per generationem.Quod.12.q.7.ar.11.2
Anima licet sit vnita materiæ:virtutem tamen habet superantem materiam.q.76.ar.1.ad.3.&.4.pri.par.
Animalium quæ desita viuunt partes non carent sensu & appetitu.q.6.arti.3.pri.par.
Anima naturaliter corpori vnitur,quia est imperfecta & in potētia in genere intelligibilium.q.55 art.1 pri.par.
Anima vt est vnita corpori naturaliter , non cognoscit nisi quæ habent formam in materia.q.12.ar.11.pri.par.
Anima nihil eorum quæ cognoscit habet in sui natura , aliter nō cognosceret.q.75.art 2. pri.par.
Anima non eo modo quo comparatur ad totum comparatur ad partes.sed secundum prius & posterius.q.76.art.8 pri.par.
Anima nullum corpus mouere potest præter vnitum sibi.quæst. 117.artic.4.ad.1.pri par.
Anima omnes perfectiones aliarum formarum in se completiter mē continet.q.76.artic.4.pri.par.
Anima omnium potentiarum suarum est principium,sed nō omnium est subiectum.q.77.ar.8.pri. par.
Anima producitur à Deo disposita materia per actionem agentis q.118.ar.1 ad.3 pri.par.
Anima quare dicitur spiritus.q 97 ar. 3.pri.par.
Anima quare vltimum gradum intellectualitatis tenet: & non angelus.q.75.art. 7.ad.3.pri. par.
Anima quod sit forma carens materia,duplex ratio.quæst.75.articul.1.pri.par.
Anima separata cognitionem confusam & non propriam habet de omnibus naturalibus. q.89.art.3. pri.par.
Anima separata per species infusam de rebus habet cognitionē: angelus verò perfectam & etiam singularium.quæst. 89. artic. 4.pri par.
Anima separata quare non dicitur persona.quæst.29.articu.1. ad. 5.pri par.
Anima separata quibus speciebus intelligit.quæsti.89.artic.1. ad .3.pri.par.
Anima separata quomodo prius cognita non cognoscit per conuersionem ad phantasmata.q.89.art 6.pri.par.
Anima separata singularia intelligit per influxum specierum exdiuino lumine.q.89.art.7.pri.par.
Anima si per modum,qui competit substantiis separatis , intelligeret confusè & perfectè cognosceret.q.89.art.1.pri.par.
Anima cognoscit seipsam per suum actum reflexiue.q.89.articu. 2.pri.par.
Anima corpori nunc vnita vitam communicat, in futuro verò immortalitatem.q.97.artic 3.pri.par.
Anima necessario corpori vnibilis est propter ipsius operationē. q.70.artic.3.pri.par.
Anima corrupto corpore remanet in suo esse incorruptibilis subsistens.q.76.artic.2.ad.2.pri.par.
Anima de omnibus rebus iudicat per primam veritatem. quæst. 19 artic.6 ad.1.pri.par.
Anima despotico principatu corpori dominatur , & intellectus irascibili & concupiscibili politico.q.81.ar 3.ad.2 pri.par.
Anima est primum principium vitæ,& non aliquod corpus.q.75. artic.1 pri.par.
Anima est quandoque intelligens in potentia:& scientiam à rebus acquirens,q.90.art.1.pri.par.
Anima est quodammodo omnia.q.16.ar.3.pri.par.
Anima est quo primò nutrimur, sentimus , mouemur secundum locum & intelligimus.q.78 articu.
Anima generati causatur ab anima generantis , vel à virtute ab ipsa in semine derivata.q.118.artic.1.pri.par.
Anima inquantum forma non ordinatur ad vlteriorem actum, sed est finis generationis.q.77 art.1 pri.par.
Anima alienata à sensibus potest quædam futura cognoscere, similiter & bruta.q.86.ar.4.ad.3.& 4.pri.
Anima cognitione imaginis in Dei cognitionem ducitur.quæst. 83.artic.8.pri par.
Anima cognitionem veritatis non habet inditam naturaliter sicut angelus,sed à rebus acceptam.q.76.ar.5.pri. par.
Anima appetit sic frui Deo quod etiam ipsa fruitio deriuatur ad corpus per redundantiā sicut est possibile.quæsti.4.5.4.pagina eod.pri.secun.par.
Anima quādiu fruitur Deo sine corpore,appetitus eius sic quiesceret in eo quod tamen adhuc ad participationem eius vellet suum corpus pertingere. quæstio. 4.5.4. pagina. eodem. pri.secun par.
Anima separata post mortem habet alium modum connaturalem intelligendi quam per conuersionem ad phantasmata : & sic scientia manet,non tamen secundum eundem modum operandi.quæstio. 5.1.1. pagina.19.&. quæsti 76.1. tertia.pagi. 104 pri.secun.par.
Anima intellectiua per sensibilia non potest deuenire in cogni-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tionem substantiarum separatarum.q.55.6.c.pag.23.pri.se. par.
Anima non potest esse sine potentijs, dato autē hoc, adhuc tamē dicetur secundū speciem suam intellectualis vel rationalis.q. 1104.4.pag.369. ri. secun.par.
Anima.vide Conceptio.Contrarium.Habitus.Finis.Intentio.Iudicium potentia.Operatio Passio.Status.Virtus.pri.secun.par.
Anima humana nō est totaliter intellectus,sed participat intellectualitatem.Quo.6.q.2.ar.2.2.addit.ad 2.partem.
Anima vegetabilis & sensibilis deducuntur in esse per generationem.Quodl.9.q.5.ar.11.Addit.ad 2.partem.
Anima vegetabilis & sensibilis non sunt formæ subsistentes.ib.
Anima vegetabilis & sensibilis non sunt substantię viuentes. ibi.
Anima vegetabilis & sensibilis sunt principia viuēdi & esse dī. ibi.
Anima Christi nō potest cognoscere omnia quę Deus facere potest ideo nō cognoscit infinite. Quo.3.q.12.ar.3.addi.ad.3.par.
Anima separata à corpore homo nō dicitur homo nisi equiuoce, Quodl 3.q 2.ar.4.Addi.ad.3.par.
Anima separata à corpore patitur ab igne corporeo.Quodl. 20 q.6.art.15.addit.ad 3. partem.
Anima secundum se est supra tempus, sed per accidens subditur tempori.q.53.3.pag.156.&.q. 1..7.1.pag.380.pri.secun. part.
Anima intellectiua cum sit infima in ordine intellectualiū est in potentia respectu omnium intelligibilium. q.50.6.c.pag.149. pri secun par.
Anima rationalis sola inter formas rei corruptibilis assequitur perpetuum esse.q.85.6.c.pag.270.pri secun par.
Anima rationalis secundum suam incorruptibilitatem proportionata est sui finis qui est beatitudo perpetua.q.85.2.ad solutionem rationum.cod.pri.secun.par.
Anima subsistit in suo esse.vnde post separationē à corpore perfectum esse habet & perfectam operationem, licet nō habeat perfectam naturam.q.4.1.2.pag.13.pri.secun.par.
Anima tota omnis nō traducitur per originem.q.81.1.c.2.pa.257. &.q. 1.1.4.pag.258.pri.secun par.
Anima huius hominis non fuit secundum seminalem rationem in Adam peccāte sicut in principio effectiuo:sed sicut in principio dispositiuo.q 83.1.4.pag.263.pri.secun. par.
Anima rationalis à solo Deo creatur per creationem.q. 90.c. pag.36.pri.secun.par.
Anima ex ipsa creatione non inquinatur neque per suam infusionem maculatur.habito respectu ad Deum infundentem, sed solum habito respectu ad corpus cui infunditur.q.83.1.4.pag. 263.pri.secun.par.
Anima coparatur ad corpus vt forma ad materiam,ad potentias verō sicut subitia ad accidētia.q.83.2.3.pa.264.pri. secū.par.
Angeli superiores possunt agere in inferiores angelos & in animas nostras,& huiusmodi actio dicitur influxus.Quodl.3.q.3. ar.7 addi.ad.3.partem.
Anima non est sua virtus & potentia. Quodl.10 q.3.ar.1.addi.ad 3.partem.
Anima dupliciter considerari potest.ibid.
Anima est principium diuersorū actuum.ibid.
Anima rationalis est incorruptibilis.Quo.10.q.3.ar.6.add.ad.3.par.
Anima rationalis per se suum habet operationem quam exercet nullo organo corporeo mediante ibidem.
Anima aliquo indiget corporali dupliciter.ibidem.
Anima communicat esse suum corpori.ibidem.
Anima secundum suum esse est forma corporis.ibid.
Anima quicquid intelligit in prima veritate nō intelligit.Quodli. 10.q.4.ar.7.addi.ad.3.partem.
Anima potentiarum sensitiuarum actuum separata non habet. Quodli.10.q 4 arti.8.addi.ad 3.partem.
Anima in bruto quemadmodum operationem per se non habet ita nec substantiam.ibidem.
Anima sensitiua secundum quosdam duos actus habet.ibidem.
Anima sensitiua & intellectiua differunt secundum perfectum & imperfectū. Quodli. 1.q.1.art.1.addi.ad.1.partem.
Anima sensitiua & intellectiua eandem habet essentiam.ibidem.
Anima sensitiua educitur de potentia materiæ in brutis, in nobis verō non,sed per creationem ibidem.
Anima quando dicitur forma partis & forma totius.Quodli.2.q. 2.ar.1.addi.ad.3.partem.
Anima humana similitudines rerum quibus cognoscit accipit à rebus.Quodli.8.q.2 ar.3.addi.ad.3.partem.
Anima patit pena ab igne corporeo..Quodli.3.q.10.ar.25.Addi. ad.3.par.
Anima mutatur per aduentum fidei formatæ,non autē ipsa fides. q.4.art.4.pag.22.secun.par.
Anima sensitiua eadem est in nobis & in brutis quātū ad rationē generis,non autem quantum ad rationem speciei.ibidem.
Animam aliquid sentire cum corpore & sine corpore & quomodo contingit.q.77.art.5.ad.3.par.
Animā esse incorpoream & subsistentem ex eius intelligibili operatione probatur.cuius ipsa est principium. q.75.ar.2.pri.par.
Animam fieri sine corpore,eā ipsam non habere naturalem perfectionem.q.90.arti 4.pri.par.
Animam se cognoscere per actum intellectus dupliciter contingit.q.73.artic.1.pri.par.
Animam sentire vel intelligere simile est,ac si dicat aliquis ipsam texere vel edificare.hæc nō est sententia Arist.quest.75.articul. 2.ad.2.pri.par.
Animam vniri corpori vt forma vel vt motor,differentia receptionis vtiouis ad corpus.q 76.art.6.pri.par.
Animam exire de inferno vel de paradiso,potest intelligi dupliciter:scilicet q ita simpliciter inde exeat & vt exeat ad tēp⁹.ibi.
Animæ beatitudo redundat ad corpus,vt & ipsum sua perfectione potiatur.q.4.6.c.pag.18.pri.secun. par.
Animæ à corpore separatio dicitur animam retardare ne tota intentione tendat in visionem diuinæ essentię.quæstio.4.5.6.pa. ead.pri secun.par.
Animæ vites irrationales post resurrectionem erunt in organis corporis sicut & nunc.sed ante resurrectionem non erunt actu in anima sed solū radicaliter.q.67.1.3.pag 203.pri.secun. par.
Animæ secundum statum præsentis vitæ est connaturalis modus intelligendi per phantasmata.q.5.1.2.pag.19.pri.secun.par.
Animæ pars superior cum intense mouetur in aliquid sequitur motum eius etiam pars inferior per redundātiam.q.24.3.pag. 83.& quæst.30.1.1.pag.95.&.q.31.5.c.pag.102.& q.38.q.4.3. pag.119.pri.secun par.
Animæ vites sunt in potentia ad diuersa dupliciter,scilicet quātū adagere & non agere.& quantum ad agere hoc vel illud: ideo indigent mouente quantum ad exercitium actus,& quantum ad eius determinationem.q.9.1.c.pag.32.pri.secun.par.
Animę potentiæ in vna essentia animę radicantur.q.57.1.c. pag. 116 & q.77.1.c pag 245 pri.secun.par.
Animę intentio quando vehementer trahitur ad operationem vnius potentiæ necesse est quod trahatur ab operatione alterius q 37.10.pagi.1 6.&.q.60.1.c.pag.241.pri.secun.par.
Animæ potentiæ sunt accidentia & naturales proprietates speciei animæ consequentes.quæst.110.pag 369.& q.10.4.3.pag.164. pri.secun par.
Animæ potentiæ mutuō se impediunt.q.33.3.3.pag.107. &.q.37. 11.& q.77.1.6.pag.243.pri.secun.par.
Animæ vegetatiuæ actus nō subduntur imperio rationis.q.17.8. 9.2.pag.55.& q.50.3.1.pag.156.pri.secun.par.
Animæ sic in eius infusione melius est secundum naturam sic esse infectam originali culpa. quam nullo modo esse. q.83.1.pag. 163.pri.secun.par.
Animæ naturale est corpori vniri.q.4.c.6.pag.18.pri. secun. par.
Animæ humanæ remanet esse cōpositi post corporis destructionem.q.4.5.2.pag.ead.pri.secun.par.
Animas sanctorum à corporibus separatas nō peruenire ad beatitudinem perfectam vsque ad diem iudicij est falsum.quæst.4.5. c.pag.17.pri.secun par.
Animæ aliquæ beatorum sunt assumptæ ad ordines angelorum: clarius videntes Deum quā⁹ inferiores angeli.quæstio.4.5.6. pagina 18.pri.secun.par.
Animæ in purgatorio existentes non habent contritionis efficaciam,sed tantū de loto de peccatis. q.4.ar.3.addit.ad 3.partē.
Animæ post vitam quæ in parua sunt contritionem habere non possunt,& illæ quæ sunt in inferno carent contritione. q.4.ar. 3.addit.ad.3.partem.
Animæ defunctorum quinque loca dicūtur habere:scilicet, paradisum,limbū patrū,purgatorij,infernū,& limbū puerorū. ibi.
Animæ separatæ & coniunctæ diuersus intelligēdi modus.quæst. 75.artic.6.ad.3.pri.par.
Animæ separatæ se mutuō perfectè cognoscunt,angeli verō imperfectè,quæst.89.arti.3.pri. par.
Animæ sensitiuæ nulla est per se operatio, sed solūm coniuncti. quæst.75.ar.3.prima parte.
Animæ vniri corpori est naturale,à corpore etiam separatæ naturalis aptitudo inest ad vnionem,q.75.ar.2.ad.6.pri.par
Animæ sensitiuæ non conuenit per se esse nec operari: nec fieri. Quodli.9.q.5.ar 11.9.ad.3 par.
Animæ multiplicātur in vna specie:& non angeli.quæst.76.artic. 2.ad.2.pri.par.
Animæ ratio est vt sit forma corporis misti maximè reducti ad æqualitatem complexionis.q.76 ar.5.pri.par.
Animæ ratio personæ nō conuenit q.75.ar.4.ad.2.pri.par.
Animæ rationali quare nō sunt sibi determinata auxilia à natura q.83.artic.5.ad.4.pri. par.
Animæ rationalis & aliarum formarū diuersus productionis modus.q.90.ar.2.pri.par.
Animæ quæ sunt æquali pœna retinēt in purgatorio vna citius liberari potest quam alia.Quodli.20.q.7.ar.1.4.addi.ad.3.par.
Animæ existentes in paradiso,vel in inferno,a suis receptaculis

PHILIPPVS TINGIVS

LECTORI.

QVanta à nobis cura, Lector, elaboratum sit, vt nostra opera & sedulitate studiosis optimarum artium consuleretur: ea quæ à nobis quotidie eduntur, nobis etiam tacentibus, argumento esse possunt. Cùm autem alia permulta curauimus edenda, quæ ad Iuris prudentiā, ad rei Medicæ facultatem, atque in primis ad Christianæ Philosophiæ scientiam percipiendam adiumento esse possunt: tum in his D. Thomæ Aquinatis diuina scripta & monumenta tanquam principi loco habentur. Quæ quidem si tanta sunt, quanta esse facilè ipse intelligis, nobis nō æquè facile est explicare, illud iam nobis liceat affirmare, idipsum, vt speramus, approbante, atque assentiente te, factum à nobis esse, vt non solùm elegantioribus formis excusa. sed multò emendata accuratiùs, exquisitiùs & diligentiùs legantur. Cùm enim præter rerum maximarum reconditos sensus, Quæstionū multiplicem vim, sententiarum acumen, quæ ipsa per se moram, & tarditatem legenti afferunt, ita anteà edita essent, vt operarum incuria, atque oscitantia, vix qualia essent agnosci possent, data à nobis opera est, vt legenti vnus modo labor hauriendus esset, quæ per se obscura atque inuoluta essent, lumine ingenij & studio assequendi: quod à nobis præstari posset, clarioribus notis, orationis luminibus, interpunctionibus, cùm distinctè omnia, & dilucidè suo quæque loco & sede collocarentur, nōnihil etiam nostro studio, is ille labor quo esset tibi defungendum, minueretur. Nam ad hæc omnia Indicem longè copiosissimum addidimus, in quo quidem cùm rerum capita, & quæ ijs comprehensa essent digesta ordine, & quasi suo generi subiecta haberentur, magno is quidem esset subsidio ad ea omnia inuenienda, quæ in magna rerum diuersitate occurrerent difficilia inuentu. Quæ quidem nisi à te perspici re ipsa, quàm nostra prædicatione mallemus, pluribus à nobis verbis agerentur. Nunc, probato hoc nostro in te studio, quod quidem apud te esse æquum est plurimi, vale, & fruere, nósque tua alacritate in hoc bene de te merendi studio confirma. Datum Lugd. M. D. LXVII. Cal. Ianuarijs.

Universidad de Deusto
Biblioteca

recedere possunt.q.69.art.2,addit.ad 3.partem.
Animæ separatæ ab igne corporeo verè pati possunt.q.70.artic. 3.addit ad 3.partem.
Animæ è carcere corporis liberatæ præmio consequuto,in cœlum,aut pœna debita inflicta in infernum feruntur. q.69.art. 2.addit.ad 3.partem.
Animæ quãdo puniantur in purgatorio.q.71.ar.1.add.ad 3.par.
Animæ quomodo possint ab eo liberari.ibid.
Animæ purgatorij meteri nõ possunt licet in eis excipientur veniaha.ibidem.
Animæ post mortem habere dicuntur certa receptacula. q.69. art.1.addit.ad 3.partem.
Animæ substantia est incorruptibilis. Quod.11.q.1. arti.3.addit. ad 3.partem.
Animæ separatæ eũ naturale sit vniti corpori,non potest esse q beatitudo eius perfecta naturalem ipius perfectionem excludat.q.4.5 c.pag.15.pri secun.par.
Animarũ receptacula post mortem dupliciter distingui possunt aut secundum situm aut secundum locorum qualitatem. ibi.
Animabus purgatorij indulgentiæ prosunt. quæit. 71.articu.10. addit.ad 3 partem.
Animabus purgatorij tripliciter possumus suffragari.ibid.
Animal dicitur quod habet natutam sensitiuam,rationale quod intellectiuam,homo vero quod habet vtrumque.quæst.67.4. 5.6.p.g.306.pri.sec par.
Animal timore doloris & aliorum quæ contrariantur cõsistentiæ corporis dimittit delectationes ciborum & venereorum. q.29.3.1.pag.94.& q.35.6.c.1.pag.113.pri.sec par.
Animal brutum non appetit honorem,appetit tamen naturalẽ excellentiam,& irascitur contra ea quæ illi excellentiæ derogant.q.47.2.2.pag.158 pri sec.par.
Animal quadrupes offerre non vales propter paupertatem, lex prouidit vt offerret aues.si non panes vel farinam vel spicas, & horum causa figuralis.q.102.3.11.pag.326.pri sec.par.
Animal in sacrificijs tanto vilius offerebatur,quanto grauius erat peccatum.q.102.5.11.pag.ead.pri.sec.par.
Animal.vide Occidere.pri.sec.par.
Animal duplex,scilicet verum,& phantasticum. quæstio.39.7.c. pag.195.ter.par.
Animalis motus quo mouetur contra naturalem inclinationem corporis,etsi non sit naturalis corpori, est tamen naturalis animali.q.6.5.3.pag.20.pri.sec par.
Animalis motus nouus præuenitur ab exteriori motu quantum ad sensus, & quantum ad corpus. quæstio.6.1.2.pag.24. pri secun.par.
Animalia diuina dispensatione in paradisum fuerũt adducta,species verò diaboli operatione.q.101.art.2.ad 2.pri.par.
Animalia perfecta non sola virtute cœlestis corporis possunt generari.q.91.art.2.ad 2.pri.par.
Animalia in veteri lege propter suam teneritudinem ante octo dies non offerebantur.q.25.2.c.pag.87.ter.par.
Animalia bruta per instinctum naturæ mouentur ad ea quæ apprehendunt,nõ autem imperantes liberè. q.11.2.c.pag.40.& q.16.2.1.pag.51.& q.17.1.3.pag.53.pri.sec.par.
Animalia bruta aliter habent impetum ad opus & aliter homines.q.17.2.3.pag.53.pri.sec par.
Animalia quædam bruta dicuntur prudentia & sagacia,nõ quia in eis sit ratio vel electio sed quia habent inclinationem naturalem ad quosdam effectus à summa arte ordinatos.quæst. 73.2.3.pag.44.pri.sec.par.
Animalia de quinque generibus tantum offerebantur in veteri lege.q.102.3.2.pag.325.pri.sec.par.
Animalia quædam munda secundum legem specialiter offerebantur Deo in sacrificium triplici ratione.quæst.102.3.2.pag. eadem pri.secun.par.
Animalia immunda secundum legem prohibentur comedi (& ratio redditur) munda verò conceduntur. quæstio.102.6.1.2. pag.335.pri.secun. par.
Animalia masculosa & ante septimũ diem prohibebantur offerti Deo in sacrificium.q.102.3.7.pag.325.pri.sec.par.
Animalia in sacrificium oblata occidebantur & igni cremabantur multiplici ratione.q.102.3.5.pag.ead.pri.secun.par.
Animalium brutorum appetitus non est liber.q.11.5.c.pag.43.& q. 3.2.1.3.pag.44.pri.sec.par.
Animalium brutorum appetitus sensitiuus nõ obedit rationi,& tamen est in eis quædam similitudo moralis boni, quantum ad animæ passiones.q.24.4.1.pag.83.pri.sec par.
Animalium mundorum & immundorũ distinctio non fuit ante legem quantum ad esum,nisi per abominationem vel communem,sed bene quantum ad sacrificiorum oblationem. q. 102.1.4.pag.337.pri.secun.par.
Analogi propria ratio in vno tantum reperitur, vnitoci vero in omnibus de quibus dicitur.q.13.art.6.pri.par.
Analogum in diffinitione omnium analogatorum ponitur.quę. 13.artic.6.pri.parte.
Annuntatio Christi conuenienter facta fuit beate virgini. quæ. 30.2.0.pag.135.ter parte.
Annuntiatio Christi conuenienter facta fuit per angelum. quæ. 30.2.0.pag.156.ter.par.
Facta fuit conuenienter in specie & visione corporali quæst.30. 3.0.pag.137.ter.par.
Et conuenienti modo & ordine.q.30.4.0.pag.ead.ter.par.
Annuntiationis Dominicæ euangelium exponitur.quæst.30.4. 0.pag ead.ter.par.
Antecedentia dilectionem Dei in via sunt tria,scilicet apprehensio Dei per auditum,per visum,per gustum.primum est in incipientibus,secundum in proficientibus,tertium in perfectis. q.24.arti.9.pag.50.sec.secun.par.
Antequam,quid impottet.q.28.3.1.pag.151.ter.par.
Antichristus non erit vnitus diabolo in persona. quæstio.8.8.c. 1.pag.68.ter.parte.
Antichristus erit caput malorum omnium. quæstio.8.8.0.pag. eadem ter.parte.
Antichristus faciet aliqua vera miracula quo ad naturam rei virtute dæmonum,sed falsa quo ad rationem miraculi & ad decipiendum.q.178.art.1.2.pag.622.sec.secun.par.
Antichristo,præcentis, & infidelibus quare dantur angeli ad eorum custodiam.q.113.art.4.ad 4.pri.parte.
Apertio ianuę regni cœlorum est remotio impedimenti glorię. quæst.39.5.0.pag.194.& qu.49.3.0.pag.236. & quæst.69.7.0 pag.323.ter.par.
Apparitio differt à missione visibili.q 36.2.1.pag.196.ter par.
Apparitio Christi postquã resurrexit, legitur facta duodecies.q. 55.1.4.pag.257.& q.85.1.6.pag.401.ter.par.
Apparuit Christus in alia effigie.q.1.4.0.pag 257.ter.par.
Apparuit Christus post resurrectionem.q.55.6.c.po.259.ter.par.
Apparuit Christus quibusdam post assensionẽ in specie propria. q.57.6.3.pag.261.ter.par.
Appetere proprium bonum appetitui naturali competit vnicuique potentiæ animæ, sed appetere bonum appetitu animal, pertinet solum ad vim appetitiuam.appetere autem sub ratione boni delectabilis ad vim concupiscibilem. quæstio.30.1.3. pag.95.pri.secun.par.
Appetere,vide Beatitudo.pri.secun.par.
Appetere cathedram docendi non est peccatum, imo laudabile est.quod 3.q.4.art.9.addit.ad 3.partem.
Appetunt omnia Deum appetendo proprias operationes inquãtum sunt quædam similitudines diuini esse.quæstio.6.articu. 1.ad 2.prima parte.
Appetunt omnia Deum vt finem quocunque appetitu appetant siue intelligibili siue sensibili siue naturali.quæst.44.articu.4. ad 4.prima parte.
Appetitus triplex in homine.quo.4 q.2.ar.21.addit.ad 3.par.
Appetitus animalis formam sequitur apprehensam,naturalis verò ex natura in aliquid conueniens.q.78.art.1.ad 3.pri.par.
Appetitus duplex distinguitur in homine: teques cognitionem, & non in angelo.q.59.art 1.ad 1.pri.parte.
Appetitus naturalis in omni creatura inuenitur. quæstio.60.articu.1.prima parte.
Appetitus necessariò sequitur formam naturalem siue apprehensam per sensum vel intellectum, vt virtus distincta. quæst.80. artic.1.prima parte.
Appetitus rerum est triplex:scilicet naturalis,animalis, & rationalis siue intellectualis.q.19.art.1.pri.par.
Appetitus rerum in finem triplex distinguitur. quæstione 59.articu.1.prima parte.
Appetitus sensitiuus quare magis dicitur obedire rationi quàm intellectui.q.81,artic.3.pri.parte.
Appetitus sensitiuus quare tantùm vno modo mouetur,intellectus verò pluribus.q.81.artic.2.ad 3.pri.parte.
Appetitus intellectiuo apperere possumus ea bona, quæ sensus non capit.q.80.artic.1.ad 4.prima par.
Appetitus naturalis nihil appetit æquiparantiam superioris naturæ.q.63.artic.3.pri.par.
Appetitus est potentia passiua.quæst.27.1.c.pag.88.& quę.50.5. 0.pag.147.pri.secun.par.
Appetitus est inclinatio appetentis in aliquid sibi simile & conueniens.q.8.1.c.pag 30.& q.29.1.c.pag 93.pri.sec.par.
Appetitus est inclinatio contequens formam, si naturalis naturalem sensitiuus & intellectiuus apprehensam.quæ.8.1.c.pag. 30.& q.17.8.c.pag.55.& q.26.1.c.pag.87.pri.sec.partis.
Appetitus quilibet sequitur apprehensionem intellectus coniuncti vel separati.q.80.3.c.pag.124.pri secun.par.
Appetitus habet ordinem ad res, apprehensiua recipit à rebus. q.21.1.c.pag.77.& quę.40.2.0.pag.122.& quæst.66.2.1.pag. 202.pri.secundæ par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Appetitus triplex,naturalis, sensitiuus & intellectiuus. q.26.1.c. pag.88.pri.secun.par.
Appetitus non est nisi boni. q.8.1.c pag.30. & q.23.2.c.pag 80. & q.27.1.c.pag.88.pri.sec.par.
Appetitus est non entis & mali inquantum apprehenduntur sub ratione boni.quæst.8.1.3.pag.30.& q.29.4.c.pag.94. & q.73. 8.c pag.231. pri.secun.par.
Appetitus naturalis sequitur formam in materia existentem,alij vero formam apprehensam q.8.1.c.pag.30.pri sec.par.
Appetitus naturalis tendit in bonum existens in re,animalis vero & voluntarius in bonum apprehensum.quæst.8.1.c.pagin. ead.pri.secun.par.
Appetitus sensitiuus potest à ratione vniuersali moueri median te imaginatione particulari.q.3.2.3.pag.97.pri.sec.par.
Appetitus naturalis & motus membrorum qui consequuntur vires naturales non subduntur imperio rationis. q. 17.8 9.0. pag.65.& 67.pri.secun.par.
Appetitus sensitiuus & apprehensio sensitiuæ partis sunt causa remota humani actus.q.75.1.c.pag.229.pri.sec.par.
Appetitus sensitiuus ex apprehensione sensus in aliquid inclinatur.q.75.2.c.pag.ead.pri.secun par.
Appetitus sensituus rationi obedit,non immediate sed median te arti one.q.46.1.1.pag.135.pri.sec.par.
Appetitus sensitiuus in nobis præ alijs animalibus habet quandam excellentiam, scilicet quod natus est obedire rationi.q. 71.1.pag.231.pri.secun.par.
Appetitus sensitiuus non mouetur ad imaginationē formę sine æstimatione conuenientis vel nocui.q.9.1.2.pa.33.pri.sec.par.
Appetitus sensitiuus vt imperatus à ratione potest esse subiectum virtutis & vitij. q.56 33.c.pag.146. & q.58.4.0.pag.165. & q.74.1.0.pag.233.pri.sec.par.
Appetitus sensitiuus & voluntas sunt rationales per partici patio nem.quæst.56.6.2 pag. 167.& q.59.4.2. pag.176.& q.61.2.c. pag.182.pri secun.par.
Appetitus sensitiui partes sunt irascibilis & concupiscibilis, quę inquantum participant rationem obediunt imperio rationis. quæ.17 7.c pag.55.& q.50.3.c.pag.146. & q.56.4.0.pag. 165. pri.secundę partis.
Appetitus sensitiui actus subiacet imperio rationis ex parte potentiæ animæ, non autem ex parte dispositionis corporis.q. 17.7.0.pag.55.pri.secun.par.
Appetitus sensitiui obiectum est bonum particulare,voluntatis vero bonū vniuersale.q.1.1.3.pa.3 & q.19.5.c.pa.65.pri.sec.par.
Appetitus sensitiui actus est cum trāsmutatione corporis & maxime circa cor.q.10.3.c.pag.39. & q.22.1.3. pa.78.pri.sec.par.
Appetitus,vide Anima & nimal. Fruitio. Futurum. Passio. Possibile.pri.secun.par.
Appetitus concupiscibilis & irascibilis obedit imperio rationis. q.17.1 1.pag.95.& q.19.2 c.pag.121.rer.par.
Appetitus sensituus inquantum dicitur rationalis. q.18.1.pag. 116.ter.parte.
Appetitiuæ virtutis motus potest esse cum ratione dupliciter,scilicet præcipiente,vt voluntas,& denuntiante,vt ira,quæst.46. 4.1.pag.235.pri.secun.par.
Apprehensio,vide Appetitus.pri sec.par.
Apostatare à Deo dicitur esse inritum superbiæ ex parte auersionis, vel quia est prima superbiæ species. quæstio.84.2.2.pag. 267.pri.secundę partis
Apostasia vt est auersio ab incommutabili bono nō est speciale peccatum, sed quædam conditio generalis omnis peccati.q. 48.1.2.pag.267.pri.sec.par.
Apostasia id est recessus à Deo.est triplex,à religióe,vel ordine, à bona vita,& à Deo.q.12.art.1.pag.49.sec.secun.par.
Apostasia à fide non est species infidelitatis. sed est circunstātia eius aggrauans eam.q.12.art.1.3.pag.ead.sec.secun.par.
Apostasia à fide est pessima, & includit. quæst.12.artic.1.pagina ead.secun.secundę par.
Apostatā cōdemnatus ab ecclesia,perdit ius dominij super subditos.q.12.art.2.pag.50.sec.secun.par.
Appellare ex conclusione iuris caulæ licet cuilibet, non autem vt per morā iustitiam impediat. q.69.art.3.pa.246.se.sec.par.
Appellare ad iudicem infidelem, nulli fideli licet. q.69.artic.3.1. pag.247.sec.secun.par.
Appellare licet post sententiam & ante sententiam.q.69 artic.1. pag.241.sec.secun.par.
Appellare licet à iudice ordinario tantum,& ab ordinario & arbitrario simul non autem ab arbitrario tantum. quæst.69.ar. 3.2.pag.247.sec.secun.par.
Appellare nullus potest post decem dies nec pluspiam ter. q. 69.artic.3.3.pag.ead.sec.secun par.
Appropriatur veritas patri,æqualitas filio,nexus verò spiritussancto.18.2.2.pag.266.ter.par.
Apostoli an habuerint parem potestatem cum Petro in ecclesia Dei.6.c.2. in opusculis Caietani.
Apostoli nullum sacramentum instituerunt.q 64.2.0.pag.201.& 72.1.1.pag.351.ter.par.
Apostoli ministrantes sacramenta, vtebantur aliqua forma verborum tradita à Christo.q.72.4.1.pag.355.ter.par.
Apostoli multa tradiderant occultè non in scriptis,vt formas sacramentorum.q.25.3.4.pag.115.& q.72.pag.335.ter.par.
Apostoli primitias spiritus acceperunt & tempore primi, & ceteris abundantius.q.106.1.c.pag 349.pri.sec.par.
Apostoli dictum Primę ad Cor.15. Cùm venerit quod perfectū est euacuabitur quod ex parte est. quæstio.4.arti.4.1.pag.22. sec.secundę par.
Apostoli sunt baptizati baptismo Christi à Christo.quę.38.6.2. pag.116.& q.84.7.4.pag.409.ter.par.
Apostoli baptizabant per alio sed prędicabant per se.q.67.2.1. pag.311.ter.par.
Apostoli confirmati sunt à Christo sine materia. q.72.2.1.& 4.1. pag.334.ter.par.
Apostolos docuit spiritussanctus omnem veritatem de his quæ pertinent ad necessitatem salutis non tamen de omnibus futuris euentibus.q.10.6.4.2.pag.349.pri.sec.par.
Apostolis Deus dedit scientia scripturarum & omnium linguarum,quam homines per studiū vel consuetudinem acquirere possunt.licet non ita perfectè.q.51.4.c.pag.150.pri.sec par.
Apostolis missio spiritussancti facta est in specie linguæ igneæ. q.39.6.pag 311.& q.72.2.1.pag.334.ter.par.
Aqua habet multas proprietates.q.66.1.c.pag.302 ter par.
Aqua pluuiæ vnde generetur.q.67.2.1.5.pag.302.ter.par.
Aqua vera exiuit de latere Christi in cruce. quæstio.66.4.3.pag. 302.ter.parte.
Aqua benedicta non est sacramentum:sed dispositio ad sacramēta delens venialia.q.65.1.6.8.pag.298.ter.par.
Aqua benedicta ad quid datur.q.67.2.3.pag.332.ter.par.
Aqua non benedicta benedictæ addita,tota fit benedicta.q.77. 8.3.pag.364.ter.par.
Aqua debet poni in calice,& parum.q.74.8.0.pa.347.ter.par.
Aqua non permixta vino conficitur licet non apponens peccet. q.74.7.0.pag.347.& 3.8.6.4.pag.403.ter.par.
Aqua artificialis in vino pōsita(licet fieri non debeat)conficitur non autem in pane.q.74.7.3.pag.347.ter.par.
Aqua qualefacta magis & fortius congelatur.q.37.1.c.pag.116. & q.48.2.c.pag.140.& q.87.1.c.pag.272.pri.sec.par.
Aquæ cuius naturæ sunt quæ sunt supra lucem,quæst.68.artic.3. prima parte.
Aquarum congregationes quadruplex expositio. quæst.69.art. 1.ad 3.pri.parte.
Aqua in sacra scriptura dicitur expresè esse supra cœlū. Quod. 4.q.2.art.3.addit.ad 3.par.
Aquas esse su er cœlos qualiter sit intelligendum.ibid.
Aquis duo loca assignātur positione contraria, non tam eo dem sed positione diuersa.q.66.1.art.3.ad.1.pri.par.
Aquila quæ alte volat significat superbiam. quæst.102.6.1.pag. 335.pri.secun.par.
Arbor.Aliter habemur spes fructificationis arboris cum viresc it frondibus & aliter cum iam primordia fructuum incipiunt apparere.q.69.2.c.pag.312.pri.sec.par.
Arca testamenti.Dispositio interior & exterior,& expositio literalis & figuralis omnium quę pertinent ad eam ponitur. q. 102.4.6.pagina 328.pri.sec.parr.
Archangeli nominantur respectu inferiorum: & angeli respectu superiorum medii existentes.quæstione 108.articulo 5.ad 4.prima parti.
Arcus nubium multipliciter accipitur, Quo.3.quæstione 34.articulo 30.addit.ad 3.partem
Arcus.Quomodo significat Christum.ibidem
Argumentatio,vide Oratio.pri.sec.par.
Argumentum ex proprijs principijs rerum facit rē esse apparentē:argumentū autem ex authoritate diuina facit rem in se apparentem.q.4.art.1.5.pag.20 sec.secun par.
Argumentum dicitur dupliciter,scilicet ratio rei dubiæ.& signū euidens sensibile.q.55.1.c pag.258.ter.par.
Aries,vide Hircus.pri.sec.par.
Aristoteles sectam Peripateticorum instituit. q.59.2.c.pag.173. prima secundæ partis.
Aristoteles,vide Ethica.pri.sec.par.
Armus dexter & pectusculum de hostiis cedebant in vsum sacerdotis ad excludendam quandam diuinationis speciem, & ad significandam sapientiam cordis & fortitudinem, quæ erant sacerdoti necessaria.q.102.3.8.pag.326.pri.sec.par.
Arreptiui eò cognoscuntur:quia multa loquuntur quæ nunquam studuerunt:vt versus & diuersa diomata. quæstio. 95. artic.1.prima parte.
Ars notoria est illicita quia fit per dæmones, & est ineffica x ad scientiam acquirendā,quia nullos vnquam per dæmones sciētiam acquisiuit,quia ad dæmones non pertinet illuminare intellectum.q.95.art.1.pa.343.sec.secun par.
Ars non potest inducere formam substantialem:nisi virtute naturæ.q.76.1.pag.357.ter.par.
Ars imitatur naturam in sua operatione:non tamen agit vt principale agens,sed vt coadiuuans ipsum.q.117.art.1.pri.par
Ars est recta ratio rerum fiendarum per artem. quæ.57.3.c.pag. 168.& q.93.1.c.pag 291.pri.sec.par.
Ars habet rationem virtutis sicut habitus speculatiui,quantum, scilicet,ad facultatem bene agendi, non autem simpliciter est virtus,quia non perficit vsum nec appetitum. quæst.57.3.4.0. pag. 169 pri.secun.par.
Ars semper est ad bonum sicut & scientia. quæstio.57.3.1.pagin. 168.pri.secun.par.
Ars magis conuenit cum habitibus speculatiuis quàm cum prudentia ratione virtutis, sed magis conuenit cum prudentia quàm cum ipsis habitibus ratione subiecti & materiæ.quæst. 57.4.2.pag.169.pri.sec.par.
Ars est distincta à prudentia q.57.4.0.& 5.1.pag.ead.pri.sec.par.
Ars non requirit virtutem perficientem appetitum,sicut requirit prudentia.q.57.4.c.pag.ead.& q 58.5.2.pag. 75.pri.sec.par.
Ars operatiua considerat & finem,& id quod est ad finem. quæ. 8.2.3.pag.31.pri.sec.par.
Ars vel potentia ad quem pertinet finis vniuersalis mouet ad agendum artem vel potentiam ad quam pertinet finis particularis sub illo vniuersali compreheusus.q.9.1.c.pag.33. & q.65. 3.1.pag.196.pri.sec.par.
Artis forma, est similitudo vltimi effectus intenti ab artifice.q. 78.2.c.pag.374.ter.par.
Artis est virtus, inquantum ad bonum vsum eius aliqua virtus moralis requiritur.q.57.3.2.pag.168.pri.sec.par.
Artis bonum consideratur non in ipso artifice sed magis in artificiato, prudentiæ vero bonum attenditur in agente. q.57.4. c.& 5.1.pag.169.pri.sec par.
Artis actus dicitur habere peccatum dupliciter, scilicet, per denationem à fine particulari intento ab artifice,& à fine communi humanæ naturæ, primum est proprium arti. secundum est proprium artifici non inquantum artifex sed inquantum homo.q.21.2.2.pag.75.pri.sec.par.
Artis naturæ contrariatur quicquid est contra rationem artificiati.q.71.2.4.pag.217.pri.sec.par.
Artem habens cum operatur malum artificiatum, hoc non est opus artis.q.57.3.1.pag.168.pri.sec.par.
Artes quæ ordinantur ad opus rationis dicuntur liberales, quæ verò ordinantur ad opus corporis dicuntur seruiles.quæst.57. 3.3.pag.168.pri.sec.par.
Artes ordinatæ ad opera habitus speculatiui sunt speculatiuæ. q.57.3.3.pag.ead.pri.sec.par.
Ars,vide Scientia.Scriptor.Idea.pri.sec.par.
Artifex qui peccat volens,magis laudatur quàm qui peccat nolens,sed in prudentia sicut in virtutibus moralibus minus laudatur qui peccat volens quàm nolens.quæst.21.2.2.pag.75.& q.57.4.c.pag.169.pri.sec.par.
Artifex,vide Ars.pri.sec.par.
Artificiale.In artificialibus ratio ordinatur ad finem particularem,in moralibus autem ad finem communem totius humanæ vitæ.q.21.1.c.pag.ead.pri.sec.par.
Artificialium formæ sunt accidentia. q.66.4.c. pag.303.ter.par.
Artificiarum,vide Ars.pri.sec.par.
Ascendere in cœlum fuit conueniens Christo.quæstio.57.1.6.0. pag.261.ter.par.
Ascendit Christus secundum vtranque naturam.quæstio.37.2.0. pag.189.ter.parte.
Ascendit Christus propria virtute vtriusque naturæ.quæst.57.3. 0.pag.263.ter.par.
Ascendit Christus super omnes cœlos & super omnem creaturam.q.57.4.5.0.pag.263.ter.par.
Ascendenti Christo accrescit gaudium,quo ad modum:non autem quo ad essentiam gloriæ.q.57.1.1.pag.262.ter.par.
Ascensio Christi transcēdebat communem hominum notitiam. q.57.2.2.pag.236.ter.par.
Nec statim post resurrectionem facta fuit propter fidei confirmandam q.57.1.4 pag.43.ter.par.
Nec fuit in instanti.q.57.3.3.pag.265.ter.par.
Ascensio Christi fuit causa nostræ salutis. quæstio.57.6. pagina 264.ter.parte.
Et aperuit nobis paradisum quo ad locum:nō quo ad visionem. q.47.5.4.pag.216.ter par.
Ascensio Christi.ver.Conuersatio.Christus.
Assentire est quasi ad aliud sentire,& sic importat distantiam ad id cui assentitur,sed consentire est simul sentire, & sic importat coniunctionem ad id cui assentitur,sed consentitur.quæst. 15.1.3.pag.48.pri.secun.par.
Assentire proprie conuenit intellectui & consentire voluntari, quamuis vnum pro alio poni soleat.q.15.1.3.pa.48.pri.se.par.
Assentit intellectus inquantum mouetur à voluntate. q.15.1.3. pag.48.pri.secun par.
Assensus si sit circa naturale apprehensum vel circa prima principia tunc assensus vel dissensus non est in potestate nostra, si vero sit circa apprehensa quæ non conuincunt intellectum, tunc assensus vel dissensus est in potestate nostra.quæst.17.6. c.pag.54.pri.secun.par.
Assiduitas.vide Frequentia.pri.sec par.
Assimilari Deo quantum ad potestatem non sufficit homini beato, nisi assimiletur ei quantum ad bonitatem. quæst.2.4. 1.pag.8.pri.secun.par.
Assimilari possumus tripliciter filio Dei. quæst.23.3.c.pag.132. tertia parte.
Assimilatio talis per charitatem perfecti rationem adoptionis. q.23.3.pag.132.ter.par.
Assimilatio intellectus practici est secundum proportionalitatem, sed speculatiui est secundum vnionem & informationē, quæ est multo maior.q.3.5.1.pag.12.pri.sec par.
Assimulatio summa hominis ad Deum est secundum aliquam operationem.vnde beatitudo per quam homo Deo maximè conformatur consistit in operatione. quæstio 57.2.3.pag.181. pri.secundæ par.
Assimulatio generantis ad genitum secundum formam attendi tur non secundum materiam.q.19 art.2.ad 2.pri par.
Assumere dicit actum assumentis,& terminum.quæstio. 31.2 4. c.pag.26.ter.par.
Assumere propriæ conuenit personæ, & non naturæ. quæst.3.1. 2.3.0.pag.26.ter.par.
Assumere qua ratione naturæ conuenit.q.3 2.0.pa.27.ter.par.
Assumere natura posset abstracta personalitate. quæst.3.3.0.pa. 29.ter.parte.
Assumere posset Deus naturā angelicam. sine corruptione personalitatis angelicæ.q.4 1.0.pag. 36.ter.par.
Assumere & incarnari potest conuenire cuilibet personæ sine alia.q.3.4.5.0.pag.30.ter.par.
Assumere naturam humanam in omnibus suis suppositis non fuit conueniens.q.4.5.0.pag.41.ter.par.
Assumens non est assumptum,vnens vero est vnitum. quæst.2. 8.c.pag.20.ter.par.
Assumens scilicet persona est vniens:sed non econuersò. q.2.8. 2.pag.20.ter.par.
Assumi conuenit naturæ,non personæ.q.4.1.pag.35.ter.par.
Assumi potest eadem natura numero à tribus personis.q.3.6. 0.pag.32.ter.par.
Assumi possunt duæ naturæ humanæ ab vna persona. quæst.3.7. 0.pag.39.ter.par.
Assumi non debuit natura humana immediatè in Adam.quæst. 4.6.2.pag.43.ter.par.
Assumi conuenit naturæ humanæ ratione sui & non ratione suppositi,ideò non conuenit Deo.q.16.q.3 pag.102.ter.par.
Assumpta est natura humana & vnita,natura diuina est vnita,sed non assumpta.q.2.8.c.pag.20.ter.par.
Assumpta est natura humana in individuo. quæst. 2.2.3.pag.12. & 5.1.pag.16.ter.par.
Assumpta est natura humana conuenienter de stirpe Adę. q.4. 6.0.pag.43.q.31.1.2.0.pag.158.ter.par.
Assumpta est à filio Dei cato mediante anima:& anima mediāte spiritu.q.6.1.2.0.pag.46.ter.par.
Assumpta est caro Christi de Adā, de Dauid & Abraham, q.31. 1.2.0.pag.158.ter.par.
Assumpta est caro Christi & creata in eodem instanti, q.6.3.4. 0.pag.48.q.33.1.2.0.pag.158.ter.par.
Assumpta nō fuit columba in vnitatem personæ spiritussancti. q.39.6.2.7.c.pag. 94.ter.par.
Assumptam fuisse naturā humanam à verbo Dei accidentaliter est hæreticum.q.2.6.c pag. 7.ter.par.
Assumptæ sunt partes mediante toto ordine intentionis: sed econuersò ordine executionis.q.5.6.0 pag.50.ter.par.
Assumpsit filius Dei naturam humanā cum omnibus perfectionibus suis.q.8...c.pag.40.& q.18.1.2.0.pag.115.ter.par.
Assumpsit Deus conuenienter carnem de muliere.q.31.4.0 pag. 160.ter.par.
Assumpsit filius Dei animam rationalem. quæstio.5.3.4.0.pag. 45.ter.parte.
Assumpsit Christus corpus de muliere, & non attulit ipsum de cœlo.q.5.2.0.pag.44.ter.par.
Assumpsit Christus verum corpus, & non phantasticum. quæst. 5.1.0.pag.43.ter.par.
Assumpsit Christus naturam humanam integrā & perfectam.q. 9.1.c.pag.66.& q.18.1.2.c.pag.115.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Assumptio Christus partes vnitas.q.2.1.c.pag.16,ter.par.
Assumptus Christus omnes defectus naturales corporis cõmunes tollitur à humanæ, sed nullum defectum contraxit.q.14.0 pag.89.ter.par.
Nec aliquem defectum animæ assumptus aut contraxit. q.15. 0. 0.pag.91. & q.31.7.1.pag.72.ter.par.
Assumptibilis est tantum natura humana secundum congruentiam quælibet vero natura de potentia Dei absoluta. q.4. ad primum pag.25.ter.par.
Assumptio dicit actionem vel passionem,secundum quod dimensionem aliquam respicit:& differt ratione ab vnione & incarnatione.q.2.8.0.pag.20.ter.par.
Assumptio naturæ humanæ conuenientius facta est ad filium, quam ad patrem vel spiritum sanctum.quæstio.3.1.0.pag.34. tertia parte.
Assumptio Christi non fuit tantũ per inhibitionem gratiæ. q. 6.c.pag.17.ter.par.
Assumptis duabus naturis humanis ab vna persona,illa persona esset tantùm vnus homo.q.3.7.1.pag.34.ter.par.
Assumptus non fuit homo à filio Dei.q.43.0.pag.40.ter.par.
Astrologia & perspectiua dicuntur species mathematicæ nõ per se,sed inquantum principia mathematicæ applicantur ad materiam naturalem.q.35.8.c.pag.114.pri.sec.par.
Astrologi quidam verã de futuris quæ sunt à voluntate instinctu quodam occultissimo dicunt, quod ad decipiendum homines spirituum seductorum operatio est.quæstio.9.5.3.pag. 56.pri.secundæ partis.
Et in pluribus verificantur quæ ab eis pronuntiantur de actibus hominum secundum considerationem cælestium corporum. quia plures hominum sequuntur passiones, quibus soli sapientes resistunt.q.9.5.3.pag.ead.pri.sec.par.
Astrologi aliquando vera prædicunt de actibus humanis in cõmuni maximè,& non in speciali.q.115.art.4.ad 4.pri.par.
Astutia est vitium speciale differens à prudẽtia carnis vtens non veris vijs vel mediis,sed simulatis: ideò opponitur prudentiæ. q.55.art.3.pag.19.sec.secun.par.
Astutia quandoque dicitur prudentia & eontrariò.q.55.art.3.1. pag.ead.sec.secun par.
Astutia consistit in cognitione simulatæ viæ. sed dolus & fraus in executione eius.q.55.art.1.pag ead.sec.secun.par.
Athanasius non composuit manifestationem fidei per modum symboli, sed per modum cujusdam doctrinæ. quæstio.1.artic. 20.3.pag.11.sec.secun.par.
Attritio nullo modo potest fieri contritio, quim necessariò charitas præcedat.q.1.art.3.addit ad 3.par.
Attritio quid sit.& an ex attrito quis fiat contritus. q.1.articu.3. addit ad 3.par.
Articulus vnde dicatur.q.1.art.6.pag.7.sec.secun par.
Articulus fidei est indiuisibilis veritas coarctãs nos ad credendũ secundum etymologiam,non autem secundum eius veram significationem.q.1.art.6.3.pag.8.sec.secun.par.
Articulus dicitur quadrupliciter membrum,conclusio,particula in oratione,& specialis difficultas supposita in fide,nõ dependens ex alia.q.1.art.6.pag.7.sec.secun.par.
Articuli fidei creuerunt secundũ successionem temporum, & vicinitatem ad Christum quo ad explicationem, nõ autem quo ad eorum substantiam.q.1.art.7.pag.8.sec.secun.par.
Articuli fidei sunt sicut principia per se nota in doctrina fidei.q. 1.art.7.pag.ead.sec.secun.par.
Articulorum fidei sufficientia.q.1.art.8.pag.9.se.sec.par.
Articuli fidei circa personam filij & spiritussancti multiplicantur, non autem circa personam patris,quia illi mittuntur ad sanctificandam creaturam, non autem ille. quæst.1.articu.8. 4.pag.9 secunda secundę partis.
Articuli fidei habent vnum solum medium quo cognoscantur. q.5.art.3.pag.27.sec.secun.par.
Auaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorũ scilicet in affectu,& in re.q.118.art.1.2.pag.407.se.sec.par.
Auaritia sumitur dupliciter,scilicet largè pro omni cupiditate inordinata habenti quodcunque bonũ creatum, & propriè vt est speciale peccatum circa possessiones exteriores.q.118.arti. 2.pag.ead.sec.secun.par.
Auaritiæ species sunt septem, scilicet parcitas,tenacitas,crimina licas.turpe lucrum, vlura, latrocinium, & alia.q.118.articu.8. 4.pag 408.sec.secun.par.
Auaritia est vitium capitale cuius filiæ sunt septem, scilicet proditio,fraus fallacia,periurium,inquietudo,violentia & obduratio.q.118.art.8.pag 410.sec.secun.par.
Auaritia libido & cupiditas, dicuntur tripliciter, scilicet passio habitualis consequens peccatum originale,scilicet fomes inordinatus appetitus cuiuscunque rei vel tantum diuitiarum. prima est radix omnis peccati: secunda est genus omnis peccati:tertia est vitium capitale. quæstio.19.articu.2.1.pag.411. & 412.secun.secundæ par.
Auaritia vt est inordinatus appetitus, diuitiarũ radix est omnũ peccatorum.q.119.art.2.1.pag.ead.se.secun.par.
Auaritia est maximum peccatorum secundũ quid,id est ex parte conuersionis,& est minimum simpliciter ex parte auersionis. q.118.art.5.pag.409.sec.secun.par.
Auaritia est grauius peccatum prodigalitate, quia magis repugnat liberalitati.q.119.art.3.pag.412 sec.secun.par.
Auaricia superabundat in amando, acquirendo,& retinẽdo, sed deficit in dando:prodigalitas autem econuerso.quæst.119.ar. 3 pag.ead.sec.secun.par.
Auaritia vt est inordinatus affectus opponitur liberalitati:sed vt est extra in re opponitur iustitiæ.quæstione 118.articu.3.pag. 408.sec.secun.partis.
Auaritia vt opponitur liberalitati habet vitium oppositum,scilicet prodigalitatem:non autem vt opponitur iustitiæ. quæst. 119.art.1.pag.411.sec.secun par.
Auaritia est immoderatus amor habendi. quæstione 8.articu.1. pag.349.sec.secun.par.
Auaritia propriè semper est peccatum. quæstione 118. articulo pag.ead.sec.secun.par.
Auaritia est peccatum speciale. quæstione 118, articulo 6. pag. 410.secun.secundę partis.
Auaritia secundum quod opponitur iustitiæ hoc modo ex genere suo est peccatum mortale, contingit tamen in hoc genere auaritiæ esse peccatũ veniale propter imperfectionem actus. q.118.art.4.pag.408.sec.secun par.
Auaritia est contra Deum contra se,& contra proximum.q.118. art.1.2.pag.407.sec.secun.par.
Auaritia quantum ad rem corporalem.in qua delectatur auarus connumeratur peccatis cardinalibus, sed quantum ad delectationem quæ pertinet ad spiritum est spirituale peccatum. q.72.2.4.pag.221.pri.sec par.
Auaritia dicitur rad x omnium malorum,nõ quin interdum aliquod aliud malum sit radix eius, sed quia ex ipsa frequentius alia mala oriuntur.q.8.1.3.pag.205.pri.sec par.
Auaritia odiosos facit alios,non autem sibipsi: quinimo causatur ex inordinato sui amore.quæstione 29.4.3.pagina 94.prima secundæ partis.
Auaritia vt est inordinatus appetitus diuitiarum radix est omnium peccatorum.q.84.3.c.pag.206.pri.sec.par.
Audacia est peccatum contrarium fortitudini.q.127.atti.2.2.pa. 445.sec.secun.par.
Audacia contrariatur timori secundũ accessum & recessum circa idem obiectum spes autem secundum contrarietatem obiectorum.q.129.art.6.2.pag.454.sec.secun.par.
Audacia includit in se securitatem, sicut contrariũ privationem. q.45.1.1.pag.152.pri.sec.par.
Audacia respicit malum,bonum verò ei adiũctum respicit spes: & similiter desperatio respicit bonum directè, malum verò adiunctum respicit timor. quæstione 45.2.3.pagina eadem. prima secundæ partis.
Audacia propriè loquendo non est pars spei, sed eius effectus: sicut nec desperatio est pars timoris,sed eius effectus.q.45.2. 3.pag.ead.pri.secun.par.
Audacia principalis passio esse non potest. q.25.4.2.3.pag.86.& q.45.2.3.pag.152.pri.sec par.
Audacia contrariatur timori, & desperatio spei secundum oppositionem accessus & recessus, spes verò timori secundum oppositionem boni & mali.q.23.2.c.pag.80, & quæst.45.1.0. pag.131.pri.secun.par.
Audacia prior est spe,sicut desperatione prior est timor. q.45.2. 2.pag 152.pri.secun.par.
Audacia non semper sequitur ex spe sed quando fuerit vehemẽs, sicut desperatio non semper sequitur ex timore, sed quando fuerit intensus.q.45.2.2.pag.ead.pri.sec.par.
Audacia augetur ex ira mediante spe. q.45.4.3.pa.133.pri.se.par.
Audacia est in irascibili.q.23.1.1.c pag.70.pri se.par.
Audaciæ causa sunt omnia quæ faciunt spem victoriæ & calliditatem cordis,non autem defectus aliquis. q.25.3.c.pag.40.& q.43.3.0.pag 132.pri.sec par.
Audaciæ causa sunt omnia quæ nata sunt causare spem, vel excludere timorem ex parte animæ vel corporis. quæst.45.3.c. pag.eadem & parte.
Audacię obiectum est compositum ex bono & malo, & motus audaciæ in malum præsupponit motum spei in bonum.quæ. 45.4.2.pag.151.pri.sec par.
Audaciam consequitur ira: quia nullus irascitur vindictam appetens, nisi audeat vindicare. q.25.3.c.4.2.3.pa.85.pri.se.par.
Audaces sunt promptiores in principio quàm in ipsis periculis, sed fortes sunt magis remissi in principio,quàm quando sunt in ipsis periculis.q.45.4.0.pag.133.pri.sec.par.
Audacibus accidit tremor propter reuocationem caloris ab exterio-

exterioribus ad interiora.1.ad contimentibus autem ad inferiora.q.45.4.1.pag.153.pri.sec.par.
Audaciores sunt qui se bene habent ad diuina, qui passi iniusta, habentes cor paruum,experti habẽtes pulmonem sanguineũ, & amatores vini.q.45.3.0.pag.133.pri.sec.par.
Audaces.vide Iracundi.1.2.pri.sec.par.
Auditus est verborum significatiuus ea quæ sunt fidei,non autem rerum, de quibus est fides. quæstio.1.articul.4.4.pagi.6. secun.secundæ partis.
Audiens detrahentem & non resistens si potest vel ex aliqua leui causa tacens peccat.q.73.art.4.pag.259.sec secun.par.
Auditores diuersorum magistrorum tenentium diuersas opiniones excusantur à peccato, si de his quæ non pertinent ad fidem,& bonos mores,sequuntur opiniones magistrorum suorum.Quo.3.q.4.art.10.addit.ad 3.par.
Aue maria exponitur vsque ad ly & benedictus.quæstio.30.4.0. pag.57.ter.par.
Auersio & conuersio est in omni peccato mortali. q.86.4.c.pa. 409.& q.88.pag.412.ter.par.
Auersio qua anima deordinatur per peccatum à Deo,est peccatum mortale: quando verò deordinatur circa auersionem à Deo,tunc est peccatum veniale.q.72.5.c.pa.214.pri.sec par.
Auersio & conuersio sunt in omni peccato mortali. q.87.4.0. pag.474.pri sec.par.
Auertio in peccato est duplex.1.à regula rationis & à Deo.q.73. 7.3.pag.230.pri.sec.par.
Auersio à Deo in peccato est præter intentionem. quæst.77.6. 1.8.1.pag.248.
Auersio.vide Peccatum.pri.sec par.
Auerti potest ratio inferior à rationibus æternis, quia intendit eis vt secundum eas regulata.q.74.3.9.pag.237.pri.sec.par.
Augens habitum semper aliquid tacit in subiecto nõ autem nouam formam,sed facit quod subiectum perfectius participet formam præexistentem, vel quod amplius se extendat. q.52. 2.2.3.pag 153.pri secun.par.
Augmentum virtutis intellectiuæ ex diuina gratia illuminatio auctur intellectus.q.12 art.5.ad 1.pri.par.
Augmentum formarum dupliciter terminatur. quæstio.7.12.c. pag.50.ter.parte.
Augmentum animalis non fit actu per quodlibet alimentum assumptum.q.52.3.c.pag. 54.pri.sec.par.
Augmentum in formis quæ secundum se vel aliquid sui sortiuntur rationem speciei, esse non potest ex parte ipsius formæ. sed in quibusdam eatum ex diuersa participatione subiecti.q. 52.1.2.c.pag.151.& 152.pri. sec.par.
Augmentum esse non potest in forma per quam participans habet speciem,vt est forma substantialis. quæstione 52.1.c.pag. 151.pri.secun.par.
Augmentum secundum magis & minus esse nõ potest in forma de cuius ratione est indiuisibilitas : vt sunt species numeri.q. 52.1.c.pag.ead.pri.sec.par.
Augmentum in formis quæ recipiunt speciẽ ex aliquo ad quod ordinantur,esse potest ratione sui & subiecti, vt in motu sanitate & habitibus : quarum aliquæ non omnes augentur per additionem.q.52.1.c.& 2.0.pag.151.& 152.pri sec.par.
Augmentum in formis quomodo sit, est quadruplex opinio.q. 52.1.c.pag.151.pri sec.par.
Augmentum in magnitudine corporali contingit dupliciter, scilicet per additionem & per intentionem. quæst. 52.2.1. pag. 153.pri.secun.partis.
Augmentum motu manente eadem specie contingit tripliciter, scilicet per additionem temporis,vel viæ per quam est, vel participatione subiecti.q.52.1.c.pag.152.pri.sec.par.
Augmentum qualitatum simplicium non est nisi secundum intensionem ex parte subiecti participantis.quæstio.52.2.c.pag. ead.pri.secundę par.
Augmentum à quantitatibus corporalibus ad res spirituales reffertur.q.52.1.c.pag.151.pri.sec.par.
Augmentum in virtute eiusdem speciei secundum sei, sam esse non potest sed secundum participationem subiecti. q.66.1.c. 0.pag.302.pri.sec.par.
Augmentum scientię esse potest & secundum seipsam per additionem, & secundum participationem subiecti per intentionem.q.52.1.c.2.c.2.pag.151.& 152.pri.sec.par.
Augmentum.vide Charitas. Habitus. Meritum. Scientia. prima secundæ partis.
Augurium est diuinatio à garritu auium sumpta, sed auspicium à motu auium.q.95.art.7.pag.349.sec.secun.par.
Augurium est illicitum in his quæ nõ causantur a cælis,vel quæ non pertinent ad naturam eorum. quæst.95.artic.7.pag.ead. secunda secundæ partis.
Auis. Aues quædam speciales in lege veteri offerebantur Deo in sacrificium:vt turtur, pulli columbarum, & passer. q.102.3.2. 4.pag.325.pri.sec.par.
Aues quædam secundum legem prohibentur comesti. quædam verò conceduntur.q.102.4.1.pag.325 pri.sec.par.
Aues quædam quid spiritualiter significent.q.102.4.2.6.1.pa 325.
Aues.vide Alietus. Animal.pri.sec.par.
Aureola quid & vnde.q.96.art.1.addit.ad.3.par.
Aureola differt à fructu.ibid.
Aureola virginum quibus dabitur.ibid.
Aureola martirij quibus datur.ibid.
Aureola doctrinę quibus debetur.ibid.
Aureola martirij præeminet alijs.ibid.
Aureola in Christo non est.ibid.
Aureola non competit Angelis.ibid.
Aureola quomodo corpori non debeatur.ibid.
Aureola quibus debetur & quare.ibid.
Aures.ver-baptizatus.Exorcismus.
Autem sequitur spem,nec est pars eius: sed effectus,sicut desperatio ex parte timoris.q.129.art.7.pag.454.sec.secun.par.
Autoritas apostoli dicentis,qui Episcopatum desiderat,bonum opus desiderat,quomodò est intelligenda. q.185.atti.1.1.pag. 685.secun.secundę partis.
Autoritati scripturę standum est in his, quę naturam excedunt: vbi verò authoritas deficit,sequi debemus naturæ conditionem.q.101.artic.1.pri.par.
Authoritate summi pontificis doctrina Athanasij fuit tecepta, vtpote quia veritatem integram fidei continebat. quæst.1.artic. 10.3.pag.11.sec.secun.par.
Auxilium. Nobilioris cõditionis est natura quæ indiget exterio ri auxilio ad consequendum perfectum bonum, quã natura quæ non indiget exteriori auxilio ad consequendum quoddam bonum imperfectum.q.5.5.2 pag.21.pri.sec.par.
Auxilio quocunque vti naturale est cuilibet dolenti ad repellendum nocium præsens quod infert dolorem. quæst. 44.1.2. pag.130.pri.secun.par.
Azimus panis puritatem significat, & tamen Græcus in eo conficiens peccaret.q.74.c.pag.343.ter.par.

B

Balneum mitigat tristitiam.q.38.5.0.pag.119.pri.sec.par.
Baptizare in nomine trinitatis non sufficit, nisi trinitas exprimatur.q.66.6.0.pag.306.ter.par.
Baptizare in nomine genitoris, vel si proferantur alia nomina personarum propria,nihil agitur. quæst.60.7.1.pag.275.& q. 60.5.7.301.tert.parte.
Baptizare in nomine Christi nõ est baptismus, nisi reueletur sicut Apostolis.q.66.6.0.pag.305.ter.par.
Baptizare potest tam masculus quàm fœmina in necessitate, si desit minister aptior.q.67.3.4.5.0.pag.312.ter.par.
Baptizare potest in necessitate qui non est baptizatus etiam infidelis,dummodò in forma ecclesię baptizet.quæstio.67.5.0. pag.ead.ter.parte.
Baptizare seipsum non licet, tamen propter fidem & desiderii susciptendi baptismum,saluaretur. q.68.5.4.pag.304.& q.68. 2.7.0.pag.317.& q.82.4.2.pag.397.ter.par.
Baptizari tenentur omnes.q.68.2.0.pag.316.ter.par.
Baptizari possunt plures ab vno, si fit necessitas : plures tamen non possunt eũdem baptizare.q.66.5.4.pag.304.& q.67.6.0. pag.313.ter parte.
Baptizari non debet manens in proposito peccandi. quæst. 68. 4.0.pag.318.ter.parte.
Baptizari non debet puer existens in vtero matris. quæst. 68.1 0.pag.321.ter.parte.
Baptizari debet puer apparente aliquo membro, si imminet periculum,tamen rebaptizandus est, nisi sit caput.q.66.7.3.pag. 308.& q.68.1.4.pag.323.ter.par.
Baptizari non debent bruta animalia. q.68.11.2. pa.ead.ter.par.
Baptizans malus existens peccat mortaliter,nisi in necessitate & sine solennitate.q.64.6.3.pag.295.ter.par.
Baptizandus adultis fides est necessaria quò ad gratiã, non quò ad characterem.q.68.8 0.pag.221.ter.par.
Baptizandus habens vsum rationis tenetur habere rectã fidem & contritionem quo ad remissionem peccatorum, intentionem verò quo ad sacramentum. quæst.68.7.2.pag.320.& q. 86.2.1.pag.409.ter.par.
Baptizando si baptizandus moriatur,salutem consequitur propter desiderium baptismi.q.68.2.0.pag.ead.tert.par.
Baptizando non dicitur in nominibus, sed in nomine. quæ. 66. 5.0.pag.304.ter par.
Baptizandi sunt pueri.q.68.9 0.pag.321.ter.par.
Baptizandi non sunt pueri infidelium inuitis parentibus. q.68. 10.0.pag.322 ter.par.
Baptizandi puerũ causa,mater non debet occidi,sed mortua potest aperiri viuente prole in vtero. q.68.11.3 pag. 223.ter.par.
Baptizandi sunt amentes & furiosi à natiuitate & continuè,non

Universidad de Deusto
Biblioteca

aurem alij, nisi quando habentes vsum rationis hoc volunt. q.68.12.o pag.ead ter.par.
Baptizandi non sunt dormientes, nisi propter periculum, & prius voluerint.q.68.1.2.7.pag.317.ter.par.
Baptizandi sunt pueri fatuiq & amentes qui nunquam vsum liberi arbitrij habuerunt q.113.3.1.pag.377.pri.sec.par.
Baptizatus fuit Ioannes à Christo.q.38.6.3.pa.197.ter.par.
Baptizatus fuit Christus in Iordane, quia per ipsum fuit introitus in terram promissionis.q.39.4.o.pag.193.ter.par
Baptizatus debet leuari de fonte ab aliquo, & à ducto in diuinis imminente periculo.q.67.7.o.pag.314.ter.par.
Baptizatus instrui debet de fide à leuante de fonte si sint inter infideles, vel nisi parentes suppleant.quæstio.67.8.o.pag.315. tertia parte.
Baptizatus adscribitur ad duo, scilicet ad aggregationē fideliū, & ad sacramentorum participationem. q.63.6.c. pag.289.& q.66.1.c.pag.301.& q.70.1.c.pag.329.ter.par.
Baptizatus participat totaliter virtutem passionis Christi, & cōsequitur remissionem reatus totius pœnæ. quæstione 88.4.3. pag.410.ter.par.
Baptizatus baptismo fluminis cōsequitur omniū peccatorum remissionem.q 69.1.1.pag.113 & q.69.2.pag 324.ter.par.
Baptizatus linitur sputa in auribus & naribus: & sal in os eius mittitur.q.71.2.3.c.pag.332.ter.par.
Baptizato Christo nullus ipsum de fonte suscepit, quia non est baptizatus vt ipse regeneraretur.sed vt alios regeneraret,ideò non indiguit pædagogo.q.67.7.1 pag.311.ter.par.
Baptizato Christo aperti sunt cœli.q.39.5.o.pag.194 ter.par.
Et audita est vox patris. quæst.39.8.o.pag.196.& q.45.4.o.pag. 216.ter.parte.
Et apparuit spiritus sanctus in specie columbę.quæ.39.6.o.pag. 194.ter.parte.
Baptizati sunt multi à Ioanne, præter Christum: non autem omnes.q 38.4.o.pag.189.ter.par.
Baptizati baptismo Ioannis, baptizati tenebātur baptismo Christi.q.38.6.o.pag.116.ter.par.
Baptizati tenentur restituere malè ablata. quæstio. 68.5.3.pag. 319.ter.parte.
Baptizati ab hæreticis in forma ecclesiæ non debent rebaptizari.q.66.9.2.pag 203.ter.par.
Baptizatorum à Iesu Christus nec primus nec vltimus debuit esse.q.39.3.4.pag.193.ter.par.
Baptizatis rite etiam pueris conferuntur gratia & virtutes.q.69. 6.o.pag.116.ter.par.
Baptizatis pueris æqualis gratia cōfertur,sed adultis inæqualis, secundum gradus dēuotionis. q.69.8.c.pag.317. & quæst.89. 2.2.pag. 81 ter.par.
Baptizatis fit triplex vnctio, quæst.66.10.2.pag.309.& q.72.11. 3 pag.309.ter.par.
Baptizatis datur vestis alba.q.66.10.3.pag.ead.ter.par.
Baptizatis pueris subuenit meritū Christi ad beatitudinem consequendam (licet desint eis merita propria & motus liberi arbitrij) eo quod per baptismum sunt membra Christi effecti. q.5.7.2.pag.23.& q.113.1.1.pag.377.pri.sec.par.
Barcho miraculosè occultabat se,& se ostēdebat sicuti volebat q.54.1.1.pag.252.ter.par.
Baptismus Ioannis fuit conueniens.quæstione. 38.1.3. pagina 189.ter.par.
Baptismus Ioannis nominatur ab ipso. quæstione 38.2. pagina 189.ter.parte.
Baptismus Ioan. non erat per se sacramentum, sed quasi quoddam sacramentale disponens ad baptismum Christi: ideò aliqualiter pertinebat ad legem Christi. quæstione 38.1.1.pag. eadem ter.parte.
Baptismus Ioan.fuit à Deo quo ad ritum,& à Ioanne quo ad effectum.q.38.2.o.pag.ead.ter.par.
Baptismus Ioannis non fuit commendatus aliquo præcepto in sacra scriptura: quia parum erat duraturus.quæstione 38.1.3. pag 180.ter.parte.
Baptismus Ioan.erat præparatorius ad baptismum Christi.q.38. 1.3.o. pag.188.ter.par.
Baptismus Ioan.erat quasi protestatio,& professio pœnitentiæ, quam conferebat baptizando.q.38.3.1.pag.190.ter.par.
Et non imprimebat characterem.q.38.6.c.pag.116.ter.par.
Nec in ipso remittebantur peccata.q.68.6.1.pag.319.ter.par.
Nec conferebat gratiam q. 38.3.o.pag.189.ter.parte.
Nec ad ipsum admittebantur pueri, nec gentiles. quæst.38.4.3. pag.190.ter.par.
Baptismus Ioan.fuit præparatorius ad baptismū Christi,per exercitium actus,q.70. 3.pag.329.ter.par.
Et cessauit Ioanne incarcerato.q.38.5.o.pag.190.ter.par.
Baptismus est sacramētum necessarium simpliciter & absolutè. q.65.4.c.pag.100.ter.par.
Baptismus pluribus sub his verbis collatus, ego baptizo vos est baptismus.sed non fieri debet nisi necessitas cogat. q.66.5.4. pag.303.& q.67.6.2.pag.313.ter.par.
Baptismus nō dicitur reiterare si ille de quo dubitatur an sit baptizatus sub hac forma baptizetur:si nō es baptizatus ego te baptizo.q.66.9.4.pag.306.ter.par.
Baptismus potest fieri per aspersionem,effusionem & immersionem in aqua & quo modo trina immersio non est de necessitate.aut debeat esse intenta vel non.quæst.66.7.8.o.pag. 306.ter.parte.
Baptismus quo ad solennitatem habet tempus determinatum. q.66.10.1.pag.309 ter.par.
Baptismus non debet iterari.q.66.9.o.pag.308.ter.par.
Baptismus. Nullus potest renasci aut gratiam iustificantem consequi sine baptismo in actu vel in proposito. quæstio.113.3.1. pag.377.pri.sec.par.
Baptismus qui est sacramentum fidei habuit in veteri lege circūcisionem pro sacramento figurali sibi correspondentem. q. 102.5.3.pag.331.pri.secun.par.
Baptismus est sacramentum maxime necessitatis & fine eo aut re aut voto suscipiendi si casu præseruatur morte,melius potest saluari.q.68.1.2.o.pag.317.ter.par.
Baptismus fuit institutus quo ad ipsum sacramentum in baptismo Christi: & eius necessitas quo ad vsum indicta fuit post passionem & resurrectionem.q.66.2 o.pag.301.ter.par.
Baptismus est protestatio & sacramentū fidei. q.66.1.1.pag.301. & q.68.1.1.pag.316.ter.par.
Baptismus solēniter celebratus debet sumi à Presbytero curato, vel eius vicario.q.67.4.2.pag.312.ter.par.
Baptismus debet differri in adultis,ad probationem,instructionem.& reuerentiam:non autem in pueris. quæst.68.3.o.pag. 318.ter.parte.
Baptismus est ianua omnium sacramentorum. quę.68.6.c.pag. 319.& q.61.3.pag.341.ter.par.
Baptismus aperit ianuam regni cœlestis.q.39.5.o.pag.326.& q. 69.7.o.pag.394.ter.par.
Et per ipsum habemus introitum in regnum Dei.q.39.5.c.3.pa. 194.& q.66.2.3.pag.326.ter.par.
Et habet vim illuminatiuam & fœcundatiuam ad bona opera. q.66.5.o.pag.304.ter.par.
Baptismus & circuncisio conferebant gratiā, sed baptismus copiosiorem & ex sua virtute vt instrumentum passionis Christi iam perfectæ, circuncisio vero vt signum futuræ.q.70.4.c. pag.330.ter.par.
Baptismus si fuisset ante passionem Christi non introduxisset in regnum cœlorum.quæst.67.7.2.pag.326.& quæst.70.4.4. pag.331.ter.parte.
Baptismus continet perfectionem salutis.nō aūt circūsicio,ideò baptismus omnibus populis proponitur, circūcisio verò soli populo Iudæorum data est.q.70.2.3.pag.339.ter.par.
Baptismus continet virtutem Christi, quæ est vniuersalis causa salutis omnium,& remissionis omnium peccatorum.q.70.2. 4.pag.ead.ter.par.
Baptismus incorporat Christo corporaliter, fides aūt mentaliter.q.69.5.1.pag.325.ter.par.
Baptismus est sacramentum passionis & mortis Christi.q.73.4. 5.pag.141.ter.par.
Baptismus configurat Christo passo & resurgenti inquantum per ipsum homo moritur peccato, & incipit nouam vitam.q. 66.2.c.pag 302.ter.par.
Baptismus datus à meliori non est melior.quæ.64.1.2.pag.390. & q.82.6.2.pag.398.ter.par.
Baptismus impedit peccata futura ne fiant. quæstio.68.3.3.pag. 318.ter.parte.
Baptismus principaliter datur contra peccatum originale.q.66. 9.c.pag.308.ter.par.
Baptismus delet omnem culpam originalem,& mortalē,& quandoque venialem.q.69.1.o.pag.223.& q.87.1.2.pa.411.ter.par.
Baptismus statim tollit culpam originalis peccati,& pœnā carentiæ visionis diuinæ,quæ respiciūt personā:non aūt pœnalitates respicientes naturam.q.69.1.o.pag.324.ter.par.
Baptismus absoluit ab omni pœna. q.68.5.o.pag.318.& q.69. 2.o.pag.324.ter.par.
Baptismus triplex,scilicet sanguinis,flaminis, & fluminis.q.66. 2.1.pag.309.ter.par.
Baptismus sanguinis liberat ab omni culpa & pœna. q.68.2.2. pag.317.& q.87.1.2.pag.411.ter.par.
Baptismus.ver. Apostoli.Chrisma.Confirmatio.Eucharistia.Exides.Immersio.Sanctificat.Sanctificatio.Vnctio.Vox.
Baptismus triplex,scilicet sanguinis, flaminis,& fluminis. Quo. 6.q.3.art.4.addit.ad 3.par.
Baptismus vnus sufficit contra omnia peccata in virtute meriti Christi.q.2.art.6.addit.ad 3.par.

Baptif.

Baptismus & pœnitentia quamuis diuersa sint sacramenta,agere tamen dicuntur in vi vnius passionis Christi.quæstio.10,artic. 3.addit.ad.3.par.
Baptismus est sacramentum necessarium simpliciter & puer in defere natus non potest absque baptismo saluari. Quodli 6.quæ. 3.artic.4.addi.ad.3.par.
Baptismus sicut non tollit coniugium,sic nec bigamia irregularitatem tollere potest.quæst.66.artı.4.addi.ad.3.par.
Baptismi diuersæ diffinitiones.quæst.66.1.o.pag.301.3.par.
Baptismi forma quæ sit secundum Latinos & Grecos.quæstione. 60.8.c.pagi.276.& quæsti.6.6.3.o.pag.305.& quæstio.67.6.c. 2.pag.304.3.par.
Baptismi formæ addendo,& beatæ Mariæ, quasi aliquid operetur nomen eius.nihil agitur:si verò intendatur tantūm quod oratio eius prosit baptizato,valet. quæstione. 60.8.c.pagina. 276.3.par.
Baptismi formæ interruptio quę baptizantis intentionem intercipit,tollit sacramentum baptismi:quæ vero baptizantis intentionem non discontinuat, sacramentum baptismi non tollit. 60.7.3.8.o.pag.275.3 par.
Baptismi materia est aqua etiam qualitercunque transmutata dū modò non soluatur eius species. quæstione.66.1.3.4.o. pagina eadem.1.par.
Baptismi materia non est aqua rosacea,vel alchymica, sed bene aqua pluuialis.quæst.66.4.5.pag.303.3.par.
Baptismi materia remota est aqua:proxima verò est ablatio.qu. 66.5.3.pa.304.3.par.
Baptismi termo dirigitur non solum ad homines, sed etiam ad creaturas insensibiles. quæstione.66.5.3.pag. 304.tertia parte
Baptismi ritus & solennitas non sunt de necessitate, sed fiunt ad deuotionem,& institutionem,& contra dæmones.quæstione 66.10.c.pagina 308.tertia parte
Baptismi causa duplex,scilicet principalis,id est trinitas,& instrumentalis,id est,minister.quæstione 66.5.c.pag.304.ter. par.
Baptismi causa principalis est passio Christi respectu ministri, quæ tamen est causa instrumentalis respectu sanctæ trinitatis quæstio.66.5.5.pagi.304.5.par.
Baptismi proprius minister est sacerdos,non autem diaconus, nisi in necessitate.quæstio.67.1.1.o.pag.310.3.par.
Baptismi effectus duplex,scilicet character & gratia,quæstio.68. 8.c.pag.321.& q.69.10.c.pag.328.3.par.
Baptismi effectus duplex,scilicet per se.id est generatio in vitā spiritualem & per accidens,id est quem diuina virtus in eo miraculosè operatur.q.69.8.c.pag.327.1.par.
Baptismi efficacia est à passione Christi,& à spiritu sancto.quæ. 66.10.1.&.11.pag.309 &.quæstio.69.1.o.pag.323.par.
Baptismi principalis effectus est delere peccata. quæstio.39.5.c. pag 194.&.q.79.5.1.pag.382.3.par.
Baptismi sacramentum sine charitate est opus Dei: ideò non est opus mortuum.in ficto.q.69.10.1.pag.328.3.par.
Baptismo peccatum originale auferitur reatu, sed remanet actu quantum ad fomitem:ideò baptizati traducunt peccatum originale.quæstio,81.3.2.pag.259.& quæstio.87.7.1 pagina.277. pri.secun.par.
Baptismo homo generatur ad vitam spiritualem & sic membrum Christi & incorporatur ei.Quodlibet.6.quęstione.3.articu.4. addit.ad.3.par.
Baptismo Ioannis Christus voluit baptizari. quæstione 39.1.2.o. pagina 192.tertia parte
Baptismo facto in mari, illa tantum aqua consecratur quæ venit ibi in vsum.quæstione 74.2.3 pagina 344.tertia parte
Baptismo homines adoptantur in filios Dei. quæstione 39. 8.3. pagina 196.tertia parte
Baptismo homo generatur ad vitam spiritualem.quæstio. 66.3.c. pagi.302.& quæstio.67.3.7.c.pag.312.3.part.
Et sic membrum Christi,& incorporatur ei.quæstione.68.1.1.c. 1.c.5.& 1.pagin.316.3.par.
Et in mortem Christi baptizatur,& commoritur & ei sepelitur. quæstione.49.3.2.pagin.235.& quæstio.51.1. c. pagina.241. & quæstio.68.5.7.c.pag.319.3.part.
Baptismo fit remissio culpæ,quæstio.39.2.& 3.pag 192.3.par.
Baptismo fomes mitigatur.quæstio.66.3.c.pagin.320.&quæstio. 69.4.3.pagi.325.3.par.
Baptismo non remouetur fictio,sed per pœnitentiam sequentē. quæstio.69.9.1.& 10.2.3.pagi.327.3.part.
Baptismum recipiens vel alia sacramenta à ministro malo non præcisō non peccat,nisi communicet ei in peccato. quæstione 64.6.1.pagi.294.3.par.
Baptismum præcedit catechismus.quæstio.61.1.o pag.331.3. par.
Baptismata Pharisęorum erant vana.q.38.1.3.pag.199.3.par.
Beatitudo diuina eminentissimè continet omne desiderabile cuiuscunque beatitudinis veræ vel falsæ,quæsti.26.art.4. pri.par
Beatitudo est bonum perfectum intellectualis naturæ: cuius est cognoscere suam sufficientiam in bono,quod habet.quæstio. 26.arti.1.pri.par.
Beatitudo est duplex,scilicet actus beatitudinis quę est beatitudo creata:& obiectum actus.quæst.16.ar.3.pri.par.
Beatitudo est intellectualis vel rationalis naturæ vltima perfectio:ideò naturaliter desideratur.quæstio.62.art.1.pri.par.
Beatitudo in actu consistit:& non in habitu.q.58.art.pri.par.
Beatitudo præintelligitur esse in actu intellectus, quam in actu voluntatis.quæstio.26.artic.2.ad.2.pri.par.
Beatitudo est operatio & vltima perfectio.quæst.320.pagina.10. pri.secun.par.
Beatitudo est vita æterna,non vt vita dicitur esse viuentis: sed vt dicitur operatio viuentis.quæstio.3.2.1.pag.ead.3.par.
Beatitudo essentialiter non potest esse in actu voluntatis, sed in actu intellectus consistit. quæstione.3.4.8.o. pagina.11.& 14. pri.secun.par.
Beatitudo est summum bonum:quia est adeptio vel fruitio summi boni.quæstione.3.1.2.pagina.10.& quæstione.5.2.2.pagin. 20.pri.secun.par.
Beatitudo est premium virtutis, quæstione 2.2.1.pagina 7.& q. 5.7.c.pag.22.prima secundæ partis
Beatitudo est vltimus finis humanæ vitæ. q 55.2.3. pagina 161.& quæstione 69.1.cap.pagina 312.prima secundæ partis
Beatitudo vt finis qui est res, est aliquid increatū, sed vt finis qui est vsus rei,est aliquid creatum. quæstione 3.1.o.pagina 10.prima secundæ partis
Beatitudo est vltima hominis perfectio. quæ.3.2.c.4.6.c. pagina eadem.3. parte.
Beatitudo est perfectum & proprium hominis bonum.quæstio. 2.2.4.c.pagina.7.& quæ.6.in principio.pag.2 .pri.secun. par.
Beatitudo est bonum perfectum.q 3.2.2.pag.10.pri.secun.par.
Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus. quæstione.3.2.1.3.2.pagina.10.&.11.& quæstione.4.7.2.pagin. 19 pri.secun. par.
Beatitudo est gaudium de veritate. quæstione.3.4.c.pagina.11. pri.secun.par.
Beatitudo sanctorum in operatione consistit & non in habitu. Quodli.8.q.9.artic.10.addi.ad.3.par.
Beatitudo ad animæ potentiam dupliciter comparatur. ibidem.
Beatitudo est vltimus finis hominis & summū bonū ipsius ibid.
Beatitudo subitantialiter consistit in actu intellectus. ib dem.
Beatitudo hominis perfecta consistit in visione Dei per essentiā. q.52.1.c.pag.247.3.par.
Beatitudo est principaliter in anima,secundario.in corpore.quę. 15.10.o.pag.98.3.par.
Beatitudo animæ redundat in corpus. quæstione. 57.3.pagina. 218.3.par.
Beatitudo & dos realiter inter se differunt.quæstione.95.articu.2 addit.ad.3.par.
Beatitudo est naturaliter appetibilis.quæsti.18.1.3.pag.115.3.par.
Beatitudo sanctorum quomodo erit maior post resurrectionem corporū quam ante.q.93.ar.1.addi.ad.3.par.
Beatitudo essentialis & accidentalis.q.96.ar 1.3.addi.ad.1. par.
Beatitudo datur secundum diuersos gradus charitatis.quæstio. 26.art.3.pag.100.secunda secun. par.
Beatitudo duo requirit.vnum quod est esse beatitudinis: aliud quasi per se accidens eius.primum est cognitio Dei.secūdum est delectatio.q.3.4.c.pag.10 pri.secun par.
Beatitudo consistit in operatione optima respectu potentiæ & obiecti.q.3.1.c.pag.12.pri.secun.par.
Beatitudo consistit in coniunctione ad Deum.quæst.3.3.c.7.ad 2.&.8.pag.11.&.14 pri.secun.par.
Et ad ipsam potest aliquid pertinere tripliciter scilicet essentialiter & antecedenter & consequenter.q.3.3.c.pa.11.ead.par.
Et ad ipsam rectitudo volitionis requiritur.quęstione. 4.4.o.pa. 17.ead.par.
Beatitudo perfecta & vera non potest haberi in hac vita.quæsti. 5.3.o.pag.20.pri.secun.par.
Beatitudo non consistit in diuitiis.q.2.1.o.pag.6.pri.secun.par.
Neque in honoribus.q.2 2.o.pag.7.ead. par.
Neque in fama,neque in gloria humana.quæstione.2.3.o.pagi. eadem & par.
Neque in potestate,neque in bono vsu potestatis, neque in aliquo præmissorum exteriorum bonorum.quæstione.2.2.4.o. pagina.7.eadem par.
Neque in bonis corporis essentialiter,sed bene antecedenter & consequenter.quæstione.2.5.o.pag.8.& quæstio.3.3.c.pagina. 11.& q.4.6.ad 1.pag.18.ead. par.
Neque in voluptate.q.2.6.c.pag.8.eadem par.
Neque in anima,neque in aliquo sibi inhærenti. quæstione.2.7. o.pag.9.eadem par.
Neque in operatione sensus nisi antecedenter in beatitudine imperfecta,& consequenter in beatitudine perfecta.quæstione.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

69.pag.11.ead par.
Neque in operatione procedente ab operante in exteriorem materiam. quæstio.4.a.2.ad 2.pagi.10.ea par.
Neque in operatione intellectus practici:sed bene in operatione executiua.q.65.a.3.pag.12.eadem par.
Neque in cōsideratione scientiarum speculatiuarum essentialiter sed participatiue.q.4 9.a.4.pagi.13.eadem parte.
Neque in cognitione angelorum.q.1.a.7.o.pag.4.eadem par.
Neque in cognitione essentiæ alicuius effectus creati. quæstio 3. 8.a.6 pag.14.eadem par.
Beatitudo animæ redundabit in corpus & in sensus corporeos. quæstione.3.a.c.ad 3.pagina.11.& q.4.a.7.c.pagi.10.eadem par
Beatitudo vna non potest esse altera maior ex parte obiecti: sed ex parte subiecti melius dispositi vnus pōt esse beatior alio.q. 5.a 2.ad 4 pag. 0.& quæstio.1.a.2.o.pag.20.& quæ. 12. 4.c.ad secundum.pag.373.pri.secun.par.
Beatitudo crescit corpore resumpto,non intensiue.sed extensiue q.4.5.ad 5.pag.19.pri.secun.par.
Beatitudo perfecta a nulla creatura per sua naturalia potest acquiri.sed bene beatitudo imperfecta q.5.a.o.pag.21.& quæst. 62.a.1.c pag.185.pri.secun. par.
Beatitudo imperfecta potest amitti,non autem perfecta.quæsti. 5.a.o.pag.21.pri.secun.par.
Beatitudo est propter quam homo vult quæcunque vult.q.1.a.o. pag.5.pri.sec. par.
Beatitudo ita im, let totum hominis appetitum quod nihil extra ipsum relinquitur appetendum. quæstione.1.5.c.pagina.4.& quæstione.4.5.ad 5.pag 18.& quæstio.5.a.4.c.8.c.ad 3.pag 21. & q.7.a.4 ad 3 pag.93 pri.secun.par.
Beatitudo perfecta omne malum excludit, & omne desiderium implet.q.5.a.4.c.pa.21.pri.secun. par.
Beatitudo in communi ex necessitate appetitur:non autem si cōsideretur secundum speciales rationes. quæstione 5.8.c.ad secundum.pag na 23.prima secundæ partis
Beatitudo pertinet ad voluntatem tanquam primum obiectum eius quæstio.8.4.ad secundum. pag.11.&.quæ.11.1.ad primum. pagin.40.pri.secun.par.
Beatitudo maxime amatur,tanquam bonum concupitum:amicus autem tanquam id cui concupiscitur bonum quæstione.2.7. ad 1.pag.9.pri.secun.par.
Beatitudo solius Dei est suum esse. quæstione.3.1.ad 1.2.3.& 4. pag.12.pri.secun. par.
Beatitudo secundum aliquos est triplex,scilicet voluptuosa,actiua & contemplatiua.quæstione.3.2.1 pagina.10.& quæstione. 69.1.4.c pagi.214.pri.secun. par
Beatitudo duplex perfecta & imperfecta. quæstione 3.2.4. pagin. 10 & qu.4 3.6.78.c.pag.18.& q.5.3.o.pag.20.pri.secun.par.
Beatitudo potest esse imperfecta dupliciter,scilicet ex parte obiecti,quod non videtur & talis tollit rationem veræ beatitudinis.Et ex parte participantis obiectum quidem beatitudinis attingentis,sed imperfecte per respectum ad Deum, & talis non tollit veram beatitudinem. quæstione.5.3.ad secundum. pag.20.pri secun.par.
Beatitudo vide Abdicatio.Angelus. Anima. Assimilatio. Fides. Mansio.Sufficiens.pri.secun. par.
Beatitudinis ratio minus est in vita actiua, quam in contemplatiua.quæstio.3.1.ad 4.5.c.pagina.20.& 12.& quæstione.4.7.c. pag. 8.pri.secun par.
Beatitudini imperfectæ deseruiunt bona exteriora instrumentaliter:nullo autem modo beatitudini perfectæ.quæstio.4.7.o. pag.18 pri.secun.par.
Beatitudinis determinati gradus non ex ipsa re visa.sed ex determinatis modis visionis sumuntur.q.62.art.9.pri par.
Beatitudine adepta homo remanet peccatus desiderio quietato. quæstione.5.4.1.q.8.c.pag.21.pri.secun. par.
Beatitudinem angelus non est consecutus quam in primo instanti suæ creationis merebatur q.63.art.5.ad.4 pri.par.
Beatitudinem consequi sine diuino auxilio est impossibile.q.62. artic.2.pri.par.
Beatitudinem vt quis consequatur natura.& gratia requiruntur. q.7.ar3.2.ad.1.pri par.
Beatitudinem ante passionem Christi nullus potuit habere,licet sancti patres meruerint eam per fidem passionis Christi quo ad propriam personam,non quo ad naturam communem.q. 49.5.2 pag.236.3. par.
Beatitudinem consequuntur homines multis motibus operationū qui merita dicuntur.q.5.7.c.pag.22 pri.secun.par.
Beatitudinem non auget additio aliorum bonorum. quæstione. 1.2 ad 3.pag.10.pri.sec.par.
Beatitudinem homo consequi non potest per actionem alicuius superioris creaturæ,sed solo Deo agente.quæst.5. 6.o. pagina. 21.pri.secun. par.
Beatitudinem homo potest adipisci quia boni perfecti est capax quæsti.1.5.o.pag.19.pri.secun.par.
Beatitudinem voluntas naturaliter & ex necessitate appetit.qu. 5.4.ad.2.&.ad.2.pag.11.&.23.& quæst.10.1.2.o.pag.36.
Beatitudinem habere naturaliter,est solius Dei. quæstione.5.7. c pag.22.pri.secun. par.
Beatitudinem omnes homines appetunt naturaliter.quæstione. 5.6.2.pag.13.& quæstione.5.8o.pa.13.& quæstione.10.1.o.pagina.36 pri.secun. par.
Beatitudines sunt operationes virtutum & donorum.q.69.1.o.p. 12.& q.70.1.c.pag.214.pri.secun. par.
Beatitudines sunt fructus,ad quos adduntur perfectionem & excellentiam.q.70.1.o pag.215.pri.secun. par.
Beatitudines conuenientissimè enumerantur. quæstione.79.3 c.pag.213.pri.secun.par.
Beatitudines a virtutibus & donis distinguntur:sicut actus ab habitibus.q.69.1.o.pag.212 pri.secun. par.
Beatitudines omnes quæ in sacra scriptura ponuntur, necesse est ab actu enumerari solitas,reduci quia omnes pertinent ad vitam actiuam vel contemplatiuam. quæstione.69.3.4 pagina. 213.pri.secun.par.
Beatitudines correspondent septem donis,non quidem singulariter singulis,sed plures vni,& vna pluribus. pagi.69.3.c.o. pagina.ead.pri.secun.par.
Beatitudinum merita sunt quædam dispositiones ad beatitudinē perfectam vel inchoatam.pag.69.2.c.pag.212 pri.secun.par
Ea quæ ponuntur in beatitudinibus tanquam præmia possunt esse vel ipsa beatitudo perfecta & sic pertinent ad futuram vitam,vel aliqua inchoatio beatitudinis,& sic pertinent ad præsentem vitam.quæst.69.1. pag.ead.& parte.
Beatitudinum meritis exprimuntur actus donorum pertinentiū ad vitam actiuam:sed actus donorum pertinentium ad vitam contemplatiuam exprimuntur in præmiis.quæstio.69.3.c.1. pag.213.pri.secun. par.
Beatitudinum præmia vnum sunt in re:sed diuersa descriptione. q.61.4.1.pag.214 pri.secun.par.
Beatitudinum præmia conuenientissimè enumerantur. quæstio. 69.3.o pag.213.pri.secun.par.
Beata virgo.vide Mater.Neomenia.Purgatio.pri.secun.par.
Beatus aliquis dicitur propter spem. quæstione.69.1.c. pagina 212.pri.secun.par.
Beati per prius tendunt in Christi humanitatem quam eius diuinitatem.Quodl.8.q.9.ar.21.addi.ad 2.par.
Beati prius ipse Deus est quem attendunt.ibidem.
Beati an videant omnia.quæst.92.artic.3.addi.ad.3.par.
Beati quid videbunt.q 94.artic.1.addit.ad.3.par.
Beati in regno cœlesti videbunt pœnas damnatorum, vt beatitudo illis magis complaceat.ibi.
Beati quomodo non compatientur damnatorum miseriis.ibid.
Beati in regno cœlesti non gaudebunt per se:sed per accidens de pœnis damnatorum.q.94.ar.2.addi.ad.3. par.
Beati quomodo vident omnia quæ hic aguntur:non beati verò minimè.q.89.arti.8.pri.par.
Beati tres dotes habent tribus theologicis virtutibus correspondentes.quæst.12.ar.7.pri.par.
Beat in paradiso aliquibus donis quę à Theologis dotes appellantur ornabuntur.q.95.artic.1.addi.ad.3.par.
Beati voluntate consequente volunt maius bonū alteri melioris quam sibi:sed intensius sibi,antecedente verò voluntate eciā maiu bonum volunt sibi.quæstione.26.artículo 13. pag.205 secunda secun. par.
Beati dicuntur aliqui in hac vita propter spem vel,participationem beatitudinis. quæst.5.3.1.pag.20.pri.secun. par.
Beati ex necessitate habent rectam voluntatem,nec possunt peccare.pagi.4.4.c.pag.8.& q.5.4.c.pag.21.pri.secun.par.
Beati non solum formaliter,sed materialiter voluntatem suam in omnibus Deo conformabunt. quæstione.19.10. 1.pagina. 68. pri.secun.par.
Beati.vide Tristitia.pri.secun.par.
Beatorum dignitas in anima & in corpore erit secundum gradus meritorum non secundum diuersitatem sexus. quæstio.95.1.3. pag.253.3.par.
Beatorum gloria excedit omne bonum præsentis vitæ.quæsti.4.6. 6.3.pag.1213.par.
Bellantes qui quærunt dissentiones desiderant pacem quam se habere non existimant.quæstione.29.articulo.2.2.pagina 212. secunda secun.par.
Bellum ad hoc quòd non sit peccatum tria requirit, authoritatē principis,iustam causam, & intentionem rectam. quæstio.40. arti.1.pag.148.secunda secun.par.
Bellum gerere in die festo non licet,nisi imminente necessitate pro tuenda republica. quæstione. 40. articulo. 4.pagina.151. secunda secun.par.
Bellum vide Iudeus.pri.secun.par.

Bene operari affectū & rationē requirit.q.113.ar.1.ad.2.pri par.
Benedictio quando sit laudabilis. Quo:4 quæstione 12.ar.23.ad.ad tertiam part.
Benedictio duplex videlicet quæ est ab ipso homine puto.& qua homo benedicit. quæstione 19.articulo 4.add ad tertiam par.
Benedictio vel maledictio proprie conuenit tantum ei cui potest bene vel male contingere, scilicet naturæ rationali vel aliis in ordine ad naturam rationalem:autem ibi.ndo, sicut Deus maledixit terram,& Dauid montes, vel significando, sicut Christus maledixit ficum,vel continendo,sicut Iob maledixit diem, & Dauid montes:vel in ordine ad Deum, & sic est blasphemia: vel secundum se,& sic est quid vanum. quæstione.76.articulo. 3.a.1.pag.265.secūda secun.par.
Benedictio ad multiplicationem pertinet creaturarum & sanctificatio ad quiescendum in Deo.q.73.art.3.pri. par.
Benedictio homini reiterata fuit propter quandam specialem multiplicationis rationem.q.72.ar.1.ad 4.pri.par.
Beneficentia ad omnes se extendit secundum præparationem animi,loco tamen debito & tempore. quæstione.31. articulo.2. pagi.116.secunda secun.par.
Beneficentia est facere bonum.& est actus amicitiæ vel charitatis secundum actionem communem.quæstione 31.articulo.1.pagina.116.secūda secun. par.
Beneficentia non est virtus specialis, sed est actus exterior amicitiæ sicut benevolentia est actus interior eius. quæstione.31. articul.4.pag.117.secunda secun.par.
Beneficentia omnia secundum communem rationem reducuntur ad mortem,& omnia nocumenta ad odium,sed secundum speciales rationes ad diuersas virtutes vel vitia. q.31.articu.4. pagina.117.&.118.secunda secun. par.
Benefactor plus diligit quam beneficiatus. quæstione 23.artic.6. 2.pagi.80.secunda secun. par.
Beneficiati amor ad benefactorem est magis debitus, & ideò contrarium habet magis rationem peccati.quæstio.26.articu.12. 2.pag.105.secunda secun.par.
Beneficium dans spirituale consanguineo minus digno, peccat per acceptionem personarum,non autem si sit æque dignus. quæstio.63.arti.2.1.pag.223.secunda.secun. par.
Beneficium dans ratione consanguinitatis graviter peccat & est simonia si per hoc intendit aliquod bonum proprium.qu.63 artic.1.pag.222.secund. secun. par.
Beneficium & recompensatio magis in affectu consistit, quam in effectu.q.106.ar.5.5.pag.384 secunda secun. par.
Beneficium sine cura licitum est petere pro se digno & indigenti, non autem cum cura.quæstione. 100. articulo.3.3.pagina. 365. secunda secun. par.
Beneficium dans non meliori sed sufficientiori. non peccat.quę. 63.artic.2.pag 223.secunda secun. par.
Beneficium recompensandum est statim secundum affectum, sed expectanda est opportunitas effectus. quæstione.106.articul. 4.pag.384.secunda secun.par.
Beneficium quo diliber impensum proximo pertinet ad quattum præceptum,scilicet de honore parentum.quæstio.32.articu.5. 4.pagi.122.secunda secun par.
Beneficium aliquod est quo possumus & tenemur benefacere omnibus saltem in generali,scilicet orare pro omnibus fidelibus & infidelibus.quæst.31 ar.2.pag.116.secunda secun. par.
Beneficium nullum est tantum sicut parentum,ideò in recompēsatione sunt cæteris præferendi.nisi necessitas, vel vtilitas vel alia causa præponderet.q.31.ar.3.pag.117.secunda secun.par.
Beneficij recompensatio debet esse maior accepto. quæstio.106. artic 6.pag.385.secunda secun.par.
Beneficii recompensatio pertinet ad triplices virtutes diuersimode, scilicet ad iustitiam vbi est debitum legale. vt in mutuo & aliis huiusmodi,ad amicitiam vero & gratiam vbi est debitum mortale. quæstione 31.art.1.pagina 116.secunda secun. par.
Beneficia Dei tota singulis hominibus sunt exhibita. quæstio.1. 4.3.pag.8.5 par.
Beneficij Dei præcipua sunt creatio,quies mentis in Deum, vel in præsenti per gratiam.vel in futuro per gloriam. quæsti.100. 1.2.pag.315.pri.secun.par.
Et omnes solennitates & sacrificia veteris legis sunt instituta in commemorationem alicuius diuini beneficij præteriti vel futuri q.100.1.2.pag.ead.3.par.
Beneficia non sunt subtrahenda,ab amicis peccātibus quousque est spes de sanitate recuperāda:sed cum insanabiles redduntur, tunc non est familiaritas amicitię exhibendę.quæst.25.ar.6.2. pag.96.secunda secun.par.
Beneficia ecclesiastica magis debent dari plus idoneis ad regimē ecclesię,quam magis consanguineis:sed de patrimonio & literis lucris est econuersō. q.6.arti.1.pa.222. secunda se.par.
Benignus dicitur quē bonus ignis amoris seruere facit ad benefaciendum proximis.q.70.3.c.pag.215.pri.secun.par.
Bibere pluries in die non frangit ieiunium.quæstione.80.8. pagina.390.3.par.
Bigamia cum tollat significationem sacramenti integrum merito irregularitatem inducit.q.66.art.1.addi.ad 3.par.
Bigamiæ quatuor modi sunt.ibi.
Bigamia quomodo contrahitur,& in quo noceat.quæstio. 66.ar. 1.addi.ad.3. par.
Blasphemia est attribuere Deo quod in eo conuenit,vel detrahere ab eo quod ei conuenit.quæstione.13. articulus.1. pagina. 51.secunda secun.par.
Blasphemia pertinet ad genus infidelitatis aggrauans eam.q.13. arti.3.pag.52.secunda secun. par.
Blasphemia quę fit in sanctos,in Deum redundat.quæst.13. artic. 1.2.pag.51 secunda secun.par.
Blasphemia semper est peccatum mortale,quando est cum deliberato consensu quæstione.13.articu.2.pag.52.secunda se. par.
Blasphemia quæ est ex lapsu linguæ est peccatum venale,si hoc non intendebat.q.13.ar.2.3 pag.ead.secunda.secun. par.
Blasphemia est grauissimum omnium peccatorum.quæst.13. art. 3.pag.ead.secunda secun.par.
Blasphemia simpliciter est grauior homicidio & periurio, sed secundum quid est econuersō scilicet ratione nocumenti.quę.3. arti.2.1.pag.ead secunda secun.par.
Blasphemia est contra primum & secundum præceptum decalogi.q 13.arti.2.2.pag.ead,secunda secun.par.
Blasphemia in spiritum sanctum dicitur tripliciter, scilicet dicere contra deitatem,finalis impœnitentia,& peccatum ex malitia quæsti.14.artic 1.pag.53 secunda secun.par.
Blasphemia in spiritum sanctum potest fieri tripliciter: scilicet corde,ore,& opere.quæstione.14. articulus.1.1.pagina eadem. secunda secun.par.
Blasphemia tertio modo accepta,scilicet per malitiam distinguitur contra blasphemiam in filium.quæstione. 14.articulo.1.2. pagina.ead.secunda secun.par.
Blasphemia in spiritum sanctum dicitur dupliciter,& contra personam spiritus sancti,& contra eius attributum. quæstio.14. art.1.pag.ead.secunda secun. par.
Blasphemia in spiritum sanctum quæ dicitur finalis in pœnitentia est peccatum omnino irremissibile:illa verò quæ est ex certa malitia,aut ipsius spiritussancti dicitur non remitti spiritussancto,de facili.q.14.1.3.pag.100.3. par.
Blasphemiæ prohibitio superadditur secundo præcepto decalogi.q.100.11.c.pag.320.pri.secun. par.
Blasphemiæ in spiritum sanctum secundum quod est ex certa malitia sex sunt species,scilicet desperatio præsumptio, impœnitentia,obstinatio, impugnatio veritatis agnitæ, & inuidentia fraternæ charitatis.quæstione.14.articulo.2.pagina.54.secund. secun.par.
Bonitas diuinarum personarum non est dependens ex fine.quæ. 18.4.c.pag.58 pri.secun.par.
Bonitas rei dependet à fine,sicut esse ab agente & forma. quæst. 18.4.c.pag.ead.pri.secun.par.
Bonitas actionum humanarum & aliorum est ex fine à quo dependet præter bonitatem absolutam quæ in eis existit.quæst. 18.4.c.pag.ead.& parte.
Bonitas actionis humanæ quadruplex:scilicet secundum genus, speciem,circunstantias.& finem.q. 18.4.c.pag.ead.& par.
Bonitas vel malitia moralis principaliter in voluntate consistit. quæstione.34.4. c pagina. 110. & quæstione.88 4.c.pagina. 280.pri.secun.par.
Bonitas actus exterioris quam habet ex fine,nihil addit ad bonitatem vel malitiam actui voluntatis,nisi contingat ipsam voluntatem fieri meliorem vel peiorem secundum numerum extensiue aut intensiue.quæstione.20.4.c.pagina.73.& quæstio. 24.3.c.pag.85 pri.secun. par.
Bonitas actus exterioris quam habet secundum materiam & debitas circunstantias,addit ad bonitatem vel malitiam voluntatis.quæstione.20.4.c.pagina.73.& quæstione. 24.3.c. pagin. 85 pri.secun. par.
Bonitas vel malitia actus exterioris & voluntatis ex fine est eadem.non autem si sit secundum materiam vel circunstantias. q.20.3.o.pag.71.pri.secun.par.
Bonitas actus exterioris secundum ordinem ad finem, tota dependet ex voluntate:illa autē quæ est debita materia vel circunstantiis,dependet ex ratione.quæstione 20.2.o pagina 70. prima secundæ partis
Bonitas vel malitia ex ordine ad finem, per prius inuenitur in actu voluntatis quam exteriori:sed illa quæ est secundum debitam materiam & circunstantias in ordine & apprehensione rationis,prior est in actu exteriori quam voluntatis,in executione verò est econuersō.q.20. 1.o.pag.69.pri.secun. par.
Bonitas diuina est finis omnium.Quodli.12.q.6.ar.8.
Bonitas diuina eadem & eodē modo fuisset si mundus nō fuisset

Universidad de Deusto
Biblioteca

quemadmodum est creato mundo. ibidem.
Bonitas Dei est sua essentia. q.1.1.c.pag.2.3 par.
Bonitas Dei est causa rerum non ex necessitate: quia ipsa diuina bonitas non dependet ex rebus creatis quæstione 104 articu. 3.ad 1. prima par.
Bonitas essentialis rei melior esse non potest: accidentalis vero sic. q.25.art.6.pri. par.
Bonitas rei creatæ non est essentia eius, sed aliquid superadditū. q.6.ar. ad.1.pri.par.
Bonitas, sapientia, & huiusmodi nomina significant ipsas perfectiones absolute, & non diuinam naturam. quæstione.13.artu. 3.ad.1.3.par.
Bonitas Dei secundum quod nunc intelligitur ex effectibus, patet intelligi sine trinitate personarum, non autem vt intelligitur à beatis. q.12.ar.8.3.pag.16 secunda secun. par.
Bonitatis gradus est duplex, scilicet vt aliquid sit ex bonū. quod non possit deficere: alius verò, quod possit à bono deficere. q.4 articu.1 pri par.
Bonitatem perfectam & vniuersalem homo cōsequi potest: quia beatitudinem potest adipisci. q.77.ar.2.pri.par.
Bonus habitus & malus distinguntur secundum conuenientiam ad naturam, vel disconuenientiam ab ipsa. quæstione.54.3.c. pagi.157.pri.secun.par.
Bonus homo esse non potest. nisi sit bene proportionatus bono communi. q.92.1.3.pag.291.pri.secun.par.
Bonus vel malus iudicatur homo secundum delectationes voluntatis, non autem secundum delectationes appetitus sensitiui. q.31.4.c.pag.110 pri.secun.par.
Bonus simpliciter dicitur homo secundum virtutes morales. & non secundum intellectuales. quæst.68.3.c. & quæstione.66. 2.pag.201 pri.secun.par.
Bonus qui alterō dupliciter dicitur. Quodli.8. quæsti.4. articul. 6. addi.ad.3.par.
Bonus simpliciter est semper eligendus. ibid.
Bona non potest dici voluntas si sit intentio mala causa volendi: sed si intentio sit consequens tunc voluntas potuit esse bona. quæstione. 9.7.2.3.pag.67.& q 78.1.2.pag 250.pri.sec. par.
Bona ecclesiastica quomodo dispensanda sunt. Quodli.6. quæst.7. artic.12. addi.ad 3.par.
Bona corporis ordinantur ad bona animæ sicut ad finem. quæst. 2 3.c pag.8. pri.secun.par.
Bona corporalia vt sunt vtilia ad opera virtutis quibus perducimur ad vitam æternam. sunt bona simpliciter, & cadunt sub merito: sed secundum se sunt bona secundum quid, nec cadūt sub merito. q.11.4.10.9.pag.128 pri. secun par.
Bona corporalia sunt quædam bona hominis. non tamen maxima licet secundum Stoicos nulla bona hominis sint quæst.59. 3.c.pagi.176.pri secun. par.
Bona exteriora & corporalia sunt parua hominis bona, spiritualia verò magna. q.87.7.2.pag.276 pri.secun.par.
Bona spiritualia dantur virtuosis secundum diuinam institiam: sed de temporalibus bonis vel malis tantum quantum sufficit ad virtutem. quæst.87.7 2.pag.cad.&.q.108.3.4.pag.354.&.q. 114.10.c.pag.388.pri.secun.par.
Bona temporalia quæ à diuina institia malis dantur, in malum spiritualium cedunt. q.87.7.2.pag.276.pri.secun.par.
Bona temporalia æquè eueniunt malis & bonis quantum ad substantiam: sed non quantum ad finem. quæstione.114.10.4.pag. 18c.pri.secun.par.
Bona partua. temporalia non possunt integrè simul possideri à multis alia verò vt spiritualia integrè possunt à multis possideri. q.28.4.2.pag.93.pri secun.par.
Bona temporalia quæ hominibus diuinitus dantur, sunt eius tantum quo ad proprietatem, non autem quārum ad vsum. sed etiam aliorum qui ex eis sustentari possunt quæstione.32.artic. 5.2 pagi.121 secunda secun.par.
Bona spiritualia necessaria non debent dimitti propter scandalū, alia verò debent occultari vel differri si sit ex ignorātia donec doceatur. nisi sit periculum: non autem post, nec si ex malitia. quæst.43.art.7.pag.156 secunda.secun.par.
Bona temporalia propriè debent dimitti propter scandalum ex ignorantia, vel ex infirmitate, vel scandalum sedans: non autem si sit ex malitia. nec alienа nobis commissa quæstione.43.arti. 8.pag 157.secunda secun.par.
Bona exteriora sunt bona secūdaria: non autem principalia. q.15. 6.1.pag.96.3.par.
Bona spiritualia possunt simul à pluribus possideri, non autem corporalia q.23.1.3 pag 131.3. par.
Bona multa tolerentur si Deus nullum malum permitteret. quæ. 48.art.2.ad.3 pri.par.
Bonum aliquod multipliciter consequimur. quæstione.105, articu. 2.ad.1.pri.par.
Bonum aliquod Deus volendo vult malum tali bono coniunctum. q.19.art.9.pri.par.
Bonum commune subtrahi non debet propter malum particulare vitandum. q.92.art.1.ad.3.pri.par
Bonum dicitur vnumquodque bonitate diuina sicut principio effectiuo exemplari & finali: bonitate verò inhærente bonum dicitur similitudine bonitatis diuinæ. q.6.art.4.pri.par.
Bonum est triplex. quoddam quod totaliter per malum tollitur, quoddam quod non totaliter tollitur nec diminuitur, & quod dā quodrotaliter tollitur sed nō diminuitur. q.48.ar.4.pri.par.
Bonum & malum dicuntur genera non simpliciter: sed contrariorum eo quod habitus & priuatio in omnibus contrariis salua tur. q.48.art.1 ad.1.pri. par.
Bonum & malum sunt differentiæ & constitutiuæ in moralibus. quæstione 18.art.1.ad.2.pri par.
Bonum & verum adinuicem se includunt in ratione vniuersalis & particularis. quæst.16.artic.4.ad.1.pri.par.
Bouum non addit supra ens nisi rationem appetibilis. quæstione 5.artic.3.ad.1.pri.par.
Bonum per essentiam est prius bono per participationem. qu.3. artic.1.pri.par.
Bonum per se est obiectum voluntatis malum verò secundario, per aliud. q.20 ar.1.pri par.
Bonum quod volo non fuerit: sed bonum quod odio illud facio, modo illud intelligitur. q.83.art.1.ad.1.pri.par.
Bonum quomodo dicitur diffusiuum sui esse. quæstione.5.artic. 4.ad.1.pri par.
Bonum quomodo est in re & verum intellectu. quæstione.16.ar. 1.pri.par.
Bonum rationem appetibilis habet & perfecti. quæstione.5. art. 1.pri.par.
Bonum simpliciter est ens secundum quid & ens simpliciter est bonum secundum quid. q 5.art.1.ad.1.pri.par.
Bonum subsistens amore amicitiæ amatur, inhærens verò concupiscentiæ. q.60.arti.3.pri.par.
Bonum vel malum hominis penes bonam vel malam operationem consideratur vel bonum vel malum vlum rerum. quæstione. 18.art.6.pri. par.
Bonum verum & ens conuertuntur adinuicem: & solum ratione differunt. q.16.artic.3.pri.par.
Bonum vniuersale naturaliter magis diligit vnumquódque particulare: quàm suum proprium bonum particulare. quæstione. 60.art.5.ad.1.pri.par.
Bonum vniuersale solūm potest sufficienter monere voluntatem. q.105.art.4.pri. par.
Bonum vtile terminat secundum quid motum appetitus: honestum verò simpliciter: sed delectabile vt quies in re desiderata. quæst 5 artic.6.pri. par.
Bonum quodlibet creatum ex additione alterius fit melius. q.34 3.2.pag.110.pri.secun.par.
Bonum quodlibet creatum est bonum particulare & participatū & solus Deus bonum vniuersale. quæsti.2.7.8.c.pag 9.& q 9 6.c.pag.16.pri.secun.par.
Bonum vt conformat sibi appetitum causat amorem, vt absens concupiscentiam, vt præsens gaudium & delectationem. quæ. 23.4.c.pag.81.&.quæstione.28.2 c.pag.87.&.quæstione.30 2. c.pag.96.pri.secun par.
Bonum duplex, scilicet simpliciter & secundum quid. quæstio.26. 4.c.pag.87.pri.secun.par.
Bonum dupliciter, scilicet simpliciter & secundum se, & ex suppositione. q.59.1.pa.120.pri.secun.par.
Bonum triplex, scilicet vtile, delectabile, & honestum. quæsti.99. 5.c.pagi.312.pri.secun.par.
Bonum duplex scilicet propter se, & ex ordine ad finem. quæst.8. 3.c.pagi.51.pri. secun.par.
Bonum sicut est obiectum amoris. ita malum odij. quæstione.29. 1.c.pag.93.pri.secun.par.
Bonum habet rationem perfecti. q.52.1.c.pag.150.pri.secun. par.
Bonum cuiuslibet mensurati & regulati, consistit in hoc quod conformetur suæ regulæ. q.19.9 c.pagi.68 & q.54.1.3.c. pagina 157.&.q.71.6.c.pagi.220.pri.sec.par.
Bonum attribuitur alicui & secundum esse suum essentiale, & secundum esse accidentale. q.18.3.3.pag.58 pri.secun.par.
Bonum vnumquodque tantum dicitur quantum habet de esse. q. 18.1.2.3 4.c.pag.57 pri.secun.par.
Bonum secundum quid dicitur cui deest debita essendi plenitudo: bonum autem dicitur bonum simpliciter. quæstione.18.1.c. pagina eadem.& par.
Bonum verum & ens conuertuntur, & sunt idem secundum rem, sed differunt ratione. quæstione .18.c.3.3. pagina eadem. & quæ 29.5.c.pagi.95.pri.secun.par.
Bonum rei in quadam vnitate consistit. quæstione.36.3.c.pagina. 120.pri.secun.par
Bonum & verum mutuo se includunt. q.9.1.c.3.pa.37.pri.sec. par.
Bonum est primum quod cadit in apprehensione practicæ rationis. quæstion.82.1.c.94.pagina 94.1.c.295.pri.secun.par.
Bonum intellectus est verum. malum autem eius est falsum. qu. 57.2.3.pa.168.pri.secun.par.
Bonum fortius est ad mouendum quàm malum. q.60.5.4.pagi. 181.pri.secun. par.
Bonum causatur ex integra causa, sed malum ex quolibet defectu singulari. q.18.4.3.pag.58.& q.19.6.1.3.pagi.66.& q.20.2.c. pag.70.pri.secun.par.
Bonum & virtus metaphoricè dicuntur etiam in per se malis. vt bonus latro. quæstione.35.3 .1. pagina.161. quæstione. 92.1.c. pagin.291.pri.secun.par.
Bonum & malum ex genere sunt respectu obiecti. quæstione.18. 2.c.pag.57.pri.secun.par.
Bonum naturaliter prius malo. q.21.2.c.pag.85.pri secun.par.
Bonum deficiens est causa mali. q.18.1.1.pag.57.pri.sec.par.
Bonum naturæ humanæ dicitur triplicitèr scilicet principia & proprietates naturæ, inclinatio ad virtutem & donum originalis iusticiæ. q.85.1.c.pag.267.pri secun.par.
Bonum primum naturæ nec tollitur nec diminuitur per peccatū secundum diminuitur tertium verò est totaliter ablatum. quæ. 85.1.2.3.4.c.pag.cad.&.269.pri secun.par.
Bonum naturæ diminuitur per peccatum non effectiuè, sed formaliter. q.85.1.4.pag.268.pri.secun.par.
Bonum vniuersale non inuenitur in aliquo creato. quæstione.2. 8.c.pag.9.pri.secun par.
Bonum omne aliud à Deo est bonum per participationem. q.2. 8.c.pag.cad.& q.9.6.c.pag.36.pri.secun.par.
Bonum quodlibet creatum consequitur species, modus & ordo. q.85.4.c.pag.269.pri.secun.par.
Bonum hominis est secundum rationem esse. & malum hominis est præter rationem esse. q.71.1.c.pag.217.pri.secun.par.
Bonum hominis tanto efficitur melioris conditionis, quanto homo Deo magis coniungitur. quæstione.98.5.2.pagina.309. pri secun.par.
Bonum ordinatum ad finem dicitur vtile. quæstione.7.2 pagina. 26.pri.secun. par.
Bonum completissimum esse oportet, quod homo tanquam viti mum finem apperit, habens affectum bene dispositum. quæst. 1.7.9.pa.6.pri.secun.par.
Bonum partis consideratur in proportione ad suum totum. quæ. 92.1.3.pag.291.pri.secun.par.
Bonum creatum non est minus quàm bonum cuius est homo capax vt rei intrinsecæ & inhærentis, est tamen minus quam bonum cuius est capax. vt obiecti. quæstione.2.8.3. pagina.9. pri.secun par.
Bonum quod participatur ab angelo, & à toto vniuerso est bonū finitum & contractum. q 2.8.3.pag.cad.& par.
Bonum hominis triplex scilicet animæ corporis & exterius. quæ. 24.4.c.pag.167.pri.secun.par.
Bonum vniuersi est maius quam bonum particulare vnius in eodem genere. q.113.9.2.pag.382.pri.secun.par.
Bonum hominis duplex scilicet simpliciter, id est, vltimus finis eius: & secundum quid, id est bonum vt nunc, vel quòd est ei bonum secundum quid. q.114.10 c.pag.138.pri.sec. par.
Bonum conueniens corpori non est perfectum bonum hominis: sed est minimum quid in comparatione ad bonum animæ. q. 2.c.pag.8.pri.secun. par.
Bonum spirituale est maius & magis dilectum quam corporale. q.31.5.c.pag.100.pri.secun. par.
Bonum summum quanto perfectius possidetur, tanto magis amatur & alia contemnuntur. sed in appetitu bonorum temporalium est econuersò quæstione.2.1.3. pagina.6.& quæstio.33. 2.c.pag.107.pri.secun. par.
Bonum honestum & vtile dicuntur secundum rationē, ideò sunt bona moraliter. delectabile autem dicitur secundum appetitum, quod quandoque tendit in id quod non est conueniens rationi, ideo non est bonum bonitate morali quæ attenditur secundum rationem. q.34.2.1.pagi.109.pri.secun. par.
Bonum non contrariatur bono in moralibus. in aliis autem nihil prohibet duo bona esse adinuicem contraria. quæst.31.8.1. pag.102.pri.secun.par.
Bonum gratiæ vnius maius est quam bonum naturæ totius vniuersi. q.113.9.2.pag.382.pri.secun. par.
Bonum quod ponitur in diffinitione virtutis non est bonum cōmune quod conuertitur cum ente, sed rationis. qu.54.3.2.pag. 157.& q.55.1.2.pag.161.pri.secun.par.
Bonum duplex, scilicet commutabile, & incommutabile. quæsti. 86.4.c.pag 470.1.par.
Bonum duplex scilicet simpliciter, & secundum quid. quæstio.11. 3.3.pag.82.3.par.
Bonum plura requirit ad sui constitutionem, quàm malum. quę. 90.2.4.pag.426.3 par.
Bonum vnius hominis continuatur alteri per charitatem. & per intentionem scientis. q.82.6.3.c.pa.208.3. par.
Bonum aliquod potest intermitti dupliciter scilicet propter aliquod maius bonum consequendum & ad vitandum majus malum. q.67.ar.3.addit.ad.3.par.
Bonum commune semper est magis amabile quam bonum proprium. q.1.ar.4.3.pag.14.secunda secun.par.
Bonum morale præcipuè consistit in conuersione ad Deum, malum autem morale in auersione à Deo. quæstione.19.articulo. 2.2.pagi.67.secunda secun.par.
Bonum plus facit ad rationem meriti & virtutis. quam difficile. q 27.art.8.pag.110.secunda secun.par.
Bonum necessarium ad salutem non debet dimitti propter obedientiam, sed quodlibet aliud. quæstione.104.articulo.3.3. pagina 379.secunda sec.par.
Bonum quodlibet debet præsupponi nisi appareat contrarium, nec sit in periculum alterius. quæstione. 70.ar.3.2.pagina.250. secunda secun.par.
Boni & mali naturali cognitione Deum cognoscere possunt. sed solum boni per gratiam. q.12.ar.12. ad.3.pri.par.
Boni ratio inuenitur in fine, & in his quæ sunt ad finem. quæstio. 8.2.c.pagina 30.
Boni species, scilicet vtile & honestum non sunt ex æquo diuisæ. q.8.1.& 3.4.pag.cad.&.32.pri.secun.par.
Boni aliquid est in omni malo. quæstio.18.1.c.1.pagina.56.& qu. 73.2.c.pag.228.pri.secun.par.
Boni mores dicuntur qui rationi congruunt. mali autem qui à ratione discordant. q.109.3.c.pag.317 pri.secun par.
Bonorum temporalium promissiones in lege veteri figuræ fuerunt spiritualium in nobis. q.114.10.2.pag.288.pri.secun.par.
Bonum. vide appetitus. Beatitudo. Concupiscentia Malum. Medium. pri.secun.par.
Bos habet quinque vtilitates: quia immolatur, arat, pascit canibus, lac dat, & corium, & diuersis actibus ministrat, ideò pro vno boue quinque redderentur. quæstione.107.2.9.pagina. 344.pri.secun.par.
Brutum animal quamuis non cognoscat futura, tamen ex instinctu naturali ei indito ab intellectu diuino præuidente futura, mouetur ad aliquid futurum, ac si illud præcideret. q.40.3. 3.1.pag.123.& q.41.1.3.pag.125.pri.secun.par.
Brutum. vide Animal. Electio. Intellectus. ira. Spes. pri.secun.par.
Brutum. ver. Baptizari. Eucharistia. Miracula.
Bubone qui in nocte victum quærit in die autem latet: significatur luxuriosi qui occultari quærunt in nocturnis operibus quę agunt. q.102.6.1.pag.335.pri.secun.par.

C

CAducus morbus impedit à celebratione. quæstione.82.10.ad 3.pagina.399.3.par.
Caladrion quæ est auis garrula significat loquaces. quæst.102.6. 1.pag.335.pri.secun.par.
Calor disponens ad formam ignis, manet post aduentum eius quasi quidam effectus talis formæ, quæstione.23. ad secundū pagina.14.3.par.
Calor & aliæ qualitates tangibiles erunt in corpore glorioso ex natura sua. q.54.2.1.2.pag 253.3. par.
Calor agit virtute formæ substantialis cuius est instrumentum ad formam substantialem. q.115.art.1 ad 1.pri.par.
Calix debet esse de auro, vel argento, vel stanno. quæstione.83. 3.6.pagina.300.3.par.
Calvariæ locus dicitur communis locus decollatorum, non à capitæ Adæ ibi sepulti. q.16.10.3.pag.224.3.par.
Candelabrum in exteriori tabernaculo erat ad honorificentiam tabernaculi. Et habebat septem calamos ad significandum septem planetas quibus totus mundus illuminatur, ideò ponebatur ex parte Australi ex qua est planetarum cursus. q.102.4. 6.pag 328.pri secun.par.
Candelabro designabatur sicut in signo sensibili sapientia, quæ intelligibilibus verbis exprimebatur in tabulis. quæstio. 102. 4.6.pag.328.pri.secun. par.
Canonicus iurans seruare statuta collegij, tenetur ad statuta futura ex vi eorum, non autem ex iuramento nisi hoc intenderit. q.98.art.2.4.pag.359.secunda secun.par.
Cantor bonus si bonum amet scriptorem, attenditur ibi similitudo proportionis, secundum quòd vterque habet quod conuenit ei secundum suam artem. quæstione.27.3.2. pagina.97. pri.secun.par.
Cantus & laus vocalis erit in beatis post resurrectionem. quæsti. 13.artic.4.pagina 53.secun.secund.partis.
Cantus & laus Dei vocalis sit salubriter in ecclesia ad deuotionē excitandam. quæstione.91.articu.2. pagina.336.secū.sec.partis
Cantus theatricus vel aliquod aliud artificiale organum in ecclesia ad delectationem vel ostentationem improbatur. quæstione 91.arti.2.2.pagina 337.secunda secun. partis

Universidad de Deusto
Biblioteca

Capacitas duplex, scilicet naturalis potentiæ & obedientialis. q. 1.3.3 pagina 6.ter.parte
Caput ad alias partes corporis habet ordinem perfectionem, & virtutem influendi. quæstione 3.1.8.c. pagina 65. tertia parte
Caput multis in alijs membris dupliciter, scilicet intrinsece & extrinsece. quæstione 8.6.7.8.c. pagina 66. tertia parti.
Caput est à quo virtus motus & gubernatio cæterorum membrorum dependet. q.8. .c.pag.63.3.par.
Caput est in quo vigent omnes sensus. quæst.8.1.c.pag.63.&. qu. 80.7.3.pag.306.3 par.
Caput ecclesiæ hominum & angelorum est Christus. q.8.1.2.3. 4.0.pag.63.3. par.
Caput esse ecclesiæ est proprium Christo. quæstione 8.6.0. pagi. 66.3.par.
Caput proprie est quoddam membrum animalis: quod est principium & directivum totius animalis: vnde metaphoricè omne principium dicitur caput. quæst.84.3.c.pag.266.pri.se.par.
Caput malorum est diabolus. quæ. 8.7.0 pagina 67.ter.par.
Caput esse malorum conuenit Antichristo. quæstione 8.8.0. pagina 68.ter par.
Caput vet. Angelus.
Capitale vitium dicitur vel à capite proprie dicto, qui pœna capitis punitur, vel à capite metaphoricè, quia ex eo alias vitia oriuntur, precipuè secundum originem causæ finalis. quæst.84. 3.4.0 pagi.267.pri.secun.par
Capitalia vitia sunt septem. q.84.4.0.pag.266.pri.secun.par.
Carbo. vide Delect. tio. Ignis pri.secun.par.
Carnalis commixtio non ad primam: sed secundam spectare dicitur matrimonij perfectionem. q.42.ar.4.addi.ad.3.par.
Carnalis copula in foro conscientiæ & in foro Ecclesiæ matrimonium efficere iudicatur. q.42 ar.2.addi.ad.3.par.
Character sacerdotalis in ipsa calicis datione sub certa verborū forma imprimitur. q.37.ar.1.addi.ad.3.par.
Character est spiritualis potestas ad aliquas sacras actiones ordinata q.63.2.0.pag.205.& q.72.5.c.pag 336.3.par.
Character non est proprie in genere nec in specie: sed reductiue. q.63.2.c.pag.205.1.par.
Character est sacramentum. & res sacramenti. quæstione.63.3. 2.6.3.pag.205.3.par.
Et habet rationem signi, ratione sacramenti sensibilis, & ratione configurationis quæstione.63.2.2.& 2.4.pa.204.3. par.
Et est participatio sacerdotij Christi. quæst.63.3.c.pa.205.3.par.
Et indebiliter manet in anima. q.63.0.pag.289.3.par.
Character non fuit in Christo. q.63.5.c.pag.ead.3.par.
Et tamen Christus est character patris. q.63.2.2.pag.285.3.par.
Character baptismi est alius à charactere confirmationis & ordinis. q.63.6.0.pag.289.& q.72.5.c.pag.336.3.par.
Character baptismi est potentia passiua; confirmationis autem & ordinis est potentia actiua. quæst.63.2.c.pag.286.3.par.
Character est à solo Deo tanquam à principali agente, sed ab homine sicut à ministro. q.64.1.c.pag.290.3.par.
Character sacramentalis est proprie character Christi. quæst.63. 3.0.pagi.287.1.par.
Character secundum omnes imprimitur in quibusdam sacramentis. q.63.1.0.pag.285.3.par.
Character imprimitur solum in sacramentis nouæ legis. q.62.6. 3.pagi.284.&.q.63.1.3.pagi.385.3.par.
Character imprimitur solum in tribus. scilicet in baptismo, confirmatione. & ordine. q.63.6.0.pag.289.3. par.
Character est potentia spiritualis quæst.63.2.c.pagi.285.3. par
Charactere deputantur fideles ad actus conuenientes præsenti ecclesiæ q.63.1.2.& 2.0 pag.295.2.par.
Character est in anima sicut quædam virtus spiritualis & instrumentalis emanans à Deo. q.63.2.c.&.5.1 .2.pag.285.&.quæsti. 64.1.c.pag.290.3.par.
Character est subiectiue in posteriora animæ & non immediatè in essentia eius. q.63.4.0.pag 288.3 par.
Character. ver. Baptismus. Milites. Sacerdos. Sacramenta.
Character bestiæ est obstinata malicia, vel professio illiciti cultus. q.63.3.3.pag 287.3.par.
Characteris diffinitio. q.63.1.0.pag.287.3 par.
Charactere baptismi non habens: nullum alium potest recipere. q.72.6.0.pag 336.3. par.
Charactere ordinis vel baptismi nec ordinans, nec baptizans potest auferre. q.82.8.2.pag.398.3 par.
Carentia prudentiæ & cuiuslibet virtutis includitur in carentia iustitiæ originalis, quæ totam animam perficiebat. quæstio.83. art.2.pagi.283.secunda secun.par.
Charitas vitæ per augmentum non potest peruenire ad æqualitatem charitatis patriæ. q.67.6.3.pag.207.pri secun.par.
Charitas est maxima inter virtutes theologicas. quæstione.66.6. 0.pag.202.pri.secun.par.
Charitas haberi non potest sine aliis virtutibus. quæstione. 65.3 0.pag.196.pri.secun.par.
Charitas imperat omni virtuti. q.114.4.ca.pag.385.pri.sec.par.
Charitas ponitur in diffinitione cuiuslibet virtutis, non quia quælibet alia virtus sit charitas, sed quia omnes aliæ à charitate dependent. q.62.1.3.pag. 82.pri.secun.par.
Charitas est in voluntate sicut in subiecto. quæstione.66.6.c.pagina.167 pri secun. par.
Charitas non excluditur per peccatum veniale. quæstione.71.4. c.pagina.218.& quæstione.78.2.1.pagina. 250. & quæstione. 88.1.2.pagi 278.pri.secun.par.
Charitas quolibet peccato mortali excluditur. quæstione.71.4. c.pagi.218.pri.secun. par.
Charitas non euacuatur per gloriæ perfectionem sed eadem numero manet. quæstione.67.6.0.pag.206. & quæstione.111.3.2. pagi.371.pri.secun.par.
Charitas non habet pro obiecto ipsam cognitionem, sed ipsam rem cognitam scilicet Deum. q.67.6.2.pag 206.pri.sec.par.
Charitas per fidem & spem facit familiarem conuersationem hominis cum Deo. q.65.5.c.pagi.197.pri.secun.par.
Charitas dupliciter cognoscitur. Quodlibet.8. quæstione 2.artic. 4 addi.ad 3.par.
Intellectus rerum qualitates comprehendit. Quodlibet.8. quæst. 2.artic.4.addi.ad.3. ar.
Charitatis actus per charitatem habetur. Quodlibet.8. quæstio. 2.artic.4.addi.ad.3.par.
Charitatem quis nouit se habere per charitatem. ibidem.
Charitas est in non habente charitatem secundum esse intelligibile licet non secundum esse naturæ. ibid.
Charitas diligit proximum propter Deum. quæstione.1.articu 2. 1.3.pag.3.secunda secun.par.
Charitas est forma fidei & omnium virtutum. quæstione.4.artic. 3.pagina.21.secunda secun.par.
Charitas non est forma intrinseca, sed informativa eius. quæstio 4.ar.3.2.pag.22.secunda secun. par.
Charitas est virtus. q.23.art.1.pag.76.secunda. secun.par.
Charitas est amicitia. q.23.arti.1.pag.ea.secunda secun.par.
Charitas est habitus creatus in anima. quæstione.23.articulo.2. pagina.77.secundæ.secun.par.
Charitas qua nos diligimus est charitas diuina participata. q.23. arti.2.1.pag.ead secunda. secun.par
Charitas est vita animæ sicut anima corporis. quæstione.23. arti. 2.pag.ead.secunda.secun.par.
Charitas est finita, facit tamen effectum infinitum. quæstione.23 art.2.3.pag.79.secunda.secun.par.
Charitas est accidens. q.23.art.3.3.pag.ead.secunda.secun.par.
Charitas est virtus specialis. q.23.art.4.pag ead.secunda.sec.par.
Charitas est vna virtus. q.23.arti.5.pag.80.secunda secun. par.
Charitas est dignior anima in qua habitat. quæsti.23. articulo.3. 3.pagi.79.secunda secun.par.
Charitas est excellentissima virtutum, fide etiam & spe. quæstione 23.ar.6.pag 82.secunda.secun.par.
Charitas est forma omnium virtutum non quidem exemplariter aut essentialiter, sed effectiue. quæsti.23.articulo.8.pagina. 81.secunda secun.par
Charitas est radix omnium virtutum. quæstione.23. articulo.8. 2.pagina.eadem.secunda secun.par.
Charitas est finis omnium aliarum virtutum, id est, quia aliæ virtutes ordinantur ad suum finem. quæstione.23.articulo.8.pagina.eadem.secun.par.
Charitas subiectum est voluntatis. quæstione.24.articulo.1. pagina eadem.secunda secun.par.
Charitas est in voluntate, & non aliena à ratione. quæstione.24. arti.1.2.pagi 82.secunda secun.par.
Charitas non est in voluntate secundum rationem liberi arbitrij cuius actus est eligere. quæstione.24.articul.3. pagina eadem. secunda secun.par.
Charitas non est in nobis naturaliter, nec causatur ex actibus nostris, sed infunditur à Deo. quæstione.24.articulo.2. pagina ead.secunda secun.par.
Charitas non datur secundum capacitatem naturæ, in quam recipitur. q.24.art.3.pag.82.secunda secun.par.
Charitas augetur essentialiter. quæstione. 24. articulo.2. pagina eadem.secunda secun. par.
Charitas est in summo ex parte obiecti, non tamen quantum ad eius intensionem. q.24.arti.4.2.pag.83.secunda secun.par.
Charitas significat amorem amicitiæ & super amorem addit mutuam redamationem cum quadam communicatione mutua. q.65.5.c.pag.197.& q.66.6.2.pag.202.pri.secun.par.
Charitas est mater omnium virtutum & radix, inquantum est omnium virtutum forma. qu.62.4.c.pag.186.& q.65.5.2.pagi. 197.pri.secun.par.
Charitas non est qualiscunque amor Dei, sed amor Dei quo diligitur vt beatitudinis obiectum. quæstio.65.5.1.pag.ead.& q. 109.3.1.pag.359.pri.secun.par.
Charitas quolibet peccato mortali amittitur. quæst.24.artic.12. pag.93.sec.secun.par.
Charitas habet impeccabilitatē ex virtute spiritussancti qui infallibiliter operatur quodcunque voluerit, etiam secundum propriam rationem charitatis, non autem ex parte sui obiecti. q.24.art.11.pag.92.sec.secun.par.
Charitas per se præseruat à peccato, sed habens eam peccat ex mutabilitate liberi arbitrij quæsti.24.arti.12. pag.eadem.secunda secundæ partis.
Charitas non solum se extendit ad dilectionem Dei sed proximi. q.25.art 2.pag.93.sec.secun par.
Charitas amatur per charitatem, sicut bonum quod volumus ad amicum, & non sicut id quod amatur. quæstio.25.artic.3.pag. 95.sec.secun.par.
Charitas vnico actu augetur si fiat cum toto conatu, non autem aliter. q.24.art.6.pag.85.sec.secun.par.
Charitas in via potest esse perfecta ex parte diligentis, non ex parte obiecti. vt cor suum totum actualiter feratur in Deum, vt studium suum Deo deputet, & habitualiter totū cor suum ponat in Deo. q.24.art.8.pag.90.sec.secun.par.
Charitas non est in concupiscibili, sed in voluntate solùm. quæ. 59.art.4.ad 3.pri parte.
Charitas secundum essentiam augetur. Quod.9.quæst.6.arti.13. addit.ad 3.partem.
Charitatis virtus non tollitur per essentiam suam. ibid.
Charitas augetur non per additionem, sed per intentionem secundum accessum ad terminum. quæstio. 24.articulo 5.pag. 83 sec.secun.par.
Charitas non potest minui. q.24.ar.10.pag.91.se.secun.par.
Charitas non potest amitti per peccatum veniale. quæst.24.art. 10.pag.91.sec.secun.par.
Charitas viæ potest amitti, non autem charitas patriæ. quæstio. 24.art.11.pag.92.sec.secun.par.
Charitas. vide Fides. Gratia. Motus. pri.sec.par.
Charitas habet ordinem. q.26.art.1.pag.99.ser.secun.par.
Charitate magis homo debet diligere Deum, qui est bonum commune, quàm se ipsum. quæstione 28.articul.3.pagi.113.secun.secundę partis.
Charitas facit nos confirmari Deo secundum proportionem vtità homo se habeat ad id quod suū est, sicut Deus ad id quod suum est. q.26.artic.7.1.pag.103.sec.secun.par.
Charitate possumus velle aliqua nobis cōuenientia, quæ tamen Deus non vult, quia non conuenit ei vt ea velit. quæst.26.art. 7.pag.101.sec.secun.par.
Charitas non solum elicit actum dilectionis secundum rationē obiecti, sed etiam secundum rationem diligentis. q.26.artic. 7.3.pag.103.sec.secun.par.
Charitas est quæ diligendo animam vnit immediatè Deo vinculo spiritualis vnionis. q.27.arti.4.1.pag.101.sec.secun.par.
haritas præeminet alijs virtutibus, quia est mensura aliarum. q.27.art.6.2.pag.102.sec.secun.par.
Charitas intantum facit condolere proximo inquantum participat diuini luminis in eo impeditur. quæst.25.articu.2.2.pag. 78.secun.secundę partis.
Charitas inclinat ad rectū iudicium de omni re per regulas diuinas ex quibus profertur per donum sapientiæ: sed iustitia inclinat per prudentiam secundum regulas iuris. q.60.art.1.2. pag.203.sec.secun.par.
Charitas sine obedientia esse non potest. quæst. 104.articulo 3. pag.778.sec.secun.par.
Charitas potest augeri in infinitum. quæstio. 24.artic.7.pag.85. secun.secundę partis.
Charitas quantumcunque minima potest resistere cuilibet tentationi. q.62.6.3.pag.184.& q.70.4.c.pag.536.ter.par.
Charitas datur secundum mensuram subiecti. quæst.69.6.3.pag. 327.ter.parte.
Charitas non potest esse sine gratia. quæstione 79.1.c.pag.324. ter.parte.
Charitas de se præseruat à peccato. sed habens eā peccat ex mutabilitate liberi arbitrij. q.79.6.2.pag.383.ter.par.
Charitas imperat omni virtuti: ideò potest dici virtus generalis. q.1.85.2.1.pag.407.ter.par.
Charitatis præcepta fundant omnia præcepta moralia. quæst. 47.2.pag.257.ter.par.
Charitatis actus est duplex, scilicet elicitus & imperatus. q.85.2. 1.pag.407.ter.par.
Charitatis effectus est vita spiritualis & Dei coniunctio. quæ. 89. c.pag.465.ter.par.
Charitatis quilibet actus disponit ad augmentum charitatis, tendendo hominem promptiorem ad iterum agendum, & habilitate crescente donec conetur ad profectum, & tūc actu augetur. q.24.art.6.pag.85.sec.secun.par.
Charitatis augmentatio importat mutationem secundum magis & minus. 24.art.5.2.pag.84.sec.secun.par.
Charitatis actus quilibet meretur vitam æternā. sed non statim sed tempore debito sicut quilibet actus charitatis meretur charitatis augmentum, non tamen statim augetur. quæst.24.art. 6.1.pag.85.sec.secun.par.
Charitatis gradus est triplex, incipientiū, proficientium, & perfectorum. q.24.art.9.pag.90.sec.secun.par.
Charitatis actus per se consideratus cadit sub præcepto legis. q.100.10.c.pag.317.pri.sec.par.
Charitatis perfectio est essentialis beatitudini quantum ad dilectionem Dei, non quantum ad dilectionem proximi. quæst. 4.8.3.pag.19.pri.secun.par.
Charitati non contrariatur peccatum veniale. quæst.71.4.c.pag. 218.pri.secun.par.
Per charitatem virtutes morales infusæ habent connexionem. q.63.5.c.p.g.196.pri.secun.par.
Charitatem augeri essentialiter, est ipsam habere efficaciam ad producendum actum feruentiorem dilectionis. quæst. 24.arti. 4.3.pag.8 .sec.secun.par.
Charitatem vel gratiam nullus potest cognoscere se habere per certitudinem. q.80.4.5.pag.287.ter.par.
Charitate exclusa per peccatum, excluduntur omnes virtutes inquantum sunt perfectæ virtutes. q.65.2.4.0. pag.195.& q. 71.4.c.pag.218.pri.secun.par.
Charitate propriè non diligimus creaturas irrationales, sed eas diligimus ad honorem Dei, & vtilitatem hominum. q.25.art. 3.pag.94.sec.secun.par.
Charitate actus caritis est duplex caritas charitate, id est faciēs id per quod caret charitate vel non secundum quod caret charitate sed secundum quod habet fidem spem. &c. q.23.art. 7.1.pag.18.sec.secun.par.
Charitate diligimus corpus nostrum vt exhibendum in seruitium Dei, non autem vt ex infectione culpæ & corruptionis est infectum. q.25.art.1.pag.95.sec.secun.par.
Charitate angeli sunt amandi. quæstione 25.articulo 10.pag.98. secun.secundę partis.
Charitate quatuor sunt diligenda. Deus, proximus, corpus nostrum, & nosipsum. q.25.art.12 pag.ead.sec.secun.par.
Caro dicitur tripliciter, scilicet natura, culpa, & corruptio carnis q.54.3.1.pag.254.ter.par.
Caro non agit in partem intellectuam ipsam alterando, sed bene impediendo operationem suam. quæsti. 15.articu.3.1.pag. 57.secun.secundę partis.
Caro concupiscit aduersus spiritum: quia passiones rationi repugnant. q.95.art.2.ad 1.pri.parte.
Caro secundum speciem est de integritate naturæ. & quomodo manet & quomodo non. q.119.art.1.ad 2. pri.parte.
Caro. vide Fides. pri.secun. par.
Casualia diuinam demonstrant gubernationem. quæst.103.arti. 5.ad 1.pri.parte.
Casualia & fortuita non in corpora cœlestia reducuntur, sed in diuinam prouidentiam. q.116.art.1.pri.par.
Castitas est virtus dicta à castigatione concupiscentiæ tanquàm pueri. q.151.art.1.pag.512.sec.secun.par.
Castitas propriè est virtus specialis circa venerea, sed largè est virtus generalis. q.151.art.2.pag.ead.sec.secun.par.
Castitas vt delectans est fructus, sed vt est secundum rationem est virtus. q.151.art.2.4.pag.ead.sec.secun.par.
Castitas coniugalis nō est virtus specialis supra castitatem, quia non habet laudem nisi abstinentiæ ab illicitis delectationibus: nec castitas vidualis quia non est perfecta. quæst.152.arti. 3.5.pag.518.sec.secun.par.
Castitas est circa venerea, abstinentia est circa cibos, ideò differunt. q.141.art.4.pag.512.sec.secun.par.
Castitas est subiectiue in anima. quæstio.151. articulo 2.1.pagin. 512.sec.secun.partis.
Castitati antonomasicè attribuitur decor, ideò virginitati attribuitur excellentissima pulchritudo. quæstio.152.articu.5.pag. 519.secun.secundę partis.
Causa duo sibi inuicem esse possunt. quæstione 53.4.2.pagi.108. prima secundæ partis.
Causa secunda non agit nisi in virtute primæ causæ. quæ.19.4.c. pag.65.pri.secun.par.
Causa finalis est prima inter omnes causas. quæstione 1.2.c.pag. 3.pri.secun.partis.
Causa perficiens est prior suo effectu, non autem causa disponens. q.66.6.3.pag.203.pri.sec.par.
Causa semper est potior effectu. quæst.66.1.c.pag.198. & q.112. 1.c.pag.372.pri.secun par.
Causæ per se sunt determinatæ, sed causæ per accidens sunt indeterminatæ. q.1.4.c.pag.4.pri.secun.par.
Causa quare plura symbola fuerunt edita, vt diligentius instrue-

Universidad de Deusto
Biblioteca

reuerti populi de pertinentibus ad fidem propter diuersos errores. 3.11.art.9.3.pag.10.sec.secun.par.
Causa dispensandi in voto si fit apparès vel dubia potest stari iudicio prælati dispensantis vel commutātis votum, non autem iudicio proprio, quia ipse vouens nō gerit vicem Dei nisi forte in casu in quo id quod vouit est manifestè illicitum vel nō posset opportunè ad superiorem recurrere. quæst. 88. artic. 2. 3. pag. 323. sec. secun. par.
Causa idololatriæ dispositiue fuit triplex ex parte hominis, scilicet inordinatus affectus, representatio delectabilis & ignorantia Dei, sed causa consummatiua eius fuerunt dæmones. q. 94. artic. 4. pag. 342. sec secun. par.
Causa proxima est à qua denominatur effectus. quæstio. 4. 1. 1. pag. 18. ter. parte.
Causa alicuius effectus dupliciter, scilicet directè ad illud agendo, & indirectè non impediendo cùm possit. quæstio. 47. 1. c. pag. 226. ter. parte.
Causa naturali, & sufficienti posita ponitur effectus, sed non posita causa voluntaria 2. q. 56. 1. c. pag. 180. ter. par.
Causa continet effectum multis modis. quæst. 62. 3. c. & 4. c. pag. 28. ter. parte.
Causa primò operatur in sibi propinquis, & per illud in alia. q. 56. 1. c. pag. 260. ter. par.
Causa efficiens non potest esse posterior effectu ordine deuotionis, sicut finalis. q. 41. 2. c. pag. 284. ter. par.
Causa ad quam de necessitate sequitur aliud, intelligitur de causa sufficienti & non impedita. 2. q. 75. 2. 2. pag. 238. pri. sec. par.
Causa peccati duplex: scilicet, complens sufficienter peccatum, & persuadens vel proponens. quæstion 75. 3. c. pagin. 239. pri. secundę partis.
Causa duplex. Super se quæ propria virtute mouet, & per accidēs sicut removens prohibens. q. 76. 1. c. pag. 240. & q. 85. 5. c. pag. 270. & q. 82. 3. c. pag. 279. pri. sec. par.
Causa fieri tantū alicuius effectus directè non est causa eius esse & conservari. q. 104. art. 2. pri. par.
Causa secunda instrumentalis inquantum per aliquid sibi propriam dispositiuè operatur ad effectum superioris agentis eius participat actionem q. 43. art. 5. pri. par.
Causa principalis non potest proprie dici signum sui effectus: sed tantum causa instrumentalis. 3. q. 62. 1. 1. pag. 280. ter. par.
Causæ principali assimilatur effectus: non causæ instrumentali. q. 63. 5. c. pag. 279. ter. par.
Causæ habent ordinem adinuicem: quia finis est ratio agentis, agens formæ, & forma materiæ. q. 1. 1. c pag. 4. pri. sec. par.
Causæ æqualitas per se causat æqualem effectum: augmentata enim vel diminuta, causa per se augmentatur vel diminuitur effectus, non autem si fit causa per accidens. quæst. 85. 3. 1. pag. 270. pri. secun. partis.
Nec oportet quòd aliquid sit principalius in causa instrumentali quàm in effectu sed solum in causa principali. quæstio. 83. 1. 2. pag. 261. pri. secun. par.
Causæ contingentes sunt de perfectione vniuersi. quæst. 22. articulo 4. pri. par.
Causarum adinuicem ordinatarum, si prima subtrahatur, necesse est alias subtrahi. q. 1. 4. c. pag. 2. pri. secun. par.
In omnibus causis ordinatis, effectus illius dependet à causa prima quàm à secunda. q. 19. 4. c. pag. 65. pri. sec. par.
Causas complectas esse plures vnius & eiusdem rei est impossibile. q. 12. art. 5. pri. par.
Causa vide effectus. pri secun. par.
Causalitas Dei se extendit ad vniuersalia & individualia principia. q. 22. art. 2. pri. parte.
Catechizandi sunt pueri. q. 71. 1. 2. 3. pag. 331. ter. par.
Catechismus est quoddam sacramentale pertinens ad solennitatem baptismi. q. 67. 3. 2. pag. 311. ter. par.
Catechismus pertinet ad sacerdotem principaliter, ad lectorem verò secundariò. quæstione 67. 3. 2. pag. 311. & quæstione 71. 4. 0. pag. 332. ter. par.
Catheismus est instructio credendorum explicitè, præcedens baptismum. q. 71. 1. 0. pag. 328. ter. par.
Catechismus. ver. Institutio.
Catechizandus adultus si habeat baptismum in voto consequitur effectum baptismi in casu. Quodlibe. 4. quæst. 7. artic. 10. addit. ad 3 partem.
Catechuminus dicitur Christianus per fidē & nō per Baptisma Quod. 12. 9. 11. art. 10.
Cathedra dupliciter consideratur. Quodl. 8. quæst. 4. art. 9 addit. ad 1. partem.
Cautela est ad mala quæ vt in pluribus accidūt quæ ratione possunt cōprehendi quæ vel vt euitētur totaliter, vel vt minus noceant, non autem ad casualia vel fortuita, quæ cū sint infinita non possunt ratione comprehendi & per consequens nec cuitari. 3. 49. art. 8. 3. pag. 179. sec. secun. par.
&cauere opposita mala & prosequi bona eiusdem est rationis, sed cautare impedimenta exteriora secca alterius est rationis. quæ. 49. art. 8. 1. pag. 178. sec. secun. par.
Cautio nō est necessaria in moralibus actibus, sed respectu illorum per quæ actus virtutum possunt impediri. quæst. 49. art. 8. 1. pag. 177. sec. secun. par.
Cautio siue cautela cuius est vitare impedimenta bonæ operationis, est pars integralis prudentiæ quæstio. 4 9. artic. 8. pag. 178. sec. secun. par.
Caym verbum reprobatur. q. 82. 10. c. pag. 107. ter. par.
Cæcitas quę est priuatio luminis gratię. quędam pœna ponitur. q. 15. art. 2. pag. 56. sec. secun. par.
Cæcitas quæ excusat peccatū contingit ex naturali defectu non potentis videre. q. 15. art. 1. 1. pag 57. sec. secun. par.
Cæcitas dupliciter capitur: & vtroque modo est peccatum. q. 15. artic. 1. pag. 56. sec. secun. par.
Cæcitas & hebetudo sensus opponuntur dono intellectus. q. 15. art. 2. pag 57. sec. secun. par.
Cæcitas mentis oritur ex luxuria hebetudo autem ab ipsa gula. q. 15. art. 3 pag. 1ad. sec. secun. par.
Ciuis nouus obligatur seruare iuramenta ciuitatis ex fidelitate, non autem ex iuramento, quia est actio personalis. q. 98. artic. 2. 4. pag. 367. sec. secun par.
Cæcus miraculosè illuminatus, naturaliter videt. quæst. 77. 4. 3. pag. 262. ter. par.
Cæcus habet virtutem gressiuam per quam ambulare potest: sed inquantum caret visu qui dirigit in ambulando, patitur defectum in ambulando, dum ambulat cespitando. q. 18. 1. 2. pag. 57. pri. sec. par.
Cæcus. vide Oblatus. Oculus. pri. sec. par.
Cœlum est compositum ex materia & forma. quæst. 49. 4. c. pag. 144. pri. secun. partis.
Cœlum non est in potentia nisi ad vnum motum determinatum. nec in eo dispositio & habitus habent locum. quæst. 49. 4. c. pag ead. & parte.
Cœlum in genere alterabilium est primum alterans non tamen est primum mouens simpliciter, sed mouetur motu locali à superiori mouente. quæst. 6. 1. 1. pag. 24. & quæst. 109. 1. c. pag. 355. pri. secun. partis.
Cœlum impossibile est quòd imprimat directè in intellectum vel voluntatem. q. 9. 1. 0. pag. 31. pri. sec. par.
Cœlum per accidens mouet vires sensitiuas: sed indirectè & per redundantiam mouet voluntatem. q. 9. 5. 0. pag. ead. & par.
Cœlum empyreum quomodo influit in corpora mobilia. q. 66. artic. 3. ad 2. pri. parte.
Cœlum impossibile est esse factum ex materia tempore præexistente. q. 68. art. 1. pri. par.
Cœlum, materia corporalis, tempus, & natura angelica sunt simul creata. q. 46. art. 3. pri. par.
Cœlum empyreum habere influentiam in reliqua corpora tenetur. Quo. 6. q. 11. art 19. addit. ad 3. par.
Cœlum secundum quosdam animatum non secundum omnes. Quod. 12. q. 6. art. 9.
Cœlum non fuit ab æterno. Quod. 12. q 6. art. 8.
In cœlo sunt principaliter duo motus. Quod. 6. quæ. 11. artic. 19. addit. ad 1. par.
Cœli motus dicitur naturalis propter aptitudinem naturalem cœlestis corporis ad talem motum: licet mouens sit voluntarium. q. 6. 1. 1. pag. 26. pri. secun. par.
Cœli multiplex acceptio, scilicet, proprię, participatiue, & metaphoricè. q. 66. art. 3. ad 2. pri. par.
Cœli partem nō oportet esse superiorem Christo, sed Christus & corpora gloriosa sunt supra omnes cœlos. quæst. 57. 4 c. 1. pag. 263. ter. par.
Cœlorum diuersitates & influentia. Quo. 6. quæstio. 11. artic. 19. addit. ad 1. par.
Cœna Christi fuit luna quartadecima: sed passio eius fuit luna quintadecima. quæstio. 44. 2. 2. pag. 210. & quæst. 46. 9. 1. pag. 223. ter. parte.
Cœna. ver. Eucharistia.
Centurio & Petrus reuerti sunt Christū ex humilitate: Zachęus autem ex amore. q. 80. 10. 3. pag. 392. ter. par.
Cœnus. 1. festum collectæ, est in quo colligebantur à populo necessaria ad expensas cultus diuini, & significabatur adunatio populi & pax præstita in terra promissionis: & figurabatur congregatio fidelium in regno cœlorum. quæstio. 102. 4. 10. pag. 329. pri. secun. par.
Cœnus festo succedit festum angelorum, vel etiam omnium sanctorum. q. 102. 3. 4. pag. 328. pri. secun. par.
Cetebu nimia humiditas in pueris nervos inhabilitat ad motum. q 99. art. 1. pri. parte.
Ceres vocabatur ol. apud iuxta Rom. q. 99. 3. c. pa. 310. pri. se. par.
Ceres dicebatur dea frugum. q. 99. 3. c. pag. 310. pri. sec. par.

Ceremo-

Cerimonia dicitur quasi Cereris munia, id est, dona Cereris, vel à Cere oppido iuxta Romam. q. 99. 1. c. pag 310. pri. se. par.
Cerimoniæ fuit quædam protestationes fidei. quę. 103. 4. c. pag. 83. pri. secun. par.
Cerimoniæ sunt quędam opera exteriora ad cultum Dei pertinentia. q. 99. 3. pag. 310. & q. 101. 2. c. pag. 322. & q. 103. 1. c. pag. 337. & q. 104. 3. c. pag. 342. pri. sec. par.
Cerimoniæ veteris legis conuenienter diuiduntur in sacrificia, sacramēta sacra, & obseruātias. q. 101. 4. 0. pa. 323. pri. sec. par.
Cerimoniæ in veteri lege fuerunt multæ ad reprimendum idolatriam, & ad significationem multorum. quęstio. 101. 3. 0. pag. 323. pri. secun. par.
Cerimoniæ quædā fuerunt ante legem, non ex auctoritate legis determinatæ sed voluntate & deuotione hominum instinctu diuino Deum colentium. q. 103. 1. 0. pag. 336. pri. sec. par.
Cerimoniarum veteris legis multæ determinationes particulares habent causam solum figuralem, non autem literalem nisi in communi. q. 101. 4. 0. 3. pag. 324. pri. sec. par.
Cerimoniæ. vide Præceptum. pri. sec. par.
Cerimonialia veteris legis distinguuntur à moralibus, & sunt quædam determinationes iuris naturalis, cuius diuini, & præceptorum moralium. qu. 99. 3. 2. & 4. 5. c. pag. 311. & q. 103. 1. c. pag. 335. pri. secun. par.
Cerimoniarum ratio non est manifesta, sed est quodammodò probabilis. q. 101. 1. 4. pag. 332. pri sec. par.
Cherubin inter quos erat arca testamenti, se mutuis vultibus respiciebant. q 101. 4. 6. pag. 328. pri. sec. par.
Cherubin plenitudo scientiæ nominatur quantùm ad quatuor. q. 108. artic. 5. ad 5. pri. par.
Certitudo adhesionis quid. quo. 6. q. 4. ar. 6 addit. ad. ter. par.
Certitudo in hęretico inhęsionis est actus falsæ fidei in malo catholico est actus fidei informis & sic in neutro est actus virtutis fidei. quod. 6. q. 4. art. 6. addit. ad 3. par.
Certitudo attribuitur motui appetitus scientiæ & naturalis, propter infallibilitatem quam habet ex certitudine cognitionis præcedentis vtcunque motum. q. 40. 2. 3. pag. 122. pri sec. par.
Certitudo non potest haberi de aliquo nisi possit diuinitus per proprium principium. q. 112. 5. c. pag. 391. pri. sec. par.
Chrisma benedici debet ab Episcopo in cœna Domini. q. 72. 3. 2. & 11. 3. pag. 335. ter. par.
Chrisma non est de necessitate baptismi, sed quodammodò per accidens ipsum. q. 66. 10. 2. pag. 309. ter. par.
Chrisma admixtum aquæ, non tollit quin in ea possit fieri baptismus. q. 66. 4. 2. pag. 303. ter. par.
Chrismate signatur in fronte confirmandus duplici ratione. q. 72. 9. c. pag. 338. ter. par.
Christus in cruce vere mortuus est ostenditur. quod. 1. q. 2. artic. 3. addit. ad 3. partem.
Christus erat dominus eorum qui ipsum crucifixerunt. ibi.
Christus iniustè afflictus est idque à suis subditis. ibid.
Christus passus est ignominiosissimum genus supplicij vsque ad mortem. ibid.
Christus passus est immeritò & contra æquitatem ibid.
Christus pro nobis patiendo maximum fuit dilectionis signum quod. 3. q. 3. art. 6. addit. ad 3. partem.
Christus nasciturus erat ex semine Abrahæ non propter meritum ipsius, sed ex gratia Dei, electione & volitione. q. 98. 4. c. pag 311. pri. secun. par.
Christus nasciturus erat ex populo qui speciali sanctificatione polletet. q. 98. 4. c. pag. ead. pri. sec. par.
Christus figurabatur per propitiatorium, arcam, candelabrum, mensam & duplex altare. q. 102. 4. 6. pag. 328. pri. sec. par.
Christus erat sicut in spica, in farina, sicut panis coctus igne, in clibano, in sartagine, in craticula. quæstio. 102. 3. 12. pag. 326. pri. secun. partis.
Christus. vide adoratio. Baptismus. Conceptio. Consilii. Eucharistia. Hirens. Iudęus. Iustificatio. Lex. Meritum. Natci. Oleū. Sacramenta. Sacrificium. pri. sec. par.
Christus quare sit iudicaturus in forma humana. quæ. 90. artic. 1. addit. ad 2. partem.
Christus apparebit in vltimo iudicio in gloria sua iustitiam patria in homines demonstraturus. ibid.
Christus cum Deo patri regnum tradiderit, euacuabit omnem principatum & potestatem, scilicet cum fideles perduxerit ad Deo fruendum. q. 108. art. 7. ad 1. pri parte.
Christus fuit in Adam secundum corpulentam substantiam: & non secundum rationem seminalem. q. 119. art. 2 ad 4. pri. par.
Christus in principio suæ conceptionis fuit plenus omni sapientia & gratia: ad quem facta fuit missio multifidis. quæst. 43. ar. 6. ad 3 pri parte.
Christus inquantùm solus est verus Deus & naturalis Dei filius, dicitur vnigenitus: alij verò metaphoricè & per similitudinem dicuntur filij. 3. 41. art. 3. pri. par.
Christus quomodo dicitur habuisse angelum sibi deputatum cum fuerit comprehensor. 4. 33. art. 4 ad 1. pri. par.
Christus simul fuit viator & comprehensor. ideò mereri potuit. q. 62. art. 9. ad 3. pri. par.
Christus fuit verus homo, non autem purus homo. Quo. 3. q. 2. art. 4. addit. ad 3. par.
Christus verè comedit post resurrectionem. Quodl. 3. q. 2. art. 3. Angeli autem non verè comederunt.
Christus vere comedit post resurrectionem, Angeli autem non verè comederunt. Quodl. 3. q. 2. artic. addit. ad 3. par.
Christus habuit potestatem claudum per se agens ad nostram salutem q. 19. art. 2. addit. ad 3. par.
Christus potest se ostendere esse legislatorem non faciendo vi sibita miracula. Quodl. 2. q. 4. art. 2. addit. ad 3. par.
Christi oculus post mortem fuit æquiuoce oculus sicut mortuus, & eadem ratio de alijs partibus corporis christi. Quo. 3. 1. 2. art. 4. addit. ad 3. par.
Christi resurrectio causa est nostræ resurrectionis. quę. 76. art. 1. addit. ad 3. par.
Christi vox resurrectionem imperantis dormientes excitabit. ibidem.
Christi comestio post resurrectionem fuit vera & naturalis: sed non angelorum in corporibus assumptis. quæstio. 57. articu. 3. ad 3. prima parte.
Christi humanitas ratione vnionis & beata virgo: quia mater, quandā infinitam dignitatem habent. q. 25. ar. 6. ad 4. pri. par.
Christi humanitas est organum diuinitatis. quæstio. 112. 1. 1. pag. 372. pri. secun. part.
Christum nominat Apostolus filium dilectionis Dei inquantum superabundanter à Deo est dilectus, non quòd dilectio sit principium generationis filij. q. 41. art. 2. ad 2. pri. par.
Christo dedit Deus nomen quod est super omne nomen, scilicet vt verus Deus esset. q. 20. artic. 4. ad 1. pri. par.
In Christo est triplex vnio. q. 95. art. 3. addit. ad 3 par.
Christo non debentur dotes. ibi.
In Christo est tantum vnum esse. Quod. 9. quæst. 2. articu. 3. addit. ad 3. partem.
In Christo vnum est suppositum & vna hypostasis sicut & vna persona. Quodl. 9. q. 2. art. 2. addit. ad 3. par.
In Christo vnum est suppositum & vna hypostasis sicut & vna persona. Quodl. 9. q. 2. art. 2. addit. ad 3. par.
In Christo sunt plura individua non tamen ipse est plura individua. ibidem.
Cibus. Vsus secundum suam naturam non est peccatum: sed per accidens, inquantùm, scilicet, contra obedientiam vel totum comeditur: vel ex nimia concupiscentia, aut ad fomentum luxuriæ. q. 102. 6. 1. pag. 334. pri. secun. par.
Cibi vsus de se non est peccaminalis: tamen prohibetur propter significationem. q. 40. 4. 2. pag. 199. ter. par.
Ciborum mundorum & immundorum ratio multiplex secundū legem veterem. q. 102. 6. 1. 2. pag. 334. pri. sec. par.
Cicatrices vulnerum quomodo fuerunt in Christo. quæst. 82. artic. 1. addit. ad 3. par.
Cicatrices apparebūt in corpore Christi in iudicio. quæ. 54. 4. c. pag. 255. ter. par.
Cicatrices cum quibus Christus surrexit, semper erunt in corpore eius fulgentes. 54. 4. 0. pag ead. ter. par.
Cicatrices semper erunt in corpotibus gloriosis martyrum. q. 54. 4. c. pag. ead. ter. par.
Ciconia quæ est idem quod ibis est auis Aphrica & immunda. & significat inuidos. q. 102. 6. 1. pag. 337. pri. sec. par.
Circulus. Appetitiuus motus circulo agitur. quæst. 26. 2. c. pag. 87. pri. secun. partis.
Circumcisio erat sacramentum præparatorium ad baptismum: minus tamen expresse figurans eum quo ad exteriora, quàm columna nubis, & transitus maris rubri, quæ tamen non erant sacramenta. q. 70. 1. 2. pag. 329. ter. parte.
Circumcisio erat præparatoria baptismi quo ad professionem fidei. baptismus verò Ioannis quo ad exercitium actus. q. 70. 1. 3. pag. 329. ter. par.
Circumcisio erat quædam professio fidei Christi, aggregans antiquos collegio fidelium præparatoria & figura baptismi. q. 70. 1. 2. 0. pag. ead. ter. par.
Circumcisio est quædam protestatio legis implendæ. quæst. 40. 4. c. pag. 199. ter. parte.
Et erat necessaria ad distinctionem, & significationem. quæ. 70. 1. 0. pag. 329. ter. par.
Et debuit differri vsque ad tempus Abrahæ. quæstio. 70. 2. 0. pagina eadem. ter. part.
Et debuit dari ante legem Moysi. quæstione 70. 2. 2. pagina eadem ter. parte.
Et necessariò fiebat octauo die, non autem antè etiam imminente morte. q. 70. 3. 3. pag. ead. ter. par.
Et prætermittentes eam in deserto excusabantur: nisi ex contemptu prætermisissent. q. 70. 4. 3. pag. 330. ter. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nec nunc nec antiquitus, cum cultro lapideo, nisi in quibusdã familiis circumcisionibus.q.70.3.2.pag.ead.ter.par.
Circumcisio necessitatis fiebat in membro generationis.q.70.3.1.pa.ad 1.ter.parte.
Et data fuit soli populo Israel.q.70.2.3.pag.339.ter.par.
Et solis maribus data fuit.q.70.2.4.o.pag.ead.ter.par.
Circumcisio non ferebat gratiam, quo ad omnes effectus positivos & privativos, quæst.61.6.3.pag.283.& q.70.4.o.pag.330.ter.parte.
Et non imprimebat characterem, nisi in corpore.q.70.4.c.pag.331.& q.71.1.3.pag.330.ter.par.
Circumcisio si post passionem Christi haberet locum, introduceret in regnum.q.70.4.4.pag.331.ter.par.
Circumcisio principaliter tollebat peccatum originale, & consequenter quodlibet aliud.q.70.4.o.pag.330.ter.par.
Sed ante circumcisionis institutionem homines salvabantur per solam fidem.q.68.1.1.pag.316.& q.70.4.2.pag.330.ter.par.
Circumcisio fuit protestatio vnius Dei, separãs ab infidelibus, & figurans ablationem cornuptionis siendam per Christum.q.102.5.1.pag.330.pri.secun.par.
Circumcisio fiebat octava die, nec tardabatur & fiebant ad debilitationẽ concupiscentiæ in tali membro.q.102.5.1.pag.ea.& par.
Circumcisio fuit instituta ante legem, ideo nõ potest dici sacramentum legis quasi in lege institutum, sed solùm quasi in lege obseruatum.q.103.3.pag.337.pri.sec.par.
Circumcisionis ratio literalis triplex.& figuralis vna.q.102.5.ad 4.pag.330.pri.secun.par.
Circumcisioni respondet baptismus.q.102.5.3.pag.331.& q.103.1.ad 4.pag.330.pri.secun.par.
Circumcisionem Abraham primus accepit.quæ.102.5.ad 1.pag.330.pri.secun.par.
Circumcisionem non habentes si in deserto mortui sunt, eadem ratio est de his, & de eis qui moriebãtur ante octauum diem tempore legis.q.70.4.3.pag.331.ter.par.
Circumcisus est Christus multiplici ratione, quæst.o.37.1.o.pag.180.ter.parte.
Circumcisio.ver. Iustificatio.
In circumcisione protestabatur semen futurum in quo benedicerentur omnes gentes, ideò hoc perfecto oportet circumcisionem cessare, & idem baptismo declarari.quæ.103.3.4.pag.338.pri.secun.partis.
Circumcisione homines instituebantur in statu colendi Deum: & sine ea nullus admitebatur ad aliquid legalium nec ad esum paschalis conuiuij.q.103.5.c.pag.340.pri.sec.par.
Circumcisio.vide Abraham. Baptismus.pri.sec.par.
Circumscribi terminis essentialibus omnibus creaturis est commune sed non localibus.q.52.art.1.ad 3.pri.par.
Circumscriptum.vide Angelus.pri.sec.par.
Circumspectio attenditur circumstantias in negotio morali.q.49.art.7.pag.178.sec.secun.par.
Circumstantia est accidens actus humani, attingens eum extrinsecè.q.71.o pag.27.& q. 8.30.pag.57.pri.sec.par.
Circumstantia non dicitur illa conditio causæ ex qua substantia actus dependet, sed aliqua conditio adiuncta. quæst.7.3.ad 3. pag.28.pri.secun.par.
Circumstantia principalissime est quæ attingit actum ex parte finis secundaria quæ attingit substantiam actus scilicet quid, alias vero secundum quod magis vel minus ad has appropinquant.q.7.4.pag.29.pri.sec.par.
Circumstantia non potest de peccato veniali facere mortale manens circumstantia: sed solum tunc quando transfert in aliam speciem.q.88.5.o.pag.280.pri.sec.par.
Circumstantia potest constituere aliquam speciem boni vel mali actus.q.18.10.o.pag.62.pri.sec.par.
Circumstantia quæ respicit specialem ordinem rationis pró vel contra dat speciem actui morali. q.18.5.ad 4.10.o.11.c.pag. 50.& 62.& 63.pri.sec.par.
Circumstantia addens in bonitate vel malitia non semper variat speciem actus.q.18.11.pag.62.pri sec.par.
Circumstantia tripliciter aggrauat peccati scilicet transferendo in aliud genus peccati: multiplicando rationem peccati, & augendo priorem deformitatem.q.73.7.o.pag.230. pri.se.par.
Circumstantia vide Nomen.pri.sec.par.
Circumstantiæ actus moralis sunt septẽ. q.7.3.o.pa.28.pri.se.par.
Circumstantiæ non respicientes ordinẽ rationis in bono vel malo nisi præsupposita alia circumstantia à qua actus moralis habet speciem boni vel mali, non variant speciem. q.18.11.o.pa. 62.& q.73.7.c.pag.230.pri.sec.par.
Circumstantiæ humanorum actuum pertinent ad considerationem theologi triplici ratione.q.7.2.o.pag.28.pri.sec.par.
Circumstantianda sunt infinita: circumstantia tamen in actu sunt pauca.q.49.art.7.1.pag.178.sec.secun par.
Ciuitas est communitas perfecta.q.90.2.c.pag.286.pri.se.par.
Ciuitas tota cum nos læserit, condemnatur tota ciuitas sicut vnus singulare.q.46.7.ad 3.pag.117.pri.sec.par.
Ciuitas bonum commune non potest bene se habere nisi ciues sint virtuosi.q.92.1.ad 3.pag.101.pri.sec.par.
Ciuitas.vide Serui.pri.sec.par.
Ciuis dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, id est qui potest agere ea quæ sunt ciuium: puta dare concilium vel iudicia in populo.& secundum quid, id est ciuitatis inhabitator.q.105.3.ad 2.pag.346.pri.secun.par.
Ciuis.vide Eunuchus. Mulier, Spiritus.pri.sec.par.
Clamor, Animal dolens clamat quia multiplicatis spiritibus introrsum & calore, necesse est quod emittantur per vocem.q.44.1.ad 2.pag.30.pri.sec.par.
Clamor Christi in cruce fuit miraculosus. quæstio. 47.1.2.pag 226.ter.parte.
Claritas erit in potestate beatorum & in potestate corporis glorificati vt videatur vel non à non glorioso oculo vel corpore. q.83.art 2.1.addit.ad 3.par.
Claritas corporis glorioso erit à gloria animę.q.45.2.c.pag.224. & q.54.2.1.2.pag.253.ter.par.
Claritas Christi transfigurati fuit claritas gloriæ quantùm ad essentiam, sed non quantùm ad modum essendi: quia non fuit per modum permanentis.q.45.2.o.pag.224.ter.par.
Claritas vestimentorum Christi significat claritatem sanctorum. q.45.2.3.pag.ead ter.par.
Claritate tantum fuit transfiguratio Christi, & non secundum aliam dotem.q.45.1.3.pag.223.ter. par.
Claritatem sui corporis beati possunt ostendere & occultare.q. 54.1.2.3.& 2.1.pag.252 ter.par.
Clauis dicitur potestas ligandi & soluendi non absolutè, sed iuxta dignitatem vel indignitatem eorum quibus cœlum aperitur aut clauditur.q.17.art.1.addit.ad 3.par.
Clauis duplex esse dicitur.q.17.art.3.addit.ad 3.par.q.25.art.2.
Clauis excellentiæ dicitur esse in Christo.q.19.artic. 2.addit.ad tertiam partem.
Clauis ordinis, quæ immediatè remouet impedimentum introitus ad regnum cœlorum cõpetere dicitur solis sacerdotibus. q.19.art.3.addit.ad 3.par.
Clauis iurisdictionis, quæ nõ clauis est sed quædam dispositio ad ipsam dicitur etiam aliis ministris ecclesiæ competere.ibi.
Clauis duplex scilicet quæ se extendit ad ipsum cœlũ & quę non directè se extendit.ibid.
Clauis ecclesiæ quid & quotuplex.q.19.ar.1.addit.ad 3.par.
Clauium affectus.ibid.
Clauium ministri qui sint.ibidem.
Clauis iurisdictionis est ens reale.ibidem.
Clauium differentia ibidem.
Clauis iurisdictionis effectus.ibidem.
Claues dicuntur esse in ecclesia Dei.q.17.ar.1.addit.ad 3.par.
Clauum vsum non habent schismatici, hæretici, suspensi, degradati excommunicati.quæst.64.2.3.pag.296.& q.82.9.o.pag. 295, tertia parte.
Clausio paradisi duplex, scilicet per peccatum originale, & actuale.q.52.1.c.pag.147.ter.par.
Clementia est virtus humana.ideò directè ei opponitur crudelitas, non autem feritas vel seueritas sub bestialitate, sed virtuti heroicæ vel dono pietatis. q.159.ar.2.1.pa.568.sec.secun.par.
Clementia & mansuetudo sunt virtutes nec opponuntur seuerităti.q.157.art.2.pag.550.sec.secun.par.
Clementia est leuitas superioris ad inferiorem: sed mansuetudo est cuiuslibet ad quemlibet q.157.ar.1.pag 549.sec.secun par.
Clementia est moderatiua pœnarum, sed mansuetudo est moderatiua iræ.q.157.art.2 pag.550.sec.secun.par.
Clementia & mansuetudo conueniunt cum temperãtia in modo, non autem in materia.q.157.ar.2.pag.ead.se.sec.par.
Clementia moderat affectũ in pœnis infligendis secundũ legem cõmunem ex dulcedine affectus: sed epicheia ordinat interpretationem legis.q.157.ar.2.pag.ead.sec.secun.par.
Clementia & mansuetudo non sunt maxime virtutes, nisi secundum quid.q.157.art.2.2.pag.ead.sec.secun.par.
Clementia & mansuetudo reddũt hominem Deo acceptũ, & hominibus vt cõcurrunt in effectũ charitatis removendo mala proximis.q.157.art.4.2.pag.551.sec.secun.par.
Clementia, mansuetudo, misericordia, & pietas concurrunt in eodem effectu secundum diuersa motiua.q.157.artic.4.3.pag. ead.secun.secundę par.
Clementia cõparatur ad seueritatem sicut epicheia ad iustitiam legalẽ, cuius pars est seueritas.q.157.ar.2.ad 2.p.550.se.se.pa.
Clericus præhędatus in duabus ecclesijs licet in vna per aliam principali tamen per se inseruire tenetur.quod.1.quæ.7.ar.13. add.1.ad 3.pattem.
Clericus an mortaliter peccat si superfluum non distribuit pauperibus. quod.6.q.7.art.12.addit.ad 3.par.

Clericus

Clericus beneficiatus tenetur sibi facere horas secundum consuetudinem illius ecclesiæ vbicunque sit. quodl.6.q.5.artic.8. addit.ad 3.partem.
Clericus nõ potest iustè cogi, vt sit testis in causa sanguinis, quia non conuenit ei cooperari ad occisionem hominis.q.70.art. 3.3.pag.249.sec.secun.par.
Clerico qui ad horas canonicas tenetur, licet horas suas dicere extra horas.quod.10.q.13.art.28.addit.ad 3.par.
Clerici tenentur omnes dare decimas papæ si petat. q.87.artic. 4.pag.304.sec.secun.par.
Clerici suscipientes coronam quomodo non renunciant patrimonio & aliis temporalibus rebus.q.40.ar.3.addic.ad 3.par.
Clericis non licet occidere peccatores, licet hoc liceret sacerdotibus legis.q.64.art.4.pag.226.sec.secun.par.
Clericis non licet bellare in propria persona, sed possunt bene interesse bello de licentia tamen sui superioris, & exhortari pugnantes.q.40.art.2 pag.156.sec.secun.par.
Coactio vel violẽtia duplex est. vna quæ facit necessitatem absolutam.alia quę facit necessitatem conditionatam. q.47.art. 1.addit.ad 3.partem.
Coactio aliqua & metus potest cadere in cõstantem virum. ibi.
Coactio est quæ est ab exteriori principio. quæst.6.4.o.pag.25. prima secundę partis.
Coactio est contra rationem actus voluntatis: sicut ferri sursum est cõtra rationem naturalis inclinationis, vel motus lapidis. q.6.4.c.pag.25.& q.94.ad 2.pag 35.pri.sec.par.
Coactio legis est per metũ pœnæ.q.100.9.c.pag.319.pri.se.par.
Cogens iurare quem scit periurare, peccat mortaliter, nisi sit pro sana publica vt iudex qui requisitus tenetur ad hoc. q.98.art. 4.pag.359.sec.secun.par.
Cogitare est veritatem inquirere, quam intellectus perfectè cõtemplatur cùm eam attingit.q.34.art.1.ad 2.pri.par.
Cogitare dicitur tripliciter: pro qualicunque actuali consideratione intellectus, pro actu intellectus deliberantis, & pro actu virtutis cogitatiuæ.q.1.art.7.pag.11.sec.secun.par.
Cogitatio hominis quid impedit ne ab homine cognoscatur. q. 57.artic.4.ad 1 pri parte.
Cogitatio delectationis duplex.quodl.12.q.22.art.35.
Cogitatio aliquando non peccatum.quodl.12 q.22.art.36.
Cogitationes non possunt poni obices alij vt disponant ad ruinam: idcirco non possunt habere rationem scandali. q.43.art. 2.1.pag.234.sec.secun.par.
Cogitationes cordis & voluntatis affectiones solus Deus cognoscit: ex affectu verò angelus, homo, & dæmones.q.57.art. 4.prima parte.
Cogitationes cordis cognoscere dupliciter contingit.quodl.12. q.5.artic.7.
Cogitationes cordis per se cognoscere est solius Dei.ibid.
Cogitationes cordis angeli non cognoscunt.ibidem.
Cogitatio.vide Via pri.secun.par.
Cogitatiua & reminiscentia in nobis præ aliis animalibus habẽt quandam excellentiam ex hoc quod rationi coniunguntur. q. 78.5.ad 1.pag.2.3.pri secun.par.
Cogitatiua dicitur ratio particularis: quia est collatiua intentionum individualium.q.81.art.3.pri par.
Cognatio carnalis sicut impedit matrimonium contrahendum ac contractum, ita est spiritualis.q.56.ar 1.addit.ad 3.par.
Cognatio spiritualis ex baptismi & confirmationis sacramentis contrahitur.ibid.
Cognatio spiritualis transit ad filios carnales spiritualis patris, ita quod dirimit contrahendum & iam contractum matrimonium.q.56.addit.ad 3.par.
Cognatio spiritualis inter suscipientem baptismus sacramentum & ipsum leuantem de sacro fonte contrahitur.quæst.56.addi. ad tertiam partem.
Cognatio spiritualis transit à viro in vxorem quam carnaliter cognouit si quis per proprium actum alterius filium de sacro fonte leuat.ibidem.
Cognatio spiritualis impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum.quo.6.q.3 ar.5.addit.ad 3.par.
Cognatio legalis quomodo matrimonium impediat.q.57.artic. 2.3.addit.ad 3.partem.
Cognationes spirituales tres sunt, scilicet paternitas spiritualis, cõpaternitas & spiritualis fraternitas.q.56.ar.4.addi.ad 3.par.
Cognoscit Deus omne verum, non tamen vult omne bonum.q. 20.artic.6.ad 2.pri.par.
Cognoscitur vnumquodque inquantum est in actu. quæ.10.3.c. pag.76 ter.parte.
Cognoscitur aliquid in aliquo dupliciter, vel sicut in obiecto cognito, vel sicut in principio cognitionis.q.84.art.3.pri.par.
Cognoscere aliquid in seipso non opponitur ei vt cognoscitur in sua causa. Nec inconueniens est aliquid cognosci per duo media.q.58.art.7.ad 3.pri.par.
Cognoscere plures aut paucíores effectus in causa est secũdum modum intellectus.q.12.art.8.pri.par.
Cognosci aliquid per diuersa media non inconuenit. q.62.artic. 6.ad 1.pri.parte.
Cognosci potest aliquid dupliciter, scilicet in se & in suo effectu. q.93.2.c.pag.292.pri.secun par.
Cognita specie intelligibili alicuius ab aliquo non sequitur cognitio eius cognitionis.q.87.ar.4.ad 2.pri.par.
Cognitio Adæ in statu innocentiæ media fuit inter præsentem & futuram scilicet gloriæ.q.94.art.1.pri.par.
Cognitio animæ coniunctæ perfectior est cognitione ipsius separatæ.q.89.art 1.pri.par.
Cognitio animæ separatæ respectu rerum naturalium est imperfecta & confusa.q.89.art.5.pri.par.
Cognitio animæ separatę respectu singularium est per influxum specierum ex diuino lumine.q.89.art.7.pri.par.
Cognitio confusa prior est in nobis cognitione determinata.q. 14.art 6.pri.parte.
Cognitio confusa prior est determinata tam secundum sensum quàm secundum intellectum.q.85.art.3.pri. par.
Cognitio contingentis dupliciter cõtingit, scilicet in se & in sua causa, quæ le habet ad oppolita.q.14.art.13.pri.par.
Cognitio Dei in cõmune & confusè est nobis naturaliter insita: in quantùm ipse homo beatitudinem naturaliter desiderat. q.2.artic.1.ad 1.pri.par.
Cognitio & dilectio Dei est triplex, scilicet, naturalis, per cõformitatem gratiæ, & per similitudinem gloriæ, secundum quam triplex imago distinguitur.q.93.art.4.pri.par.
Cognitio indistincta media est inter potentiam & actum. q.85. artic.3.pri.parte.
Cognitio magis & minus vniuersalis in separatis per ordinem ad primum sumenda est.q.55.art.3.pri.parte.
Cognitio naturalis dæmonis de Deo perfectior est naturali nostra cognitione ipsius.q.64.art 1.ad 2.pri.par.
Cognitio naturalis hominis est quæ ortum habet à sensu.q.12. artic.4.pri.par.
Cognitio naturalis hominis perfecta non est absque compositione & diuisione.q.85.art.1.pri.par.
Cognitio practica optima est, quæ non solum vniuersalia, sed & minima particularia cognoscit.q.105.art.6.pri.part.
Cognitio per medium vniuersale est perfectior cognitione in vniuersali naturæ rei.q.55.art.3.ad 1.pri.parte.
Cognitio rei contingit dupliciter, scilicet in se per propriã speciẽ, vel in alio, scilicet per speciẽ continentis.q.14.ar.5.pri.par.
Cognitio rei est triplex.1.per essentiam essentię, per presentiã similitudinis, & per similitudinẽ à re acceptã.q.56.ar.1.pri.par.
Cognitio veritatis est duplex.1.naturalis, & per gratiam.quæ diuiditur in speculatiuam & affectiuam quæ producit amorem Dei.q.64.artic.1.pri.par.
Cognitio matutina & vespertina in angelis differt secũdũ perfectũ & imperfectũ ex parte obiecti.q.67.3.c.p.204.pri.se.pa.
Cognitio est triplex, scilicet per reuelationem per seipsum certitudinaliter, & coniecturaliter per aliqua signa. quæ.112.5.c. pag.374.pri.secun.par.
Cognitio est imperfecta tripliciter scilicet ratiõe obiecti, medij & subiecti.prima & secunda possunt esse simul cum perfecta, non autem tertia.q.67.3.o pag.204.pri.sec.par.
Per rectum cognoscitur obliquum.q.10.o.ad 2.pa.316.pri.se.par.
Cognitio coiecturalis est imperfecta.112.5.c.pag.374.pri.se.par.
Cognitio.vide Amor.pri.sec.par.
Cognitio est duplex, scilicet naturalis & per gratiam. quæst.35. 1.c.pag.255.ter.par.
Cognitio est duplex.1.inueniendo & addiscendo.q.9.4.1.pa.73.
Cognitio singulariũ pertinet ad perfectionẽ animę intellectiuę, secundum cognitionem practicam.q.11.3.pag.79.ter.par.
Cognitio dupliciter alicuius contingit.quodl.12.q.8.art.12.
Cognitio fit per similitudinem cogniti incognoscente.ibi.
Cognitio recta fit per speciem.ibi.
Cognitio vespertina est ipsius rei creatæ secundum quod in propria natura consistit: matutina verò secundum quod res sunt in verbo.q.58.art.6.pri.parte.
Cognitiõe naturali angelus nõ ex põt cognoscere quæ ex pura Dei voluntate depẽdẽt, nec alterius cogitationes.q.57.ar.3.pri.pa.
Cognitio vniuersalisque rei est secundũ quod cognoscitur per propriam rationem.quodl.11.q.1.ar.2.addit.ad 3.par.
Cognitio rerum diuersa.ibid.
Cognitio rerum aliquarum absoluta est in Deo aliquarum vero secundum ordinem ad illa ex quibus dependent.ibi.
Cognitio discursiua est cognoscere vnum per aliud cognitum absolute.ibidem.
Cognitio personarum est vna quo ad vnitatem essentiæ quę ad primum articulum spectat.q.1.art.8.3.pag.9.sec.secun.par.
Cognitionis ænigmaticæ duplex est obscuritas prima creaturæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

respectu Dei:secunda qua homo impeditur à consideratione intelligibilium per sensibiliū occupationem. Et hæc ex peccato consequuta est.q.94.art.1.ad 3.pri.par.
Cognitionis naturalis angeli & animæ differentia. quæstio.55. artic.2.pri.partc.
Cognitionis naturalis Dei,angeli,& hominis differentia.quæst. 12.artic.4.pri.par.
Cognitionis in propria specie & in suo simili differentia. quæst. 12.artic.9.pri.par.
Cognitionis perfectio duplex,scilicet ex parte cogniti,& ex parte cognoscentis.q.10.4.1.pag.78.ter.par.
Cognitione carentia habent potentiam quæ pertingit ad finem per modum exequentis, non autem per modum imperantis. q.18.2.c.pag.40.pri.secundæ par.
Cognitionem ior est virtus quam peccatum. quæst.100.6.ad 2. pag.316.pri.secun.par.
Cognoscibilis diuersa ratio diuersitatem scientiarum inducit. q. 1.artic.1.ad.2.pri parte.
Cognoscibile quod est infinitum comprehendi non potest ab intellectu creato.q.12.artic.6.pri.parte.
Coitus impedit rationis vsum propter transmutationem corporalem adiunctam: in tantum vt nihil aliud cogitare liceat. q. 35.5.ad 1.ad 3.pag.107.& q.37.1.ad 2. pag.116.& q.72.2. ad 4. pag.222.pri.secun.par.
Coitus,vide Delectatio.pri.sec.par.
Collecta,vide Cœtus.pri.secun.par.
Cholera inter alios humores citius mouetur:ideo cholericus magis est inpromptu ad iram quàm dispositus ex naturali cō plexione ad concupiscendum, ad concupiscentiam. q. 46.5. c.pag.154.pri.secun.par.
Colebant antiquitus quidam falsos Deos cū imaginibus,quidā verò sine eis.q.122.art.2.ad 2.pag.415.tcc.secun.par.
Colere Deum est actus virtutis.ideo pertinet ad præceptū morale,sed determinatio eius ad cæremoniale.quæst.99.3.2.pag. 311.pri.secundę partis.
Color est obiectum visus.q 1.2.2.pag.2.&q.8.2.c.pag.30.& q.10. 2.c.pag.38.pri.secun.par.
Color si proponatur vitii ex necessitate mouet ipsum, nisi aliquis vitium auertat.q.10.2.c.pag.ead.pri.secun.par.
Colores quare imitimur suas similitudines in sensum & phātasmata,non in intellectum.q.85.art.1.ad 5.prima parte.
Columba habet septem proprietates, quibus septem dona spiritus sancti designat.q.39.6.4.pag.195.ter.par.
Columba apparens super Christum baptizatū, solùm spiritum sanctum demonstrauit.4.39.8.2.pag.196.ter.par.
Et in specie eius apparuit spiritus sanctus propter quatuor.q.39. 6.4.pag.195.ter.parte.
Columba illa fuit verum animal.q.39.7.0.pag.ead.ter.par.
Columba illa peracto ministerio cessauit,vt flamma quæ in rubo apparuit Moysi.q.39.6.2.pag.ead.ter.par.
Columba,ver.Assumpta Turtur.
Comedens Dauid panes sanctos excusatur,ppter necessitatem, q.40.3.3.pag.199.ter.par.
Comedens scienter nociua vel nimis secundum graue nocumē tum corporis ex gula peccat mortaliter. quæstio.141.artic.6. pag.481.sec.secun.par.
Comestio Christi post resurrectionem vera fuit,angeli vero nō. q.54.2.3.pag.253.& q.55.6.1.pag.259.ter.par.
Comestio.vide delectatio.pri.sec.par.
Comestio carnium soluit ieiunium,non autem esus piscium,vel leguminum, vel potus vini.quæst.147.articulo 8.pagina.499. secunda secundę partis.
Commutatio sicut est in beneficiis rependēdo gratiam:sic & in offensis puniendo.q.85.3.3.pag.408.ter.par.
Communicamus angelis mente licet imperfectè,& cōmunicamus cum eis in beatitudine æterna,quod non est à nobis secūdum partem sensitiuam in qua communicamus cum brutis. q.15.art.10.2.3.pag.98.sec,secundę partis
Communicatio prohibetur duplici de causa, scilicet propter periculum,sicut infidelibus, vel in pœnam sicut cum excommunicatis,hæreticis,schismaticis,& apostatis.quæst.10.artic.9. pag.43.sec.secun.par.
Communicatio hominum ad inuicem duplex, scilicet auctoritate principium,vt iudicia & pœnæ,& propria voluntate priuatarum personarum,vt emptio donatio.q.105.2.c.pag.344. pri.secundę partis.
Communicatio hominum adinuicem iustis præceptis legis ordinatur.q.105.2.c.pag.344.pri.secun.par.
Commune bonum dicitur finis communis.quæstio.90.2.2.pag. 286.pri.secundę par.
Ad commune bonum communitate finis & non generis vel speciei referri possunt operationes particulares. quæstio.90.2.2. pag.286.pri.secun.par.
Commune semper est prius proprio eiusdem generis: non autē si sint diuersorum generum.q.7.13.2.pag.61.ter.par.
Communia respectiua quare sunt posteriora propriis personarum.q.39.art.3 ad 1.pri.par.
Communitas possessionum causa est discordiæ in præsenti statu.q.8.art.3.ad 1.pri.par.
Comparabilia non sunt quæ in diuersis generibus continentur. q.6.art.2.ad 3.pri.parte.
Compaternitas diuersimode causatur secundum quosdam.quæst. 12.q.12.artic.10.
Complexioni hominis quæ sunt arma & tegumenta animalium repugnant.q.91.art 2.ad 2.pri.par.
Compositum est aliquid quod nulli partium conuenit. quæst.3. artic.7.pri.parte.
Compositio est de ratione causati.q.3.art.7.ad 1.pri.par.
Compositio est duplex in rebus materialibus, & vna tantùm in spiritualibus.q.50.art.2.ad 3.pri.par.
Compositio ex actu & potentia sola in substantijs immaterialibus inuenitur.q.75.art.5.ad 4.pri.par.
Comprehendere diuinam essentiam, nullus intellectus creatus potest.q.10.1.0.pag.74.ter.par.
Comprehendit Deus suam essentiam quam nec homo nec angeli comprehendunt. q.3.8.2.pag.15.& q.4.3.1.pag.10.& q. 93.2.2.pag.291.pri.secun.par.
Comprehensio non est aliqua operatio præter visionem, sed est quędam habitudo ad finem iam habitum cuius obiectum est visio vel res visa.q.4.3.pag.16.pri.sec.par.
Comprehensio dicitur dupliciter. scilicet inclusio comprehensi in comprehendente,& tentio rei quæ iam præstantialiter habetur,prima Deus comprehendi non potest ab intellectu creato.secunda requiritur ad beatitudinem. quæstio.4.3.1.pag.16. pri.secundę par.
Comprehensio quæ importat præsentiam finis requiritur necessario ad beatitudinem.q.4.3.0.pag.ead.& parte
Comprehensio dicitur dupliciter:& quomodo est vna de tribus dotibus animæ.q.12.art.7.ad.1.pri.parte.
Comprehendi dicitur si res perfectè cognoscitur sicut cognoscibilis est.q.14 art.3.prima parte.
Comprehensor simul & viator Christus fuit. quæst.15.10.0.pag. 69.tertia parte.
Conceptus est Christus miraculosè ex perpetua virgine: nō ex virili semine.q.28.1.pag.149.& q.31.5.0.pag.161.ter.par.
Concepta fuit beata virgo ex semine viri. quæstio.27.2.4.pag. 146.tertia parte.
Concepta fuit beata virgo in peccato originali.quæ.27.1.3.& 2. c.2.pag.145.ter.par.
Et ideo Romana ecclesia non celebrat festum cōceptionis beatæ Mariæ: tolerat tamen consuetudinem quarundam ecclesiarum illud celebrantium,pro sanctificatione eius.q.27.2.3. pag.145.tertia parte.
Conceptum propriè dicitur corpus Christi ex spiritu sancto, & non de spiritu sancto.q 32.2.1.pag.165.ter.par.
Conceptio Christi tria habet priuilegia à spiritu sancto. quæst. 32.4.1.pag.164.ter.par.
Conceptio Christi specialiter attribuitur spiritui sancto: licet sit à tota trinitate.q.32.1.0.pag.164.ter.par.
Conceptio Christi est de spiritu sancto essentialiter ratione corporis,& consubstantialiter ratione verbi.quæstio.32.2.0.pag. 165.tertia parte.
Conceptio Christi fuit in instanti. quæstione 33.1.2. 3.0.pagina 168.tertia parte.
Conceptio Christi cum dicitur facta ex muliere, more loquitur Hebræorum,qui dicunt mulieres, nō virginitate corruptas, sed fœminas.q.28.1.3.pag.150.ter.par.
Conceptio. Anima Christi in primo instanti suæ conceptionis absque aliqua operatione meritoria præcedente fuit beata.q. 5.7.2.pag.22.pri.secun.par.
Conceptionis Christi fidem habuit beata virgo. quæst.30.1.c.2. pag.155.ter.parte.
Conceptionis Christi materiam beata virgo præparauit actiuè, & tamen in ipsa conceptione nihil actiuè operata est. quæst. 32.4.0.pag.167.ter.par
Et Christus in primo instanti suæ conceptionis fuit perfectus secundum animam,& figuram corporis: non autem secundum quantitatem.q.35.2.1.pag.169.ter.par.
Et ipse Christus in primo instanti suæ conceptionis fuit sanctificatus quo ad animam & corpus.q.34.1.0.pag.179.ter.par.
Et in eodem instanti habuit vsum liberi arbitrij,& operationem tactus.q.34.1.0.pag.171.ter.par.
Et habuit plenitudinem gratiæ, & cognitionis.quæstio.34.2.2. pag.171.& q.72.2.4.pag.333.ter.par.
Et habuit maiorem gratiam omnibus comprehensoribus.q.34. 4.c.pag.172.ter.parte.

Et me-

Et meruit,& in eo comprehensor fuit. quæstione 34.3.4.0.pagina.ead.terr.part.
Et gloriam immortalitatis suæ quam in primo instanti suæ conceptionis meruit:potuit etiam mereri per actus sequentes, nō vt magis esset debita:sed vt pluribus causis debeatur ei. quæstione 34.3.3.pagina 172. & quæstione 49.6.2 pagina 237.& q.19.3.c.pag.1.269.ter,par.
Concretatio.vide Ludus.pri.secun.part.
Conclusio syllogismi operatiui ad rationem pertinet, & dicitur sententia vel iudicium,quam sequitur electio.q.13.1.2 3.c.pagi. 43.& q.76.1.c.pagi.240.pri.secun.par.
Conclusio tunc solum ex principijs procedit quando principia non possunt esse vera si conclusio non sit vera. quæstio.3.6.1. pagina 46.pri.secun.par.
Conclusio syllogismi.operatiui est singularis quæ non concluditur ex vniuersali nisi mediante propositione singulari.q.76.1. c.pagi.240.pri.secun.par.
Conclusionem eandem demonstrant mathematicus & naturalis sed mathematicus per medium abstractum à materia sensibili. naturalis verò per medium circa materiam sensibilem.quæsti. 1.art.1.ad.2.pri.par.
Concordia quæ est in dæmonibus non est ex amicitia:sed ex eorum communi nequitia.q.109.art.3.ad.2.pri.par.
Concordia paruæ res crescunt,discordia maximæ dilabuntur.q. 37.art.2.3.pag.145.secunda secun.par.
Concubitus fornicarius inquantum aliquid de carnali coniunctione participat affinitatem causat.q.54.ar.3.addi.ad 3. par.
Concubinam habere nunquam licuit etiam ex dispensatione nisi matrimonio iunctam est enim contra legem naturæ,cum nō sit conueniens actus ad bonum prolis.quæstione.65.articulo. 5.addi.ad 3.par.
Concubinam habere dicitur esse contra legem naturæ.quæstio. 65.ar.3.addi.ad 3.par.
Concupiscibilis est pars sensitiua,& ideò amor eius est boni sensitiui.q.24.ar.1.1.pag.82.secunda secun.par.
Concupiscibilis est de bono vel malo simpliciter.Irascibilis vero sub ratione ardui.quæstione.23.1.2.c.pagina.80.&.q.25.1.c.1. pag.84.pri.secun. par.
Concupiscibilis denominatur à concupiscentia: quia inter omnes passiones eius est notior & sensibilior, non autem prior. q.25.2.1.pag.85.& q.82.3.2.pag.262.pri.secun.par.
Concupiscibilis intantum est naturalis inquantum regitur à ratione quod autem excedat limites rationis hoc est homini cō trarium. quæstione.82.3.1.pagina.262. & quæstione. 85.3.3.pag.na.269.pri.secun.par.
Concupiscibilis.vide Irascibilis.Ira.Lex.pri.secun. par.
Concupiscentia non potest vitari,sic vt nullus cōcupiscentia motus surgat. Quodli.4.q.11.ar.2.1.addi.ad 3.par.
Concupiscentia est naturalis homini tantum vt recta secundum rationem.q.15.2.2.pag.95.3. par.
Concupiscentia propria est appetitus delectationis sensitiuæ: & est in appetitu sensitiuo & in concupiscibili quæ ab eo denominatur.q.30.1.0.pag.95.pri.secun.par.
Concupiscentia est passio specialis potentiæ concupiscibilis differens specie ab amore & delectatione.quæstione.30.2.0.pa. 96.pri secun.par.
Concupiscentia duplex,naturalis & non naturalis.prima quę est de bono cōuenienti naturæ animalis conuenit homini & aliis animalibus secunda verò quæ est de bono conuenienti secundum apprehensionem est propria homini. quæstione.30.3.0. pag.96.q.3.3.c.pag.99.pri.secun.par.
Concupiscentia naturalis est finita in actu & infinita in potentia per successionem,sed non naturalis est omnino infinita.q.30. 4.0.pagi 97.pri.secun.par.
Concupiscentia duplex scilicet finis quę est infinita:& eius quod est ad finem quæ est finita.q 30.4.c.pag.97.pri.secun.par.
Concupiscentia ex parte obiecti est naturalior quàm ira & ex parte subiecti secundum naturam generis & corporis:sed ecō uerso est secundum naturam speciei & individui. quæstio.46. 3.0.pag.155.pri secun. par.
Concupiscentia secundum propriam rationem est interdum causa doloris & per consequens tristitiæ.quæstione. 36.2.0. pagi. 115.pri.secun.par.
Concupiscentia vel cupiditas est primus effectus amoris, ideò frequenter Aug.vtitur quę pro amore ponit. quęstione.36.2.c. pag.ead.& par.
Concupiscentia si includat motum voluntatis, sic vbi est maior concupiscentia est maius peccatum.quæstione.73.6.2.pagina. 229.pri.secun.par.
Concupiscentia est inordinata conuersio aliarum virium à voluptate ad bonum commutabile.q.82.3.c.pag.262.pri.sec.par.
Concupiscentia accepta vt passio,sic maior concupiscentia præcedens iudicium rationis & motum voluntatis diminuit peccatum sequens verò auget.q.73.6.2.pag.230.pri.secun.par.
Concupiscentia carnis contra spiritum quando ratio ei actualiter resistit non est peccatum,sed materia exercendę virtutis.q. 80.3.3.pag.256.pri.secun.par.
Concupiscentiæ nomen interdum se extendit ad appetitum sapientiæ vel aliorum spiritualium honorum. quæstione. 30.2.1. pag.95.pri.secun.par.
Concupiscentiarum quædam bonæ & quædam malæ. quæstio. 34.1.c.pag.108.pri.secun.par.
Concupiscentia.vide Cibus.Inuoluntarium. Ira Latens. prima secun.part
Conditio seruitutis quomodo impediat matrimonium,quæstio. 52.art.1.addit.ad 3.par.
Conditio quæ dicitur interesse siue damni recompensatio,& non spes lucri,potest excusare à vitio vsuræ.quæstione.62. articul. 1.1.pag.211.secunda secun.par.
Conditio quæ sumitur tantum ex spontanea oblatione excusat à vitio vsuræ,scilicet quando tam ex parte dantis,quam accipientis gratis aliquid offertur.quæstione. 72.articulo.2. pagi. 235.secunda secun.par.
Confiteri statim peccatum laudabile est,non necessarium,nisi in casu.Quodli.1.q.6.ar.11.addi.ad.5 par.
Confiteri semel in anno omnes fideles tenentur & susceptionē sacramenti.ibidem.
Confiteri peccata necessarium est non modo sacerdoti, sed proprio sacerdoti,qui imperandi iurisdictionem & potestatem habet.q.8.ar.4.addi.ad.3.par.
Confiteri statim post peccatum commissum multis videlicet modi.q.6.ar.5.addi.ad 3.par.
Confiteri peccata sua potest aliquis ex priuilegio, vel superioris mandato,alij quam proprio sacerdoti & ab illo absolui.quæ. 8.ar.5.addi.ad 3. par.
Confessio,cum sit pars sacramenti pœnitentiæ liberat hominem à culpa,sicut & baptismus.q.10.art.1.addi ad 3.par.
Confessio sacramentalis peccatorum absoluit hominem aliquo modo à pœna ipsa secundum maiorem vel minorem confitentis dispositionem.q.10.ar.2.addi.ad 3.par.
Confessio simul cum absolutione habet vim liberandi à pœna dupliciter scilicet ex ipsa vi absolutionis, & ex ipsa natura actus confitentis.q.10.ar.2.addi.ad 3.par.
Confessio sacramentalis ianuas paradisi aperire dicitur, quo à culpa & pœnæ reatu absoluit.q.10.ar.3.addi.ad.3.par.
Confessio fidei traditur in symbolo quasi ex persona totius ecclesię,quæ fidem formatam habet. quæstione.2.articulo.9.3. pagi.10.secunda secun.par.
Confessio est actus fidei exterior ad fidem vt ad proprium habitum.q.1.art.1.pag.19.secunda secun.par.
Confessio est triplex,eorum quæ sunt fidei.gratiarum actionis siue laudis & peccatorum.quæstione.3.articulo.1.1.pagina ead. secunda secun. par.
Confessio fidei causat omnes actus omnium virtutum sine alia virtute media.q.3.art.1.3.pag.ead.secunda secun.par.
Confessio fidei est de necessitate salutis quando periclitatur honor Dei, vel vtilitas proximi.quæstione 3.articulo 3.pagin. ea. secun part.
Confessio & doctrina fidei præsupponit subiectionem hominis ad Deum per fidem, & ideo in veteri lege potuerunt dari præcepta magis pertinentia ad confessionem & doctrinam fidei, quam ad ipsam fidem.quæstione 16.ar.1.pagina 58.sec.sec.par.
Confessio cuiuscunque alterius veritatis quam fidei.non est causa sufficiens ad martyrium ratione materiæ,sed tantum ratione finis referendo in Christum.quæstione.124. articu. 5.pagi. 410.secunda secun.par.
Confessio sacramentalis necessaria est ad salutem. quæstione.6. art.1.addi.ad ter.par.
Confessio sacramentalis de necessitate salutis eius est.qui in peccatum actuale vel mortale cecidit.q.6.addi.ar.1.ad ter. par.
Confessio sacramentalis non est de iure naturæ,sed diuino est.q. 6.ar.2.addi. ad ter.par.
Confessio peccatorum duplex,scilicet interior Deo, & exterior sacerdoti.q.6.6.c.2.pag.319.ter.par.
Confessio de mortalibus requirit quod homo proponat ab omnibus & singulis peccatis mortalibus abstinere. quæstio.87.1. c.1.pag.411.ter.par.
Confessio ante introitum missæ significat emundationem etiam à minimis peccatis.q.83.5.1.pag.402.ter.par.
Confessio vt est pars sacramenti potest nonnunquam in eo esse qui non contritus & sine charitate est vt verò actus virtutis est, non potest absque charitate in aliquo esse. quæstione.9. artic.1.addi.ad.ter.par.
Confessio sacramentalis quibus & quando est necessaria.Quodlibet.1.quæst.6.art.10.addi.ad ter.par.
Confessio sacramentalis spem salutis tribuit, quo per eā homo

Universidad de Deusto
Biblioteca

fe clavibus ecclesiæ subiicit.q.10.art.4.addi.ad ter.par.
Confessio generalis sufficientiam habere dicitur ad delendum peccata mortalia oblita.q.10.art 5.addi.ad ter.par.
Confessio sacramentalis soli sacerdoti faciēda est. quæstione.8. articu.1.addi.ad.ter.par.
Confessio cum sit ex diuino iure ad hominum salutem nec ella ria, non potest aliqua humana authoritate dispensari, vt quis nunquam confiteatur.q.6.ar.6.addi.ad ter.par.
Confessio peccatorum exterior, non est necessaria ante baptismum, sed bene interior.q.68.6.o.pag.319.ter.par.
Confessio si vera & salubris esse debeat oportet omnia & singula confiteri peccata.q.9.ar.2.addi.ad ter.par.
Confessio peccatorum proprio ore facienda est nisi naturæ aliquod ad hoc impedimentum adfuerit.quæstione.9.articulo.3. addi.ad ter.par.
Confessio peccatorum non nisi in necessitatis articulo alter quam sacerdoti fieri potest.q.8.art.2.addi.ad ter.par.
Confessio quo vera est, eo actus virtutis est.quæstione.7. articu. 2.addi.ad ter.par.
Confessio est actus virtutis pœnitentiæ elicitus, quamuis secundum alias rationes ad multas virtutes pertinere possit.quæst. 7.art.3.addi.ad ter.par.
Confessionis sacramentum sine sigillum non se extendit directè ad alia, quam ad ea de quibus est confessio.quæstione.11.artic. 2.addi.ad ter.par.
Confessionis diffinitio.q.7.art.1.addi.ad ter.par.
Confessionem ne alicuius audiat sacerdos aliquis potest dupliciter impediri videlicet propter defectum iurisdictionis & propter impedimentum executionis ordinis.quæstione.8. articul. 5.addi.ad ter.par.
Confessionem facere volentes plures conditiones requiruntur. q.9.art.4.addi.ad ter.par.
Confessionem an aliquo modo dimidere liceat.quæstione.9. art. 2.addi.ad ter.par.
Confessor nullo modo confessionem reuelare debet.nec verbo nec signo, nec nutu. Quodlibet.5. quæstione.7. articulo.15. addit.ad ter.par.
Confessor non debet iniungere sacerdoti, qui dimisit diuinum officium quod horas easdem repetat.Quodlibet.3.quæstione. 13.art 29.addi.ad ter.par.
Confessor prodere potest quæ sibi in confessione dicta fuerunt si immineat necessitas ita tamen vt dicat ea vt homo non vt Deus.q.11.ar.1.addi.ad ter.par.
Confirmari in iustitia est beatificari aperta Dei visione.quæstio. 100.art.1. pri. par.
Confirmans & confirmandus debent esse in gratia & debēt esse consilii & ieiuni de consilio.quæstione.72.7.1.& 12.2. pagina 337.ter.par.
Confirmans & ordinans imponit manus.quæstio.84.4.c.2. pagina.495.ter.par.
Confirmandus debet teneri ab alio confirmato cuiuscunque ætatis vel sexus.q.72.10.o.pag 338.ter.par.
Confirmatus existens in peccato mortali, cuius conscientiam nō habet, vel cuius non est plenè contritus dummodo non sit fictus, consequitur remissionem peccatorum. quæstion.72.7 2. pagi.337 ter.par.
Confirmata fuit beata virgo per secundam sanctificationem in bono.ita quod non poterat flecti in contrarium.quæstione. 27.5.2.pagi.247.ter. par.
Confirmato confertur plenitudo gratiæ,& spiritussancti.quæsti. 72.1.o.pag.333 ter.par.
Confirmato datur potestas spiritualis ad pugnandum contra hostes fidei visibiles.q.72.1.o.pag.336.ter. par.
Confirmati confirmantur & configurantur Christo.quæst.72.1. 4.& 4.1.pa.333.ter.par.
Confirmati gratiam habentes consequuntur plenam remissionē peccatorum.72.7.2.pag.337.ter.par.
Confirmati decedentes maiorem gloriam consequuntur, sicut & hic maiorem obtinent gratiam.q.72.8.4.pag.ead.ter.par.
Confirmatio est sacramentum.q.72.1.o.pag.332.ter.par.
Confirmatio est effectivus sacramentum baptismo ad perficiendum in bono.baptismus verò ad remouendum in alum.quæst. 72.11.2.pag.339 ter. par.
Confirmatio est spirituale augmentum,promouens hominem in spiritualem ætatem perfectam.quæstione.72.1.5.capitu. pagi. 32.9.3.par.
Confirmatio non est de necessitate salutis.quæstione.85.4.c. pagina 30.o.ter.par.
Confirmatio fuit immediatè instituta à Christo.quæstione.72.1. 1.pagin.333.ter.par.
Confirmatio confertur tantùm ab episcopis. quæstione 72.11.o pagin.338.ter.par.
Confirmatio confertri potest à sacerdote ex commissione solius Papæ non autem à Diacono.q.72.11.1.pag.338.ter.par.
Confirmatio debet dari cuilibet baptizato cuiuscunque ætatis sexus vel conditionis,& morienti. q.72.8.o.pagi.337.ter.par.
Confirmatio datur tantùm in fronte q.72.9 o.pag.338 ter.par.
Confirmatio roborat hominem contra alios, eucharistia in se. q.72.9.2.pagi.338.ter.par.
Confirmatio perficit effectum pœnitentiæ & baptismi. quæstio. 72.2.pagi 338.
Confirmatio confert excellentiam hominis ad se: non autem ad alium sicut ordo.q.72.8.1.p.337.ter. par.
Confirmatio est sacramentum plenitudinis gratiæ, ideò non ei correspondet in veteri lege aliquod sacramentum: quia nondum aduenerat tempus plenitudinis.quæstione.105.5.3. pagi. 370.pri.secun.par.
Confirmatio confertur in fronte. Quodlibet.11. quæstione.7.ar. 7.addi.ad ter.par.
Confirmationis minister solus est Episcopus. ibidem.
Confirmatio in casu cōferri potest per simplicē sacerdotem.ibi.
Confirmatio est causa gratiæ spiritualis.ibidem.
Confirmatio est sacramentum perfectionis.ibid.
Confirmatio non est sacramentum tantæ necessitatis sicut Baptismus.ibidem.
Confirmationis propria materia est chrisma. quæstione.72.2.o. pagin.334.ter.par.
Confirmationis sacramentum habet determinatam formam.q. 72.4.o.pag.335.ter.par.
Confirmationis sacramentum Christus non debuit sumere.quæ. 72.1.4.pag.333.ter.par.
Confirmationis effectum nullus consequitur sine voto eius.quæ. 72.6.1.pagi.336.ter par.
Confirmationis effectum quidam miraculosè acceperunt, antequam baptizarentur.q.72.2.1.&6.1.p.335.ter.par.
Confirmationi competit perfectio ad quam homo perducitur per augmentum,eucharistiæ verò illa,quæ est alicuius extrinseci,hominem conseruantis.q.79.1.1.pag.339.ter.par.
Congregatio duplex,quædam œconomica,& quædam politica. q.60.artic.1.addi ad ter.par.
Coniectaliter cognoscitur aliquid per aliqua signa.quæstione. 112.5.c.p.374.pri.secun.par.
Coniectura liter. vide Cognitio.pri.secundi par.
Coniugatus potest esse melior virgine duplicitèr, scilicet si habeat animū magis paratum ad virginitatem si oporteret licet eam non habeat in opere,sed in solo habitu,& propter aliquid aliam excellentiorem virtutem.quæstione.15.articu.4.ad pri. pag.118.secunda secun. par.
Coniugium inter leuitem & fratrem quare lege diuina permissit 297.c.1.in opusc. Caiet.
Coniugium inter coniunctos & affines contractum semper dirimendum est.q.55.ar.9.addi.ad ter.par.
Coniugium inter Henricum octauum Angliæ regem & Catarinam Ferdinandi Hispaniarum regis filiam fuisse licitum.297 c.7.in opusc. Caiet.
Coniugium inter leuirum,& fratrum propter bonum commune est licitum & honestum.297.c.7.in opusc.Caiet.
Coniux conuersus ad fidem quomodo possit commanere cum vxore nolente conuerti.q.59.ar.3.addi.ad ter.par.
Coniuges tenentur sibi mutuò debitum præstare cum sacrum coniugium institutum sit,vt & vitetur fornicatio, & vt libetis opera detur.q.64.ar.1.addi.ad.ter.par.
Coniuges quomodo tenentur salua honestate diebus festis & quacunque hora sibi mutuo debitum reddere.quæstione.64.ar.7. addi.ad ter.par.
Consanguinei debent plus amari.quæstione.26.articulo.8.pagi. 103.secunda secun.par.
Consanguinitas quosdam ex naturæ iure à matrimonio repellit & aliquos ex diuino iure,alios verò ex humanis legibus statutis.q.54.ar.1.addi.ad ter.par.
Consanguinitatis diffinitio.q.54.ar.1.addi.ad ter.par.
Consanguinitatis gradus.ibid.
Consanguinitatis communicatio triplex est.ibid.
Consanguinitatis gradus,qui matrimonium impediunt, & qui non,& quomodo possint ex Ecclesiæ statuto taxari.quæstio. 54.ar.1.addi ad ter. par.
Conscientia ordinem scientiæ ad liquida importat:quod sit triplicitèr.q.79.artic.13.pri par.
Conscientia hominis errare potest.Quodli.3.quæstione.12.artic. 26.addi.ad ter.par.
Conscientia est quodammodo dictamen rationis est enim applicatio scientiæ ad actū.Quodl.3.ar.26.q.12.addi.ad ter.par.
Conscientia errans errore voluntario,vel directè per negligentiam peccat.Quodli.3.q.12.ar. 27.addi.ad ter.par.
Conscientia errans errore inuoluntario prouenient ex ignorātia alicuius circunstātia absque omni negligētia, excusat. ibi.

Conscientia est quodammodo dictamen rationis.est enim applicatio scientiæ ad actum.q.19.5.c.p.g.65.pri.secun.par.
Conscientia errans obligat.q.19.6.c.pag.66 pri.secun.par.
Conscientia errans errore voluntario vel directè per negligentiam,non excusat.q.19.6.c.pag.ead.& par.
Conscientia errans errore inuoluntario proueniente ex ignorātia alicuius circunstantiæ absque omni negligentia excusat.q. 19.6.pag. 66.pri.secun.par.
Conscientiæ remorsus est pœna peccati.quæstione. 87.1.c. pagi. 272.pri.secun. par.
Consecrare omnia soli Episcopo conuenit eucharistia excepta. q.82.1.4 & 5.3 pagi.397.ter.par.
Consecratus propter malum finem peccat,sed perficit sacramentum.q.64.2.2.pagi.291.ter.par.
Consecrās tenetur sumere eucharistiam sub vtraque specie quotiescunque celebrat.quæstione.80. 12.o. pag.393. & quæstio. 82.4.o.pag.397.ter.par.
Consecrans quid agere debeat si ante vel post consecrationem perceperit aquam non esse in calice.quæstione.83.6.4. pagin. 403.ter.par.
Consecrans eucharistiam sicte grauius peccat quàm indignè sumens eam.q.80.6.2.pagi.403.ter.par.
Consecratæ ecclesiæ ligna non debent vedere ad vsum laicorum: sed monasterij vel comburi.q.83.1.3.pag.400.ter. par.
Consecratæ res vetuitæ(vt pallæ)debent comburi, & cineres reponi honestè q.83.1.3.pagi.400.ter.par.
Consecratio vel purificatio vel institutio ministrorum veteris legis quo modo & quo ordine fiebat.quæstione.182.5.8. pagin. 333.pri.secun. par.
Consecratio ministrorum veteris legis fiebat vt ostenderetur eos habere quandam prærogatiuam puritatis & veritatis & dignitatis præ alijs.q.102.5.8.pag.ead.& par.
Consecratio eucharistiæ potest fieri à malis sacerdotibus etiam ab ecclesia præcisis:sed peccant grauiter.quæst.64.9.2.3.pagi. 296.& q.82.5.7.8.9.o.pag.398.ter.par.
Consecratio templi,altaris vestium. & vasorum non sunt sacramenta,sed sunt dispositiones quędam ad sacramenta.quæsti. 65.1.6.pagi.298.ter.par.
Consecratio domus significat sanctitatem ecclesiæ altaris verò Christi.q 85.5.2.4.pag.400.ter.par.
Consecratio altaris & ecclesiæ fit multiplici ratione. quæstione. 3.o.400.ter par.
Consecratio altaris nō debet fieri sine reliquiis martyrum.quæstione 83.3.2.pagina 400.ter.par.
Consecratio ecclesiæ non debet reiterari, nisi exusto, vel polluto sanguine vel semine.quæstione 83.3.9.pagina ead.ter.par.
Consecratio ecclesię vel altaris si fuerit dubia tunc debent consecrari.quæstione 83.3.3 pagina ead.ter.par.
Consecratio quelibet est indelebilis permanentibus rebus consecratis. quæstione 76.6.2. pagina 363. & quæstione 82.8. p. 398.& quæstione 93.3.3. pagina 400.tertia par.
Consecratione panis & vini facta non manet forma substantialis eorum.quæstione 75.6.o.pagina 357.ter.par.
Sed conuertitur forma panis in forman corporis Christi.quæst. 75.6.2.pag.357.ter.par.
Et quantitas panis & vini manet,sicut cetera accidētia.quæst.76. 1.3.pagi.359.ter.par.
Consecratione sanguinis facta vinum aliud immissum non commiscetur ei nisi hat tanta permixtio quod sanguis Christi desinat ibi esse,nec est simile de aqua benedicta.quęstione.77.8. o.pag.372.ter.par.
Consecratione corporis Christi facta si sacerdos deficiat debet per alium suppleri,non autem si ante-quæstione.83.6.1. pagi. 403.ter.par.
Consecratione res inanimatæ adipiscuntur quandā spiritualem virtutem,qua sunt aptæ ad diuina.q.83.3.3.4.pag.ead ter. par.
Consecratione vel purificatione speciali instituebantur & deputabantur ministri veteris legis ad cultum Dei.quæstione.102.5. 8.pagin.333.pri.secun.par.
Consentire importat applicationem sensus ad aliquid.quæstio. 15.1.c pag.48.pri secun.par.
Consentire vide dissentire,pri.secun.par.
Consensus in actum pertinet ad rationem superiorem secundū quod in ratione voluntas includitur.quæstione.15.4.o. pagin. 49.& quæstione.74.7.pag.226. pri.secun.par.
Consensus propriè non est in brutis animalibus.quæstione. 15.o. pagin.48.pri.secun.par.
Consensus importat determinationem appetitus non solum passiui sed magis actiuum.quæst.15.2.1 pag.49.pri.sec.par.
Consensus propriè non est nisi de his quæ sunt ad finem.quæsti. 13.3.o pagi.ead.& par.
Consensus deliberatus in peccatum non semper pertinet ad contemptus legis diuinæ,sed solùm quando peccatum legi diuinæ contrariatur.q.74.9.3.pag.237.pri.secun.par.
Consensus rationis in delectationem cogitationis præuæ rationē obiecti est peccatum mortale,sed ratione cogitationis tantùm est veniale vel nullum.q.74.8.o.pag.236.pri.secun.par.
Consensus & electio differunt ratione tantùm si ex modo consilij inueniatur vnum solum quod placeat in quod conuertitur & præfertur his quæ non placent.quæstio.17.3.3.pagi.49. pri.secun.par.
Consensus vide Electio.Peccatum.pri.secun. par.
Consensus coactus ex parte cogentis matrimonium tollit. quæ. 47.ar.3.addi.ad ter.par.
Consensus ex conditione de præsenti non contrariæ matrimonio,vel de futuro & necessaria matrimonium non tollit.ibi.
Consensus per verba de futuro expressus non facit matrimonium sed sponsalia.q.45.art 2.addi.ad ter.par.
Consensus exterioribus verbis expressus absque interiori consensu nullum matrimonium facit ibid.
Consensus in occulto factus,quanquam malus & iure prohibitus matrimonium facit,si fiat inter legitimas personas.ibid.
Consensus per verba de futuro expressus nullum efficit matrimonium etsi sit aliquo iuramento firmatus. quæstione.46. ar. 1.addi.ad ter.par.
Consensus coactus in matrimonio esse potest.quæstione.47.art. 1.addi.ad ter.par.
Consensus importat iudicium de eo in quod consentitur.quæsti. 74.7.c.pag.230.pri.secun.par.
Consensus potest attribui & voluntati & rationi. quæstione.74. 7.5.pag.ead.& par.
Consensus est actus voluntatis:scilicet complacentia & applicatio eius ad aliquid existens in potestate eius. quæstione.15.o. pagi.48.& q.74.7.1.pag.236.pri.secun. par.
Consensus coactus ex metu cadente in constantem virum matrimonium tollit.q.47.ar.3.addi.ad ter.par.
Consensus quando sit malus.q.47.ar.3.addi.ad ter.par.
Consensum quo matrimoniahs vir & mulieris coniunctio fit, verbis exprimi oportet.q.45 ar.2.addi.ad ter. par.
Conseruare res ne in nihilum decidant,soli Deo conuenit.q.13. 2.c.pag.87 ter.par.
Conseruare res in esse,est eis conferre esse.q.9.art.2.pri. par.
Conseruatio.Conseruari indiget vnaquæque creaturarum.à deo quæsti. 109.12.8.c.9.1.pagi.238.& 363.& 365.pri.secun.par.
Conseruatio.vide Annihilatio.pri.sec.par.
Considerare effectus contingentes in seipsis antequam fiant, nō est alicuius diuinus:sed Dei proprium est,qui solus in sua æternitate videt ea quæ futura sunt quasi præsentia. quæstione.95. art.1.pag.345.secunda secun.par.
Consilium attribuitur Deo quantum ad certitudinem sententiæ vel iudicij,vt est inquisitio.quæst.14.1.2.pag.46.pri.secun.par.
Consilium est inquisitio rationis.q.14.1.o.pag.ead.& par.
Et est de his quæ sunt ad finem tantùm.q.14.2.o.pag.ead.& par.
Et non est de rebus paruis nec de his quæ sunt determinata qualiter fieri debent.quæstione 14.4.o pag.47.ead.par.
Et est propriè circa ea quæ aguntur à nobis. quæstione 14.3. o. pagina ead.& par.
Consilium est inquisitio resolutoria ab eo quod in futuro intenditur ad id quod statim agendum est.quæstione.14.5.o.pagin. ead.& par.
Consilium non est de his de quibus quis desperat,sicut nec de impossibilibus:est tamen de difficilibus.quæstione.44.2.3. pagin. 130.pri.secun.par.
Consilium secundum quid est cùm obtemperatur vnumquodque consiliorum euangelicorum in aliquo speciali casu.quæstio, 108.4.c.pag.555 pri.secun.par.
Consilium differt à præcepto,quia præceptum importat necessitatem,consilium autem in optione eius ponitur cui datur qu. 108.4.c.pag.ead.& par.
Consilium & euenienter ponitur vnum de septem donis spiritus sancti.q.12.ar.1.pag.83.secunda secun.par.
Consilium quod est donum spiritussancti facit certitudinem spiritui sancto,de his quibus eubulia inquirit & coniecturat.qu. 52.ar.1.1.pag.ead.secunda secun. par.
Consilium quod est donum correspondet prudentiæ & eubuliæ, vt adiuuans & perficiens ea.q.51.ar.1.1.p.181.secunda sec.par.
Consilium quod est donum,& scientia,manet in beatis inquantū retinet cognitionem scitorum & illuminantur de ignotis.qu. 52.ar.3.pag.183.secunda secun.par.
Consilium vel magna deliberatio non requiritur ad ingressum religionis secundum se,nec quò ad vires,sed quò ad impedimenta vel modos religionis per doctrinam maiorum ab his qui sperant prodesse,vt de ingressu religionis frequenter contingit ex igneo sermone prædicationis vel ex virtuosa operatione,& excellenti vita doctoris. quæstione. 189.articulo.10. pagi.691.secunda secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Consilium quod est donum, dirigit nos in omnibus ordinatis ad finem vitæ æternæ siue necessarijs præceptis, siue non, id est in consilijs. q.52. ar.4 pag 194. secunda secu. par.
Consilium vt dicit inquisitionem non est in Deo: sed ratio prudentiæ in ipso est & prouidentiæ. q.22. ar.1. addi ad 3. pri.par
Consilium quid. Quodlibet. 1. q 10. art.19. addi. ad ter. par.
Consilium siue dehortatione conuenit Christo. quæstione 11 3.1. pag 61. ter.par.
Consilij rectitudo pertinet ad donum consilij, & ad prudentiam q.53 ar.3.1.pag.186. secunda secun.par.
Consilij dono correspondet quinta beatitudo quæ est de misericordia. q.52.ar.4.pag.184. secunda secun. par.
Consilij inquisitio est infinita in potentia sed finita in actu & ex parte termini. scilicet cōclusionis & ex parte proprij principij quod est finis, & ex alio genere sumpti scilicet sensus vel scientiæ. q.14.6.o.p.48 pri.secun.par.
Consilia sunt quasi quædam instrumenta per quæ facilius ad perfectionem perueniatur. Quodli.4.q.12.ar.24.addi.ad ter.par.
Consilia ordinantur ad præcepta. Quodli.4.quæstione.12.articu. 24. addi.ad ter.par.
Consilia simpliciter ordinæ naturæ sunt priora præceptis. Quodli.5.q.10.art.19.addi.ad ter.par.
Consilia cadunt sub præcepta secundum animi præparationem. Quodli.6.q.7.ar.12.addi.ad ter. par.
Consilia aliquando parant viam ad præcepta. Quodli.4.quæsti. 12.art 23.addi.ad ter.par.
Consilia ordinantur sicut ad finem ad præcepta prout sunt interiorum actibus virtutum. Quodlibet.4.quæstione.12. artic. 24. addi.ad.ter.par.
Consilia euangelica simpliciter proposita sunt paupertas, castitas, obedientia. q. 108.4.c.pag 355 pri.secun. par.
Consilia oportet esse de his per quæ expeditius potest consequi beatitudinem. q.108.4.c.pag ead.& par.
Consilia quædam determinata conuenienter in lege noua sunt proposita. q.108.4.o.pag.ead.& par.
Consilia tria euangelica generalia de se sunt omnibus expedientia. sed alicui ex eius in dispositione experientia non sunt. q.108.2.1.pag.352. pri.secun par.
Consilia multa Christi sunt de præcepto quò ad præparationem animi. q.108.1.2.4.4.pag.354 pri.secun. par.
Consilia vide Prudentia. Virtus. pri.secun.par.
Consiliorum observantia, est difficilior quam observatio præceptorum quantum ad exteriores actus. Quodlibet.4.quæstio. 12.ar.24.addi.ad ter.par.
Consiliarius facit spes & magis timor quo ad solicitudinem, nō quo ad facultatem consiliandi. quæstione. 44. 2. pagina. 150. pri.secun.par.
Constantia & inconstantia sunt in ratione. quæst. 53. attic. 3. pa. 187. secunda secun.par.
Consuescere vel disconsuescere res naturales non possunt. quæstio 51.1.c.pag.142. pri.secun.par.
Consuetum efficitur delectabile ad operandum, inquantum efficitur connaturale. q.32.2.3.&.8.3.pag.104.pri.sec.par.
Consuetudo multum operatur ad bene memorandum. quæstio. 49.art.1.2.pag.176. secunda secun. par.
Consuetudo habet vim legis, abolet legem, & est legum interpretatrix. q.97.3.o.pag.303.pri.secun.par.
Consuetudo vim legis obtinere non potest contra legem diuinam vel naturalem. q.97.3.o.pag.ead & par.
Consuetudo si maneat eadem ratio legis non vincit legem. sed lex consuetudinem, nisi forte lex non sit possibilis secundum consuetudinem patriæ. q.97.3.2.pag.305.pri.secun.par.
Consuetudo. vide Proni.pri.secun.par.
Consummatio operum naturæ fuit septimo die: in incarnatione Christi consummatio gratiæ: in fine mundi consummatio gloriæ. q.73.ar.1.ad.1.pri.par.
Contemplatio impeditur in nobis ex exteriori operatione, quod non sit in angelis. q.112.art.1.ad.3.pri. par.
Contemplatio diuinorum est operatio maximè propria homini & maximè delectabilis. q.3.1.c.pag.12.pri.secun.par.
Contemplatio maximè quæritur propter seipsam. quæstione.3. c.pag.12.pri.secun. par.
Contemplatio secundum se non habet rationem mali sed per accidens tantum. q.35.1.3.pag.212.pri.secun.par.
Contemplatio quam habuerunt angeli ante confirmationem & homo ante peccatum non tollebat necessitatem fidei. sed altior erat nostra contemplatione. quæstione.1.articu.1.1.pag 3. secunda secun. par.
Contemptus maior de Deo per peccatum, maiorem reatum incurrere facit. q.88.3.c.pag.413.ter.par.
Contritio quadruplex scilicet color rhetoricus, impugnatio veritatis scitæ, vel falsitatis sine modo, & moderatè, prima & quarta est bona, secunda est peccatum mortale, tertia est peccatum veniale, nisi sit cum scandalo. q.38.ar.1.pa.142. secunda sec.par.
Contentio importat contrarietatem in loquutione, sicut discordia contrarietatem in voluntate quo ad intentionem, vel quo ad modum. quæstione 8. articulo 1. pagina. 45. secū. sec. partis
Contentio est filia inanis gloriæ. quæstione 38. articulo 2. pagina 147. secunda secundæ partis
Contentio & discordia oriuntur ex inuidia ratione termini à quo sed ex inani gloria ratione termini ad quem. quæstione 38. ar. 2.2.pag.14. secunda secun. par.
Continens propriè est qui perfistit in ratione recta à pranis concupiscentiis abstinens, non autem qui perfistit in ratione perversa abstinens à bonis, sed est obstinatus. quæstione.155. artic.2.ad secundum. pag 343. secunda secun. par.
Continens dicitur post experientiam delectationis venereæ, castus autem ante eam. q.151.art.2.pag.512. secunda secun par.
Continentia vt est abstinentia ab omni delectatione veneris est virtus, non autem quæ est cum pranis concupiscentiis quibus resistit. q.155. artic. 1. pag. 343. secunda secun. par.
Continentia nunc est laudabilis, quod in statu innocentiæ non fuisset. q.98.art.2.ad.3.pri.par.
Continentia & perseuerantia non sunt perfectiones appetitiuæ virtutis sensitiuæ, sed rationalis partis. quæstione.58.3.2. pag. 172. pri.secun.par.
Continentia à delectationibus, & perseuerantia à vitiis, non sunt virtutes, sed aliquid minus virtute. q.58.3.2.pag ead.& par.
Continentia & incontinentia propriè sunt circa delectationes quæ possunt esse naturales homini, non autem circa eas quæ sunt contra naturam. quæstione.155. articulo.2.ad quintum. pagina.542. secunda secun par.
Continentia & incontinentia proprius sunt circa delectationes venereas, quam ciborum. quæstione.155. articul.1. pagina.542. secunda secun. par.
Continentia propriè est tantum circa concupiscentias tactus. q. 156.ar.2.pag.547. secunda secun par.
Continentia secunda est potior quam temperantia, prima verò econuerso. q.55.art.4.pag.190. secunda secun.par.
Constantia in arduis & terribilibus est pars fortitudinis, quæ autem est circa delectabilia est pars continentiæ, quæ est pars temperantiæ. q.153.art.5.2.pag.522. secunda secun. par.
Continentia & perseuerantia sunt partes constantiæ firmiter persistentes, prima est contra concupiscentias: secunda verò contra tristitias. q.55.ar.5.ad ter.pag.187. secunda secun. par.
Continentia est tantum in voluntate subiectiuè. quæstio.155. ar. 3.pag.545. secunda secun. par.
Continentia potest attribuirationi sicut primo mouenti & incontinentia concupiscibili. licet vtraque sit in voluntate vt in proprio subiecto. q.155.ar.1.ad secun.pag.544. secunda sec.par.
Continentiam efficacius operatur macceratio carnis per abstinentiam cibi & potus quam per subtractionem vestium vel per laborem corporalem. q.188.art.6.pag.678. secunda secun.par.
Contingit aliquid in rebus naturalibus præter naturam dupliciter. q.105.art.6 ad.1.pri. par.
Contingens vide Futurum. pri.secun.par.
Contingentia & casualia diuinæ prouidentiæ subduntur. quæst. 22.art.2.ad.1.pri.par.
Contingentia penes causas proximas attenditur. quæstione. 14. ar. 3. ad. 1. pri.par.
Contingentia secundum quod subsunt diuinæ scientiæ sunt necessaria. q.14 arti.13.ad.3.pri par.
Contingenter nihil euenire potest respectu causæ vniuersalis. q. 103.attic.2.pri.par.
Continuitatis motus angeli & corporis mobilis differentia per applicationem virtutis & magnitudinis ad locum: & solutio demonstrationis Aristo. q.53.art.1.ad.1.pri. par.
Contrahi dicitur quod simul cum sua causa ex necessitate trahitur q.14.3.c.pag.91 ter. par.
Contrarium plura vni non secundum idem, sed secūdum diuersa, nihil prohibet. q.45.1.2.pag.132. pri secun par.
Sicut quieti naturali contrariatur & quies violenta eiusdem corporis & quies naturalis alterius corporis, ita in affectibus animæ delectationi opponitur & delectatio & tristitia. quæst. 2. 8.1.pag.102. pri. secun.par.
Contrarietas quomodo est in intellectu componente & diuidente. q.89.attic.5.pri. par.
Contrarietas mutatiua est secundum accessum & recessum ab eodem termino motuum verò secundum contrarietatem terminorum. q.23.2.1.pag.79. pri.secun.par.
Contrarietas prima tantum inuenitur in passionibus concupiscibilis. vtraque verò in passionibus irascibilis. quæstio.23.2.2. pag.80. pri.secun. par.
Contrarias delectationes in affectibus animæ esse contingit. q. 31.8.o.pag.102. pri.secun. par.
Contrarium alterius contrarij esse causam quomodo contingit.

q.49 arti.1.ad.2.pr.par.
Contrarium. Ab his quæ sunt secundum locum processit nomē distantiæ ad omnia contraria. q.7.1.c.pag.28. pri.secun.par.
Contrarium quandoque per accidens est causa contrarij. quæst. 32.4.1.pag.104. pri.secun.par.
Contrarium propriè palsio iræ habere non potest. quæstio.25.3 o.pag.80 pri. secun.par.
Contraria in re non sunt contraria in anima. quæstiõe.35.5 c.pa. 112. & quæstione.53.1.c.pagin.134. & quæstio.54.2.1.pag.156. & q.64.1.3.pag.191.4ti.secun.par.
Contraria aliqua contingit esse secundum formam generis, & secundum formam speciei. q.35.4.c.pa.112. pri. secun.par.
Contraria simul esse non posse quomodo intelligitur cum tamē bonum & malum simul esse possint. quæstione.48.articulo.3. ad 3.pri.par.
Contraria possunt inesse eidem, non secundum idem. quæstio. 46.8.1.pag.122.ter.par.
Contrariorum vnum est causa alterius per accidens tantum. qu. 10.1.3.pag.238.ter.par.
Contrariorum idem esse causam secundum diuersa, nihil prohibet. q.32.3.2.pag.104. pri.secun.par.
Contrariorum species specificatæ per cōparationem ad aliquid extra possunt habere conuenientiam inter se, non autem species absolutæ. q.35.4.c.pag.112. pri secun.par.
Contrariorum, terminorum quietes sunt contrariæ. quæsti. 31.8. c.pag.102. pri.secun.par.
Contrariorum potest esse vnus habitus inquantum conueniunt in vna ratione communi. q.54.2.1.3.1.pa.156. pri.secun.par.
Contrariis composita necessariò dissoluuntur. quæstione.14.2.c. pag.91.ter.par.
Contra passum idem est quod iustum commutatiuum tantum. q. 61.ar.4.pag.110. secunda secun.par.
Contra passum primò inuenitur in passionibus iniuriosis, secundò in ablatione rerum per vim, tertiò in commutationibus voluntariis. q.61.ar.4.pag.ead. secunda secun.par.
Contritio propriè de originali peccato non est cum non nostra voluntate sit inductum, sed potius naturæ corruptæ origine contractum. potest tamen de eo aliqua dupliceritia esse. quæst. 2.ar.2.addi.ad ter. par.
Contritio maior de vno peccato quàm de alio necessario est. qu. 3.ar.2.addi.ad ter.par.
Contritio potest accipi dupliciter, vno modo secundum quod figitur in singulis peccatis respondet. alio modo secundum quod est simul de omnibus. q.3.ar.2.addi.ad ter.par.
Contritio nunquam vera esse potest sine voto claustri Ecclesiæ. Quodlibet.4.q.7.ar.10.addi.ad ter.par.
Contritio cordis sacrificium est in quo peccata soluuntur. quæst. 3.ar.1.addi.ad ter.par.
Contritio quo per charitatem perfecta fuerit eo non modo culpæ sed omnis pœnæ remissionem operari potest. quæstione.5. ar.2.addi.ad ter.par.
Contritio cum sit actus pœnitentiæ, maximè homini expediret continuè de peccatis conteri, & moderate dolere. quæstione. 4.ar.2.addi.ad ter.par.
Contritio habet duplicem dolorem, vnum rationis, qui est displicentia peccati commissi, & alium dolorem habet in sensu. 9.1.art.2 addi.ad ter.par.
Contritio potest considerari dupliciter scilicet quantum ad sui principium & quantum ad terminum. quæstione.2.articulo. 6.addit.ad ter.par.
Contritio est dolor pro peccatis assumptus, cum proposito confitendi & satisfaciendi. q.1.ar.1.addi.ad ter.par.
Contritio quid sit & quæ complectatur. quæstione.1.articulo.1. addi.ad ter.par.
Contritio vt dolor est de peccatis in ipsa voluntate consistens, omnium dolorum maximus est. q.5.ar.1.addi.ad ter.par.
Contritio vt in parte sensitiua derivatur ex rationis displicentia de peccatis, non est alius doloribus maior. quæstione 3.articul. 1.addi. ad ter.par.
Contritio perfecta omnem delet culpam. quæstione.5. articulo. 3.addi.ad ter.par.
Contritio rectitudinē voluntatis cum importet actus virtutis necessario est, scilicet pœnitentiæ, cuius est detestari præterita delicta. q.1.ar.2.addi.ad ter.par.
Contritio tam dispositiuè, quam effectiuè instrumentaliter remissionem peccatorum causat. quæstione. 5. articulo.1. addit. ad ter. par.
Contritio non nisi præterita peccata propriè respicit, futura autē præcauet, quatenus ipsi prudentia adiungitur. quæstione.2.ar. 4.addi.ad ter. par.
Contritio. In tempore præcedente iustificationem oportet quod homo singula peccata commissa detestetur, quorum memoriam habet ex cuius cōsideratione sequitur in anima quidam

motus detestantis vniuersaliter omnia peccata commissa & oblita: quia homo sic dispositus de his quæ non meminit contereretur si memoriæ adessent. q.13.c.1.pag.81 pri sec.par.
Contritio debet esse de singulis peccatis mortalibus. quæstione. 87.1.c.1.pag.411.ter.par.
Contritio de venialibus non requirit propositum non peccandi. q.87.2.1.pag.410 ter.par.
Contritio virtualis & non habitualis requiritur ad remissionem venialium. q.87.1.o.pag.411.ter.par.
Contritio non semper delet omnem pœnam. quæstione 86.4.o. pag.410.ter.par.
Contritio nulla est de alienis peccatis. quæstione.2. articul.5. addit.ad ter.par.
Contritio requiritur de singulis mortalibus peccatis. quæstio.2. ar.6.addit.ad ter.par.
Contritio quo ad suum principium, de singulis mortalibus est, quo ad terminum verò vna omnium contritio est. quæstio.2. art.6.addi.ad ter.par.
Contritio maior dolor est. qui esse possit in natura quæstione.3. ar.1.addi.ad ter.par.
Contritio actus est virtutis. q.1 ar.2.addi.ad ter.par
Contritionis intentio potest attendi dupliciter scilicet ex parte charitatis, & ex parte doloris sensibilis. quæstione.5.articu.2. addi.ad ter.par.
Contritionis dolor, vt est in ratione nimius nequaquam est, vt autem in sensu excessus aliquis in eo culpabilis esse potest. quæ. 3.ar.2.addi.ad ter.par.
Contritionis dolor duplex, scilicet sensitiuus & intellectiuus. q 84.8.9.o.pag.406.ter.par.
Contritionis definitio. q.1.arti.1.addi.ad ter.par.
Contritionis tempus tota hæc vita est. q.1.ar.1.addi.ad ter.par.
Contumelia principaliter oritur ex ira, secundò ex stultitia, quia conuenit cum ira. non autem ex superbia directè nisi dispositiuè. q.72.ar.4.pag.256, secunda secun.par.
Contumelia est ducere id quod est contra honorem alicuius in notitiam eius, & aliorum, quod sit principaliter per verba, secundò per alia. q.72.art.1.pag.254. secunda secun. par.
Contumelia est tantum de culpa, committum est de persona: sed improperium est de indigētia: quandoque tamen vnum ponitur pro alio. q.73.art.1.3.pag ead. secunda secun. par.
Contumelia est contra honorem & palam, detractio est contra famam & occultam, susurratio verò contra amicitiam. derisio autem erubescere facit. q.73.ar.1.pag.253 secunda secun. par.
Contumelia & conuitium ex intentione dehonorandi notabiliter sunt peccata mortalia, si autem ad correctionem seruato debito modo, non sunt peccata. quæstione.72.articulo.1. pagina.255 secunda secun. par.
Contumeliæ & detractiones debent reprimi ad correctionem audacium, & ad vitandum scandala. quæstione.72. articulo.3. pag.255. secunda secun par.
Conueniens fuit quod Deus permitteret hominem tentari à diabolo in statu innocentiæ & iuuari faceret ab angelis bonis. q.165.ar.1.pag.585. secunda secun.par.
Conuenientia fidei non semper diminuunt promptitudinem voluntatis ad credendum, & per consequens non diminuunt ritum fidei. q.2 ar. 6.3.pag 18. secunda secun par.
Conuersatus est Christus inter homines. quæstione.40.1.o.pagi. 197.ter.par.
Et secundum vitam austeram & pauperem. quæstione.40.2.3.o. pagi.198.ter.par.
Et secundum legis præcepta q.40.4.o.pag.199.ter.par.
Conuersatio Christi cum discipulis ante ascensionem fuit crebra. q.55.3.1.pag.256.ter.par.
Conuertus ad fidem potest dimittere vxorem, nec secum cohabitare, cum converti non vult, nec illi debitum reddere tenetur. q.59.ar.4.addi.ad ter.par.
Conuersio potest esse sine auersione, vt in peccato veniali. quæ. q.86.4.c.pag.410.ter.par.
Conuersio panis in corpus Christi differt ab aliis. quæstio. 75.4. o.pag.354.ter.par.
Conuersio supernaturalis est creatione difficilior. q.75.5.o.pagi. 356.& q.75.2.3.pag 359. ter.par.
Conuersio fit tantum in vltimo instanti prolationis totius formæ. q.75.7.o.pag.357.& q.78.4.3.pag.377.ter.par.
Conuersio importat ordinem substantiarum. quæstione.75.4.1. pag.355.ter.par.
Nec est formalis sed substantialis, ideoque dicitur transubstantiatio.75.4.o.pag.31 ter.par.
Conuersione panis in corpus Christi facta Christus nullo modo mutatur in conuersionibus verò naturalibus subiectum semper mutatur. q.45.4.o.pag. ead ter.par.
Nec substantia panis annihilatur nec conuertitur in præexistētem materiam. q.75.5.o.pag.352. ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sed conuertitur tota substantia panis in totum corpus Christi.q. 75.a.4.pag.354.ter.par.
Conuersio in Deum est triplex, scilicet per gratiam perfectam: habitualem: & præparationem ad istam,quod fit diuina operatione.q.62.ar.2.ad.3.pri.par.
Conuersio in peccato actuali an prius sit quam auersio.Quodli. 6.q.9 ar.3.addi.ad ter.par
Cõuersio.vide aduersio.Concupiscentia.Miraculosum. Peccatũ. pri.secun.par.
Conniuium magis extraneis est faciendum quàm cõsanguineis, & hoc in casu,scilicet ratione indigentiæ,quæstione.31.articu. 3.1.pag. 17.secunda secun.par.
Cooperari dicitur aliquis alicui non solum sicut secundum agẽs principali agenti sed sicut adiuuans ad propinum finem.q.111. 2.3. pag.370.pri.secun.par.
Cornelius non erat infidelis quia operꝫ eius non fuissent Deo accepta.quæstio.10.ar.4.ad 3.pag.39.secunda secun.par.
Cornelius & similes ante baptismum habuerunt gratiam & virtutes per fidem & desiderium baptismi,implicitè vel explicitè q.89.4.2.pag.525.ter.par.
Corona quomodo non est ordo.q.40.ar.2.addi ad ter.par.
Corpus Christi fuit verum corpus.& non phantasticum.quæsti. 5.1.0.pag.43.ter.par.
Et fuit subiectum impressioni corporum cœlestium,quæstio. 12. 4.3.pag 83.ter.par.
Et defectibus & infirmitatibus nostris conuenienter subiacuit. q.14.1.0 pag.90.ter.par.
Corpus Christi in principio suæ conceptionis minorem quantitatem habuit, quàm habeant aliorum hominum corpora in principio suæ animationis.q.33.2.2.pag.169.ter.par.
Corpus Christi post resurrectionem fuit verum corpus.licut pr' ante mortem.q.54.1.2.pag.252.ter.par.
Corpus Christi mysticum est tota ecclesia. quæstio.8.2.3.c. pagina.62.ter.par.
Corpus.vel Quantitas.
Corpus & sanguis Christi sunt vnum sacramentum formaliter. & secundum finem,sed plura materialiter. quæstione.73.2.0ª pag.340.ter.par.
Corpus Christi mysticum est tantum res in hoc sacramento.qu. 73.3.c.pag.341.ter. par.
Corpus Christi non incipit esse in hoc sacramento per motum localem,sed per conuersionem panis in ipsum.quæstione.75. 2.4.c.pagi.350.ter.par.
Corpus Christi est in hoc sacramento.q.76.1.0.pag.360.ter.par.
Corpus Christi non esse in hoc sacramento nisi vt in signo, est hæresis.q.73.1.3.pag.340.& q.75.1.0 pag.348.ter.par
Corpus Christi sine sanguine,& econuerso.& vtrumque sine anima fuisset,si quis in triduo mortis eius consecrasset.quæstio. 81.4.0.pag.306.ter.par.
Corpus Christi est localiter in cœlo,in Eucharistia autem inuisibili modo.q.75.1.3.pag.349.ter. par.
Corpus Christi in hoc sacramento non potest videri oculo corporali.q.76.7.0 pag.364.ter.par.
Corpus Christi est verè in hoc sacramento:quãdo in eo apparet puer vel caro.q.46.8.0.pag.366.ter.par.
Corpus Christi prædicto modo apparens non debet sumi: sed cum reliquiis reponi.q.82.4.3.pag.397.ter.par.
Et sacerdos tunc debet iterum celebrare vel sufficit spiritualis manducatio.q.82.4.3.pag.397.ter.par.
CorpusChristi sub sacramento videtur ab angelo, & beatis visione beatificã autem visione naturali,sicut nec à viatore, nec etiam à dæmone.76.7.c.pag.398.ter.par.
Corpus Christi offertur pro salute corporis & sanguis pro salute animæ secundum similitudinem.secundum rem verò vtrumque offertur pro vtroque.quæstione.74.1.0.pag.343.& q.79. 1.3.pag.398.ter.par.
Corpus Christi mandducatur sacramentaliter tantum:spiritualiter tantum,sacramentaliter & spiritualiter simul. quæstione 80.6. 2.2.0.pagina 354.ter.par.
Corpus gloriosum non potest naturaliter esse cum alio corpore in eodem loco. Quodli.1.4.1 0.artic.21.add.ad 3.part.
Corpus gloriosum potest esse cum alio corpore in eodem loco virtute Dei.quodli.1.q.10.ar.22.
Corpus vnum esse localiter in duobus locis, implicat contradictionem.ibidem
Corpus Christi non incipit esse in eucharistia per motum localẽ sed per conuersionem panis in ipsum. quodlib.3.quæstione. 1.art.2.addi.ad ter.par.
Corpus mortuum cuiuscunque alterius hominis à Christo non est idem numero quod prius dum viueret, propter diuersitatẽ formæ:est tamen idem identitate materiæ. quæst.25.6.3.pagi. 141.&.q.50.5.c.1.pag 249.ter par.
Corpus Christi fuit in Adam & in aliis patribus,secundum originem non autem secundum aliquid figuratum. quæstione.31.6. 0.pag.162.ter.par.
Corpus Christi est operatione spiritussancti formatum.quæstio. 31.5.c.pag 162.ter. par.
Et fuit optime complexionatum,ideò in eo maximè viguit sensus tactus.q.4.6.0.6.c.pag.43.ter. par.
Et debuit augeri,sicut corpora aliorum hominum.quæstione.33. 1.4.pag.168.ter.par.
Et in perfecta ætate habuit decentem & mediocrem quãtitatem. q.33.2.2.pag.169.ter.par.
Corpus Christi vnum & mortuum,erat idem numero simpliciter,id est,absolutè,& non erat idem numero simpliciter,id est,totaliter.q.50.5.0.pag.254.ter par.
Corpus beatorum quomodo erit spirituale. quæstione.83.artic. 1.addi.ad ter.par.
Corpus gloriosum potest simul esse cum non glorioso ibi.
Corpus glorioum non mouetur in instanti.ibidem.
Corpus Christi in cruce,& iacens in sepulchro est idem numero. quodli.4.q.5.ar.8.addi.ad ter.par.
Corpus gloriosum ratione suæ subtilitatis palpabile est.ibi.
Corpus gloriosum erit agile sicut anima. quæstione.84.articul. 2.addi.ad ter.par
Corpus Christi non est in altari localiter.quæstione. 83.articulo. 3.addi.ad ter.par.
Corpus humanum à duobus:interiori & exteriori corrumpi potest scilicet consumptione humidi & aëris infectione. quæst. 102.art.2.pri.par.
Corpus humanum & exteriora ex apprehensione animæ quomodo immutantur.q.117.ar.3.ad.3.pri.par.
Corpus infinitæ potentiæ si daretur moueret in non tempore: quod non facit virtus infinita intelligentiæ.quæstione.25.ar.1. ad.2.pri.par.
Corpus impalsibile:vt cœleste non est vnibile animæ rationali. q.91.art.1.ad.2.pri.par.
Corpus requiritur ad actionem intellectus propter phantasmata.quæst.71.ar.2.ad.3.pri.par.
Corpus Christi vnum & mortuum erat idem numero simpliciter, id est absolutè. & non erat idem numero simpliciter, id est totaliter.quodli 2.q.1.ar.1.addi.ad ter.par.
Corpus & perfectio eius requiritur ad beatitudinem viæ: & ad beatitudinem perfectam requiritur accedenter & consequenter.q.4.6.0.pag.18.pri.secun.par.
Corpus humanum est materia electa,quantum ad hoc quod est temperatæ complexionis,vt possit esse organum tactus, & aliarum virtutum sensitivarum & motiuarum. quæstione.85.6.c. pagi.370.pri.secun par.
Corpus est corruptibile ex conditione materiæ, & non ex electione naturæ.q.81.6.pag.ead.& par.
Corpus in his in quibus natum est ab anima moueri regitur ab anima despotico principatu, sicut à domino seruus: ita scilicet verò & concupiscibilis principatu politico,quo scilicet regantur liberi.quæstio.9.2.3 pagina.34 & quæstio.17.7. c.pagina.91. & q.56.4.3.pag.165.pri secun.par.
Corporis fruitio deriuatur in ipsum ab anima per redundantiam. q.4.3.4.pag.18.pri.secun.par.
Corpus.vide Cœlum pri.secun.par.
Corpus christi non incipit esse in hoc sacramento per motum localem sed per conuersionem panis in ipsum,statim in vltima prolatione verborum.quodli.7.q.4.ar.9.addi.ad ter.par.
Corpus nostrum quantum ad constitutionem propriæ naturæ, est propinquius animæ nostræ,sed quantum ad participationem beatitudinis,anima proximi est magis propinqua nobis. q.26.art.1.2.pag.102.secunda secun par.
Corpus hominis considerari potest dupliciter.quæstione.93.articulo. 1.addi.ad ter.par.
Corporis Christi species nõ sunt causa alicuius spiritualis effectus nisi mediante corpore Christi.quæstio.7.1.2.pag.340.ter.par.
Corporis Christi forma consecrationis quæ fit.quæst.80.8.0.pag. 376.& q.78.2.0.pag.374.ter.par.
Corporis Christi caro,& os & alia huiusmodi sunt sub specie vini ex naturali concomitantia:& sub specie panis ex vi sacramenti,sanguis verò econuerso.q.76.1.2.0 2.c.3.pa.360.ter.par.
Corporis Christi quantitas & alia accidentia sunt in hoc sacramento ex naturali concomitantia tantum.quæstione.76.1.3.& 3.4.0.pag.360.ter. par.
Corporis Christi tota quantitas est indifferenter sub magna, & parua quantitate specierum.quę.76.1.3.& 4.0.pa.360.ter.par.
Corporis Christi accidentia sunt in hoc sacramento mediante substantia:nec possunt immutare medium vt fiat ab aliquo corporali oculo videre possint.q.76.7.c.pag.364.ter par.
Corporis Christi accidentia intrinseca sunt in hoc sacramento:non autem accidentia per comparationem ad extra.quæ. 76.3.pag.365.ter.par.

Corpus

Corporis christi quantitas & alia accidentia sunt in sacramento ex naturali concomitantia tantum.quodlibet.7.quæstione.4. artic.8.addit.ad ter.par.
Corporis christi caro,& alia huiusmodi sunt sub specie ex naturali concomitantia,& sub specie panis ex vi sacramenti, sanguis verò econuersò.quodlib.7.q.4.ar.8.addi.ad ter. par.
Corporis cœlestis & corruptibilis differentia consequendi suã perfectionem.q.58.art.3.pri. par.
In corpore humano potest esse deformitas dupliciter scilicet ex defectu alicuius membri vel ex indebita partium dispositione q.85.ar.1.addi.ad ter par.
Corpora non viuentia generant sibi simile immediatè: viuentia verò vtroque modo.q.118 ar.1.pri.par.
Corpora plura simul esse in eodem loco est impossibile. quæsti. 67 ar.2.pri.par.
Corpora cœlestia seruiunt homini dupliciter.scilicet ad substentationem corporalis vitæ,& ad profectum cognitionis diuinæ q.91.art.1.addi.ad ter.par.
Corpora damnatorum non resurgent cum suis deformitatibus q.86.ar.1.addi.ad ter. par.
Corpora sanctorum post resurrectionem lucida & clara erunt. q.85.ar.1.addi.ad ter.par.
Corpora plura possunt simul esse in eodem loco virtute Dei,non autem naturaliter.quæstio.51.1.pagin.252.& qu.57.4.3.pag. 263.ter.par.
Corpora gloriosa erunt palpabilia,sicut corpus Christi post resurrectionem, & habebunt qualitates tangibiles.quęstione.54. 2.2.pag.253.ter.par.
Corpora gloriosa erunt colorata colore debito,secundum naturam suarum partium.54.2.0.pag.253.ter.par.
Corpora animata quæ non accipiunt immediatè debitam quãtitatem:sicut corpora inanimata.q.78.ar.2.ad.3.pri.par.
Corpora cœlestia ideò sunt incorruptibilia,quia non habent materiam contrarietati subiectam.q.75.art.3.pri.par.
Corpora cœlestia mouentur ab aliqua substantia apprehendẽte & non solum naturali:vt grauia & leuia.q.70.ar.3.pri.par.
Corpora cœlestia necessario ponuntur principium generationis & corruptionis inferiorum q.115.ar.3.ad.2.pri.par.
Corpora cœlestia non imprimunt directè in hominis voluntatẽ sed per accidens& indirectè.q.115.ar.4.pri.par.
Corpora cœlestia quia non habent nisi naturalem operationem: nullum inordinationis in eorum naturali operatione esse non potest.q.65.ar.1.ad.2.pri. par.
Corpora cœlestia quomodo in dormientibus imprimunt quædam signa futurorum in eorum imaginatione. quæstione 86. art.4.ad.2 pri. par.
Corpora cœlestia maiorem claritatem accipient in illa vltima innouatione vt quasi sensibiliter Deus ab homine videatur.ibi.
Corpora sanctorum non mouentur in instanti.ibid.
Corpora duo per miraculum fieri potest quod sint in eodem loco.q.83.art.1.addi.ad ter.par.
Corporale debet esse album & lineum.quæstione.83.3.7.pagin. 401.ter.par.
Corporalia bona vel mala per se loquendo quanto magis considerantur,minora apparent.q.42.5.c.3.pag 218.pri.secun. par.
Corporalium & incorporalium diuersa ratio continentiæ essendi in loco.q.8.art.1.ad.2 pri.par.
Cor.Motus cordis secundum naturam est,& non secundum voluntatem.q 17.5.2.pag.56.pri.secun.par.
Cor est prima pars virtute in ordine partium animalis.q.90.3.3. pag.426.ter.par.
Cor paruum habentes secundum quantitatem,sunt magis audaces.& animalia illud magnum habentes,sunt magis timida.q. 45.1.c.pag.153.pri.secun.par
Cor.vide Audacia.pri.secun.par.
Cor & corpus sunt applicanda cultui diuino.quæstione.95.artic. 2.pag.339.secunda sec.par.
Cordis motus est principium corporalis motus.quæstione. 17. 9 2.pag.56.pri.secun.par.
Cordis motus & genitalium non obedit rationi. quæstione.17. 9.2.3.pag.ead.& par.
Cordis est duplex infirmitas,vna in substantia eius, quæ immutat naturalem complexionẽ ipsius & temperiem est mortalis, alia est propter inordinationem motus eius. vel alicuius eorum quæ circumstant cor:quæ non semper est mortalis.q.74.9.2. pag.237.pri.secun. par.
Corrigens si est in peccato mortali potest ex officio,& debet cũ humilitate & timore redarguere & iudicare consimiles, vel etiam existentes in minori peccato,non autem si sit publicum q.33.ar.5.pag. 27.secunda secun.par.
Correctio est vtilis ad emendationem ad quam tamen non sufficit sine auxilio Dei. quæstione.33. articul 0.2.1.pagina.124. secunda sec. par.
Correctio duplex, scilicet occulta & ostensiua tantũm: prima pertinet ad Prælatos tantũm,secunda verò ad omnes.quæstio. 33.arti.1.pag 124.secunda sec.par.
Correctio fraterna est actus charitatis coactiua vero est actus iustitiæ.q.33.art.1.2.pag.125 secunda secun.par.
Correctio vtraque est in præcepto sed secunda solum quando delinquens occurrit cum commoditate corripiendi & spe emendationis,& superior deest.quæstione.33.articul.2 pagina.124. secunda secun.par.
Correctio fraterna ex charitate procedere debet quodlib.11.q. 10.articul.12.
Correctio fraterna aliquando publica, aliquando secreta esse debet.ibidem.
Correctio fraterna non præcedit accusationem bene quidem denunciationem.ibidem.
Correctio est vtilis,vt ex dolore eius voluntas regenerationis oriatur,non tamen est sufficiens sine Dei auxilio.quæstio. 109. 8.2.pag 364.pri.secun.par.
Correctionis fraternæ ordo seruandus est in peccatis occultis tantum.q.33.art 7.pag.128.secunda secun.par.
Correctionem dimittens quia non speras correctionem, sed timet sequi peius non peccat. quæstione.33. articulo.6. pagina. 127.secunda secun.par.
In correctione fraterna admonitio est principaliter actus charitatis quasi imperantis,prudentiæ verò secundariò quasi exequentis & dirigentis.q.33.art.1.2.pag.125.secunda secun.par.
Correctione fraterna primò debet frater admoneri secretè, secundò debet dici prælato secretè,tertio testes adhiberi,quartò publicari.q.33.ar.8.1.pag 129.secunda secun.par.
Corripiendus est prælatus à subditis,sed in secreto tantum & reuerenter.nisi propter periculum fidei fiat publicè. sicut Paulus publicè corripuit Petrum quæstione.33.articulo.4. pagina. 126.secunda secun.par.
Corrum. est formam separari à materia.q.50.artic.5.pri.par.
Corrumpi per se siue per accidens:non conuenit formæ habenti esse per se.q.75.art.6.pri par.
Corruptio. Aliquid dicitur corrumpi dupliciter, scilicet per se & per accidens.q.55.1.c.pag.254.pri.secun.par.
Corruptio mors & omnis defectus est contra naturam particularem,non autem contra naturam vniuersalem.q.42.1.3. pagina. 121.& q.85.6.0.pag.270.pri.secun.par.
Corruptio.vide Sacrificium. Sal.pri.secun.par.
Corruptio triplex,scilicet corporalis tãtum,id est fractio signaculi virginalis.vel resolutio seminis quocunque modo, & corruptio mentis tantum,id est consensus in rem veneream sine opere,& vtraque simul in tertia amittitur virginitas irreparabiliter,in secunda reparabiliter,in prima nullo modo. quæst. 152.art.1.pag.514.sec.secun.par.
Corruptio duplex,scilicet separatio formæ à materia:& resolutio in elementa.q.50.5.c.pag.240.ter.par.
Corruptionem omnem à muliere Deus potest auferre corporis & mentis:non tamen,quod corrupta non fuerit.quæst.25.art. 4.ad 3.pri parte.
Corruptiones & defectus in naturalibus quare sunt de intentione naturæ vniuersalis q.22.art.2.ad 2. pri.parte.
Corruptibile & incorruptibile secundum formas non faciunt composita genere differre.q.76.artic 3.ad 2.pri.par.
Corruptibilis & incorruptibilis corporis per naturam impossibile est quod sit vna materia.q.66.artic.2.pri.par.
Costa Adæ fuit de perfectione eius, prout erat principium speciei humanæ,& non vt erat individuum:& quomodo multiplicata fuit.q.92.art.3.ad 1.& 2.pri.par.
Costa.ver.Adam.
Create demonstrat potentiam infinitam non ex re facta, sed ex modo faciendi q.45.art.5.ad 3 pri.parte.
Creatio animæ non est ante corpus,sed simul creatur cũm corpori infunditur.q.118.artic.3.pri.par.
Creatio est media inter Deum & creaturã:& quomodò est creatura & relatio.q.45.art.3.ad 2.& 3.pri partic.
Creatio non est mutatio nisi secundum modum intelligendi.q. 41.art.2.ad 2.pri par.
Creatio ordinem originis præsupponit filij à patre, per quem omnia facta sunt:& spiritus sancti ab vtroque:per quẽ omnia gubernantur.q.45.art.6.ad 2.pri.par.
Creatio magis respicit esse,quàm rationem. quæstio.2.7.3.pagina. 10.ter.parte.
Creatura est mirabilis.q.15.2.c.pag.87.ter.par.
Creatura corporalis quia particulare quoddam bonum est: sequitur contrarietas in ea.q.65.art.1.ad 2.pri.par.
Creatura ens & bonum denominatur à primo ente per modum cuiusdam assimilationis.q.5.art.4.pri.par.
Creatura ex se non retrahit hominem à Deo,sed ab vsu vtentis. q.65.art.1.ad 3.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Creatura materialis simpliciter ex parte formæ finita est secundum rationem materiæ, infinita secundum quid. quæstione. 50. ar. 2. ad. 4. pri. par.
Creatura quælibet sic se habet ad Deum, sicut aër ad solem illuminantem. 1. 104. ar. 1. pri. par.
Creatura quomodo dicitur odio haberi à Deo. quæstione. 20. ar. 2. ad. 4. pri. par.
Creatura rationalis libere & per se agit, irrationalis verò mota à Deo. q. 19. art. 2. ad. 5 pri par.
Creatura rationalis licet habeat dominum sui actus: indiget tamen gubernari à Deo. q. 103. art. 5. ad. 3. pri. par.
Creatura spiritualis requiritur ad perfectionem vniuersi. quæsti. 50. art. 1. pri. par.
Creatura potest per se deficere à bono, & in non esse reduci, nisi diuinus conseruetur. quæstione. 109. 2. 1. pagi. 538. & quæ. 112. 3. 2. pag. 566. pri secun. par.
Creatura sicut esse habet ab alio, & in se considerata nihil est ita indiget conseruari ab alio. quæstione. 109. 2. 2. pagina. 538. pri. secun. par.
Creaturam esse Deo similem conceditur, sed non econtra. quæ. 4. ar. 3. ad. 4. pri. par.
Creaturam non redigi in nihilum natura demonstrat. quæstione. 104. ar. 4. pri. par.
Creaturæ in quibus apparuit Spiritussanctus mysterio angelorū sunt factæ ad personam spiritussancti significandam, & non angeli. q. 45. art. 7. ad. 3. pri. par.
Creaturæ, quod se per seipsam conseruet in esse: & non potest eō municari à Deo. q. 104. ar. 1. ad. 2 pri. par.
Creaturæ cuiuslibet suppositum, & natura differunt. quæstio. 17. 3. pag. 110 ter. par.
Creaturæ irrationali secundum se non debetur ab homine aliqua subiectio vel honor: sed est homini, naturaliter subiecta. q. 103. ar. 4. ad. 3. pag. 376. secunda secun. par.
Creaturæ dupliciter sunt in Deo, vel sicut in conseruante, vel sicut in sciente quę sunt vita in Deo. q. 18. ar. 4. ad. 1. pri. par.
Creaturę essentialibus principiis distinguntur, & non per relationes q. 39. art. 1. ad. 1. pri. par.
Creaturas primas statim Deus perfectè produxit absque alia dispositione vel operatione creaturæ præcedente. quæstione. 5. 7. 2. pag. 22 pri. secun. par.
Creaturis spiritualibus triplex mensura conuenit secundum tria in ipsis considerata q. 10. art. 5. ad. 1. pri. par.
Credere est super potentiam hominis naturalem. quodlibet. 2. q. 4. ar. 6. addi. ad ter. par.
Credere tenetur homo secundum hoc quod adducitur à Deo ad credendum. ibidem.
Credere tenebantur homines auctoritati legis & non resistere vocationi diuinæ. quodlibet. 1. q. 1. ar. 6. addi. ad ter. par.
Credere est cum assensu cogitare quæstione. 2. articulo. 1. pagina. 9. secunda secun. par.
Credere Deo, Deum, vel in Deum non sunt tres actus sed vnus, & idem habens diuersas relationes ad obiectum fidei. q. 2. ar. 2. 3. pag. 12. secunda secun. par.
Credere Deum non conuenit infidelibus ea ratione qua ponitur actus fidei. q. 2. ad. 2. pag. ead. secunda secun. par.
Credere tenetur explicitè quilibet articulos fidei: extera autem quæ continentur in sacra scriptura implicitè. quęstione. 2. artic. 5. pag. 14. secunda secun. par.
Credere explicitè mysterium incarnationis Christi, est de necessitate salutis. q. 2. art. 3. pag. 117. secunda secun. par.
Credere explicitè mysterium trinitatis est de necessitate salutis, q. 2. ar. 8. pag. 16. secunda secun. par.
Credere de Deo quia est & quia remunerator est, fuit necessarium quo ad omnes & semper: sed non sufficit quo ad omnes & omni tempore. quæstione secunda, articulo. 8. ad. 1. pagina ead. secunda secun. par.
Credere est actus fidei meritorius quæstione secunda, articulo. 9. pag. 17. secunda. secun. par.
Credens inducitur ad credendum, auctoritate diuina. quæst. 2. ar. 9. ad. 3 pag. 18. secunda secun. par.
Credens implicitè habet habitum fidei: discredens autem minimè. quæstio. 1. ar. 4. ad. 1 pag. 28. secunda secun. par.
Credenda non æqualiter creduntur, sed maiores plura tenentur explicitè credere. q. 2. art. 1. pag. 11. secunda secun. par.
Credenda nobis proponuntur non solum ea ad quæ ratio attingere non potest, sed etiam aliqua ad quæ ratio recta pertingere potest. q. 99. 1. 2 pag. 1. 0. pri. secun. par.
Credibilia aliqua sunt de quibus est per se fides, aliqua verò non nisi in ordine ad alias. q. 1. ar. 6. pag. 7. secunda secun. par.
Crudelitas sexti, & septimi opponuntur clementiæ & mansuetudini. quæstione centesima quinquagesima septima. articul. 1. ad 3 pagi 550. secunda secun. par.
Crudelitas est vitium humanum excedens modum puniendi cul pas. sed feritas siue ęquitia est bestialis. quæstione. 159. articulo. 2. pa. 560. secunda secun. par
Crucifigi voluit Christus in loco Caluariæ. quæstione. 46. 10. 3. pag. 224. ter. par.
Crucifixus est Christus hora tertia singuis Iudæorum. & hora sexta manibus militum. quæstione. 45. 9. 1. pagina. 221. &. q. 83. 2. 3. pag. 400. ter. par.
Crucifixi cum Christo dicuntur qui quęlibet arctioris disciplinę institutа subeunt. q. 46. 11. c. pag. 226. ter. par.
Crux. ver. Altare.
Crux Christi designat mysticè vitam christianam quæstione. 46. 4. c. pa. 219 ter. par.
Est est remedium contra peccatum totius mundi. quæstio. 46. 10. 3. pag. 224. ter. par.
Crucis mortem Christus conuenienter assumpsit. quæstione. 46. 4. 0 pa. 218. ter par.
Crucis signum multiplex in missa significat passionem Christi, secundum diuersas partes. quæstio. 83. 5. 3. pag. 402. ter. par.
Crucis signum non requiritur in sacramento pœnitentiæ. quæst. 84. 4. 3. pag. 405. ter. par.
Culpa, peccatū & malum idem sunt in actibus voluntarijs. quęst. 21. 2. c. pag. 75. pri. secun. par.
Culpæ rem sic fit per coniunctionem hominis ad Deum à qua separat omnis culpa mortalis perfectè & venialis imperfectè. q. 86. 4. c. pag. 4 0 &q 67. 1. c. pag. 411. ter. par.
Culpæ & pœnæ vniuersalis absolutio in perceptione baptismi, & in martyrio. quæstione. 68. 2. 1. pagina. 317. & quæstione. 87. 1. 2. pag. 441. ter. par.
Cultus Dei exterior est quædam fidei protestatio per exteriora signa. q. 63. 4. 3 pag. 258. ter. par.
Cultus diuini finis est vt homo det gloriam Deo, & ei subiaceat mente & corpore. quæstione nonagesima tertia, articulo. 2. pag. 539. secunda secun. par.
Cultus Dei primo ordinatur ad reuerentiam Dei, secundò ad instructione hominum à Deo, tertio ad directionem actuum humanorum secundum institura Dei. quæstione 92. articulo. 2. pagina. 538. secunda secun. par.
Cultus Dei duplex, interior in coniunctione ad Deum per intellectum & affectum. id est, in deuotione mentis, & exterior in sacrificiis oblationibus, & huiusmodi. quæstione. 84. articul. 2. pag. 295. secunda secun. par.
Cultus Dei exterior præcipitur tertio præcepto decalogi. quæst. 122. artic. 4. pag. 416. secunda secun. par.
Cultus Dei potest esse aliquid pernicioſum id est, falsitas duplicitер, scilicet ex parte rei signatæ: vel ex parte colentium contra mortem ecclesiæ. quęstione nonagesimatertia, articulo. 2. pag. 539. secunda secun. par.
Cultus Dei potest esse aliquid superfluum non secundum quantitatem absolutam: sed quia non proportionatur fini. quæstio. 93. artic. 2 pag. ead. secunda secun. par.
Cultus exequiarum defunctis prodest non per se, sed per accidēs q. 71. art. 11 addi. ad ter. par.
Cultus disparitas matrimonium præcedens impedit ne contrahi possit. q. 59. ar. 4. addi. ad ter. par.
Cultus Dei interior consistit in coniunctione ad Deū per intellectum & affectum. Cultus verò exterior in sacrificiis oblationibus & huiusmodi. quæstione. 99. 3. c. pag. 310. &. quæst. 102. 5. 4. pag. 331. pri. secun. par.
Cultus interior impeditur per peccata exterior verò per quasdā immunditias corporales. quęstione. 102. 5. 4. pagina. 331. pri. secun. par.
Cultus Dei exterior ad hoc præcipuè ordinatur vt homines Deū in reuerentia habeant. q. 102. 4 c. pag. 327. pri. secun. par.
Cultus interioris triplex status distinguitur, scilicet veteris legis, nouæ legis, & beatorum. quæstione. 101. 2. c. pagin. 322. &. q. 103. 3. c. pag. 338. pri. secun. par.
Cultus specialis & honor qui Græce dicitur theosebia vel eusebia debetur Deo, & omnium primo principio. 4. 81. ar. 2. pag. 284. secun. secun. partis
Cultus Dei consistit in recipiendo diuina: vel in tradendo ea aliis. quæstione 83. 2. 3. 4 6. c. pagina 280. ter. par.
Cultus Dei, in statu naturæ hominibus determinabatur solo interiori instinctu, & non aliqua lege exteriori. quæstione 60. 5. 3. pagina 173. terti. par.
Cultus Dei est duplex, scilicet interior & exterior. quæstione. 101. 2. c. pagi. 322. pri. secun. par.
Cultus interior consistit in hoc quod anima coniugatur Deo per intellectum & affectum. q. 10 2. c. pag. ead. & par.
Cultus exterior proportionari debet cultui interiori: qui consistit in fide, spe, & charitate. quæstione. 0. 2. c. pag. ead. & quæ. 103. 3. 0. pag. 351. pri. secun. par.
Cultus exterior diuersificatus secundum diuersitatem interioris cultus. q. 101. 2. c pag. 322. & q. 103. 3. c. pag. 338. pri. secun. part.

Cultus

Cultui Dei anima & corpus applicari debent. quæstione. 101. 2. c. pag. 322. pri. secun. par.
Ad cultum diuinum pertinet aliquod sacramentum tripliciter, scilicet per modum actionis: per modum agentis, & per modum recipientis. q. 63. 6. c. pag. 289. ter. par
Cupiditas fallendi pertinet ad perfectionem mendacij, non autem species eius q. 110. pag. 392. secunda secun. par.
Cupiditas, vt est speciale peccatum, est radix omnium peccatorū ad similitudinem radicis arboris: quæ alimentum præstat toti arbori. q. 84. 1. 0. pag. 265. pri. secun. par.
Cura diuina consideratur dupliciter scilicet quantum ad ipsum diuinum actum: & ex parte eorum quæ in creaturis ex diuina cura proueniunt. prima est æqualis, secunda inæqualis. quæst. 112. 4. 1. pag. 374. pri. secun. par.
Curiositas est vitium circa cognitionem intellectus & sensuum ad peccandum, & circa inspectionem ludorum & mulierum ad concupiscendum & spectaculorum. quæstione. 167. articulo. 2. pagi. 188. secunda secun. par.
Curiositas oritur ex accidia. quæstione. 35 articulo quarto. pagi. 138. secunda secun. par.
Cursus naturalis mutari potest dupliciter scilicet ex aliqua causa naturali, per quam alia causa naturalis impeditur à cursu suo & per causam supernaturalem. quæstione. 67. articulo. secundo addi. ad ter. par.
Custodia angelorum multiplicem habet effectum. quæstio. 113. artic. 3. ad. 2. pri. par.
Custodia angelorum non solum hominibus, sed & toti naturæ & corpureæ & super dæmones datur. q. 113. art. 3. pri. par.
Custodia hominis dupliciter adhibetur: scilicet quantum ad effectum bonum, & quantum ad media ad bonum. quæstione. 113. art. 1. ad. 3. pri. par.
Cygnus est auis immunda: & significat homines qui per exteriorem iustitiæ eandorem, lucra terrena quærunt. quæstione. 102. 6. 1. pag. 335. pri. secun. par.

D

Damnandi quare sunt plures, & pauciores saluandi. quæstio. 23. art. 7. ad. 3. pri par.
Damnati. In damnatis manet naturalis inclinatio ad virtutem: sed non reducitur in actum, quia deest gratia. quæstione. 85. 2. 3. pag. 268. pri. secun. par.
Et in eis magis esse potest timor pœnæ quam in beatis spes gloriæ: quia in damnatis erit successio pœnarum, nec tamē in eis est propriè timor. q. 67. 4. 2. pag. 205. pri. secun. par.
Damnati puniuntur etiam in corpore. ibid.
Damnati quomodo appetant non esse. quæstione. 99. articulo. 9. addi. ad ter. par.
Damnati non demerentur nouo demerito. ibid.
Damnati quomodo habeant Deum odio. ibid.
Damnati vtrum habeant memoriam suorum peccatorum ibid.
Damnati ante diem iudicij bonos in gloria sua vident: post verò diem iudicij visione beatorum priuabuntur. ibidem.
Damnati iustè puniuntur pœna æterna. quæstione. 97. articulo. 1. addi. ad ter. par.
Damnati quali igne cruciantur, & vbi sit ille ignis. ibid.
Damnati blasphemant Deum mente & voce. q. 93. articulo. 4. pa. 9. secunda. secun. par.
Damnati non pœnitent de malis culpę quę fecerunt, sed ratione pœnæ. q. 87. ar. 4. pag. ead. secunda sec. par.
Damnati quomodo patientur. q 97. ar. 1. addi. ad ter. par.
Damnati non refrigerabuntur varietate pœnarum. quodli. 8. q. 8. addi. ad ter. par.
Damnati in inferno gaudent de pœnis inimicorum suorum, & tristantur quia diuina iustitia impletur. quodli. 3. quę. 10. articu. 24. addi. ad ter. par.
Damnati perfectam habent inuidiam. quodli. 8. quæstio. 6. artic. 18. addi. ad ter. par.
Damnati vellent omnes pati malum. ibid.
Damnati vellent in casu propinquos saluari. ibid.
Damnati habent voluntatem in malo confirmatam: nec pœnitet de malis quæ fecerunt ratione culpæ, sed ratione pœnæ. q. 86. 1. c. pag. 409. ter. par.
Damnati per se non pœnitebunt de peccatis, sed per accidens. q. 98. arti. 1, addi. ad ter. par.
Damnatæ animæ dolor excedit omnē dolorem præsentis vitæ, etiam Christi. q. 46. 6. 3. pag. 221. ter. par.
Damnatorum voluntas nunquam poterit esse bona. quæst. 98. ar 1. addi. ad ter. par.
Damnatorum corpora erunt incorruptibilia quantuis passibilia. quodli. 7. q. 5. ar. 11. addi ad ter. par.
Damnatorum status. q. 97. ar. 1. addi. ad ter. par.
Damnatorum pœnæ non egent actione naturæ. quodli. 8. quæsti. 8. addi. ad ter. par.
Damnatorum corpora non admittēt qualitates proprias. ibid.
Damnatorū inuidia magna. quodli. 8. q. 6. ar. 18. addi. ad ter. par.
Damnatorum pœna nō erit solū ignis. quodli. 8. quæst. 8. art. 19. addi. ad ter. par.
Damnatorum pœna essentialis post iudicium erit maior. qu. 99. art. 1. addi. ad ter. par.
Damnatorum bona quæ hic fecerunt Deus remunerat in hoc q tolerabilius patientur futurū iudicium. q. 8. 6. 3. pa. 67. ter. par.
Damnatorum corpora si resurgent sine deformitatibus nescitur, quodli. 7. q. 5. ar. 12. addi. ad ter. par.
Damnatorū pœnæ ante & post iudicū. q. 97. ar. 1. addi. ad ter. par.
Dānatis an daf aliqua mitigatio pœnę. q. 99 ar. 1. addi. ad ter. par
Damnatio propter peccatū Adæ non euaditur ab aliquo nisi per Christum: qui solus fuit ab ea immunis q. 27. 3. c pa. 146. & q. 49. 2. 2. pag. 235. 5. & q. 52. 7. 2 pag. 240. ter. par.
Dānatio propter peccatū primi parentis & nemo ab illa liberat nisi per Christum. quodli. 6. q. 5. ar. 4. addi. ad ter. par.
Datur nobis spiritussanctus non nisi cum gratia gratum faciēte. q. 72. 7. c. pagi. 337. ter. par.
Dare aliquid aduersarius ne impediat in beneficio ecclesiastico ante acquisitum ius. est simonia non autem post. quæstio. 100. art. 2. 5. pag. 264 secunda secun. par.
Dare pecuniā alicui artifici vel mercatori per modum societatis cum pacto vel spe lucri, ita quod cum periculo ipsius comitentis mercator de ea negociatur vel artifex operatur licitū est: nō autem in mutuo q. 78 ar. 2. 2. pag. 271. secunda secun. par.
Dare spiritū sanctū dicitur duplicitер, scilicet auctoritative: & sic est tantū Dei, & ministerialiter, & sic homines, & Christus, secundum quod homo dicuntur eum dare. q. 8. 1. 1. p. 63. ter. par.
Dans vinum prono ad ebrietatem scienter, peccat. quæsti. 105. ar. 1. 3. pag. 508. secunda secun. par.
Dās pecuniā vsurario vt vsuras exerceat: vel vt copiosius exerceat peccat: non autē si dat pecuniā vt tutius seruetur. q. 78. ar. 4. 3. pag. 274 secunda secun par.
David & Abrahæ Christus specialiter dicitur filius. quæst. 31. 2. 0. pag. 178. ter. par.
David. ver. Abraham, Comedens, Paulus ter. par.
David habuit prophetiam quo ad intuitū mētis sine imaginaria visione q. 174. art. 4. 1. pag. 613. secunda secun. par.
De, dicit principium & consubstantialitatem, ex, verò dicit principium tantum, deō quicquid est de aliquo, est ex aliquo: sed nō econuersō. q. 71. 8. c. pag. 558. ter. par.
De, præpositio sēp notat cōsubstantialitatē. q. 41. ar. 2. ad. 2. pri. par.
Debitor simpliciter deus nobis nō est. q. 14. 13. p. 383. 11. fe. par.
Debitū duplex s. necessitatis, & decētiæ. q. 64. 5. 3. p. 95. ter. par.
Debitum est duplex ordo, scilicet creaturæ ad deum, & creaturæ ad creaturam. q. 21. art. 1. ad. 3. pri. par.
Debitum actus matrimonij quomodo non licet petere diebus sacris. quæst. 64. art. 5. addi. ad ter. par.
Debitum filij ad patrem adeō est manifestū quod nulla tergiuersatione potest negari. q. 100. 5. 4. pag. 310. pri. secun. par.
Debitum duplex, scilicet ex merito prouenient & secundum cōditionem naturæ. q. 111. 1. 2. pag. 569. pri. secun. par.
Debitū duplex, scilicet secundū regulā rationis & secundū regulam legis. siue morale & legale. q. 99. 5. c. pag. 3. 2. pri. ter. par.
Debitum dei est vt sua ordinatio impleatur. quæsti. 114. 1. 3. p. 583. pri. secun par.
Debitum alteri reddere ad iustitiam pertinet, & non est vnius rationis in omnibus virtutibus moralib. quę sunt circa operationes. q. 60. 3. c. pag. 179 pri. par.
Debitum vide Donum. Gratitudo. pri secun par.
Debitum petere dupliciter est. scilicet expresse, & alio modo est petitio debiti interpretata. q. 64. ar. 1. 2. ad. ad ter. par.
Decimati dicuntur, qui sunt prefigurati indigere curatione, quæ est per Christum. q. 8. c. pag. 163. ter par.
Decimatio est actus figuralis. quæsti. 31. 2. c. pagi. 165. & q. 65. 1. 7. p. 298 ter. par.
Decimatio nō cōuenit Christo: sed cuilibet alij. quæstio. 31. 8. 0. pag. 163. ter. par.
Decimæ & oblationes in veteri lege erant sacramenta: non autē nunc. q. 65. 1. 7. pag. 298. ter. par.
Decimæ debent dari ministris & omnes tenentur ad decimas, iure positiuo. quodli. 2. q. 4. ar. 8. addi. ad ter. par.
Decimas non soluens vbi non est consuetudo non peccat, si est paratus soluere ad mandatum Ecclesiæ, consuetudo. n. nō præindicat ecclesiam. quodli. 2. q. 4. ar. 8. addi. ad ter. par.
Decimæ non soluebantur ex præcepto ante legem: quia non erat determinati ministri. q. 87. ar. 1. ad. 1. pag 300 secunda sec. par.
Decimæ non erant oblationes nec sacrificia, quia non offerebantur Deo immediatè, sed ministris eius. quæstione. 85. articu. 3. ad. 3. pag. 297. secunda secun. par.
Decimæ possunt dari in feudum. quæstione. 88. articulo. 3. ad. 3, pagina. 310. secunda secun. par.
Decimas non soluens vbi non est consuetudo non peccat, si est paratus soluere ad mandatum ecclesiæ. quęstione. 87. articul. 1. ad. 3. pag. 302. secunda secun. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Decimæ debent dari his quibus solent dari secundum consuetudinem dicet personales magis cõueniant ecclesiæ parrochiali, prædiales vero ecclesiæ vbi est ager.quæst.87.art.3.ad 2.pagi. 304.secunda sec.par.
Decimæ debent in vsus pauperum per clericos dispensari.quæst. 87.arti.1.ad 4 pagi.302.secunda secund.part.
Decimæ debent dari de omni re possessa secundum consuetudine, scilicet de omni lucro prædiali vel personali,& de meretricio & bistrionatu & huiusmodi.sed ecclesia non debet recipere quandiu sunt in peccato.quæ.87.arti.2.pa.305.sec.par.
Decimæ non debent dari de rapina furto vel vsura nec de aliis obnoxiis restitutionised de fructibus rei emptæ ex vsuris.q. 87.ar.2.ad.2.pag.ead.secunda secun.par.
Decimæ non debent dari de re sibi ablata furto vel rapina, nisi ob culpa scilicet negligẽtiæ.q.87.ar.2.ad.4 p.e.secũda sec.par.
Decimæ de herbis & aliis minimis dantur de consilio, non autẽ de præcepto,sicut nec in veteri lege nisi de cõsuetudine pactię. q.87.art.2.ad.3.pag.ead.secunda secun.par.
Decimæ debent dari nõ deductis expensis,nec tributis,nec mercede operariorum.q.87.ar.2.ad.4.p.ead.secunda sec.par.
Decimas omnes tenentur soluere:etiam pauper tenetur decimas soluere duiti facet doti.quodli.6.q.5.ar.10.addi.ad ter.par
Declinant plus in minus quam in maius,nõ quidẽ negando verũ sed affirmando q.109,ar.4.pag.392.secunda secun. par.
Declinare à malo,& facere bonũ,sunt partes iustitiæ. quæst. 79. art.1.pag.274.secunda secun.par.
Declinare à malo nõ importat negationem puram, scilicet non facere malum,sed importat motum volũtatis repudiantis malum.q.79.art.1.ad.2.pag.275.secunda secun.par.
Defectus iniuriantis duplex,augens & minuens.q.47.articu.pag. 162.secunda secun.par.
Defectus in omni creatura negatiue inuenitur, & non priuatiue, q.42.art.1.ad.2.pri.par.
Defectus est ratio miserendi semper propter vnionẽ amoris. vel propter possibilitatem patiendi similia.quæstione.30. articul. 2.pag.114.secuada secun.par.
Defectus alicuius potest esse dupliciter.quodli.4.questione.3.ar. addi.ad ter.par.
Defectus consequentes corruptibilitatem,& passibilitatem corporis nostri curati sunt à Christo.q.1.4.4.1.pag.92.ter.par.
Defectus.ver. Assumpsit, Corpus Christi.ter.par.
Defectus principij est pessimus.q.78.4.c.pag.352.pri.secun. par.
Defectus.vide Corruptio.Mors pri.secun.par.
Defectum sequens actionis nõ semper reducitur sicut in causam in agens ex eo quod non agit:sed solum tunc cùm potest & debet agere.q.6.3.c.pag.25.pri.secun.par.
Definitio contritionis.q.1.ar.1.addi.ad ter.par.
Deformitas non solum importat priuationẽ formæ debitæ, sed etiam contrariã dispositionem.q.6.ar 2.2.p.30.secũda.se.par.
Deformitas in corpore potest esse duobus modis.quodli.7.q.5. ar.12.addi.ad ter.par.
Deformitas.vide Adam.pri.secun.par.
Degradatio aufert ordinis executionem quasi in perpetuum: sed excommunicatio solum vsque ad emendationem. quæstione. 82.8.3.pag.198.ter.par.
Delectatio vehemẽs impedit tristitiã.q.46.8.2.pag.222.ter. par.
Delectatio intellectus speculatiui non potest habere dolorẽ vel tristitiam ex parte sui obiecti quod est verum absolutè consideratum,potest tamen habere dolorem ex parte subiecti.quę. 46.7.c.& 4.pag.221.ter.par.
Delectatio venerea tria includit, scilicet violationem signaculi virginalis:resolutionem seminis,delectationẽ causans,& propositum perueniendi ad talem delectationem: remotio primi se habet ad virginitatem per accidens,remotio secundi se habet ad eam materialiter,remotio tertij se habet ad eam formaliter & completiuè.3.152.art.1.pag.514.secunda secun.par.
Delectatio vt delectatio non habet quod sit optima, sed ex hoc quod est perfecta quies est optima.quæstione, 34.3.3. pagina. 100.pri.secun.par.
Delectatio est complacentia & quietatio percepta in re conuenienti amata. quæstione 11.1.3.pagina. 40.& quæstione.34.1.c. 2.2.4.2.pag.108.pri.secun.par.
Delectatio est in habentibus cognitionem.q.31.1.c.pag.46.& q. 32. .c.pag.102.& q.35.1.c.pag.110.pri.secun.par.
Delectatio secundum simplicem actum est in appetitu intellectiuo in Deo & in angelis.q.31.4.2.pag.100.pri.secun.par.
Delectatio est in appetitu sensitiuo & intellectiuo.q.30.1.c. pagi. 95.& q.31.3.c.4.0.pag.99.pri.secun.par.
Delectatio aliquam operationem consequitur.quæstio.32.1.0.p. 102.pri.secun.par.
Delectatio non est principalius in beatitudine, cum sit propter operationem in qua voluntas quietatur.quæstione.4.2. 0. pa. 15.pri.secun.par.
Delectatio duo requirit scilicet adeptionem boni conuenientis & cognitionẽ huiusmodi boni adepti.quæstio.32.0.pagin.102. pri.secun.par.
Delectatio maxima est quæ fit per sensum:secundum gradum tenet quæ fit per spem,tertium quæ fit per memoriã.quæsti.32. 3.c.pag.104.pri.secun.par.
Delectatio perficit operationem dupliciter,scilicet vt finis & adaugendo.q.4.1.3.pag.15.& q.33.4.0.pag.108.pri.secun.par.
Delectatio quæliber ex parte subiecti est medicina contra quamlibet tristitiam.quæstione.35.4.2.3.pag.112.& q.38.1.0. pagin. 118.& q.48.1.c.pag.139.pri.secun.par.
Delectatio contemplationis adiuuat vsum rationis.sed corporales impediunt triplici ratione.scilicet distractionis,cõtrarietatis,& ligationis.q.4.1.3.pag.15.& q.33.3.0.4.1.pagina.107.& q.34.1.1.pag.108.pri.secun.par.
Delectatio potest esse integra & perfecta,tristitia autem est semper secundum partem.q.35.6.c.pag.113.pri.secun.par.
Delectatio per se loquendo est magis appetenda quàm sit tristitia fugienda,sed per accidens econuersio contingit.quæstione. 35.6.0.pag.113.pri.secun.par.
Delectatio & tristitia de eodem habent oppositionem secundum speciem,sed de diuersis disparatis, sunt disparatæ: si verò illa diuersi sunt cõtraria,tunc non solũ nõ habent contrarietatem secundum rationem speciei:sed etiam habent conuenientiam. q.35.1.0.pag.112.pri secun.par.
Delectatio de bono facit vt bonum auidius quæratur,& tristitia de malo facit vt malum vehementius fugiatur.quæstio.39.3.c. pag.121.pri.secun.par.
Delectatio est in plus quam gaudiũ.q.31.3.0.pag.16.pri.sec.par.
Delectatio quæ ex interiori apprehensione causatur, gaudium nominatur:non autem quę ex interiori.quæsti.31.3. c.pag.99. & q.35.2.c.pag.111.pri.secun.par.
Delectatio appetitur propter se,si propter dicat causũm finalem si verò dicit causã formalem vel motiuã,sic appetitur propter aliud.q.2.6.1.pag.8.pri.secun.par.
Delectatio potest esse materia tristitię vel econuersiò,non per se, per accidens q.35.3.2.3.pag.111.pri.secun.par.
Delectatio per accidens tantum potest esse in doloribus qui sunt in spectaculis.q.35.3.2.pag.ead.& par.
Delectatio dicitur morosa nõ ex mora temporis,sed ex eo quod ratio deliberans circa eam immoratur.quæstio.74.6.3.pag.137 & q.83.3.2.pag.218.pri.secun. par.
Delectatio in actu coniugali de se non est mortale nec veniale.q. 34.1.1.pag.108.pri.secun.par.
Delectatio in concubitu coniugali impedit vsum rationis propter corporalem tranimutationem adiunctam. quæsti.34.1.3. pagi.ead.& par.
Delectatio secundum se nõ est in tempore,sed si bonum adepti subiaceat tranimutationi,erit per accidens in tempore.si autẽ sit omnino in transmutabile,non erit in tẽpore nec per se,nec per accidens.q.31.2.0.pag.99.pri.secun.par.
Delectatio secundum actum est maior quam secũdum alium sensum vtilitate simpliciter & naturaliter:sed ratione cognitionis delectatio secundũ visum est maior.q.31.6.0.p.101.pri.se. par.
Delectatio voluntatis humanæ est regula bonitatis vel malitiæ moralis:non autem delectatio appetitus sensitiui. quæstio.34. 4.0.pag.110.pri.secun.par.
Delectatio est prior amore,& amor desiderio ordine intentionis sed ordine executionis est econuersò.q.35.2.c.pag.83.& q.34. 4.1.pag.110.pri.secun.par.
Delectatio contrariatur delectationi de obiecto contrario.q.31. 8.0.pag.102.pri.secun.par.
Delectatio non respondet charitati vt finis, sed magis visio.q.4. 2.3.pag.16.pri.secun. par.
Delectatio requiritur ad beatitudinem consequenter tantum vel cõcomitanter.q.3.4.c.pag.11.& q.4.1.2.0.pa.15.pri.secun.par.
Delectatio attribuitur animalibus brutis,& non gaudium.q.31. 3.c.pag.99.pri.secun.par.
Delectatio animalium brutorum non est nisi in ordine ad sensibilia secundum tactum.quæstio.31.6.c pagi.101.& quæstio.35. 2.3.pag.111.pri.secun.par.
Delectatio vide Addiscendi.Animal.Beatitudo.Cõprehẽsio.Cõtrarium.Ira.Iudiciũ.Ludus.Malefacere.Operatio.Rara.Spes. pri.secun.par.
Delectatio est quidem motus animæ & constitutio simul rota & sẽsibilis in naturã existentem.q.31.1.c.pag.98.pri secun.par.
Delectatio non est generatio vt Plato posuit:sed magis consistit in factum esse.q.31.1.c.pag.ead.& par.
Delectatio est passio animę.q.31.1.0.&.4.2.pag.ead.& par.
Delectatio non est motus imperfecti,sed perfecti, id est existentis in actu.q.31.2.4.pag.99.pri.secun.par.
Delectatio secundum se non est in tempore sed solum per accidens.q.31.2.0.pag.ead.& par.
Delectatio est motus in appetitu animali cõsequens apprehẽsionem sensus.q.11.1.3.pag.40.& q.31.1.c.pa.98.pri.secun.par.

Delectatio

Delectatio est operatio non per essentiam sed per causam.quæst. 31.1.1.pag.ead.&par.
Delectatio sequens bonum perfectum non est ipsa essentia beatitudinis,sed est consequens ipsam sicut per se accidens.quæsti. 2.6.c.pag.8.pri.secun.par.
Delectatio aliqua hominis potest dici optimum inter bona humana.q.34.3.0.pag.109.pri.secun.par.
Delectationis causa sunt amor & cõspicẽtia,sed magis spes.q. 34.3.3.p.104.& q.35.3.2.p.111.& q.100.9.3.p.319.pri.se.par.
Delectationis causa possunt esse ludi,vincere & omnes concertationes.q.32.6.3.pag.105.pri.secun.par.
Delectationis causa potest esse redarguere & increpare dupliciter,scilicet inquantum facit homini æstimationem proprię sapientiæ & excellentiæ,& inquantũ alteri bene facit.quæstione. 32.6.3.pag.ead.& par.
Delectationis tristitia est causa per accidens inquantum facit vehementius quærere delectationem,& inquantum quis non reputat tristitias perferre,vt ad delectationem perueniat. quæsti. 35.3.1.pag.111.pri.secun.par.
Delectationis tristitia est causa secundum quod est in actu, & secundum quod est in memoria.q.32.4.0.pag.104.pri.sec.par.
Delectationis,amoris & desiderij effectus,est dilatio metaphoricè sumpta.q.33.1.0.pag.108.pri.secun.par.
Delectationis obiectum est bonum apparens conueniens coniunctum.q.45.1.c.pag.129.pri.secun.par.
Delectationis propria & prima causa est operatio. quæstio. 32.1. 0.pag.102.pri.secun.par.
Delectationis causa operatio alterius esse potest tripliciter. quæ. 32.1.0.pag.104.pri.secun.par.
Delectationis causa sunt operatio,motus,memoria,spes,tristitia aliorum operationes,alteri benefacere,similitudo, admiratio, q.32.6.pag.102.pri.secun.par.
Delectationi contrariatur dolor.quæstione 35.3.0.pagina 111.prima secun.par.
Delectationi cuilibet contrariatur tristitia secundum genus,non autem secundum speciem.quæstione 35.4.0.pagina 111.& quæstione 38.1.pagina 118.prima secun.par.
Delectationi contemplationis per se loquendo non potest esse aliqua tristitia contraria.sed nec habet tristitiam annexam nisi per accidens scilicet ex parte organi,aut ex impedimento apprehensionis.q.35.5.0.pag.113 pri.secun.par.
Delectationes spirituales faciunt sitim vel desiderium sui sine fastidio:nisi forte per accidens,inquantum contemplationi adiunguntur aliquæ operationes virtutum corporalium. quæsti. 35.2.1.c.pag.107.pri secun.par.
Delectationes corporales ratione rei habitæ superexcellentis faciunt fastidium:sed ratione rei non habitę faciunt desiderium q.33.2.c.pag.107.pri.secun.par.
Delectationes corporales sunt medicinę contra tristitiam.qu.31. 5.c.pag.100.& q.48.1.c pag.138.pri.secun.par.
Delectationes appetuntur ab his qui sunt in tristitia:ab omnib⁹ animalibus à iuuenibus,à melancholicis.quæstio.3.7.2.pagi. 106.pri.secun.par.
Delectationes spirituales intelligibiles in se maiores sunt sensibilibus delectationibus:sed quo ad nos sensibiles sunt magis vehementes propter tria.quæ.2.6.c.pz .pag.8.& quæsti.33.3.0. pag.100.pri.secun.par.
Delectationes corporales quia pluribus notæ sunt,assumpserunt sibi nomen voluptatum.q.2.6.c.pag.8.pri.secun.par.
Delectationes corporales indigent temperari & teterari per rationem:sed spirituales sunt secundum seipsas sobriæ & moderatæ.q.31.5.3.pag.100.pri.secun.par.
Delectationes dupliciter sunt naturales scilicet quæ sunt secundũ rationem & secundũ naturam cõdiuisam rationi, quæ natura est communis homini & aliis.q.31.7.c.pag.101.pri.secun.par.
Delectationes dupliciter sunt innaturales,scilicet quæ sunt contra rationem,& quæ sunt contra rationem communem.quæ. 31.7.c.pag.ead.& par.
Delectationum aliqua est bona & aliqua est malainec omnis est bona,nec omnis mala.q.34.1.0.pag.109.pri.secun.par.
Delectationum quædam sunt naturales,quæda innaturales.1.q. 31.3.c.pag.99.pri.secun.par.
Delectationum quædam sunt corporales,quædam animales.qu. 31.3.c.pag.ead.& par.
Delectari propter se intelligitur dupliciter, scilicet vt ly propter se dicit causam finalem:& vt dicit causam formalem. primum est in vltimo fine.secundum in omni delectabili secũdum suã formam.q.70.1.2.pag.215.pri.secun.par.
Delectari debet homo in Deo propter se sicut propter vltimum finem,in actibus autem virtuosis propter honestatem quam continet delectabile in virtuosis.q.70.1.2.pag.ead.& par.
Delectantur aliqui propter corruptionem naturæ in eis existentem,in comestione terræ,carbonum, vel hominum, aliqui in coitu bestiarum, aut masculorum.q.31.7.c.pagi.101.pri.se.par.
Delectatus in re cõstringit ipsam dum ei fortiter inhæret,sed cor ampliat,vt perfectè delectabili fruatur.quæstione.33.1.3.pagi. 106.pri.secun.par.
Delectabilis est emissio proprij boni, inquantum est indicatiua ipsius:sed inquantũ cuacuat ipsum.est contristabilis sicut quando est immoderata.q.32.6.1.pag.105.pri.secun.par.
Delectabile est omne inquantum simile & vnum, sed est contristans per accidens,inquantum corrumpit mensuram proprij boni per quendam excessum,aut per directam contrietatem ad proprium bonum.q.32.7.0.pag.105.pri.secun.par.
Delectabilia sunt otium ludus & alia quæ ad requiem pertinent inquantum auferunt tristitiam,quæ est ex labore. quæstione. 32.1.3.pag.103.pri.secun.par.
Delectabiles sunt operationes inquantum sunt proportionatæ & connaturales operanti.q.32.1.3.pag.103.pri.secun par.
Delectabiliter operari quodammodo cadit sub præcepto,scilicet secundum quod sequitur delectatio ex dilectione Dei & proximi,& quodammodo non secundum quod delectatio sequitur habitum.q.100.9.3.pag.318.pri.secun.par.
Dæmon occasionaliter & indirecte est causa omnium peccatorũ, non autem directè.q.80.4.0.pag.256.pri.secun.par.
Dæmon non est causa peccatorum nostrum directè, sed indirecte:scilicet persuadendo & proponendo aliquod obiectum.q. 75.3.0.pag.239.6.q.80.1.0.pag.255.pri.secun.par.
Dæmon nisi refrenetur à Deo, potest impedire vium rationis: ideò potest inducere ad faciendum ex necessitate actum peccati,non autem potest inducere necessitatem peccandi.q.80. 3.0.pag.256.pri.secun. par.
Dæmon potest inducere ad peccatum interius mouendo phantasiam & appetitum sensitiuum.q.80.2.0.pag.ead.& par.
Dæmon omnia causare potest quæ ex motu locali corporum inferiorum prouenire possunt,nisi virtute diuina reprimatur.q. 80.2.c.pag.ead.& par.
Dæmõ dicitur maximè gaudere de peccato luxuriæ,quia est maximæ adherentiæ & difficile ab eo homo pòt exhpi.inlatiabilis est enim delectabilis appetitus. quæstione.73.3.2.pagina. 229.pri.secun.par.
Dæmon est caput omnium malorum non influxu interiori, sed gubernatione exteriori.q.8.7.0.pag.67.ter.par.
Dæmon & Antichristus sunt tantum vnum caput malorum.q.8. 8.1.pag.68.ter.par.
Dæmon nõ statim tentat hominem spiritualem de grauibus peccatis.q.41.4.c pag.202.ter.par.
Dæmon habet potestatem aliquam in homine:ex hoc quod subditur peccato originali,vel actuali.q.91.2.c.1.p.331.ter.par.
Dæmon etiam nunc potest Deo permittente homines tentare quantum ad animam & vexare quantum ad corpus. quæstio. 49.2.0.pag.235.ter.par.
Dæmon & anima ad corpus nõ secundum eandam causæ habitudinem comparantur.q.52.art.3.ad.3.pri.par.
Dæmon post primum instans,in quo naturalem motum habuit ad bonũ impedimẽtum præstitit beatitudinisideo in malo est confirmatus.q.63.art.6.ad.3.pri.par.
Dæmonis duplex est actus,quorum vous semper est malus.quæ. 64.art.2.ad.3.pri.par.
Dæmonis peccatum alijs fuit causa peccandi,qui sine mora in superioris affectum consenserunt.q.63 art.8.ad.1.pri.par.
Dæmonis peccatum quo peccauit adhuc manet quantum ad appetitum.q.64.art.2.ad.3.pri.par.
Dæmonis & angeli boni meus non fertur in ea quæ sunt ad finẽ nisi vt stant sub ordine finis:ideò non potest esse in eis deordinatio circa ea quæ sunt ad finem, nisi simul sit circa finem.qu. 89.4.c.pag.282.pri sec.par.
Dæmones post diem iudicij quomodo exequentur sententiam iudicis.q.9.ar.4 addi.ad ter.par.
Dæmones cognoscebant Christum esse Messiam promissum in lege:non autem diuinitatem eius,nisi per coniecturas. quæsti. 29.1.3.pagi.254.& quæstio.43.1.1. pagi.200.& quæstio.47.1.c. pag.228.ter.par.
Dæmones non permittuntur facere omnia quæ possunt naturaliter.q.29.1.3.pag.154.ter.par.
Dæmones expelli virtute Dei.& non virtute dæmonum.sufficienter probatur à Christo.q.43.4.3.pag.205.ter.par.
Dæmones intrare porcos:& affligere illum quem Christus liberauit permissum fuit a Christo triplici ratione.quæstio.44.1.4. pag.210.ter.par.
Dæmones superiores expellunt inferiores corporaliter:non autẽ à domino animæ,sed Christus vtroque modo expellit vtrosque.q.43.2.3.pag.205.ter.par.
Dæmones possunt diuinare verum tripliciter, scilicet subtilitate naturæ,reuelatione,& experientia,quæstio. 172.articulo.3.2. pag.606.secunda secun.par.
Dæmones sunt pro inimicis habendi magis quam honorandi.q. 103.ar.2.pag.374.secunda secun.par.

Dæmones non sunt ex charitate diligendi.quæstio.26.ar.11.p.98. secunda sec.par.
Dæmones in nihil mouẽt nisi in ordine ad finẽ peccati superbię ipsorum,ideò in omnibus peccant mortaliter quæcunque propria voluntate agunt.q.89.4.o.pag.283.pri.sec.par.
Dæmones omnia illa quæ videntur esse venialia (sicut risũ & alias leuitates) procurãt:vt homines ad sui familiaritatẽ attrahãt.& ad peccatũ & mortale deducãt.q.89.4.5.p.284.pri.sec.par.
Dæmones certis constellationibꝰ vocati,quare magi veniũt.q. 115.art.5.ad.2.pri.par.
Dæmones circa visibilia operantur non formas imprimendo,sed corporalia semina adhibẽdo.q.105.art.1.ad.1.pri.par.
Dæmones & angeli imaginarian apparitiones quomodo causare possunt.q.111.ar.3.pri par.
Dæmones & angeli duobus modis sensum immutare possunt.s. ab interiori & ab exteriori q.111.ar.4.pri.par.
Dæmones mittuntur à Deo aliquando ad impugnandum homines puniendo,sed non ad impugnandum ad peccatum licet Deus permittat.q.114.art.1.ad.1.pri.par.
Dæmones multa faciunt ad punitionem malorũ diuina volẽte in ſtitia, vel ad exercitationem bonorũ.q.109.art.4.ad.1.pri par.
Dæmones mutare nõ possunt hominis voluntatem.q.114.art.2. ad.3.pri.par.
Dęmones naturali dilectiõe bonos angelos diligũt,sed propter iustitiæ & iniustitiæ diuersitatem eos odio habent.q.60.ar.4. ad.3.pri.par.
Dæmones naturali inclinatione non tendunt in quodcũque malum eo quod naturaliter boni sunt q.63.art.4.pri.par.
Dæmones nõ dolent de malo culpæ ipsorum.quæstione.64. art. 3.ad.3.pri.par.
Dæmones non omnia naturalia cognoscunt,sed multa.per lõgi temporis experientiam addiscunt.q.89.ar.3.arg.con pri.par.
Dæmones non possunt causare:sed concitare cogitationes in nobis.q.111.art.1.ad.2.pri,par.
Dæmones penes quid decipi possunt & errare & non angeli.qu. 58.ar.5.pri.par.
Dæmones per motum spirituum possunt immutare actum nutritiuæ & appetitiuæ virtutis.q.111.ar.4.ad.2.pri.par.
Dæmones persistentes in sua prima cognitione naturali,quomodo facti sunt mali.q.63.ar.6.ad.4.pri.par.
Dæmones quare magis vexant homines in augmẽto lunæ, quã aliis temporibus est duplex ratio.q.115.art.5.ad.1.pri.par.
Dæmones quare simulant se esse animas defunctorum. quæstio. 117.art.4.ad.2.pri.par.
Dæmones quas pœnas patiuntur cũm in eis non sint passiones, scilicet dolor,gaudium,& tristitia q.64.ar.3.pri.par.
Dæmones quomodo alliciuntur herbis,verbis,& lapidibus.qu. 105.art.5.ad.1.pri.par.
Dęmones quomodo se habent ad experientiam & cognitionem veritatis.q.64.art.1.ad.5.pri.par.
Dæmones seminibus elementorum quæ natura facit possunt facere.q.114.art.4.ad.2.pri.par.
Dæmonũ suggestione fiũt omnia peccata.q.8.7.o.pa.67.3. part.
Dęmonũ tentatio nõ semp est peccatum.41.1.3.p.100.ter.par.
Dæmonũ manus nullus ante passionem Christi euadere potuit quin descenderet ad infernum. q.49.2.2.& 5.1.pa.235.& q.52. 5.2.& 6.2. pag.247.ter.par.
Dæmonum nequitiis contra homines paratum est remedium ex passione Christi.q.47.2.2.3.pag.227.ter. par.
Dæmonum operatione fit in dormientibus aliqua motio in phãtasia ad præsignandũ aliqua futura,quæ dæmones cognoscũt. q.86.ar.4.ad.2 pri.par.
Dæmonibus duplex locus pœnalis debetur.vnus ratione suæ culpæ,alius verò rõne exercitationis humanæ.q.64.ar.4.pri.par.
Dæmonibus quomodo proterua phantasia tribuitur.quæ.54.ar. 5.ad.3.pri.par.
Dæmonibus displicet quod signa fidei sunt adeò euidentia,vt per ea credere compellantur.q.5.ar.2.3.pag.207.secunda sec.par.
Dæmon.vide Diabolus.Quis.pri.sec.par.
Dæmoniacus curatus à Christo eur volebat esse in naui cũ Christo.quodli.4.q.12.ar.23.addi.ad ter.par.
Demonstratio est duplex.s.qa & propter quid.q.2.art.2.pri.par.
Denominantur vnumquodque secundum illud quod conuenit ei prim & per se.q.60.4.1.pag.271.ter.par.
Denominatur aliquid in his quæ ad aliquid dicuntur, non solum ab eo quod ineſt.sed etiam ab eo quod extrinsecus adiacet.q. 7.1.pag.38.pri.secun.par.
Dænominari possunt omnia quæ habent ordinem ad aliquid vnum ab eo.q.60.1.c pag.271.ter.par.
Denominatio. Transcendentia denominant seipsa,non autẽ hoc habet locũ in specialibus formis.q.55.4.1.pag.162.pri.sc. par.
Denarius vtimur distrahendo,& fiumẽto consumendo: & ideò si vlum vendis bis vendis.q.78.ar.1.pag.167.secundaisec.par.
Dependentia effectus à causis ordinatus est principaliter à prima q.104.arti.2.pri.par.
Depositum traditur in vtilitatem deponentis:mutuũ verò in vtilitatem eius cui traditur.q.105.2.5.pag.534.pri.secun.par.
Depositum perdi potest dupliciter scilicet ex causa euitabili,& ex causa ineuitabili,vel naturali vel intrinseca.quæstione.105. 2.5. pag.534.pri.secun.par.
Depositum amittens per negligentiam custodis reddere tenetur non autem si depositum secundo modo amittatur.quæstione. 105.2.5.pag.ead.& par.
etisio de re notabili est peccatum mortale,& est grauius quam contumelia,sed grauissimum est derisio Dei,secundo patenti
Dtertio iustorum.q.75.art.2.pag.261.secunda secun.par.
Derisio secundum suam rationem est minus graue peccatum detractione & contumelia, licet quandoque sit econuerso.q.75. art.2.ad.3.pag.ead secunda sec.par.
Derisionis finis est distinctus à finibus conuitij susurrationis & detractionis:ideò est specialis peccatum ab aliis distinctum.q. 75.art.2.ad.1.pag.260.secunda secun.par.
Descendit Christus per essentiam ad limbum patrum,sed per effectũ ad quemlibet infernum.q.52.1.o.245.ter.par.
Et descendit post mortem statim ad infernum,& sanctos ibi existentes liberauit.q.52.4.1.&.5.o.pag.247.ter.par.
Descendit Christus aliquando de cœlo ad terram postquã ascendit.q.57.6.5.pag.665.ter.par.
descendẽs Christus ad inferos tãdiu ibi fuit secundũ animã quãdiu corpus eius est mortuum.q.52.4.o.pag.247.ter.par.
Et illuminauit limbũ patrũ,quos ad eos tantum.q.52.2.1.p.246.
Et tantum iustos liberauit.q.52.5.6.7.8.o.pag.247.ter.par.
Et damnandos confutauit de incredulitate eorum,sed purgãdis dedit spem gloriæ.q.53.2.c.3.& 6.1.pag.245.ter.par.
Et liberauit à purgatorio sufficienter purgatos, vel qui dum hic viuerent hoc meruerũt per fidem & deuotionem ad mortem ipsius.q.52.8.1.pag.249 ter.par.
Descensus duplex conuenit Christo scilicet de cœlo.& ad inferos q.57 1.pag.262.ter.par.
Descensus ad imperfectionẽ nostræ naturæ consideratur in mysterio incarnationis.q.33.3.3.p.160.& q.34.1.1.p.170.ter.par.
Descensus Christi ad inferos fuit conueniens.quæstione. 52.1.o. pag.244.ter.par.
De descensu ad inferos nullus fuit error:& ideò articulus iste nõ replicatur in symbolo sanctorum patrum.quæstio.1.artic.9.4. pagi.10.secunda sec.par.
Deserere gregem sibi commissum potest præcedere ex amore, & ex alio principio actiuo.q.72.3.c pag.222.pri.sec.par.
Desertum,nullus de filiis Israel natus in deserto,mortuus est ibi. q.70.4.3.pag.331.ter.par.
Desiderium importat simplicem motum in rem desideratam.qu. 30.1.2.pag.95.pri.secun.par.
Desiderium potest dupliciter accipi scilicet.proprie, vt importat appetitum rei non habitæ:& communiter, vt importat exclusionem fastidij.quæstione 33.2.c.pag.107.pri.sec.par.
Desiderium spei amor & odium possunt quodammodo dici in rebus cognitione carentibus:non autem delectatio,nec dolor nec timor,nec desperatio.q.41.1.c.pag.128.pri.secun.par
Desiderium proprie pertinet ad inferiorem appetitum & ad superiorem.30.1.2 pag.91.pri.secun.par.
Desiderij est palsio cõcupiscibilis.q.23,2.c.p.80.pri,secun.par.
Desiderium est in angelis.q.67.4.3.pag.205.pri.secun.par.
Desiderium animæ sej aratæ scilicet beatę, totaliter quiescit ex parte appetibilis.sed non ex parte apparentis.q.5.5.pag.18.& q.67.4 pag.205.pri.secun. par.
Desiderium. vide Amor. Desperatio. Fames. Ira. pri.sec.par.
Desiderium naturale beatitudinis non subiacet libero arbitrio. licet homo quandam sibi constituat ratione complexionis.q.63.ar. 1.ad.1.pri.par.
Desiderium naturale est circa bonum & vnitatem.quæstio.103.artic.3.pri.par.
Desiderium naturale rationalis creaturæ est ad ea cognoscenda quæ sunt de eius perfectione,intellectu scilicet specie & genera rerum & ratione earum.q.22.ar.8.ad.4.pri.par.
Desiderium naturale rationalis creaturę respectu duplicis beatitudinis.q.62.art.1.pri.par.
Desperatio non importat solam priuationem spei:sed recessum à re desiderata propter æstimatam impossibilitatem adipiscendi.q. 40.4.3.pag.76.pri,sec.par.
Desperatio præsupponit desiderium,sicut spes.quæstio.40.4.3.p. 123.pri.secun.par.
Desperatio contrariatur spei solum secundum contrarietatẽ accessus & recessus.q.40.4.o.pag.ead.& par.
Desperatio est prior timore,quia est ratio & causa eius nã timor consequitur desperationẽ vincẽdi.q.25.1.c.pag.85.pri.sec.par.
Desperatio.vide Audacia.Desiderium.Spes pri.sec.par.
Desperatio est peccatũ in appetitu.q.20.ar.1.pag.72.secũda.se.par
Desperatio orit occasionaliter ex timore Dei & horrore peccatorum,non autem directè.q.20.art.1.2.pag.ead.sec.secun.par.
Desperatio in damnatis non est culpa,sed pars dãnationis, sicut nec in viatore de re nõ nata haberi.q.20.ar.1.3.p.ea.se.sec.pa.
Desperatio potest esse sine infidelitate.q.20.ar.2.pa.ea.se.sec.par.
Desperatio est minus graue peccatũ infidelitate & odio Dei, sed periculosius.q.20.art.3.pag.73.sec.secun.par.
Desperatio principaliter causatur ex accidia seu tristitia & negligentia,secundò ex luxuria.q.20.art.4.pag.ead.& par.
Desponsatio beatæ Mariæ fuit facta multis rationibus.q.29.1.o. pag.142.ter.par.
Determinatio duplex est.quo.7.q.3.art.6.addit.ad 3.par.
Detractio quæ est occulta maledictio ad denigrationẽ famæ per impositionem falsi, per adauctionem mali, per reuelationem mali occulti,& per deprauationem intentionis.de se est peccatum mortale:ex leuitate verò est veniale, nisi sit de graui, sed propter bonum cum debitis circunstanti,s nullum est peccatum.q.73.art.1.pag.256.sec.secun.par.
Detractio nõ est filia iræ,sed inuidiæ. q.73.ar.3.pa.258.se.se.par.
Detractio,contumelia,susurratio, & derisio sunt de malo culpæ, & nocent enumerando:ideò sunt secundum se grauiora maledictione quæ est de malo pœnæ optando. quæst. 76.articu.4. pag.263.sec.secun.par.
Deuotio primo & per se causat delectationem & lætitiam.secundariò autem & per accidens causat tristitiam.quę.82.articu.4. pag.285.sec.secun.par.
Deuotior remanet per plures dies, qui semel orat deuotè. q.83. art.14.ad 4.pag.293.sec.secun.par.
Deuotio ad sanctos non terminatur ad eos,sed transit in Deum: deuotio verò ad dominos est alterius rationis.quæst.28.artic. 2.ad 3.pag.284.sec.secun.par.
Deuotio abundat in simplicibus mulieribus propter humilitatem comprimendo elationem, sed scientia & quælibet perfectio subiecta Deo auget deuotionem. quæst.82.articu.5.ad 3. pag.ead.sec.secun.par.
Deuotio est pinguedo animæ causata à charitate, & conseruans eam.q.82.art.2.ad 1.pag.284.sec.secun.par.
Deuotionis causa est duplex, scilicet extrinseca & principalis,id est Deus,& intrinseca duplex, scilicet contemplatio bonitatis Dei:& beneficium eius,& consideratio propriorum defectuũ excludens præsumptionem.q.82.art.5.pag.284.sec.secun.par.
Deuotio est principalis actus virtutis religionis. quæst. 82.artic. 2.pag.284.sec.secun.par.
Deuotionem causat consideratio eorum quæ sunt aperta excitare dilectionem Dei, sed consideratio distrahentium mentem à diuinis impedit eam.quæst.82.art.3.ad 1.pag.284.se.sec.par.
Deuotionem maximè excitant ea quæ pertinent ad humanitatem Christi manducendo, licet deuotio sit circa ea quæ sunt diuinitatis,vel etiam vtrunque. quæstio.28.articu.3.ad 2.pag. ead.sec.secun.par.
Deus sua bonitate de malis benefacit.q.2.artic.3.ad 1.pri.par.
Deus sua prouidentia omnia immediatè gubernat,sed per media ea exequitur.q.103.art.6.pri.par.
Deus sua virtute infinita effectum infinitum non potest producere.q.7.art.2.ad 1.pri.par.
Deus suppositionem multiplicem habere potest,scilicet pro persona pro natura.q.29.art.4.pri.par.
Deus vult omnes homines saluos fieri tripliciter exponitur.q.19. artic.6.ad 1.pri.parte.
Deus precipit predicari verbum domini,sed ordinate.quodli.12. quæst.18.art.30.
Deus quomodo se habet ad puniendum peccatorem. quæst.21. artic.2.addit.ad 3.par.
Deus est profundior inferno,excellũr cœlo,lõgior terra, altior mari,dupliciter exponitur.q.3.art.1.ad 1.pri.par.
Deus,est nomen incommunicabile secũdum rem,tametsi appellatiuum sit.q.13.arti.9.ad 2 pri.parte.
Deus est finis ultimus obiectum beatitudinis.q.106.art.2.pri.par.
Deus est suum esse non patiens secum aliquam compositionem triplici ratione.q.3.art.6.pri.parte.
Deus & Angelus cognoscibilia differenter cognoscũt.quia Deus simplicitèr per vnum quod est essentia sua: Angelus vero per plura.q.55.art.3.pri.par.
Deus & qui est, quomodo sunt magis & minus propria nomina Dei & differentia.q.13.art.1.ad 1.pri.par.
Deus facit non quod perfectius est, sed quod conuenientius est rei.q.91.artic.3.pri.par.
Deus hominem fecit, qui quandiu non peccaret immortalis vigeret,vt ipse sibi autor esset aut ad vitam,aut ad mortem.quę. 97.artic.1.pri.par.
Deus mouendo liberum arbitrium hominis non tollit arbitrij libertatem.q.81.art.1.ad 3.pri.par.
Deus non cognoscit infinitum secundum artes proportionales in quantitate.q.14 art.11.ad 1.pri.par.
Deus perfectè se nõ cognosceret nisi cognosceret quocunq; modo sua perfectio participabilis est à creatura.q.14.ar 6.pri.par.
Deus per vnam simplicem intelligentiam cognoscit quæ composita sunt.q.11.art 14 p 1.parte.
Deus potest aliquid facere de potestate absoluta q nõ præscinit neque præordinauit se facturum.q.25.art.5.ad 1.pri.par.
Deus primo & per se est forma subsistens,non in materia,tribus rationibus.q.3.art.2.pri.par.
Deus quare quosdam eligit & quosdam reprobat.quæst.23.art.5. ad.3.pri.parte.
Deus quod sit prior mundo dupliciter potest intelligi.quæst.46. art.1.& 3.pri.parte.
Deus quomodo dicitur diligi & hodio haberi q.60.art.5.ad 4. & 5 pri.parte.
Deus quomodo dicitur esse in dęmonibus secundum quod sunt res quædam ab ipso.q.8.art.1.ad 4.pri.par.
Deus quomodo est causa mali corruptiõis quarundã rerum, sed q nõ procedat ex defectu agẽtis vel actiõis.q.49.ar.2.3 pri.par.
Deus quomodo est finis,vt quoddam bonum habitum & repræsentatum.q.105.art.1.ad 2.pri.par.
Deus ratione suæ infinitæ perfectionis nil acquirere potest.q.9. articu.1.pri.par.
Deus semper seipsum mouet, sicut desideratum & intellectum à seipso.q.105.art.2.ad 2.pri,par.
Deus si plures Angelos vel plures rerum naturas facere instituisset,plures species intelligibiles mẽtibus Angelicis impressisset q.56.art.2.ad 4.pri.parte.
Deus solus est causa sufficiens principalis remissionis peccati. q. 5.art.2.addit.ad 3.partem.
Deus potest omnia quæ sunt potentiæ.q.92.art.1.addit.ad 3.par.
Deus ad duo amat creaturam,scilicet vt sit & vt permaneat.q.74. art.3.ad 3 pri.par.
Deus à nobis non cognoscitur nisi per modum priuationis & remotionis.q.12.art.4.ad 2.pri.parte.
Deus dicitur omnia suauiter disponere ex impressione, quæ ab ipso est,quæ inclinatio rerum id ad quod diuinitus res ipsæ ordinantur.q.103.art.8.pri parte
Deus est author mali pœnæ,sed nõ culpæ,quæ cõtrariatur diuino amori & implecioni diuinæ voluntatis. q.84.art.6.pri par.
Deus est beatitudo animæ,quia in ipso beatificatur. quæstio.79. artic.4.pri.parte
Deus est in omnibus rebus per essentiam,præsentiã,& potẽtiam, sicut causa in effectibus participãtibus eius bonitatẽ, specialiter verò in creatura rationali sicut cognitum in cognoscente, & amatum in amante.q.43.art.3.pri.parte
Deus est in rationali creatura,sicut cognitum in cognoscente,& desideratum in desiderante.q.8.art.3.pri.parte
Deus est in seipso & comprehendit seipsum negatiue exponitur, & quomodo est sibi finitus.q.14.art.3.ad 1.& 2.pri.parte
Deus est forma.q.2.1.c.pag.10.& q.9.3.3.pag.71.ter.par.
Et est infinitus.q.10.3.1.& 2.pag.77.ter.parte
Et est immutabilis.q.46.2.c.p.ea.& q.57.1.1.pag.ead.ter.parte.
Deus scit infinita etiam scientia visionis.q.10.3.o.pa.76.ter.par.
Deus non potest videri per essentiam naturaliter ab aliqua creatura.q.10.4.2.pag.78.ter.parte
Deus totus intelligitur ab intellectu nostro,non autem totaliter. q.10.2.2.pag.74.ter.parte
Deus solus est à quo mouetur voluntas creaturę,vt à principio intrinseco.q.18.1.1.pag.115.ter.parte
Deus est omnipotens,& potest facere quicquid habet rationem entis.q.13.c.pag.86.ter.parte
Et potest facere quæ non facit.q.13.7.pag.8.ter.parte
Et potest transmutare omnem materiam in quancunque formã. q.28.1.5.pag.150.ter.parte
Et potest facere raritatem & densitatem esse sine materia. q.77. 2.3.& 7.1.& 2.pag 368 ter.parte
Et potest immediatè facere omnem effectum cuiuscũque agentis sine eo.q.77.1.c.pag.367.ter.parte
Deus potest facere præter ordinem totius naturæ. quæst.43.2.c. pag.205.ter.parte
Nec propter hoc faceret cõtra naturã. q.44.2.1.pag.210.ter.par.
Deus potest facere aliquid melius humanitate Christi,matre,seipso beatitudine & gratia secundũ se:non autem vt relatis ad Deũ. q.7.12.2.pag.61.& q.10.4.3.pag.78.ter.par.
Deus immediatè producit omnia.q.6.1.1.pag 47.ter.par.
Deus produxit creaturas non ex necessitate. quæstio.50.2.3.pag. 319.ter.parte.
Deus potest mutare formam in formam, & materiam in materiam.q.75.4.c.3.pag.354.ter.par.
Deus dicitur habitasse in Christo corporaliter tripliciter.q.1.10. 2.pag.14.ter.par.
Deus est in omni creatura per essentiam, præsentiam, & potentiam,in sanctis per gratiam,in Christo solo per vnionem personalem.q.2.10.2.pag.ead.& q.6.1.1.pag.ead.ter.par.
Deus potuit liberare hominem sine passione Christi absolute

Universidad de Deusto
Biblioteca

loquendo.q.46.2.o.pag.217.ter.par.
Deus est homo: est propositio per se & in materia naturali. q.16.
1.Quæ.100.ter.par.
Deus est homo,& econuerso est propositio vera & propria. qu.
16.2.o pag.ead.ter.par.
Deus factus est homo,& econuerso si ly factus determinet com
positionem est vera.q.16.6.7.o.pag.103.ter.par.
Deus est caput Christi.q.8.8.2.pag.68.ter.par.
Deus quomodo se habet ad misarendum & puniendum.q.99.ar.
2.3.4.5.addit.ad 3.par.
Deus potest corruptam reparare, id est reintegrare mentem per
gratiam,& consolidare corpus per miraculum. sed non potest
facere, nō fuisse cognita à viro.quo.5.q.2.art.3.addit.ad 3.par.
Deus est inpercabilis nec peccare potest nec velle.quo.5.q.2.art.
3.addit.ad 3.partem.
Deus quomodo per se remittat culpā & sacerdos ministerialiter
virtute potestatis clauium.q.18.art.2.addit.ad 3.par.
Deus non potest facere quod materia sit sine forma, non ex po
tentiæ defectu.sed quia repugnat rationi entis,quo.3.q.1.art.
1.addit.ad 3.partem.
Deus non potest facere vnum corpus simul esse localiter in duo
bus locis, non ex defectu potentiæ sed quia implicat contradi
ctionem.quo.3.q.1.art.1.addit.ad 3.par.
Deus est cuius natura non est composita ex potentia & actu: &
cuius substantia est sua operatio, & est propter seipsum, ideò
habitus & dispositio in eo locum non habent. quæst.49.4.c.
pag.144.pri.secun.par.
Deus respectu principalis cogniti quod est sua essentia, non ha
bet practicam cognitionem,sed speculatiuam tantum.q.3.5.1.
pag.12.pri.secun.par.
Deus solus & beati cognoscunt legem æternam secundum quod
in seipsa est.q.93.2.c.pag.292.pri.sec.par.
Deus est veritas per essentiam. quæ.3.7.c.pag.14.& q.93.1.3.pag.
292.pri.secun.par.
Deus in seipso à nobis cognosci non potest, sed tamen in suis ef
fectibus manifestatur.q.93.1.o.pag ead.& par.
Deus omnia mouet secundum eorum conditionem. ita quod ex
causis necessarijs sequuntur effectus de necessitate,& ex causis
cōtingentibus effectus cōtingentes.q.10.4.c.pa.192.pri.fe.par.
Deus sic mouet voluntatem quod remanet motus eius contin
gens,& non necessariò, nisi in his ad quæ naturaliter mouen
tur.q.114.o.pag.ead.& par.
Deus quicquid vult,vult sub ratiōe boni cōmunis q̄ est sua boni
tas,quæ est bonum totius vniuersi.q.19.10.c.pag.ead.& par.
Deus non vult sed permittit peccata:vult tamen mala pœnalia.q.
19.1.1.pag.120.& q.79.4.c.pag.254.pri.secun.par.
Deus solus potest voluntatem nostram interius mouere.q.6.4.1.
pag.21.& q.9.6.o pag.36.& q.75.3.c.pag.239.pri.sec.par.
Deus est à quo procedit omnis motus tam voluntatis quā naturę,
sicut à primo mouente.q.6.1.3 pag.24. & q.9.4.1.6.c.c.3.pag.
36.& q.55.4.6.pag.162.& q.80.2.3.pag.255.pri.sec.par.
Deus mouet hominem proponendo sensui appetibile immutādo
corpus,& mouendo voluntatem.q.6.1.3.pag.24.pri.sec.par.
Deus vti sua potestate nō potest nisi bene.q.2.4.1.pa.8.pri.se.pa.
Deus dispensare non potest vt homini liceat non ordinate se
habere ad Deum, vel non subditi ordini iustitiæ eius etiam in
his secundum quæ homines adinuicem ordinantur. q.100.8.
2.pag.318.pri.secun.par.
Deus potest producere effectus secūdarum causarum etiam sine
ipsis.q.71.4.c.pag.150.pri.secun.par.
Deus quātum ad suam naturā æqualiter se habeat ad omnes: sed
non quo ad bonorum distributionem.q.51.4.1.pa.ead.& par.
Deus est primū principiū omnis motus corporalis & spiritualis:
& primus actus à quo est omnis formalis & finalis perfectio.
q.79.1.c.pag.265.& q.109.1.c.pag.356 pri.sec.par.
Deus in omnibus operatur secundum modum eorum: nec per
hoc excluditur quin operetur quæ natura operati non potest.
q.51.4.2.pag.150.pri.sec.par.
Deus non est causa peccati directè.nec indirectè. quæstio.79.1.o.
pag.252.prima secun.par.
Deus est causa peccati quo ad actum & entitatem, non autē quo
ad defectum.q.79.2.o.pag.253.pri.sec.par.
Deus potest infligere pœnam.q.87.2.pag.172.pri.sec.par.
Deus est causa excæcationis & obdurationis subtrahendo gra
tiam.q.79.3.o.pag.254.pri.sec.par.
Deus inclinat voluntatem in bonum directè,in malum autem in
quantum non prohibet.q.79.1.1.pag.253.pri.sec.par.
Deus non operatur in creaturis secundum necessitatem naturæ,
sed secundum ordinem suæ sapientiæ. qu.66.1.3.pag.198.& q.
105.1.c.pag.356.pri.sec.par.
Deus non solum est in his quæ sunt,sed & quæ fuerunt & erunt.
quod.11.q.1.art.1 addit.ad 3.par.
Deus alio modo vbique est quo & aliæ res.ibi.
Deus est vbique tanquam in quolibet & in toto.ibid.
Deus est & operatur in singulis rebus per virtutem suam.ibi.
Deus secundum potentiam potuit facere mundum in infinitum,
antequam fecerit.quod.5.q.1.art.1.addit.ad 5.par.
Dei essentiam nemo potest comprehendere.quodli.1.q.1.artic.
addit.ad 3.partem.
Deus potest aliquid facere de potestate absoluta, etiam rediger
se vniuersam creaturam in nihilum. quod.4.quæst.5.articu.4.
addit.ad 3.partem.
Deus plus amat nos quàm ametur à nobis. quæst.26.artic.12.3.
pag.105.sec.secun.par.
Deus diligitur propter aliud non formaliter, nec effectiuè, nec
vt finis,sed dispositiuè vel materialiter, quæst.27.articu.3.pag.
107.sec.secun.partis.
Deus antequam cognoscatur,per alia cognoscitur, sed ipse co
gnitus per seipsum cognoscitur,q.27.art.3.2.pa.108.se.sec.par.
Deus potest immediate amari à nobis in hac vita. q.27.artic.4.
pag.ead.sec.secun.par.
Deus potest à creatura diligi totaliter ex parte Dei, & ex parte
sui,non autem ex parte actus. quæst.27.articu.5.pag. eadem.
secun.secundę partis.
Deus vnum tantum habet esse.quod.12.q.1.artic.1.
Deus non potest facere cōtradictoria simul esse. quo.12.q.1.ar.2.
Deus est omnibus modis infinitus ibid.
Deus agit per suum intellectum & per verbum quod est omniū
formatiuum.ibid.
Dei opus non est informe.ibidem.
Deus potest id quod in nihilum redactum est idem numero re
parare.quod.4.q.3.arti.3.addit.ad 3.partem.
Deus omnia potest reparare & sine motu, quia in eius potestate
est quod producat effectus sine causis mediis.quod.4.quæ.3.
artic.3.addit.ad 3.part.
Deus cum sit essentialiter ipsa bonitas non potest sine gaudio vi
deri.q.99.arti.3.addit.ad 3.par.
Deus dicitur bonus essentialiter,creaturæ autem dicuntur bonæ
per participationem. quod.2.q.1.art.3.addit.ad 3.par.
Deus est formaliter deus per suam essentiam. quodl.6.quæstio.1.
art.1.addit.ad 3.partem.
Deus timetur non quidem vt malum, sed quia infligit malū pœ
næ.q.19.art.1.pag.66.sec.secun.par.
Deus est obiectum timoris ratione iustitiæ:spei verò ratione mi
sericordiæ.q.19.art.1.2.pag.ead.sec.secun.par.
Deus per charitatatis amorem dicitur,& sit pater noster,& spon
sus noster.q.10.art.1.3.pag.ead sec.secun.par.
Deus est obiectum primum charitatis,proximus autem secunda
rium obiectum.q.25.art.1.2.pag.84.sec secun.par.
Deus est summe & maximè diligibilis charitate, proximus autē
sicut beatitudinem ab eo simul nobiscum participans.quę.26.
art.2.pag.99.sec.secun, par.
Deus diligitur toto corde,id est diligitur quantumcūque potest.
q.27.arti.6.2.pag.109.sec.secun.par.
Deus non miseretur nisi propter amorem inquantum amat nos
tanquam aliquid sui.q.30.art.2.1.pag.114.sec.secun.par.
Deum colimus per exteriora sacrificia nō propter ipsum,sed pro
pter nos.q.20.art.1.1.pag.73.sec.secun.par.
Deus non potest odiri secundum se,sed oditur à damnatis & ma
lis secundum effectus eius qui interdum eorum voluntati con
trariantur.q.34.art.1.pag.130.sec.secun.par.
Deus dupliciter est testis in iuramento, scilicet manifestando
veritatem in mente vel in publico: & in puniendo mendacem
quæstione 89.art.1.2.pagina 325.secunda sec.part.
Deus secundum essentiam est maior omni laude: ideo debetur ei
reuerentia & honor latriæ.laus autem effectibus eius. quæsti.
91.arti.1.pagina 339.secunda sec.part.
Deus quærit gloriam suam non propter se,sed propter nos.quæ.
132.artic.1.1.pagina 458.secunda sec.part.
Deus permittit fieri in luxuriam,vt liberet a superbia.'quæstio.
162.art.9.3.pag.579.sec.secun.par.
Deus solus potest per se facere miracula vera. quæ.178.artic.1.1.
pag.622.sec.secun.partis.
Deus homo corporali videri non potest.q.ibid.& q.1.quod.
Deus quemadmodum regit peccatum eius qui se sibi subijcit per
pœnitentiam ita sacerdos peccata confitentis eclare debet. q.
11.art.1.addit.ad 3.par.
Deus potest facere infinitum in actu. quodl.9.quæstio.1.articu.1.
addit.ad 3.partem.
Deus non est testis falsitatis.quod.2.q.4.artic 6.addit.ad 3.par.
Deus cognoscit omnia,& quomodo.q.92.art.3.addit.ad 3.par.
Deus mutare sententiam dicitur & non consilium. quæst.71.arti.
6.addit.ad 3.partem.
Dei esse & essentia sunt idem realiter.q.13.1.c.pag.80.ter.par.
Dei cognitio per essentiam est soli Deo naturalis. quæstio.9.4.c.
pag.72.ter.partte.
Dei scientia duplex,scilicet visionis, & simplicis intelligentiæ.q.
10.2.2.pag.75.ter.parte.

Dei essen-

Dei essentia videtur immediatè. quæst.93.3. pag.71.& quæst.10.
4.c.1.pag.78.ter.par.
Dei visio est naturalis homini beato.q.9.2.3.pag.70.ter.par.
Dei voluntas est causa omnis boni.q.86.2.c.pag.409.ter.par.
Dei præsentiam falli,& eius voluntatem & dispositionem cassari,
est impossibile.q.46.2.c.pag.217.ter.par.
Dei voluntati conformatur humana voluntas, secundum volun
tatem per modum rationis.q.18.1.c.pag.117.ter.par.
Dei essentiam in regno cœlesti beati videbunt. q.92.artic.1.addi.
ad tertiam partem.
Dei naturam in hac vita mortali nemo potest cōprehendere ibi.
Dei cognitio duplex. 1.per certitudinem, & experientiam,prima
in nobis non est,sed secunda.q.112.1.c.1 pag 374.pri.sec.par.
Dei essentia à beatis videtur per illuminationem immediatam à
Deo.q.1.6.3.pag.12.pri.sec.par.
Dei operatio multiplex.q.8.1.art.1.addit.ad 3.par.
Dei nomē est magis sibi proprium quo ad rem significatam, sed
quo ad modum significādi magis est sibi hoc nomen proprium,
qui est.q.13.art.11.ad 1.pri.par.
Dei,angeli,& corporis non est eadem ratio essendi in loco.quæ.
52.artic.prima parte.
Dei hominis,& angeli triplex modus cognoscendi actum intelle
ctus.q.87.artic.1.pri.parte.
Dei infinita est virtus.quod.11.q.1.art.1.addit.ad 3.par.
Dei solius suum esse est sua essentia.q.3.7.c.pag.14.pri.sec.par.
Dei cognitio & voluntas est causa rerū cognitarum,sed humana
cognitio à rebus cognitis causatur.q.13.c.pag.7.pri.sec.par.
Deum magis amamus amore amicitiæ quàm amore concupiscē
tiæ.q.26.art.3.3.pag.101.sec.secun.par.
Videntes Deum non vident omnia quæ ipse videt. q. 92.artic.1.
addit.ad 3.partem.
Deum inuari per creaturam,dicit perfectionem communicatam
creaturæ.q.13.artic.9.ad 2.pri.par.
Deum nominamus ex eius effectibus,non tamen secundum mo
dum ipsorum.q.14.artic.1.ad 1.pri.par.
Deum videre per essentiam est supra facultatem omnis creaturę.
q.5.1.c.pag. 21.pri.secun.par.
Deus.vide Ira.pri.secun.par.
Deum non incarnati fuit possibile secundum se post Abrahā, sed
vt cadit sub scientia diuina habet quandam necessitatem infal
libilitatis.q.18.art.3.2.pag.5.lec.secun.par.
Deum quomodo videbimus.q.93.art.3.addit.ad 3.par.
Deus sine quo medio videbitur.ibid
Deum proprium est esse vbique.quod.11.q.1.art.1.addit.ad 3.par.
In Deo nō inuenitur aliquod accidens.quodlib.2.quæst.2.arti.4.
addit.ad 3.partem.
Deo aliquid dici simile vel dissimile non inconuenit. q.4.artic.
3.ad 1.pri.parte.
Deo maxime conuenit esse principium actiuū. q.25.art.1.pri.par.
Dextra pars mundi est Australis,sinistra verò Aquilonaris.q.102.
4.6.pag.328.pri.secun.par.
Dextra.vide Sinistra.pri.secun.par.
Diabolus quantum ad animam nō potest inhabitare hominem
substantialiter,ibid.
Diabolus non causat culpam sicut spiritus sanctus gratiam.ibi.
Diabolus potest inhabitare hominem substantialiter quantum
ad corpus.ibidem.
Diabolus non tentat non per modum appetibilis, sed per modū
suggerentis.q.55.art.1.ad 3.pag.189.sec.secun.par.
Diabolus apprehendo esse vt Deus per similitudinem, & non per
æquiparantiam peccauit.q.63.art 3.pri.par.
Diabolus potest mouere voluntatē hominis non ex necessitate
sed persuadendo vel prodonendo obiectum. q.71.3.o.pa.259.
& q.80.1.o.pag.255.pri.sec.par.
Diabolus omnia causare potest quæ ex motu locali corporū in
feriorum prouenire possunt, nisi virtute diuina reprimatur. q.
80.2.c.pag.255.pri.sec.par.
Diabolus non intendit illuminare intellectum hominis: sed ma
gis obtenebrat rationem eius.q.80.2.c.pag.ead.& par.
Diabolus potest operari ad hoc quod imaginationi aliqua formę
imaginatiuæ præsententur,& facere quod appetitus sensitiuus
concitetur ad aliquas passiones.q.80.2.c.pag.ead.& par.
Diabolum inhabitare hominem potest intelligi dupliciter. quo.
3.q.3.art.8.addit.ad 3.par.
Diaconus non est proprius minister alicuius sacramenti. q.67.1.
o.pag.310.ter.par.
Diaconus est proprius dispensator sanguinis Christi, non autem
corporis Christi nisi de licentia Episcopi, vel presbyteri, vel in
necessitate.q.82.3.o.pag.397.ter.par.
Diaconus.ver. Prædicare.ter.par.
Diacono competit purgare tantum,id est ejcere immundos sa
cerdotibus competit illuminare, episcopis perficere. q.84.1.1.
pag.390.& q.67.1 1.& 2 pag.310. & q.82.3.3.pag.397.ter.par.
Diacono competit assistere &ministrare maioribus sacerdotibus
in omnibus agendis circa sacramenta ecclesiæ. q.67.1.c. pag.
319.& q.71.4.o pag.332.ter.par.
Diacono nō licet tāgere corpus Christi.q.80.3.o.pa.176.ter.par.
Diaconi & prælati non debent cāribus ministere,sed prędicationi
doctrinæ & eleemosynis.q.91.ar.1.ad 3.pag 337.sec.secun.par.
Dialectica in speculatiuis est vna:demonstratiuæ verò sunt diuer
sæ de diuersis.q.57.6.3.pag.17.pri.sec.par.
Dialectica.vide Scientia.pri.sec.par.
Dicere est intuitu cogitationis producere verbum &interdicere
& intelligere differentia.q.34.art.1.ad 2.& 3.pri.par.
Dictio exclusiua dupliciter sumitur,scilicet cathegoreumatice &
syncathegoreumatice.q.31.art 3.pri.par.
Dies dicitur dupliciter, scilicet naturalis, & artificialis.q.53.2.3.
pag.250.ter.par.
Dies naturalis secundum ecclesiam incipit in media nocte, non
autem dies artificialis.q.80.8.3.pag.390.ter.par.
Dies creationis à luce in noctem computantur, econuersò verò
triduum Christi in sepulchro. q.51.4.1.pag.243. & quæst.53.2.
3.pag.250 ter.par.
Differre specie inueniuntur aliqua dupliciter,scilicet quia vtrun
que habet speciem completam: & quia sub diuersis gradibus
in aliqua generatione vel motu accipiuntur diuersæ species.q.
72.7.c.pag.225.pri.sec.par.
Differentia inter liberalitatem & simoniam. quod.5.q.11.arti.23.
addit.ad 3.partem.
Differentia inter episcopos plebanos & archidyaconos. quo 3.q.
6.artic.17.addit.ad 3.partem.
Differentia est nobilior genere sicut determinatum indetermina
to,& non sicut alia & alia natura,aliàs omnia animalia essent
eiusdem speciei.q.50.ar.4.ad 1.pri.par.
Differentia se habet ad genus vt actus ad potentiam.quo.3.ar. 5.
prima parte.
Differentia semper sunt diuersa,& non econtra. quæst.90.arti.1.
ad 3.pri.parte.
Differentia alicuius speciei remota, non remanet substantia ge
neris q.67.5.c.pag.206.pri.sec.par.
Differentia significat totum,id est compositum ex materia & for
ma in rebus materialibus.q.67.5.c.pag.ead.& par.
Differentia genus & species idem sunt, sed non eodem modo il
lud denominant.q.67.5.c pag.ead.& par.
Differentiæ accidentales frequenter accipiuntur loco substantia
lium.q.49.2.3.pag.142.pri.sec.par.
Differentiæ diuidentes genus, & constituentes speciem eius per
se diuidunt illud,si autem per accidens,non rectè procedit di
uisio.q.18.7.c.pag.60.& q.31.8.c.pag.124.pri.sec.par.
Differentiæ constituentes diuersitatem specierum nunquàm in
ueniuntur nisi in diuersis speciebus: quæ verò consequuntur
diuersitatem specierum,possunt inueniri in alia specie.q.72.5.
c.pag.223.pri.sec.par.
Differentiæ per se actuum moralium sunt bonum & malum. q.
18.5.c.pag.59.& q.19.1.c.pag.63.pri.sec.par.
Differentia.vide Sacramenta.pri.sec.par.
Difficile mobile diuersificat habitum à dispositione,& non ab a
liis speciebus qualitatis.q.49.2.3.pag.142.pri.sec.par.
Difficile est exercere opus virtutis promptè & delectabiliter non
habenti virtutem: sed habenti est valde facile. quæst 107.4.c.
pag.352.pri.secun.par.
Difficile dupliciter sumitur, & inter difficile & impossibile diffe
rentia.q.62.art.2.ad 2.pri.par.
Difficile.vide Ira.pri.sec.par.
Difficultas bene operandi satisfacit pro peccato. quæst.95.artic.
4.ad 2.pri.parte.
Difficultas circa opera virtutis duplex, vna ex parte exteriorum
operum,alia ex parte interiorum.q. 67.4.c.pag.353.pri.se.par.
Diffinitur & denominatur vnumquodque secundum illud quod
conuenit ei primò & per se: non autem per illud quod conue
nit ei per aliud.q.60.4.1.pag.173.ter.parte
Diffinitio perfecta rei colligitur ex omnibus causis eius. q.55.4.
c.pag.162.pri.sec.par.
Diffinitio animę quomodo debet intelligi.q.76.ar.1.ad.1.pri.pa.
Diffinitio cōprehensionis posita ab Aug quod totū cōprehendi
tur videndo, q̄ ita videtur,vt nihil eius lateat videntē aut cuius
fines circūspici vel circumscribi possunt. q.12.ar.7.ad 2.pri.par.
Diffinitio personæ, persona est hypostasis proprietate distincta
ad dignitatem pertinente.q.29.art.3.ad 2.pri par.
Diffinitio personæ posita à Boe.persona est rationalis naturæ in
diuidua: subsistentia.q.29.art.1.argu.1 pri.par.
Diffinitio personæ posita à Richardo secundum quod persona di
citur in diuinis persona, est diuinæ naturæ incommutabilis exi
stentia.q 29.art.3.ad 4.pri.par.
Diffinitio significat essentiam ex materia & forma communi,su
prà quam addit hypostasis & persona principia individualia.
q.29.artic.2.ad 3.pri.par.
Diffinitio in rebus naturalibus non solum significat formam sed

Universidad de Deusto
Biblioteca

etiam materiam, quod 2.q.2.art.4.addit.ad 3.par.
Digitus significat discretionem, q.102.5.3.pag.332.pri.sec.par.
Dignior scientia penes certitudinem & materiæ dignitatem attenditur, q.1.art.5.pri.par.
Dilatatio est motus ad latitudinem, q.53.1.c.pag.206.pri.sec.par.
Dilatatio vide Delectatio.pri.sec.par.
Diligere Deum super omnia, est connaturale cuilibet creaturæ q.109.3.c.pag.518.pri.sec.par.
Diligere alium sicut seipsum dupliciter intelligitur. q.60.art.4.ad 1.& 2.pri.par.
Diligere inimicum, vt sic est vituperabile.q.25.art.8.ad 3.pag.97. secun.secundæ partis.
Diligendus est inimicus non secundum quod inimicus, sed quantum ad naturam.q.25.art.8.pag.97.sec.secun.par.
Diligendum est minus corpus proprium secundum ordinē charitatis quàm Deus & proximus.q.73.5.c.pag.229.pri.sec.par.
Dilectio Dei ad creaturas est duplex, scilicet communis & specialis.q.120.1.c.pag.567.pri.sec.par.
Dilectio Dei includitur in dilectione proximi, quãdo proximus diligitur propter Deum.q.99.1.2.pag.31[illegible].pri.sec.par.
Dilectio Dei est prior dilectione proximi ordine perfectionis & dignitatis, sed ordine generationis & dispositiõis est posterior q.68.8.2.pag.211.pri.sec.par.
Dilectio, vide gratia.Effectus.Peccatum.Præceptum.pri.sec.par.
Dilectio interior ad inimicum in communi est de necessitate præcepti absoluté, in speciali autem secundum præparationem animi.q.25.art.9.pag.97.sec.secun.par.
Dilectio potest esse virorum, & non virorum, præsentiũ & absentium, q.44.art.1.ad 3 pag.11.sec.secun.par.
Dilectio Dei maior est aliquo tempore ad peccatorem prædestinatum, quàm ad iustum præscitum.q.20.art.4.ad 3.pri.par.
Dilectio est duplex, scilicet naturalis, quę est finis, & electiua, quę est eorum, quæ sunt ad finem.q.60.art.2.pri par.
Dilectio naturalis sequitur semper inclinationem naturalem. q. 60.arti 1.pri.par.
Dilectio charitatis non solum habet quãtitatem ex parte obiecti quod est Deus, sed ex parte diligentis qui est ipse homo habẽs charitatem q.24.art.4.1.pag.101.sec.secun.par.
Dilectio est inæqualis dupliciter. uno modo ex parte boni quod amico optamus, alio modo est intentione actus dilectionis.q. 26.art.6.1.pag.102.sec.secun.par.
Dilectio est inæqualis ex eo quod quidam diliguntur & aliquem diligunt vel ex eo quòd quidam plus aljs diliguntur. q.26.ar. 6.1.pag.ead.sec.secun.par.
Dilectio proximi & ea sine quibus ista non seruatur cadunt sub præcepto.q.32.art.5.pag.120.sec.secun.par.
Dilectio proximi ex præcepto debet esse vera, sancta & efficax. q.44.art.7.pag.160.sec.secun.par.
Dilectio Dei est finis omnis actionis hominis, & summa perfectionis eius.q.27.art.6.pag.108.sec.secun par.
Dilectio inimicorum est perfectior & magis meritoria, quàm dilectio amicorum q.27.art.7.pag.109.sec.secun.par.
Dilectio amici est minus meritoria quia amicus diligitur propter seipsum.similè autem non potest esse de dilectione Dei. q.27. art.8.2.pag.110.sec.secun.par.
Dilectio Dei est maius aliquid quàm eius cognitio, maximè secũdum statum viæ.q.27.art.4.2.pag.108.sec.secun.par.
Dilectionis ordo nullus est in patria, nisi secundum propinquitatem ad Deum.q.26.art.13.pag.105.sec.secun.par.
Dilectionis naturalis vel non naturalis causa est vnitas. q.60.art. 4.prima parte.
Dilectionis Petri & Ioannis quæ fuerit maior ad Christum diuersa assignatio.q.20.art.4.ad 1.pri.par
Dilectionis signa exteriora in communi sunt inimicis exhibenda de necessitate præcepti, in speciali autem non, nisi secundum præparationem animi.q.25.art.9.pag.97.sec.secun.par.
Dilectionis causa aliquid est dupliciter. primò sicut id quod est ratio diligendi, alio modo vt via ad acquirendum dilectionem. q.26.art.1.pag.99.sec.secun.par.
Dilectione Dei qua vult creaturæ bonum, profluit aliquod bonum in creatura causatum, dilectio verò hominis non causat totaliter rei bonitatem.q.110.1.o.pag.367.pri.sec.par.
Diluculum potest dici pars diei & nocti.q.51.4.2.ap.243.ter.par.
Diluuium.vide Caro.pri.sec.par.
Dimensio quantitatiua diuersificatur per magnum & parvum quantum ad determinationem mensuræ: non quantum ad essentiam q.77.4.o.pag 369.ter.par.
Dimensio corrumpitur dupliciter.q.77.4.o.pag.369.ter.par.
Dimensiones sunt accidentia consequentia formam corporeitatis.[illegible].76.art.6.ad 2.pri.par.
Dionysius dicit in quadam epistola, quod Christus operabatur diuinitùs ea quæ sunt hominis. q.28.2.3.pag 151. & quæst.45. 2.c.pag 214.ter.par.
Discere.vide Addiscendi.pri.sec.par.
Disciplina requiritur ad scientiam.q.4.1.c.pag.15.pri.sec.par.
Discordia importat disgregationem quandam voluntatum in diuersa.q.37.art.1.pag.144.sec.secun.par.
Discordia per se id est, ex intentione deliberata dissentiendi à bono Dei vel proximi, est peccatum mortale; non autem si per accidens.q.37.art.1.pag.106.sec.secun.par.
Discordia quæ fuit inter Paulum & Barnabã, fuit per accidens, & non per se.q.37.art.2.3.pag.144.sec.secun.par.
Discordia principaliter oritur ex inani gloria, secundariò autem ex inuidia.q.37.art.2.pag.ead.sec.secun.par.
Discordia non est idem cum rixa. quæstio.37.articu.2.1.pag.ead. secun.secundę partis.
Discretio. Cùm homo vsum rationis habere incipit, nisi ordinet seipsum in debitum finem, peccabit mortaliter, non faciens quod in se est.q.89.6.c.pag 285.pri.sec.par.
Discutiua.vide Angelus.pri.sec.par.
Disparate.vide Delectatio.pri.sec.par.
Dissensio in minimis non est corruptiua concordiæ & pacis. q. 29.art.3.2.pag.113.sec.secun.par.
Dispensare non potest in lege humana publica nisi ille à quo lex autoritatem habet vel is cui ipse cõmiserit. q.97.4.3.pag.306. & q.100.8.3.pag.318.pri.sec.par.
Dispensare possunt rectores multitudinis in legionib. humanis quando deficiunt in personis vel casibus vel quando necessitas imminet.q.97.6.c.pag.302.& q.97.4.o.pag.306.& q.100. 8.c.pag.318.pri.sec.par.
Dispensatio voti est cùm absolutè determinatur non esse seruandum, cõmentatio autem voti cùm pro eo aliquid aliud imponitur faciendum.q.88.ar.10.pag 310.sec.secun.par.
Dispensatio propriè importat commensurationem alicuius cõmunis ad singulare.q.97.4.c.pag.304.pri.sec.par.
Dispensatio debet fieri quando occurrit aliquis particularis casus in quo si verbum legis obseruaretur, cõtrariaretur intentioni legislatoris q.100.8.c.pag.318.pri.sec.par.
Dispensatio non debet fieri in præiudicium boni communis. q. 97.4.1.pag.306.pri sec.par.
Dispensatio non potest fieri etiam à Deo in præceptis quæ continent conseruationem boni communis, vel ordinem iustitiæ & virtutis.q.100.8.c.1 pag.318.pri.sec.par.
Dispensatio fieri posset in præceptis ordinatis ad ista quantum ad aliquã determinationẽ per applicationẽ ad singulares actus q.97.4.3.pag.302.& q.100.8.c.3.pag.318.pri.sec.par.
Dispensatio in quibusdã fit quandoq; sola authoritate Dei: quandoque triã authoritate humana in his quæ sunt cõmissa hominũ iurisdictioni.q.97.4.3.pa 302.& q.100.8 3.p.318.pri.sec.par.
Dispensatio si alicui speciali personæ rationabiliter fiat, non erit ibi peronarum acceptio.q.97.4.2.pag.ead.& parte.
Dispensationem non recipit lex naturalis inquantum continet præcepta communia: sed in aliis quæ sunt quasi conclusiones præceptorum communium quandoque per homines dispensatur.quæstio.97.3.1.4.3.pag.302.& quæstio.100.8.o.pag.318. pri.secundę partis.
Dispensatio.vide Deus.Lex.pri.sec.par.
Disponere ad finem & ad finem perducere.est eiusdem,per se vel per suos subditos.q.98.2.3.o.pag.307.pri.sec.par.
Dispositio semper importat ordinem habentis partes. q.49.1.3. 2.1.pag.141.pri.sec.par.
Dispositio accipitur dupliciter.scilicet secundum quod est genus habitus,& secundum quod est aliquid cõtra habitum diuisum, & hoc dupliciter: quia vel sicut perfectum & imperfectũ in eadem specie, vel sicut diuersæ species vnius generis subalterni. q.49.1.3.pag.141.pri.sec.par.
Dispositio triplex.scilicet secundum locum, secundum potentiã, & secundum speciem.q.49.1.3.4.c.pag.141.pri.sec.par.
Dispositio diuisa contra habitum vt imperfectum contra perfectum,sit habitus.non autem quæ est diuersa vt diuisa species.q. 49.2.1.pag.142.pri.secun.par.
Dispositio tripliciter se habet ad id ad quod disponit: quia quandoque est idem & in eodem,quandoque est in eodem,sed non idem,quandoque nec est idem nec in eodem. quæstio 74.4.3. pag.234.pri sec.par.
Dispositio duplex.scilicet directa seu perficiẽs,& remouens prohibens.q.88.3.c.pag.279.pri.sec.par.
Dispositio ad operationes quæ sunt ab anima & corpus,sunt primo aliter in anima.in corpore verò secundario: sed dispositio subiecti ad formam,potest esse in corpore, nõ tamen perfectè habet rationem habitus.q.50.1.o.pag.145.pri.sec.par.
Dispositio vel habitus nõ est in Deo nec in corpore cœlesti, nec in qualitatibus simplicibus elementorum. quæsti.49.4.c.pag. 144.pri.secun.partis.
Dispositio eorum quæ sunt ad finem sumitur secundum rationẽ finis:vt dispositio terræ ex textione. q.53.c pag.299. & q.102. 1.c.pag.324.pri.secun.par.
Dispositio materiæ non ex necessitate consequitur formam, nisi per virtutem agentis.q.110.2.3.pag.373.pri.sec.par.
Dispositio subiecti præcedit susceptionem formæ ordine naturę sequitur tamen actionem agentis. quæstio.113.8.2. pagin.381. pri.secun.partis
Dispositio inordinata vnitatem speciei habet ex parte causæ,numeralem verò ex parte subiecti.q.82.2.c.pag.261.pri.sec.par.
Dispositio dupliciter se habet ad id ad q̃ disponit, scilicet vt via ad perfectionem,& vt effectus.q.93.2.pag.71.ter.par.
Dispositio sequitur naturaliter formam ad quam disponit, licet præcedat eam via generationis.q.73.2.pag.62.ter.par.
Dispositio primæ materiæ est quantitas dimensiua. quæst.77.2. c.pag.168.ter.par.
Dispositio est in eodem subiecto cum eo ad quod disponit propinquè.q.63.4.1.pag.2.28.ter.par.
Dispositio non semper dicit rem de prædicamento qualitatis sed relationem quandoque.q.116.art.2.ad 3.pri.par.
Dispositio optima rebus datur à Deo non simpliciter, sed secundum ordinem ad proprium finem.q.91.ad 3.pri.par.
Dispositio potest dici tam ratio ordinis rerum in finem, quàm ratio ordinis partium in toto.q.22.arti.1.pri.par.
Dispositionis nomen non importat diuturnitatem, sed bene nomen habitus.q.49.1.3.pag.141.pri.sec.par.
Dispositionis subiectum tria requirit.1.quod sit alterum ab eo ad quod disponitur & in potentia ad ipsum & quod possit pluribus modis determinari, & quod plura concurrant ad disponendũ ipsum ad vnum eorum ad quæ est in potentia. quæst. 49.4.o. pag.144.pri.secun.par.
Dispositiones esse in materia ante formæ introductionem quomodo intelligitur.q.76.artic.6.ad 1.pri.par.
Dispositiones sunt in brutis animalibus in ordine ad naturam & in ordine ad operationes, secundum quod à ratione hominis disponuntur: habitus tamen propriè in eis esse non potest.q. 50.3.2.pag.146.pri.secun.par.
Dispositio, vide Elementum.pri.secun.par.
Disputatio ad duplicem finem ordinatur. Quodl.4.q.9.articu.18. addit.ad 3.partem.
Disputatio ordinatur ad remouendum dubitationem & ideo aliquãdo vtendum est rationibus aliquando autoritatibus.Quo. 4.q.9.art.18.addit.ad 3.par.
Disputatio cum infideli intentione confutandi errores, vel cautia exercita est laudabilis.sed absint rudes ne ab infidelibus tententur.q.10.art.7.pag.41.sec.secun.par.
Distantia localis:sicut non impedit cognitionem Angeli, ita nec locutionem.q.107.art.4.ad 1.pri.par.
Distinctio quanto est prior,tanto est vnitati propinquior. q.49. art.2.ad 3.pri.par.
Distinctio rerum à prima causa est propter bonitatem creaturis communicandam.q.47.art.1.pri.par.
Distinctio substantiarum separatarum non potest esse nisi secundum speciem.q.75.artic.7.pri.par.
Distinctio eorum quæ dicuntur secundum ordinem ad aliquid, est secundum distinctionem eorum ad quæ dicuntur.q.54.2.c. pag.116.pri.secun.par.
Distinctio non est in communibus principijs, sed in proprijs. q. 77.6.3.pag.171.pri.secun.par.
Distinctio per formam in rebus naturalibus fit dupliciter.Quod. 4.q.4.artic.7.addit.ad 3.par.
Distinctio diuinarum personarum nõ esset remotis relationibus. qu.33.pag.330.ter.par.
Diuersitas specierum est secũdum diuersitatem formę: diuersitas autem generis est secundum diuersitatem materiæ. qu.23.1.c. pag. 9.& q.54.1.pag.136.pri sec.par.
Diuersus modus cognitionis animæ, sequitur diuersum modum essendi ipsius.q.86.art.1.pri par.
Diuersus cognitionibus eadem res cognosci potest. q.58.artic.7. ad 1.pri.parte.
Diuertere non potest homo ab aperta Dei visione, sed in bono confirmatur.q.100 art.2.pri.par.
Diuitiæ sunt duplices scilicet naturales & artificiales, primę sunt finitæ in actu,& infinitę in potentia:secundę sunt omnino infinitæ.q.2.[illegible].3 pag.6.& q.30.4.o.pag 97.pri.sec.par.
Diuitiæ per consilia euangelica abdicantur per paupertatem delitiæ carnis per perpetuam castitatem, superbia vitę per obedientiæ seruitutem.q.108.4.c.pag.315 pri.sec.par.
Diues peccat non dando eleemosinam de superfluo habens pauperum quem signa extrema necessitatis habere scit. Quodli.8. q.6.art.15.addit.ad 2.par.
Diues non tenetur omnibus pauperibus eleemosinam dare. ibi.
Dioces ille dicens se præcepta obseruasse mentitus est. Quo.4.q. 12.artic.14.addit ad 3.par.
Diuina essentia est simpliciter infinita.Quodli.3.quæst.2.artic.3. addit.ad 2.partem.
Diuina essentia in patria immediatè ab intellectu glorificato videbitur.Quo.7.q.1.art.1 addit.ad 3.par.
Diuinæ dilectionis non est aliquis modus determinatus. q.27. art.6.pag.108.sec.secun.par.
Diuinitatis nomen importat prouisionem quandam.quæst.1.ar. 8.ad 2.pag.9.sec.secun.par.
Diuinum prædicatur de essentia: & de personis diuinis. q.16.3.3. pag.101.ter.par.
Diuini enim aliqui ex hoc dicuntur. quia vsurpant sibi quod Dei est prænuntiando, scilicet futura contingentia, aut præcognoscendo ipsa quocunque modo nisi Deo reuelante. q.95 artic. 1.pag.143.sec.secun.par.
Diuini enim dicti sunt secundum Isidorum, quasi Deo pleni, diuinitate enim plenos se esse simulant, & alijs quadam fraudulentia hominibus futura coniectant. quæst.95.articu.1.pag. ead.sec.secun.par.
Diuinatio non dicitur ab ordinata participatione alicuius diuini, sed ab indebita vsurpatione eius quod Dei est. quæst.95.arti.1. pag.343 sec.secun.par.
Diuinatio huiusmodi si causetur ex reuelatione dæmonum, cum quibus pacta habentur vel expressa, quia ad hoc inuocantur, vel tacita, quia huiusmodi diuinatio excenditur ad id ad quod non potest se extendere, erit diuinatio illicita & superstitiosa. q.95.art.6 pag.348.sec.secun.par.
Diuinatio est indebita vsurpatio prænunciandi futuros euentus. q.95.art.1.pag.143.sec.secun.par.
Diuinatio semper est peccatum, quia semper in malam partem accipitur secundum Hyeronimum.quæstio.95.artic.1.pag.ead. secun.secundę partis.
Diuinatio omnis prouenit ex operatione dæmonum, ideò est species superstitionis.quæstione.95.articulo 2.ad 2.pag.344. secun.secundę par.
Diuinatio est species curiositatis ratione finis, sed quò ad modũ operis est species superstitionis. quæstio.95.articu. 2.ad 1.pag. ead.sec.secun.partis.
Diuinatio facta per inuocationem dæmonum, per astra, somnia, auguria vel sortem, non est licita, sed superstitiosa.q.95.art.5.6. & 7.pag.347.348.& 349.sec.secun.par.
Diuinatio non dicitur si quis prænuntiet quæ ex necessitate euenient.vel vt in pluribus quæ humana ratione prænosci possunt ex causis,neque etiã si quis futura aliqua contingentia Deo reuelante cognoscit:tunc enim non ipse diuinat id quod diuinũ est facit, sed magis quod diuinum est suscipit. quæst.95.artic.1. pag 343.sec.secun.par.
Diuinationis genus triplex,scilicet necromantia,augurium,& sortilegium: quorum quodlibet multas habet species. q.95.artic. 3.pag.344.sec.secun.par.
Diuisio boni per honestum, vtile & delectabile, est per oppositas rationes & non res.q.5.art.6.ad 2.pri.parte.
Diuisio est duplex,scilicet materialis quæ fit ex diuisione cõtinui quam sequitur numerus qui est species quantitatis, quæ est in rebus materialibus. Alia est formalis quæ fit per oppositas formas, Et hæc est transcendens. q.30 art.3.pri par.
Diuisio. Vnumquodque potest per se diuidi secundum id quod in eius ratione non continetur,non autem per alia.q.95.4.c.pag. 299.pri.secun.par.
Diuisorum ex opposito quædam sunt naturaliter simul secũdum rem & rationem: quędam secundum rationem, sed vnum realiter est prius altero quędam nec secundum rem nec secundum rationem.q.29.2.1.pag.93.pri.sec.par.
Diuturnum.vide Dispositio.Dolor.Frequentia.Ira.pri.sec.par.
Docuit Christus nonnulla in parabolis: & tamen omnia digna creditu de sua sapientia palàm proposuit: sed non omnia profunda.q.42.3.c.pag.205.ter.par.
Docere sanam doctrinam simpliciter melius est & magis meritorium quàm impendere pauperibus eleemosynam,nisi in casu necessitatis.Quod.1.q.7.art.14.addit.ad 3.par.
Docere dicitur dupliciter, scilicet principaliter infundendo lumen & instrumentaliter dirigendo.quæstione 69.1.2.pag.325. tertia parte.
Docere domestica admonitione permittitur mulieri priuatim, non autem publicè in ecclesia.q.55.1.3.pag.316.ter.par.
Docilitas est vtilis ad quamlibet virtutem intellectualem:præcipuè tamen ad prudentiam. quæstio.49.articu.3.1.pagina 176. sec.secun.partis.
Docilitas sicut & alia quæ pertinent ad prudentiam secundum aptitudinem est à natura,sed secundum consummationem plurimum valet studium humanum non negligens documenta maiorum propter ignorantiam nec contemnens propter superbiam.q 49.art.3.2.pag.ead.sec.secun.par.
Doctor ad hoc vt alios instruat in rebus diuinis tria requiruntur, scilicet plenitudo cognitionis, probatio eorum quæ dicit, & conueniens probatio eorum quæ concipit. quæst.111.4.c.pag. 371.pri.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Doctor primus & principalis doctrinæ spiritualis fuit Christus. q.7.7.c.pag. 6.ter.par.
Doctrina licut ostenditur esse vera ex hoc quod consonat rationi recte, ita etiam & lex. q.98.1.c.pag.207.pri.sec.par.
Doctrina tripliciter est occulta Lex intentione docentis, & quia paucis proponitur, & ex modo docendi: & hoc modo tantum doctrina Christi fuit occulta. q.42.3.c pag.150.ter.par.
Doctrinam suam Christus noluit scribere triplici ratione.q.42.4.o.pag.205.ter.par.
Documenta quatuor bene ad memorandū scilicet similitudines rerum assumere conuenientes, nec tamen omnino consuetas ordinare eas disponere, solicitudinem circa eas apponere & affectum adhibere, & eas frequenter meditari. quæst.49.artic. 1.2.pag.175.sec.secun.par.
Dolere de peccatis præteritis est, quia diuidunt nos à Deo. quæ. 28.art.2.ad 2.pag.211.sec.secun.par.
Dolor potest esse post hanc vitam in purgatorio tantum quanquam non meritorius de peccatis contritionis.quę.4.articu. 3.addit.ad 1.par.
Dolor est passio animæ in appetitu sensitiuo, vel intellectiuo.q. 35.1.o.pag.110.pri.sec.partis.
Dolor interior simpliciter est maior dolore exteriori. q.35.7.o. pag.113.& q.37.1.3 pag.54.pri.sec.par.
Dolor magis fugitur, quàm ametur voluptas. quæst.29.3.1.pag. 49.pri.secun.partis
Dolor præsentis mali propter diuturnitatem mitigatur, & timor futuri mali minuitur ex præmeditatione. quæst. 42.5.c. pag.128.pri.secun.par.
Dolor qui ex apprehensione interiori causatur, nominatur tristitia: qui autem ex apprehensione exteriori, non tristitia, sed dolor nominatur.q.35.c c.pag.111.pri.sec.par.
Dolor & tristitia secundum se sunt mala: sed suppositæ præsentia mali, ad bonitatem pertinet, vt sequatur dolor vel tristitia. q.39.1.c.pag 120.pri.sec.par.
Dolor requirit duo scilicet iunctionem mali, & perceptionem huiusmodi coniunctionis.q.35.1.c.pag.110.pri.secun par.
Dolor de peccato in contritione duplex: scilicet vnus in sensitiua alius in voluntate.q.1.ar.2.addit.ad 3.par.
Dolor culpæ bonitati voluntatis attestatur, pœnæ vero naturæ. q.64.art.3.ad 3.pri.par.
Dolor etsi de pœnæ malis possit esse non tamen contritio. q.2. art.1.addit ad 3 par.
Dolor in contritione duplex est. vnus in ipsa voluntate alius in parte sensitiua.q.3.art.1.addit.ad 3.partem.
Dolor de peccatis quomodo esse possit superfluus. q.3.articu.2. addit.ad 3.partem.
Dolor maior esse debet de vno peccato quàm de alio.q.3.art.2. addit.ad 3.partem.
Dolor causatur ex læsione sensus rectus percepta: tristitia verò ex apprehensione mali interioris.q.35.1.c.pag.96.ter.par.
Dolor & tristitia secundum se sunt mala: sed præsuppositæ præsentia mali aut ratione fugę mali, possunt esse bona honesta & vtilia.q.35.6.c.pag.93.ter.par.
Dolor & gaudium appetitus sensitiui, nunquam possunt esse simul.q.84.9 2.pag.405.ter.par.
Dolor requisitę duo. s. cōiunctionem mali, & perceptionem eius. q.35.6.o.pag.93.ter.par.
Dolor vetus sensibilis fuit in Christo.q.15.5.o.pag.ead.ter.par.
Dolor Christi non impediebat delectationem fruitionis eius: nec econuerso.q.15.5.3.pa.91.& q.9.3.pag.70.ter.par.
Dolor Christi in passione peruenit vsque ad rationem superiorem.q.46.3.o.pag.122.ter.par.
Dolor Christi interior & exterior fuit maximus. quæst.46.6.o. pag.120.ter.par.
Dolor Christi fuit maior dolore cuiuscunque contriti, & magis dolebat de miseriis nostris quàm de passione sua,&doluit pro omnibus peccatis simul.q.46.6.7.4.pag.ead.ter par.
Dolor Christi fuit maior dolore Adæ si passus fuisset. q.46.6.3. pag.120.ter.par.
Dolor non est in beatis, de malis quæ fecerunt.quæ.84.8.c.pag. 406.ter.parte.
Doloris timore qui prouenit ex flagellis vel alijs contrarijs bonæ cōsistentiæ corporis dimittimus delectationem ciborum vel aliorum.q.35.6.c.pag.113.pri sec.par.
Doloris & tristitiæ magis est causa malum coniunctum, quàm bonum amissum.q.36.1.o.pag.115.pri.sec.par.
Doloris & tristitiæ causa vt finis est malum cōiunctum: sed amor vt vnde est principium primum talis motus, & interdum concupiscentia secundum propriam rationem cōsiderata, odium verò vt vnde principium secundum.q.36.2.o.pag.ead & par.
Doloris causa est appetitus vnitatis,nō cuiuslibet,sed eius in qua consistit perfectio naturæ.q.36.3.o.pag.116.pri.sec.par.
Doloris vel tristitiæ causa est potestas maior non tollens inclinationem appetitus in contrarium, inquantum infert malum q.36.4.o.pag.116.pri.sec.par.
Dolorem minuit innocentia patientis quo ad numerum, sed augget intensiuè per se,quia magis indebitum.quæstione.46.6.5. pag.121.ter.par.
Dolorem mater Christi non habuit in pariendo, sed maximam iucunditatem.q.35.6.o.pag.188.ter p.1.
Dolus proprie accipitur tantum in malo,sed abusiue in bono.q. 55.art.4.1.pag.90 secunda secun.par.
Dolus principaliter est in verbis.quæstione.55.articulo.4.2.pag. 191.secunda secun. par.
Dolus fit tripliciter scilicet corde,ore.& opere, sed fraus est tantum in factis. quæstione 55. artic.4.ad 2. pagina 190. secunda secun.part.
Dominicus potest prædicari de qualibet re Christi: non autem de homine Christo.quæstione 16.5.o.pagina 101.ter.par.
Dominus.Homo est dominus suorum actuum per rationem & voluntatem.quæstione.1.1.c.pagi.1.& quæstione.6.2.1. pagi. 24.& quæst. 69.2.1.pag.378.pri secun.part
Dominari dicitur homo omnibus creaturis propter quatuor in ipso considerata q 96.art.2.pri.par.
Dominationum nomen triplici significatione sumitur.quæstio. 108.art.5.ad.2.pri.par.
Dominium sui actus habet homo per voluntatem. quæstione. 21.2.c.pag.75.pri sec.par.
Dominium hominis super animalia ex tribus ostenditur. quæsti. 96.artic.1.pri.par.
Dominij differentia respectu serui & liberi: & quod dominium fuisset in statu innocentiæ.q.96.art.4 pri.par.
Donatus hæreticus rebaptizans est damnatus in concilio Toletano.q.65.c.pag.307.ter.par.
Donum sapientiæ non est causa charitatis,sed effectus eius.quæ. 45.art.6 2.pag.164.secunda secun.par.
Donum sapientiæ & scientiæ nihil aliud sunt quam quædam perfectiones mentis hominæ secundum quas disponitur ad sequendum instinctus,scilicet in cognitione diuinorum & humanorum.q.8.ar.5.pag.53.secunda secun.par.
Donum & virtus sapientiæ principaliter est de diuinis,secūdario autem de alis iudicando per regulas diuinas quæstione.9.art. 2.pag.36.secunda secun.par.
Donum linguarum est gratia gratis data & necessaria duplici ratione.q.176.art.1.pag.618.secunda secun.par.
Donum sermonis est gratia gratis data ad efficaciter loquendum, sicut donum linguarum ad posse intelligi à diuersis. quæ.17.7 art.1.pag.620.sec.secun.par.
Donum sermonis duplicitèr subtrahitur, scilicet vel propter culpam auditoris vel prædicatoris: & bona opera virtusque non merentur eam nisi remouendo impedimenta eius. q.177. artic. 1.3.pag.ead.sec.secun.par.
Donum potius nominatur intellectus quàm voluntas, quia intellectus dicit excellentiam,non autem voluntas.quæst.8.art. 1.3.pag.31.sec.secun.par.
Donum homo in statu innocentiæ accepit quo perseuerare posset, non vt perseueratet: nunc multi accipiunt donum gratiæ Christi quò perseuerare possunt & vt perseuerent, & sic donū Christi est maius quàm delictum Adæ. quæstio.109.10.3.pag. 366.pri.secun.par.
Donum gratiæ impium iustificantis est maius quantitate proportionis,quàm donum gloriæ beatificantis iustum:sed quantitate absoluta est econuerso.q.113.9.c.pag.381.pri sec.par.
Donum quo aliquis propter reuerentiam Dei bonum operatur ad omnes perficiens vim appetitiuam in his quæ sunt ad alterum,pietas nominatur.q.61.4.c.1 pag.209.pri sec.par.
Donum, vide Sapientia, Scientia, Virtutes.pri.sec.par.
Donum propriè est irredibilis datio gratis data. q.38.ar.2.pri.par.
Donum timoris fuit in Christo.q.7.6.o.pag.56.ter.par.
Et donum linguarum.q.7.7.3.pag.56.ter.par.
Doni nomen duplicem habet habitudinem, scilicet à quo & cui datur.q.38.art.1.pri.par.
Dono gratiæ facilius homo perseuerare poterat in statu innocentiæ,quàm nunc possumus.q.109.10. .pag.356.pri.sec.par.
Dona sunt perfectiora virtutibus moralibus & intellectualibus, non autem virtutibus theologicis.quæst.9.artic.1.ad 3.pag.36. secun.secundæ partis.
Dona spiritussancti Christus plenissimè habuit.quæst.7.5.o.pag. 55.ter.parte.
Dona recepit Christus inquantùm est homo, sed dat ea inquantum Deus.q.7.5.2.pag.55.ter.par.
Dona addunt supra gratiam perfectiones potentiarum. q.62.2. o.pag.280 ter.par.
Dona spiritussancti perficiunt potentias animæ vt sequantur motum spiritussancti. virtutes autem, vt sequantur motum rationis.q.7.5.1.pag.55.ter.par.

Et ma-

Et manet in patria secundum aliquem modum.quæstione.7.5.3. pag.55.ter.par.
Dona spiritussancti sunt septem.quæstione.68.4.o.pag.209.pri. secun.par.
Dona perficiunt hominem circa omnia, circa quæ perficiunt virtutes. quęstione.68.o.pagina.207.& quæst.69.1.3.pagi.212. pri.secun. par.
Dona perficiunt hominem vt sequatur instinctum spiritussancti virtutes vt sequatur motum rationis.quęstione.68.o.pag.ead. & q.69.1.c.pag.212. pri.secun.par.
Dona ordine dignitatis & perfectionis sunt priora virtutibus intellectualibus & moralibus posteriora verò virtutibus theologicis:sed ordine generationis virtutes morales & intellectuales præcedunt dona.q.68.8.2.pag.211.pri.secun.par.
Et sunt dona spiritussancti secundum quod charitate informatur ideò eis nullus male vtitur.q.68.8.3.pag.ead. & par.
Dona præferuntur virtutibus intellectualibus & moralibus. sed theologicæ præferuntur donis.q.68.8.o.pag.ead. & par.
Dona præsupponunt tres virtutes theologicas.sicut quasdam radices ipsorum.q.68.4.3.pag.209.pri.secun.par.
Dona omnia connectuntur in charitate.quęstione. 68.5.o. pagi. 201.pri.secun.par.
Dona sunt in omnibus viribus hominis in quibus sunt virtutes scilicet in ratione & in vi appetitiua.quæstione.68.4.c.pagina. 209.pri.secun.par.
Dona quorum vnum est directiuum alterius sibi inuicem adiunguntur.q.68.7.4.pag.211.pri.secun par.
Dona sunt habitus quibus homo perficitur ad prompte obediē dum spiritussancto.q.68.4.o.pag.209.pri.secun.par.
Dona sunt necessaria homini ad finem supernaturalem.quæstio. 68.2.o.3.1.3.pag.208.pri.secun.par.
Dona singula spiritussancti efficiunt aliquid quod transit cum tota præsenti,& aliquid quod permanet in futuro.quæst.68. 6.2.pag 210.pri.secun.par.
Dona remanent in patria quantum ad essentiam,nō autem quātum ad aliquam materiam circa quam opponātur in præsenti vita.q.68.6.o.pag.ead.& par.
Dona in patria non habent actus suos circa opera vitæ actiuæ: sed circa ea quæ pertinent ad vitam contemplatiuam. quæsti. 68.6.3.pag.ead.& par.
Dona supernaturalia carēt debito meriti & naturæ:sed dona naturalia carent debito meriti tantum. quæstio.111.1.1.pagina. 369.pri.secun.par.
Donorum dignitas ordini enumerationis respondet,partim simpliciter,partim secundum ordinem materię. quæstione.68.7. o.pag.211.pri.secun.par.
Donorum omnium quæ Deus humano generi dedit præcipuum est quod dedit filium suum.q.102.3.c.pag.324.pri.secun.part.
Donec quandoque significat tempus certum, quandoque verò tempus infinitum.q.24.3.pag.151.ter.par.
Dormientes & alienati à sensibus magis percipiunt diuinas reuelationes.& futurorum præuisiones,quā vigilantes,& non alienati.q.12.art.11.pri.par.
Dormientibus si quid contra licitos mores contingat non imputatur ad peccatum.q.84.ar.8.argu contrar.pri par.
Dos ad quid datur & à quo.q.95.ar.1.addi.ad ter.par.
Dos & beatitudo realiter inter se differunt.ibi.
Dotis definitio.q.95.ar.1.addi.ad ter.par.
Dotes non competit Christo habere. quæstione.95. articulo.3. addit.ad ter.par.
Dotes quomodo propriè non conueniant Angelis sicut & hominibus ibidem.
Dotes animæ tres scilicet visio,quę fidei.comprehensio,quæ spei fruitio quæ charitati respondet. ibid.
Dotes corporis prouenient ex redundātia gloriæ animę ad corpus.q.28.1.3.pag.151.ter.par.
Dotes corporis non fuerunt in Christo ante eius resurrectionē secūdum habitū,sed miraculosę per virtutem diuinam. quæst. 28.2.3.pag.151.ter.par.
Dotes matrimonij.q.95.art.1.addi.ad ter.par.
Dotes animæ tribus virtutibus theologicis correspondent.quæ. 12.ar.7.ad.1.pri.par.
Dotes corporis gloriosi sunt quatuor.quæstione.45.1.3. pagina. 213.ter.par.
Dubia de personis debent in meliorem partem interpretari: determinando de rebus autem inter partem veriorem supponendo.q.60.art.4.pag.205.secunda.secun.par.
Dubitatio est in natura ignorante.& non in Deo. quæstione.18. 4.1.pag.117.ter.par.
Dubitatio duplex,scilicet infidelitatis, & admirationis, secunda fuit in mente Christi.non prima.quæstione.27.4.2.pagi. 247. & quæstio.30.2.pag.156.ter.par.
Dubia.ver.Adoratio.
Dulia est honor & seruitus debita creaturę, sed latria est honor & seruitus debita soli Deo.ideò differunt specie.quæst.103.ar. 3.pag.374.secunda secun.par.
Dulia sumitur dupliciter,scilicet communiter vt exhibet reuerētiam omni homini ratione cuiuscunque excellentiæ vel propter subiectionem tantum vt serui domino. proxima habent diuersas species secundum diuersitatem excellentiæ, vt pietatem obseruantiam &huiusmodi,non autem secunda, sed est species obseruantiæ quæ est ad omnes dignitates excellentes. q.103.pag ead.secunda sec. par.
Duo dicitur quasi habens qualitatem in alio,sed in ipso de quo prædicantur duo.q.17.1.6.pag.111.ter.par.
Duplici compositioni rei duplex correspondet intellectus compositio.q.85.ar.5.ad.3.pri.par.
Dupliciter aliquid accipitur vt accidens præter rationē rei.quodlibet.2.quæst.2.ar.4.addit.ad ter.par.
Durationi pœnæ respondet durationi culpæ in parte actus sed ex parte maculæ.q.87.4.3.pag.274.pri.secun. par.
Duratio pœnę in nullo iudicio adæquatur durationi culpæ.quę. 87.3.1.pag.273.pri.secun.par.
Duratio angeli quare infinita dicitur.q.10.ar.5.ad.4.pri.par.
Durities est in sacramento eucharistiæ sine materia. quæstione. 77.5.1.& 2.pag.37.ter. par.

E

Ebrietas dicitur dupliciter, scilicet defectus rationi ex nimio potu vini & actus causans eam.secunda est peccatum non autem prima.quæstione centesimaquinquagesima. articulo.1. pag.107.secunda secun par.
Ebrietas nescientis potentiam vini non est peccatum scientis autem sed nō credentis inebriari est peccatū veniale:aliter verò est peccatum mortale. quæstione.150. articulo. 2. pagina.508. secunda secun.par.
Ebrietas est species gulę diuisa contra comessationes.q. 150.arti. 1.pag 107 secunda secun.par.
Ebrietas non est grauissimum peccatorum.quæstio.150.articu.3. pagina.510.secunda secun.par.
Ebrietas sine peccato tollit totam culpam actus sequentis actus sicut forte accidit de Loth.& Noë.quęstione. 150.articulo.4. ad.1.pag.511.secunda secun. par.
Ebrietas cum peccato diminuit culpam actus sequentis in quantū diminuit voluntarium. quęstione centesima quinquagesima. art.4.pag.511.secunda secun par.
Ebrietas secundum suam rationem est peccatum mortale: veniale verò propter ignorantiam vel infirmitatem. quęstione.76. 4.4.pag.244.& q.88 pag.511.pri. secun. par.
Ebrietas quando est frequens videtur voluntas hominis eligere magis pati ebrietatem,quam abstinere à vino superfluo: vnde redit peccatum ad suam naturam.q.88.5.1.p.281.pri.sec. par.
Ebrietas plus diminuit de ratione sequentis peccati,quam sit sua grauitas.q.76.4.2.4.pag.244.pri.sec.par.
Ebriur homicida meretur duplices maledictiones propter duplex peccatum.vel secundum leges Pithaci.quæst.150. artic. 4.1.pag.511 secunda sec.par.
Ebrius meretur duplices maledictiones propter duo peccata.s. ebrietatem,& aliud peccatum quod ex ea sequitur. quæsti.76. 4.4.pag.244.pri.secun par.
Ebrius.vide Spes.pri.secun. ar.
Ebrij multum quia nihil habent de iudicio rationis non irascuntur sed parum ebrij irascuntur,quia habent iudicium rationis, sed impeditum.q.46.4.3.pa.135.pri.secun.par.
Ecclesia dicitur dupliciter, scilicet vię & patriæ.quæstione.8.4.2. pag.65.ter.par.
Ecclesia omnium fidelium noui & veteris testamenti est vna.qu. 8.3.3.pag.64.ter.par.
Ecclesia eadem quę nunc,& quæ apostolorum tempore.quodli. 12.q.13.artic.21.
Ecclesia primitiua quomodo aurum non habebat.ibidem.
Ecclesiæ primitiuę alius status,sed tamen eadem.ibidem
Ecclesia potest determinare aliam partem ad soluendum quam decimam.q.87.art.1.pag.300.secunda secun.par.
Ecclesia abstinet à decimis exigendis in terris in quibus non est consuetudo solvere decimas.quæstione 43.articul.8.ad quintum.pagin.158.secunda secun.par
Ecclesia potest petere decimas ab emēte rem non decimatam & etiam a vendente.quæstione 87.articulo sec.ad quartum.pag. 303.secunda sec.partis
Ecclesia obediuit Iuliano apostatæ in his quæ non sunt contra fidem,vt maius periculum vitaretur.quæstione 12.articulo.2.ad 1.pagina 31.secunda secun.part.
Ecclesia etiā pro peccato mortali aliquē excōmunicare non potest nisi contumax fuerit.q.21.ar.3.addi.ad ter.par.
Ecclesia in his quæ ad matrimonium pertinent tripliciter se habet.quodli.5.art.15.addi.ad ter.par

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ecclesia cum in terris Dei vicem gerat, tite excommunicare potest sue peccatorem à communione ecclesiæ siue à suffragiis & aliis spiritualibus separare.q.21.art.2.addi.ad ter.par.
Ecclesiæ orationibus,& sacrificio Altaris & eleemosynis animæ defunctorum iuuentur q.71.ar.9 addi.ad ter.par.
Ecclesiæ corpus mysticum consistit ex hominibus,angelis viatoribus & beatis.q.8.4.c.2.pag.65 ter.par.
Ecclesiam ingredi & audire verbum Dei vsque ad missam excommunicatorum,nullus prohibetur.q.83.4.4.pag.401 ter.par.
Eclipsis apparens in passione Christi fuit miraculosa.quæsti.44.1.2.pag.209.ter.par.
Effectus quicunque in creaturis est communis toti trinitati propter vnitatem naturæ.q.23.1.c.pag.131.ter.par.
Effectus positiuus prior est effectu priuatiuo ordine formæ,sed ordine materiæ est econuerso.quæstione.62.6.3 pagina.284 & q.70 4 c.pag.330 ter.par.
Effectus assimilatur composito agenti secundum speciem,& primæ causæ secundum virtualem continentiam quæstione.105. articul.1.ad.1.pri.par.
Effectus ad causam quomodo sola habitudo remaneat. quæstio. 45.artic.3.pri par.
Effectus astrorum secundum materiæ diuersam dispositionem variantur q.115 art 3.ad.4.pri.par.
Effectus causæ non proportionatus non ducit in eius cognitionem perfectam,sed tamen potest ex quocunque effectu demonstrari causam esse.q.2.ar.2 ad.3.pri par.
Effectus Dei non ducunt nos in distinctam personarũ cognitionem.quæst.32.art.1.pri.par.
Effectus deficiens à forma vel causa particulari non deficit à forma vel causa vniuersali.q.19.art.6.pri.par.
Effectus efficax custodiæ angelorum est duplex respectu bonorum & malorum.q.113 art.1.ad.1 pri. par.
Effectus Dei qui eius virtutem non adequant,in quam eius cognitionem nos ducunt.q.12.art.12.pri.par.
Effectus prædestinationis qui est corona, non potest amitti: qui verò ex merito gratiæ est,amitti potest.quæstione.23.articul. 6.ad.1.pri par.
Effectus quidam ex sola diuina voluntate dependent,& quidam non.quæst 19.art.5.ad.3.pri.par.
Effectus sicut sequitur à causa agente naturaliter secundum modum suę formæ:ita sequitur ab agente voluntario secundum formam ab eo præconceptam & diffinitam.quæstione.46.articulo.1.ad.9.pri.par.
Effectus similitudo nobilius habet esse in causa æquiuoca,quam vniuoca.q.6.art.2.pri.par.
Effectus sumitur quandoque loco diffinitionis pro medio demõstrationis.q.1.ar 7.ad 1.pri.par.
Effectus in causis ordinatis plus dependet à causa prima,quàm à causa secunda.q 104.c.pag.61.pri.secun.par.
Effectus tanto est potior quanto est causæ propinquior.quæstio. 65.1.c.pag.198.pri secun.par.
Effectus procedens à causa media vt subditur ordini causæ primę reducitur etiam in causam primam:non autem si exit ordinem causæ primæ.q.79.1.3.pag.253.pri.secun par.
Effectus formę duplex quorum primus est esse, secundus operatio.q 111.2.c.pag.370.pri.secun.par.
Effectus diuinæ dilectionis in nobis qui per peccatum tollitur, est gratia.q.113.2.c.pag.376.pri.secun par.
Effectus. vide Causa.Ens.Execratio.pri.secun. par.
Effectum conseruari à causa contingit dupliciter, scilicet directè & per accidens.quæst.104.art.1.pri.par.
Effectu loco diffinitionis vtimur ad demonstrãdum causam esse. q.2.art.2 ad.2.pri.par.
AEgyptus raro habet nubes.quæsti.44.2.2.pagi.210.ter. par.
AEgritudo corporalis habet aliquid de priuatione,inquantũ tollit æqualitas sanitatis & aliquid positiuè scilicet ipsos humores in ordinatè dispositos.quæstione octuagesima secundo.1.1. pagi.261.pri.secun.par.
AEgritudo corporalis non habet in omnibus æqualem causam etiam si sit eiusdem speciei.q.82.4.2.pag.685 pri.sec.par.
Elatio.vide Adam.Mulier.pri.sec.par.
Elementa quomodo innouabuntur per receptionem alicuius claritatis.q.91.art.4.addi.ad ter par
Elementa huius mundi circa iudicium quomodo conuenienter possint purgari.q.74.art.1.addi.ad ter.par.
Elementorum impuritates,quæ ex corũ permistione proueniunt per ignem purgabuntur,ibid.ar.6.
Elementorum qualitates non dicimus dispositiones vel habitus: sed simplices qualitates. quæstione.49.4 c. pagina.144. pri. secun.par.
Eleemosyna cæteris paribus debet dari magis indigentibus melioribus,propinquioribus,benefactoribus,& dãtibus spiritualia.q.32.ar.3 ad.1.pag.119.secunda secun.par.
Eleemosyna corporalis secundum suam substantiam habet effectus corporales,sed ratione causæ,scilicet charitatis & orationis habet effectus spirituales.quæstione.32 articulo.4.pagi. 120.secunda secun. par.
Eleemosyna potest fieri de turpi lucro, vt de meretricio,lenocinio,ac histrionatu, non autem de obnoxiis restitutioni.qu.32. art.7 ad.2.pag.122.secunda secun.par.
Eleemosyna minima habet maiorem effectum quantùm ad affectum maiorem charitatis.quæstione.33.articulo.4.ad.3. pagi. 137.secunda secun.par.
Eleemosyna quid & quotuplex sit,& quando cadat,sub præcepto.quodlibet.8.q.8.ar.13.addi.ad ter.par.
Eleemosyna debet fieri abundanter secundum facultatem dantis sed multis indigentibus ne quis superflue habeat.quæstio.32. arti.10.pag 124.secunda secun par.
Eleemosyna non potest fieri ex rapinis quodlibet.12. quæstione. 18.articulo.3.
Eleemosyna in casu ex male acquisitis fieri potest. quodlibet.12. quæstio.18.articulo.3.
Eleemosyna est opus in quo datur aliquid indigenti ex compassione propter Deum.quæstione trigesimasecunda articulo.1. pag.118.secunda secun.par.
Eleemosyna est propriè actus misericordiæ, sed est actus charitatis ex consequenti & meritate,latria vero imperatiuè. quæstio. 32.artic.1.pag.ead.secunda secun.par.
Eleemosyna potest materialiter dari sine charitate,nõ autem formaliter quæst.32.art.1.pag ead.secunda secun.par.
Eleemosyna quæ est de consilio, est pars satisfactionis non autẽ illa quæ est de præcepto.sed est præambulum eius.quæstio.32. artic.1.ad.1.pag.ead.secunda secun.par.
Eleemosyna est actus liberalitatis inquantum aufert impedimentum eius se licet superfluum amorem diuitiarum. quæstio.32 articulo.1.ad 4.pag ead.secunda secun.par.
Eleemosyna non est facienda ex præcepto de necessariis filiis & familiæ,& statui nisi velit mutare statum: vel necessitas aliqua præponderet,scilicet extrema alicuius personæ, ecclesiæ, vel reipublicæ.q.32.art.6.pag.ead secunda secun.par.
Eleemosynæ corporales sufficienter enumerantur septem, spirituales septem.q.32.art.2.pag.118.secunda sec.par.
Eleemosynæ efficacia pensatur principaliter ex affectu ex parte dantis respectu præmij essentialis,sed respectu præmij accidentalis & ex parte recipientis magis pensatur ex magnitudine dati,nisi affectus eius multum excedat quæstione trigesimasecunda.artic.9.pagina.123 secunda secun.par.
Eleemosynæ spirituales sunt simpliciter meliores quam corporales scilicet ratione dati,finis,& actus,sed respectu alicuius est econuersò.q.32 art.3.pag.119.secunda secun.par.
Eleemosynam dare tenetur quicquid quis acquirit per simoniã. q.12.art.7.pag.120.secunda secun par.
Eleemosynam potest facere quilibet existenti in extrema necessitate,etiam non habens dominium rei.quæstione. 32. articulo. 7.pag 122 secunda secun. par.
Eleemosynam dare de superfluo vel in extrema necessitate, est de præcepto,in aliis autem est de consilio. quæstione.32. artic. 5.pag. 120.secunda secun. par.
Non est expectãda extrema necessitas in danda eleemosyna,nec oportet prætendere futuram præter probabile.quæstio.32.artic. 5 ad 3 pag 121.secunda secun. par.
Eleemosynam quilibet potest sibi ipsi facere,non quidem dando sibi aliquid sed exercẽdo in se actum corporalem vel spiritualem.q.30.art.1.ad.2.pag.114.secunda sec.par.
Eligit homo non ex necessitate.sed libere,quæstione.13.6.0.pag. 45.pri.secun.par.
Eligere est proprius actus liberi arbitrij.quæstione.8.4.0 pag. 117 ter.par.
Electio est substantialiter actus voluntatis in ordine ad intellectũ q.111.0 pag.63.pri.sec.par.
Electio importat aliquid pertinens ad intellectum aliquid pertinens ad voluntatem.quæstione 11.1.c.pagina ead.& parte
Electio ad hoc vt sit bona duo requiruntur,scilicet debita intentio finis & vt homo recte accipiat ea quæ sunt ad finem. quæstione 58.4 c.pagina 173.prima secun.par.
Electio nominat actum voluntatis iam determinatũ ad id quod est huic agendum.q.13.1. pag 41.pri secun. par.
Electio non est nisi possibilium.q. 3.5 0.pag ead.& par.
Electio non est de fine inquantum huiusmodi, sed est de his quæ sunt ad finem.q. 3.5.0.pag.44.pri.secun.par.
Electio semper est respectu humanorum actuum.quæsti.13.4.0. pag.45.pri.secun.par.
Electio est eorum quę sunt ad finem,intentio vero finis.quæstio. 13.4.c.pag.ead.& par.
Electio brutis animalibus non conuenit quæstione.13 1.0. pag. 43.pri.sec. par.

eius

Electio addit super consensum quandam relationem respectu eius cui aliquid præeligitur.q.15.3.3.pag.49.pri.secun.par.
Electio.vide Finis.pri.sec.par.
Electio est idem quod voluntas vt ratio:& est proprius actus liberi arbitrij.q.18.1.c.pag.117 ter.par.
Electio sequitur inquisitionem in hominibus tantum. qu.18.4.c. pag.117.q.34.1.2.pag.171.ter.par.
Electio non est de fine,sed tantum de his quæ sunt ad finem.qu. 18.4.c.pag.117.ter.par.
Electio conuenit Christo.quæstione.11.2.1.pagina.80.&.quæst. 34.2.2.pag.172.ter.par.
Et conuenit Deo respectu creaturarum.quæstione.18.4.1. pagin. 117.ter.par.
Et conuenit beatis.q.18.4.3.pag.117.ter.par.
Electum à Deo ad aliquid,ita ipsum præparat, & disponit, vt sit idoneum ad illud.q.27.4.c.pag.247.ter.par.
Electio & dilectio in Deo & in nobis differenter se habent.quæst. 23.art.4.pri.par.
Electio pertinet ad vim appetitiuam intellectiuam,& non cognoscitiuam.quæst.83.art.3.pri.par.
Electio potest attribui prudentiæ consequenter, inquantum eam dirigit per consilium quod magis proprie pertinet ad prudentiam.q.47.art.1.ad.2.pag.116.secun. par.
Electionem rectam agit sola virtus quæ est in appetitiua parte animæ.q.58.1.2.pag.171.pri.secun.par.
Electuaria vel aliæ medicinæ soluunt ieiunium naturæ non autẽ ieiunium ecclesiæ,nisi fiat in fraudem. quæstione.147. articul. 6.ad.3.pag.498.secunda secun.par.
Emanatio proprioriam à subiecto quomodo sit.quæsti. 77.artic. 6.ad.2.&.3.pri.par.
Emanationis esse vniuersalis & particularis à suis causis differentia.quæst.45.art.1.pri.par.
Embrio prius viuit anima vegetatiua, quam sensitiua.quæsti.60. art.2.ad.3.pri.par.
Ement aliquid simoniace puniuntur priuatione cuiuslibet rei talis dantes autem vel mediantes puniuntur infamia & dispositione si sunt clerici:si laici excommunicatione.quæstione. 100. art.6.pag.368.secunda secun.par.
Emptores spiritualium imitantur Simonem Magum in actu,vẽ dicores autem in intentione,quia voluit emere vt venderent: Giezi verò tantum vendidit ideò secundi possunt dici Simoniaci & Giezitæ.primi vero Simoniaci tantum.quæstio.100. art.1.ad.3.pag.363.secunda sec.par.
Energuminus dicitur quasi intus laborans. quæstione.71.1.2.& 3.pag.332.ter par.
Aenigma & medium quo Adam cognouit Deum fuit vnum,licet media cognoscendi sint duo.quæstio.94.art.1 ad.3.pri. par.
Enoch raptus est ad paradisum terrestrem,vbi cum Helia creditur viuere vsque ad Antichristum.pagina.quadragesimanona 3.2.pag.256.ter.par.
Ens.Negationes priuatione futura apprehensa,& non ens in rerum natura,dicuntur entia rationis. quæstione.8.1.3. pagina. 14 pri.secun.par.
Ens primo cadit in apprehensione:& includitur in omnibus quę cunque quis apprehendit. quæ.94.2.c. pag.295.pri.secun.par.
Ens omne derivatur à primo ente.q.79.2.c.pa.253. pri.sec.par.
Ens commune est proprius effectus Dei.quæstione.60.5.4 pag. 208.pri.secun.par.
Ens dicitur dupliciter,scilicet simpliciter,& secundum quid.quæ. 11.5.3.pag.82.ter.par.
Ens apprehendi sine ratione veri dupliciter contingit intelligi.q. 16.art.3.ad.3.pri.par.
Ens de non ente,bonum de malo.& vnum de multitudine prædicatur:non tamen oppositum de opposito prædicatur.quæstio. 11.art.2.ad.1.pri par.
Ens est proprium obiectum intellectus nostri: & quod primo cadit in intellectu nostro.q.1.art.1.pri.par.
Ens & verum vt in rebus materialibus secundum præsentem statum sunt obiectum intellectus nostri.q.87.art.3.ad.1. pri. par.
Ens simpliciter est vnum vnitate vnius formæ & non plurium tripliciratione.q.76 art.3.pri.par
Ens verum & bonum quomodo se habẽt à ratione prioris & posterioris in ordine ad intellectum q. 6.ar.4.ad.2.pri.par.
Ens vno modo dicitur vt dividitur in decem prædicamenta,alio modo vt dicit veritatem propositionis.quæstione.48. artic.3. ad.2.pri.par.
Entis contractio per substantiam & quantitatem est per applicationem ad aliquam quidditatẽ.q.5.art.3.ad.1.pri.par.
Entis diuisio per vnum & multa.q.11.art.1.ad 2.pri.par.
Entia quę sunt infra animã,nobiliori modo sunt in anima,quã in seipsis:sed ea quę sunt supra animam,nobiliori modo sunt in seipsis quam in anima.quæstione.23.articulo.1.ad.1.pagin. 80.secunda sec.par.
Enuntiabilis duplex esse:scilicet in voce & in intellectu:in quo per se habent veritatem.q.16.ar.7.pri.par.
Enunciabile idem potest quandoque esse verum quandoque falsum.Quo 4.quæstione 9.articulo 17.addi ad 3.partem .
Epicheia,id est bona animositas est idem quod securitas.ideo est pars potentialis fortitudinis.quæstione 120 .articulo 1.pagina 413.secunda sec.par.
Epicheia est virtus specialis,& pars potentialis iustitię.quæst.120. art.1.ad.1.pag.ead.secunda sec.par.
Epicheia est pars subiectiua iustitiæ communiter dictæ, quæ per prius prædicatur de ea,quàm de iustitia legali.quæ dirigitur secundum epicheiam quæ est superior regula humanorũ actuũ. q.120.art.2.ad.1.pag.414.secunda secun.par.
Epicheia est potior pars legalis iustitiæ, obtemperans legi quo ad verba,& quo ad intentionem legislatoris:sed diuidit contra eam vt attendit tantum verba.quæstione.120.art.2.ad.1. pagi. ead.secunda secun.par.
Epicheia seruat intentionem legis in his ad quæ forma legis se extendit.q.120 art.1.pag.412.secunda sec.par.
Epicheia non deficit iustum simpliciter,sed iustum lege determinatum,nec opponitur seueritati quæ sequitur veritatem legis in quibus oportet,quia in quibus non oportet, est vitiosum. q.120.art.2.ad.1.pag.414.secunda sec.par.
Episcopatus non est ordo nisi secundum quod ordo officium quoddam est ad sacras actiones.q.40.ar.5.addi.ad ter.par.
Episcopatus est ordo supra sacerdotium respectu mystici corporis Christi non respectu veri.quæstione.184. articulo.6.ad.1. pag.642.secunda secun.par.
Episcopatus nomen operis est:& non honoris. quæstione.185. artic.1.ad.1.pag.646.secunda sec.par.
Episcopatus nomine intelligendũ est bonũ opus,id est actio plebi vtilis.q.185.art.1.ad.2.pag ead.secunda sec. par.
Episcoparum recusare,an sit melius quam contentire.quodlib.5. quæst.11.art.22.addi.ad ter.par.
Episcopatum bonum desiderare quomodo intelligitur. quodli. 5.q.11.art.22.addi.ad ter.par.
Episcopatũ appetere dupliciter contingit.quodl 12. q.11.arti.19.
Episcopatũ appetere aliquando bonũ aliquando malum est.ibid.
Episcopalis potestas debet esse supra sacerdotalem ordinem,à qua sacerdos iurisdictionem susciperet.quæstione.40. articul. 4.addi.ad ter.par.
Episcopus solus potest dispẽsare illas perfectiones quibus homo perficitur per comparatiõe ad alios. q.82.3.3.pa397.ter.par.
Episcopus dicit pax vobis:sacerdos verò,dominus vobiscum.q. 83.5.6.pag.402.ter.par.
Episcopus.ver.Inuestiti.Prædicare.ter.par.
Episcopus solus est propriè prelatus simpliciter, & quasi sponsus est: accipit annulum & solus habet plenam potestatem & iurisdictionem.q.108.art.4.ad.2.pag.390.secunda sec.par.
Episcopus solus est ecclesiæ prælatus simpliciter.quæstione.26. art.1.addi.ad ter.par.
Episcopus potest iudicare eos solùm qui sunt de sua diœcesi.qu. 60.art.2.pag.269.secunda sec.par.
Episcopus potest condemnare eos qui sunt de aliena diœcesi.q. 67.art.1.ad.3.pag.290.secunda secun.par.
Episcopus in cuius diœcesi aliquis delinquit in re exempta sit ei superior ratione delicti etiã si sit exemptus, nisi forte delinquat in re aliqua exempta, ura in administratione bonorum alicuius monasterij exemptiused si aliquis exemptus committat furtum,vel homicidium,vel aliquid huiusmodi,potest per ordinarium condemnari.quæstione.67.articulo.1.ad 3.pagina. ead.secunda sec.par.
Episcopus tenetur ingredi religionem quam vouit.quæstio.189. art.3.ad.1.pag.685.secunda sec.par
Episcopus tenetur omnia sua bona exponere pro honore Dei & salute gregis sui cum opus fuerit. quæstione.184.articulo.7.ad 3.pag.643.secunda secun.par.
Episcopus non peccat si zelo charitatis dat beneficium bono, & prætermittit meliorem.quodlibet.6.q.5.ar 9.addi.ad ter.par,
Episcopus depositus iuramenta religionem potest reuocari ad episcopatum,nisi sit ibi detrusus per pœnitentiam pro culpa eius q.185.art.4.ad.2.pag.650.secunda secun.par.
Episcopi & sacerdotis potestas differunt.quæstione.40.articulo. 4.addi.ad ter.par.
Episcopi vicem gerunt.Apostolorum.quæstione. 67.2.1.pagina. 321.& q.72.11.c.pag.339.ter.par.
Episcopi perfectionem dispensationem sic sacerdos participat,sicut diaconus illuminationem virtutem sacerdotis.quæstione. 82.3.3.pagi.397.ter. par.
Episcopi seu episcopatus ordo est supra sacerdotium respectu mystici corporis Christi,non autem veri.quæstione. 82.1.4.pagina.397.ter. par.
Episcopi sunguntur vice Apostolorum.2.c.3.in opusc.Caiet.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Episcopi & presbyteri olim non differebant secundum nomina.q.184.art.6.ad 1.pag.642.secunda secun.par.
Episcopi sunt successores Apostolorum.quæstione.183. articul. 6.ad.1.pag.632.secunda secun.par
Episcopo non licet religionem ingredi,nisi propter impedimentum salutis ex parte sui vel aliorum de licentia tamen papæ.q.185.art.4. pag.649.secunda sec. par.
Episcopo licet ante collationem beneficij subtrahere de fructibus eius ad pios vsus, sed requirere ab eo cui confert,est simonia.q.100.art.4.ad 3.pag.367.secunda secun. par.
Episcopo non licet deserere gregem sum corporaliter propter perfectionē, nisi posset per alium sufficienter sibi prouidere.q.185.art.5.pag.650.secunda secun.par.
Episcopo non licet habere proprium.& illud heredibus testari.q.185.art.6.pag.652.secunda secun. par.
Æquale dicitur dupliciter scilicet in actu & in virtute.quæsti.114.3.3. p.385.pri.secun.par.
Æqualitas proportionis est in opere meritorio hominis considerato secundum quod procedit ex libero arbitrio.quæstione.114.3.c.pag.387.pri.secun.par.
Æqualitas est causæ æqualis dilectionis.tamen inter inæquales maior reperiri potest quam inter æquales. quæstione.95. arti. 3.ad.2.pri.par.
Æqualitas in diuinis non dicit relationem realem distinctam relationibus personalibus q.42.art.1.ad.4.pri.par.
Æqualitas vel inæqualitas non attenditur secundum relationem. quæstio.55.ar.2.pri. par.
Æqualitas mutua vel similitudo dicitur in diuinis secundum q significatur per nomina,& non per verba. quæstio.42.articul. 1.ad 3.pri. par.
Æqualitas & quantitas virtutis est in diuinis non autem molis. 5 3.o.pag.286.ter.par.
Æqualis est quælibet persona diuina aliis duabus personis.quæ. 43.1.c pag.208.ter.par.
Æquinoctiali tempore creatio mundi, & passio Christi facta sunt.id est verò generale.et ita æstate.q.46.9.3.p.225.ter.par.
Æquinoxium non potest reddi Deo, nec parentibus, sed sufficit reddere quicquid est possibile.q.85.3.2.pag.407.ter.par.
Æquinoxium & analogum quomodo interdum large pro se inuicem accipiantur. quæstio.13.art.10.ad.4.pri.par.
Errare circa fidem dupliciter contingit.q.32.art.4.pri.par.
Error & falsitas intellectus & sensus quomodo contingit. quæst. 85.art.6.pri.par.
Error in sensu quompdo contingit & in nobis circa rem quam indicamus.q.17.art.2.ad.1.pri.par.
Error intellectus non prouenit nisi ex impedimento inferioris virtutis.q.94.art.4.pri.par.
Error triplex cuitatur ex triplici modo existendi Deum in rebus quæstio.8.artic.3.pri.par.
Error de sui natura impedit matrimonium.quæstione.51. artic.1. addi.ad ter.parr.
Errotis & ignorantiæ discrimen.q.51.art 1.addi.ad.ter.par.
Error personæ quomodo matrimonium impedire non tenetur. q.51.art.1.addi.ad ter. par.
Error Arrij fuit causa ponendi articulum distinctam de persona filij.quæstione.1.artic.3.pag.4.secunda sec.par.
Error Macedonij fuit causa ponendi articulum tertium de persona spiritussancti.q.1.artic.8.ad.3.pag.9.secunda sec.par.
Error scribarum & pharisæorū circa præcepta iudicialia est multiplex.q.108.3.2.4.pag.374.pri.secun. par.
Error.vide Præceptum.pri.secun.par.
Erubescentia est timor de turpi actu committendo, verecundia est timor de turpi iam facto. segnities est timor excedentis laboris.q.41.4.c pag.126.pri.secun.par.
Essendi modus est triplex,Dei,angelis,& naturæ corporalis,cuius anima naturaliter est cognoscitiua.q.12.art.4.pri.par.
Esse animæ intellectiuæ est corporis per communicationem.qu. 76.art.1.ad.5.pri.par.
Esse animæ respectu eius essentiæ se habet vt formale ad materiale.q.90.art.1.ad.1.pri.par.
Esse animæ separati ab ipsa nō est possibile.q.75.ar.6. pri. par.
Esse creaturæ distinguitur ab eius essentia.q.7.art.2.ad.1.pri.par.
Esse dupliciter accipitur,scilicet pro actu essendi & pro compositione propositionis.q.3 ar.4.ad.2.pri.par.
Esse est actualitas omnis formæ.q.3.art.4.pri.par.
Esse est actualitas omnis rei.q.4.art.1.ad 3.pri.par.
Esse est perfectius quā viuens & sapiens.& econtrario quomodo intelligitur.q.4.art.1.ad 3.pri.par
Esse est prima rerum creatarum quomodo habet intelligi. quæ. 54.ar.4.ad 1.pri.par.
Esse est proprius effectus primæ causæ.q.45.art.1.pri.par.
Esse ens per essentiam est solius Dei.quia eius essentia est suum esse q.104.artic.1.pri.par.
Esse æternum soli Deo competit & dicens oppositum cōtradicit fidei.q.61.art.2.pri.par.
Esse in loco dupliciter Deo conuenit.q.8.ar 2.pri.par.
Esse in omni creatura differt ab essentia: sed non in Deo tribus rationibus.q.3.art.4.pri.par.
Esse maximē ens & maximē indiuisum est de ratione eius quod est maximē vnum.q.11.ar.4.pri.par.
Esse naturale non materiæ primæ,nisi secundum quod reducta in actum per formam.q.14.art.2.ad.3.pri.par.
Esse participatum ab eo causatur quod est simpliciter esse.quæst. 44.artic.1.pri.par.
Esse prius altero est tripliciter,scil.cet natura,generatiōe, & ordine obiecti q 77.ar.4.pri.par.
Esse proprie competit rei subsistenti simplici, aut compositæ. qu. 45.art.4.pri par.
Esse subsistens in se totam perfectionem essendi continet.q 4. artic.2.pri.par.
Esse vbique primo & per se est.quod alicui conuenit secundum se totum & non secundum partes.q.8.art.4.pri.par.
Esse substantiale rei non est accidens.quodli.12.q.5.art.6.
Esse est complementum omnium.ibid.
Esse est proprius effectus Dei.ibid.
Esse & essentia in solo Deo idem sunt ibid.
Esse dupliciter consideratur.quodli.9.q.2.ar.3.addi.ad.ter.par.
Esse dupliciter alicui tribuitur.ibidem
Esse specificatum est per vltere.ibidem
Esse est id in quo fundatur vnitas suppositi.ibidem
Esse simpliciter est melius quam non esse, quod per se appeti nō potest,secus per accidens.quæstione 98.art.3.addi.ad ter.par.
Esse ab aliquo dicitur dupliciter scilicet directè quia agit,& indirectè exhoc quod non agit.q.6.9.c.pag.25.pri.secun.par.
Esse Dei est sua essentia.q.3.7.c.pag.14.pri.secun.par.
Esse angeli est participatum.q.3.8.c.pag.ead.& par.
Esse hominis cōsistit in anima & in corpore & quamuis esse corporis dependeat ab anima.esse tamen animæ humanæ non dependet à corpore.q.2.5.c.pag.8.pri secun. par.
Esse totius non est alicuius suarum partium. quæstione.4.5.2.pagina.28 pri.sec.par.
Esse formæ materiæ & compositi est idem.quæstione.4.5.2.pag. eadem. & parte.
Esse.vide Effectus.In.pri.secun par.
Esse simpliciter est superius adesse hominem. quæstione.16.9.2. pagi.107.ter.par.
Esse quod non est personale non est esse simpliciter, sed secundum quid.q.17.2.c.pag.ead.ter. par.
Esse pertinet ad hypostasim sicut ad illud quod habet esse ad naturam verò sicut ad illud quo aliquid habet esse.quæstio.17. 2.c.1.pag.111.ter.par.
Esse simpliciter in Christo est tantum vnum,sed esse secundum quid sunt duo.q.17.2.c.pag.111.ter.par.
Esse capitatum,esse corporeum & esse animatum pertinent ad personam Sortis,sed ex his non fit nisi vnum esse Sortis.quæ. 17.1.c.pag.111.ter.par.
Essentia.ver.Deus.Natura.
Essentia angeli comparatur ad esse eius secundum proprium rationē & ad eius intelligere in ratione obiecti vniuersalis entis vel veri.q.54.art 2.ad.2.pri. par.
Essentia angeli non est species,qua intellectus eius possit ferri in quodcunque obiectum intelligibile.q.55.art.1.pri.par.
Essentiæ animæ respectu suarum potētiarum se habet in ratione principij actiui finalis & susceptiui.q.77.art.7.pri.par.
Essentia diuina quomodo est ratio idealis rerum & non sui.quæ. 15.art.1.ad 2. pri par.
Essentia,esse,æternitas idem sunt in Deo:q.10.art.2 pri.par.
Essentia est patris,concediturr:sed non patet est essentiæ.quæsti. 39.artic 2.ad.4.pri.par.
Essentia est res genecans & res non generans, contradictionem non implicat.q.39.art.5.ad 5.pri.par.
Essentia in creaturis quod sit immediatum principium operationis est impossibile.q.79.art.5.pri.par.
Essentia non potest esse immediatum principium operationis, nisi diuina.q.77.art.1.pri.par.
Essentia significatur vt quid:personæ vt quis proprietates vt quo: licet re idem sint.q.32.art.2.pri par.
Essentia diuina non est quid determinatum ratione limitationis sed ratione distinctionis.quodli.7.q.1.art.1.addi.ad ter.par.
Essentia diuina est pura lux,visibilia non sunt, lux tantum.quod. 7.q.1.art.1.addi.ad ter.par.
Essuries.vide passiones.pri.sec.par.
Esus ligni paradisi quomodo fuit causa scientiæ boni & mali.qu. 102.arti.1.ad 4 pri.par.
Esus carnium videtur esse post diluuium introductus sed esus plantarum & aliorum tertiæ nascentium fuit apud homines etiam ante

ante diluuium.q.102.6.2.pag.333.pri.secun.par.
Esus carnium pertinet ad dehitas & curiositatem viuēdi,sed esus terræ nascentium pertinet ad simplicitatem vitæ.quæstio.102. 6.2.pagina eadem & parte
Esus adipum in sacrificiis & aliis prohibebatur Iudæis ad vitandam lasciuiam. quæstione 102.5.8.pagina 325.pri.sec.par.
Ætas octaua est ætas resurgentium. quæstione 102.5.1.pagina 330.pri.secun.par.
Eternitas latinæ & æuum græcę idem est.quodlibet.5.quæstione. 4.artic.7.addi ad ter.par.
Aeternitatis cogniti nem per temporis cognitionē accipimus. quæstio. 10.art.1.pri.par.
Ethica. Necesse est vt in primum motum voluntatis voluntas prodeat ex instinctu alicuius mouentis exterioris: vt Aristoteles concludit in quodam capitulo ethicę Eudimicę.quæstione.9. 4.c.pagina.36.pri.secun.par.
Ethos in græco per e breue scriptum,significat morem id est inclinationem. Ithos autem scriptum per i græcum quod est lōgum significat morem,id est consuetudinem.quæstione. 58.1.5. pagi.171.pri.secun.par.
Euangelium diuulgatum fuit & prædicatum in vniuerso orbe etiam tempore Apostolorum sed non cum pleno effectu.qu. 106.4.4.pag.149.pri.secun.par.
Etin ipso non continentur nisi ea quæ pertinent ad gratiam spiritussancti,vel sicut dispositiua vel ordinatiua ad vltimum eius.q. 106.1.1.pag.348.eadem.par.
Eubulia est virtus bene consiliatiua,a iuncta prudentiæ. quæsti. 57.6.o.pag.170.pri secun.par.
Eubulia est virtus specialis bene consiliatiua.quæstione.51.artic. 1.pag.180.secundi secun. par.
Eubulia non potest inueniri in peccatore inquantum huiusmodi.q 51.art.1.ad.3.pag.181.secunda.secun.par.
Eubulia est virtus distincta à prudentia, quia aliud est bene cōsiliari & aliud est bene esse præceptiuum.quæstione.51.artic.2.p. ead.secunda secun.par.
Eucharistia est sacramentum & sacrificium.q.73.1.4.o. pagi. 140. & quæst.79.5.7.o.pag.382.ter.par.
Et est verum sacramentum q.73.1.o.pag.340.ter.par.
Et nominatur sacrificium communio,eucharistia& viaticum.q. 73.4.o.pag.341.&.q.79.2.1.pag 381.ter.par.
Eius institutio fuit conueniens & necessaria in cœna domini,& non ante nec post.quæst.72.12.3.pag.341.ter.par.
Eius institutio fuit necessaria per modum cibi & potus.quæstio. 73.1.2.o.pag.332.ter.par.
Eucharistia habuit multas figuras in veteri testamento, quarum præcipua fuit agnus paschalis q.73.6.o.pagi.342.ter.par.
Eucharistia in missa comparatur sacrificio Abel,Abrahæ,& Melchisedech.q.83.4.8.pag.401.ter.par.
Eucharistia debet negari publicè peccatoribus publicis, occultis verò occultè vel generali monitione.q.80.6.o.p.364.ter.par.
Et eam sumens cum conscientia peccati mortalis,peccat mortaliter.q.79.3.o.pag.381.& q.84.4.o.pag.386.ter. par.
Sed eam sumens in peccato ignorato,facta discutione diligenti, non peccat.q.80.4.5.pag.387.ter.par.
Eucharistia indignius sumitur ab infideli quam à fideli peccatore q.80.5.2.pag.387.ter.par.
Et sumens eam indignè,quandoque grauius, quandoque minus grauiter peccat,respectu aliorum peccatorum. quæstione.80. 5.o.pag.387.ibid.
Eucharistia non debet dari ad sumendum experimentum de peccatis.q.80.6.3.pag.388.ter.par.
Eucharistia non imprimit characterem.q.63.6.c.pa.289.& q.80. 10.1.pag.391.ter.par.
Eucharistia inquantum est sacramentum prodest tantùm sumentibus.sed vt est sacrificium prodest etiam aliis.quæstione.79.7. o.pag 383.ter.par.
Eucharistia est sacramentum passionis & mortis Christi.q.73.3. 3.pag.341.ter.par.
Et est memoriale passionis Christi.q.73.1.5.o.pag.341.
Eucharistia ordinat ad refectionem mentis.qu. 73.1.2.c.pagina. 341.& q.79.8.pag.375.ter.par.
Et habet effectus suos in coniunctis sibi per fidem & charitatem q.97.1.1.2.pag.308.ter.par.
Et est sacramentum charitatis Christi expressiuum, & charitatis nostræ factiuum q 75.1.c.pag.348.ter.par.
Eius effectus non principalis,sed consequens augmentum charitatis est diminutio fomitis.q.79.6.3.pag.383.ter.par.
Eucharistia facit omnem effectum vitæ spiritualis:ad similitudinem cibi corporalis.q.79.1.o.pag.379 ter.par.
Eius effectus est adeptio gloriæ non statim,sed inquantum dat virtutem perueniendi ad gloriam.quæst.79.2.o.pag.381.& q. 80.2.1.pag 386 ter.par.
Et eam sumens sacramentaliter consequitur maiorem gratiam quam prius sumendo spiritualiter tantum.quæstione.80.13.pa. 384.ter.par.
Eucharistia gratiam causa,auget,& excitat eam & virtutes in actum.q.79.1.o.pag.329.ter.par.
Eucharistia præseruat à peccato dupliciter scilicet roborando interius & munendo exterius.q.79.6.o.pag.32.ter.par.
Eius effectus impeditur in parte per peccata venialia præsentia, non autem per præterita.q 79.8.o pag.384.ter.par.
Eucharistia delet peccata venialia.q.79.4.o.pag.282.ter.par.
Et delet mortalia,quorum quis non habet conscientiam, nec affectum.q.79.3.o.pag.381.ter.par.
Et per eam fit absolutio scelerum tripliciter. quæstione.79.3.1. pag.381.ter.par.
Eucharistia delet pœnam debitam pro peccatis,nō quidem totā sed secundum mensuram peccatorum & deuotionis. quæstio. 79.5.o.pag.382.ter.par.
Eucharistia liberat à purgatorio inquantum est sacrificium satisfactorium pro peccato.q.12 8.2.pag.249.ter.par.
Eucharistia baptismo & confirmatione homo indigeret, etiam si nunquam à gratia baptismi caderet non autem pœnitentia.q. 84.5.6.o.pag.405.ter. par.
Eucharistia consecrata,substantia,panis & vini non manet.quæ. 75.2.o.pag.355.ter.par.
In Eucharistia quid considerandū.q.76.1.2.3.4.o.p.370.ter.par.
Eucharistia vide Accidens, Actus, Angelus, Anima, Consecratio, Conuersio, Corpus, Christus.
Eucharistia est sacramentum & sacrificium & continet Christum qui est sanctificationis actor.101.4.2.pag.323.pri.secun.par.
Eucharistia habuit multas figuras in veteri lege,& respondet cuiuio agni paschalis.q.102.5.2.3.pag.330.pri.secun.par.
Eucharistia excedit omnia sacramenta veteris,ac nouæ.quæst.65. 3.o.pag.300.ter.par.
Et est perfectio aliorum sacramentorum.quæstione.75.1.c. pagi. 348.ter.par.
Et est consummatio & finis omnium sacramentorum.qu.63.6.c. pag.189.& q.65.3.c.2.pag.300.ter.par.
Et est signum ecclesiasticæ vnitatis.quæstione.67.1.c. pagin.311. & q 83.4.3.pag.401.ter.par.
Et per eam datur complementum primi actus vitæ spiritualis.q. 69.1.c.2.pag.324.&.q.82.2.1.pag.397.ter.par.
Eucharistia est posterior baptismo ordine tractandi de eis.quæ. 65.2.o.pag.299.ter.par.
Eucharistia est posterior baptismo in perceptione, sed est prior in intentione.quæsti.73.5.4.pag.342.ter.par.
Eucharistia continet Christum realiter,non autem alia sacramenta.quæstione.65.1.o.pag.279.& quæstione.75.1.o. pagi.348.& q.76.1.o.pag.259.ter.par.
Eucharistia perficitur in consecratione materię: alia verò sacramenta in vsu eius.quæstione.73.2.3.pag.340.& quæstio.74.2. 3.pag.344.ter. par.
Et differt à baptismo,& ab aliis sacramentis.q.73.1.2.3.c. pagin. 340.& q.78.1.c.pag.373.ter. par.
Eucharistia habet panem,& vinum pro sui materia. quæstione. 74.1.o.pag.143.ter. par.
Eius materia quantacunque potest consecrari, dummodo sit coram sacerdore.q.74.2.o pag.348.ter.par.
Eucharistia nō conficitur de aqua lotionis panni intincti vino. q.74.8.c.pag.347.ter.par.
Eucharistia conficitur ex pane tritici tantùm. quæstione.74.3.o. pag.344.ter.par.
Et confici potest ex pane mixto ex aliis granis, si manet species tritici.q.74.3.3.345.ter.par.
Et ex siligine generata ex grano frumenti.quæstione.74.3.2.pagina.345.ter.par.
Sed non potest cōficiex amylo,vel pasta,vel pane corrupto secūdum speciem.q.74.3.& 4.6.& 5.2.pag.345.ter.per.
Eucharistia debet confici ex azymo,& fermento autem conficere esset graue peccatum,sicut apud Græcos in azymis.quæsti. 74.4.2.pag.345.ter par.
Eucharistia debet confici de vino vitis tantùm. quæstione.74.5. o.pagi.340.ter.par.
Et potest confici de musto in necessitate:non autēm de vua,nec de agresta.q.74.5.3.pag.349.ter.par.
Nec de aceto confici potest:sed bene de vino acescenti, licet peccatum esset.q.74.5.2.pag.346.ter.par.
Eucharistia à solis sacerdotibus consecrari potest.q.82.1.o.pagin. 397.ter.par.
Eucharistia sub dio celebrari conceditur,si adsint sacra mysteria ad id officium pertinentia.q.83.3.1.pag.400.ter.par.
Eucharistia dupliciter sumitur scilicet sacramentaliter,& spiritualiter.q.80.1.2.3.o.pag.384.ter par.
Eucharistia vere sumitur à peccatoribus sacramentaliter tantùm q.80.p3.o.ag.385.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et verè sumuntur ab infideli, sed non primo nec secundo modo propriè.q.80.2.3.pag.385.ter par.
Et verè imitur à bruto per accidens, sed non primo modo nec secundo.q.80.3.3.pag.385.ter.par.
Eius sumptio non est de necessitate salutis secundum se, sed ex statuto Christi, & ecclesiæ quæstione 73.3.0.pagina. 41. & quæstio 80.1 .0 pagina.392 ter.par.
Eam sumere quotidie tenebantur omnes in primitiua ecclesia, postea verò in anno.nunc autem semel.quæstione.8 .10. 4 pag. 392.ter.par
Eucharistia debet quotidie sumi nisi ex hoc deuotionem sentiret quis diminui.q.80.10.0.pag.391.ter.par.
Nec debet pluries in die sumi, nisi in casu.q.80.10.3. pag.392.& q.83.2.2 pag.399.ter.par.
Nec sub specie vini datur populo:propter periculum effusionis. q.74.1.3.pag.743.& q.80 12.c.pag.393.ter.par.
Eucharistia si sumatur ab eo qui est paratus est laudabilius quàm ab ea abstinere.q.80 10.c.pag.391.ter.par.
Et non sumentes eam de consilio sacerdotis,excusantur à transgressione præceptinon autem manentes in peccatis.quæstio. 80 11.3.pag.392.ter par.
Eucharistia debet sumi à ieiunis toraliter nisi in casu mortis.qu. 80.8.0.pag 390.ter.par.
Et eius sumptionem impedit omnis cibus sumptus post mediam noctem:non autem sumptus ante.quæstione.80.8.3.pagina. 390.ter.par.
Nec de glutitio saliuæ, vel cibi relicti inter dentes.vel reliquiæ aquæ vel vini quibus lauatur os,traiectæ non in magna quantitate.q.80.8.4 pag.390.ter.par.
Nec corporales immunditiæ perpetuæ vel diuturnæ,citò verò transeuntes impediunt ex congruentia. quæstione.80.7.3 pagina.389.ter.par.
Et inter eius sumptionem,& cæteros cibos requiritur aliqua mora.q 80.8 6.pag.390.ter par.
Eucharistia non debet dari pueris nisi incipientibus habere aliqualem vsum rationis.quamuis quidam Græci contrarium faciant.q.80 9.3.pag.391.ter.par.
Eucharistia debet dari habentibus debilem vsum rationis, & amentibus qui cum essent compotes mentis deuotionem ostendetunt,nisi timeant periculum, amentibus verò à nativitate non debent dari.q.80 9.0.p.g.391.ter.par.
Eucharistia debet dari dæmoniacis nisi certum sit quod pro crimine torqueantur,non autem energaminis.quæstione.10.9. 2.pag.291.ter.par.
Eius sumptio quandoque impeditur de necessitate, quandoque congruo q.80.7.0.pag.389.ter.par.
Eucharistiæ figura expressior fuit oblatio Melchisedech quò ad illud quod est sacramentum tantum figura veteris legis.sed econuersò quò ad illud quod est res & sacramentum.. .3.3.pa. 298.& q.77.6.c.pag 342.ter.par.
Eucharistiæ sacrificium quotidie oblatum in ecclesia non est aliquod quam sacrificium Christi.sed est eius commemoratio. q. 22.3 2.pagina 151 & quæstione.73.4.0.pag.341.&quæst. 13.1.0. pagina 359.ter.part.
Eucharistiæ signum & causa est effusio sanguinis & aquæ ex latere Christi.oblatio Melchisedech respectu eius quod est sacramentum tantũ,manna respectu eius quod est res tantum,& agnus Paschalis respectu eius quod est res & sacram ẽtũ sunt tãtum signa.q.73.6.0.pag 342.& q.74.6.3.pag.346.ter par.
Eucharistiæ signum sunt agnus paschalis ratione passionis Christi,manna verò vt cibus fidelium quæstione.73.5.6.c.pagina. 342.& q.80.0.3.pag.392.ter.par.
Eucharistiæ res duplex scilicet contenta,id est, Christus, & non contenta.id est,corpus Christi mysticum.q.90 3.c.pag.272.& q.80.4.c.pag.386.ter.par.
Eucharistiæ res & sacramentum est corpus Christi verum,res tantum est eius scilicet gratia,sed sacramentum tantum est materia eius.q 73.1.3.&.6.pag.340.ter.par.
Eucharistiæ res & sacramentum est in materia:res autem est in suscipiente.q.73.1.3.pag.340.ter.par.
Eucharistiæ sacramento comprehenditur totum mysterium nostræ salutis:ideò præ cæteris sacramentis solennius celebratur q.63.4.c.3.6.pag 289.ter.par.
Eucharistiæ forma conuenienter significatur in facto esse, non autem in fieri.q.78.2.0.pag.374.ter.par.
Eucharistiæ formæ conuenienter præmittuntur hæc verba:& eleuatis oculis &c.q.78.1.2.pag.374.ter.par.
Eucharistiæ panis & vini forma consecrationis ponitur.qu. 78.1. 3.0.pag 374.ter.par.
Eucharistiæ panis & vini formæ sunt locutiones veræ:& habent virtutem factiuam rei.q.78.5.0.pag.377.ter.par.
Eucharistiæ panis & vini formæ non se mutuo expectant.q.78. 6.0.pag 378.ter.par.
Eucharistiæ & cuiuslibet sacramenti forma habet virtutem instrumentalem à Christo. q.78 4.0.pag.376.ter.par.
Eucharistiæ forma importat solam consecrationem materiæ: formę verò aliorum sacramentorum important vsum materiæ.q. 78 1.4.5.c pag.374.ter par.
Eucharistiæ locus non est vacuus,nec plenus corpore Christi.sed speciebus sacramentalibus.q.76.5.2.pag.363.ter. par.
Eucharistiæ dispensatio pertinet ad sacerdotem tantum.q.82.3. c.pag.387.ter.par.
Eucharistiæ minister operatur tantum pronunciando verba: in aliis autem sacramentis etiam præter hoc, actum exteriorem exercendo.q.78.1.c.3.pag.374.ter.par.
Et ad Eucharistiæ consecrationem tenetur quilibet sacerdos, saltem in festis præcipuis.q. 2.1 .0.pag.390.ter.par.
Eucharistiæ celebratio est Christi imolatio.q.83.1.0.p.399.3.par.
Eucharistiam Christus consecrauit eadem forma qua & nos, quam dedit ecclesiæ,& semel tantum protulit.quæstione.75.1. 1.pag 374.ter.par.
Eucharistiam videre conceditur omnibus baptizatis etiam peccatoribus, sed non baptizatis negatur.quæstione.8.4.1.pagina.286.ter.par.
Eucharistiam recipiens vel missam audiens à malis sacerdotibus ab ecclesia præcisis,peccat.quæstione.64.9.2.3.pagio.296.& quæst.82.9.0.pag.399.ter.par.
Eucharistiam amittens.vel cuius negligentia brutum sumit eam, vel sanguis exillat extra,vel euomens qualiter pœnitere debet.q.85.6.7 pag.403.ter.par.
Eucharistiam tangere soli sacerdoti licet,nisi in necessitate.quæ. 82.3.c.pag.397.ter.par.
Eucharistiam spiritualiter manducauerunt patres veteris testamenti.q.80 1.3.pag.334.ter.par.
Eudimica.vide Ethica.pri.secun.par.
Eueuctus sequens præcogitatus,& non potest præcogitatus,si per se & vt in pluribus sequitur.addit ad bonitatem & malitiam actus non autem si per accidens vt in paucioribus quæst.20.5. 0.pag.73.& q.73 8.0.pag.25 .pri.secun.par.
Eunuchi excludebantur à collegio populi vsque ad decimam generationem nec eis, orerat competere honor qui patribus debebatur præcipuè in populo Iudæorum.tamen quantum ad ea quæ ad gratiam Dei pertinent ab aliis non separabantur.q. 105.3 2.pag.346.pri.secun.par.
Euthices in morte tractauit suam hæresim.q.64.3.c.p.251.ter.par.
Eutropelia est virtus circa delectationes ludorum.quæstione.60. 5.c.pag.181.pri secun.par.
Eua decepta non fuisset,nisi prius mente peccasset.quæstione.94. art.4 ad 1.pri par.
Euum secundum quosdam habet prius & posterius.quodlibet. 10.q.2 art.4.addi.ad ter.par.
AEuo aliquid tribuitur dupliciter.ibidem.
Euum nullo modo habet infinitatem.ibid.
Aeuum etsi non habeat in se prius & posterius:nõ tamen est æternitas:quia compatitur secum prius & posterius: nec tamen quod in se habet prius & posterius.q.10.art.5 pri.par.
Ex & de præpositiones solum habent habitudinem causę efficẽtis & materialis.q.39.art.2.ad 5.pri par.
Ex præpositio notat ordinem & non materiam in rerum productione ex nihilo.q.45.art.1.ad 3.pri.par.
Ex aliquando importat ordinem terminorum,aliquando ideatitatem.quæstio 75.4.c.pag.358.ter.par.
Ex creaturis in cognitionem essentialium deuenire possumus: sed personarum proprietatum.q.39.artic 7.pri.par.
Excandescentia magis videtur pertinere ad primam speciem iræ quæ perficitur per velocitatem iræ,quam ad furorem.quæstio. 46.4.2.pag.136.pri.secun.par.
Excæcare diabolus dicitur inquantum inducit ad culpam.quæst. 79.3.3.pag.354.pri.secun.par.
Excæcatio & obduratio duo important.scilicet motum animi humani inhærentis malo & aduersi à diuino lumine.& subtractionem gratiæ.q.79.3.c.pag 354 pri.secun.par.
Excæcatio,aggrauatio & obduratio distinguuntur secundum effectus gratiæ scilicet in visu,auditu,& affectu.quæstio, 79 3.c.pagina ead.& par.
Excęcatio & obduratio ex parte subtractionis gratiæ sunt pœnæ, nec eis homo fit deterior:sed deterior factus per culpam scilicet inhærendo malo & auertendo se à Deo hęc incurrit sicut & cæteras pœnas.q.79.3.1.pag. ead.& p.r.
Excęcatio quantum ad prędestinatos ordinatur ad salutem,quantum ad alios ad damnationem.q.79.4.c.p.ag.ead.& par.
Excęcatio est quoddam præambulum ad peccatum,& reprobationis effectus.q.79.4.c.pag. ead.& par.
Excęcatio ex su natura ordinatur ad dãnationẽ,sed ex diuina misericordia ordinatur ad salutem prędestinatorũ.q.79.4.c.p.c.
Excæcationis causa meritoria est malitia, sicut culpa est causa pœnę.q.79.3.3.pag.354.pri.secun.par.
Excellens.vide Ira.pri.secun.par.
Excessus cibi scienter ex concupiscentia pertinet ad vitium gulę,non autem si contingat ex ignorantia. quæst.148.articu.2. pag. 00.sec.secun.par.
Excessus in pœnis quò ad illud quòd exterius agitur,pertinet ad iniustitiam, sed quo ad austeritatem animi qua prompte hoc fit.pertinet ad crudelitatem.quæstione 159.artic.primo,ad primum.pag 559.sec.secun.par.
Exclusiua dictio addita principali agenti nõ excludit instrumentum.q.78.4.1.pag.374.ter.par.
Exclusiua scilicet solus & tantùm: quomodo conueniant diuinis quæ diuersimodè excludunt ea quibus iunguntur. quæst.10.31. artic.3.ad 1.pri.par.
Excommunicare & excommunicari quis possit.q.22.artic.1.2.3. 4.5.6.addit.ad 3.partem.
Excommunicatus separatur à communione fidelium non autem hominum nisi per accidens. quod.11.q.3.art.9.addit.ad 3 par.
Cum excommunicato communicare directè est peccatum mortale.ibidem.
Excommunicati quando sunt euitãdi,& quãdo cum illis participare non debemus.quo.4.q.3.artic.14.addi.ad 3.par.
Excommunicatio quæ mala affert q.21 art.1.addit.ad 3.par.
Excommunicatio maior & minor quid sint & quomodo contrahatur & qui cum excõmunicatis cõmunicare possunt.q.23. artic.1.2.3.addit.ad 3.par.
Excommunicationis sententia iniusta quando non est timenda q.21.art.4 addit.ad 3.par.
Excommunicationis definitio.q.21.artic.1.addit.ad 3.par.
Ab excommunicatione quis absoluere potest & quomodo absens & inuitus absolui potest,ac etiam ab vna excommunicatione manente alia.q.24.a.t.1.2.3.addit.ad 3 par.
Excusatio peccati pertinet ad tertiam speciem superbiæ præsumptio verò ad quartam.quæstione 162.articu. .ad tertium.pag 574.sec.secun.partis.
Exemplum.In operationibus & passionibus humanis in quibus experientia plurimum valet, magis mouent exempla quàm verba.q.34.1.c.pag.168.pri.secun.par.
Exempla Christi pertinent ad consilia & ad perfectam obseruãtiam præceptorum.quod.4.q.13.artic.14.addit.ad 3.par.
Exempla multa Philosophus inducit in libris logicalibus non secundum opinionem propriam,sed secundum,opinionem alio tum.q.59.2.1.pag. 75.pri.sec.par.
Exemplar semper perfectissimum quid. q.56.1.3.pa.160.ter.par.
Exemplar vide Idea. Virtus.pri.secun.par.
Exhibere honorem personis in dignitate constitutis contingit dupliciter: scilicet vel ratione propriæ personæ, vel respectu boni communis. primum pertinet ad obseruãtiam, secundum verò ad pietatem: ideò pietas est dignior obseruantia.quæst. 102.artic 3.pag.373.sec.secun.par.
Exigere aliquid pro absolutione ab excommunicatione quasi pœnam absolutionis, est simonia non autem quasi pœna pro culpa.3.1 .0.artic.2.3.pag 364.sec.secun.par.
Exigere aliquid pro cõsecratione,benedictione,ordinibus,chrismate,oleo sancto,vel alio spirituali est simonia,nisi accipiantur,vt stipendia.q.100.art.2.4.pag.ead.sec.secun.par.
Exilium vniuersaliter lex vetus non statuit, nec datur occasio idolatriæ erat tamen quoddam particulare exilium. q.105. 2.0.pag.345.pri.secun.par.
Existens in peccato mortali etiam occulto ex officio corrigens vel iudicans alios peccare non autem hoc agens vt frater nisi propter scandalum.q.33.artic.5.pag.127.sec.secun.par.
Exorcismus non est sacramentum, sed sacramentale. q 67.3.2. pag.311.ter par.
Exorcismus debet præcedere baptismum.q.71.2.0.pag.358.
Exorcismus datur cõtra impugnationem intentionem dęmonum nec potest iterari.q.71.2 3.pag.322.ter.par.
Exorcismus ordinatur contra impedimenta baptismi. quæst.71. 3.3.pag.ead.ter.par.
Exorcismus non confert gratiam nec remissionem culpæ. q.71. 3.0.pag.322.ter.par.
Exorcismi effectus duplex:scilicet expulsio potestatis dæmonis, & apertio sensuum ad misteria & mandata Dei. q.71.3.c.pag. 332.tertia parte.
Exorcismi summa virtus.q.71.2.3.c.pag.332.ter.par.
Expectare propriè dicitur quis quod sperat ex auxilio virtutis alienæ.q.40.2.1.pag.122.pri.secun.par.
Expectatio dicitur motus spei propter imperfectionem virtutis cognitiuæ præcedentem respectu auxilij alieni. q.40.2.1.pa.122. pri.secun.partis.
Expectatio quæ ponitur in diffinitione spei, non importat dilationem,sed importat respectum ad auxilium Dei. q.17.artic.5. ad 3.pag.62.sec.secun.par.
Expectatio ponitur in symbolo fidei, non quia sit actus fidei,sed in quantùm actus spei præsupponit fidem. quæst.17.articu.6. ad 2.pag.63.sec.secun.par.
Experimentum prudentię non acquiritur ex sola memoria, sed exercitio rectè præcipiendi.quæstio.47.articu 16.ad 2.pag.174. secunda secundę partis.
Experientia est causa spei.q.40.3.0.pag.123.pri sec.par.
Experientia in operabilibus non solùm causat scientiam sed etiam habitum qui facit operationem faciliorem propter consuetudinem q.40 3.1.pag.124.pri.sec.par.
Experientia est causa spei duobus modis. scilicet quia facit homini aliquid esse possibile,& eum æstimare aliquid esse possibile: sed hoc secundo modo est etiam causa defectus spei. q.40.3. 0.pag 123.pri.secun par.
Experientiam quandam dulcedinis nouit ille qui accipit gratiam quam non experitur ille qui non accipit. quæsti.112.3.c. p.ag 374.pri.secun.par.
Experientia experimentali cognoscuntur illa quæ per sui essentiam sunt in anima,inquantum homo experitur per actus principia intrinseca,sicut voluntatem percipimus volendo, & vitam in operibus vitæ. q.112.3.1.pag.374.pri.secundæ partis.
Experientia.vide Abraham exemplum.pri.sec.par.
Expiatio.vide Sacramentum.Sacrificium pri.sec.par.
Expositio anto. Pau ad Romma 8. nihil damnationis est his qui sunt in Christo.quodlibe.4.11.artic.11.addit.ad 3 par.
Expulsi iniustè possunt sua repetere,non autem qui iustè.quodli. 12.q.15.artic 23.
Estimatiua & memorativa in homine propter quandam affinitatem quàm habent ad intellectum sunt perfectiores quàm in aliis animalibus.q.78.arti.4.ad 5.pri.par.
Extasis dicit simpliciter excessum mentis sed raptus addit violentiam.q.175.art 2. .pag.616.sec.secun.par.
Extasis effectus amoris.q.28.3.0.pag.91.pri sec.par.
Extasim pati aliquis dicitur cum extra se ponitur secundum cognitionem vel appetitum.q.28.3.c.pag.91.pri.sec.par.
Extrahi de potentia materiæ non conuenit rei subsistenti. q.90. artic.1.ad 2.pri.par.
Extrema vnctio est vnum sacramentum Ecclesię,& quid habeat pro materia,forma,ministro,& à quo fuit institutum, ac quos effectus habeat, & quibus & quando dari, ac in quibus partibus dari debeat & an possit iterari. quæst. 9. artic.1.2.3.4.5.6. 7.8.9.quæst.30.artic.1.2.quæst 31.artic.1.2.3.q.32.articu.1.2.3. 4.5.6.7.q.33.artic.12.
Exultatio dicitur ab exteriorib. signis delectationis interioris quę apparent exterius.q.31.3.3.pag.99.pri.sec.par.

F

FAcere aliquid ex nihilo,est maioris virtutis quã ex contrario q.45.artic.5.ad 2.pri.par.
Facere aliquid præter ordinem naturę vniuersalis solius Dei est. q.110.artic.4.pri.par.
Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram: duplex est intellectus.q.17.artic.3.pri.par.
Facies Christi mittebat radios.q.44.3.1.pag.11.ter.par.
Facilius conuertuntur ad religionem peccatores quàm præsumentes de sua innocentia. quæstione 189. articulo 2.1. pagina 683.sec.secun.partis.
Faciens iniustum ex electione est iniustus, non autem si præter intentionem scilicet per ignorantiam vel ex passione.quæstio. 59.artic.2.pag.2 .sec.secun.par.
Facere iniustum formaliter est peccatum mortale,nisi in minimis q.59.artic.4.pag.203.sec.secun.par.
Facere bonum est actus completiuus iustitiæ: declinare à malo est actus imperfectior,& secundaria pars eius. quæst.79.arti.1. 3.pag.271.sec.secun.par.
Factum esse quandoque dicit nouitatem prædicationis sine mutatione facti,quandoque cum facti mutatione.q.16.6.c.2.pag. 102.tertia parte.
Falsitas fantasiæ attribuitur & non sensui. quæstio.17.articu.2.ad 2.prima parte.
Falsitas intellectus circa proprium obiectum non est in prima, sed in secunda operatione intellectus.93.artic.5.ad 4.pri.par.
Falsitas rei contingit dupliciter per comparationem ad intellectum, ad quem habet ordinem per se vel per accidens. quæst. 17.ad 1. pri.par.
Falsitas sola secunda operatione intellectus fit in intellectu.qu. 58.artic.5.pri.par.
Falsum dicitur ex eo quod aliquid videtur esse quod non est. vel non esse quod est.q.17.artic.4.pri.par.
Falsum non fundatur in vero sibi contrario, sicut nec malum in bono sibi contrario sed in eo quod sibi subjicitur.quæstio.17. artic.4.ad 2.pri.par.
Fama non est homini necessaria propter seipsum,sed propter proximum.quod.10.q.6.arti 13.addit.ad 3.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Fames contemptus aliquãdo laudabilis aliquãdo vitiosus. quod. 1.q.6.artic.15.addit.ad 3.partem.
Famam appetere propter proximum charitatis est. quodli.10.q. 6.artic.3.addit.ad 3.par.
Famam contemnere ratione sui humiliatis est.ibid.
Fames siue esuries sitis & desiderium in beatis dicuntur per remotionem fastidij: respecta tamen gloriæ corporis in animabus sanctorum potest esse desiderium non autem spes. q. 97.4.1.pag 20 .pri.secun.par.
Fantasia vide Dæmon.pri.secun.par.
Fantasiæ actus fantasticus consurgit ab impressionibus interius conseruatis.quæst 111.artic.3.ad 1.pri parte.
Fantasmata quare non imprimunt suam similitudinem in intellectum possibilem absque actione intellectus agentis:sicut colores in visum.quæst.85.artic.1.ad 3.pri.par.
Fascinatio exaltatur & fit ex quadam corporis immutatione.qu. 117.artic.5.ad 2.pri.par.
Fati diffinitio quæ ponitur à Boe.4.de consolatione: quomodo est intelligenda.quæst.116.artic.4.ad 1.pri.par.
Fati & prouidentiæ diuersa ratio ordinis.q 116.arti.2.pri.par.
Fato non subduntur quæ immediatè à Deo fiunt. quæstione.115. artic 4.prima parte.
Fastidium.vide Fames.pri.secun.par.
Fatue,racha,iraſci,sunt gradus iræ & distinguntur secundum effectum iræ:non autem secundum diuersam perfectionem motus iræ.quæst.49.8.3.pag.117.pri.secun.par.
Febris hectica calor quamuis sit maior, non tamen ita sentitur sicut calor tertianæ:quia versus est quasi in naturam.quæst.29. 3.c pag.91.pri.secun par.
Fœcunditas bonorum operum duplex.scilicet in se,& in alijs.q. 65.1.c.1.pag 104.ter parte.
Fœlicitas aliqua nobis est cognoscere substantias separatas: sed quod ipsæ se cognoscant non est eis fœlicitas. quæst.64 artic. 1.ad 1.pri.parte.
Fœlicitas vltima hominis in eius altissima operatione consistit quæ est intellectus operatio.q.12.artic.1.pri.par.
Fœlicitas in quo consistat.q.91.art.1.addit.ad 3.par.
Fœlicitas vide Beatitudo.pri.secun.par.
Fœlicitati accidit esse præmium virtutis,sicut enti esse terminum generationis.q.26.artic. ad 2.pri.parte.
Fœmina est animal imperfectum ideò in veteri lege non offerebatur in holocaustum.quod erat perfectissimum inter sacrificia.q.102.7.9.pag 3 4.pri.secun.par.
Fœmina non potest esse principium generationis actuum. q.67. 4.1.pag.312.ter.parte.
Fœmina in admixtorum generationis viri formata est, quæstio. 92.artic.1.pri parte.
Fœminalia. Sacerdotibus veteris legis indictus est fœminalium vsus ad reginen pudendorum. quæstion.102.4.7.pagina 329. pri.se.undę partis.
Fermentum feruorem charitatis significat. quæstio.74.4.3.pag. 346.ter. parte.
Fermentum non offerebatur ad excludendam corruptionem:& forte etiã in sacrificijs idolorũ solitum erat offerri. q.102.3.14. pag.326.pri secun.partis.
Ferri candentis tactu,non licet probare innocentiam vel crimen q.80.6.3.pag.188.ter.parte.
Feruor.vide Amor.Ira.pri secun.par.
Festum conceptionis diuæ virginis celebratur in ecclesia sed ratione sanctificationis.quod.5.quæstio.5.art.7.addit.ad 3.par.
Festum consecrationis ecclesię fit octo diebus. quæstion.83.3.4. pag.400.ter.parte.
Festum conceptionis beatæ Matiæ non celebrat Ro. ecclesia. q.27 Ca.1.pag.141.ter.parte.
Festum ver.Concepta.
Festum omne veteris legis habet aliquod festum sibi succedens in noua lege.q.103.3.4.pag 338.pri.secun.par.
Festum vide Cœtus.Scenophegia.pri.secun. par.
Festo phasę succedit festum pasionis & resurrectionis Christi. q.103.3.4 pag.338.pri.secun.par.
Festo neomeniæ succedit festum beatæ virginis in qua primo apparuit illuminatio solis. id est Christi per copiam gratiæ. q. 103.3.4.pag.eadem.& parte.
Festa temporalia in veteri lege erant octo. quæst.101.4.10.pag. 319.prima secundæ partis.
Festorum omnium veteris legis ratio, expositio & figura, q.102. 4.0.pag.329.& q.103.3.4.pag.338.pri.secun.par.
Fictio est ostendere dicto vel facto velle, quod non vult. q.69.6. 3.pag.317.ter.par.
Fictio relata ad rem significatam.quæst.55.4.1.pag.157.& quæst. 76.8.c.pag 161.ter.par.
Fides pertinet ad intellectum secundum quod imperatur à voluntate.q.4.artic.1.2 pag 20.sec.secun.par.
Fides est in intellectu subiectiuè. quæstio.4.articu.2. pagi. 21.secda secundę partis.
Fides non est in intellectu speculatiuo, nisi secundum quod subditur imperio voluntatis. quæstione 4.articu.2.4.pag. eadem. secun.secundę partis.
Fides formata & informis non sunt distincti habitus. quæstio.4. artic.5.pag.22.sec.secun.par.
Fides formata est vera virtus, non autem informis. quæst.4.artic 5.pag.eadem sec.secun.par.
Fides ordinatur ad bonum intellectus quod est verum,& ad bonum quod est voluntatis obiectum per charitatem. quæst.4. artic.5.pag.24.sec.secun.par.
Fides quæ innititur veritati ex humana ratione non est virtus, sed illa quæ innititur infallibili veritati diuinæ est virtus. q.4. artic.5.2.pag.ead.sec.secun.par.
Fides ponitur donum Dei pro excellentia fidei:sed pro constãtia eius ponitur fructus prout in actu eius est delectatio propter certitudinem.q.artic.5.4.pag.ead.sec secun.par.
Fides est vna respectu obiecti & plurificatur penes subiecta.q.4. artic 4.pag.22.sec.secun.par.
Fides est per se prima omnium virtutum.per accidens autem aliqua virtus potest præcedere fidem. quæstio.4.articu.7.pagi. 24.sec.secun.par.
Fides formata est fundamentum spiritualis ædificij, non autem informis.q.4.artic.3.pag.21.sec.secun.par.
Fides est simpliciter certior omnibus alijs virtutibus, sed secundum quid est alijs virtutibus incertior. quæstio.4.artic.8.pag. 25.sec secun.par.
Fides est in dæmonibus coacta, non laudabilis,nec donum gratiæ.q.5.artic.2.pag.27 sec secun.par.
Fides est maior in vno quam in alio quo ad certitudinem, deuotionem,confidentiam & explicationem: non autem quantum ad eius rationem formalem obiecti.quæstio.5.articu.4.pagina 20.secun.secundę partis.
Fides non est æqualiter in omnibus,quia donum gratię quod fides consequitur non est æqualiter in omnibus. quæstio.5.artic. 4.3.pag.29.sec.secun.par.
Fides quo ad proponenda credibilia necessariò est à Deo immediatè quibusdam autem alijs per angelos & prædicatores. sed quo ad assensum intrinsecè est à solo Deo, extrinsecè autem & insufficienter id est proponendo & persuadendo, est etiam ab alijs.q.6.artic.1.pag ead.sec.secun.par.
Fides gignitur scientia & nutritur per modum exterioris persuasionis.q.6.art.1.1.pag.ead.sec.secun.par.
Fides informis etsi non habeat perfectam rationem virtutis,habet tamen perfectam rationem fidei. quæstione 6 articu.2.1. pag.30.sec.secun.par.
Fides importat assensum intellectus ad ea quæ sunt fidei ex imperio voluntatis.q.56.3.c.pag.164.pri.secun.par.
Fides est de his quæ non videntur & imperfectionem quandam importat. quæstio.63.5.3.pag.50. & quæstio.67.3.c.pag 204 prima secundę partis.
Fides p test esse sine charitate,sed non perfecta virtus.q 65.4.0. 5.2.pag.196.pri.secun.par.
Fides & spes desituntur Christo: sed loco fidei habuit apertam visionem. & loco spei plenam comprehensionem. quæst.65.5. 3.pag. 9 pri.secun.par.
Fides dicitur quandoque obiectum quod creditur quandoque ipsum credere quandoque ipse habitus quo creditur.quæst.55. 1.1.pag.6 .pri.secun.par.
Fides est certitudo de rebus inuisibilibus quæ supponuntur vt principia in catholica doctrina.q.11.4.c.pag.3 1.pri.sec.par.
Fides non manet cum beatitudine post hanc vitam. q.87.3.5.0. pag. 04.& 106.pri secun par.
Fides est fundamentum quantum ad id quod habet de cognitione ideò quando perficietur cognitio erit perfectus fundamentum.q.87.3.2.pag 205.pri.secun.par.
Fides,opinio & scientia ex parte subiecti differunt sicut perfectũ & imperfectum.q.67.3.c.pag.204.pri.secun.par.
Fides est nobilior scientia quo ad obiectum, non autem quo ad modum cognoscendi.q.67.3.1.pag.205.pri.secun.par.
Fides formata charitate.est fundamentum spiritualis ædificij,nõ autem fides informis q.89.2.pag.201.pri.secun.par.
Fides ordine generationis præcedit spem & charitatem: sed ordine perfectionis charitas præcedit fidem & spem. quæst.62. 4.0.pag 186.pri.secun par.
Fides assentit veritati secundum seipsam diuinæ donum sapientiæ iudicat secundum eam,ideò præsupponit fidem.quæst.45. artic 1.2.pag.162.sec.secun.par.
Fides est initium sapientiæ secundum essentiam,timor autem seruilis,vt est dispositio eius timor filialis vt primus effectus eius q.19 artic.7.pag.68.sec.secun.par.
Fides præsupponitur ad dationem legis & susceptionem tãquam prin-

principium necessarium spiritualis vitæ.quæst.16.artic.2.1.pag. 58.secun.secundę partis.
Fides formata & informis non differunt penes obiectum, sed solum per aliquod extrinsecum scilicet per charitatem.quæst.19. art.5.4.pag.108.sec.secun.par.
Fides non operatur per charitatem sicut per instrumentum vt dominus per seruũ, sed per ipsum tanquam per propriã formam. q.23.artic.6.1.pag.80.sec.secun.par.
Fides ex doctrina Christi & Apostolorum est sufficienter explicata.q.1.art.10.1.pag.11.sec.secun.par.
Fides non habet inquisitionem naturalis rationis demonstrantis id quod creditur: habet tamen inquisitionem quãdam eorum per quæ inducitur homo ad credendum. quæstio.2.artic.1.ad 1.pag.11.sec.secun.par.
Fides criminatis erat occulta in fide maiorum ante aduentũ Christi manifestã tamen per Christum & apostolos.q.2.artic.ad 2. pag.17.sec.secun par.
Fides comparatur ad charitatem sicut dispositio ad formam. q. 2.artic.9...pag.18.sec.secun.par.
Fides est sine qua nullus vnquam potuit saluari. q.61.3.c.1. pag. 178.& q.68.1.1.pag.316.& q.73.5.c.pag.342.ter.par.
Fides est in dæmonibus sed coacta.q.67.3.c.pag.365.ter.par.
Fides non fuit in Christo neque est beatis quæstione 7.5.0.pag. 54.tertia parte.
Fides est nobilior virtutibus moralibus ratione obiecti. q.7.3.1. pag.54.ter.parte.
Fides credentis non refertur ad has species panis & vini:sed ad hoc quod verum corpus Christi sit sub speciebus panis sensibilis quando fuerit rectè consecratum. quæstio.3.4.pag.22. secunda secundæ partis.
Fides importat assensum intellectus ad id quod creditur. quæst. 1.artic.4.pag.5.sec.secun partis.
Fides nec opinio potest esse de visis secundum se per sensum vel intellectum.q.1.artic.4.pag.ead.sec.secun.par.
Fides contenta dupliciter possunt considerari in generali & in speciali.q.1.art.4.2.pag.6.sec.secun.par.
Fides & scientia non possunt esse de eodem secundum idem.q. 1.artic.5.3.pag.7.sec.secun.par.
Fides est de his quæ demonstratiuè probari possunt non autem quasi numerata inter credenda,sed vt præexiguntur ad ea quę sunt fidei.q.1.art.5.3.pag.ead.sec.secun.par.
Fides quo sua ratione formali habet primam veritatem pro obiecto materiali non solum Deum, sed multa alia quæ sub assensu fidei non cadunt nisi in ordine ad Deum. quæstio.1.artic.1. pag.1.secun.secundę partis.
Fides & proles possunt dupliciter considerari.scilicet in seipsis & secundum quod sunt in suis principijs. quæstio.49.articulo.3. addit.ad 3.partem.
Fides credentis est credere quandoque Christum nasci. quæstio. 1.artic 3.5.pag 5.sec.secun.par.
Fides est tempore necessitatis ab omnibus probãda, non autem extra casum necessitatis.q.3.artic.2.2.pag.19.sec.secun.par.
Fides non est inandelibus turbatis manifestanda absque eius vtilitate,vel fidelium.q.3 artic.2.3.pag.20.sec.secun.par.
Fides est causa spei & timoris secundum tamen diuersa. quæst.7. artic.1.2.pag.30.secun.secundæ partis.
Fides informis excludit impuritatem,scilicet errotis. quæst.7.ar. 2.2.pag.31.secunda secundæ partis.
Fides potest esse simul cum dono intellectus respectu eorũ quæ secundario sunt fidei: non autem respectu principalium nisi imperfectè.q.8.artic.2.pag.ead.sec.secun.par.
Fides etsi sit de rebus diuinis & æternis, tamen est quoddam temporale in animo credentis. quæstio.9.artic.2. ad primum. pag.58.secunda secundæ partis.
Fides forma quid. quæstio.68.4.3.pagina 316.& quæstio.73.3.3. pag.342.tertia parte.
Fides Christi semper necessaria fuit.q.68.1.1.pag.316.ter.par.
Fides nostra & antiquorum patrum est eadem. quæstione 80.1. c.pag.53 .ter.parte.
Fides interior caurat omnes alios actus omnium virtutum mediantibus alijs virtutibus.q.3.ar.1.3.pag.20.sec.secun.par.
Fidei finis est charitas sicut & aliarum virtutum. quæst.3.art.2.1. pag.19.secunda secundę partis.
Fidei diffinitiones si quæ sunt ad illam apostoli reducuntur. q. 4.artic.1.pag.20.secunda secundæ partis.
Fidei obiectum est res diuina non visa. quæstio.7.3.0.pagin.54. tertia parte.
Fidei actus charitate informatus,potest esse meritorius.quæstio. 7.3.2.pag.54.ter.parte.
Fidei meritum consistit in hoc quod homo ex obedientia Dei assentit his, quæ non videt. quæst.7.3.2.pag.54. & quæst.54.5. 2.& 3.pag.258.ter.par.
Fidei scriptura eque diuinæ non potest subesse falsum.quæstio.46. 2.4.pagina 217.tertia parte.
Fidei cognitio creuit per successionem temporum quo ad explicationem non quo ad fidei rationem. quæstio.61.3.2.pagina 281.tertia parte.
Fidei Christi genus humanum tripliciter fuit incorporatum. q. 66.1.1.pag.316.ter.par.
Fidei vnitatis vtriusque testamenti attestatur vnitatis finis, fides tamen habet alium statum in veteri & in noua lege:nam quod illi credebant futurum nos credimus factũ.q.103.4.c.pag.339. & q.107.1.1.pag.350 pri.secun.par.
Fidei subiectum est intellectus speculatiuus vel ratio.quæstio.56. 3.c.pag.75.1 ri.secun.par.
Fidei actus per dilectionem,operantis, est primus actus in quo gratia gratum faciens manifestatur. quæstio.110.3.1.pagi.362. prima secundæ partis.
Fidei obiectum est veritas prima.q.67.3.1.pag.205.pri.se.par.
Fidei derogat dupliciter velle ratione probare quæ fidei sunt. q. 32.artic.1.pri.par.
Fidei & scientiæ differentia cognitionis diuinorum. quæstio.12. artic.13.ad 3.pri.partic.
Fidei habitus & credintia quomodò se habeant ad fidem.quæst. 3.artic 1.ad 1.pri.parte.
Fidei assensus & consideratio eius vtrunque à voluntate procedit.q.2.art.9.2.pag.18.sec.secun.par.
Fidei non potest subesse aliquod falsum cum eius rationi formali repugnet.q.1.art.3.pag.4.sec secun.par.
Fide Christi homo permittet ad nouum testamentum. q 106.1.3. pag.342.& q.107.1.3.pag.350.pri.secun.par.
Et nullus vnquam habuit gratiam spiritumsanctũ: nisi per fidem Christi explicitam vel implicitam. q.106.1.3.pag.348.& quæ. 107.1.3.pag.350.pri.secun.par.
Fide formata mundamur à peccatis virtute passionis Christi.q. 49.1.5.& 5.1.pag.234.ter.par.
Fide Christi sancti patres liberati sunt ab omni peccato & reatu pœnæ actualium,non autem à reatu peccati originalis.q.52.5. 2.& 7.1.& 8.3.pag.247.ter.parte.
Fide non apprehendimus primam veritatem sicut est vt in visione patriæ & ideò ibi per modum simplicis intelligentiæ cognoscitur.q.1.art.2.3.pag.4.sec.secun.par.
Fide mala qui præscripsit teneatur ad restitutionem. quodlib.12. quæst.16.artic.16.
Fide mala qui alienus possidendo consumpsit ad restitutionem tenetur.quod.12.q.10.artic.17.
Fide multa tenemus de Deo quæ naturali ratione non possunt investigari.vt de prouidentia,omnipotentia &c. quæst.1.artic. 8.1.pag.9.sec.secun.par.
Firmi in fide possunt conuersari inter hæreticos vt eos conuertant,non tamen in dictis.quæstio.10.articu.10.ad secundum. pag.34.secun.secundę partis.
Fidem haberi credere in Deum, est primum & per se notum.qu. 100.4.1.pag.314.pri.sec.par.
Fidem rectam habens circa sacramentum baptismi potest errare in alijs articulis.q.68.8.3.pag.321.ter.par.
Fidem recipiens absque charitate sanatur secundum quid non simpliciter ab infidelitate.quæstio.2.articu.2.ad tertium,pag. 30.secun.secundæ partis.
Fidem habere in natura humana est vt mentis hominis non repugnet interiori instinctui,& exteriori prædicationi. q.10.art. 2.1.pag.37.sec.secun.partis.
Fidem accepere est voluntatis,sed tenere acceptam est necessitatis:sicut venere voluntarium est, reddere autem necessarium. quæst.10.artic.8.3.pag.45.sec.secun.par.
Fidelis potest decipi ex aliqua coniectura & falsum existimare non tamen ex hoc potest existimare aliquod falsum. quæst.1. artic.3.3.pag.5.sec.secun.par.
Fieri aliquid vel moueri præter naturam nõ est contra naturam, vt fluxus & refluxus maris.q. 06 artic.6.ad 1.pri.par.
Fieri & factum esse simul sunt in quibus non est motus.quæst.45. artic.2.ad 2 pri.par.
Fieri proprie est compositi & non formæ.q.91.artic.2.pri.par.
Fieri rerum a Deo quoddam est secundum naturam,& quoddam miraculosum.q.104.artic.4.pri.par.
Fieri tunc res dicuntur quando innotescunt. quæstio.13.2.1.pag. 87.tertia parte.
Fieri dicitur dupliciter, scilicet in instanti & successiuè. q.35.3.1. pag.169.& q.75.7.2.pag.358.& q.78.2.c pag.374.ter.par.
Fieri dicit ordinem terminorum, & vnitatem subiecti.q.75.8.c. pag.358.ter.parte.
Figura propriè est tantum in corporeis. quæstione.63.2.1.pagin. 285.tertia parte.
Figura. Ad designandam imperfectionem legalium figuralium, diuersæ figuræ fuerunt institutæ in templo ad figurandum Christum.q.102.4.6.pag.328.pri.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Filiatur similitudo quid magis significet. quæstione 74.5.2. pag. 375.ter.parte.
Filius quare filius, splendor, imago & verbum dicitur. quæst.34. artic.2.ad 2.pri.par.
Filius quare nascitur dissimilis patri.q.19.art.8.pri.par.
Filius quare non potest producere verbum: & spiritussanctus spirare amorem.q.37.artic.1.ad 4.pri.par.
Filius quomodo nominet principij in rerum creatione nominatur, sed in rerum distinctione aliter commemoratur.q.74.art. 3.ad 1.pri.parte.
Filius visibiliter missus fuit in assumpta humanitate & non spiritus sanctus qui filius vt sanctificationis actor, & spiritussanctus, vt iudicium q.43.arti.7.ad 4.pri.par.
Filius non ideò humanam assumpsit naturam quia plus diligeret quàm angelicam: sed quia plus indigebat. quæst. 20.artic. 4.ad 2.pri.parte.
Filius perfecta est patris imago, quia eiusdem est naturæ: homo verò quia alterius est naturæ Dei imperfecta est imago. q.35. artic.2.ad 3.pri.parte.
Filius est alius à patre sed non diuersus à patre.quæstio.31.articu. 2.ad 1.pri.parte.
Filius est in patre secundum essentiam, relationem & originem. q.42.artic.5.pri.par.
Filius & Spiritussanctus sunt vnus Deus ratione vnitatis essentiæ.q.27.art.3.ad 2.pri.par.
Filius in diuinis generatur, sed non essentia sicut in creaturis.q. 39.artic.5.ad 2.pri.par.
Filius intelligendo non format siue producit verbum vel alium filium.q.34.artic.2.ad 4.pri.par.
Filius non dicitur principiatus à patre, vt sic patet eius sit principium.q.33.art.1.ad 2.pri.par.
Filius omnem partis perfectionem per generationem accepit qui ab æterno patri in magnitudine est æqualis. quæstio.42. artic.4.pri.par.
Filius perfecta imago patris dicitur.q.93.artic.1.ad 2.pri.par.
Filius per se agat licèt à se non agat: quia à se non habet naturam, sed à patre.q.42.artic.6.ad 1.pri.par.
Filius primogenitus omnis creaturæ, quomodò intelligitur. q. 33.art.3.ad 2.pri.par.
Filius post annos pubertatis non potest aliquid vouere quò ad res domesticas sine consensu patris. quæstione 88. articu.8.2. pag.317.sec.secun.par.
Filius potest parentibus maius beneficium recompensare: quàm accepit secundum affectum: non autem secundum effectum. q.106.artic.6.1.pag.385.sec.secun.par.
Filijs non licet ingredi religionem si parentes sine eis commodè viuere non possent.q.189.art.6.pag.688.sec.secun.par.
Filius est aliquid patris, & patres amant filios vt aliquid ipsorum. q.100.5.4.pag.316.pri.sec.par.
Filius in diuinis quomodo habeat vnam tantum filiationem & non duas filiationes.quodl.1.q.2.art.2.addit.ad 3.par.
Filius illegitimus damnum incurre dicitur duobus modis: vnum quia non admittitur ad actus legitimos, aliud quia non succedit in hæreditate paterna.ibi.art.2.
Filius illegitimus quomodo potest legitimari.ibi.art.3.
Filius qualiter à patre distinguitur & qualiter à spiritusancto.quo. 4.q.43.artic.7.addit.ad 4.par.
Filius Dei est verus Deus q.43.4.0.pag.108.ter.par.
Filij fontis debent plus amari in spiritualibus, quam filij carnis: non autem in alijs.q.26.art.8.2.pag.104.sec.secun.par.
Filius patri tenetur prouidere in articulo necessitatis. q.26.artic. 9.3 pag.104.sec.secun.par.
Filijfamilias & serui non possunt dare eleemosynas sine consensu dominorum nisi de paruis vel suis.quæstio.32.articulo.8.3. pag.123.sec.secun.par.
Filij & alij domestici tenẽtur obedire patrifamilias in his quę pertinent ad dispensationem domus.quodli.2.q.5.articu.9.addit. ad 3.partem.
Filij quomodo debeant sequi conditionem patris. q.52.artic.4. addit.ad 3.partem.
Filij Dei generatio est æterna.ibid.
Filij Dei postquam ingressi sunt ad filias hominum, illæque genuerunt, &c. quomodò intelligitur.q.51.art.3.ad 6.pri.par.
Filij in diuinis quare non possunt esse plures. quæstio.27.articu. 9.ad 3.pri.parte.
Filij quibus accidentibus parentibus assimilantur. quæstio.100. artic.1.pri.parte.
Filiorum status quadruplex est.q.68.art.1.addit.ad 3.par.
Filiatio in Christo est vna tantũ. quod.9.q.2.ar.4.addit.ad 3.par.
Filiatio qua Christus refertur ad matrem non est realis relatio, sed rationis tantum.ibid.
Filiationis subiectum non est suppositum æternum.ibid.
Filiatio ipsum semper denominat subiectum.ibid.
Filiatio realis non innascitur ex natiuitate temporali.ibid.
Filiatio Christi realis ad patrem remanet semper etiam matris suppositæ morte.ibidem.
Filiatio & adoptio conuenit tantum personæ. quæst.23.4.o.pag. 131.tertia parte.
Filiatio est tantum eius quod generatur in similitudinem generantis.q.32.3.c.pag.& parte ead.
Filiatio quibus conueniat. quæst.32.3.c.pag.166. & quæstio.35.3. 2 pag.75.ter.parte.
Filiationes in Christo sunt duæ.q.35.5.o.pag.176.ter.par.
Fingere quod nihil significat est mendacium. quæst.55.4.1.pag. 257.tertia parte.
Fingere.ver.Fictio.
Finis vltimus & non vltimus quomodo & cuius quid sint. q.92. artic.1.addit.ad 2.par.
Finis cuiuslibet rei est propria eius operatio: aliàs frustrà essent operatiuæ virtutes.q.105.artic.5.pri.par.
Finis, forma & efficiens priora sunt in causando: in causato verò conuersò.q.5.artic.4.pri.parte.
Finis gubernationis mundi est bonum essentiale: ad cuius participationem omnia tendunt.q.103.art.4.pri.par.
Finis hominis est duplex secundum duplicem naturalem qualitatem ipsius.q.83.artic.1.ad.5.pri.par.
Finis intellectus est altior & abstractior fine aliarum potentiarũ. q.82.art.3.ad 1 pri.par.
Finis intentione remota ab agente: quod ex actione sequitur casuale est.q.44.arti.4.pri.par.
Finis rationalis creaturæ est duplex, scilicet excedens & proportionatus naturæ.q.23.art.1.pri.par.
Finis sic se habet ad ea quæ sunt ad finem sicut principia in intellectu ad conclusiones.q.19.arti.5.pri.par.
Finis vniuersi est quoddam vniuersale bonum extrinsecum.quæ. 103.artic.1.pri.par.
Finis rei est duplex.s.operatio,& operarum ad quod quis pertinet per operationem. q.5.4 c.pag.45. & q.49.5.c.pag.143. & q.56.1.c.pag.162.pri.secun.par.
Finis etsi sit postremus in executione, est tamen primus in intentione agentis.& hoc modo habet rationem causæ.quæstio.1.1. 4.c.pag.2.& quæstio.18.7.2.pag.60.& quæstio.20.1.2.pag.69. pri.secundæ partis.
Finis vltimus omnium hominum sicut naturaliter est vnus,ita vnius hominis voluntas in vno vltimo fine statuitur.quæst.1.5. o pag.4.pri.secun.par.
Finis dicitur dupliciter.scilicet id propter quod aliquid est:& bonum completiuè superueniens, vt delectatio. quæstio.3.4.c. pag.108.pri secun.par.
Finis duplex.s.proximus & remotus.q.1.33.pag.3.pri.secun.par.
Finis duplex vltimus & propinquus. quæst.12.1.c.pag.41. & 2.1. 1.2.pag.75.pri.secun.par.
Finis duplex. scilicet connaturalis & altior.scilicet supernaturalis.q.109.pag.360.pri.secun.par.
Finis duplex.scilicet imaginatus, & ratione præstitutus. qu.1.3. pag.2.pri.secun.partis.
Finis duplex. scilicet cuius. id est ipsa res in qua ratio boni inuenitur: & quo 1.vsus vel adoptio rei. quæstione 18.c. pagina 6. & quæst.2.9 c.pag.4.& quæ.3.1.c.8.2.pag.10.& q.11.3.3.pa.41. pri.secundę partis.
Finis vltimus habetur dupliciter.se.perfecte,id est, in intentione & in re:& imperfecte,id est, in intentione tantum. quæstione 11.4.c.pag.41. & quæstione 16.4.c pag.514.pri.secun.par.
Finis vltimus hominis vt res est, non potest esse ipsa anima vel aliquid eius.q.2.7.o.pag.9.pri.secun.par.
Finis vltimus dupliciter dicitur. scilicet ratio vltimi finis: & id in quo finis vltimi ratio inuenitur. primo modo est vnus omnium hominum, non autem secundo modo. quæst.1.5.c.7.o.pag.5. & 6.pri.secun.par.
Finis accipitur dupliciter. s.quantùm ad rem & quantum ad consecutionem huius rei. primo modo idem est finis omnium rerum.secundo modo diuersus est finis superioris & inferioris naturæ:& in hoc fine hominis non cõmunicant creaturæ irrationales.q.1.8.o.pag.6.& q.3.8.2.pag.14.pri.sec.par.
Finis vltimus & ea quæ ordinatur ad hunc finem sine quibus finis haberi non potest,ex necessitate mouent voluntatem. q.3. 6.2.pag.13. & quæsti.10.1.3.pag.38. & quæstio.13. 6.2.pag.46. pri.secundę partis.
Finis vt est in intentione agentis habet rationem causæ. quæst.1. 1.1.pag.2.pri.secun.par.
Finis est principium totius ordinis in rebus agendis. quæst.102. 1.c.pag.323.pri.sec.par.
Finis virtutis moralis est attingere medium in propria materia: quod medium determinatur secundum rectam rationem prudentiæ.q.66.3.pag.201.pri.secun.par.
Finis est ex quo sumitur ratio eorum quæ sunt ad finẽ,in principio.pag.1.& q.1.3.c.pag.3.& q.102.1.c.pag.325.pri.sec.par.
Finis & ea quæ sunt ad finem debent esse proportionata. q.96.1. c.pag.500.& q.102.1.c.pag.323.pri.sec.par.
Finis comparatur ad ea quæ sunt ad finem,sicut forma ad materiam.q.4.4.c.pag.17.& q.5.1.c.pag.22.pri.sec.par.
Finis & id quod est ad finẽm, vel est actio,vel res cum actione.q. 13.4.c.pag.45.pri.secun.par.
Finis particularis ordinatur ad finem communem.q.9.1.c.pa.35. & q.9.10.c.pag.60.& q.21.1.2.pag.75.pri.sec.par.
Finis est secundum se volitus,id autem quod est ad finem inquantum huiusmodi non est volitum niũ propter finem.q.8.2.c 3. 3.pag.11.pri.secun.par.
Qualis vnusquisque est, talis finis videtur ei. q.9.2.c.2.pag.33.& q.10.3.3 c.1.pag.39.pri.secun.par.
Finis à voluntate respicitur tripliciter.scilicet absolutè.& vt in eo qui scitur,& vt est terminus alicuius quod in ipsum ordinatur primo modo velle respicit finem: secundo tertiò intentio.quæsti.8 in princip. pag.29. & q 12.1.4.2.c.3.5.2. pag.41.& 42.pri.secun.partis.
Finis cognitio duplex.s.perfecta. & imperfecta. prima conuenit soli rationali naturæ, secunda etiam brutis animalibus. q.6.2. c.pag.24.& q.11 2.c.pag.40.pri.secun.par.
Finis vltimi rationem habere non potest actus à voluntate elicitus.q.1.3.pag. & q. 9.2.2.pag.64.pri sec par.
Finis intentio in electione pertinet ad virtutẽ moralem: sed præacceptio eius quod est ad finem,pertinet ad prudentiam.q.56. 4.4.pag.165.pri.secun.par.
Finis est prior in intentione agentis,non in executione.q.61.5.1. pag.278.ter.parte.
Et ad ipsum ordinatur aliquid dupliciter, scilicet necessariò, & ad bene esse.q.1.2.c.pag.3.ter.par.
Finis spiritualis est duplex.quod.5 3.10.art.19.addit.ad 3.par.
Finis debitus appetendi gloriam vel manifestandi aliquod bonum in hac vita est tantum triplex, scilicet gloria Dei, vtilitas proximi, & vtilitas propria.quæstio.132.articulo 1.pagin.458. secun.secundę partis.
Finem conseguendi hominis & angeli differentia siue diuersa ratio.q.62.artic.5.ad 1.& 3.pri.par.
Finem vltimum sicut non potest non velle: ita circa prima principia intellectus non potest aliter se habere. quæstio.18.artic. 3.prima parte.
Finem vltimum & supernaturalem consequi potest natura humana saltem auxilio gratiæ, ad quem inferiores naturæ pertingere non possunt. q.5.5.2. pag.21.& q.91.4.c.3.pag. 289.& q.109.3.3.pag.360.pri.secun.par.
Finem vltimum adipiscuntur creaturæ inquantum participant aliquam similitudinem Dei.secundum quod sunt vel viuunt.vel etiam cognoscunt.quæst.1.8.c.pag.8.& quæsti.5 8.2.pag.14. pri.secun.par.
Ad vnum finem ordinatur tantum vnum medium.si sit sufficiens si verò non sit sufficiens, oportet media multiplicari. q.101.3. 1.pag.322.pri.secun.par.
Fine adueniente non omne quod ordinatur ad finem cessat, sed id tantùm quod se habet in ratione imperfectionis. quæst.4.4. 3.pag.17. pri.secun.par.
Fines morales accidunt rei naturali, & econuersò ratio naturalis finis accidit morali.q.1.3.3.pag.3.pri.sec.par.
In finibus non itur in infinitum.q.1.4.0.pag.4.pri.secun.par.
Finis. vide Actio, Actus, Comprehensio, Homo, Idem, Intellectus, Inuentio, Via. Voluntas.pri.sec par.
Finalis impœnitentia est species distincta peccati in spiritum sanctum,& est circunstantia cuiuscunque peccati. quæstio.14.art. 4.3.pag 56.sec-secun.par.
Finitum simpliciter potest esse infinitum secundum quid.quæst. 7.artic.2.pri.parte.
Finitum. Vide Magnitudo.pri.sec.par.
Finiti ad infinitum cur non possit esse aliqua proportio.quę.92. artic.1.addit.ad 3.par.
Flagella quibus à Deo in hac vita punimur possunt satisfactoria esse.q.15.art.2.addit.ad 1.pattem.
Flamma.vide Ignis pri.sec.par.
Flumina paradisi oppositas irrigant regiones. quæst.102.artic.1. ad 2.pri.parte.
Fomes est inclinatio sensualitatis ad peccatum. quæstio.91.6.o. pag.290.pri.secun.par.
Fomes quid.q.15.2.c pag.93.& q.27.3.c.pag.145.ter.par.
Fomes peccati non fuit in Christo.q.15.2.o pag.93.ter.par.
Fomes in beata Maria in prima eius sanctificatione fuit ligatus. in secunda verò totaliter ablatus.q.27.3.o.pag.93.ter.par.
Et in ea adeò debilitatus est,& extinctus,vt ad peccatum actuale nunquam inclinaretur.q.27.3.c.& 4.1.& 5.2. pag.141.ter.par.
Fomes per baptismum minuitur.q.69.4.3.pag.325.ter par.
Fomes in animalibus simpliciter habet rationem legis, non autem in homine inquantum inclinat ad peccatum: sed solum in quantum est pœna consequens diuinam institutionem.quę 91.6.c. pag.290.& q.93.3.1.pag 293 pri.sec par.
Fomitis impugnationem interiorem Christus non sustinuit.q.15. 2.3.pag 90.ter.parte.
Fomitis effectus duplex.q.27.3.c.pag.145.ter par.
Forma aduenions enim in actu est accidentalis: quia non dat esse simpliciter sed secundum quid.q.76.art.4.pri par.
Forma corporeitatis non est vna omnium corporalium per se cui superueniant aliæ formæ.q.66.art.2.pri.par.
Forma corporis cœlestis simpliciter non est nobilior anima animalis: secundum ramẽ rationem formæ & motus nobilior est. q.70.artic 2 ad 3.pri par.
Forma cuiuslibet agentis est ratio & exemplar effectus.quæ.44. articu.3.pri.par.
Forma finis & efficiens conueniunt quodam ordine in ratione principij: materia vt subiectum effectus operationis. quæ.105. artic.5.pri.parte.
Forma generati nõ est finis generationis, nisi inquantũ est similitudo formæ generantis.q.44.art.4.ad 2.pri.par.
Forma in imaginatione est sine materia: non tamen sine conditionibus materialibus medium quoddam est intercise formæ quæ est in materia: & quæ per abstractionem est intellectu à qua angelus non potest abstrahere speciem intelligibilem. q. 55.artic.2.ad 2.pri.par.
Forma in supposito singulari existens re vel ratione communicabilis est.q.13.artic.9.pri.par.
Forma intelligibilis intellectus beati est ipsa diuina essentia: & nõ aliqua species creata.q.12.artic.5.pri.par.
Forma naturalis vel intelligibilis inquantum dat esse, non dicitur principiũ actionis nisi suppositæ inclinationi ad effectum. q.14.artic.8.pri.parte.
Forma non fit vel creatur,sed compositum,cuius partes concreãtur.q.45.artic.8.pri.par.
Forma quare inuariabilis dicatur.q.9.art.2.ad 3.pri.par.
Forma quare non perfectè complet potentiam materiæ. quę.55. artic.1.pri par.
Forma quæ est in materia est causa formæ materialis secundum quod compositum est à composito.q.91.artic.2.pri par.
Forma secundum quod est magis immaterialis, tantò magis accedit ad infinitatem.q.14.artic.2.pri parte.
Forma simplex quomodò potest esse subiectum propositionis. q.13.art.12.ad 2.pri.par.
Forma simplex non potest esse subiectum,quomodò habet intelligi.q.54.art.3.ad 2.pri.par.
Forma substantialis est primũ actionis principium.sed non proximum.q.77.artic.1.ad 4 pri par.
Forma substantialis quod suscipiat magis & minus est impossibile.q.118.artic.2.ad 2.pri parte.
Forma totius quæ non dat esse singulis partibus suis est compositio & ordo partium.q.76.art.8.pri.par.
Formam abstractam alicuius dicimus:sed non econtrà. quæ.39. artic.2.pri parte.
Forma actu existens in aliquo secundum esse perfectum & naturale potest esse principium actionis in alterum: non autem si existat secundum esse imperfectum & non naturale.quæst.5.6. 2.pag.11.pri.secun.par.
Forma secundum se dicitur corrumpi per contrarium suum, per accidens autem per corruptionem sui subiecti. quæstio.52.1.c. pag.154.pri.secun par.
Forma naturalis ex necessitate producit operationem sibi conuenientem: vnde non potest esse simul cum forma naturali aduenientem: vnde non potest esse simul cum forma naturali aduenientem: vnde non potest esse simul cum forma naturali adu

Universidad de Deusto
Biblioteca

stentibus sed mouentibus ad formas.q.75.art.4.pri.par.
Formæ elementorum virtute non actu manent in misto. quæst. 6 5.art.4.ad 4.pri.par.
Formæ quæ recipiuntur in materia per ipsam individuantur cùm sit primum subiectum.q.3.art.2.ad 3.pri.par.
Formæ rerum ad formas intelligibiles intellectus angelici reducuntur.q.65.art.4.ad 2.pri.par.
Formæ subsistentes non habent causam formalem sui esse & vnitatis, neque causam agentem per transmutationem, sed solùm causam substantiam producentem.q.61.art.1.ad 2.pri.par.
Formæ perfectio dupliciter consideratur. f.secundum seipsam, & secundum quod subiectum participat formam: primo modo non dicitur parua vel magna: sed dicitur magis & minus. q.52. 1.c.pag.151.pri sec.par.
Formæ distinguuntur ab inuicem secundum diuersa principia actiua q.54.2.c.pag 116.pri.sec.par.
Formę incompossibiles in eodem supposito faciunt propositione in materia remota, compossibiles autem in materia contingenti vel naturali.q.16.1.1.pag.100.ter.par.
Formæ plures eiusdem speciei an possint simul inesse eidem subiecto.q.35.1.c.pag.176 ter.par.
Formæ sacramentales traditæ sunt Apostolis, à Christo. q.72.4. 1.pag.335.ter.parte.
Formam habere materiam partem sui est impossibile dupliciratione.q.75.art.5.pri.par.
Formarum inchoatio improbatur.q.32.4.c.3.pag.167.ter.par.
Forma.ver-Ars, Actio, Adam, Deus, Individuum, Natei, Nattuitas, Natura, Nomen, operatio.
Formæ corporales aliqui posuerũt totaliter ab intrinseco, aliqui totaliter ab extrinseco, aliqui verò partim ab intrinseco, & partim ab extrinseco q.63.1.c.pag.187.pri sec.par.
Forma.vide Appetitus, Augmentum, Cœlum Materia, Operari. pri.secun.par.
Formas non esse plures vnius triplex ratio.q.76.art.3.pri.par.
Et in formis dicimus aliquid magnum ex hoc quod est perfectũ q.52 1.c.pag.151.pri.secun.par.
Formali cuiuscunque remoto, tollitur species. quæst.68.4.1.pag. 318.ter.parte.
Formatio fœminæ ex Adã fuit sacramentalis figura Christi dormientis in cruce, de cuius latere ecclesiæ sacramenta fluxerunt q.92.artic.2 pri.par.
Formatio spiritualis creaturæ per lucis productionem. quæstio. 67.artic.4.ad 4.pri.parte.
Fornicatio dicitur omne peccatum large. quæst.151.artic.2.pag. 511.sec.secun.par.
Fornicatio est maius peccatum his quæ sunt cõtra bona exteriora, & minus his quæ sunt contra Deum vel contra personam proximi.q.154.art.2.pag 525.sec.secun.par.
Fornicatio prohibetur specialiter simul cum cærimonijs ab Apostolis.quia gentiles non reputabant eam esse peccatum.q.154. artic.2.1.pag.526. sec.secun.par.
Fornicatio simplex de sui ratione peccatum mortale est,etiam si lex scripta non esset.q.65.art.4.addit.ad 3.par.
Fornicatio consistit in hoc, quod homo accedit ad non suam. q. 73.7.c.pag.230 pri.sec.par.
Fornicatio ab Apostolis specialiter prohibetur tanquam per se malum,&quia gentiles non reputabant eam peccatum,q.107. 4 3.pag.339.pri.secun par.
Fornicatio corporalis & infidelitas quomodo soluant matrimonium.q.59.art.6.addit.ad 3.par.
Fortitudo disponit ad vindictam remouendo prohibens: zelus autem importat primã radicem eius quia actus cuiuslibet virtutis procedit ex ratione charitatis .quæst.108.artic.22.pagin. 389.sec.secun.par.
Fortitudo est causa per accidens confessionis fidei.quæstio.3.art. 2.2.pag.19.sec.secun.par.
Fortitudo est virtus specialis secundũ quod est circa pericula, sed est conditio omnis virtutis secundum quod dicit firmitatem animi absolutè.q.123.art.2.pag.433.sec secun par.
Fortitudo est virtus tollens impedimenta quę repellunt voluntatem ab eo quod est secundum rationem propter difficile.quæ. 123.artic.1.pag.421.sc.secun.par.
Fortitudo non habet partes subiectiuas, nec diuiditur in multas species, quia est circa materiam valde spiritualem. quæst.123. artic.1.pag.445.sec.secun.par.
Fortitudo est immediatè circa timores & audacias, mediatè verò circa obiecta horum, scilicet circa pericula & labores. quæst. 123.art.3.2.pag.434.sec.secun. par.
Fortitudo est principaliter circa timores, secundariò autem circa audacias.q.123.art.3.pag.423.sec.secun.par.
Fortitudo non est circa spem nisi secundum quod spes connectitur audaciæ.q.123.art.3.3.pag.434.sec.secun.par.
Fortitudo est præcipuè circa timores mortis. quæst.123.artic.4. pag.425.sec.secun.par.
Fortitudo principaliter est circa molestias mortis: secũdariò autem circa quascunque alias molestias. quæstio.123.artic. 4. pag.ead.sec.secun.par.
Fortitudo est maximè circa repentina quò ad manifestationem habitus.non autem quo ad electionem. quæst.123.artic.9.pag. 430.sec.secun.par.
Fortitudo est maximè circa timores mortis in bello cõmuni vel particulari.q.123.art.5 pag.425.sec.secun.par.
Fortitudo est circa difficiliora nõ autem circa meliora quàm iustitia quæ in bello & in pace vtilis est,nõ autem fortitudo: sed tantùm in bello.q.58.art.12.pag.201.sec.secun.par.
Fortitudo est vtilis in pace.q.123.arti.12.1.pag.433.se.secun.par.
Fortitudo est principaliter circa timores: secundariò autem circa tristitias, patientia verò econuersò.quæst.136.articu.4.2.pag. 470.secun.secundę partis.
Fortitudo est principalior magnanimitate.quæst.129.arti.5.pag. 453.sec.secun.par.
Fortitudo firmat contra mala, sed magnanimitas in prosecutione est bonorum.q.129.art.5.1.pag.453.sec.secun.par.
Fortitudo est virtus specialis secundum quod est circa pericula mortis sed est conditio generalis omnis virtutis vt est animi firmitas ne à contrario moueatur. quæstio.61.3.4.c.pagi.182. pri secun.partis.
Fortitudo ordinatur circa timores & audacias.quæst.60.4.c.pag. 180.pri.secun.par.
Fortitudo sustinet molestias absque perturbatione: & ingerit se eis cùm opus fuerit.q.68.4.2.pag.201.pri.sec.par.
Fortitudo est in irascibili. qu.61.1.c.pag.182. & q.66.1.c.pag.198. & q.85.3.c.pag.268.pri.sec.par.
Fortitudo assumit iram moderatam ad actum secundum non autem ad primum.q.123.art.10.pag.430.sec.secun.par.
Fortitudo est in irascibili.q.15.2.c.pag.93.ter.par.
Fortitudo spiritus ostenditur in resistendo concupiscentiæ carnis sibi contrariantis: maior autem est in comprimendo eam totaliter,& hoc secundo modo fuit in Christo. quæstio.15.2.4. pag.98.ter.par.
Fortitudo martyrum præcipuæ cõmendatur, quia sustinent propter Deum impugnationes personales & mortem in bello particulari.q.123.art.5.1.pag 427.sec.secun.par.
Fortitudinis partes potentiales sunt sex, magnanimitas: fiducia, securitas, magnificentia constantia, tolerantia. id est. patientia, & firmitas, id est, perseuerantia. quæst.128.artic.1.pag.445.secun.secundæ partis.
Fortitudinis partes integrales circa materiã sunt fiducia, magnificentia, patientia, & perseuerantia. sed sunt partes potentiales, & virtutes per se distinctæ à fortitudine secundum quod sunt circa alias materias.q.128.pag.445.sec.secun.par.
Fortitudinis actus principalis est sustentare, secũdarius est aggredi.q.123.art.3.pag.423.sec.secun.par.
Fortitudinis actus primus duo requirit, scilicet præparationem animi & executionem operis. secundus autem infrangibilitatem & infatigabilitatem.q.128 pag 445.sec.secun.par.
Fortitudinis actus secundus per se impeditur à tristitia, & concupiscentia, quamuis per accidens possint adiuuare. q.123.artic. 10.3.pag.431.sec.secun.par.
Fortitudinis donum in patria habet actum perfruendi plena securitate à laboribus, & malis.q.139.artic.1.2.pag.477.se.sec.par.
Fortitudinis virtus firmat animum secundum modum connaturalem homini, donum autem supernaturaliter. q.139.articu.1. pag.476.sec.secun.par.
Fortitudinis donum dat fiduciam euadendi quæcunque pericula, & pertinendi ad finem cuiuslibet operis, id est ad beatitudinem, non autem virtus fortitudinis: sed perficit ad sustinendũ quęcunque pericula.q.139.art.1.pag.ead sec.secun.par.
Fortitudinis donum respicit virtutem fortitudinis inquantum sustinet pericula & facit quodcunque opus arduum: ideò dirigitur à dono consilij.q.139.artic.1.3.pag.477.se.secun.par.
Fortitudini vitium audaciæ opponitur secundum excessum audaciæ: impauiditas autem secundum defectum timoris, quia in vtraque ponit medium.q.126.art.2.3.pag.444.se.sec.par.
Fortitudine carẽs operatur fortia quiuis, licèt, scilicet propter ignorantiam, artem experientiam, passionem & lucrum.q.123. art.1.2.pag.422.sec.secun.par.
Fortis intendit exprimere similitudinem sui habitus in actum vt proximum finem.q.123.ar.7.pag.428.sec.secun.par.
Fortis delectatur de suo actu & fine, sed non percipit nisi ex superabundanti gratia Dei propter dolorem corporis & animæ pro amissione vitæ.q.123.art.8.pag.429.sec.secun.par.
Fortis est patiens, sed non conuertitur. quæstio.66.4.2.pag.201. pri.secundę partis.
Fortis.vide Audacia.pri.sec.par.
Fractio voti est quædam species infidelitatis, & ad infidelitatem pertinet

pertinet seruare promissa.q.88 ar.3.p.309.secunda sec.par.
Fractio signaculi virginalis quocunque modo sine proposito delectationis non magis præiudicat virginitati quam fractio manus vel pedis.q.152.art.1.3.pag.515.secunda secun. par.
Frater in sacra scriptura dicitur quadrupliciter. quæstio. 28.3.5. pagina.151.ter.par.
Fratres Christi sumus per adoptionem.quæstione. 25.2.2. pagina.232.ter par.
Fratres Christi in euãgelio dicuntur consobrini eius.quæstione. 283.5.pag.151.ter.par.
Frequentia assiduitas & diuturnitas non sunt circunstantiæ trahentes in aliã speciem, nisi per accidens ex aliquo superueniẽti.quæst.88.5.1.pag.281.pri.secun.par.
Fricare.vide actiones.pri secun.par.
Frigiditas, seu impotentia cœundi non quidem ex ætate sed ex defectu naturæ dirimit matrimonium contrahendum, & contractum.q.58.art.1.addi.ad ter.par.
Fructus nomen à corporalibus ad spiritualia est translatum.quæstione.vndecima.primo.c.pagina.40.& quæstione.70. 1.c.pagina.114.pri.secun.par.
Fructus sensibilis est id quod vltimum ex arbore expectatur, & cum quadam suauitate percipitur.quæstione.11.1.c pag.40.& q.70.1.c.pag.114. pri.secun.par.
Fructus propriè dicitur quod est simpliciter vltimum in quo aliquis delectatur, & eo propriè aliquis dicitur frui: quod autem in seipso non est delectabile.sed tantum appetitur in ordine ad aliud, fructus dici non potest.quod autem in se habet quãdam delectationem ad quam quædam præcedentia referuntur potest dici fructus, sed non propriè & secundum completam rationem fructus eo dicimur frui.q.11.3.c.p.40.pri.secun. par.
Fructus ad arborem producentem comparatur vt effectus ad causam, id hominem verò fruentem vt vltimum expectatum & delectans.q 11.32.pag.41.pri.secun.par.
Fructus in spiritualibus dicitur dupliciter scilicet id quod ab homine producitur, vt operatio & vltimum delectationem habens quod homo adipiscitur.q.70.1.c.pag.114.pri.secun. part.
Fructus vitæ æternæ est simpliciter vltimus & perfectus, non autem fructus vitæ præsentis.q.70.2.2 p.g.215.pri.secun.par.
Fructus & fruitio ad idem pertinere videntur, & vnum ab alio differi.q.11.1.c.pag.40.pri.secun.par.
Fructus non diuersificantur secundum diuersas species virtuosorum actuum, sed secundum diuersos perfectionis gradus etiã vnius virtutis.q.70.3.2.pag.216.pri.secun.par.
Fructus duodecim conuenienter enumerantur ab Apostolo.qu. 70.3.0.pag.215.pri.secun.par.
Fructus spiritus dicuntur ea quæ enumerat Apostolus ad Galatas.5.quia sunt effectus spiritus sancti in nobis, non quod eis fruamur tanquam vltimo fine.quæstione. vndecima.3.2. pagi. 41.pri.sec.par.
Fructus dicuntur opera virtutum non autem opera vitiorum.q. 70.4.1.pag.216.pri secun. par.
Fructus spiritussancti quos Apostolus nominat ad Galatas.5. sunt actus.q.70.1 0.pag.214.pri.secun.par.
Fructus spiritussancti in communi contrariantur operibus carnis: non autem singuli fructus singulis operibus carnis secundum proprias rationes, nisi secundũ adaptationem. quæstio. 70.4.0.pag.216.pri.secun.par.
Fructus differunt à beatitudinibus: omnes enim beatitudines possunt dici fructus, sed non cõuertitur. quæstione.70.2.pagi. ead.& par.
Fructus.vide Operatio.Virtus.pri.secun.par.
Fruebatur superior pars animæ Christi ipso patiente.quæstio.46. 8.0.pagin.822.ter.par.
Frui non est actus potentię exequentis, sed potentiæ imperantis executionem sui.q.11.1.c.pag 40.pri.secun.par.
Frui est actus appetitiuæ potentiæ.q.11.1.0.pag.ead.& par.
Frui vide Anima.pri.secun.par.
Fruendum est fratre non tanquam termino sed tanquam medio & in domino.q.11.3.1.pag.41.pri.secun.par.
Fruitio est actus 2, petitiuæ potentiæ.quæstione.11.1.0. 3.c.pagi. 40.pri.secun.par.
Et est actus voluntatis.q.11.1.1.2.pag.ead.&.par.
Fruitio duplex, scilicet perfecta, & imperfecta.quæstione.11.4.c. pag.41.pri.secun.par.
Fruitio perfecta est iam habiti finis in intensione & realiter, sed imperfecta est etiam non habiti finis realiter, sed in intensione tantum.q.11.4.0.pag.ead.& par.
Fruitio eius quod non est vltimus finis est impropria: fruitio autem finis vltimi non habiti est propria sed, imperfecta. quæsti. 11.1.2.pag.ead.& par.
Fruitio importat quietem in vltimo fine.quæstione.12.2.3.pagi. 42.pri.secun par.
Fruitio non oportet quod sit vltimi finis simpliciter: sed eius q
habetur prò vltimo fine.q.11.1.2.pag.40.pri secun.par.
Fruitio conuenit rationali naturæ secundum rationem perfectã brutis animalibus secundum rationem imperfectam, aliis autem creaturis nullo modo.q.11 2.0.pag.ead.& par.
Fruitio in passione in aliquo modo pertinebat ad essentiam animæ Christi,& non aliquo modo.quodlibet.7.quæstii.2.ar.5. addi.ad ter.par.
Fruitio licet vno modo non peruenerit in passione ad essentiam animæ Christi, non sequitur quod fruitio fuerit imperfecta in Christo.ibidem.
Frustra dicitur quod est ad finem quem non attingit. quæstione. 11.5.2.pag.82.ter.par.
Fundamentum antiquorum quare ex nihilo nihil fit. quæstione. 45.articulo.2.ad.1.pri par.
Fundamẽti positionis Platonis de ideis.q.18.ar.4.ad 3. pri.par.
Fundamentum quare quidam malum existimabant quandam rẽ esse.q.48.art.2.ad 2.pri. par.
Fundamentum.ver.Pœnitentia.ter.par.
Furia matrimonium sequens, illud nullatenus dirimit, præcedẽs vero quandoque dirimit.q.58.art.3.addi.ad ter. par.4
Furor & concupiscentia metaphoricè dicuntur esse in dæmonibus sicut ira in Deo.q.59.art.4.ad 1.pri.par.
Furiosus.vide baptismus.pri.secun.par.
Furtum semper est peccatum ratione iniustitiæ, & fraudis, vel doli, & est mortale nisi modicum intendatur.quæstione.66.artic. 5.pag.236.secunda secun.par.
Furtum est occulta acceptio rei alienæ.quæstione.66. articulo.3. pagina.233.secunda secun.par.
Furtum & rapina opponuntur iustitiæ. quęstione.66.articulo.4. 5.pag.235.secunda secun. par.
Furtum est inuitum quia est inuoluntarium per ignorantiam: sed rapina per vim, ideò differunt specie.quæstione.66.articu. 4.pag.ead.secunda secun.par.
Furtim accipiens rem suam iniustè detentam peccat contra communem iustitiam vsurpando sibi iudicium: sed non tenetur restituere, sed satisfacere Deo, & sedare scandalum. quæstio. 66. art.5.3.pag.236.secunda secun.par.
Futurum contingens quare à nobis cognosci non potest.qu.14. artic.3.ad.3.pri.par.
Futurum.Solius Dei est scire futura contingentia. quæstione.11. 4.c.pag.171.pri.secun. par.
Futurum non cadit sub visu, tamen ex his quæ videt animal in præsenti, mouetur eius appetitus in aliquid futurum, vel prosequendum vel vitandum.quæstione.40.5.3. pagi.123.& quæst. 41.1.2.pag.125.pri.secun.par.
Futurum.vide Brutum.pri.secun.par.
Futura cognosci possunt à Deo dupliciter: sed à nobis vno modo tantum.q.86.art.4.pri.par.
Futura non euenire Deus potest facere: sed præterita vel præsentia non fuisse non potest.q.10.art.5.ad.3.pri.par.
Futura quædam magis iudicamus per motum quorundã animalium, quam per motum hominum.quęstione octuagesimasexta.art.3.ad.3.pri.par.
Futurorum cognitio est duplex in causis suis, & in seipsis. quæst. articulo 3.prima parte

G

Gabriel est summus in ordine Archangelorũ, & fortitudo Dei nominatur.q.50.2.4.pag.180.ter. par.
Galilea vt interpretatur transmigratio significat gentilitatem, vt verò interpretatur reuelatio significat patriã cœlestem. qu.55. 3.4.pag.154.ter. par.
Gaudium & tristitia in quibus sint contraria.&c.quæstione.84. 9.2.pag.407.ter.par
Gaudium est magis effectus charitatis quàm tristitia.quæstio. 28.artic.1.pag.110.secunda secun.par.
Gaudium de Deo in se est effectus charitatis sed vt Deus participatur à nobis est effectus spei.quæstione vigesima octaua.art. 1.3 pag.ead.secunda secun.par.
Gaudium causatum ex charitate non compatitur secum tristitiã, sicut quod causatur ex spe.quæstione.vigesimaoctaua.articul. 2.pag.111.secunda secun. par.
Gaudium ex parte obiecti non potest plenè haberi quamuis ex parte gaudentis possit haberi.quæstione vigesimaoctaua.arti. 3.pag.ead.secunda secun. par.
Gaudium non est virtus sed est actus charitatis posterior dilectione.q.28.art.4.pag.ead.secunda secun par.
Gaudium. amor & dilectio sunt in Deo: aliæ verò passiones nõ nisi metaphoricè.quęstione vigesima.articulo primo ad secundam.pri.par.
Gaudium in angelis quomodo potest augeri & quomodo non de salute eorum qui per eorum ministerium saluantur.quęstio. 62.ar.9.ad.3.pri.par.
Gaudium in cœlis maius est super vno peccatore pœnitentiam agente, quàm, &c. qualiter exponatur.q.20.ar.4.ad.4.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Gaudij manet vna ratio in angelis tam respectu pœnitentis, quã in peccato manentis.q.113,art.7.ad.3.pri.par.
Genealogia quomodo denominatur.q.28.1.2.pag.150.& q.31.2.1.pag.159.ter par.
Genealogia Christi exponitur.quæstio.28.1.2.pag.150.& quæsti.31.3.pag.159.ter.par.
Generat homo sibi simile in specie,non autem secundum individua,neque secundum ea quæ pertinent ad individua.quæsti.81.1.c.pag.258.pri.secun.par
Generare carnem naturale igni quando sit quæstione.52 artic.2.pri par.
Generatio eterna filij Dei declaratur, quodlibet.1.quæstione.2.art.2.addit.ad ter.par.
Generatio & corruptio in rebus naturalibus differunt, quamuis generatio vnius sit corruptio alterius.quæstione.113.6.2.pag.379.pri.secun.par.
Generatio naturalis non requirit aliquam potentiam actiuam in materiam.q.32.4.c.3.pa.167.ter.part.
Generationis naturalis tota virtus actiua est ex parte maris, & passiua ex parte seminis.quæstione 32.4.c.pag.167.& quæsti.67.4.3.pag.312.ter.par.
Generationis est idem modus omnium quæ sunt eiusdẽ speciei.q.2.8.2.4.pag.21.ter.par.
Generatio diuina prior,perfectior & verior.est generatione humana.q.33.arti.2.ad 4.pri.par.
Generatio & omnes mutationes instantaneæ: sunt termini motus continui.q.53.art.3.pri. par.
Generatio formarum diuersorum graduum diuersimodè fit à diuersis agentibus q.118.art.1.pri par.
Generatio mulieris ex quibus causis contingit.quæstione.29.ar.2.ad.2 pri.par.
Generatio non viuentium est ab extrinseco totaliter, viuentium verò à principio intrinseco.q.78.art.2.ad.2.pri. par.
Generatio quare non est in substantijs separatis à materia. quæ.98.art.1.pri.par.
Generatio sine deformitate concupiscentiæ fuisset in statu innocentiæ.q.98.ar.2.pri.par.
Generationis animalium perfectorum & imperfectorum differentia q.41.art.8 ad.3 pri.par.
Generationis communiter & propriè dictæ differentia.quæstio.7.art.1.pri.par.
Generationis creatæ & increatæ differentia ex parte æqualitatis & magnitudine terminorum.q.42.art.4.pri.par.
Generationis hominis & iumenti,corporis & animæ: cõueniẽtia & differentia.q.75.art.6.ad.1.pri.par.
Generationis processus est de imperfecta ad perfectum. quæstio 119.art.2.pri.par.
Generationes rerum & fieri quare antiqui philosophi principio materiali attribuerunt.q.22.art.2.ad.3.pri.par.
Generationis vniuocæ & æquiuocæ differentia.quæstione.71.ar.1.ad.1.pri. par.
Generata diuersimode quomodo præcesserunt in suis causis.qu.73 art.1.ad.3.pri.par.
Generata ex putrefactione quomodo suis causis assimilantur.q.103.art.1.ad 1.pri.par.
Generatiua cor deseruiunt nutritiua & augmentatiua ipsis est perfectior & dignior.q.78.art.1.pri.par.
Generatiua potentia est in patre perfectè, in matre verò imperfectè.q 32.4.1.pag 167.ter par.
Genitalia vide gradus.pri.secun.par.
Genitum & passum quomodo prædicentur de filio Dei.quæstio.16.1.1.pag. 103.ter.par.
Gentilis & catholicus quomodo differãt.q.13.ar.10.ad.5.pri.par.
Gentiles habuerunt reuelationem mysterij incarnationis Christi vt Iob,& de sepultura eius.quæstione secunda.articulo.7.pa.15.secunda secun.par.
Gentiles.vide Adoratio.Gradus.pri.secun. par.
Genuit pater filium voluntate concomitante non vt habitudinem principij importat quo produxit mundum.quæstione.41.art.2.pri.par.
Genus neutrum quare significat essentiam & non masculinum vel fœmininum.q.31 art.2.ad.4.
Genus.In omni genere quanto aliquid est prius, tantò est simplicius.q.92.c.pag.64.pri.secun.par.
Genus aliquando accipitur pro specie.eo modo loquendi quo dicimus humanum genus totam humanam speciem.quæstione.18.2.c.pag.57.pri.secun.par.
Genus,Nihil ponitur in genere vel specie,nisi per id quod de eo prædicatur.q.63.2.1.pag.286.ter.par.
Et nisi ratione naturæ,non autem ratione eius quod pertinet ad individuationem.q.2.3.3.pag.13.ter.par.
Genus masculinum & neutrum ad quæ referantur.quæstione.17.1.6.pag.110 & q.52.3.c.pag.246.ter.par.
Genus masculinum designat quiddam formatum, & perfectum, neutrum verò quiddam informatum & imperfectum.quæsti.17.1.c.pa 110.ter.par.
Genus & accidens circa ideam speciei differunt.quæstione.15.ar.3.ad 4.pri.par.
Generis primum est causa omnium quæ sunt pòst.quæstione.16.1.c.pag.240 ter.par.
Generis & differentiæ in angelis & corporalibus diuersa assignatio.q.50.art.2.ad 1.pri.par.
Generis & speciei particularis & vniuersalis ratio non potest esse in Deo.q.30.art.4.ad 3.pri.par.
In genere aliquid dupliciter est propriè & reductiuè.quæstione.3.artic.5.pri par.
Geometer modico studio acquirit scientiam alicuius conclusionis quã nunquàm considerauit.q.65.1.1. pag.63.pri.sec.par.
Geometricam scientiam habere non potest qui errat circa hoc principium,omne totum est maius sua parte. quæstione.65.1.4.pagina.195.pri.secun.par.
Gloria dicitur vana tripliciter & est peccatum primò, quando est de non ente vel de transitoriis,vel de peccato:secundo quãdo quæritur ab hominibus & non à Deo: tertiò quando non ordinatur ad debitum finem.quæstione centesimatrigesimasecunda.articulo.1.pag.498.secunda secun.par.
Gloria inanis est periculosa non propter grauitatem sui, sed disponendo ad gratia faciendo præsumptuosam & nimis de se confidentem & disponendo paulatim ad priuationem interiorum bonorum,quæstione centesimatrigesimasecunda.articul.3.ad.3.pag.455.secunda secun.par.
Gloria vana vituperatur precipue circa eleemosynam propter defectum charitatis preferendo vanam gloriam vtilitati proximi dum facit hoc propter illud,quæstione centesimasecunda. artic.1.ad.3.pag.461.secunda secun.par
Gloria vana non est semper peccatum mortale. sed tantùm quãdo in ea ponitur vltimus finis,vel quando est contra Deum.q.132.art.3.pag.413.secunda secun.par.
Gloria vana est vitium capitale cuius sunt filiæ septem: scilicet inobedientia iactantia,hypocrisis,contentio, discordia,, præsumptio nouitatum,& pertinacia.quæstione.132.articulo 4.& 5 pag.460.secunda secun.par.
Gloria vana mediante ira causat discordiam & contentionem.q.132.art.5.2.pag.ead.secunda secun.par.
Gloria vana directè contrariatur magnanimitati secundum rei veritatem vt deficiens, sed secundum opinionem vt excedens. quæstione centesimatrigesimasecunda.articulo 2.pagina.459. secunda secun.par.
Gloria est clara notitia cum laude.q.2.3.c.pag.3.pri.sec.par.
Gloria sanctorum est absque successione secundum quandam æternitatis participationem.quæstione sexagesimasecunda.4.2.pagina.203.pri.secun.par.
Gloria quæ est essentialis beatitudini est quam habet homo non apud hominem sed apud Deum.quæstione.2.3.2.pagina.4.& quæstio.4.8.1,pag.19.pri.secun.par.
Gloria sanctorum videri dupliciter contingit. quodlibet.8.quæ.6 articulo 17.addi.ad ter.par.
Gloria non poterit videri à damnatis post diem iudicij quocunque modo considerarentur.ibidem.
Gloria sanctorum videre aliquam importat perfectionem. ibid.
Gloriæ sanctorum damnati erunt memores.ibid.
Gloria non est honor.sed est effectus honoris, & Iudis.quæstio.103.art.1.3.pagin.374.secunda secun. par.
Gloria est clara notitia cum laude vt Ambrosius dicit.quæstio.132.ar. 1.pa.458.secunda sec.par.
Gloria.Ea quę sunt gloriæ quo ad animam, vt quo ad corpus, prius tempore debuerunt esse in Christo,quam in alio.quæsti.53.3.3 pagin.251.ter.par.
Gloriam suam debet homo laudabiliter appetere ad vtilitatem suam vel aliorum.quæstione centesimatrigesimasecunda. artic.1.ad.1.pag.415.secunda secun. par.
Gloriam homo & angelus consequũtur diuersimodè secundum naturæ differentem inclinationem.q.62.artic.6.pri.par.
Gloriam quis consequitur ex merito & meritum ex gratia, gratiam verò ex diuina voluntate.q.25.ar.5.pri par.
Gloriosum.ver.Charitas.Corpus.Palpabile.ter.par.
Gnomi est virtus bene iudicatiua secundum ipsam rationem naturalem in his in quibus deficit lex communis. quæstione.57.6.c.3.pag.170.pri.secun.par.
Gnome est virtus bene iudicatiua de agibilibus secundum alliora principia quam sint leges communes secundum quas iudicat synesis. & ideò altior est quam sit synesis. quęstione.51.art.4.pag.182.secunda secun. par.
Gradus altaris in lege veteri prohibetur ne ascenderetur turpitudo & ad excludendã idololatriam.Nam in sacris Priapi sua pendenda gẽtiles populo denudabãt.q.102.4.7 p.319. pri.sec.par.
Gradus

Gradus.vide Angelus.Ira.Luxuria.Mansio.Modus.pri.sec.part.
Gradus affinitatis tot sunt, quot consanguinitatis,quæstione.55.articul.7.addit.ad ter.par.
Gradus cognitionis angelorum penes rerum rationes est triplex.q.118.art.1.pri.par.
Gradus cognitionis animæ est triplex:& status multiplex.quæst.94.artic.2.pri pa.
Gradus cognoscitiuæ virtutis est triplex,scilicet sensitiuæ, intellectiuæ,per abstractionem.& sine abstractione.quæstione. 85.artic.1.pri.par.
Gradus diuersinaturæ spiritualis ad gratiæ & gloriæ diuersos gradus ordinantur.q.72.arti.6.pri.par.
Gradum summũ in religionibus tenent quæ ordinantur ad docendum & prædicandum,secundum verò quæ ad contemplãdum,tertium autem quæ ad opus extimsecũ & in singulis præeminent quæ sunt ad meliorem actum in eodem genere vel ad plura vel quæ,habent statura conuenientiora ad suum finem consequendum:non autem quæ est arctior.quæstione.187.ar.6.pag.788.secunda secun.par.
Graduum distinctio per se consanguinitati conuenit: affinitati verò non.quæstio.55.art.7.addi.ad ter.par.
Graduum vitæ diuersitas.q.72.artic.1.ad.1.pri.par.
Grammaticus non tradicit in filium per propagationem.originis scientiam grammaticæ.quæstione.81.2.c. pagina.255. pri. secun.par.
Gratia quomodo causatur à Deo in anima. quodlibet.4. quæsti. 6.artic.9.addi.ad ter.par.
Gratia quandiu durat in anima,Deus in anima operatur.causans eam non tamen ita quod faciat semper nouam gratiam.quodlibet.4.q.6.art.9.addi.ad ter.par.
Gratia est qualitas supernaturalis seu forma accidentalis animæ. 9.11.2.c.pag.167.pri.secun.par.
Gratia reducitur ad primam speciem qualitatis: nec est idem quod virtus sed habitudo quædam quæ præsupponitur virtutibus infusis sicut earum principium & radix.quæstione.110. 3.3.pag.168.pri.secun.par.
Gratia differt à virtutibus secundum essentiam. quæstio.110.3.c pag.ead.&.par.
Gratia secundum quod gratis datur excludit rationem debiti,lex merito & secundũ conditionem naturæ proueniens:dona autem naturalia carent primo debito tantum,dona verò supernaturalia vtroque ideò specialius sibi nomen gratiæ vendicãt. q.111.1.2.pag.569.pri.sec.par.
Gratia excedit facultatem naturæ creatæ.quæstione.112.1.c.pag. 372.& q.114.2.c.pag.384.pri.secun.par.
Gratia est quædam participatio diuinæ naturæ & quoddam donum supernaturale.quæstio.110.3.c.pag.368.& quæstio.112.1. pag.372.& q.114.2.c.pag.384.pri.secun.par.
Gratia secundum rationem gratuiti doni considerata, non cadit sub merito:secundum verò naturam rei quæ donatur considerata:nullus potest sibi mereri primam gratiam.quæstione. 114. 5.c.pagi.385.pri.secun.par.
Gratiæ accipitur tripliciter scilicet pro dilectione, pro dono gratis dato,& pro recompensatione eius. quæstione.110.1.c.pagi. 366.pri.secun.par.
Gratia Dei dicitur dupliciter, scilicet auxilium Dei mouens nos & habituale. donum.quæstione.109.3.6.8.9.10.c.pagina.361. & quæstione.110.2.c.pag.367.& quæstione.113.1.c. pagi.387. & q.112.2.c.pag.67.pri.secun. par.
Gratia duplex scilicet gratum faciens, & gratis data.quæstio.111. 0.pag.369.pri.secun.par.
Gratia est in sacramento nouæ legis instrumẽtaliter,sicut forma artificiati in instrumentis artis.q.43.art.6.ad.4.pri.par.
Gratia quid cõfert naturali cognitioni qua Deum cognoscimus. 12.art.13.pri.par.
Gratia quomodo perficit naturam.q.62.art.5.pri.par.
Gratia homo potest vitare omnia & singula mortalia: & singula venialia,sed non omnia.q.87.1.1.pag.411.ter.par.
Gratia.ver.Charitas.Donum,Remissio,Virtus.
Gratia Dei datur homini præparanti ad credendum vt credat sicut ad diligendum & misericorditer,cui autem non datur ex iustitia non datur in pœnam præcedentis peccati, saltem originalis.q.2.art.5.1.pag.15.secunda secun.par.
Gratia semper idem facit adueniendo fideli vel infideli. quæstio. 4.art.4.3 pag.22.secunda secun.par.
Gratia & gloria sunt idem,gloriæ.quæstione.24.articulo.2.3.pa. 83.secunda secun.par.
Gratia habituali & auxilio Dei indiget homo ad hoc vt resurgat à peccato.quæstione.109.7.c.pag.362.& quæstione.113.2.c.p. 379.& q.114.2.c.pag.384.pri.secun.par.
Gratia.vide Debitum.Habitus.pri.secun.par.
Gratia habituali potest homo in statu naturæ corruptæ abstinere ab omni mortali & à singulis venialibus, sed non ab omnibus.quæstione.109.8.c.pag.363.pri.secon.par.
Et sine gratia potest singula mortalia vitare:& secundum aliquod tempus,sed non diu absque mortali esse potest. quæstione. 109.8.c.pagina ead.
Gratia habituali homo indiget ad cognoscendum ea quæ excedunt cognitionem naturalem:non autem ad cognitionem cuiuscunque veri:ad quam tamen indiget auxilio diuino.quæsti. 109.1.c.pag.128.pri.secon.par.
Gratia gratis data conuenienter distinguitur.quæstione.111.4.c. pagi.371.pri.secun.par.
Gratia duplex,scilicet præueniens & subsequens.quęstione. 111. 3.pag.370.pri.secun.par.
Gratia significat effectum temporalem ideò potest dici præueniens & subsequens:sed dilectio Dei nominat aliquid æternũ ideò non potest dici nisi præueniens.quæstione.111.3.1.pagin. 371.pri.secun.par.
Gratia duplex,scilicet operans & & cooperans. quæstione.111.2. 0.3.c.pag.370.pri.secun.par.
Gratia operans & gratia cooperans sunt idem secundum essentiam & differunt secundum effectum,& similiter gratia præueniens & subsequens.q.111.2.c.4.3.0.pag.ead.pri.secun.par.
Gratia viæ non est alia numero à gratia patriæ: sicut charitas viæ non euacuatur:sed perficitur in patria.quæstione.111.3.2.pagi. 371.pri.secun.par.
Gratia est maior in vno quam in alio ex parte subiecti.non autẽ ex parte obiecti,nec finis.quæstione.66.2.1.pagi.199.& q.112. 4.0.pag.373.pri.secun.par.
Gratia dicitur creari ex eo quod homines secundum eam creantur,id est, in nouo esse constituuntur ex nihilo,id est, non ex meritis.q.110.2.3.pag.367.pri.secun.par.
Gratia quã homo sit dignus vita æterna per peccatum tollitur. q.113.2.c.pag.373.pri.secun.par
Gratia principaliter est à Deo:ab humanitate autem Christi & à sacramentis instrumentaliter.q.112.1.2.pag.372.pri.sec.par
Gratia agit in animam non per modum causæ efficientis,sed per modum causæ formalis.q.110.2.1 pag.367.pri.secun. par.
Gratia habitualis inquantum animam sanat vel iustificat siue gratam Deo facit:dicitur gratia operans:inquantum verò est principium operis meritorij dicitur cooperans.quæstione.111. 2.c.pag.370.pri.secun.par.
Et ab ipsa deriuantur virtutes & effluunt in potentias animę per quas potentię mouentur ad actus.quæstione.112.3.c.4.1.pagi. 367.pri.secun.par.
Et est principium meritorij operis mediantibus virtutibus.quę. 110.4.2.pag.369.pri.secun.par.
Et comparatur ad voluntatem vt mouens ad motum, quę est cõparatio sessoris ad equum:non autem sicut accidens ad subiectum.q.110.4.1.pag.368.pri.secun.par.
Gratia gratum faciens ordinat hominem immediatè ad coniunctionem vltimi finis,gratiæ autem gratis datę ordinant hominem ad quędam præparatoria vltimi finis.ideò prima est multo excellentior secunda.q.111.5.0.pag.371.pri.secun.par.
Gratia gratum faciens est per quam ipse homo Deo coniũgitur: sed gratia gratis data est per quam vnus cooperatur alteri ad hoc quod reducatur in Deum.qu.111.1.0.pag.369.pri.sec.par.
Gratiã gratis data vocatur,quia supra facultatem naturę & meritum personę conceditur:sed quia non datur homini pro se,sed pro aliis ideò non vocatur gratia gratum faciens.quæstio.111. 1.c.4.2.pag.370.pri.secun.par.
Gratia Dei significat quiddam supernaturale in homine à Deo proueniens: quandoque tamen dicitur ipsa ęterna Dei dilectio.q.110.1.c.pag.367.pri.sec.par.
Gratia in præsenti non est ęqualis glorię in actu: sed in virtute. quæst.114.3.3.pag.381.pri.secun.par.
Gratia facit habentem dignum vita ęterna. quęst.113.9.c.p.381.& q.114.4.0.p.384.pri.secun.par.
Gratia adiuuat hominem ad non peccandum:non tamen ita confirmat in bono vt peccare non possit.quęstione.106.2.2.pagi. 365.pri.secun.par.
Gratia est nobilior quàm anima inquantum est participatio diuinę bonitatis,non autem quantum ad modum essendi.quæ. 110.2.2.pag.367.pri.secun.par.
Gratia est in essentia animę sicut in subiecto, non autem in potentiis.eius.quęstione.50.2.c.pagin.145.& quæst.110.4.0 pag. 368.pri secun.par.
Gratia ponit aliquid creatum in eo qui eam accipit.quęstio.110. 1.0.pag.366.pri.secun.par,
Gratia agit in animam non effectiuè sed formaliter.quęstione. 110.2.1.pag.367.& q.111.1.1.pag.370.pri.sec.par.
Gratia est quędam participata similitudo diuinæ naturæ. quęst. 2.10.1 pag.24.& quęstione.3.4.3. pag.31.& quæstione.62.1.c. pag.271.ter.par.
Gratia est forma habens esse complementum & mutabile in

Universidad de Deusto
Biblioteca

anima.q.83.4.1.pag.289.ter.par.
Gratia est immediatè in essentia animæ.&c, quæstio.7.2.c.pagi. 53.& quæstio.26.2.c.1.pag.142.ter.par
Nec eius subiectum immediatum est corpus, quæstione.79.3.c. pagi.382.ter.par.
Gratia est in sacramentis intentionaliter vt in signo & causa instrumentali &c.q.63.3.4.o.pag.287.ter.par.
Gratia à solo Deo causatur.quæstio.62.1.c.pag.279.& quæstio. 64.1.c.pag.290.ter.par.
Sed eius causa instrumentalis tantùm sunt humanitas Christi ministri ecclesiæ,& sacramenta.quæsti.62.1.o.pag.279.& que, 64.1.o.pag.290.ter.par.
Nec eam dat homo interius infundendo,sed exterius exhortando ad ea quæ sunt gratiæ.q.8.6.2.pag 66.ter par.
Nam eam causant sacramenta veteris legis. quæstione 62.6.o. pag.283.ter.par.
Gratia differt essentialiter à qualibet virtute,quæstio.62.1.c.pa. 280.& q.89.1.c pag.379.ter.par.
Gratia dicitur dupliciter,scilicet donum Dei acceptum, & Deus gratis donans.q.2.10.c.pag.23.ter.par.
Gratia duplex,scilicet gratum faciens,& gratis data. quæstio.77. c.1.pag.56.ter.par.
Gratia cum plenitudine duplex, scilicet ex parte gratiæ, & hæc propria est homini Christo, & ex parte habentis gratiam, & hæc communicatur aliis per Christum.quæstione.7.10.o.pag. 58.ter.par.
Gratia gratias data ordinatur ad manifestationem fidei, & doctrinæ spiritualis.q.7.7.c.pag.56.ter.par.
Gratia gratum faciens ordinatur ad actus meritorios interiores, & exteriores gratia gratis data ad exteriores.q.7.7.1. pagina. 56.ter.par.
Gratia gratum faciens est à qua fluunt virtutes,& dant ad perficiendum potentias animæ.quæstio.7.1.c.pag.53.& quæst.62.2. c.pag.280.& q.62.1.c.pag.399.ter.par.
Gratia gratum faciens vt iustificat hominem à peccato dicitur operans,sed respectu operis meritorij dicitur cooperans.quę. 88.4.2.pag.510.ter.par.
Et effectus gratię operantis est prior, quam effectus gratię cooperantis.q.86.1.4.pa 4?0.ter.par.
Et effectus primus gratiæ gratum facientis, est remissio peccatorum.q.72.7.1 pag.337.ter.par.
Gratia gratum faciens amittitur per quodlibet peccatum mortale.quæst.80.3 c.pag.510.ter.par.
Gratia eadam maior est proficiens quam incipiens,sed in diuersis hoc non est necesse.q.39 2.4.pag.413.ter.par.
Gratia non potest cadere suis merito,quia est principium merendi.q.2.11.c.pag.24.ter.par.
Gratia minima potest resistere cuilibet concupiscentiæ & mereri vitam æternam,quæstione.62.6.3.pag.284.& quæstio.70. 4.c.pag.330.ter.par.
Gratia quod semel facit,perpetuo manet.quæstione.28.1.4.pag. 412.ter.par.
Gratia nunquàm amittitur sine culpa,& illud quod ex gratia dei conceditur,nunquam absque culpa reuocatur. quæstione 30. 2.c.pagi.218.ter.par.
Gratia non infunditur in habentibus vsum liberi arbitrii,sine actuali motu liberi arbitrij in Deum,& in peccatum. quæstione 87.2.c.pagina 411.ter.par.
Et gratiæ influxio & terminus præparationis subiecti, sunt in eodem instanti.q.89.1.c.pag.412.ter.par.
Gratia virtutum & donorum Dei sufficienter perficit essentiam & potentias animæ,quo ad generalem ordinationem actuum sed gratia sacramentalis quò ad aliquos speciales effectus.qu. 62.2.1.pagin.281.ter.par.
Gratia sacramentalis est species gratiæ communiter sumptæ: ideò non dicitur æquinocè q.62.2.3.pag.281.ter.par.
Gratia sacramentalis addit supra gratiam communiter dictam, & super virtutes & dona quoddam auxilium Dei ad habendũ sacramenti finem.q.62.2.o.pag.281.ter.par.
Gratia sacramentalis est ad tollendum peccata, & ad perficiendum animum ad cultum diuinum.q.62.5.c pag.283.& quæsti. 63.1.6.c.pag.285.& q.65.1.c.pag.298 ter.par.
Gratia sacramentalis excludit peccata præterita, virtutes & dona peccata præsentia & futura.quæstione sexagesimasecunda.2.2. pag.281.ter.par.
Gratia non potest haberi ante sumptionem eucharistiæ, nisi ex voto ad eam proprio vel ecclesiæ.quęstione.73.3.c.1.pag.341. & q.79.1.1 pag.380.ter.par.
Gratia miraculorum excellentissimè data est animæ Christi.qu. 13.2.3.pag.87.ter.par.
Gratia Christi quę dicitur gratia vnionis, capitis, & singularis personæ,est vna per essentiam.q.8.5.o.pag.66.ter.par.
Gratia vnionis & habitualis fuit Christo homini naturalis.quę. 2.o.pag.25.ter.par.
Gratia vnionis & habitualis sunt simul tempore, sed natura & intellectu prima præcedit secundam.q.7.13.o.pag.62. ter.par.
Gratia habitualis fuit in Christo.q.7.1.o.pag.53.ter.par.
Gratia vnionis est esse personale quod gratis à Deo datur humanæ naturæ in persona verbi quod quidem est terminus assumptionis.q.6.6.c.pag.52.ter.par.
Gratia vnionis in Christo dupliciter dicitur,scilicet voluntas dei dans gratis & donum eius.q.2.10.c.p.23 ter.par.
Gratia vnionis fuit simpliciter infinita in Christo,sed gratia habitualis eius fuit infinita secundum rationem gratiæ, finita verò secundum rationem entis.q.7.11.o.pag.59.ter.par.
Gratia Christi non potuit augeri,sicut nec gratia beatorum,gratia autem viatoris puri potest augeri.quæstione.7.12.o. pagin. 60.ter.par.
Gratia hominis puri quantucunque crescat non potest adæquari gratiæ Christi:ideò non sunt eiusdem rationis.quæstio. 7 11.3.p.58.ter.par.
Gratiæ duplex gradus vel status: vnus principium merendi, & alius gloriæ.quæst 109.artic.1.pri.par.
Gratiæ gratis datæ non sunt communes omnibus, nec æquales in vno & eodem.q.66.2 1.pag.90.pri.secun.par.
Gratiæ habituali non extante in homine in statu naturæ integræ non poterat homo non peccare.nec mortaliter,nec venialiter q.109.8.c.pag.765.pri.secun.par.
Gratiæ plenitudinem Christus habuit in summo,& quo ad omnes effectus gratiæ.q.7.9.o.p.58.ter.par.
Gratiæ plenitudo duplex,vna ex parte gratiæ quæ est propria Christo:alia ex parte subiecti, quæ conuenit etiam aliis per Christum.q.7.10.o.p.56.ter.par.
Gratiæ & deitatis plenitudo habitat in Christo corporaliter.per vnionem personalem ad corpus & contra vmbram.quæsti.2. 10.2.p.23.ter.par.
Gratiæ omnes gratis datæ fuerunt excellentissimæ.quæstione.7. 7.o.pag.56.& parte ead.
Nec duidentur in Christo,sicut in aliis sanctis.quæstio.7.7.1.p. ead.& parte.
Gratiæ plenitudo fuit in beata Maria super omnes post Christum.q.7.10.c.1.p.59.& q.27.7.o.p.247.ter.par.
Gratiæ triplex perfectio in beata Maria:quarum secunda est potior prima,& tertia secunda.q.27.5.2.p.247.ter.par.
Gratiæ prima perfectione beata Maria fuit mundata à culpa originali,secunda à fomite,tertia ab omni miseria.quæstione.27. 5.1.p.247.ter.par.
Gratiæ prima perfectione adepta est gratiam inclinantem ad bonum,secunda confirmata fuit in gratia & in bono,tertia adepta est gratiam consummatam.quæstione.27.5.2.pagina. 247.ter.par.
Gratiæ plenitudo,& consiliorum obseruatio inchoauit in beata Maria:primum fuit in ea perfectè,secundum verò perfectè cepit in Christo.q.27.4.2.p.1?2.ter.par.
Gratiæ nouæ infusio non requiritur ad remissionem venialium q.65.1.2.p.298.& q.87.1.o.4.2.p.411.ter.par.
Gratiæ nouæ infusio requiritur ad remissionem mortalium.qu. 87.2.3.pag.411.ter.par.
Gratiæ vnius bonum maius est quam bonum naturæ totius vniuersi.q.113.9.2.pag.382.pri.secun.par.
Gratiæ infusio fit in instanti absque successione.113.7.c. pagina. 380.pri.secun.par.
Et ad habitũ gratiæ requiritur præparatio subiecti.quæ principaliter est à Deo mouente liberum arbitrium.quæsti.112.2. 0.3.c. 2.14.c.p.373.& q.113.7.c.p.377.pri.sec.par.
Gratiæ preparatio perfecta est subito, non autem imperfectæ. q.112.2.1.p.373.pri.sec.par
Et præparatio perfecta simal est cum infusione gratiæ & non meritoria gratię,sed gloriæ non autem imperfecta. quæstio. 112.2.1.p.ead.& par.
Gretię præparatio vt est à libero arbitrio,nullam habet necessitem ad gratiæ consecutionem:sed vt est à Deo mouente, non coactionis,sed infallibilitatis.q.112.3.o.p.ead.& par.
Gratiæ collationis prima causa est à Deo:sed defectus gratiæ prima causa est à nobis.q 112.3.2.p.ead.& par.
Gratiæ effectus sunt quinque scilicet vt anima sanetur, vt bonũ velit,vt efficaciter operetur,vt in bono perseueret, quintus vt ad gloriam perueniat.q.1.1.3.c.p.370.pri.sec.par.
Gratiæ effectus duplex.i. esse & operatio.q.111.2.c.p.ead & par.
Gratiam accipiens quandam experientiam dulcedinis nouæ, quam non experitur ille qui non accipit. quæstione.112.5.c.p. 374.pri.secun.par.
Gratiam se habere homo scire potest per reuelationem &coniecturaliter per aliqua signa,non autem per scipsum & certitudinaliter.q.112.5.o.pag.374.pti.sec.par.
Gratiam consequutus potest operari bonum, vitare peccatum & perseuerare sine alia gratia habituali:non autem sine auxilio Dei.q.109.9.10.pag.367.pri.secun.par.
Gratiam causare est impossibile omni creaturæ.q.76.2.2.p.241. & q.112.1.o.3.2.p.372.pri.sec.par.
Gratiam habere Deus quandoque reuelat aliquibus ex speciali priuilegio.q.12.5.c.p.374.pri.sec.par.
Gratiam consequutus ad rectè agendum indiget auxilio Dei mouente non autem alia gratia habituali.quæstione.109.9.o.pag. 363.pri.sec.par.
Gratiam Deus non dat nisi dignis quos per gratiam facit dignos.quæst.114.5.2.p.371.pri.sec.par.
Gratiarum actio respicit gratiam dantis,ideò vbi est maior gratia dantis,ibi debet esse maior gratiarum actio recipientis.qu. 106.art.2.p.?82.secunda sec.par.
Gratiarum actio non debetur tantùm dauti,sed pcomittenti.qu. octuagesimaoctaua.articulo.quinto,ad secundum. pagin. tricentesimadecimaquarta.secunda sec.par.
Gratitudo seu gratia est virtus specialis reddens gratiam beneficiorum,quæstione centesimasexta.articulo.primo. pagin. tricentesimaoctaua.secunda sec.par.
Gratitudo, ingratitudo,datio beneficij,clementia, misericordia non sunt propriè ad seipsum.quæstione.106.articulo.3.&.1. p. 387.secunda.sec.par.
Gratitudo,id est gratia,est virtus per quam redditur debitum benefactoribus.quæstione.60.3.c.pagina.179.& quæstione.110. 1.c.pag.377.pri.sec.par.
Gratitudini vitium opponitur duplex,scilicet per excessum,vt recompensando quibus non debet, vel citius quàm debet & per defectum,scilicet ingratitudo,quæ magis opponitur ei.quæst. 106.art.5.p.387.secunda sec.par.
Ad gratitudinem tria requiruntur,primò quòd homo recognoscat beneficium acceptum & quod laudet & gratias agat, tertiò quod retribuat loco & tempore secundum suam facultatem.quæstione centesimaseptuagesima,articulo secundo.pag. 386.secunda sec.par.
Gratificatio,id est,gratiarum actio facta Deo est actus religionis quæstione centesimanona,articulo primo.ad primum. pagin. 391.secunda sec.par.
Grauia & lenia à generante mouentur.animalia verò à se.quæsti. 18.artic.1.ad.2.pri.par.
Graue & leue non habent in se principium actiuum sui motus, sed tantum passiuum.q.32.4.c.p.167.ter.par.
Graue.Descensionis corporis grauis causa sicut finis est locus deorsum,principium autem motus est inclinatio naturalis quæ est ex grauitate.q.36.2.c.p.?5.pri.sec.par.
Grauius peccat occidens iniustè hominem corporaliter quàm occidens eum spiritualiter:quia primum intendit & causat sufficienter,non autem causat sufficienter secundum.quod tamẽ est peius,quæstione septuagesimatertia,ad tertium,pagin.259. secunda secun.par.
Grauius peccat cæteris paribus inferens huiusmodi iniurias scilicet mutilare,verberare, vel incarcerare personæ coniunctæ quam absolutè per accidens tamen potest esse econuerso.quę stione.sexagesimaquinta,articulo quarto pagina ducentesima trigesima secunda.secunda sec.par.
Græci baptizando dicunt baptizetur seruus Christi talis in nomine patris,&c.quæstione.66.5.1. pagina.304. & quæstione. 67.6.c.p.313.ter.par.
Græci conficiunt ex fermentato,& peccarent si in azymo conficerent.q.64.4.c.p.345.ter.par.
Græci dant eucharistiam pueris non habentibus vsum rationis. q.80 9.3.p.391.ter.par.
Græci.ver.Eucharistia,Literarum,Significatio.
Gregorius.ver.Papa.ter.par.
Gregorius propter tristitiam intermisit Ezechielis expositionẽ. q.37.1?.pag.117.pri.sec.par.
Gryphus qui equis & hominibus infestus est,credulitatem significat.q.102.6.1.p.?31.pri.sec.par.
Gubernatio.Quæ gubernationi diuinæ subduntur etiam legi æternæ subiiciuntur.q.93.4.c.p.293.pri.sec.par.
Et quæ sunt subdita.vide Lex. Aeterna. Prouidentia, prima secund.part.
Gubernatio multitudinis melius fit per vnum quàm per plures. q.113.art.3.pri.par.
Gubernationis effectus tripliciter considerari potest.quæstione 103.art.4.pri.par.
Gubernationis & prouidentiæ differentia: quarum prouidentia est æterna & gubernatio temporali.quæstione.22 . articulo.1. ad.2.pri.par.
Gubernationis rationalium & irrationabilium diuersus modus & differentia.q.103.art.5.ad.2.pri.par.
Gubernationem vniuersi manifestè demonstrant ordo rerum in fine.q.103.art.1.pri.par.
Gula in diuersis speciebus gulæ diuersa sunt motiua. quæstione. 72.9.c.3.p.226.pri.se.par.
Gula est inordinatus appetitus cibi & potus,ideò semper est peccatum.quæstione centesima quadragesimaoctaua. articulo.1. p.500.secunda sec.par.
Gula est vitium capitale:cuius filiæ sunt quinque, scilicet inepta lætitia,scurrilitas.immunditia:stultiloquium & hebemo mẽtis. quæstione centesimaquadragesimaoctaua.artic. secundo, p.500.secunda sec.par.
Gula est peccatum mortale tantum si in hoc ponatur vltimus finis scilicet quod sit animus paratus agere contra legem Dei. quæstione centesimaquadragesimaoctaua, articulo secundo, p.500.secun.par.
Gula est peccatum contra tertium præceptum decalogi. quæsti. 14.artic.2.1.p.c.secunda sec.par.
Gulę species sunt quinque contentę in hoc versu, præpropere, lente nimis ardenter,studiosè.quæstione.148. articulo.4. pagi. 502.secunda sec.par.
Gula est leuius peccatum aliis ratione materiæ & peccantis propter necessitatem & difficultatem,sed grauatur ex effectibus. q.148.art.3.p.502.secunda secun.par.
Gula aufert omnes virtutes non ratione finis:sed ratione vitiorũ quæ oriuntur ex ea.quæstione centesimaquadragesimaoctaua artic.2.4.p.500.secunda secun.par.
Gustus & tactus distinctio.& differentia.quęstione.78.art.3.ad.3. & 4.pri.par.
Gustus.Gustu delectabile est dulce:sed quibusdam dulcedo vini, quibusdam mellis aut alicuius alterius.quæstione.1.7.c.pagin. 6.pri.sec.par.
Gustum habẽs optimum maximè delectatur in delectabili quod est simpliciter melius.quæstione.1.7.c.p.3.& quæstione.2.1.1. p.ead.pri.sec.par.
Gutta vltima in multis guttis cauantibus lapidem agit in virtute precedentium.quæstione vigesimaquarta articulo.sexto ad secundum.p.85.secunda sec.par.

H

Habere dicitur dupliciter,scilicet secundum quod res quæcunque dicitur aliquid habere, & secundum quod res aliquo modo habet in seipsa vel aliquid aliud. pagi.49.1.1. pagi. 141. pri.secun.par.
Habere primo modo secundum quod dicitur respectu cuiuscunque quod habetur,commune est ad diuersa genera. quæstio. 49.1.c.p.c.& par.
Habere secundo modo est secundum aliquam qualitatem. quæst. 49.1.c.p.c.&.par.
Habere aliquid vt proprium repugnat perfectioni religionis. nũ autem habere aliquid in communi, sed aliqualiter impedit si superabundat. quæstione centesimaoctuagesimaoctaua. artic. 7.p.?79.secunda secun.par.
Habens gratiam ordinatur ad gloriam, ad quàm non eligitur simpliciter.q.24.arti.2.ad 3.pri.par.
Habens votum vel iramentum minoris religionis licite induci tur ad maiorem,non autem econuersò, nisi dispensetur.quæ. 189.art.3.p.684. secunda secun.par.
Habens & id quod habetur quàdoque nullum habent medium, quandoque medium est sola relatio, quandoque modus actionis & passionis.quæstione quadragesimanona.1.c. pagi. 141.pri.sec.par.
Habens rem alienam tenetur restituere ratione rei, qui verò eã abstulit.tenetur restituere ratione actionis iniuriosæ.quæstio. 62.art.6..p.219.secunda secun.par.
Habentes gratiam gratum facientem possunt hebetudinem pati circa aliqua quę sunt præter necessitatem salutis, non autẽ circa necessaria ad salutem. quæstione octaua. articulo.4.1. p.32.secunda secun.par.
Habentes fidem,sed non plene non intelligunt ea quæ proponuntur credenda, intelligunt tamen ea esse credenda.quæstio. 8.art.4.3.p.c.secundasec.par.
Habilitas subiecti ad formam quomodo intendatur & remittatur.q.48.art.4.ad.2.pri.par.
Habitat.ver.Deus.Gratia.
Habitudo non est de ratione entis causati,&c.quęstione.44 .art.ad.1.pri.par.
Habitus primorum principiorum tam speculatiuorum quam practicorum nec per se nec per accidens corrumpi possunt.quę. 53.1.c.p.154.pri.sec.par.
Habitus scientiæ & virtutis diminuuntur & corrumpuntur per solam cessationem actus, non quidem per se sed per accidens. q.53.3.o.pagina.156.prima sec.par.
Habitus aliqui sunt in intellectu & voluntate. quæstione 50.4.5. o.pagina 146.pri.sec.par.
Habitus sunt in angelis. quęstione 50.6.o.pagi.147.& quæstio. 51.1.c.2.pagina 143.pri.sec.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Habitus non sunt in potentijs sensitiuis, vt operantur ex instinctu naturæ, sed vt operantur ex imperio rationis. quæstione. 56.1.c.pag.146.pri.secun.par.
Habitus in brutis quodammodo poni possunt: sed non propriè. q.50.1.2.pag.146.pri.secun.par.
Habitus aliqui ponuntur in viribus sensitiuis apprehensiuis interioribus, non autem in viribus apprehensiuis exterioribus. q.50.3.3 p.2.146.& q.56.3.2.o pag.206.pri.secun.par.
Habitus non sunt in viribus nutritiuę partis. quæstio. 50.3.2.pag. 144.pri.secun.par.
Habitus corporales non multum videntur augeri per additionẽ sed secundum transmutationem simplicium qualitatum. quæ. 52.2.c.pag.152.pri.secun.par.
Habitus ex quibusdam actibus causatur in agentibus habentibus in se etiam principium passiuum, non autem in aliis. quę. 51.2.o.pag.149.pri.secun.par.
Habitus corporales possibile est causari ex vno actu forti, & etiã habitum scientiæ in intellectu possibilis: sed quantum ad inferiores vires apprehensiuas, necessarium est eosdem actus pluries reiterari, vt aliquid firmiter memoriæ imprimatur. quæst. 51.3.c.pag.149.pri.secun.par.
Habitus virtutum moralium causantur in appetitiuis potentijs secundum quod mouentur à ratione. quæstio. 51.2.c.3.4.c.pa. 149.& q.55.1.c.pag.154.pri.secun.par.
Habitus. vide Alteratio. Augmentum. Bonum. Cœlum. Contrarium. Dispensatio. pri.se.par.
Habitus non habet locum in Deo. quæstione. 49.4.o.pagio. 141. pri.secun.par.
Habitus cuius potentia est subiectum non importat ordinem ad naturam sed ad operationem, ideò est posterior potentia, sed prior est ea secut completum incompletо & actus potentia. q. 50.1.3.pag.147.pri.secun.par.
Habitus cuius subiectum est corruptibile & cuius causa habet cõtrarium corrumpitur per se & per accidens. quæstio. 53.1.3.c. pag.71.pri.secun.par.
Habitus potest habere ordinem ad actum & secundum rationem habitus & secundum rationem subiecti in quo est habitus. qu. 49.3.o.pagina 143.prima secun.parr.
Habitus qui est alicuius potentiæ vt subiecti primo & principaliter ordinatur ad actum: hij verò consequenter ordinantur. q. 49.3.c.pag.ead & par.
Habitus secundum se est forma simplex & secundum hoc non accidit ei diminutio: sed secundum diuersum modum participandi prouenientem ex indeterminatione potentiæ ipsius partici pantis. q.53.2.2.pag.155.pri.secun.par.
Habitus scientiæ potest corrumpi per accidens ex parte interiorum virium sensitiuarum & per se scilicet à contraria præpositione & à contrario processu rationis. quæstione 53.1.c. pagin. 154.pri.secun.par.
Habitus virtutis vel vitij corrumpitur per iudicium rationis in contrarium mouentis quocunque modo. quæstione. 53.1.c.pa. eadem. & par.
Habitus præmittitur potentiæ secundum quod importat dispositionem ad naturam. sed habitus qui est principium operationis est posterior potentia. quæstione 50.2.3.pagina.145.pri. secundæ par.
Habitus acceptus in ordine ad operationem est in anima per suas potentias. q.50.1.2.o pag.146 pri.secun.par.
Habitus dicitur actus primus & operatio actus secundus. q.49.3. 1.pag.143.pri.sec.par.
Habitus sicut non generatur ita nec corrumpitur per vnum actũ tantum, nisi per actum excludatur causa habitus. quæstione. 71.4.c.pag.216.pri.secun.par.
Habitus subiectum non est potentia actiua tantum. quæstione. 54.1.c pag.156.pri.secun.par.
Habitus moralis habet rationem virtutis humanæ inquantum rationi conformatur. q.58.2.c.pa.171.pri.sec.par.
Habitum aliquem id est, gratiam esse in anima secundum suam essentiam nihil prohibet, si loquamur de aliqua superiori natura cuius homo potest esse particeps. quæstione. 50.2.c. pag. 145.pri.secun. par
Habitum acquisitum non causans actus qui producuntur ex habitu infuso. sed confirmãt præexistentem. quæstione. 51.4.3.pagina.150.pri.secun.par.
Habitum virtutis vel vitij habens potest non vti eo & exire in actum contrarium. quæstio. 52.3.c.pag.155.& q.63.2.2. pagin. 188.& q.71.4.o.pag.218.& q.78.2.c.3.p.250.pri.secun.par.
Habitum scientiæ & fidei habens certus est se habere illos, sed non sic est de habitibus perficientibus vim appetitiuam. quæ. 111.1.2.pag.274.pri.sec.par.
Habitu quandoque aliquis vti non potest propter aliquod impedimentum. q.94.1.4 pag.291.pri.secun.par.
Habitus distinguuntur secundum differentiam boni & mali. qu. 54.3.o.pag.157.pri.secun.par.
Habitus tamen aliqui quandoque se habent ad bonum & malũ vt opinio se habet ad verum & falsum. quæstione. 54.c.p.156. pri.secun.par.
Habitus distinguuntur specie secundum tria scilicet secundum principia actus, secundum naturam, & secundum obiecta specie differentia. q.54.2.o.pag.156.pri.sec.par.
Habitus distinguuntur specie in ordine ad naturam dupliciter scilicet vel secundum conuenientiam ad naturam vel dissentiens etiam ab ipsa: vel ex eo quod habitus vnus disponit ad actũ conuenientem naturæ inferiori, alius autem habitus disponit ad actum conuenientem naturæ superiori. quæstione. 54.3.o. pag.157.pri.secun.par.
Habitus sunt necessarij vt potentiæ quæ diuersis modis eommẽ surari possunt determinentur ad vnum. quæstione. 49.4.o. pa ri.secun.par.
Habitus species differentes possunt esse in eadem potentia. quæ. 54.1.o.pag.156.pri.secun.par.
Habitus intellectuales sunt principaliter in intellectu possibili, secundario autem in viribus interioribus apprehensiuis. quæ. 50.4.o.pag.146.& q.51.3.c.pag.149.& q.57.1.c.pag.174.& qu. 56.1.o.pag.165.& q.67.c.pag.187.pri.secun.par.
Habitus non constituuntur ex multis: sed quilibet secundum se est qualitas simplex relata ad multa secundum vnum. quæst. 52. 2.pag.158.& q.54.4.o.p.157.pri.secun.par.
Habitus quorum subiectum est incorruptibile non possunt corrumpi per accidens. q.53.1.c.p.154.pri.sec.par.
Habitus quorum subiectum principale est incorruptibile, secundarium verò corruptibile, non possunt corrumpi per accidens ex parte subiecti principalis, sed bene ex parte secundarij. qu. 53.1.c.pa. ead.& par.
Habitus qui sunt dispositiones ad duratã possiũt plures esse in eodẽ subiecto secũdũ diuersas eius partes: quia secũdũ honores est sanitas. secundã partes simules est fortitudo vel macies, secũdũ Hmẽfora verò est pulchritudo. q.54.1.c.pag.156. pri.sec.par.
Habitus qui sunt dispositiões ad opera plures possunt esse vnius potẽtiæ. q.54.1.c.pagina ead ee par.
Habitus sicut nõ sũt in mẽbris corporis, nec in potẽtijs naturalibus, ita nec in potentijs sensitiuis secundum quod ex instinctu naturæ operantur. q.50.3 c.pag.146.pri.sec.par.
Habitus ex eadem causa augentur ex qua generantur: quia generatio habitus est fundamentum augmentipsius. quæst. 53.2.c. p.255.pri.secun.par.
Habitus ex eadẽ causa diminuũtur ex qua corrũpunt, quia cui diminutio est via ad corruptionem. q.53.2.c.p ead.& par.
Habitus est qualitas seu dispositio secundum quam bene vel malè aliquid disponitur secundum se aut ad aliud. quæstione. 49. c.o.pag.141.pri.sec.par.
Habitus est qualitas de difficili mobilis. quæstione. 49.2.3. pagi. 142.pri.secun.par.
Habitus est secundum quam ad aliquid nos habemus bene vel male. q.49.2.c.1.pa.ead.& par.
Habitus idem non se habet ad bonũ & malũ, eadẽ aũt potentia se habet ad bonũ & malum. q.49.4.3.p.144.pri.secun.par.
Habitus de sui ratione non respicit potentiam, sed naturam. quę. 49.2.c.1.3.2.pag.142.pri.secun.par.
Habitus de sui ratione seu primò & per se importat habitudinem ad naturam secundum quod conuenit vel non conuenit. quæ. 49.2.c.1.3.o.pag.ead.& par.
Habitus sumitur quandoque pro actu eius. quæstio. 50.1.3. pagi. 145.pri.sec.par.
Habitus vt prædicamentum importat habitudinem indumenti ad indutum. q.49.1.c pag.141.pri.secun.par.
Habitus vt est ad prædicamentum dicitur secundum quod homo vel quæcũq; alia res dicitur aliqd habere. q.49.1.c.p.e.& par.
Habitus sumitur tripliciter. s. pro posit prædicamẽto & ꝓ prędicamento, pro qualitate s. primę speciei. q.49.1.2.p.e & par.
Habitus qualitas dicitur dupliciter. s. dispositio potentiæ ad actũ & dispositio ad naturã. qu.49.3.4.c.p.145.& q.50.1.c.1.2.c.3.3. p.145.& q.51.1.c.p.148.& q.82.1.c.p.260.pri.sec. par.
Habitus aliquid dicitur duplicitер. s. propriè & essentialiter, & id quod habitu tenetur. q.94.1.c.p.152.pri.sec.par.
Habitus duplex scilicet naturalis & infusus. quæstio. 51.1.4.p.150 pri.sec.par.
Habitus homini à Deo infunditur duplici ratione scilicet ad disponendum eum ad finem supernaturalem, & ad ostendendam virtutem Dei. q.51.4.o.pag.e.& par.
Habitus primorum principiorum sunt nobis naturales. q. 90.c. p.269.ter.par.
Habitus vel potentias formaliter distinctos contineri sub vno habitu vniuersali non inconuenit. q.1.art.3.ad 2.pri.part.
Habitus scientiæ acquisite remanẽt post hanc vitam. quodlibet. 12.quæst.9 arti.17.

Habitus

Habitus scientiarum acquisitarum destruentur quo ad aliquid post hanc vitam. ibid.
Habitus virtutis tenens medium in ira est innominatus. ideò dicitur mansuetudo quæ significat diminutionem iræ. q.157.art. 2.2.pag.350.sec.secun.par.
Habitibus omnibus ordinatis, vltima perfectio reseruatur suprema in genere illo. q.72.11.c.pag.339.ter.par.
Halienus. vide Alienus. pri.sec par.
Hæresis incurrit ex verbis inordinatè prolatis. quæst.16.8.c.pag. 106.ter.parte.
Hęresis Arrij quòd filius Dei est minor patre ratione diuinæ naturæ, & quod est creatura. quæst.10. 1.c.pag.75.& q.10.8.c.pag. 106.ter.parte.
Hæresis Origenis, quòd animæ Christi cum alijs à principio fuit creatura. q.6.3.c.pag.48.ter.par.
Hæresis Nestorij: quòd beata Maria non est mater Dei. q.35.4. o.pag.175.ter.par.
Hæresis Eutycetis: quod in Christo est tantùm vna natura composita ex natura diuina & humana. quæst.2.o.c.pag.17.& q.18. 1.c.pag.115.ter.par.
Et quod corpora resurgentium & Christi non erunt palpabilia. q.54.3.c.pag 254.ter.par.
Hæresis Hebionis, Cherinthi, & Potini: quòd Christus non fuit ante matrem, sed purus homo meruit deitatem. q.2.11.c.pag. 24.& q.28.1.c.pag.149.& q.35.4.c.pag.171.ter.par.
Hæresis Hebionis, quòd Christus conceptus est ex semine viri. q.28 1.pag.249.ter.par.
Hæresis Calamitarum. quod corpus Christi non fuit mortuum. q.50.5.c.pag.219.ter.par.
Hæresis Heluidij. de virgine Maria. q.28.3.c.3.pag.151.ter.par.
Hæresis Nazareorum, de fide Christi. q.24.4.c.pag.345.ter.par.
Hæresis Nouatianorum, quod peccans post baptismum non potest resurgere ad gratiã ꝑ pœnitẽtiã. q.84.10.c.p2.407.ter.par.
Hæresis Nestorij, & Ciriscori, de Christo. q.2.3.6.c.pag.40.& q. 4.3.c.pag.43.ter.par.
Hæresis Origenis fuit quod post vltimam beatitudinem homo potest fieri miser. q.5.4.c.pag.21.pri.sec.par.
Hæresis Montani & Priscillę quod promissio spiritus sancti non fuit completa in Apostolis, sed in eis. Et similiter Manichæi posuerunt quod fuit completa in Manichæo. quæst.106.4.2. pag.349 pri.secun.par.
Hæresis Pelagij quod homo potest implere præcepta legis sine gratia. q.109.2.o.3.pag.326.pri.secun.par.
Et quod pueri non deferuntur ad baptismum tanquàm ab aliqua infectione culpæ abluendi. q.81.1.c.pag.257.pri.sec.par.
Hæresis est necessaria & vtilis ecclesiæ per accidens tamen scilicet ratione probationis & ratione exercitij. quæstione 11. arti. 3.pag.48.sec.secun.par.
Hæresis incurritur ex verbis inordinatè prolatis secundum beatum Hyeronimum. q.11.artic.2.pag.47.sec.secun.par.
Hæresis est species infidelitatis. q.11.artic.1.pag.46 sec.secun.par.
Hæresis non computatur inter vitia capitalia, nec inter filias eorum, sed extra eorum numerum & reducitur ad superbiam vel cupiditatem. q.11.arti.1.2.& 3.pag46.47.& 48.sec.secun par.
Hæresis ratio duo continet, electionem priuatæ disciplinæ & pertinaciam. q 11.artic 2.3.pag.47.& 48.sec.secun.par.
Hæresis principaliter est circa articulos fidei: secundariò autem circa ea quæ sequuntur ex eis. q.11.art.2.pag.47.se.sec.par.
Hæresis principaliter consistit in corde secundariò autem in ore sicut & fides. q.11.artic.2.pag.ead.sec.secun.par.
Hæresis & secta sunt idem & sunt opera carnis nõ ratione sui actus vel proximi, sed ratione suę causę scilicet appetitus debiti finis vel phantasticæ illusionis. q.11.art.1.ad 3.pa.ead.se.sec.par.
Hęresim incurrit quicunque resistit authoritati Romanæ ecclesiæ. q.11.artic.2 3.pag.47.sec.secun.par.
Hæreticus discredens vnum articulum fidei non habet fidem neque formatam neque informem & per consequens nõ habet fidẽ de aliis articulis, sed opinionem. q.5.art.3.p.27.se.sec.par.
Hæreticus est qui non credit articulum fidei pertinaciter. quæst. 5.art.1.pag.ead.sec secun.par.
Hęreticus est exponẽs sacram scripturã in contrariũ ei quod per spiritum sanctum fuerit reuelatum. q.11.art.2.pa.47.se.sec.par.
Hæreticum est ponere animas ab angelis creatas. q.3.7.2.pag.7. pri.secun.partis.
Hæreticum est credere iuramenum esse in omni casu illicitum. q. 64.9.1.pag.196.ter.par.
Hæretici possunt ordinare si seruant formam ecclesiæ &c. q.64. 9.2 pag.196.ter.parte.
Hæretici non sunt occidendi quomodo intelligatur. q.10.arti.8. 2.pag.42.sec.secun.par.
Hæretici si post adiurationem erroris deprehensi fuerint in abiuratam hæresim recidisse, sæcalari iudicio sunt relinquendi secundum decretales. q.11.art.3.pag.48.sec.secun.par.
Hæretici vel pœnitentiam recipiuntur ad pœnitentiam, non autem ad dignitatem sicut primo. q.11.art 4.pag.ead.se.sec.par.
Hæretici schismatici & excommunicati habere dicuntur potestatem clauium quantum ad essentiam sed vsus eis impeditur ex defectu materiæ. q.19.
Hæretici non debent tolleraτ nisi primò velint resipiscere. qu.11. arti.3.pag.48.sec.secun.par.
Hæretici possunt iustè occidi in iudicio sęculari & rebus suis priuari, etiam si alios non corrumpant magis quàm rei crimine læsæ maiestatis, vel quam cudentes falsam monetam. q.11.arti. 3.pag.48.sec.secun.par.
Hæreticis non est communicandum. quodl.10.quæst.7.artic.15. additur.2.par.
Hæreticis excõmunicari interdum non est peccatum. ibid.
Hæreticis non est mors infligenda in casu. ibid.
Hæreticus qui ad Ecclesiam reddeunt concedendus est introitus ibidem.
Hæretici ad Ecclesiam reddeuntes possunt interdum ad dignitates recipi ecclesiasticas. ibid.
Hęreticos ecclesia post primam vel secundã correctionem tradit iudicio sæcularium iudicio autem Dei semper recipiuntur redeuntes. quia Deus scrutator est cordium & verè redeuntes cognoscit. sed hoc ecclesia interdum non potest præsumitur autem eos non verè reuerti, qui cũ recepti fuissent, iterũ sunt relapsi & ideò eis viam salutis nõ denegat, sed à periculo mortis eos non tuetur. q.11.arti.4.ad .pag.49.sec.secun.par.
Hærodes occidit pueros innocentes. q.36.6.1.pag.183.ter.par.
Hebetudo circa spectabilia maximè procedit ex gula, sed hebetudo circa eligibilia est ex omni peccato. q.148.artic.6.1.pag. 565.sec.secun.par.
Helias subleuatus est in cœlum aëreum nõ autem in cœlum empyreum. & visit eum Enoch in paradiso terrestri vsque ad Antichristum. q.49.5.1.pag.136.ter.par.
Herodius qui vulgariter faleo dicitur, significat illos quorum pedes sunt veloces ad effundendum sanguinem. quæstio.102.6. pag.335.pri.secun.par.
Heroica vel diuina virtus addit super rationem communem virtutis perfectionem, secundum quam dicuntur aliqui viri diuini. q.68.1.o.pag.108.pri.sec.par.
Heroica vide virtus.pri.secun.par.
Virtus. vide Ouis.pri.secun.par.
Hierarchia triplex distinguitur secũdum triplicem acceptionem rationis rerum, scilicet in Deo in causis vniuersalibus & per applicationem siue determinationem ad determinatos effectus. q.108.art.1.pri par.
Hierarchiam esse vnam vel plures plenes diuersam illuminationem sumitur. q.108.art.1.pri.par.
Hic homo licet sit per participationem speciei, non tamen reducitur ad aliquid per se existens in eadem specie sed ad speciem superexcedenten. q.44.art.3.ad 2.pri.parte.
Hoc aliquid dupliciter potest sumi, vel pro quocunque subsistente vel subsistente completo in materia alienus speciei. q.75.ar. 2.ad 1.pri.parte.
Hircus figurabat Christum propter similitudinem carnis peccati, vitulus propter virtutem crucis, agnus propter innocentiã, aries propter principatum. q.102.3.2.pag.325.pri.sec.par.
Hispania. ver. Natiuitas.
Holocaustum in lege veteri totum comburebatur & offerebatur specialiter Deo ad reuerentiam maiestatis & amorem bonitatis eius. q.102.3.8.10.pag.321.pri.secun.par.
Holocaustum inter omnia sacrificia erat præcipuum. quę.102.3. 10.pag.326 pri.secun.par.
Holocaustorũ ordo numerus & ratio. q.102.10.pa.149.pri.se.par.
Homicidę à sacris ordinibus ex Ecclesiæ præcepto prohiberi debent non autẽ necessitate sacramẽti. 1.39.art.4.addit.ad 3 par.
Homicidium nunquam est licitum licet hominem occidere licitum interdum sit. quod.8.q.6.art.15.addit.ad 2.par.
Homicidiũ prohibetur in decalogo secundũ quod habet rationem indebiti: ideo lex humana concedere non potest quod licitè homo bonus occidatur. q.100.8.3.pag.318.pri.sec.par.
Homicidium inter peccata ordinis proximi est grauius quàm adulterium, & hoc quàm furtum. q.100.6.c.pag.316.pri.se.par.
Homicidiũ & adulterium in aliquo casu quomodo impediunt matrimonium contrahendum & dirimunt contractum. q.60. artic.2.addit.ad 2.par.
Homo in specie cõstituitur secundum naturam intellectuam & rationalem. q.51.7.c.pag.99.pri.secun.par.
Homo est minor mundus quia sic anima est in corpore sicut Deus in mundo, hęc similitudo attenditur quantũ ad aliquid, nõ autem quantum ad omnia. q.17.2.1.pag.56.pri.sec.par.
Homo apprehendit veritatem per inquisitionem rationis, angelus verò statim: ideò homo per tempus ad beatitudinẽ pertenit, angelus verò consecutus est eam statim post principium

Universidad de Deusto
Biblioteca

fuæ cogitationis.q.51.1.pag.19.pri.sec.par.
Homo immutatur à passione, aut sic quod sola passio dominatur & totaliter ratio ligatur: & de tali homine eadem est ratio & de animalibus brutis: aut sic quod ratio non totaliter absorbetur à ratione & sic non ex necessitate sequitur passionem.q.10 3.c.pag.19.pri.secun.par.
Homo quæcunque vult, vult propter vltimum finem.quæ.1.6.0.pag.5.pri.secun.par.
Homo agit propter finem, quia actiones humanæ sunt propter finem.q.1.1.0.pag.1.pri.sec.par.
Homo quicquid facit agit propter finem etiam agêdo actionem quæ est vltimus finis.q.1.1.2.pag.2.pri.sec.par.
Homo ex parte complexionis corporalis secũdum suam speciem non habet super excellentiam alicuius passionis, alia verò animalia secundum quod recedũt ab hac æqualitate complexionis secundum hoc naturaliter disponuntur ad excessum alicuius passionis.q.46.5.1.pag.135.pri.secun.par.
Homo absque gratia habituali potest velle facere bonum, non autem meteri, sed neutrum potest sine auxilio Dei. q.190.2.5.0.pag.360.& q.114.2.0.pag.384.pri.sec.par.
Homo diligit incognita propter cognita dispositiuè. q.27.art.3.1.pag.103.sec.secun.par.
Homo non indiget testibus ad emendationem sui peccati, quod tamen potest esse necessarium ad emendationem peccati fratris.q.33.art.8.2.pag.130.sec.secun.par.
Homo debet maximè eruditi in his quæ pertinent ad prudentiam, præcipuè à senibus prudentibus. quæst.49.articu.3.pag.176.sec.secun.par.
Hominis ad Deum, serui ad dominum, patris ad filium non est iustitia nisi secundum similitudinem. quæst.58.articu.7.3.pag.199.sec.secun.par.
Homo in iudicio debet pauperi subuenire quantum potest sine læsione iustitiæ.q.63.art.4.3.pag.224.sec.secun.par.
Homo per bona opera potest alteri mereri augmentum gratiæ per modum meriti magis quàm per modum satisfactionis.q.15.artic.1.addit.ad 3.par.
Homo cum quodlibet peccatum gratiam auferat satisfacere non potest de vno peccato alio retento.q.14.art.1.addit.ad 3.par.
Homo existens extra charitatem Dei pro peccatis antè contritis satisfacere non potest.q.14.artic.2.addit.ad 3.par.
Homo quomodo Deo satisfacere potest. quæst.13.artic.1.addit. ad 3.partem.
Homo debitor Deo efficitur duobus modis. videlicet ratione beneficij & respectu peccati commissi. quæstione 13.articu.1. addit.ad 3.partem.
Homo incurrit quintuplex damnum ex luxuria, scilicet depressionem mentis, exhæredationem, periculum personæ, periculum rerum, & impedimentum bonorum operum.q.46.artic. 3.pag.165.sec.secun.par.
Homo sit extra se secundum appetitum dupliciter. quæst.175.art. 2.2.pag.616.sec.secun.par.
Homo non potest ad Dei visionem supernaturalem pertingere, nisi per modum addiscentis à Deo doctore: huius autem doctrinæ homo fit successiuè particeps per modum suæ naturæ. q.2.artic.3.pag.3.sec.secun.par.
Homo potest se ad gratiam præparare sine alia gratia habituali, non autem absque exteriori auxilio Dei gratuito. q.109.6.0. pag.361.pri.secun.par.
Homo in statu naturæ corruptæ indiget gratia habituali quantum ad duo, scilicet vt sanetur: & vt meritoriè operetur.q.109. 2.3.4.c.pag.357.& q.114.2.c.pag.384.pri.sec.par.
Homo.vide Actio. Finis.pri.secun.par.
Homo & humanitas differunt per modum totius & per modum partis.quod.9.q.2.artic.2.addit.ad 3.par.
Homo punitur potest pro culpa originali dupliciter, vel ratione personæ vel ratione naturæ tantum. q.69.artic.7.addit.ad 3.par.
Homo de omni actuali peccato debet conteri. quæst.2.articu.3. addit.ad 3.partem.
Homo resurget idem numero. quodl.11.quæstio.6.artic.6.addit. ad 3.partem.
Hominis principia essentialia sunt corpus & anima.ibid.
Homo resuscitatus naturam mortalem ex se habebit.ibid.
Homo per sacramenta non solum Deo, sed Ecclesiæ oportet quòd reconciliet ur.q.8.artic.2.addit.ad 3.par.
Homo potest esse iudex sui quando iniuria sua est iniuria communitatis.q.67.artic.4.pag.242.sec.secun.par.
Homo tripliciter exhibet corpus suum sacrificium & hostiam Deo, scilicet, per martyrium, per austeritatem, & per opera iustitiæ & diuini cultus.q.85.art.3.2.pag.197.sec.secun.par.
Homo est sic liber quod potest aliqua vouere, & facere etiam cõtra præceptum Papæ.q.88.artic.12.2.pag.323.sec.secun.par.
Homo habet naturalem inclinationem ad cognoscẽdum veritatem secundum modum humanum, non autem secundũ indebitum diuinationis modum.q.95.art.1.3.pag.343.se.sec.par.
Homo beatus nõ potest non inhærere diuinæ visioni.q.108.ar.2
Homo beatus nullo modo potest peccare sed naturaliter appetit beatitudinem, & fugit miseriam.q.94.art.1.pri.par.
Homo dicitur bonus non ratione intellectus: sed voluntatis.q. 5.artic.4.ad 3.pri.parte.
Homo dicitur minor mundus ratione compositionis: quia omnes creaturæ mundi quodammodò reperiuntur in eo. quæst. 91.artic.1.pri.par.
Homo est omnis homo, falsa est propositio: sed Deus est trinitas: vera est.q.39.artic.6.ad 1.pri.par.
Homo & angelus diuersimodè se cognoscunt. quæsti. 87.artic.2. ad 2.pri.parte.
Homogenei & heterogenei partes quomodò differenter se habent ad totius constitutionem.q.11.art.2.ad 2.pri.par.
Homo in coitu bestijs assimilatur.q.98.art.2.ad 3.pri.par.
Homo in patria angelum contegnantem: sed in via custodem habet.q.113.art.4.pri.par.
Homo in statu innocentiæ angeli custodia indiguisset.q.113.arti. 4.ad 3.pri.par.
Homo in statu innocentiæ animalibus ad vitæ sustentationem non indiguisset neque ad tegumentum.q.96.ar.1.ad 3.pri.par.
Homo in statu viæ, virtute potest esse maior multis angelis beatis.q.117.art.2.ad 3.pri.par.
Homo interior intellectiuè, exterior verò sensitiuè sumitur.q. 75.artic.4.ad 1.pri.par.
Homo medium quoddam est inter corruptibilia & incorruptibilia.q.98.artic.1.pri.par.
Homo adhæret mobiliter rei apprehensæ: dæmones verò immobiliter.q.64.artic.2 pri.par.
Homo naturali appetitu vult beatitudinem.q.60.artic.2.pri.par.
Homo per bonum & malum angelum inducitur ad bonum, scilicet directè per bonum, & indirectè per malum. quæstio.64. artic.4.pri parte.
Homo proficere ad meritum non potest nisi diuino adiuuante auxilio: sed per seipsum ruere potest.q.114.art 3.ad 3.pri.par.
Homo quare discurrendo scientiam acquirit: quia non statim in cognitione principiorum conclusiones conspicit consequentes.q.58.artic.3 pri.par.
Homo est perfectior exteris animalibus in gustu & olfactu.q.91. artic 3.ad 1.pri.par.
Homo præest alijs animalibus & angelis in operatione. quæst. 77.artic.2.pri.parte.
Homo quare habet staturam rectam, quatuor ostenditur rationibus.q.91.artic.3.ad 3.pri.par.
Homo quare non fuit formatus in Paradiso sicut & mulier. quæ. 102.artic.4.ad 2.pri.par.
Homo quatuor in se continet: quibus conuenit cum omni creatura.q.96.arti.2.pri.par.
Homo quia secundum animam præfertur superioribus corporibus nõ prohibet dici superiorem naturam factam propter inferiorem.q 90.artic 2.ad 4.pri.par.
Homo quomodo intelligit se intelligere & illuminari & quomodò non.q.111.art 1.ad 3 pri.par.
Homo supponit & stat pro persona: Deus verò supponit tantùm pro natura, & ex adiuncto pro persona. quæst.39.artic.4. ad 3.prima parte.
Homo vt possit consequi vniuersalem & perfectam bonitatem beatitudinis multis indiget virtutibus & operationibus. quæ. 77.artic.1.pri.par.
Homo potuit peccare etiam si in prima tentatione non peccasset & filij eius poterant peccare etiam si pater non peccasset. quod.5.q.5.artic.8.addit.ad 3.par.
Homo à paradiso introitu prohibetur propter culpam & reatum pœnæ.q.102.art 3.addit.ad 3.par.
Homo non debet conteri de pœnis & non solum de culpa.q.2. artic.1.addit.ad 3.par.
Homo potest fieri alicuius compater dupliciter, scilicet per actũ alterius & per actum proprium.q.56.art.4.addit.ad 3.par.
Homo potuit peccare etiam si in prima tentatione non peccasset, filij eius poterant peccare etiam si pater non peccasset. quodl.5 q.5.art.8.
Homo obligatur ad confessionem dupliciter videlicet ex iure diuino, & ex præcepto iuris positiui.q.5.ar.3.addit.ad 3.par.
Homo potest requirere vt aliquis reuelet statum suum post mortem.quodl.3 q.9.artic.21.addit.ad 3.par.
Homo non debet conteri de peccato alieno.quę.2.artic.5.addit. ad 3.partem.
Homo dicitur damnum ex aliquo incurrere dupliciter scilicet per hoc quod ei subtrahitur quod erat ei debitum & quod et aliquid non est debitum quod alias poterat esse ei debitum. q. 62.arti.2.addit.ad 3.par.
Homo duplicem statum habet.s. viæ & termini.pag.469.colu.2. lin.2
lineã.2.pri.parte.
Homo habet quod sit homo à ratione. quæstione.192.2.c.pagi. 211.ter.parte.
Homo significat naturam humanam & qualiter. quęst.4.3.c.1. pag.40.ter.par.
Homo duplex.q.5.1.2.0.pag.41.& q.43.3.0.pag.205.ter.par.
Homo est naturaliter politicus.q.61.1.c.pag.298.ter.par.
Homo vnus numero dicitur duplicitèr. quæstione.3.6.1.3.& .7 2. pag.31.ter.parte.
Homo semper debet dolere ad peccatorum propitiationem habendam.q.4 arti.1.addit.ad 3.par.
Sicut homo assentit primis principijs per lumen naturale, sic virtuosus per habitum fidei habet rectum iudicium de conuenientibus illi virtuti.q.2.art 3.2.pag.13.sec.secun.par.
Homo tenetur ad determinatè diligendum ea quæ sunt propriè, & per se charitatis obiectatve Deus & proximus.quæst.2 arti. 3.2.pag.15.sec.secun.par.
Homo in statu innocentiæ non habebat auditum ab homine exterius loquente, habebat tamen à Deo interius inspirante.q. 5.artic.1.3.pag.27.sec.secun.par.
Homo potest primò ante alia peccata habere peccatum in spiritum sanctum: licet raro contingat.quæstione 14.articu.4.pag. 56.sec.secun.par.
Homines reuerentur propter virtutem gratiam vel imaginem Dei in illo & sic bonum est: aliquando autem reuerentur quia sunt contra Deum, & malè faciunt qui reuerentur tales.q.19. artic.3.1.pag.67.sec.secun.par.
Homo propter mala corporis & rei temporalis non debet recedere à iustitia.q.19.art 3.3.pag.67.sec.secun.par.
Homo ex charitate, diligit seipsum in ordine tamen ad Deum.q. 25.artic.4.pag.91.sec.secun par.
Homo secundum naturam spiritualem post Deum debet se primò diligere, & magis quàm quemcunque alium.q.26.artic.5. pag.101.sec.secun.par.
Homines omnes sunt æqualiter amandi respectu obiecti, non autem respectu actus.q.26.art.6.1.pag.102.sec secun.par.
Homo debet sustinere detrimenta corporalia propter amicum. & in hoc ipso seipsum magis diligit secundum spiritualem mẽtem.q.26.art.4.2.pag 101.sec.secun.par.
Homo quomodo potest ex alterius meritis iuuari. q.71.articu.1. addit.ad 3.par.
Homo resurget sub eisdem dimensionibus & cum eisdem principijs essentialibus.art.6.addit ad 3.par.
Homo per resurrectionem reficietur idem ne dum per eandem materiam sed per eãdem formam.ibid.
Homo resuscitatus vnicam tantùm habet humanitatem.ibi.
Homo per liberum arbitrium quomodo non potest adimplere legem & vitam æternam mereri sine auxilio Dei. quodl.1.q.3. arti.7.addit.ad 3.par.
Homo assimulatur maiori mundo. quodlib.4.q.2.artic.3.addit. ad 3.partem.
Homo de peccatis futuris non debet conteri. quæst.2.articul.4. addit.ad 3.par.
Homo vult sibi triplex bonum. quod.5.q.3.art.6.addit.ad 3.par.
Homo vide anima 3.pri.sec.par.
Hominis compositio.quodl.2.q.2.art.3.addit ad 1.par.
Hominis mutationum est multiplex quod.3.q.14.art.2.2.
Hominis & angeli modi apprehensionis intellectualis differentia q.58.art.1.pri.par.
Hominis actio voluntaria & deliberata tantùm dicitur humana. q.19.2.0.pag.221.ter.par.
Hominis natura requirit perfectam cognitionem supernaturalem, non tantum naturalem.q.2.art.3.1.pag.13.sec.secun.par.
Homini inest à natura quoddam principium scientiæ per quod cognoscuntur naturaliter quædam principia vniuersalia omnium scientiarum.q.117.art.1.pri-par.
Homini non datur gratia secundum proportionem naturalium sicut angelo. ideo per angelis secundum gradum gratiæ esse potest.q.118.art.8.ad 1.pri.par.
Homini est naturalius appetere vindictam iniuriarum illatarum quàm ab hoc deficere, quia vix alicui nimis parua videntur in iuria sibi illata.q.115 art.2.2.pag.403 sec.secun.par.
Homini cuilibet imminet cura de salute proximi in casu, non autem simpliciter.q.26.art.5.3.pag.101.sec.secun.par.
Hominem lapsum opportuit reparari & non angelum. q.4.1.c.1. pag.31 & q.6.2.2.pag.48.& q.46.1.4 pag.211.ter.par.
Hominem sibi dimitti vel permitti à Deo vel ab angelo quomodo fit.q.113.artic.6.pri.par.
Homines non tenentur ex præcepto ad contrahendum matrimonium.q.41.artic.2.addit.ad 3.partem.
Homines in statu innocentiæ disparis fuissent secundum sexum animam & corpus non exempti à lege naturæ. quæstione 96. art.3.pri.parte.
Homines pingues quare sunt pauci feminis & similiter animalia magni corporis.q.119.art.2.pri.par.
Homines perversi peruertunt doctrinam Apostolorum & sacrarum scripturarum ad suipsorum perditionem. quæst.1.articul. 10.1.pag.11.sec secun.partis.
Homines omnes in statu viæ angelos custodes habent. pagin. 469.lin.7.par.pri.
Honestas est radicaliter in interiori electione, sed figuratiuè est in exteriori conuersatione.quæstione 145.articu.primo & tertio,pag.490.sec.secun.par.
Honestum omne est vtile & delectabile, non econuersò. & omne vtile est delectabile.& non econuersò. quæstione 145. articu.3. pag.490.sec.secun.par.
Honestũ appetitur propter se appetitu rationali, delectabile autem appetitu sentitiuo. quæstione 145. articul.tertio & primo. pag.490.sec.secun.par.
Honestum idem est quod spiritualis decor & pulchritudo.q.145. artic.2.pag.490.sec.secun.par.
Honestum idem est quod honore dignum.& est idem quod virtus.q.145.artic.1.pag.489.sec.secun.par.
Honestum bonum procedit ex rectitudine rationis & voluntatis.q.39.2.c.pag.120.pri.sec.par.
Honesti boni, regula rationis est radix.quæstio.39.2.1.pagi.120. pri.secun.partis.
Honesti nomen transfertur ad prosperitatem exteriorum diuitiarum: quia secundum vulgus faciunt hominem honore dignum.q.146.artic.1.2.pag.489.sec.secun.par.
Nihil repugnans honesto est simpliciter & verè vtile, sed secundum quid.q.145.artic.3.3.pag.490.sec.secun.par.
Honorantur aliqui quadrupliciter: vel propter virtutem propriã, vt virtuosi, vel propter virtutem alterius scilicet Dei, vel communitatis, vt superiores: vel propter signum virtutis, vt senes, vel propter participationem diuinæ bonitatis, vt domini & parentes.q.145.artic.1.2.pag.489.sec.secun.par.
Honorandi non sunt diuites solo intuitu diuitiarum, sed ratione maioris loci in ciuitate. quæstione sexagesimatertia articul.3. pag.223.sec.secun.par.
Honorandus est solus bonus secundum vnitatem, bonus autem est aliquis secundum virtutem. quæstione 145.artic.1.& 2.pag. 489.sec.secun.partis.
Honoratorum præter virtutem aliqua sunt supra eam sicut Deus & beatitudo: aliqua infra eam inquantum adiuuatur ad opera virtutum, vt nobilitas, potentia, & diuitiæ.q.145.artic.1.2.pag. 489.sec.secun.par.
Honor est reuerentia alicui exhibita propter sui excellentiam.q. 25.1.c.pag.133.ter.par.
Honor diuersus debetur eidem secundum plures causas excellentiæ.q.25.1.c.pag.133.ter.par.
Honor debetur alicui dupliciter, scilicet vel ratione sui vel ratione alterius: & exhibetur toti rei subsistenti, sed causa honoris potest esse aliquid eius non subsistens.q.25.1.0 pa.133.ter.par.
Honor est cuiuslibet virtutis præmium. quæstione 129.articul.4. pag.432.sec.secun.par.
Honor est testimonium excellentiæ quę est in homine sed maximè secundum virtutem.q.102.art.2.pag.274.sec.secun.par
Honor non est sufficiens præmium virtutis, sed vt est possibile homini.q.103.artic.1.2.pag.ead.sec.secun.par.
Honor est maximum bonum inter bona exteriora.q.103.artic.1. 2.pag.ead.sec.secun.par.
Honor quò ad Deum potest esse in toto corde, sed quò ad homines est in signis exterioribus. quæstione 103. articulo 1.pag. eadem.sec.secun.par.
Honor laudabiliter contemnitur nihil malè agendo, pter ipsum & bene appetitur nihil malè agendo contra ipsum. q.129.arti. 1.3.pag.449.sec.secun.par.
Honor duplex.quod.10.q.6.artic.12.addit.ad 3.par.
Honor qui virtuti debetur nulla potest emi pecunia.ibid.
Honor dupliciter alicui exhiberi potest.ibid.
Honor debetur subsistenti soli toti, sed ratio est causa honoris potest esse aliquid eius non subsistens, scilicet pars vel accidens. q.103.arti.4.pag.176.sec.secun.par.
Honor maior debetur iustitiæ & fortitudini propter excellentiam maioris boni: temperantiæ verò propter cohibitionem turpiorum.q.145.artic.4.3.pag.491.sec.secun.par.
Honor debetur alicui dupliciter scilicet ratione sui, vel ratione alterius: primùm conuenit tantum agenti per electionem scilicet personæ: secundum verò conuenit omni quod est aliquid eius scilicet parti naturæ, & accidenti.quæstione 103. articulo 4.& 3.pag.376.sec secun.par.
Honor debetur magis prælatis inquantùm gerunt vices Dei vel communitatis.quæstione centesimatertia, articul.1.ad 2.pag. 274.sec secun.par.
Honor debetur continuitis in dignitate ratione excellẽtiæ, timor

Universidad de Deusto
Biblioteca

autem ratione potestatis: obedientia verò & tributum, ratione gubernationis. quæstione 101. articulo 2. ad 3. pagina 573. secun. secundę partis.
Honor debetur parentibus inquantum huiusmodi, subsidium autem & alia debentur eis ratione indigentię, quæ tamen omnia intelliguntur in quarto præcepto. quæst. one 101. articu. 2. pag 570. sec. secun. par.
Honor exhibetur alicui propter aliquam eius excellentiam: & est signum & testimonium excellentię quę est in honorato. quæst. 1. 2. c. pag. 7. pri. secun. par.
Honor potest conse qui beatitudinem quę in eo principaliter cõsistere non potest. q. 2. 2. c. pag. ead. & parte.
Honor non est præmium virtutis propter quod virtuosi operantur: sed accipiunt honorem loco præmij ab hominibus non habentibus ad dandum maius. q. 2. 2. 1. pag. ead. & parte.
Honor respicit proprium bonũ honorati: ideò diuersificatur specie secundum diuersa bona singulorum, non autem amor: quia respicit bonum in communi. quæstione 25. articul. 1. 2. pagin. 94. sec. secun. par.
Honor est propter se, & in se, sed laus ordinatur ad aliud, ideò honor est excellentior laude. quęstione 103. articu. 1. & 3. pag. 374. sec. secun. par.
Honor est in omni signo exteriori, & est respectu finis: sed laus est tantum in verbis, & est respectu eorũ quę sunt ad finem. q. 103. artic. 1. 3. pag. ead. sec. secun. par.
Honor vituperio seu exprobrationi opponitur. quæst. 142. arti. 4. pag. 485. sec. secun. par.
Honor debetur alicui ratione excellentiæ, & honor diuersus secundum diuersitatem excellentię. quæstione 81. articu. 4. pag. 280. sec. secun. par.
Honor debetur propriè soli virtuti: excellentia autem bonorum exteriorum debetur secundum existimationem vulgi. qu. 103. artic. 2. 3. pag. 376. sec. secun. par.
Honor debetur superioribus ratione excellentiæ, cultus autem consistens in obsequio obedientię & beneficij debetur ratione gubernationis. q. 101. artic. 2. pag. 373. sec. secun. par.
Honor & cultus debetur omnibus prælatis suis ex debito legali: Alijs autem in dignitate constitutis ex debito morali. q. 102. artic. 2. 2. pag. ead. sec. secun. par.
Honorem appetere est peccatum tripliciter. qu. 131. articu. 1. pag. 456. sec. secun. par.
De honore parentum est quartum præceptum decalogi cui superadditur præceptum de honoratione senum, & vniuersaliter omnia præcepta inducentia ad reuerentiam exhibendam maioribus vel ad beneficia exhibenda æqualibus vel minoribus. q. 100. 11. c. pag. 320. pri. sec. par.
Hostia non consecrata nunquàm debet dari pro eucharistia. q. 80. 6. 2. pag. 388. ter. par.
Hostia. ver. Idololatrare. Missa.
Hostiæ pars missa in calice nunquam debet dari infirmis. q. 83. 5. 9. pag. 412. ter. par.
Hostiam eandem simul consecrant ordinati: Episcopo ordinanti concelebrantes. q. 82. 2. c. pag. 197. ter. par.
Hostias multas sumens in vna missa: non percipit maiorem effectum. q. 79. 7. 3. pag. 383. ter. par.
Humana natura quomodo est melior æqualis & minus bona natura angelica. q. 20. artic. 4. ad 2. pri. par.
Humanitas quomodò dicitur pars formalis hominis. quæstio. 3. artic. 3. pri. parte.
Humanitas Christi, sacramenta, creaturæ & sacra scriptura continentur sub fidem quatenus per hæc ordinatur ad Deum. q. 1. artic. 1. pag. 1. sec. secun. par.
Humanitas. vide Gratia. pri. secun. par.
Humanus. vide actus. Actio. pri. secun. par.
Humidum radicale est in quo fundatur virtus speciei: nutrimentale verò quod nondum peruenit ad suscipiendam perfectam naturam speciei. q. 119. arti. 1. ad 3. pri. par.
Humiliauit se Christus quadrupliciter. q. 49. 6. c. pag. 237. & q. 53. 2. c. pag. 249. & quæstio. 54. 2. c. pag. 253. & quæstio. 59. 3. 0. pag. 259. ter. par.
Humiliari. Deus permittit aliquos cadere in peccatum, vt exinde humilientur. quęstio. 79. 4. c. pag. 254. quæstio. 87. 2. 1. pag. 273. pri. secun. partis.
Humilis nihil audit mirabilius quam suam excellentiam. q. 30. 4. 1. pag. 157. ter. par.
Humilitas est essentialiter in appetitu, scilicet subiectiuè, sed cognitio propria defectus est regula eius. quæstione 161. artic. 1. pag. 563. sec. secun. par.
Humilitas est in irascibili subiectiuè. quæstione 161. artic. 4. 2. pag. 565. sec. secun. par.
Humilitas verè putat se deteriorem alijs: non quidem quò ad actum exteriorem, sed timens ne per superbiam grauius peccet in his quæ bene agere videtur. quæstione 161. articul. 6. 1. pag. 570. sec. secun. par.
Humilitas conuenit omni homini etiam Christo secundum humanitatem, non autem secundum diuinitatem. quæst. 161. arti. 1. 4. pag. 563. sec. secun. par.
Humilitas post virtutes theologales, & intellectuales, & post iustitiam præcipuè legalem est potior cæteris. quæst. 161. artic. 5. pag. 566. sec. secun. par.
Humilitas & magnanimitas conueniunt in materia, & differunt in modo. q. 161. arti. 4. 3 pag. 565. sec. secun. par.
Humilitas refrænat præsumptionem ex reuerentia Dei, sed magnanimitas firmat animum contra desperationem ex adeptione proprij boni. quęstione centesima sexagesimaprima. 2. arti. 2. ad tertium. pag. 504. sec. secun. par.
Humilitas reprimens ad infima & magnanimitas impellens animum ad magna, non opponuntur: quia vtrunq; fit recta ratione. quæst. 161. art. 1. pag. 561. sec. secun. par.
Humilitas reprimit spem, id est, spiritum ad alta tendentem. qu. 161. artic. 4. pag. 565. sec. secun. par.
Humilitas est virtus qua refrenatur animus ne immoderatè tendat ad alia. q. 171. artic. 1. pag. 561. sec. secun. par.
Humilitas videtur præcipuè importare subiectionem hominis ad Deum. quæstione centesima sexagesimaprima, articu. 2. ad tertium. pag. 564. sec. secun. par.
Humilitas habet considerare proprios defectus ne se extollat, non autem contemnere dona Dei in se, sed potius ingratitudo ex qua sequitur accedia. quæstione 35. articulo 1. ad tertium pag. 125. sec. secun. par.
Humilitas triplex scilicet pœnosa. ab extrinseco, stulta, ex ignorantia propriæ dignitatis, & virtus ex cognitione sui. q. 161. art. 1. pag. 561. sec. secun. par.
Humilitatis gradus sunt duodecim secundum beatum Benedictum, sed secundum Anselmum sunt septem, secundum verò glosam sunt tres. q. 161. art. 6. pag. 569. sec. secun. par.
Humilitatis virtus est principaliter circa interiorem motum, quæ autem est secundum exteriora signa per fictionem est magna superbia. q. 161. artic. 1. 2. pag. 562. & 563. sec. secun. par.
Humilitati magis opponitur superabundantia quàm defectus. q. 161. art. 1. 2. pag. 564. sec. secun. par.
Humilitati cõtrariatur tendere in magna supra se ex confidentia propriarum virium, non autem si ex confidentia Dei. q. 161. artic. 2. pag. 562. sec. secun. par.
Humilitatem non cognouit. Aristoteles. quæstione 161. articu. 2. 1. pag. 564. sec. secun. par.
Hypocrisis est simulatio alienæ personę, ideò semper est peccatum, & est vitium iactantiæ. quæstione 111. articu. 2. pagin. 567. secunda secun. partis.
Hypocrisis non est semper peccatum mortale nisi sit in nocumentum fidei, vel personæ, vel ecclesiæ. quæstione 11. articulo 4. pag. 378. sec. secun. par.
Hypocrisis per se, & directè opponitur tantùm veritati quæ est virtus. q. 111. art. 3. pag. 197. sec. secun. par.
Hypocritæ finis remotus est lucrum vel gloria: sed finis proximus est ostendere se alium quàm sit. quæstione 111. articu. 2. 3. pag. 397. sec. secun. par.
Hypocrita non videtur simoniacus: quia non dat spirituale pro temporali, sed demonstrat sanctitatem & furatur laudem. q. 100. artic. 5. 1. pag. 368. sec. secun. par.

I

IActantia est per quam quis se extollit supra id quod in se est: secundario autem supra id quod de eo alij opinantur. q. 112. artic. 1. pag. 589. sec. secun. par.
Iactantia quò ad actum exteriorem est species mendacij: sed quò ad arrogantiam interiorem est species superbiæ. quæstione 112. artic. 1. 2. pag. ead. sec. secun. par.
Iactantia est peccatum mortale tripliciter, scilicet quando est cõtra gloriam Dei, vel cõtra honorem proximi, vel ex inani gloria, vel ex fine. quęstione 112. articulo 2. ad primum pagina eadem secunda secun. part.
Iactantia est ex superbia tanquam ex causa motiua, & aliquando ex vanitate: ex inani gloria autem vt ex fine. quæstione 112. ar. 1. 2. pagina ead. secunda secun. part.
Iactantia & superbia causantur ex diuitijs dupliciter: occasionaliter & per modum finis. quæstione 112. articulo 3. pagina 599. secunda secun. part.
Iactantia propriæ opponitur secundũ speciem actus veritati, sinũ autem secundario. quæstione 112. articulo 1. & 3. pagina eadem secunda secund. partis
Ibis vide Ciconia. prima secun. part.
Idea pluraliter dicitur in diuinis. & non singulariter: quia hoc nomen est impositum ad significandum respectum ad creaturam Quo. 4. quæst. 1. art. 1. addit. ad ter. par.
Idea exempla, vel principium cognitionis dicitur. ibidem
Idea exemplar & ratio dicitur respectu productionis & cognitionis. ibidem.
Idea in Deo non est sicut quod intelligitur, ideò diuinæ simplicitati quod multa intelligat non repugnat. ibi.
Idea exemplar & ratio dicitur respectu productionis & cognitionis. q. 15. artic. 3. pri. par.
Idea exemplar vel principium cognitionis dicitur. quæst. 15. arti. 1. pri. parte.
Idea in Deo non est sicut quod intelligitur: ideò diuinæ simplicitati quòd multa intelligat non repugnat. quæstio. 15. articu. 2. pri. parte.
Idea pluraliter dicitur in diuinis & non singulariter quia hoc nomen est impositum ad significandum respectum ad creaturam q. 34. artic. 3. ad 4. pri. par.
Idea. In rationibus idealibus quæ respiciunt proprias naturas singularium rerum inuenitur quædam pluralitas secundum diuersos respectus ad res. q. 93. 1. 1. pag. 192. pri. sec. par.
Et ratio diuinæ sapientiæ inquantùm per eam cuncta sunt creata habet rationem artis exemplaris & ideæ: & inquantùm mouet omnia ad debitum finem obtinet rationem legis. quæst. 93. 1. c. pag. ead. & par.
Idem actus voluntatis est quo fertur in finem vt est ratio volendi ea quæ sunt ad finem, & in ipsa quæ sunt ad finem. quęst. 8. 3. c. pag. 31. pri. secun. par.
Idem moueri à seipso secundum diuersa nihil prohibet: non autem secundum idem. quæst. 9. 3. 0. pag. 34. & quæst. 51. 1. 2. pag. 149. pri. secun. par.
Ideę per prius naturam & speciem respiciunt quam individua. quod. 8. q. 1. art. 2. addit ad 3. par.
Ideas necessitas ponendi secundum Platonis positionem. quæst. 79. artic. 1. pri. par.
Ideas posuit August. esse rationes æternas in mente diuina. quæ. 84. artic. 5. pri. parte.
Ideas posuit Plato esse obiectum intellectus nostri. quæstio. 88. articu. 1. pri. parte.
Idem non potest esse plurium ratio adæquata vel similitudo, nisi sit excellens. q. 55. artic. 2. ad 3. pri. par.
Identitate intellectus & voluntatis stante diuinæ processiones distinguuntur. q. 27. artic 3. ad 3. pri. par.
Identitatem realem duplicem in diuinis consideramus. quęst. 40. artic 1. ad 1. pri. par.
Identitas scientiæ exsibilis virtute sumitur. q. 11. art. 1. pri. par.
Idololatrare facit qui dat hostiam non consecratam pro eucharistia. q. 80. 6. 1. pag. 388. ter. par.
Idololatria est grauissimum peccatum. quæst. 102. 3. 11. pag. 326. pri. secundę partis.
Idololatria. vide Adoratio. pri. secun. pa.
Idololatria est exhibere latriam, id est, cultum Dei creaturæ. q. 94. artic. 1. pag. 490. sec. secun. par.
Idololatria præsupponit infidelitatem & addit exteriùs indebitum cultum, mendatium pernitiosum, magnam Dei blasphemiam, & impugnationem fidei. quæstione nonagesimaquarta artic. 1. pag. 341. sec. secun. par.
Idololatria opponitur latriæ. quæstione 64. articu. 1. pagin 340. secun. secundę partis.
Idololatria quadruplex, scilicet ciuilis id est, imaginum habentiũ deitatem. fabularis, id est, hominum deificatorum. physica, id est animæ totius mundi & animarum cœlestium, dæmonum, & animarum hominum. q. 94. articu 1. pag. ead. sec. secun. par.
Idololatria omnis est peccatum, nec excusat mos vulgi contra Senecam nec persecutio contra hæretios. quæstio. 94. artic. 2. pag. 341. sec. secun. par.
Idololatria est grauissimum omnium peccatorum. quæst. 9. arti. 3. pag. ead. sec. secun. par.
Idololatria est grauissimum peccatorum secundum se, sed ex parte peccantis hæresis & aliqua alia peccata possunt esse grauiora. q. 9. artic. 3. pag. ead. sec. secun. par.
Ex idololatria omnia alia peccata oriuntur. quæst. 94. artic. 4. 1. pag. 342. sec. secun. par.
Ieiunabant Iudæi mense quarto, quinto, septimo & decimo propter aliquas tribulationes tunc habitas. quæsti. 147. articu. 5. 2. pag. 497. sec. secun. par.
Ieiunabant Iudæi vsque ad vesperam, id est, vsque ad noctem: quia nocti comparabatur status veteris testamenti: quia post mortem ibant ad limbum propter peccatum Adæ. quæst. 147. artic. 7. 1. pag. 498 sec. secun. par.
Ieiunare decent itinerantes & operarij diminuendo laborem ni si sit necessitas. q. 147. art. 3 pag. 490. sec. secun. par.
Ieiunando nimis vel vigilando homo potest peccare. quod. 5. q. 9. artic. 18. addit. ad 3. par.
Ieiunium à cibis duplex. naturæ & ecclesiæ. quæst. 80. 8. 4. pagi. 390. ter. parte.
Ieiunium naturæ soluitur per quemcunq; potũ non autem ieiunium ecclesiæ, nisi fiat in fraudem. q. 80. 8. 4. pag. 390. ter. par.
Ieiunium ante paschа fit quadraginta diebus multis rationibus. & commendatur per multos eius effectus. q. 40. 2. 3. pag. 198. tertia parte.
Ieiunium Christi non ex necessitate fuit: sed ad nostram instructionem. q. 40. 2. 3. pag. 198. ter. par.
Ieiunium. ver. Christus.
Ieiunium exultationis non est in precepto ecclesiæ. q. 147. arti. 5. pag. 497. sec. secun. par.
Ieiunium de se nullo tempore est prohibitum tamen ieiunans in dominica contra consuetudinem ecclesię, vel ex superstitione vt necessarium sicut Manichæi, peccat. quæstio. 147. artic. 5. pag. 496. sec. secun. par.
Ieiunium sitin vigiliis sanctorum causa præparationis ad deuotionem. & causa significationis quòd sancti per afflictiones peruenerunt ad gloriam. q. 147. ar. 5. pag. ead. sec. secun. par.
Ieiunium non est necessarium absolutè, sed ex præcepto ecclesię, quia secundum se est pœnale: ideò non est eligibile: nisi inquantùm est vtile ad aliquem finem. quæstione. 147. articu. 3. 1. pag. 494. sec. secun. par.
Ieiunium est de præcepto legis naturæ secundum quod est necessarium ad salutem, sed determinatio temporis eius & modi est de precepto ecclesiæ. q. 147. art. 3. pag. 493. sec. secun. par.
Ieiunium duplex. spirituale à peccatis, & corporale ab escis. q. 147. artic. 2. 1. pag. 493. sec. secun. par.
Ieiunium à cibis duplex, naturæ & ecclesiæ. quæstione 147. artic. 1. 3. pag. ead. sec. secun. par.
Ieiunium ecclesiæ duplex luctus, scilicet cum amaritudine peccatorum, & presentis vitæ & exultationis. quęstio. 147. artic. 4. 5. pag. 69. sec. secun. par.
Ieiunium est actus virtutis abstinentię. scilicet & temperantię elicitiuè, sed aliarum virtutum imperatiuè. quæstio. 147. articu. 1. pag. 493. sec. secun. par.
Ieiunium ecclesiæ est parsimonia victus, abstinentiáque ciborum secundum Isidorum. quæstione 147. articulo 2. ad 1. pag. 493 sec. secun. par.
Ieiunans nimis vel vigilans peccat. quæstio. 147. articu. 1. 2 pag. 491. secun. secundę partis.
Ieiunium pulchrè commendatur per multos eius effectus. q. 147. artic. 1. pag. 493. sec. secun. par.
Ieiunium non est contra libertatem fidelium, sed contra seruitutem peccati. q. 147. art. 3. 3. pag. 494. sec. secun. par.
Ieiunium sumitur principaliter propter tria, scilicet propter coprimendas concupiscentias carnis, propter subleuationem mentis. & propter satisfactionem. quęstione 147. articu. 5. pag. 496. sec. secun. par.
Ieiunium est satisfactorium quia subtrahit delectationem addęs afflictionem & impedit peccata futura debilitãdo cõcupiscentiam. q. 147. arti. 5. pag. ead. sec. secun. par.
Ieiunium fit quadraginta diebus sicut à Christo, Moyse, & Helia. q. 147. artic. 5. pag. ead. sec. secun. par.
Ieiunium quadragesimale arctiùs obseruatur, quàm alio tempore: quia per illud imitamur Christum. quę. 147. articu. 5. 2. pag. 497. sec. secun. partis.
Ieiunij tempore conueniens hora prandij est hora nona, sed hora sexta alio tempore secundum communem cursum. qu. 147. art. 7. pag. 498. sec. secun. par.
Ieiunij hora prandij determinatur secundum grossam existimationem, licet sit modicum ante vel post nonam. q. 147. artic. 7. 2. pag. 499. sec. secun. par.
Ieiunia ecclesiæ sunt ab omnibus seruanda nisi sint legitimo impedimento detento detenti. q. 146. art. 4. pag. 495. se. sec. par.
Ieiunia ecclesię & alia præcepta sunt à iustis obseruanda sicut & ab alijs. q. 147. art. 3. pag. 497. sec. secun. par.
Ieiunia quatuor temporum sunt quasi primitię & expiatio totius anni. q. 147. art. 6. pag. 496. sec. secun. par.
Ieremias verbis & mysterijs passionem Christi apertissimè prænuntiauit. q. 27. 4. c. 2. pag. 148. ter. par.
Ierusalẽ est in medio terræ habitabilis. quæstione 46. 10. 1. pagin. 224. ter. parte.
Iesus significat naturam humanam sub determinatis individuabilibus proprietatibus. quæst. 16. 5. c. pag. 103. & quęst. 17. 1. c. pag. 110. ter. parte.
Iesus nomen conuenienter impositum est Christo in sua circumcisione. q. 37. 2. 0. pag. 186. ter. par.
Iesus est nomen nouum & proprium inquantũ significat spiritualem & vniuersalem salutem. q. 37. 2. 2. pag. 186. ter. par.
Iesus. ver. Nomen.
Ignis inferni realis agit in animas vt instrumentum diuinæ iustitiæ. q. 97. arti. 6. addit. ad 3. par.
Ignis corporeus agit in animam separatam non virtute propria, sed inquantum est instrumentum diuinæ iustitiæ. quodl. 2. q. 7. artic. 13. addit. ad 3. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ignis inferni propter visionem sui verè animam cruciare dicitur. q.70.art.3.addit.ad 3.par.
Ignis inferni non est metaphoricè dictus nec ignis imaginarius sed verus ignis corporeus.ibidem.
Ignis corporeus considerari potest dupliciter scilicet secundum quod est quædam res corporea & secundum quod est instrumentum diuinæ iustitiæ.ibid.
Ignis species dicuntur esse carbo & flamma propter applicationem naturæ ignis ad materiam alienam.quæst.35.8.c.pag.114.pri.secundę partis.
Ignis quantumcunque habeat calorem perfectum, non alteraret nisi per motionem corporis cœlestis. quæst. 109.1.c.pag.336. pri.secundę partis.
Ignis naturaliter aget ante iudicium & in bonos & in malos eos in cinerem resoluendo,q.74.ar.8.addit.ad 3.par.
Ignis de nouo generati & nutriti per appositionem combustibilis differentia.q.119.arti.1.ad 5.pri.par.
Ignis inferni quomodo dicatur æternus.q.10.art.3.ad 2.pri.par.
Ignorans non continuè acta peccat: sed solùm quando est tempus acquirendi scientiam quam habere tenetur. quæst.76.2.3. pag.241.pri.secun.par.
Ignorans ignorantia affectata ingratitudinis & infidelitatis grauissimè peccat.q.76.4.3.pag.144.pri.sec.par.
Ignorans peccat, & non propter ignorantiam si ignorantia non est causa peccati,sed concomitanter se habet ad peccatum. q. 76.1.c.pag.240.pri.secun.par.
Ignorantia non fuit in Christo.q.15.3.o.pag.94.ter.par.
Ignorantia duplex,scilicet iuris vel facti:prima nó excusat à peccato.sed bene secunda.quæst.47.5.3.pag.229.& quæst.80.4.5. pag.387.ter.parte.
Ignorantia non semper excusat ab obseruatione constitutionum pontificum.quod.1.q.9.art.c.19.addit.ad 3.par.
Ignorantia non excusat à toto sed à tanto. qu.2.artic.3.addit.ad tertiam partem.
Ignorantia iuris non excusat peccatorem à suo peccato:ignorãtia vero facti excusare potest.q.10.art.5.addit.ad 3.par.
Ignorantia alicuius particularis circunstantiæ quàm quis non potest scire debita diligentia adhibita, totaliter excusat à peccato : non autem ignorantia quam causat habitus vel passio impediens applicationem scientiæ communis ad particularem actum.quæst.6.8.c.pag.27.& q.19.6.c.pag.66. & quæ.77.7.2. pag.249.pri.secun.par.
Ignorantia non excusat,nec minuit peccatum nisi secundũ quod causat inuoluntarium. q.19.6.c.pag.31.& q.75.6.c. pag.103.& q.76.3.4.o.pag.243.& q.105.2.9.pag.344.pri.sec.par.
Ignorantia electionis neque excusat neque diminuit peccatum, neque est causa peccati:sed aliquid consequens ad causam,scilicet ad passionem vel habitum inclinantem ad peccatum.q. 76.4.1.pag 244.& q.78.4.1.pag.113.pri.sec.par.
Ignorantia non est causa peccati nisi per accidens.scilla quæ tollit scientiam vniuersalem vel particularem prohibentem actum peccati.q.76.1.o.pag 240.pri.secun.par.
Ignorantia. vide peccatum.pri.sec.par.
Ignorantia est priuatio scientiæ perficientis rationem quæ prohibet actum peccati inquantum dirigit actus humanos. q.76. 1.c.pag.240.pri.secun.par.
Ignorantia communiter est nescientia eorum quæ quis natus est scire, propriè verò est priuatio eorum quæ quis aptus est & debet scire.quæst.74.5.c.11.pag.235.& quæst.76.2.c.pag.241. pri.secundæ partis.
Ignorantia duplex scilicet inuincibilis & vincibilis:prima non est peccatum quia studio superari non potest, nec est in potestate nostra eam repellere, secunda est peccatum si sit eorum quæ quis scire tenetur. quæst.74.1.2.pag. 232.& q.76.2.o3.c.pag. 241.pri.secun.par.
Ignorantia tripliciter se habet ad actum scilicet concomitanter, consequenter,antecedenter,prima non facit inuoluntarii, sed facit non voluntarium:secunda causat inuoluntarium secundũ quid non autem simpliciter, tertia causat inuoluntarium simpliciter.q.6.8.o.pag.27.pri.secun.par.
Ignorantia prima nec excusat nec minuit peccatum:secunda si sit directè voluntaria circa ea quæ quis scire tenetur auget peccatum,si verò sit indirectè voluntaria minuit peccatum,tertia omnino excusat à peccato. quæst.19.6.c.pag.66.& q.76.3.4.o. pag.243.pri.secun.par.
Ignorantia duplex scilicet legis & facti prima si per negligentiam perueniat circa ea quæ quis scire debet non excusat: secunda verò excusat.q.6.8.c.pag.27.& q.19.6.c.pag.66.pri.sec.par.
Ignorantia est voluntaria dupliciter scilicet directè & indirectè: prima est in quam actus voluntatis fertur:secunda est eum propter negligentiam aliquis non vult scire quod scire tenetur.q. 6.8.pag.27. & quæ 19.6.c.pag.66. & quæ.76.3.4.c. pag.243. pri.secundę partis.
Ignorantia prima auget peccatum, secunda minuit. q.19.6.c.pa. 66.& q.76.4.c.pag.243.pri.secun.par.
Ignorantia volita indirectè est ignorãtia malę electionis,ex passione vel ex habitu proueniens.q.6.8.c.pag.27.pri.sec.par.
Ignorantie de se est pœna, & non peccatum,sed ex negligentia, aut ex defectu sequente est peccatum. qu.76.2.4.o.pag.241.& q.84.4.5.pag.267.& q.105.2.9.pag.344.pri.sec.par.
Ignorantia dicitur esse electionis, non quia electio sit scientia: quia ignoratur quid sit eligendum.q.13.1.3.pag.43. pri.se.par.
Ignorantia priuationis scilicet eorum quæ aliquis scire tenetur est perfectum,non autem aliorum. quæstio.76.2.o pagin.241. pri.secundę partis.
Ignorantia infidelitatis fundamentum spiritualis ædificij subuertit.q.76.4.3.pag.243.pri.secun.par.
Illabi menti soli Deo conuenit. quæst.8.8.1.pag. 68.& q.64.1.c. pag.290.ter.parte.
Illuminat sacerdos tradendo sacramenta gratiæ : non autem infundendo gratiam.q.64.1.1.pag.290.ter.par.
Illuminandi purgandi & perficiendi voluntatem Dei & angeli diuersa ratio.q.106.art.2.ad 1.pri.par.
Illuminatio angeli fit secundum potentiam & species intellectus q.106.artic.1.pri.par.
Illuminatio angeli & hominis penes quid conueniat & differat. q.111.artic.1.pri.par.
Illuminatio augmentum dicitur virtutis naturalis intellectus. q. 12.artic.5.pri.par.
Illuminatio est manifestatio eius quod mente concipitur secundum quod à prima veritate dependet.q.107.art.2.pri.par.
Illuminatio mentis rationalis quomodò fit à Deo vel ab angelo per modum dispositionis.q.106.artic.1.ad 3.pri.par.
Illuminatio quod non fit motu multipliciter probatur.quæst.67 art.2.pri.par.
Illuminatio fit in instanti.q.75.7.c.pag.357.ter.par.
Illuminatio. Diaphanum secundum se dispositum ad lumen, subitò illuminatur à corpore lucido.q.115.7.c.pag.380.pri.sec.par.
Imaginatio & sensus nunquam cognoscunt naturam rei:sed tantum accidentia.q.76.7.c.pag.304.ter.par.
Imaginatio ægritudinem quandoque causat eas. quæsti.13.3.3. pag.98.ter.parte.
Imaginatio ex præconceptis speciebus potest vnam speciem formare.q.12.arti.9.ad 2.pri.par.
Imaginatiua est altior potentia quàm sensus exterior:in quo tamen est maxima certitudo.30.3.2.pag.157.ter.par.
Imago. Idem est motus in rem ipsam, & in imaginem eius inquantum huiusmodi.quæst.8.3.3.pag.64. & quæ.25.3.c.1.pag. 138.ter.parte.
Imago.ver.Adoratio.
Imago Dei in homine significat intellectuale, arbitrio liberum, & per se potestatiuum.prolog.pag.1.pri.sec. par.
Imago dupliciter consideratur, primò quantùm ad id in quo primo reperitur,secundo quantum ad quandam Dei imitationem.q.93.artic.3.
Imago est quædam expressa similitudo exemplaris. quæstio. 93. artic.1.pri.parte.
Imago in visione imaginaria & corporali imperfectè reperitur. q.93.artic 6.ad 4.pri.par.
Imago est similitudo quæ est in specie vel in signo speciei. quæst. 35.artic.1.pri.parte.
Imago perfecta secundum vltimam differentiam speciei attenditur.q.93.artic.2 pri.parte.
Imago quædam secundum naturã : quædam secundum gratiam: & quædam secundum similitudinem gloriæ potest in homine considerari.q.93.arti.4.pri.par.
Imaginis & vestigij ratio differentiæ.q.93.artic.3.pri.par.
Immaterialitas cuiuslibet rei est causa,quòd sit cognoscitiua:ideò Deus est in summo cognitionis.q.14.art.1.pri.par.
Immaterialitas est ratio incorruptibilitatis rei.q.50.art.5.pri.par.
Immensitas non excludit pluralitatem nisi secundum quòd tollit determinationem.quod.7.q.3.artic.6.addit.ad 3.par.
Immersio trina in baptismo non est de necessitate: ramen debet fieri.q.66.8.o.pag.307.ter.par.
Immersio capitis in baptismo sufficit.q.66.7.3.pag.306.ter.par.
Immersio.ver.Baptismus.
Immersione,effusione & aspersione aquæ potest fieri baptismus q.66.7.o.pag.306.ter.par.
Immersione trina intenta,non perficitur baptismus nisi in tertia: vna verò intenta perficitur in ea.q.66.8.3.pag.307.ter.par.
Immolari conuenit Christo in figuris veteris testamenti:sed verè in sacramento altaris.q.83.1.o.pag.399.ter.par.
Immunditia in veteri lege erat duplex.s.spiritualis,id est, peccatum & corporalis.q.102.5.4.6.pag.331.pri.sec.par.
Immunditia corporalis triplex. s.per corruptionem factam, vel in fieri per contactum, & per ministerium comburentium colligentium cineres & aspergẽtium aquam in sacrificio quod offerebatur pro peccato idololatriæ.quæstione.102.5.4.5.6.pa. ead.& par.
Immunditiæ spirituales & primę corporales expiabantur per aliqua sacrificia vel communiter oblata pro tota multitudine, vel etiam pro peccatis singulorum secundæ corporales per solam aspersionem aquæ:tertiæ per solam vestimentorum ablutionem.q.102.5.4.5.6.pag 331.pri.secun.par.
Immunditiarum ratio literalis & figuralis.quæstione.102. 5.4.pa. 331.pri.secun.par.
Immutatio sensuum post resurrectionem qualis erit.quæstione. 82.art.2.addit.ad ter.par.
Immutatio potentiæ vitalis duplex.ibidem.
Impassibilitas quantum ad id omnibus est æqualis:quantum verò ad causam suam,est in vno maior, quam in altero.quæsti. 82.art.2.addit.ad ter.par.
Impassibilitas potest dupliciter considerari, vel secundum se, vel secundum causam suam.ibid.
Impedit non tenet : defectum qui non potest, & cui non est commissum.q.2.3.c.pag.25.pri.secun.par.
Impediens aliquem iniuste ne acquirat præbendam, tenetur ad restitutionem ad arbitrium boni viri.non autem si iuste impedit.quæstione 62.ar.2.4.pag.212.secunda sec.par.
Impedimentum boni operis dirè:de virtuti contrariatur: quo:3. quæstione 3.ar....addit.ad 3.pi ttem.
Impedimentum duplex,scilicet per modum contrarietatis & per modum defectus.quæstione 4.3.4.pagina.16.prima sec partis
Imperare est actus rationis,præsupposito actu voluntatis.quæst. 17.1.o.pagina 92.& q.60.1.c.pag.1 1.pri.secun.par.
Imperat et ordinare eum cui imperatur aliquid agendum in mandando vel denunciando,non absolute,sed mouendo.quæst. 17.1.o.2.5.c.pag.91.pri.secun.par.
Virtutes appetitiuæ brutorum non sunt imperantes liberè, sed secundum naturalem instinctum ad ea quæ apprehenduntur mouentur.quæst.11.2.c.pag.4 .pri.sec.par.
Imperari semper potest actus rationis quo ad exercitium & quò ad effectum præter actum naturalem qui naturæ imperio subiacet.sed non quo ad veritatem circa aliquid apprehensam.q. 17.4.o.pag 94.pri.secun.par.
Imperari possunt à ratione actus procedentes ab appetitu intellectiuo vel animali:non autem procedentes ab appetitu naturali vt sunt actus vegetabilis animæ. quæstione 17.2.o.pagin. 55.pri.secun.par.
Voluntas imperat omnes actus voluntarios. quæstione.71.6.2. pag.220.pri.secun.par.
Imperium & actus imperatus sunt vnus actus humanus sicut quoddam totum,sed secundum partes multa.quæstio.17.4.o. pag.53.& q.20.3.c.1.pag.1.pri.secun.par.
Imperium est prius quam vlus rei vt ipse subditur potentiæ exequutiuæ.sed vlus rei vt est in ratione referente ipsum in finem præcedit electionem,& multò magis imperium quod electio præcedit.q.13.3.o.pag.53.pri.secun. par.
Imperium.vide iustitia.1.ex pri.secun.par.
Imperium esse in brutis est impossibile.quæstione. 17.2.o. pagi. 53.pri.secun.par.
Imperio rationis obediunt aliqualiter potentiæ sensitiuæ non autem naturales nec vegetatiuæ.q.19.2.c.p.121.ter.par.
Imperio alterius agen ,non est necessarium quod cognoscat finem.q.1.2.1.pag.33.pri.secun.par.
Imperio rationis suo facit quilibet actus prout est in potestate nostra.q.17.6.7.c.pag.94.pri.secun.par.
Imperio rationis subiicet actus appetitus sensitiui ex parte potentiæ animę.& vt regulatur ab apprehensione rationis. quæ. 17.7.o.pag.95.pri.secun.par.
Imperio rectoris ciuitatis qui intendit bonum commune: mouentur omnia sua particularia officia ciuitatis.quæstione.1.2. 3.pag.4.pri.secun.p rt.
Imperatus.vide Appetitus. Charitas.pri.secun.par.
Implere perfectè voluntatem hominis solus Deus potest.quæsti. 2.8.c.pag.9.& q.3.1.c.pag.10.pri.sec.par.
Impositio manus significat coprosum gratiæ effectum: ideò non requiritur in baptismo neque in pœnitentia,sed tantum in ordine & confirmatione.q.84.4.c.pag.405.ter.par.
Impossibile aliquando pro difficili sumitur.quæstione.86.1.2.o. pag.409.ter.par.
Impossibile est & magis Deo repugnat facere præteritum non fuisse quam mortuum suscitare.q.25.art.4.ad.1.pri.par.
Impossibile.vide Possibile.pri.secun.par.
Impossibilitas duplex scilicet vera & æstimata.quæstion.4.3.pagina.123.pri.secun.par.
Impotentes ex malitia perpetuo, & post triennium alteram quærere copulam possint alias minime.quæstion. 58.articul. 2.addi.ad.ter. par.
Impressiones ex sensibilibus relictæ in spiritibus conseruantur .q.111.art.3.pri.par.
Imprudentia tum tur tripliciter,scilicet,negatiue,priuatiue & cõtrariè prima non est peccatum secundum est peccatum ratione vanæ gloriæ:tertia vero secundum se est peccatum mortale si fit contra præceptum Dei, aliter est venisle.quæstione.52.ar. 1.pagin.183.secunda secun.par.
Imprudentia est peccatum generale participatiue,non autem essentialiter cuius sunt tres species partes subiectiue.scilicet monastica,politica,& œconomica:potentiales verò sunt præcipitatio siue temeritas,inconsideratio,inconstantia, negligentia & integrales quæ reducuntur ad potentiales,quæstione.53.artic. 2.3.4.5.pagina.183.184.secunda secun. par.
Imprudentia per essentiam est peccatum speciale cum sit circa actus speciales,scilicet rationis.quæstione. 53.articu.2. pagina. 183.secunda secun.par.
Imprudentia cum suis vitiis oritur ex luxuria.quæstione.53. arti. 6.pag.184.secunda secun.par.
Impugnatio hominis quomodo est à Deo & à dæmone:ejus impugnatio est à dæmone.sed ordo impugnationis est à Deo.q. 114.artic.1.pri.par.
Inæqualitas rerum est propter inæqualitatem perfectionum graduum formarum.q.47.artic.3. pri.par
Inæqualitas rerum productarum dicit perfectionem vniuersi.q. 65.artic.2.ad.3.pri.par.
Incarcerare hominem vel ligare,vel qualitercunque detinere,est illicitum nisi aut secundum ordinem iuditiæ vel in pœnam, vel ad cautelam alicuius mali vitandi.quæstione.65.articulo.3. pagin.231.secunda secun.par.
In notoris non requiritur accusator,quia infamia tenet locum accusatoris.q.67.arti.2.3.pag.2 1.secunda secun.par.
In domo sunt duo,scilicet fundatio & vlus,sed aliud est habere domum,& aliud est vti domo: vnde separatim possum vlum vendere sine domus vendritione,& ita in omnibus aliis huiusmodi si aliqua sunt quæ consistant ipso vsu tantum, & vlus eorum est distractio, non potest fieri id quod de domo.quæstio. 78.arti.1.pag.267.secunda secun.par.
In illis est peccatum,quæ bis venduntur. quæstio. 78.articulo.1. pagi.ead.secunda secun.par.
Incarnari Deum fuit possibile & conueniens.quæsti.1.1.o.pagin. 2.tertia parte
Incarnari Deum fuit necessarium ad bene esse. non simpliciter. quæstione 1.2.o.pagina 3.ter.par.
Incarnatio Dei non fuisset,si homo non peccasset: quamuis potẽtia Dei ad hoc non limitetur.q.1.3.o.pag.5.ter.par.
Incarnatio Dei principaliter fuit propter liberationem hominis. quæstione.1.3.c.pag.8.& quæstione.40.1.c.pag.197.& quæsti. 44.3.c.pag.211.ter par.
Incarnatio Dei fuit ad deiendum omne peccatum q.1.4.o.pagi. 7.ter.par.
Incarnatio facta est conuenienti tempore.quæstione.1.5.6.o.pa. 8.ter.par.
Incarnatio comparatur iuuentuti propter vigorem,& feruorem, senectuti verò propter numerum annorum. quæstione...6.1. pag.9.ter.par.
Incarnationis mysterio monstratur bonitas,sapientia, iustitia,& potentia Dei...in oppositum. pag.1.ter.par.
Incarnationem Christi præcessit alterius liberatio secundum spiritum per fidem,sed non secundum carnem.quæstione. 27. 3.c.pag.140.& q.21.3.2.pag.140.ter.par.
Incarnatione Deus nullo modo mutatur.q.1.2.1.pag.1.& q.2.6. 1.pag.17.ter.par.
Incestus quo cognoscit quis sororem vxoris suæ quomodo matrimonium diuimat.q.31.art.4 addit.ad ter.par.
Cincineratio non conuenit corpori Christi.q.51.3.o.pag.243.& quæstio.53.1.c.1.pag.249.ter.par.
Incipere significat esse nunc, & non prius : ideò ab inferiori ad suum superius cum verbo incipit,non valet consequentia.qu. 16.9 2.pag.105.ter.par.
Inclinatio non est nisi in aliquid simile & conueniens: ideo omnis inclinatio est in bonum.q.8.1.c.pag.40.pri.secun.par.
Inclinatio omnis consequitur aliquam formam.quæstione.8.1. c.pag.ead.& par.
Inclinatio est triplex scilicet naturali, sensitiua,& intellectiua,q. 60.art.1.pri.par.
Inclinatio gratiæ non necessitat voluntatem sed potest homo ea non vti & peccare.quæstio.62.art.3.ad 2.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Inclinatio in finem rectum est electio & actus virtutem moralium.sed discretio eorum quibus hoc bonum rationis consequi possumus in operationibus & passionibus est actus prudentiæ.q.47.art.12 pag.260 secunda secun.par.
Inclinationem vniuersalem non dat causa particularis .sed vniuersale bonum quod est Deus.quæstione.5.6.c.pagina.36.primo secundæ par.
Incomprehensibile est quod non ita perfectè cognoscitur sicut cognoscibile est.q.12.art.7.ad 3.pri.par.
Inconsideratio maximè opponitur rectitudini iudicij.quæst.53. arti.4.3.pag.187.secunda secun.par.
Inconsideratio est speciale peccatum imprudentiæ,& opponitur rectitudini iudicij in moralibus.quæstione 53.artic.4. pagina. eadem secunda secun.par.
Inconstantia est speciale peccatum imprudentiæ deficiens à præcipiendo bonum propositum cuius principium est in appetitu finis autem in intellectu.quæstione.55.articulo.3. pagina.1286. secunda secun.par.
Incontinentia circa abstinentiam à delectabilibus est filia luxuriæ, licet etiam quæ est in terribilibus oriatur ex luxuria.quæst.53. arti.3.pag 87.secunda secun.par.
Inconstantiam faciunt inuidia,& ira:quæ est principium contentionis ex parte appetitus.quæstio.53.art.5.1.pagina.1287. secunda secun.par.
Incontinens qui peccat ex passione comparatur ei qui laborat interpollate:intemperatus vero qui peccat ex malitia, cui continuè laborat.q.78.4.c.pag.251.pri.secun.par.
Incontinens comparatur paralytico cuius partes mouentur in contrarium eius quod ipse disponit.quæstione.77.3.c.pagina. 247.pri.secun par.
Incontinentis syllogismus habet quatuor propositiones.quæsti. 77.2.4 pag.246.pri.secun.par.
Incontinens vincitur à passionibus non quidem cogentibus,sed vehementer impellentibus & propter negligentiam. q.156.ar. 1.3.pag.1547.secunda secun.par.
Incontinens ante consilium est ex impetu passionis propter velocitatem vt in cholericis vel propter vehementiã vt in melancholicis qui propter terrestrem complexionem vehementissimè inflammantur. sed post consilium est propter molitiem complexionis,vt in sanguineis.quæstione.156.artic.1.2.pagi. eadem secunda secun.par.
Incontinens peccat ex passione etiam circa particulare vt nunc, ideò tanabilior est & minus malus intemperato quia intemperans peccat ex habitu etiam circa vltimum finem.quæstio. 156.ar.3.pag.1546.secunda secun.par.
Incontinens iræ audit rationem sed imperfectè:incontinens autem concupiscentiæ totaliter eam non audit.quæstione.156.articulo.4.pag.1549.secunda secun.par.
Incontinentia iræ est peior ratione mali acceditis,quam incontinentia concupiscentiæ,sed ratione passionis est econuerso. q.156.ar.4.pag.1549.secunda secun.par.
Incontinentia pertinet ad corpus occasionaliter sed,per se causatur ab anima non resistente passionibus.quæstione.156.artic. 1.pag.1546.secunda secun.par.
Incontinentia propriè est circa concupiscentias tactus: secundũ quid autem est circa honores diuitias & huiusmodi,impropriè verò est circa virtutes.prima est peccatum illiciter, scilicet recedendo a ratione & emergendo se turpibus, secunda tantum primo modo.tertiò vero non est peccatum,sed est perfecto virtuti.q.166.art.2.p.quingentesima quadragesima septima. secunda secun.par.
Incontinentiæ species sunt duæ, scilicet præuolutio consilij, & debilitas in præconsiliatis.quæstione.156.articulo.1.pagi.1545. secunda secun.par.
Incorporalia quæ dicantur.q.8.ar.2.ad.1.pri.par.
Incorporalia dicuntur esse in loco quia continentur: spiritualia verò quia continent.q.52.4.1.2.p.g.263.ter.par.
Incorruptibile dicitur aliquid tripliciter.quæstione.97. articulo. 1.pri par.
Increpationes quæ fiunt in sacra scriptura tripliciter sunt intelligendæ per modum prænunciationis,per modum operationis iustitiæ punientis,per modum defectus remotionis culpæ.qu. 23.art.6.3.pag.98.secunda secun par.
In naturalibus quilibet tenetur magis amare consanguineos,& in ciuilibus concines,& in militaribus commilitones.quę.26. art.8.pag.107.secunda secun.par.
Incubi quomodo dicuntur procreare filios. quæstione.51.arti.3. ad 6.pri.par.
Individuum homini dupliciter,scilicet pertinens ad naturam humanam,vt lex naturalis,& per gratiæ donum,vt lex noua. quæsti. 106.1.2.pag.349.pri.secun.par.
Individuum dicitur de parte in toto.quæstione.16.12.2. pagina. 109.ter.par.
Individuum de sui ratione dicit incommunicabilitatem, & non posse esse in pluribus.q.77.2.c.pag.378.ter.par.
diuiduum vnumquodque individuatur secundum materiam, ideò quod est alicui naturale secũdum determinatam corporis
Incomplexionem est ei naturale secundum naturam individui. q.75.1.c.pag.1187.pri.secun.par.
Individuum esse quomodo Deo cõuenire potest. quæstion.29. art.3.ad.4 pri.par.
Individui ratio vel substantiæ primæ animæ separatæ, non conuenit.q.29.artic.1.ad.1.pri.par.
Individui vagi & signati diuersitas significationis.quæstione.30. arti.4.pri.par.
Individuo conuenit subsistere ratione materiæ & subsistere ratione formæ.q.39.arti.2.ad.5.pri.par.
Individua prima speciei Deus absque alia operatione creaturę præexistente instituit, vt per ea natura propagaretur ad posteros.q.1.7 2.pag.22.pri.secun.par.
Individua corporalia sunt de per accidens & secundario.quæsti. 27.artic.7.pri par.
Individui in separatis à materia non sunt plura in vna specie.qu. 75.art.2.pri.par.
Individua substantiæ quare dicuntur primæ substantiæ.quæst.29. artic.1.pri.par.
Individua substantiæ quare dicuntur supposita vel subiecta vel hypostases.quæst.39 arti.1.ad 3.pri par.
Individuorum substantiarum incorruptibilium multiplicatio per se intenditur à natura vel à naturæ authore.quęstione.98.artic. 1.pri.par.
Individuatur forma receptibilis in materia per ipsam materiam, non receptibilis autem in materia per ipsam.quæstione.77.4. c.pag 368.ter.par.
Individuatur quantitas dimensiua dupliciter. quæstione.77.2.6 pag.368.ter.par.
Individuantur seipsis formæ per se subsistentes. quęstione.13. ar. 9.pri.pars.
Individuatio inquantum huiusmodi non impedit cognitionem vniuersalium:sed materialitas intelligentis vel speciei.quæstio. 76.art.2.ad 3.pri.par.
Individuatio quomodo inuenitur in substantiis separatis.quæsti. 2.art.3 pri par.
Individuationis principium in rebus materialibus est duplex,scilicet materia prima,& quantitas dimensiua.quæstione.77.2.6. pag.368.ter.par.
Individuationis corporalium & spiritualium differentia siue diuersitas.q.3.art.2.ad 3.pri.par.
Indiuisibilis in quantitate & in separatis à materia diuersa ratio essendi in loco q.8.artic.2.ad.2.pri.par.
Indiuisibile & punctum quomodo per priuationem cognoscuntur.q.13.art.10.ad.1 pri.par.
Indiuisibile secundum continuitatem & secundum speciem primo intelligitur:punctus verò & vnitas posterius.quæstione.85.ar. 8.pri.par.
Inducere aliquam ad iurandum quod religionem non intret,grauè est peccatum.quodlibet.3.q.5.ar.11.addi.ad ter.par.
Inducens alios ad religionem non peccat si fiat sine violentia simonia & mendacio.sed magnum præmium meretur.q. 189. art.9.p.g.690.secunda secun.par.
Indulgentia tantum valet quantum sonat.ibidem.
Indulgentia aliquando supplet locum satisfactionis ibi.
Indulgentiã alicui prodesse potest dici dupliciter, scilicet principaliter,& secundario.ibid.
Indulgentiam qui recipere vult requiritur vt sit in statu charitatis.quodli.2.q.8.art.16.addi.ad ter.par.
Indulgentiæ valent ad absolutionem à pœnis in futuro sæculo pro peccatis in purgatorio exoliendis.quæstione.25.articulo. 1.addi.ad ter.par.
Indulgentiæ quibus prosunt.quæstione vigesima septima.artic. 2.3.4 addi ad ter.par.
Indulgentiæ simpliciter & directè non prosunt mortalis, indirectè sunt illis auxilio.quæstione septuagesima prima. articulo. 10.addit ad ter.par.
Indulgentiarum verba notanda.quæstione.vigesima quinta. art. 2.addi.ad ter.par.
Indulgentiarum vtilitas. quæstione vigesima prima.articulo.2. addi.ad ter.par.
Indulgentias quis concedere potest.quæstione vigesimaseptima articulo primo secundo tertio.additione ad tertiam partem.
In Filio in aliquo potest esse dupliciter vt in causa principali vel instrumentali. & vt in subiecto. quæstione octuagesimatertia primo.c pagi.1163.pri.secun.par.
Et aliquid esse in duobus vel pluribus contingit dupliciter.scilicet ex æquo, & ordine quodam.quæstione.56.2.c. pagina.1163. pri.secun.par.

Etin

Et in Deo tota plenitudo sui esse est secundum aliquid vnum & simplex:in rebus autem aliis vnum quoque habet plenitudinem essendi sibi conuenientem secundum diuersa.quæstione. 18.1 c.pag 56.pri secun.par.
Inferni damnatorum conditiones & pœnæ.quæst.97.articu.1.2. 3.4.5.addi.ad ter.par.
Inferior angelus aliquando communicatione boni angeli superioris denominatur.quæstione centesima duodecima.articul. 2.ad 2.pri.par.
Inferiora in entibus perfectiori modo sunt in superioribus quã in seipsis.q.57. artic.1.pri.par.
Inferiorum diuersa ratio non facit æquiuocationem superiorum quæstione.19.artic.4.ad 4.pri.par.
Infidelitas potest esse vna sicut fides ex eo quod omnia in quibus erat,ordinantur ad vnum.quæstione decima,articulo.5.5. pagina.41.secunda secun.par.
Infidelitas heresis est peior quam iudæorum, & hęc quam Paganorum.quęstione decima articulo sexto. pagina eadem.secunda secun.par.
Infidelitas habet rationem peccati ex odio Dei.quæstione.34. artic.2.2.pagi.251.secunda secun.par.
Infidelitas secundum se est grauius peccatum schismate,sed per accidens est econuersò.sed vt in lege veteri schimata fuit grauius punitum propter grauitatem & ignorantiam iudæorum. q.trigesimanona.arti.2.pag.centesimaquadragesima septima. secunda secun.par.
Infidelitas est grauissimum omnium peccatorum circa mores, non autem circa virtutes theologicas. quæstione.10. articulo. 3.pag.38.secunda secun.par.
Infidelitas est in intellectu subiectiuè,in voluntate autem imperatiuè.ideò actus eius est demeritorius.quæstio.10.articulo.2. 2.pag.37.secunda secun. par.
Infidelitas sumitur dupliciter negatiuè & contrariè,id est,repugnando vel contemnendo, & est peccatum : primo autem modo est pœna.quæstione decima.articulo primo.pagina.37. secunda secun.par.
Infidelitas habet ignorantiam adiunctam,& habet assensum ad ea quæ sunt fidei:& ideò est grauissimum peccatorum.qu.10. art 3.2.pag.38.secunda secun.par.
Infidelitas est grauissimum peccatum.quæstione octuagesima, 5.c.pag.387.ter.par.
Infidelitatis ratio perficitur in contemptum,ideò est in voluntate vt in causa,in intellectu autem vt in subiecto.quæstio.10. artic.2.pag.37.secunda secun par.
Infidelitatis species sunt triplices,Paganorum,Iudæorum & hereticorum.q.10.art.1.pag.40.secunda secun.par.
Infidelis pro peccato infidelitatis grauius punitur quam pro quocunque alio peccato alius peccator cõsiderato peccato in genere,sed pro quocunque alio peccato cæteris paribus grauius peccat quam infidelis. quæstione decima, articulo.3. ad 3.pag.3 secunda secun.par.
Infidelis non debet permitti habere dominium nouum super fideles,sed tantum antiquum quo etiam priuari potest: sed ecclesia permittit quod infideles accipiant à fidelibus ministerium in aliquo artificio.quæstione decima articulo decimo,& 3.pag.44.secunda secun.par.
Infidelis est si quis existimat misericordiam Dei non esse infinitam in vniuersali. quæstione vigesima articulo.2.2.pagina.50. secunda secun.par.
Infidelis qui nihil audiuit de pœnis inferni grauiorem pœnam in inferno patietur pro peccato homicidij,quam pro peccato furti.quæstione septuagesimatertia.octauo.c.pagina.ducentesimatrigesima.pri. sec.par.
Infidelis primi motus sensualitatis non sunt peccata mortalia.q. 89.5.o.pag.284.pri.secun.par.
Infidelis peccatum est multo minus, quam peccatum fidelis.quæ septuagesimatertia.8.c pagina.ducentesima trigesima.& quę. 89.5.c.pag.284.pri.secun.par.
Infideles contemnunt fidem,si fidelium defectus cognoscant.q. 10.artic.10.pag.43.secunda secun.par.
Infideles qui nunquam fidem acceperunt conuersi ad fidem non dum ostendunt aliquod signum inconstantiæ circa fidem sicut hæretici relapsi.& ideò non est similis ratio recipiendi de vtrisque.q.11.arti.4.3.pag.49.secunda secun.par.
Infideles habent ignorantiam eorum quæ sunt fidei.q.1.articu.5. 1.pag 7.secunda secun.par.
Infideles qui nunquam fuerunt de fide ecclesiæ, scilcet Iudei & Pagani non reputantur hæretici,licet peruersam habeant fidem:sunt tamen compellendi à fidelibus si adsit facultas vt fidem non impediant vel blasphemiis vel malis persuasionibus & apertis persequutionibus.quæstione decima, articu.8.p. 42.secunda secun.par.
Infideles qui aliquando dimiserunt fidem,scilicet hæretici cogendi sunt ad fidem,non autem alij Pagani,scilicet & Iudæi.quæ. 10.arti 8.pag.42.secunda secun.par.
Infidelium res si ipsi delinquant licet auferre per vim authoritate publica.non autem priuata.quæstione.10.articulo.10. pagi. 43.secund.1.secun par.
Infidelium actiones non omnes sunt peccata,sed aliqui actus eorum sunt boni ex essentiali obiecto vel circumstantia, & placent Deo:nullus tamen eorum est meritorius.quæstio.10.art. 4.pag.39.secunda secun. par.
Infidelium vita est peccatum,quomodo intelligatur.quæstio.10. art.4.1.pag ead.secunda secun.par.
In infidelibus illis qui temporaliter ecclesiæ vel eius membris non subiacent ius auferendi res eorum ecclesia non statuit, licet posset statuere & de iure,& hoc facit ad scandalum vitandum ne nomen domini & doctrina Christi blasphemetur.qu. 10.art.10.pag 43.secunda secun.par.
Infinitum simpliciter, & omnibus modis an sit vnum vel plura. q.10.3.3.pag.& par.ead.
Infinitum numero vel continuitate si daretur esse finitum secundum esse & essentiam & esse comprehensibile à scientia Dei. q.10.3.2.pag.& par.ead.
Infinitum non est substantia sed accidit rebus,ideò sicut multiplicatur secundum subiecta,ita & proprietas eius.quæstio.10. 3.3.pag.& par.ead.
Infinitum esse actu aliquod corpus naturale vel mathematicum est impossibile.q.7.artic.3.pri.par.
Infinitum esse aliquod creatum non inconuenit vt æui duratio. q.10.art.5.ad 4.pri.par.
Infinitum in diuisione inuenitur:sed non in additione. quæsti.7. artic.3.ad 3.pri.par.
Infinitum impotentia esse in intellectu non inconuenit quæ.87. artic.3. ad 2.pri par.
Infinitum repugnat cuilibet speciei magnitudinis.quæst.7.arti. 3.ad.1.pri.par.
Infinitum quare non habet rationem cognoscibilis. quæstio.86. artic.1.ad.1.pri.par.
Infinitum quod secundum quantitatem dicitur materię attribuitur.quæst.7.artic.1.ad 2.pri.par.
Infinitum quomodo sumitur à mathematicis.quæstio.7.articul. 3.ad.1.pri.par.
Infinitum comprehendi non potest ab intellectu creato. quæsti. 12.artic.7.pri.par.
Infinitum secundum formam est maxime cognoscibile: sed non secundum materiam.q.12.arti.1.ad 1.pri.par
Infinitum secundum quantitatem quare non est cognoscibile.q. 14.ar 12.ad.1 & 2.pri.par.
In causis mali non est procedere in infinitum:sed omnia mala in aliquam bonam causam reducuntur ex qua malum sequitur per accidens.q.49.art.8.ad 6.pri.par.
Infinitum duplex & vtrumque definitur. quodli.9.quæstio.1.artic. 1.addi.ad ter.par.
Infinitum per se repugnat ei,quo est esse in actu.ibid.
Infinitum per accidens inuenitur in potentia.ibid.
Infinitum in actu potest facere Deus.ibid.
Infinitum dupliciter dicitur,scilicet,priuatiuè & negatiuè,primũ conuenit quantitati,& est ignotum : secundum conuenit formæ,& est cognoscibile.q.10.3 1.pag.76.ter.par.
Infinitum inquantum huiusmodi à nullo intellectu cognoscitur. q. 10.3.pag.ead.ter.par.
Infinitum vno modo potest esse finitum alio modo. quæst.10.3. 1.pag.ead.ter.par.
Infinitum secundum essentiæ rationem est solus Deus.quęst.10. 3.1.pag.& par.ead.
Infinitum potest dici,& secundum formam,& secundum materiam.quodli.3.q.2.art.3.addi.ad ter.par.
Infinitum est processum in causis finalibus ex quacunque parte, per se loquendo est impossibile,sed in causis per accidens nõ. q.1.4.o.q.4.pri.sec.par.
Infinitum esse processum in causis mouentibus non est possibile q.1.4.c.pag.ead. & par.
Infinitum ratio potest considerari,ideò quodammodo est virtutis infinitæ.q.304.2.p.98.pri.sec.par.
Infinitum.vide Magnitudo.Mutatio.Vniuersale.pri.sec.par.
Infiniti diuersa ratio in angelis & in corporalibus.quęstio.50.ar. 2.ad.4 pri.par.
Infinito simpliciter quo ad omnia nihil potest esse maius,sed infinito secundum aliquid determinatum est aliquid maius extra illum ordinem.q.10.3.3.pag. & par.ead.
Infirmitas in malis voluntariis subiacet potestati hominis : ideò nec tollit,nec diminuit rationem culpæ.quæstio.21.2.3.pagin. 75.pri.sec.par.
Infirmitas animę scilicet peccati ex infirmitate est quando impeditur anima in exequutione propriè operationis propter inor

Universidad de Deusto
Biblioteca

tionem partium ipsius quia,scilicet partes eius ex aliqua passione non subduntur ordini rationis. quæstione.77.3.o.pa. 247.& qu.85.3.4.pag.369.pri.secun.par.
Infirmitas quæ diminuit voluntarium,diminuit peccatum.q.73. 6.c.pag.229.& quæstione.77.6.7.o.pagin.248.& quæstio. 8. 2.c.pag.256.pri.secun.par.
Infirmitas corporis est quando corpus debilitatur vel impeditur in exequutione propriæ operationis propter inordinationem partium ipsius:quia scilicet,non sequuntur ordinem naturæ. q.77.3.c.pag.247.pri.secun.par.
Infirmum membrum dicitur quando non potest perficere operationem membri sani.q.77.3.c.pag.247.pri.secun.par.
Informitas materiæ quomodo intelligitur præcedere eius formationem.q.69.ar.1.pri.par.
Infusio gratiæ requiritur ad iustificationem.quæst.113.2.o. pagi. 197.pri.secun.par.
Infusio.vide citra 92.pri.secun.par.
Ingenitum dupliciter potest significari,scilicet absolute & relatiue.q.33.art.4.ad.3.pri.par.
Ingenium.Velocitas ingenij pertinet ad perfectionem hominis quo ad bene esse eius.q.46.pag.17.pri.secun.par.
Ingratus meretur priuari beneficio.tamen dans beneficium non debet ei subtrahere ne fiat peior.quæstio.107.art.4.3.pagina. 381.secunda secun.par.
Ingratitudo quælibet est peccatum,quia tollit debitum gratitudinis quod est debitum honestatis.quæstione.107.articulo.1.pagina.386.secunda secun.par.
Ingratitudo pertinet ad primam & secundam speciem superbiæ. quæstione 162.articu.4.3.pag.535.secun.secund.partis
Ingratitodo est speciale peccatum ratione contemptus beneficij sed est circunstantia respectu aliorum peccatorum.q.107.arti. 2.pag.386.secunda secun.par.
Ingratitudo est peccatum mortale.& aliquando veniale.qu.107. artic.3.pag.ead.secunda sec.par.
Ingratitudo prouenions ex peccato mortali habet perfectam rationem ingratitudinis,sed prouenions ex veniali habet imperfectam.q.107.art.3.1.pag.387.secunda secun.par.
Ingratitudo non est respectu adiuuantis peccare:quia non confert beneficium.ideo non debetur ei gratiarum actio.qu.107. ar.3.pa.386. secunda secun.par.
Ingratitudo dicitur dupliciter scilicet per solam omissionem actus gratitudinis & per actum contrarium gratitudini.q.107. ar.1.pag.ead.secunda sec.par.
Ingratitudo secundum quam peccata redire dicuntur incurritur ex quolibet peccato:quia omne peccatum est contra Deum, ideò talis ingratitudo non est speciale peccatum.quæsti.107. articulo.2.1.pag.386.secunda secun.par.
In sacra scriptura aliqui laudantur dupliciter vt exempla perfectæ virtutis vt Abraham.& Iacob,& propter indolem virtutis vt Iudith & obstetricet.primi excusantur à mendacio quia figuraliter & propheticè loquuti sunt nō autem secundi,licet verum dixerunt mysticè.qu.110.ar.3.3.p.394.secunda sec.par.
Ingratitudo quid sit.q.88.4.o pag.413.ter.par.
Ingratitudo committitur dupliciter.f.agendo contra beneficium dei,& agendo contra formā beneficij.q.88.2.o.p.412.ter.par.
Ingratitudo secundum quam peccata redire dicūtur, incurritur ex quolibet peccato contra Deum.q.88.4.o.p.413.ter.par.
Ingratitudo quomodo incurratur.q.85.2.2.p.413.ter.par.
Ingratitudo.ver.redeunt.
Ingratitudinis gradus triplex,scilicet non retribuere,dissimulare & pessimus ex negligentia obliuiscisci reddere mala pro bonis reducitur ad primum,vituperare beneficium reducitur ad secundum sed id reputare maleficium,qui tilio.107.artic.2. 3.pag.386.secunda secun.par.
Inhærendi vltimo fini necessitas.q.62.art.8.pri.par.
In lege Dei dantur præcepta contra vitia prudentiæ inquantum sunt contra iustitiam,scilicet astutia,fraus,& dolus.q.56.articu. 2.pag.192.secunda secun.par.
In pertinentibus ad iustitiam omne superfluum dicitur lucrum, & omne minus dicitur damnum:quia iustitia prius fuit exercita & communius exercetur in voluntariis commutationibus in quibus hæc proprie dicuntur.quæstione.56.art.1.3.pag. 196.secunda secun.par.
Iustitia duplex,scilicet illegalis quæ est opposita iustitiæ legali:alia secundum æqualitatem ad alterum, prima est generalis intentione & specialis obiecto,secunda vero est specialis vtroque modo.q.59.art.1.pag.201.secunda secun.par.
Iniustitia semper est ad alterum.qu.59.art.3.2.pag.202.
Iniustitia est circa operationes exteriores.quæstio.60. articu.3. 3.pag.205.secunda secun.par.
Innaturale.vide Delectatio.pri.secun.par.
Inobedientia est duplex generalis,id est, quicunque recessus à præcepto,& specialis,id est, contemptus eius.quæ.104. arti.2. 1.pag.377.secunda secun.par.
Inobedientia omnis formaliter,id est.ex contemptu est peccatum mortale.q.105 art.1.pag.380.secunda secun.par.
Inobedientia non est peccatum in spiritumsanctum nisi sit ei annexa obstinatio.qu.105.art.2.pag.381.secunda secun.par.
Inobedientia est tantò grauior quantò præcipiens est maior, & quantò præceptum est magis intentum. quæstione.105.artic. 2.pag.ead.secunda secun.par.
Innocentes mortui pro Christo in Bethleem, fuerunt martyres. q.26.2.3.pag.181.ter.par.
Innocentes.ver.Herodes.
Innocentia est inexpetabilis.q.89.3.c.pag.414.ter.par.
Innocentia.ver.Ferri.Matrimonium.Pœnitentia.Sacramentum. Christus.
Innocentia.In statu innocentiæ non erat ligamentum rationis ex delectatione in statu coniugali.quæstione.34.1.1. pagina. 104.pri.secun.par.
Impunitas opponitur fortitudini secundum defectum timoris: timiditas autem secundum excessum eius.quæstione.126 artic. 1.pag.444.secunda secun.par.
In principio creauit Deus cœlum & terram,& c.diuersimodè potest exponi.q.61.art.3.ad.3.pri.par.
In principio creauit Deus cœlum & terram: tripliciter exponitur & quare.q.46.art.3.pri.par.
In principio erat verbum vt Plato dixit:quomodo intelligitur.q. 32.art.1.ad 1.pri.par.
Inquisitio.vide consilium.pri.secun.par.
In reliquiis sanctorum non est aliqua virtus vel forma qua fiunt miracula sed fiunt à Deo,vtente eis instrumentaliter.quæstio. 78.art.2.pag.261. secunda secun.par.
In statu perfectionis iunt soli professi solenniter religionem & Episcopi.q.184.art.4 pag.631.secunda secun.par.
Interiores actus virtutum non cadunt sub voto religionis,sed religio ad eos ordinatur vt ad finem. quæstione.186.articulo.7. 1.pag.662.secunda secun.par.
In ingressu religionis recipitur tanta gratia quanta recipitur in baptismo.& remittitur omnis pœna.quæstione.189.articul.1. 3.pag.935.secunda secun.par.
Insensibilitas est vitium quo prætermittuntur necessaria vitæ contra rationem:ideò est peccatum.quæstione.142.articulo.1.pa. 483.secunda secun.par.
Insensibilitas non multum cōtingit,ideò ipsa & omnes eius species oppositæ diuersis speciebus temperantiæ sunt innominatæ & contrariantur temperantiæ & intemperantiæ.quæst.150. artic.1.1.pag.607.secunda secun.par.
In separatis à materia idem est intellectus, & quod intelligitur quomodo habet veritatem.q.87.art.1.ad 3 pri.par.
Insidiæ non propriè sunt fraudes,nec opponuntur iustitiæ nec ordinatę voluntati:ideò licet eis vti in bello iusto vt patet in libro stratagematum.Francorum. quæstione.40.articul.3.pagina.15.secunda secun.par.
Instans primum in angelis intelligitur respondere operationi mentis eius qua se in ipsum cōuertit per vespertinam cognitionem.q.63.art.6.ad.4.pri.par.
Instans vltimū in quo forma prius subiecto inest in his quæ subiacent tempori non est dare:est autem dare vltimum tempus & primum instans in quo forma subsequens inest subiecto.q. 11.7.1.pag.380.pri.secun.par.
Instans,vide Conceptio. Gratia. Liberum arbitrium. Mutatio. Operatio.pri.secun.par.
Instans quomodo detur.quæstione.33.1.3.pag.163.& quæstione. 75.7.1 pag.518.ter.par.
Instans.ver.Motus.Remissio.Tempus.
Instans in duo quælibetcunque signata habent tempus medium, nisi respondeāt motibus non mensuratis ex motu cœli.q.75.7.1. pag.518.ter.par.
Instantanea operatio potest esse ab intellectu & voluntate.quæ. 34.2.c.pag.171.ter.par.
Instantanea mutatio quomodo potest esse q 75.7.c.p.518.3.par.
Instantanea mutatio potest fieri tripliciter.quæstione.75.7.c.pa. 518.ter.par.
Institutio.vide Consecratio.pri.secun.par.
Instructio quadruplex ponitur.quæst.71.4.1.pag 533.ter.par.
Instructio fidei duplex, scilicet catechuminoru circa baptismum & populi Christiani circa missam.q. 83.1.4. pag 401.ter.par.
Instructio tria requirit in doctore, scilicet plenitudinem cognitionis principiorum,conclusionē,& effectuū probationem eorum quæ dicit per argumentum vel per ea quæ sunt diuinæ virtuti propria & conceptionem conuenientem audioribus probationem quantum ad idioma vel sensum. quæstione.111.4.c. pag.371.pri.secun.par.
Instrumentum duplex est.q.72.5.c.pag.282.ter.par.
Instrumentum duplex est,scilicet,animatum & inanimatum.qu. 64.8.1

64.8.1.pag.395.ter.par.
Instrumentum animatum indiget habitu ad operandum,non autem inanimatum,quæstio.72.1.3.pag.55 ter.par.
Instrumentū.ver. Actio.Anima.Baptismus.Docere:Eucharistia. Forma.Gratia.Iustificatio.Meritum.Miracula. Mutatio. Ordo.Passiones.Peccata. Reliquiæ. Sacramenta. Signum. Vas. Christus.
Instrumentum quod agit & agitur indiget habitu, non autem quod solum agitur.q.68.3.2.pag.209.pri.secun. par.
Instrumentum.vide actio Agens pri.secun.par.
Instrumento datur virtus dupliciter ,scilicet quando accipit formam instrumenti,& quando mouetur à principali agente.qu. 62.4.3.p.282.& q.72.3.2.pag.315.ter.par.
Instrumentis pluribus ordinatis ad aliquem effectum , quæ virtus,& quomodo in eis inueniatur.quæstio.62.4.4.pag.282.& q.81.1.1.pag.297.ter.par.
Instrumentalis virtus est incompleta, & virtualis.quæstio.62.4. 0.pag.282.ter.par.
Instrumentalis virtus non est proprie in genere,sed reducitur ad genus & speciem virtutis perfectæ.quæstione.62.4.2. pagina. 282.ter.par.
Instrumentalis virtus non est in subiecto secundum conditionem subiecti,sed secundum conditionem principalis agentis q.63. 5.1.& 2.pag.289.ter.par.
Integritas,titanquilitas animi,decor,& honestas maximè conueniunt temperantiæ inter exteras virtutes.quæstione.141.artic. 2.1.pag.479.secunda sec.par.
Intelligere est operatio existentis in actu per formam cuius ipsa est principium,demonstratio Aristotelis.q.76.ar.1.pri.par.
Intelligere est operatio rei subsistentis in corpore.quæstione.75. art.2 pri par.
Intelligere est propria hominis operatio inquantum est homo.q. 76.art.1.pri.par.
Intelligere est ratiocinari circa veritatem differentia.quæstio.79. art.8.pri.par.
Intelligere & velle non sunt actus designantes processionem alicuius rei distinctæ à Deo.q.41.art.4.ad 3.pri.par.
Intelligere non est absque phantasmate.q.85.art.1.pri.par.
Intelligere non est operatio virtutis organicæ.quæstione.76.art. 1.pri.par.
Intelligere non esse sine corpore quomodo intelligitur.q.75.arti. 2.ad 3.pri.par.
Intelligere rem aliter quam est:quomodo est verum vel falsum. q.85.art.1.ad.1.pri.par.
Intelligere actu aliquid est actu cogitare. quæstione.109.1.3.pag. 576.pri.secun.par.
Intelligibile tripliciter est in intellectu:scilicet in actu,in habitu: & vt ad aliud relatum.q.107.art.1.pri.par.
Intelligibiles relationes in nobis in infinitum procedunt, sed nō in Deo.q.28.art.4.ad 2.pri.par.
Intelligibilia per corporum similitudines intelligimus. quæstio. 1.art.9.pri.par.
Intellectualis natura excedit rationem quo ad modum cognoscendi rationalis verò excedit sensitiuam quo ad cognitionis obiectum.q.5.1.1.pag.19.pri.secun.par.
Intellectualis operationis est duplex principium in intelligente. q.105.art.3.pri.par.
Intellectuale non habet rationem vltimæ differentiæ respectu hominis & angeli:sed potius generis.q.75.ar.7.ad.2.pri.part.
Intellectiuæ partis hominis & angeli differentia penes retardationem inclinationis.q.q. 2.art.6.pri.par.
Intellectus in prima obiecti apprehentione perfectam de re non habet cognitionem:sed successiue.q.85.art.5.pri.par.
Intellectus est in principio sicut tabula rasa & refutatio oppositæ opinionis Platonis.q.84.art.3.pri.par.
Intellectus intelligens rem aliter quam est,est falsus. dupliciter exponitur.15.art 1.ad 3.pri.par.
Intellectus licet sit supra tempus:tamen compositioni & diffinitioni ipsius tempus adiungitur, dum se ad phantasmata conuertit.q.85.art.1.ad.2.pri. par.
Intellectus nosterita se habet in ordine intelligibilium sicut materia in ordine materialium.q.14.ar.2.ad.3.pri. par.
Intellectus noster nō potest plura simul actu intelligere,nisi quę per vnam speciem cognoscit.q.86.art.1.pri.par.
Intellectus noster per speciem intelligibilem infinita cognoscit. q.14.ar.12.pri.par.
Intellectus noster quare apprehendit simplicia per modum compositorum.q.13.ar.12.pri.par.
Intellectus noster quare cognoscit componendo & dividendo cognita quidditate.q.58.art.4.pri. par.
Intellectus noster sicut virtute est infinitus:ita cognoscit infinitum.q.86.art.2.ad 4.pri.par.
Intellectus passiui diuersorum acceptio,scilicet pro appetitu sensitiuo & pro virtute cogitatiua.q.89.ar.2.ad.2.pri.par.
Intellectus per similitudinem obiecti fit in actu:non autem voluntas.q.27.ar.4.pri.par.
Intellectus potentialis dicitur separatus:quia non est actus alicuius organi. & multo magis agens.q.79.art.5.ad 1.pri. par.
Intellectus practicus mouet cum apprehensione particulari.qu 86.art.1.ad.2.pri.par.
Intellectus principiorum quomodo est causa conclusionis & scientiæ.& quomodo non.q.15.ar.5.pri par.
Intellectus quadrupliciter diffinguitur.scilicet agēs,potentialis: in habitu & adeptus.q.79.art. 10.pri.par.
Intellectus quare non potest plura simul intelligere per diuersas species.q.12.art.10.pri.par.
Intellectus quod simul diuersis speciebus eiusdem generis perficiatur ad intelligendum diuersa in actu est impossibile. quæstio. 85.art.4.pri.par.
Intellectum vnum omnium hominum esse:est impossibile.q.79. art.2.pri.par.
Intellectus quomodo dicitur pati:licet intelligere sit eius perfectio.q.79.ar.2. pri.par.
Intellectus reflectens se super actum suū cognoscit actum & speciem vt quod.q.87.ar.3 pri.part.
Intellectus & species intelligibilis intelligens intelligere.& quod intelligitur sit vnum & idem in eo.quæstione.14. articulo. 4.pri.par.
Intellectus speculatiui & practici differentia ex parte finis.q.79, artic.11.pri.par.
Intellectus,voluntas,& natura re in omni creatura differunt.qu. 59.art.2.pri.par.
Intellectus passiuus est intellectus possibilis,& ratio particularis id est vis cogitatiua cum memorativa &imaginativa.quæstio. 51.3.c.pag.178.pri.secun.par.
Intellectus possibilis est in quo est habitus scientię. quæstione 50.4.o.pag.146.pri.secun.par.
Intellectus simul intelligit subiectum & prædicatum inquantum vniuntur in ordine affirmationis vnius,quæstione.113.7.2.pag. 580.pri.secun.par.
Intellectus si absolutè principium & conclusionem consideret diuersa est consideratio.si verò conclusioni propter principia assentit,est vnus actus tantum. quæstione.8.3.c.pagina.31.& qu.12.4.c.pag.42.pri.sec.par.
Intellectus mouet se:quia per hoc quod cognoscit principium reducit seipsum de potentia in actum quo ad cognitionem conclusionum.quęstione.9.3.c pagi. 34.& quæstione.51.2.c.pagi. 149.pri.secun.par.
Intellectus humanus secundum se est supra tempus,sed per accidens subditur tempori.q.11.7.3.pag.308.pri.secun par.
Intellectus penetrat vsque ad rei essentiam:sensus verò sistit circa exteriora accidentia rei.q.31.3.c.pag.100.pri.sec.par.
Intellectus non perficitur per formam lapidis inquantum est talis forma,sed inquantum in ea participatur aliquid simile alicui quod est supra intellectum humanum scilicet lumen intelligibile,vel aliquid huiusmodi.q.3.6.c.pag.15.pri.sec.par.
Intellectus possibilis dicitur locus specierum.quasi species intelligibiles conseruans.q.67.2.c.pag.203.pri.secun.par.
Intellectus cognoscit vniuersale,sensus verò non.quæstione.5.1. 1.pag.19.pri.secun.par.
Intellectus & voluntas sunt diuersæ partes,sed vnius animæ.qu. 55.3.1.pa.107.pri.secun.par.
Intellectus & voluntas sunt naturales proprietates animæ, speciem consequentes.sine quibus anima non potest esse.quæsti. 110.4.4.pag.369.pri.secun.par.
Intellectus est superior voluntate secundum rationem ordinis. q.15.1.c.pag.43.pri.secun.par.
Intellectus præcedit voluntatem inquantum proponit ei suum obiectum:sed voluntas præcedit intellectum secundum ordinem motionis.q.82.3.3.pag.264.pri.sec.par.
Intellectus potest ordinare imperando quod homo velit.quæst. 17.3.o.pagin.54.prima sec.par.
Intellectus mouet voluntatem quo ad determinationem actus ex parte obiecti:sed voluntas mouet intellectum quo ad exercitium actus,cuius principium est ex fine.quæst.9.1.o.pag.32. & quæst.17.1.c.pag.32.& quæst.19.3.3.pag.65.pri.sec.part.
Intellectus prius apprehendit & attingit finem quam voluntas, tamen motus ad finem incipit à voluntate.quæstio.3.4.3.4.p. 12.pri.secun.par.
Intellectus possibilis est in potētia ad esse intelligibile:ideò nihil prohibet in ipso esse habitum,qui est medium inter puram potentiam & actum perfectum.q.50.4.2.pag.147.pri.sec.par.
Intellectus practicus mouitur ab opere exteriori,speculativus verò ab opere interiori.quæst.3.3.2.pag.12.& quæstio.57.1.1.pa. 167.pri.secun.par.
Intellectus.vide Actus obiectum practicum. Verum. Voluntas.

Universidad de Deusto
Biblioteca

pri.secun.par.
Intellectus actio & cuiuscunque creati dependet à Deo quantum ad duo primo inquantum ab ipso habet perfectionem qua agit,sit intelligibile lumen.secundo inquantum ab ipso mouetur ad agendum.q.109.1.c.pag.556.pri.secun.par.
Intellectus visus & iudicium impeditur impedito actu virtutis imaginatiuæ & aliarum virium sensitiuarum.q.33.1.3.pa 107. & q.48.3.c.p g.140.& q.53.1.3.pag.155.pri.secun. par.
Intellectus & voluntatis actus supra se inuicem possunt ferri.q. 17.1.c.pag.12.pri.secun par.
Intellectus practici & vitæ actiuæ finis nõ est cognitio quę quæritur propter seipsam,sed est operatio exterior: speculatiui verò & vitæ contemplatiuæ finis est cognitio quæ quæritur propter seipsam queit.3.5.6.2.pag.12.& quæstio.64.3 c.pag. 91. pri.secun.par.
Intellectus speculatiui accipitur per veram conformitatem intellectus ad rem:sed verum intellectus practici accipitur per conformitatem ad appetitum rectum.q.57.5.3.pag.17.. & q.64.3. c.pag.191.pri.secun.par.
Intellectus actio perficitur secũdum quod res intelligibiles sunt in ipso:sed voluntatis motus consistit in motu ad res.q.66.6. 1.pag.202.& q.86.1.2.pag.271.pri.secun.par.
Intellectus quare non potest plura simul intelligere per diuersas species.quodli.7.q.7.art.2 addi.ad ter.par.
Intellectus agens facit phantasmata intelligibilia.quodli.8. quę. 2.ar.3.addi.ad ter. par.
Intellectus dupliciter aliquid intelligit,scilicet primo,& ex consequenti.quodli.7.q.1.art.2.addi.ad ter.par.
Intellectus intelligit aliquid dupliciter.quodl.. quæstio.5.arti.9, addi.ad ter.par.
Intellectus quod simul diuersis speciebus eiusdem generis perficiatur ad intelligendum diuersa in actu est impossibile. quodl. 7.q.1.art.2 addi.ad ter.par.
Intellectus creatus videns essentiam diuinam potest simul omnia videre quæ per essentiam diuinam videt.ibid.
Intellectus noster nõ potest plura simul actu intelligere,nisi quæ per vnã speciem cognoscit.quodli.7.q.1.ar.2.addi.ad ter.par.
Intellectus habitus secundario potest esse in viribus interioribus sensitiuis,principaliter autem est in intellectu possibili.q. 50.4.3.pag.147.pri.secun.par.
Intellectus donum & fides suut circa principia cognitionis naturalis & gratuitæ.secundum assentiendo, primum penetrando vel capiendo.q.8.art.6.2.pag.34.secunda secun. par.
Intellectus donum pertinet ad vtranque cognitionem speculatiuam & practicam,non quantum ad iudicium, sed quantum ad apprehensionem.q.8.art.6.pag.ead.secunda sec. par.
Intellectus donum correspondet sextæ beatitudini.q.8.articu.7. p.g.ead.secunda sec.par.
Intelligere veritatem cuiuslibet rei est secundũ se amabile,per accidens tamen potest esse alicui odibile.quæstio.15.articulo.1. 3 p.g.57.secunda secun.par.
Intellectus & scientia fidelium consistunt in præceptis legis, & ideò præcepta antecedunt intellectum & scienti in eorum.q. 16.arti.3.pag.58.secunda secun par.
Intellectus & scientia fidelium consistunt in præceptis legis, & ideò non dantur de eis præcepta in decalogo.sed in sequentibus.q.16.ar.1.pag.ead.secunda sec.par.
Intellectus qui est donum spiritussancti est quædam acuta perspectio diuinorum qui vt sic non est pars prudentiæ.q.49.artic.2. 2.pag.176.secunda secun par.
Intellectus nomen sumitur ab intima penetratione veritatis,rationis verò nomen ab inquisitione discursu.q.49.arti.5.3.pa. 177 secunda secun.par.
Intellectus assentit alicui dupliciter,vel quia mouetur ab obiecto per se cognito,vel per aliud,vel per quandam electionem voluntariam.q.1.art.4.pag.5.secunda sec.par.
Intellectus credentis determinatur ad vnum non per rationem, sed per voluntatem.q.2.art.1.3.pag.12.secunda secun.par.
Intellectus & scientia quantum ad maiorem manifestationem excedunt fidem,non autem quantum ad certitudinem inhæsionem q.4.art.8.3.pag.25.secunda secun.par.
Intellectus angeli ante confirmationem & hominis ante peccatum,etsi nõ erat obtenebratus culpa vel pœna, obscurus erat tamen in comparatione ad immensitatem diuini luminis,q. 5.arti.1.2.pag.26.secunda secun.par.
Intellectus vt dicit lumen supernaturale ad cognitionem est vnum de septẽ donis spiritussancti.q.13.ar.1.p.84.secũda se.par.
Intellectus donum est principaliter speculatiuum, secundario autem practicum.q.8.art.3.pag.31.secunda secun.par.
Intellectus donum non solum se extendit ad intelligibilia æterna & necessaria,sed etiam ad regulas humanorum actuum.q. 8.ar.3.2.pag.ead.secunda secun.par
Intellectus donum est semper in omnib.existentibus in gratia, nec vnquam se subtrahit circa necessaria:sed in aliis.q.8.ar.6. pag ead.secunda sec.par.
Intellectus donum non est nisi in existente in gratia.q.8.artic.5. pag.31.secunda sec.par.
Intellectus non attingens ad rationem doni potest esse in nõ habente gratiam.q.8.ar.5.1 pag.ead:secunda secun. par.
Intelligentia prophetica & donum intellectus differunt inter se. q.8.art.5.2.pag ead secunda secun.par.
Intellectus importat quandam perceptionem veritatis, fides autem assensum ad veritatem.q 8 art.5.p.e.secunda sc.par.
Intellectus dono homo habet rectam existimationem de vltimo fine quod conuenit omni & soli habenti gratiam gratum facientem q.8.art.5.pag ead.secunda secun.par.
Intellectus donum est ad capiendum diuina quorum iudicium est doni sapientiæ sicut doni scientiæ respectu creaturarum, & consilium est respectu singularium operum quæstio.8.arti. 7.pag.34.secunda secun.par
Intellectus agens est sua actio:habet intelligi talis prædicatio per concomitantiam & non per essentiam.1.54.art.1.ad.1.pri. par.
Intellectus agent & possibilis quare necessario ponuntur in nobis.q.54.art.4.pri.par.
Intellectus agens quomodo operetur circa phantasmata.quę.85. ar.1.ad.4.pri.par.
Intellectus angeli & hominis,genere non differunt.quæst.79.ar. 8.ad 3.pri.par.
Intellectus angeli hominis & Dei differentia existendi in actu vel in potentia.q.79.art.1.pri.par.
Intellectus angeli quomodo semper est in actu respectu cõnaturalium speciei & in potentia:quia quæ naturaliter cognoscit non semper considerat.q.58.art.1.pri.par.
Intellectus creatus quam habet proportionem ad Dei cognitionem.q. 2.art.1.ad.4.pri.par.
Intellectus creatus quomodo potest eleuari ad ea quæ excedunt suam naturam.q.12.ar.4.ad 3.pri.par.
Intellectus discursus modus essendi.q.79.ar.6.ad 3.pri.par.
Intellectus diuinus mensura est nostri intellectus veritatis.quæ. 21.art.1.pri.par.
Intellectus diuinus vt se intelligat non intelligit alia. quæst.14.ar. 2.ad 3.pri.par.
Intellectus dupliciter est potentia.q.54.art.1.pri.par.
Intellectus est in actu per speciem intelligibilem ad quam consequitur inclinatio quæ est voluntas.q.19.art.1.pri.par.
Intellectus est simplicior & abstractior voluntate simpliciter & absolutè.q.82.art.3.pri.par.
Intellectus & voluntas sunt potentiæ naturales,& consequuntur naturam animæ de necessitate.q 18 1.c.3.4.pag.115.ter.par.
Intellectus est supra tempus, quod est numerus motus,&c.q.85. art.4.ad.1.pri.par.
Intellectus & æstimatiuæ comparatio in cognoscendo respectu cognitionis sensus.78.arti.4.ad.4.pri.par.
Intellectus & sensus conuenientia & differentia:respectu obiecti in patiendo.q.75.art.3.ad 2 pri.par.
Intellectus & sensus in actu,sunt intellectum & sensatum in actu q.55.art.1.ad 2.pri.par.
Intellect⁹ & voluntas tãtũ ista sũt in angelis.q.79.ar.1.ad 3.pri.par.
Intellectus & voluntatis differentia tendendi in propria obiecta quę 16.art.4.pri.par.
Intellectus & voluntatis perfectio in quo consistit quæst.59.art. 3.ad 2.pri.par.
Intellectus & voluntatis solum anima & subiectum,sensitiuarum verò virium coniunctum.q.77.art.8.pri.par.
Intellectus imaginationis & sensus differentia in rerum apprehẽsione.q.57.arti.1.ad 2.pri.par.
Intellectum agentem necessitas ponendi est propter abstractionem specierum a phantasmatibus.q.79.art.3.pri.par.
Intellectum est vnum tantum,& non plura plurium intellectuũ. q.66.art.2.ad 4.pri.par.
Intellectum secundum suam speciem est perfectio intelligẽtis. q. 14.art.5.ad 2. pri.par.
Intelligentia non potest aliam producere intelligentiã neq; agens naturale aliquam naturam absolutam.q.45.art.5.ad 1.pri. par.
Intemperatus vide incontinens.pri.secun. par.
Intemperantia est maximè vituperabilis.quæstio.142. articu.4. pag.490.secunda secun.par.
Intemperantia dicitur puerile peccatum propter tria.q.142.arti. 2.pag.484.secunda secun.par.
Intemperantię maximum remedium adhibetur non immorari circa consideranem singularium.quęstione 142.articulo. 3.pag.484.secunda secun.par.
Intendere est in aliud tendere:quod est mouentis & moti.q.12 5. c.pag.43.pri.secun.par.
Intendere finem propriè quod est mouentis,non cõuenit brutis sed solùm vt est moti ab alio.q.12.5.0.pag.ead.& par.

Intentio

Intentio dicitur clamor ad Deum, quia Deus est intentionis cognitor vel quia cùm oramus intentionem ad Deum dirigimus q.12.1.pag.42.pri.secun.par.
Intentio finis & voluntas eius quod est ad finem propter finem sunt vnus & idem motus: non autem si ferantur in vtrumque absolutè.q 8.3.c.pag.31.& q.12.4.c.pag.42 pri.sec.par.
Intentio est semper sit finis, non tamen semper est vltimi finis.q. 12.4.1.c.pag.43 pri.sec.par.
Intentio potest esse simul ad plura ordinata adinuicem, & etiã ad non ordinata adinuicem.q.12.3.c.pag.42.pri.sec.par.
Intentio potest esse bona,& voluntas mala.non autem econuerso:sed quantum est mala intentio tantùm est mala voluntas. q.19.8.3.pag 67.pri sec.par.
Intentio dupliciter se potest habere ad voluntatem scilicet vt præcedens siue causalis,& vt concomitans. primo modo bonitas voluntatis ex intentione finis dependet.non autem secundo modo nisi retorqueatur.q.19.7.c.pag.66.pri.sec.par.
Intentio non est per se ad malum,sed per accidens ad vitandum, aliud malum vel ad consequendum aliud bonum. qu.72.1.c. pag.121.& q.73.1.2.pag.159.pri.secun.par.
Intentio peccantis dat speciem peccato. quæst.72.1.8.c.pag.211. & 226.pri.secun.par.
Intentio vnius animæ non potest esse nisi vna,ideò si aliquid ad se trahit totam intentionem animæ vel magnam partem eius non compatitur secum aliquid aliud quod magnam attentionem requirat.quæstion.37.1.c.pag.126.& quæstio.77.1.c.pag. 245.pri.secun.par.
Intentio.vide Anima.Electio.Voluntas.pri.sec.par.
Intentio propriè est actus voluntatis præsupposita ordinatione rationis ordinantis aliquid in finem.quæstione.12..0.pag.42. pri.secun.partis.
Intentio nominatur oculus, quia cognitionem præsupponit.q. 12.1.1.pag.ead.& parte.
Intentio dicitur lumen, quia manifesta est intendenti. quæ.12.1. pag.ead.& parte.
Intentio quæ requiratur ad perfectionem sactamentorum.q.64. 6.0.pag.295.ter.par.
Intentio est necessaria in baptizante.q.66.8.3.pag.307.ter.par.
Intentio ministri peruertitur dupliciter, scilicet respectu sacramenti,& respectu sequentium ad sacramentum.prima tollit veritatem sacramenti,non autem secunda.quæstio.64.10.0.pag. 297.ter.parte.
Intentio ecclesiæ expressa in forma sacramenti sufficit ad perfectionem eius nisi contrarium exprimatur exterius. quæst.64. 8.2.pag.295.ter.par.
Intentio quæ sit necessaria baptizandis. q.68.7.0.& 8.3.& 9.1.& 12.2.pag.320 & q.80.2.1.pag.4-9.ter.par.
Intentio.ver.Baptismus.Peccatum
Intentionis & voluntatis quantas est duplex,scilicet ex parte obiecti & ex intentione actus,secundo modo coæquantur in bonitate & malitia formaliter & non materialiter,nõ autem primo modo propter disproportionem & propter impedimenta actus exterioris.q.19.8.0.pag.67.pri.sec.par.
Intentionem habens suscipiendi baptismum quomodò illum cõsequatur.q.68.2.0.pag.317.ter.par.
Interpretatio,Nulla ratio iuris patitur, vt quæ pro salute hominum introducuntur ea nos duriori interpretatione contra ipsorum commodum perducamus ad sequelarum.quæst.86.6. c.pag.304.pri.secun.par.
Intinctus.ver.Eucharistia.Christus
Inuiditas est peccatum,quia causatur ex defectu amoris,vel rationis,vel ex superbia.q.126.art.1.pag.443.sec.secun.par.
Inuestiri dicitur Canonicus per librum,Abbas per baculum,Episcopus per annulum.q.62.1.c.pa.279.ter.par.
Inueniens aliquid quod de propinquo fuit alicuius non habẽtis illud pro derelicto,tenetur ad restitutionem:non autem si nũquam fuerit alicuius vt gemmæ & littore, vel tantùm antiquitus vt thesauri,sed conceduntur occupanti:tamen secundum leges ciuiles medietas debetur domino agri. quæst.66.art.5.2. pag.336.sec.secun.par.
Inuestigatio naturalis rationis non sufficit humano generi ad cognitionem diuinorum,neque ad cognitionem eorum quę naturaliter cognoscuntur.q.2.art.4.pag.14.sec.secun.par.
Incitem vide Intentio.pri.sec.par.
Inuidia est tristitia de bono alterius inquantum æstimatur imminuere gloriam propriam.q.36.art...pag.139.sec.par.
Inuidia præcipuè est in bonis in quibus est gloria & honor.quę. 36.artic.1.pag.ead.sec.secun.par.
Inuidia non est inter multum inæquales, sed ad illos tantùm quibus potest quis se æquare vel præferre. q.36.artic.1.2.pag. 139.sec.secun.par.
Inuidia quælibet est peccatum non autem omnis zelus qui propriè est tristitia de eo quod deest nobis non alii.q.36.artic.2. pag.140.sec.sec.secun.par.
Inuidia secundum genus suum est peccatum mortale:tamen primi motus sunt peccata venialia,& sunt etiam in vitis perfectis q.36.art.3.pag.142.sec.secun.par.
Inuidia contrariatur duabus virtutibus quia habet duo obiecta scilicet principale, id est,bonum & proximum.primò contrariatur misericordiæ:secundò autem nemesi. quæst. 36.artic.3. pag.ead.sec.secun.par.
Inuidia est vitium capitale cuius sunt quinque filiæ,odiũ,fusurratio detractio,exultatio in aduersis, & afflictio in prosperis.q. 36.art.4 pag.143.sec.secun.par.
Inuidia ad proximũ est mater odij:primò ad proximum: consequenter ad Deum.q.34.art 6.2.pag.135.sec.secun.par.
Inuidia vt plurimum nascitur ex superbia. quæstio 36.articu.4.1. pag.143.sec.secun par.
Inuisibilia Dei altiori modo quantùm ad plura percipit fides, quam ratio naturalis ex creaturis. quæst.2 articulo 3.3.pag. 13.sec.secun.partis.
Inuoluntarium secundum quid est quod fit per metum, sed voluntarium est simpliciter.q.6.6.0.pag.16.pri.secun par.
Inuoluntarium non causat concupiscentiam. quæstio.6.7.0.pag. 20.pri.secun.par.
Inuoluntarium causatur per violentiam in rebus cognoscentibus sed in carentibus cognitione ipsa violentia causat innaturale. q.6.5.0.pag.25.pri.sec.par.
Inuoluntarium non causatur per violentiam quantùm ad actum voluntatis elicitum,sed solum quantùm ad actum imperatum q.6.4.c.& 5.1.pag.ead.& par.
Inuoluntarium opponitur voluntario. quæstione 6.5.1.pag.16. pri.secun.par.
Inuoluntarium.vide Ignorantia Nolo.Non velle.Violentia.Voluntarium.pri.secun.par.
Ioannes Baptista fuit terminus veteris legis:& initium nouæ. q. 38.2.1.pag.129.ter.par.
Ioannes Baptista pertinet ad testamentum nouum.quæ.38.1.2. pag.189.ter.par.
Eius exultatio in vtero matris non fuit ab eo per liberum arbitrium eius.sed fuit à Deo, ideò miraculosa. quæst.27.6.0.pag. 148.ter.parte.
Eius tota vita fuit præparatoria ad Christum. quæst.38.2.1.pag. 187.ter parte.
Ioannes euangelista prædiligebatur à Christo propter multa.q. 45.3 c.pag.215.ter.par.
Ioannes Baptista fuit maior propheta Moyse & ceteris prophetis veteris testamenti.q.17.4.art.4.3.pag.619.sec.secun.par.
Ioannes non ignorauit mysterium incarnationis quando dixit, Tu es qui venturus es, an alium expectamus. quæst.2.artic.7. 2.pag 16.sec.secun.par.
Iocunditas dicitur à quibusdam specialibus lætitiæ signis vel effectibus.q.31.3.3.pag.99.pri sec.par.
Ioseph vir Mariæ semper fuit virgo. quæsti.28.3.5.& 4.c.31.pag. 152.ter.parte.
Iperdulia ver.Adoratio.
Irasci sibipsi proprie & per se non contingit, sed metaphoricè: sicut nec iustitiam nec iniustitiam sibipsi quis facit nisi metaphoricè.q.46.7.2.pag.136.pri sec.par.
Iracundus ex appetitu vindictę primo turbatur in corde.secundò in verba contumeliosa prorumpitur.tertiò procedit ad facta iniuriosa.q.72.7.c.pag.225.pri.sec.par.
Iracundia est excessus iræ:ideo est vitium oppositum mansuetudini.q.157.art.1.3.pag.356 sec.secun.par.
Irascibile & concupiscibile in diuersa & distincta principia reducuntur.q.81.art.2.pri.par.
Irascibile & concupiscibile non respiciunt boni vniuersalem rationem:sed solùm delectabilis & repulsiui quæstione 82.artic. 3.prima parte.
Irascibile datum est animalibus vt tollantur impedimento quibus concupiscibile in suum obiectum tendere prohibetur. q. 23.2.pag.79.pri.secun.par.
Irascibilis.vide Lex.pri.secun.par.
Irascibilis actus inquantum est naturalis homini inquantùm est secundum rationem, sed inquantùm est præter ordinem rationis est contra naturam hominis.quæstio.158.artic.2.pag. 511.sec.secun.par.
Irascibilis potius denominatur ab ira quam ab aliis passionibus quia est notior,scilicet quia est effectus & terminus earum.q. 46 art.2.pag.185 sec.secun.par.
Irascibilis dupliciter sumitur,scilicet propriè,id est appetitus sensitiuus & impropriè, id est voluntas. quæstio.162.artic.3.pag. 574 sec.secun.par.
Ira est passio quodammodo composita ex contrariis passionibus. q.46.2.c.pag.134.pri sec.par.
Ira non est passio generalis per prædicationẽ, neque per causam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sed per concursum multarum passionum ex quibus causatur. q.48.1.c.pag.ead.& parte.
Ira est quodammodo cum ratione. quæst.46.4.0.& 1.c.pag.135. pri.secun.partis.
Ira audit aliqualiter rationem sicut nuntiantem quod iniuriatum est.sed non perfectè, quia non obseruat regulam rationis in rependendo vindictam.quæ.46.4.3.5.1.6.c.pag.ead.& 136. pri.secun.partis.
Ira componitur ex tristitia & desiderio, non sicut ex partibus, sed sicut ex causis.q.46.3...pag.ead.& par.
Ira quò ad suum formale habet principium à ratione: sed quò ad suum materiale impedit iudicium rationis.q.48.5.1.3.4.c.pag. 140.pri.secun.par.
Ira si eius motus tendat in proximi nocumẽtum quod ex genere suo est mortale erit ex genere suo peccatũ mortale, nisi propter imperfectionem actus.si vero nocumentum illud esset veniale ex genere suo,non erit peccatum mortale quantuncunque sit diuturna nisi per accidens.q.88.5.1.pag.281.pri.sec.par.
Ira non est concupiscibilis: sed in irascibili.quæ.46.3.0.pag.134. pri.secun.partis.
Ira est in animalibus brutis inquantũ naturali instinctu per imaginationem mouentur ad aliquid simile operibus rationis. q. 46.4.2.7.1.pag.134.pri.secun.par.
Ira non est in Deo secundum passionem animi,sed secundum iudicium iustitiæ:prout vult vindictam facere de peccato. q.47. 1.1.pag.138.pri.sec.par.
Ira acciditur ex malo difficiliam inisecente. quę.23.3.c.pag.80. pri.secun.partis.
Ira semper est propter aliquid contra se factum. quę.47.1.0.pag. 137.pri.secun.partis.
Et eius causa est duplex.f.secundum habitudinẽ ad motiũ iræ ex parte dispositionis.primò causa iræ est excellentia.secundò est defectus.q.47.3.0.pag.139.pri.sec.par.
Ira est cum ratione nuntiante iniuriam: non autem precipiente vindictam q.46.4.1.3.pag.135.pri.sec.par.
Ira causatur ex contrarijs passionibus.f.à spe & tristitia, ideò includit in se contrarietatem.q.46.1.2.pag.134 pri.sec.par.
Ira non potest habere contrarium. q.23.3.0.& 4.0.pag.80. & q. 46.1.2.pag.134 pri.sec.par.
Ira magis traducitur à parentibus in filios,quàm concupiscentia. q.45.c.pag.135.pri.sec.par.
Ira est minus naturalis, quàm concupiscentia ex parte obiecti & similiter ex parte subiecti consideratisecundum naturam generis:sed est econuerso si consideretur subiectum secundum naturam speciei aut individui.q.46.5.0.pag.135.pri.sec.par.
Ira vide Audacia.Fatue.pri.sec.par.
Ira dicitur tripliciter,scilicet habitus vel actus vitij oppositi mansuetudini:secundo voluntas vindictæ, tertiò passio. q.158.art. 8.pag.558.sec.secun.par.
Ira duplex,scilicet per zelum, id est, secundum rationem, & ira per vitium,id est,contra rationem. q.158.art.1.pag.552. secun. secundæ partis.
Ira est inordinata dupliciter,scilicet ratione appetibilis,& ratione modi.q.158.art.4.pag.554.sec.secun.par.
Iræ gradus triplex,scilicet in corde,ore,& opere.quæst.158.art.5. 3.pag.556.sec.secun.par.
Ira secundum rationem rectam est passi laudabilis quæ autem est contra rationem in plus vel minus est peccatum. quæst.53.art. 8.pag.558.sec.secun.par.
Ira est semper aliquid cum ratione. quæstio.53.artic.6.1.pag.188. sec.secun.par.
Ira est ianua omnium vitiorũ per accidens.f.impediendo rationem,per se respectu aliquorum vitiorum. quæst.158.artic.6.3. pag.557.sec.secun.par.
Ira contra rationem ex parte obiecti semper est peccatum mortale nisi desit conatus vel nisi de re parua, non autem ratione modi nisi sit contra charitatem. quæst.158.artic.3.pag.553. secun.secundæ partis.
Ira est vitium capitale, non autem odium. quæst.158.artic.6.pag. 557.sec.secun. partis.
Ira sequitur magis complexionem corporis,quàm concupiscentia propter velocitatem cholerę ad iram: ideò promptius insurgit ira quàm concupiscentia. quæstio.156.artic.4.pag.549. secun.secundæ partis.
Ira causatur ex accidente extrinseco,scilicet ex læsione:sed concupiscentia delectabilium causatur ex causa naturali:ideò conc upiscentia diuturnior est & communior & requirens principaliorem virtutem,licet ira maiorem impetum habeat.q.141.art. 7.2.pag.483.sec.secun.par.
Ira maximè facit perturbationem corporalem circa cor, ita vt etiam ad exteriora membra derivetur. quæst.46.artic.3.3.pag. 166.sec.secun.par.
Ira consequitur audaciam:& est quidam effectus eius.q.25.3.c.2.3.pag.85.pri.secun.par.
Ira insurgit ex tristitia tracta.q.46.1.c.pag.134. & q.47.3.c.pa.13 & q.48.1.c.pag.139 pri.secun.par.
Et eius mortuum est sola paruipensio vel despectio. quæst.47.1. 0.pa.138. pri.secun.par.
Et ira iniuriantis prouocat qui tacet: quãdo videtur ex contẽptu tacere quasi paruipendens.q.47.1.4.pag.ead.& parte.
Et eam causant rationẽ paruipensionis obliuio, exultatio in infortunijs,denuntiatio tristium,& impedies aliquem à sui propositi assequutione.q.47.2.3.pag.ead.& par.
Et etiam eam prouocant ludus,risus,festum,prosperitas consummatio operum,delectatio non turpis,& spes inquantũ faciunt hominem despici,non autem inquantum impediunt tristitiam q.47.3.3.pag.139.pri.sec par.
Ira per tempus diminuitur,sicut & causa eius.f.memoria iniuriæ illatæ.q.48.2.2.pag.140.pri.sec.par.
Ira non sequitur,sed solũ tristitia si fuerit multum excellens persona quę lesit:quia ira præsupponit tristitiam desiderii spem & audaciam puniendi. q.25.3.c.pag.40.& q.45.4.c.pag.133.& q.46.1.c.pag.134.pri.secun.par.
Ira est magis ad amicos & ad minores despicientes: quia magis indigna videtur eorum despectio. q.47.4.c.3. pag.139.prima secundæ partis.
Ira est tantum ad eos ad quos est iustitia & iniustitia. qu.46.7.0. pag.136.pri.secun.par.
Ira in homine est ad res irrationales & inanimatas ex sola imaginatione nuntiante læsionem, non autem ex ratione. q.47.7.1. pag.ead.& parte.
Ira cessat ad grauiter læsos ratione eius quod in ira desideratur: quia malum eorum excedit mensuram iustæ retributionis, nõ autem cessat quantum ad intensionem desiderij.q.46.7.1.pag 136.& q.47.4.2.pag.139.pri.sec.par.
Ira cessat ad mortuos, quia non possunt dolere quod maximè quærunt irati,& videntur ad vltimum malorum peruenisse. q. 47.7.1.pag.136.& q.47.4.2.pag.139.pri.sec.par.
Ira maximè facit perturbationem corporalem circa cor: ita vt etiam ad exteriora membra deriuetur.q.48.2.3.c.& 4.0.pag. 140.pri.secun.par.
Ira multa signa & effectus ostẽdit:qui sunt cordis palpitatio,corporis tremor,linguæ præpeditio,faciei ignitio,oculorum exasperatio,notorum irrecognitio,& irrationabilis clamor. q.48. 2.4.c.pag.140.pri.secun.par.
Ira causat feruorem sanguinis & spiritus circa cor: quia non fit per modum retractionis cui proportionatur frigus,sed per modum insequutionis cui proportionatur calor. quæstio.48.2.0. pag.eadem.& parte.
Et eius feruor est cum amaritudine: quia tendit ad punitionem contrarij,& assimilatur calori ignis & cholerę:sed feruor amoris est cum dulcedine & lenitate, & assimilatur calori aëris & sanguinis.q.48.2.1.pag.ead.& par.
Ira auget audaciã:quia irati redduntur prõpti & audaces ad inuadendum.q.44.1.1.pag.130.& q.45.1.3.pag.133.pri.sec.par.
Ira vt est in spe aut cogitatione vindictæ causat delectationem: sed delectatio perfecta de vindicta realiter præsenti totaliter excludit tristitiam,& motum iræ quietat. quæstio.48.1.0.pag. 139.pri.secun.partis.
Ira inter cæteras passiones manifestius impedit iudicium rationis.q.48.3.0.pag.140.pri.sec.par.
Ira causat taciturnitatem ex parte rationis.& ex parte perturbationis rationis.q.48.4.0.pag.ead.& par.
Ira primum diminuitur, si ictus alicui irascitur postmodum alteri.& præcipuè si ad secundum fuerit maior. quæstio.48.2.3. pag.ead.& parte.
Ira quæ totaliter aufert visum rationis,si à principio fuerit voluntaria imputatur actus ad peccatum:quia est voluntarius in sua causa.q.77.7.c pag.249.pri.secun.par.
Ira non est grauior odio ratione eius quod desideratur:sed ratione intentionis desiderij.q.46.8.0.pag.135.pri.sec.par.
Ira semper respicit duo obiecta scilicet vindictam & nocentem. sed amor & odium quandoque respiciunt vnum obiectum tantum.q.46.2.0.& 3.c.pag.134.pri.sec.par.
Ira respicit vindictam sub ratione boni,& nocentem sub ratione mali, sed vtrũque obiectum amoris est bonum, odij autem malum.q.46.1.3.6.c.pag.ead & par.
Ira crescit in odium,non quod eadem ira numero fiat odium per inueteterationem, sed quia per diuturnitatem causat odium.q. 46.3.2.pag.ead.& parte.
Ira est ad particulare odium vt est in parte sensitiua potest esse ad naturam vniuersaliter, non autem ad vniuersale: sed vt est in parte intellectiua potest esse ad vniuersale, & ad naturam cui intentio vniuersalitatis attribuitur. qu.29.6.0.pag.95.& q.46. 7.3.pag.136.pri.sec.par.
Ira causatur ex commotione animi propter læsionem illatam, odium
odium verò est hominis dispositione. ideò est permanentius & insanabilius.q.46.6...& ...3.pag.136 pri.sec.par.
Ira magis agit sine misericordia quàm odium quantum ad intentionem desiderij.sed econuerso est quantum ad id quod desideratur.q.46.6 1.pag.ead.pri.sec.par.
Ira inter cæteras passiones magis impedit vsum & iudicium rationis.q.157 arti.4 pag.552.sec.secun.par.
Ira & inuidia causant inconstantiã perseuerando rationem ad aliud:sed luxuria totaliter extinguendo lumen rationis. qu.53. art.6 pag. 88.sec.secun par.
Ira est lenior quàm inuidia ratione appetibilis. & hæc quàm odium. sed econuersò ratione modi.quæst.158.artic.4.pag.554. secun.secundæ partis.
Ira operatur cum tristitia:concupiscentia vero delectabiliter, sed ira est minus pœnitibilis:quia plus habet de ratione. qu.156. arti.4.pag.549.sec.secun par.
Ira duplex,scilicet per zelum, id est, secundum ordinem iustitiæ, & per vitium,id est contra rationem.prima est laudabilis, secunda est cum peccato,prima fuit in Christo, nõ autem secunda.q.45.9.0.pag.97.ter.par.
Ira causatur ex tristitia illata.q.45.9.c.pag.97.ter.par.
Ira appetit nocere propter læsionem tantum cum mensura & vt sciatur,odium verò propter cõtrariam dispositionem infinitè non tantum vt sciatur.q.41.art.2.pag.152.sec.secun par.
Ira respicit bonum iustitiæ,concupiscentia verò bonum delectabile vel vtile.q.23.2.9.8.pag.558.sec.secun par.
Ira est subiectiuè in irascibili.q.162.arti.3.pag.574.se.sec.par.
Iræ gradus sunt tres:qui distinguuntur secundum effectum iræ. q.46.8.3.pag.137.pri.sec.par.
Iræ & odij obiectum est idem subiectò sed non ratione, quia ira appetit malum alicuius sub ratione boni, odium verò sub ratione mali. q.46.6.7.c.pag.136.& q.47.1.2.c.pa.138.pri.se.par.
Iræ opponitur mitescere negatiuè vel priuatiuè, non autem contrariè.q.23.3.c.pag.80.pri.sec.par.
Iræ species sunt tres.f.scil,id est acuta mania, id est mauens & furor.q.158.art.3.pag.553.sec.secun.par.
Iræ filiæ sunt sex,rixa,tumor,mentis contumelia,clamor,indignatio,& blasphemia.q.158.art.7.pag.557.sec.secun.par.
Iræ defectus in voluntate vel in appetitu sensitiuo contra rationem semper est peccatum.q.158.art.8.pag.558.se.sec.par.
Iræ effectus & signa sunt quinque.f.palpitatio cordis:tremor corporis,inflammatio faciei, exasperatio oculorum & clamor irrationalis.q.158.art.4.pag.554.sec.secun.par.
Iræ resistere & pugnare contra iram est difficilius ad horam propter impetum eius quã contra delectationem & concupiscentiam:sed econuersò propter maiorem continuitatem. qu.156. artic.1.pag.542.sec.secun.par.
Iræ contrariatur aliquod vitium,scilicet inordinata remissio iræ, sed non apparet quia est innominata. q.158.artic.8.pag.558. sec.secun.partis.
Iræ non opponitur mansuetudini nisi secundum quod ira est inordinata.q.157.artic.1.3.pag.550.sec.secun.par.
Iræ magis opponitur mansuetudo quàm defectui eius: ideò vitium oppositum mansuetudini nominatur ira ad quam refrenandam principaliter mansuetudo ordinatur. q.157.artic.2.2. pag.ead sec.secun. par.
Ira appetit malum alicuius sub ratione instæ vindictę odium sub ratione mali, inuidia sub ratione propriæ gloriæ. q.34.art.1.3. pag.136.sec.secun.par.
Irati redduntur prompti & audaces ad vindictam,quia in eis cõgregatur spiritus & calor circa cor.quæstione.44.1.1.pag.130. pri.secun.partis.
Irrationale.vide Ira.Lex.pri.secun par.
Irregularitas nõ sequitur culpã: sed factum propter aliquem defectum sacramenti.q.20.5.q.pag.74 pri.sec.par.
Irregularitas in veteri lege erat quædam corporalis immunditia. q.103.2.c.pag.337.& q.107.2.3.pag.351.pri.sec.par.
Ironia est vitium quo quis asserit minora de se quam credit,ideo semper est peccatum,tamen leuius vt plurimum quàm iactantia.q.113.art.1.pag.393.sec.secun.par.
Ironia & iactantia circa idem scilicet circa conditionem personæ mentiuntur verbis vel quibuscunque signis.q.113.articu.2. pag.400.sec.secun.par.
Iterati.ver. Aqua.Baptismus. Cathecismus. Exorcismus. Pœnitentia.Sacramentum.ter.par.
Iudæus.vide Eunuchus.Lex.vetus.pri.secun.par.
Iudæi non intelligebant præcepta decalogi. q.102.6.7.pag.336. & quæstio.107.1.c.2.4.& 3.2.pag.351.& quæst.108.2.4.& 3.1. 2.4.pag.355.pri.secun.par.
Iudæi quando præcepto Dei tulerunt AEgyptiorum spolia non fuit furtum.quia hæc eis debebantur ex sententia Dei.q 94.5. 2.pag.277.& q.100.8.3.pag.118.pri.sec.par.
Iudæi erant proni ad idololatriam propter generalem consuetudinem gentium q.100.7.4.pag.317.pri.sec.par.
Iudæi crudeles erant & ad auaritiam proni. quæstio.105.1.2.pag. 342.pri.secun. par.
Iudæi sunt serui principum seruitute ciuili,quę non excludit ordinem iuris naturalis vel diuini.q.68.10.2.pag.323.ter.par.
Iudæi si nullo modo acceperunt fidem non sunt cogendi ad fidẽ, secus autem si aliquando fidem acceperunt.q.10.artic.8.2.pag. 43 sec.secun par.
Iudæi dabant decimales prædias, non autem personales.qu.87. art.1.pag.303.sec secun.par.
Iudæi dabant tres decimas ex præcepto Dei. primas ministris sicut & nunc, secundas in sacrificia quæ celebrantur,tertias pauperibus quæ nunc plus debentur.q.87.art.1.4.pa 302.se sec.par.
Iudæis fuit concessum vt ab extraneis acciperent vsuram nõ quasi licitum sed permissum ad maius malum vitandum.q.77.art. 1.2.pag.266.sec.secun.par.
Iudæorum tribus sacerdotalis & regia,quomodò coniungantur. q.31.1.1.pag.15.ter.par.
Iudæorum principes cognouerunt Christum esse Messiam: sed non cognouerunt diuinitatem eius nisi per coniecturas. q.47. 5.0.& 6.c.pag.228.ter.par.
Iudæorum facta erant figuralia.q.65.1.2.pag.302.ter.par.
Iudæorum populus electus erat vt ex eo Christus nasceretur,ideò oportuit totum eorum statum esse propheticum & figuralem. quæst.100.12.c.pag.321.& q.104.2.2.pag.340.& quæ.114.10.1. pag.388.pri.secun.par.
Iudæorum bella & gesta exponuntur mysticè: non autem Assyriorum vel Romanorum, quamuis longe clariora secundum homines fuerint.q.104.2.2.pag.340 pri.sec.par.
Iudæorum communis status semper sub lege in prosperitate fuit quandiu legem obseruabant:& statim declinantes à præceptis legis,in multas aduersitates incidebant. quæst.99.6.3.pag.312. prima.secun partis.
Sed aliquæ personæ iustitiam legis obseruantes in aliquas aduersitates incidebant,vel quia iam erãt spirituales effectu,vel quia opera legis exteriùs implentes,cor habebant in temporalibus desixum.q.99.6.3.pag.312.pri.sec.par.
Iudicabit Christus vt homo non Deus pater. qu.88.artic.1.addit. ad ter.partem.
Iudicabunt perfecti viri cum Christo non ex propria authoritate sed Christi sententiam in aliorum notitiam ducendo,ibid.
Iudicamus aliquid ratione & syndaresi naturaliter.q.79.artic 12. ad 3 pri.parte.
Iudicare omnes homines,quo ad retributionem præmij vel pœnæ pertinet ad Christum.q.56.4.2.& 5.1.pag.175.ter.par.
Iudicare nemo potest nisi subditum ordinarie.vel ex commissione superioris,vel propria sponte, vel delinquentem in re non exempta.q.60.art.2.pag.ead sec.secun.par.
Iudicare debet iudex secundum leges scriptas. q.60.artic.5.pag. 206.sec.secun.par.
Iudicare multiplicitet dicitur,q.89.art.1.addit.ad 3.par.
Iudicare de aliquo intelligitur dupliciter,scilicet de proprio obiecto.& de inferiori. primò vnusquisque iudicat quæ cognoscit. secũdò superior iudicat de inferiori.q.93.2.3.p.293.pri.se.par.
Iudicare non cõpetit Angelis sed Christo qui vere homo est.ibi.
Iudicandorum erunt multi ordines.ibid.
Iudicandorum discussio an futura sit vocalis. q.88.artic.1. addit. ad ter.partem.
Iudicaturus quare sit Christus in forma humana. quę.90.artic.1. addit.ad 3.partem.
Iudex nullam probationem debet admittere contra leges diuinas vel humanas.q.67.artic.2.pag.240.sec.secun.par.
Iudex neminem debet condemnare nisi accusatum.quæst.67.art. 3.pag.242.sec.secun.par.
Iudex bonus est diminutiuus pœnarũ quę suo arbitrio relinquuntur,non autem pœnarum quæ determinatur à lege diuina vel humana.q.67,artic.4.1.pag.ead.sec.secun par.
Iudex non potest dimittere pœnam pro alterius iniuria nisi læsus velit,nec pœnam pro iniuria cõmunitatis,nisi supremus iudex si expediat.q.68.art.4.pag.ead.sec.secun.par.
Iudex debet iudicare secundum allegata, & probata etiam contra veritatem quam nouit vt persona priuata.q.67.artic.2.pag. 240.sec.secun.partis.
Iudex non potest dimittere culpam in alium commissum, vel in rempublicã siue in superiorẽ principẽ.q.46.2.3.pa.217.ter.par.
Iudex perpendens accusatorem falsò accusasse nõ quidẽ malitio se sed temere,id est ex leuitate credendi,vel ex iusto errore nõ imponat ei pœnam talionis.q.68.ar.3.pag.244.sec.secun.par.
Iudicium humanum debet imitari iudicium diuinum in iudicijs manifestis,non autem in occultis.quia eorũ rationes homo nõ potest comprehendere.q. 98.art.4.2.pag.290. sec.secun.par.
Iudicium generale futurum est post resurrectionem omnium. q. 88.artic.1.addit ad 3.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iudicium est actus iudicis inquātùm iudex, id est inquantùm est ius dicens: idò est actus iustitiæ id est executio iustitiæ. q. 60. art.1.pag.203.sec.secun.par.
Iudicium secūdum primam impositionem significat rectam determinationem iustorum, sed post ampliatum est nomen eius ad significandam omnem rectam determinationem siue practi cam siue speculativam.q.60.art.1.1.pag.ead.sec.secun.par.
Iudicium quodlibet duo requirit, scilicet virtutem proferentem & dispositionem eius ratione primi est actus rationis prudentiæ & synesis,sed ratione secundi est actus iustitiæ.qu.60.artic. 1.1.pag.ead.sec.secun.par.
Ad iudicium iustum tria requiruntur:scilicet iustitia, autoritas & prudentia,si primum desit est iudicium peruersum, si secundò, est iudicium vsurparum,si tertium est iudiciū suspiciosum, vel temerarium.q.60.art.3.pag.ead.sec.secun.par.
Iudicium an sit futurū in valle Iosaphat.q.88.ar.1.ad.1.ad 3.par.
Iudicium tria requirit,scilicet potestatem, zelum,& sapientiam. q.59.1.c.pag.267.ter.par.
Iudicium generale esse quando sit necessarium, quæstio.59.5.o. pag.270.ter.par.
Iudicium rationis speculatiuæ est de rebus intelligibilibus: practicæ verò de agendis.q.74.7.c.pag.236.pri.sec.par.
Iudicium.vide Anima. Intellectus.pri.sec.par.
Iudicium est determinatio siue conclusio consilij. quę.82.artic. 1.ad 2.pri.parte.
Iudicium perfectum scientiæ naturalis haberi nō potest de rebus naturalibus:non cognitis sensibilibus.q.84.art.8 pri.par.
Iudicium est futurum in terra & non in cœlo. quodl.10.q.1.artic. 2.addi.ad 3.par.
Iudicium nedum electorum sed & reproborum erit.ibid.
Iudicium ordinatur ad retributionem præmiorum.ibid.
Iudicium est duplex sicut & præmium.ibid.
Iudicium competit Christo respectu humanitatis.ibid.
Iudicium fiet in valle Iosaphat.ibid.
Iudicium aliud est quod Christo cōpetit ratione diuinitatis. ibi.
Iudicium est duplex.quod.12.q.22.art.37.
Iudicij dies æstati comparatur.q.46.9.3.pag.223.ter.par.
Iudicij extremi tempore illuminabuntur abscondita tenebrarū. q.87.artic.1.addit.ad 3.partem.
Iudicij extremi tempore qualis erit reddenda ratio vitę.ibid.
Iudicij generalis signa.q.73.art.1.addit.ad 3.par.
Iudicij victima sententia pertinet ad supremum iudicatorium. q. 74.c.pag.236.pri.sec.par.
Iudicij diem non sciunt sancti sed posset Deus eis reuelare si vellet.q.88.artic.2.addit.ad 3.par.
Iudicij vniuersalis locus.ibidem.
In iudicio generali omnia peccata non remissa reuelabuntur.q. 87.artic.1.addit.ad 1.par.
In iudicio vltimo in gloria sua apparebit Christus iustitiam patris in homines demonstraturus.ibid.
Iudicio inferioris subditus,etiam iudicio superioris subditur:sed non conuertitur.q.74.7.pag.236.pri.sec.par.
Iudiciorum aliud interlocutorium aliud definitiuum.que.88.art. 1.addit.ad 3.partem.
Iudiciale.vide Præceptum.pri.secun.par.
Iudiciaria potestas datur paupertati specialiter propter tria.q.89. articulo.1.additione ad 3. partem.
Iudiciaria authoritas soli Deo conuenit,sed committitur hominibus maximè Christo secundum humanam naturam. q.58.& q.59.2.o.pag.166.3.o.pag.168.ter.par.
Iudiciaria potestas toti trinitati quomodò conueniat, & cuilibet personæ.q.59.7.o.pag.267.ter.par.
Iudiciaria potestas conuenit Christo multis de causis. q.59.3.o. pag.269.ter.par.
Iudiciaria potestas super omnes res humanas conuenit Christo, quia anima eius est super omnes creaturas.quæ.59.4.c.& 6.3. pag.269.ter.perte.
Iudiciaria potestas super omnes angelos cui attribuatur à Christo.q.59.6.o.pag.271.ter.par.
Iudiciariam potestatem super res temporales,Christus exercere noluit,nec regnum terrenum temporaliter administrare.q.59. 4.1.pag.269.ter.par.
Iuge sacrificium agni quod quotidie mane & vespere fiebat, repræsentabat perpetuitatem diuinæ beatitudinis: & figurabat perpetuitatem Christi.q.10.pag.219.pri.sec.par.
Cum iurat quispiam facere voluntatem alterius vel promittit,intelligenda est debita conditio si scilicet id quod mandatur licitum est & honestum & portabile siue modicum. q.89.artic. 2.3.pag.326.sec.secun.par.
Ille cui iuratur potest liberare à iuramento promissorio quò ad vtilitatem eius,non autem quò ad vtilitatem aliorum,nec quò ad honorem Dei.q.89.art.9.2.pag.333.se.sec.par.
Iurare solet homo per caput suum, aut per filium suum, aut per aliquam aliam rem quæ diligi, sicut Apostolus iurauit per animam suam.q.89.artic.6.pag.328.sec secun.par.
Iurare non licet in festo pro re temporali, nisi fortè ex magna necessitate,sed iurare pro re spirituali licet. quæst.89.artic.10. pag.333.sec.secun.par.
Iurare per creaturas non licet, nisi secundum quod in eis veritas diuina vel effectus testificationis eius ostenditur: sicut iurauit Ioseph per salutem Pharaonis scilicet,vel per modum execrationis, quasi salutem Pharaonis obligauerit Deo,vel per modum contestationis, quasi contestando veritatem diuinæ iustitię,ad cuius executionem principes terræ constituuntur.q.89. art.6 pag.328.sec.secun.par.
Iurare est implorare testimonium Dei ad exhibendum, sed allegare sacram scripturam est vti testimonio Dei iam dato.q.89. artic.1.ad 1.pag.ead.sec.secun.par.
Iurare per Deum secundum se,est maius quàm iurare per euangelia,sed ratione maioris solennitatis & maioris deliberationis est conuersò.q.89.art.10.2. sec.secun.par.
Iurans debet esse ieiunus nisi in necessitate. q.89.art.10.pag.333. secun.secundę partis.
Iurans aliquid illicitum facere vel iurans abstinere à bono vel à religone nō obligatur seruare illud,sed est periurus ipso facto q.89.art.1.1.pag.325.sec.secun.par.
Iurans clericus per creaturā punitur per canones quod ad blasphemiam infidelitatis pertinet, eo quod dominus prohibuit iurare per creaturas:ira,scilicet quod eis adhibeatur diuina reuerentia.q.89.art.6.1.pag.328.sec.secun.par.
Iuramentum in casu seruari non debet,quodl.12.q.14.art.23.
Iuramentum obligans debet habere iudicium iustitiam & veritatem.ibidem.
Iuramentum Dei & iuramentum angeli in sacra scriptura inducitur ad ostendendum infallibiliratem dispositionis diuinæ de aliqua re,non autem propter defectum dicti sui.q.89.artic.10 ad 4.pag.334.sec.secun.par.
Iuramentum secundum se licitum est & honestum, scilicet ratione originis & finis,sed cedit in malum alicui ex eo quòd malè vtitur eo,id est sine necessitate & cautela debita,vel quia imminet periculum periurij,quia homo in verbo de facili delinquit q.89.art1.2.pag 326.sec.secun.par.
Iuramētum quæritur ad subueniendū alicui defectui, quo scilicet vnus homo alteri discredit:ideò iuramentum non est per se appetendum,sed tantùm in necessitate,vt medicina vtenduas est eo.q.89.art.5 pag.328.sec.secun.par.
Iuramentum debet habere tres comites,scilicet veritatem, iudicium,& iustitiam.q.89.artic.3.pag.ead.sec.sec.par.
Iuramentum illicitum non tenetur homo obseruare nec obligatio illicita.quodl.5.q.13.art.27.addit.ad 3.par.
Iuramentum non est appetendum tanquam bonum: sed melius est absque iuramento loqui nisi necessitas cogat. q.107.2.c.2. pag.511.& q.108.3.1.pag.354.pri secun.par.
Iuramentum.vide Proni.pri.sec.par.
Iuramentum obligat secundum intentionem iurantis sine dolo, alias obligat secundum secundarium intellectum eius cui iuratur.q.89.art.7.4.pag.329.sec.secun.par.
Iuramētum & votum cum vergunt in detetiorem exitium, vel cū sit illicitum non debet seruari.q.89.ar.7.pa.328.sec.secun.par.
Iuramentum fit per aliquas creaturas,nō quidem secundū se, sed inquantū in eis diuina veritas manifestatur, sicut iuramus per euangelium,id est per Deum, cuius veritas in euangelio manifestatur,& per sanctos qui hanc veritatem crediderunt & obseruauerunt.q.89.art.6.pag.ead.sec.secun.par.
Iuramentum duplex.f.assertorium de præsenti vel præterito,& promissorium,id est de futuro.q.89.art.1.pag.328.sec.secun.par.
Iuramentum duplex, scilicet per simplicem contestationem Dei, & per execrationem,scilicet obligādo se vel aliquid sui ad pœnam.q.89.art.1.3.pag.325.sec.secun.par.
Iuramentum sui subditi quilibet potest irritare circa ea quæ subduntur suæ potestati: vt pater vel maritus. quæst.89.artic.9.3. pag.333.sec.secun.par.
Iuramentum coactum obligat in conscientia,non autem in foro contentioso, tamē potest repetere vel denūciare superiori etiā si oppositum iurasset q.89.art.7.pag.329.sec secun.pa.
Iuramentum recipere per falsos Deos à disposito sic iurare licet secundum beatum Augustinum, non autem licet inducere.q. 98.art.4.pag.327.sec.secun.par.
Iuramentum est actus religionis,seu latriæ: quia honorabilissimū est.q.89.art.4.pag.326.sec.secun.par.
Iuramentum seu iurare est Deum in testem inuocare propter defectum loquutionis & cognitionis humanæ, ideò non fit in necessarijs q.89.art.1.pag.325.sec.secun.par.
Iutamenti obligatio tripliciter potest se habere.quod.5.q.13.art. 27.addit.ad 3.partem.
In iuramento promissorio est duplex obligatio, scilicet ad peccatum si desit veritas & obligatio ad faciendū illud quod promisit,sed in iuramento assertorio est tantum prima obligatio. q.89.art.7.3.pag.329.sec.secun.par.
Iuramento assertorio non potest dispensari nec in promissorio secundum se,sed tantùm ratione materiæ indebitæ.q.89.artic. 9.pag.333.sec.secun.par.
Ius gentium derivatur ex lege naturæ sicut conclusiones ex principijs,sed ius ciuile per modum particularis determinationis. q.95.4.c.1.pag.299.pri.secun.par.
Ius naturæ quid sit.q.94.4 1.pag.296.pri.sec.par.
Ius commune distinguitur à iure priuato.q.68.3.2.pri.sec.par.
Ius gentium quid sit.q.95.4.1.pag.300.pri sec.par.
Ius positiuum distinguitur in ius gentium, & ciuile. quæ.95.4.o. pag.299.pri secun.par.
Ius naturale multipliciter accipitur.q.95.art.1.addit.ad 3.par.
Ius propriè est obiectum iustitiæ lex autem est eius ratio scripta. q.57.art.1.1.pag.193.sec.secun.par.
Ius primò impositum est ad significandum rem iustam, secundariò autem artem quā cognoscitur,tertiò locū, quartò id quod redditur à iudice.q.57.art.1.1.pag.ead.sec.secun.par.
Ius vel iustum est opus adæquatū,alteri secundū aliquem æqualitatis modum.q.57.art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Ius diuinum est quod diuinitus promulgatur,& est duplex. scilicet naturale & positiuum.q.57.art.2.pag.ead sec.secun.par.
Ius naturale dicitur dupliciter, scilicet quod ex natura sua absolutè est alteri adæquatū,& vt ex eo aliquid cōsequitur: primo conuenit omni animali,secundum autē soli homini. & est iusgentium.q.57.art.3.pag.194 sec.secun par.
Ius dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, id est æqualium & secundum quid id est inæqualium & hoc est triplex, scilicet dominatiuum,paternum & œconomicum. quæst.57.artic.4 pag. ead.sec.secun.par.
Ius positiuum permittit vsuras non quidem vt iustas ne communitas patiatur multas incommoditates.quæst.78.arti.1.2. pag. 268.sec secun par.
Ius percipiendi decimas potest vendi ecclesiæ non autem laicis licet fructus quandoque eis concedantur.quæstio.87.articu.3. pagin.303.sec.secun. par.
Ius naturæ non admittit omne coniugium inter leuirum & fratriam, nec iudicat illud inhonestum.297.c.3.in opus.Caieta.
Iure diuino statutum est valere matrimonia inter leuirum & fratriam.pag.25.in opus.Caie.
Iuris naturalis alii quid dicitur esse duplicitet. scilicet quia ad hoc natura inclinat.& quia natura non inducit contrarium. q.94. 5.3.pag.297.pri.secun.par.
Iuris naturalis est quòd homo sit nudus: & quòd sit communis omnium possessio, & omnium vna libertas. quæstio.94.5.3. pag.ead & parte.
Iuris legalis,id est positiui, tres sunt species. quæstio.96.1.1.pag. 300.pri.secun.partis.
Iustitia est duplex scilicet commutatiua & distributiua.quæst.61. artic.1.pri parte.
Iustitia quę sit.q.85.3.c.pag.407.ter.par.
Iustitia inter illos quorum vnus est sub potestate alterius (vt hominis ad Deum,ferui ad Dominum) non est iustitia nisi secundum quid.q.81.1.c.1.pag.407.ter.par.
Iustitia est ad alterum: cuius materia non est ille ad quem est iustitia,sed res quæ distribuuntur vel commutantur. quæ.85.3.1. pag.407.ter.par.
Iustitia est in voluntate subiectiuè.78.4.c.pag.408.ter.par.
Iustitia originalis ex quo fit.q.27.3.c.pag 145.ter.par.
Iustitia de sui ratione importat quandam rectitudinem ordinis. q.113.1.c.pag.375.pri.secun.par.
Iustitia dicitur dupliciter scilicet propriè, id est virtus quæ est rectitudo actus. & metaphoricè, quæ est rectitudo ordinis in partibus hominis.q.58.7.pag.116.& q.55.4.4.pag.182.& q.109 2.1.pag 363.& q. 113.1.c.pag.375.pri.secun.par.
Iustitia duplex scilicet generalis quæ ordinat ad bonum commune:& particularis, quæ ordinat ad singulatem hominem.q.60. 3.c.pag.179.& q.113.1.c pag 375.pri secun par.
Iustitia duplex, scilicet acquisita, quę causatur ex operibus: & infusa quæ causatur à Deo per gratiam. quæstion.100.1.2.pag. 321.pri.secun.par.
Iustitia æqualitas quędam est, ideo simpliciter est iustitia inter eos quorum simpliciter est æqualitas.quæstio.114.1.c.pag.385. pri.secundę partis.
Iustitia attenditur secundum debitum ad alterum.quæstio.60.3.c. pag.179.pri.secun.par.
Iustitia sola inter alias virtutes importat rationē debitiideo moralia intantum sunt lege determinabilia, inquantū pertinēt ad iustitiam.q.60.3.o.pag.179.& q.99.5.1.pag.311.pri.sec.par.
Iustitia quæ est propriè directiua communicationis humanæ habet obiectum siue materiam spacialem, scilicet operationes exteriores. q.61.3 c.pag.132.& q.66.4.c.pag.101. & q.100.2. c.pag.311 pri.secun.par.
Iustitia est in voluntate sicut in subiecto. qu.56.6.c.pag.162.& q. 61.2.c.pag.182.& q.66.1.4.c.pag 199.pri.sec.par.
Iustitia legalis directè respicit bonum commune: sed per imperium omnes alias virtutes ad bonum commune trahit.q.60 3. 1.pag.177.& q.61.5.4.pag.184 pri.secun.par.
Iustitia propriè dicta attendit ordinem vnius hominis ad alterū sed in omnibus alijs virtutibus attenditur debitum inferiorem virtutum ad rationem.q.100.2.2.pag.310.pri.sec.par.
Iustitia post prudentiam, exsertur fortitudinē & hæc temperantiæ.q.60.1.c.4. pag.178.pri.secun.par.
Iustitia originalis erat per quam corpus subdebatur animæ,& potentiæ inferiores rationi, & ratio Deo.q.81.3.2.pag.260.& q. 82.3.c.pag.262.& q.85.3.1.c.pag.269.pri.sec.par.
Iustitia originalis erat donum gratiæ vtri humanæ naturæ diuinitus collatum:& traducta fuisset in posteros simul cum natura, si Adam per peccatum eam non amisisset. quæ.91.2.c.pag. 258 pri.secun.partis.
Iustitia originalis pertinet principaliter ad essentiā animæ, quia erat donum diuinitus datum naturæ quam per prius respicit essentiā animæ quam potentiæ. q.95.2.c. pag.264.pri.sec.par.
Iustitia originalis,subiecto voluntatis ad Deū primò & principaliter erat per voluntatem.q.82.3.pag.262.pri.sec.par.
Iustitia hominis ad Deum,filij ad patrem, secundum quid ad dominum,nō est iustitia simpliciter,& secundum æqualitatem: sed secūdum quid & proportionem.q.114.1.c.pag.387.pri.sec.par.
Iustitia in homine potest fieri dupliciter,scilicet per modum simplicis generationis quæ est ex priuatione ad formam:& secundum rationem motus qui est de contrario in contrarium.qu. 113.1.c.pag.375.pri.secun. par.
Iustitia particularis habet materiam specialem, scilicet operationes exteriores quæ sunt ad alterum.quæstio.58.articul. 8.pag. eadem.sec secun.par.
Iustitia particularis non est circa passiones animæ, sed iustitia legalis est circa eas,licet principalius sit circa operationes exteriores.q.58.art.8.pag.ead.sec.secun.par.
Iustitia per redundantiam est in qualibet potentia animę imperando,non autem essentialiter. quæstio.58.artic.8.pag.eadem. sec. secun.partis.
Iustitia est habitus secundum quem aliquis constanti & perpetua volantate ius suum vnicuique tribuit. quæst.58.artic.1.pag. 195.sec.secun.partis.
Iustitia non est rectitudo essentialiter,sed causaliter tantum.q.58. artic.1.2.pag.196.sec.secun.par.
Iustitia in quadam æqualitate consistit. quæstio.58.articu.1.pag. 195.sec.secun. par.
Iustitia est æterna ex parte obiecti, non autem ex parte actus.q. 58.art.1.3.pag.197.sec secun.par.
Iustitia propriè semper est ad alterum,sed metaphoricè est ad se, secundum diuersas partes.q.58.art.2.pag.196.se.secun.par.
Iustitia dicitur dupliciter,scilicet propriè id est virtus quæ est rectitudo actus & metaphoricè,id est rectitudo ordinis in partibus hominis.q.58.art 2.pag.ead.sec.secun.par.
Iustitia est virtus.q.58.art.3.pag.197.sec.secun.par.
Iustitia est in voluntate subiectiue.q.58.art.4.pa.ead. sec.par.
Iustitia quandoque vocatur veritas, quia est rectitudo impressa voluntati rectitudine rationis, quæ dicitur veritas.q.58.art.4. 1.pag.ead.sec secun par.
Iustitia duplex,scilicet generalis ordinans ad bonum commune, & particularis ad personas particulares. quæstione 58. artic.5. pag.197.sec.secun.par.
Iustitia dicitur generalis dupliciter causaliter,& per prędicationē prima est legalis differens realiter à qualibet alia virtute: secunda est virtus in communi vt imperata à iustitia legali differens ab alijs virtutibus secundum rationem tantùm.q.58.artic. 6.pag.199.sec secun.par.
Iustitia legalis inquātùm respicit bonum commune vt proprium obiectum est virtus Ecclesiastica secundum essentiam: & sic est in principe architectonicè, & est secundario in subditis quasi administratiuè:sed est generalis causaliter,& secundum virtutem suam inquantum ordinat actus omnium virtutum ad bonum

Universidad de Deusto
Biblioteca

communne.q.58.artic.6.pag.ead.fec.secun.par.
Iustitiæ particularis materia est duplex, scilicet materia proxima vt passiones ac operationes, & materia remota, scilicet res exteriores.q.58.art.8.pag.389.sec.secun.par.
Iustitiæ quam Deus statuit esse contrarium: si ipse non reciperet eo obsistentem ad eum per actum meritorium liberi arbitrij per gratiam informati.q.112.5.1.pag.377.pri.sec.p.r.
Iustitiæ specialis species sunt duæ, scilicet iustitia commutatiua, & distributiua.q.62.3.3.pag.179.pri.secun.par.
Iustitiæ originalis est triplex subiectio.q.93.art.1.pti.par.
Iustitiæ Dei ordo dependet à voluntate diuina. quæ.46.2.3.pag.217.ter.parte.
Iustitiæ actus est vnicuique reddere quod sibi debetur. quodl.7.q.9.artic.17.addit.ad 3.par.
Iustitiæ medium quomodo accipitur. quodl.6.q.5.arti.10.addit.ad 2.partem.
Iusti quare in hoc mundo affliguntur.q.21.art.4.ad 3.pri.par.
Iustificabat circumcisio quantum ad omnes gratiæ effectus: aliter tamen quam sacramenta.q.70.4.0.pag.346.ter.par.
Iustificabant præcepta legis disponendo ad gratiam Christi iustificantem, quam etiam significabant: non autem causando habitum iustitiæ, sed actum.q.100.12.0.pag.321.pri.sec.par.
Iustificare impium est maius quàm creare cœlum & terram.q.43.4.2.pag.208.ter.par.
Iustificare non poterant præcepta veteris legis iustitiam causando: sed exequendo, aliter tamen est aliter. q.100.12.0.pag.321.pri.secun.partis.
Iustificare non poterant cerimonialia, nisi ex deuotione & obedientia facientium. quæstio.100.12.c.pag.321.& quæst.107.2.0.pag.337.pri.secun.par.
Iustificare impios & iustos Angelos creare æqualis est potentiæ: sed illud maioris est misericordiæ.q.113.9.c.pag.381.pri.se.par.
Iustificat lex noua quantum ad gratiam quã principaliter continet non autem quantum ad documenta fidei, & præcepta secundariò contenta.q.106.2.0.pag.348.pri.sec.par.
Iustificatio passiue accepta importat motum ad iustitiam, vt dicit rectitudinem ordinis hominis ad Deum, & inferiorum vim animæ ad rationem.quæst.100.2.1.pag.313.& quæst.113.2.0.pag.377.pri.secun.partis
Iustificatio potest competere ei qui non est in peccato sicut Adæ & ei qui est in peccato.q.113.1.c.pag.ead.& par.
Iustificatio eius qui est in peccato est mutatio de statu iniustitiæ ad statum iustitiæ prædictæ.q.113.1.c.pag.ead.& parte.
Iustificatio magis denominatur à iustitia quæ importat generaliter totam rectitudinem ordinis, quàm à charitate vel fide quæ dicunt ordinem specialem mentis ad Deum. quæstio.113.1.2. pag.ead.& parte.
Iustificatio primò & principaliter dicitur ipsa factio iustitiæ quo ad habitum, vel est executio actus iustitiæ: sed impropriè est significatio vel dispositio iustitiæ. quæstio.100.12.0.pagin.321. pri.secun.partis.
Iustificatio impij est motus quo mês mouetur à Deo, à statu peccati ad statum iustitiæ.q.113.1.3.c.pag.375.pri.sec.par.
Iustificatio impi. fit in instanti.q.113.7.0.pag.380.pri.sec.par.
Iustificatio impij originaliter consistit in infusione gratiæ quia per eam, & liberum arbitrium mouetur, & culpa remittitur. q.113.7.c.pag.ead.& parte.
Iustificatio impij quę & quomodo dicatur.quæst.11.3.1.o.& q.6.1. pag.371.pri.secun.partis.
Et in ipsa infusio gratiæ, & remissio culpæ, secundum substantiã actus sunt idem: sed differunt ex parte obiectorum.quæst.113.6.2.pag.379.pri.secun.par.
Iustificatio impij est maior quàm creatio cœli & terræ ex parte eius quod fit siue termini non ex parte modi agendi. q.113.9.0.pag.381.pri.secun.partis.
Iustificatio impij est maior secundum quantitatem proportionis quàm glorificatio iustorum: sed absolutè est e contrario, sicut gloria maior est quam gratia.q.113.9.c.pag.381.pri.sec.par.
Iustificatio impij non est successiua, ideo illa quę ad ipsam requiruntur sunt simul tempore. sed remissio peccatorum naturaliter præcedit infusionem gratiæ ex parte mobilis, ex parte vero agentis est e contrario.q.113.8.0.pag.381.pri.sec.par.
Et in ea motus fidei est primus.q.113.4.pag.377.pri.sec.par.
Et in ea naturali ordine primum est gratiæ infusio.secundum motus liberi arbitrij in Deum: tertium est motus liberi arbitrij in peccatum: quartum verò est remissio culpæ. quæst.10.113.8.0. pag.381.pri.secun.par.
Et ad eam requiritur infusio gratiæ.q.113.2.0.pa.373.pri.sec.dar.
Et ad eam requiruntur quatuor scilicet gratiæ infusio, motus liberi arbitrij in Deum, motus in peccatum, & remissio culpæ. q.113.6.0.pag.379.pri.secun.par.
Et ad eam requiritur in habentibus vsum rationis motus liberi arbitrij acceptantis.q.113.3.0.pag.377.pri.sec.par.
Et requiritur duplex motus liberi arbitrij, scilicet detestatio peccati: & desiderium iustitiæ Dei.q.113.5.0.pag.378.pri.sec.par.
Et requiritur etiam motus fidei, & concurrit motus charitatis, timoris & humiditatis.q.113.4.0.pag.377.pri.sec.par.
Sed in pueris qui non sunt capaces motus liberi arbitrij, est motio à Deo ad iustificationem per solam informationem animæ ipsorum.q.113.5.c.pag.377.pri.secun.par.
Iustificatio.vide Baptismus. Contritio. Misericordia. Sacramenta. Vocatio.pri.secun.par.
Iustificatio in habentibus vsum rationis requirit quatuor scilicet infusionem gratiæ, remissionem culpæ, motum liberi arbitrij in Deum & in peccatum.q.86.6.2.pag.210.ter.par.
Iustificationis Deus est causa principalis, passio Christi est causa meritoria, sacramenta ecclesiæ instrumentalis. q.64.3.c.pag.29.ter.parte.
Iustificationis animarum causa instrumentalis & exemplaris est Christi resurrectio. quæst.56.2.0.pag.262.& quæstio.62.5.3. pag.283.ter.parte.
Iustificationis actus sunt simul tempore, sed vnus est altero prior ordine naturæ.q.85.6.c pag.408.ter.par.
Iustum dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, & secundum quid. q.85.3.c.pag.407.ter.par.
Iustum.ver.Iustitia.
Iuuenes inducere ad religionem voto vel iuramento licet nisi in casu.quod.3.q.5.arti.11.addit.ad 3.partem.
Iuuenes habentes legitimam ætatem, possunt se voto vel iuramento obligare.ibid.
Iuuenis. Iuuentus. vide Spes.pri.secun.par.

L

Labor manuum studio contrariatur. quodl.7. quæ.7.arti.18. addit.ad 3.par.
Labor Apostoli fuit super erogationis.ibid.
Labor manuum prædicatoribus contrarius.ibid.
Labor manuum in casu obligat omnes.ibid.
Labor manuum vtilis ad tria.quod.7.q.7.art.17.addit.ad 3.par.
Labor manuum interdum in præcepto.ibid.
Labor manuum non obligat omnes. quodl 7.q.7.artic.17.addit. ad 3.partem.
Labor manuum magis religiosos quam seculares obligat.ibid.
Labor manuum non obligat eos qui spiritualibus vacant operibus.quodl.7.q 7.arti.18.addit.ad 3.par.
Labor manualis est in præcepto communitatis non autem singulis, nisi quando quis sine eo non potest licitè viuere.q.187.art. 3.pag.667.sec.secun par.
Laboriosum opus & difficilè dicitur dupliciter, scilicet ex magnitudine operis: & ex defectu operantis. quæst.114.4.1.pag.385. pri.secun.partis.
Laicus.ver.Sacerdos.ter.par.
Larus qui & volat in aëre & natat in aqua, significat eos qui circumcisionem & baptismum venerantur: vel significat eos qui per contemplationem volare volunt, & tamen viuunt in aquis voluptatum.q.102.6.1.pag.335.pri.secun.par.
Lasciuus est concupiscentia & infidiosa: quia quæ concupiscuntur habent turpitudinem & mollitiem: ira verò est manifesta, quia manifestè operatur.q.48.3.2.pag.140.pri.secun. par.
Latitudo est dimensio magnitudinis corporalis.quæ.53.1.c.pag. 106.pri.secun.par.
Latria est quædam protestatio fidei. q.110.4.1.pag.315.pri.se.par.
Latria.ver.Adoratio.ter.parte.
Latro perfectus & bonus dicitur metaphoricè: quia operatur accommodè ad finem.quæst.55.3.1.pag.161.& quæst.92.1.c.pag. 290.pri.secun.par.
Latro statim morienti quomodo intrauit in visionem Dei. q.52. 4.3.pag.246.ter.par.
Inter latrones Christus crucifixus est ratione quadruplici. q.46. 5.0.pag.225.parte ead.
Latrocinium apud Germanos olim non reputabatur iniquum. q.94.4.c.pag.296.pri.secun.par.
Laudatur vnus sanctus præcipuè de vna virtute, & alius de alia propter excellentiorem promptitudinem ad actum vnius virtutis quam ad actum alterius.q.68.2.2.pag.199.pri.sec.par.
Laudari.vide Passio.pri.secun.par.
Laudãdus est Deus ore, non vt ei aliquid manifestetur sicut alijs, sed vt nos excitemus & alios in Deum, & vt retrahamur ab eius offensis.q.91 arti.1.pag.326.sec.secun.par.
Laus aliquorum in scripturis dupliciter, quodlibe.8.q.6.artic.15. addit ad 3.partem.
Laus prudentiæ non consistit in sola consideratione, sed in applicatione ad opus.q.47.art.1.ad 3.pag.167.sec.secun.par.
Laurentius Diaconus baptizabat in necessitate tantum. q.67.11. 3.pag.316.ter.par.
Laurentius & Vincentius habuerunt passiones grauiores quo ad aliquid quam Christus, non autem quo ad omnes causas dolo

115.q.4.c

ris,q.46.6.1.pag.220.ter.par.
Lazarus resuscitatus iterum mortuus est. quæst.53.3.c.1.pa.251.& q.57.2.3.pag.256.ter.par.
Lepra pilos corrodit, vestimenta coinquinat & fœtida reddit, & plerũque inducitur pro peccato.q.102.5.7.pa.332.pri.se.par.
Lepra non emundabatur per ritum & cerimonias legis, nisi quãdoque miraculosè: quando scilicet sacerdos decipiebatur in iudicio.q.102.5.7.pag.332.& q.103.2.3.pag. 337. pri.secun. par.
Lepræ purificatio duplicitet fiebat: scilicet per iudicium & restitutionem in consortium hominum.quæstione.102.5.7.pagin. 332.pri.sec.par.
Lepræ literalis & figuralis expositio.q.102.5.4.7.pag.333.& quæ. 107.2.3.pag.351.pri.secun.par.
Leprosus non debet publicè celebrare, potest tamen dicere missam occultè nisi lepra propter corruptionem membrorum eũ ad hoc reddiderit impotentem.q.82.10.3.pag 309.ter.par.
Letitia imponitur à dilatione cordis, ac si diceretur lætitia.q.31.3. 3.pag.99.pri.secun.par.
Leuirum inter, & fratrem an sit legitimum coniugium.pagina. 296.in opusc.Caieta.
Legislator humanæ non habet iudicare nisi de exterioribus actibus.q.100.9.c.pag.319.pri sec.par.
Legislator intendit bonum commune, ideò quodcunque aliud præceptum de particulari opere non habet rationem legis nisi secundum ordinem ad bonum commune.q.90.1.0. pa.286. & quæstione 92.2.3.pag.309.& quæstione. 100.8.c.pagina. 318.pri secun.par.
Legislator qui non potest omnes casus intueri proponit legem secundum ea quæ vt in pluribus accidunt, ferens intentionem suam ad communem vtilitatem q.96.6.c.pag.304.pri.se.par.
Legislator non potest aliquod præceptũ ponere, q̃ non oporteat in aliquo casu prętermitti q.147.ar.3.ad 2.p.494.secũda se.par.
Legislatoris vel principis voluntas vt regulata ratione habet vigorem legis: alioquin esset magis iniquitas quam lex.quæstio. 90.1.3.pag.286.& quæstione 92.1.4.pagina 291.& quæstio.93. 3.2.pag.295.pri.sec.par.
Legislatoris sapientis est minores transgressiones permittere, vt maiores caueantur.q.105.3.2.pag.325.pri.secun. par.
Legislatoris intentio ordinatur primò & principaliter ad bonum commune, secundò autem ad ordinem iustitiæ & virtutis, quo bonum commune conseruatur & ad ipsum peruenitur.q 100.8.c.pag.318.
Legislatoris intentio est de duobus.q.100.9.2.p. 319.pri.sec.par.
Legislatoris intentio quid sit.quæst.92.1.0.pag.291.& quæst.96. 2.2.pag.301.pri.secun.par.
Lex quomodo detur.q.70.2.2.pag.329.ter.par.
Lex naturę vt obtenebrata erat in cordibus hominum, determinatur lege Dei scripta.quæsti.60.5.3.pag.274.& quæstio.61.3. 2.pag.277.& q.70.2.1.pag.329.ter.par.
Lex vetus fuit conuenienter data post circumcisionem.quæst.70. 2.3.pag.329.ter.par.
Lex vetus scripta in lapidibus.noua verò in cordibus. quæsti.41. 4.2.pag.202.ter.par.
Legis præcepta Christus obseruauit, & secundum ea in omnibus conuersatus est quæstione 37.1.ad tertium.o.pagina.186.& q. 40.4.0.pag.199.ter.par.
Lex vetus continet præcepta cerimonialia, id est quæ specialiter pertinent ad cultum Dei.quæstio.122.art.1.ad secundum.pag. 414.secunda secun.par.
Lex naturalis non potest deleri à corde alicuius quò ad prima principia & in vniuersali: sed tantum in particulari, vel quo ad conclusiones.q.94.6.0.pag.297.pri,secun.par.
Lex naturæ sic corrupta fuit apud Germanos quod latrocinium non reputabatur peccatum.q.94.6.c.pag.296.pri.sec.par.
Lex æternæ est ratio gubernationis rerum in Deo.q.91.1.0. pag. 287.& 93 1.0.& 5.4.c & 5.3.pag.293.pri secun.par.
Lex æterna in se est nota Deo & beatis tantum: sed in suo effectu est nota omni creaturæ rationali.quæst.19.4.3. pag.160. & q.93.2.0.pag.292.pri.secun.par.
Lex æterna comparatur ad ordinem rationis humanæ, sicut ars ad artificiatum, ideò eiusdem rationis est quod aliquid sit contra vtrumque.q.72.2.4.pag.217.pri.secun.par.
Lex omnis inquantum iusta, derivatur à lege æterna.q.93.3.o.p. 292.pri.secun.par.
Lex diuina est necessaria præter legem naturalem & humanam. q.91.4.c.pag.289.pri.sec.par.
Lex diuina est participatio legis æternæ in ordine ad finem supernaturalem: sicut lex naturalis ad finem naturalem.quæstio. 91.4.1.pag.ead.& par.
Lex diuina præsupponit legem naturalem sicut gratia præsupponit naturam.q.99.2.1.pag.310.pri.sec.par.
Lex diuina principaliter ordinat homines ad Deum: adinuicem autem vt conuenit ordini ad Deum.humana verò e contrario.
q.99.3.4.c.p.311.& q.100.2.5.c.pag.313.& 315.pri sec par.
Lex diuina proponit præcepta de actibus omnium virtutum, obligando vel consulendo: sed lex humana non proponit præcepta nisi de actibus iustitiæ, vel aliarum virtutum sub ratione iustitiæ.q.100.2.0.pag.312.pri.sec par.
Lex diuina se extendit ad actus exteriores & interiores, humana verò tantum ad exteriores.q.93.4.c.pag.289.& q.98.1.c. pag. 306.& q.100.2.9.c pag.313.pri.sec par.
Lex diuina prohibet & punit omnia peccata.non autem lex humana.q.91.4.c.pag.289.& q.93.3.3.pag.295.& q.96.2.0.& 3. 1.pag.301.& q.98.1.c.pag.306.pri.sec.par.
Lex diuina distinguitur in legem veterem & nouam. non sicut in species omnino diuersas, sed sicut in imperfectum & perfectũ in eadem specie.quæstione 91.5.0.pagina 289.& quæstio.107. 1.0.pag.250.pri.secun.par.
Lex vetus dicitur esse in æternum secundum mortalia simpliciter & absolutè: secundum cerimonialia verò quantum ad veritatem per eam figuratam.q.103.3.1.pag.338.pri.secun.par.
Lex vetus conuenienter data fuit tempore Moysi, & non prius, propter superbiam hominum conuincendam: nec posteriùs propter auxilium.q.98.2.0.pag.309.pri.secun. par.
Lex vetus distinguitur à lege naturæ.nõ tanquam ab ea omnino aliena sed tanquam ei aliquid superaddens. quæstione.99.2.c. pagi.310.pri.sec.par.
Lex vetus fuit bona, quia consonabat rationi reprimendo concupiscentias.q.98.1.c.pag.397.pri.secun.par.
Lex vetus prohibebat omnia peccata.quæstione.98.1.c. pagina 302.pri.secun.par.
Lex vetus non conferebat gratiam, quia hoc Christo reseruabatur.quæstione 98.1.c.pag.306.& quæstione 99.2.3.pag.405. & q.100.12.0.pag.321.pri.secun.par.
Lex vetus promittebat temporalia in quibus figuræ fuerunt: futurorum spiritualium quæ implentur in nobis.quæstione 11. q.10.1.pag.388.pri.sec.par.
Lex vetus occidebat non effectiuè, sed occasionaliter, non data occasione, sed sumpta ab hominibus.quæsti.98.1.2. pagi.307. & q.99.2.3.pag.310.pri.secun.par.
Lex vetus pœnam seruitutis induxit in duobus casibus.qu.105.2. 10.pag.345.pri.secun.par.
Lex vetus sufficienter ordinauit de loco iudicij, de iudicibus & testibus.q.105.2.c.7.8.pag.344.pri.secun.par.
Lex vetus data fuit soli populo Iudæorum: non propter merita eorum, sed propter promissiones Dei de Christo.q.98.4.0. & 5.c.p.308.pri.secun.par.
Lex vetus data fuit ad coërcendum pronos ad malum: & instruẽdum & promouendum pronos ad bonum.quæstione 101.3.c. pagin.322.pri.secun.par.
Lex vetus homines nullius gentis exclusit à cultu Dei, & ab his quæ pertinent ad animæ salutem.quæstione 105.3.1.2.pagina. 346.pri.secun.par.
Lex vetus dabatur populo imperfecto, in comparatione ad perfectionem futuram per Christum. quæstione 99.6.c.pagina 312.pri.secun.par.
Lex vetus cũ alio Dei auxilio scilicet fide meditatoris sufficiebat ad saluandum homines.q.98.2.4.pag.307.pri.secun.par.
Lex noua continetur in veteri virtute vt perfectum in imperfecto & implicitè, non autem explicitè & in actu. quæstio.107. 3.0.pag.351.pri.secun.par.
Lex noua assimilatur viro, vt perfecta: vetus autem puero, vt imperfecta.q.91.5.c.1.pag.288.& q.98.1.c.& 2.1.2. pag. 307.& q. 107.1.c.1.&.2.3.c.pag.350.pri.secun.par.
Lex noua implet legem veterem exhibendo quod lex vetus promittebat, & complendo quod figurabat: sed euacuat eam quò ad cerimonialia.q.107.2.0.pag.350 pri.secun.par.
Lex noua est lex libertatis.q.108.1.c.1.pag.352.pri.sec.par.
Lex vnde dicatur.q.90.1.c.& q.4.3.pag.286.pri.sec.par.
Lex est regula & mensura actuum: qua inducitur aliquis ad agendum, vel ab agendo retrahitur.quæstione.90.1.c.pagina ead. & parte.
Lex participatiuè & non essentialiter potest dici quælibet inclinatio proueniens ex aliqua lege.quæstione 90.1.1.pagi.286.& q.91.6.c.pag.290.pri.secun.par.
Lex est ordinatio rationis ad bonum commune, ab eo qui curã communitatis habet promulgatam.quæstione 90.4.0.pagin. 287.pri.secun.par.
Lex de sui ratione habet quod sit regula humanorum actuum: & habet vim coactiuam.quæstione 90.1.c pag.286.& q.96.5.c. pagi.135.pri.secun.par.
Lex est aliqua pertinens ad rationem: scilicet propositiones vniuersales rationis practicæ considerate actu vel habitu.q9.0.1. 0.pag.286.& q.94.1.c.pag.132.pri. secun.par.
Lex nihil est aliud quàm dictamen practicæ rationis in principe q.91.1.3.c.pag.288.& q.92.1.c.4.pag.291.pri.sec.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Lex maximè respicit ordinem qui est ad beatitudinẽ: & propriè ad felicitatem communem.q.90.2.c.pag.286 pri.sec.par.
Lex ordinatur semper ad bonum commune sicut ad finem:ideò quodcunque præceptum non habet rationem legis nisi secundum ordinem ad bonum commune.q.90.2.o.3.pagi.286 & q.91.5.c.pag.288.pri.sec.par.
Lex importat ordinem ad finem actiuè: non autem passiuè nisi per accidens.q.91.5.pag.288.pri.sec. par.
Lex est quintuplex.q.91.o.pag.287.pri.sec.par.
Lex dupliciter dicitur esse in aliquo.q.90.1.& 3.1.pag.286.& q.91.2.c.pag.288.pri.secun.par.
Lex inducit ad sui obedientiam perfectos per amorem virtutis: & imperfectos per timorem pœnæ.q.92.1.2.pag.290.& q.98.6.c.pag.309.& q.107.1.2.pag.356.pri.secun.par.
Lex inducit ad obseruantiam præceptorum per pœnas & præmia danda per Deum, vt lex diuina: vel per homines, vt lex humana q.99.6.o pag.311.pri.secun.par.
Omnis lex tendit ad hoc vt amicitiam constituat: vel hominum ad inuicem,vel hominis ad Deum.quæstione 99.1.2.&.2.c.pa. 310.pri.secun.par.
Lex naturalis est participatio legis æternæ & impressio diuini luminis in creatura rationali: qua inclinatur ad debitum actum & finem.quæstione 91.2.o pag.288.& q.96.2.3.pag 301.& qu. 97.1.1 pag 307.pri.secun.par.
Lex naturalis non est habitus propriè & essentialiter.quæsti.94. 1.o.pag 295.pri.secun.par.
Lex.omnes inclinationes partium humanæ naturæ vt concupiscibilis & irascibilis secundum quod regulantur ratione,pertinẽt ad legem naturalem.q.94.2.2 & 4.3 pag.296.pri.sec.par.
Lex naturalis continet plura præcepta quæ reducuntur ad vnum primum: scilicet bonum esse faciendum, & malum esse vitandum.quæstione 94.2.o pagina eadem & parte
Lex naturalis est in creatura rationali.quæstione 91.2.o.pag.288. prima secun par.
Et secundum ordinem inclinationum naturalium est ordo præceptorum legis naturæ, scilicet primo secundum naturam substantiæ, secundo secundum naturam animalis, tertio secundũ naturam hominis.quæst.94.2 c pag.296.prima secun par.
Lex diuina iubet restitui omnia vsurarum fieri sicut & rapinarum & voco legem diuinam quæ in canone sacræ scripturæ & in decretis sanctorum patrum & conciliis continetur, quatus diuinum est quod diuinitus promulgatur.quæstione quinquagesimaseptima arti.2.ad 3 pag.394 secunda sec.par.
Lex noua excellentior est antiqua.quæstione.112. articulo.2. ad 1.pri.par.
Lex naturalis quantum ad prima principia communia est eadem apud omnes secundum rectitudinem, & notitiam,non autem quantum ad propria.q.94.4.o.pag ead.& par.
Lex naturalis est vna omnium, quia eius præcepta sunt communia in quibus conueniunt tam perfecti quam imperfecti, sed lex diuina non est vna,quia eius præcepta sunt particularia.q. 91.5.3.pag 290.pri.sec.par.
Lex naturalis non potest dici in irrationalibus nisi per similitudinem.q.91.2.3 pag.288 pri.sec.par.
Lex humana deriuatur à lege naturæ dupliciter, scilicet per modum conclusionis & determinationis. quæstio.95.2.o. pagin. 298.& q.95.3.2.pag.311.pri.sec. par.
Lex naturalis potest mutari addendo & subtrahendo in aliquo particulari,& in paucioribus: non autem quantum ad prima principia quæstione 94.4.c.2.& 5.o.pagin.296.& quæstio.97. 1.2.pag.305.pri.secun.par.
Lex scripta dicitur esse data ad correctionem legis naturæ: quia per eam suppletum est quod legi naturæ deerat: vel quia lex naturæ in aliquorum cordibus corrupta erat. quæstione 94.5. 1.pag 297 pri secun.par.
Lex naturalis propter consuetudinem peccandi obseruata erat in particularibus agendis quæstione 94.4.c.& 5.1 pagi 109.& q. 98.6.2.c.pagina 296. quæstione 99.5.pagina 310.&.q.100.2. 2.1.pag.315.pri.secun.par.
Lex noua & vetus sunt ab vno Deo:sed aliter quia lex noua data est per Deũ hominem factum,& scripta in tabulis cordis:sed lex vetus per angelos,& scripta in tabulis lapideis.qu.98.o.3. o.pag.307.& q.106.2 3.& 4.3 pagi.348.pri.secun.par.
Lex noua dicitur lex amoris & animum cohibere: sed lex vetus dicitur timoris & cohibere manum.quæstione 107.1.2.pagina 350 pri.secun par.
Lex noua promittit spiritualia,ordinat actus etiam interiores,& ex amore:ideò perfectior est lege veteri qui habet opposita.q. 91.5.o pagina 288.& quæstione 99.6.c.pagina 312.& quæstio. 108.1.o.pag 352 pri.sec.par.
Lex noua est grauior quam lex vetus quò ad opera virtutum in interioribus actibus:sed est leuior quo ad opera exteriora.q.107.4.o.pag.351.pri.secun.par.
Lex noua quæ est lex libertatis supra præcepta addit consilia:nõ autem lex vetus quæ est lex seruitutis.quæstione 108.4.o.pa. 354.pri.sec.par.
Lex noua dicitur lex veritatis:lex autem vetus vmbræ & figuræ q.107.2.pag.352.pri.secun.par.
Lex noua nihil determinat præcipiendo circa cærimonialia & iudicialia nec addit alia moralia super legem veterem.q.108. 2.o.pag.353.pri.sec.par.
Lex noua principaliter est gratia spiritussancti.secundario autem habet quædam dispositiua ad gratia spiritussancti,& ad vsum eius.& ideò principaliter est indita secundario scripta.quæsti. 106.1.o & 2.3.c.pag.347.& quæst.107.1.2.3.pag.350.& quæst. 108..c.o.pag.352.pri.secun.par.
Lex noua nihil continet nisi pertinens ad gratiam spiritussancti vel disponens intellectum per fidem & affectum,vel ad vsum gratiæ.q.106.1.1.pag.348.pri.secun.par.
Lex noua est lex gratiæ.q.106.3.c.pag.ead & par.
Lex noua præcipit & prohibet.quæstione 108.1.2.o.& 4.c.pagin. 352.prima secund.part.
Lex noua est lex libertatis, quia non præcipit vel prohibet opera exteriora non habentia conuenientiam vel contrarietatem ad fidem per gratiam operantem: sed relicta sunt à Christo vnicuique secundum quod alicuius curam gerere debet.quæst. 108.1.c pag.352.pri.secun par.
Lex noua bene ordinat omne actus interiores hominis ad seipsum,ad proximum,& ad Deum.quæstione 108.3.o.pagina 353 pri.secun.par.
Lex noua non debuit dari à principio mundi.quæst.91.5.2.pagi 200.& q.106.3.o.pag.348.pri.secun.par.
Lex noua proponitur in omnibus locis,non autem omnibus temporibus:quia locus non variat statum, qui variatur per tempus.q.106.3.2.pag 349.pri.secun.par.
Lex noua est duratura vsque ad finem mundi.quæstion.106.4.o. pagi.eadem.
Lex humana intantum habet vim legis inquantum à lege naturæ deriuatur.q 95.2.o.pag.298.pri secun.par.
Lex humana diuiditur secundum quatuor quæ sunt de ratione eius.q.95.4.o.pag.299.pri.secun.par.
Lex humana debet dari in communi secundum personas,negotia & tempora.quæstione 96.1.o.pag.302 & quæstione.96.6. 2.pag.309.pri.secun.par.
Lex humana respicit ea quæ in pluribus accidunt. quæstione 96. 1.3 & 6.3.pag.300.& quæstione 102.6.3.pag.335.pri.sec.par.
Lex humana non diudicat nec punit intentionem,sed actum exteriorem:lex autem diuina vtrumque diiudicat & punit. quæ. 100.9.c.pag 339.pri.sec.par.
Lex humana religioni congruit,disciplinæ conuenit,& saluti proficit.q.97.3.o.pag.299.pri.sec.par.
Lex humana quæ & qualis debet esse.quæstione 95.3.o.pagina eadem & par.
Lex humana est iusta vel iniusta,tripliciter, scilicet ex fine ex auctore,& ex forma.q.96.4.c.pag.302.pri.secun. par.
Lex humana non prohibet omnia vitia,sed grauiora: nec præcipit de omnibus actibus omnis virtuum,sed de illis qui sunt ordinabiles ad bonum commune.q.93.3.1.pag.293.& q.96.2. 3.o.pag.301 &.3.100.2.c.pag.313.pri.sec.par.
Lex humana non est obseruanda si in casu sit damnosa.sed recurrendum est ad superiorem qui in huiusmodi casibus habet auctoritatem dispensandi,nisi sit subitum periculum non patiens tantam moram.q.96.6.o.pag.304.pri.sec.par.
Lex humana iusta obligat in foro conscientiæ nõ autem lex iniusta,nisi propter vitandum scandalum in his quæ non sunt contra Deum.q.96.4.o.pag 301.pri.secun.par.
Lex humana potest iuste mutari dupliciter.quæstione 96.5.3.& 6.o pag.304.& quæstione 97.1.o.pagina.304 & quæstione. 104.3.2 .pag.341.pri secun.par.
Lex humana nunquam mutari debet,nisi sit euidentissima vtilitas, vel maxima necessitas q.97.2.o.pag.305.pri.sec.par.
Lex. ver. Doctrina Iudium,Præceptum.Promulgatio. Sacerdotes.Sacramenta.Sacrificium.pri.sec.par.
Legis diuinæ intentio principalis est vt constituat amicitiam hominum ad Deum:humanæ vero hominum adinuicem.q.90. 2.3.c.pag.310.& q.100.2.c.pag.313.pri.sec.par.
Legis veteris finis erat iustificatio hominum: quam quidem efficere non poterat sed figurabat factis cærimonialibus & promittebat verbis.q.107.2.c.pag.351.pri.secun.par.
Ad legis veteris obseruantias tenebantur omnes quo ad præcepta legis naturæ,non quia erant de lege veteri, sed quia erant de lege naturæ:sed quo ad præcepta propria superaddita solus populus Iudæorum tenebatur.q.98.1.o.pag. 309.pri.sec. par.
Legis veteris status institutus erat ad figurandum mysterium Christi.q.102.4.c.pag.327.pri.sec.par.

Legis

Legis veteris status non fuit immutatus ante Christum quo ad implectionem:sed quo ad conditionem populi.quæstione 102. 4.2.pag.ead.& par.
Legis nouæ status est figuralis & imperfectus respectu status patriæ:sicut legis veteris status respectu nouæ.q.101.2.c.pag.322. & q.105.4.1.pag.349.pri.secun.par.
Legis nouæ status est perfectior omni alio statu præsentis vitæ: quia immediatè in vltimum finem introducit.q.106.4.c. pag. 349.& q.108.4.c.pag.354.pri.secun.par.
Legis actus est quadruplex.q.91.2.o.pag.289.pri.secun.par.
Legis proprius effectus est inducere subditos ad propriam eorũ virtutem & consequenter facere bonos simpliciter vel secundum quid.q.92.1.o.& 2.4.pag.290.& 291.pri.secun.par.
Legis naturæ sunt omnes actus virtutum inquantum fuerunt virtuosi:non autem secundum proprias species considerati.q.94. 3.o.pag.296.pri.secun.par.
Legis diuinæ finis est felicitas æterna:humanæ verò est temporalis tranquillitas ciuitatis.quæstione 98.1.c pagina 306.& qu. 100.2.5.c.pag.313.pri.secun.par.
Legis nouæ status est medius inter statum veteris legis & gloriæ q.61.4.1.pag.277.4.3.pag.41.ter.par.
Lex.ver. Sabbatum.ter.par.
Legi iustus non est subiectus dupliciter. q.93.6.1.pag.294.& qu. 96.5.c pag.303.pri.secun.par.
Legi alicuius aliquis non est subiectus tripliciter.quæstio.96.5. o.pag.303.pri.secun.par.
Legi subduntur vt regulatum regulę omnes qui subduntur potestati ferenti legem.q.96.5.o.pag.303.pri.secun. par.
Legi æternæ aliquid subduntur dupliciter.q.91.2.c.3.pag.288.& q.93.5.6.c.pag.294.pri.secun.par.
Legi æternæ subditur omnia creata. quæstione 93.4.o. pagina. 293.pri.secun.par.
Legi æternę non subditur voluntas Dei secundum se, neque gubernationi diuinæ secundum tantum quantum ad ea quę vult circa creaturas.q.93.4.1.pag.ead.& par.
Legi eternæ subditur filius Dei secundum humanitatem: sed secundum deitatem est ipsa lex æterna per appropriationem.q. 93.1.2.& 4.2.pag.292.& 294.pri.secun.par.
Legi æternæ subsunt beati & damnati:secũdum quam meruerũt & conseruantur in beatitudine: vel miseria.quæstione 93.6.3. pag.294.pri.secun.par.
Legi æternæ perfectius subduntur boni quam mali,quantum ad cognitionem & inclinationem ad bonum,sed secundum passionem est econuerso.q.93.6.c.pag.294.pri.secun.par.
Legi æternæ subiacitur prudentia carnis ex parte passionis: sed non ex parte actionis.q.93.6.2.pag.ead.pri.secun.par.
Legi æternæ subduntur irrationalia,motus,actiones,& defectus qui accidunt in rebus naturalibus.q.93.5.o. pag.ead.& par.
Legi subduntur omnes subditi alicuius potestatis, vel coactè vt mali:vel sponte vt boni.q.96.5.o.pag.303.pri.sec.par.
Legi suæ princeps subditur quo ad iudicium Dei,& propria voluntate quo ad vim directiuam legis:non autem quo ad vim coactiuam.q.96.5.3.pag. ead.& par.
Est tamen supra legem inquantum si expediens fuerit, potest eã mutare & in ea dispensare:pro loco & tempore.quæstio.96.6. c.pag.304.pri.secun.par.
Legi inferioris nullus subditur in his secundum quæ regitur superiori lege.q.99.5.c.2.pag.303.pri.secun. par.
Legem condere vel pertinet ad totam multitudinem vel ad personam publicam gerentem vicem totius multitudinis.quæsti. 90.1.o.pa.287.& q.97.3.3.p.305.& q.98.3.3.p.308.pri.sec. par.
Legem veterem Christus implenit opere seruando legalia:& doctrina tripliciter scilicet intellectum legis exprimendo ordinãdo quomodo melius obseruaretur,& superaddendo consilia. q.107.2.9.& 4.3.pag.351.pri.sec.par.
Lege æternâ omnia regulantur, & participant eam inquantum ex ea habent inclinationes in proprios actus & fines.q.91.2. c pag.288 pri.sec.par.
Lege omnia ordinari melius est secundum philosophum, quam dimittere iudicum arbitrio.q.95.1.2.pag.298.pri.sec.par.
Lege comprehendi nõ possunt quædam singularia, ideò necesse est ea committere iudicibus.q.95.1.3.pag.ea.& par.
Lege determinare quid indicandum sit, & paucissima arbitrio hominum committere necessarium fuit: quia iustitia animata iudicis non inuenitur in multis,& est flexibilis. quæstione.95. 1.2.pag.298.pri.sec.par.
Legis humanæ in vniuersali habent rationem,non autem quantum ad particulares conditiones,sed hę sunt ex arbitrio instituentium.q.96.2.4.pag.301.& q.102.2.3.pag.324.pri.sec.par.
Leges humanę non possunt illam infallibilitatem habere quam habent conclusiones demonstratiuę scientiarum. q.91.3.3. pag.299.& q.96.2.2.pag.300.& q.105.2.8.pag.344.pri.sec.par.
Leges diuersę diuersis imponuntur.q.91.5.2.c.6.pag.289.& q.96.2.c.pag.301.& q.100.2.c.pag.313.& quæstio.107.2.c. pagi 351.pri.sec.par.
Leges oportet mutari,si ciuitas vel gens ad aliud regimen deueniat.q.104.3.2.pag.33 .pri.sec.par.
Leges humanę multa constituerunt circa res diuinas vt patet in ritu gentilium:non autem lex diuina.quæstione 99.3.c. pagin. 289.pri.secun.par.
Leges humanæ sunt particulares dispositiones ex quibusdam cõmunibus & indemonstrabilibus principiis legis naturæ, adiuente secundum rationem humanam.q.91.3.c.pag ead.& par.
Leges humanæ sunt vtiles & necessariæ ad pacem hominum & ad virtutes propter malos quibus non sufficit paterna monitio. q.91.3.o.p.289.& q.95.3.o.pag.299.pri.secun.par.
Libellus repudij in lege permissus multipliciter accipitur. quæst. 67.art.3.addit.ad ter.par.
Libellus repudij dabatur in lege veteri: quod est contra sacramẽti rationem.q.102.5.3.pag.331.pri.secun. par.
Liber de spiritu & anima:non est autenticus neque August. quæ. 77.art.8.ad 1.pri.par.
Liber mortis quare non ponitur sicut liber vitæ.quæstione.24. art.1.ad.3.pri.par.
Liber vitę solum notitiam dicit electorum in vitam glorię.quæ. 24.ar.2.pri.par.
Liber de infantia saluatoris est apocryphus.quæst. 35.63. pagin. 188.& q.36.ter.par.
Liber de mirabilibus scripturę,non est Augustini, nec authẽticus.q.43.3.2.pag.215.ter.par.
Liberi qui ex illicito coitu nascuntur duplici damno afficiuntur. q.68.art.1.addit.ad ter.par.
Liberi quinascuntur ex simplici fornicatione quomodo non sunt legitimi,sed solum naturales.q.68.art.1.addi.ad ter.par.
Liberi qui ex stupro,vel adulterio nascuntur nec naturales, nec legitimi sunt habendi.ibid.
Libere homo eligit,& non ex necessitate.quæstione 13.6.o.pagi. 45.pri.sec.par.
Liberum arbitrium dicitur esse de contingentibus futuris,secundum quod est de actibus.q.2.art.4.addi.ad ter.par.
Liberum arbitrium est potentia denominata ab actu.quæsti.83. art.2.ad.1.pri.par.
Liberum arbitrium non est eorum quæ naturali instinctu volumus.q.19.art.10.pri.par.
Liberum arbitrium non est sufficiens causa merendi.quæstione. 92.art.4.pri.par.
Liberum arbitrium quid sit ex electione ratio sumenda est.quæ. 83.art.3.pri.par.
Liberum arbitrium vt causa particularis concurrit ad meritum gloriæ.q.23.art.5.pri.par.
Liberum arbitrium remanet semper in hac vita vertibile, tamen quandoque abiicit à se id per quod verti potest ad bonum quãtum in ipso est.q.14.art.3.ad.3.pag.57.secunda sec.par.
Liberum arbitrium esse dicitur facultas voluntatis & rationis.q. 1.1.c.2.c.pag.1.& 2.pri.sec.par.
Liberum arbitrium.vide Iustificatio.pri.sec.par.
Liberum arbitrium se habet naturaliter ad bonum, ad malum autem præter naturam.q.34.3.1.pag.172.ter.par.
Liberum arbitrium viatoris potest flecti ad bonum & malum.q. 52.6.3.pag.248.& q.86.1.c.pag.409.ter.par.
Liberum arbitrium indamnatis est confirmatum in malo.qu.52. 6.3.pag.248.& q.86.1.c.pag.409.ter.par.
Liberum arbitrium fuit in Christo,sicut etiam est in beatis.quę. 18.4.o.pag.117.ter.par.
Et illius vsum habuit in primo instanti suę conceptionis.q.24.2. o.pag.171.ter.par.
Liberum arbitrium.ver.Eligere.
Liberi arbitrij motus qui est velle est instantaneus. quæ.113.7.4. pag.380.pri.sec.par.
Libero arbitrio,et lege naturali, homo sufficienter non potest vitare mala propter animæ passiones. quæstione 113.articulo 1. ad 1.pri.par.
Libertas arbitrij maior est in angelis qui peccare non possunt quã in nobis qui peccare possumus.quæstione 62. articulo 8 ad 3.pri.par.
Libertas arbitrij vt dicit remotionem coactionis non suscipit magis & minus:quę in superioribus angelis nobilior modo est quam in inferioribus.q.59.art.3.ad 3.pri.par.
Libertas.Radix liberatis est voluntas sicut subiectum: sed sicut causa est ratio.q.17.1.2.pag.52.pri.sec.par.
Liberalis est dare omnia pro Christo, non prodigi.quæstion.119. art.2.ad 3. pagin.411.secunda sec.par.
Liberalis tristatur quod aliquid detur non conuenienter: sed magis quando ipse dat non conuenienter,quia plus opponitur actui eius proprio.q.117.art.4.pag.406.secunda sec.par.
Ad liberalem non pertinet esse promptum ad recipiendum,

Universidad de Deusto
Biblioteca

minus ad petendum, sed solicitè procurat fructus suarum possessionum ad liberaliter dandum. quæstione 117. articulo 4. ad 3. pag. 408. secunda sec. par.
Liberalitas est ignobilior omni virtute theologica & cardinali secundum propriam materiam, quæ tamen habet quandam excellentiam in quantum est vtilis ad multa. quæstione 117. ar. 6. pag. 406. secunda sec. par.
Liberalitas non se extendit ad omnes, sicut iustitia. q. 123. articu. 12. ad 5. pag. 4 . secunda sec. par.
Liberalitas est virtus bene dispensandi diuitias in vsus bono sibi subiisque & aliis. q. 117. art. 1. pag 4 4 secunda sec. par.
Liberalitas est subiectiue in concupiscibili. quæstione 134. articu. 4. ad 1. pag. 465. secunda sec. par.
Liberalitas conuenit cum iustitia, quia virtute est ad alterum principaliter & circa exteriora: sed prima attendit exteriora vt propria, secunda vero vt sunt alterius & ratio debiti: ideò liberalitas non est species iustitiæ, sed est pars sibi annexa. quæ. 117. arti. 5. ad 2. pag. 406. secunda sec. par.
Liberalitas est ad se in sumptibus, non autem in dationibus, sed iustitia nullo modo est ad se quæstione. 117. articulo. 3. ad 3. pagina 405. secunda sec. par.
Liberalitas est circa bonum pecuniæ absolutè sumptum secundū quod est obiectum concupiscentiæ vel delectationis aut amoris. q. 60. 5. pag. 180. pri. sec. par.
Liberalitas videtur esse in concupiscibili. quæstione 60. 5. c. pagi. ead. & par.
Liberalitatis materia propria mediata est pecunia, id est res possessa, sed materia immediata est passio circa pecuniam. quæ. 117. articu. 2. pag. 405. secunda sec. par.
Liberalitas moderatur amorem pecuniarum, & timorem de amissione earum. quæstione. 123. articulo. 4. ad secundum. pag. 425. secunda sec. par.
Liberalitatis actus proprius est duplex, scilicet bene vti pecunia in se, & in alios. secundarius autem est præparare & conferare eas ad bonum vsum. q. 117. art. 3. pag. 406. secunda sec. par.
Liberalitatis proprius & principalior actus est dare, accipere, vel accipere, vel conseruare, vel vti pro se. quæstione. 117. articu. 4. pag. ead. secunda sec. par.
Liberalitatis & magnificentiæ summum gradum ostendit in se Christus contemnendo omnes diuitias & faciendo pauperibus erogari quæ sibi dabantur. q. 7. 2. 3. pag 53. ter. par.
Liberalitas derogat dare aliquid cum concupiscentia retinendi, non autem amicitiæ vel charitati, sed magis ostenditur perfectio eius. q. 31. art. 1. ad 2. pag. 116 secunda sec. par.
Liberalitate iustitia est simpliciter maior, quia est communior & fundamētum eius est, & potest esse sine ea, non autem econuerso. sed secundum quid est econuersio, scilicet vt est ornamentum iustitiæ. q. 121. art. 1. ad 5 pag. 435. secunda sec. par.
Libido concupiscibilis est maior in incontinente, quam in intemperato. sed econuersò delibidine voluntatis. quæstio. 156. arti. 3. ad 3. pag. 548. secunda sec. par.
Licet dare vel accipere aliquid pro victu in monasterio si non sit sufficiens, non autem pro ingressu religionis, quia simonia est. q. 100. art. 3. ad 4 pag. 365. secunda sec. par.
Licet nutrire pauperes ad religionem vel allicere munuscula, licet non sit licitum ex pacto aliquid dare vel accipere pro ingressu monasterii. q. 189. art. 8. pag. 691. secunda sec. par.
Limbus inferni sic dictus ratione priuationis gloriæ, non est omnino diuersus à sinu Abrahæ. q. 21. 2. 4. pag. 145. ter. par.
Et in eo existentes gaudium magnum habebant de gloria separata. q. 51. 5. 1. 0. pag 247. ter. par.
Sed patiebantur dolorem de dilatione gloriæ, non autem pœnā sensibilem pro peccato, Christus autem soluit vtrūque, primū gloriam præbendo, secundum ab ea præcludendo. quæstione. 52. 2. 2. pag. 245. ter. par.
Limbus inferni quomodo dicitur idem quo sinus Abrahæ quæ. 69. art. 4. addi. ad ter. par.
Limbus quantum ad qualitatem loci diuersus est ab inferno dānatorum, sed quantum ad situm loci sunt loca contigua. ibid.
Limbus puerorum differt à limbo patrum multis de causis. ibid.
Lineas duas naturales esse infra duo puncta impossibile naturaliter, non autem miraculosè, quodlibet. 1. quæstione 10. articulo 2. addi. ad ter. par.
Linguarum omnium donum fuit in Christo, quo tamen non est vsus, quia solum in vna gente prædicauit. quæstione. 7. 7. 3. pa. 57. ter. par.
Linguis igneis spiritussanctus super Apostolos descendit. q. 39. 6. 4. pag. 195. & q. 72. 2. 1. pag. 374. ter. par.
Liniri. ver. Baptismus. Exorcismus. ter. par.
Linum. ver. Corporale. ter. par.
Loquor. ver Accidens ter. par.
Literarum figuræ quibus Græci tria, & sex representant, satis sūt propinquæ apud eos. q. 46. 9. 1. pag. 223. ter. par.
Litera. vide Scriptor. pri. secun. par.
Literalis. vide Lex. Sensus. pri. sec. par.
Litigium propriè est contradictio in verbis, non ex defectu amoris animos vincentis, sed ex hoc quod quis non veretur contrariare personam primum est contentio. & perinet ad discordiam. & contrariatur charitati secundum contrariatur amicitiæ vel affabilitati non autem manifestudini vel temperantiæ, licet aliquando oriatur ex ira vel concupiscentia generali, & ex multis aliis. q. 158. ar. 1. pag. 403. secunda sec. par.
Locutio angeli in sola intelligibili operatione consistit. quæstio. 107. art. 4. 1. pri. par.
Locutio est intelligibilis ordinatio ad alterum per voluntatem. q. 107 artic. 1. pri. par.
Locutionis hominis & angeli differentia. quæstione. 107. artic. 1. ad 1. & 2. pri. par.
Locale. ver. Angelus. ter. par.
Locus non attribuitur Deo, neque personæ Christi circumscriptè, aut diffinitiuè. q. 52. 3. 3. pag. 246. ter. par.
Locus ab authoritate in hac scientia eius dignitati non derogat q. 1. artic. 8. ad 2. pri. par.
Locus non est pœnalis animæ vel angelo quasi afficiens alterando naturam, sed quasi afficiens voluntatem contristando. quæ. 64. art. 4. ad 3. pri. par.
Locus paradisi quibus mediis secluditur à nostra habitatione. q. 102. arti. 1. ad 3. pri. par.
Locus temperatus requiritur vt generatio hominum & perfectorum animalium fiat. q. 96. art. 2. ad 2. pri. par.
Longanimitas est qua quis non perturbatur in dilatione bonorum. q. 70. 3. c. pag. 211. pri. sec. par.
Longæuus promittitur honoratibus parentes, priuatio autē vitæ inhonorantibus. quæstione 122. articulo. 5. ad 4. pagi. 421. secunda sec. par.
Loqui videntur bruta per illusionem Simonis magi, vel operante dæmone sicut asina Balaam per angelum. quæstione 165. ar. 2. ad 2. pag. 586. secunda sec. par.
Loth culpandus est secundum Augustinum. quæstione 150. arti. 4. pagina 521. secundi secun partis.
Loth culpandus est non quantum ille incestat, sed quantum ebrietas meruit. quæstione 150. artic. 4. pag. ead sec. secun. partis
Lucas ver. Adoratio. tertia parte
Lucia poterat de consensu soluto matris dare eleemosynam. quæ. 30. art. 2. ad 2. pag. 123. secunda sec. par.
Lucem non habere modum speciem, & ordinem, quomodo intelligatur. q. 7. art. 3. ad 1. pri. par.
Luciferum non fuisse supremum angelorum dicitur ab aliquib⁹. quodli. 5. q. 4. ar. 2. addi. ad ter. par.
Ludere inordinate ratione recreationis opponitur eutrapeliæ, sed pertinet ad molitiem ratione quietis. quæstione 38. articu. 1. ad 3. pag. 145. secunda sec. par.
Ludus in quo est concertatio & potest esse victoria, & vniuersaliter omnes concertationes sunt maximè delectabiles secundō quod habent spem victoriæ. q. 32. 6. 3. pag 205. pri. sec. par.
Ludus. vide Delectatio. pri. sec. par.
Ludi defectus est peccatum, sed minus quam excessus eius quæ. 168. art. 4. pag. 592. secunda sec. par.
Ludi excessus duplex, scilicet ratione turpitudinis vel nocumenti, & ratione indebite circumstantiæ, primus est peccatum mortale. secundus est veniale, nisi ponatur finis in hoc. q. 168. artic. 3. pag. 591. secunda sec. par.
Ludi superfluitas pertinet ad ineptam lætitiam filiam gulæ. quæ. 168. ar. 1. ad 3. p. 590. secunda sec. par.
Ludus est in remedium contra fatigationem animalem, dans animæ quietem, id est delectationem. pagin. 168. articulo 2. pagi. 590. secunda sec. par.
Ludus triplex, scilicet deuotus, turpis, & recreatiuus, primus est laudabilis. secundus debet vitari à quolibet, tertius debet sumi, sed temperatius à pœnitente. quæstione. 168. articulo 2. ad 2. pag. 592. secunda sec. par.
Ludus non debet habere tria dicta & facta, turpia & nociua, resolutionem gravitatis, & indebitas circumstantias. quæstio. 168. art. 2. p. 590. secunda sec. par.
Ludicræ actiones ordinantur ad bonum ipsius ludentis, prout sunt delectantes vel requiem præstantes. quæst. 1. c. 1. pagin. 5. pri. secun. par.
Lumen maius offuscat lumen minus ejusdem ordinis, non autem alterius ordinis. q. 5. 4. 2. p. 46. & q. 9. 1. 2. p. 66. ter. par.
Lumen scientiæ non offuscatur, sed clarescit in anima Christi, & cuiuslibet hominis per lumen scientiæ diuinæ. q. 5. 4. 2. p. 46. & q. 9. 1. 2. pag. 69. ter. par.
Lumen gloriæ ad quid sit necessarium. quodlibet. 7. quæstione. 1. art. 1. addi. ad ter. par.
Lumen in medio non habet esse intentionale sed reale. quæstio. 77. artic. 3. pri. par.
Lumen intellectus nostri est quedam diuini luminis participatio q. 84. artic. 5. pri. par.
Lumē intellectus nostri est quedam impressio primæ veritatis. q. 88. art. 3. ad 1. pri. par.
Lumen intellectus est veritatis manifestatio. quæstione 107. arti. 1. pri. par.
Lumen non est similitudo qua Dei essentia videtur. quæstione 12. artic. 5. ad 2. pri. par.
Lumen quare non habet contrarium, & quomodo facit colores in actu, sine visibiles. q. 8 artic. 2 a. & 3. ti par.
Lumen fidei facit videre ea quæ creduntur sicut per alios habitus videntur ea quæ sunt conuenientia illis habitibus. quæst. 1. art. 4. ad 3. pag. 6. secunda. sec. par.
Lumen. Eadem visio est coloris & luminis vt ratio viuendi: non autem vt obiectum. quæstione. 8 3 2 pagina. 32. & quæstione 12. 4. c. pag. 42. pri. sec. par.
Luminaria quare magna dicuntur. quæstione septuagesima, arti. 1. ad 5. pri. par.
Luminaria propter tria hominibus vtilia Deus creauit. quæstio. 70. artic. 2. pri. par.
Luna quod plena facta fuerit. est satis probabile, quæstione. 70. artic. 2. ad 3. pri. par.
Lunæ obscuratio qualis erit. q. 73. art. 3. addi. ad ter. par.
Luxuria & quodlibet peccatū dividitur in peccatum cordis, oris & operis. sicut in diuersos gradus pertinentes ad vnam perfectam peccati speciem. q. 72. 7. c. pag. 225. pri. sec. par.
Luxuria. vide Luxuriosus. pri. sec. par.
Luxuria Circa tempus Abrahæ erat fides per idololatriam diminuta & ratio naturalis per augmentum carnalis concupiscentiæ vsque ad peccatum contra naturam obscurata quæstione 70. 2. 1. pagin. 329. ter. par.
Ex luxuria oriuntur quatuor inordinati actus locutionis. scilicet turpiloquia, stultiloquia, scurrilia, & ludicra. quæstione. 153. ar. 3. ad 4. pag. 522. secunda sec. par.
Luxuria & gula deprimunt rationem supra omnem aliam passionem. q. 53. art. 6. pag 388. secunda sec. par.
Luxuria vix virari potest, nisi vitetur principium eius, scilicet aspectus mulieris pulchræ & præcipuæ aspectus virginis. quæst. 167. artic. 2. pag. 588. secunda sec. par.
Luxuria vincitur fugiendo, sed accidia & cætera vitia resistendo. q. 35. ar. 1. ad 4. pa. 337. secunda sec. par.
Luxuria est vitium capitale quæstione. centesimaquinquagesima tertia. art. 4. pag. 121 secunda sec. par.
Luxuria principaliter est circa voluptates venereas, secundariò autem dicit excessum in aliis. quæstione 153. articulo primo. p. 519. secunda sec. par.
Luxuriæ peccata inter vitia intemperantiæ sunt maximè exprobabilia. q. 151. art. 4. ad 3. pag. 514. secunda sec. par.
Luxuriæ species sunt sex, scilicet fornicatio, adulterium, incestus, stuprum raptus, & luxuria contra naturam. quæstione. 154 ar. 1. pag. 522. secunda sec. par.
Luxuriæ peccatum contra naturam non est humanum, sed bestiale. q. 1. 2. art. 4. pag. 485. secunda sec. par.
Luxuriæ filiæ sunt octo. amor sui, odium Dei, affectus præsentis seculi, desperatio futuri, cæcitas mentis, inconsideratio, præcipitatio inconstantia. quæstione centesima quinquagesima tertia artic. 4. pag. 521 secunda sec. par.
Luxuriæ actus omnis est peccatum. quæstione 153. articulo 3. pa. 520. secunda sec. par.
Luxuriæ actus quilibet deliberatus extra limites matrimonij est peccatum mortale, aliter verò est veniale. quæstione 153. artic. 3. pag. ead. secunda sec. par.
Lux primò producta cuius naturæ fuit. qu. 67. ar. 4. ad 2. pri. part.
Lux solis in primo triduo fuit informis, & quarta die formata. q. 68. artic. 1. pri. par.

M

Macula in corpore & anima contingit dupliciter. quæst. 87. 2. 2. 3. pag. 4 0. 1. par.
Macula propriè est quando corpus perdit suum nitorem ex contactu alterius corporis. quæstione octuagesima sexta. 1. c. pagi. 271. pri. sec. par.
Macula animæ metaphoricè est defectus nitoris animæ, scilicet lumini rationis diuini & gratiæ ex contactu & inhærentia ad res temporales per inordinatum amorem. quæstio. 86. 1. pag. 271 & q. 89. 1. 0. pag. 281. pri. sec. par.
Macula non est aliquid positiuè in anima, nec significat priuationem solum, sed in ordine ad suam causam quæ est peccatum ideò diuersa peccata diuersas maculas inducunt. quæstione. 86. 1. 3. pag. 271. pri. secun. par.
Macula sequitur distantiam à Deo, quam facit actus peccati. qu. 86. 2. 3. pag. 272. & q. 87. 6. c. pag 276. pri. sec. par.
Macula culpæ remota potest remanere reatus. non pœnæ simpliciter sed satisfactorie. q. 87. 6. 0. pag. 275. pri. sec. par.
Macula causatur anima per peccatum. quæstione 86. 1. 0 pagin. 270. pri sec. par.
Macula peccati remanet cessante actu peccati. q. 86. 1. 0. pag. 271. & q. 87. 6. c. 1 pag. 276. pri. sec. par.
Macula peccati ab homine tolli non potest, nisi voluntas hominis ordinem diuinæ iustitiæ accepter. quæstione 87. 6 c pagi. 276. pri sec. par.
Maculæ diuersæ consurgunt ex diuersis peccatis. quæstione. 28. 6. pagin. 411. ter. par.
Maculam homo incurrit inquantum priuatur decore gratiæ ex deformitate peccati. quæstione centesimanona. 7. c. pagin. 382. pri secun. par.
Magdalena prohibetur tangere Christum. quæstione 55. 6. 3. pag. 259. ter. par.
Magicæ scientiæ vsus est prohibitus. quodl bet. 4. quæstione. 9. art. 16. addit. ad ter. par.
Magi Pharaonis quod defecerint in tertio signo, quomodo intelligitur. q. 12. art. 1. ad 1. pri. par.
Magi Pharaonis serpentes & ranas quos fecerunt naturaliter factum est. q. 1 4. art. 4. pri. par.
Magi fa. iunt miracula per priuatos contractus, id est per dæmones. boni verò per publicam iustitiam. id est per Deum sed mali Christiani per signa publicæ iustitiæ. id est per nomen Christi, vel per aliqua eius sacramenta. quæstione 178. articulo 1. ad 3. pag. 623. secunda sec. par.
Magi adorantes Christum secūdum Augustinum fuerunt malefici, sed secundum alios fuerunt sapientes astrologi & potentes. q. 36. 3. 2. pag. 181. ter. par.
Magi moti sunt ex scriptura Seth ad sequendam stellam, vel ex prophetia Balaam, vel ducti ab angelis, vel inspirati à Deo. q. 36. 5. 4. pag. 183. ter. par.
Magi venerunt ad Christum tanquam primitiæ gentium. quæsti. 3 . & 8. 0. pag. 185. ter. par.
Magi amiserunt stellam multiplici ratione. quæstione 36. 8. 3. pag. 185. ter par.
Magi tribus modis venerunt ad Christum. quæstione. 36. 3. 3. & 5. 4 & 6. c. 3. pag. 4. 1. ter. par.
Magis & minus non inuenitur in substantia secundum formam substantialem: sed secundum materiales dispositiones. quæst. 52. 1. c. pag. 151. pri. secun. par.
Magis & minus. vide Augmentum. Circumstantia. Relatio. pri. secun. par.
Magis & minus mutabilia sunt quæ magis & minus ab æternitate recedunt. quæst. 10. art. 5. pri. par.
Magis & minus quomodo diuersificant speciem & quomodo non. q. 50. ar. 1. ad 2. pri. par.
Magis vniuersale comparatur ad minus vniuersale vt totum, & vt pars. q. 85. art. 3. ad 2. pri. par.
Magis vniuersalia via generationis sunt priora minus vniuersalibus sed via perfectionis minus vniuersalia sunt priora. quæ. 85. art. 3. ad 1. pri. par.
Magis coniunctis est magis beneficiendum, cæteris paribus. qu. 31. art. 3. pag. ead secunda sec. par.
Magis recedentibus, Herodes pueros interfecit. quæstione. 36. 6. 3. pagin. 184. ter. par.
Magister docendo nihil directè causat in intellectu discipuli: sed ipsum mouet vt virtute sui intellectus formet intelligibiles conceptiones. q. 117. art. 1 ad 3. pri. par.
Magnanimitas importat extensionem animi vel ad magna absolutè vel secundum proportionem. quæstione. 129. artic. 1. pag. 448. secunda sec. par.
Magnanimitas est virtus, quia tendit ad maxima secundum rationem rectam. q. 129. art. 5. pag. 450. secund. sec. par.
Magnanimitas est circa honores, sed mediatè: immediatè verò est circa spem. q. 129. art. 1. pag. 440. secunda sec. par.
Magnanimitas est circa gloriam, quia moderatè vitur gloria sicut & honore. q. 132. art. 2. pagi. 459. secunda sec. par.
Magnanimitas ad duo respicit, scilicet ad honorem sicut ad materiam & ad opus magnum sicut ad finem. quæstione. 129. art. 8. pag. 454. secunda sec. par.
Magnanimitas respectu honoris habet secundum excessum oppositum ambitionem, vt respicit opus magnum habet præsumptionem. q. 131. ar. 2. 1. pag. 458. sec. secun. par.
Magnanimitas est circa spem & desperationem. quæstione. 60. 4. c. pag. 179. pri. sec. par.
Magnanimitas est circa bonum quod est honor cum arduitate: & est in irascibili. q. 60. 5. c. p. 180. pri. sec. par.
Magnanimitas non potest esse nisi aliis virtutibus præexistentibus: ideò comparatur ad alias sicut ornatus earum. quæsti. 66. 4. 3. p. 201. pri. sec. par.
Magnanimitas & magnificentia perficiunt hominem secundum aliquem eminentem statum. q. 65. 1. 2. p. 194. pri. sec. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Magnanimitas & magnificentia habent id in quod tendunt vt extremum, si consideretur secundum quantitatem absolutam & vt medium per comparationem ad regulam rationis. quæ. 64.1.ad 3. pag. 90 pri. fec par.
Magnanimitas est irascibili subiectiuè. quæstione 129. articulo 1. 2. pag. 684. secunda sec. p r.
Magnanimitas est generalis virtus inquantum operatur magna in qualibet virtute faciens eam maiorem, sed est virtus specialis, inquantum ponit specialem modum circa speciale materiam. q. 129. ar. 4. pag. ead. secunda sec par.
Magnanimitas est ornamentum aliarum virtutum. quæstio. 129. art. 4. 3 pag ead. secunda sec. par.
Magnanimitas superueniens iustitiæ auget bonitatem eius sed sine iustitia non habet rationem virtutis. quæstione 8. articu. 12. 2. pag. 201. secunda sec. par.
Magnanimitas & magnificentia habent connexionem cum omni virtute secundum principia virtutum, scilicet secundum prudentiam & gratiam, non autem secundum actum. q. 23. artic. 3. 2. pag. 151. secunda sec. par
Magnanimitas & magnificentia tenent extremum secundum quantitatem rei medium autem secundum regulam rationis. q. 129. art. 1. 1. pag. ead. secund sec par.
Magnanimitas bona fortunæ conferunt quo ad materiam eius scilicet quo ad honores, & etiam quo ad finem eius, scilicet operari magna. q. 129. art. 8. p. 544. secunda sec par
Magnanimitas opponuntur ea quæ opponuntur aliis virtutibus, secundum quod parua pro magnis habentur. quæstio. 131. art 2 1. pag. 458. secunda sec. par.
Magnanimus non quærit honorem tanquam finem, quia hoc est parum sed quærit fieri dignum honore quæstione. 129. artic. 2. 3. pag. ead. secunda sec. par.
Magnanimus bene vtitur magnis & parvis honoribus quia non extollitur nec frangitur oppositis, sed eodem modo quæsti. 129. artic. 2. 3. pag. 450. secunda sec. par.
Magnanimus contemnit bona exteriora ideò non gaudet si acquirat ea, nec tristatur si perdat ea. quæstione. 128. articulo 2. pag. 49. secunda sec. par.
Magnanimus non est contentiosus, quia nihil extrinsecum æstimat magnum. quæsti. 129. artic. 3. 3. p. 4 3. secunda sec. par
Magnanimus non amat pericula nec timet ea, sed promptissimè se exponit periculis magnis. quæstione 129. articulo 3. 2. pagi. 453. secunda sec. par.
Magnanimus nullo indiget, scilicet modo humano, non simpliciter quæst. 129. art. 6. 3. p. 453. secunda sec. par.
Magnanimus habet vocem gravem, locutionem stabilem, immemor est beneficiorum, tardius est & otiosus vitæ, non potest aliis conuiuere, & possidet infructuosa. quæstio. 29. art. 3. 1. pag. 45 . secunda sec. par.
Magnanimus reputat se dignum magis ex dono Dei, & contemnit alios inquantum deficiunt humilis autem conuersatio. quæ. 139. art. 3. ad 4. pag. 451 secunda sec. par.
Magnanimo attribuuntur actus omnium aliarum virtutum sub ratione excellentiæ, scilicet quod est communicatiuus, beneficiuus retributiuus plurium veridicus, non planctuus, non iracundus nec fugiens commonentem. quæstione 129. articulo 4. 1. & 2. p. 4 1. secunda sec. par.
Magnificentia facit & intendit aliquod magnum in factibili tantum, sed magnanimitas in omni materia. quæstione. 134. artic. 2 ad 2. pag. 1. 464 secunda sec. par.
Magnificentia est in maximis donis & sumptibus, sed liberalitas in mediocribus. quæstione centesima tregesimaquarta, articu. 3. pag. 1. secunda sec. par.
Magnificentia est in irascibili subiectiuè. quæstione. 134. articul. 4. ad 1. p. 561 secunda sec. par.
Magnificentia est rerum magnarum & excelsarum cum animi quadam ampla & splendida proportione cogitatio & administratio. quæst. 12 1. artic 2. 3. pag. 447. secunda sec. par.
Magnificentia est virtus factiua magnorum & est virtus generalis si sumatur facere communiter, scilicet pro omni opere, si verò proprie scilicet pro operatione exteriori est virtus specialis. q. 1. 4. art 1 2. pag. 462. sec. secun. par.
Magnificentia est in irascibili. q. 60. 5. c. p. 180. pri sec par.
Magnificentia est circa bonum cum arduitate sumptuum qu. 60. 5. c. p. ead & par.
Magnificentia vide Magnanimitas pri. secun. par.
Magnificentiæ materia sunt sumptus magni præcipuè ad cultum Dei, secundo pecunia pro eis, tertiò amor pecuniæ. quæst. 134. artic. 1. 3 1 pag. 462. secunda sec. par.
Ad magnificentiam habere plures diuitias non oportet, sed sic debet disponi quod quando oportet & decet, velit eas optimè dispensare, & sic fuit in Christo. quæstione. 134. articulo. 1. ad 1. pag. 458 sec secun. par.
Magnificus non principaliter facit magnos sumptus pro persona sua, quia non est quid magnum nisi quæ tantum semel fiùt vt nuptiæ, vel permanentia, vt domus. quæstione. 134. articulo 3 pag. 464. secunda sec par.
Magnitudo finita si ab ea continuè auferatur aliquid secundum eandem quantitatem, tandem consumetur: si verò secundum eandem proportionem poterit infinitum subtrahi. quæstione 85. 2. pag. 208. pri. sec. par.
Magnitudo. vide Augmentum. Laboriosum. Latitudo. Meritum. Passio. pri. sec. par.
Maius dicitur dupliciter, scilicet absolutè, & secundum quantitatem proportionis. q. 13. 6. c. p. 382. pri. sec. par.
Maius. vide Malum. Virtus. pri. sec. par.
Maius dicitur dupliciter: scilicet intensiuè, & extensiuè. quæstio. 1. 4 c. p. 7. ter. par.
Maledicere contingit triplicitèr. s. enunciatiuè, id est detrahendo cautaliter vel imperatiuè & optatiuè: & hoc dupliciter per se, id est sub ratione mali, & sic est peccatum, non autem si per accidens, id est sub ratione boni duplicis scilicet iusti: sicut iudex per sententiam: ecclesia per excommunicationem, prophetę conformando se Deo, vel sub ratione boni vtilis, scilicet vt aliquis melior fiat, vel ne noceat. quæstione 76. articulo 1 p. 262. secunda sec. par.
Maledicere sub ratione mali est peccatum mortale, & est tantò grauius quantò plus persona debet amari, & reuereri, tamen tripliciter est veniale, scilicet ratione parui mali, vel ratione affectus scilicet ex ioco, vel leui motu, vel ratiõe surreptionis. q. 76. art. 3. p. 263. secunda sec par.
Maledictio. vide Ebrietas. pri. sec. par.
Malefacere alteri non est delectabile: nisi inquantum videtur pertinere ad proprium bonum. q. 32. 6. 3. pag. 105. pri. sec. par.
Malefacere. vide Delectatio. pri. sec. par.
Malitia ex qua dicitur aliquis peccare est triplex, scilicet habitus vitij, electio mali, & præcedens culpa. quæstione 78. 1. 3. pagina 230. pri. sec. par.
Ex malitia certa peccat, qui ex habitu peccat, sed non econuerso. q. 76. 2. 3. pag. e. & par.
Ex malitia certa & industria peccare est quasi scienter malum eligere. q. 78. 1. c. p. e. & par.
Ex malitia certa peccare grauius est quàm ex passione peccare. q. 47. 2. c. p. 138. & q 78. 4. o. p. 251. pri. sec. par.
Malitia. vide Matrimonium. Peccatum. pri. sec. par.
Malum habet causam per accidens & per se. q. 49. ar. 1. pri. par.
Malum non habet rationem appetibilis per se, sed per accidens. q. 5. artic. 2. ad 3. pri. par.
Malum quomodo est in Deo, vt scitum & non vt causatum ab eo q. 18. art. 4. ad 4. pri. par.
Malum simpliciter non tollit modum, speciem, & ordinem. quæ. 5. art. 5. ad 3. pri par.
Malum vt in pluribus hominibus accidit quia bonum sensus, & non rationis secum. sed in generalibus, & corruptibilibus, vt vt in paucioribus. q. 49. artic 3. ad 5. pri. par.
Malum vt malum aliquo appetitu, siue naturali, siue animali, siue intellectiuo appeti est impossibile. quę. 19. art. 9. pri. par.
Malum boni dicit priuationem, & quid sit ex boni actione oportet accipere. q. 48. art. 1. pri. par.
Malum culpæ quid. q. 17. art. 1 pri. par.
Malum culpæ & pœnæ dicitur per subtractionem debitę operationis. q. 48. artic. 5. pri. par.
Malum dicitur quod exit ab ordine boni particularis, & nihil quod exit ab ordine prouidentiæ. quæstione 103. artic. 7. septimo. ad 1. pri. par.
Malum esse vt in pluribus & bonum vt in paucioribus quomodo contingit. quæstio. 63. art. 9. ad 1. pri. par.
Malum aliquando voluntarium aliquando non. quodlibet. 5. q. 5. artic. 10. addi. ad ter. par.
Malum cõmittit homo ex hoc quod contra agit cõscientiã. ibi.
Malum seu peccatum minime committit homo cum à propria excusatur conscientia. ibid.
Malum non opponitur diuinæ essentiæ, bene quidem effectui diuinę essentię. quodli. 11. q. 2. ar. 2. addi. ad ter. par.
Malum nullam habet similitudinem in Deo. ibid.
Malum est priuatio boni. q 18. 3. 1. p. 60. pri. se. par.
Malum dicitur quia nocet, ideò maius est malum animę quàm corporis. q. 39. 4. 3. p. 121. pri. sec. par.
Malum non est simplex negatio, sed priuatio boni quod quis natus est & debet habere. q. 25. 2. c. p. 85. & q. 36. 1. c. p. 115. & q. 75. 1. c. p. 238. pri. secun. par.
Malũ habet causam agentẽ p accidẽs. q. 75. 1. c p. 238. pri. sec. par.
Malum est in plus quàm peccatum: & hoc quàm culpę. quæst. 21. 2. c. p. 75. pri. sec. par.
Malum peccatum, & culpa, in actibus voluntariis sunt idem. qu. 21. 2. c. p. ead. & par.
Malum duplex, scilicet contrariatium quod contrariatur volũtati & corruptiuum quod contrariatur naturæ. quæst. 42. 2. c. pag. 227. pri. secun. par.
Malum naturæ duplex. Ex causa naturali, vt mors naturalis: & à causa non naturali, vt mors violenta. quæstione 4 2. 2. c pag. eidem & parte.
Malum quod est differentia constitutiua habitus nõ est priuatio sed aliquid determinatum repugnans determinatæ naturæ. q. 18. 5. 2. pag. 50. & q. 54. 3. 2. pag. 157. pri sec. par.
Malum hominis est præter rationem esse. quæst. 71. 2. c. 6. c. pag. 216. pri. secun. par.
Malum primum in moralibus dicitur ex genere. quæstio. 18. 2. c. pag. 57. pri. secun. par.
Malum non impediens non peccat, nisi debeat & possit impedire. q. 6. 3. c. pag. 25. pri. secun. par.
Malum culpæ non est à Deo sicut ab author, sed à nobis inquãtùm recedimus à Deo: malum autem pœnæ est à Deo actore inquantùm habet rationem boni. quæstio. 19 artic. 1. ad 3. pag. 66. sec. secun. par.
Malum est præter intentionem & voluntatem. quod 8. q. 6. artic. 16. addit. ad 3. par.
Mala non est quælibet boni remotio negatiuè accepta sed priuatiuè. q. 48. artic 3. pri. par.
Mala sunt etiam obiecta fidei materialia tamen. q. 7. artic. 1. ad 3. pag. 30. sec. secun. par.
Malis debemus benefacere in auxilium naturæ, non culpæ. q. 31. art. 2. ad 2. pag. 117. sec. secun par.
Mandatum est de eo quod melius est, quia quandã inductionem habet & persuasionem & est quod quis per alios mandat, præceptum verò est de necessario & quod quis per seipsum iubet. q. 99. 5. c. pag. 312. pri secun. par.
Mandata, præcepta, testimonia & iustificationes distinguuntur. q. 99. 5. c. pag. 323. pri. secun. par.
Manducatio Christi post resurrectionem fuit vera comestio. q. 55. 6. 1. pag. 259. ter. par.
Manna fuit præcipua figura eucharistiæ. quæstione 73. 6. c. pag. 362. ter. parte.
Manna fuit figura eucharistiæ, inquantùm sumitur vt cibus fidelium. q. 80. 10. 2. pag. 391. ter par.
Manichæi dicebant Manicheum esse spiritum paracletum. q. 10. 64. 2. pag. 349. pri. secun. par.
Manifestatio veritatis non semper est illuminatio, nisi ordinet in Deum. q. 109. artic. 3. pri. par.
Manumissus quomodo reducatur in pristinam seruitutem. q. 88. 3. 2. pag 413. ter. par.
Mansio. Diuersitas mansionum significat diuersitatem beatitudinis secundum diuersum gradum fruitionis. quæst. 5. 2. 1. pag. 20. pri. secun. partis.
Mansiones diuersas in beatis distinguere oportet secundum diuersos beatitudinis gradus. q. 93. artic. 2. addit. ad 3. par.
Mansiones diuersæ distinguuntur penes diuersos gradus charitatis. ibidem.
Mansionum siue graduum beatitudinis principium est duplex. scilicet propinquum & remotum. ibid.
Mansuetudo est subiectiuè in irascibili. q. 15. 2. c. pag 256. ter. par.
Mansuetudo est circa iras. q. 60. 5. 4. pag. 181. pri. sec. par.
Mansuetum esse, est naturale homini secundum quod mansuetudo sedat iram. sed irasci est ei naturale secundum quod ratio nuntiat causam iræ. q. 46. 3. 1. pag. 135. pri. secun. par.
Manus est organum organorum, ideò ei opera attribuuntur. qu. 83. 5. 1. pag. 402. ter par.
Manus est substãtia quædam individua. q. 16. 11 2. pa. 109. ter. par.
Manus impositio. ver. Imperfectio. ter. par.
Mare est terminus omnium aquarum in quod confluunt omnes aquæ occultis vel manifestis meatibus. q. 69. ar. 1. ad 3. pri par.
Maria & Ioseph fuerunt de eadem tribu. q. 28. 1. 2. pag. 150. & q. 31. 2. 1. pag. 159. ter. par.
Maria fuit de stirpe Aaron. q. 27. 2. 1. 4. pag. 354. ter. par.
Maria nata ex Melchi, Salome. Ieconia. & Heli. qu. 31. 2 3. & 3. 1. pag. 159. ter. parte.
Maria quic quid accepit à parentibus fuit actu pars corporis eius ideò illud non fuit materia corporis Christi. quæstio. 31. 6. c. pag. 162. ter. par.
Maria in ventre matris suæ non habuit vsum liberi arbitrij. q. 27. 3. c. pag. 145. ter. par.
Maria habuit maternã claritatem in facie, quod Ioseph non cognoscebat illam donec pareret. q. 28. 3. 3. pag. 152. ter. par.
Maria cum corpore assumpta est in cœlum. quæstio. 27. artic. 1. c. pag. 142. ter. par.
Maria quomodo habuit donum prophetiæ, sapientiæ, & miraculorum. q. 27. 5. 3. pag. 148. ter. par.
Maria meruit Christum portare, non quia meruit ipsum incarnari, sed quia meruit talem gradum puritatis, vt congruè esset mater Dei. q. 2. 11. 3. pag. 24. ter. par.
Maria est verè mater Dei. q. 35. 4. 0. pag. 175. ter. par.
Maria fuit verè mater Christi. q. 35. 2. 0. pag. & par. ead.
Maria cum Ioseph vouit virginitatem absolutè. quæst. 28. 4. 6. 0. pag. 152. ter. parte.
Maria nec multiplicauit conceptus, nec fuit subiecta viro. q. 30. 2. 1. pag. 156. ter. par
Maria fuit expers maledictionis Euæ. quæstione 35. 6. ad 1. pag. 188. ter. parte.
Maria secundum aliquos non fuit turbata in visione angeli, sed in sermone eius. q. 30. 3. 3. pag 157. ter. par.
Maria fuit instructa ab angelo quia erat inferior angelis, quantũ ad statum, licèt esset superior quantùm ad dignitatem ad quã eligebatur. q. 30. 2. 1. pag. 156 ter. par.
Maria prius instructa est ab angelo quàm Ioseph. q. 30. 1. 2. pag. 153. ter. parte.
Maria habuit à spiritu sancto duplicem purgationem. qu 27. 3. 3. pag. 146. ter. parte.
Maria si ante passionem Christi fuisset mortua nõ intrasset paradisum, sicut nec alij sancti q. 27. 6. 3 pag. 143. ter. par.
Maria per primam sanctificationem fuit semper immunis ab omni peccato actuali etiam veniali. quæstio. 27. 4 0. 6. 1. pag. 147. tertia parte.
Maria figurabatur per tabernaculum veteris legis. q. 27. 2. in oppositum. pag. 146. ter. par.
Maria. ver. Adoratio, Baptismus, Conceptio, Eucharistia, Gratia, Matrimonium. Primogenitus, Sanctificatio. ter. par.
Mariæ puritas fuit maxima sub Christo. q. 27. 2. 1. pa. & par. ead.
Marię debetur honor non æqualis, sed consimilis & eminentior quàm cæteris creaturis inquantùm est mater Dei. qu. 25. 5. 0. pag. 140. ter. parte.
Mariæ perfectio est triplex. Prima fuit in eius sanctificatione. Secunda in filij Dei conceptione. Tertia in ipsius glorificatione. In prima fuit liberata à culpa originali: in secunda totaliter emundata: in tertia fuit liberata ab omni miseria. quæst. 27. 5. ad 2. pag. 147. ter. par.
In prima etiam perfectione adepta est gratiam inclinantem eam ad bonum, in secunda cõfirmata est in bono, in tertia perfecta est in fruitione omnis boni. q. 27. 5. 2. pag. ead. ter. par.
Mariæ immunitas à peccato per sanctificationem causabatur ex tribus, scilicet ligatione fomitis, gratia abundanti, & prouidentia Dei. q. 27. 3. c. pag. 145. ter. par.
Maritus repudians vxorem accipere eam denuò non potest. q. 67. art. 5. addit. ad 3 partem.
Maritus potest accusare vxorem de adulterio dupliciter, scilicet ad tori separationem coram iudice spirituali, & ad punitionẽ criminis in iudicio seculari. q. 62. arti. 5. addit. ad 3. par.
Martyrium est actus maximè perfectionis non quidem secundũ se, sed vt imperatur à charitate & vt eam ostendit. q. 124. art. 3. pag. 436. sec. secun. par.
Martyrium habet quod sit meritorũ ex charitate, sine qua nihil valet. q. 124. artic. 2. ad 2. pag 435. sec. secun par.
Martyrium lene liberat à pœna & culpa. quæst. 68. 2. 2. pag. 317. & q. 8. 1. 2. pag. 387. ter. par.
Martyrium Ioannis Baptistę celebratur, licet mortuus sit nõ quidem pro fide, sed pro reprehensione adulterij. quæst. 124. art. 5. pag. 440. sec. secun. par.
Martyrium est de præcepto secundum præparationem animi. q. 124 artic. 1. ad 3. pag. 434. sec. secun. par.
Martyrium obtatum debet tolerari patienter, sed non debet quæsiuta non debet dari occasio agendi iniustè. quæst. 124. artic. 1. ad 3. pag. ead. sec. secun. par.
Martyrium non cadit sub præcepto sed habere animum paratum ad martyrium in casu cadit sub præcepto. quod. 4. q. 10. art. 10. addit. ad 3. partem.
Martyrium est actus quadruplicis virtutis, scilicet fortitudinis primò elicientis, patientiæ vt elicientis secundariò, sed charitatis vt imperantis, & fidei vt finis. quæstio. 124. art. 1. ad 2. pag. 433. sec. secun. partis.
Martyrio aliquis absque perfecta charitate potest se offerre, sed non sic promptè & delectabiliter. quodli. 4. quæst. 10. artic. 19. addit. ad 3 partem.
Mas & fœmina in hominibus coniunguntur non solùm propter generationis necessitate vt in alijs animalibus, sed propter domesticam vitam in qua sunt quædam opera viri & fœminæ, & in qua vir est caput mulieris. q. 92. artic 2. pri. par.
Masculus. vide Natura. pri. secun. par.
Mater dicitur aliqua ex hoc quod concepit & genuit. q. 35. 3. 4. c. pag. 175. ter. parte.
Mater plus amat quam pater, qui debet plus amari quàm mater. q. 26. art. 12. pag. 105. sec. secun. par.
Mater Dei debuit maxima puritate nitere. quæst. 81. 5. 3. pa. 260. pri. secun. partis.
Mater. vide Charitas. Purgatio. pri. secun. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Matrem occidere grauius peccatum est quàm occidere vxorem, & magis contra naturam q.10.art.2.addit.ad 3.par.
Maternitas conuenit tantum viuentibus præcipuè animalibus. q.32.3.c.3.pag.68 ter.par.
Materia cœli est in potentia tantùm ad vnam formam.quæst.97. artic.1.pri.parte.
Materia corporis cœlestis non compatitur secum privationem altetius formę:ideó cœlũ est incorruptibile.q.9.arti.2.pri.par.
Materia dicitur vna,nõ virtute alicuius formæ: sed per omnium formarum remotionem.q 16.art.7.ad 2.pri.par.
Materia dividitur in partes, ratione quãtitatis,qua remota remanet substantia indivisibilis.q.50.art.1.pri.par.
Mater a est de intrinseca ratione rei naturalis.q.76.art.4.pri.par.
Mater a est duplex.communis & signata, cõmunis est de speciei sed non signata.q.95.artic.1.ad 2.pri.par.
Materialia præexistunt in angelis simpliciùs & immaterialiùs,quã in ipsis rebus.multipliciùs tamẽ quã in Deo.q.57 art.1.pri.par.
Materia ingenita dicitur,quia non habet subiectum de quo fit:& cœlum ingenitum dicitur quia non habet contrarium ex quo generetur.q.46,artic.1.ad 3.pri.par.
Materia intelligibilis communis à qua non abstrahit mathematicus est substantia secundum quod subiacet quantitati.qu.85. artic.1.ad 2.pri.par.
Materia non potest esse sine forma cò quod formam participet. q.1.artic.2.pri.par.
Materia prima cognosci non potest, nisi secundum proportionem ad formam. 1.77.arti.1.pri.par.
Materia prima licèt non si exittat tamen bonum quoddam est.q. 5.artic.2.ad 1.pri.parte.
Materia prima mutari ad formam non potest nisi à Deo vel à cõposito ex materia,& forma.q 117.artic.3 pri.par.
Materia prima non existit in rerum natura per se,sed tamen neque secundum potentiam est infinita simpliciter. quæstio.7.artic.2. ad 3.prima parte.
Materia prima quare est in potentia cum sit semper sub forma. q.55.artic.1.pri.parte.
Materia prima quod intelligitur sine forma implicat cõtradictionem:nec sub aliqua forma communi fuit creata,sed sub distinctis formis.q 65.art. pri.par.
Materia prima quomodò habet ideã à Deo.q.15.ar.2.ad 3 pri.pa.
Materia prima quomodò præintelligitur distincta ante formę introductionem.q.76.artic 6.ad 2.pri.par.
Materia quod non sit vna superiorum & inferiorum.probatio Aristot.q 66.artic.2.pri.par.
Materia quod sit vna corporalium & spiritualium est impossibile.q.50.artic.2.pri.parte.
Materia quomodo dicitur appetere bonum & rationem appetibilis non habere.q 5.art...ad 3 pri.par.
Materia sicut est propter formam sic forma quæ est actus primus est propter operationem quæ est actus secundus.quæstio. 105.artic.5.pri.par.
Materia nõ agit ad sui formationẽ. q.32.4.c.ad 3.pa 167.ter.par.
Materia est primum subiectum: & non potest esse in alio.q 77.2. c.pag.468 ter par.
Materia non est divisibilis, nisi per quantitatem. quæstio.77.c. pag.368 ter par.
Materia est duplex,scilicet sensibilis & intelligibilis. quæ.77.2.4. pag.368.ter.par.
Materia remota iustitiæ commutativæ, eadem est & iustitiæ distributivæ.non autem materia proxima.quæst.61.articu.3.pag. 209.sec.secun.par.
Materia est propter formam.q.2.5.c.pag 8.pri.secun.par.
Materia triplex scilicet ex qua,circa quã,& in qua.q.55.4.c.p.162
Materia.vide Cœlum.Mutatio.pri.sec.par.
Materi e conditio duplex,scilicet quam agens eligit:& quæ sequitur conditionem naturalem materiæ.quæstio.85.6.c.pag.270. pri.secun partia.
Materiam movere ad formam est ipsam reduci de potẽtia ad actum à potentia actiua.q.150 artic.1.pri par.
Materiæ duplex cõditio ad formam,scilicet & ad corruptionem, q.76.artic.5 ad 1.pri.par.
Materiæ & intellectus diuersa ratio non recipiendi formas,&c.q. 75.artic.5.ad 1.pri par.
Materiæ fœtus statim inest à principio forma vegetabilis secundum actum primum,& non secundum actum secundum. quæ. 118.artic.1.ad 4 pri par.
Materiæ inferiorum & superiorum distinctio & differentia.quę. 84.artic.3.ad 1.pri.par.
Materię magis repugnat esse sine forma quàm accidenti sine subiecto.q.66.arti.1.ad 3.pri.par.
Materiæ non est determinatum esse nisi per formam. quæst.44. attic.2.pri parte.
Mathematicus non demonstrat per causam efficientem.quæstio. 44.artic.1.ad 3.pri.par.
Mathematica non habet rationem finis,& boni.quæstio.5.arti. 3.ad 3.pri.parte.
Matrimonium sacramentum est.q.42,artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonium quo est in officium naturæ institutum fuit à Deo ante peccatum vt remedium verò post peccatum fuit institutũ q.42.artic.2.addit.ad 3.par.
Matrimonium cùm sit sacramentum causa gratię.q.42.artic.3. addit.ad 3.par.
Matrimonium quid & vnde.q.41.art 1.addit.ad 1.par.
Matrimonij actus per quæ bona excusatur.ibid.
Matrimonij consensus debitus.q.45.art.1.addit.ad 1.par.
Matrimonium non potest esse inter christianam & iudeam ab eo baptizatam.quod.6.q.3.artic.5.addit.ad 3.par.
Matrimonium habere debet aliqua bona quibus excusetur. quę. 49 artic 1.addit.ad 3.par.
Matrimonium contrahere cum alienigenis, & specialiter,cũ agẽtibus in vicino habitantibus.Deus prohibuit Iudæis ne inducerentur in idololatriam:non autem cum illis qui cultum idololatriæ dimittere vellent.q.105.4.6.pag.147.pri.sec.par.
Matrimonium est formaliter indivisibilis coniunctio animorum coniugum.q 29.2.c.pag.154.ter par.
Matrimonium verum fuit inter Mariã & Ioseph, & habuit vtrãque perfectionem requisitam.q.29.2.c.pag.& par.ead.
Matrimonium in quo statu fuit sacramentum. quæst.61.2.ad 3. pag.177.ter.parte.
Matrimonium contrahere potest quilibet habens vsum rationis inuitis parentibus.q 68.10.c.pag 322.ter par.
Matrimoniũ fuit in veteri lege prout erat in officiũ naturæ: non autem prout est sacramentum coniunctionis Christi & ecclesiæ quæ nondum erat facta.q.102.5.3.pag.173 .pri.sec.par.
Matrimonium contrahi potest toties, quoties alter coniugum mortuus est:moriente enim altero coniugum vinculum matrimoniale tollitur.q.61.artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonium secundum sacramentum est cum in eo reperiãtur quæ sunt de esse sacramenti, scilicet persona legitima, tanquã materia & expressio consensus per verba de præsenti tãquam forma.ibidem.
Matrimonium ex consensu ob inhonestam causam, verum matrimonium est.q.48.artic.2.addit.ad 3.par.
Matrimonium dupliciter solutur,scilicet quantum ad vinculum & quantum ad actum.q.59.artic.6.addit.ad 3.par.
Matrimonium infidelium imperfectum est & fidelium perfectũ. q.59.artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonium contrahere liberè potest seruus sine domini sui consensu.q.52 artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonium ordinis susceptionem impedire non videtur q.53. artic 4.addit.ad 3 partem.
Matrimonium impediri potest aut ex parte contractus matrimonij,aut ex parte contrahentium.q.50 art.1.addit.ad 3.par.
Matrimonium de iure naturæ vel naturale est. quæst.41. articu.1. addit.ad 3 partem.
Matrimonium inter infideles verum est quamuis non ita perfectum sicut inter fideles.q.59.art.2.addit.ad 1.par.
Matrimonium per verba de futuro nõ est verũ matrimonium. ibi.
Matrimonium coniunctio quædam viri est & uxoris ad vnam cognationem & prolis educationem & vitam domesticam. q. 44 artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonium congruè dicitur matrimonium nuptiæ ac coniugium diuersis rationibus.ibid.
Matrimonium est quasi quoddam pactum per matrimonium vnus tradit potestatem sui corporis alteri.quod.11.q.9.artic.10. addit.ad 3.partem.
Matrimonij impedimentum ibid.
Matrimonium impeditur per maleficia.ibid.
Matrimonium impeditur per diabolum,quia diabolus est fortior matrimonio.ibid.
Matrimonium impeditur frigiditate.ibid.
Matrimonium impeditur maleficio.ibid.
Matrimonium contractum soluit frigiditas & impedit contrahendum.ibidem.
Ad matrimonium requisita.q.48.artic 2.addit ad 3.par.
Consensus matrimonium faciens non est consensus in carnalem copulam, sed in matrimonium in ordine ad carnalem copulam.q.48.artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonij bona adiuncta possunt ipsum bonum facere & excusare quin sit peccatum.q.49.art.3.addit.ad 3.par.
Matrimonij causa finalis potest accipi dupliciter, scilicet per se & per accidens.q.48.artic.2.addit ad 3 par.
Matrimonij bona assignatio.q.49 artic.1.addit.ad 3.par.
Matrimonij actus licitus est.q.41.art.3.addit.ad 3.par.
Matrimonij definitio.q.44.artic.1.addit ad 3.par.
Matrimonij consensus causa est efficiens.q.45.ar.1.addi.ad 3.par.
Matrimo-

Matrimonij causa est consensus per verba de præsenti.quod.5.q. 8.artic.1.addit.ad 3.partem.
In matrimonij cõtractu separatione inter consanguineos & affines procedendum est per testes.q.55.artic.10.addit.ad 3.par.
Matrimonij duplex est perfectio,quarum prima consistit in animorum coniunctione.secunda in operatione.quæstio.29.2.c. pag.154.ter.parte.
Matrimonij concubitus & prolis educatio sunt de secunda perfectione eius.quorum secundum fuit inter Mariam & Ioseph, & non primum.q.29.2.c.pag.& par.ead.
Matrimonij finis duplex, scil cet principalis, qui est generatio & educatio prolis:& secundarius, qui est mutuum obsequium. q.29.2.c.pag.154.ter.par.
Matrimonij materia,vet.Pœnitentia.ter par.
Ad matrimonij separationem per viam accusationis procedendum est inter consanguineos & affines contracti.q.55.artic.10. addit ad ter.par.
Matrimonij infinita sunt impedimenta.q.50.art.1.addi.ad 3.par.
Matrimonij actus ex delectatione impedit rationis vsum: sed ex hoc non consequitur malitia moralem quia non est peccatum prouenit tamen ex quadam malitia morali, scilicet ex peccato primi parentis.q.34.2.1 pag.103.pri.secun.par.
Matrimonij inseparabilitas de lege naturæ est merito eodem iure vir ab vxore separari non potest.q.67.art.1.addi.ad 3.par.
Matrimonij inseparabilitas siue cõtinentur inter prima præcepta legis naturæ siue inter secunda sub dispentatione cadere potest.ibidem.
Matrimonialis actus semper meritorius est,si ad ipsum homines religionis,vel iustitiæ virtute inducantur.quæstio.41.articu.4. addit.ad 3.partem.
Mediator Dei & hominum est solus Christus principaliter, ministerialiter autem sunt prophetæ &c.q.26.1.o.pa.141.ter par.
Mediator Dei & hominum est Christus secundum quod homo. q.26.1.o.pag.& par.ead.
Medicina confortativa quæ datur liberaris à febre ad confortationem,noceret si daretur febricitantibus.quæstio.80.4.ad 2. pag.401.ter.par.
Medicina. Oportet humanæ naturæ medicinas pœnales exhibere.q.87.7.c.pag.276.pri.sec.par.
Medicina perfectè bona est quæ hominem sanat, imperfectè autem est quæ hominem adiuuat, sed tamen sanare non potest. q.98.1.c.pag.306.pri.secun.par.
Medicinaliter vti possumus pretiosis pro necessitate corporis,sed in pertinentibus ad solam decentiam honestatis debemus esse contenti simplicibus.q.5.2.3.pag.142.ter.par.
Medicus auferat potiones propinat infirmis:vt conferat sanitatem.q.87.7.c.pag.276.pri.sec.par.
Medium virtutis moralis attenditur secundum quantitatem proportionis,& non secundum quantitatem rei. quæstio.46.6.2. pag.221.ter parte.
Medium iustitiæ est æqualitas quam constituit iustitia inter aliquos.q.85.3.2.pag.409.ter.par.
Medium inter habens & quod habetur aliquando nullum est,aliquando est sola relatio,aliquando est aliquid, non quidẽ actio & passio,sed per modum actionis & passionis: & in his constituitur prædicamentum habitus. quæstio. 49.1.c.2.pag.141. pri.secun.partis.
Medium circa proprium susceptibile non potest esse inter habitum & priuationem quæ cõsistit in priuato esse sed bene inter habitum & priuationem quæ consistit in priuatis vt inter bonum & malum.q.18.8 1.pag.60.pri.sec.par.
Medium inter passiones virtus secundum suam essentiam esse nõ potest:sed secundum suum effectum,quia scilicet inter passiones medium constituit.q.59.2.1.pag.175 pri.secun.par.
Medium in virtute theologica potest esse per accidens, id est, ex parte nostra:non autem per se,id est ex parte Dei. quæst.64.4. 9.pag.196.pri.secun.par.
Medium cuiuslibet virtutis intellectualis est per conformitatem intellectus ad rem, scilicet in vero cuius excessus est affirmatio falsa,defectus autem est negatio falsa.quæst.64.3.o.4.1.2.pag. 191.& 192.pri.secun.par
Medium virtutis moralis attenditur secundum regulam rationis in omni circumstantia: non autem secundum quantitatem absolutam.q.64.1.2.4 pag.191.pri.sec.par.
Medium inter excessum & defectum mensuræ rationis est in quo virtus moralis cõsistit. q.64.1.o.4.1.2.pa.191.& 192.pri.se.par.
Medium duplex,scilicet rationis & rei.q.64.2.c.pa.190 pri.se.par.
Medium rationis dupliciter potest intelligi, scilicet secũdũ quod medium in ipso actu rationis existit,quasi ipse actus rationis ad medium reducatur.& id quod à ratione ponitur in aliqua materia.q.64.2.c.pag.190.pri.secun.par.
Medium virtutis est medium rationis secundo modo: sed solius iustitiæ medium est rei & rationis.q.64.2.o pag.190.pri.se.par.
Medium rationis in iustitia est simpliciter & secundum se:in aliis autem virtutibus est per respectum ad nos.quæst.64.2.c.pag. ead.pri.secun.partis
Medium potest esse inter bonum & malum. quæstio.18.8.1.pag. 60.pri.secun.par.
Medium omne virtutis est medium rationis, sed solius iustitiæ medium est rei & rationis.q.58 art.10.pag.200 se.sec.par.
Medium iustitiæ distributiuæ sumitur secundum proportionem geometricam.commutatiuæ verò medium sumitur secundum proportionem arithmeticam.q.58.art.10.pag.ead se.sec.par.
Medium aliquid esse inter materiam & formam: penitus est impossibile.q.76.art.6.pri.par.
Medium cognitionis est duplex: quoddam est in quo res visa simul cum medio videtur: aliud per cuius notitiam in aliquod cognitum deuenimus.q 34.art.1.ad 3.pri.par.
Medium quomodo datur inter substãtiam & accidens: vt animæ proprietates.q.77.art.1.ad 5.pri.par.
Medijs duobus aliquid cognosci potest sine repugnantia. quæst. 58.artic.7.ad 4.pri.par.
Mel non offerebatur in sacrificijs Dei,quia offerebatur idolis:& ad excludendum omnem carnalem dulcedinem & voluptatem ab his qui Deo sacrificare intendunt. quæst.102.3.4.pag. 326.pri.secun.par.
Melchisedech dicitur esse sine patre,matre,genealogia,principio & fine:quia scriptura non potuit, licet habuerit. quæst.22.6.3. pag.131.ter.parte.
Melchisedech propter dicta assimulatus est filio Dei. quæst. 22. 6.3.pag.ead.ter.par.
Melchisedech sacrificio comparatur eucharistia in missa. q.83.4. 8.pag.401.ter.par.
Melchisedech sacrificium fuit præcipua figura eucharistiæ, quantum ad id quod in ea est sacramentum tantum. qu.91.2.3.pag. 277.& q.73.6.c.pag 342.ter.par.
Melius est fecisse quam incepisse bonum redire de cruce quã ire ad crucem.quod 5.q.7.artic.14.addit.ad 3.par.
Melius est,quod in se bonũ est & alijs causa bonitatis:quã quod solum sibi bonum est.q.130.art.6.pri.par.
Membrum omne.& quælibet potentia animæ operatur toti, & non sibi soli.q.17.5.2.pag.54.pri.sec.par.
Membra hominis non applicantur operi nisi per consensum rationis.q.74.7.o.pag.236.& q.72.7.c.Pag 249.pri.sec.par.
Memoria.Ea quæ magna æstimamus magis memoriæ infigimus q.47.2.3.pag.138.pri.secun.par.
Memoria dupliciter sumitur quandoque prout est potentia sensitiuæ partis & prout est pars imaginationis ad intellectuam pertinens.q.70.arti.2.addit.ad 3.par.
Memoria intellectiua non est obiectiua præteriti vt præteritum est:sensitiua tantùm quæ singulatium est apprehensiua.quæst. 79.artic.6.pri par.
Memoria intelligentia & voluntas, quòd sint tres potentiæ non est de intentione Augustini.q.79.art.7.ad 1.pri.par.
Memoria intelligentiæ, & voluntas quomodò sunt vna essentia. q.77.artic.1.ad 1.pri.par.
Memoria bonorum vt sunt habita,causat delectationem, vt verò sunt amissa,causat tristitiam,vt habita ab alijs, causat invidiam.quæst.36.artic.1.ad 4.pag.140.sec.secun.par.
Memoriam meditatio confirmat secundum Philosophum. q.51. 3 c.pag 149.pri.secun.par.
Ex consuetudo multum operatur ad bene memorandum q.50. 3.3.pag.146.pri.secun.par.
Memoriale.ver.Eucharistia.ter.par.
Mendacium dicitur tripliciter,scilicet materialiter,id est dictum falsum, formaliter, id est voluntas falsum enunciandi,& effectiuè,id est voluntas decipiendi.quæstio.110.articu.3.pag.393. secun.secundę partis.
Mendacium omne est peccatum.q.110.art.3.pag.ead.sec.sec.par.
Mendacium secundum se dividitur in duas species: iactantiam, scilicet & ironiam:secundum gradus verò rationę finis in pernitiosum,iocosum,& officiosum, vel in octo gradus eius.quę. 100 art.4.pag.395.sec.secun.par.
Mendacium secundum se est mortale tantum tripliciter,quando est contra charitatem Dei & proximi: ex intentione & ratione scandali.q.110.art.4.pag.ead.sec.secun.par.
Mendacium secundum se & directè & formaliter opponitur virtuti quæ dicitur veritas.q.110.art.1.pag.392.sec.secun.par.
Mendacium per se dicit & formaliter, dicens verũ credens se dicere falsum,non autem econuersõ nisi per accidens & materialiter.q.110.art.1.pag.ead sec.secun.par.
Mendacium dicit intendens significare falsum nutibus.q.110.ar. 1.pag.ead.sec.secun.par.
Mendacium verbo vel facto vel nutibus æqualiter est peccatum. q.110.art.1.2.pag.197.sec.secun.par.
Mendacium nullus debet dicere vt ipso vel alio euadat mortem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vel immunditiam corporalem.quæstio.110.artic.3.4.pag.595. secun.secundæ partis.
Mendacium nullum est si res visa vel audita recitatur,sed nõ eodem modo nec eisdem verbis,vt patet in euangelio,& in aliis scripturis diuinis,in quibus nihil est falsum. quæ.110.artic.3.1. pag.594.sec.secun.par.
Mendacium quomodocunque sit vel verbo,vel facto,vel scripto semper est peccatum.quod.6.q.9.arti.17.addit.ad 5.par.
Mendacij peccatum principaliter consistit in intentione fallendi. quodl.6.q.9.artic.17.addit.ad 5.par.
Mendicitas duplex,scilicet contraria volũtati,& voluntaria.prima est occasio furti & periurij,non autẽ secunda,ideò Christus elegit eam.q.40.3.1.pag.298.ter.par.
Mens,& spiritus est essentia vel substantia:quomodò intelligitur q.79.artic.1.ad 1.pri.par.
Menstruus sanguis est in fœminis loco seminis, & est propria materia corporis Christi & aliorum , non autem semen fœminæ. q.31.5.0.pag.161.ter.par.
Menstruus sanguis digestione purificatus est materia conceptus, non autem impuritatem corruptionis habens.quæst.31.ad 5.3. pag.162.ter.parte.
Menstruus sanguis est potentia totum secundum potentiam passiuam.q.31.5.1.pag.ead.ter.par.
Menstruus. Temporibus menstruis mulieres reputabantur immundæ.q.102.5.4.pag.331.pri.secun.par.
Mensura cuiuslibet generis est id quod est primum principium in illo genere.q.90.2.c.pag.285.pri.sec.par.
Mensura actuum humanorũ est ratio quæ est primũ principium actuum humanorum.q.90.2.c.pag.ead.& par.
Mensura proxima est homogenea mensuratio: non autem mensura remota.q.19.4.2.pag.65.pri.secun.par.
Mensura & regula generalis omnium per hominem agendorum,sunt ratio naturalis & principia ei naturaliter indita:licet non sint mensura eorum quæ sunt à natura.quæst.91.3.2.pag. 289.pri.secun.partis.
Mensura: vide Lex.pri.secun.par.
Mensuræ diuersa ratio est.q.90.art.5.pri.par.
Mensuras venalium oportet esse diuersas in diuersis locis, & eas institui publica authoritate,vel consuetudine. quæst.77.art.2. 2.pag.266.sec.secun.par.
Mensuratur est à rebus intellectus humanus:intellectus verò diuinus est mensura rerum. quæst.64.3.c.pag.191.& q.93.1.3.pag. 292.pri.secun.par.
Merces imputatur ei qui operatur secundum debitum.quæst.49. 6.c.pag.237.ter.par.
Merces est terminus operis.q.114.5.c.8.1.pag.386.pri.sec.par.
Merces dicitur id quod alicui recompensatur pro retributione sui laboris, quasi quoddã pretium ipsius. quæstio.114.1.c.pag. 383.pri.secun.partis.
Mercedem operis vel laboris recompensare est actus iustitiæ,sicut reddere iustum pretium pro receaccepta. q.21.3.c.pag.76. & q. 114.1.c.pag.383.pri.secun.partis.
Meruit Christus per suam passionem salutem sibi , & omnibus membris suis.quæ.19.artic.4.0.pag.122.& quæsti.48.1.c.pag. 316.ter.parte.
Et meruit sibi gloriam corporis,non autem gloriam animæ, nec scientiam, nec gratiam,nec deitatem. quæstione 19.3.0.pagi. 122.ter.parte.
Et meruit alijs gloriã beatitudinis,quòd alij homines nõ possũt q.19.4.2.pag.123.& q.46.3.c.pag.218.ter.par.
Et meruit inquantum homo non inquantum Deus. quæst.53.4. 2.pag.251.ter.par.
Et nihil ad meritum pertinens docuit, quod ipse excellentius nõ impleret.q.7.3.2.pag.54.ter.par.
Et meritum fidei habuit.q.7.2.pag.&.par.ead.
Mereri non potuit aliquis gratiam incarnationis Christi ex condigno:sed ex congruo.q.2.11.c.pag.24.ter.par.
Mereri non potest nisi viator.q.19.3.c.1.pag.122.ter.par.
Mereri aliqua dicuntur dupliciter.siplo merito,id est actibus: & vt principio merendi habitibus.q.55.1.3.pag.160.pri.sec.par.
Meteri sibi primam gratiam homo non potest. quæstio.114.5.0. pag.385.pri.secun.par.
Mereri non potest aliquis id quod iam habet. quæst.114.5.c.pag. 386.pri.secun.par.
Mereti potest aliquis sibi persecuerantiam gloriæ,non autem vic: sed vtrunque aliquis petendo impetrat,vel sibi vel alij.q.114.9. 0.pag.387.pri.secun.par.
Mereri potest homo aliquid à Deo secundum quid præsupposita Dei ordinatione. non autem simpliciter. quæstio.114.1.0.pag. 183.pri.secun.partis.
Mereti.vide Adam.pri.secun.par.
Merendi principium est ex parte animæ,sed corpus est instrumentum actus meritorij.q.49.6.1.pag.277.ter.par.
Meritorius actus cuiuscunque virtutis esse non potest nisi quis ipsum ex charitate operetur.q.114.4.3.pag.385.pri.sec.par.
Meritum duplex,scilicet congrui & condigni. quæst.114.3.c.6.0. pag.385.pri.secun.par.
Et aliquid cadit sub merito dupliciter,scilicet simpliciter vt vltimus finis & quæ ad ipsum ducunt:& secundum quid , vt bona temporalia.q.114.10.0.pag.388.pri.sec par.
Meritum non potest esse nisi aliquis faciat voluntariè quod debet, ideò meritum non potest esse sine actu. quæst.71.5.1.pag. 219.pri.secun.par.
Meritum augetur ex magnitudine operis laboriosi: sed minuitur ex defectu operantis.q.114.4.2.pag.385.pri.secun.par.
Meritum vitæ æternæ primò pertinet ad charitatem:sed alias autem virtutes secundariò secundum quod eorum actus ab ea imperantur.q.114.4.0.pag.385.pri.secun.par.
Meritum vt procedit ex libero arbitrio est æquale vitæ æternæ æqualitate proportionis:sed vt est ex gratia Dei & virtute spiritus sancti est æquale æqualitate quantitatis quia gratia spiritus sancti,quam in præsenti habemus est æqualis gloriæ, non in actu,sed in virtute.q.114.3.c.3.pag.385.pri.sec.par.
Meritum importat æqualitatem iustitiæ. quæstio.49.6.c.pagineadem.ter.parte.
Meritum non est nisi id quod nondum habetur. quæ.19.3.c.pag. 122.ter.parte.
Meritum Christi,vel cuiuscunque hominis non præcessit vulnẽ incarnationis.q.2.11.0.pag.24.ter.par.
Meritum.ver.Operatio.
Ex merito habitum nobilius est eo quod habetur sine merito, & dignitas merendi maior est quàm gloria corporis.quæst.19.3. c.pag.122.ter.parte.
Meritum dicitur dupliciter, scilicet meritum congrui & meritum condigni.q.14.artic.4.ad 1it.ad 3.par.
Meritum congrui & condigni quid & cui innitantur.ibid.
Meritum penes gratiæ & operis quantitatem pensatur , quæ est duplex.q.91.artic.4.pri.par.
Meritum.vide Agens, Baptismus.Beatitudines.Cõceptio.Bona temporalia.pri.secun.par.
Meriti rationem habent actus humani ex duobus,primò & principaliter ex Dei ordinatione:secundò autem ex libero arbitrio. q.114.4.6.c.pag.385.pri.secun.par.
Merito condigni nullus potest alteri mereri primam gratiam nisi solus Christus:sed merito congrui potest. quæst.114.6.0.pag. 386.pri.secun.
Merito condigni existens in gratia meretur vitam æternam ratione gratiæ.sed tantùm ex congruo ratione liberi arbitrij.q. 114.3.0.pag.385.pri.secun.par.
Et quolibet meritorio homo meretur augmẽtum gratiæ, sed nõ statim augetur,sed suo tempore cum dispositus fuerit ad gratiæ augmentum.q.114.8.0.pag.387.pri.sec.par.
Merito condigni vel cõgrui nullus potest sibi mereri reparationem post lapsum.q.114.7.0.pag.386.pri.sec.par.
Mergulus cuius natura est vt sub undis diutiùs immoretur.significat gulosos:qui in aquis delitiarum se immergunt.quæst.102. 6.1.pag.335.pri.secun.par.
Messias.ver.Iudæi.ter.par.
Metaphora. Nihil prohibet in his quæ dicuntur metaphoricè idem diuersis attribui secundum diuersas similitudines. q.33.1. 1.pag.206.pri.secun.par.
Metaphora.vide Bonum.Capitalia.Caput.Delectatio.Irasci.Iustitia.Latro.Macula.Sensus.Perfectum.pri.secun.par.
Metaphoricè dicta de Deo solùm similitudinem important suis significant ad creaturas.q.13.art.6.pri.par.
Metaphoricè quædam dicuntur de Deo & quædam propriè.q. 9.artic.11.pri.parte.
Metaphoricè quædam nomina dicuntur de Deo,& quedam proprie.q.13.art.3.ad 1.pri.par.
Metaphoricè dicta non oportet secundum omnia esse similia.q. 8.1.2.pag.63.ter.par.
Metus.vide Violentia.Præceptum.pri.secun.par.
Mihi minimo sanctorum data est gratia illuminare, &c duplicitèr exponitur.q.117.art.2.ad 1.pri.par.
Miles in exercitu debet primò subduci , & huius contrarium est grauissimum peccatorum:secundò debet alijs coordinari.q.100. 6.c.pag.316.pri.secun.par.
Miles tenetur obedire duci , in rebus bellicis tantum , & seruus domino suo in seruilibus:& filius patri in rebus domesticis & disciplinæ , & quilibet superiori suo secundum rationem superioritatis.q.26.art.8.3.pag.104.sec.secun.par.
Miles debet magis obedire duci in rebus bellicis, & ciuis rectori in ciuilibus quàm patri, sed in rebus domesticis est econtrario. q.26.artic.8.ad 3.pag.ead.sec.secun. par.
Milites quare charactere insigniantur. quæstione 63.3.c pagina 227.ter.parte.

Millia

Millia millium ministrabant ei,&c.qualiter exponitur. q.12.art. 4.ad 2.pri.parte.
Minus qui maximè insidijs vtitur,designat fraudulentos. q.101. 6.1.pag.335.pri.secun.par.
Minima cognitio altissimarũ causarum desiderabilior est omni cognitione inferiorum.q 1.art.5.ad 1.pri par.
Minotes non habent fidem implicitam in fide maiorũ nisi quatenus maiores adhærent doctrinæ diuinæ. q.2. articu.6.3.pag. 15.sec.secun.par.
Minus.vide Augmentum.pri.secun.par.
Minister existens in peccato mortali,si exhibet se ministrum Dei & ecclesiæ in dispensatione sacramentorum peccat mortaliter q.6 .8.0.pag. 94.ter.par.
Minister. ver. Angelus.Diaconus Eucharistia. Sacerdos. Sacramentum.
Minister.vide Angelus.pri.secun.par.
Ministri Dei tenentur prouideri in necessarijs iure diuino. quod. 2.q.4.artic.8.addit.ad 3.par.
Ministri Dei debent habere decimas.quodlib.14.4 artic.8.addit. ad ter partem.
Ministerium circa oblationes esse necessarium duplex videlicet ex parte populi & ex parte sacerdotis. quæstione 37.articu.4. addit.ad 3.partem.
Ministeria angelorum eis vtilia sunt inquantũ sunt quædam pars ipsorum beatitudinis.q.62.art.9.ad 2.pri.par.
Miraculum dicitur per comparationem ad facultatem naturæ: quam tripliciter potest excedere.q.105.art.8.pri.par.
Miraculum dicitur , quod habet causam occultam : excedentem naturæ facultatem,consuetudinem & ordinem. q.105.artic.7. ad 2.pri parte.
Miraculum Spirituales effectus Dei (vt iustificatio impij & illuminatio) non sunt miracula , sed finis miraculorum. q.43.3.1. pag.211.ter.parte.
Miraculi duplex acceptio.scilicet strictè & largè.quę.114 artic.4. prima parte.
Miraculo potest fieri vt natura albedinis subsisteret absque omni quantitate.quod.7 q.4.art.2.addit.ad 3.par.
Miracula diminuunt meritum fidei q.43.1.3.pag.206 ter.par.
Miracula Christi de quibus est fides fuerunt occulta,sed probantia fidem fuerunt manifesta.q.19.1.2.pag.113.ter.par.
Miracula vera facere propria virtute & instrumentaliter quibus conueniat. quæst.13.2.3.pag. 88. & q.43.2.c pag.205.& q.78. 4.2.pag.173.ter parte.
Miracula conuenit facere sanctis & quomodò. quæstio.84.3.4. pag.183.ter.parte.
Miracula facere conceditur homini & quomodò. quæst.43.1.0. pag.206.ter.par.
Miracula quæ fecerit Ioan.Baptist.q.38.1.1.pag.189.ter.par.
Miracula conuenientissimè facta sunt à Christo: vt ostenderetur eius gratia vnionis & eius doctrina supernaturalis. quæst.43. 1.c.pag.206.ter.par.
Miracula fiebant à Christo virtute diuina. quæsti.43.2.c.pagina 207.ter.parte.
Miracula fiebant à Christo virtute propria , quæ sufficientia erant ad manifestandam deitatem ipsius. quæstio.43.4.0.pag. 208.ter.parte.
Miracula Christus cœpit facere in nuptijs. quæstion.43.3.0.pag. 207.ter.parte.
Miracula facta sunt à Christo circa dæmones , angelos , cœlos, homines,bruta & elementa.q.44.0.pag.209.ter.parte.
Miracula.ver.Clamor.Ioannes.ter par.
Miracula Iosuæ,Isaiæ.& Heliæ fuerunt maiora secundum substantiam,quàm miracula Moysi , sed secundum modum est econuerso.q. 78.art.4.ad 2.pag.613.sec.secun.par.
Miracula ad commendationem sanctitatis propriè fiunt tantum à sanctis sed ad confirmationem doctrinæ fiunt etiam à malis per veram fidem & nomen Christi. quæstio.178.articu.2.pag. 612.sec.secun.partis.
Miracula omnia dæmonum sunt falsa ratione rei vel miraculi. q. 178.artic.2.pag.ead.sec.secun par.
Miracula facta à Christo erant perfectissima.quæst.44.3.1.3.pag. 211.ter.parte.
Miracula dicuntur,quia sunt supra naturam, signa verò quia manifestant aliquid supernaturale: prodigia autem & portenta propter excellentiam.quæstio.178.artic.1.ad tertium.pag.612. secun.secundę partis.
Miracula sunt præter virtutes actiuas & potentias passiuas naturales: non tamen præter rationes seales.quæstio.115.articu.2. ad 4.pri.parte.
Miracula qualiter fiunt per magos dæmones & per bonos & malos Christianos.q.110.art.4.ad 2.pri.par.
Miracula quomodò conueniat viris sanctis facere mortuis vel viuis.q.103.artic.8.ad 2.pri.parte.
Miracula non semper fiunt ad demonstrandum gratiam eius per quam miracula fiunt quo.2.q.4.art.6.addit.ad 3.par.
Miraculorum gratia excellentissimè data est animæ Christi.q.13. 2.c.3.pag.67.ter.par.
Miraculorum gratia non est habitualis , sed impressio transiens. q.178.art.1.ad 1.pag 622.sec.secun.par.
Miraculorum operatio attribuitur principaliter fidei,vt virtuti disponenti,quibus cooperantur abstinentia & continentia.quę. 178.art. .ad 3.pag.622.sec.secun.par.
Miraculosum.In operibus miraculosis tria inueniuntur. primum ex parte agentis , secundum ex parte formæ introductæ, tertium ex parte modi causandi effectum. quæ.113.10.c.pag.382. pri.secundę partis.
Miraculosum , primo modo potest dici iustificatio impij , creatio mũdi.& vniuersaliter omne opus quod à solo Deo fieri potest. q.113.10.c.pag ead.& parte.
Sed secundo modo iustificatio impij non est miraculosa, tertiò autem modo quandoque est miraculosa, quãdoque non.q.113. 10.c.pag.ead.& parte.
Miraculosum.ver.Mulier.Paulus.Scientia.Virtutes pri.sec.par.
Miraculosa commemoratur in ecclesia conuersio Pauli.q.113.10. c.pag.ead.pri.secun.par.
Miraculosa dicuntur quæ sola diuina virtute fieri possunt , ideò dicuntur simpliciter mira,quasi remotam causam occultam.q. 113.10.c.pag.ead.& parte.
Miraculosa opera solus Deus facere potest.q.111.4.c.pag.371.& q.113.10.c.pag.382.pri sec.par.
Miraculosa fuit conceptio Christi ex virgine. quæst.33.& q.35.3. 2.pag.175.ter.parte.
Miraculosa fuit natiuitas Christi & quare. quæ.35.3.1.pag.175.& q.44.2.3.pag.211.ter par.
Miserentur maximè amici,senes,sapientes,debiles & timidi,non autem superbi,& audaces , & contumeliæ dispositi. quæst.30. artic.1.pag.ead.114 sec.secun.par.
Misericordia est actus virtutis secundum quod motus ille animi rationi seruit:& est virtus vt ea homo perficitur ad rationabiliter miserendum.q.30.1.3.pag.175.pri.sec.par.
Misericordia potest precedere & sequi iustificationem:vel etiam ad eam concurrere.q.113.4.1.pag.377.pri.secun.par.
Misericordia.vide Ira.Iustificare.pri.sec.par.
Misericordia vel compassio potest in aliquo inueniri dupliciter, scilicet per modum passionis vel electionis. quæst.74.artic.2: addit.ad 3.partem.
Misericordia vt est modus appetitus regulatus ratione est actus virtutis moralis & virtutis specialis : non autem vt passio tantùm.q.30.artic.3.pag.114.sec.secun.par.
Misericordia vt virtus,est virtus moralis circa passiones:& reducitur ad medietatem, quæ dicitur nemesis:sed eas philosophus non ponit vt virtutes,quia etiam vt sunt passiones, laudabiles sunt:tamen vt sunt ab aliquo habitu electiuo, sumunt rationẽ virtutis.q.30.artic.3.ad 4.pag.115.sec.secun.par.
Misericordia est maxima virtutum,non quò ad habentem, nisi il le sit maximus.q.30.art.4.pag.ead.sec.secun.par.
Misericordia est potissima inter omnes virtutes quæ ad proximum sunt,sicut etiam est potioris actus. quæ.30.artic.4.pag. ead.sec.secun.par.
Misericodia est in Deo secundum effectum,nõ autem secundum affectum,qui est passio.q.30.art.2.pag.113.sec.secun.par.
Misericordia est compassio alienæ miseriæ in corde,qua si possit mus subuenire compellimur.q.30.ar.2.pag.113.sec.sec.par.
Ad misericordiam non est motiua culpa inquantum huiusmodi, quia est volita:sed est motiua vt est annexa alicui contra voluntatem.q.30.art.1.1.p g.114.sec.secun.par.
Misericordia non est propriè ad se neque ad personas multum cõiunctas:vt ad parentes & filios,sed ad eos est dolor,& in his dirum est expulsiuum miserationis. quæstione 30.articulo 1.2. pag.114.sec.secun.par.
Misericordiæ maioris est impios iustificare quàm cœlos facere, sed sunt æqualis potentiæ.q.43.4.2.pag.208.ter.par.
Misericordiæ motiua sunt tria maximè mala contra naturam, contra spem,& contra merita alicuius. quæst.30.art.1.pag.112. secun.secundę partis.
Misericorditer agendo Deus non agit contra iustitiam.quæst.46. 2.3.pag.217.ter.parte.
Miseria propriè est defectus rationalis creaturæ quam contingit esse fœlicem.q.21.art.4.pri.par.
Missa quid dicatur.q.83.4.9.pag.401.ter.par.
Missa propter quotidianos defectus,quotidiè in ecclesia regulariter celebratur.q.83.2.c.2.pag.399.ter par.
Et in canone missæ non oratur pro his qui sunt extra ecclesiam. q.79.7.2.pag.389.ter.par.
Missa potest dici quando incipit apparere aurora , non autem de nocte,nisi in natiuitate Christi , & in vigilia Paschæ. quæstio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

43.4.pag.400.ter.par.
Missa qua hora regulariter celebratur solemniter, quæst.83.2.c. pag.400.ter.parte.
Missa melioris sacerdotis in quantum habet efficaciam ex eius deuotione est magis fructuosa,non autem inquantum profertur in persona totius ecclesiæ.quæst.64.2.2.pag.290.& q.82.6. 0.ter.parte.
Missa solenni & priuatæ quot debeant interesse. quæst.83.5.13. pag.402.ter.parte.
Missæ priuatæ celebrantur diebus festiuis in terria, diebus profestis in sexta,diebus ieiuniorum in nona. quæstio.83.2.3.pag. 400.ter.parte.
Missæ tres possunt dici à quolibet sacerdote in natali domini. q. 83.2.& 5.pag.400.ter.par.
Missæ plures celebrari in vna die ab eodem est prohibitum, nisi in die natiuitatis & vrgente necessitate.quæstione 83.2.5.pag. 400.ter.parte.
Missæ plures celebrantur in die, & quomodò. quæst.83.2.2.pag. 400.ter.parte.
Missæ partes singulæ,& quæ in ea dicuntur & fiunt exponuntur. q.83.4.5.0.pag.401.ter.par.
Missæ defectibus & periculis sufficienter occurri potest.q.83.6. 0.pag.403.ter.par.
Missæ celebrandæ impedimenta.quæ.83.10.3.pag.399.& q.83.3. 0.pag.400.ter.parte.
Missam audire &c.à peccatore non sententiato ab ecclesia.q.82. 9.c.pag.396.ter.parte.
Missam celebrãs in peccato mortali,vel inducens talem scienter, peccat mortaliter.q.82.9.0.pag.399.ter.par.
Missam audiens præcisi ab ecclesia per sententiam vel notorij fornicarij,licèt subsistineatur à prælatis, peccat mortaliter.q.82.9. 0.pag.399.ter.parte.
Missam licet dicere in loco non sacro, causa necessitatis, & non aliter,nisi de licentia episcopi.q.83.3.0.pag.400.ter.par.
Missarum multiplicatio,sacrificij, oblationem,& effectum multiplicat, non autem multitudo hostiarum in vna missa. q.79.7. 3.pag.383.ter.parte.
Missio visibilis super apparitionem addit authoritatem mittentis.q.39.8.1.pag.196.ter.par.
Missio filij est prior ordine naturæ missione spiritussancti. q.7. 13.c.pag.62.ter.parte.
Missio Christi ad prædicandum Iudæis tantùm facta fuit.q.42. 1.0.pag.206.ter.parte.
Missio importat originem & nouum modum essendi in alio. q. 43.artic.1.pri.parte.
Missio inuisibilis fit per gratiæ inhabitationem,&c.quæ.43.artic. 6.pri.parte.
Missio visibilis spiritussancti ad Christũ & ad alios sanctos multiplex fuit,ad diuersos denotandum effectus. quæstio.43.artic. 7.ad 6.pri.parte.
Missio visibilis spiritussancti super Christum in baptismo, facta fuit in specie columbæ.q.39.6.4.pag.191.ter.par.
Missio spiritussancti super Christum in trãsfiguratione, facta fuit in specie nubis.q.45.4.2. pag.215.ter.par.
Missio spiritussancti ad Apostolos, facta fuit in linguis igneis.q. 39.6.4.pag.195.& q.72.2.1.pag.334.ter.parte.
Mitti non conuenit ei qui non procedit ab alio. quæst.43.arti.4. prima parte.
Mitti quibus ordinibus cõuenit ad exterius ministerium:quibus dispònere & quibus non.q.112 art.4.pri.parte.
Mitti quomodo differenter conuenit filio & spiritui sancto:filio vt actor sanctificationis: spiritui sancto vt donum sanctificationis.q.47.art.7.pri.parte.
Mysterium incarnationis Christi fuit cognitũ diuersimodè ante peccatum,post peccatum,& post statum gratiæ.quæst.2.art.7. pag.35.sec.secun.par.
Mixtio.ver.Accedens,Aqua,Chrisma,Consecratio.Eucharistia. tertia parte.
Mobile, istæ differentiæ, facile & difficile mobile, quamuis per accidens videantur se habere ad qualitatem. designant tamen proprias & per se differentias eius. quæstio.49.2.c.pagin.141. dri.secun.dartis.
Mobilia diuersa diuersimodè mouentur secundum etiam vnius motoris motionem.q.101.art.5.ad 2.pri.dar.
Mobilia & possibilia reducuntur in vnam causam simpliciter immobilem.q.2. artic.3.ad 2.pri.par.
Mobilia & variabilia om niaper immobilia & innariabilia mouentur & regulantur.q.113.art.1.pri.par.
Modestia est virtus moderatiua passionum.ideò adiungitur temperantiæ,vt virtuti principali,quia est circa difficillima. quæst. 160.art.2.pag.561 sec.secun.par.
Modestia est circa actiones exteriores & interiores.quæstio.160. artci.2.pag.563.sec.secun.par.
Modestia moderatur exteriorem hominis vitam in incessu, habitu,& huiusmodi.sed epicheia moderatur obseruantiam verborum legis,potest tamen esse quod nomen epicheiæ apud Græcos per quandam similitudinem transfertur ad omnes moderationes.q.120.art.2.ad 3.pag.414.sec.secun.par.
Modestia continet sub se omnem moderationem morum corporalium,& rerum exteriorum & spei.quę.160.art.2.pag.563. sec.secun.partis.
Modestiæ partes alijuersis diuersimodè assignantur.q.160.arti. 2.pag.563.sec.secun.par.
Modus recipiendi speciem obiecti ad intellectum quid.q.50.art. 2.ad 1.pri.secun.par.
Modus,species & ordo aliter in Deo,& aliter in creaturis esse dicuntur,scilicet sicut in causa & causato.q.6.art.1.ad 1.pri.par.
Modus,species,& ordo qualiter bona sint.q.5.art.5.ad 2.pri.par.
Modus importat quandam determinationem secundum aliquã mensuram.q.49.2.c.pag.141.pri.secun.par.
Modus duplex,scilicet secundum esse substantiale, & secundum esse accidentale primus dicitur differentia substantiæ, secundus verò dicitur qualitas accidentalis. quæst. 49.2.c.pag.ead. & parte.
Modus siue determinatio subiecti secundum esse accidentale potest accipi tripliciter,scilicet vel in ordine ad naturam subiecti vel secundum actionem & passionem:vel secundum quantitatem.q.49.2.c.pag.ead.& par.
Modus, species, & ordo consequuntur vnumquodque bonum creatum inquantùm huiusmodi, & etiam vnumquodque ens: & secundum diuersos gradus bonorũ sunt diuersi gradus modi speciei & ordinis.q.85.4.c.pag.269.pri.sec.par.
Modus species & ordo se consequuntur.ideò simul priuantur,& diminuuntur.q.85.4.3.pag.ead & par.
Modus species & ordo boni virtutis & gratiæ per peccatũ mortale totaliter tolluntur:boni verò naturalis inclinationis diminuuntur,sed boni pertinentis ad substantiam naturæ nec priuantur nec diminuuntur.q.85.4.0.pag.ead.& par.
Modus.vide Virtus.pri.secun.par.
Modus charitatis secundum quod est actus eius,est in præcepto, non autem secũdum quod est modus aliarum virtutum.q.44. art.1.ad 2.pag.158.sec.secun.par.
Modus virtutis scilicet operari ex charitate est de præcepto speciali charitatis,non autem de aliis præceptis,nec modus aliarum virtutum.q.44.art.1.ad 1.pag.ead.secundæ sec.par.
Modi viuendi sunt quatuor secundum quatuor gradus viuentiũ. q.78.artic.1.pri.parte.
Modi speciei & ordinis boni actus ordinati, per peccatum mortale priuatio est essentialiter ipsum peccatum.quæ.85.4.c.pag. 269.pri.secun.par.
Mollities est vitium oppositum perseuerantiæ,& causatur dupliciter,scilicet ex cõsuetudine,& ex naturali dispositione.q.138. art.1.pag.ead.475.sec.secun.par.
Mollities propriè respicit defectum delectationum, sed delitiæ impediunt causam impeditiuam earum: scilicet laborem, vel aliquid tale.ideò delitiæ sunt quædam mollities. q.138.art.1.2. pag.475 sec.secun.par.
Mollis dicitur qui recedit à bono propter tristitias causatas ex defectu delectationum,quasi cedens debili mouenti, non autem si graui mouenti cedat.q.138.art.1.pag.475.sec.secun.par.
Molles dicuntur qui patiuntur muliebria, quasi mulieres effecti. q.138.art.1.ad 3.pag.476.sec.secun.par.
Monachus Episcopus tenetur ad obseruantias regulares, scilicet ad continentiam,paupertatem,habitum,& alia, nisi impediat officium eius,vt silentium.solicudo, abstinentiæ vel vigiliæ graues in quibus potest ipse secum dispensare, sicut & prælati in religione.q.185.art.8.pag.654.sec.secun.par.
Monachus episcopus non potest esse hæres nisi pro ecclesia sua, nec potest testamentum facere, nec aliquid disponere post mortem nisi de licentia papæ. quæ.185.artic.8.ad tertium.p. 655.sec.secun.par.
Monstra dicuntur esse peccata inquantum producta sunt ex peccato in actu naturæ à fine vltimo non autem à fine proximo. quæst.2.1.1.2.pag.75.
Mora.vide Periculum.pri.secun.par.
Monumentum quomodo à memoria nomen accepit.q.71.art.11. addit.ad ter.par.
Morosa.vide Delectatio.Peccatum.pri.sec.par.
Morientur omnes illi qui in aduentu domini reperientur:& post modicum resurgent.q.81.3.1.pag.459.pri.tec.par.
Mori Christum fuit conueniens.q.50.1.0.pag.241.ter.par.
Mori Christum fuit necessarium.q.14.2.c.pag.91.ter.par.
Mori voluit Christus non ex morbo,nec in senectute. sed ex passione illata,& in iuuentute. q.46.3.2.& 9.4.pag.228.& quæst. 51.3.c.

51.3.c.pag.243.ter.par.
Mori quilibet tenetur pro salute animæ proximi certa, aliter est de consilio.quæstio.26.artic.5.ad 3.pag.201.secunda sec.par
Mors quomodo animali accidat.quæstione centesima decimaoctaua.art.1.ad 4.pri.par.
Mors illata etiam pro criminibus aufert totam pœnam pro criminibus debitam in alia vita,vel partem pœnæ secundũ quantitatem culpæ,patientiæ & contritionis, non autem mors naturalis.quæstione 25.art.6.p.96 secunda sec.par.
Mors est de ratione martirij. quæstione.124. articulo.4.pagin. 436.secunda sec.par.
Mors & omnis defectus corporalis & rebellio carnis ad spiritũ, sunt pœnæ peccati primorum parentum consequentes pœnã principalem,scilicet subtractionem iustitiæ originalis.quæsti. 164.arti.1.pag.583.secunda sec.par.
Mors vt iusta pœna est à Deo,non autem vt est malum naturæ humanæ.q.164.art.1.ad 4.pag.585.secunda sec.par.
Mors & alij defectus non sunt æqualiter in omnibus triplici ratione,scilicet propter peccata parentum, vtilitatem filiorum, & diuersam complexionem. quæstione.164. articulo 1.ad 4. pag.ead.secunda sec.par.
Mors vt priuatio vitæ vel vt terminus alterationis præcedẽtis est pœna damni:non autem est pœna sensus nec affligit nisi ratione alterationis præcedentis. quæstio.164.articulo primo ad 1e primum pagina 584.secunda sec.par
Mors est uictoria,licet sit pœna.quæstione 164.articulo 1.pag. 583.secunda sec.par.
Mors est naturaliter horribilis humanæ naturæ.quæstione 46. artic.6.c.pag.220.ter.par.
Mors & omnis defectus corporalis sunt pœna peccati originalis quæstione 1.4.2.pagina.octaua.& quæstione 14.1.3. &.4.c.pa. 119.ter.par.
Mors Christi quomodo fuerit violenta. quæstione.14.2.0.pagin. 91.& quæstione 26.3.2.pagina.218.& quæstione 47.1.0.pagin. 226.ter.par.
Mors Christi est causa effectiua reparationis vitæ nostræ,& destructionis mortis nostræ:sed est causa exemplaris destructionis mortis nostræ.quæstione.56.1.4.pag.261.ter.par.
Mors Christi in fieri causauit salutem nostram merendo eam, non autem in facto esse,sed tantum effectiuè.quæstione.50.6. 0.pag.241.ter.par.
Mors Christi est causa efficiens gratiæ,& causa sufficiens salutis nostræ.q.50.6.0.pag.& parte ead.
Mors vt pœna est à Deo.q.85.5.c.pag.270.& q.94.1.2.pag.297. & q.100.8.3.p.318.pri.sec.par.
Mors & alij defectus non sunt æqualiter in omnibus propter diuersitatem naturalis complexionis.quæstio.85.5.1.pag.270.& q.87.7.1.pag.276.pri.sec.par.
Mors & alij defectus naturę causant dolorem & timorem: quia licet proueniant à natura vniuersali,eis tamen repugnat natura particularis.q.42.2.3.pag.127.pri.secun.par.
Mors inflicta per iudicem peccatori prodest ei si conuertatur ad culpæ expirationem:si verò non conuertatur, prodest ei ad terminationem,quia per hoc tollitur ei potestas non amplius peccandi.q.21.ar.6 ad 2.p.96.secunda sec.par.
Mors.vide Corruptio.Deus.pri.sec.par.
Mors & omnes defectus corporales sunt pœnæ originalis peccati consequentes pœnam principalem: quæ est subtractio originalis iustitiæ.quæstione 85.5.0.pagina 269.& quæstione 87.7. c.1.pag.276.pri.sec.par.
Mortis causa & aliorum defectuum corporalium in natura humana est duplex,scilicet remota,id est contrarietas principiorum & proxima,id est peccatum.quæstione 164.articulo 1.ad 1.pa. 583.secunda sec.par.
Mortis Christi est duplex causa,scilicet directa, id est agendo,& indirecta,id est non impediendo:prima fuit in Christi occisoribus,secunda in Christo.q.47.1.c.pagin.226.ter.par.
Mortis & aliorum defectuum in natura humana est duplex causa,scilicet remota,id est contrarietas principiorum, & proxima,id est peccatum.q.1.3.12.p.91.ter.par.
Morti à iudice condemnatus non debet eripi contra iura.quæsti. 63.10.2.pag.322.ter.par.
In morte Christi fuit eius anima à corpore separata.quæstio.50. 3.c.4.& 4.c.2.pag.243.ter.par.
Deitas tamen non fuit separata ab anima eius.quæstione 50.3. 6.pag.243.ter.par.
Neque à carne eius.50.2.0.pag.243.ter.par.
Mortem homo naturaliter refugit.q.5.3.c.pag.20.ter.par.
Mortuus quod eleemosynæ quas mandauit dari retardantur quã quantũ ad meritum nullum detrimentum patitur,bene autem tum effectum eleemosynæ.quodlibet.6.quæstione 8.art.13.& 14.addi.ad ter.par.
Mortuus est Christus ex obedientia.q.47.2.0.pa.227.ter.par.
Mortuus.vide Ira.pri.sec.par.
Mortuum fuisse Christum vere,est articulus fidei.quæstione.50. 4.c.& 5.c.pag.239.ter.par.
Mortuum pallium & sepulrum esse filium Dei dicitur in symbolo fidei.o.50.in oppositum.p.238.ter.par.
Mortui resurgent incorrupti & sine aliqua diminutione membrorum.q.86.ar.1.addi.ad ter.par
Mortui quod viuis appareant vel diuina sit dispensatione vel bonorum vel malorum angelorum fit operatione.quæstio.89. artic.8.ad 2.pri.par.
Mortuis suffragia Ecclesiæ prosunt ad liberationem.quęstio.71. artic.2.addi.ad ter.par.
Mortuis indulgentiæ prosunt.q.71.art.10.addi.ad ter.par.
Mortale.vide Natura.Præceptum.pri.sec.par.
Mortale peccatum.vide peccatum.pri.sec.par.
Mors significat consuetudinem, vel inclinationem naturalem, vel quasi naturalem ad aliquid agendum.quæstione.78.1.c.pa. 171.pri.sec.par.
Mores dicuntur in brutis animalibus secundum similitudinem. q.24.4.3.pag.83.& q.58.1.c.p.171.pri.sec.par.
Mouere contingit dupliciter.scilicet per modum finis & per modum efficientis.q.82.art.4.pri.par.
Mouere corpora localiter quare quædam separata possunt & quedam non.q.117.art.4.ad 1.pri.par.
Moueri ab obiecto non est de ratione cognoscentis inquantum huiusmodi:sed inquantum est in potentia.q.56 art.1.pri.par.
Moueri a se & ab alio non semper dicit quo actionem & contradictionem.q.15.art.4.ad 1.& 2.pri.par.
Moueri contra naturam quid.q.105.art.6.ad 1.pri.par.
Moueri & mutatum esse motus continui & discreti differentia.q. 53.art.2.ad 3.pri par.
Moueri & pati intellectus & aliorum mobilium equiuocè dicitur q.14.art.2.ad 2.pri.par.
Moueri & quiescere ad quid reducantur q.79.art.8.pri.par.
Moueri sufficienter non potest aliquod mobile nisi virtus mouẽtis excedat vel adæquet virtutem mobilis passiuam.quæstio. 105.art.4.pri.par.
Moueri vel mouere quomodo deo cõuenit.q.9 ar.1.ad 1.pri.par.
Moueri ab aliquo inquantum aliquid indiget inquantum est in potentia ad plura quo ad exercitium actus vel quo ad determinationem actus:quorum primum est ex parte subiecti, aliud ex obiecti.q.9.1.e.p.32.pri.sec.par.
Mouens omne trahit ad se patiens,vel a se pellit.quæstione 23.4. c.pagi.81.prima secun.part.
Mouens omne trahendo ad se patiẽs tria facit in ipso,primo dat ei inclinationem, secundo moueri ad locum, tertio quiescere in loco. quæstione 23.4.c.pag.81.& quæstione 26.2.c.pagina 87.pri.sec.par.
Mouens est duplex, scilicet non motum mouens vniformiter & non motum per se.sed per accidens mouens difformiter. quæ. 75.artic.1.ad 1.pri.par.
Mouens sicut dicitur, quod dat formam,quæ est principium motus in corporalibus:ita & mouens dicitur quod causat formam intellectualis operationis q.105.art.5.pri.par.
Mouens primum in quolibet genere. quomodo moueatur.q.12. 5.c.p.84.& q.22.4.p.136.ter.par.
Mouens se dividitur in duas partes quarum vna est mouens, & alia mota,quod conuenit tantum animatis. quæstione.32.4.c. p.167.ter.par.
Mouentia seipsa & mota respectu finis triplici gradu perfectionis distinguuntur:secundum magis & minus perfectum.quæstio. 18.art.3.pri.par.
Mouentium ordinatorum secundum non mouet nisi inquantum mouetur à primo.q.109.1.c.p.356.pri.sec.par.
Motus cœli homine glorificato cessabit diuina voluntate.id faciente.q.91.art.2.addi.ad ter.par.
Motus dicitur dupliciter.q.21.1.3.pag.125.ter.par.
Motus dicitur naturalis dupliciter.quæstione 32.quarto c.pagi. 127.ter.par.
Motus non denominatur a subiecto,sed à termino.quæstio.35.1. 2.p.173.ter.par.
Motus localis vel augmenti non potest esse in instanti. quæstio. 33.1.c.p.161.ter.par.
Motus cum sit actus imperfecti non proprie est in genere:sed reducitur ad genus actus perfecti. q 62.4.2. pag.282.ter.par.
Motus cœli nõ est naturalis propter principium actiuum intrinsecum,sed passiuum.& quomodo potest dici naturalis propter principium intrinsecum.q.70.art.3.ad 4.& 5.pri.par.
Motus dilectionis angelorum in Deum est duplex.quæstio.63. artic.1.ad 5.pri.par.
Motus diurnus communis totius cœli causa est distinctionis diei & noctis:dierum verò temporum & annorum speciales distinctiones quomodo fiant.q.70.arti.2.ad 3.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Motus diurnus contingentis generationis est causa: qui vero est per Zodiacum causa est diuersitatis secundum generationem & corruptionem.q.104.art.4.pri.par.
Motus dupliciter sumitur, scilicet communiter vt est actus perfecti, sicut intelligere & sentire: & proprie vt est actus imperfecti, scilicet mobilis.q.18.art.1.pri.par.
Motus est duplex in cœlo, vnus communis qui causat diem & noctem alius diuersificatus secundum quem diuersificantur dies menses & anni.q.67.art.1.ad 3.pri. par.
Motus est vt vita quædam naturæ omnibus existentibus.q.18.ar.1.ad 1.pri.par.
Motus & quies quomodo Deo attribuantur.q.73.art.2.pri.par.
Motus inferiorum corporum in corpus cœleste sicut in causam reducuntur.q.115.art.3.pri.par.
Motus localis instantaneus non potest dari. quæstione 67.articu. 2.pri.par.
Motus localis quare perfectior est cæteris motibus.quæstione 110.art.3.pri.par.
Motus partis intellectiuæ in homine retardatur & non in angelo ratione suæ compositionis.q.61.art.6.pri.par.
Motus quidam consequitur formam vt grauium & leuium, & quidam est via ad formam: vt calefactio.q.105.ar.2.pri.par.
Motus qui est à motore coniuncto proprium vitæ est opus: qui verò à motore separato opus vitæ esse non potest. quæsti.51. art.3.ad 1.pri par.
Motus quilibet semper supponit aliquid immobile. quæstio.94. art.1 ad 3.pri.par.
Motus duplex scilicet qui est actus imperfecti: & qui est actus perfecti. primus est successiuus & in tempore: secundus verò non est successiuus nec per se in tempore. quæstione 31.2.1.pag.159. & q.109.1 c.pag.356.pri.secun.par.
Motus duplex scilicet naturalis & voluntarius: de quorum ratione est quod sint à principio intrinseco. quæstio.6.1.3.4.5.c.p. 24.pri.sec.par.
Motus dicitur naturalis dupliciter scilicet à principio actiuo, & à principio passiuo.q.5.2 pag.26.pri.sec. par.
Motus potest accipi vt terminus dupliciter, primo ipse terminus virtutis in quo quiescitur secundo medium quia est principium vnius partis motus, & finis alterius. quæstione 11.3.c.pagin.41. pri.secun.par.
Motus omnis cognitiuæ & appetitiuæ virtutis reducitur in naturam sicut in primum principium.q.10.1.c.p.36.pri.se.par.
Motus voluntatis non reducitur in motum cœli sicut in causam. q.9.5 .pag.35.pri.sec.par.
Motus humanæ mentis ad fruitionem diuini boni est proprius actus charitatis.q.114.4.c.p.385.pri.sec.par.
Motus omnis appetitiuæ potentiæ reducitur ad prosequutionē boni per se. mali per accidens: vel ad fugam mali per se, boni per accidens.q.45.2.c.p.32.pri.sec.par.
Motus naturalis intensior est in fine quam in principio: motus verò violentus econuersò. quæst 35.6.c.pag.113.pri.sec.par.
Motus varius non possunt ex eadem parte esse plures termini, ni si subordinati.q.12.3.2.pag.42.pri.secun. par.
Motus multi quando ex vna causa prouenunt, tantum primus respicit necessario illud principalius quod respicit causa, alij verò principalius respiciunt illud quod est vnicuique conueniens secundum propriam rationem.q.36.1.3.ad 3.pri.sec.par.
Motus multiformes voluntatis humanæ reducuntur in aliquam causam vniformem quæ est in intellectu & voluntatis superioris.q.9.5.1.p.35.pri.sec par.
Motus. vide Animal. Augmentum. Cœlum. Contrarium. Cor. Idem. Violentus. Virtus. pri.sec. par.
Motus cœli est causa generationis & corruptionis inferiorum, q.68.art.2.ad 3.pri.par.
Motus cœli est causa transmutationum naturalium: non tamen transmutationum quæ sunt præter ordinem naturæ.quæst.91. artic.2.ad 3.pri.par.
Motu locali maximè aliquorum distinctio manifestatur. quæstio. 70.art.1 pri.par.
Motuum quorundam principium est in eo quod mouetur: quorundam verò principium est extra.q.61.c.pag.23.pri.se.par.
Motorum à principio intrinseco, quædam mouent se, scilicet quæ cognoscunt finem: quædam verò non.quæstione.8.1.c.pagin. 23.pri.secun.par.
Motuum non diuersificatum cum diuersificatibus circunstantiarum non variat diuersitatem specificam peccati, cuius oppositum facit motuum diuersificatum.quæstione 53.articulo.2.ad 3.pag 180.secunda sec.par.
Moyses occidens Aegyptium non peccauit, quia vel hoc fecit ex inspiratione Dei. vel defendendo iniuriatum, vel tunc peccauit.q.60.art.6.ad 2.p.207.secunda sec.par.
Moyses fuit cæteris prophetis simpliciter maior, licet secundum quid sit minor aliquo.q.174.art.4.pag.622.secunda sec.par.
Moyses fuit testis transfigurationis, nec tunc apparens assumpsit propriũ corpus sed aliud, sicut angeli.q.45.3.c.2.p.215.ter.par.
Moyses. vide Angelus. Lex. Superbia. pri.ter.par.
Moysi loquebatur dominus facie ad faciem, secundum opinionem populi qui putabat Moysen ore ad os loqui cum Deo, cui per angelos & nubem ei loquerentur & appareret. quæstio.58. 3.2.pag.308.pri.secun par.
Mundus per ignis purgationem innouabitur. ibid. art.3.
Mundus non fuit ab æterno quodli.12.q.6.art. 8.
Mundus quomodo innouabitur circa iudicij diem. q.91.articu. 1.addi.ad ter.par.
Mundi purgatio conuenienter circa iudicium fiet per ignem.q. 74.art.2.addi.ad ter.par.
Mundum esse æternum demonstrari non potest, neque rationes Aristotelis hoc demonstrant. quodlibet.3.quæstione.14. artic. 31.addi.ad ter.par.
Mulier potest mortuo viro spiritualiter per ingressum religionis alteri nubere, sicut etiam idem ei licet, viro defuncto morte corporali.q.61.art.3.addi.ad ter.par.
Mulier ex dubitatione quæ est elationem subsequuta, in quandam aliam elationem prorupit. quod præcepti mentionem à serpente audiuit, quasi nollet sub præcepto contineri. quæstio. 8 .3.2.pag.283. pri.sec.par.
Mulier. vide Ruth. pri.secun.par.
Mulier non dicitur continens nec incontinens, quia raro habet firmum iudicium rationis propter debilitatem complexionis q.156.art 1 ad .pag.747.secunda sec.par.
Mulier vel vir ornans se, vt prouocet alios ad concupiscentiam peccat mortaliter, non autem semper si ornat se ex leuitate. vel quadam vanitate vel propter iactantiam. quæstione 169.artic. 2.ad 1.pag.595.secunda sec.par.
Mulier potest ornare se licite vt placeat viro suo: non autem mulieres quæ non habent virum nec volunt habere, nec sunt habendi.q.169.art.2.pag.594.secunda sec.par.
Mulier quare de costa viri sit formata duplex fuit significatio. q. 92.art.3.pri.par.
Mulier quare de viro facta sit quadruplici ratione ostenditur.q. 92.art.2 pri.par.
Mulier respectu particularis naturæ est animal occasionatum sed non respectu naturæ vniuersalis.q.92.art.1.ad . pri.par.
Mulier quanto tempore viuit alligata est legi viri, non potest simul plures viros habere.q.67.art.4.addi.ad ter.par
Mulieris adulteræ miraculosè computrescebat femur, bibitis aquis in quibus sacerdos maledicta congesserat. quæstio.103.4. 3.pa.337.pri.sec.par.
Mulieres cum statum subiectionis habeant sacramentum ordinis nequaquam suscipere possunt.q.67.artic.1.addi.ad ter.par.
Mulieres relurgent in sexu fœmineo. quæstione 81.articulo.4. addi.ad ter.par.
Multa mala in rebus Deus permittit ne multa bona impediantur q.23.art.5.ad 3.pri.par.
Multiplicatio numerabilis qualitet intendatur, quæstione 52.ar. 4.ad 4.pri.par.
Multiplicatio specierum & individuorum non est secundum eandem rationem.q.62.art.6.ad 3.pri.par.
Multiplicitas nominis non secundum prædicationem: sed secundum significationem attenditur.q.13.ar.10.ad 1.pri.par.
Multitudo ex - nitatibus constituitur non secundum quod ratio nem indiuisionis habent: sed secundum id quod de entitate habent.q.11.art.2.ad 2.pri.par.
Multum duobus oppositis opponitur, scilicet vni, & pauco secundum duplicem acceptionem.quę 11.ar.2.ad 3.pri par.
Mundana quælibet reducuntur ad tria. s. ad honores, diuitias & delitias quæstione 108.34.4.c.pagina 2354.prima secund. partis
Mundus diuina - rouidentia regitur. quæstione 91.1 c.pagi. 283. prima secundæ partis
Mundus. vide Homo prima secundæ partis
Mundum esse æternum demonstrari non potest neque rationes Aristotelis hoc demonstrant.quæstio.46.art.1.pri.par.
Mundum incepisse neque per causam neque per effectum demõstrari potest.q 46.ar.2.pri.par.
Munus publicum publica auctoritate exerceri debet, quodlibet 12.q.12.artic.30.
Mutatio triplex, scilicet naturalis, miraculosa, & in nihilum.qu. 13.2.c.pag 87.ter.par.
Mutatio possibilis fieri à quacunque creatura potest fieri ab anima Christi: secundum quod est instrumentum verbi non autē secundum propriam naturam.q.13.2.1.pag.67.ter.par.
Nihil potest esse alicubi vbi prius non erat nisi vel per loci mutationē vel alterius cõuertionē in ipsum. q.75.2 c.p.350.ter.par.
Mutatio dicit ordinem terminorum. & vnitatem subiecti.quæst. 75.8.c.pag.378.ter.par.
Mutatio cuius materia est disposita per alterationem præcedentem,

tem, vel agens est infinitæ virtutis, est subito. quæstio.113.7.c. pag.580.pri. sec.par.
Mutatio. vide contrarium.pri.sec.par.
Mutationis perfectio & dignitas à termino ad quem est: & non à quo.q.45.artic.1.ad 2.pri.par.
Mutabilitati omnis creatura subiecta est vel per potentiam quæ est in Deo, vel per potentiam in creatum existentem.quæstio. 9.art.2.pri.par.
Mutilari aliquo membro debent' priuati ordinis gradu. quæstio. 39.art.6.addi ad ter.par.
Mutilatio membrorum est illicita, nisi fiat pro salute totius corporis, non autem animę, vel nisi fiat per publicam potestatem propter bonum commune.quæstione 65. articulo 1. pagina 320.secunda sec.par.
Mutuans potest exigere recompensationem eorum tantum quæ pecunia non mensurantur, puta beneuolentiam & amorem eius qui mutuauit. vel aliquid huiusmodi. quæstione 17.articul. 2.pag.269.secunda sec.par.
Mutuans potest deducere in pactum recompensationem damni per quod subtrahitur sibi id quod debet habere. quæstio. 78.art.2.ad 1.pag.271.secunda sec.par.
Mutuans non potest deducere in pactum recompensationem damni quod consideratur in hoc quod de pecunia non lucratur. quæstio.78.art.2.ad 1.pag.ead.secunda sec. par.
Mutuans tenetur computare in sortem vsum venalem pignoris. q.78.art.2.ad 6.pag.272.secunda sec.par.
Mutuans non potest deducere in pactum vt sibi remouetur, sed potest recipere mutuum sine obligatione. quæstione.78.artic. 2.ad 4.pag.ead.secundi sec.par.
Mutuans potest accipere munera gratis oblata, non autem cum pacto tacito vel expresso.q.78.art.2.pag.267.secunda sec.par.
Mutuans sperans lucrum ratione mutui, peccat secundum auctoritatem euangelij. quæstione 78 articulo.1.ad 3.pagina 268, secunda sec.par.
Mutuo accipere sub vsuris ad bonum sui vel alterius licet non autem licet inducere ad faciendum vsuras. quæstione.78.artic. 4.pag.273.secunda sec.par.
Mutuo accipienti vt redimet se à latronibus debet restituere. quodli.5.q.9.artic.17.addi.ad ter.par.
Mutuum. vide Depositum.pri.sec.par.

N

NArratio historiæ in sacra scriptura semper pro veritate & fundamento tenenda est.q.101.art.1.pri.par.
Nates. ver. Baptizatus. Exorcismus.ter.par.
Nasci voluit Christus de populo Iudæorum quia decebat eum nasci de populo qui speciali satisfactione polleret. quæstio.98. 4.c.1.c.pag.308.pri.sec.par.
Nasci voluit Christus ex semine Abrahæ: non propter Abrahę meritum, sed ex gratuita Dei electione.quæstione 98.4.c.pa. ead. & par.
Nasci & esse quibus conueniat: & quomodo. quæstio. 35.1.c.p. 175.ter.par.
Nasci dicuntur capilli, sed non dicuntur filij. quæstione 32.tertio c.pagi.166.
Nasci voluit Christus de populo Iudæorum. quæstione 4.6.3.pagina 43.ter.par.
Nasci voluit Christus in Bethleem in diuersorio, non in Hierusalem: nec Romæ. nec in Nazareth. quæstione. trigesimaquinta 7.o pagin.188.ter.par.
Nasci. ver. Christus.
Natiuitas filij secundum intellectum filiationem præcedit, etiam secundum quod est constitutiua personæ filij. quæstione 40. artic.4.pri.par.
Natiuitas carnalis duplex est. scilicet in vtero & ex vtero. quæsti. 36.artic.2.addi.ad ter.par.
Natiuitas Christi ostensa fuit per signa conuenientia. quæsti.36. 1.o.pag.182.ter.par.
Natiuitas Christi fuit primo manifestanda quibusdam electis, de quolibet conditione hominum.q.36.3.o.pag.181.ter.par.
Natiuitas Christi fuit manifestanda, primo per alias creaturas, secundo per sensum. quæstione 36.4.o.pag.182.terț. parte
Natiuitas Christi fuit ostensa primo pastoribus, secundò Magis, tertiò Simeoni & Annæ. quæstione 36.6.o.pag.ead.ter. parte
Natiuitas attribuitur alicui dupliciter, scilicet vt subiecto nascenti & vt termino. primo modo tantum supposito conuenit, secundo formæ naturæ.q.35.1.c.pag.173.ter.par.
Natiuitas Christi ex parte matris fuit naturalis, sed ex parte operationis spiritussancti fuit miraculosa. quæstione. 35.3.2.pagin. 175.ter.par.
Natiuitas Christi duplex, scilicet æterna: & temporalis. quæstio. 23.2.o pag.174 ter.par.
Natiuitas Christi non debuit omnibus manifestari, nec tantum parentibus nec omnibus occultari. quęstione.36.1.2.o. pagin. 180.ter.par.
Natiuitate Christi ostensa, Herodes & Iudæi turbantur. quæst.36. 2 5.pag.18 .ter.par.
Natus est Christus non per reserationem, sed solum per exitum prolis de vtero matris.q.28.2.1.pag.131.ter.par.
Natus est Christus in nocte.q.83.2.2.4.pag.399.ter.par.
Natus. ver. Christus.
Nato Christo, oleum fluxit Romæ, & in Hispania apparuerunt tres soles paulatim vnus. q.30.3.3.pag.18 .ter.par.
Nati illegitimæ impediri debent à sumptione ordinum. quæstio. 39.art.5.addi.ad ter.par.
Nati ex Adam in statu innocentiæ poterant peccare. quæstione. 10 .artic.2.ad 1.pri.par.
Natura assumpta à verbo quicquid de ea dicitur & de filio Dei dicitur. quæst.43.artic.7.ad .pri.par.
Natura corporalis agit vt instrumentum spiritualis virtutis. quę. 118.artic.2.ad 3.pri.par.
Natura corporalis comparatur ad animã sicut materia & instrumentum.q.78.artic.1.pri.par.
Natura qualiter intelligit corruptibile & incorruptibile perpetuũ. q.58.artic.1.pri.par.
Natura diuina in filio non generatur neque per se neque per accidens: humana verò in nobis per accidens generatur & corrumpitur. quæstio.78.art.2.ad 1.pag.ead.secunda sec. par.
Natura est potentia generatiua qua generans sibi simile producit. quæst.41.art.5.pri.par.
Natura & voluntas quomodo differant in causando, & quare natura determinatur ad vnum & non voluntas. quæstione.41. artic.2.pri.par.
Natura ex determinato principio determinatur ad vnum & ex determinata materia aliquid producitur in determinata specie q.92.arti.2.ad 2.pri.par.
Natura humana & angelica comparatæ ad gratiam sunt æquales: sed humana in - hristo est magis dilecta & perfecta. quæst.20. artic.4.ad 2.pri.par.
Natura intellectualis sibi relicta potest à rectitudine deficere & peccare. & quid est peccatum.q.63.artic.1.pri.par.
Natura quare dicitur de materia & forma. quæstione.29.articu.1. ad 4.pri.par.
Natura quælibet intellectualis naturaliter tendit in bonum & per accidens in malum.q.63.artic.4.pri.par.
Natura rationem principij importat: non autem essentiæ. ideò ordo naturæ in diuinis dicitur & non essentiæ. quæstione 42.ar. 3.ad 4.pri.par.
Natura semper producit quod est perfectius & melius ex sui inclinatione vel semper, vel vt in pluribus. quę.103.art.1.pri.par.
Natura dicitur à nascendo.q.2.1 c.pag.10.ter.par.
Natura dicitur quadrupliciter, primo nativitas, secundò principium intrinsecum motus, tertiò forma & materia, quartò essentia rei.q.2.1.c.pag.10.ter.par.
Natura non est persona nec domina, sed persona ratione naturæ.q. 20.1 2.& 2.1.pag.123.tert.par.
Natura. ver. Deus.
Natura humana quomodo deficiat in pueris & in senibus. quæst. 81.art.1.addi.ad ter.par.
Natura tota comparatur ad Deum sicut instrumentum ad agens principale. q.1.2.c.pag.1.& q.6.1.3.pag.24 pri.sec.par.
Natura dicitur dupliciter, scilicet quę creauit omnes naturas: & quæ est instrumentum eius.q.1.2.c.pag.3.& quæst.6.1.3. pagi. 24.& q.67.1.c.pag.203.pri.sec.par.
Natura dicitur dupliciter, scilicet principium intrinsecum in rebus mobilibus & quęlibet substantia vel ens. quæstione.10.1. c.pag.36.pri.secun.par.
Natura potest dici vel quæ est propria hominis & sic omnia peccata sunt contra naturam: vel quę est cõmunis hominis & aliis animalibus & sic concubitus masculorum specialiter dicitur contra naturam.q.94.7.2.pag.296.pri.sec.par.
Natura aliquando dicitur constituere suppositum etiam in compositis ex materia & forma. quodli.2.q.2.ar.4.addi.ad ter.par.
Natura tripliciter consideratur. quodli.8.q.1.ar.1.
Natura in vniuersali prius quam in suo singulari consideratur. ibi.
Natura inferior perfecta duplici motu mouetur: proprio scilicet & superioris.q.2.ar.3.pag.12.secunda se.par.
Natura rationalis inquantum cognoscit vniuersalem boni & entis rationem, habet immediatum ordinem ad vniuersale principium essendi.q.2.art.3 pag.13. secunda sec.par.
Natura multipliciter dicitur, tamen reducitur ad vnum modum. quodli.2.q.2.arti.4 addi.ad ter.par.
Natura secundum Boëtium. ibid.
Natura ex determinato principio terminatur ad vnum. & ex determinata materia aliquid producitur i determinata specie. ibi.
Naturæ creatæ potestatem aliquid excedit tripliciter. quæstione 43.4.c.2.pa.208.ter.par.

Naturæ ordo duplex est. quodl.5. quæst.10 arti.19.addi.ad ter.p.
Natur.& respondet vnam ei proportionatum, scilicet, naturæ in genere vnum genere, naturæ in specie vnum specie,naturæ individuatæ vnum individuale.q.10.a.5.pag.77.pri.secun.par.
Naturæ contraria, id est quæ sunt contra naturam dicuntur secũdum quod esse contra naturam opponitur ei quod est esse a natura:reliqui quod est esse secundum naturam.quæstione 71.a.2. pag.217.pri.sec.par.
Ad perfectionem naturæ inferioris duo concurrunt, scilicet aliquid secundum motum proprium & aliquid secundum motũ naturæ superioris.3.2.art.3.pag.ead.sec.secun. par.
Natura animæ rationalis visio Dei excedit, & quomodo,q.9.3. pag.69.ter.par.
Naturalis inclinatio hominis triplex,scilicet,communis cum omnibus substantiis, communis homini & exteris animalibus, & propria homini.q.94.a.2.3.pag.295.pri.sec.par.
Naturalis non quærit cognoscere rerum naturas nisi vt sciat rationes eorum quæ videntur secundum sensum.quæstione.84. artic.4.pri.par.
Naturale tei dicitur quod conuenit ei secundum suam substantiam: & hoc est quod per se inest rei. quæstione.10.1.c.pagina 36.pri.secun. par.
Naturale dicitur quod est secundum inclinationem naturæ.q.6. 5.3.pag.26.pri.sec.pa.
Naturale dupliciter,scilicet quia est à natura sicut à principio actiuo:vel quia est secundum principium passiuum.quæstione 6. 5.2.pag.20.pri.sec.par.
Naturale alicui potest esse dupliciter, scilicet secundum naturam speciei,& secundum naturam individui.quæstione 51.1.c pag. 141.& q.63.1.c.pag.187.pri.sec.par.
Naturale secundum vtramque naturam dicitur dupliciter,scilicet quia totum est a natura,vel partim à natura,& partim à principio extrinseco.q.51.1.c.pag.145.pri.secun.par.
Naturale in rebus consequens formam tantum semper actu inest sed consequens naturam non semper actu inest,sed quando quæ secundum potentiam tantum quæstione 10.1.2. pagina 37.pri.secun.par.
Naturale est ad quod inclinat natura,quod contingit vel quia totum perficitur à natura absque aliqua apprehensione, vel per apprehensionem.q.41.3.c.pag.126.pri.sec.par.
Naturale in homine sumitur dupliciter,scilicet secundum rationẽ & secundum quod eo modo dicitur rationali,quod est commune homini & aliis.q.31.4.o.pag.101.pri.secun.par.
Naturale nihil & non violentum si potestas superior intantum inuasisset quod mutet contrariam inclinationem in inclinationẽ propriam.q.36.2.c.pag.117.pri.secun.par.
Naturale desiderium inest rationali creaturæ cognoscendi Deũ. quæst.12.artic.1.pri.par.
Naturale duplex est.q.1.12.o.pag.25.ter.par.
Naturale est cuilibet creaturæ vt transmutetur à Deo secundum eius voluntatem. 1.44.2.1.pag.210.ter.par.
Naturale per Operatio.ter.par.
Naturali morte moriuntur omnes tam nocentes quam innocentes.q.94.5.2.pag.297.pri.secun. par.
In naturalibus & moralibus non quæritur quid semper fiat sed quid in pluribus accidat.quæstione 84.2.3 pagina 261.& quæ. 96.1.3.6.c.3. pagina 0 . & q.102.6.5. pag.335.pri.sec.par.
Nazareth interpretatur flos,ideò Christus voluit ibi conuersatis non autem alibi.q 43.7.2.pag.179.ter.par.
Nazareth.ver.Christus.
Necessitas huius conditionalis.si Deus scivit aliquod futurum, ergo illud erit.q.14.arti.13.ad 2.pri.par.
Necessitas huius scientiæ.q.1.art.1.pri par.
Necessitas materiæ quod sit talis dispositionis ex forma ratio sumi debet.q.76.artic.5.pri.par.
Necessitas naturalis inhærens rebus quæ determinantur ad vnũ est quædam impressio Dei dirigentis ad finem.quæstione.103 artic.1.ad 3.pri.par..
Necessitas ponendi potentiam generativam in rebus animatis & non inanimatis.q 78.artic.2.ad 2.pri.par.
Necessitas triplex scilicet absoluta finis & coactionis quæ voluntati repugnat.q 82.artic 1.pri.par.
Necessitas vnionis animæ ad corpus.q.101 art.1.pri.par.
Necessitas quæ non opponitur libertati.quodli.4. quæstione 12. art.23.addi.ad ter.par
Necessitas non subditur legi.q 96.6 c.pag.304.pri.sec.par.
Necessitas & contingentia non auferuntur à rebus ex Dei omni potentia.3.25.art.3.ad.4.pri.par.
Necessitas legem non habet.q.95.8.c.pag.390.ter.par.
Necessitatis& contingentiæ effectuum causa est diuina voluntas q.19.artic.8.pri.par.
In necessitate omnia communia quomodo intelligitur.quodli.5. q.9.arti.17.addi.ad ter. par.
Necesse est vt veniant scandala,non est intelligendum de necessitate absoluta,sed de necessitate conditionata,scilicet finis vel conditionis humanæ.quæstione.43.articulo.2.ad 1.pagi.454 secunda secun.par.
Necessarium est accipere per modum fidei non solum incognita naturaliter,sed etiam cognita,& hoc tripliciter,vt citius illa cognoscamus.vt cognitio illa sit communior omnibus, & vt sit certior.q.2.art.4.pag 14.secunda sec.par.
Necessarium est duplex scilicet absolutum & ex suppositione.q. 16.artic.3.pri.par.
Necessarium & contingens:quia consequuntur ens inquantum ens cadunt sub diuina prouidentia.q.22 art.4.ad 3.pri.par.
Necessarium quomodo potest desinere esse.quæstione.50.artic. 5.ad 3.pri.par.
Necessarium dicitur dupliciter,scilicet absolutè & ex suppositione.quæstione.1.2.c.pagina 3.& quæstione.46.1.c. pagi.16.& q. 84.1.c.pag.405.ter par.
Necessarium dupliciter. quodlibet.4. quæstione.12. articulo 24. addi.ad ter. par
Necessaria quædam habent causam suæ necessitatis.quæstio.95. 4.4.o.pag.293.pri.sec.par.
Negatio propriè non est in specie, constituitur tamen in specie per reductionem ad affirmationem. quæstione 71.6.1. pagina 220.& q.72 6.3.pag.224.pri.secun. par.
Negatio in rebus semper fundatur super aliqua affirmatione quæ est quodammodo causa eius.q.72.6.c.pag.ead.& par.
Negatio ad genus affirmationis reducitur. quæstione 33.articulo 4.ad 3.pri.par.
Negatio diffiniens non est aliquid ens quod diffinitur.quæstio. 10.art.1.ad 1.pri.par.
Negatio privatio & contraria quomodo differunt.quæstione.17. artic.1.pri par.
Negationis causa est duplex scilicet defectus suæ remotio causæ: & causa affirmationis.q.75.1.c.pag.238.pri.secun.par.
Negatio.vide Ens.pri secun.par.
Negligens secundum Isidorum dicitur nec eligens.quæstio.54. art.2.pag.188.secunda sec.par.
Negligentia directè opponitur solicitudini,ideò pertinet ad imprudentiam,sed opponitur timori inquantum timor excitat rationem contra negligentiam.quæstione.54.arti.2. pag 188. secunda secun.par.
Negligentia est generale peccatum ratione materiæ.id est ratione bonæ agendi:speciale verò inquantum primat actum rationis,scilicet solicitudinem.q.54.art.1.pag.188.sec.secun. par.
Negligentia directè opponitur solicitudini:ideò pertinet ad imprudentiam,sed opponitur timori inquantum timor excitat rationem contra negligentiam.q.54.art.2.pag.ead,
Negligentia pertinet ad actum interiorem,ideò oritur ex accidia sed pigritia & torpor pertinent ad executionem, scilicet primã tardando,secunda remittendo,quæstione.54. articulo.2.pag. 188.secunda secun.pa.
Negligentia deficit ab actu præcipiendi per defectum promptæ voluntatis,inconstantia verò quasi impedita ab alio.quæstio. 54.artic.2.3.pag.189.secunda sec.par.
Negligentia importat defectum solicitudinis, quæ est specialis actus rationis & actus virtutis specialis.quæstione 54.articu. 1.pag.188.secunda secun.par.
Negligentia est peccatum mortale dupliciter tantum,scilicet vel quando præteritur actus seu circunstantia necessaria ad salutem,vel ex contemptu.q.54.art 3.pag.189.sec.secun.par.
Nec mendacium nec aliquid quod ex genere suo non sit peccatũ mortale,est perfectis peccatum mortale nisi sit contra eorum votum vel ratione scandali.q.110.art.4.3.pag.396.ibid.
Neomenia celebrabatur quolibet mense ad comemorandum opus diuinæ gubernationis celebrabatur autẽ in nouitate lunæ & non plenitudine ad euitandum idololatrarum cultum, & figurabat illuminationem ecclesiæ per Christum.quæsti.102 4. 10.pag.329.pri.secun. par.
Neomeniæ festo succedit festum beatæ virginis:in qua primo apparuit illuminatio solis.id est Christi per copiam gratiæ.quæ. 103.3.4.pag.328.pri.secun.par.
Nescientia est simplex carentia scientiæ, & aliqua nescientia est in angelis.q.76.2.c pag.241.pri.sec. par.
Nescientia eorum quæ quis scire non potest,non imputatur homini ad peccatum:sed tantum eorum quæ potest & tenetur scire.q.76.2.c.5.4.3.pag.248.pri.secun.par.
Nihil est in intellectu quin prius fuerit in imaginatione. quæstio. 86.art.2.ad 2.pri.par
Nihil inuenitur in rebus quod sit totaliter malum.quæst.103.art. 7.ad 3.pri.par.
Niniuitæ speciali modo egerunt pœnitentiam.q 84.7.1.p.405.
Nitor animæ duplex,scilicet ex refulgentia luminis naturalis rationis & ex refulgẽtia diuini luminis,scilicet sapientiæ & gratiæ qu.81.86.

q.86.1.c.pag.271.pri.sec.par.
Nitor animæ duplex,scilicet,habitualis & actualis,sicut in corpore est duplex nitor,scilicet, in extrinseca dispositione membrorum & coloris:& exteriori claritate superueniente.quæsti. 89.1.c.pag.282.pri.sec.par.
Nitor.vide Maculas.pri.secun.par.
Nyctricorax quæ in nocte acuti est visus,in die autem non videt significat eos qui in tẽporalibus sunt astuti & in spiritualibus hebetes.q.102.6.1.pag.335.pri.sec.par.
Nobilior est natura quæ consequitur bonum perfectum cum exteriori auxilio:quàm natura quæ consequitur quoddam bonũ imperfectum sine exteriori auxilio.quæstione.5.5.2.pagina 21. pri.secun.par.
Nocere.Peius est quod nocet meliori quàm quod nocet priori. q.59.4.3.pag.121.pri.secun.par.
Nolo.Si ens infinituum sit nõ velle,tunc sicut cum dico,nolo legere:sensus est volo non legere,ita hoc quod est non velle legere significat velle non legere,& sic non velle causat inuolũtarium.q.6.3.2.pag.25.pri.sec.par.
Nolite cogitare quomodo aut quid loquamini,quomodo exponatur.q.53.art.4.1.pag.177.secunda sec. par.
Nomen apud nos ab aliqua forma impositum,nunquam pluraliter dicitur nisi propter pluralitatem suppositorum. quæstio.3. 7.2.pag.34.ter.par.
Nomen imponitur à proprietate eius cui nomen imponitur, vel à tempore,vel à cogitatione,vel ab euentu. quæstione 37.2.c. c.pag.187.ter.par.
Nomen impositum diuinitus alicui, significat aliquod donum gratuitum ei collatum.q.36.2.c.pag.187.ter.par.,
Nomen datur rei à suo complemento.q.6.2.3.pag.53. ter.par.
Nomen significans naturam communem ,potest supponere in concreto pro quolibet eius supposito.q.16.1.c.pag.69.& quæ. 35.4.c.pag.175.ter.par.
Nomen hoc,scilicet Deus potest supponere pro omnibus & singulis personis diuinis.q 16.1.c.pag.99.ter.par.
Nomen quod prædicatur de aliquo secundum rationem perfectam, non est dicendum de eo secundum rationem imperfectã q 32.3.c.3.pag.166.ter.par.
Nomen circũstantiæ ab his quæ in loco sunt deriuatur ad actus humanos.q.7.1.c.pag.27.pri.sec.par.
Nomen.vide Contrarium.pri.sec.par.
Nomen quantò communius tanto conuenientiùs assumitur in diuinis.q 33.art.1.ad 1.pri.par.
Nomen quod Deo attribuimus totam diuinam perfectionem perfectè significare non potest.quæ.13.arti.2.pri.par.
Nomen analogum secundum vnam significationem acceptum in eiusdem nominis diffinitione ponitur secundum alias significationes acceptum.quæst.13.art.10 pri.par.
Nomen collectiuum duo importat in sui significatione, scilicet pluralitatem suppositorum & vnitatem ordinis.quæstione.31. artic.1.ad 2.pri par.
Nomen naturæ quomodo à viuentibus tractum est.quæstio.115. artic.2.pri.par.
Nomen proprium est illud per quod res cuius est ab omni alia te diiecrnitur.quæst. 33.art.2.pri.par.
Nominis diuersa significatio à quo & ad quod imponitur ad significandum,quæst.13.art.2.ad 2.pri.par.
Nominis duplex consideratio,scilicet:secundum impositionem, vel secundum vsum.quæst.67.artic.1.pri.par.
Nomina imponebantur in circuncisione sicut nunc imponuntur in baptismo.q.37.2.3.pag.187.ter. par.
Nomina multa Christi significant idem quod Iesus.q.37.2.2.pa. 187.ter.p.r.
Nomina sunt signa intellectuum,ideò necesse est quod secundũ processum cognitionis,sit nominationis processus.quæstio.7. 1.c.pag.27.pri.secun.par.
Nomina adiectiua numerum habent à suppositis:substantiua verò à forma significata per nomen. quæstione.36. artículo.4. ad 7.pri.par.
Nomina essentiam significantia substantiuè in singulari prædicãtur,adiectiua verò in plurali.quæst.49.artic.3.pri.par.
Nomina in quorum significato modus perfectus imparticipatę perfectionis includitur metaphoricè Deo attribuuntur.quæ. 13.art.3.ad 1.pri.par.
Nomina intentionum quomodo ponuntur in rerum diffinitionibus.quæst.29.art 1.ad 3.pri.par.
Nomina licet rerum proprietatibus imponantur:naturam tamen vel substantiam significant.quæst.13.art.8.pri.par.
Nomina propriè Deo attribuimus ratione rei significatæ, & nõ ratione modificandi.quæst.13.art.3.pri. par.
Nomina quæ negatiuè dicuntur de Deo vel quæ relationem ad creaturam significant,nullo modo substantiam Dei significãt q.13.art.2.pri.par.
Nomina quæ vitare debemus in diuinis & quæ non.quæstio.31. art.2.pri.par.
Nomina subitantiua pro alio supponunt: adiectiua verò non: sed copulant.q.39.art.5.pri.par.
Nominum multiplicitas, secundum quæ attendatur. quæstio.13. arti.10.ad 1.pri.par.
Nominibus abstractis & concretis quare vtimur in diuinis.quę. 32.art.2.ad 3.pri.par.
Nominibus abstractis & concretis quare Deum nominamus.q. 13.art.1.ad 2.pri.par.
Nominibus pertinentibus ad motum localem vtimur in omnibus motibus & in alteratione.quæst.67.art.2.ad 2.pri. par.
Nominibus pertinentibus ad motum localem vtimur ad significandos alios motus.q.7.1.c.pag.27.pri.sec.par.
Non ens quomodo habet rationem cognoscibilis.quæstione.10, artic 3.ad 2.pri par.
Non esse nulla potest esse causa per se: per accidens verò sic.qu. 104.art.3.ad 1.pri.par.
Non esse quomodo est appetibile per accidens.quæstione 5.arti. 2.ad 3.pri.par.
Non quæcunque Deus scit:sunt, vel fuerunt,vel erunt quæstione 14.art.9.ad 3.artic.1.pri.par.
Non ens, non potest esse causa per se:potest tamen esse causa p accidens.q.76.1.1.pag.240.pri.secun.par.
Non entia in seipsis apud Deum existunt inquantum sunt cognita & prædestinata.q.91.1.11.pag.288.pri.sec.par.
Non velle sumitur dupliciter,scilicet vel in vi vnius dictionis, vel in vi orationis.primum est infinitiuũ verbi nolo,& causat inuoluntarium: non autem secundum. quæstione 6.3.2.pagina 25. pri.secun.par.
Non velle-vide Nolo.pri.secun.par.
Non habentes vsum rationis vt amentes & pueri ante annos pubertatis non possunt vouere.q.88.2.1.pag.304.sec.secun.par.
Non seruans promissum propter superueniens impedimentum vel re mutuata excusatur à mendacio,vt sanctus Paulus,q.110, artic.7.pag.395.secunda.secun.par.
Non licet inducere aliquem ad religionem per falsam doctrinã q.189.art.6.pag.689.secunda sec.par.
Non exercitati in præceptis,Dei debent recipi ad religionem.q. 189.art.1.p.682.secunda secun.par.
Non moueri iniuriis eo quod huiusmodi terrena non sapiunt, non pertinet ad stultitiam mundi,sed ad sapientiam Dei,si verò ex stupore proueniat pertinet ad stultitiam simpliciter.qu. 47.arti.1.4.pag.165.sec.secun.par.
Notitia quatuor modis accipi potest.quodlibet.7.quæstione.1. art.7.addi.ad.ter.par.
Notitia secundum quandam considerationem non est in anima sicut in subiecto.ibid.
Notum dupliciter,scilicet secundum se,vt est omnis positio cuius prædicatum est de ratione subiecti & quo ad nos.quæsti. 94.2.c.pag.295.pri.secun.par.
Notum per se dupliciter,scilicet communiter omnibus:vel solis sapientibus.q 94.2.c.pag.ead.& par.
Notorium triplex,scilicet per sententiam conuicti, per confessionem in iure factam,& per euidentiam facti. quæstione.82.9.3. pag.399.ter.par.
Noxia non fuissent homini animalia venenosa ante peccatum. q.72.artic.1.ad 6.pri.par.
Nox.ver.Missa,Natiuitas.
Nullus volens patitur iustum formaliter nec aliquis agit iustum formaliter nisi volens.q.59.ar.3.pag.102.secunda sec.par.
Numerus denarius est signum perfectionis,inquantum est quodam modo terminus omnium numerorum. quæstione 31.8.c. pag.163.ter.par.
Numerus pluralis ponitur pro numero singulari in sacra scriptura.q.46.11.3.pag.225.ter.par.
Numerus pluralis secundum morem diuinæ scripturę frequenter ponitur pro singulari.q.82.2.1.pag.261.pri.sec.par.
Numerus est duplex,vnus ex diuisione materiæ: & alius ex diuisione formarum.q.47.art.2.& q.30.art.3.pri.par.
Numerus pondus & mensura: modus species & ordo quod constat,quod congruit,& quod discernitur.quomodo ista ad se inuicem reducantur.q.41.art.7.pri.par.
Numerus, pondus, & mensura penes quid attendantur.quæstio 3.art.5.pri par
Numerus simplex est in Deo non vt à rebus numeratis sumpti. q.30.art.1.ad 4.pri.par.
Numero senario qui consurgit ex suis partibus quo modo correspondet perfectio diuinorum operum.quæsti.74.pri.par.
Numero ternario debemus Deum honorare. quomodo debet intelligi.quæstione 3.artic.1.ad 1.pri part.
Nutrire non est actus formæ, sed materiæ quæ accepit formã nutritui recedente forma nutrimenti.q.77.6.c.p.371.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nutritiua augmentatiua & generatiua, quare dicantur virtutes naturales.q.78.artic.2.ad 1.pri.par.
Nutritum quomodo idem consumptis partibus nutrientibus remanet.quæst.119.artic.1.ad 3.pri.par.

O

Obdurationis vide Deus.pri.sec par.
Obedire non tenetur subditus suosuperiori dupliciter,se licet propter præceptum maioris potestatis, velin quibus non subditur ei.q.104.art.5.pag 379.secunda sec.par.
Obedire tenetur præceptis Dei omnis voluntas creatæ. qu. 104. art.4.pag.379.secunda sec.par.
Homo no tenetur homini obedire in pertinentibus ad interiorē motum voluntatis, vel ad naturam corporis. sed Deo.quæsti. 104.artic. 5.pagi.379.secun.sec.par.
Obedire prælato aliquādo est magis meritorium, quam aliquid facere ad dictum fr.tris aliquando non.quodl.6.quæ.6.artic. 11.addit.ad tert.par.
Obediendum est magis maiori potestati quam minori quæ totaliter subest ei,vel in quibus subest ei. quæst.104.artic.5.pagina 379.secunda sec.part.
Obedientia importat necessitatem respectu eius quod præcipitur & voluntatem respectu implectionis præcepti. quæst.47.2.2 p. 230.ter.part.
Obedientia præfertur omnibus sacrificijs.quæstione 47.2.c.pag. 227.tertia par.
Obedientia est in voluntate subiectiuē.quæstione. 2.artic.5.ad 3. pagi 15.secunda.sec.par.
Obedientia dicitur dupliciter,scilicet large & propriè primo modo est virtus generalis.secundo modo est virtus specialis. quę. 104.art.2.pag. 377.secunda secun.par.
Obedientia triplex scilicet indiscreta, imperfecta, & perfecta.q. 104.art.5.ad 3 pag.379.secund. sec. par.
Obedientia omnis est in eadem specie,sed causatur ex diuersis speciebus reuerentiæ.quæstione.104.artic.2.ad 4.pagina. 378 secunda sec.par.
Obedientia perfecta est simpliciter in omnibus quæ non sunt contra Deū & regulā quodli.1.q.8.ar.15.& 16.addi.ad ter.par.
Obedientia non iubet malum aliquod perpetrare nec aliqua bona admittere.ibid.
Obedictia prælato debita se extendit ad illa adquæ se excēdit uis prælationis.quodli.2.q.5.art.9.addit.ad ter.p.1.
Obedientia requiritur ad perfectionem religionis.q.186.artic.5. pag 660.dec.secun.par.
Obedientia est maior omni alia virtute morali.sed est minor virtutibus theologicis.q.104.ar.3.p.378.sec.secun.par.
Obedientia procedit ex reuerentia superiorū.ideò respectu præfati continetur sub obseruantia.sub pietate verò respectu parentum.sed respectu Dei pertinet ad deuotionē quæ est principalis actus religionis.q.104.ar.3.4.p.379.sec.secun. par.
Obedient a generalis requiritur ad fidei.sed obedientia specialis sequitur eam q.104. ar. 3.4.pag.378.secunda sec. par.
Obedientia est mater omnium virtutum:quia causantur, vt conseruantur per actum eius.charitas vero vt finis.quæstione 104. art.2.2. pag.377.secunda sec.par.
Obedientia quanto minus habet de suo,tantò melior est secundum apparentiam.non autem apud Deum.quæstione.104.art. 2.3.pag.378.secunda sec.par.
Obedientia capitur dupliciter,prout includit omnes virtutes,& vt est virtus specialis q.4.art.7.ar.2.pag.24.secunda sec. ar.
Obedire nemo debet episcopo simoniaco recipiēdo ordines ab eo quicunque ex causa.q.100.ar.5.ad 2.p.309.sec.secun. par.
Obedientia non est virtus theologica sed moralis.q.194.artic.2. ad 2.pag.377.secunda sec par.
Obedientia est medium duarū vitiorum, scilicet inter superfluū & diminutum,sed superfluum eius non est secundum quantum sed secundum alias circunstantias,scilicet vel cui non debet obedire, vel in quibus non debet.quæstio.104.artic.2.ad 2.pag. ead.secunda sec.par.
Obedientia est pars iustitiæ specialis,sed impropriè.quæstio.104. arti.2.2.pag.ead.secundi secun.par.
Obedientia.vide Abdicatio.Appetitus.pri.sec.par.
Obedientiæ primum obiectum est præceptum tacitum vel expressum,id est voluntas superioris quocunque modo innotescat. q.104.art.2.pag 377.secunda sec.par.
Obedientiæ subsunt omnes actus virtutum,vt sunt in præcepto. q.104.art.3.ad 2.pag.378.secunda.sec. par.
Obiectum intellectus est quod quid est.q.10.5.2.pag.77.& quæ. 76.7.c.pag.364.ter.par.
Obiectum intellectus est subsistantia.q.75.5.2.pag.367.ter.par.
Obiectum seu finis intellectus est species intelligibilis, & non phantasma.q.1.2.1.pag.80.ter par.
Obiectum cuiuscunque habitus cognoscitiui habet duo, materiale,& formale.q.1.art.1.pag.1.secunda sec.par.
Obiectum fidei dupliciter consideratur,ex parte rei, & sic est incomplexum ex parte credentis & sic est enunciabile & complexum.q.1.art.2.pag.5.secunda sec.par.
Obiectum propriū potentię habitus vel actus est illud sub cuius ratione formali omnia continētur.q.1.ar.5.p.4. sec.secun.par.
Obiectum fidei tripliciter potest considerari ex parte intellectus materialiter & formaliter,& ex parte intellectus moti a voluntate,& sic vtli tres modi variantur.credere Deo, Deum, & in q.2.art.2.pag.3 secunda secun par.
Obiectum spei principale est beatitudo:secundariò autem bona corporis.q.17.ar.1.pag.49.secunda sec.par.
Obiectum idem est spei & charitatis,sed sub diuersis rationibus, 23.art.6.3.pag.80.secunda sec par.
Obiectum diuinæ dilectionis non mensuratur ratione, quia excedit rationem.q.27.art 6.3.pag.109.secunda sec.par.
Obiectum non est materia ex qua,sed materia circa quam: & habet rationem formæ inquantum dat speciem.q.18.2.2.pagin. 57.& q.77.3 1.pag.228.pri.sec par.
Obiectum materiale non est considerandum in distinctione potentiarum vel habituum:sed ratio obiecti differens specie vel etiam genere.q.54.2.1.p.156.& 9.57.2.2.p.168.pri.sec.par.
Obiectum actionis humanæ non semper est obiectum actiuæ potentiæ,sed passiuæ potentię quandoque: nequæ potentiarum actiuarum obiecta semper sunt effectus earum, sed quādoque sunt materia earum circa quam.q.18.2.1.pag.57.pri.sec. par.
Obiectum ex hoc quod est ali quo modo effectus potētiæ actiuæ sequitur quod sit terminus actionis eius.& per cōsequēs quod det ei formam & speciem.q.18.2.3.pag.57.pri.sec.par.
Obiectum operatur ad actum intellectiōnis vt finis ad exteriorē verō vt materia circa quam.q.18.6.c.pag.59.pri.sec.par.
Obiectū itellectus est ens & verū vniuersale.q.9.1.c.p.32.pri.se.pa.
Obiectum intellectus est quod quid est.q.3.8.c.pag.14. & q.31.5.c pag.100.pri.sec.par.
Obiectum intellectus possibilis est phantasma.q.50.4 1.pag.146. pri.sec.par.
Obiectum optimum intellectus non est practici: sed speculatiui est bonum diuinum.q.3.1.c.pag.12.pri.sec par.
Obiectū intellectus mouet vt per modum principiū formale.sed obiectū voluntatis mouet vt primū finis'.q.9.1.c.p.32.pri.se par
Obiectum. vide Actus.Bonum.Appetitus.Audacia.Charitas.Color.Comprehensio.Demon.1ra.pri.sec.par.
Obiectum magis vel minus intelligi à diuersis dupliciter contingit.q.85.art.7.pri.par.
Obiectum operationis animæ in triplici ordine potest considerari,scilicet vel vt vnitum,vel vt sensibile, vel vt ens vniuersale penes quæ vegetatiuum,sensitiuum, vel intellectiuum distinguuntur.quæst 78.art.1 pri.par.
Obiectum quomodo in ratione principij & termini est plurium actuum distinctiuum.q.7.artic.3.pri.par.
Obiecti diuersitas dulex scilicet secundum naturam ipsius vel secundum virtutem agendi prima facit materialem differentiā passionum,secunda facit formalem & specificam differentiam passionum.q.23.4.c.p.81.& q.60.2.c.p.96.pri.sec.par.
Obiecti ratio & obiectum materiale,quando sub vno actu referuntur ad potentiā & habitum,tunc non distinguuntur habit' & potentia penes vtrumque.q.57.2.2.pag.168.pri.sec.par.
Obiecta quæ sunt diuersa genere ex æquo sunt diuersarum potētiarum non autem quæ non ex æquo se habent. quæsti.8. 2 2. pag 31. pri.sec.par.
Obiecta diuersa quomodo possunt esse obiectum vnius & diuersarum potentiarum.q.77.art.3.ad 4.pri.par.
Oblatio parua cum humili mente & pura dilectione purgat peccata venialia & mortalia.q.90 ar.3.p.180.sec.secun. par.
Obligatio voti causatur ex fidelitate ad Deū.ideò est maior quā obligatio iuramenti.q.89.art.8.p.332.sec.secun.par.
Oblatio est omne q exhibetur in cultū Dei,sacrificiū verò est si inde fiat aliquod sacrū cōiumēdū.q.86 art.1.p.298.sec.sec.par.
Oblatio debita tertio & quarto modo.est voluntaria quo ad quātitatem & speciem rei.& non ex necessitate præcepti.quæstio. 86.art.1.pag.198.secunda sec.par.
Oblatio animalis cæci & claudi,reddebat illicita tripliciter,scilicet ratione dei.cōceptus & voti.q.86.ar.5.ad 3.p.300.sec.secū.par.
Oblatio in noua lege potest fieri de qualibet re preterquam de iniustè acquisitis,non autem in veteri lege propter significationem.q.86.art.5.pag.ead.secunda sec.par.
Oblatio de mercede prostibuli prohibetur in lege veteri propter immūditiā, sed noua verò lege propter scādalū.q.87.p.298.sec.se par.
Oblatio Melchisedech figurabat sacrificium nostrum quo ad materiam,sed quo ad passionem Christi illud figurabant agni & alia sacramenta veteris legis.q.61.3.3.p.178.ter.par.
Oblatio. ver.Missa Sacrificium.
Oblatio animalis maculosi.claudi & cæci & animalis ante septimā diē prohibita fuit in veteri lege.q.102.3.7.p.325.pri. sec par.

Oblatio

Oblatio mercedis prostibuli prohibita erat in lege veteri, propter immunditiam.q.102.7.7.pag.ead.& par.
Oblationes ad solos sacerdotes pertinent vel pro se vel pauperibus vel pro cultu diuino.q.86.artic.2 pag.239.sec.secun.par.
Oblationes non consecratę possunt cedere in vsum laicorum per dispensationem sacerdotum, sed oblationes consecratæ non. q.86.art.2.3.pag.ead.sec.secun.par.
Oblationes & decimæ in veteri lege erāt sacramenta, nisi autem non.quia tunc erant figuralia.q.65.1.7.pag.258.ter.par.
Oblationes minimè dici possunt neque sacrificia data pauperibus nisi impropriè. inquantū dantur propter Deum. q.86.art. 1.pag.298.sec.secun.par.
Oblationes seruare aliquis tenetur quadrupliciter.ex cōuētione præcedenti,depuratione,indigētia, ministrorū consuetudine, non autem ex præcepto legis. quæstione.86.articu.1.pag.ead. secun.secundæ partis.
Obligare se voto ad ingressum religionis secundum se est laudabile.q.184.art.2.pag.637.sec.secun.par.
Obligari potest vnus per alium,in his quę sunt de necessitate salutis.q.71.1.3.pag.331.ter.par.
Obligatus debitis prius debet soluere quantū potest,& tunc potest ingredi religionem,licet non possit omnia soluere.q.189. art.6.3.pag.688.sec.secun par.
Obligatio. Illi coram quibus lex non promulgatur, obligantur legi,inquantum in eorum notitiam deuenit, vel deuenire potest.q.90.4.2.3.pag.287.pri.sec.par.
Oblitio beneficij ex natura excusat ab ingratitudine,non autem oblitio ex negligentia nec impotentia recompensandi beneficium, quia ad gratitudinem sufficit bona voluntas vbi deest facultas.q.10.artic.1.2.pag.386.sec.secun.par.
Oblitio de aliquo potest esse dupliciter,scilicet ita quod totaliter à memoria exciderit,aut quod ita partim à memoria excideri & partim maneat.q.2.artic.3.addit.ad 3.par.
Obscuritas fidei non est culpa, sed defectus naturalis intellectus humani.q.7.artic.2 pag.36.sec.secun.par.
Obsequium impensum proximo propter Deum est eleemosyna. q.31.artic.9.pag.123.sec.secun.par.
Obseruantiæ omnes religionum ordinantur ad tria principalia vota ad quæ etiam pertinet habitus vt signum obligationis. ideò simul datur vel beneficitur cum professione.q.186.artic. 7.1.pag.661.sec.secun.par.
Obseruanna sub pietate est,sicut pietas sub religione, & est virtus specialis per quam honorantur personæ in dignitate constitutæ.q 101.artic.1.pag.372.sec.secun.par.
Obseruantia directè respicit personam excellentem,ideò secundum diuersas rationes excellentiæ, diuersas species habet. q. 104.artic.2.ad 4.pag.378.sec.secun par.
Obstetrix nō fuit in natiuitate Christi, sed mater eius omnia per se fecit.q.35.6.3.pag.188.ter.par.
Obstetrices Hebræorum licet habuerint bonam voluntatem quantum ad liberationem puerorum: non tamen quantum ad hoc quod mendacium confixerunt.quæstio.114.10.2.pag 383. pri.secundæ partis.
Occasio ruinæ animarum.quod.4.q.12 artic.13.addit.ad 3.par.
Occasio duplex est.quod.4.q.12.artic.13.addit.ad 3.par.
Occidebantur animalia in sacrificijs oblata:& igni cremabantur q.102.3.5.pag.321.pri.secun.par.
Occidere iustum est grauius peccatum,quā occidere iniustè peccatorem.q.64.art.6.ad 2.pag.227.sec.secun.
Occidere innocentem nemini licet. nisi de mandato Dei. qu.64. artic.6.pag sec.secun.par.
Occidere innocentem non licet.q.47.6.1.pag.229.ter.par.
Occidere. Animalia bruta mandabantur occidi à Deo in pœna dominorum, in detestationem peccati, & ne ex eorum aspectu aliquis horror hominibus incurreretur. quæstio.105.2.11. pag.345.pri.secun.par.
Occidere animalia bruta non est peccatum nisi hoc fiat in damnum proximi,quia animalia bruta sunt, viuunt & conseruntur propter hominem.q.64.artic.1.pa3.224.sec.secun.par.
Occidere peccatores ad bonum communitatis est licitum,quando potest fieri sine periculo bonorum.quæstio.64.artic.2.pag. 225 sec.secun.par.
Occidere peccatores nemini licet nisi authoritate principis.quę. 64.artic.3.pag.220.sec.secun.par.
Occidere seipsum quacunque de causa semper est peccatum mortale,nisi hoc fiat inspiratione diuina, sicut Samplon, & quidā sanctę mulieres quarum memoria in ecclesia celebratur.q.64. artic.5.pag.227.sec.secun.par.
Occidere malefactores vel hostes reipublicæ non est indebitum: nec contrariatur præcepto decalogi.quæstio.100.8.3.pag.318. pri.secundæ partis.
Occidere hominem nocentem vel innocentem de mādato Dei, potest fieri absque iniustitia.q.64.5.2.pag.297.& quæst.100.8. 3.pag.318 pri.secun.par.
Occidere iniustè hominem corporaliter est grauius peccatū quā occidere eum spiritualiter.q.73.8.3.pag.211.pri.sec.par.
Occidere.vide Abraham.Animal.pri.sec par.
Occidens seipsum facit iniuriam Deo, ciuitati, & communitati, ideò punitur secundum legem diuinam & humanam.quæ.64. arti.5.pag.227.sec.secun.par.
Occidens etiam volentem,iniuriam facit occiso, Deo, & reipublicæ.q.47.6.3 pag.229.ter.parte.
Occidentes Christum peccauerunt grauissimè quo ad pontifices & Iudam,minus verò quod alios. quæstione.47.6 pagin.329. tertia parte.
Occidens hominem etiam defendendo se & quilibet participans in causa sanguinis est irregularis.quæstio.64.artic.7.ad 3.pag. 229.sec.secun.par.
Occidens hominem à casu non est homicida, nec irregularis, si dabat operam rei licitæ, & adhibuit debitam diligentiam. q. 64.artic.8.pag.ead.sec.secun.par.
Occidens siue percutiens mulierem prægnantem est homicida, & est irregularis si sequatur mors eius vel mors fœtus animati anima rationali.q.64.art.8.ad 2.pag.230.sec secun.par.
Occidens inuadentem se, defendentem se cum moderamine inculpatę tutelæ nec intendens mortem eius non peccat. quæst. 64.artic.7.pag.228.sec secun.par.
Occisio Christi fuit ab alijs & non à se, nisi indirectè non impediendo cùm posset.q.47.2.0. pag.226.ter.par.
Ociosum verbum quod plerúnque est venale: potest esse mortale.q.72.2.pag.224.pri.secun par.
Octaua.vide Circuncisio.Aetas.pri.secun.par.
Oculi glorificati quomodo Deum videbunt. quæstio. 92.artic.3. ad 2.pri.parte.
Oculus cæcinati factus est à Deo ad eundem actū ad quem formantur alij oculi secūdum naturam,ideo fuit eiusdem speciei. q.83.4.3.pag.189.pri.secun.par.
Odire malum & diligere bonum, eiusdem est rationis. quæst.25. artic.6.ad 1.pag.96.sec.secun.par.
Odium omne in proximum quò ad naturam vel gratiam est peccatum.non autem odium in proximam quò ad culpam. q.34. art.3.pag.132.sec.secun.par.
Odium est maximum peccatum contra proximum quò ad inordinationem peccātis sed actus exterior est maximum peccatū quò ad nocumentum.q.34.art.4.pag.ead.sec.secun.par.
Odium non potest esse vitium capitale, quia amor veri boni, & odium veri mali sunt primæ passiones.sed apparentes sunt vltimæ.q.34.art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Odium potest esse prima passio, non autem primum peccatum, sed vltimum.q.34.art.6.pag.133.sec.secun.par.
Odium oritur ex inuidia, quia est tristitia de alieno bono. q.34. art.5.pag.ead.sec.secun.par.
Odium cōuenientius ponitur oriri ex accidia,quàm ex ira.q.158. art.7.ad 2.pag.158.sec.secun.par.
Odium proximi est prius odio Dei,sed dilectio Dei est prior dilectione proximi.q.34.art.6.ad 2.pag.135 sec.secun.par.
Odium Dei est grauissimum peccatorum, & est grauius quàm infidelitas.q.34.art.2.pag.131.sec.secun.par.
Odium Dei est peccatum in spiritum sanctum, maximè secundum quod peccatum in spiritum sanctum nominat aliquod genus peccati speciale:sed odiū Dei non numeratur inter species eius,quia est in omni specie eius.quæ.34.artic.2 ad 1.pag. ead.sec.secun.par.
Odium est dissonantia appetitus animalis vel rationalis ad apprehensum vt disconueniens: sicut amor est consonantia eius ad conueniens.q.29.1.2.c.pag.93.pri.sec.par.
Odium est in concupiscibili.q.23.1.c.2.2.4.c.pag 79. pri.sec.par.
Odium ex amore causatur.q.29.2.c.pag 93.pri.sec.par.
Odium Dei quod opponitur directè charitati est grauissimum peccatorum.q.73.47.pag.227.pri.sec par.
Odium.vide Amor.Angelus.1ra.pri.sec.par.
Odij obiectum est malum: sicut amoris coniectum est bonum. 29.1.c pag.95.pri.secun.par.
Odio haberi non potest bonum secundum rationem boni nec in vniuersali nec in particulari: ens autem & verum odio haberi non possunt in vniuersali, sed in particulari nihil prohibet. q. 29.5.0 pag 95.pri.secun.par.
Odio haberi verū aliquod in particulari contingit tripliciter,scilicet vt veritas est causalirer & origin liter in ipsis rebus vel vt est in cognitione ipsius hominis. vel vt est in intellectu alterius.q.29.5.c.pag.ead.& par.
Odio habere seipsum est impossibile per se loquendo: sed per accidens est possibile dupliciter, scilicet ex parte obiecti, & ex parte subiecti.q.29.4.0.pag.94.pri.sec.par.
Odio Deum habent non omnes odientes pœnas quarum Deus est autor.q.43.art.2.ad 3.pag.151.sec.secun par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Offic. Dei est infinita propter infinitatem Dei. quæst. 1. a. 2. pag. 4. ter. parte.
Officium dicitur respectu actus: gradus autem secundum ordinē superioritatis. status verò requirit immobilitatē in conditione personæ. q. 183. artic. 1. ad 3. pag. 635. sec. secun. par.
Officiū quod quis accipit tenetur exequi. q. 67. 8. c. pa. 315. ter. par.
Officiorum angelorum executio alia est ducens in finem: & alia in finis consecutione manens. q. 108. artic. 7. pri. par.
Oleum significat gratiam Christi. q. 102. 3. 13. pa. 326. pri. sec. par.
Oleum tantum oliuarum propriè dicitur oleum. quæstio. 72. a. 3. pag. 314. ter. parte.
Oleū significat gratia: & misericordiā Dei. q. 72. a. 2. o. p. & par ead.
Oleum. ver. Natiuitas.
Olei proprietates quibus significatur spiritus sanctus, vbi magis inuenitantur. q. 72. a. 3. pag. ead. ter. par.
Oliua semper frondibus virens quid significat. q. 72. a. 3. pag. ead.
Omissionis & commissionis peccata differunt specie materialiter: non autem formaliter. q. 72. 6. o. pag. 224. pri. sec. par.
Omissio secundum illud quod per se pertinet ad rationē peccati quandoque est cū actu interiori solū: quādoque absque omni actu interiori vel exteriori. q. 71. 5. o. pag. 218. pri. sec. par.
Omissio est voluntaria, quia est in potestate nostra: nō aūt quia super ipsam cadat actus voluntatis. q. 71. 5. 2. pag. 219. pri. sec. par.
Omissio cōtrariatur præcepto affirmatiuo, ideo solūm pro tempore illo aliquis cessando ab actu peccat pro quo præceptum affirmatiuum obligat. q. 71. 5. 3. pag. ead. & par.
Omissio importat prætermissione debiti boni in ordine ad legē diuinam vel humanā, vel in ordine ad proximū: proximo modo opponitur iustitiæ legali, secundo modo iustitiæ speciali. q. 79. art. 3. pag. ead. sec. secun. par.
Omissio non requirit aliquem actum, sed consistit in sola negatione actus debiti. q. 79. art. 3. pag. 276. sec. secun. par.
Omissio pertinet ad actum exteriorem, & est effectus negligēcię, & opponitur iustitiæ. q. 54. art. 2. ad 2. pag. 189 sec. secun. par.
Omissio non habet rationem culpæ, nisi secundum quod opponitur præcepto affirmatiuo, ideò non est peccatum tempore obligationis quo iterato iteratur peccatum. q. 79. artic. 3. ad 3. pag. 276. sec. secun. par.
Omissio vt opponitur iustitiæ legali est generale peccatum, speciale verò vt opponitur speciali iustitiæ. quæst. 79. artic. 3. pag. ead. sec. secun. partis.
Omissio non est peccatum originale, sed est peccatum actuale. q. 79. art. 3. ad 1. pag. ead. sec. secun. partis.
Omissioni debetur pœna damni, & pœna sensus ratione radicis ex qua procedit, licet non necessariò habeat necessariam connectionem ad bonum commutabile. quę. 79. artic. 3. ad 4. pag. 276. sec. secun. partis.
Omne peccatum est iniustitia. q. 59. art. 1. ad 1. pag. 201. se. sec. par.
Omne agens agit aliquo supposito, Deus verò nullo. quæstio. 9. artic. 3. pri. parte.
Omnes numerati inter prophetas habuerunt prophetiam imaginariam de supernaturali veritate & habebant officium prophetandi & loquebantur in persona Dei, non autem hagiographæ. q. 174. art. 2. ad 3. pag. 612. sec. secun. par.
Omnia quæ sunt in doctrina veteris testamenti ordinantur ad præcepta decalogi vt ad finem. quæstio. 56. articul. 1. ad 3. pag. 192. sec. secun. partis.
Omnia alia præcepta moralia veteris legis, reducuntur ad præcepta decalogi q. 122. art. 2. ad 2. pag. 421. sec. secun. par.
Omnipotentia includit scientiam & prouidentiam quodammodò omnium. q. 1. art. 8. ad 2. pag. 9. sec. secun. par.
Omnipotentia consequitur diuinam naturam, nec potest cōmunicari creaturæ. q. 25. 1. c. pag. 86. ter. par.
Omnipotentia non fuit in anima Christi cùm sit pars humanæ naturæ. q. 13. o. pag. 85. ter. par.
Omnipotentia. ver. Deus. ter. par.
Onocrotalus est auis in partibus Orietis lōgo rostro, quę in faucibus habet quosdam folliculos in quibus primo cibum reponit & post horam in ventrem mittit: & significat auaros qui immoderata solicitudine necessaria vitæ congregant. q. 102. 6. 1. pag. 335. pri. secun. par.
Operari manibus licita & necessaria victus, est in præcepto de iure naturali: sed cessare ab opere manuali licito & necessario, est facere aliter quam naturæ ordo exigit. q. 187. articu. 3. pag. 687. sec. secun. par.
Operari vel moueri propter finem dupliciter contingit. qu. 103. art. 1. ad 1. pri. par.
Operari, iudicare & intelligere differentia cum sint tres actus non diuersificantes potentiam intellectiuam. quæstio. 79. arti. 9. ad 4. pri. parte.
Cooperari non potest homo alteri homini interius mouendo: sed solūm exterius docendo, vel persuadendo. quæstio. 111. 4. c. pag. 371. pri. secun. par.
Operati incipit res secundum formam in eodem instanti in qua forma acquiritur. q. 113. 7. 4. pag. 380. pri. sec. par.
Operari sine tristitia & delectabiliter propter finem cadit sub præcepto legis Dei: nō autem propter habitum. q. 96. 3. 1. pag. 301. & q. 100. 9. c. 3. pag. 319. pri. sec. par.
Operatio est vltimus actus operantis, ideò actus secūdus à philosopho nominatur. q. 3. 1. c. pa. 5. & q. 70. 1. c. pag. 214. pri. se. par.
Operatio non attribuitur mobili, sed mouenti. quæstio. 111. 2. c. pag. 370. pri. secun. par.
Operatio caloris est facere calidum, & exterior calefactio. qu. 111. 2. c. pag. 370. pri. secun. par.
Operatio est propter quam res est: & ad quam ipsa res habet ordinem. q. 5. 2. c. pag. 10. & q. 49. 3. c. 3. 4. 1. pag. 141. pri. sec. par.
Operatio corporis aut est à naturali qualitate corporis: aut ab anima mouente corpus. q. 50. 1. c. pag. 145. pri. sec. par.
Operatio hominis secundum facultatem suæ rationis dicitur fructus rationis: secundum verò quod procedit secundum virtutem spiritus sancti dicitur fructus spiritus sancti. quæst. 70. 1. c. pag. 214. pri. secun. par.
Operatio. vide Actio, Actus, Comprehensio, Delectatio, Deus, forma. pri. secun. par.
Operatio à quo recipiat speciem. q. 19. 1. 3. pag. 121. ter. par.
Operatio quid fit. q. 19. 1. 4. pag. 120. ter. par.
Operatio attribuitur subsistenti & hypostasi vt operanti, naturæ verò vt principio operatiuo. quæst. 19. 1. 3. pag. 120. & q. 20. 1. 2. pag. 124. ter. parte.
Operatio particularis & propria agentis probat totam virtutem agentis. q. 43. 4. 3. pag. 208. ter. par.
Operatio humana in Christo est tantum vna ratione principij, sed multæ ratione obiectorum & potentiarum, & multæ non humanæ. q. 10. 2. o. pag. 121. ter. par.
Operatio quæ & quomodo fuit in Christo, quæstio. 34. 2. 3. pag. 171. ter. parte.
Operatio Christi, vel alterius cuiuscunque hominis non potuit esse meritoria incarnationis Christi ex condigno: sed bene ex congruo. q. 2. 11. o. pag. 24. ter. par.
Operatio intellectus duplex. quod. 7. q. 5. artic 9. addi. ad 3. par.
Operatio nullius creaturæ est subsistens: sed solūm ipsius Dei. q. 54. artic. 1. pri. par.
Operatio quædam est factiua finis, & quædam meritoria. q. 62. artic. 4. pri. parte.
Operationis Dei & naturæ differentia. q. 66. artic. 1. ad 2. pri. par.
Operationis immanentis & transeuntis differentia ex parte terminorum. q. 14. artic. 2. pri. par.
Operationes duæ fuerunt in Christo. q. 19. 1. o. pag. 120. ter. par.
Operationes sensitiuæ, vegetatiuæ, & naturales in Christo aliqualiter pertinebant ad voluntatem eius humanam. quæst. 19. 2. c. 1. pag. 2. 21. ter. parte.
Operationum intellectualium quędam sibi locum determinant. & quædam non. q. 111. art. 1. ad 1. pri. par.
Operabilia humana non habent in se aliquam altitudinem excellentiæ, nisi referātur ad regulam legis æternæ & ad finem beatitudinis. q. 8. artic. 3. ad 1. pag. 32. sec. secun. par.
Opera viuorū mortuis prosunt ad pœnæ diminutionem, non ad mutationem status mortuorum. q. 71. art. 2. addit. ad 3. par.
Opera bona extra charitatem ex condigno nullo pacto meritoria sunt, ex condigno vero meritoria dici possunt sed impropriè. q. 14. artic. 4. addit. ad 3. par.
Opera facta sine charitate non sunt meritoria. quæst. 14. artic. 2. addit. ad 3. partem.
Opera satisfactoria quæ sunt. q. 15. artic. 3. addi. ad 3. par.
Opera extra charitatem facta, per charitatem sequentem non viuificantur. q. 14. art. 3. addit. ad 3. par.
Opera extra charitate facta quomodo pœnam inferai mitigare possunt. q. 14. art. 5. Addit. ad 3. par.
Opera iusta prius facta mortificantur per peccatum mortale quo ad meritum vitæ æternæ. q. 88. 1. 3. pag. 412. ter. par.
Opera bona facta in charitate an possint mortificari. quę. 89. 4. 1. pag. 415. ter. parte.
Opera hominis viua & mortua, quæ dicantur. quæstio. 89. 4. 5. 6. o. pag. & par. eadem.
Opera mortificata reuiuiscunt per pœnitentiam, nō autem mortua. q. 89. 5. 6. o. pag. & par. ead.
Opera mortua sunt meritoria respectu remunerationis temporalium: & ad tolerabilius patiendum. q. 89. 6. 3. pag. 417. ter. par.
Opera peccati per pœnitentiam abolentur secundum se, non autē opera ex charitate facta: sed impedimentum accipiūt ex parte hominis peccantis. q. 89. 5. 1. pag. 414. ter. par.
Opera. ver. Suffragia.
Opera virtutum sunt connaturalia rationi, vitiorū verò cōtra rationem: ideò opera virtutū fructus dicuntur non autem opera vitiorum, sicut nec procedens ab arbore cōtra naturā arboris dicitur fructus eius. q. 70 4 1. pag. 216. pri. secun. par.
Opera

Opera nostra inquantū sunt effectus spiritus sancti nobis habent rationem fructus: sed inquantum ordinantur ad beatitudinem habent rationem florum. q. 70. 11. pag. 214. pri. sec. par.
Opera carnis ponuntur plura quam fructus: quia bonum contingit vno modo, malum verò omnifariam. quæst. 70. 4. 1. pag. 216. pri. secun. par.
Opera virtutum nō sunt facienda propter humanam gloriam, & tria sunt opera ad quæ omnia alia reducūtur. scilicet ieiunium eleemosyna, & oratio. q. 108. 3. 4. pag. 354. pri. sec. par.
Opus vnius potest alteri valere ad statum consequendum per viā orationis & non meriti. q. 71. artic. 1. addit. ad 1. par.
Opus dicitur meritum dupliciter, scilicet effectiuè & primatiuè. q. 79. 6. c. pag. 187. ter. par.
Opus iustitiæ quod pro altero fit potest considerari dupliciter, secundum quod est iustificatorium & secundum quod est meritorium. q. 71. artic. 4. addit. ad 3. par.
Opus ex voto laudabilius est & magis meritorius, quàm opus sine voto q. 88. art. 6. pag. 414. sec. secun. par.
Opus ex voto displicens cum voluntate implendi illud est magis meritorium quam opus placens sine voto cæteris paribus. qu. 88. art. 6. ad 2. pag. 415. sec. secun. par.
Opus vitiosum factum propter finem gloriæ venialem amittit vim merendi vitam æternam, quia nullus peccando meretur. q. 132. art. 1. pag. 458. sec. secun. par.
Opus vide Laboriosum. pri. secun. par.
Opinari contrariè de pertinentibus principaliter ad fidem, inducit hæresim: non autem de aliis, nisi consideretur vel determinetur quod pertinent ad fidem. quæstio. 11. articu. 2. ad 3. pag. 47. sec. secun. partis.
Opinio Abbatis Ioachim, quod essentia generat essentiam. q. 39. artic. 3. pri. parte.
Opinio Anaxagoræ dicentis solem esse lapidem ardentem, & nō esse Deum, vel aliquid animatum. q. 70. art. 3. pri. par.
Opinio Anaxagoræ qui posuit distinctionem rerum fieri per intellectum distinguentem res extrahendo, quod erat permissum in materia. q. 47. art. 1. pri. par.
Opinio antiquorum de primi principij infinitate, quod ponebāt materiam. q. 7. art. 1. pri. par.
Opinio antiquorum de rerum substantia & causis transmutationis & distinctionis earum qui solūm sensibilia ponebant. quę. 44. artic. 2. pri. parte.
Opinio antiquorum negantium aērem esse corpus & aquam corpus infinitum ponentium. q. 89. art. 3. pri. par.
Opinio antiquorum ponentium animam esse corpus & principium vitæ. q. 75. artic. 1. pri. parte.
Opinio antiquorum ponentium confusionem excludentem omnem distinctionem præter Anaxagoram, qui posuit intellectū immixtum. q. 66. artic. ad 2. in contrarium. pri. par.
Opinio antiquorum ponentium materiam esse causam in actu statuentes omne fieri alterari. q. 76. artic. 4. pri. par.
Opinio antiquorum ponentium temporis æternitatem & non motus. q. 46. artic. 1. ad 7. pri. par.
Opinio antiquorum, quòd aer sit quoddam corpus actu infinitum. q. 14. artic. 12. ad 3 pri. par.
Opinio antiquorū, quod anima esset corpus & cōposita ex principijs omnium corporum. q. 75. artic. 1. ad 2. pri. par.
Opinio antiquorum, quod anima cernit, quæ est in ipsa, tetram quæ est extra ipsam, cognoscit: quia simile simili cognosci dicebant. q. 85. artic. 2. pri. par.
Opinio antiquorum, quòd Deus est corpus & aliorum corporum principium, & quòd anima est de natura illius corporis: & per consequens de natura Dei. q. 90. artic. 1. pri. par.
Opinio antiquorum, quòd Dij, qui comedebant de quodam cibo facti sunt immortales. q. 79. artic. 4. ad 3. pri. par.
Opinio antiquorum, quod ex nihilo nihil fit. quæstio. 45. artic. 2. ad 1. pri. parte.
Opinio antiquorū quòd materia prima est aliquod corpus actu vt puta aer, ignis, aut aliquid huiusmodi. q. 66. artic. 1. pri. par.
Opinio antiquorum, quòd omne mouens mouetur, & eorum ratio. q. 7. artic. 1. ad 1. pri. parte.
Opinio antiquorum, quod omne quod videtur est verum. quæst. 2. artic. 2. pri. parte.
Opinio antiquorum, quod posita causa ponitur effectus. & quod omnia ex necessitate contingunt. q. 115. art. 6. pri. par.
Opinio antiquorum, quod ratum & firmum sunt principia primarum qualitatum elementorum. q. 115. art. 3. ad 2. pri. par.
Opinio antiquorum, quòd species rerum à cælo proueniunt. & non ab aliquo intellectu. q. 16. art. 1. ad 2. pri. par.
Opinio Arrij & Origenis, quòd personæ diuinæ secundum substantiam sunt differentes. q. 32. art. 1. ad 1. pri. par.
Opinio Arrij ne filium patri coæternū diceret, posuit duodecim Generationis modos: quibus deest vel æqualitas naturę, aut durationis rei, quod ab alio procedit. q. 42. art. 2. argu. 1. pri. par.
Opinio Arrij qui dixit filium patri non esse æqualem. q. 42. artic. 1. ad 2. pri. parte.
Opinio Arrij, quod filius procedit à patre, sicut prima creatura, & spiritus sanctus ab vtroque sicut vtriusque creatura. quæstio. 27. artic. 1. pri. par.
Opinio Arrianorum ponentium filium non esse eiusdem substantiæ cum patre, neque propriè dici verbum. quæstio. 34. artic. 1. ad 1. pri. parte.
Opinio Arrianorum qui Dei trinitatem gradibus numerorū variantes in pluralitatem deducunt. q. 42. art. 1. pri. par.
Opinio Arrianorum, vt filium dicerent creaturam dixerunt voluntate vt deffinat primū ipsum patrem ipsum genuisse. quæst. 41. artic. 2. pri. par.
Opinio Arrij & aliorum antiquorum, de dispositione æquinoctialis regionis. q. 102. art. 1. ad 4. pri. par.
Opinio Arij, qui secundum numerum primorum motuum posuit numerum substantiarum separatarum. q. 50. art. 3. pri. par.
Opinio Ari. quod cœlum nō sit de natura quatuor elementorū: sed est quintum corpus præter quatuor elementa. quæstio. 68. artic. 1. pri. parte.
Opinio Ari. quod intellectus non habet aliquas species naturaliter indita: sed in principio est in potentia ad omnes huiusmodi species. q. 84. art. 3. pri. par.
Opinio Auempace, quòd per abstractionē à materialibus ad immaterialiū cognitionem venire possumus. q. 88. art. 1. pri. par.
Opinio Auerrois de cognitione substantiarum separatarum per vnionem intellectus agentis ad nos, in hac vita. quæstion. 88. artic. 1. pri. parte.
Opinio Auerrois de vnione intellectus ad corpus per speciem intelligibilem. q. 76. art. 1. pri. par.
Opinio Auerrois, quod eadem numero scientia est in magistro & in discipulo. q. 117. artic. 1. pri. par.
Opinio Auerrois, quod formæ elementorum sunt mediæ inter formas substantiales & accidentales. & quod suscipiunt magis & minus. q. 76. art. 4. ad 4. pri. par.
Opinio Auerrois, quòd frustrà sunt substantiæ separatæ si non intelligantur à nobis. q. 88. art. 1. ad 4. pri. par.
Opinio Auicebron, quod nullum corpus sit actiuum: sed quod sit per actionem, est à virtute quadam spirituali omnia penetrante. q. 115. artic. 1. pri. par.
Opinio Auicebron, quod superiorum & inferiorum est vna materia ex vnitate formæ corporeitatis, quam vnam ponebant omnium. q. 66. artic. 2. pri. par.
Opinio Auicebron, quod substantiæ separatæ sunt compositæ ex materia & forma. q. 50. art. 2. pri. par.
Opinio Auicennæ de causa fascinationis. q. 117. art. 3. ad 1. pri. par.
Opinio Auicennæ & Algazelis, quod sit infinitū in actu non per se sed per accidens. q. 7. art. 4. pri. par.
Opinio Auicennę memoriā nō esse in parte intellectiua: & quòd intellectus agens est substantia separata. q. 79. art. 6. pri. par.
Opinio Auicennæ ponentis quistam potentiam inter æstimativam & imaginativam. q. 87. art. 4. pri. par.
Opinio Auicennæ, quod causa inferior inquantum agit virtute primæ causæ potest creare. q. 45. art. 5. pri. par.
Opinio Auicennę, quod corpus cœleste est materia cœli in potentia ad vbi, & non ad esse: cui & motor substantia separata vnitur. q. 66. art. 2. pri. parte.
Opinio Auicennæ, quod Deus intelligendo se produxit primam intelligentiam cōpositam ex actu & potentia. quæ intelligendo causam primam produxit secundam intelligentiam inquantum intelligit se vt est in potentia produxit corpus cœli inquantum verò intelligit se secundum quod est in actu, produxit animam cœli. q. 47. artic. 1. pri. par.
Opinio Auicennæ, quod formæ elementorum in misto integrè manent: & mistionem fieri secundum quod qualitates contrariæ reducuntur ad medium. q. 79 art. 4. ad 4. pri. par.
Opinio Auicennæ, quod omnes formæ quæ sunt in materia procedunt à conceptione intelligentiæ: & quod agentia corporalia solūm disponunt ad formas. q. 110. art. 2. pri. par.
Opinio Auicennæ, quod omnia animalia generari possunt sine semine, scilicet solum commistione elementorum. quæstio. 71. artic. 1. ad 1. pri. par.
Opinio Auicen. quod omnium rerum sensibilium species intelligibiles præexistunt in intellectibus separatis: à quorum primo deriuantur in sequentes vsque ad vltimum separatum quę vocat intellectum agentem à quo species influunt in animas nostras. q. 84. art. 4. pri. par.
Opinio Augustini & aliorū diuersa an persona diuina mitti possit ab alia quam ab ea à qua procedit. q. 4. art. 8. pri. par.
Opinio Augustini & aliorum diuersa in exponendo hoc quod dicitur fiat firmamētum, factum est & fecit Deus firmamentum. q. 74. art. 3. ad 3. pri. par.
Opinio Augustini & aliorum Doctorum de lucis productione.

Universidad de Deusto
Biblioteca

q.67.artic.4.pri.parte.
Opinio Augustini & aliorum doctorum de platarum productione recte dic.q.69.artic.2.pri.par.
Opinio Augustini & aliorum Doctorum quid nomine terræ intelligitur cum dicitur terra erat inanis, &c.quæstio.66.articu.1.ad 1.pri.parte.
Opinio Aug.& aliorum sanctorum de congregatione aquarum terræ die.q.69.artic.1.pri.par.
Opinio Aug.& aliorum sanctorum de corporis & animæ hominis productione.q.91.artic.4.ad 5.pri.par.
Opinio Augustini & aliorum sanctorum diuersa quomodo materia formationem præcesserit natura & duratione. quæst.69. articu.1.pri.parte.
Opinio Aug.& aliorum sanctorum diuersa de numero & vnitate dierum productionis rerum.q.74.artic.2.pri.par.
Opinio Aug.& aliorum sanctorū, quod pisces & aues quinta die aquarum naturam potētialiter produxit, alij verò sancti, quod actu produxis.q.71.artic.1.pri.parte.
Opinio Augustini.& Gregorij de cognitione animæ separatæ eorū quæ fiunt in hac vita.q.89.artic.8.pri.par.
Opinio Augustini & Origenis de animæ productione.quæst.90. artic.4.pri.partte.
Opinio Aug.Chrysostomi.Bedæ Strabi. & Damasceni, de cœlo primo die producto.q.68.art.1.ad 1.pri.par.
Opinio Aug. quod anima alienata à sensibus ex sui natura vim habet vt possit futura cognoscere.q.87.artic.4 ad 2.pri.par.
Opinio Augustini, quod sex dies productionis rerum intelligitur nam diem scilicet cognitionem angelicam sex rerum generibus præsentatam.q.58.artic.6.pri par.
Opinio Basilij Bedæ,& Strabi de ratione positionis cœli empyrei.q.61.arti.3.pri.par.
Opinio Basilij & Chrysostomi diuersa de vnitate & pluralitate cœlorum.q.68.artic.4.pri.part.
Opinio Basilij & Origenis diuersa de aquis quæ sunt supra firmamentum: cuius sint naturæ.q.63.artic.1.pri.par.
Opinio Basilij quod pisces carent memoria.quæstio.72.artic.ulo 1.ad 1.pri.parte.
Opinio Basilij quod primò fuerunt lux & tenebræ per emissionem & contractionem luminis: & non per motum. quæst.67. artic.1.ad 3.pri.par.
Opinio Dauid de diuinando qui posuit Deum primam materiā: & aliorum ponentium ipsum principium formale omnium & animam mundi.q.3.artic.8.pri.par.
Opinio de causa efficiente,quod terra sit discoopertā aquis.quę. 69.artic.1.ad 4.pri.par.
Opinio de imagine quod attenditur secundum plura individua: & non secundum vnum.q.93.artic.6.ad 1.pri par.
Opinio Democr.& aliorum antiquorum subtrahentium cursum rerum naturaliū à diuina prouidentia, attribuentes ipsum necessitati materiæ.q.22.artic.1.ad 3.pri.par.
Opinio Democriti & Epicuri ponentium mundum à casu factum: & solum incorruptibilium prouidentiam esse. quæst.22. artic.2.pri.parte.
Opinio Democriti & Platonis de intellectiua & sensitiua cognitione.& positio Aristotelis.q.84.art.6.pri.par.
Opinio Democriti ponentis hunc modum ex concursu atomorum factum: & alios infinitos.q.47.artic.3.pri par.
Opinio Democriti ponentis solam causam materialem: secundū quam distinctio rerum prouenit à casu secundum motum materiæ.q.47.artic.1.pri.par.
Opinio Democriti quod actio fiat per effluxum atomorū à corpore agente,& passio per receptionē eorundem in poris corporis patientis.q.115.artic.1.pri.par.
Opinio de temporis & æternitatis differentia.q.10.art.4.pri.par.
Opinio de temporis vnitate diuersa. prima quod tempus est vnū omnium temporalium propter hoc quod est vnus numerus omnium numeratorum, secūda quod tempus est vnum ratione vnitatis æternitatis,tertia quod tempus est vnum ratione materiæ primæ, quæ est primum subiectum motus,cuius tēpus est mensura.q.10.artic.6.pri. par.
Opinio Dionisij & Gregorij diuersa de numero assistentium & ministrantium angelorum.q.112.artic.4.ad 2.pri.par.
Opinio Dionisij quod substantiæ spirituales quodam ordine & gradu processerunt à Deo: & Origenis quod processerunt à Deo in quadam æqualitate.q.10.artic.6.pri.par.
Opinio diuersa an angeli fuerint creati in gratia. quæstione 62. artic.3.pri.parte.
Opinio diuersa de assumptione beatorum ad ordines angelorū. q.108.artic.8.pri.par.
Opinio diuersa de paradiso terrestri.q.102.art.1.ad 1.pri.par.
Opinio diuersa de effectu luminis circa medium & colores. qu. 79.artic.3.ad 2.pri.par.
Opinio diuersa de esse luminis cuius naturæ sit prima quod non habeat esse naturale:sed intentionale.secundaquod sit solis forma substantialis q.67.artic.3.pri.par.
Opinio diuersa de vnitate & pluralitate æui & substantiarum separatarum productione q.10.artic.6.pri.par.
Opinio diuersa de æui,temporis & æternitatis differentia.quæst. 10.artic.5.pri.par.
Opinio diuersa de fati mobilitate & immobilitate. quæstio.116. artic.3.pri.parte.
Opinio diuersa de forma embrionis vsque ad finem generationis.q.118.artic.2.ad 2.pri par.
Opinio diuersa de luce primo die producta ante solis formationem.q.67.artic.4.ad 1.pri.par.
Opinio diuersa de mundi æternitate,prima quod substantia mūdi non sit à Deo, secunda quod mundus est æternus: & tamen factus à Deo: non tamen habet initium temporis. quæst.46. artic.2.ad 1.pri.par.
Opinio diuersa de præexistentia formarum in materia: & quod fiunt ab agente separato.q.45 artic.8.pri.par.
Opinio diuersa de quo ordine fuit diabolus & de quibus ordinibus cecidernt.& de quibus non.q.63.artic.9.ad 3.pri.par.
Opinio diuersa de reductione fortuitorum & casualium in aliquā superiorem causam.q.116.artic.1.pri.par.
Opinio diuersa de significatione huius nominis persona an significet essentiā vel relationem in recto vel in obliquo.q.29.artic. 4.prima parte.
Opinio diuersa de subiecto huius scientiæ quę sumitur ex diuersitate eorum quæ in scientia tranctantur. q.1. art.7.prima par.
Opinio diuersa de suppositione huius nominis Deus,an supponat pro essentia vel persona.quęstio.39.art.3.prima parte
Opinio diuersa de tempore & principio custodię angelorū quę fiunt 113.artic.1. prima parte.
Opinio diuersa de tentatione diaboli semel à bono superati, an redeat ad eundem tentandum.quę.114.art.5.prima parte
Opinio diuersa huius quod dicitur pater & filius diligunt se spiritusancto.quęstione 37.articulo 2.prima parte.
Opinio diuersa quare spiritussanctus nō dicitur imago patris:sicut filius:quod Græci concedunt.quę.35.ar.2. prima parte
Opinio diuersa quid sit intellectus passiuus.q.79.ar.2.ad 2.pr.par.
Opinio diuersa quod angeli & animę sunt eiusdem speciei. secūda quod solum angeli præter animas:tertia quod solum angeli vnius hierarchię quæ.50.art.4.prima parte.
Opinio diuersa quod beatitudo sanctorum & pœna dæmonum & animarum habeat differri vsque ad diem iudicij. quæst.64. articulo 4.ad 3.prima parte.
Opinio diuersa quod Deus cognoscit singularia per causas vniuersales vel applicādo ratione:vniuersales ad particulares effectus. quęstione 14.articulo 11. prima parte.
Opinio diuersa, quod Deus produxit res de necessitate. quęstione 19. articulo 3. prima parte.
Opinio diuersa quod hoc antecedens: Deus scivit hoc contingens futurum: non est necessarium:sed contingens. quęstione.14.articulo 13.ad 2.prima parte.
Opinio diuersa de creatione hominis.quę.95. art.1. prima parte.
Opinio diuersa quomodò persona est nomen commune prædicabile. quęstione 30. articulo 4. prima parte.
Opinio diuersa quomodò terra aquis fuerit coopertā. quæst. 69. articulo 1.ad 2.& 4. prima parte.
Opinio doctorum de informitate materiæ quæst.66.ar.pri.parte.
Opinio doctorum de quatuor cœlorum productione siue creatione.quęstione 68.articulo 4. prima parte.
Opinio doctorum,quòd angeli simul fuerunt creati cum creatura corporali. quęstione 61. articulo 3. prima parte.
Opinio doctorum, quòd angeli superiores mittuntur ex aliqua Dei dispensatione.quę.112.arti.2.prima parte.
Opinio Aegyptiorum, quòd diuina prædestinatio mutari potest quibusdam factibiens quę.23.art.8.pr. part
Opinio Eunomij qui dixit filium patri non esse similem quęstio. 42.articulo.1.ad 2.prima parte.
Opinio Empedoclis,Platonis,& aliorum antiquorum de cognitione animę.& quid sit secundū essentiam.qu.74.ar.2.pri. par.
Opinio Empedocle.quod firmamentum sit ex elementis com, o situm.quęstio.68.art.1. prima parte.
Opinio Heraclti,quòd nulla de rebus naturalibus cognitio haberi potest.quæst.84.artic.1.prima parte,
Opinio Gentilium qui dicebant,homines in Deos transferri:vt Iouem vel Mercurium.q.25.art.3.ad 2.pri.par.
Opinio Gilberti Porretani, quòd hæc est falsa: Deus est trinitas. q.39.artic.6.ad 1.pri.par.
Opinio Gilberti, quòd proprietates in diuinis sunt assistentes: siue extrinsecus affixæ.q.28.artic.2.pri.par.
Opinio Græcorum de processione spiritussancti. quæstione.36. artic.2.pri.parte.
Opinio Gregorij, Nazanzeni:& doctorū Græcorum,quod creatura spiritualis ante corporalem facta fuerit. quæstio.61.artic. 3.ad 1.pri parte.
Opinio Gregorij Nicæni, quod non fuisset in statu innocentiæ Generatio per coitum.q.98.artic.2. pri.par.
Opinio Iacobi & aliorum Syrorum ponentium duas animas in vno homine:vnam qua animatur corpus, & immittam sanguinem:& aliam spiritualem quæ rationi ministrat.quæst.76.art. 3 arg.contra.pri.par.
Opinio magistri Auicennæ & aliorū. quod potentia creandi etiā potest creaturis communicari.q.45.art.5.pri.par.
Opinio magistri & aliorum diuersa an termini numerales ponāt aliquid in diuinis q.30.art 3.pri.par.
Opinio Manichæorum,quod Deus est quædam lux corporea: & animam dixerunt partem illius lucis corpori alligatam. q.90. artic.1.pri.parte.
Opinio Manichæorum,quòd Deus veteris testamenti, Deus tenebrarum erat.q 66.artic.3.pri.par.
Opinio Manichæorum, quod spiritualia & incorporalia diuinæ potestati subiecta sunt:sed corporalia potestati contrarij principij esse subiecta.q.83 pri.par
Opinio negantium angelos esse: non distinguentes inter sensum & intellectum.q.50.artic.1.pri.par.
Opinio ne gantium prouidentiam & gubernationem: sed omnia fortuita esse & euenire.q.103.artic.1.pri.par.
Opinio negantium relationem esse rem naturæ,sed rationis tantum.q.28.artic.7.pri.par.
Opinio Nestorianorum quòd spiritussanctus non procedat à filio.q.36.artic.2.ad 3.pri.par.
Opinio nominalium antiquorū,quod est idem enuntiabile.Christum nasci,esse nasciturum,& esse natum. quæstio.14.artic.15. ad 3.pri.parte.
Opinio Origenis, Pelagianorum,& aliorum de causa prædestinationis q.23.artic.1.pri.par.
Opinio Origenis ponētis omnia in principio æqualia esse creata à Deo q.47.artic.2.pri.par.
Opinio Origen. quod angeli & animę sunt eiusdem speciei.q.75. artic.7.pri.parte.
Opinio Origen.quod animæ hominis accidit corpori vnirideò posuit eam simul cum angelis a principio esse creatam.quæst. 118.artic.3.pri.par.
Opinio Origen.quòd natura corporalis est producta in pœnam spiritualis.q.65.art.1.pri.par.
Opinio quorundam quod verum & falsum non contrariè, sed contradictorie opponantur q.17.artic 4.pri par.
Opinio quorundam, quod visibilia sint à malo principio. quæst. 65.artic.1.pri.par.
Opinio rabbi Moysi & aliorum diuersa:quid significent nomina absoluta quæ affirmatiuè dicuntur de Deo. quæstio.13.artic.2. prima parte.
Opinio rabbi Moysi,quod substantiæ immateriales multiplicentur secundum numerum motuum.vel corporum cœlestium:& quod homines & virtutes rerum naturalium angeli dicuntur. q.50. artic.1.pri.parte.
Opinio Sadducæorum,quod non sint spiritus.q.50.art.1.pri.par.
Opinio Valentini ponentis diuersum modum prælationis secundum quam ponebat verbum Dei natum.quæstio.34.artic. 2.ad 2.pri parte.
Opinio Varonis,quod Deus est anima mundi omnia gubernās. q.90.artic.1.pri par.
Opinio & suspicio possunt esse veri & falsi, ideò non sunt intellectuales virtutes, quæ sunt tantum veri. q.55.4.c.pag.162.& q.57.3 pag.168. pri secun.par.
Opinio Origenis de substantia incorporea vnita corpori.quæst. 51.artic.1.ad 1.pri parte.
Opinio Origenis, quod omnis voluntas creaturæ potest flecti in bonum & in malum præter animam Christi. quæstione.64. artic.2.pri.parte.
Opinio Peripateticorum quod dæmones non sunt. sed ea quæ dæmonibus attribuuntur per artem necromantiæ fiunt virtute corporum cœlestium.q.115.artic 5.pri.par.
Opinio Philosophi,quod motor inferioris cœli non posset movere cœlum superius.q.117. artic.4.ad 1.pri.par.
Opinio Pythagoræ & Leucippi qui primo principio non attribuant optimum & perfectum.q.4.art.1.pri.par.
Opinio Pythagoræ, Platonis,& Auicennæ,de ratione entis.q.11. artic.1.ad 1.pri part.
Opinio Pythagoricorum qui ponebant malum quandam esse naturam.ideo bonum & malum genera esse ponebant. quæstio. 48.artic.1.ad 1.pri.par.
Opinio Platonicorum materiam non distinguentium à privatione, & dicentium materiam esse ens. quæstio.11.articu.2.ad 1.prima parte.
Opinio Platonicorum, Origenis,Hietonymi,Aug.Basilij,& Damasceni,an corpora cœlestia sint animata. quæstio.70.articu. 3.pri.parte.
Opinio doctorum huius quod dicitur in principio creauit Deus cœlum & terram &c.in exponendo diuersimodè. quæstio.67. artic.4.pri parte.
Opinio Platonicorum quod anima corruptibili corpori vnitur per corpus corruptibile sibi naturaliter vnitum: aliam quod mediante spiritu corporeo:alii verò mediante luce quā corpus ponebant.q.76.artic.7.pri.par.
Opinio Platonicorum,quod anima vnitur corpori vt motor solum per contractum virtutis.q.70.artic.3.pri.par.
Opinio Platonicorum, quod dæmones sunt animalia corpore aëreo,animo passiua.q 15.art.5.pri.par,
Opinio Platonicorum,quod quanto aliqua sunt in principio primo propinquiora tantò sunt minoris multitudinis.quæst.112. artic.4.ad 2.pri.par.
Opinio Platonicorum, quod scientia inest à principio animabus nostris per participationem formarum separatarum. quæst.117. artic.1.pri.parte.
Opinio Platonis, Aristot.Auicen. & sanctorum de præsidentia substantiarum & separatarum super corporalia. quæstio.110. artic.1.ad 3.pri.parte.
Opinio Platonis de Dijs & dæmonibus: quod omnes Dij erant boni,sed dæmonum quidam boni, & quidam mali. quæst.63. artic.7.pri.parte.
Opinio Platonis de individuorum denominatione ab ideis eas participando.q.6.artic.4.pri.par.
Opinio Platonis de triplici prouidentia quam ponebat.quęst.22. articu.3.pri parte.
Opinio Platonis & Aristotelis comparantium intellectum agentem ad lumen & ad solem.q.79.artic.4 pri.par.
Opinio Platonis & antiquorum quod omnia corpora sunt de natura quatuor elementorum:& quare superiora sunt incorruptibilia sit à principio immateriali.q.66.artic.2.pri.par.
Opinio Platonis & Auer. de modo acquirendi scientiam. quæst. 117.artic.1.pri.parte.
Opinio Platonis & Auicebron quod agentia corporalia agunt secundum formas accidentales ad formam substantialem: sed introductio formæ est à principio immateriali. quæstion.115. artic.1.pri.parte.
Opinio Platonis & Auicen.cognitionis nostræ per effluxum specierum à substantiis separatis in intellectum nostrum.quæstio. 84.artic.4.pri.par.
Opinio Platonis & Auicennæ de formarum derivatione à substantijs spiritualibus.q.65.artic.4.pri.par.
Opinio Platonis ponentis diuersas animas in vno corpore secundum organa distinctas.q.76.art.3.pri.par.
Opinio Platonis, quod accidit animā intelligere per conuersionem ad phantasmata vt vnitam corpori.q.87.art.1 pri.par.
Opinio Platonis , quod corpora cœlestia Deos existimabat ex elementis composita.q.10.ad 2.pri.par.
Opinio Platonis,quod eadē sunt principia cognoscendi & essendi.q.85.art.3.ad 4.pri par.
Opinio Platonis.quod ex immutatione organi à sensibilibus anima excitatur vt in se formet species rerum sensibilium.quęst. 84.artic.6.pri.parte.
Opinio Platonis, quod firmamentum sit de natura quatuor elementorum non ex vniuersis compositū:sed quasi simplex elementum.q.68.art.1.pri.par.
Opinio Platonis,quod homo sit anima intellectiua. quæstio.76. artic.1.pri.parte.
Opinio Platonis, quod intellectus noster naturaliter est plenus omnibus speciebus intelligibilibus.q.84.art.3.pri.par.
Opinio Platonis,quod numerus substantiarum separatarum accipitur secundum numerum specierum sensibilium. quæst.50. artic.3.pri.parte.
Opinio Platonis.quod obiectum intellectus nostri sunt ideæ separatæ,& quod non intelligimus abstrahendo:sed magis abstracta participando.q.87.artic.1.pri.par.
Opinio Platonis , quod scientiæ & diffinitiones sunt de ideis & non de corporalibus rebus.q.84.art.1.pri.par.
Opinio Platonis , quod sicut intelligere conuenit animæ secundum seipsam ita & sentire quod Aristoteles dicit esse coniuncti.q.75.art.3.pri.parte.
Opinio Platonis,quod substantiæ separatæ sunt obiecta intellectus nostri & primò intellectæ à nobis.q.88.art.1.pri.par.
Opinio Platonis de vi imaginatiua.q.64.art.6.ad 2.pri.par.
Opinio Platonis, quod vniuersalia sunt priora singularibus.qu. 85.artic.3.ad 1.pri.par.
Opinio ponentium animam sensitiuam non generari,sed creari. q.118.artic.1.pri.par.
Opinio ponentium duo principia.q.49.artic.3.pri.par.
Opinio ponētium in diuinis hierarchiam, quam super cœlestem

vetanc.q.108.art.1.pri.pār.
Opinio ponentium nullam virtutem creatam in rebus operari: sed quòd solus Deus omnia in mente operatur.quæstion.105. artic.5.pri.parte.
Opinio Porphyrij qui discernebat à dæmonibus angelos vel dæmonum aëra loca esse: æthærea verò angelorum. quæst.66. artic.3. pri.parte.
Opinio Porphyrij, quod dæmones sunt naturaliter fallaces: & quod sunt animalia habentia naturam sensitiuam. quæstio.63. artic.4.ad 1.pri.par.
Opinio Præpositini negantis proprietates personales & notiones in diuinis: & sicut patet vno modo se habet ad creaturas: ita vna relatione refertur ad filium & ad spiritū sanctū. quæst. 32.artic.2.pri.parte.
Opinio Præpositini, quod vtraque istarum est falsa, scilicet Deus genuit Deum, qui est Deus pater: & genuit Deum qui non est Deus pater.q.36.artic.4.ad 5.pri.par.
Opinio Ptolemæi, quòd luminaria habent motum seorsum à motu sphærarum.q.70.art.1.ad 3.pri.par.
Opinio, quod Adam ante peccatum falso decipi poterat respectu eorum quorum scientiam non habebat.q.94.art.4.pri.par.
Opinio, quod Adam non fuit creatus in gratia: sed tamen ante peccatum sibi gratia collata fuit.q.95.artic.1.pri.par.
Opinio, quod aliqua regio infinities fuit habitabilis & inhabitabilis & artes corruptæ & inuentæ.q.46.art.2.ad 4. pri.par.
Opinio, quod alius ordo rerum vel aliæ res effluere non possunt à Deo nisi sicut nunc est quasi ex necessitate naturę Deus agat. q.25.artic.5.pri.parte.
Opinio, quòd angeli causant animas rationales secundum quod diuina virtute operantur.q.90.art.3.pri.par.
Opinio, quod angeli & dæmones habent corpora sibi naturaliter vnita.q.54.artic.5.ad 1.pri.par.
Opinio, quod angeli nō assumunt corpora: sed eorum apparitiones in visione Prophetiæ contigisse, scilicet secundum imaginationem.q.51.artic.1.pri.par.
Opinio, quod angeli peccare potuerunt in primo instanti suæ creationis: sed non peccauerunt.q.63.artic.5.pri.par.
Opinio, quod angeli quò ad præmium accidentale mereri possunt.q.62.artic.9.ad 3.pri.par.
Opinio, quod angeli suam beatitudinem non merentur per gratiam præuenientem: sed per ea quæ in diuinis mysterijs operantur iam beati.q.62.art.4.pri.par.
Opinio, quòd angelus cognitionem singularium non habet nisi in causis vniuersalibus ad quas omnes effectus particulares reducuntur.q.57.artic.2.pri.par.
Opinio quod angelus sit indiuisibilis sicut punctus. quæstio.52. artic.2.pri.parte.
Opinio, quod anima habeat per se speciem & naturam cōpletam & non vnitur corpori vt forma.q.90.art.4.pri.par.
Opinio, quod anima separata cognoscat singularia per abstractionem à sensibilibus.q.89.art.7.pri.par.
Opinio, quod anima sit composita ex quadam materia & forma. q.75.artic.6.pri.parte.
Opinio, quod anima sit composita ex quadam materia spirituali. q.90.artic.2.ad 1.pri par.
Opinio, quòd animam Deus non de nihilo, sed de seipso fecit.q. 90.artic.1.ar.contra.pri.par.
Opinio, quod animalia ferocia in statu innocentiæ fuissent mansueta circa hominem & circa alia animalia.quæstio.96.articu. 1.ad 2.pri.parte.
Opinio, quod animæ separatæ post determinata temporum curricula iterum ad corpora redeunt.q.46.artic.2.ad 8.pri.par.
Opinio quod aquæ vaporaliter resolutæ eleuentur supra cœlum sydereum.q.68.art.2.pri.part.
Opinio, quod cæro secundum speciem est quę primò accipit speciem & hæc semper manet: cæro autem secundum materiam quæ ex alimento generatur non semper manet.quæsti. 119.art. 1.ad 2.pri.parte.
Opinio, quòd cœlum & materia per generationem sunt producta.q.56.artic.1.ad 3.pri.par.
Opinio, quod corporalia à Deo creata sunt mediātibus angelis. q.46.artic.3.pri.par.
Opinio, quòd corpori hominis prius tempore formato anima infusa fuit.q.91.artic.4.ad 3.pri.par.
Opinio, quod corpus mulieris per multiplicationem materię formatum fuit sine alterius materiæ additione: similiter & quinque panes.q.91.artic.3.ad 1.pri.par.
Opinio, quod corpus naturale rarefieri potest in infinitum, eo quòd corpus diuisibile sit infinitum.q.68.artic.2.pri.par.
Opinio, quod corrupto corpore corrumpitur anima. quæst.46. artic.2.ad 8.pri.par.
Opinio, quod cum dicitur: formauit Deus hominem. intelligitur productio corporis & animæ simul: sed cum dicitur: spiravit in faciem eius: intelligitur de spiritu sancto. quæst.91.artic.4. ad 3.pri.parte.
Opinio, quod de libro vitæ nemo secundum veritatem potest deleri: sed solùm secundum hominum opinionem. quæst.24. artic.3.pri.par.
Opinio, quod dæmones sunt animæ defunctorum. q.118 artic. 8.ad 3.pri.parte.
Opinio, quod Deus dixit angelis: faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.q.91.art.4.ad 2.pri.par.
Opinio, quod Deus licet nolit mala: vult tamē mala fieri vel esse q.19.artic.9.ad 1.pri.par.
Opinio, quod Deus res inesse produxit agendo de necessitate naturæ.q.104.artic.3.pri.par.
Opinio, quod diabolus fuit malus in primo instanti suæ creationis. non per naturam: sed per peccatum propriæ voluntatis.q. 63.artic.5.pri.parte.
Opinio, quod diffinitio personæ posita à Boëtio non est diffinitio personæ secundum quod personam in Deo dicimus.q.29. artic.3.ad 4.pri.par.
Opinio, quod diuina prouidentia omnibus rebus necessitatem imponat.q.22.artic.4.pri.par.
Opinio, quod sunt duo creationis principia, scilicet vnum bonorum, & aliud malorum.q.43.artic.6.pri.par.
Opinio, quod ea quæ Deus produxit per causas necessarias sunt necessaria: & quæ per causas contingentes sunt contingentia, rationem ex causis medijs assumens.q.19.artic.8.pri.par.
Opinio, quod forma sit solùm species naturalis: & quod materia non sit pars speciei.q.85.artic.1.ad 2.pri.par.
Opinio, quod formæ materiales à formis immaterialibus deriuentur.q.91.artic.2.pri.par.
Opinio, quod habilitatis subiecti diminutio secundum proportionem fiat sicut in quātitatibus cōtinuis per subtractionem proportionaliter.q.48.artic.4.ad 3.pri.par.
Opinio, quod habitus & species intelligibiles non sunt in intellectu possibili: sed in viribus sensitiuis: nec species conseruantur in intellectu possibili.q.89.artic.3.pri.par.
Opinio, quòd hoc nomen Deus, non habeat naturalem suppositionem pro persona.q.39.artic.4.ad 2.pri.par.
Opinio, quod homines nullo modo trāsferri possunt ad ordines angelorum.q.108.artic.8.pri.par.
Opinio, quòd hominis & iumenti sit idem processus: & idem interitus & æqua vtriusque conditio.q.97.artic.6.ad 1.pri.par.
Opinio, quòd hominis est talis voluntas: qualem inducit pater Deorum virorumque.q.11.artic.4.pri.par.
Opinio, quod hominis vltima fœlicitas in substantiarum separatarum cognitione consistat.q.89.artic.2.ad 3.pri.par.
Opinio, quod homo factus sit solùm ad imaginem filij & non patris.q.93.artic.5.ad 4.pri.par.
Opinio, quod innascibilitas duo dicit, scilicet non esse ab alio, & aliorum esse principium: vel importat vniuersalem authoritatem: & non negationem.q.33.artic.4.ad 1.pri.par.
Opinio, quod ista est concedenda: Deus genuit alium Deum.q. 39.artic.4.ad 4.pri.par.
Opinio, quod in statu innocentiæ non fuisset superfluitatum emissio.q.97.artic.3.ad 4.pri.par.
Opinio, quod intellectus agens sit substantia separata. quæst.67. artic.4.pri.parte.
Opinio, quod materiæ signatæ quæ à principio fuit sub forma Adæ quicquid præter id quod ex primo parente in posteros deriuatur additum fuerit. non pertinet ad veritatem humanæ naturæ.q.119.artic.1.pri.par.
Opinio, quòd mens semper meminit: semper intelligit, & semper amat.q.93.artic.7.ad 4.pri.par.
Opinio, quod mobilia sunt æterna: sed non motus. q.46.artic.1. ad 5.pri.parte.
Opinio, quod motus angeli dum mouetur de loco ad locum est in instanti.q.53.artic.3.pri.par.
Opinio, quod motus corporum cœlestium est à principio interiori.q.18.artic.1.ad 1.pri.par.
Opinio, quod mulier fuerit facta solùm in adiutorium generationis viri, & non alicuius alterius operis.q.92.art.1.pri.par.
Opinio, quod mundus semper fuerit: & tempus non habuisse principium.q.46.artic.3.pri.par.
Opinio, quod nomē dictum de Deo & creaturis purè æquiuocè dicitur.q.13.artic.5.pri.par.
Opinio, quod nullus intellectus Dei essentiam possit videre. quæ 12.artic.1.pri.parte.
Opinio, quod numerus prædestinatorum est certus formaliter, sed non materialiter.q.23.artic.7.pri.par.
Opinio, quod numerus secundum proprium numeri rationem ponitur in Deo: & non secundum rationem sui generis. quæst. 30.artic.3.pri.par.
Opinio, quod omne ens est corpus: & quod nulla sit spiritualis substantia nisi corpori vnita: & quod Deus est anima mundi.q. 91.art.1.ad 1.pri.par.
Opinio, quod omnia sunt diuinæ potestati subiecta: non tamen diuinam prouidentiam vique ad ista inferiora se extendere dicebant.q.8.art.3.pri.par.
Opinio quod ordo vniuersi à Deo propriè non est intentus: sed per accidens prouenions secundum successionem agentium.q. 25.art.2.pri.par.
Opinio, quod pater & filius sunt duo spiratores sicut duo spirantes.q.36.artic.4.ad 7.pri.par.
Opinio quod pater non voluntate concomitante genuit filium: sed solum natura.q.41.art.2.ad 1.pri.par.
Opinio: quod personæ diuinæ non distinguuntur relationibus: sed per origines. relationes autem solum manifestant hypostatum distinctiones.q.41.art.2. pri. par.
Opinio quod Plato posuit materiam non esse creatam.15.articu. 3.ad 3.pri.par.
Opinio quod potentia diuina ad hunc cursum rerum determinatur propter ordinem sapientiæ & iustitię diuinæ, sine quo Deus non operatur q.25.artic.1.pri.par.
Opinio, quod potentia generandi in diuinis relationem significat.quæst.41.artic.5.pri.par.
Opinio, quod potentiæ animæ non distinguuntur ab eius essentia.q.77.art.1.pri.par.
Opinio, quod potentiæ cognoscitiuæ in nobis non cognoscunt nisi proprias passiones siue species.q.85 ar.1.pri.par.
Opinio, quod potentiæ sensitiuæ corrupto corpore remanent in anima separata: & actus earum.q.77.art.1.pri.par.
Opinio, quod proprietates in diuinis sunt personæ. non autem in personis nisi secundum modum loquendi. quæstio.40.arti. 1.pri.par.
Opinio, quod pueri in statu innocentiæ non fuissent nati cum in stitia gratuita quæ est principium merendi.quæstione 110.art. 2.ad 2.pri.par.
Opinio quod quæcunque alicui nocitiua sunt secundum naturā mala sunt.q.65.artic.1.ad 1.pri.par.
Opinio de quinta essentia.q.91.art.1.ad 2.pri.pār.
Opinio, quod relatio diuina non sit subsistens persona neque per sonam significans.q.31.ar.2.ad 1.pri.par.
Opinio quod resistere tentationi non fuisset primo homini meritorium.q.99.art.4.ad 3.pri par.
Opinio quod res gradatim processerunt à Deo: ita quod deus primam produxit creaturam & secunda produxit aliam & sic eō sequenter vsque ad creaturam corpoream.q.65.art. 3. pri.par.
Opinio, quod scientia visionis quæ est eorum quæ sunt, vel fuerunt, vel erunt, non esset infinitorum.q.14.art.2.pri.par.
Opinio, quod sola forma sit de ratione speciei & non materia: sed quod sit pars individui.q.75.art.4.pri.par.
Opinio quod sit spiritus sanctus non datum: sed eius dona tantum q.43.art.3.ad 1.pri.par.
Opinio quod substantia in diffinitione personę ponitur pro substantia prima.q.29.art.2.ad 2.pri.par.
Opinio, quod superfluæ sunt orationes: vel quicquid boni fiat ad vitam æternam siue salutem consequendam. quæstione 33. art.3 pri.par.
Opinio quod tantum vna anima remanet corruptis corporibus. q.46.art.2.ad 8.pri.par.
Opinio, quod virgines solùm vel perfecti ad angelorum ordines assumuntur: alij vero suum ordinem constituunt.quæstio.108. artic.8.pri.par.
Opinio quorundam de instanti lapsus primi angeli.quæstione 63.art.6.pri.par.
Opinio quorundam hæreticorum, quod Deus omnium est creator sed materiam à diabolo esse formatam & per species esse distinctam.q.65.art.4.pri.par.
Opinio quorundam Philosophorum diuersa circa distinctionem & numerum sensuum exteriorum.q.78.art.3.pri.par.
Opinio quorundam quod angelus naturalis dilectione diligat Deum plus quam sua amore concupiscentiæ.q.60.ar.5.pri.par.
Opinio quorundam quod anima hominis est pars animæ mundi.quæst.90 art.1.pri.par.
Opinio quorundam quod hæc est impropria: pater & filius sunt vnum principium spiritus sancti q.36.art.4.pri.par.
Opinio quorundam quod hæc inferiora corruptibilia vel etiam singularia aut humanę res non gubernantur à Deo.quæstio. 103.art.5.pri.par.
Opinio quorundam quod necessarium non habet causam.quæst. 44.art.1.ad 2.pri.par.
Opinio quorundam, quod omnia quæ sunt in tempore ab æterno sunt Deo presentia ea ratione quia habet apud se rerum rationes præsentes.q.14.art.13.pri.par.
Opinio quorundā quod synderesis sit potentia ratione altiori: & quorundam quod sit ipsa ratio.q.79.art.12.pri.par.
Opinio quorundam quod planetæ & stellæ & singulæ partes mundi essent Dij quos colebant.q.11.art.3.ad 1.pri.par.
Opinio duplex circa clausum sceotiæ.q.17.art.4.addi.ad ter.par.
Opiniones contradictorium non sunt contradictoriæ: sed contrariæ.q.13.c.pag.154 & quæstio.64.3.3.pagi.151.& quæsti. 77.2.3.pag.240.pri.secun par.
Opiniones diuersæ cum pertinent ad intellectum, non destruunt pacem.q.29.art.3.ad 2.pag. 15 secunda sec.par.
Opiniones de qualitate reproborum in resurrectione. quodli.7 q.5.art.11.addi ad ter.par.
Opiniones circa compositionem Angelorum.quodli.7. quæstio 3.art.7.addi.ad ter.par.
Opposita & diuersa in se habent in causa æquiuoca vnitatem.qu. 4.arti. 2.ad 1.pri.par.
Opposita possunt prædicari de eodem, sed non secundum idem. q.46.4.1.pag 102.ter.par.
Optimum sim, liciter ex nullius additione fit melius: sed in aliis bonis vniuersaliter verum est quodlibet bonum ex additione alterius fit melius.q.34.3.2.pag.10.pri.sec.par.
Optabam anathema esse cum Christo quomodo intelligendum sit.q.17.art.8.ad 1.pag.110.sec.secun.par.
Orant sancti in patria pro nobis, non autem pro se.quæst.83 ar. 11.pag 290.secunda sec.par.
Orauit Christus secūdū humanitatē tātū.q.21.3 o.& 1.q.2.c.p.125.
Orauit Christus pro se, & pro nobis.q.21.3.o.pag 116.ter par.
Orantur sancti nomin bus propriis propter tria. quæst.83,arti.11. 5.pag.ead.secunda sec. par.
Orare quilibet debet & desiderare bona pro aliis sicut & pro se. q.83.art.7.pag.288.secunda sec.par.
Orare tenētur quilibet pro suis inimicis in communi non autem in speciali, nisi in aliqua causa speciali, sicut in articulo necessitatis.q.83.art.8.pag.280.secunda secun.par.
Orare & postulare bona pro aliis debemus, sicut & pro nobis.q. 21.3.3.pag.116.ter par.
Orare sanctos inferiores est vtile quintuplici ratione. quæsti.83. art.11.3.pagi.291.secunda sec.par.
Orare non conuenit personis diuinis: quia non habent superiorē nec distinguuntur in essentia ratione cuius sit oratio.q.83.art. 1.2.pag.276.secunda sec.par.
Orare est pro rium rationalis creaturæ, ideò non conuenit brutis.q.83.art.10.pag.290 secunda sec.par.
Orare est conueniens, & triplex error circa orationem reprobatur.q.83.art.2.pag.286.sec.secun.par.
Orandum est pro omni peccatore viatore vt conuertatur, & pro iustis vt perseuerent triplici ratione.quæstione 82.artic.9.pag. 218.secunda sec.par.
Orandum est pro infidelibus licet non prosit eis nisi conuertantur.q.21.art.2.1.pag.116.secunda sec.par.
Oratio est actus rationis practicæ, scilicet quia vel est petitio decentium à Deo, vel ascensus mentis in Deum.qu. 83.articulo 1.pag.283.secunda sec.par.
Oratio est actus virtutis scilicet latriæ, non autem est actus doni intellectus.q.73.art.3.pag.286.sec.secun.par.
Oratio est quodammodo desiderij nostri interpres apud Deum. q.83.art.1.ad 1.pag.ead.sec.secun.par.
Oratio est in præcepto religionis quo ad ipsum petere, sed quo ad rectè aliquid desiderare cadit sub præcepto charitatis.quæ. 83.art.3.ad 2.pag.287.secunda sec.par.
Oratio non exauditur quando omnes, vel ille pro quo oratur, vel ipsa petitio non placet exauditori.quæstione 83.articulo 15.ad 2.pag.292.secunda sec.par.
Oratio peccatoris inquantum ex bono desiderio naturali fit exaudita ex misericordia Dei, & non ex merito peccatoris, non autem inquantum peccator, nisi ad vindictam. q.83.ar.16.p.294.
Oratio petentis contra salutem vel contra gloriam Dei, magis exauditur non obtinendo, quam si obtineret quod petitur.q. 83.art 15.ad 2.pag.293.secunda secun.par.
Oratio tam priuata quam publica debet esse vocalis quadruplici ratione.q.83.ar.12 pag.291.sec.secun.par.
Oratio debet continuari quandiu deuotio potest conseruari.qu. 83.art.14.pag.292.secunda sec.par.
Oratio debet semper durare secundum virtutem non secundum essentiam.q.83.art.1.4.pag.ead.sec secun.par.
Orationi ratione propria orationis & ratione latriæ præexiguntur fides, spes, & charitas.quæstione.83.articulo.15.pagin.293. secunda secun.par.
Oratio est meritoria, si ex charitate fiat.quæstione 83.artic.2. ad secundum.pag.288 .secunda sec.par.
Oratio semper habet efficaciam impetrandi, si habeat quatuor conditiones, scilicet si fiat pie, ad salutem pro se, & perseueranter.q.83.ar.7.ad 2.pag.282.secunda sec.par.
Oratio debet habere quadruplicem cōditionem, scilicet eleuationem mentis in Deum, fiduciam impetrandi, gratiarum actio-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nem, & petitionem.q.83.art.17.pag.197.secunda sec.par.
Oratio debet habere septem conditiones, scilicet quod sit perfecta, humilis, continua, deuota, vigilans, instans, & charitatiua q.83.art.15.pag.193.secunda sec.par.
Oratio dominica non solum contra venialia dicenda est, sed etiã contra mortalia q.74.8.2.pag.317.pri.sec.par.
Oratio dat firmamentum argumentationi primo ex substantia actus secundario ex his quæ eticausant actum. quæstione 1.1. pag.28.pri.sec.par.
Oratio dominica exponitur.q.83.art.9.pag.189.sec.secun.par.
Oratio præemmet aliis actibus virtutis religionis post deuotionem, quia religio per orationem mouet intellectum hominis in Deum, & tradit homo mentem suam Deo, subiiciendo sibi eam per reuerentiam, & præsentando eam Deo.quæstio.83. art.3.ad 1.pag.287.secunda sec.par.
Oratio fit ad excitandum affectum nostrum, non autem ad docendum Deum q.83.art.1.pag.186.secunda sec.par.
Oratio fit non quidem ad mutandam diuinæ prouidentiæ dispositionem, sed ut impetrandum quod Deus disposuit.quæstio. 83.art.2.pag.ead.secunda sec.par.
Oratio ordinatur ad duo, scilicet ad obiectum proprium, id est ad id quod petitur, & ad finem id est ad vitam æternam: ideò habet duplicem efficaciam scilicet impetrandi, respectu primi, & merendi respecto secundi: primum pertinet ad misericordiã vel liberalitatem, secundum verò ad iustitiam. quæstione 83. art.5.ad 12.pag.193.secunda sec.par.
Oratio pro alio facta interdum maioris meriti, quodlibet 7. quæst.1.art.8.addi.ad ter.par.
Oratio dupleq.83.art.2.addi ad ter.par.
Oratio dominica est perfectissima, quia continet omnia desideranda & ordinem eorum & informat omnes affectus. quæsti. 83.art.9.pag.189.secunda sec.par.
Non oportet vt tantum verbis orationis dominicæ, sed intendere tantum ad ea quæ in ipsa continentur.q.83.art.14.3.p.295.
Oratio propriè fit ad Deum tantum, vt à quo debet expectari quod petitur: ad sanctos autem fit deprecatio.quæst.83.art.4. pag.188.secunda sec.par.
Oratio soli Deo potigitur vt per eum implenda, sanctis verò & angelis & hominibus, vt per eos impetranda suis meritis & precibus,& non vt Deus eas per eos cognoscat. quæst.83.ar. 4.pag.ead.secunda sec.par.
Oratio non debet fieri ad sanctos qui sunt in purgatorio vel in hoc mundo:sed tantum supplicatio vel petitio. quæstione 83. art.4.5.pag.ead.secunda sec.par.
Oratio duplex est. quæst.2.art.2.o.pag.25.25.ter.par.
Oratio quare sit necessaria post baptismum. quæstione 39.3.c. pag.494.ter.par.
Oratio malorum exaudita in quantùm sit in persona ecclesiæ. q.82.8.c.pag.398.ter.par.
Oratio mali sacerdotis priuata, non est fructuosa.quæstione 82. 6.c.pag.ead. ter.par.
Oratio Christi pertinet ad sacerdotium eius.quæstione 22.4.pa. 32.ter.p.ir.
Oratio Christi pro se duplex.q.21.3.pag.128.ter. par.
Oratio Christi secundo modo exaudita est non primo modo.q. 21.3.4.o.pag.129.ter.par.
Oratio Christi qualis fuerit.q.21.2.o.& 4.c.pag.128.ter.par.
Oratio plus valet pro se facta quam pro alio respectu primi valoris.quodli.8.q.1.art.8 addi.ad ter.par.
Orationis partes integrales sunt quatuor secundum Apostolum, obsecratio, oratio, postulatio, & gratiarum actio, vel laus Dei, supplicatio secundum Ambrosium: subiectiuè verò sunt tres, supplicatio, postulatio, & insinuatio. quæstione 83.artic.17.p. 297.secunda sec.par.
Orationis Christi virtute baptismus aperit cœlum credentibus. q.49.5.c.pag.193.ter.par.
Orationis dominicæ petitiones sunt septem secundum Matthæũ, secundum verò Lucam sunt quinque. quæstione.83.articul.9. 4.5.pag.287.sec.secun.par.
Orationis non condicio vt quis pro se oret.quodlibet.8.quæsti. 5.art.8.addi.ad ter.par.
Orationis valor est duplex.quodli.8.q.5.ar.8.addi.ad ter.par.
Orationem dicendo non parcens vel habens peccatum non peccat.quia dicit in persona ecclesiæ.quæstione.83.art.16.3.pagi. 294.secunda sec.par.
Oratione appropinquamus Deo.quæstione 83.articulo 1.ad 2. pag.286.secunda sec.par.
Oratione non intellecta vel non attenta habetur meritum, non autem consolatio.q.83.art.13.292.secunda sec.par.
Orationes peti debent aliqua determinata propter attentionem & cognitionem nostri desiderij, & vt feruentius fiat.quæstio. 83.art.5.pag.287.secunda sec.par.
Oratione nihil debemus petere nisi in ordine ad beatiuã finem. q.83.ar.5.pag.ead.secunda sec.par.
Oratione temporalia possumus peti sicut & desiderari, nõ quidem principaliter:sed vt necessaria. quæstione 73, articulo 6.pagina 288.secunda sec.par.
Oratione præcipuè est petendum, vt Deo vniamur.quæstio.83. art.1.ad 2.pag.288.secunda.sec.par.
Orationes omnes ecclesiæ habent quatuor, scilicet inuocationẽ Dei,commemorationem beneficij Dei,petitionem obtecratio nem.q.83.art.17 pag.297.secunda sec.par.
Orationes nostræ cognoscuntur à sanctis in verbo etiam mentali, sicut & omnia alia quæ ad eos pertinent.q.83.art.4.2. pag. 287.secunda.sec par.
Orationes nostras etiam mentales ad sanctos directas, ipsi cognoscunt in verbo,sicut & omnia alia quæ ad eos spectant.q. 10.2 c.p.73.ter.par.
Ordinatur aliquid ad alterum dupliciter, vel accipiendo vel communicando.q.107.art.5.pri.par.
Ordinare res in finem eius est cuius est ipsa producere. quæstio. 103.artic.1.pri.par.
Ordinare est sapientis, ideò quæ ex diuina sapientia procedunt, oportet esse ordinata.q.103.1.c.p.423.pri.sec.par.
Ordinans insufficientes peccat.q.36.art.4.addi.ad ter.par.
Ordinandum est ad Deum totum quod homo est, potest, & habet:sed non ad communitatem politicam.quæstione 21.4.3.p. 76.pri sec.par.
Ordinationum sufficientia.q.36.art.2.addi.ad ter.par.
Ordinata duo requiruntur primum est quod aliqua ordinentur ad debitum finem: secundum est quod ordinatum ad finem proportionetur fini.q.103.1.c.p.423.pri.sec.par.
Ordinatione recta ad finem quæ includitur in ratione prouidentiæ importatur rectitudo consilij,iudicij & præceptiue sine quibus recta ordinatio in finem esse non potest.quæstio.49.arti. 6.p.177.sec.secun.par.
Ordo potest accipi dupliciter,scilicet secundum quod est sacramentum est secundum quod est officium. quæstione 40.artic. 5.addi.ad ter.par.
Ordo actionis qui tollitur per culpam est perfectius bonum agentis quam bonum quod tollitur per pœnam,quod est perfectio prima.q.48.art.6.ad 2.pri.par.
Ordo causarum quomodo à Deo potest prætermitti & quomodo non in productione alicuius rei.q.105.art.6 pri.par.
Ordo illuminationis inferiorum angelorum à superioribus nunquam prætermittitur à Deo.q.106.art.3.pri.par.
Ordo naturæ tripliciter distinguitur, scilicet via generationis, & via perfectionis.q.81.artic.3.ad 1.pri.par.
Ordo naturæ notionem originis significat:& quomodo.quæsti. 42.artic.3.ad 1.pri.par.
Ordo naturę propter gratiæ manifestationem aliquando prætermittitur à Deo.q.112 art.2 pri.par.
Ordo originis duplex Deo attribuitur,scilicet quo persona est à persona,& quo creatura est à Deo.q.41.art.1 ad 1.pri.par.
Ordo originis in diuinis quid.q.42.artic 3.pri.par.
Ordo vniuersi est,quod à Deo principaliter intenditur. quæstio. 15.art.2.pri par.
Ordo vniuersi qui apparet tam in rebus naturalibus quam voluntariis Dei institutam demonstrat.q.21.arti 1.pri.par.
Ordo tentationis Adæ fuit conueniens.quæstione 165.articulo 2. p.185.secunda sec.par.
Ordo sacer de sui ratione matrimonium impedit contrahendum & non matrimonij prius contracti vsum.quæstione 53.articu. 3.addi.ad ter.par.
Ordo charitatis cadit in præcepto.quæstione 44.articulo 1.8.pa. 161.sec.secun.par.
Ordo charitatis attenditur secundum affectum & effectum.quæ. 26.art.6.p.102.sec.secun.par
Ordo charitatis manebit in patria.quæstione 26.articulo 13.pag. 105.sec secun.par.
Ordo duplex,scilicet rerum & imaginatus. q.28.3.1.p.152.ter.par.
Ordo in rebus duplex,scilicet à principio.& ad finem. quæstione 6.1.1.p.47.ter.par.
Ordo duplex,scilicet naturæ,& temporis.q.1.c.p.2.ter.par.
Ordo & confirmatio à solo Episcopo conferuntur.quæstione 6. 5.p.46.ter.par.
Ordo non datur ab Episcopo propria virtute:sed instrumentaliter.q.82.8.2.pag.398.ter.par.
Et in ipso confertur excellentia potestatis in diuinis mysteriis.q. 84.4.c.pag.405.ter.par.
Ordo apparet in his quæ mouentur secundum naturam, sicut & in his quæ mouentur secundum artem. quæstione 13.2.3.pagi. 44.pri.sec.par.
Ordo finium est secundum ordinem agentium: quia causa conuertit suos effectus ad suum finem.quæstione 109.6.c.pag.361. pri.secun.par.

Ordo

Ordo multitudinis duplex,scilicet eorum quæ sunt multitudinis adinuicem & totius multitudinis ad Deum.quæstione 111.5.1. pag.371.pri.sec.par.
Ordo duplex,scilicet generationis, & perfectionis:q.72.4.c.pa. 83.& q.83.1.2.pag.264.pri.sec.par.
Ordo in populo quadruplex,scilicet principium ad subditos,subditorum adinuicem,ad extraneos,& ad domesticos.q.104.4. c.pag.341.pri.sec.par.
Ordo.vide Distinctio.Modus.pri.sec.par.
Ordo pertinet ad rationem sicut ad ordinantem, & ad virtutem appetitiuam sicut ad ordinatam.quæstione 26.articulo 1.ad 3. pag.99.secunda sec.par.
Ordinis sacramenti materia & forma quid.quæstione 35 artic.5. addi.ad ter.par.
Ordinis sacramentum tantum Episcopus conferre potest. q.38. artic.1.addi.ad ter.par.
Ordinis effectus.q.35.art.1.2.3.4.5.addi.ad ter. par.
Ordinis potestatem Episcopus non potest auferre.quæstio.82.2. pag.398.ter.par.
Ordinis definitio.quæstio.34.artic.2.addi.ad ter. par.
Ordini triplici homo subditur, scilicet ordini propriæ rationis hominis gubernantis, spirituali vel temporaliter & Dei.qu. 72.4.c.pag.223.& q.87.1.c.3.pag.272.pri.sec.par.
Et istorum ordinum primus continet secundũ & excedit ipsum: & tertius vtrumque.quæst.72.4.c.pag.223.pri.sec.par.
Ordinem in ecclesia oportet aliquem sacrum esse, quo quidem alios ad illorum,& non sui vtilitatem præficerentur. quæstio. 34.arti.1.addi ad ter.par.
Ordinem causæ particularis aliquid potest exire: sed non causæ vniuersalis.q.22.arti.2.ad 1.pri.par.
Ordines pertinent ad diem dominicam. quæstione 83.2.3.pagi. 400.ter.par.
Ordines sacros conferre possunt Episcopi hæretici, ordinati tamen ab illis,nullã suscepturum ordinum executionem, nec gratiam suscipiunt.art.2.q.38.addi ad ter.par.
Ordines sacros in Ecclesia non vnum sed plures esse oportet.q. 37.artic.1.addit.ad ter.par.
Ordines angelorum & hominum penes dona naturalia & gratuita distinguuntur: hominum verò penes gratuita solum. quæst. 108.artic.4.pri.par.
Ordines angelorum penes diuersos actus & officia distinguuntur in qualibet hierarchia. quæst.108.art.1.pri.par.
Ordines sacri tres tantum sunt,videlicet Sacerdotium,Diaconatus & Subdiaconatus.q.ibid.art.3.
Ordinum actus assignatio.q.37.art.4.addi.ad ter.par.
Ordinum qui sunt capaces.q.36.art.1.addi.ter.par.
Ordinum angelorum nomina ab ipsarum proprietatibus imponuntur quas ipsa nomina significant. q.108.ar.1.pri.par.
Ordinum distinctio.q.37.art.2.addi.ad ter.par.
Organa sensuum quomodo dispponuntur, q.91.art.1.ad 3.pri.par.
Origo sola indistincta manet relatis ne remoto motu ab actu rationali.q.41.artic.1.ad 2.pri.par.
Origines solum distinctione terminorum distinguuntur. quæst. 36.art.2.ad 7.pri.par.
Origenes posuit(quorundam Platonicorum errorem sequens) quod post vltimam beatitudinem homo potest fieri miser.q. 5.4.c.pag.21.pri.sec par.
Origines.vide Hæresis.pri.sec.par.
Origines.vide Hæresis.ter.par.
Originale peccatum omnes homines(præter Christum)ex Adã deriuati contrahunt.q.81.3.c.pag.170.pri.sec.par.
Originale peccatum.vide Peccatum.Pœna.pri.sec.par.
Originale.ver.Baptismus. Conuecpta Passio. Peccatum. Pœna. Pœnitentia.Pueri.ter.par.
Ornatus exterior est indicium conditionis humanæ, ideò excessus & defectus & medium eius reducuntur ad virtutem veritatis.q.169.art.1.3.pag.594.secunda sec.par.
In ornatu & aliis exterioribus non est peccatum secundum se:sed ex inordinato vsu,scilicet vel contra consuetudinem,vel ex intentione vanæ gloriæ,vel mollitei, vel solicitudinis, vel negligentię contra quæ est triplex virtus, scilicet humilitas, per se sufficientia,& simplicitas.quæstione 169.articul.1.pag.594. secunda sec.par.
Ornatus pretiosarum vestium in ministris altaris vel in constitutis in dignitate non est peccatum,quia fit ad gloriam Dei, & non ad gloriam ipsorum.quæstione.169.artic.1.ad 2.pag.593. secunda.secun.par.
Ornatus.vide Magnanimitas.pri.sec.par.
Ornatus octuplicis,pontificis legalis,& ornatus quadruplicis sacerdotum.expositio literalis figuralis & moralis.quæstio.102. 5.9.pag.333.pri.sec.par.
Os.ver.Baptizatus.Exorcismus.ter.par.
Os.ver.Corpus.Eucharistia.ter.par.
Osee propheta accedens ad vxorem fornicariam vel mulierem adulteram ex mandato Dei.non est mœchatus, nec fornicatus.q.94.5.2.pag.397.& q.100.8.3.pag.5 8.pri.sec.par.
Ova & lacticinia respirantium sunt interdicta in ieunio quadragesimæ,non autem in aliis nisi secundum consuetudinem patriæ.q.147.art 8.pag.499.secunda sec.par.
Ouis habet quatuor vilitates: quia immolatur,pascit,lac dat, & lanam,ideo furatus autem quatuor reddebat, vel etiam quia non de facili possunt custodiri.q.105.2.9.pagi. 344.pri.sec.par.
Oues Aegyptij colebant & hircos venerabantur. quia in eorum figuræ dæmones apparebant. quæstione 102. 3.2. pagina 325. pri.sec.par.

P

Palpare & tangere quid.q.83.arti.5.addi.ad ter.par.
Palpabile dicitur aliquid dupliciter,scilicet ratione resistentiæ & ratione suæ spissitudinis.q.54.2.2.p 253.ter.par.
Palpabile secundo modo non conuenit cœlis:sed bene corpori glorioso.q.54.2.2.p.253.ter.par.
Palpabile est corruptibile secundum naturam: sed incorruptibile per gloriam.q.54.2.2.pag.253.ter par.
Panis.ver.Eucharistia.ter.par.
Papa habet potestatem dispensandi super omnia quæ pertinent ad iura positiua,non autem ad diuina.quodlibet.4.quæstione 8.art.15.addi.ad ter.par.
Papa potest dispensare in bigamiæ.ibid.
Papa in ecclesia habet plenitudinem potestatis.quæstione.72.11. 1.p.338.ter.par.
Papa ex hac potestate,quæ sunt ordinis episcopalis,concedit inferioribus vt conferant minores. quæstione 72.11.1.pagina 338.ter.par.
Papa Gregorius concessit simplicis sacerdotibus conferre sacramentum confirmationis.ead.ter.par.
Papa habet plenariam potestatem dispendandi in omnibus votis dispensabilibus:alij verò participatiuè secundum quod Papa eis concedit.q.88.artic.12.p.324.sec.secun.par.
Papa solus potest dispensare in votis perpetuis, vt in voto continentiæ & religionis, & in voto crucis,in subsidium terræ sanctæ & in voto peregrinationis ad transferendum ad terram sanctam:alij verò præter possunt dispensare in aliis votis nisi papa dispensationem sibi reseruet.quæstione 88.articu.12 3.pa. ead sec.secun.par.
Papa potest incurrere simoniam sicut & alij:& grauius est peccatum quanto papa est maior quia non est dominus spiritualium sed dispensator.quæstio.100.art.1.7.p.363.sec.secun.par.
Papa sicut non potest dispensare vt aliquis sine Baptismo saluetur ita nec quod saluetur sine confessione,secundum quod obligat in sacramenti.quæst.6.art.6.addi.ad ter.par.
Papa potest dispensare in confessione aliquem secundum quod obligatur de præcepto Ecclesiæ vt possit diutius confessionem differre quàm ab Ecclesia institutum sit.quæstione.6.articulo 6.addi.ad ter.par.
Papa habet supremam potestatem in ecclesia Dei.5.c.1.in opusc. Caieta.
Papa est super omnes.quodli.12.quæst.18.art.3.
Papa potest dispensare cum bigamo in omnibus ordinibus. Episcopus verò solum in minoribus.q.86.ar.5.addi,ad ter. par.
Papa cur baculum non defert.q.40.ar.6.addi. ad ter.par.
Papa cogere potest, vt quis episcopatum suscipiat.quæstio.47. artic.6.addi.ad ter.par.
Papæ & summi pontificis potentia supra ad Episcopos in Ecclesia superiore est, quo ad ea quæ Episcopem ordinem tectant. qu. 40.artic.6.addi.ad ter.par.
Papæ est determinare de his quę spectant ad fidem. quodlibet.9. quæst.7.art.16.addi.ad ter par.
Papa etiam nequam prophetare potest.ibid.
Papæ iudicium in sanctorum canonizatione non erat.ibid.
Papa potest canonizare sanctos.ibi.
Paradisus terrestris in parte dextera cœli positus est.quæstio.102. art.1.pri par.
Paradisus.ver.Ascensio Baptismus.Claustio.Enoch.Helias.Latro. Maria.ter. par.
Parasceues die non consecratur eucharistia, tamen sumitur à sacerdote corpus Christi sine sanguine.q.83.2.2.p.4 0.ter. par.
Paradisi terrestris ianua per peccatum Adæ clausa est, in signum præclusionis aditus regni cœlestis.quęstione.49.5.c.pagin.236. ter.par.
Parentes plus debent amari à filiis ratione obiecti,sed econuerso ratione amantis.q.26 art.9.p.104.sec.secun.par.
Parentes.ver.Baptizatus ter.par.
Parentes debent ab vxore plus amari ratione obiecti, sed econuerso ratione diligentis.q.26.artic.1.p.99.sec.secun.par.
Parentibus debet homo magis assistere in quibusdam quàm vxori,sed in carnali copula magis vxori debet adhærere quàm

Universidad de Deusto
Biblioteca

Parentibus à filiis magis debetur honor, filiis autem magis debetur cura prouisionis.q.26.art.9.1.pag.105.sec.secun.par.
Parentibus non licet ingredi religionem non nisi prouiso quod filii educari possint.quæstio.189.art.6.pag.688.sec.secun.par.
Participari. Forma non participatur secundum magis & minus dupliciter, scilicet quia participans habet speciem secundum ipsam & quia indiuisibilitas est de ratione formæ.quæstio.42.1.c.pag.310.pri.sec.par.
Pars ordinatur ad totum sicut imperfectum ad perfectum.q.90.2.c.pag.485.pri.sec par.
Pars vel definit esse omnino destructo toto.vel si remanet habet aliud esse in actu(quia esse totius non est esse alicuius suarum partium) præter esse animæ rationalis.quæstione 4.7.2.pagi.17.pri.sec.par
Pars triplex,scilicet integralis subiectiua, & potentialis.quæst.o.54.4.2.pag.159.pri.secun par.
Pars diligit bonum totius secundum quod est sibi conueniens, non tamen refert illud bonum totius ad se.quæstio.26.articu.ad 2.pagi.101 secunda sec.par.
Pars naturali inclinatione magis prætendit bonum totius quàm suipsius.q. o.artic.5.pri.par.
Pars quælibet totius dicitur optima secundum proportionem q.47.art 2.ad.2.pri.par.
Pars quomodo dicitur aliquando esse totum.quæstione 75.artic.4.ad 1.pri.par.
Pars secundum esse etiam potest esse tota in toto,& tota in qualibet parte superficiei:sed non secundum quantitatem.quæst.8.art.2.ad 3.pri.par.
Pars triplex,scilicet integralis subiectiua, & potentialis.quæstio.90.3.3.pag.415.ter.par.
Pars integralis duplex,scilicet essentialis, & quantitatiua.quæst.90.2.c.pag.415.ter par.
Pars vna integralis potest continere totum virtualiter: non autē essentialiter.quæst.90.3.2.pag.416.ter. par.
Pars ver. Hostia.ter.par.
Pars compositi nulla potest esse prima in entibus: neque etiam materia & forma.q.3.art.8.pri.par.
Pars sensitiuæ sicut est duplex operatio ita & intellectiuæ.quæst. 84.art 2.ad 3.pri.par.
Partis bonitas consideratur in proportione ad suum totū.nec totum potest bene existere nisi ex partibus sibi proportionatis.q.92.1.3.pag.191.pri.sec. par.
Partis proprietas denominat totum quando proprietas non potest conuenire nisi illi parti.q.16.8.c.pag.106.ter.par.
Partem esse vniuersi Deo non conuenit:sed angelo. quæstio.61.art.3.ad 2.pri.par.
Partes diffinitionis & diffinitum quomodò se habeant ad intellectum in ratione prioris & posterioris.quæstione 85.articu.3.ad 3.pri.par
Partes integrales prudentiæ sunt octo,scilicet memoria.ratio.intellectus.docilitas.eustochia id est solertia.prouidentia circunspectio.& cautio.q.48.pag.275.sec.secun.par.
Partes corporeæ ratione actuum Deo attribuuntur: & oculus ratione visus.q.3.art.1.ad 3.pri.par.
Partes quæ singulis virtutibus cardinalibus assignantur,non sunt partes integrales,sed subiectiuæ vel potentiales.quæstione 54.4.2.pag.159.pri.sec.par.
Partes habent rationem materiæ:totum rationem formæ,quæ. 90.1.c.pag.415.ter.par.
Partes sunt in quas materialiter totum diuiditur.quæstione 90.1.c.pag.415.
Partes quantitatis sunt partes materiæ.quæstione.90.2.c.pagin. 415.ter.par.
Partes integrales habent ordinem vel virtutis, vel temporis.qu. 90.3.3.pag.416.ter. par.
Partes essentiales naturaliter quæ sint.q.90.2.c.pag.415.ter.par.
Partes animæ dicuntur potentiæ eius.q.46.7.c.p.221.ter. par.
Partibus singulis subiectiuis inest tota ratio totius simul & æqualiter:& partibus potentialibus adest totum secundum totam essentiam eius, non autem partibus integralibus. quæstio.90.3.c.pag.416.ter.par.
Partium ratio est vbi est multitudo ex parte materiæ.quæsti.90.1.c.pag.415.ter.par.
Partium admiuicem,ad ipsum totum,& totius ad Deum ratio assignationis finis. quæstio.65.artic 2.pri.par.
Parrus.ver.Maria.ter.par.
Paruipensio habet tres species scilicet defectum impedimentum voluntatis implendæ.& contumeliationem. quæstio.47.2.c. pag 138.pri.sec.par.
Paruipensio vide Ira.pri.sec.par.
Paruipensionis signa sunt quatuor, scilicet obliuio, denuntiatio tristium,gaudium de malo, & impedimentum propositi.quæ. 47.2.3 pag.138.pri.sec.par.
Pascha celebratur mense primo ad commemorandum beneficium liberationis ex Aegypto.& significabat passionem & resurrectionem Christi.quæstione 102.5.2.pag.515.& quæstione 102.4.10.5.2.pag.529.pri secun par.
Pascha & panes azimi,quæ dicuntur.quæst.46.9.1.pag.123.& q. 74.4.1.pag.345.ter.par.
Pascha quando incipiebat.quæstione 46.9.c.1.pag.227.& quæst. 74.4.c.1.pagi.345.ter.par.
Paschalis agni expositio quantum ad omnia quæ circa ipsum fiebant.q.102.5.2.pag.530.pri.sec.par.
Paschalis agni conuiuio,respondet in noua lege sacramentum eucharistiæ.q.102.5.3.p.531.ter.par.
Pati dupliciter dicitur,scilicet communiter pro quacunque mutatione:& sic sentire & intelligere passiones dicuntur:& proprie vt sit effectus actionis.q 97.art.2.pri.par.
Pati est propter distinctionem potentiæ ab actu.quæstione 25. artic.1.ad 1.pri.par.
Pati tristitiam ad malum finem non est propriè patientia,sed est duritia.q. 36.art.1.p 466.sec.secun.par.
Pati proprie contingit dupliciter,scilicet quādo abiicitur id quod non est conueniens rei,& quando recipitur id quod est necessarium rei vt infirmitas:& hoc est propissime pati.quæstio. 22.1.c.p.76.& quæstio.41.1.c.p.125.pri.sec.par.
Pati cum obiectione & transmutatione proprium est materiæ, ideò non inuenitur nisi in compositis ex materia & forma: sed pati vt importat receptionem solam, potest esse vniuscuiusque existentis in potentia.quæst.22.1.1.p.77.pri.sec.par.
Pati contingit dupliciter,scilicet ratione obiecti,& ratione subiecti.quæst.46.7.o pag.221.ter.par.
Pati dicitur tota anima dupliciter, scilicet secundum essentiam suam & secundum omnes eius potentias.quæstio.46.78.o.p. 221.ter.par.
Pati oportuit Christum & quare.q.48.1.1.p.230.ter. par.
Pati.ver.passio.ter.par.
Patiendi triplex est modus,scilicet propriè,minus propriè & cōmuniter.q.79.artic.2.pri.par.
Pattendo Christus omnia præcepta veteris legis impleuit. quæ. 47.2.1.pag.227.ter.par.
Passus est Christus conuenienti tempore.q.46.9.o.p.223 ter.par
Passus est Christus in loco conueniēti,scilicet in Hierusalem.q. 46.10.o.p.225.ter. par.
Passus est Christus ab extrinseco omnes passiones humanas secundum genus tripliciter.q.46.5.c.p.219.ter.par.
Passibilis fuit anima Christi dupliciter,scilicet passione corporali.& animali.q.15.4.c.p.94.& 10.3.pag.74.ter.par.
Passiua & mobilia distinguntur secundum distinctionem actiuorum & passiuorum.quæst.80.art.2.pri.par.
Passio dupliciter dicitur scilicet communiter & propriè.quæstio. 82.art.1 addi.ad ter.par.
Passio dicitur dupliciter.scilicet communiter secundum quod omne recipere est pati:& proprie.scilicet quando aliquid recipitur cum obiectione alterius.quęstione 22.1.c. pagina 77.& q. 41.1.c.pag.125.pri.sec.par.
Passio proprie est transmutatio corporalis:qua vna qualitate abiecta alia recipitur.quæstione 22.1.c.pag.77.& quæstione 41. 1.c.pag 124.pri secun.par.
Passio quæ fit in deterius magis propriè habet rationem passionis quàm illa quæ fit in melius.quæstione 22.1. c. pag.77.& q. 61.1.c.pag.325.pri.sec.par.
Passio immutat speciem ab actu qui est terminus motus. quæstio.1. 3.c.pag.3.pri.sec.par.
Passio proprie non competit animę nisi per accidens.quęstione 22.1.o.pag.77.pri.sec.par.
Passio magis propriè inuenitur in actu appetitus sensitiui,quàm intellectiui.q.22.3.o.p.78.pri.sec.par.
Passio dicunt omnis motus appetitus sensitiui,& præcipuè ille qui in defectu sonat.quæstione 35.1.c.pag.210.& quæstio 41,1. c.pag.125.pri.sec.par.
Passio non semper declinat ab ordine naturalis rationis: & tamē in omni passione animæ additur aliquid vel diminuitur à naturali motu cordis.q.24.2.2.pag 81.pri.sec. par.
Passio animæ superat rationem tripliciter,scilicet per distractionem,per inclinationem ad contrarium,& per immutationem corporalem.quæstio.77.2.o.6.c.pag.246.pri.sec.par.
Passio appetitus sensitiui non potest directe trahere aut mouere voluntatem:sed indirectè potest dupliciter, scilicet per abstractionem.& ex parte obiecti impediendo iudicium rationis propter vehementem imaginationem. quæstione 77.1.o pag.245.pri.sec. par.
Passio omnis animę secundum Stoicos est mala, non autem secundum Peripateticos.quæstione 24...c pagina 92.& quæst. 59.3.o.pag.176.pri.sec.par.
Passio omnis animę secundum Stoicos, scilicet inordinata rollit vel dimi-

vel diminuit bonitatem actus,sed secundum Peripatheticos aliqua scilicet sequens rationem & ab ipsa moderata auget eā sicut actus exteriorum membrorum.quæstione 24.3.o.pagin. 83.pri sec. par.
Passio omnis animæ antecedens iudicium rationis diminuit actus bonitatem:sed passio consequens per redundantiam est signum melioris actus,per electionem autem additur ad bonitatem actus.quæstio.24.3.1.pagi.83.& quæstio.59.2.3 pagi.176. & q.77.6.2 pag.248.pri.sec.par.
Passio precedens iudicium rationis diminuit peccatum: sed sequens auget peccatum vel est signum magnitudinis eius.quę. 27.3.1.p.83.& quæst.47.2.c.pag.138.& quæstione.77.6.o.pag. 248.pri.sec.par.
Passio totaliter tollens vsum rationis, totaliter excusat à peccato,nisi fuerit voluntaria.q.77.7.o.8.3.pag.249.pri.sec.par.
Passio non potest esse tanta quod ratio non possit occurrere eam excludendo aut impediendo si remaneat vsus rationis. quæstio 10.3.o.pag.39.& quæstio.77.7. 8.c.pag.249.& quæst. 80.3.o.pag.256.pri.sec.par.
Passio. vide Actio. Appropinquatio. Contrarium. Ira. Qualitas. pri.sec.par.
Passio Christi fuit necessaria.quodlibet.2.quæstione 1.articulo.2. addi.ad ter.par.
Passio vna minima Christi sufficisset pro omni peccato.ibid.
Passio Christi fuit quasi prætium per quod liberati sumus à seruitute Diaboli,peccati,& pœnæ.ibid.
Passio Christi fuit exemplum virtutis & sacramentum salutis.ibi.
Passio Christi ratione diuersorum agit per diuersos modos.qu. 48.6.3.pag.233.& q.62.5.c.pag.283.ter par.
Passio Christi habuit aliquem effectum: quem non habuerunt merita præcedentia.q.28.1.3.pag.230.ter.par.
Passio vna minima Christi sufficisset pro omni peccato.q.46.5. 3.& 6.c pag.220.ter.par.
Passio Christi est propria causa remissionis peccati tripliciter.q. 49.1.o.pag.234.ter.par.
Passio Christi est causa vniuersalis remissionis peccatorum: quā oportet singulis applicari per sacramentum.quæstio.49.1.4. pag.234.& q.62.1.2.pag.244.ter. par.
Passio Christi vt à voluntate eius,fuit satisfactio pro omni peccato.quęst.22.2.2.pag.128.& q.48.2.2.pag.131.ter.par.
Passio Christi fuit quasi pretium per quod liberati sumus à seruitute diaboli,peccati,& pœnæ.q.48.c.pag.232.ter.par.
Passio Christi sufficienter abstulit peccatum originale.quæstio. 69.5.c.pag.236.ter.par.
Passio Christi est causa salutis omnium: sed applicata est mortuis per descensum eius ad inferos:viuis autem per sacramenta.quæst. 51.2.2.pag.241.ter.par.
Passio Christi non saluat nisi configuratos.quęstio.40.3.2.5.pag. 235.ter.par.
Passio & resurrectio Christi operatæ sunt nostram salutem. quæ. 52.1.3.pag.250.& quæstio.56.1.4.& 2.4.pag.256.ter par.
Passio Christi est causa nostræ iustificationis quo ad terminum à quo,sed resurrectio eius quo ad terminum ad quem.quæstio. 62.5.3.pag.283.ter.par.
Passio.ver. Cœna Dolor.ter.par.
Passio duplex,scilicet innata, & illata.quæstione 81.quarto c.pa. 396.ter.par.
Passio animæ duplex,scilicet perfecta & imperfecta quæstio 36. 7.3. pag.221.ter.par.
Passio animæ & voluntaria quæ differant. quæstione.48.1.1.pag. 316.ter.par.
Passio est magis propriè in appetitu sensitiuo,quam intellectiuo q.15.4.c.pag.94.ter.par.
Passio & passibilis qualitas tantum sunt in tertia specie qualitatis.q.63.2.2.pag.286.ter.par.
Passio omnis animæ secundum Stoicos est mala:non autem secundum Peripateticos.quæstio.16.4.2 pagina 95.& quæstione 446.6.2.pag.22.ter.par.
Passio pro Christo suscepta obtinet vim baptismi.quæstio 67.1. 2.pag.411.ter.par.
Passio Christi fuit bona ex voluntate Christi:mala verò ex parte occidentium.quæstione.4.2.pagina.38.& quæstione 47.3.3.& 4.2.6.3.pa 337.ter par.
Passio Christi fuit necessaria.q.46.o.pag.106. ter. par.
Nullus fuit inconuenientior modus redemptionis nostræ quàm per Christi passionem.q.46.3.o.pag.2 8.ter par.
Passio Christi incepit à Iudeis:& finita est a Gentibus.quæstio. 47.4.o.pag.228.ter.par.
Passio Christi attribuitur suppposito diuino: non ratione naturæ diuinæ:sed naturæ humanæ.q.27.2.2.o pag.225.ter.par.
Passio Christi vt saluatiua erat volita à Deo,à Iudæis vt afflictiua Christi.q.28.5.c.pag.117.ter.par.
Passio Christi fuit ei voluntaria: & suæ voluntati subiectā.quæst. 46.6.c.pag.220.& q.46.1.o.pag.216.ter. par.
Passionis magnitudo non solum dependet ex virtute egentis. sed etiam ex passibilitate patientis. quæstione 22.3.2. pagina 78.ter.par.
Passionis Christi virtute sit salus.& peccati remissio.q.69,1.2.p. 324.& q.73.5.c.pag.341.ter.par.
Passioni pater tradidit Christum.& ipse seipsum ex charitate: Iudas ex cupiditate:Iudæi ex inuidia:Pilatus ex timore.quęst.47. 3.o.pag.217.ter.par.
Passionem suam Christus voluit voluntate deliberata licet voluntas naturalis dissentiret. quæstione 18.5.c.pagin.117.& quæsti. 47.1.o.& 2.2.pag.226.ter.par.
Passione Christi liberare hominem fuit maioris misericordiæ & iustitię quam si Deus remisisset peccata sine satisfactione. q.46.1.3.pag.227.ter.par.
Passione sua Christus meruit nobis salutem nostram. quæsti.48. 1.o.pag.230.ter.par.
Passione sua Christus meruit exaltari quadrupliciter. quęsti.49. 6.o.pag.237.ter.par.
Passione sua Christus à peccatis nos liberauit causaliter. quæsti. 46.1.3.pag.234.ter.par.
Passione Christi redēptisumus & liberati à potestate diaboli triplicitер.quęstione 46.4.o.pag.228.& quęstione 49.4.o.pagin. 236.& q.52.1.c.pag.244.ter.par.
Et liberati sumus à peccato communi totius naturæ: & à propriis peccatis singulorum.quæstione.49.5.c.p.362.& quæstio. 52.5.c.2.p.258.ter. par.
Et reconciliati sumus Deo patri.q.49.4.o.pag.236.ter.par.
Et dupliciter liberati sumus à reatu pœnæ.quęstio. 49.c.o.pag. 234.ter.par.
Passione sua Christus initiauit ritum Christianæ religionis.quę. 62.5.c.pag.283.& q.63.3.c.pag.287.ter.par.
Et aperuit nobis ianuam cœli sed per ascensionem suam introduxit nos in possessionem eius.q.49.9.o.pag.236.ter.par.
Passione sua Christus consecutus est gloriam resurrectionis:non ex vi sacrificij:sed ex deuotione & charitate. quæstione 22.4. 2.pag.132.ter.par.
Passiones animæ omnes,specie differentes sunt vndecim: sex in concupiscibili & quinque in irascibili sub quibus omnes aliæ continentur.quæstione 23.4.o.pagi.80.& quæstione 25.3.4.c. pag.86.pri.sec.par.
Passiones animæ principales animę sunt quatuor: quarum duæ scilicet gaudium & tristitia sunt finales simpliciter, timor autem & spes sunt finales in genere. quæstio.25.4.o pagi.86.& q.84.4.2.pag.267.pri.sec.par.
Passiones omnes animæ ad has quatuor principales complectiuē reducuntur.q.25.4.c.pag.86.pri.sec.par.
Passiones cum multum intenduntur, aliquando homo amittit vsum rationis.q.77.2.c.pag.246.pri.sec.par.
Passiones quarum obiectum est bonum sunt naturaliter priores passionibus eis appositis quarum obiectum est malum.q.25. 2.3.c.pag.85.pri.sec. par.
Passiones quarum obiecta sunt bonum vel malum absolutè,sunt in concupiscibili:quarum autem sunt obiecta sub ratione ardui & difficilis,sunt in irascibili.q.23.1.c.pag.79.& quæsti.25. 1.c.pag.84.& q 46.3.c.pag.134.pri.secun.par.
Passiones irascibilis ordine executionis sunt priores passionibus concupiscibilis quę significant quietem, sed sunt posteriores illis quæ significant eas motum.q.25.1.o.pag.84.pri.sec.par.
Passiones omnes irascibilis principium habent à passionibus cō cupiscibilis & in terminantur. q.23.1.2.pagi.79.& quęstio.25. 0.3.c.pag.84.pri.sec.par.
Passiones animę & motus membrorum vt subiacent imperio rationis & voluntatis,sunt bonę vel malę moraliter non autē secundum se.q.24.1.o.p.82.& q.59.1.2.pag.175.pri.sec, par.
Passiones secundum quod ordinantur & moderantur à ratione, sunt laudabiles vel vituperabiles.non autem absolutè.q.24.1. 3.2.o.p.82.& q.45.1.1.pag.131.& q.50.1.c.p.144.pri.sec.par.
Passiones concupiscibilis consequuntur se & ordinantur ad idē non autem passiones irascibiles.q.60.4.c.p 179.pri.sec.par.
Passiones sanctorum prosunt ecclesię per modum exhortationis & exemplii:& non per modum redemptionis. quęstio.48. 5.3.pag.233.ter.par.
Passiones in anima Christi non erebantur ad illicita:nec prægrauabant,nec impediebant iudicium rationis: sicut faciunt in nobis. quę.15.4.o.pag.94.ter.par.
Passiones & actiones omnes Christi instrumentaliter operabantur in virtute deitatis ad salutem humanam. q.48.6.c.pag.233. & q.56.1.3.pag.260.ter.par.
Passiones quędam repugnant primo statui:& quędam non.q.85. artic.3.ad 2.pri.par.
Passiones quę sunt in appetitu sensitiuo cum quadam animi concitatione,sunt in appetitu intellectiuo absque animi concita-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tione.quæst.81.art.5.art.1.pri.par.
Passiones quomodo dicuntur esse in angelis.quæstione 59.artic. 4.ad 2.pri.par.
Passiones sunt in dæmonibus secundum quod nominant simplices actus voluntatis.q.64.art.3.pri.par.
Passiones animæ quædam ad bonum,& quædam ad malum ordinantur.q.95.artic.2 pri.par.
Passiones animæ vt amor,gaudium, & tristitia : vnde passiones dicuntur. quæsti.20.art.1.ad 1.pri.par.
Passiones quædam Deo attribuimus, secundum effectum & non affectum.q.21 artic.3.pri par.
Passionum omnium animę transmutatio corporalis , quæ est in eis materialis,est proportionata motui appetitus qui est formalis.q.37.4.c p.127.& q.44.1.c.pag.130.pri.sec.par.
Passionum nomina cùm attribuuntur Deo , angel s & hominibus, secundum appetitum intellectuum,significant simplicem actum voluntatis absque passione.q. 22.3.3.pag.78.pri.se.par.
Passionum animæ obiecta se habent ad eas , tanquam formæ à quibus speciem recipiunt,ideò quicquid est causa obiecti , est causa passionis.q.43.1.c pag 129.pri.sec.par.
Passionum animæ causa dupliciter accipi potest, scilicet ex parte afficientis sui obiecti , & ex parte dispositionis materialis seu subiecti.quæstio.43.12.c.pag.129.& q. 45.3.c.pag.132.& quę. 46.5.c.pag.135.pri.sec.par.
Passionum animæ est duplex contrarietas,scilicet secundum contrarietatem obiectorum,scilicet boni & mali : & secundum accessum & recessum ab eodem termino:prima est in passionibus concupiscibilis, in passionibus autem irascibilis est vtraque.quæstione 23.1.o pag.80. & quæstione 40.4.c.pag.123.& quæstio.45.1.2 pag.132. pri.sec.par.
Passionum omnium animæ nomina dupliciter accipi possunt, scilicet absolutè & vt recedunt ab ordine rationis:primo modo sunt passiones secundo vitia.quæ.30.45.1.1.pag.131.& qu. 59.1.2 pag.175.pri.sec.par.
Passionum omnium animæ ordo.q.25.o pag 82.pri.sec.par.
Passionum animæ quædam sunt bonæ , & quædam malæ secundum speciem suam vt pertinent ad genus moris , non autem vt sunt in genere naturæ.q.24.4.o.pag.83.pri.sec.par.
Passionum concupiscibilis, quędam habent aliquid pertinens ad motum & quędam aliquid pertinens ad quietem:sed in passionibus irascibilis inuenitur aliquid solum,pertinens ad motum q 25.1.c.pag.85.pri.sec.par.
Passionibus Christi prius conformati oportet quod ad immortalitatem gloriæ in ipso inchoatam,& per ipsum nobis acquisitam perueniamus.q 85.5.2.pag.276. pri.sec.par.
Pastor vultum non uentem extra confessionem sui pecoris debet diligenter agnoscere. quodli.1.q 6.art.12. addi.ad ter.par.
Pater dicitur principium totius deitatis:vel quia eam generando vel spirando communicat:vel quia omnibus diuinis personis est principium.q 39.4.tic.1.ad 3.pri.par.
Pater & filius rectius duo spirantes,quàm duo spiratores dicuntur.quæst.36.art.4.ad 2.pri.par.
Pater & filius sunt vna sapientia: sed non quam genuit pater, qu. 39.art.7.ad 3.pri. par.
Pater & filius sunt vnum principium,sed qualiter.quæst. 36.artic. 4.ad 4.& 5.pri.par.
Pater generando filium flante distinctione totam naturam filio communicauit.q.41.art.3.pri.par.
Pater genuit filium voluntate comitante,& non vt dicit habitudinem principij.q.41.art.2.pri par.
Pater omnis creaturæ Deus multipliciter dicitur.quæstione.33. art.3.pri.par.
Pater quare dicitur noster: & spiritus dicitur noster: & filius non dicitur noster.q.39.art.1.ad 1.pri.par.
Pater debet filio non solum educationem,sed etiam disciplinam. quodli.1.q.5.art.9.addi.ad ter. par.
Pater eodem verbo dicit se & creaturã quia quicquid pater scit totum vnico suo verbo dicit.quodlibet.4.quæstione 4.artic.6. addi.ad ter.par.
Pater in generatione animalium semper est agens, materia verò à matre ministrata est sicut patiens.quodli.5.quæstio.5.arti.8. addi.ad ter. par.
Pater quomodo non potest cogere filium ad matrimonium per præceptum.q.47.art.6.addi.ad ter.par.
Pater est principium generationis, esse educationis & doctrinæ filii .q.100.5.4.pag.316.pri.sec.par.
Pater est proprium nomen personæ patris , non genitor.q.66.5. 7.pag.304.ter.par.
Pater naturaliter plus diligit filium secundum rationem coniunctionis ad seipsum sed secundum rationem eminentioris boni filius plus naturaliter diligit patrem.q.26.artic.7.2. pagi. 103. sec sec.par.
Patrem filium & spiritum sanctum quare dicimus vnum Deum, Socratem,Platonem,& Ciceronem tres homines: & non vnũ hominem.q.39.art.3.pri.par.
Patrem generare filium est necessarium non sicut per causam cogentem vel finalem,sed absolute quo non potest non esse.q. 41.ar.2.ad 5.pri.par.
Paternitas conuenit viuentibus,præcipuè animalibus. qdæsti.32. 3.c.pag.166.ter.par.
Paternitas creat vel generat qualiter non conceditur.quæsti.32. artic.2.ad 2.pri.par.
Patiẽtia dicitur dupliciter habitus.s.& delectatio in actu eius primo modo est virtus,secundo modo est fructus.quæstio.130. art.1.3.pag.467.secunda sec.par.
Patientia est virtus conseruans bonum rationis contra triam q.136.art.1.pag.467.secund sec.par.
Patientia non est potissima virtus , sed est inferior omni virtute the logica & cardinali.quę. 50.ar.2.pa.467.sec.secun.par.
Ad patientiam pertinet longanimitas,& cõstantia inquantũ dilatio boni,quę est longanimitatis, & labor incourisus exequutione boni habent rationem mali contristantis. quæstione 136. arti.2.3.pag.471 sec.par.
Patientia est radix & custos virtutum solùm remouendo prohibens.q.136.art.2.3 pag.468.sec.secun.par.
Patientia vt virtus non potest haberi sine charitate & gratia.qu. 136.art.3.pag.469.sec.secun.par.
Patiẽtia est in concupiscibilis subiectiuè.quæst.136 ar.4.2.p.470. sec secun.par.
Patientia est pars fortitudinis & est perfectior & maior aliis virtutibus,nõ simpliciter,sed in hoc q extirpat tristitiã inordinatã,quæ est radix omnium peccatorum.q.66.4.2.p.201.pri.se.par.
Patientiæ actus in patria non est sustinere sicut est in via , sed est frui bonis acquisitis per eam.q.136.art.1.p.g.111.sec.sec.par.
Partocinium licet vendere & sustum consilium non autem verũ iudicium id est tententiam,nec verũ testimonium,quia ad hęc tenentur iudex & testis,non autem aduocatus vel iurisperitus ideò esset simonia in causa spirituali nõ autem in causa seculari.q.100.art.3.3.pag.115.secunda sec.par.
Parsificentia est vitium oppositum magnificentiæ & est circa magnos sumptus,& ideò est minus vitium quam sit liberalitas.q. 135.art.1.pag.465.sec.secun.par.
Paulus cum esset in progressu peccati,perfectè motũ est cor eius à Deo:& subito est gratia confortatus adhibita etiã exterius miraculosa protestatione:ideò eius conuersio tanquam miraculosa in ecclesia celebratur.quæstione.112.1.2.pagi 373.& q. 113.1.c.pag.381.pri.sec.par.
Paulus vere & nõ simulatorie reprehẽdit Petrũ,quia peccabat in hoc qp circa legalia obseruantiã,nimiã diligentiã adhibebat, ne scandalizaret Iudæ. 2.q.103.4.2.pag.339.pri sec.par.
Paulus.An Pauli anima in raptu fuerit separata à corpore , licet ꝓbabilius sit quod non.q.175.ar.6.p 618.sec.secun.par.
Paulus in raptu fuit beatus secundum actum,non autẽ secundũ habitum,& ideò simul tũc in eo nõ fuit actus fidei:fuit tamẽ simul in eo fides habitus.q.175.ar.3.3.pag 616.sec secun.par.
Paulus post raptũ fuit memor eorũ quæ viderat in diuina essentia per species relictas ex hoc.q.175.art 4.3.pa.617.sec.secun.par.
Paulus in sua conuersione vidit Christum corporaliter,quæstio. 57.6.3.pag.665 ter.par.
Paulus vidit essentiam Dei,lumine gloriæ se habente per modũ passionis transeuntis.q.175.c.pag 213.ter.par.
Pauli epistolæ & psalmi Dauid frequentantur in ecclesia. q.33. 4.c.pag.410.ter par.
Pauper tenetur decimas soluere sacerdoti, licet sit diues.q.87.ar. 2.3 pag.304 sec.secun.par.
Paupẽrem vitam Christus elegit in hoc mundo.quæst.40.artic. 3.o.pag 198.ter.par.
Pauperes habentes simul sufficiens prandium tenentur ieiunare: non autem si paulatim.q.147.ar.4.4.p.406.sec.secun.par.
Paupertas voluntaria non est perfectio,sed instrumentum eius. q.184.ar.3.3.o.639 se.secun.par.
Pauperras voluntaria est efficax exercitium perueniendi ad perfectionem charitatis.q.186.art.3.4 pag.658.sec.secun.par.
Pauperras voluntaria cõmendatur.q.40.3.o.p.198 ter.par.
Pauperras voluntaria quid sit.q.40.3.3.pag.199.ter.par.
Pax vera est tantum in bonis & bonorum,apparens autem est in malis.q.29.ar.2.3.pag.113 secunda sec.par.
Pax perfecta est tantum in beatis,imperfecta autem est in viatoribus.q.29.art.1.4.pag.ead secunda sec.par.
Par non est virtus sed effectus virtutis,scilicet charitatis.quę.29. art.34.pag.ead.se.sec.par.
Pax vera non est in nobis sine gratia gratum faciente. quæstio. 29.art.3.1.pag.ead sec secun.par.
Pax est opus iustitiæ indirectè.q.29 ar.3.3.pag.ead.sec. secũ par.
Pax connumeratur inter beatitudines quæ sunt actus virtutis perfectę:& inter fructus,quia est quęddam finale bonum spirituale habens

tualem habens dulcedinem.q.29.art.4.1.p.113.sec.se cun.par.
Pax includit concordiam addens vnionem eiusdem appetentis vltra vnionem diuersorum appetentium quam dicit concordia.q.29.artic.1.pag.105.sec.secun.par.
Pax totius mundi facta est à Christo in ortu suo. q.35.artic.8.ad 1.pag.573.ter.parte.
Pax.ver.Episcopus.ter.par.
Pax est perfectio gaudij quantum ad duo.s.quantũ ad quietem ab exterioribus conturbantibus.& quantum ad sedationẽ desiderij fluctuantis.q.70.3.c.pag.215.pri.sec.par.
Pax & tranquilitas ordinis maxime in voluntate.quæst.29.artic. 1.pag.112.sec.secun.par.
De pacis ratione est duplex vnio: scilicet diuersorum appetentiũ & appetitiuum eiusdem appetentis & respectu eiusdem appetibilis.q.29.artic.1.pag.105.sec.secun.par.
Pacem omnia appetunt.q.29.art.1.pag.105.sec.secun.par.
Peccauit Eua grauius quam Adam. q.163,art.4.pa.582.se.sec.par.
Peccauit Adam principaliter apprehendo similitudinem Dei quãtum ad scientiam boni & mali,secundariò quantùm ad potestatem operandi secundum propriam virtutem ac beatitudinem consequendam.q.163.art.1.pag.581.sec.secun.par.
Peccare cum proposito perseuerandi in peccato cum spe veniæ, dicitur præsumptio,nõ autem si sic cum proposito pœnitendi, sed alleuiatur.q.25.artic.1.ad 3.pag.73.sec.secun.par.
Peccare ex inclinatione habitus propriè non est peccare in spiritum sanctum, nisi ampliando vocabula. quæst.14.artic.4.pag. 56.sec.secun.par.
Peccare nihil aliud est quam recedere à bono,quod conuenit alicui secundum suam naturam.q.109.2.2.8.c.pag.538.pri.se.par.
Peccare in spiritum sanctum quomodo est in remissibili.quod.2. q.8.artic.11.addit.ad 3.par.
Peccare est declinare à rectitudine actus quam quis debet habere.q 67.artic.1 pri.par.
Peccare est deficere à perfecta actione.q.25.art.3.ad 2.pri.par.
Peccandi necessitate diabolus nõ potest inducere : potest tamen inducere ex necessitate actum qui de suo genere est peccatum q.80.3.o.pag 156.pri.sec.par.
Peccans venialiter inhæret bono temporali,nõ vt fruens, sed vt vtens.q.88.1.2.pag.278.pri.sec.par.
Peccantes auertuntur ab eo in quo verè inuenitur ratio vltimi finis:non autem ab ipsa vltimi finis intentione quã quærunt falso in alijs rebus.q.1.7.1.pag.6.& q 89.1.3.pag.282.pri.sec.par.
Peccatum in spiritum sanctum quid. quod.2.quæstio.8.artic.15. addit.ad 3.partem.
Peccatum infectum aliorum,vt hæresis & fornicatio:vel cedens in damnum aliorum vt furtum & homicidium , debet denuntiari sine admonitione.q 33.art.2.pag.115.sec.secun.par.
Peccatum carnale dupliciter dicitur.q.15.art.3.addit.ad 3 par.
Peccatum dupliciter potest esse occultum. quodli.4.q.8.artic.12. addit.ad 3.partem.
Peccatum vere occultum , subditus scienti non tenetur obedire prælato præcipienti reuelare. quodl.4.q.8.art.12 addi.ad 1.par.
Peccatum est cõtra naturalem inclinationem.q.63.art 9.pri.par.
Peccatum mortale in actu liberi arbitrij dupliciter esse cõtingit. q.63.art.1.ad 4.pri par.
Peccatum Adæ fuit grauius nostris secundum circunstantiam personæ,non autem secundum speciem.quæst.163.artic.3.pag. 581.sec.secun.par.
Peccatum dicitur veniale tripliciter,scilicet ex genere,ex causa,ex euentu.q.10.art.1.addit. ad 3.par.
Peccatum plenius non remittitur nisi per absolutionem sacerdotis aliquando per votum virtute clauium. quod.4.q.7.artic.10. addit.ad 3.partem.
Peccatum mortale consistit in aduersione à Deo. quod.1.quę.11. artic.2.addit.ad 3.par.
Peccatum non transfert in aliam speciem dignitas personæ , nisi ratione inobedientiæ vel voti.q.89.c.pag.283.pri.sec.par.
Peccatum originale non contraheret aliquis si formaretur virtute diuina ex carne humana.q.81.4.o.pag.259.pri.se.par.
Peccatum contra naturam est leuius idololatria,sed ponitur cõueniens pœna eius,quia est manifestius. quæst.94.arti.3.ad 3. pag.342.sec secun.par.
Peccatum grauius secundum genus est minus graue secundum circunstantias.q.10.artic 3.pag.18.sec.secun.par.
Peccatum ex malitia,id est,ex electione mali dicitur peccatum in spiritum sanctum.sed ex ignorantia in filium & ex infirmitate vel passione in patrem.q.14.art.1.pag.53 sec.secun.par.
Peccatum non omne ex malitia est peccatum in spiritum sanctũ, sed tantùm malitia quæ est cum contẽptu impedientium peccatum.q.14.art 1.pag.ead sec.secun.par.
Peccatum in spiritum sanctum est generale ratione habitus, sed est speciale ratione contemptus.q.14.art.1.3.pag.53.se.sec.par.
Peccatum in spiritum sanctum est irremissibile, exponitur tripliciter à doctoribus.q.14.arti.3.pag.51 sec.secun.par.
Peccatum in spiritum sanctum est desperatum ex parte peccãtis, non autem ex parte Dei.q.14.artic.3.ad 1.pag.55.se.sec.par.
Peccatum quod quis non habet , nullatenus confiteri licet. q. 6. artic.4.addit.ad 3.par.
Peccatum originale contrahitur & traducitur ad omnes homines.quod.6.q.9.artic.15.addit.ad 3.par.
Peccatum originale abolitur per gratiam Christi in baptismo,remanet tamen quantum ad corruptionem fomitis in carne. quod.6.q.9.artic 15.addit.ad 3.par.
Peccatum omne actuale per contritionem remitti oportet.qu.2. artic.3.addit.ad 3.par.
Peccatum originale traducitur per traduricnem seminis. quodli. 12.q.21.artic 34.
Peccatum originale non attingit personam.ibid.
Peccatum ex parte actus est aliqua natura.quodli.1.q.9.articu.17. addit.ad 3.partem.
Peccatũ est actus obliquus.recedens seu deuians'ab ordine debitifinis,cõtra regulam naturæ,rationis vel legis æternæ.q.21.1.o. 2.pa.74.& q.6.c.1.3.pa.120.& q.72.1.c.2.pa.221.pri.sec.par.
Peccatum non est pura priuatio. q.72.1.2.pag.221.& quæst.75.1. c.2.pag.238.pri.secun.par.
Peccatum est dictum vel factum,vel concupitũ contra legem æternam.q.71.6.o.pag.220.& q.76.2.1.pag.238.pri.sec.par.
Et omne peccatum est malum,quia prohibitum iure naturali,nõ autem iure positiuo.q.61.6.4 pag.120.pri sec.par.
Peccatum est contra naturam. qu.6.4.3. pag.25.& q.71.2.o.pag. 217.& q.94.1.2.1.pag.296 pri.sec. par.
Peccatum est contra tres ordines , ideò triplici pœna punitur.q. 72.4.o pag.223.& q.87.1.c.3.3.c pag.272.pri.sec.par.
Peccatum est voluntarium: qu.71.5.6.6.c.2 pag.219. & 220.& 76. 3.c.2.pag.242.& q 80.1.c.pag.255.pri.sec.par.
Peccatum triplex,scilicet contra Deum, proximum,& seipsum.q. 72.4.o.pag.223.pri.sec.par.
Peccatum duplex,scilicet actuale , & quasi naturale. quæst.8.5.1. pag.66.ter.parte.
Peccatum non semper est ex contemptu . & tamen in omni peccato contemnitur Deus in præceptis suis.quæstio.88.4.c.pag. 414.tertia parte.
Peccatum speciem recipit ex intentione peccantis.quæst.88.4.c. pag.414.ter.parte.
Peccatum cordis,oris,& operis,sunt tres species, sed huiusmodi peccati,quod est in corde,ore,& opere,simul sunt partes quasi integrales.q.90.2.1.pag.416.ter par.
Peccatum singularis personę non nocet nisi sibi.q.10.artic.4.ad 1.pag.123.ter.par.
Peccatum transit actu & manet reatu.q.62.2.2.pag.281.ter.par.
Peccatum triplex est q.80.5.c.pag.287.ter.par.
Peccatum veniale quousque remitti non potest.q.87. art.2.ad 2. pag.411.ter.parte.
Peccatum originale naturæ est,sed actuale personæ. quæstio.8.5. 3.pag.66.ter.parte.
Peccatum originale quomodò sit voluntarium.quæstion.84.2.3. pag.404.ter.parte.
Peccatum originale contrahitur in infusione animæ rationalis. q.17.art.1.ad 3.pag.143.ter.par.
Et traducitur ad omnes qui fuerunt in Adam , secundum rationem seminalem,non autem ad alios. quæst.5.1.2.pag.93.& q. 31.8.o pag.173.ibid.
Et sibi obnoxia fuit caro Christi in antiquis patribus.ibid.
Et trahitur à patre,non à matre.q.80.art.2.ad 4.pag.328.ibi.
Nec potest esse in aliquo cũ veniali sine mortali.q.90.4.3.p.426
Et per ipsum,persona primò infecit naturam , sed in alijs hominibus est econuerso. q.8.5.1.pa.66.& q.69.3.3.pa.296.ter.par.
Peccatum originale est minus voluntarium quocunque peccato actuali,& respectu naturæ est grauius veniali,sed respectu personæ est econuerso.q.14.art.2.ad 2.pag.80.ter.par.
Peccatum veniale nullam propriè maculam causat in anima,nec contrariatur habitui charitatis , sed feruori eius:ideò impedit actus virtutum.q 87.1.c.& art 2.c ad 2.pag.411.ter.par.
Et potest esse in solo habente viam liberi arbitrij. quæst.87.arti. 2.c.pag.410.ter.par.
Et ipse homo potest quandoque carere in hac vita, sed non diu. q.79.art.4 ad 2.pag.282.ter.par.
Et ante baptismum esse non potest sine mortali. q.90.artic.4.ad 3.pag.426.ter.parte.
Peccatum veniale potest remitti sine alio veniali ; nõ autem sine quolibet mortali.q.87.4.o.pag.412.ter.par.
Et eius remissio causatur tripliciter.q.87.3.o.pag.410.ter.par.
Et omnia venialia deleri possunt vno actu charitatis,sine actuali eorum cogitatione.q.87.1.o.pag.411.ter.par.
Peccatum veniale potest remitti sine sacramento pœnitentiæ,nõ autem sine aliquali actu virtutis.q.87.1.o.pag.411.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Peccatum mortale auertit mentem à Deo, venale verò retardat affectum in Deum. q.87.art.1.ad 2.c.pag.cad.& par.
Et ipsũ mortali adhærens si ad baptismum accedis, fictus accedit. q.69.art 3.pag.325.ter.par.
Et per iustum mortificamur opera prius in charitate facta. qu.89. art.4.o.pag.414.ter.par.
Peccatum mortale potest remitti sine sacramento pœnitentiæ, non autẽ sine virtute pœnitentiæ. quæstio.89.articu.1.o.pag. 409.ter.partte.
Peccatum venum mortale non potest remitti sine alijs. q.86.arti. 3.o.pag.4 9.ter.par.
Peccatum.ver.Adam,Passio,Pœnitentia,Redeunt,Remissio.Sacramentum ter.parte.
Peccatum Adæ fuit superbia.q.163.art.1.pag.580.sec.secun.par.
Peccatum Adæ habuit multas deformitates: puta superbiam, inobedientiam, gulam, & alia huiusmodi. quæstio.163.arti.1.pag. cad.sec.secun.partis.
Peccatum duplex.scilicet spirituale, quod perficitur in delectatione animali,& carnale, quod perficitur in delectatione naturali,id est,in ipso tactu corporali. q.72.1.o.pag.222.& q.73.5.c. pag.229.pri.sec.par.
Peccatum habet substantiam actus quasi materiale, & rationem mali,id est,inordinationem eius.quasi formale.quę.71.6.pag. 220.& q.72.1.3.c.pag.221.pri.sec.par.
Peccatum duo continet.i.actum culpæ, & maculam sequentem. q.87.6.c.pag.176.pri sec.par.
Peccatum mortale & venale, differunt in infinitũ, ex parte auersionis, non autem ex parte conuersionis. q.72.5.1.pag.214.& q.87.5.1.pag.175.pri.sec.par.
Peccatum est in voluntate sicut in subiecto. quæstio.74.1.o.pag. 212.pri.secun.par.
Peccatum est in voluntate vt in causa.q.72,1.2.pag.211.& q.73.7. c.pag.230.& quæst.75.3.c.pag.239.& quæstio.80.2.c.pag.255. pri.secundæ partis
Peccatum non est in voluntate, nisi cum ignorãtia rationis.q.58. 2.c.pag.171.& q.77.2.c.pag.246.pri.sec.par.
Peccatum essentialiter consistit in actu liberi arbitrij. quę.77.6.c. pag.247.pri.secun.par.
Peccatum est in ratione dupliciter. s. quando errat circa id quod põt & debet scire,& quando inordinatos actus inferiorũ virtũ vel imperat,vel etiã post deliberationem non coercet. q.74.5. o.pag.231.& q.90.4.2.3.pag.119.pri.sec.par.
Peccatum mortale & venale possunt esse in ratione dupliciter. s. secundum se,& secundum quod dirigit vires inferiores. q.74. 7.ști.o.pag.237.pri.sec.par.
Peccatum motoriæ delectationis est in ratione p duliciter.s.imperando illicitas passiones interiores: & non reprimendo eas.q. 74.6.o.pag.235.pri.sec par.
Peccatum consensus in actum, est tãtùm in ratione superiori,sed consensus in delectationem in ratione inferiori, & potest esse in superiori.q.74.7.o.8.1.pag.235.pri.sec.par.
Peccatum potest esse in sensualitate subiectiue.quæst.74.3.o.pa. 233.pri.secun.partis.
Peccatum veniale potest esse in sensualitate,non autem mortale. q.74.3.3.4.pag.cad.& q.89.5.c pa.284.pri.sec.par.
Peccatum non debetur actui nutritiuæ,vel generatiuæ potentiæ, sed actibus sensitiuę ordinatis ad actus generatiuæ & nutritiuæ.q.17.8.3.pag.56.pri.sec.par.
Peccatum actuale non potest esse in nutritiua vel alijs interioribus membris,quę non sunt nata,moueri à voluntate,sed bene infecto naturæ.q.83.1.c.4.1.pag.263,pri.sec.par.
Peccatum ex parte actus habet causam per se, sed ex parte inordinationis habet causam per accidens.q.75.1.o.3.4.c.pag.238. & q.77.4.o.pag.247.pri.sec.par.
Peccatum quodlibet mortale, & veniale, homo secundum statũ naturæ integræ vitare poterat: sed secundum statum naturæ corruptæ singula venialia, non autem omnia, & existens in mortali singula mortalia,sed non diu vitare potest.quæst.109. 8.o.pag.363.pri.secun.par.
Peccatum originale non potest inclinare per se ad contraria peccata,sed indirectè & per accidens. quæstio.82.1.3.2.2.pag.261. pri.secundæ partis.
Peccamm contingit ex defectu scientiæ,in vniuersali vel partieulari,in habitu vel in actu,ex intẽtione vel occupatione, vel infirmitate vel passione.q.77.4.c.pag.246.pri.sec.par.
Peccatum per se loquendo,non est pœna peccati:sed tantùm per accidens,& hoc tripliciter.q.87.1.o.pag.172.pri.sec.par.
Peccatum facit hominem esse reum pœnę,quod est malum. quę. 1.pag cad.& par.
Peccatum vnum est causa alterius peccati,secundum quatuor genera causarum.quæstio.75.4.o.pag.240.& quæstio.84.o.pag. 119.pri.secun.par.
Peccatum quãdoque ordinatur ad bonum hominis, quia homo fit humilior & cautior ex peccato suo & aliorum. quæ.87.2.1. pag.272.pri.secun.par.
Peccatum non potest effectiuè nocere Deo,quo ad eius substantiam:sed bene quo ad ea quæ Dei sunt. q.47.1.1.pag.138.& q. 73.82 pag.231.pri secun.par.
Peccatum transit actu,& remanet reatu.q.109.7.c.pag.361.& q. 113.2.3.pag.376.pri.sec.par.
Peccatum natum est aggrauari per circunstantiam tripliciter.q. 73.7 o.pag.230.pri.secun.par.
Peccatum contra Deum est grauissimum. quæst.73.8.2.pag.231. pri.secundæ partis.
Peccatum maximum principaliter & directè opponitur maximè virtuti. cui extensiuè ex parte effectus opponitur minimum peccatum.q.73.4.o.pag.228.pri.secun.par.
Peccatum est tanto grauius, quanto voluntas est maior, vel finis peior:in alijs autem causis peccati est oppositum. quæ.73.6.o. pag.229.pri.secun.par.
Peccatum contra personas quibus homo est magis, debitor est grauis.q.100.6.c.pag.316.pri.secun.par.
Peccatum operis est grauius, quàm oris:& oris, quàm cordis. q. 100.6.c.pag.cad.& par.
Peccatum est grauius nocumẽtum sibi inferre quam alteri,in his quæ non subduntur voluntati, sicut sunt naturalia & spiritualia bona:sed in his quæ subduntur voluntati,habet minus de peccato.73.9.2.pag 231.pri.sec.par.
Peccatum directè aggrauat nocumentum intẽtum vel præuisum vel per se consequens peccatum.non autem si per accidens cõsequatur,sed imputatur homini ad pœnam, si dabat operam rei dicticæ, propter negligentiam considerandi. q.73.8.o.pag. 230.pri.secun.par.
Peccatum aggrauatur ex conditione personæ in quam peccatur. q.73.9.o.pag.231.pri.sec.par.
Peccatum ex surreptione prouenieus minus imputatur ei qui est maior in virtute:sed peccatum ex deliberatione magis imputatur.q.73.10.o.pag.132.& q.89.3.5.c.pag.283.& quę.102.3.ti. pag.326.pri.secun.par.
Peccatum fuit grauius post legis veteris prohibitionem. q.98.1. 2.pag.307.pri.secun.par.
Peccatum post acceptam gratiam noui testamẽti maiori pœna est dignum.q.106.2.2.pag.348.pri.sec.par.
Peccatum originale est habitus. i.languor naturæ.i.inordinata dispositio ex dissolutione harmoniæ originalis iustitiæ. q.82. 1.o.pag.260.pri.secun.par.
Peccatum originale non est priuatio pura:sed est habitus corruptus:quia habet priuationem originalis iustitiæ,& inordinatã dispositionem partium animæ.q.82.1.1.pag.261.pri.sec.par.
Peccatum originale potest esse habitus, non autem peccatum actuale.q.82.1.2.pag cad.& par.
Peccatum originale vocatur peccatum naturæ: sed peccatum actuale vocatur peccatum humanũ.q.81.1.c.pag.257.pri.se.par.
Peccatum originale naturaliter est concupiscentia, formaliter verò est priuatio originalis iustitiæ. quæstio.82.3.o.pag. 262. pri.secun.par.
Peccatum originale est multiplex virtute. quæst. 82.1.1.pag.261. pri.secundæ partis.
Et in vno homine est vnum numero, in diuersis autem est vnum specie & proportione.q.82.1.o.pag.cad & par.
Et est æqualiter in omnibus.q.82.4.o.pag.262.pri.sec.par.
Et prius est in essentia animæ quàm in potentijs. quæst.83.2.o.3. c.pag.263.pri.secun.par.
Et fuit in Adam vt in causa principali, in semine vt in causa instrumentali,in anima vt in subiecto, & in carne non vt culpa, sed vt pœna.q.83.1.o.pag.cad.& par.
Et prius est ordine naturæ in anima, quàm in carne, sed ordine generationis est econuersò. q.83.2.2.3.1.pag.284.pri.sec.par.
Et contrahitur per infusionem animæ. quæstion.83.1.4.pag.263. pri.secundæ partis.
Et prius inficit voluntatem, quàm alias potentias. quæ.83.3.o.4. 1.pag.264.pri.secun.par.
Et per ipsum omnes potentiæ animæ sunt infectæ: sed specialiter generatiua, concupiscibilis, & sensus tactus. quæst.83.4.o. pag.cad.& parte.
Et traducitur ad omnes homines ex Adam secundum seminalem rationem descendentes.quæst.81.o.pag.257.& quæst.83.4.o. pag.264.pri.secun.par.
Peccatum primi hominis originaliter transire in posteros tenendum est secundum fidem catholicam:contrariũ autem est hæresis Pelagianę.q.81.1.c.pag.257.pri.sec.par.
Et secundum fidem catholicam firmiter est tenendum quod omnes homines præter Christum ex Adam deriuati peccatum originale contrahunt,alioquin non omnes indigerent redemptione quæ est per Christum,quod est erroneum.quæst.81.3.c. pag.259.pri.secun.par.

Pec-

Peccatum originale non potest esse in aliquo cum veniali absque mortali.q.89.6.o.pag.285.pri.sec par.
Et eius infectio nullo modo caustur à Deo:sed ex solo peccato primi parentis per carnalem generationem. quæst.83.1.4.pag. 263.pri.secun.partis.
Et eius causa est tantùm vna.s.priuatio originalis iustitiæ.q.81. 2.c.pag.161 pri.secun.par.
Et libido habitualis quæ in omnibus est æqualis est causa peccati originalis, non autem libido actualis. quæstio.82.4.3.pag. 261.pri.secun.partis.
Peccatum originale corrumpit naturã quantũ ad id quod est naturæ:sed peccatum actuale Adæ. vel aliorũ solum quantum ad id quod personæ est.q.81.1.c 3.pag. 88.pri.secun.par.
Peccatum originale per gratiam baptismi transit reatu,sed remanet actu quantum ad fomitem. quæst 74.3.1 pag.233.& q.8..3. 2.pag.259.pri.secun.par.
Peccatum originale. vide Baptismus.pri.sec.par.
Peccatum veniale dicitur tripliciter.s.ex causa. ex euentu & ex genere.q.77.8.1.pag.249 & q 88.1.o.pag.278.pri.sec par.
Peccatum dicitur veniale ex causa quia diminuit culpam: vt cum fit ex infirmitate vel ignorantia. q.77.8.1.pag. 249.& q.88.1.c.pag.279.pri.sec.par.
Peccatum veniale dicitur peccatum secundum rationem imperfectionee est contra legem,sed præter legem. quæstio.88..1. pag.278.pri.secun.par.
Et in nobis contingit vel propter imperfectionem actus,vel propter inordinationem circa ea quæ sunt ad finem vtrumque autem propter defectum ordinis. q.72.5.c.pag.325. & q.87.5.o. pag.275.& q 87.1.c.pag.278.pri.sec.par.
Peccatum veniale proprie non causat maculã in anima, sed impedit actus virtutum.q.89.1.o.pag.282.pri sec.par.
Et in statu naturæ corruptæ non potest homo abstinere ab omni veniali.q.109.8.c.pag.363.pri.sec par.
Peccatum veniale comparatur ægritudini, mortale verò morti. q.72.5.pag 221.pri.sec.par.
Peccatum veniale ex genere nõ disponit primò & per se ad mortale,sed per quandam confidentiã & sicut remouens prohibẽs. q.74.4.3.pag.232.& q.88.3.o.4.c.pag.279.pri.sec.par.
Peccatum veniale non contrariatur rationibus æternis,sicut cõtrariatur actus peccati mortalis.q.74.9.o.pag.237.pri.sec.par.
Peccatum veniale & mortale differunt genere.q.88.2.o.pa.278.
Et tamen ex parte agentis propter imperfectionem actus nihil prohibet in eadem specie inueniri mortale & veniale.q.72.5.1. pag.214.& q.88.2.c.pag.279.pri.sec par.
Peccatum veniale ex genere potest fieri mortale ex intentione: non idem numero,nec multa venialia simul.qu.88. 4.o.6.c.3. pag.280.pri.secun.par.
Et consensus in veniale ex genere,est veniale:sed cõsensus deliberatus in veniale propter imperfectionem actus facit mortale. q.74.8.2.9.c.3.pag.236.& q.88.1.3.pag.281.pri.sec.par.
Peccatũ veniale per additionem deformitatis mortalis efficitur mortale:sed non econuersò: potest tamen mortale ex genere suo esse veniale per subtractionem deliberatæ rationis. q.88. 6.o.pag.281.pri secun.par.
Peccatum veniale & mortale differunt sicut reparabile & irreparabile per principium interitus.q.73.5.c.pag.229.& q.87.3.5.o. pag.273.& q.88.1.o.pag.277.pri.sec.par.
Peccatum veniale in statu innocentiæ non potuit esse ante mortale.q.89.1.o.pag.383.pri.sec.par.
Peccatum veniale non potest esse in aliquo cum originali absque mortali.q.89.6.o.pag.284.pri.sec.par.
Peccatũ veniale potest esse in ratione superiore dupliciter.scilicet quando consentit in veniale ex genere, vel quando habet subitum motum infidelitatis sine consensu. quæstio.74.9.10.o. pag.237.pri.sec.par.
Et circa proprium obiectum & si sit peccatum mortale ex genere,potest ratio superior peccare venialiter in subitis motibus, vel potest etiam mortaliter per deliberatum consensum.q.74. 9.10.c pag.cad.pri.sec.par.
Peccatum veniale non excludit habitualem ordinationem actus in gloriam Dei, sed solum actualem.quæstio.88.1.2.pag.278. pri.secundæ partis.
Peccatum veniale ex genere potest fieri mortale, inquantũ constituitur in eo finis, vel inquantum refertur ad mortale sicut ad finem q.88.3.4.c.pag.28 .pri.sec.par.
Peccatum mortale est omne quod sit propter mortale.q.88.2.4. 6.c.pag.279.pri.sec par.
Peccatum mortale non est nisi contra legem Dei.quæst.74.10.c. pag.237.pri.secun.par.
Nec est aliquam consulatur vel consuli possit ratio æterna.i.lex Dei.q.74.10.c.pag.cad.& par.
Peccatum mortale contrariatur charitati, non autem spei vel fidei.q.71.4.c.pag.218.pri.sec.par.
Peccatum quod auertit à Deo auferens charitatem, est mortale. q.87.1.c.pag.272.& q.88.2.c.pag.279.pri.sec.par.
Peccatum mortale cõtrariatur charitati, ideò per vnum mortale exclusa charitate excluduntur per consequens omnes virtutes inquantùm virtutes,sed non inquantùm habitus. q.63.2.2 pa. 188.q.65.3.c.pag.196.& quæst.71.4.o.pag.218.& quæst.73.1.2. pag.227.pri.secun par.
Peccatum caret ordine ex parte auersionis,sed non ex parte conuersionis.q.84.3.2.pag.267.pri.sec.par.
Peccatum carnale plus habet de cõuersione:sed peccatũ spirituale plus habet de auersione.q.73.5.c.pag.229.pri.sec.par.
Peccatum est ignorantia proueniens potest reduci ad accidiam: sed peccatum ex bona intentione commissum videtur ad ignorantiam pertinere.q.84.4.5.pag.267.pri.secun.par.
Peccatum ex ignorantia vel passione vel infirmitate totaliter tollitur vel in parte.quæst.47.2.c.pag.138.& quæ.88.2.c.pag.279. pri.secundę partis.
Peccatũ ex certa malitia vel industria est ex inordinatione voluntatis plus amantis minus bonum.q.78.1.o.pag.250.pri.se.par.
Peccatum ex passione est mortale cum procedit ad actum peccati vel ad consensum deliberatum, si ratio non excludat passionem diuertendo vel impediendo. quæstio.77.7.8.o.pagin. 249.pri.secun.par.
Peccatum.vide Adam,Baptismus,Charitas,Deus,Effectus,Gratia,Malitia,Pœna pri.sec.par.
Peccati diuisio in veniale & mortale non generis in species, sed analogi in ea de quibus prædicatur secundum prius & posterius.q.88.1.1.3.1.pag.278.pri.sec par
Peccati distinctio in peccatum cõtra Deum,proximũ & seipsum, est secundum diuersas peccatorum species, quia est secundum obiecta.q.72.4.o pag 223.pri.sec.par.
Peccati differentia secũdum veniale & mortale vel secundũ alios reatus non constituit diuersitatem speciei.q.72.5.o.pag.223.& q.88.1.2.o.pag.278.pri.sec.par.
Peccati subiectum potest esse omnis potẽtia quæ potest moueri ad suos actus vel ab eis reprimi per voluntatem,etiãs tamen est in voluntate. quæst.74.2.o.3.c.pag.235. & quæstio.83.1.c. pag.263.pri.secun par.
Peccati causa est voluntas per se quidẽ ex parte actus,sed per accidens ex parte inordinationis.q.73.1.o.pag.227.pri.sec.par.
Peccati primi causa non est malum sed bonum.s.voluntas cum absentia alterius boni.s.regulæ rationis vel legis diuinæ.q.85. 1.c.3.pag.267.pri.sec.par.
Peccati propria & per se causa est voluntas: aliæ verò causæ accipiuntur quasi extrinsecæ & remotæ. quæsti.73.6.c.pag.229. pri.secundæ partis.
Peccati nihil exterius est causa sufficiens:sed tantùm suadens vel mouens appetitum sensitiuum. qu.73.8.3.pag.231.& q.75.3.o. pag.239.& q.80.1.3.o.pag.255.pri.sec.par.
Peccati morbus per contrictionem extinguitur.quodl.1.q 6.art. 11.addit.ad 3.partem.
Peccati primi angeli pronitas vel motiuum ad peccandum causa fuit.q.63.artic 7.pri par.
Peccati gravitas duplex,scilicet ex parte peccati,& ex parte peccantis.q.10.art.5.c pag.387.ter.par.
Peccati causa interior duplex,scilicet proxima,id est, ratio & voluntas.& remota.id est, imaginatio & appetitus sensitiuus. q. 75.2.o.3.pag.239.pri.secun.par.
Peccati causa triplex.s.motuũ quod est bonũ apparens, defectus regulæ:& perficiens.q.75.2.3.c pag.cad & par.
Peccati causa est inordinatus amor sui.quæstio.77.4.o.pag.247. pri.secundæ partis.
Peccati causa duplex:amor boni temporalis,& timor mali. q.77. 4.c.3.pag.cad.& par.
Peccati causa per se est ex parte conuersionis ad cõmutabile bonum. q.75.1.c.pag.238.& q.77.4.c.6.1.2.pag. 247.& q.84.1. 1.pag.265.pri.secun.par.
Peccati effectus sunt priuatio modi speciei & ordinis vt sunt in bono virtutis & gratiæ,non autem in alijs. quæst.85.4.o.pag. 269.pri.secun.partis.
Peccati gravitas principaliter est ex obiecto seu fine.q.72.3,o.4. 3.c.pag.222.& q.74.9.c.pag.237.pri.sec.par.
Peccati gravitas magis attenditur ex parte aduersionis ab incõmutabili bono,ex qua procedit & in qua perficitur ratio culpæ.q.73.3.2.pag.228.& q.77.6.1.pag.248.pri.sec.par.
Peccati gravitas habet quatuor gradus.s.per passionẽ, ignorãtiã malitiam.& pertinaciam.q.101.1.o.pag.344.pri.sec.par.
Peccato publico pœna tẽporalis publica imponenda est,& publica merita publicè præmiari oportet. q.55.1.1.pag.155.ter par.
Peccato homo dupliciter obligatur,scilicet ad seruitutem diaboli,& ad reatum pœnæ.q.49.art.4.c.pag.132.ter.par.
Peccato sic priuatur debita cõmensuratio rationis vt non totaliter ordo rationis tollatur.q.73.2.c.pag.228.pri.sec.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Peccato tegēs est natura corrupta quò ad appetitum boniquam quò ad cognitionem veri.q.109.a.3.pag.358.pri.secun.par.
Peccato primi parentis quatuor sunt vulnera infixa toti humanæ naturæ ignorantia,malitia,infirmitas, concupiscentia: quæ etiam sunt ex aliis peccatis consequentia. quæstio.85.a. 0.5.c. pag.264.pri.secun.par.
Peccato homo incurrit triplex detrimentum, scilicet maculam, corruptionem naturalis boni,& reatum pœnæ.quæst.109.7.3. pag.362.pri secun.par.
Peccato veniali debetur pœna æterna si cum mortali inuenitur in damnato.q.87.5.3.pag.275.pri.sec.par.
Peccato mortali ex parte auersionis respõdet pœna damni quæ est infinita:ex parte autem conuersionis respondet pœna sensus quæ est finita.q.87.4.0.pag.274.pri.sec.par.
Peccato veniali non debetur pœna per se,sed per accidens. quo. 2.q.7.artic.14.addit.ad 3.par.
Peccata ratione solius intentionis excusantur per ludum,non autem peccata ex sua specie, sed reddunt ludum obscœnum & flagitiosum.q.168.art.3.ad 1.pag.591.sec.secun.par.
Peccata non omnia instinctu diaboli proueniunt:sed arbitrij voluntate.q.114.art.3.ad 2.pri par.
Peccata omnia sunt in dæmonibus secundum reatum: & non secundum affectum.q.63.art.2.pri.par.
Peccata venialia non esse necessarium vt quis sacerdoti confitea tur cum perpectoris rusionem & aquam benedictam remittantur.q.8.artic.3.addit.ad 3.par.
Peccata quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ secundũ suum genus sunt grauissima in genere peccatorum & grauiora præsentis quæ sunt contra præcepta secundę. quodli.5.q.10.artic. 20.addit.ad 3.partem.
Peccata mortalia oblita per confessionem generalem relaxari dicuntur cum impium sit dimidiam spectare veniam. quæst. artic.1.addit.ad 3.par.
Peccata dimittere conuenit Christo auctoritatiuè vt Deus,instrumentaliter verò secundum humanam naturam. q.16.art.11.ad 2.pag.109.ter.par.
Peccata possunt remitti à Deo, sine pœna. quæst.46.artic.2.ad 3. pag.217.ter.parte.
Peccata dimittit Deus per auctoritatẽ,sacerdos verò per ministerium.q.84.artic.3.ad 3.pag.404.ter.par.
Peccata omnia in hac vita sunt remissibilia. quæstio.86.1.2.3.pag. eadem & parte.
Peccatorum emundatio quomodò sit perfecta. quæst.22.artic.3. c.pag.121.ter.par.
Peccata celare tenetur in quolibet casu sacerdos, quæ sub sigillo confessionis nouit.q.11.artic 1.addit.ad 3.par.
Peccata propriè distinguuntur specie secundum obiecta,non autem ex parte inordinationis. q.72.1.0.2.c.3.4.0.5.1.8.c.pa.221. & q.73.3.c.1.4.c.pag.228.& q.79.2.3.pag.254.pri.sec.par.
Peccata non differunt specie secundum diuersas causas actiuas vel motiuas sed solum secundum diuersitatem causæ finalis.q. 72.3.0.pag.222.pri.secun.par.
Peccata sunt alia specie vbi occurrit aliud motiuum ad peccandum,quod motiuum est finis & obiectum.quæst.72.8.9.c.pag. 226.pri.secun.par.
Peccata differre secundum obiecta vel secundum fines in idem redit.q.72.1.1.pag.221.pri secun.par.
Pt in peccatis est duplex differentia.f.materialis quę attenditur secundum naturalem speciem actuum peccati,& formalis quę est secundum ordinem ad vnum finem proprium, quæst.72.6. c.pag.224.pri.secun.par.
Et quod in eis est per accidens.i. præter intentionem peccantis non dat speciem peccato.q.72.1.8.c.pag.221.pri.sec par.
Peccata cordis oris,& operis non distinguũtur secundũ diuersas species cõpletas,sed secundũ diuersos gradus eiusdem speciei. q.72.7.0.pag.221.& q.10 .5.6.c.pag.216.pri.secun.par.
Peccata non diuersificantur specie secundum diuersa præcepta legis:quia non habent speciem ex parte auersionis,sed ex parte cõuersionis.q.72.6.2.9.1.pa.224.& 75.1.c.pa.178.pri.se.par.
Peccata secundum superabundantiam & defectum differunt specie,& sunt adinuicem contraria propter diuersa motiua contraria.q.72.8.0.pag.225.pri.secun.par.
Peccata & vitia ex hoc in hominibus proueniunt quod sequuntur inclinationem naturæ sensitiuæ contra ordinem rationis. q.72.3.pag.222.pri.secun.par.
Peccata non sunt paria in grauitate.q.73.2.0.pag.228.pri.se.par.
Peccata spiritualia inquãtum huiusmodi sunt maioris culpæ quã carnalia.q.75.5.0.pag.229.pri.secun.par.
Peccata secundum illud quod perficit speciem eorum nullam adinuicem habent connexionem.q.73.1.0.pag.227.pri.se par.
Peccata ex parte cõuersionis distinguũtur: sed ex parte auersionis offendens in vno factus est omnium reus.i.incurrit omniũ peccatorum reatum.q.75.1.1.pag.238.pri.sec.par.
Peccata ex concupiscentia sunt turpiora quam peccata iræ.q.73. 3.pag.229.pri.sec.par.
Peccata intemperabilia sunt maximè exprobrabilia.quæst.73.3. 3.pag.ead.& par.
Peccatorum contrarietas est ex parte conuersionis,sed eorum cõuenientia & pœnæ reatus est ex parte auersionis.q.73.1.0 pag. 227.& q.113.2.3.pag.376.pri.secun par.
Peccatorum spes remissionis in confessione nobis est per Christum.q.10.artic.4.addit.ad 3.partem.
Peccatorum initium superbia.q.1.art.1.addit.ad 3.par.
Peccatorum veniam consequimur per charitatem. quæst.49.artic. 1.c.pag.230.ter.par.
Peccatorum mortalium remissio requirit singulorum detestationem actualem, venialium verò virtualem. quæst.87.artic.1.c. pag.405.ter.parte.
Peccator ad confessionem actualiter faciendam obligatur dupliciter.videlicet per accidens & per se.q.6.ar.1.addi.ad 3.par.
Peccator & debitor alicuius satisfactionis dupliciter.quodl.3.q. 13.artic 28.addit.ad 3.par.
Peccator quando dubitat de aliquo peccato an sit mortale tenetur illud confiteri dubitatione manente.quæst.6.artic.4.addit ad ter.partem.
Peccator dicitur dupliciter, scilicet propter peccatũ præterium,& propter propositum peccandi.q.43.4.c.pag.318.ter.par.
Peccator si peccatum mortale memoria teneat confessione specialis est opus vt erubescentia peccati esse offendatur.quæst. 0. artic.1 addit.ad 3.par.
Peccatores sunt bene consiliatiui ad aliquem finem malum,ad aliquod particulare bonum,non autem ad finem bonum totius vitæ.q.47.art.1 .ad 3.pag 171.sec.secun.par.
Peccatores sunt odio habendi ex peccato,diligendi ex charitate & natura.q.25.art.6.pag.90.sec.secun.par.
Peccatores diliguntur ex charitate, non vt velimus quæ ipsi volunt,sed vt ipsi velint quæ nos volumus. quæst.25.art.6.ad 4. pag.ead.sec.secun.par.
Peccatores amant seipsos secundum corruptionem exteriorit hominis, boni autem non sic se amant. quæst.25.artic.7.pag. ead.sec.secun.par.
Peccatores inquitum æstimant se bonos, sic aliquid participant de amore sui,nec tamen est vera dilectio sed apparens. qu.25. artic.7.ad 3.pag.81.sec.secun.par.
Peccatores in hac vita habent possibilitatem perueniendi ad beatitudinem æternam, quod non habent dæmones & damnati, ideò illi sunt ex charitate diligendi. quæstio.25.articu.11.ad 2. pag.98.sec.secun.par.
Peccatores tantùm ex diuino iure ad confessionem tenentur, ex vi tamen positiui iuris omnes Christi fideles ad eam semel saltem in anno tenentur.q.6.art.3.addit.ad 2.par.
Perdens virginitatem quam vouerat,tenetur facere quod potest, scilicet continere & pertinere si perdidit ex culpa sua, & similter in aliis.q 88.art.3.ad 2.pag.320.sec.secun.par.
Perditio hominis non est imputanda negligentiæ angeli custodientis.q.113.art..ad 3.pri.par.
Perfectio duplex.f.constituens essentiam rei, & concomitãs esse rei.q.4.2.1.c.pag.35 pri.sec.par.
Perfectio rei præcipuè consideratur in ordine ad suum finem. q. 55.1.c.pag.160.pri.sec.par.
Perfectio & imperfectio vt opponuntur, non possunt simul esse secundum eadem.q.67.3.c.5.2.pag.204.pri..sec par.
Perfectio hominis est vt contemptis temporalibus, spiritualibus inhæreat.q.99.6.c.pag.312 pri.sec.par.
Perfectio religionis integratur ex tribus votis.quæst.186.artic.7. pag.66 .sec.secun.par.
Per ingressum religionis homo totaliter se mancipat Dei obsequio.q.189.art.3.pag.684.sec.secun.par.
Perfectio charitatis triplex, scilicet ex parte diligibilis, diligentis,& per exclusionem repugnantis:prima conuenit soli Deo, secunda beatis,tertia viatoribus.quæstio.184.artic.2.pag.637. secun.secundę partis.
Perfectio charitatis ex parte diligentis triplex, scilicet secundum actum,studium,& habitum.q 184.art.2.pag.637.sec.sec.par.
Perfectio vitæ Christianæ simpliciter attenditur secundum charitatem,sed secundum quid secundum alias virtutes.quæ.184. artic.1.pag.637.sec.secun.par.
Perfectio vitę essentialiter consistit in præceptis,sed instrumentaliter in consilijs.q.184.art.3.pag.638.sec.secun.par.
Perfectio vitæ principaliter & per se consistit in interioribus,præcipuè in charitate,sed secundariò & per accidens in exterioribus vt in virginitate & paupertate,& hoc tripliciter.quæ.186. art.7.ad 1.pag.661.sec.secun.par.
Ad perfectionem tendere quilibet tenetur ex præcepto, non autem tenetur esse perfectus. quæstio.186. articu.2.ad 2.pag.657. secun.secundæ partis.

Perfe-

Perfectio rei creatæ est triplex.prima secundum,quod in suo esse constituitur, secunda vt ei aliqua superaddantur ad suam perfectam operationem,tertia, vt aliquid attingat sicut finem.q. 6.artic.1.pri.par.
Perfectio rei est duplex prima.f.forma totius. secunda operatio vel finis operationis, perfectio verò vltima vniuersi est perfecta sanctorum beatitudo.q.73.art.1.pri.par.
Perfectio rei non ex quacunque re ad quam inclinatur dependet sed solùm ex superiori.q.59 art.3.ad 2.pri.par.
Perfectio vniuersi inæqualitatem requirit esse in rebus: vt omnis perfectionis gradus impleatur: quarum rerum triplex est gradus.q.48.art.2.pri.par.
Perfectio triplex scilicet dispositionis, formæ, & finis. q.27.5.2. pag.247.ter.par.
Perfectio rei duplex,scilicet prima quæ consistit in forma ex qua speciem sortitur,& secunda quæ est operatio qua res finem attingit.q.29.2.c.pag.34.ter.par
Perfectio humanæ salutis consistit in charitate. quæstio.49.3.c. pag.218.ter.par.
Perfectio & status perfectionis quomodo differunt. quod.3.q 6. artic.17.addit.ad 3.par.
Perfectio dicitur tripliciter,secundum naturam,tempus & simpliciter.q.161.art.1.ad 4.pag.563.sec.secun.par.
Perfectionis gradus triplex.f.qui habetur sine motu, vno motu, & pluribus motibus.quæst 3.2.4.pag.10.& quæ.5.7.c.pag.22. par.secun. par.
Ad perfectionis statum requiritur obligatio perpetua ad seruitutem Dei cum aliqua solennitate.quæstio.184.artic.4.pag.639. secun.secundæ partis.
Perfectionis maioris est conservare puritatem inter pericula quã extra.quod.3.q.6.artic.17.addit.ad 3.par.
Perfectionis aliquid conuenit tripliciter,scilicet essentialiter vt obseruantia præceptorum charitatis:consequenter vt consilia,& instrumentaliter vt paupertas,continentia & huiusmodi.quæ. 184.art 3.pag.638.sec.secun.par.
Ad perfectionem virginitatis tria requiruntur quod.6.q.10.artic. 18.addit.ad 3.partem.
Perfectiones rerum perfectiori modo præexistunt in Deo quam in ipsis rebus.q.4.art.2 pri.par.
Perfectiones largiri rebus ad Dei bonitatem iustitiam,& misericordiam spectat.q.21.art 3.pri parte.
Perfectionibus diuersis creaturarum licet respondeat vnum simplex principium:ita diuersis conceptionibus intellectus correspondet vnum simplex fundamentum.q 13.art.4.pri.par.
Perfecta bonitas est in his quæ ad finem ordinantur si per se sufficiunt inducere ad finem,imperfectè autem si tantùm cooperari possunt ad finem ,sed non sufficiunt ad finem perducere. q.93.1.c.pag.3 .8.pri.secun.par.
Perfectus dicitur aliquis dupliciter. quodli.1. quæstio.7.artic.14. addit.ad 3.partem.
Perfectos vitos in inuitis personalibus decet omnia sufferre non autem debene sufferre Dei iniurias nec vsque ad auditum. quod.5.q.13.artic.26.addit.ad 3.par.
Perfectus aliquis quomodo dicitur.quodli.3.quæstio.8.artic.17. addit.ad 3.par.
Perfectus aliquis dicitur dupliciter,scilicet habendo perfectionẽ & statum eius.q.184.artic.1.pag.639.sec.secun par,
Perfectus in virtute non existens,indigne sumit officium prædicationis.3.41.1.1.ter.par.
Perfecti debent tolerare iniurias proprias secundum præparationem animi:non autem communes Dei,proximi, vel status.q. 108.art.1.ad 2.pag.518.sec secun.par.
Perfecti debent tenitere detractoribus suis. quæst.72.art.3.pag. 235.sec.secun.partis.
Perfecti viri dupliciter impugnari possunt. quod.5.q.13.artic.26. addit.ad 1.partem.
Perfecto adueniente non manet imperfectum quando est de ratione eius.q.4.art.4.ad 1.pag.22 sec.secun.par.
Perfecto adueniente nõ manet imperfectum.quãdo imperfectio est de ratione eius.q.67.4 c pag 204 pri.sec.par.
Perfecto adueniente,non manet imperfectum. quæst.9.3.1.pag. 201.tertia parte.
Perfectum & bonum dicũtur metaphoricè in malis:vt perfectus seu bonus latro.quæst.55.3.1.pag.161.& quæst.92.1.c.pag.291. 121.secun.par.
Perfectum dicitur dupliciter.f.simpliciter, & secundum tempus. q.98.2.1.pag.307.pri.secun.par.
Perfectum vnumquodque est inquantum est actu. quæstio.3.2.c. pag.10.pri.secun.partis.
Perfectum potest esse quod prius idem numero fuit imperfectum, quando imperfectio non est de ratione speciei. quæsti. 67.2.6.c pag.204.pri.secun.par.
Perfectum est prius imperfecto ordine naturæ & perfectionis, sed econuerso ordine temporis & generationis.quæst.1.5.3.& 6.c.pag.8.ter.par.
Perfectos viros in iniurijs personalibus decet omnia sufferre,nõ autem debene sufferre Dei iniurias nec vsque ad auditum. quod.5.q.13.artic.26.addit.ad 3.par.
Perfectis licet sua repetere vel non dare sicut etiam imperfectis. q.43.art.8.pag.157.sec.secun par.
Perfectius naturaliter ex parte agẽtis est prius,imperfectius verò ex parte materiæ.q.1.art.7.3.pag.9.sec.secun.par.
Perfectius intelligens rerum naturas plura diiudicat quàm qui minus perfecte.q.108.art.3.pri.par.
Perfectiora secundũ naturam numero vel magnitudine alia excedunt.q.50.art.3 pri.par.
Periculum est in mora quandoque.quæstio.69.6.c.pag.304.pri. secundæ partis.
Periculum si sit subitum non patiens tantam moram, vt ad superiorem recurri possit,ipsa necessitas dispensationem habet annexam:quia necessitas non subiacitur legi. quæst.96.6.c.pagead.& parte.
Periurium habet principaliter nomen & speciem à falsitate, secundariò à defectu iustitiæ, tertiò à defectu iudicij.quæst.98. artic.2.pag.317.sec.secun.par.
Periurium omne semper est peccatum contrarium religioni.qu. 98.artic.2.pag.315.sec.secun. par.
Periurium semper est peccatum mortale, licet ex ioco sit,vel ex lapsu linguæ si perpendit qui iurat. quæstio.98.artic.3.pag.317. secun.secundę partis.
Periurium est grauius peccatum quam homicidium.quodl.1.q.9. artic.18.addit.ad 3.par.
Periurus est qui iurat verum putans esse falsum, & qui iurat falsum quod putat esse verum. qu.98.artic.2.ad 3.pag.317.secun. secundę partis.
Periurium promissorium est infamiæ ipso iure assertorium,verò per sententiam tantùm.quæstione 98.articulo.2.ad 2.pag.319. sec.secun.par.
Permittit Deus multa mala fieri per malos angelos & homines: & quare non coluber.q.109.art.2 ad 2.pri.par.
Permissio.Lex humana dicitur aliqua permittere quasi ea approbans,sed quasi ea corrigere non potens. quæstio.93.3.3.pag. 293.pri secun.partis.
Permutatio vel transactio beneficij ecclesiastici sine licentia est simonia.q.100.artic.1.ad 5.pag.361.sec.secun.par.
Perplexus.Supposito errore rationis vel conscientiæ,ex necessitate sequitur malum in voluntate:nec tamen est homo perplexus quia potest ab errore recedere. quæstione.19.6.3.pag.65. pri.secun.partis.
Perplexus aliquis quomodò esse potest. quæstio.66.3.pag.234. tertia parte.
Per præpositio multipliciter suum casuale determinat.quæsti.56. artic 3.pri.parte.
Per se nota potest dici aliqua propositio dupliciter.vno modo secundum se & quò ad nos. Alio modo secundum se & non quò ad nos.q.2.artic.1.pri.parte.
Per se.In omnibus ea quæ non per se insunt reducũtur in aliquid quod per se inest.q.10.1.c.pag.37 pri.secun.par.
Per se notum dicitur aliquid dupliciter : vel quia per nihil in eius notitiam deuenitur:vel quia nõ est cognoscibile per accidens. q.87.artic.1.ad 1.pri.parte.
Perseuerantia est in ratione bene cõsiderata stabilis & perpetua manfio.q.137 artic.3.pag.474.sec.secun.par
Perseuerantia est virtus specialis habens speciale obiectum, scilicet opus laboriosum & tristabile diuturnitatis. q.137.artic.1. pag.472.sec.secun.par.
Perseuerantia vt est virtus moderatur aliquas passiones, scilicet timorem fugationis aut defectus propter diuturnitatem, non autem perseuerantia de qua loquitur philosophus.q.137.artic. 2.ad 2.pag.474.sec.secun.par.
Perseuerantia dicitur tripliciter. quæstio.137.artic.1.pag.472.sec. secundæ partis.
Perseuerantia vt est habitus mentis quo statur contra tristitias, & vt est propositum perseuerandi fuit in Adam,non autem vt est continuatio boni vsque in finem vitæ.quæ.137.artic.1.ad 2. pag.473.sec.secun.partis.
Perseuerantia est pars annexa fortitudini.quæst.137.artic.3.pag. 474.sec.secun.partis.
Perseuantia conuenit in materia cum temperantia, scilicet circa delectationes tactus,sed magis conuenit cum fortitudine, & principalius in modo inquantum firmat contra difficultatem diuturnitatis. quæstione 137.articu 2.ad primum.pagina 473. secun.secundæ partis.
Perseuerantia non est in appetitu sensitiuo,sed in ratione. qu.53. artic.1.ad 3.pag.187.sec.secun.par.
Perseuerãtia dicitur tripliciter. 1.habitus mentis quo homo firmi

Universidad de Deusto
Biblioteca

cer fiat contra tristitias, habitus quo homo habet propositum perseverandi in bono vsque ad finem, & continuatio boni eſ que ad finem vitæ primo & secundo modo eſt virtus infusa, nó autem tertio modo. q.109.10.c.pag.306.pri.sec.par.
Perseuerantia non eſt perfectio appetitiuæ virtutis sensitiuæ, sed rationalis partis. q.58.3.2.pag.172.pri.sec.par.
Perseuerantia à tristitijs non eſt virtus. q.58.3.2.pag.ead.& par.
Perseuerantia. vide Continentia, Donum pri.sec.par.
Perseuerantiæ proprium eſt persistere in bono vsque in finem ex propria intentione finis, sed hoc conuenit cuilibet virtuti in quantum eſt habitus. q.137.art.c.1.ad 3.pag.ead.sec.secun.par.
Persona dicitur aliquid Grammaticè: quod natura negatur. q.39. artic.1.arti parte.
Persona diuina ab æterno processit à principio. non tamen ab æterno processit in mundum. q.43.art.2.pri.par.
Persona & hypostasis addunt super essentiam principia individuantia. q.29.artic.4 ad 3.pri.par.
Persona in diuinis significat relationem per modum substantiæ. q.29.artic.4.pri.parte.
Persona non significat essentiam vel materiam, sed personalem proprietatem: ideò pluraliter prædicatur de patre & filio & spiritu sancto. q.39.artic.3.ad 4.pri par.
Persona eſt rationalis naturæ individua substantia. quæst.2.1.c. pag.11.ter.parte.
Persona quid dicatur. quæst.2.1.3.pag.12.& quæstio.16.12.2.pag. 109.ter.parte.
Persona quibus sit communicabilis. q.3.1.2. pag.26.ter.par.
Persona addit supra essentiam Dei secundum intellectum, quia essentia potest intelligi sine persona, non autem econuersò q. 3.art.3.0.pag.29.ter par.
Persona & essentia in diuinis sant idem re, & differunt ratione. q.16.5.pag 113.& q.17.1.c.& 3.pag.110.ter.par.
Persona filij Dei eſt suppositum naturæ humanæ. quæst.16.1.2.3. c.pag.100 ter.par.
Persona in Christo eſt tantùm vna. q.17.1.c.pag.110.ter.par.
Persona Christi secundum se eſt simplex. sed vt in duabus naturis subsistit, potest dici composita, licèt impropriè. quæst.2.4. 0.pag.24.ter.par.
Personæ vnitas requirit voluntatem esse completi & personalis. qu. 191.artic.4.pag.416.ter.par.
Personæ diuinæ conuenientiùs dicuntur vnius essentiæ, quàm vniuersæ naturæ. q.39 art.2.ad 3.pri.par.
Personæ diuinæ quare dicuntur suppositа, cùm nulla sit ibi suppositio. q.39.artic.1.ad 3 pri par.
Personæ diuinæ sunt tres, & non possunt esse plures: quia duæ tantùm sunt origines. q.32.art 3.pri.par.
Personæ nomen Deo non conuenit secundum nominis impositionem à quo imponitur, sed ad quod imponitur. quæstio.29. artic.3.ad 2.pri.par.
Personarum cognitio dupliciter eſt nobis necessaria. quæstio.32. artic.1.ad 3.vti parte
Personas esse plures quàm tres in diuinis non eſt possibile: quod quadruplicitèr ostenditur. q.41.art.6.pri.par.
Personis remotis & angelis existentibus Deus solus diceretur vel solitarius. q.31.artic.3.ad 1.pri.par.
Personis diuinis ex quatuor in creaturis consideratis fit appropriatio, re. virtute. vnitate, & habitudine. q.39.art.8.pri par.
Perspectiua. vide Astrologia. pri.sec.par
Petens decimas vbi non eſt consuetudo peccat. quæstio.87.art.1. ad 3.pag.302.sec.secun.par.
Pertinacia opponitur perseuerantiæ secundum excessum: mollities autem secundum defectum. quæstio.138.artic.1.pag.476. secun.secundæ partis.
Pertinacia Pertinax secundum Isidorum eſt qui tenet imprudenter suum propositum, quasi omnino tenax quæstio.138.articu. 2.pag.476.sec.secun.par.
Pertinax assimilatur incontinenti & molli, qui a nimis appetit a liquam delectationem & fugit tristitiam. quæstio.138.artic.2. ad 3.pag.476 sec.secun.par.
Pertinentia ad perfectionem intellectus beati. & eius naturalis desiderij. q.12.artic.8.ad 4.pri.par.
Pertinentia. vide Peccatum.pri.secun par.
Petrus peccauit mortaliter negando Christum. quod. 9.q.7.artic. 14.addit.ad 3.par.
Petrus negando Christum negauit fidem. ibid.
Petrus negando Christum commisit mendacium periurium blasphemiam & perseuerantiam in peccato. quodli.5.quæstio.7. artic.14.addit.ad 3. par.
Petro subiecti erant reliqui Apostoli. q.8.c.3.in opuſ.Caiet.
Petrus ver.Centurio. Festes.ter par.
Pharisæi. vide Error, Iudæus. Præceptum.pri.sec.par.
Parentes non videntur esse debitores filij, à propter aliqua beneficia susceptа: sed potius econuerso. quæstio.100.5.4.pag.316. pri.secundæ partis.
Phasè celebrabatur primo mense propter beneficium præteritæ liberationis in Aegypto & propter futuram passionem Christi. quæstio.102.5.2. pag.325.& quæstio.102.4.10.5.2.pag.329. pri.secundæ partis.
Philotimia. id eſt, amor honoris eſt virtus circa honores absolutè, & eſt in concupiscibili. q.60.5.2.pag.180.pri.sec.par.
Pietas importat reuerentiam quam habemus ad patrem & ad patriam: & etiam cultus Dei pietas nominatur. quæstio.68.4. 2.pag.209.pri.secun.par.
Pietas. vide Donum.pri.secun.par.
Pietas à vulgo sumitur pro actibus misericordiæ: qui Deus tribuitur hos actus sibi fieri, & ex hoc Deus dicitur pius. quæstio. art.1.ad 2.pag.170.sec.secun.par.
Pietas eſt specialis virtus. q.101.art.3.pag.371 sec.secun.par.
Pietas principaliter eſt ad parentes, & ad patriam in quibus excluduntur omnes consanguinei, ciues & amici patriæ. qu.101. artic 1.pag.370.sec secun.par.
Pietas exhibet cultum debitum parentibus & patriæ: religio aût Deo, quia eis homo eſt maximè debitor post Deum. quæstio. 101.artic.1.pag.ead.sec secun.par.
Pietas debetur Deo, quia cultus parentum includitur in cultu Dei, sicut minus in maiori. quæst.101.articu.1.ad 1.pag.eadem. secun.secundæ partis.
Pietas vt donum colit patrem Deum, sed vt virtus colit patrem carnalem. q.121.art.1.pag.ead sec.secun.par.
Pietas vt donum colit Deum & consequenter quæ Dei sunt, scilicet sanctos, sacram scripturam, & pauperes. q.121.artic.1.ad 3.pag.ead.sec.secun.par.
Pietas & timor Dei manifestant fidem & sapientiam. q.121.artic. 1.3.pag.ead.sec.secun.par.
Pietatis opera non debent prætermitti propter religionem, nisi impediant eam, quia iam non essent opera pietatis. quæst.101. art.4 pag.371 sec secun par.
Pietatis doni actus in patria eſt honor Dei & honor sanctorum ad inuicem. q.121.art.1.ad 3.pag.371.sec.secun.par.
Pietatis donum eſt habitualis dispositio animæ qua prontè mobilis eſt à spiritu sancto, ad habendum filialem affectum ad Deum vt ad patrem. q. 121.art.1.pag.414.sec secun par.
Pietatis virtute religio eſt potior, sed eſt inferior dono pietatis. q. 121.art 1.ad 2.pag.414.sec.secun.par.
Piè tractare opera & negotia sæcularia in auxilium indigentium & miserorum eſt religiosum. quæst.187.artic.2.ad.2.pag.667. secun.secundæ partis.
Pisces qui in aqua viuũt, magis sunt alieni ab homine, quàm alia animalia quę viuunt in aere: & ex aqua extracti statim moriũtur. ideò non poterant in templo offerri sicut alia animalia. q. 102.3.3.pag.325.pri.secun.par.
Planeta. vide Candelabrum.pri.sec.par.
Plantæ habent simul potentiam generationis actiuam & passiuam, nec in eis eſt distinctio maris & fœminæ. quæsti.52.4.c. 0.pag.167.ter.parte.
Plantæ & animalia cùm nõ possint ordinari ad incorruptionem non remanebunt in illa mundi innouatione. quæstio.91. artic. 5.addit.ad 3.partem.
Plenitudo. ver. Conceptio, Donum, Gratia, Prudentia, Reuerentia, Sacerdos, Scientia Vnctio.ter.par.
Pluries comedens in vna die per modum cibi, soluit ieiunium: non autem si fiat per modum medicinæ. quæst.147.art.6.pag. 497.sec.secun.par.
Pœna reatu homines tenebantur dupliciter. quæstio.52.articu.5. c.pag.247.ter.par.
Pœna corporali vnus punitur pro culpa alterius, ratione consensus. q.82.artic.6.ad 3.pag.398.ter.par.
Pœna mortis nõ infligitur in præsenti pro furto nisi ratione grauis circunstantiæ: vt patet de sacrilegio, peculatu, & pelagio. q. 66.art.6.ad 2.pag.237.sec.secun.par.
Pœna essentialis damnatorum post iudicium erit maior. q.99. artic.1.addit.ad 3.par.
Pœna mortis in præsenti nõ infligitur pro quolibet peccato mortali, sed tantùm pro peccato inferente damnum irreparabile, vel pro horribili deformitate. quæst.108.artic.3.ad 2.pag.389. secun.secundæ partis.
Pœna non æquatur culpæ actuali secundum durationem. qu.99. artic.1.addit.ad 3.par.
Pœna spirituali seu bonorum animæ nullus punitur pro alio sed tantùm pro culpa propria. q.87.8.0.pag.277.pri.sec.par.
Pœna spirituali non puniuntur filij pro parentibus nisi communicent in culpa per originem vel imitationem: sed pœna corporali interdum à Deo vel ab homine puniuntur filij pro parentibus & subditi pro dominis. q.81.1.2.1.pag.57.& q.87. 8.0.pag.277.pri.secun.par.
Pœna post dimissionẽ culpæ exigitur ad duo scilicet ad debitum solueu-

dum & ad remedium præstandum. quæstione 8.artic.7. addi.ad ter. par.
Pœna potest totaliter dimitti. quodlibet.2. quæstione.9.artic.16. addi.ad ter.par.
Pœna satisfactoria ad duo habetur scilicet ad solutionem debiti & ad medicinam pro peccato vitando. quæstione.13. articulo 2.addi.ad ter. par.
Pœna taxanda eſt secundum quantitatem culpæ. quæstione 8.ar. 7.addi.ad ter. par.
Pœna duplex, scilicet damni & sensus: prima eſt infinita, secunda verò finita. q.87.4.c.pag.274.pri.sec.par.
Pœna sensus respondet peccato ex parte inordinatæ conuersionis, sed pœna damni quæ eſt amissio infiniti boni scilicet Dei respondet peccato ex parte auersionis. q.87.4.c. 3.p.ead.& par.
Pœna consequitur peccatum per se & per accidens. quæstio.73. 8.c.pag.230.pri.sec.par.
Pœna non semper eſt medicinalis ei qui punitur, sed solum aliis. q.87.1.1.3.0.pag.273.pri.sec.par.
Pœna respicit personam peccantem, sed ratio peccati propriè cõsistit in actu. q.22.1.3.pag.75.pri.sec.par.
Pœna de ratione sua contra voluntatem. quæstione 87. 2.6.c. pag.273.pri.sec.pa.
Pœna de ratione sua habet quod sit contraria voluntati afflictiua, & quod pro aliqua culpa inferatur. quæstione 46.6.2. pagi. 136.pri sec.par.
Pœna satisfactoria simpliciter eſt voluntaria secundum quid autem inuoluntaria. q.87.6.c.pag.276.pri.sec par.
Pœna iusta esse potest à Deo & ab homine inflicta: ideò non eſt effectus peccati directè sed dispositiuè. quæst.87.1.2. pag.272. pri.sec.par.
Pœna proportionatur peccato. q.87.4.c 3.pagi.274.pri sec.par.
Pœna secundum rationem pœnæ semper habet ordinem ad culpam. q.87.7.0.pag.276.pri.sec.par.
Pœna inquantum habet rationem pœnæ infligitur vnicuiq; pro peccato suo. sed vt satisfactoria & vt medicina infligitur etiã pro peccato alterius. q.87.7.8.0.pa.ead.& par.
Pœna simpliciter semper habet ordinem ad culpam propriam actualem vel originalem. q.87.7.0 p.ead.& par
Pœna grauior imponitur quadrupliciter. scilicet propter grauius peccatum, consuetudinem, concupiscentiam, & facilitatem peccandi. q.105.2.9.p.2.4.3.pri.sec. par.
Pœna æterna debetur peccato originali non ratione suæ grauitatis sed ratione subiecti sine gratia inuenti. quæstione 87.5. 2.pag.275 pri.sec.par.
Pœna æterna debetur peccato veniali si cum mortali inueniatur in damnato. q.87.5.3.pag.ead.& par.
Pœna tempotalis debetur peccato veniali, æterna verò mortali. quæstion.72.5.c.pag.223.& quæstione 87.5.0.p.275.& quæst. 109.7 c.pag.266.pri.sec.par.
Pœna non simpliciter sed satisfactoria potest remanere culpa remota. q.87.6.0.p.275 pri.sec. par.
Pœna. vide Durario. Infidelis.pri, 1 c.par.
Pœna duplex, scilicet sensus & damni. quæstione.72.artic.2.ad 2. pag.245.ter.par.
Pœna vt pœna infligitur tantùm pro culpa propria. sed vt satisfactoria infligitur etiam pro alterius culpa. quæstione 14. artic.1. ad 3.pag.90.ter.par.
Pœna animæ separatæ patientis excedit omne malum huius vitæ. q.46.art.6.ad 3.p.122.ter par.
Pœna sensus non debetur mortuis cum solo peccato originali. q.1.4.2.pag 8.ter.par.
Pœna minor debetur peccato originali quàm veniali. quæstio.1. art.4.ad 1.p.ead.& par.
Pœna peccati originalis duplex. q.72.5 c.p.247.ter.par.
Pœna temporalis debetur veniali, æterna verò mortali. quæstio. 80.art.4.0.pag.409.ter.par.
Pœnam satisfactoriam explere pro peccatis præcedentibus potest quis pro alio vt soluendo debiti consequutura sit. quæ.13. art.2.addi.ad ter.par.
Pœnam mortis lex vetus infligit in criminibus contra Deum, in homicidio, in irreuerentia ad parentes, in adulterio, incestu, & furto hominum. in furto autem aliarum rerum pœnam damni. q.105.2.10.345.pri.sec.par.
Et pœnam talionis indaxit in percussuris, mutilationibus & falso testimonio. in aliis autem pœnam flagellationis vel ignominiæ. q.105.2.10.pag.ead.& par.
Et pœnam seruitutis induxit duobus casibus, scilicet quando seruus anno remissionis nolebat liber exire. vel quando non habebat quod posset restituere. q.105.3.10.pag.c.& par.
Et pœnam exilij particularis statuit sed non vniuersalis. quæsti. 105.2.10.pagin.ead. & par.
Pœnarum omnium veteris legis ratio redditur. quæ. 102.2.9.10. 11.12.pag.356.pri.sec.par.
Pœnitere de aliquo contingit dupliciter scilicet per se, & per accidens. quæst.36.art.2.addi.ad ter.par.
Pœnitentia peccata sua propria voce confiteri debet & non per alium siue per scriptum. q.9.art.3.addi.ad ter.par.
Pœnitens qui vium linguæ non habet sufficit quod per scriptum aut nutum. aut interpretem confiteatur. quæstione.9.articu.3. addi.ad ter.par.
Pœnitens potest à quouis sacerdote in mortis articulo non modo à peccatis omnibus absolui. sed à qualibet excommunicatione à quocunque sit lata. q.2.art.6.addi.ad ter.par.
Pœnitens recurrit ad Deum sicut seruus, filius, & vxor, ad dominum, patrem & virum. q.85.3.c.pag.417.ter.par.
Pœnitentis verba & facta sunt materia sacramenti pœnitentiæ, quæ verò sunt ex parte sacerdotis habent modum formæ. qu. 84.3.c.1.& 4.3.pag.404.q.86.6.c p.410.ter.par.
Pœnitentis & innocentis respectu dilectionis Dei comparatio secundum magis & minus. q.20.art.4.ad 4.pri.par.
Pœnitentia. ver. Hæresis. Impositio. Ninuitæ. Opera. Resurgens Sacramentum. Tabula. Virginitas. ter. par.
Pœnitentia potest esse in innocentibus non actu sed potentia. q.16.art.1.addi ad ter.par.
Pœnitentia vt est dolor voluntatis cum electione rectæ, est virtus vel actus eius, non autem vt passio. q.85.0.pag.407.ter.par.
Pœnitentia est virtus specialis. q.85.art.2.0.pag.c.ter.par.
Pœnitentia est virtus moralis, & non theologica. quæst.85.artic. 3.ad 1.pagi.c.& par.
Pœnitentia est species iustitiæ commutatiuæ. quæstione 85.artic. 3.0.pag.ead.& par.
Pœnitentia secundum quod est virtus importat dolorem peccati cum proposito emendationis. quæstione 85.2.1.2.& 3.c.pagi. 407.ter.par.
Pœnitentia ponit medium inquantum infert debitam pœnam pro culpa secundum acceptationem, superioris. quæst.85.artic. 3.ad 2.p.ead.& p.r.
Pœnitentia eſt in peccatore, qui voluntariè recompensat emendam. quæst.85.art.3.0 pag.ead.& par.
Pœnitentia quæ eſt ante baptismum, non eſt sacramentum, sed actus virtutis. q 90.art.4.ad 1.pag.426.ter.par.
Pœnitentia eſt vt virtus subiectiuè in voluntate, sed vt passio eſt in concupiscibili. q.85.art.4 0.pag.408.ter.par.
Pœnitentia comprehendit omnes virtutes. quæstione.85.arti.3. ad 4.pag.ea.& par.
Pœnitentia eſt posterior natura & tempore. fide, spe, & timore seruili &c. q.85.arti.4.0.pag.ead & par.
Pœnitentia fuit, & Antiochi, non fuit vera. quæstione. 86.artic. 1.ad 1.pag.409.ter. par.
Pœnitentia in generali eſt à natura, sed cum aliqua determinatione eſt à lege veteri, à noua verò vt sacramentum nouæ legis. q.84.art.7.pag.405.ter par.
Pœnitentia eſt sacramentum. q 84.art.1.0.pag.404.ter.par.
Et fuit instituta à Christo dando claues, sed ostendit efficaciã eius post resurrectionem. q.84.art.7.0.pag.405.ter. par.
Et eſt necessarium solis habentibus peccatum. q.84.articu.5.0. & arti.6.c.pag.408.ter.par.
Et potest & debet iterari. q.84.10.0 p.407 ter. par.
Pœnitentia eſt à Deo, & à nobis, sed quomodo. quæst. 85.artic.5. 0.p.408.ter.par.
Pœnitentia debet esse continua secundum habitum, non autem secundum actum. q.84.art.9 0.p.406.ter.par.
Pœnitentia quid requirit. q.84 10.0 p.407.ter.par.
Pœnitentia interior quousque debet durare. quæstio.84.artic.8. 0.p.46.ter. par.
Pœnitentia & gaudium circa idem contrariantur, si autem sint de diuersis vel de eodem secundum diuersa, sic gaudio & tristitiæ non eſt contrarietas. q.84 art.9.ad 2.p.406.ter.par.
Pœnitentia eſt fundamentum contra distinctionem peccati. qu. 84.art.6.ad 1.p.405.ter.par.
Pœnitentia solennis non debet reiterari. quæstione 84.artic.10. ad 2.p.407.ter.par.
Nec pœnitens solenniter debet ordinari. quæstione.89.3.3.pagi. 414.ter par.
Pœnitentia quomodò fuerit in Christo. q.84.7.4.p.405.ter.par.
Nec pœnitentiæ sacramento Christus eſt visus ad se, nec ad alios. q.84.5.3.& 7.4.p.405.ter.par.
Pœnitentia eſt de quolibet peccatorum genere, sed de mortali propriè & principaliter, de veniali propriè & non principaliter, de originali verò impropriè. q.84.2.3.p.404.ter.par.
Pœnitentia vt sacramentum non eſt necessaria ad remissionem venialium, sed bene virtualis. q.87.1.0.& 2.2.p.411.ter.par.
Pœnitentia vt sacramentum, habet partes, non autem vt virtus nec alia sacramenta. q.90.1.0.p.415.ter.par.
Pœnitentia ante baptismum, pœnientia peccatorum mortalium & pœnitentia venialium sunt partes, id eſt species pœnitentiæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

vt est virtus q.90.1.6.pag.416.ter.par.
Pœnitentia remota quæstione à Deo,remanet tamen inordinata conuersio ad bonum creatum.quæstione.86.4.1.& 5.c.pag.410.ter.par.
Pœnitentia secundum quod est passio, competit malis Angelis, nullo modo in Angelis beatis esse potest.quæstione 18.artic. 3.addi.4.ad ter.par.
Pœnitentia secundum quod est virtus, non potest esse in malis Angelis.ibidem.
Pœnitentia in nobis dupliciter accipitur.videlicet secundũ quod est passio,& secundum quod est virtus.ibid.
Pœnitentia reparat omnes defectus ad perfectum: & promouet in viteriorem statum.q.2.2.pag.4.ter.par.
Et per eam gratia infunditur per quam fit remissio peccatorum, & omnium virtutum restitutio.q.89.1.c.pag.414.ter.par.
Et restauratur dignitas amissa per peccatum,scilicet filiatio Dei, non autem innocentia(sed aliquid maius quandoque)nec tertia dignitas scilicet ecclesiastica.q.89.3.o.pag.414.ter. par.
Et homo liberatur à peccato & restituitur in statum pristinum: sed ei non exhibetur aliquid de nouo pertinẽs ad cultum Dei. q.63.7.c.pag.289.ter.par.
Et delere potest omne peccatum viatoris: non autem damnatorum.quæstione octuagesimasexta.1.o.pag.405.& quæstio.87. 1.o.pag.411.ter.par.
Per pœnitentiam vt est sacramentum restaurantur omnes virtutes & gratiæ:non autem per virtutem pœnitentiæ,nec semper restaurantur in gradu æquali,sed in maiori vel minori.quæst. 89.1.c.& 2.o.& 3.pag.414 ter.par.
Pœnitentia vera peccata præterita remouet, & à futuris præseruat.q.84.8. pag.415 ter.par.
Et requirit non solam reintegrationem æqualitatis iustitiæ:sed magis reconciliationem amicitiæ.quæst.90.2.c.p.415.ter.par.
Et expellit effectiuè quodlibet peccatum,formaliter verò oppositum tantum,scilicet impœnitentiam.quæstione 85.2.1.3.pag. 417.ter.par.
Et tollit totam culpam,sed non semper totum reatum.quæstio. 86.4.o.pag.409.ter.par.
Nec tollit omnes reliquias peccati actualis,nisi pœnitentia ,iam perfecta secundum omnes eius partes.quæstione 86.4.3.&5. o.pag.410.ter. par.
Pœnitentia vt sacramentum quam efficaciam habeat.q.84.7.c. p.183.& q.86.6.3.p.405.ter.par.
Et pœnitentiæ vt virtus est,effectus est remissio culpæ, sed principalius pœnitentiæ vt sacramentum,& vt principalius gratiæ quàm sacramenti & principalius æternum charitatis & fidei, quàm pœnitentiæ vt virtutis.q.86.6.o.p.410.ter. par.
Pœnitentiæ actus primus se habet vt vltima dispositio ad gratiã consequendam,alij verò procedunt tam ex gratia quàm virtutibus.q.89.1.2 & 2.c.p.414.ter.par.
Pœnitentiæ actus quomodò causatur in nobis. quæstione.85.5. c.pag.408.ter.par.
Pœnitentiæ sacramentum non consistit in consecratione materiæ:nec in vsu materiæ consecratæ sed in remotione materiæ,scilicet peccati.q.84.1.c.p.403.ter. par.
Pœnitentiæ & matrimonij sacramentorum materia quę sit.quę. 84.1.1.2.& 4.3.pag.405.ter.par.
Pœnitentiæ materia duplex,scilicet proxima & remota.quęst.84. 2.o.p.404.ter.par.
Pœnitentiæ materia exhibetur a Deo interius inspirando,sed minister tantum complet absoluendo. quæstione 84.1.2.pagin. 414.ter.par.
Pœnitentiæ forma est ista, absoluo te. quæstione octuagesimaquarta.1.o.pag 414 ter.par.
Pœnitentię partes materiales sunt contritio confessio.& satisfactio,sed partes eius essentiales & cuiuslibet sacramenti sunt materia & forma.q.90.2.o.p.415.ter. par.
Pœnitentiæ partes materiales sunt integrales: non autem subiectiuæ nec potentiales.q.90.3.o.p.416.ter.par.
Pœnitentiæ partes quàm habeant ordinem. quæstione 90.3.3.p. 416.ter.par.
Pœnitentiæ vt sacramentum satisfactio quæ dicatur.quæstio.90. 2.3.pag.415.ter. par.
Pœnitentiæ sacramentum in noua lege respondet omnibus purificationibus veteris legis:q.102.1.3.p.331. pri.sec par.
Pœnitentiæ sacramentum iterabile,& non solennis potentia.qu. 28,art.1.2.3.addi.ad ter.par.
Pœnitentiæ capaces qui,ibi.
Pœnitentia quare debet esse publica & solennis.ibid.
Pœnitentia quæ est pars iustitiæ quę virtus est cardinalis,habent sancti,qui sunt in gloria.q.16.art.2.addi.ad ter. par.
Per pœnitentiam restituitur prudentia infusa,non tamen prudentia acquisita:sed tollitur habitus contrarius in quo propriè cõsistit peccatum imprudentiæ.quæstione.53.art.2.ad 3.pag.183.
sec.secun.par.
Pœtica sicut non capiuntur à ratione humana propter defectũ veritatis:ita nec diuina propter excedentem veritatem: ideò vtrobique opus est representatione per sensibiles figuras. qu. 101.2.2.pag.322.pri.sec.par.
Polygamia quomodo licita fuit antiquis patribus, nunc verò prohibita.q.65.art.2.addi.ad ter.par.
Pollutio nocturna quandoque prouenit ex causa intrinseca spirituali quandoque ex causa intrinseca spirituali vel corporali.q. 80.art.7.c.p. 389.ter.par.
Pollutio nocturna ex qualibet trium dictarum causarum, potest & sine peccato, & cum peccato veniali vel mortali existere.q. 80.art.7.c.p.& par.ead.ter. par.
Pollutio nocturna cuius causa est sine peccato, vel cum peccato veniali,non ex necessitate impedit sumptionem Eucharistiæ, si verò sit cum peccato mortali, impedit ex necessitate.q.80. art.7.c.p.& par.ead.
Pollutio nocturna cuius causa est sine peccato vel cum peccato veniali,nisi sit perpetua vel diuturna,aut necessitas adsit,impedit sumptionem Eucharistiæ ex quadam congruentia.quæst. 89.7.c.pag.389.ter.par.
Pollutio nocturna ex congruentia impedit sumptionem Eucharistiæ:& propter reuerentiam sacramenti: & propter mentis euagationem eam sequentem.q.80.7.c.pag.389.ter.par.
Pontifex summus solus habet autoritatem condendi symbolum q.1.ar.10.p.10.sec.secun.par.
Pontifex habet potestatem dispensandi thesaurũ ecclesiæ.quodlibet.2.q.8.art.16.addi.ad ter par.
Porphyrio habet vnum pedem latum ad natandum,alium filium ad ambulandum,& solo morsu bibit,omnem cibum aqua tangens & significat eos qui solum facere volunt quod fuerit tinctum aqua propriè voluntatis.q.302.6.1. pagi.353. pri.sec.par.
Possidere aliquid quasi proprium est licitum & necessarium triplici ratione scilicet solicitudinis,ordinis,& pacis.quę.66. ar. 2.p.233.sec.secun.par.
Possessio rerum exteriorum quo ad vsum est hominis naturalis, non autem quo ad naturam earum.quæstione 66.articu.1. p. 232.sec.secun. par.
Possessio omnium communis,& libertas omnium vna dicitur esse de iure naturali:quia distinctio possessionum & seruitus non sunt inductæ à natura,sed per hominum rationem.quæst. 94.1.3.p.297.pri.sec.par.
Possessiones ludeorum non poterant vendi, ne sortes confunderentur:præter domus vrbanas:quia non erant sorte distinctæ.q.105.2 c.3.p.343.pri.sec.par.
Possessiones esse distinctas optimum est, & quod vsus partim sit communis & partim per voluntatem possessorum communicetur:quæ tria fuerunt in lege veteri statuta.quæstio.105.2.c. p.343.pri.sec.par.
Possessiones quod sint distinctæ optimum est,sed vsus partim sit communis & partim per voluntatem possessorum communicetur:sicut statutum est in lege veteri.quæstione 66.articul.2. p.233.sec.secun.par.
Possessionum communitas dicitur esse de iure naturali: quia diuisio earum secundum ius humanum tantum. quæstio.66.ar. 2.1.p.232.sec.secun.par.
Possessionum irregularitate ciuitates plures destruunturnideò ad possessiones regulandas triplex remedium lex vetus adhibuit quæst.105.2.c.3.p2.343.pri.sec par.
Possibile dupliciter dicitur.scilicet per respectum ad potentiam: & absolute ex habitudine terminorum. quæ.25.arti.4.pri.sec part.
Possibile dupliciter dicitur,scilicet vt opponitur necessario.& vt sub necessario continetur.q.41.art.4.ad 2.pri.par.
Possibile tripliciter dicitur,scilicet secundum potentiam passiuã materiæ secundum potentiam actiuam Dei:& secundum habitudinem terminorum.secundum quod impossibili opponitur q.46.art.1.ad 1.pri.par.
Possibile & impossibile non omnino per accidens se habent ad obiectum appetitiuæ virtutis.q.40.1.3.p.122.pri.sec.par.
Possibile vel impossibile duplex,scilicet simpliciter & absolutè, & ex suppositione.q.46.2.c.p.217.ter.par.
Posuit Deus hominem in paradiso vt operaretur & custodiret illum dupliciter exponitur.q.102.ar.4.pri.par.
Posita causa necessaria non sequitur effectus necessarius.quæ.19. artic.3.ad 4.pri par.
Post prædicamentum est quod diuersa rerum genera consequitur.q.49.1.c.pag 141.pri.sec.par.
Potentia actiua fundatur in actu:nec cõtra ipsum diuiditur,quod potentiæ passiuæ non conuenit.q.25.art.1.ad 1.pri.par.
Potentia actiua quæ respicit finem vniuersalem mouet omnes actiuas potentias subordinatas quæ respiciunt fines particulares. quæst 52.art.4.pri. par.
Potentia agentis vniuoci tota manifestatur in suo effectu: non autem
Potentia autem equiuoci.q.25.art.2.ad 2.pri.par.
Potentia creaturæ propter quod differt ab eius essentia.quæsti. 79.artic.1.pri.par.
Potentia Dei manifestius cognoscitur ex eo quod produxit mundum,quàm si fuisset ab æterno.q.46.art.2.ad 6.pri.par.
Potentia & actus,prius & posterius,causa & causatum non sunt in Deo:sed vnum & simplex esse.q.3.art.7.pri.par.
Potentia generandi in recto significat naturam:& in obliquo relationem.q.41.art.3.pri.par.
Potentia generandi passiue est in filio.q.41.art.6.ad 1.pri.par.
Potentia generatiua in quolibet generante est aliud in quo genitum generanti similatur, scilicet natura.quæstione 41.artic. 5.pri.par.
Potentia in creaturis non est ad non esse:sed in Deo qui postquã res fecit vt essent:sic potest facere vt non sint.quæstione.9.articulo.2.pri.par.
Potentia in omni creatura distinguitur ab esse.q.54.ar.3.pri.par.
Potentia ordinata ad actum accidentalem est accidens.& ad actũ substantialem est substantia.q.77.art.2.ad 2.pri.par.
Potentia passiua quod sit in Deo non est possibile.quæstione.3. art.1.pri.par.
Potentia vna & eadem est patris & filij secundum qualitatem & perfectionem,naturæ.q.42.art.6.pri par.
Potentia sensitiua,dupliciter reducitur in actum, per similitudinem sensibilium.quodli.7.q.1.ar.2.addi.ad ter.par.
Potentia duplex est scilicet ligata & libera.quæstione 82.artic.1. addi.ad ter.par.
Potentia vna animæ intensa in suo actu, necesse est quod altera in suo actu remittatur,vt totaliter impediatur.quæstione 77. 1.c.pag.245.pri.sec.par.
Potentia duplex scilicet ad esse, quæ se tenet ex parte materiæ & ad agere,quæ se tenet ex parte formæ.quæstione 55.2.c.p. 161.pri.sec.par.
Potentia rationalis tantum se habet ad opposita quæ sub suo obiecto conuenienti continentur.q.8.1.1.p.50.pri.sec.par.
Potentia eadem est oppositorum,sed non eodem modo se habet ad vtrunque.q.8.1.1.p.ea.& par.
Potentia habitus vel actus ad quam pertinet finis vniuersalis,mouet suo imperio potentiam habitum vel actum ad quam pertinet finis sub illo vniuersali comprehensus.quęst.9.1.c.p.6.& 32.3.1.p.196.& q.114.4.1.pag.385.pri.sec.par.
Potentia sensitiua solum in generali plura sentire dicitur.quodl. 7.q.1.art.2.addi.ad ter.par.
Potentia creaturæ duplex,scilicet naturalis,& obedientialis.q.1. 3.3.pag.6.& q.11.1.c.p.78.ter.par.
Potentia actiua cuiuslibet rei sequitur formam eius quæ est principium agendi.q.13.c.pag.86.ter.par.
Potentia quæcunque communicabilis cuicunque creaturæ multò abundantiùs communicata fuit animæ Christi.quæstio.13. 2.3.pag.87.ter.par.
Potentia.ver.Deus.ter.par.
Potentiæ animæ deriuantur ab eius essentia. quæstione.7.2.c.p. 53.ter.par,
Potentiæ animæ mutuò se impediunt.q.15.9.3.p.98.ter. par.
Potentiæ sensitiuæ,& aliæ similes non remanent in anima separata,nisi secundum quid.q.20.art.1.addi.ad ter.par.
Potentiæ natura & ratio est,vt sit principium actus.quæst 49.3. c.pag.142.pri.sec. par.
Potentiæ animæ perfectio habet rationem virtutis.quæstio.110. 4.c.pag.368.pri.sec.par.
Potentiæ vegetatiuę actus non subduntur imperio rationis.qu. 17.8.9.o.pag.55.& q.50.3.1.p.146.pri.sec. par.
Potentię animæ quomodo adinuicem se habent ratione prioris & posterioris:& quomodo intellectiuæ dirigunt sensitiuas.q. 77.artic.4.pri.par.
Potentiæ intellectiuæ & materiæ differentia: & quod potentia receptiua creaturę non adęquatur potentię creatoris. quæsti. 77.artic.5.ad 1.pri.par.
Potentiæ partis vegetatiuę quare dicuntur naturales.quęsti.78. artic.2.ad.1.pri.par.
Potentiæ rationales quomodo se habent ad oppositа & quomodo non.q.62.art.8.ad 2.pri.par.
Potentiæ naturales non agunt nec disponuntur per aliquos habitus quia secundum seipsas sunt determinatæ ad vnum.quę. 49.4.2.pag.144.& q.50.1.3.c.pag.141.pri.sec.par.
Potentiæ diuersæ ordinantur ad ea quæ sunt diuersa genere ex æquo & non aliter.q.8.2.2.p.71.pri.sec.par.
Potentiæ apprehensiuæ interiores præparant intellectui possibili proprium obiectum:ideo ex bona dispositione harum virtium ad quam cooperatur bona dispositio corporis,redditur homo habilis ad intelligendum.q.50.4.3.p.147.pri.sec.par.
Potentiæ actiuę Dei & creaturæ differentia.quęstio.25.arti.1.ad 3.pri.par.
Potentiæ actiuæ & passiuæ,scilicet intellectus agentis & possibilis distinctio:& differentia ex parte obiectorum sumenda est. q.79.art.7 pri.par.
Potentiæ alicui non repugnat simul habere duas operationes.q. 58.artic.7.ad 2.pri.pa.
Potentiæ animæ priores ordine naturæ aliarum sunt principia per modum finis & actiui principij.q.77.art.7.pri par.
Potentiæ sensitiuę in nobis præ aliis animalibus habent quandã excellentiam.q.74.3.ad 1.pag.233.pri.sec par.
Potentiarum distinctio est secundum formalem obiectorum distinctionem & non materialem.q.59.art.4.pri.par.
Potentiarum distinctio est secundum obiectorum formalem distinctionem.q.77.art.3 pri.par.
Potentiarum actiuarum & artium ordinatarum vltima perfectio pertinet ad suprematem potentiam vel artem, inferiores verò coadiuuant vel disponunt.q.5.6.ad 1.p.22.& q.57.6.c.pa.170. & 74.7.c.p.236.& 98.3.c.p.308.pri.sec. par.
Vbicunque est diuersitas potentiarum, est diuersitas habituum, sed non conuertitur.quæstione 8.2.ad 3.pagi.31.& quęstione 56.2.c.pag.183.pri sec.par.
Potentia.vide Angelus,Anima,Ars, Appetitus, Appropinquatio.Habitus.pri.sec par.
In potentiis,& operibus omnibus ordinatis, vltima perfectio reseruatur suprẽmę arti, aut virtuti.q.72.1.c.pag.159.ter.par.
Post Deum homo plus se amat quam alium.quæstione 26.artic. 13.pag.105.secunda sec,par.
Potestas dupliciter requiritur ad absolutionem à peccato, scilicet potestas ordinis & iurisdictionis.q.20.ar.1.addi.ad ter.par.
Potestas duplex,scilicet autoritatis & excellentiæ. quæstio.64.3. 4.o.pag.291.ter.par.
Potestas prima respectu sacramentorum fuit in Christo secundum quod Deus,secunda verò secundum humanam naturam. q.64.3.4.c.pag.291.ter.par.
Potestas secunda in quatuor principaliter consistit.q.64.3.4.c.p. 291.& q.84.5.& 7.4.pag.404.ter.par.
Potestas excellentiæ potuit à Christo communicari aliis,q.64.4. o.pa.292.ter.par.
Potestas propria Christi in sacramentis duplex. quęstione 64.4. o pag.292.ter.par.
Potestas.ver.Iudicium.Ordo.Papa.ter. par.
Potestas spiritualis duplex,sacramentalis, & iurisdictionis,prima manet in hęreticis & schismaticis secũdũ essentiã,nõ autẽ secundũ vsum:ideò pòt ordinare & cõsecrare, nõ autẽ absoluere vel excõmunicare & huiusmodi.q.39.ar.3.p.148.sec.secun. par.
Potestas habet rationem principij:& se habet & ad bonum & ad malum.q.2.4.c.ad 2.pag.8.pri.sec.par.
Potestas Dei & ius bonitas,ideò vti non potest sua bonitate nisi bene:sed hoc in hominibus non inuenitur.quæstione 2.4.ad 1. pag.8.pri.sec.par.
Potestate bene vti in regimine multorum est optimum, & male vti est pessimum.q.2.4.ad 2.pag.8.pri.sec.par.
Potestas.vide Seruitus.pri.sec.par.
Potestatum nomen quandã ordinationem circa diuinas actiones significat & diuinorum susceptionem.quęstione 108.artic. 5.ad 3.pri.par.
Potus quicunque etiam aquę soluit ieiunium naturæ, quia aliquo modo nutrit, non autem ieiunium ecclesiæ nisi fiat in fraudem.q.147.art.6.2.pa.198.secunda sec.par.
Practicum sumitur ab opere exteriori:speculatiuum verò ab opere interiori.q.3.5.ad 2.p.12.& q.57.1.ad 1.p.167.pri.sec. par.
Practicum.vide Habitus,Intellectus,Ratio.pri.sec par.
Præceptum importat applicationem legis ad ea quę ex lege regulantur.q.90.2.ad 1.p.186.pri.sec.par.
Præceptum de sui ratione importat ordinem ad finem, inquantum quod præcipitur est necessarium vel expediens ad finem. q.99.1.c.p.309.pri.sec.par.
Præceptum habet rationem debiti & est obligatorium.quæstio. 99.1.c.p.308.& q.100.1.1.p.315.pri.sec par.
Præceptum an sit possibile.subditus non debet iudicio suo diffinire:sed iudicio superioris stare.q.13.5.3.p.45.pri sec. par.
Præceptum legis habet vim coactiuam quę est per metum pœnę ideò illud propriè cadit sub præcepto legis,pro quo pœna legis infligitur.q.100.9.c.p.319.pri.sec.par.
Præceptum affirmatiuum obligat semper,sed non ad semper.qu. 71 5.pag.219.& quæstione 88.2.2.pag.278.& quęstione 100. 10.2.pag.320.pri.sec par.
Præceptum tertium de sabbato ponitur vt commemorativum beneficij præteriti:ideò specialiter in eo fit mentio de memoria.q.100.6.3.pag.316.pri.sec.par.
Præceptum tertium est secundum aliquid morale,& secundum aliquid cerimoniale.q.100.3.1.7.2.5.pag.314.pri.sec. par.
Præceptum non fuit dandum de dilectione sui:quia quo ad hoc lex vigebat,& dilectio sui ineluditur in dilectione Dei & prox

Universidad de Deusto
Biblioteca

mi.q.100.5.14.pag.315.pri.sec.par.
Præceptum in lege diuina non datur de fide. quia præceptum fidei præsupponitur ad præcepta decalogi, sicut præceptum dilectionis.q.100.4.1.pag.ead.& par.
Et moralia tantum sunt in lege determinabilia, inquantum pertinent ad iustitiam.q.99.5.1.pag.312.pri.sec.par.
Præceptum iudiciale quadruplex, scilicet pertinens ad principes, conciues, extraneos, domesticos.q.104.4.0.p.341.pri.sec par.
Præceptum quid quodli.5.q.10.art.9.addi.ad ter.par.
Præceptum affirmatiuum obligat loco & tempore.quodlibet.10.q.5.art.9.addi.ad ter.par.
Præceptum in casu contrariatur consilio.ibid.
Præceptum non obligat eum qui sine peccato mortali in seculo viuere non potest.ibid.
Præceptum de spe non potuit dari nisi per modum promissionis, sed postea præcipiendo.q.22.art.1.pag.75.sec.secun.par.
Præceptum in lege Dei non datur contra desperationem quia intelligitur in præcepto spei, sicut dehonoratio parentum intelligitur in quarto præcepto.quæstione 22.articulo 2.3.pagi. 76.secunda sec.par.
Præceptum non datur in lege Dei contra præsumptionem quæ opponitur magnanimitate quia intelligitur in præcepto timoris.q.22.art.2.3.pag.76.secunda secun.par.
Præceptum maximum datur de charitate.questione. 44.articu.1. pag.158.secunda sec.par.
Præceptum est in dormiente vt vadens dormitum de præceptis domini meditetur.q.16.arti.24.pag.59.secunda sec.par.
Præceptū legis naturæ duplex.quodl.7.q.7.ar.17. addi.ad ter.par.
Præceptum charitatis non numeratur inter præcepta decalogi, quia omnia alia in eis includuntur,& ad hęc ordinantur.quę. 44.artic.3.pag.158.sec.secun.par.
Præceptum & consilium respectu quorum bonorum dantur.qu. 19.artic.12.ad 3.pri.par.
Præceptū in lege domini nō datur de fide simpliciter,sed de quibusdam credendis:quia fides præcedit præcepta.q.16.artic.1. pag.58.secunda sec.par.
Præceptum affirmatiuum habet annexum negatiuum.q.44.art. 3.ad 3.pag.159.sec.sec.par.
Præceptum de faciendis sufficit in his ad quæ tenetur homo ex ratione:& in quibus intelligitur etiam prohibitio vitandorū. q.22.art.1.pag.75.secunda sec.par.
Præceptum dupliciter scilicet obligans singulos de communitate, vel communitatem.q.122.art.2.1.pag.416.sec.secun.par.
Præceptum de solutione decimarum quo ad sustentationem ministrorum Dei est mortale,& iuris naturalis. sed quo ad certū numerum est iudiciale,sed quoad significationem eius est cæremoniale & quo ad Christianos est præceptum ecclesiæ positiuum.q.87.art.1.pag.300.sec.secun.par.
Præceptum de decimis cōtinetur in doctrina Christi & Apostolorum quantum ad id quod est morale tantum.q.87.articu.1. 2.pag.302.secunda sec.par.
Præceptum proprie importat rationem debiti.quæstio.122.arti. 1.pag.415.sec.secun.par.
Præceptum importat rationē debiti,debitum est duplex. quodli. 5.q.10.art.19.addi.ad ter.par.
Præceptum de dilectione exponitur.q.44.ar.5.p.160.sec.se. par.
Præceptum nullum datur de dilectione sui vel corporis proprij, quia hęc semper manent,& includuntur in dilectione Dei & proximi.q.44.art.3.1.p.157.sec.secun. par.
Præceptum de dilectione Dei perfecte impletur in patria tantum sed imperfecte in via.q.44.ar.6.p.160.sec.secun.par.
Præceptum de dilectione proximi conuenienter traditur: quia tangit rationem dilectionis & modum. quæstione 44.articu. 7.pag.ead.sec.secun.par.
Præceptum datur in lege Dei de confessione fidei & doctrina eius.q.16. art.1.4.pag.58 sec.secun.par.
Præceptum conuenienter datur in lege Dei de intellectu & scientia,quo ad doctrinam,vtum,disciplinam, & memoriam. quæ. 12.art.2 p.ead.sec.secun.par.
Præcepti finis & ad id de quo datur præceptum non sunt idem.q. 100.9.2.pag.319.pri.sec.par.
Præcepto primo & tertio decalogi addit cerimoniale determinatiuum moralis præcepti cōmunis:ideo vtrobique oportuit rationē assignari.in aliis verò nō quia sunt pure moralia.q.100.9.2. p.3 9.pri.se.par.
Præcepto primo & quarto decalogi apponitur præmium: quia videbantur inutilia sed primo & secundo additur cōminatio pœnarum propter promptitudem ad malū.q.100.7.3.4 p.e.& par.
Præcepto secundo decalogi prohibetur falsitas doctrinæ.q.100. 5.7.7.c.pag.314.pri.sec.par.
Præcepto tertio secūdum quod est morale præcipitur quies cordis in Deo.q.100.5.c.pag.315.pri.sec. par.
Præcepto ulto,scilicet omnia quæcunque vultis vt faciant vobis homines & vos facite illis,explicatur quod implicite continetur in hoc quod dicitur diliges proximum tuum sicut teipsum q.69.1 3.pag.211.pri.sec.par.
Sub præcepto non sunt omnia quæ sub lege continentur.q.186. art 9.2.pag.664.& 665.sec.secun.par.
Præcepta dantur de actibus virtutum.quodli.4.quæstio.12.artic. 25.addi.ad ter.par.
Præcepta diuersa legis possunt referri ad diuersa motiua proxima & ad vnum motiuum primum.questione 5.artic.3.5.p.gi. 25.sec.secun.par.
Præcepta immediatè sunt data in lege antiqua præsupposita fide vnius Dei.q.16.artic.1.pag.58 sec.secun.par.
Præcepta sunt priora consiliis naturaliter ordine perfectionis. quodli 5 q.10.art.19.addi.ad ter.par.
Præcepta negatiua legis prohibent actus peccatorum qui sunt secundum se mali,nec vnquam vllo modo aliquo tempore vel loco possunt bene fieri:affirmatiua sunt de actibus virtutum. q 33.art.2.pag.125.sec.secun.par.
Præcepta affirmatiua distinguuntur à negatiuis quando vnum non includitur in alio.sed si vnum includatur in alio non distinguuntur.q.1 0.4.2.pag.315.pri.sec.par.
Præcepta nouæ legis sunt maiora quàm veteris quò ad explicitā manifestationem.sed non quo ad substantiam.q.107.3.2.pag. 351.pri.sec.par.
Præcepta decalogi sunt prima legis elementa.quæstione 100.5. 3.5.0.pag.314.pri.sec.par.
Præcepta decalogi sunt quæ statim ex principiis communibus primis vel ex fide innotescunt hominibus.quęstione 100.3.0. 5.1.6.11.c.pag.ead & par.
Præcepta decalogi sunt immediate à Deo:alia verò per Moysem vel per alios.q.100.3.c.& 5.1.11.c pag.ead.& par.
Præcepta decalogi diuersimodè distinguuntur à diuersis & enumerantur.q.1 0.5.0.pag.315.pri.sec.par.
Præcepta decalogi constituentur ordinantur.quęstione 100.6.0. pag.316.pri.sec.par.
Præcepta prima & communissima legis naturę & ea quæ solùm sapientibus sunt manifestatim non numeratur inter præcepta decalogi.q.100.3.c 2.11.c.pa.314.pri.sec.par.
Præcepta omnia moralia veteris legis reducuntur ad præcepta decalogi.q.100.3.11.0.p.ead.& par.
Præcepta legis naturæ & ea quę indigent inquisitione sapientum continentur in præceptis decalogi, prima quidem vt principia in conclusionibus,alia verò econuersò. quæstione 100.3. c.pag.ead.& par.
Præcepta affirmatiua decalogi duo tantùm ponuntur,scilicet tertium & quartum, alia verò sunt negatiua.quæstione 100.7.1. pag.317.pri.sec.par.
Præcepta quæ prohibent concupiscentias sunt diuersa secundum speciales rationes:vnum verò vt concupiscentia conueniat in vna ratione commum.q 100.4.3.pag.315 pri.sec. par.
Præcepta moralia pertinent ad legem naturæ, sed diuersimodè. q.99.3.2.4.c.pag 311.& quæstione 100.1.0.pag 313.& quæstio. 104.1.c.pri sec.par.
Præcepta legis naturæ tenebantur omnes obseruare.q 98.5.c.p. 309.pri.sec.par.
Præcepta legis cuiuslibet dantur de actibus virtutum.quæstione 107.1.2.p.3 0.pri.sec.par.
Præcepta moralia id est de actibus virtutum, lex vetus continet. q.98.5.c.pa.309.& q.99.2.0.1.2.4.c p.310.pri.sec.par.
Præcepta omnia legis veteris sunt vnum secundum ordinem ad vnū finem,sunt tamen multa secundum diuersitatem eorum quæ ordinantur ad illum finem.q.99.1.0.pa.ead.& par.
Præcepta dilectionis Dei & proximi sunt prima & communia præcepta legis naturæ & per se nota ratione humanæ:ideò omnia præcepta decalogi ad illa duo referuntur, sicut conclusiones ad principia communia.q.100.1.0.3.c.p.313.pri.sec.par.
Et in præcepto dilectionis proximi sicut in fine mandatorum omnium tota lex impletur.quęstione 99.1.2.pag.309.& q.105. 2.1.pag.343.pri.sec.par.
Præcepta de dilectione Dei & proximi sunt duo, & sunt vnum vt vnum eorum includitur in alio. q.99.1 2.pag.310.& q.100.5. 1.pag.314.pri.sec.par.
Præcepta legis ad hoc tendunt vt amicitiam constituant vel hominum adinuicem vel hominis ad Deum. quæstione 99.1.2. 3.pag.309.pri.sec.par.
Præcepta legis homo in statu naturæ integræ potuit sine gratia implere quo ad substantiam operis non autem quo ad modū agendi vt scilicet ex charitate haut: sed post peccatum neutro modo.q.109.4.0.& 5.2.pag 319.pri sec.par.
Præcepta legis non sunt de actibus virtutum nisi inquantum assumunt rationem institiæ:quia ipsa sola imperat rationem debiti q.99.5.0.p.pag.312.& q.100.2.c.3.3.p.313.pri.sec.par.
Præcepta dantur in lege de actu fortitudinis & de actu quię qu. 100.11.3.

100.11.3.pa.320.pri sec.par.
Præcepta decalogi & superaddita directè dentur de virtute castitatis:& de virtutibus pertinētibus ad bonum commune.quę. 100.11.3.p9g.ead & par.
Præcepta cerimonialia,scilicet quę specialiter ad cultum Dei pertinent,sex vetus continet q. 99.5. 0 4.5. c.pag.310.& q. 101.1. 2.c pag.321 & quæstione 103.1.c.pag. 337.& quæstio.108. 2.c.pag.351.pri.sec par.
Præcepta cerimonialia habent causam literalem & figuralem.q. 102.0.pag.321.pri.sec.par.
Præcepta cerimonialia erant figura Christi,ecclesię & patriæ cœlestis:sed lex noua est tantum figura patriæ.qu.101.2.0.pagin. 322.& q.103.1.c.p.337.pri.sec.par.
Præcepta cerimonialia sunt figuralia primò,& per se, iudicialia verò ex consequenti.q. 04.2.0.1.c.p.304.pri sec.par.
Præcepta cerimonialia legis neque mortifera neque mortua fuerunt vsque ad passionem Christi:post cuius passionem fuerunt mortua,sed non mortifera vsque ad euangelij diuulgationem: postquam mortua & mortifera sunt.q.103.3.4.0.pagin.338.& q.104.3.pag.340.pri.sec.par.
Præcepta cerimonialia in lege veteri sunt plura quam iudicialia, & plura sunt moralia in ordine ad proximum quam ad Deum q.104.13.pag.340.pri. sec.par.
Præcepta cerimonialia & iudicialia sunt determinatiua præceptorum decalogi ex vi institutionis,non autem ex vi naturalis instinctus sicut præcepta moralia.q.100.11.2.p.310.pri.sec.par.
Præcepta omnia legis continentur sub moralibus cerimonialibus & iudicialibus:alia verò non sunt præcepta, sed ad eorum obseruantiam ordinata q.99.5.0.pag.311.pri.sec.par.
Præcepta cerimonialia distinguuntur à præceptis moralibus.q. 99.3.2.pag.211.pri.sec.par.
Præcepta cerimonialia & iudicialia habent vim obligandi ex sola institutione diuina vel humana:moralia verò ex dictamine naturalis rationis.quæstione 100.11.c.2.pag.320.& quæstione 104.1.c.4.2.pag.340.pri.sec.par.
Præcepta iudicialia sunt determinationes institiæ inter homines obseruandæ:& ea lex vetus continet.q. 99.4.0.c.5.pag.311. & quęstione 101.c.5.pa.321.& q.104.1.0.pag.339 & quæstione 108 2.c.p.253.pri.sec.par.
Præcepta iudicialia veteris legis conuenienter ordinata sunt circa principes & reges Iudæorum.q 101.1.0 p.341 pri.sec.par.
Et circa domesticas personas,scilicet seruos,vxores,& filios.qu. 105.4.0.p.346.pri.sec. par.
Et circa popularium commictum & possessiones Iudæorum statuēdo iudices,ordinem iudicij,numerum testium & pœnas.q. 105.2.0.pag.342.pri.sec.par.
Et circa extraneos,scilicet peregrinos & aduenas,vicinos & hostes q.105.3.0.pag.345.pri sec.par.
Præcepta ordinantia hominem in seipso non sunt iudicialia sed moralia.q.104.1.3.pag.340.pri.sec.par.
Et circa iudicialia præcepta duplicitet Scribæ & Pharisæi errabant scilicet permissa æstimantes per se iusta & facienda propter iustitiam credentes vindicta,cupiditate,vel odio,esse exquanda.q.108.3.2.pag.354.pri sec.par.
Præcepta iudicialia post Christum non obligant:nec seruans aut mandans ea seruari peccat nisi seruarentur aut seruari mandarentur quasi vim obligandi habentia ex veteris legis institutione.quæstione 104.2.0.pag. 304.& quæstione 108.1.c.2.c. 4.pag.352.pri.sec.par.
Præcepta vide Consilium. Mandatum. Promulgatio.pri,sec.par.
Præcepta diuini iuris non minus obligant,quàm præcepta iuris naturalis.q.6.ar.6.addi.ad ter.par.
Præcepta prohibitiua respiciunt peccata quæ corrumpunt virtutem.q.16.art.1.3.pag.58.sec.secun. par.
Præcepta non dabantur de institutione sacerdotis: quia scientia erat indelebiliter annexa officio sacerdotis.quæstione 16.ar.2. 3.pag 59.sec.secun.par.
Præcepta diuinæ legis quædam sunt præambula legi sicut præcepta de fide & spe,& quędam de substantia legis.quęstione 22. art.1.pag.75.sec.secun. par.
Præcepta Dei sunt de eo quod est de necessitate salutis secūdum se,ideò quolibet eius obseruari debent, non autem præcepta ecclesiæ.q.147.art.4.ad 1.pag.405.sec.secun. par.
Præcepta decalogi sunt quasi prima & communia legis principia per se nota.q.122.art.1.ad 4.pa.416.sec.secun.par.
Præcepta decalogi sunt quæ statim ex primis principiis vel ex fide hominibus.quæstione. 122.artic.1.p.415.
Præcepta prima communissima legis naturæ non numerantur inter præcepta decalogi, nec ea quæ diligenti inquisitione indigent.q.16.art.1.pag.192.sec.secun.par.
Præceptum tertium mystice & literaliter potest exponi,& partim erat morale,& partim cetimoniale.quæstione 122.articulo 1.pag.415.sec.sec.par.
Præcepta prima tria sunt de actionibus religionis, quartum est de pietate,cætera verò de iustitia communiter dicta.q 122.ar. 1.pag.415.sec.secun.par.
Præcepta quæ inducunt ad obseruantiam legis presupponunt legem,ideo non possunt esse prima,nec ponuntur in decalogo. q.170.art 2.ad 2.pag.60.sec.secun.par.
Præcepta dantur de fortitudine & partibus eius in lege Dei.quę. 140.art.2.pag.477.sec.secun.par.
Præcepta legis diuinæ dantur de fortitudine & de aliis virtutibus secundum quod conueniunt ordinationi mentis in Deum.q.140. art.1.pag.476.sec.secun.par.
Præcepta negatiua conuenienter dantur in lege Dei contra vitia opposita temperantiæ & partibus eius.quæstione 170.artic.2. pag.198.sec.secun.par.
Præcepta dantur in lege Dei de perseuerantia & patientia, non autem de magnanimitate & magnificentia, sed dantur consilia.q.140.art.2.1.pag.478.sec.secun. par.
Præcepta cerimonialia erant figuralia primò,& per se, iudicialia autem ex consequenti tantùm.quæstione 47.articulo 1.pagin. 398.sec.secun. par.
Præcepta legis humanæ diuersificantur secundum diuersitatem communitatum.q.140.art.1.pag.477.sec.secun. par.
Præcepta specialia dantur de effectibus charitatis,scilicet de gaudio pace & similiter contra opposita charitatis odium,inuidiā &c.q.44.art.3.1 pag.159.sec.secun.par.
Præcepta affirmatiua non distinguuntur à negatiuis quando in se includunt.q.62.art.5.1.pag 221.sec.secun.par
Præcepta de dilectione Dei & proximi sunt prima. & primo intēta:alia verò secunda & finis secundarius. questione 44.articu. 1.pag.158.sec.secun. par.
Præcepta charitatis sunt duo explicitè & vnum implicitè, quia vnum includitur in alio.q.44.art.2.pag.ead.sec.secun.par.
Præcepta legis sunt ductiua ad perfectam virtutem.quodliber.2. q.3.art.1 addi.ad ter.par.
Præcepta affirmatiua obligant semper sed non ad semper: negatiua verò obligant vtroque modo.quæstione 140.artic.2.ad 2. pag.277.sec.secun.par.
Præcepta de temperantia conuenienter dantur in lege Dei & de virtutibus annexis ipsi temperantiæ. quæstione 170.articulo 1. pag.196.sec.secun. par.
Præcepta dantur in lege Dei: de timore filiali,non autem de seruili,sed tantum ponuntur comminationes. quæstione 22.artic. 2.pag.76.sec.secun.par.
Præceptorum diuersitas non significat diuersitatem habitus, sed diuersitatem actus:quia non dicitur de habitibus virtutum, sed de actibus eorum.q.44.art.1.ad 1.pag.159.sec.par.
Præceptorum iudicialium multi errores sunt phariseorum.quæst. 108.3.2.4.pag.354.pri.sec.par.
Præceptorum decalogi sufficientia.q.100.6.0 p.315.pri. sec.par.
Præceptorum multitudo à prælatis moderanda est ne conuersatio fidelium onerosa reddatur. quæstione 107.4.c.pagina 352. pri.sec.par.
In præceptis decalogi non erat memoria faciendæ de passionibus irascibilis:sed concupiscibilis tantum. quæstione 100.5.6. pag.316 pri.sec.par.
Præcipitatio directiuus opponitur rectitudini consilij quàm tarditas superflua quę habet quandam similitudinem consilij.q.53. artic.3.3 pag.107.sec.secun.par.
Præcipitatio est operatio per impetum voluntatis vel passionis sine prudentia & partibus eius.q.53.art.3.pag.e.sec.secun.par.
Præcipitatio est speciale peccatum propter lecta & actum rationis qui pretermittitur.scilicet consilium licet possit inueniri in quolibet genere peccatorum.q. 3.art.p.184.sec.secun.par.
Præcipitatio contrariatur dono consilij & prudentiæ.q.53.art.1. 1.pag.185.sec.secun. par.
Prædestinatus est Christus secundum quod subsistit in humana natura,esse filius Dei,non autem propriè factus est filius Dei. q.13.1.2.3.pa.134.ter.par.
Prædestinatus est Christus secundum quod homo,esse filius dei. q.24.2.0.pag.135.ter.par.
Prædestinatus est Christus secundum quod filius Dei esse homo: tamen magis propriè dicitur econuersò.quæstione 24.2.3.pa. 135.ter.par.
Prædestinatus est homo esse filius Dei, & econuersò.quæsti.24. 2.3.pag.135.ter.par.
Prædestinatio est certa & infallibilis.quodliber.11. quæstione 3. art.3.addi.ad ter.par.
Prædestinatio non ponit necessitatem prædestinatis.ibid.
Prædestinatio præscientiam & dilectionem Dei præsupponit.
Prædestinatio habet duas causas.ibid.
Prædestinationis causa alia necessaria, alia contingens.ibid.
Prædestinationis liberum arbitrium est causa.ibid.
Prædestinationi subordinatur ordo secundarum causarum ad effectum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

secutis prædestinationis.q.23.ar.8.pri.par
Prædestinatio est in Deo,& in creatura eius exequutio.quæstio. 23.art.2.pri.par.
Prædestinatio est transmissio rationalis creaturæ in finem non proportionatum.q.23.art.1.pri.par.
Prædestinatio est præordinatio divina ab æterno de his quę per gratiam Dei fient in tempore.q.24.1.c.pa.134.ter par.
Prædestinatio conuenit Christo & personæ Christi.quæstio.24. 1.c.pag.134.ter.par.
Prædestinatio Christi est causa exemplaris prędestinationis nostræ ratione effectus.q.24.1.c.pag.131. ter. par.
Prædestinatio est certa & infallibilis.quodli.12.q.3.art.3.
Prædestinato ex tribus certitudinem habet.ibid.
Prædestinationis effectus contingens.ibid.
Prædestinationis effectus infallibiliter consequitur ex causis concurrentes.q.23.art.6.pri.par.
Prædestinationis & præscientiæ ratio ex divina bonitate sumitur q.23.art.5.ad 3.pri.par.
Prædicare Christus incipit in 30. anno ætatis suæ quęstione 39. 3.c.pa.193.ter.par.
Et prædicaverunt Christus & Apostoli à principio Iudęis tantum.q.42.1.c.pag.203.ter.par.
Prædicare id est recitare Euangelium in ecclesia pertinet ad diaconum.dicere id est exponere ad episcopum propriè,quodli. 67.1.1.pag.310.ter.par.
Prædicare est proprius actus Episcopi,& dignior quàm baptizare.quæstione 67.1.1.& 2.pagina.310.& q.67.4.3.p.333.ter.par.
Prædicari in abstracto de deitate non conuenit his quæ sunt naturæ humanę,nec econuerso.q.16.5.c.pag.103.ter.par.
Prædicari in concreto possunt ea quæ sunt naturæ humanæ de filio Dei,& econuerso.q.16.1.8.c.pag.105.& quæstione 50 2. c.pag.414.ter.par.
Prædicari non potest de Christo in abstracto natura humana, nec partes eius.q.3.1.3.pag.31.& q.16.12.c.pag.109.ter.par.
Prædicari potest de Christo in recto natura divina,tum sit abstracto,quàm in concreto,humana verò natura tantum in concreto.q.17.1.c pag.110 ter par.
Prædicari possunt simpliciter de Christo rationę humanæ naturę ea de quibus subjicari non potest quod divinæ personæ cõueniant secundum ipsam,sed illa quæ dubitationem habent circa alterutra à naturam non dicenda de Christo absque determinatione.quæstione 18.2.c.pagin.106.& quæsti.20.2.c. pag. 124 ter.par.
Prędicatio non debuit prætermitti à Christo propter scandalum Iudæorum.q.42.2.c.pag.204 ter. par.
Prædicatio sumpta à diuersis formis ordinatis de aliquo erit per accidens,vel in secundo modo dicendi per se.quæstione 76. article.3.pri.par.
Pro prædicatione dicere vel accipere aliquid quasi prætium. item prophetia,oratione,officio & huiusmodi actibus spiritualibus est bationis,non autem accipere pro sustentatione secundum ordinationem ecclesiæ vel consuetudinem approbatam non exigendo ab fidelibus per subtractionem spiritualium, sed per superiorem q.100 art.3 pag.364 sec.secun.par.
Prædicator debet esse absolutus à cura rerum secularium quæst. 40.1.pag.298.ter.par.
Prædicatori non debet semper esse in publico.quæstione 40.2.3. pag.297.ter.par.
Prædicatori nõ debet assumere prædicationis officium nisi prius purgatus,& virtute perfectus.q.41.3.1.p.310 ter.par.
Prædicator vel doctor qui semper propter humanam gloriam docuit,vel prędicauit per pœnitentiam non recuperat aureolam.quodli.5.q.12.art.24 addi.ad ter.par.
Prædictor q falsè,vel cõfusè predicauit vel docuit,tenet suã doctrinã reuocare vel declarare.quo.5.q.12.ar.25.addi.ad ter.par.
Prædicatori aliquando licet habere oculum ad temporalia aliquando non.quodli.2.q.6.art.2.addi.ad ter.par.
Prædicatores non possunt prædicare & Dei verbum annuntiare propria auctoritate.quodli.12.q.12.art.2.9.
Prędicamenta sunt tantũ duo in diuinis q.28.art.3.ad 1. pri.par.
Præesse malis magis miserum est quàm bonum.quæstione 109. artic.2 ad 7.pri.par.
Prælatus qui dat beneficium ecclesiasticum alicui suo consanguineo,vel amico sine aliqua recompensatione non habet intentionem simoniacam.quodli.5.q.11 art.23.addi.ad ter.par.
Prelatus ecclesię aliquando potest committere curam ecclesiæ suo consanguineo si idoneus est.quodliber.1.quæstio.8.ar.15. addi.ad ter.par.
Prelatus non potest subditum suum ab administratione removere propter aliquid quod ab eo in confessione audiuit.quodli. 5.q.7.art.13.addi.ad ter.par.
Prælatus ratione sui interdum non est honorandus, bene quidè semper respectu muneris.quodli.8.q.4.art.7.addi.ad ter.par
Prelatus qui habet indistinctam potestatem in omnes,potest vti potestate clauium in omnes,q.20.artic. 1.addi.ad ter.par.
Prælatus inferior in superiorem clauium potestate vti potest.quæ 20.art.3.addi.ad ter.par.
Prelatus tenemur removere subditum ab omni malo.quodliber.1. q.7.art.14.addi.ad ter.par.
Prælatus non debet præcipere vt reueletur sibi peccatum secretum.q.33.art.7.5.p.cad.sec secun.par.
Prelatus si minuste concedit res ecclesię, debent restitui ecclesię vt deueniant ad successorem eius.quæstione.62. articulo 5.1. pag.218.sec.secun.par.
Prælatus si dispensat sine apparenti causa in votis: dispensatio prælati non excusat venientem in manifestis à culpa.sicut si prælatus dispensaret cum aliquo super voto de ingressu religionis nulla apparente causa.q.88.ar.12.2. pag.325.sec.secun. par.
Prelatus non est dominus.sed dispensator.non in destructionẽ, sed in ædificationem.q.88.art.12.2.pag.325.sec.secun.par.
Prelatus non est obediendum contra præceptum Dei.alias præcipiens & obediens peccant q.35.art 2.3.p.227.sec.secun.par.
Prælati debent abstinere à multitudine præceptorum.quæst.105. artic.1.3.pag.418.sec.secun.par.
Prelati qui distinctas potestates acceperunt,in eos solum qui sibi cõmissi sunt clauibus vti possunt q.20.ar.1.addi.ad ter.par.
Prelati ecclesiarum non habent super infideles potestatem quo ad pœnam spiritualem eis infligendam:habent tamen quo ad pœnam temporalem.q.20.ar.9.2 p.65.sec.secun.par.
Prelati valor non computatur secundum personam,sed secundũ munus.ibid.
Prælatio intellectualis natura penes subiectionum & operationem naturarum attenditur.q.109.art.2.pri.par.
Prelationem apperere peccatum est.quodliber.2.quæstione 6.ar. 9 addi.ad ter.par.
Prœmium essentiale quid,& cui respondeat.quæstione 96.articu. 1.addi.ad ter par.
Prœmium accidentale quid,& quotuplex sit.ibi.
Prœmium vide Beatitudines.pri.sec.par.
Præparare se ad gratiam cum sit à Deo,non refert verum subitò vel paulatim aliquis ad perfectam præparationem perueniat & gratiam recipiat.q.112.2.1.p.373.pri.sec.par.
Præparatio recipientium sacramentum duplex:videlicet quędã remota,& quędam proxima.q.37.art.4.addi.ad ter.par.
Præpositus ad accessũ quendã designat.q.58.3.c. p.260. ter.par.
Presbyteri curati & archidiaconi possunt sine licentia ingredi religionem.q.189.art.7.p.289.sec.secun.par.
Prelati possunt demereri.quodli.1.q.1.art.2.addi.ad ter.par.
Præsentia veri Dei.ibi.ter.par.
Præseruatio corporis humani ne pareretur in statu innocentiæ qualiter fuisset.q.97.art.2.ad 4.pri. par.
Præseruatus ab aliquo dicitur ille,qui est purgatus vel solutus ab illo.q.32.4.1.p.167.& q.32.2.2.p.245.ter.par.
Præsunt boni angeli malis.q.109.art.4.pri par.
Præsidere gubernationi omnium gentium & regnorum primum & præcipuum est in diuinis mysteriis.q.108.arti.6.pri. par.
Præsidentia spiritualis creaturæ super corporalem ad quam aliquem ordinem habet ex quibus totum constat vniuersum.q. 61.art.4.pri.par.
Præamare se esse meliorem prælato simpliciter videtur esse superbia sed se esse meliorem prælato quo ad aliquid non est præsumptuosum.q.33.art.4 3.p.117.sec.secun.par.
Præsumptio in malo dicit immoderatiam spei duplicitèr,scilicet supra vires propri,s & contra iustitiam Dei prima opponitur magnanimitati,secunda est peccatum in spiritum sanctum, ideo grauior est quàm prima.q.21.ar.2.p.74.sec.secun. par.
Præsumptio aliquando sumitur in bonum aliquando in malum. q.21.art.3.p.71.sec.secun.par.
Præsumptio secunda est minus peccatum quam desperatio.q.21. art.2 p.74 sec.secun. par.
Presumptuosus peccat non æstimando misericordiam Dei nimis sed cõtemnendo iustitiam eius.q.21.art.2.p.74.ter.secun.par.
Præsumptio magis opponitur spei quã timori.quia spei cõtrariatur ratione propriæ differentiæ:timori verò ratione generis & cõtrarietas ad timorẽ est apparentior.q.21.ar.3.5.p.75.sec.sec.p.
Præsũptio secunda procedit ex amore sui q.21.ar.1.2.p.e.sec.sec.par.
Præsumptio prima oritur ex inani gloria secunda autem ex blasphemia.q.21.art.4.p.75.sec.secun.par.
Præsumptio prima opponitur magnanimitati secundum excessũ licet apparenter secundum defectum, inquantũ est aliquando de minimis quæ magna videntur.quæst.130.artic 2.pag.435. secunda secun.par.
Præsumptio secunda opponitur charitati,vel potius dono timoris. quæst.130.art.1.1.pag.435.secunda sec.par.
Pretium rerũ venalium cõsideratur secundum vtilitatem hominis,nõ autem secundum gradum naturæ. quæstione 77.articulo 2.3. pag. 60.secunda sec. par.

Præuenies vide Gratia,Purgatio.pri.sec.par.
Priapus.vide Sacerdotes.pri.sec.par.
Primitiæ pertinent ad quoddam genus oblationum in vsum sacerdotum in recognitionem beneficij Dei, scilicet fructuum terræ. & debet esse aliquid præcipuum de fructibus terræ.qu. 86.artic.4.pag.300.sec.secun.par.
Primitiæ sunt signa præteriti beneficij Dei,scilicet terræ promissæ Israël & toti humano generi: sed cerimonialia erant propriæ signa futuri.q.86.artic.4 1 pag eadc.sec.par.
Primitiæ erant de præcepto cerimonialia quo ad determinationem,in communi verò de iure naturali,nunc autem de præcepto ecclesiæ secundum consuetudinem patriæ. q.86.articu.4. pag.300.sec.secun.par.
Primitiarum quantitas non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis de cuius ratione est esse voluntarium, & ideò aliqui dabant quadragesimam partem, alij sexagesimam.sed nunc statur consuetudini patriæ.q.86.artic.4.3.pag. 300.sec.secun.par.
Primogenitus omnis creaturæ est Dei perfecta imago, &c.q.93. artic.1.ad 2.pri.par.
Primogenitus dicitur primo natus,licet nullus post eum fuit:ideò Christus est primogenitus Mariæ.q.28.4.pag.152.ter.par.
Primogenitus.vide Sacerdotum.pri.sec.par.
Primus motus semper est peccatum veniale & si sequitur iudicium rationis poterit esse peccatum mortale.quod.4.q.11.art. 2.addit.ad 3.partem.
Primũ mouens quomodò moueat secundum.q.19.ar.1.ad 3.pri.par.
Primum principium actuum oportet esse maximè in actu & purissimum.q.4.art.1.pri.par.
Primum principium licèt sit tantùm vnum: plura tamen ratione distincta in eo intelligimus.q.44.artic.4.ad 3.pri.par.
Primum vel principium in vnoquoque est quo ad naturam pertinet:quia quod pertinet ad prius,semper habet rationem principij.q.20.artic.2.pri.par.
Primum dicitur dupliciter,scilicet in genere & simpliciter. q.6.1. 1.pag.24.pri.secun.par.
Primum.vide principium.pri.sec.par.
Primum in intentione vltimum est in executione. quodli.8.qu.1. artic.2.addit.ad 3.parrem.
Prima principia speculabilium & agibilium sunt habitus naturales nobis naturaliter indit.q.47.9.art.12.pri. par.
Primi motus infidelium non sunt peccata mortalia.quod.4.q.11. artic.21.addit.ad 3.par.
Primi parentes senescendo inceperunt mori prima die qua peccauerunt,licet postea multum vixerint. quæstio.164.articu.1.8. pag.583.sec.secun par.
Primo, alicui non conuenit secundum partem sed secundum totum.q 8.arti.4 pri.parte.
Princeps regis Pharaonis cessauit mihi viginti & vno diebus, duplicitèr exponitur.q.113.artic.8 pri.par.
Princeps. Eadem est virtus principis & boni viri: non autem est virtus cuiuscunque ciuis& boni viri. quæstio.92.1.3.pag.291. pri.secundę partis.
Et impossibile est quod bonum commune ciuitatis bene se habeat nisi ciues sint virtuosi, ad minus illi quibus conuenit principari.q.92.3.4.pag.ead & parte.
Et ad bene communitatem in aliqua ciuitate duo requiruntur. 1.habere se bene ad principem.1.cum fidelitate, reuerentia & famulatu.2.d consocios autem reddendo cuilibet debitum & nulli nocendo.q.108.5.c pag.315.pri.sec.par.
Princeps.vide Defectus.1.ex pri sec par.
Principis summi,& regis Iudæorũ institutionem Deus sibi reseruauit.q.105 1.1 pag.141.pri.sec.par.
Principes ex cupiditate in tyrannidem declinant,& iustitiam derelinquunt.q.105.1.2.pag.ead.& par.
Principes Iudæorum assumebantur ex toto populo,possessiones proprias habebant,& eis prohibebatur à domino ne superabundarent diuitijs aut magnifico apparatu. quæstio.105.1.4. pag.eadem & parte.
Principes tenentur ad restitutionem si latrones accrescant quia reditus quos habent sunt quasi stipendia vt conseruent iustitiam.q.62.artic.7.pag.220.sec.secun.par.
Principatus est multiplex scilicet regimen regale.quando vnus regit.aristocratia,democratia,oligarchia,& tyrannis.q.95.1. c.pag 199.& q.105.1.c.pag.341.pri sec par.
Principatus regum est optimus,si non corrumpatur. quæ. 95.1.2. pag.341.pri.secun par.
Principatus dicuntur qui primi existunt qui si præsint in executione eorum quæ imperantur.q.108.art.5.ad.1.pri.par.
Principium actuum generationis perfectorum animalium est virtus formatiua seminis eorum,verò quę ex putrefactionem generantur est virtus cœlestis.q.71.art.1.ad 1.pri par.
Principium essendi omnium est tantum vnum à quo omnia quæ quocunque modo sunt.habent esse.q.85.art.1.pri.par.
Principium in creaturis est prius eo quod est à principio,non autem in Deo.q.42.artic.2.pri.par.
Principium multipliciter dicitur,scilicet secundum situm, secundum intellectum & secundum omne genus causæ.quæstio.42. artic.2.pri.parte.
Principium non de principio & principium de principio dicitur in diuinis siue priori & posteriori.q.33.art.4.pri.par.
Principium non illud significat à quo nomen imponitur ad significandum secundum originem.q.33.art.1.ad 3.pri.parte.
Principium non importat diuersitatem siue dependentiam ab eo cuius est principium sicut causa.q.33.art.1.ad 1.pri.par.
Principium passium in femina potest dici semen.quæst.115 artic. 1.ad 3.pri.parte.
Principium proprietatem patris & filij significat substantiuè.q. 36.artic.4.pri.par.
Principium quo generans generæ non semper distinguitur à gonito.q.41.artic.5.ad 1.pri.par.
Principium sicut se habet ad conclusiones in cognitiuis:ita se habet finis ad ea quæ sunt ad finem in appetitiuis. quæst.83.artic. 4.prima parte.
Principium primum in speculativis est, non est, simul affirmare & negare. In practicis verò est, bonum est prosequendum & malum vitandum.q.84.2.c.pag.324 pri.sec par.
Nec omne principium est primum principium.q.6.1.1.pag.24.& q.9.4.1.pag.55.pri.sec.par.
Principium duplex,scilicet, extrinsecum & intrinsecum. q.9.4.1. pag.ead & parte.
Principium.vide Defectus.Geometer.pri.sec.par.
Principia intellectualis cognitionis & motum voluntariorum sunt naturaliter nota.q.10.1.c.pag.56.pri.sec.par.
Principia activa naturalia sunt determinata semper ad eosdem actus:ideò diuersæ species in actibus naturalibus attenduntur secundum obiecta & secundum principia actiua. quæ.72.3.c. pag.221.pri.secun.par.
Res natio duplex.s.incorrumpi, & incorruptum esse:prima suscipit magis & minus, non autem secunda. q.73.2.c.pag.228 & q.82.4.c.pag.262.pri.sec par.
Privatio prima recipit magis & minus ex parte eius quod remanet de habitu contrario.q.72.2.c.pag.222.pri.sec.par.
Privatio boni in quocunque constituit rationem mali. qu.21.1.c. pag.75.pri.secun.par.
Privatio.vide Ens.pri.secun.par.
Privatio est medium inter esse & non esse simpliciter. q.48.artic. 2.ad 1.pri.parte.
Privatio entis fundatur in ente: quod in privationibus aliarum formarum non accidit.q.11.artic.2.ad 1 pri par.
Privatio suscipit magis & minus non secundum se sed secundum eius oppositum:cum magis & minus dicitur. quæstio.11.artic. 4.ad 1.pri.parte.
Privatio suscipit magis & minus per recessum à termino: sive forma per accessum ad terminum perfectum. quæst.49 artic. 3.ad 3.pri.parte.
Privatio tribus modis sumitur.q.33.artic.4.ad 2.pri par.
Privationem per habitum cognoscimus.q.14.artic.10.pri.par.
Privationes & non entia ex apprehensione intellectus veritatem habent & non ex seipsis.q.16.artic.3.ad 3.pri.par.
Privationes & malum dicuntur entia rationis secundum quod eos veritatem propositionis significat. q.48.ar.2.ad 2.pri.par.
Privilegium est lex privata,quia respicit singulares personas: sed est commune, vt se extendit ad multa negotia. quæstio.96.1.1. pag.190.pri.secun.par.
Privilegium.vide Gratia.pri.sec.par.
Privilegio speciali potest aliquis scire se habere gratiam.q.113.5. c.pag.374.pri.secun.par.
Prius dicitur dupliciter,scilicet ordine perfectionis & dignitatis, & ordine generationis seu dispositionis. quæstio.68.3.2.pag. 211.pri.secun.partis.
Prius est semper quod naturalius est.q.49.2.c.pag.141.pri.sec.par.
Prius est ordine generationis imperfectum perfectio in eodem: sed ordine perfectionis est econtrario.quæstion.65.4.c.pagin. 186.pri.secun.partis.
Prius altero dupliciter dicitur,ordine naturæ,vel generationis.q. 73.artic.2.pri par.
Prius est naturaliter quod est per se,eo quod est per accidens.q. 84.6.c.pag.4 5.ter.par.
Prius remoto remouetur posterius quod proprie ex eo tantùm se sumitur,non autem si ex pluribus sequi possit.quæstio.13.2.2. pag.49.pri.secun.par.
Procedere in infinitum in actibus intellectus non inconuenit.q. 87.artic.3.ad 2.pri par.
Processus rationis duplex.s.compositionis, & resolutorius.q.14. 5.c.pag.47.pri.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vroceſſio eſt duplex.f.ad intra & ad extra.q.27.artic.1.pri.par.
Proceſſio Spiritus ſancti eſt à patre & filio vt vnus: vnum & diſtinctum.q.36.artic.4.ad 2.pri par.
Proceſſio verbi per modum intellectus eſt generatio: quia procedit per modum naturæ:eo quod procedit ſecundum rationem ſimilitudinis quod amori nõ conuenit.q.30.ar.1.ad 2.pri.par.
Proceſſione remota ſpiritus ſancti à filio, ipſum diſtingui à filio non poſſe intelligibile.q.36.art.2.pri.par.
Proceſſiones in diuinis ſunt duæ tantum:ad intra ſ.verbi per modum intellectus, & amoris per modum voluntatis. quæſti.27. artic.3.pri.parte.
Prodigalitas opponitur auaritiæ, licet quandoque ſecundum diuerſa ſimul eodem q.119.artic.1.pag.411.ſe.ſec.par.
Prodigalitas eſt circa paſſiones pecuniæ ſicut deficiens, non autem ſicut ſuperabundans in eis. quæſtio.119.artic.1.2.pag.ead. ſec.ſecun.partis.
Prodigalitas ſemper eſt peccatum non principaliter propter quãtitatem ſeu propter inordinationem dandi quibus non debet dari & propter quæ & ſicut debet. quæſtio.119. artic.2.pag.411. ſecun.ſecundę partis.
Prodigalitas dicitur eſſe contra naturam:quia habet immoderatam emiſſionem,quæ repugnat naturæ.q.32.6.2.pag.105.
Prodigalitas opponitur liberalitati.q.119.ar.1.pag.411.ſe.ſec.par.
Prodigus & liberalis poteſt eſſe aliquis ſecundum diuerſa.q.72.8. 3.pag.216.pri.ſecun.par.
Prodigus peccat in ſe & in proximum, & præcipuè clerici conſumentes bona pauperum, & ſimiliter auari, quæſti.119.artic.3.1. pag.411.ſe.ſecun.par.
Prodigus non ſemper abundat in dando propter voluptates,circa quas eſt intemperantia.q.119.artic.1.3.pag.411.ſe.ſec.par.
Produxit Deus multas creaturas propter bonitatem ſuam communicandam:quod per vnam fieri non poterat. quæſt.47.art. 1.prima parte.
Produxit Deus res in eſſe ratione proceſſionis verbi & amoris. q.41.artic.6.pri.par.
Productis rerum à prima cauſa nihil ſupponit.ſecũda verò quod eſt à prima cauſa ſupponit in ſua actione.q.45.art.3.pri.par.
Productionis rerum triplex opus intelligitur: ſcilicet creationis diſtinctionis & ornatus.q.70.artic.1.pri.par.
Profectus.vct. Miſſa.ter.par.
Profectus cognitionis duplex:ex parte docentis, & ex parte addiſcentis.q.1.art.7.2.pag.9.ſe.ſec.par.
Profeſſus non debet exire religionem vt parentibus ſubueniat, ſed procurare eis ſicut poteſt cum licentia.q.101.artic.4.4.pag. 372.ſec.ſecun.par.
Profeſſi in religione mortui ſunt mundo,& viuunt Deo,vnde nõ ſunt reuocandi ad vitam humanam occaſione cuiuſcunque euentus.q.88.artic.11.pag.322.ſec.ſecun.par.
Prohibitio incitat concupiſcentiam:quia magis concupiſcimus quod nobis prohibetur.q.98.1.2.pag.307.pri.ſec.par.
Prohibitum.vide peccatum.pri.ſec.par.
Promiſſio.vide Abraham.pri.ſe.par.
Promulgatione legis facta obligantur ad illam illi coram quibus non promulgatur,inquantum in eorum notitiam deuenit per alios vel deuenire poteſt.q.90.2.pag.188.pri.ſe.par.
Promulgatione non indigent præcepta cõmunia legis naturę nec hoc quod eſt credere in Deum. quæſtione.100.4.1.pagin.315. pri.ſecun.partis.
Promulgatio legis æternæ eſt ex hoc quod Deus eam mentibus hominum inſeruit naturaliter cognoſcendam.quæſtio.90.4.2. pag.287.pri.ſec.par.
Promulgatio ſit & verbo & ſcripto: & vtroque modo lex æterna habet promulgationem ex parte Dei,ſed non ex parte creaturæ.q.91.1.2.pag.288.pri.ſec.par.
Promulgatio legis neceſſaria eſt ad hoc quod lex habeat vim obligandi.q.90.4 6 pag.287.pri.ſec.par.
Promulgatio præceps in futurum extenditur per firmitatem ſcripturę,quæ quodammodo ſemper eam promulgat. qu.90.4.3. pag.ead.& parte.
Pront erant homines ad idololatriam propter generalem conſuetudinem gentilium: & ad periurium propter frequentiam iuramenti.q.100.7.4.pag.317.pri.ſec.par.
Pront.vide Iudæus pri.ſec.par.
Propaſſio eſt inchoata in appetitu ſenſitiuo nõ vltra procedens, ſicut fuit in Chriſto.15.4.c.& 6.2.7.pag.65.ter.par.
Propheta dicitur quaſi procul fans, vel procul videns. queſt.7.8. 0.pag.57.ter.parte.
Propheta eſt ille cuius tantum intellectus illuminatur ad indicandum viſa ab aliis.ſicut Ioſeph & Daniel. queſt.173.artic.1. pag.607.ſec.ſecun.par.
Propheta non eſt propriè ille cui oſtenduntur ſimilitudines ſine lumine intelligentiæ ſicut Pharao,Nabuchodonoſor,vel Balthaſar.q.173 art.1.pag.ead.ſe.ſec.par.
Prophetæ propriè cognoſcit ſe moueri à Deo ad aliquid exiſtimandum,vel ſignificandum verbo,vel facto, non tamen omnia quæ per hoc intendit Deus. queſt.171.artic.4.pag.609. ſec.ſecun.partis.
Propheta habet certiſſimam & diſtinctam cognitionem de viſis per ſpiritum prophetiæ, non autem de habitis per inſtinctum Dei.q.172.art.5.pag.611.ſec.ſecun.par.
Propheta idem non eſt ſemper in eodem gradu prophetiæ, ſed quandoque in minori.q.174.art.3.1.pag.611.ſe.ſec.par.
Propheta habet duo.ſ.repreſentatione & indicium de viſis,quod eſt principalius & completiuum eius ſine quo non eſt.quæſt. 1. artic.2.pag.595.ſec.ſecun par.
Prophetæ fuerunt omni tempore in nouo teſtamento.q.174.art. 6.pag.613.ſec ſecun par.
Prophetæ non vident omnia prophetabilia, ſed tantùm ea quæ ſibi ſpecialiter reuelantur.q.171.art.4 pag.601.ſe.ſec.par.
Prophetæ non vident Deum per eſſentiam. quæſtio.171.artic.2. pag.598.ſec.ſecun.par.
Prophetę vident in ſpeculo æternitatis,ſeu intelligentiarum ſiue in libro preſcientiæ Dei cauſaliter,non autem formaliter.qu. 171.art.1.pag.607.ſec ſecun.par.
Prophetę veri tripliciter differunt à falſis prophetis ſcilicet agente fine & certitudine.q.171.art.6.3.pag.603.ſe.ſec par.
Prophetæ fuerunt maximè in abundantia tempore regum, quia tunc populus erat liber:ideò inſtrui debebat de agendis.q.174. artic.6.2.pag.614.ſec.ſecun.par.
Prophetis repreſentantur aliqua quadrupliciter. ſ.ſenſu exteriori vt Daniel vidit ſcripturam in pariete,& Samuel audiuit verba vel per formas in imagine diuinitus impreſſas ſicut in exercitus ſimilitudines colorum: vel formas diuinitus ordinatas ſicut Hieremias vidit ollam accenſam, vel per ſpecies in intellectu ſicut ſcientia infuſa Salomoni & Apoſtolis.q.173.artic.2. pag.607.ſec.ſecun.par.
Prophetia prædeſtinationis ſemper impletur,non autem prophetia comminationis.q.171.art.6.1.pag.603 ſe.ſec.par.
Prophetia Dauid ex propinquo attingit ad viſionem Moyſi maiorem quò ad cognitionem diuinitatis, ſed econuerſo in cognoſcendo & exprimendo myſteria incarnationis Chriſti. q. 174.art.4.1.pag.613.ſec.ſecun.par.
Prophetia non conuenit Deo,nec beatis,nec angelis. q.173.artic. 1.pag.607.ſec.ſecun.par.
Prophetia fuit in Chriſto inquantum viator. queſt.174.artic.5.3. pag.613.ſec.ſecun.par.
Prophetia eſt ſimpliciter excellentior dono linguarum triplici 12 ne.q.176.art.2.pag.619.ſec.ſecun.par.
Prophetia intellectualis viſionis eſt nobilior, quàm imaginaria niſi reſpectu reuelandi per ſimilitudinem corporalem:quia tũc eſt econuerſo.q.174.art.2.pag.611.ſe.ſec.par.
Prophetia magis dicitur de imaginaria, quàm de intellectuali.q. 164.artic.2.3 pag ead.ſec ſecun.par.
Propheria imaginaria de ſupernaturali veritate eſt nobilior intellectuali de cognoſcibilibus humana ratione. q.174.artic.2. 7.pag ead.ſec.ſecun.par.
Prophetia quantò eſt vicinior Chriſto, tantò eſt maior & magis poſtquam ante,licet in quolibet ſtatu prima ſit maior aliis.qu. 174.artic.6.pag.613.ſec ſecun.par.
Prophetia aliqua eſt de præterito:ſicut in Geneſi & in aliqua ponitur præteritum pro futuro propter certitudinem prohetiæ. q.171 art.3.pag.600.ſec.ſecun.par.
Prophetia in ſua ratione non includit ænigmaticam cognitionem.q.7.art.8.ad 1.pag.57.ter.par.
Prophetia præ deſtinationis completur ſine arbitrio noſtro cauſante,non autem ſine eo conſentiente.quæſtio.30.1.1.pag.155. tertia parte.
Prophetia quæ habet ſimul intellectualem & imaginariam viſionem,nobilior eſt illa quę habet alterum tantùm. quæſtio.30.1. pag.155.ter.parte.
Prophetia non conuenit Deo,nec angelis,nec beatis. quęſtio.7. artic.8.c.pag.57.ter.par.
Prophetia conuenit Chriſto,inquantùm fuit viator. queſt.7.8.o. pag.57.ter.parte.
Prophetia non eſt habitus nec qualitas permanens,ſed vt paſſio tranſiens.q.171.art.2.pag.598.ſec.ſecun.par.
Prophetia eſt diuina inſpiratio rerum immobili veritate denuntians futura,ſecundum Caſſiodorum. quæſtio.171.artic.3.pag. 600.ſec.ſecun.par.
Prophetia primò, & principaliter conſiſtit in cognitione: ideò dicitur a fanos:ſecundariò conſiſtit in loquutione. ideò dicitur aphatice:tertiò conſiſtit in operatione miraculorum ad confirmationem eius.q.171.art.1.pag.597.ſec.ſecun.par.
Prophetia ſimpliciter dicta, id eſt, ſupra vniuerſalem cognitione hominum non poteſt eſſe à natura,ſed tantùm ex reuelatione Dei,prophetia verò ſecundum quid, id eſt de aliquibus in ſuis cauſis poteſt eſſe à natura.ſed fallibiliter.quæſtio.171.articu.1. pag.603.ſec.ſecun.par.
Prophetæ & aliæ illuminationes & reuelationes fiunt nobis à Deo mediantibus angelis.q.171.art.2.pag.604.ſe.ſec.par.
Prophetia fit dupliciter.ſcilicet per influxum ſuminis tantùm, & per ſpecies impreſſas vel aliter ordinatas.quæſtio.173.articu.2. pag.607.ſec.ſecun.par.
Prophetia eſt de omnibus,ſed primò & principaliter eſt de futuris contingentibus, ſecundò de exiſtentibus ſupra vniuerſalem cognitionem hominum,tertiò reſpectu aliquius.queſt.171.art. 3.pag.600.ſec.ſecun.par.
Prophetia eſt principaliter de futuris, non autem de præſenti niſi aliquando: ideò tunc inferuntur aliqua quæ excedunt huiotuam.q.171.artic.3.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Prophetia dæmonum non fit per illuſtrationes,vt diuina,ſed per viſionem imaginariam vel tentibilem.nec eſt ſemper vera ſicut prophetia diuina.q.172.art.5.2.pag.ead.ſe.ſec.par.
Prophetia requirit lumen ſupernaturale intellectuale.q.171.artic. 4.2.pag.603.ſec.ſecun.par.
Prophetia requirit inſpirationem quò ad mentis eleuationem,& reuelationem quo perceptionem diuinorum. q.171. artic.1.4. pag.598.ſec.ſecun.par.
Prophetia requirit maximam mentis eleuationem ad contemplationem ſpiritualium.q.172.art.4.pag.605.ſe.ſec.par.
Prophetia requirit bonitatem morum quo ad refrenationem paſſionum & remotionem occupationum exteriorum.q.172.arti. 4.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Prophetia non requirit diſpoſitionem naturalem, quia Deus ſimul remouet indiſpoſitionem diſponit & perficit.q.172.artic. 3.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Prophetia poteſt haberi ſine charitate & ſine gratia gratum faciente.q.172.artic.3.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Prophetia eſt de donis quæ ſunt ad manifeſtationę ſpiritus:non autem ad neceſſitatem ſalutis q.68.2.3.pag.209.pri.ſec.par.
Prophetia.vide Salomon pri.ſec.par.
Prophetiæ gradus impropriè dictæ duplex.ſ.minimus.i. ſecundũ operationem exteriorem:vt Samſon,& viſio de naturalibus vt Salomon.q.174 art.3.pag.612.ſec ſecun.par.
Prophetiæ actus duplex.i.principalis.i.viſio & ſecundarius.i.denuntiatio.q.171.art.2.pag.598.ſec.ſecun.par.
Prophetiæ dæmonum quandoque dicunt vera ex inſpiratione diuina & aliquando per dæmones.queſt.172.artic.6.pag.611. ſecun.ſecundæ partis.
Prophetiæ ſpecies triplex,cõminationis,prædeſtinationis & præſcientiæ.q.174.art.1.pag.610.ſec.ſecun.par.
Propherię finis eſt manifeſtatio alicuius veritatis exiſtentis ſupra hominem.q.174.art.2.1.pag.612.ſec.ſecun.par.
Prophetia ſecundum quid poteſt eſſe à dæmonibus, non autem prophetia ſimpliciter.q.172.art.5.pag.606.ſec.ſecun.par.
Prophetiæ modus ſexcuplex.q.174.art.2.3.pag.611.ſe.ſec.par.
Prophetiæ gradus in imaginaria diſtinguitur quadrupliciter.ſ. per ſomnium & vigilias per ſigna ſi loquens videtur vel non ſi ſecundum dignitatem apparentis.queſt.174.artic.3.pag.612. ſecun.ſecundę partis.
Prophetiæ omnes ſunt eiuſdem ſpeciei: quia.ſ.ſunt per vnum formale.ſ.per lumen diuinum.q.171.art.3.3.pag.601.ſe.ſec.par.
Prophetiæ nullo modo poteſt ſubeſſe falſum ſicut nec præſcientiæ Dei.q.171.artic.6 pag.601.ſec.ſecun.par.
Prophetiæ modus triplex ſecundum triplicem potentiam cognoſcitiuam.ſcilicet ſecundum oculos, ſecundum ſpiritum imaginatum.& ſecundum intuitum mentis.q.174.arti.1.3.pag. 612.ſec.ſecun.par.
Prophhetiæ obiectum eſt illud quod eſt in cognitione diuina ſupra facultatem humanam.q.174.art.1.pag.610.ſe.ſec.par.
Prophetiæ inceperunt ſcribi per Iſaiam,& per Oſee quando Roma condita fuit.q.174.art.6.2.pag.614 ſec.ſecun.par.
Prophetabilia omnia ſunt non cognoſcibilia ab homine niſi per reuelationem Dei,ſed quæ pertinent ad ſapientiam & ſcientiam & interpretationem ſermonum poſſunt naturaliter cognoſci ab homine.q.171.arti.3.pag.600.ſec.ſecun.par.
Prophetica illuſtratione actuali ceſſante aliquis dicitur prophetа ex deliratione Dei,& ex habilitate remanẽte ad facilius illuſtrari.q.171.art.2.2.pag 598,ſec.ſecun.par.
Propinquiores debent plus amari quã meliores firmius & multiplicius.q.26.art.7.pag.102.ſec.ſecun.par.
Propinqui ſunt à nobis oibiles nõ quia propinqui,ſed quia impediunt nos à Deo.q.26.art.7.pag.102.ſe.ſec.par.
Propitiatorii eratabula lapidea ſuper alas cherubim: quia exinde Deus populo propitiabatur. q.102.4.6.pag.320.pri ſe.par.
Propoſitio ſingularis directè concludi non poteſt ex aliqua vniuerſali niſi mediante alia particulari.q.20.art.1.ad 2.pri.par.
Propoſitionis affirmatiuæ veræ ſubiectum & prædicatum idem ſecundum rem ſignificant: diuerſum tamen ſecundum rationem.q.13.art.12.pri.par.
Propoſitionis cõtingẽtis eſt duplex veritas.q.16.ar.8.ad3.pri.pa.
Propoſitio dicitur per ſe nota cuius prædicatum eſt de ratione ſubiecti.q.94.2.c.pag.295.pri.ſec.par.
Propoſitio.vet.actus, Deus, Chriſtus.ter.par.
Proportione eadem ſeruata hæc propoſitio. Quod tibi non vis, alteri ne feceris, debet intelligi. q.63.artic.1.addit.ad 3.par.
Propria paſſio quomodo cauſatur à ſubiecto vt eſt in actu, & eſt ipſius ſuſceptiuum vt eſt in potentia.q.77.art.6.pri par.
Proprietas patris vt relatio actum notionalem præſupponit: ſed vt conſtituens ipſum præcedit.q.40.art.4 pri.par.
Proprietatem accidentis intelligere qualiter poſſumus. q.85.art. 1.ad 1.pri.parte.
Proprietates angelis communes perfectiori modo ſunt in ſuperioribus quam in inferioribus.q.108.arte.5.pri.par.
Proprietates diuinæ ſunt in eſſentia per modum identitatis tantum, in perſonis verò non ſolum ſecundum rem tantum: ſed etiam ſecundum modum ſignificandi:ideò conſtituunt, & diſtinguunt.q.40.art.1.ad 9.pri.par.
Proprietates in diuinis quæ diſtinguantur.q.30.ar.1.ad 2.pri.par.
Proprium Dei eſt miſereri & parcere: tripliciter exponitur. q.25. artic.3 ad 3.pri.par.
Proprium eſſe prius & poſterius appropriatio non inconuenit.q. 39.artic.7.ad 3.pri.par.
Proprium non eſt de eſſentia ſubiecti:ſed ex principijs eſſentialibus ſpeciei cauſatur.q.77.art.1.ad 5.pri.par.
Proprium accidens in vnaquaque re eſt aliud ab eſſentia.qu.2.6. c.pag.8.pri.ſec.par.
Propria accidentia ſunt poſteriora ſubſtantia ordine generationis perfectionis.q.85.2.3.pag.264.pri.ſec.par.
Propter quod vnum quodque & illud magis quomodò habet intelligi.q.87.art.2.ad 2.pri.par.
Prorumpere. Homo facile prorũpit ad manifeſtationem cordis. q.72.7.c.pag.221 pri ſec.par.
Prorumpit.vide Iracundus.pri.ſec.par.
Proſtibulum.vide Oblatio.pri.ſec.par.
Prouidentia Dei aliter ſe habet ad incorruptibilia quàm ad corruptibia.q.113.art.2.pri.par.
Prouidentia diuina quædam in finem ordinatur, & quędam ab ipſo decidunt permiſſiue.q.23.art.3 pri par.
Prouidentia eſt ipſa diuina ratio in ſummo omnium principe cõſtituta quæ cuncta diſponit,vel ratio ordinandorum in finem. q.22.artic.1.pri.par.
Prouidentia non eſt in rebus prouiſis:ſed eſt quędam ratio in intellectu prouiſoris.q.23.art.2.pri.par.
Prouidentia importat reſpectum quendam alicuius diſtantis, ad quod ea quę in præſenti occurrunt,ordinanda ſunt. q.49.artic. 6.pag.177.ſec.ſecun.par.
Prouidentia Dei ſe extendit ad neceſſaria,non autem prouidentia hominis.q.49.artic.8.2.pag.178.ſec.ſecun.par.
Sicut ad prouidentiam pertinet proſpicere id quod eſt per ſe cõueniens finita ad circunſpectionem pertinet conſiderare an ſit conueniens fini ſecundum ea quæ circunſtant. queſt.49.arti. 8.3.pag.179 ſec.ſecun.par.
Prouidentia diuina non corrumpit naturam rerum,ſed ſeruat,& omnia mouet ſecundum eorum conditionem. queſtio.10.4.c. pag.59.pri.ſecun.par.
Prouidentię diuinæ omnia ſubduntur.q.91.2.c.pag.288.& q.93. 5.c.pag.294.pri.ſecun.par.
Prouidentiæ diuinę nõ ſubditur filius Dei vt eſt naturaliter ab ipſo genitus,ſed ratione humanæ naturę.q.93.4.2.p.293.pri.ſe.pa.
Prouidentiæ diuinę inter cætera rationalis creatura excellentiori modo ſubiacet.q.91.2.c.pa.288.& q.93.5.c.p.294.pri.ſe.par.
Proximus ſicut poteſt dupliciter timeri ita poteſt dupliciter amari propter id quod in ipſo & propter id quod Deus eſt in ipſo. q.25.artic.1.1.pag.94.ſec.ſecun.par.
Proximus nõ habet æqualiter bonitatem Dei ſicut Deus,& ideò non eſt æqualiter diligendus. quæſtio 26.articu.2.3.pag.100. ſec.ſecun.par.
Proximum magis debemus diligere quãtùm ad ſalutem animæ, quàm corpus proprium.q.25.art 5.pag.95 ſe.ſec.par.
Proximis ſicut magis debemus eſſe benefici:ita à nobis ex charitate ſunt magis diligendi ſecundum effectum & ſecundum affectum.q.26.artic.6 pag.102.ſec.ſecun.par.
Proximi non omnes æquanter ſe habent ad Deum, ſed quidam ſunt propinquiores charitate,quidam remotiores.q.26.arti.6. 2.pag.99.ſec. ecun.par.
Prudentia non ſolum conſiderat vniuerſalia.ſed etiam ſingularia q.47.artic.3.pag.167.ſec.ſecun.par.
Prudentia non conſiſtit in ſenſu exteriori, ſed in ſenſu interiori non principaliter,ſed per applicationem ad opus.qu.47.artic. 3.3.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Prudentia ſi impliciter dicta eſt virtus non impropriè ſicut virtu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ces intellectuales,sed propriè.q.47.art.4.pag.168.fe.fec.par.
Prudentia est amor,quia ab eo mouetur ad actum,non autem essentialiter.q.47.artic.1.1.p.g.168.fec.fecun.par.
Prudentia non est circa cautam alti ſimam ſimpliciter, ſed circa bonum hum inum.q.47.art.2.1.pag.164.fec.fecun.par.
Prudentia pe.priè nó est de fine,sed de his quæ sunt ad finem. q. 47.art.1.1.pag.169.fec fecun.par.
Prudentia est virtus specialis propter specialem rationem formalem ſubiecti.q.47.artic.5.pag.168.fec.fecun.par.
Prudentia est nobilior exteris virtutibus moralibus. q.47.artic. 6.3.pag 1 9.fec.fecun.par.
Prudentia hominis non est omnino certa propter variabilitatem ſingulariū.ſed vt in pluribus.q.47.art.3.2.pag.101. fe.fec.par.
Cum per prudentiam aliquid rectè agimus ad finem alicuius virtutis moralis ille actus est principaliter illius virtutis ad cuius finem ordinatur.q.33.artic.1.2.pag.125.fe.fec.par.
Prudentia ponitur in diffinitione virtutum moralium quia depẽdent ab ea.q.47.art.5.1.pag.78.fec.fecun.par.
Prudentia adiuuat omnes virtutes & in omnibus operatur.q.48. artic.1.pag.175.fec.fecun.par.
Prudentia est inuentiua medij in virtutibus moralibus.q.47.arti. 7.pag.170.fec.fecun.par.
Prudentia se habet ad bonum priuatum,& ad bonum commune id est ſe extendit ad regimen ſui & multitudinis.quæſt.47.arti. 10.pag.171.fec fec.fecun.par.
Prudenna carnis dicitur qua quis ponit finem ſuum in bonis carnis.q.55.art.1.pag.189.fec fecun.par.
Prudentia carnis est peccatum mortale. quæſti.55.artic.pag.eadfec.fecun.partis.
Prudentia carnis est triplex, ſicut tentationes ſunt triplices,mundi,carnis,& diaboli.q.55.art.1.3.pag.ead.fec.fecun.par.
Prudentia carnis ſecũdum rationem particularem prudentiæ est peccatum veniale.q.55.art.2.pag.ead.fec.fecun.par.
Prudentia carnis non est peccatum in ſpiritum ſanctum.q.55.art. 3.2.pag.190..fec.fecun.par.
Prudentia carnis & aſtucia cum dolo & fraude maximè oriuntur ex auaritia.q.55.art.8.pag.192.fec.fecun.par.
Prudentia est recta ratio agibilium.q.57.2.c.p.194.pri.ſe par.
Prudentia est virtus moralis circa agibilia.q.57.1.3.pag.170.& q. 61.1.c.pag.181.pri.fecun.par.
Prudentia ſecundum eſſentiam ſuam est intellectualis virtus,ſed ſecundum materiam moralis. q.58.3.1.pag. 79.& quæſt.61.1.c. pag.181.pri.fecun.par.
Prudentia est bene conſiliatiua de his quæ pertinent ad totam vitam hominis,& ad vltimum ſuum vitę humanæ.quæſt.57.4. 1.pag.169.pri.fecun.par.
Prudentia realiter èſt in ratione ſicut in ſubiecto.q.56.2.3.3.c.p. 173.& q.61.2.c.pag.172.& q.65.3.c.pa.196.pri.fec.par.
Prudentia non est tantũ in intellectu,ſicut ſcientia & ars,ſed preſupponit rectitudinem voluntatis.qu.56.2.3.3.c.pag.164. & q. 57.4.c.pag.169.pri.fecun.par.
Prudentia est in intellectu practico ſubiectiuè. quæſt.56.3.c.pag. 163.pri.fecun.par.
Prudentia & ars ſunt in opinatiua parte animæ & circa contingens aliter ſe habere.q.57.4.2.3.3.pag.163.pri.fec.par.
Prudentia imperat de his quæ ordinantur ad ſapientiam,ideò est miniſtra eius.q.66.5.1.pag.202.pri.fec.par.
Prudentia imperfectè inuenitur in brutis animalibus : in quibus apparent quędã ſagacitates,inquantum habent inclinationem naturalem ad quoſdam particulares proceſſus ſimiles operibus prudentiæ.q.3.6.c.pa.13.& q.15.2.3.pag.49.pri.fec.par.
Prudentia est conſiliatiua & iudicatiua & perceptiua eorum quæ ſunt ad finem,cuius tamẽ principalis actus est præcipere.q.57. 6.c.p.170 & q.58.5.7.p.175.& q.65.1.c.pa 193.pri.fec.par.
Prudentia est recta actio agibilium.quod 12.q.15.art.24.
Prudentia est cauſa quod alię habeantur virtutes.ibid.
Prudentia dicitur quaſi porro videns,id est procul videns. q.47. artic.1.pag.166.fec.fecun.par.
Prudentia non est tantùm in intellectu, ſicut ſcientia & ars , ſed habet aliquid in appetitu,ſcilicet rectitudinem.q.47.articu.1. 2.pag.ead.fec.fecun.par.
Prudentia est tantum in ratione practica ſubiectiuè. quęſtio.47. artic.2.pag.ead.fec.fecun.par.
Prudentia est directiua omnium moralium virtutum. quæſt.85. artic.4.pag.416.ter.par.
Prudentia requirit memoriam præteritorum,cognitionem præſentium,& prouidentiam futurorum. quæſtione.11.1.3.pagin. 79.tertia parte.
Prudentia non eſt in ſeruis & ſubditis ſecundum quod huiuſmodi, ſed inquantum conuenit eis regere ſe per rationem. q.47. artic.12.pag.172.fec.fecun.par.
Prudentia non est per ſe in peccatoribus,ſed tantùm eius falſa ſimiſitudo.q.47.art.13.pag.ead.fec.fecun.par.
Prudentia magis repugnat peccato quàm fides,quamuis fides ſit nobilior ipſa prudentia quantum ad obiectum. q. 47.artic.5 2.pag.167.fec.fecun.par.
Prudentia inſula est in omnibus exiſtentibus in gratia , ſed prudentia acquiſita non est in iuuenibus. quæſt. 47.artic.14.pag. 173.fec.fecun.par.
Prudentia non eſt in nobis à natura niſi quò ad principia eius quę ſunt nobis magis connaturalia,quàm prima principia ſpeculationis.q.47.art.15.pag.174.fec.fecun.par.
Prudentia non conuenit brutis niſi metaphoricè. ſ.inquantum naturali inſtinctu aguntur ſagaciter.quæſt.47.articu.15.3.pag. ead.fec.fecun.par.
Prudentia corrumpi poteſt per paſſionem, non autem per obliuionem , licet per eam impediri poſſit. quæſt.47.artic.16.pag. ead.fecun.ſecundę partis.
Prudentia triplex.ſ.falſa,imperfecta, & perfecta, prima est ad malum,ſecunda ad finem particularem,tertia ad verum & vltimũ finem.q.47.artic.13.pag.172.fec.fecun.par.
Prudentia determinat circunſtantias , ſed illæ perficiunt virtutes morales.q.49.artic.7.2.pag.170.fec.fecun.par.
Prudentia est bene conſiliatiua non immediatè, ſed mediante eubulia.q.57.6.1.pag.170.pri.fec par.
Prudentia non perditur per obliuionem.quæſtio.53.1.c.pag.154. pri.ſecundæ partis.
Prudentia duplex.ſcilicet perfecta & imperfecta. quæſtion.3.6.c. pag.6.pri.ſecun.par.
Prudentia est virtus neceſſaria ad bene viuendum. quæſt.57.5.6. pag.169.pri ſecun.par.
Et nulla virtus moralis poteſt eſſe ſine prudentia.q.58.4.o.pag. 173.& q 65.1.2.c.4.c.1.pag.194.& q.73.1.2.pa.227.pri.fec.par.
Et in omnibus moralibus est vna ſola virtus dirigens.ſ.prudentia quia eadem est ratio veri in eis.q.60.1.1.pag.177.pri.fec.par.
Prudentia non poteſt eſſe in aliquo ſine virtute morali. q.57.4. c.pag.159.& q.58.5.o.pag.174.pri.fec.par.
Prudetia est principalior & perfectior aliis virtutibus moralibus q.61.2.1.pa.282.& q.66.1.2 c.pag.198.pri ſec.par.
Prudentia dirigit virtutes morales in eligendo ea quæ ſunt ad finem præſtituendo finem, & determinando eis medium. q.66. 3.3.pag.201.pri.fec.par.
Prudentia & ſynęſis præferuntur eubuliæ.quæſt.68.7.c.pag.211. pri.ſecundę partis.
Prudentia est virtus diſtincta ab arte.q.57.4.9.pa.169.pri.ſe.par.
Prudentiæ plenitudinem Chriſtus habuit, ſecundum donum cõſilij.q.11.artic.1.ad 3.pag.79.ter par.
Prudentiæ nomen ſumitur à prouidentia,ſicut à principaliori eius parte, quia omnia requiſita ad prudentiam neceſſaria ſunt vt aliquid ordinetur in finem.q.49.art.6.1.pa.178.ſe.fec.par.
Prudentiæ ſpecies ſunt tres ſecundum tres fines. ſ. monaſtica, œconomica,& politica.q.47.artic.1..pag.171.fec.fecun.par.
Prudentię ſpecies ſunt quinque,monaſtica,œconomica,politica, militaris,& regnatiua.q.47.art.1.pag.ead.fec-fecun.par.
Prudentiæ partes quaſi integrales ſunt memoria, intelligentia, prouidentia , cautio & docilitas : partes verò ſubiectiuæ ſunt œconomica.regulatiua & huiuſmodi:ſed quaſi partes potentiales eius ſunt eubilia , ſynęſis & gnome. q.56.5.3.pag.166.& q.57.6.4.pag.171.pri.fec.par.
Prudentiæ & virtutis moralis idem est medium,ſed prudentiæ vt regulantis, virtutis moralis vt regulatæ. quæſtio.64.3.c.pag. 191.pri.ſecun.partis.
Prudentiæ conueniențer adiungũtur eubulia, ſynęſis & gnome. q.57.6.o.pag.170.pri.fec.par.
Prudens ſecundum quid , eſt qui eſt bene conſiliatiuus ad finem alicuius artis.ſimpliciter autem qui ad totam vitam. q.57.4.3. pag.ead.& par.
Prudens ſecundum quid eſt qui bene ratiocinatur ad aliquem finem,ſimpliciter autem qui ad totam vitam.quæſt.47.articu.2. 1.pag.166.fec.fecun.par.
Pſalmi comprehendunt per modum laudis,quicquid continetur in ſacra ſcriptura.q.83.4.c.pag.401.ter.par.
Puer in vtero matris eſt aliquid matris,& non ab alio angelo quã ab eo qui eſt matris cuſtoditur.q.113.art.5.ad 3.pri.par.
Puer ante vſum rationis non poteſt ſe obligare aliquid ex voto quo vſu rationis habito poteſt ſe obligare : ſed omne votum eius etiam religionis ante annos pubertatis.id eſt,ante annos 14.in puero 12.in puella,poteſt irritari à parentibus & à tutoribus,non autem poſt annos pubertatis.quæſtio.88.artic.8.2. pag.317.fec.fecun.par.
Puer ante pubertatem poteſt recipi in religione de conſenſu parentum,ſed poſt etiam eis inuitis. quæſtio.189.artic.5.pa.687. fecun.ſecundæ partis.
Puer qui non poteſt reddere debitum quomodo non eſt aptus matrimonio ante decimumquartum annum. quæſt.58.artic.5. addit.ad 3.partem.

Pueri

Pueri non exercitati in præceptis ſunt recipiendi ad ingreſſum religionis obligandi aliquando voto vel iuramento vel beneficijs alliciendi.quod.4.q.12.artic.23.addit.ad 3.par.
Pueri ſudæorum ac aliorum infidelium non debent baptizari inuitis parentibus.q.10.art.12.pag.45.ſec.ſecun.par.
Pueri ſudæorum ac aliorum infidelium non habentes vſum rationis non ſunt baptizandi inuitis parentibus.quo.2.q.4.artic. 7.addit.ad 3.partem.
Pueri carentes rationis vſu nõ niſi ex Eccleſiæ ſtatuto impediuntur ne ſacros ordines ſuſcipere poſſint.q 39.ar.2 addi.ad 3.par.
Pueri non tenentur ad ieiunia eccleſiæ quàdiu ſunt in ſtatu augmenti quod vt in pluribus eſt in fine tertij ſeptennij, ſed exercendi ſunt in eis ſecundum modum ætatis,tamen quandoque in magna tribulatione iubentur pueri & bruta ieiunare.q.147. art.4 2.pag.498.fec.fecun.par.
Pueri & pecuari non coguntur iurare:quia iurarent ſine reuerentia,nec ſacerdotes niſi in neceſſitate & pro re ſpirituali. q.89. artic.10.pag.333.ſec.fecun par.
Pueri ex peccato Adæ peccatum originale contrahunt,& mortalitati ſunt ſubiecti,ideò poſſunt per Chriſtum gratiam accipere,& neceſſe ſunt eos baptiſari.q.68.9.o.pag.321.ter.par.
Pueri in matemis vteris exiſtentes , baptizari non poſſunt q.68. 11.c.pag.322.ter.par.
Pueri infidelium non habentes vſum rationis, non ſunt baptizandi inuitis parentibus.habentes autem vſum rationis baptiſari poſſunt.q.10.o.pag.322.ter.par.
Pueri antiquorum ſaluabantur in fide parentum. queſt.68.art.10. c.pag.322.ter.parte.
Pueri.ver.Catheciz andi,Græci,Salus.ter.par.
Pueri.vide Baptiſmus.Iuſtificatio.pri.fec par.
Pueros infra annos pubertatis in religionem recipere bonum eſt.quod.4.q.12.artic.23 addit.ad 3.par.
Pueris vſu rationis carentibus, non eſt danda euchariſtia.q.80. artic.9.ad 3.pag.391.ter.parte.
Pulchrum eſt idem bono,ſola ratione differens : quia bonum eſt quod ſimpliciter placet, pulchrum verò eſt cuius apprehenſio placet.q.27.1.3.pag.88.pri.fec.par.
Pulchrum præcipuè reſpiciunt ſenſus viſus & auditus : quia ſunt maximè cognoſcitiui:non autem alij ſenſus. quæſtion.27.1.3. pag.ead.& par.
Pulchrum & bonum ſunt idem ſubiecto : ſed diuerſis rationibus diuerſas reſpiciunt perſonas.q.5.art.4. ad 1.pri.par.
Pulmo.Magnum pulmonem & ſanguinem habentes ſunt audaciores.q.45.3.c.pag.134.pri fec.par.
Punctus non ponitur in definitione linęæ communiter ſumptæ, ſed determinatæ.q.85.artic.8.ad 2.pri.par.
Puniri non eſt malum ſed fieri pœna dignum malum eſt. quę.48. artic.6.pri.parte.
Puniri non eſt malum,ſed fieri pœna dignum. quæſt. 87.1.2.pag. 272.pri.ſecun.par.
Puniri poſſunt non dantes oblationes debitas per ſubtractionem ſacramentorum,nõ timen à ſacerdote cui debentur ne videatur aliquid exigere pro exhibitione ſacramentorum,ſed per ſuperiorem aliquem.q.86.art.1.3.pag.299.fec.ſecun.par
Punitio non debet deferi propter ſcandalum,niſi ſequatur peius propter multitudinem peccantium,vel propter potentiã principum.q.4 .artic.7.1.pag.150.fec ſecun par.
Purgatio. Figura & ratio litetalis omnis immunditiæ & purgationis in lege veteri.qu.2.o.5.5.3.7.6.1.pag.331.& q.103.2.o. pag.337.pri.ſecun.par.
Purgatio præueniens in beata virgine non requirebatur ad auferendam tranſfuſionem originalis peccati : ſed quia oportebat vt mater Dei maxima puritate niteret.quæſtio.21.5.3.pag. 260.pri.ſecun.par.
Purgatio beatæ Virginis duplex ſcilicet mentem in vnum colligens,& à fomite.q.27.3.3.pag.146.ter.par.
Purgatio beatæ Mariæ poſt partum eſt facta, non propter aliquã immunditiam ſed aliis rationibus.q.37.4.o. pag.188.ter.par.
Purgatio.ver Matia.ter.par.
Purgatorij animæ quibus modis ſubleuantur. quæſt.71.artic.6. addit ad 3.partem.
Purgatus.ver.Prædicator.ter.par.
Puritas cordis eſt effectus fidei q.7.art.2.pag.30.ſe ſec.par.
Purificatio veteris legis ordinabatur ad remouendum impedimentum cultus diuini.q.102.5.4.pag.331.pri.ſec.par.
Purificatio.vide Conſecratio,Sacramenta.pri,ſec.par.
Purificatio.ver.Purgatio.ter.par.
Puſillanimitas poteſt tripliciter conſiderari.ſcilicet ſecundum ſe: ex cauſa eius,ſcilicet ignorantia, timore, pigritia, & ira. & ex effectu eius ſcilicet ſubtrahendi ſe.primo modo opponitur directè magnanimitati,ſecundo ſolicitudini,tertiò humiliter. qu. 133.artic.2.pag.462.fec ſecun.par.
Puſillanimitas ſecundum defectum opponitur humilitati inquã tum applicat animum ad vilius quam decet. ſed directius opponitur magnanimitati:quia ſugit magna.queſti.133.artic.1.3. pag.ead.fec.ſecun.par.
Puſillanimitas eſt contraria magnanimitati ſecundum defectum: preſumptio autem ſecundum exceſſum: ideò vtraque eſt peccatum.q.133.artic.2.pag.ead.fec.ſecun.par.
Puſillanimitas eſt peccatum mortale:& quandoque veniale.quę. 133.artic.1.2. pag.ead.fec.fec.ſecun.par.
Puſillanimitas ſecundum ſpeciem propriam eſt grauius peccatũ præſumptione. q.133.art.2.4.pag.ead.fec.ſecun.par.
Puſillanimitas oritur ex ſuperbia:quia nimis inniititur ſenſui proprio.q.133.art.1.3.pag.ead.fec ſecun.par.
Puſillanimus eſt qui re uſat exequi operationem ſibi proportionatam.q.133.art.1.pag 462 fec.ſecun.par.
Putrefactio cuiuſcunque corporis prouenit ex infirmitate naturæ eius,non potentis amplius corpus continere in vnum.q.51. 3.c.pag.243.ter.par.
Pythagoras & Socrates doctores excellentiſſimi, nihil ſcripſerunt.q.42.4.c.pag.206.ter.par.

Q

Qualitas.vet.Paſſio,Quantitas.ter.par.
Qualitas vt cauſetur in paſſiuo:oportet quod actiuum totaliter vincat paſſiuum q.54.1.c.pag.99.pri fec.par.
Qualitas propriè importat modum.i determinationem ſubſtantiæ vel ſecundum quod potentia materię determinatur ad eſſe ſubſtantiale,& ſic eſt differentia ſubſtantiæ vel ad eſſe accidentale,& ſic eſt differentia accidentalis. quæſtio.49.2.c.pag.142. pri.ſecundæ partis.
Qualitas animæ vel corporis duplex ſcilicet naturalis,vel ex aliqua præcedenti motione aduenies.q.17.7.2.pag.52.& q.49. 2.c.pag.141.pri.fec.par.
Qualitas.vide Alteratio, Augmentum.pri.fec.par.
Qualitas eſt propinqua ſubſtantiæ. quæſtione.52.1.c.pagin.150. pri.ſecun.partis.
Qualitates actiuę elementorum ſe habent vt materiales diſpoſitiones ad formas ſubſtantiales.q.115.art.3.ad 2.pri.par.
Qualitates actiuæ in natura agunt in virtute formarum ſubſtantialium.q.45.art.8.ad 2.pri.par.
Qualitates differenter ſiunt in ſubiecto, & quomodo. quæſt.67. artic.3.ad 1.pri.par.
Qualitatis ſpecierum diſtinctio & ordo.quę.49.2.c.pag.141.& q. 50.1.1.pag.145.pri.fec.par.
Qualitatis ſpecies ſingulæ declarantur. q.49.2.c.1.3.3.pag.141.& q.50.1.3.2.3.pag.143.pri.fec.par.
Quantitas virtualis quę non attenditur ſecundum numerum obiectorum vt plura vel pauciora diligantur,ſed ſecundum intentionem actus magis vel minus diligatur conuenit charitati. q. 24.art.4.1.pag.83.fec.ſecun.par,
Quantitas iudicij punitionis peccati dicitur eſſe ſecundum quantitatem culpę.q.8.art.7.addit.ad 3.par.
Quantitas ſenſibilis poteſt eſſe per miraculum etiam abſque ſubiecto quod.7.q.4.artic.10.addit.ad 3.par.
Quantitas dimenſiua quomodo differat ab omnibus accidentibus.q.83.art.3.addit.ad 3.par.
Quantitas dimenſiua eſt prima diſpoſitio materiæ. q.77.art.2.c. pag.361.ter.parte.
Quantitas & qualitas quid ſint.q.77.2.c.pag.& par.ead.
Quantitas ſe tenet ex parte materiæ.q.90.2.c.pag.415.ter.par.
Quantitas dimenſiua quomodo inducatur.quæſt.77.2.c pag. 361.ter.parte.
Quantitas debita alicui ſpeciei , quandam latitudinem habet.q. 33.2.2.pag.169.ter.par.
Quantitas quam corpus habet cum primò ſibi infunditur anima quomodo proportionatur.q.33.2.2 pag.169.ter.par.
Quantitas in ſacramento altaris quid. q.77.2.o.pag.361.ter par.
Quantitas molis materiam conſequitur, virtutis verò attenditur in effectu formæ:qui duplex eſt.ſ.eſſe & operatio.q.42.artic.1. ad 1.pri parte.
Quantitas non impedit actionem alicuius formæ ne agat. ſed impedit ne ſit agens vniuerſale.q.115.artic.1.ad 3.pri.par.
Quantitas virtutis agentis ex quo modo ſumatur. q. 65.articu.3. ad 3.pri.parte.
Quantitati in actu infiniti ratio repugnat.ſed non tẽpori & motui.q. .artic.3.ad 4.pri.par.
Quantitati omni mathematicæ finitæ poteſt fieri additio , non autem omni naturali.q.7.12.1 p.g.71.ter.par.
Quæcunque vni & eidem ſunt eadem : inter ſe ſunt eadem quomodo intelligatur.q 28.art.3 ad 1.pri.par.
Quædam animalia mox nata:quare habent vſum membrorum. q.99.art.1.ad 2.pri par.
Quædam non poſſunt fieri niſi à Deo : quæ tamen non ſunt miracula etiam ſi fiant.q.105.art.7.ad 1.pri.par.
Quædam participatione dicuntur æterna diuerſa ratione. qu.10.

Universidad de Deusto
Biblioteca

arti.3.pri.parte.
Quædam quare maneant in æternum & quædam non.q.104.art. 4.ad 2.pri.parte.
Quædam sunt possibilia fieri à Deo & quædam non. quæstio.25. artic.3.pri.parte.
Quæ facta sunt aquate non potest facere Deus ea non fuisse.q.25. artic.4.ad 2.pri.parte.
Quiditas rei materialis est obiectum intellectus nostri. quæst. 84.artic.7.pri.parte.
Quidditas rei materialis est primum quod intelligitur ab intellectu nostro & quomodo.q.88.artic.3.pri.par.
Quidditates diuersæ magis conueniunt secundum rationem existendi quàm affirmatio & negatio:secundum tamen rationem cognoscendi minus.q.57,artic.4.ad 2.pri.par.
Quies cum sit finis motus est prior in intentione & posterior in executione.q.25.a.6.pag.84.pri sec.par.
Quies.vide Contrarium pri.sec.par.
Quicquid pertinet ad redditionem debiti cuiuscunque personæ intelligitur mandati quarto præceptis.quæstion.122.artic 5.2. pag.421.sec.secun.par.
Quicquid Deus scivit scit,nec potest plura scire quàm scit. q.14. artic.15.ad 2.pri.par.
Quicquid entitatis & perfectionis est in actione mala:reducitur in Deum sicut in causam:sed quicquid est ibi defectus est à causa secunda deficiente & non à Deo.q.49.artic.2.ad 2.pri.par.
Qui est,significat esse ablolutum inuitum & in præsenti. quæ. 13.artic.11.pri.parte.
Quod est in aliquo præter essentiam eius est causatum. quæsti.7. artic.4.pri.parte.
Quod est per essentiam est causa eius quod est per participationem in quo differunt esse & essentia.q.61.art.1.pri.par.
Quod potest virtus inferior potest altiori modo virtus superior. q.110.arti.2.ad 2.pri.parte.
Quod quid est,& esse in omnibus quæ sunt in genere differunt. q.3.artic.5.pri.par.
Quomodo intelliguntur verba non sunt facienda mala vt eueniant bona.quod.3.q.5.artic.11.addit.ad 3.par.
Quorum non sunt plantaliuxta quomodò cognosci possunt à nobis.q.84.artic.7.ad 3.pri.par.
Quo est,& quod est,in solo Deo non differunt. q.3.articu.2.ad 3. & art.3.ad 1.pag.27.ter.par.

R

Racha.vide Fatue.pri.sec.par.
Rachelis amplexus quid significat.quodl.4.quæst.12.arti.23. addit ad 3.partem.
Radix.Aliqua dicuntur ad similitudinem radicis arboris: quæ ex terra trahit alimentum vel quæ alimentum præstat toti arbori.q.84.a.6.pag.225.pri.sec.par.
Radix.vide Charitas,Cupiditas pri.sec.par.
Rapina est grauior furto dupliciter vel manifestantiam,per vim est malus quàm per ignorantiam, secundò quia rapina est in re & in persona,furtum autem in re tantum.quæst.66.articu.9.pag. 328.sec.secun.partis.
Rapta potest duci in matrimonium si ipsa vel parentes consentiant.q.154.artic.7.pag.553.sec.secun.par.
Raptus monialium est grauius & secundum leges punitur capitali sententia.q.154.arti.10.1.pag.558.sec.secun.par.
Raptus mêtis propriè est elevatio mêtis ad supernaturalia à Deo cum abstractione à sensibus.q.175.artic.2.pag.615.se.sec.par.
Raptus ratione causæ potest pertinere ad vim appetitiuam, non autem ratione termini sed tantum ad vim cognitiuam. q.175. artic.2.pag.ead.sec.secun.par.
Raptus mentis ad diuina triplex scilicet per similitudines imaginarias,per effectus intelligibiles.& per essentiam Dei:primus conuenit Petro & Ioanni euangelistæ,secundus Adę & Dauid tertius Paulo & Moysi.q.175.art.3.2.pag.616.se.sec.par.
Raptus vt est species luxuriæ est quando puella de dono patris abducitur violenter vt corrupta in matrimonio habeatur siue ei siue parentibus violentia inferatur. quæstio.154.artic.1.pag. 522.sec.secun.partis
Raptus quandoque est cum stupro.quãdoque sine eo,vt in raptu viduæ nuptæ vel corruptæ, & quandoque stuprum est sine raptu si defloretur virgo sine violentia. quæstio.154.artic.7.pag. 553.sec.secun.par.
Raptus plerúnque concurrit cum stupro. ideó quandoque vnum ponitur pro alio.q.154.art.7.1.pag.ead.sec.secun.par.
Rara possunt esse delectabilia vel ratione cognitionis,vel ratione operationis.q.32.a.3.pag.206.pri.secun.par.
Ratiocinari ad intelligere comparatur sicut moueri ad quiescere.q.79.artic.8.pri.par.
Ratio non dicitur donum sicut intellectus,quia ratio procedit ex lumine naturali,non autem intellectus: sicut nec donum.q.8. artic.1.2.pag.31.sec.secun.par.
Ratio charitatis est vna sola à bonitate diuina sumpta:eæ autem sunt secundariò inducentes ad diligendum. qu.23.artic.5. 3 pag.84.sec.secun.par.
Ratio naturalis præstituit finem virtutibus moralibus, non autẽ prudentia,sed disponit de his quæ sunt ad finem.q.47.artic.7. pag.179.sec.secun.par.
Ratio prudentiæ procedit à duplici intellectu, scilicet primorum principiorum vniuersalium & alicuius singularis scilicet finis particularis.q.47.artic.2.1.pag.167.sec.secun.par.
Ratio & intellectus sunt eadem potentia realiter.quæst.49.artic. 5.2.pag.177.sec.secun.par.
Ratio formalis obiecti fidei potest accipi ex parte rei creditæ, & sic est vna,ex parte verò credentium est quod sit non visum, & ex hoc distinguuntur articuli & non ex alia parte. q.1.artic.6. 2.pag.8.sec.secun.par.
Ratio humana quæ inducitur ad ea quæ sunt fidei dupliciter se habet vno modo antecedenter ad voluntatem & sic diminuit meritum:alio modo consequenter:& sic non diminuit meritũ. q.2.artic.10.pag.18.sec.secun.par.
Ratio propter bono vsu est pars ipsius prudentiæ, non autẽ pro ipsa potentia.q.49.artic.5.2.pag.177.sec.secun.par.
Ratio dicitur dupliciter,scilicet per essentiam, & per participationem.q.18.2.c.1.pag.116.ter.par.
Ratio & intellectus non sunt diuersæ potentiæ. quæstion.18.3.a. 117.ter.parte.
Ratio eadem est de monachis, & de alijs religiosis quo ad communia omni religioni non autem quò ad propria monachorum.q.188.artic 2.pag.674.sec secun.par.
Ratio hominis est perfecta dupliciter,scilicet perfectione naturali & lumine rationis: & perfectione supernaturali.i.virtutibus theologicis:quarum secunda est maior, sed prima perfectiori modo habetur.q.58.2.c.pag.208.pri.sec.par.
Ratio practica est circa operabilia singularia & contingentia, non autem circa necessaria sicut ratio speculativa. quæst.91.a. 3.pag.289.pri.sec.par.
Ratio superior intendit rationibus æternis inferior verò rationibus creatis.q.74.7.9.c.pag.236.pri.sec.par.
Ratio superior inhæret rationibus æternis concupiscẽndis,i.speculando eas in se,& consulendis.i.secundum eas de alijs iudicando.q.74.9.c.pag.237.pri.sec.par.
In operibus rationis est considerare ipsum actum rationis,qui est intelligere & ratiocinari:& aliquid per huiusmodi actum constitutum,quod in speculativa ratione est diffinitio, enuntiatio & syllogismus:in practica verò sunt propositiones vniuersales ordinatæ ad operationes actualiter vel habitualiter. q.90.1.2. pag.186.pri.secun.par.
Ratio habet vim mouendi à voluntate: quia ex hoc aliquis vult finem imperat de his quæ sunt ad finem. q.17.1.c.pag.52.& q. 90.1.3.pag.286.pri.secun.par.
Ratio est nobilius principium quam sit habitus virtutis moralis. q.51.2.3.pag.149.& q.63.2.3.pag.188.pri sec.par.
Ratio vniuersalis quæ pertinet ad partem intellectiuam, & ratio particularis quæ pertinet ad partem sensitiuam,sunt in homine.q.40.3.3.pag.7.pri.sec.par.
Ratio circa contingentia quare se habet ad opposita. quæsti.83. artic.1.pri.parte.
Ratio de numero sine quantitate partium alicuius totius sumenda est ex proportione ad bonum totius. quæstio.23.artic.7.ad 2.prima parte.
Ratio diuersarum rationum quas de Deo apprehendimus: vnde sumitur.q.13.artic.4.a.1.& 2.pri par.
Ratio & intellectus solùm quantum ad modum cognoscendi differunt.q.59.artic.1.ad 1.pri.par.
Ratio generis & differentiæ ab eadem resumitur. quæst.85.artic. 3.& 4.pri.parte.
Ratio generis & differentiæ quomodò ab eadem re sumitur.qu. 76.artic.3.ad 4.pri par.
Ratio ordinis rerum in finem & executio ad prouidentiam pertinent.q.22.artic.3.pri.par.
Ratio quam nomen definitio & enunciatio significant: compositionem & diuisionem significat intellectus. quæst.85.artic 2. ad 3.pri.parte.
Ratio quare creatura realiter refertur ad Deum & non econtrà. q.13.artic.7.pri.par.
Rationale & sensibile vt differentiæ non sumuntur à potentijs sensus & intellectus:sed ab ipsa anima sensitiua & rationali. q. 77.art.1.ad 7.pri.par.
Ratio scientiæ & voluntatis prior est ratione potentiæ in Deo secundum considerationem q.15.art.1.ad 4.pri.par.
Ratio veri absoluti prior est ratione boni.q.16.art.4.pri.par.
Ratio veritatis ex conformitate rei ad intellectum sumitur.q.16. artic.5.pri.parte.
Rationi est aliquid in his quæ dicuntur ad aliquid: quod non est in aliis generibus.q.28.artic 1.pri.par.
Rationis certitudo est ex intellectu,sed necessitas eius est ex defectu intellectus.q.49.art.5.2.pag.177.sec.secun.par.
Rationis & voluntatis omnis operatio derivatur in nobis ab eo quod est secundum naturam ex vno diuersimodè procedente ad intellectum & ad iudicandum de diuersis.quæstione 91.2.2.pagin.285.& q.100.1.c.pag.312.pri.sec par.
Rationis nomen ab inquisitione & discursu sumitur.quæstio.49 art.5.3.pag.177.sec.secun par.
Rationem hominis contingit bene ordinari per actus omnium virtutum:nam virtutes intellectuales ordinãt bene actus rationis in ipsis virtutes autẽ morales ordinãt bene actus rationis circa interiores passiones & exteriores operationes.quæstio. 100.2 c.pag.311.pri secu.part.
Ratione formali alicuius rei remota,remouetur species.qu.88.ar. 4.ad 1.pag.410.ter.part.
Ratione speculatiua nihil constat firmiter nisi per resolutionem ad prima principia indemonstrabilia,nec ratione practica nisi per ordinationem ad vltimũ finem qui est bonum cõmune.quæ. 90.2.4.pag.286.pri.sec.par.
Rationes contra Commentatorem de vnitate intellectus. quæsti. 67.ar.2.pri.par.
Rationes contra Commentatorem, quod per vnionem intellectus agentis intelligamus substantias separatas in fine vitæ.q. 88.art.1.pri.par.
Rationes contra Empedoclem & alios philosophos de animæ cognitione.q.84.art.2.pri.par.
Rationes contra Heraclitum & Platonem de naturis & cognitione rerum naturalium.q.84.art.1.pri.par.
Rationes contrariorum intellectu non sunt contrariæ, sed vna scientia.q.75.artic 6.pri par.
Rationes quæ inducuntur ad autoritatem fidei non sunt demonstrationes,sed remouent impedimenta fidei ostendendo non esse impossibile quod in fide proponitur.quæstione 2 articul. 10.2.pag.18.sec.secun.par.
Rationes particularium per speciem vniuersalem perfectè intelliguntur ab angelis.q.57.art.2.ad 2.argumenta.pri. parte.
Rationes seminales principaliter sunt in verbo, secundo in elementis.tertio in his quæ ex causis vniuersalibus procedunt, quarto in seminibus quæ ex animalibus & plantis producuntur.q.115 artic.2.pri.par.
Rationes seminales simul cum ipsis rebus productæ sunt.quæst. 62 artic.3.pri.par.
Rationes quibus sancti demonstrant ea quæ sunt fidei non sunt demonstrationes,sed persuasiuæ.q.1.art.5.2.p.7.sec.secun.par.
Rationale.vide Anima,Animal,Appetitus.pri.sec par.
Reatus non est idem omnium peccatorũ.q.87.1.c.p.402.ter.par.
Reatus pœnæ est effectus peccati per accidens.q.87.1.o.pa.272.
Reatus pœnæ non simpliciter sed satisfactione remanet remota culpa.q.8.7.6.o.p.275.pri.sec.par.
Rebaptizari.ver.Baptismus,Donatus.ter.par
Rebellis & contumax occidendus erat in veteri lege.quæstio.105. 2.o pag 342.pri.sec.par.
Recipere & conseruare non diuersificant siue faciunt diuersas potentias.q.79.arti.7.pri.par.
Recipere & retinere in corporalibus in diuersa principia reducuntur.q.78.art.4.pri.par.
Recepti simoniacè scienter quomodo sunt retinendi vel expellẽdi.q.100.art.6.c.pag.369.secunda sec.par.
Recidiuans & simulans id est fictus non detident Deum expertẽ,sed interpretatiuè,q.95.art.2 2.pag.261.sec.secun.par.
Recompensare nullus sufficienter potest beneficia Dei & patris. q.100.7.1.pag.317.pri sec.par.
Recompensatio temporalis non intenta non minuit meritum nec laudem eleemosynæ,nec aliorum actuum sicut nec humana gloria non intenta.q.32.art.3.1.pag.119.secunda sec.par.
Recompensatio temporalis intenta diminuit meritum & laudẽ eleemosynæ,non autem spiritualis.quæstione 32.articulo 3.2. pag.ead.sec.secun.par.
Recta existimatio de fine particulari dicitur intellectus inquantùm est alicuius principij dicitur sensus,inquantùm est particularis.q.49.art.2.3.pag.176.
Rectitudo hominis in statu innocentiæ fuit triplex.quæstio.95. artic.1.pri.par.
Rectitudo est duplex scilicet propria iustitia,& communis omni virtuti:prima est circa exteriora, secunda importat ordinem debitum ad finem.q.55.4.4.pag.162.pri.sec.par.
Rector Ecclesiæ vultum pecoris sui cognoscere debet dupliciter scilicet per solicitam exterioris conuersationis considerationẽ & per confessionis manifestationem.q.8.ar.3.addi.ad ter.par.
Redemptor noster dicitur Christus,& quomodo. quæstione 48. 6.3.pag.233.ter.par.
Et ad redemptionem duo requiruntur. q. 48.5.o.pa.& part. ead.
Reddere vnicuique quod suum est, est proprius actus iustitiæ: nec conuenit alteri virtuti nisi inquantum coniungitur iustitiæ.q.58.art.11.pag.400 sec.secun par.
Redeunt peccata dimissa per sequens peccatum.& quomodo.q. 88.art.1.o.pag.412.ter.par.
Redeunt per ingratitudinem peccata venialia,& ipsum originale,sicut & mortalia.q.88.2.o.pag.& par.ead.
Redeunt per tepores peccatorum peccata dimissa sed non est necesse quod tantus reatus redeat quantus erat omnium peccatorum præcedentium.q.88.art.2.o.p.& par.eod.
Redire.ver. ingratitudo.ter par.
Redigi in nihilum eum qui peccat non conuenit diuinæ iustitiæ q.87.4.o.p.274.pri sec par.
Redigi in nihilum dicitur qui spiritualibus bonis priuatur.q.87. 4.1.pag.ead.& p.r.
Reducere materiam ad actum formæ non excedit virtutem agentis naturalis.q.117.artic.1.ad 5.pri.par.
Redundantia fieri in corpus & sensus corporeos post resurrectionem ex ipsa perfecta beatitudine animæ.q.53.c.pag.11 & qu. 4.6.c.pag.18 pri.sec.par.
Redundantia vide Anima Beatitudo.Cœlum.Corpus.Visio.pri. secun.par.
Redundantia fit in corpus ex his quæ sunt in anima,nisi in Christo patiente.quæst.14.ad 2.pag 91.& q.45.art.5.ad 3.& 4.c.& 9. 3.pag.95 & q.45.2.c.pag.214.ter.par.
Reduplicatio.Quod conuenit alicui cum reduplicatione, non semper conuenit ei simpliciter sine ea.quæstione.16.10.3.pag. 100.ter.par.
Reduplicatio ver.Terminus.ter.par.
Reflectitur intellectus super se,vt se intelligat siue cognoscat q. 14.artic.2.ad 3.pri.par.
Regnum Dei in anteactis actibus consistit principaliter:ed consequenter in his siue quibus illi esse non possunt quæstio. 108.1.pag 352 pri sec par.
Regula humana duplex, ratio humana, & lex æterna. quæstione 1.art.3 3.pag.32 secunda sec.par.
Regula actuum humanorum duplex,scilicet humana ratio & lex æterna,id est ratio Dei.q.19.4.o.p.65 & q.21.2.c.p.73.& q.63. 2.c pag.82.& q.71.6.c p.220 pri.sec.par.
Regula.vide Lex.Voluntas. pri sec.par.
Reiterari.ver.Confectatio Pœnitentia.ter. par.
Relatio diuina à persona non differt sed ratione tantum,quæst. 40.art.1.ad 1.pri par.
Relatio diuina est persona subsistens,humana verò est tantum relationem significans.q.33 arti.2.ad 1.pri.par.
Relatio diuina non præsupponit distinctionem suppositorum:sicut creatarum. sit subsistens & non accidens quæstio. 40..11. 2.ad 4 pri.par.
Relatio in creaturis distinguitur ab eo quod relatiuè dicitur, non autem diuina.q.28.art.2.ad 2.pri.par.
Relatio inter verbum & eum à quo procedit est realis.quæst.28. artic.1.ad 4.pri.par.
Relatio non prædicatur de Deo per modum substantiæ.quæsti. 28.art.2.ad 1.pri.par.
Relatio realis in Deo non est vt intelligentis ad rem intellectam in nobis.q.28.art.4 ad 1.pri. par.
Relatio realis in Deo super actionem immanentem fundatur & non transeuntem quæ solum est rationis.q.26.ar 4.pri.par.
Relatio secundum quod huiusmodi non prædicatur de aliquo per modum inhærentis.q.28.art.1.ad 1.pri.par.
Relatio secundum quod huiusmodi solum distinctionem dicit. q.28.art.3.pri.par.
Relatio verbi ad creaturam quæ actionem immanentem sequitur non dicitur de Deo ex tempore.q.34.art.3.ad 2 pri par.
Relatio aliqua esse definit dupliciter, videlicet ex corruptione subiecti & ex subtractione causæ.q.35.art.2..addi.ad ter.par.
Relatio quomodo differt ab aliis generibus.ibid.
Relatio duplex scilicet realis & rationis.ibid,
Relatio tantum vna est aliquando ex parte vnius extremi, & ex parte alterius extremi sunt multæ.q.35.5.3.pag.166.ter.par.
Relatio innascitur aliquando ex mutatione alterius termini tantum.q.2.art.7.c.pag.19.ter.par.
Relatio insipiens esse ex tempore,ex aliqua mutatione causatur. q.art.8.c.pag 20.ter.par.
Relatio seruitutis & domini, fundatur super actione & passione. ideò propriè non conuenit naturæ sed personæ, quæstio. 40. 12 pag.224.ter par.
Relatio eadem est in omnibus simul trahentibus idem.quæst.35. ar.5.ad 3.p.17 .ter.par.
Relatio in patre,differt specie à relatione in matre. quæstio. 35. art.5.c.3.pag.& par.ead.
Relatio scientiæ ad scibile est realis, econuersò autem rationis tantùm.q.35.5.3.p.& par.ead.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Relatio Dei ad creaturas est in creatura realiter, & in Deo secundum rationem.quæstione. 2.7. 0.pag.18.& quæstione 35.5.c. pag.176.ter.par.
Relatio non recipit magis & minus. quæstione 82. 4.c.pagina 272.pri.sec.par.
Relatio.vide Absolutio pri.sec.par.
Relationis diuinæ duplex comparatio,scilicet ad fundamentum & ad terminum:cuius esse non est aliud ab essentia. quæstione 28.artic 2.pri.par
Relationis vnitas ex quo dependet.q.2.7.2.p.19.ter.par.
Relationes dictæ de Deo quædam variatis rebus variantur:& quædam non.q.14.arti.15.ad 1.pri.par.
Relationes in abstracto non alias relationibus opponuntur:sicut pater & filius paternitate & filiatione.quæstione 42.articulo 1.ad 4.pri.par.
Relationes non oppositæ distinctionem non faciunt personarũ. q.30.art.2.pri.par.
Relationes reales rem secũdum diuersam rationis habitudinem consequuntur.q.28.art.2.pri.par.
Relationes in diuinis quæ.quodli.1.q.2.art.2.addi.ad ter.par.
Relationum pluralitas non facit compositionem in Deo.quæsti. 30 art.1.ad 3.pri.par.
Relationum vnitas & pluralitas specifica sumitur ex causa,numeralis ex subiecto,nulla verò ex termino.quæstione 35.5.c.pag. 176.ter.par.
Relativa quòd sint realia vel rationis secundum esse vel secundũ dici sumat natura vel non sufficienter dicta vel differentia.quæstione 13.art.7.pri. par.
Relativè dicta possunt de nouo prædicari de aliquo absque eius mutatione.q.16.6.2.pag.103.ter. par.
Relaxare offensam est misericorditer operari.quæstione 21.artic. 3.ad 2.pri. par.
Reliquit Deus hominem in manibus consilij sui: non propter hoc secluditur à diuina prouidentia.q.22.art.1.ad 4.pri.par.
Religio est virtus per quam redditur debitum patriæ vel parentibus.q.80 3.c.pag.1779.pri.sec.par.
Religio quæ statuum perfectionis profitetur fundatur in paupertate,castitate,& obedientia.q.108.4 c.pag 315.pri.sec. par.
Religio nominat statum perfectionis.quæstione 186.articulo 1. pag.655.sec.secun.par.
Religionis status ordinatur ad perfectionem charitatis sicut ad finem.q.189.artic.7.1.pag.682.secunda sec.par.
Religio est status pœnitentiæ exercitium & schola perfectionis. q.186. art.1.4.p.656.sec.secun par.
Religio importat ordinem ad Deum ad quem ordinat hominẽ. q.81.art.1.pag.278.sec.secun.par.
Religio est virtus reddens debitum honorem Deo. quæstione 81.artic.2.pag. 279.
Religio est alia virtus a pietate.quæstione. 101.artic 3.2 pag.371. secunda sec.par.
Religio est vna virtus quia exhibet reuerentiam Deo sub vna ratione.scilicet vt Deus est primum principium creationis & gubernationis rerum.q.81.art.3.1.pag 279.sec.secun.par.
Religio cæteris virtutibus imperat.quæstione.81. articul.11.pag. ead.sec.secun. par.
Religio præfertur aliis virtutibus moralibus.quæstione 81.artic. 6.81.pag.281.sec.secun.par.
Religio habet duplices actus elicitos,scilicet vt sacrificare adorare & huiusmodi & imperatos, scilicet aliarum virtutum.q.81. art.1.1.pag.276.sec.secun. par.
Religio habet duplices actus interiores vt principales & per se exteriores vt secundarios & propter interiores. quæstione 81. art.7.pag.281 secunda sec.par.
Religio dicitur à frequenti electione diuini cultus,vel dicitur ab iterata dilectione Dei negligenter amissi vel dicitur à religando.q.81.art.1.pag.278.secunda.sec. par.
Religio& sanctitas distinguuntur ratione. quæstione 81.articul. 8.pag.282.secunda sec.par.
Religio habet duo scilicet cultum Dei & Deum.primum est obiectum,secundum verò finis.q.81.ar.5.pag.280.sec secun.par
Religio est in voluntate,ideo ordinat actus aliarum potentiarũ ad Dei reuerentiam.q.8. art.3.1.pag.279 sec secon par.
Religio quædam conuenientissima instituta est ad prædicationẽ & confessiones,& alia huiusmodi spiritualia.quæstione 183.ar. 4.pa.676.sec.secun.par.
Religio ordinatur ad illud vnum,quia illud illuminat,remouet errores,prodest ad prædicandum & huiusmodi domat luxuriam & auaritiam, & valet ad obedientiam. quæstione 188.articulo 8. pag.677.sec.secun.par.
Religio aliqua instituitur ad militandum non quidem propter aliquod mundum,sed ad defensionem diuini cultus & proximi.q.188.art.3.pag.675.sec.secun. par.
Religio principaliter est melior cuius finis est potior,id est ad magis vel ad plura secundario autem quæ melius proportionatur fini.q.188.art.6.pag.678.secunda sec.par.
Religio tantum perfectior est secundum paupertatem, quantò habet magis eam proportionatam fini.q.188.articulo 7.pag. 679 secunda sec. par.
Religio ordinata ad actiones corporales esset imperfecta si careret diuitijs in communi, non autem aliæ.quæsti 188.articulo 7.pag.ead.secunda.sec.par.
Religio seruitiorum est perfectior quã specialis,sed periculosissima est imperfectis.quæst. 178.artic.2.pag.681.sec.secun.par.
Sicut religio est quædam protestatio fidei,spei,& charitatis quibus homo primordialiter ordinatur in Deũ:sic pietas est quædam protestatio charitatis ad parentes & ad patriam.quæstio. 101.art.3.1.pag.371.secunda sec.par.
Sicut religio per excellentiam dicitur pietas,sic latria dicitur dilectio inquantum Deus est excellenter pater & dominus.quæsti. 106.art.2.1.pag 382.sec. secun. par.
Religio omnis sumpsit originem a discipulis Christi.quæsti. 188. art.7.pag.679 sec.secun. par.
Religio requirit subtractionem impedientium hominem ne totaliter feratur ad seruitium Dei. quæstione 186.articulo 4.pa. 658.secunda sec. par.
Religio per arborẽ ficomorũ intelligitur.quodlibet.4.quæstio. 11.art.23.addi.ad ter.par.
Religionis actus quilibet pertinet ad cultum Dei vel seruitutem eius,primus respicit excellentiam Dei, secundus verò subiectionem hominis.q.81.art.3.2.pa.280.sec.secun.par.
Religionis gradus triplex,cui competit triplex gradus paupertatis.q.188.arti.6.pag.678.sec.secun.par.
Religionis status præfertur eleemosynis & virginitati secularũ. q.186.art.8.p.662 sec.secun.par.
Religionis status potest considerari tripliciter vt exercitium tendendi ad perfectionem charitatis vt quietans & vt holocaustum.q.186.art.7.pag.661.sec.secun.par.
Religionis status est schola pœnitentiæ. quodli.4. quæstione 12. art.23 addi.ad ter.par.
Et ad religionem transeunt seculares & laici ad clericatum vt perfectius & securius salutem consequantur.quæstio.95.5.2.pag. 309.pri.sec. par.
Ad religionem pertinent omnia illa per quæ Deo reuerentia exhibetur.q.85.artic.3.pag 286.secunda.secun.par.
Religiones principaliter sunt diuersæ secundum fines secundatio secundum exercitium.q.188.artic.1.pag.674.sec.secun.par.
Religionum aliquæ ordinantur ad vitam contemplatiuam, aliquæ verò ad opera vitæ activæ.quæstione 187.articulo 4.pag. 669.secunda sec. par.
Religiosus sine licentia sui superioris non potest claustrum exire ad subueniendum parentibus si est extra claustrum potest remanere & ministrare parentibus, si per alium subuenire non potest quodlibet.3.q.6.art.16.addi.ad ter.par.
Religiosus non tenetur reuelare peccatum fratris ex visu prælati nisi in casu.quodli.1.q.8.art.16.addi.ter.par.
Religiosus non tenetur obedire prælato suo contra Deum, aut regulam.quodli.10.q.5.art.16.addi. ad ter.par.
Religiosus in quibus non teneatur obedire prælato.ibid.
Religiosus supponitur prælato suo per votum obedientiæ quantum ad generalem dispositionem vitæ suæ.ibid.
Religiosus comedendo carnes non peccat nisi in casu. quodli.1. q.9.art.20.addi.ad ter.par.
Religiosus factus episcopus non absoluitur à tribus votis religionis:quia nihil debet habere proprium sed est dispensator communium bonorum ecclesiæ,sed per accidens non tenetur obedire sibi superiorem non habeat,sicut nec abbas.quæstione 185. artic.8.pag.654 sec.secun. par.
Religiosum comedere carnes,nõ est contra votũ nisi in casu.ibi.
Religioso non licet dare eleemosynas sine licentia, nisi de modicis sub ratihabitione.q.32.ar.8.pag.122.sec.secun.par.
Religiosi & episcopi sine differentia sunt in statu perfectionis. quodli.3.q.6.art.17.addi.ad ter. par.
Religiosi non se subiiciunt hominibus propter hominẽ, sed propter Deum q.81 art.1.6.pag.279.sec.secun.par.
Religiosi ex commissione, vel dispensatione habent, possunt meritorie eleemosynam facere quodlibet.3. quæstio.6.art.15. addi.ad ter.par.
Religiosi sunt maioris perfectionis quam presbyteri parrochiales.quodli.3.q.6.art.17.addi.ad ter.par.
Religiosi dicuntur dupliciter scilicet communitet omnes qui per fidem coluntur cum,& specialiter qui totam vitam suam dedicant cultui diuino.q.188.art.12.pag.674.sec.secun.par.
Religiosi crucifixi cũ Christo quid dicitur.q.46.11 c.3.12.ter par.
Religiosi sunt melioris conditionis quàm seculares:& clerici quia laici:quia sunt magis attracti ad cultum Dei. quæstione 8.5.2. pag.309.pri.sec.par.

Religiosi

Religiosi possunt accipere oblationes tripliciter, vt pauperes vt ministri, & vt curati si parrochię sunt eorum.quæstione 86.ar. 2.2.pag.399.sec.secun.par.
Religiosi curati possunt exigere decimas,nec tamen tenentur da re:non curati verò econtrario,habent tamen aliquam immunitatem secundum diuersas cõcessiones eis factas à sede Apostolica.q.87.art.3.5.pag.304.sec.secun.par.
Religiosi tenẽtur obedire suis prælatis in his tãtum quæ in'regula continentur directè id est expresse vel indirecte,id est implicitè,vt mutua obsequia pœnę & huiusmodi.quæstio.104.artic. 5.3.pag. 380.sec.secun.par.
Religiosi non tenentur habere perfectam charitatem.sed ad hoc tendere & ad hoc operã dare.q.186.ar.2.p.656. sec.secun.par.
Religiosi non tenentur ea habere quæ consequuntur perfectionem charitatis.sed ad hoc tendere non contemnendo.q.186. art.2.pag.ead.sec secun. par.
Religiosi non tenentur ad omnia exercitia per quæ venitur ad perfectionem.sed tantum ad taxata secundum regulam suam q.186.art.2.pag.ead.sec.secun. par.
Religiosi non tenentur ad omnia consilia de particularibus, sed ad essentialia religioni.q.186.art.2.5.pag.657.sec.secun.par.
Religiosi non tenentur nisi ad ea ad quæ seculares tenentur,nisi quæ ad eorum vota pertinent.q.187.art.3.pag.667.sec.sec.par.
Religiosi non tenentur ad opera manualia plusquam seculares: nisi ad ea quæ tenentur ex statutis sui ordinis. quæstione 187. art 3.pag.ead.sec.secun par.
Religiosorum laudes.quodli.3.q.6.ar.17.ibid.
Religiosorum pœnitentiæ nulla satisfactio æquipollet.q.189.ar. 3.3.pag.685.sec.sec.par.
Religiosis licet ex commissione prędicare & similia,quæsti.187. art.1.pag.666 sec.secun par.
Religiosis licet studere in libris gentilium, sed principaliter in sacra scriptura.q.188.art.5.3.pag.678.sec.secun. par.
Religiosis licet aduocare pro monasterio.pro pauperibus, & viduis,non autem propter aliquod mundanum.quæsti 188.artic. 3.2.pag.676 sec.secun par.
Religiosis licet tractare negotia secularia moderatè cum licentia ex charitate,non autem ex cupiditate.quæsti.188.artic.2.2. pag.675.sec.secun.par.
Religiosis licet viuere de eleemosynis quasi eis debitis dupliciter scilicet ratione necessitatis tripliciis,scilicet infirmitatis,egestatis,& cõsuetudinis,& ratione quadruplicis operis,scilicet prędicationis,altaris studij,& donationis omnium suorum bonorum monasterio.q.187.art.4.pag.669.sec.secun. par.
Religiosis licet mendicare pro humilitate.necessitate,vel vtilitate,non autem ex cupiditate,sicut seculares.quæstione.187. art.5.pag.671.sec.secun.par.
Religiosis licet vti vilibus vestibus ad contemptũ sæculi,ad pœnitentiam & humilitatem.q.187.art.6.p.673.sec.secun.par.
Religiosis militibus licet bellum facere authoritate principis,nõ autem authoritate propria.q.188.ar.3.4.p.676.sec.secun. par.
Reliquiæ sanctorum,an habeant virtutem.q.13.2.3. p.&r. ter.pa.
Reliquiæ quædam peccati remanent post absolutionem.q.86.5. 0.pag.410.& 89.2.3.pag.415.ter.par.
Reliquię.ver.Adoratio.Pœnitentia.ter.par.
Remedium triplex contra superbiam, scilicet consideratio propriæ infirmitatis,magnitudinis Dei.& imperfectiõis propriorum bonorum.q.172.art.6.2.pag.578.ter.par.
Remedium mali duplex scilicet impediens malum futurum,& remouens præsens.q.42.6.2.pag.129.pri.sec.par.
Reminiscentia excellentior est in nobis quàm in brutis. quæstio. 74.3.2.pag.233.pri.sec. par.
Reminiscentia.vide Cogitatio.pri.se.par.
Remittens offensam in te commissam,non iniustè agit.q.46.2.3. pag.217.ter.par.
Remitti Peccatum.Sacramentum.ter.par.
Remissio culpæ non potest esse sine gratia.q.62.art.6.ad 3.pagi. 284.& q.87.4.0.pag.412.ter.par.
Remissio culpæ & pœnæ æternę quid.q.86.4.2.& 6.1.pag.286. & q.88.1.4.pag.296.ter.par.
Remissio peccatorum in primitiua ecclesia dabatur ad inuocationem nominis Christi,& non alterius. q.84.3.c.p.291.ter.par.
Remissio peccati mortalis potest esse sine sacramento pœnitentię,non autem sine virtute pœnitentiæ. quæstione 68.2.0.pa. 317.ter.par.
Remissio peccati venialis potest esse sine sacramento pœnitentię non tamen sine aliquali actu virtutis pœnitentiæ.quæstio.87. 1.0.pag.412.ter.par.
Remissio venialium quo ad culpam,nisi sit impedimentum sit in omni infusione gratiæ,sed non semper quo ad pœnam.q.87. 2.3.0.pag.ead.ter.par.
Remissio.ver.gratia.Passio,Peccatum,Pœnitentia.ter.par.
Remissionem peccatorum consequitur homo in primo instanti suæ pœnitentiæ.q.84.8.1.pag.& par.ead.
Remorsus.vide Conscientia.pri.sec.par.
Renatus.vide Baptismus.pri.sec.par.
Reniti ordini vniuersalis gubernationis non est possibile:executioni verò secundum quod est a causa particulari.sic.quæstio. 103.artic.1.pri.par.
Reprobatio alicuius non est causa culpæ:sed pœnæ futuræ æternæ.q.23.artic.3.ad 2.pri.par.
Repudij quomodo proxima causa est odium viri in vxorem.qu. 61.art.6.addi.ad ter.par.
Repudij causæ in libello particulatim non scribebantur, sed generatim.ibidem.
Repugnantia fidei siue in consideratione siue in exteriori persecutione intantum augent meritum fidei, inquantum ostenditur voluntas magis prompta & firma, in fide.quæstione 2.art. 10.pag.18.sec.secun.par.
Requieuit Deus die septimo: dupliciter intelligitur.quæstio.73. art.3.pri.par.
Requiri ad aliud cõtigit quadrupliciter,scilicet vt præparãs perficiens,coadiuuans & concomitans.q.4.1.c.p.15.pri.sec. par.
Responsio contra Græcos de processione Spiritussancti.quæstio. 36,artic.2.ad 2.pri.par.
Res ab alio habet quòd sit vera & quòd sit causa veritatis intellectus nostri.q.21.artic.2.pri par.
Res naturales sunt nostri intellectus mensura: diuinus verò earũ est mensura.q.14.art.8.ad 3.pri. par.
Res naturales verius esse simpliciter habent in mente diuina,quã in seipsis:sed hoc esse verius habent in seipsis. quæstio.18.art. 4.ad 3.pri.par.
Respectus multiplicantes ideas sunt in Deo & non in rebus creatis:non tamen sunt reales sed intellecti à Deo.quæstio. 15.art. 2.ad 4.pri.par.
Res quælibet visibilis habet angelicam potestatem sibi propositam q.110.art.1.ad 3.pri.par.
Res triplex habet esse.q.74.art.3.ad 5.pri.par.
Res vna numero non potest esse in rebus materialibus, simul plura in actu,sed plura in potentia, sicut idem aër est simul aqua & ignis quodli.7.q.1.ar.1.addi.ad ter.par.
Res naturalis non solum est acquirere & acquiescere in bono: sed bonum quod habet aliis communicare.quæstione 19.arti. 2.pri.par.
Rem aliquam sicut cognoscimus ita nominamus.q.13.ar.1.pr.pa.
Resolutio seminis ex proposito quocunque modo etiam sine coitu,tollit virginitatem irreparabilem,non autem sine consensu.q.152.artic.1.4.pag.515.sec.secun.par.
Resolutio corporis fit ratione deperditi cuius restauratio fit vsque ad certum statum naturæ.q.97.art.4.pri.par.
Resolutoria.vide Consilium.prima.sec.parte.
Restituens vnus totum alij non tenetur principali,sed debent refundere partem suam soluenti totum.quæstione 62.articu.6. 3.pag.219.sec.secun.par.
Restituendum alicui qui mortuus est hæredibus eius dari debet. q.62.artic.5.pag.216.sec.secun par.
Restitutio est actus commutatiuæ iustitiæ:quia nihil aliud videtur esse quàm aliquem statuere in possessionem rei suæ.quæst. 62.art.1.pag.211.sec.secun. par.
Restitutio propriè est tãtum debiti & in rebus exterioribus, qui supponit identitatem,sed transferrur etiam ad actiones & passiones.q.62.art.1.1.pag.ead.sec.secun.par.
Restitutio malè ablati est de necessitate salutis, quantum possibile est.q.62.art.2.pag.ead.sec.secun.par.
Restitutio quando fieri non potest illius rei sicut membrum mutilatum,debet fieri recompensatio quantum possibile est.qu 62.art.2.2.pag 212.sec.secun par.
Restitutio simplicis sufficit ante sententia iudicis,sed postea tenetur etiam ad pœnam pro culpa.q.62.art.3.pag.215.sec.secun.par
Restitutio præfertur subuentioni parentum nisi in extrema necessitate.q.62.art.5.4.pag.217.sec.secun.par.
Restitutio debet semper fieri à quo aliquid ablatum est.q.62.ar. 5.pag.ead.sec.secun.par.
Restitutio debet fieri alicui,& si ille est ignotus debet dari pauperibus præmissa debita diligentia & inquisitione.quæstio.62.ar. 5.3.pag.217.sec.secun.par.
Restitutio debet fieri alicui existenti in parte longinqua debet ei mitti præcipue si res sit magni valoris,vel debet deponi.q.62. art.5.3.pag.ead.sec.secun.par.
Restitutio debet fieri per confessorem secretè ne crimen detegatur.q.62.art.5.2.pag.ead sec.secun.par.
Restitutio debet statim fieri vel dilatio petiab eo qui potest concedere vsum rei:quia implicat præceptum negatiuum. quæsti. 62.art.8.pag.221.sec.secun.par.
Restitutio vinrarum debet fieri cautè ne cum scandalo fiat personarum.q.62.arti.6.2.pag.216.sec.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Resurget homo in maxima perfectione naturæ.quæstione 81.ar. 1.addi.ad ter.par.
Resurgent omnes idem numero.q.78.art.1.addi.ad ter.par.
Resurgent omnes pij eodem modo quo Christus.quæstione 76. art.1.addi.ad ter.par.
Resurgent omnes homines,sed non omnes immutabuntur.quę. 76.art.1.addi.ad ter.par.
Resurgent homines eius staturæ cuius aut erant aut futuri erant in iuuentute.qui est terminus augmenti.quæstione 81. articulo 2.addi.ad ter. par.
Resurrexit Christus in iuuenili ætate,vt futuram resurgentium qualitatem prænuntiaret.q.46.9 4 pag.224.ter.par.
Resurrexit corpus Christi gloriosum & integrum cum qualibet parte eius.q.54.2 3.0.pag.253.& q.55.6.4.pag.259.ter.par.
Resurgens per pœnitentiam in minori charitate habebit maius gaudium accidentale de bonis prius factis in charitate quàm de factis post minori.non autem maius gaudium essentię.qu. 69.3.3.pagin.417.tert.part.
Resurgentis Christi corpus fuit eiusdem naturæ, sed alterius gloriæ.q.54.2.2.& 3 5.c.pag.253.ter.par.
Resurgentes cum Christo,mortui sunt. iterum secundum Augustinum.q.53.2.2.pag.250.ter.par
Resurgentium Christus fuit primus simpliciter,aliqui verò primi secundum quid.q.53.5.0.pag.& par.ead.
Resurrectio,Octaua etas erit ętas resurgentiũ.q.70.3.3.p.730.te.p.
Resurrectio Christi fuit necessaria.q.53.1.0.p.249.ter.par.
Resurrectio Christi fuit conuenienter tertia die, & non statim, nec in fine mundi.quæsti.51.art.4.0.pag.443.& q.53.arti.2.0. pag.250.ter.par.
Et fuit mane diluculo.q.51.art.4.ad 3.p.239.& q.53 art.2.ad 3.p. 250.& q.83.2.4.ter par.
Et non debuit primò manifestari omnibus,sed quibusdam,& primo multeribus.q.55.1.0.pag.255.ter.par.
Nec debuit immediatè videri ab hominibus sicut ascensio eius sed per angelos eis nuntiari.q.55.2.0.pag.256.ter. par.
Resurrectio Christi sufficienter probata fuit ab ipso duplici testimonio.q.55.3.0.pag.258.ter.par.
Resurrectio Christi quid sit.q.56.1.4.pag.260.ter.par.
Resurrectio.vel.Christus.ter.par.
Resurrectio.vide Aetas.Redundantia. pri.lec.par.
Resurrectionis nostræ tempus quomodo differri debeat vsque ad finem mundi.q.77.art.1.addi.ad ter.par.
Resurrectionis Christi exemplaritas ad quæ se extendat.q.56.1. 3.pag.206.ter par.
Resurrectionis omnium Christus causa est & ratio. quæstio.80. art.1.addi.ad ter.par.
Resurrectionis nostræ spem vtuam habemus per resurrectionem Christi.ibid.
Resurrectionis instorum Christus forma est & exemplar.quæst. 78.artic.1.addi.ad ter.par.
Resurrectionis bonorum & malorum differentia.quæst.86. arti. 1.2.3.addi.ad ter.par.
Post resurrectionem non erit vsus sexuum neque ciborum.q. 81. art.1.addi.ad ter.par.
Post resurrectionem corpora sanctorum erunt impassibilia.quę. 82.artic 1.addi.ad ter.par.
In resurrectione mulieres resurgent in sexu fœmineo.q.81.arti. 2.addi.ad ter.par.
In resurrectione anima idem corpus numero resumet.q.79.arti, 1.addi.ad ter.par.
In resurrectione humani corporis idem situs seruabitur, quantũ ad partes essentiales.q 79.art.1.addi.ad ter.par.
In resurrectione erunt membra genitalia & truncata in via ac intestina.q.80.art.1.addi.aditer.par.
In resurrectione erunt capilli,dentes,& vngues, non tamen eorum prolixitas,nec superfluitates inutiles. ibid.
Reuelat Deus hoc aliquando aliquibus ex speciali priuilegio, multis rationibus,sicut Paulo.q.111.5.c.pag.374.pri.se.par.
Reuelantur hominibus ea quæ supra homines sunt ex diuina institutione mediantibus angelis.q.55.2.c.p.256.ter.par.
Reuelatio.Per.reuelationem potest aliquis scire se habere gratiã. q.111.5.c.pag.374.pri.sec.par.
Reuelatio mysteriorum Dei dęmonibus facta per bonos angelos non est illuminatio dæmonum.q.109.ar.4.ad 1.pri. par.
Reuerentia non est honor.sed est motiuum honorantis,& est finis honoris inquantum scilicet aliquis ad hoc honoratur vt in reuerentia habeatur ab aliis.q.103.art. 1.1.p.374.se.sec.par.
Reuerentia.Christus secundum quod homo præ exteris habuit plenioré affectũ reuerentiæ ad Deum.q.76.c.p.55.ter.par.
Reuerentia.Quæ communia sunt & non distincta ab aliis minus reuerentur homines:quæ verò habent aliquam excellentię discretionem ab aliis magis reuerentur.quæstione 102.4.c.pagi. 327.pri.sec.par.
Reuerentia.vide Rex.pri.sec.par.
Rex.Deus in principio Iudæis regem non instituit, sed modum instituendi & eligendi tantum,scilicet secundum iudicium Dei, & de gente sua & modum se habendi quo ad seipsum Deum, & subditos.q.105.1.2.pag.342.pri.lec.par.
Rex.vide Principatus pri.sec.par.
Reges & principes quos oportet in reuerentia haberi à subditis præstationibus vestibus ornantur:& ampliores & pulchriores habitationes possident.q.102.4.c.pag.327.pri.sec.par.
Reges quare non habent aliquam potestatem in spiritualibus.q. 19.art.5.addi.ad ter.par.
Regum multitudo & diuitio regni Israël, magis est illis data in pœnam quã ad eorum profectum.q.105.1.3.p.342.pri.se. par.
Reguntur quæ magis terminata sunt,ab his quæ minus sunt terminata.q.110.artic.1.pri.par.
Rixantur minimè nec peccãt qui publica potestate inuadũt, sed q eis resistũt iniuste sed defendẽdo q.41.ar.2.3.p.153.se.lec.p.
Rixa est contradictio in factis,scilicet mutua percussio.& particulare bellum sine autoritate publica:sed contentio est in verbis q.41.art.1.pag.152.sec.secun.par.
Rixa,inuadẽtis iniuste semp est peccatũ mortale,sed defendentis nullũ est peccatũ nisi ex odio vel minis.q.41.a.1.p.e.se.lec.par.
Rixa oritur proximè ex ira,sed ex concupiscentia sicut ex prima radice & ex iactantia occasionaliter,& ex odio per accidens. q.41.art.2.pag.153.lec.secun.par.
Roma.ver. Natiuitas.
Ruth Moabitis quæ mulier virtutis erat dispensatiuæ admittitur in collegium populi Iudęorum.q.105,3.ad.1.p.346.pri.se.par.

S

SAbbatum celebratur qualiber septimana in memoriam creationis & figuram quietis mentis in Deum per gratiam in præsenti & gloriam in futuro.q.100.3.c.2.pag.315.& q.102.4.ad pag.329.& q.105.2.9.pag.344.pri.sec. par.
Sabbatum non violat qui facit opus necessarium ad salutem humanam.q.100.8.4.p.318.& q.107.2.3.pag.351.pri.sec.par.
Sabbatum per ea quæ Christus fecit in eo non soluit secundum rei veritatem.q.107.2.3.pag.351.pri.sec.par.
Sabbatum Christus se excusat à transgressione sabbati.qu.40.4. 1.pag.199.ter.par.
Sabbati præcepto non prohibentur opera diuina, aut quæ sunt ad cultum Dei,aut quæ sunt de necessitate salutis etiam corporalis.q.40.4.1.3.pag.199.ter.par.
Sabbato spicas colligere Apostolis licuit.q.107.2.3.pa.c.& par.
Sacerdotalem potestatem Christus habuit excellentius angelis. q.22.1.1.pag.127.ter. par.
Sacerdotium erat ante legem apud colentes Deum tantum secũ dum determinationem humanam.q.103.1.3.p.337.pri.sec.par.
Sacerdotiũ fuit in Christo triduo mortis.q.50.4.3.p.278.ter.p.
Sacerdotium veteris legis fuit figura sacerdotij Christi, sed multum distans.q.22.1.2.& 0.c.pag. 21.ter.par.
Sacerdotium Leuiticum secundum carnis originem deriuabatur ad posteros.q.35.8.4.1.pag.164.ter.par.
Sacerdotium Christi dat gratiam,& satisfacit pro nobis.q.22.3. 0.pag.131.ter.par.
Sacerdotium Christi manet in æternum.22.5.0.p.130.ter par.
Sacerdotium Christi dicitur secundum ordinem Melchisedech. q.21.6.0 p.131.ter.par.
nacerdotij Christi figuratio.quæstio 22.6.2.pag.131.& q.61.3.3. p.278.ter.par.
Sacerdotij effectum in se suscipere non conuenit Christ.q.22.4. 0.p.131.ter.par.
Sacerdotij totius origo est Christus.q.50.4.3.p.255.ter.par.
Sacerdotij diuini plenitudo est inchristo.q.63.6.c.p.289.ter.par.
Sacerdotij Christi homo fit particeps per omnia sacramenta.q. 63.6.1.pag.289.ter.par.
Sacerdos malus etsi gratia priuatus,nullo modo priuatur vlu clauium.q.19.art.5.addi.ad ter.par.
Sacerdos quomodo de licentia confitentis dicere potest ea quæ habuit in confessione.q.11.art.4.addi.ad ter.par.
Sacerdos etsi ex vi clauium non tota pœna remittitur, aliquid tamen de pœna temporali remittere potest.quæstione 18. artic. 2.addi.ad ter.par.
Sacerdos cùm in vlu clauium sit minister Dei,tanquam causa disponens quodammodo culpam dimittere potest. quæstio. 8. art.3.addi.ad ter.par.

Sacerdos

Sacerdos habet duos actus,scilicet consecrare corpus Christi,& præparare populum ad susceptionem huius sacramenti. q.40. art.4.addi.ad ter.par.
Sacerdos cum operetur in vsu clauium sicut minister & instrumẽtum Dei tanquam principalis agentis non potest soluere & ligare ad arbitrium nisi inquantum à Deo sibi præscriptum est. q.18.art.4.addi.ad ter.par.
Sacerdos simplex potestate ordinis potest remittere omnia peccata non tamen ea quæ superior sibi potestate iurisdictionis reseruauit.q.20 ar.2.addi.ad ter.par.
Sacerdos fuit Christus simul & hostia pacificorum,& hostia pro peccato & holocaustum.q.22.1.2.0.pag.128.ter.par.
Sacerdos fuit Christus & rex & legislator,non autem alij homines.q.22.1.3.pag.& parte ead.
Sacerdos est Christus secundum quod homo, non autem secundum quod Deus.q.22.3.1.pag.131.ter.par.
Sacerdos nouæ legis operatur in persona Christi. quæsti.22.4.c. pag.& parte ead.
Sacerdos vt peccator participat effectum sui sacerdotij, non autem vt sacerdos.q.22.4.1.pag.131.ter.par.
Sacerdos inquantum medius inter Deum & hominem habet nomen angeli.q.22.1.2.pag.127.ter.par.
Sacerdos spiritualiter de quo dicatur.q.82.1.2.p.397. ter.par.
Sacerdos si celebrat in peccato mortali peccat mortaliter.quodlibet.11.q.8.art.8.addi.ad ter.par.
Sacerdotem.si aliquis sciret in peccato mortali, & inducit eum ad celebrandum peccat mortaliter.ibid.
Sacerdos publicus fornicarius si celebrat, fugiendus est qui ab eo audit missam peccat mortaliter.ibid.
Sacerdos Eucharistiam peccatori dicenti te confessum esse,& absolutum denegare non debet, nisi quem nouit excommunicatum.quodli.5.q.6.art.12.addi.ad ter. par.
Sacerdos degradatus consecrare & baptizare potest. quodlibet. 12.q.11.artic. 7.addi.ad ter.par.
Sacerdos curam animarum non habens absoluere nõ potest.ibi.
Sacerdos nunquam debet confessionem reuelare. quodlibet.12. quæst.11.art.18.
Sacerdos reuelans confessionem esset sacrilegus.ibid.
Sacerdos nullo pacto debet communicare,sciens vnum esse peccatorem obstinatum cum vna hostia non consecrata.quodli. 5.q.6.art.12.addi.ad ter.par.
Sacerdos non debet denegare sacramentum peccatori,qui se præsentat.ibid.
Sacerdotis proprium officium quod sit.q.22.1.c.1.& 4.c.pag.127. & q.26.1.c.pag.141.ter.
Sacerdotis officio quæ conueniant.quæstione.22.5.c.& 6.2.p. 150.ter.par.
Sacerdotis sacrificij oblatio duo continet.quæstione 22.4.2.pagina 132.ter.par.
Sacerdotis operatio in vlu clauium est conformis Dei operationi cuius minister est.q.18.art.3 addi.ad ter. par.
Sacerdoti confiteri necessarium est.q.8.ar.1.addi.ad ter.par.
Sacerdoti comparantur ministri,sicut secundarium agens principali.q.73.4.c.pag.341.ter.par.
Sacerdoti vt Dei ministro sicut sigillum confessionis competit ita ei ecclesiastico.cui propter necessitatẽ confessionẽ audire contingit,competere dicitur peccata celare. juæsti.21.articulo 3.addi.ad ter.par.
Sacerdotes nouæ legis tenent locum septuaginta duorum discipulorum Christi.q.67.2.2.pag.310.ter.par.
Sacerdotes in veteri lege per successionem originis sacris deputabantur.q.105.1.4.pag.343.ter.par.
Sacerdotum legalium potestas cum non se extenderet ad cœlestia,sed solum ad figuras cœlestium,non habebant claues, sed eis clauium figura tradita est.q.19.art.1.addi.ad ter.par.
Sacerdotibus veteris testamenti indictus est fœminalium vsus ad regimen pudendorum ad excludendum idololatriam in laeris Priapi.q.102.4.7.pag.329.pri.sec.par.
Sacerdotibus veteris legis multa prohibentur: cuius prohibitionis tõ literalis & spiritualis reddit.q.101.6.1.p.335.pri.sec.par.
Sacra.vide Sacramentum.pri.sec.pa.
Sacramentum eucharistiæ continet duo,ipsum sacramentum & miraculum.q.1.art.8.6.pag.10.sec.secun.par.
Sacramentum est in genere signi.q.60.1.0.pag.271.ter. par.
Sacramẽtum propriè cuius rei sit signũ.q.60.1.0.p.272.ter. par.
Sacramentum est signum passionis Christi gratiæ & gloriæ.qu. 60.3.0.pag.& par.ead.
Sacramentum proprię semper est aliqua res sensibilis.q.60.4.0. pag.273.ter.par.
Sacramentum vnum perficitur verbis & rebus inquantum conueniunt in vno scilicet in significando.q.60.0.2.pag.274.& qu. 62.4.4.pag.273.ter.par.
Sacramentum proficitur à proferente corruptè formam.nisi fiat ex industria,vel tantùm quod tollatur significatio.q.60.7.3. 8.0.pag.275.ter.par.spar.
Sacramentum non requirit necessario fidem ministri.q.64.9.0. pag.295.ter.par.
Sacramentum siue sigillum confessionis non se extendit directè ad alia,quã ad ea de quib⁹ est cõfessio.q.11.ar.2.addi.ad 3.par.
Sacramentum inter alia est in matrimonio essentialius. quæstio. 49.art.3.addi.ad ter.par.
Sacramentum quid sit.q.60.2.3.pag.272.ter.par.
Sacramentum spirituale ibi ordinatur,vbi occurrit specialis effectus gratiæ.q.72.1.c.pag.335.ter.par.
Sacramentum dicitur tripliciter.q.60.1.c.3.pag.272.ter.par.
Et de his tribus dicitur non æquiuocè,sed analogicè,quæsti.60. 1.3.pag.272.ter.par.
Sacramentum est signum rememoratiuum passionis Christi,demonstratiuum gratiæ,& prænunti-tiuum futuræ gloriæ.quæ. 60.3.c.pag.272.ter.par.
Sacramentum habet in se triaʒscilicet causam,formam, & finem. q.60.3.c.pag.272.ter.par.
Sacramentum tantum in pœnitentia:sunt actus exteriores pœnitentis & absoluentis.res verò & sacramentum est pœnitentia interior.sed res tantum est remissio peccatorum. quæstio.84. q.1.3.p.404.ter.par.
Sacramentum.ver. Baptismus. Character. Chatecismus. Confirmatio.Eucharistia.Exorcismus. Pœnitentia.ter.par.
Sacramenti materia indiget duplici benedictione.i.cũ instituitur & cum applicatur ad effectum.q.72.3.1.pag.335. ter. par.
Sacramenti cuiusliber forma continere debet illud in quo substantia eius consistit.q.72.4.c.p.335.ter.par.
Sacramenti effectus non impetratur oratione ecclesiæ vel ministri,sed ex merito passionis Christi.q.64.1.2.pag.290.ter.par.
Sacramenta veteris & nouæ legis sunt protestationes fidei.q.62. 6.c.pag.283.& q.72.5.2.pag.336.ter.par.
Sacramenta aliquando agunt secũdum quod sunt in voto sed plenius quãdo actu exhibentẽr.quodl.4.q.7.ar.10.addi.ad ter.par.
Sacramenta quonia sunt quędã fidei protestationes oportet ea fidei esse proportionata.q.6.ar.2.addi.ad ter.par.
Sacramenta virtutem habent sanctificandi.quodl.12.q.10.ar.16.
Sacramenta duplicem habent virtutem.ibid.
Sacramenta vim habent operandi effectum in animam.ibid.
Sacramenta veteris legis per fidem credentium in Christum venturum iustificabant.ibid.
Sacramenta dupliciter operantur.quodli.4.quæstio,7. articu.10. addi.ad ter.par.
Sacramenta requirunt res determinatas ex institutione Dei.qu. 60.5.0.pag.273.ter.par.
Et eorum quæ habent materiam corporalem actus humani non sunt de essentia ipsorum,sed dispositiuè se habent ad ea.q 84. 1.1.pag.404.ter.par.
Sacramenta quædam requirunt sanctificationem materię de necessitate,quædam verò de solennitate tantum.q.62.3.5 pagi. 302.& q.72.3.0.pag.335.ter.par.
In indigentibus materia sanctificata prius materia conficeratur per Episcopum.q.72.3.0.pag.335.ter.par.
Sacramenta quorum effectus non dependet ex opere humano habent materiam sensibilem,non autem ex eo dependet.qu. 48.11.pag.404.ter.par.
Sacramenta in quibus confertur superabundans gratia habent materiam corporalem,nõ autẽ alia.q.84.1.1.p.ead.ter.par.
Sacramenta requirunt formam determinatam verborum.q.60. 7.0.pag.301.ter.par.
Et eorum forma vel materia debẽt esse illa quibus homines communius vtuntur.q.60.7.2.p.277.& q.66.57.p.304.ter. par.
Et ipsis sacramentis adiunguntur verba, quæ expressius significãt in lege noua quàm in lege veteri.q.60. 6.0.p.274. ter.par.
Sed verba sunt vt forma,res verò sensibiles vt materia.qu.60.6.c. 2.pag.274.ter.par.
acramenta sunt necessaria ad salutem humani generis.quæstio. 61.1.0.pag.276.ter.par.
Sacramenta in statu innocentiæ non fuissent necessaria.q.61.2. 0.pag.277.ter.par.
Sacramenta fuerunt necessaria tempore legis naturę post peccatum,sed indeterminata.q.60.5.3.pag.21.ter.par.
In statu legis naturæ solo interiori instinctu determinabatur hominibus quibus rebus sensibilibus ad Dei cultum vterentur. q.60.5.3.pag.121.& q.6 .3.2.pag.278.ter. par.
Sacramenta determinata necessario fuerunt addita per legem Moysi.supra sacramenta legis naturæ.q.60.5.3.pag.274.& q. 61.3.0.pag.279.ter.par.
Sacramenta alia necesse est esse in lege noua quàm in lege veteri.q.60.6.3.p.274.& q.61.4.0.pag.278.ter.par.
Sacramenta simpliciter necessaria sunt tantum tria. quæstio.65. 63.4.0.pag.300.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sacramenta nouæ legis àquo instituta.quæstione 64.3.c.pagin. 296.ter.par.
Sacramenta conferri possunt per ministros malos, quæstione 64. 5.0.pag.291.ter.par.
Sacramenta conferunt præcisi ab ecclesia seruantes formam ecclesiæ, quam si non seruent nihil conferunt.quæstione 82.5.8. 9 0.pag.402 ter.par.
Sacramenta suscipere quis teneatur.q.64.6.2.pag.294.ter.par.
Sacramenta producunt suum effectum virtute formæ & materiæ.q.86.6.c.pag.410.ter.par.
Sacramenta consequuntur virtutem spiritualem ex benedictione Christi applicatione ministri ad vsum sacramenti.quæstio. 62.4.5.pag.292.ter.par.
Sacramenta diuersa, diuersimodè purgant,illuminant, & perficiunt.q.65.1.3.pag.298.ter. par,
Et eorum effectus est duplex.q.62.in princi.pag.279.ter.par.
Sacramenta ecclesiæ quare ordinantur. quæstione 65.1.c.pagin. 298.ter.par.
Et eorum efficacia est ab institutione Christi.q.64.3.c.pag. 291. & q.66.6.c.pag.302.& q.72.1.1.pag.333.ter.par.
Et eorum interiorem effectum operatur Christus per autoritatem vt Deus,sed vt est homo meritorie & efficienter vt instrumentum principale.q.64.3.0.pag.291.ter. par.
Et eorum effectum non operatur deuotio ministri etiam impetrando sed aliquid annexum.q.64.12.pag.290.ter.par.
Sacramenta omnia sunt instituta contra aliquod peccatum.q.6. 5.1.c.pag.289.ter. par.
Et omni sacramento commune est, quod per illud exhibetur remedium aliquod contra peccatum,per hoc quod gratiam cõfert.q.63.6.c.pag.289.ter.par.
Nec tamen ordinatur directe contra peccatum veniale.quæst.6. 5.1.8.pag.289.ter.par.
Sacramenta veteris legis quæ propriè dicantur.quæstione 60.2.2. pag.272.ter.par.
Et erant prænuntia Christi venturi.q.60.6.3.p.274.ter. par.
Et eorum causa finalis erat passio Christi.q.61.3.1.p.278.3.par.
Sacramenta veteris legis erant plura.q.61.1.4.p.298 ter.par.
Sacramenta vetetis legis sanctificabant applicando ad diuina,nõ autem iustificando.q.62.6.c.3.p.284.ter.par.
Et nihil interius efficiebant,ideò dicuntur iustitiæ carnis.quæsti. 72.1.3.pag.336.ter.par.
Nec purgabant à culpa.q.37.4.3.pag.188.ter.par.
Nec propria virtute iustificabant,sed significabant fidem qua iustificabantur patres antiqui.q.62.6.0.pag.283.ter. par.
Nec habebant in se aliquam spiritualem virtutem operatiuam spiritualis effectus.q. 63.6.c.p.289.& q.63.1.3.p.286.ter.par.
Sacramenta nouæ legis conferunt gratiam,non autem sacramentalia.q.72.3.2.pag.332.ter.par.
Sacramenta & sacramentalia quæ habent effectum perpetuum non possunt iterari.q.82.8.6.2.p.377.ter.par.
Sacramenta quatnor dicuntur maiora.q.65.3.4.p.300.ter.par
Sacramenta proprie dicuntur quæ adhibentur Dei cultoribus ad quandam consecrationem per quam scilicet deputantur ad dei cultum.q.101.4.c.p.323.& q.102.5.c.p.330.pri.sec.par.
Sacramenta nouæ legis in quibus datur gratia Christus instituit per seipsum sed sacramentalia quæ secundum seipsa non, pertinent ad necessitatem interioris gratiæ Christus fidelibus instituẽda reliquit pro arbitrio suo.q.108.2.c.2.p.353.pri.se. par.
Sacramenta & sacra veteris legis figurabant sacramenta & sacra nouæ legis.& obseruantiæ veteris legis conseruationem populi nouæ legis,quæ omnia ad Christum pertinent.q.101.4.1. 4.p.343.ter.par.
Sacramenta veteris legis quo ad omnes erant tria scilicet circuncisio,esus agni paschal 2,& purificatio à quibusdam exterioribus immunditiis & etiam expiationes à peccatis. quæsti.102. 5.c.pag.303.pri.sec.par.
Sed quo ad ministros etiam erant alia tria scilicet consecratio sacerdotum oblatio victimarum,esus panum propositionis & huiusmodi,& ablutio manuum & pedum & ratio pilorum.q. 102.5.c.pag.ead. & par.
Sacramenta veteris legis non purgabant à culpa sed ab immunditia id est ab irregularitatibus & impedimentis quæ multipli cabantur à lege propter timorem & reuerentiam Dei.quæstio. 102.5.4.5.0.p.331.& q.103.3.0.pag. 38.pri.sec.par.
Sacramenta veteris legis non iustificabant,sed significabant fidẽ, qua significabantur patres antiqui. q.98.2.4.pag 307,& quæ. 103.2.0.p.337.& q.107.1.3.p.350.pri.sec.par.
Sacramenta nouæ legis habuerunt in veteri lege sacramenta figuralia sibi correspondentia.q.102.5.3.pag.331.pri.sec.par.
Sacramentum.vide Libellus, Matrimonium.pri.sec.par.
Sacramentorum veteris legis conuenientes causa fuit.quæsti.102. 5.0.pag.319.pri.sec.par.
Et eorum ratio literalis & figuralis exponitur.quæstione 102.5.
0.pag.ead.& par.
Sacramentorum sacrificiorum sacrorum & obseruantiarum veteris legis differentia.q.101.4.0.pag.323.pri.sec.par.
Sacramentorum nouæ legis numerus,& sufficientia.quæstio.65. 1.0.pag.297.ter.par.
Sacramentorum nouæ legis ordo exponitur.quæst.65.3.3.0. p. q.299.ter.par.
Sacramentorum effectum Christus vt homo poterat conferre sine sacramentis vt institutor eorum,& non alius homo.q.72. 2.1.p.374.& q.84.5.3.p.404.ter.par.
Sacramentis omnibus sanctificatur homo quod fit per gratiam. 63.1.2.p.289 ter.par.
Sacrificium propriè dicitur aliquid factum ad honorẽ debitũ soli Deo ad eum placandum.q.85.ar.4.1.p.298.sec.secun. par.
Sacrificium nihil aliud est nisi protestatio interioris deuotionis & fidei q.85.art.1.p.296 sec.secun.par.
Sacrificium soli Deo debet offerri.q.85.ar.2.p.297.se.sec.par.
Sacrificium Deo offerri in communi est de iure naturali, sed determinatio eius est de iure diuino & humano.quæstio.85.art. 1.p.296.sec.secun.par.
Sacrificiũ duplex:interius & exterius.q.85.ar.2.p.297.se.sec.par.
Ad sacrificium interius omnes tenentur: ad exterius autem soli subditi legi nisi sint necessarij actus virtutum.quæstione 85.ar. 4.p.298.sec.secun.par.
acrificiũ in lege veteri erat publica protestatio peccati, ideò nõ fiebat pro peccato negligẽtiæ,nec pro aliis peccatis interiorũ actuum,quia erant occulta.q.54.art.3.2.p.139.se.sec.par.
Sacrificiũ duplex.q.22.2.c.p.128.& q.82.4.c.p.397. ter.par.
Sacrificium dici potest omne quod Deo exhibetur vt spiritus fertur in Deum.q.23.2.c.p.132.& q.48.3.c.p.231.ter.par.
Sacrificium exterius est signum sacrificij interioris : quo quis se offert Deo.q.22.2 c.p.128.& q.82.4.c.p.397.ter. par.
Sacrificium debet offerri soli Deo.q.48 3.c.p.231.ter.par.
Sacrificium offerens debet esse particeps sacrificij.quæstione 82. 4.pag.397.ter.par.
Sacrificium expiationis erat solennissimum, & erat præcipuè figura Eucharistiæ.q.73.6.c.p.342.ter.par.
Sacrificium quod offerebatur quotidie mane, & vespere erat agnus & figurabat oblationem Christi esse sacrificium consummatiuum omnium.q.22.3.3.p.129.ter. par.
Sacrificium verum fuit passio Christi.q.48.3.0.pag.232.ter.par.
Sacrificium fuit ipsa occisio Christi respectu voluntatis eius,non autem quo ad voluntatem occidentium.quæst.22.2.2.p.128. & q.48.3.3.p.232.ter.par.
Sacrificium Christi fuit efficacissimum ad delendum peccata,ratione deitatis.q.22.3.1.p.219.ter.par.
Sacrificium prohibebatur in lege offerri alicui nisi soli Deo.qu. 102.3.c.p.325.pri.sec. par.
Sacrificium in lege veteri triplex, scilicet holocaustum, oblatio pro peccato & hostia.q.102.3.8.9.p.ead.& par.
Et primum scilicet holocaustum conuenit perfectis, secundum pœnitentibus,tertium vero proficientibus.quæstione 102.3. 8.pag.ead.& par.
Et secundum erat ex necessitate remissionis peccati: ideò intendetur vna pars,& alia erat sacerdotis: quia expiatio fit,à Deo per ministerium sacerdotum.q.102.3.8.p.ead.& par.
Et tertium erat ex debito beneficij accepti vel accipiendi pro gratiarum actione,vel pro salute & prosperitate offerentium: quorum tertia pars erat,secunda sacerdotum & prima incendebatur Deo.q.102.3.8.p.ead.& par.
Sacrificium pro peccato totius populi vel sacerdotis totum comburebatur:ne aliquid peccati in eis remaneret.quæstione 102. 3.8.p.ead.& par.
Sacrificium potissimum est quo Christus se obtulit Deo: ideò per omnia sacrificia veteris legis hoc singulare sacrificium figurabatur tanquã perfectũ p imperfecta.q.102.3.c.p2.c.& par.
Et de his quæ veniunt in vsum hominis de terræ nascentibus offerebantur in sacrificium:panis,vinum,oleum,sal, & thus:quę figurabant.q.102.3.13.14.p.326.pri.sec.par.
Et non offerebatur mel ad excludendum carnalem dulcedinem, neque fermentũ ad excludendum corruptionem:& quia virum que offerebatur idolis.quæstione 102.3.14.p.ead.& par.
Sacrificium.ver.Animal. Beneficia. Eucharistia.pri.sec.par.
Sacrificio indiget homo propter tria.quæstione 22.3.1.p.128.& secundo ea. pag.128.ter.par.
Sacrificio attribuuntur quatuor. quæstione 22.3.1.p.128.& quę. 48.c.p.231.ter.par.
acrificia & oblationes in statu legis naturæ determinata erãt,& ab antiquis patribus solo interiori instinctu seu præcepto legis naturæ fiebant:& pro libito vniuscuiusque determinabatur.quæstione 60.5.3.p.273.& quæstione 61.3.2.p.278.& quę. 70.2.1.& 4.2.p.329.ter.par.
Sacrificia veteris testamenti significabant passionem Christi. 48.3.0.
q.48.3.0.pag.271.ter.par.
Sacrificia non erant oblationes sed primitiæ quia nihil sacrum fiebat circa eas.q.85.art.3.3.pag.297.sec.secun.par.
Sacrificia sensibilia instituta sunt non propter indigentiam Dei, sed vt homo se & omnia sua referat in Deum:vt in finem principium & dominum omnium.q.85.art.2.pag.297.se.sec.par.
Sacrificia instituta sunt vt homo se & sua omnia referat in Deum vt in principium & finem omnium. q.102.3.c.p.325.pri.se.par.
Sacrificia,sacra,oblationes & holocausta offerebant antiqui ante legem non authoritate alicuius legis determinatæ, sed ex quadam deuotione propriæ voluntatis.quæstion.102.1.0.pag. 323.pri.secun.par.
Et credendum est quod ex instinctu diuino quasi ex quadam priuata lege inducerentur ad certum modum colendi Deum cõuenientem interiori cultui & ad significandum Christi mysteria.q.103.1.c.pag.337.pri.secun.par.
Sacrificia veteris legis non erant Deo accepta secundum se: sed quia figurabant passionem Christi,& sacrificium interius,scilicet deuotionem & ne offerrent ea idolis. quæstio.102.3.5.4. pag.325.pri.secun.par.
Sacrificia debent esse incorrupta, ideò sal offerebatur qui impedit corruptionem.q.102.3.14.pag.326.pri.sec.par.
Sacrificiorum veteris legis figuratio.q.48.1.1.pag.231.ter.par.
Sacrificiorum præcepta non fuerunt data Iudæis nisi post idolatriam vituli conflatilis.q.102.3.c.pag.321.pri.sec.par.
Sacrificiorum omnium veteris legis ratio literalis & figuralis exponitur.q.102.3.0.pag.324.pri.sec par.
Sacrificiorum veteris legis ordo dignitas & sanctitas.q.102.3.10. pag.326.pri.secun.par.
Sacrificijs veteris legis significabatur Christus:sacramentis verò & sacris sacramenta & sacra nouæ legis: oblationibus autem conuersatio populi nouæ legis.q.101.4.1.pag.323.pri.se.par.
Sacrilegium est omne quod fit ad itreuerentiam rei sacræ.quæst. 99.art.1.pag.360.sec.secun.par.
Sacrilegium est speciale peccatum oppositum religioni.quæ.99. artic.2.pag.ead.sec.secun.par.
Sacrilegium est fine alijs peccatis quãdo non est alia deformitas nisi violatio rei sacræ.q.99.art.2.3 pag.361.sec.secun.par.
Sacrilegium est grauius contra personam quã contra locum : sed grauissimum est contra sacramenta,secundò contra vasa sacra tertiò contra imaginem & reliquias sanctorum,quartò contra ornatus rei sacræ,quintò contra res ministrorum ecclesiæ.qu. 99.artic.3.pag.ead.sec.secun.par.
Sacrilegium est omne peccatum personæ factæ materialiter:nõ autem formaliter nisi sit directè contra sanctitatem eius puta si virgo Deo dicata fornicetur.q.99.art.3.3.pa.362.se.sec.par.
Sacrilegium est quælibet speciei luxuriæ secundum quod violat aliquid pertinens ad cultum Dei. quæsti 154.artic.10.pag.537. secun.secundæ partis.
Sacrilegium reducitur ad tres species luxuriæ.scil ad stuprum, vel ad adulterium inquantum violatur virgo Deo desponsata, vel ad incestum inquantum est cum cognata spirituali. qu.154. artic.1.3.pag.522.sec.secun.par.
Sacrilegij pœna secundum æquitatem est excommunicatio, sed quia hæc non timetur additur decapitatio secundum leges, & pecuniaria secundum canones.quæstio 99.artic.4.pag.362. secun.secundæ partis.
Salomon & Iosias à puericia ad regnum sunt assumpti. quodli 5. q.11.artic.21.addit.ad 3.par.
Salomon dormiendo non meruit nec accepit sapientiam, sed in somno declaratum est ei quod propter præcedens desiderium ei à Deo infunderetur.q.113.3.2.pag.377.pri.sec.par.
Vel potest dici quod ille somnus non fuit naturalis, sed somnus prophetiæ.q.113.3.2.pag.ead.& par.
Salomon.ver.Templum.pri.sec.par.
Samuel quomodò dicitur apparuisse Saul, & quomodo viui dicuntur etiam aliis viuis dormientibus apparere.quę.89.artic. 8.ad 2.pri.parte.
Sale significatur discretio sapientiæ,& mortificatio carnis.q.102. 3.14.pag.326.pri.sec.par.
Sal.ver.Baptizatus.Exorcismus.ter.par.
Sal,impedit corruptionem putredinis. quæsti.102.3.14.pag.326. pri.secundæ partis.
Sal.ver.Sacrificium pri.secun. par.
Saluabantur pueri antiquorum in fide parentum.quæstio.3.3.c. pag.172.& q.70.4.2.pag.330.ter.par.
Saluari nullus vnquam potuit sine fide Christi. qu.61.3.c.2.pag. 277.& q.68.2.0.pag.316.ter.par.
Saluandus.vide Lex.Actus.pri.secun.par.
Salus esse non potest sine manducatione spirituali Eucharistiæ. q.80.c.pag.329.ter.par.
Salus.ver.Baptismus.ter.parte.
Saluus Deus non deficit dare hominibus salutis auxilia.q.98.2.
2.4.pag.207.pri.secun.par.
Sanctus Matheus statim vocatus est ad statum perfectionis, non autem ad apostolatum.quod.3.q.11.artic.2.addi.ad 3.par.
Sanctus vnus laudatur præcipuè de vna virtute, & alius de alia, propter excellentiorem promptitudinem ad actum vnius virtutis quam alterius.q.66.2.2.pag.159.pri.sec.par.
Sancti faciunt miracula dupliciter.f.postulando & potestate, id est non præcedente oratione: manifestè tamen in vtrisque Deus operatur principaliter:sancti instrumentaliter.quæ.178. artic.1.1.pag.622.sec.secun.par.
Sãcti quomodo dicũtur facere miracula.q.110.ar.4.ad 1.pri.par.
Sancti quantumcunque habeant de gratia, non possunt pertingere ad effectum clauium,nisi ordine sacerdotali donentur.q. 19.artic.4.addit.ad 3.partem.
Sancti vident in verbo orationes quæ ad eos diriguntur. qu.72. artic.1.addit.ad 3.par.
Sancti sunt patroni Mediatores & adiutores omnium.ibi.art.2.
Sancti intersunt rebus viuentium per diuinã potentiam.ibi.ar.3.
Sancti dicuntur orare pro nobis dupliciter. f.oratione expressa & quasi oratione interpretatiua.q.72.art.3.addi.ad 3.par.
Sancti in patria vident diuinam essentiam.quod.1.0.q.8.artic.17. addit.ad 3.partem.
A sanctis omnia quæ dicta sunt à diuino,dicta sunt spiritu.quod. 12.q.17.artic.28.
Sanctam ecclesiam catholicam,dupliciter exponitur. q.1.artic.8. 3.pag.10.sec.secun.par.
Sanctificata fuit beata Maria,prius quàm nata. quæstion.27.1.0. pag.149.ter.parte.
Sanctificata fuit beata Maria in vtero à peccato originali. q.27.1. 3.pag.143.ter.parte.
Et sanctificata fuit.bis.q.27.3.c.pag.& par.ead.
Sanctificatio tabernaculi & vasorum eius habebat causam literalem,vt in maiori reuerentia habetetur & figurabatur spiritualis sanctificatio fidelium.q.102.4.9.pag.329.pri.sec.par.
Sanctificatio pro le,vel pro alio dicitur pretium quoddam. quæ. 48.4.c.pag.409.ter.par.
Sanctificatio duplex scilicet totius humanæ naturæ, & personalis.q.28.2.4.pag.146.ter.par.
Sanctificatio iterum duplex.quæ.34.3.c.pag.172.& quæ.70.4.2 pag 330.ter.parte.
Sanctificatio in vtero,& alia quæ fiunt præter legem cõmunem, ordinantur ad vtilitatem ecclesiæ.q.27.6.c.pa.148.ter.par.
Sanctificatio maior fuit in beata Maria quã in Ioanne Baptista, & in eo maior quàm in Hieremia.q.27.6.1.pa.148.ter.par.
Sanctificatio.ver.Maria,Sacramentum.ter.par.
Sanctificari dicitur tripliciter.q.34.1.1.pag.171.ter.par.
Sanctificari non potuit beata Maria in parentibus: nec in conceptione eius,nec ante infusionem animæ rationalis. q.27.1.1.& 2.0.pag.143.ter.par.
Sãctificati præcipuè sunt in vtero qui immediatius ordinati sunt ad significandam sanctificationem Christi. quæstion.27.6.0. pag.148.ter.parte.
Sanctificati non fuerunt Hieremias,& Ioannes Baptista ante infusionem animæ rationalis.q.27.2.1.pag.144.ter.par.
Sanctificati in vtero debent baptizari.q.60.1.3.pa.230.ter.par.
Sanctificatos esse aliquos in vtero non est credendum,de quibus non loquitur scriptura.q.27.6.c.pag.148.ter.par.
Sanguis Christi totus in passione eius effusus resurrexit cum eo, qui autem habetur in quibusdam ecclesijs fluxit ex quadam imagine.quod.3.q.3.artic.3.addit.ad 3.par.
Sanguis non est actu pars,sed est potentia totum. quæstio.31.3.1. pag.162.ter.parte.
Sanguis Christi est pretium redemptionis nostræ.quæstio.48.4. 3.pag.232 ter.parte.
Sanguis Christi totus in passione eius effusus resurrexit cum eo, qui autem habetur in quibusdam ecclesijs fluxit ex quadam imagine.q.54.3.1.pag.254.ter.par.
Sanguinei, sunt magis amatiui: & dicitur quod cogit amare iecur in quo fit quædam generatio sanguinis. quæstion.48.2.1. pag.140.pri.secun.par.
Sanari non posse ille dicitur, qui non potest de facili sanari.q.86 1.1.pag.250.ter.par.
Sanitas est de prima specie qualitatis.q.49.2.1.3.& 4.c.pag.142. & q.50.1.c.pag.146.pri.sec.par.
Sanitas medicinæ & vrinæ nõ est alia numero quã sanitas animalis quã medicina facit &vrina significat.q.50.1.3.p.72.pri.sc.pa.
Sanitas. Christus quemcunque curauit, sanauit mente, & cor-

Universidad de Deusto
Biblioteca

pore.q.44.3.3.pag.112.ter.par.
Sapientia considerat altissimas causas per quas iudicat & ordinat de omnibus. quæstione 57.2.c.1.pag.168.& quæstio.67.3.c.1. pag.202.pri.secun.par.
Sapientia non solum vtitur principijs concludendo ex eis sicut aliæ scientiæ sed etiã iudicando de eis & disputando cõtra negantes 2a.q.57.2.1.2.pa.168.& q.66.5.1.pag.202.pri.se.par.
Sapientia continet sub se scientiam & intellectum.quæstio.57.2. pag.168.pri.secun.par.
Sapientia non est nisi vna, sed scientiæ sunt multæ. q.45.2.c.pag. ead pri.secun.par.
Sapientia est maxima inter virtutes intellectuales diiudicans & ordinans 2a.q.57.2.2.pag.168. & q.66.5.0.pa 202.pri.se.par.
Sapientia, scientia, intellectus,ars & prudentia distinguuntur ab inuicem.q.57.2.3.4.0.pag.168.pri.sec.par.
Sapientia est maior virtus quam prudentia cui etiam impetat.q. 66.5.1.pag.202.pri.sec.par.
Sapientia est de obiecto fœlicitatis: prudẽtia verò de his quibus peruenitur ad fœlicitatem ,ideò sapiẽtia propinquius se habet ad fœlicitatem quàm prudentia.q.66.5.2.pag.ead.& par.
Sapientia & scientia vt sunt dona spiritussancti sunt perfectiones humanæ mentis per quas disponitur ad sequendũ instinctum spiritussancti in cognitione diuinorum vel humanorum.q.68. 5.1.pag 210.pri secun.par.
Sapientia dicitur intellectualis virtus secundum quod procedit ex iudicio rationis,donum autem secũdum quod operatur ex instinctu diuino.q.68 1.4.pag.208.pri.sec.par.
Sapientia.vide Sal.Salomon.pri.sec.par.
Sapientia data à Deo est donum spiritussancti , sed sapientia acquisita per studium est virtus intellectualis.qu.45.artic.1.pag. 162.sec.secun.par.
Sapientia dicitur quasi sapida scientia.ralis expositio non conuenit nisi secundum nomen quod habet sapientia in lingua Latina,in Græco autem nõ competit & fortè nec in alijs linguis: vnde videtur potius ibi nomen sapientiæ accipi pro eius fama quæ à cunctis commendatur. q.45.art.2.2.pag.163.se.sec par.
Sapientia simpliciter est bona,sed secundum quid est mala vt terrena,animalis & diabolica.q.45.artic.1.1.pag.162.se.sec.par.
Sapientia acquisita potest esse cum peccato mortali , non autem donum sapientiæ, sicut nec charitas quam præsupponit.q.45. artic.4.pag.163 sec.secun.par.
Sapientia ars & idea quomodò differunt respectu diuinæ cognitionis.q.15.art.2.ad 2.pri par.
Sapientia diuina quomodo dicitur creata : cum dicitur ab initio & ante secula creata fuit:multipliciter exponitur.quæstio.41. artic.3.ad 4.pri.par.
Sapientia est duplex secundum duplicem modum iudicandi. q.1. artic.6.ad 3.pri.par.
Sapientia est nobilior omnibus moralibus , quomodo intelligitur.q.9.artic.1.ad 2.pri.par.
Sapiens in vno quoque genere dicitur qui altissimam causam illius generis considerat.q.1.artic.2.pri.par.
Sapientiæ donum dicitur pietas,& timor Dei, quia manifestant sapientiam & fidem.q.45.art.1.1.pag.162.sec.secun.par.
Sapientiæ donum quò ad suam causam est in voluntate,sed secũdum essentiam est in intellectu.q 45.art.2.pag.163. se.sec.par.
Sapientiæ donum inquantum est necessarium ad salutem , est in omni habente gratiam, sed in pueris & amentibus habitualiter tãtum,sed quo ad secreta mystetia & directionem aliorum est in paucis:quia est gratia gratis data.q.45.artic.3.pag.164. sec.secun.partis.
Sapientiæ dono correspondet septima beatitudo. quæst.45.arti. 6.pag.ead sec.secun.par.
Sapiẽtiæ donum præfertur omnibus septem donis spiritussancti. q.68.7.c.pag.211.pri.sec.par.
Sapientiæ dono dirigitur hominis intellectus & affectus:ideò ei tanquam directiuo correspondet ex parte intellectus,donum intellectus,& ex parte affectus donum timoris. quæst 68.4.3. pag.209.pri.sec.par.
Satisfeciſſet plene minima pœna Christi pro genere humano.q. 46.6.c.pag.221.ter.par.
Satisfecit Christus pro tota natura humana sufficienter,non autem efficienter.q.79.7.2.pag.383.ter.par.
Satisfacere Deo vnus pro alio potest.q.13.art.2.addi ad 3.par.
Satisfacere Deo absque gratia nemo potest. quæstio 14.artic.2. addit.ad 3.partem.
Satisfacere Deo pro humana natura,nulla pura creatura potuit. q.1.2.pag 12.& q.46.1.3.pag.217.ter.par.
Satisfacere potest vnus pro alio,non autem conteri vel confiteri q.48.1.1.pag.231.ter.par.
Satisfacere potest homo duo secundum æqualitatem proportionis, non autem secundum æqualitatem quantitatis offensæ.q. 85.3.0 pag.407.ter.par.
Satisfieri potest vni debito diuersis modis. quæstione.14.artic.4. addit.ad 3.partem.
Satisfactio præcedens postquã charitatem habuerit homo,quomodo valere possit.q.14.artic.3.addit.ad 3.par.
Satisfactio ad duo valet ad expiationem culpæ præteritæ,& ad cautelam culpæ futuræ.quo 3.q.13.art.2.8.addi.ad 3.par.
Satisfactio voluntaria est sacramentalis.quodlib.3.q.13.artic.28. addit.ad 3.partem.
Satisfactio non debet imponi nouiter baptizatis. quæstio.68.5. 0.pag.133.ter.parte.
Satisfactio de vno peccato fine alio.esse non potest. quæsti.86.3. 0.pag.409.ter.parte.
Satisfactio actualis gratiam præsupponit, & auget.sed ex proposito satisfaciendi gratia confertur.q.90.2.2.pag.415.ter.par.
Satisfactio Christi per passionem suam pro peccatis humani generis fuit sufficiens & abundans. quæstion.48.2.4.c.pag.231. tertia parte.
Satisfactio dicitur esse non solùm actus virtutis materialiter,sed etiam formaliter.q.12.artic.1.addit.ad 3.par.
Satisfactio quid sit & quid ad eam requiratur,& quomodo satisfacere Deo est possibile.ibid.
Satisfactio siue referatur ad præteritam offensam siue ad futuram culpam per penalia opera fieri asseritur. quæsti. 15.artic.1. addit.ad 3.partem.
Satisfactio per quæ opera fit.q.14.art.1.addit.ad 3.par.
Satisfactio formaliter dicitur esse iustitiæ actus.quæst.12.artic.2. addit.ad 3.par.
Satisfactionis definitio.q.12.art.2.addit.ad 3.par.
Satisfactione patiens consequitur perfectum effectum gratiæ.q. 90.2.2.pag.415.ter par.
Scandalum actiuum per se,id est intẽtum. est speciale peccatum, non autem per accidens nec scandalum passiuum. q.43.artic. 3.pag.154.sec secun.par.
Scandalum actiuum est sine alio peccato quando factum vel dictum non est peccatum sed habet speciem mali.quæst.43.art. 3.2.pag.155.sec.secun par.
Scandalum actiuum vel passiuum quandoque est veniale,quãdo que mortale.q.43.art.4.pag.ead.sec secun.par.
Scandalum actiuum & passiuum non conuenit perfectis nisi de veniali,sed imperfectis etiam de mortali.quæstio.43.artic.5.6. pag.ead.sec.secun.par.
Scandalum quodlibet causatur ex aliquo scandalo actiuo sui, non autem semper ex peccato alterius.quæstio.43.artic.6.pag. 156.sec.secun.par.
Scandalum. Eius occasione non est veritas dimittenda.q.4.2.2. 0 pag.11.ter.parte.
Scandalum quid propriè,quid item largè & impropriè.quæst.43. artic.1.pag.153.sec.secun.par.
Scandalum Græcè , offensio dicitur. Latine ruina, vel impactio pedis.q.43.ar.1.pag.ead.sec.secun.par.
Scandalum duplex.i. actiuum & passiuum. quæstio.43.artic.1.4. pag.154.sec.secun.par.
Scandalum actiuum quandòque est sine passiuo,quãdóque econuersò,quandóque simul.q.43.art.1.4.pag.ead.sec.secun.par.
Scandalum omne est peccatum.sed actiuum quidem dantis,passiuum verò sumentis.q.43.art.2.pag.ead.sec.secun.par.
Scenophegia erat festum tabernaculorum per dies septem ad cõmemorãdum beneficium protectionis & deductionis per desertum,cui nunc succedit festum conseruationis ecclesiæ. quæ. 102.4.10.pag.329.& q.103.3.4.pa.338.pri.sec.par.
Scibilia omnia conueniunt in ratione scientiæ, non tamen conueniunt in hoc quod est æqualiter ordinare ad beatitudinem. q.2.art.4.3.pag.14.sec.secun.par.
Scibilia naturaliter priora sunt scientia nostra: scientia verò Dei eis prior est,quia eorum est causa & mensura. quæsti.14.artic. 8.ad 1.pri.parte.
Scientia est donum necessarium ad iudicium discernendi credenda à non credendis:sicut donum intellectus ad sanè capiendũ credenda.q.9.artic.1.pag.35.sec.secun.par.
Scientia quę est donum non est discursiua : quia est participatiua similitudo scientiæ Dei.q.9.art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Scentia & opinio non possunt secundum idem esse de eodem.q. 1.arti 5.4.pag.7.sec.secun.par.
Scientia & fides non possunt esse de eodem apud eundem , imo quod est scitum ab vno est creditum ab altero. quæsti.2.artic. 4.2.pag.14.sec.secun.par.
Scientia ab eo denominatur de quo principaliter in ea tractatur. q.1.artic.4.pri.par.
Scientia angelis inest à natura & non per inquisitionem. quæst. 54.artic.4.ad 1.pri.parte.
Scientia aliqua potest dici speculativa tripliciter, scilicet quantum ad res,quantum ad modum,& quantum ad fidem.quæst. 14.artic 16.pri.par.

Scientiã

Scientia Dei eius est cognoscitiua tantum creaturarum vero cognoscitiua & factiuaita & verbum expressiuum est eius quod est in parte tantum : creaturarum vero expressiuum & operatiuum.q 34.artic.3.pri.par.
Scientia Dei æterna non est causa vt res sint ab æterno. quæ.14. artic.8.ad 3.pri.parte.
Scientia Dei quomodo est mensura rerũ.q.14.ar.13.ad 3.pri.par.
Scientia & rerum diffinitiones sunt secundum quod per intellectum abstractæ sunt à conditionibus indiuidualibus & particularibus.q.44.art.3.ad 3.pri.par.
Scientia & voluntas in nobis vnius & eiusdem effectus quomodo sunt causa vt dirigens & vt impetans. quæstio 19.artic. 4. ad 4.pri.partc.
Scientia inferior non probat sua principia nec contra negantes disputat:sed superiori relinquit.q 2. art.8.pri-par.
Scientia licet sit rerum mobilium: immobilis tamen dicitur. qu. 84.artic.1.ad 3.pri.par.
Scientia nostra dicitur vniuersalis vel particularis, Dei verò non. q.14.art.1.ad 3.pri.par.
Scientia quomodò causatur in nobis ab interiori principio & ab exteriori:& quomodò ars imitatur naturã. q.117.art.1.pri.par.
Scientiæ habitus partim est in viribus sensitiuis: & partim in intellectu.q.89.art.3.pri.par.
Scientia rerum ipsius Dei est duplex:visionis scilicet,& simplicis intelligentiæ.q.14.artic.4.pri.par.
Scientia quid sit.q.12.2.c.pag.84.ter.par.
Scientia est de eo quod aliquo modo est. q.10.3.c pa.76.ter.par.
Scientia acquisita ad quam opinio disponit,potest remanere cognitio per syllogismum dialecticum caulata. quæsti.8.3.2.pag. 71.ter.parte.
Scientia in statu innocentiæ non fuisset acquisita ex sensibus.qu. 81.2.0.pag 277.ter.par.
Scientia increata est supra naturam animæ rationalis. quæ.9.2.3. pag.70.ter.parte.
Scientia aliqua creata fuit in Christo, præter scientiam diuinam. q.9.2.pag.69.ter.par.
Scientia diuina Christi non offuscabat scientiam humanam, sed magis claram reddebat.q.9.2.2.pag.69.ter.par.
Scientia animę Christi est nobilior secundum quid quàm anima eius,non autem simpliciter.q.11.3.3.pag.82.ter.par.
Scientia practica, & speculativa fuit in Christo. quæstion.13.1.3. pag.85.ter.parte.
Et omnis scientiæ,virtutis,& gratię plenitudo fuit in Christo.q. 13.3.c.1.pag.94.ter.parte.
Scientia beatorum fuit in Christo.q.9.2.0.pag.60.ter.par.
Scientia animæ Christi in verbo, participatur scientiæ visionis Dei quo ad numerum scibilium,non quo ad claritatem. quæst.10. 2.1.pag.76.ter.par.
Scientia indita animæ Christi fuit habitualis,non autem scientia eius beata.q.12.3.0.pag.92.ter.parte.
Scientia infusa fuit in Christo,& quare.q.9.3.0.pag.71.ter.par.
Scientia Christi indita, fuit distincta in multos habitus. quæst.11. 6.0.pag.82.ter.parte.
Scientia Christi infusa quomodò erat discursiua.quæstio.11.3.0. pag.80.ter.parte.
Scientia infusa in anima Christi fuit multo excellentior quàm in angelis,& quomodo.q.11.4.0.pag.81.ter.par.
Scientia acquisita fuit in Christo. q.9.4.0.pag.72.& q.12.0.pag. 85.& q.15.8.0.pag.97.ter.par.
In scientia acquisita Christus profecit,& quare. q.12.2.0.pag.84. & q.15.8.0.pag.97.ter.par.
Scientia potest augeri secundum seipsam per additionem & augetur in aliquo secundum participationem subiecti per intentionem.q.52.1.2.c.pag.153.& q.54.4.3.pag.158.pri.sec.par.
Scientia continetur virtualiter in principijs scientiæ : ideo scientiæ consideratio non se extendit vltra virtutem illius scientiæ. q.3.6.c pag.13.pri.secun.par.
Scientia practica in particulari consideratione perficitur.qu.6.in principio.pag.23.pri.sec.par.
Scientia dicta de Deo significat certitudinem de omnibus effectibus in prima causa absque omni discursu. quæst.14.1.2.pag. 46.pri.secun.par.
Scientia vna præfertur alteri ratione nobilioris subiecti aut propter certitudinem.q.66.5.3.pa.202.pri.sec.par.
Scientia conclusionem intellectus qui est habitus principiorum est nobilior.q.51.2.3.pag.149.& q.57.2.2.pag.168.& q.63.2.3. pag.186.pri.secun.par.
Scientia.vide Augmentum.Grammaticus.pri.sec.par.
Scientia Dei est factiua & cognoscitiua omnium bonorum,malorum vero cognoscitiua non causatiua.quodli. 5.quæsti.1.artic. 2.addit.ad 3.partem.
Scientia.ver. Anima.Deus.ter.par.
Scientiæ nostræ est triplex discursus.q.14.art.7.pri.par.
Scientiæ omnes sunt de necessarijs,& tamen diuersa ratione quædam sunt de contingentibus & quædam de necessarijs.quæst. 86.artic.3.pri.parte.
Scientiæ speculatiuæ accidit vt à rebus scitis accipiatur. q.14.art. 16.ad 2.pri.parte.
Scientiæ habitus est in intellectu possibili,non autem in interioribus viribus sensitiuis. quæsti.50.4.0.pag.146.& quæst.51.3.c. pag.149.pri.secun.par.
Scientiæ donum est in omnibus habentibus charitatem, non autem vt est gratia gratis data.q.68.5.1.2.pag.210.pri.sec.par.
In scientia contrariorum eadem est ratio cognoscendi, vtrunque, quia vnum per aliud cognoscitur. q.54.2.1.pag.156.pri.sec.par.
Scientiæ quæ ordinantur ad operationes habitus speculativi dicuntur artes liberales , quæ verò ad nullum huiusmodi opus ordinantur simpliciter scientiæ dicuntur. quæstio.57.3.3.pag. 168.pri.secun.partis.
Scientiæ habitus quomodò acquiratur.q.9.4.3.pag.73.ter.par.
Scientiæ quantitas attenditur secundum numerum scibilium, & secundum claritatem cognitionis.q.10.2.3.pag.76.ter.par.
Scientiæ donum est certitudo iudicij circa res humanas,vel creatas per causas secundas.q.9 art.2.pag.35.sec.secun.par.
Scientia donum est magis speculatiuum quàm practicum. qu.9. art.2.pag.ead.sec.secun.par.
Scientiæ donum est in omnibus habentibus charitatem,non autem prout est gratia gratis data ad instruendum vel confutandum aduersarios.q.9.artic.3.3.pag.36.sec.secun.par.
Scientiæ dono correspondet tertia beatitudo.quæstio.9.artic.4. pag.ead.sec.secun.par.
Scientiam Christus non accepit ab homine,nec ab angelis.q.12. 3.4.0.pag.84.ter.par.
Scientiam scripturarum & omnium linguarum Deus Apostolis dedit.q.51.4.c.pag.150.pri.sec par.
Scientiam & sapientiã homo natus est acquirere à Deo per propositum ingenium & studium : ideò quando præter hunc modum homo sapiens vel sciens efficitur est miraculosum.q.51.4. c.pag.150.& q.113.10.3.pag.382.pri.sec.par.
Scientiam conclusionis vnius per demonstrationem acquirens habet scientiæ habitum imperfectè.q.54.4.3.pa.158.pri.se.par.
Scientiam vel notitiam quarunque rerum siue bonarum siue malarum appetere est bonum in genere,sed tamen secundum diuersas ,circunstantias additas potest esse bonum vel malum. quod.4.q.9.artic.16.addit.ad 3.par.
Scientiam quis acquirens per seipsum non potest dici fuisse magister:neque seipsum docere.q.117.art.1.ad 4.pri.par.
Scientiarum duplex est genus,scilicet subalternantis & subalternatæ.q.1.art.4.pri.par.
Scientiarum & principiorum sapientiæ consilij & prouidentiæ diuersa ratio nominationis.q.14.art.2.ad 2.pri.par.
Scientiarum habitus diuersificantur secundum diuersa principia actiua & media.q.54.2.2. pag.156.pri.sec.par.
Scientiarum habitus sunt diuersi secundum diuersa genera scibilium.q.57.2.pag.168.pri.sec.par.
Scientiarum speculatiuarum vna est dialectica inquisitiua de omnibus,demonstratiuæ verò quæ sunt indicatiuæ sunt diuersę de diuersis.q.57.2.3.pag.172.pri.sec.par.
Scire contingit tripliciter. s. per reuelatione, certitudinaliter, & per coniecturas signorum.q.112.5.c.pag.374.pri.sec.par.
Scire tenentur omnes ea quæ sunt fidei & vniuersalia iuris præcepta : singula autem ea quæ ad eorum statum vel officium spectant.q.76.2.c.pag.141.pri.sec.par.
Scire.vide Futurum pri.sec.par.
Scire diuinum necessarium habet habitudinem ad scitum sed non ad volita velle.q.19.art.3.ad 6.pri.par.
Scientificum opinatiuum & rationcinatiuum non diuersificant potentiam neque ad diuersa pertinent.q.79.art.9.ad 3.pri.par.
Scitum a Deo est necessarium quomodò est vera vel falla propositio.q.14.art.13.ad 3.pri.par.
Schisma est separatio propria sponte & intentione,ab vnitate ecclesiæ renuens subesse papę & communicare membris ecclesiæ.q.39.artic.1.pag.146.sec.secun.par.
Schisma per se,id est ex intentione est speciale peccatum, oppositum vnitati ecclesiæ:& dicitur à scissura animorum.q.39.art. 1.pag.ead.sec.secun.par.
Schisma est maximum peccatorum in proximum. q.39.artic.2.3. pag.148.sec.secun.par
Schismatici propriè dicuntur qui propria sponte & intentione separant se ab vnitate ecclesiæ renuentes subesse papæ,& communicare ecclesiæ membris. quæstione 39.articul.4.pag.148. secun.secundæ partis.
Schismatici conuenienter puniuntur duplici pœna, scilicet excõmunicatione & carcere,per potestatem sæcularem. q.39.artic. 4.pag.ead.sec.secun.par.
Schismatici & hæretici retinent potestatem sacramentalem, non

Universidad de Deusto
Biblioteca

autem vsum.q.64.9.2.3.pag.296.& q.82.9.0.pa 397.ter.par.
Scriba, vide Error.Iudæus.pri.sec.par.
Scripti in libro vitæ quomodò quidam possunt deleri & quidam non.q.24.artic.3.pri.parte.
Scriptor non consiliatur quomodò habet trahere literas: hoc enim determinatum est per artem. q.14.4.c.pag.47.pri.sec.par.
Scriptura, vide Apostoli Moyses. Scientia. Sensus. pri.sec.par.
Scriptura ordinatur ad impressionem doctrinę in cordibus auditorum.sicut ad finem.q.42.4.c.pag.206.ter.par.
Scripturæ dupliciter manifestatur veritas. quodli.7.q.6.artic.14. addit.ad 3.partem.
Scripturæ veritas cum difficultate manifestatur.ibi.
Scripturæ quomodo sit diuinitus ordinata.ibid.
Scripturæ veritas cum aliqua manifestatur difficultate.ibi.
Scripturæ principalis autor spiritus sanctus ibi.
Scripturæ sacræ sensus varij.quod.7.q.6.ar.15.
Scriptura humana solum sensum literalem habet.quod.7.quæ.6. artic.16.addit.ad 3.partem.
Sebastianus vtiliter latitabat sub veste militari in domo Diocletiani,vt deficientes in tormentis confortaret.q.10.artic.10.2. pag.44.sec.secun.par.
Se,est relatiuum reciprocum,& refert idem suppositum.quæst.3. 2.1 pag.27.ter.par.
Sæculum est periodus cuiuslibet rei.q.10.art.1.ad 1.pri.par.
Sæculares tenentur obedire prælatis suis spiritualibus in his tantum quæ promiserunt in baptismo.quæstio.186.artic.5.1.pag. 660.sec.secun.par.
Sedere ad dexteram patris in beatitudine eius cõuenit soli Christo secundum vtranque naturam.q.58.9.2.665.ter.par.
Sedere ad dexteram filij vel spiritussancti non conuenit patri.q. 58.2.3.pag.266.ter.par.
Sedere ad dexteram patris conuenit spiritui sancto secundum veritatem, sed non appropriatur ei æqualitas nec sessio ad dexteram,sed filio.q.58.2.3.pag.266.ter.par.
Sedere ad dexteram Dei non conuenit sanctis,sed bene esse constitutum ad dexteram Dei.q.54.4.2.pag.267.ter.par.
Sedere ad sinistram in beatitudine nulli sancto conuenit. q.58.1. 2.pag.261.ter.par.
Seditio est speciale peccatum, scilicet mutua impugnatio inter partes multitudinis vel præparatio ad pugnam.quę.42.artic.1. pag.152.sec.secun.par.
Seditio opponitur vnitati & paci multitudinis. quæsti.42.artic.1. pag.ead.sec.secun.par.
Seditio opponitur vnitati temporali & seculari. qu.42.artic.1.2. pag.151.sec.secun.par.
Seditio & schisma continentur sub discordia.f partium multitudinis adinuicem.q.42.artic.1.1.pag ead,sec.secun.par.
Seditio est semper de se peccatum mortale,& est grauius tirã, & est principaliter in procurantibus secundò in sequentibus,nõ autem indefendentibus bonum commune. quæsti.2.artic.42. pag.ead.sec.secun.par.
Segnities.vide Erubescentia.pri.sec.par.
Semen masculi nõ est sicut materia in conceptione animalis, sed solum sicut agens.q.28.1.5.pag.210.ter.par.
Semen mulieris nihil facit ad generationem prolis.quæstio.31.5. 3.pag.162.ter.parte.
Semen fœminæ est imperfectum in genere seminis, & resoluitur cum concupiscentia.q.31.5.3.pag.161.ter.par.
Virtus animæ quæ est in semine per spiritum qui in semine includitur quæ format corpus in generatione.quæst. 32.2.1.pag. 165.ter.parte.
Semen à quo decidatur.q.119.artic.2.pri.parte.
Semen virile vtero mulieris immitti potuit salua integritate fœminei genitalis in primo statu.q.98.ad 4.pri.par.
Senarius numerus secundum naturam est creatura,secundum esse est creator & idem quod essentia diuina. quodli. 8.q.1.artic.1. addit.ad 3.partem.
Senex.vide Spes.pri.secun.par.
Senes sunt naturaliter anari propter defectum eorum naturæ.q. 118.artic.1.3.pag.407.sec.secun.par.
Senes inuident iuuenibus & qui multa expendunt ad consequendum aliquid his qui parum expendunt. quæstio.36.articu.1.4. pag.140.sec.secun.par.
Sensibilia communia maximè diiudicat visus. quæst.55.6.4.pag. 259.ter.parte.
Sensibilia communia sunt media inter sensibilia per se, & sensibilia per accidens quæ reducuntur ad quantitatem.q.78.artic. 3.ad 2.pri parte.
Sensibile excellens & intelligibile differũt.q.75.ar.5.ad 2.pri.par.
Sensibile & intelligibile in actu sunt sensus & intellectus in actu. q.14.artic.3.pri.par.
Sensitiua operatio.ver.Operatio.ter.par.
Sensualitas est nomen potentiæ,sic à sensibili motu denominatę quæst.81.artic.1.pri.par.
Sensualitas significatur per serpentem.q.28 2.3.pag.176.ter.par.
Sensualitas in nobis nata est obedire rationi & esse subiectũ peccati,non autem in brutis.q.74.3.1.pag.215.pri.sec.par.
Sensualitatis singulos motus homo potest vitare,sed nõ omnes. q.74.3.2 pag.ead.& par.
Sensualitatis perpetua corruptio intelligenda est quantum ad fomitem, qui non tollitur totaliter in hac vita. quæ 74.3.2.pag. ead.& parte.
Sentire & intelligere non sunt vnum:sed plura subiecto. quę.77. artic.5.pri.parte.
Sentire non competit angelis in corporibus assumptis.q.51.artic. 3.ad 2.pri.parte.
Sentire non est operatio formæ subsistentis sicut intelligere.quæ. 75.artic.3.pri parte.
Sentire intelligere velle & huiusmodi sunt actus & perfectiones operantis.q.31.5.c.pag.100.pri.sec.par.
Sensus agens nulla necessitate ponit debet. q.79.ar.2.ad 1.pri.par.
Sensus circa propria sensibilia non errat.q. 7.ad 2.pri.par.
Sensus communis non ratione prędicationis communis dicitur sicut genus:sed quia est communis radix & principium exteriorum sensuum.q.78.artic.4.ad 1 pri.par.
Sensus & appetitus an sufficiant ad mouendum. qu.78.articu.1. ad 4.pri.parte.
Sensus & imaginatio quomodo à dæmone imitari possunt.quæ. 114.artic.4 ad 2.pri.parte.
Sensus & imaginatio solùm exteriorum accidẽtia vel corporum similitudines apprehendunt: intellectus verò rei naturam. quæ. 57.artic.1.ad 2.pri.par.
Sensus exterioris distinctio ex diuersa obiecti immutatione sumitur.q.78.artic.3.pri parte.
Sensus spiritualis super literalem fundatur qui trifariam diuiditur.q.1.artic.10.pri.parte.
Sensus tactus omnium aliorum sensuum est fundamentum.quæ. 76.artic.5.pri.parte.
Sensus visus est excellentior inter omnes alios sensus & ad plura se extendit,ideò nomen eius transfertur ad omnes alios sensus & etiam ad omnes interiores apprehensiones. quæst.77 5. 3.pag.148.pri.secun.par.
Sensus fistit circa exteriora rei, intellectus verò penetrat vsque ad rei essentiam.q.21.5.c.pag 100.pri.sec.par.
Sensus non potest cognoscere vniuersale.q.5.1.1.pag.19.& q.19. 3.6.pag.65.& q.29.6.0.pag.95.pri.sec.par.
Sensus exterior nõ percipit nisi rem præsentem, interior autem rem præsentem præteritam & futuram. q.15 1.1.c.pag 48.& q. 17.7.1.pag.55.& q.35.2.2.pag.111.pri.sec.par.
Sensus sacræ scripturæ duplex,scilicet literalis & mysticus:& hic triplex,scilicet allegoricus,moralis & anagogicus.qu.102.2.c. pag.324.pri.secun.par.
Sensus metaphoricæ locutionis in scripturis est literalis:quia verba ad hoc proferuntur vt hoc significent.quæsti.102.2.1.pagi. eadem & parte.
Sensus odoratus & auditus erunt post resurrectionem in actu non autem gustus.q.82.artic.4 addit ad 3.par.
Sententia synodi & prohibitio se extendit ad determinatas personas & non ad synodum.quæ habet declarare quæ fuerunt exposita in præcedenti,neque ad summum pontificem cuius sententia synodus confirmatur.q.1.art.10.2.pag.11.se.sec.par.
Sententia quæ pro lege habetur est applicatio legum communium ad particularia facta.q.96.1.1.pag.115.pri.sec.par.
Separatio est delectabilis vel inquantùm remouetur contrarium perfectioni rei,vel inquantùm habet aliquã vationem adiunctam.q.36.3.2.3.pag.116.pri.sec.par.
September siue mensis septimus quasi totus apud Iudæos erat solennis sicut & septimus dies.q.102.4.10 pag.329.pri.se.par.
Septennium tempus est determinatum sponsalibus à iure contrahendis satis rationabiliter.q.45.arti.2.addit.ad 3 par.
Septenarius numerus vniuersitatem significat. quæstio.102.5.5. pag.331.pri.secun.par.
Sepultus fuit Christus conuenienter & conuenienti modo.q.51. 1.2.0.pag.241.ter.par.
Sepulchrum.Christus fuit in sepulchro vna die & duabus noctibus.q.51.4.0.pag 243.& q.53.2.c.pag.250.ter.par.
Sepultura secundum morem cuiuslibet gentis seruanda est.q.51. 2.2.pag.242.ter.parte.
Sepultura Christi operata est efficienter nostram salutem.q.51.1. 2.& 2.4.pag.242.ter.par.
Seraphim ex triplici ignis proprietate nominantur. q.108.artic. 5.ad 1.pri.parte.
Seruitus est impedimẽtum boni vsus potestatis ideò naturaliter homines eam fugiunt.q.2.1.3 pag 8.pri.sec.par.
Seruitus non fuit inducta à natura, sed per hominum rationem ad vtilitatem humanæ vitæ.q.94.5.3 pag.197.pri.sec.par.

Seruitus potest dici esse de iure naturali quia natura non inducit contrarium.q.94.5.3.pag.ead.& par.
Seruitus ciuilis non excludit ordinem iuris naturalis vel ciuilis. q.61.102.pag.222.ter.par.
Seruituti diaboli homo fuit iustè relictus à Deo. licet ille iniustè inuaserit eum.q.46.3.3.pag.218.& q.48.4.2.pag.232.ter.par.
Seruus.vide Lex.pri secun.par.
Seruus non est pars populi vel ciuitatis. quæsti.98.6.2.pag.309. pri secun.par.1.
Seruus non potest recipi in religione inuito domino eius. q. 89. artic.5.pag.687.sec.secun.par.
Serui non possunt ad sacros promoueri ordines,quos tamen suscipiunt si eis adserantur.q.39.artic.3.addit.ad 3 par.
Sexus diuersitas ad perfectionem humanæ naturæ pertinet. qu. 99 artic.2.pri par.
Sic cognoscere aliquid sicut est in cognoscente dupliciter intelligi potest vt propositio sit vera vel falsa.quæstio.114.articu.6. ad 2.pri.parte.
Sydera inclinant sed non necessitant liberum arbitrium. quæ.83. artic. ad 5.pri.parte.
Significare substantiam cum qualitate significare suppositum cũ natura vel forma determinata.q.13.artic.1.ad 3.pri.par.
Significatio dictionis & consignificatio quid differant. q.60.7. 3.pag.275.ter.par.
Signum primò & principaliter conuenit sensibilibus,non autem intelligibilibus.q.6 .4.1.pag.273.ter.par.
Signum multorum ordinatorum ad vnum non est fallax,sed certum quę 60.3.1.pag.272.ter.par.
Signum effectus quid dicatur.q.62.1.1.pag.227.ter.par.
Signum ver.Scire.pri.secun.par.
Signi potest esse signum respectu diuersorum. quæstion.48.3.2. pag.241.ter.parte.
Signa diuinæ voluntatis quomodo voluntates dicuntur.q.19.art. 11.ad 1.pri.parte.
Signa iudicij q.97.artic.1.addit.ad 3.partem.
Signorum diuinæ voluntatis sufficientia & differentia. quæst.19. artic.12.pri.parte.
Sillogismus incontinentis habet quatuor propositiones, duas vniuersales,quarum prima est rationis:alia verò passionis sub qua assumit & concludit.q.77.2.4.pag.246.pri.sec.par.
Syllogismus.vide Conclusio.Iacentinens.pri.sec.par.
Simbolum tangit ea quę sunt fidei inquantùm ad ea terminatur actus credentis qui ad rem non ad enuntiabile terminatur. q. 1.artic.2.2.pag.4.sec.secun.par.
Simbolum sanctorum patrum non abolet simbolum apostolorum,sed potius illud exponit.q.1.artic.9.4.pag.10.se.sec.par.
Simbolum sanctorum patrum cantatur in ecclesia,quia fuit condirum fide iam manifestata,& ecclesia pacem habente,apostolorum autem tempore persequutionis,& fide non promulgata.q.1 artic.9.6.pag.ead.sec.secun.par.
Symbolum cantatur post euangelium ad ostendendũ quod populus doctrinæ fidei assentit, & cantatur in festis de quibus fit aliqua mentio in eo.q.83.4.c.pag.40 .ter.parte.
Simbola etsi vocibus multiplicantur, veritas tamen in eis contenta non variatur,sed vna & eadem in omnibus existit. qu.1. artic.9.2.pag.10.sec.secun.par.
Similitudo dupliciter comparatur ad imaginem, scilicet, vt præambula & vt subsequens.q.35.artic.9 pri.par.
Similitudo & diuersitas secundum formam secundum quatuor modos communicandi formam assignantur. quæstio.4.artic. 3.prima parte.
Similitudo est principium amoris & non verbi quod est similitudo rei intellectæ: vnde differenter vtraque respicit. quæsti.27. artic.1.ad 2 pri.parte.
Similitudo rei tripliciter est in sensu.f.primo & per se:per se & nõ prima.& per accidens.q. 7.artic.2.pri.par.
Similitudo quam habemus ad Deum est prior similitudine quam habemus ad proximum, ideireo prius & magis debemus diligere Deum quam proximum. quæstione 26.articu.2.2 pag. 100.secun.secundæ partis.
Similitudo & dissimilitudo duplex scilicet secundum qualitatem eandem vel diuersam.& secundum eundem vel diuersum participationis modum.q.52 3.c.pag.254 pri.sec.par.
Similitudo.vide Amor.pri.sec.par.
Similitudo & & distantia duplex est vna secundum conuenientiam in natura. Alia secundum proportionalitatem. quæst 92. artic.1.addit.ad 3.partem.
Similitudo vel conuenientia dupliciter est scilicet quæ est per participationem eiusdem qualitatis & per quandam proportionalitatem.q.69.artic.1.addit.ad 3.par.
Simonia non est peccatum in spiritum sanctum. quæst.110.arti.1. 2.pag.363.sec.secun.par.
Simonia est hæresis grauior hæresi Macedonij quo ad exteriorem protestationem & similitudinem.quæst.100.artic.1.1.pag. ead.sec.secun.partis.
Simonia mentalis & quodlibet aliud peccatum interius nullam pœnam ecclesiasticam incurrit: sed diuinam tantum.qu. 100. artic.6.6.pag.369.sec.secun.par.
Simoniaca & alia peccata tollunt gratiam & executionem ordinis, non autem tollunt sacramentum nec impediunt susceptionem eius.q.100.artic.6. pag.369.sec.secun.par.
Si dubium est an sit licitum vel prosit eum quod iuratum est potest à quolibet Episcopo dispensari,si autem sit licitum manifestè non videtur dispensabile nec commutabile nisi occurat aliquid melius ad communem vtilitatem quod ad papam maximè pertinet.q.89.ar.9.1.pag.513.se.secun.par.
Simonia est mala: quia est super inordinatam materiam, quia res spiritualis non est venalis,quia est impretiabilis sicut dominio & gratis data.q.100.artic. pag.367.se.sec.par.
Simonia est studiosa voluntas emendi vel vendendi aliquod spirituale vel ei annexum.q.100.art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Simonia non est maximum peccatum simpliciter.quodli 5.q.10. artic.20.addit.ad 3.par.
Simoniacè recipiens beneficium, tenetur restituere illud & omnes fructus qui potuissent recipi à diligẽti possessore deductis expensis,licet alios dederit pro eo nesciente, præter fructus consumptos bona fide nisi fuerit inimicus vt impediret eum, vel nisi contradixerit, nec post ratum habuerit. q.100.artic.6. pag.369.sec.secun. par.
Solus papa potest dispensare cum promoto simoniacè scienter: in alijs autem casibus episcopus post renuntiationem facit quadruplicem dispensationem. quæst.100.artic.6.7.pag.369. secun.secundæ partis.
Simplicia apud Deum perfectoria sunt,composita verò apud nos q.3.art.7.ad 2.pri.par.
Simplicia & prima per negationes notificantur. quæstio 33.artic. 4.ad 1.pri parte.
Simplicia non differunt,sed diuersa dicuntur. quæstion 3.artic.8. ad 3.pri.parte.
Simplices non sunt examinandi de subtilitatibus fidei: nisi habeatur suspicio quòd sint depraui ab hæreticis. quæst.2.art. 6.2.pag.15.sec.secun par.
Simpliciter dicitur dupliciter.q 50.5.c.pag.249.ter.par.
Simulatio propriè est mendacium in signis factorum exteriorũ, ideò semper est peccatum,sed largè sumitur pro fictione.quę. 111.art.1.pag.374.sec.secun.par.
Sinderesis est habitus naturalis principiorum operabilium.q.79. artic.12.pri.par.
Singularitas non est impeditiua cognitionis singularium:sed materia.q.59.artic.1.ad 2.pri.par.
Singulare dicitur de parte in toto.q.16.12.2.pag 109.ter.par.
Singulare non diffinitur: sed quod est de ratione singularitatis. q.29.art.1.ad 1.pri.par.
Singulare non repugnat intelligibilitati inquantum singulare: sed inquantum est materiale.q.86.artic.1 ad 5.pri.par.
Synagoga fiebat in diuersis locis ad doctrinam: templum autem tantum in vno loco ad sacrificium:& vtrique succedit ecclesia nostra, vtriusque etiam ratio literalis & figuralis exponitur.q.102.4.1.pag.327.pri.sec.par.
Synesis & gnome diffinguuntur:quarum prima est virtus iudicatiua de agendis secundum communem legem:secunda verò secundum rationem naturalem.q.57.6.pag.170.pri.secun.par.
Sinesis est virtus bene iudicatiua de agibilibus secundum legem communem.q.51.artic.3.pag.181.sec.secun.par.
Sinistra significat bona temporalia,dextera vero bona spiritualia. q.102.4.6.pag.318.pri.sec.par.
Sinistra.vide Dextera.pri.sec.par.
Synonimi & non synonimi nominis,vnde sumitur ratio & differentia.q.13.art.4 pri.par.
Sinus Abrahæ quomodo dicitur esse aliqua pars inferni. quæ.69. artic.4.addit.ad 3.par.
Sinus Abrahæ dicebatur ratione quietis à pœna sensibili. q.52.2. 4.pag.245.ter.par.
Situs est de ratione quantitatis dimensiuæ. quæstio. 77.2.c.pag. 268.ter.parte.
Sobrietas propriè est circa potum inebriatiuum:largè verò est circa omnem materiã:quia sobrius dicitur quasi briam, id est, mensuram seruans.q.149.art.1.pag.505.sec.secun.par.
Sobrietas est specialis virtus.quæstione 149.articu.secundo,pag. 505.sec.secun.partis.
Sobrietas est maxime necessaria iuuenibus,quia in eis viget concupiscentia,mulieribus autem,quia in eis debet robur mentis sensibus verò & episcopis & omnibus ministris ecclesiæ & regibus propter officia & operationes eorum.quæstio.149.arti. 4.pag.511.sec.secun.par.
Socrates.ver.Pythagoras.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sodomia quid sit.q.70.a.1.pag.329.ter.par.
Sodomia.propter pravas consuetudines & habitus corruptos,apud quosdam vitia contra naturam non reputabantur peccata. q.94.a.6.pag.197.pri.sec.par.
Sodomia.Vide Natura.pri.sec.par.
Solertia non est virtus quia se habet ad bonum. & ad malum & magis dependet ex naturali ingenio quàm ex assuetudine. q. 49.artic.4 pag.177.sec.secun.par.
Solertia est subtilitas quædam in non perfecto tempore medij se cundum Arist.vel est habitus ex repentino inuentivo quod cõuenit.q.49.artic.4 pag.ead.sec.secun.par.
Solertia ratet ad bene consiliandum,sed necessaria est in repentinis.q.49.art.4.a.2.pag.ead.sec.secun.par.
Solicitudo inordinata vitanda circa temporalia est quadruplex. q.108.a.3.pag.354.pri.sec.par.
Solicitudo temporalium est illicita tripliciter,scilicet si in eis ponatur finis,vel superfluum studium,vel timor.quæst.55.artic.6. pag.19 .sec.secun.par.
Solicitudo de futuris prohibetur nisi immineat tempus eorum. q.55.art.7.pag.ead.sec.secun.par.
Solicitudo per inet ad prudentiam. quæsti.47.artic.9.pag.170 secun.secundæ partis.
Solicitudo est studium adhibitum ad aliquid consequendum quod maius est vbi est timor, & minus est vbi est securitas.q. 47.artic.9.3.pag.171.sec.secun.par.
Solicitus dicitur quasi celers citus, quia ex solertia animi velox est ad prosequendum agenda.q.47.art.9.pag.170 se.sec.par.
Sol eclypsabitur vnde habet veritatem ista propositio.q.86.arti. 4.pri.parte.
Sol,luna & huiusmodi quomodo possunt de ploribus prædicari. q.13.artic.9.pri.parte.
Sol.ver.Eclypsis. Miraculosa.ter.par.
Solis & lunæ obscurationis circa iudicium causa.quæ.73.artic.2. addit.ad 3 partem.
Solutio rationum probantium æternitatem mundi. quæstio.46. artic.1.pri.parte.
Solutio rationum probantium mundum incepisse.quæstion.46. artic.2.pri.parte.
Solus pater est Deus quomodo potest esse vera vel falsa ista propositio.q.31.artic.4.pri.parte.
Somnolentia & otiositas vt reducuntur ad torporem sunt filiæ accidiæ.q.35 artic.4 3.pag.64.sec.secun.par.
Somnus & balneum mitigant tristitiam.quæstio.38.5.o.pag.119. pri.secundæ partis.
Somnium quandoque est futurorum euentuum,scilicet inducendo ad operandum, & quandoque est signum eorum, scilicet quando idem est causa vtrique. q 95.art.6.pag.348.se.sec.par.
Somnia in dormientibus & apparitiones imaginariæ quomodo naturaliter fiunt q.111.artic.3.pri.par.
Somniorum diuersitatis causa est vaporum diuersus motus & syllogizandi aliquando.q 84.art.8.ad 2.pri.par.
Somniorum causa duplex,scilicet interior,id est præcedens cogitatio,vel dispositio corporis.& exterior,scilicet aer, cœlum,dæmon,Deus per angelos.q.95.art.6.pag.348.sec.secun.par.
Somniorum causa duplex.q.80.7.c.pag.189.ter.par.
Sors propriè dicitur quando aliquid sit vt considerato eius euentu,aliquid innotescat.q.95.artic.8.pag.350.sec.secun.par.
Sors triplex,scilicet diuinoria,diuinatoria,consultoria,prima quæritur causa habendi, secunda cognoscendi futura,tertia fiendi. q.95.art.8.pag.ead.sec.secun.par.
Sors cuius euentus expectatur ex stellis est vana & falsa.si autem à fortuna est vana tantum sors diuinoria, si vero à diabolo est illicita & prohibetur secundum canones: sed si expectatur à Deo non est mala secundum se, licèt sit peccatum quadrupliciter.scilicet si fiat sine necessitate vel sine reuerentia,vel in terrenis vel in electionibus ecclesiasticis.quæstio.95.artic.8.pag. ead.sec.secun.partis.
Specificatio actus intelligendi est per formam intelligibilem.q. 14.artic.5.ad 3.pri.par.
Speciem sortiuntur vnumquodque secundum actum & non secundum potentiam :ideò compolita ex materia & forma constituuntur in suis speciebus per proprias formas.qu.1.5.c.pag.3. pri.secundæ partis.
Speciem recipiunt aliqua secundum se vel aliquid sui, alia verò ex aliquo ad quod ordinantur prima secundum se non diuersificantur in plus vel minus, alia vero sic. quæstio.52.1.c.pag. 150.pri.secun.par.
Species intelligibilis intellectus nostri eius est similitudo à quo abstrahitur.q.14.art.11.ad 1.pri.par.
Species intelligibilis quomodo causatur in intellectu possibili.q. 95.art.1.ad 3.pri.par.
Species principaliter est de intentione naturæ & non individuũ: sed incorruptibilium etiam substantiarum individua sunt de principali intentione naturæ.q.98.art.1.pri.par.
Species rerum quibus angelus intelligit menti eius sunt impressæ à Deo per influxum.q.16.art.2.pri.par.
Species & similitudo generis prædicationem respicit.quæst.77.ar 4.ad 1.pri.parte.
Species insita & acquisita non diuersificant scientiam. quæst.94 artic.3.ad 1.pri.par.
Species intelligibiles quomodò reducuntur in primam causam, &c.q.84.artic.4.ad 1.pri.par.
Species intelligibilis ad intellectum tripliciter se habet.s.aliquando est in potentia: aliquando medio modo se habet inter potentiam & actum, aliquando secundum vltimam complexionem actus.q.79.artic.6.ad 1.pri.par.
Species intelligibilis & habitus scientiæ nec per se nec per accidens corrumpi possunt.q 89.art.5.pri.par.
Species luxuriæ cõtra naturam sunt quatuor, quarum grauissima est bestialitas,secunda sodomia,tertia cum muliere contra naturam,quarta mollities.q.15.art.11 pag.252.sec.secun.par.
Species intelligibilis recipitur in intellectu possibili immobiliter.q.67.2.c.pag.203 pri.sec.par.
Species bonitatis & malitiæ actuum, ex obiecto per se ordinato ad finem continetur sub specie ex fine, si autem per accidens sunt species disparatæ.q.18.7.o.pag.50.pri.sec.par.
Species numeri & quantitatis continuæ non dicuntur secundum magis & minus,quia constituũtur per indiuisibilem vnitatem. q.52.1.c.pag.150.pri.sec.par.
Species vide Augmentum.pri.sec.par.
Species vini in sacramento altaris possunt alteri liquorum commisceri.quod.10.q.1.art.5.addit.ad 3.par.
Speciebus si additur liquor quando eas corrumpit.ibid.
Speculari veritatem & eam cogitare differentia.quæst.34.artic.1. ad 2.pri.parte.
Speculum fractum repræsentat multas imagines. quæsti.76.3.c. pag.361.ter.parte.
Speranda à Christo per homines semper eadem fuerunt,non tamen æqualiter,quia aliqui lõgiores, aliqui vero propinquiores.q.1.art.7.1.pag 8.sec.secun.par.
Sperantes in homine sicut in principali authore salutis vituperantur, non autem qui sperant in homine adiuuante ministerialiter.q.25.art.3.pag.94.sec.secun.par.
Spes habet certitudinem participatam à fide quę est in vi cognoscitiua.q.18.artic.4.pag.65.sec.secun.par.
Spes non immittitur principaliter gratiæ iam habitæ, sed diuinæ omnipotentiæ & misericordiæ.q.18.art.4.2.pa.ead.se.sec.par.
Spes & timor dicũt ad charitatem per modum cuiusdam dispositionis.q.27.artic.3.3.pag.108.sec.secun.par.
Spes non potest introducere ad fidem. quæst.4.arti.7.2.pag.24. secun.secundæ partis.
Spes est virtus.q.17.art.1.pag.59.sec.secun.par.
Spes habet duplex obiectum: bonum expectatum & auxilium Dei.q.17.artic.1.1.pag ead.sec.secun.par.
Spes quo ad rem expectatam est ex gratia & meritis, sed quo ad habitum est tantum ex gratia. quæsti.17.artic.1.1.pag.eadem. secun.secundæ partis.
Spes respicit proprium bonum directè, non autem alienum.q. 17.artic.3.pag.60.sec.secun.par.
Spes non potest esse in aliqua creatura vt primo mouente eum qui speratur in ; proprium obiectum spei,sed bene in ipsa,vt in secundariò.q.17.art.4.pag.ead.sec.secun.par.
Spes est virtus theologica.q.17.art.5.pag.ead.se.sec.par.
Spes nõ habet medium & extrema ex parte obiecti principalis, potest tamen esse medium & extrema quò ad ea quæ confidit aliquis se adepturum.q.17.art.5.2.pag.61.sec.secun.par.
Spes est media inter desperationem & præsumptionem.q.17.art. 5.4.pag.62.sec.secun.par.
Spes respicit arduum exequendum alterius auxilio: magnanimitas autem tendit in arduum aliquod quod est suæ potestatis. q.17.artic.5.4.pag.ead.sec.secun.par.
Spes facit inhærere Deo vt principio beatitudinis, fides vt principio cognoscendi veritatem, charitas verò propter seipsum. q.17.artic.6.pag.63.sec.secun.par.
Spes facit tendere in Deum sicut in bonum quoddam finale adipiscendum & adiutorium efficax ad subueniendum:sed charitas facit tendere in Deum vniendo affectum hominis Deo.q. 17.artic.6.pag.ead.sec.secun.par.
Spes præcedit fidem non simpliciter,sed in proposito. q.17.art. 6.pag.ead.sec.secun.par.
Spes præcedit charitatem via generationis,sed ordine perfectionis est econuerso.q.17.art.8.pag.ead.sec.secun.par.
Spes est subiectiuè in potentia appetitiua animæ, non autem in cognoscitiua.q.18.art.1 pag.64.sec.secun.par.
Spes est subiectiuè in voluntate.q 18.art.2.pag.ead.se.sec.par.
Spes non est in beatis.q.18.art.2.pag.ead.sec.secun.par.

Spes non est in damnatis.sed tantum in viatoribus hic,& in purgatorio,vel in limbo patrum, quæstione decimaoctaua.artic. 3.pag.65 sec.secun.par.
Spes non est nisi rerum bonarum, futurarum ad se pertinẽtium, fides autem est malarum rerum,& bonarum præteritarũ,præsentium & futurarum suorum & alienarum,quæstione 18.arti. 3.2.p ead.sec.secun.par.
Spes est motus appetitiuæ vtutis consequens apprehensionem boni futuri ardui possibilis adipisci.quæstione 40.2.pag.1.2. pri.secun. par.
Spes est virtus theologica.q.62.3.o.p.185.pri.sec.par.
Spes potest esse sine charitate sed non vt est virtus.quę.65.4.o.5. 2.p.197.pri.sec.par.
Spes duo respicit scilicet bonum speratum,& id per quod sperat bonum consequi.quæstione 40.7.c.p.124.& q.42.1.c.p.127. q.62.4.3.p.186.pri.sec.par.
Spes potest esse de actu virtutis,qui est in potestate nostra constitutus.quæstione 42.3.3.p.128.pri.sec.par.
Spes est de beatitudine vt de vltimo fine,sed est de gratia sicut de eo quod ducit ad finem.q.69.2.1.p.212.pri.sec.par.
Spes non manet post mortem in statu gloriæ.quæstione 67.4.5. o.p.203.pri.sec.par.
Spes est in potentia appetitiua.q.40.2.o.p.122 pri.sec. par.
Spes est in irascibili.quæstione 23.1.2.c.p.79.& quæstio.40.1.3.p. 122.pri.sec. par.
Spes passio & desperatio sunt in brutis. quæstione 40.3.o.pagi. 122.pri.sec.par.
Spes expectatæ beatitudinis potest esse antequàm quis habeat charitatem non ex meritis quæ iam habet, sed quæ sperat se habiturum.quæstione 62.4.2.p.186.& quæstio. 65.4.c.p.197. pri.secun.par.
Spes per se adiuuat operationem ex duobus, scilicet ratione sui obiecti & ratione sui effectus,scilicet delectationis.quæstione 40.8.o.p.125.pri.sec.par.
Spes supra deliderium addit quendam conatum & quendam elevationem animi ad consequendum bonum arduum.q.25.1. c.pag.84.& q.46.1.p.133.pri.sec.par.
Spes præcedit gaudiũ & causat ipsum.q.25.1.c.p.84.pri.se.par.
Spes & fides de subiectis humanæ potestati deficiunt à ratione virtutis,sed de his quæ sunt supra facultatem naturæ humanę excedunt omnem virtutem homini proportionatam.quæstio. 62.3.2.p.186.pri.sec.par.
Spes propriè est de bono, timor verò tantum de malo.quæstio. 49.1.c.& 4.1.p.1.22.& quæstione 42.5.1.p. 128.& quæstio.67. 4.2.p.205.pri.sec.par.
Spes est de futuro,gaudium verò de præsenti. quæstione 40.1.o. p.121.pri.sec. par.
Spes est de possibili,desperatio autem de impossibili.quæstione 32.2.c.p.103.& q.40.1.c.3.4.c.p.122.pri.sec.par.
Spes est de arduo,desiderium verò & concupiscentia de bono absolutè.quæstione 40.1.o.p.121.pri.sec par.
Spes & desperatio præsupponunt desiderium.quæstione 40.1.c. & 4.3.p.122.& q.41.2.3.p.126.pri.sec.par.
Spes est media inter præsumptionem & desperationem. quæsti. 94.4.3.p.192.pri.sec.par.
Spes est prima passio irascibilis,secunda desperatio,tertia timor, quarta audacia,quinta & vltima ira. quæstio.23.4.c.p.81.&q. 25.3.o.p.85.pri.sec.par.
Spes est nobilior virtutibus moralibus quo ad obiectum quod est Deus,non autem quo ad modum quo virtutes perficiunt appetitum.q.67.4.1.p.205.pri.sec.par.
Spes & fides ordine generationis præcedunt charitatem in eode: sed ordine perfectionis est econtrariò.quæstione 62.4.o.pag. 186.pri.sec.par.
Spes & memoria causant delectationem quæstione 32.3.o.pag. 104.pri.sec. par.
Spes est magis causa delectationis quàm amor concupiscentiæ & memoria.quia importat certitudinem præsentię delectabilis quæ illa non important,memoria etiam est de eo quod iam transijt.q.42.2.3.p.c.& par.
Spes inquantum habet æstimationem præsentis boni delectationem causat.inquantum autem caret præsentia eius causat afflictionem.quæstione 32.3.2.p.ea.& par.
Spes.vide Audacia,Contrarium,Damnati, Delectatio, Ira.pri. secun. par.
Spes habet duplex obiectum scilicet bonum expectatum, & auxilium Dei q.7.4.c.p.54.ter.par.
Spes quid sit.q.7.8.2.& 9 1.p.57.ter par.
Spes est de perfectione propria si sit futura.quæstione 7.4.3.pag. 55.ter par.
Spei theologiæ principale obiectum est gloria animæ, non autem gloria corporis.q.7.4.2.p.55.ter.par.
Spei virtutem Christus non habuit, licet habuerit spem respectu aliquorum.q.7.4.c.p.55.ter.par .
Spei defectus in damnatis non variat demerirum,sicut nec euacuatio spei in beatis variat meritum.quæstione 18.articulo 3. 3 pag.63.sec.secun.par.
Spei non potest subesse aliquod falsum. quæstione 1.articulo 3. 1.pag.5.sec.secun.par.
Spei obiectum quatuor habet conditiones,scilicet bonum, futurum arduum.possibile. quæstione.40.1.o.& 2.5.6.8.c. pagina 122.pri.sec. par.
Spei obiectum non est possibile prout est differentia veri, sed vt possibile dicitur secundum aliquam potentiam.quæst.40.3.2. 3.2.pag.123.pri sec.par.
Spei causa dicitur dupliciter,scilicet quia facit aliquid esse possibile vel facit æstimare aliquid esse possibile. q.40.5.o.p.123.& q.42.5.1.p.128.pri sec.par.
Spei causa primò sunt diuitiæ & fortitudo,secundo sunt doctrina & persuasio,sed vtroque modo est experientia.quæstio.40. 6.o.pag.124.& q.42.1.p.127.pri.sec.par.
Spei causa est inuentus propter tria. q.40.6.o.pa.124.pri.sec.par.
Spei causa est in ebrus propter duo.q.40.6.o.p.ead.& par.
Spei causæ per accidens possunt esse stultitia & inexperientiæ.q. 10.5.3.p.ead.& par.
Spei bonæ sunt & omnia tentant stulti,& deliberatione non vtentes.q.40.6.c.p.ead.& par.
Spei defectus est in senibus propter experientiam quæ facit æstimationem impossibilis.q.40.5.2.p.ead.& par.
Spei contrariatur desperatio secundum accessum & recessum à bono:timor autem secundum contrarietatem boni & mali.q. 40.0.4.p.123.& quæstione 45.1.2.p.132.pri.sec.par.
Spem habentes deficere à beatitudinis consecutione contingit ex defectu liberi arbitrij ponentis obstaculum peccati.quę.18. art.4.3.p.65.sec.secun. par.
Spe fides absolutè est prior.q.62.4.c.p.185.pri.sec.par.
Spiritualis actus est dupliciter:scilicet ratione principij, id est doni vel officij,& ratione finis:primum licet vendere, non autem secundum,quia symonia esset. quæstione 100.articulo 3. pagi.364.sec.secun.par.
Spirituali annexum licet vendere aliquo modo. quæstione 100. art.1.6.p.363.sec.secun.par.
Spirituali annexũ est duplex dependens, scilicet ex re spirituali vt beneficia ecclesiastica & ordinatum ad aliquod spirituale vt vasa sacra & iuspatronatus,secundum licet vendere aliquo modo.non autem primum.q.100.ar4.1.6.p.c.se.sec.par.
Spiritussanctus in vi duarum dictionum commune est tribus personis,sed in vi vnius sumptum proprium est spiritussanctus: & vnde dicitur spiritussanctus.q.36.artic.1.ad 1.pri.par.
Spiritussanctus naturaliter à patre & filio procedit, quamuis per modum voluntatis procedat.q.41.art.2.ad 3.pri.par.
Spiritussanctus non dicitur filius neque imago patris, licet naturam accipiat à patre,sicut & filius.q.35.art.2.pri.par.
Spiritussanctus quare non dicitur filius cum sit eiusdem naturæ cum filio.q.27.art.4.pri.par.
Spiritussanctus quomodo mediatè & immediatè procedere dicitur à patre & à filio.q.36.art.3.ad 1.pri.par.
Spiritussanctus quomodo procedit à patre & filio, vt tertia persona & quomodo est vtriusque sexus.q.37 art.1.ad 3.pri. par.
Spiritussanctus sua bonitate aliam personam producere non potest sicut pater.q.30.art.2.ad 4.pri.par.
Spiritus qui dæmones dicuntur non propriè ex charitate diliguntur,nisi sicut animalia irrationabilia diliguntur à nobis ad vtilitatem hominum & gloriam Dei.q15 artic. 11.p.98.se.sec.par.
Spiritus corpori vnitur dupliciter vt forma materiæ, & sicut mouens mobile.q.70.art.3.addi.ad ter.par.
Spiratio nou est proprietas neque relatio constituens personam. q.30.art.2.ad.1.pri.par.
Sponsalia duimi possunt altero religione intrante.quæstion. 48. artic.3.addi.ad ter.par.
Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio.quæstio.43.art. 1.addi.ad ter.par.
Sponsalia non ratione sui,sed ratione eius ad quod ordinantur causant genus affinitatis.q.55.ar.4.addi.ad ter.par.
Spurij in lege veteri excludebãtur quò ad honores ciuiles à collegio populi vsque ad decimam generationem,non autem quò ad Deum.q.105.3.2.pag.346.pri.sec.par.
Sputum.ver.Baptizatus.Exorcismus.ter.par.
Statutum de non fienda processione in funere nisi dentur tot,est illicitum & simoniacum:non autem quod processio fiat si tot dentur.q.100.art.3.2.pag 364.sec.secun.par.
Status beatorum qualis.q.93.art.1.addi.ad ter.par.
Status damnatorum qualis.q.91.art.1.addi.ad ter.par.
Status naturæ humanæ duplex,scilicet naturæ integræ, & naturæ corruptæ.q.109.2.c.pag.317.pri.sec.par.
Status hominum triplex,scilicet veteris legis,nouæ legis,& pa-

Universidad de Deusto
Biblioteca

rtic.3.101.2.c.pag.322.& quæstione 103.3.c.pag.328.& quæst. 106.4.1.pag.349.pri.sec.par.
Status post hanc vitam duplex, scilicet ante resurrectionem & post.q.67.a.3.pag.203.pri.sec.par.
Status gloriæ nihil habet figurale ad Dei cultum pertinens, sed ipsum erit ibi gratiarum actio & vox laudis. quæst.101.2.c.pag.322.& q.103.3.c.pag.332.pri.sec.par.
Status mundi potest variari dupliciter, scilicet secundum diuersitatem legis & secundum diuersos gradus perfectionis sub eadem lege. q.108.4.c.p.349.pri.sec.par.
Status nouæ & veteris legis secundum diuersos gradus perfectionis sub eadem lege diuersificari potest.quæstione 108.4.c.pag. ead.& par.
Status. vide Adam, Amando, Anima, Beatitudo, Dona, Innocentia, Lex, Magnanimitas, Spes, Tabernaculum pri.sec. par.
Status hominum triplex, scil cet veteris legis, nouæ legis, & patriæ.q.63.2.c.pag.1c0.ter.par.
Status triplex.q.53.2.c.pag.270.ter.par.
Status. ver. Anima. Lex. Christus.ter. par.
Status hominis quadruplex à principio vsque ad 7. à septimo vsque ad 14. ab illo vsque ad vigesimum primū, ab illo deinceps in primo statu nulli contractui homo aptus est, in secundo alicui de futuro, non perpetuō, in tertio alicui etiam perpetuō, quō ad proprium personam, sed in quarto alicui quō ad omnia etiam exteriora.q.24.art.9.p.90.sec.secun. par.
Status vitæ spiritualis triplex scilicet incipientium, proficientiū, & perfectorum. q.85.art.4.pag 630 sec.secun.par.
Status episcoporum est perfectior statu religiosorum: quia episcopi sunt perfectores: sin autem perfecti.quæstione 84.artic. 3.pag.641.sec.secun. par.
Status religiosorum est perfectior Curatorum & Archidiaconorum.q.184.art.8.pag.693.sec.secun. par.
Status secularium periculosior est rel gionis status.quodli.3.quæ. 5.artic.13.addi.ad ter.par.
Status proprie pertinet ad libertatem vt seruitutem in temporalibus, vel spiritualibus, quia ignobilem immobilitatem in conditione personæ.q. 83.art.1.pag.631.sec.secun.par.
Status animæ hominis diuiditur secundum diuersum modum essendi & secundum integritatem & corruptionem.quæstio.94. artic.2.pri.par.
Statuum & officiorum diuersitas est in ecclesia, quia pertinet ad perfectionem eius, ad necessitatem eius, ad dignitate & ad pulchritudinem eius.q.183.art.2.p.635.sec.sec. par.
Studium importat vehementem applicationem mentis ad aliquid principaliter ad cognitionem, secundario autem, ad ea in quibus homo per cognitionem affligitur.quæstione 166.artic. 1.pag.589.sec.secun. par.
Studium curiositas dicuntur pertinere ad carnem vel ad auaritiam ratione cognitionis eorum ad quę illa inclinant.q.166. art.1.2.pag.587.sec.secun. par.
Studium circa aliquid quadrupliciter contingit esse malum quę. 166.art.1.pag.ead.sec secun.par.
Studium sapientiæ summæ commendatur.quæstione 188.articu. 1.pag.674.sec.secun.par.
Studiositas est pars temperantiæ adiuncta seu potentialis: & cōprehenditur sub modestia.q.166.ar.1.pag.587.sec.secun. par.
Stuprum aliquando sumitur communiter pro omni peccato luxu rię.q.154.art.6.2.p.532.sec.secun.par.
Studiositas à studiositatis nomine derivatur ad omnes virtutes inquantum cognitio prudentiæ ad eas pertinet. quæstio.166. art.2.1.pag.587.sec.secun.par.
Studiositas est virtus cuius principalis materia est cognitio, secundario autem alia q.166.ar.2.pag.ead.sec.secun. par.
Studiositas est virtus moralis qua principaliter refrenatur & moderatur appetitus cognoscendi, sed per accidens impellit contra laborem studij.q.166.artic.2.pag ead.sec.secun.par.
Studiositas non est directe circa cognitionem, sed circa appetitum cognitionis acquirendæ.q.166.ar.2.p.ead.sec.sec. par.
Studiositas opponitur curiositati.quæstione 166.articulo 2. pag. ead.sec.secun.par.
Sultitia dicitur a stupore, quia stultus est qui propter stuporem non movetur.q 46.art.1.pag.165.sec.secun. par.
Sultitia importat nebetudinem sensus spiritualis, stultitas autem totalem privationem et ideo prima opponitur contrarię sapientiæ secundę autem primative.q.46.art.1.p 165.sec.sec.par.
Stultitia duplex sicut sapientia duplex mundi scilicet & Dei, prima sapientia decipit, secunda autem non.quæstio.46.art.1.pa. ead.sec.secun.par.
Stultitia ex immersione sensus in terrenis est peccatum, non autem ex defectu in natura vt in amentibus.quęstione 46.arti. 2.3.pag.ead.sec.secun.par.
Sultitia opponitur præceptis de contemplatione veritati.q 46. art.2.3.pag.ead.sec.secun.par.
Stultitia est filia luxurię continens odium Dei & desperationem futuri secundum quia fastidiunt Deum & dona eius.quęstione 46. art.3.pag.ead.sec.secun.par.
Stultitia ex impedimento corporali causatur ex ira: ex luxuria, verō inquantum est ex immersione in terrenis. quæstione 46.ar. 3.3.pag.166.sec secun. par.
Stultitia, hebetudo, ignorantia, & precipitatio differunt: quia prima opponitur sapientię, secunda intellectui, tertia scientiæ, quarta consilio.q.8.art.6.pag.33.sec.secun.p4.
Stultus proprie videtur qui deficit in summa iudicij, scilicet secundum altissimam causam: non autem si deficit circa aliquid modicum.q.46.art.1.1.pag.166.sec secun.par.
Structio, qui cum sit aedis volare nō potest.sed semper est circa terram, significat militantes Deo & se negotiis secularibus implicantes.q.102.6.1.pag.335.pri.sec.par.
Stupeos timet in præsenti iudicare & in futuro inquirere: admirans autem timet in præsenti iudicare sed in futurum inquirit. qu.4.1.p.126.pri.sec.par.
Stupor est philosophicę considerationis impedimentum, admiratio verō est principium philosophandi.quæstione 41.4.3.p. 126.pri.sec.par.
Stupor causatur ex sola imaginatione. quæstione 41.4.c.pagina 126.pri.sec.par.
Stuprum. Filia sacerdotis etiam nupta deprehensa in stupro lapidabatur infamia tantum, sed flammis exurebatur: alię verō lapidabantur.q.126.1.4.pag.154.ter.par.
Subditi prohibentur accusare superiores quando non affectione vel charitate accusant, sed prauitate & malitia.qu.60.artic. 1.2.pag.24.sec secun.par.
Subditi. vide Lex.pri.sec.par.
Subditi virtus est vt bene subdatur ei à quo gubernatur.q.92.1. c.pag.1c0.4.ti.sec.par.
Subdito, vide Lex, Paulus, Periculum.pri.sec.par.
Subiectus fuit Ioseph & Christus & quomodo. quæstione.22.2.c. pag.124.ter.par.
ubiectus est homo potestati Dei, secundum quam nunquam desiit esse Dei q.4.1.4.1.pag.232.ter.par.
Subiectum idem simul pertici pantibus formis eiusdem generis est impossibile q.45.art.4.pri.par.
Subiectum propositionis habet rationem materiæ: prædicatum verō formæ q.13.art.12.pri par.
Subiectum scientiæ est de quo est sermo & ad quod omnia ordinantur.quod est idem principiorum & totius scientiæ. quæst. 1.art.7.pri.par.
Subiectum quomodo est causa propriæ finalis actus & susceptiua.q.7.art.6.ad 2.pri par.
Subiecta iunt nunc omnia Deo & Christo, sed quomodō.q.20. 1.7.pag.124.ter.par.
Subiectio est duplex, scilicet seruilis & œconomica. quæstio.92. art.1.ad 2.pri par.
Subiectio Christi & cuiuslibet alterius hominis ad Deum, est triplex.q.20.1.pag.124.ter.par.
Subsistens corrumpi vel generari per se vel per accidens, est impossibile.q.75.artic.6 pri par.
Subsistere & subsistere generibus & speciebus non primo competit.q.28.art.2.ad 4.pri.par.
Subsistentia dupliciter dicitur: vno modo pro quidditate quam diffinitio significat, alio modo pro supposito subsistente in prędicamento subsistentiæ quod quatuor nominibus nominari potest, scilicet suppositum, subsistentia, subsistantia, & res naturæ. q.29.art.2.pri.par.
Subsistantia non solum significat hoc quod est per se esse/sed essentia cui competit sic esse.q.3.art.5.ad 1. pri.par.
Subsistantia non suscipit magis & minus qualiter debet intelligi. q.93.art.3.ad 3.pri.par.
Subsistantia particularis non quęlibet est hypostasis & persona: sed quę habet naturā cōpleta in specie.q.75.ar.4.ad 2.pri.par.
Substantia per se individuatur.accidentia verō per subiectum.q. 29.art.1.pri.par.
Substantia sumitur pro genere generalissimo & pro quolibet habente in quolibet genere similitudinem substantię.q.4.artic. 1.1.pag.20.sec.secun.par.
Substantia & argumentum secundum quod ponuntur in diffinitione fidei non dicunt diuersa genenera fidei, neque diuersos actus, sed diuersas habitudines vnius actus ad diuersa obiecta q.1.art.1.4.pag.21.sec.secun.par.
Substantia dicitur dupliciter.q.2.6.3.pag.18.ter.par.
Substantia quid sit.4.77.1.2.pag.560.ter.par.
Substantia dicitur dupliciter etiam in Christo. quodlibet.3.q.2. art.4.addi.ad ter.par.
Substantię immateriales quanto magis distant à primo principio tanto magis in eis diminutum lumen diminuitur & diuersificatur.q.59.art.1.pri.par.
Subst antię
Substantiæ separatę conueniunt cum materialibus in genere logico: sed non physico.q.87.art.1.ad 4.pri.par.
Substantiæ separatæ non sunt frustra etiam si à nobis non intelligantur. vt vult Commentator.q.88.art.1.ad 4.pri.par.
Substantiarum quare quædam habent potentiam ad non esse & quædam non.q.9.art.2.pri.par.
Substantiarum separatarum cognitio habetur per viam remotionis q.88.art.2.ad 2.pri. par.
Substandi & subsistendi ratio ad diuersa reducitur principia: scilicet ad materiam & formam.q.29.art.2.ad 5.pri.par.
Substantiua à forma vnitatem habent: adiectiua verō a subiecto q.39.art.3.pri.par.
Subtilitas quid.q.83.art.1.addit.ad ter.par.
Successio pœnarum erit in damnatis, sed gloria sanctorum est absque successione.q.67.4.2.pag.205.pri.sec.par.
Successio prioris & posterioris non semper dicit tempus continuum.q.8.art.2.ad 1.pri par.
Successio est in mutatione formali, non autem in conuersione substantiali; quæ importat ordinem substantiarum, quarum vna conuertitur in alteram.q.75.4.1.pag 315.ter.par.
Sufficiens in hac beatitudine imperfecta requiritur congregatio omnium bonorum sufficientium ad perfectissimam operationem huius vitæ.q.3.3.1.pag.11.pri.sec.par.
Suffodiens femina vel tenens pecuniam creditoris vltra præfixū terminum tenetur restituere, non quidem totum lucrum possibile, sed secundum æstimationem pensatis periculis, laboribus & expensis.q.62.art.4.1.pag.216.sec.secun.par.
Suffragium quod pro mortuis fit, facienti prodest, quantum attinet ad vitam æternam.ibi.4.
Suffragia pro vno facta omnibus valent.ibid.
Suffragia qualiter & ad quid valeant.quodlibet.2.quæstio.7.art. 14.addi.ad ter.par.
Suffragia peccatoris in persona totius ecclesię factę prosunt mortuis.q.62.6.c.pag.398.ter.par.
Suffragia quibus prosint.q 89.6.3.pag.415.ter.par.
Suffragia pro vno defuncto facta quomodo prosint aliis ratione charitatis.q.7.art.12.addi.ad ter.par.
Suffragia aliquando plus valent his pro quibus fiunt, aliquando eque eiuide exist ētib' meritis.quodl.8.q.5.ar.9.addi.ad 3.par.
Suffragiorum communicatio cōingit ex vnione charitatis, vel per intentionem facientis.ibid.
Suffragia à peccatore facta prosunt mortuis, ratiōe operis operati.ibidem.3.
Suffragia nō prosunt dānatis cū in inferno nulla sit redēptio.ibi.
Suffragia viuorū his quī in purgatorio detinent auxilio sunt ibi.6.
Suffragia ex duobus valere dicuntur, scilicet ex opere operāte, & ex opere operato.ibi.6.
Suffragia viuorum pueris existentibus in limbo quomodo non prosunt.ibi.7.
Summum in vita humana dupliciter accipitur.quodli.5.quæstio. 11.art.11.addi.ad ter.par.
Summum relationem tantum & non esse absolutam addit supra bonum.q.6.art.1. ad 1.pri.par.
Superbiebat homo de scientia & de potentia, ideò conuicta est eius ignorantia per lapsum idolatriæ & vitiorum turpissimorum & eius infirmitas vel impotentia dum implete legem non poterat.q.98.art.6.c.pag.309.pri.sec.par.
Superbia dicitur tripliciter, f. inordinatus appetitus, proprię excellētię actualis contēptus Dei & inclinatio ad huiusmodi contēptum ex corruptione naturæ.q.84.1.c.p.266.pri.sec.par.
Superbia est vt speciale peccatum ratione intentionis finis est initium omnis peccati.q.84.3.o.4.&.4.p.ead & par.
Superbia non quasi vitium vniuersale connumeratur, aliis sed magis ponitur regina omnium vitiorū.q.84.4.4.p.267.pri.sec par.
Superbia est cum quis non vult subiici superiori maxime Deo. q.84.2.2.p.266.pri.sec.par.
Superbia, inuidia, auaritia, & carnis oblectatiōes quomodō sunt in dæmonibus.q 65.art.2.& ad argumen.pri.par.
Superbia initium est omnis peccati.q.1.ar.1.addi.ad ter.par.
Superbia dicitur dupliciter vt supergreditur regulam rationis, & quilibet excessus, prima semper mala, secunda verō quādoque est bona.q.162.art.1.pag.572.sec.secun.par.
Superbia dicitur tripliciter.q.162.art.2.p.575.sec.secun.par.
Superbia propriē est inordinatus appetitus excellentiæ cui debetur honor & reuerentia.q.162.ar.2.p.ead.sec.secun.par.
Superbia est magis in appetitu excellentiæ quām in æstimatione.q.162.art.3.pag.574.sec.secun par.
Superbia propriē semper est peccatum.quęstione.162 .articul.7. pag.579.sec.secun.par.
Superbia secundum se est speciale peccatum ratione specialis obiecti, sed est peccatum generale secundum redundantiam duplicem scilicet finis, & contemptus legis.quæstione 162.artic. pag.ead.sec.secun.par.
Superbia secundum genus suum est peccatum mortale præter eius actus imperfectos, id est sine consensu deliberato.q.162. art.5.pag.576.sec.secun.par.
Superbia est initium omnis peccati non actu, sed aptitudine.qu. 102.art.2.pag.173.sec.secun par.
Superbia & auaritia inquantum sunt specialia peccata sunt radices omnium.q.119.art.2.1.pag.412.sec.secun.par.
Superbia est primum omnium peccatorum & principium eorū. q.162 art 7 pag 579.sec.secun.par.
Superbia est regina omnium vitiorum.quæstio.162.articu.8.pa. 580.sec.secun.par.
Superbia inordinate appetit excellentiam, sed inanis gloria manifestationem eius, ideò sunt idem sed prima causat secundā. q.162.art.8.p.ead.sec.secun.par.
Superbia opponitur magnanimitati secundum excessum inquantum tendit ad magna inordinatē, sed directius opponitur humilitati inquantum spernit subiectionem.quæstio 162.articu. 1.3.pag.572.sec.secun.par.
Superbia corrumpit solam humilitatem per directam contrarietatem: cęteras autem virtutes corrumpit per abusum.q.162.ar. 2.3.pag.572.sec.secun.par.
Superbia semper contrariatur dilectioni Dei, & aliquando dilectioni proximi.q.162.art.3.2.p.576.sec secun.par.
Superbia est subiectiuè in irascibili non solum sensitiua, sed etiā in voluntate.q.162.art.3.pag.574.sec.secun.par.
Superbia directē impedit cognitionē practicam, nō autem speculatiuam, nisi indirecte.q.101.art.3.pag.ead.sec.secun.par.
Superbiæ initium ex parte aduersionis dicitur esse apostatare à Deo.89.2.2.pag.202.pri.sec par.
Superbiæ species sunt quatuor secundum beatum Gregorium. q.162.art.4.pag.564.sec.secun. par.
Superbię gradus sunt duodecim.q.162.art.4.4.p.576.se.sec.par.
Superbię ignum est extollentia oculorum excludendo reuerentiam & timorem.q.161.art.2.1.pag.564.sec.secun, par.
Superbus anhelat ad superabundantiam fortitudinis, ideò vult videri audax.q.162.art.7.5.p.580.sec.secu. par.
Superbi effectus velle subiici superiori vel inferiori differentia.q. 63.art.8.ad 2.pri.par.
Superbis & duris lex vetus tempore Moysi imposita est ad compescendam & conuincendam hominum superbiam.q.98.6.c. pag.309.pri,sec.par.
Superfluum quando Christianus distribuere debet pauperibus. quodli.6.q.7.art.12.addi.ad ter. par.
Superstitio omnis oritur ex aliquo pacto cum dæmonibus inito expresso vel tacito.ideò prohibetur primo præcepto.quę.122. ar.1.3.pag.415.sec.secun. par.
Superstitio est quædam protestatio infidelitatis.quæstio.94.artic. 1.1.pag.340.sec.secun.par.
Superstitio est vitium religioni oppositum secundum excessum. q.92.art.1.pag.327.sec.secun.par.
Superstitiosis species sunt quatuor: cultus Dei inordinatus, idolatria, diuinatio, & obseruatio vana.q.92.ar.2.p.338.se.sec.par.
Ad superstitionem pertinet omnis idololatria, & omnis acceptio auxilij dęmonum ad aliquid faciendum vel cognoscendum.q.95.art.2.pag.343.sec.secun.par.
Superstitiosum est quicquid procedit ex societate dæmonum cū hominibus.q.95.art.2.pag.343.sec.secun.par.
Suppositum & natura quomodo differant.q.2.2.c.p.21.ter.par.
Suppositum in Christo est tantum vnum.q.2.3.o.p.13.ter.par.
Suppositum, ver. Persona.ter.par.
Suppositum & natura in compositis ex materia & forma realiter differunt non autem in simplicibus.q.3.art.3.pri.par.
Supra cœlum nihil est, ly supra designat locum imaginatum tantum.q.46.art.1.ad 8.pri.par.
Super significat duo, scilicet, directē supra, & iuxta.quæstio.98. 2.1.pag.182.pri.sec.par.
Suspitio. vide Opinio.pri. sec.par.
Suspicio contingit tripliciter, scilicet ex propria malitia, ex odio, & ex præsentia.q.60.art 3.p.20.sec.secun.par.
Suspitio vitium importat quę quanto plus procedit est magis vitiosa.q.60.art.3.pag.20.sec.secun par.
Suspicio est opinio mali ex leuibus signis. quæstione.60.artic.3. pag.ead.sec.secun.par.
Suspicionis gradus tridlex, scilicet leuis dubitatio, certa æstimatio & condemnatio iudicialis: prima est peccatum veniale, secunda est peccatum mortale si est de graui, tertia est peccatū

Universidad de Deusto
Biblioteca

motele pertinens ad iustitiam.q.60.art.3.p.20.sec.secun.par.
Suffurratio est ad separationem amicitiæ.detractio vero ad denigrationem famæ,ideò differunt fine,sed conueniunt in materia & forma,scilicet in occulta maledictione. quæstione 64. art.1.pag.260.sec secun. par.
Suffurratio est grauius peccatum detractione,& contumelia, quia amicitia est melior quolibet alio bono exteriori.quæst.74.art. 2.pag.ead.sec.secun.par.

T

TAbernaculum significat statum præsentis vitæ,templum verò statum futuræ vitæ.q.102.4 2.p.3.7.pri.sec.par.
Tabernaculi veteris legis ratio literalis & figuralis & distinctio partium eius & templi declaratur.quæstione 102.4 0.pagina. 327.pri.sec.par.
Totus status prioris tabernaculi ordinabatur ad significandum mortem Christi.q.102.4.5.p.327.pri.sec.par.
Tabernaculum.vide Templum.pri.sec.par.
Tabula secunda post naufragium, est pœnitentia. quæstione 84. 6.0.pag 405.ter.par.
Tabula lapidea quæ dicebatur propitiatorium erat super arca testamenti in qua etiam erant tabulæ,in quibus erant scripta decem præcepta legis & eorum significata. quæstione 102.4. 6.p.328.pri.sec.par.
Taciturnitas.vide Ira.pri sec.par.
Tacta qui melior est.intellecta est acutior. quæstione 46.articul. 5.pri.par.
Tactus est duplex.scilicet corporalis & virtutis. quæstio.105.art. 2.ad 1.pri.par.
Tactus. Proles in ventre matris,tanquàm habeat animam rationalem,sentit per tactum q.34.2.3.p.171.ter.par.
Taxatio temporis in iciunio non potest multum alicui nocere cuiuscunque conditionis existat. quæstione 147. articulo 7.5. pag.499.sec.secun.par.
Temerarius vult actum imprudentiæ.non autem deformitatem q.53.art.1.1.p.184.sec.secun.par.
Temere quis operatur dupliciter: vel propter impetum passionis,vel ex contemptu regulæ dirigentis. quæstione 53.articul. 3.2.p.187.sec.secun.par.
Temperatus magis laudatur quia non prosequitur delectationes tactus,quàm quia non fugit tristitias contrarias.quæst. 35. 6.3.pag.113.pri sec.par.
Temperantia mensuram accipit ex conservatione salutis corporalis,& multo magis ex conservatione salutis spiritualis.quæ. 141.art.6.3.p.482.sec.secun.par.
Temperantia est virtus specialis si sumatur antonomasicè,vt refrenata maximè allicientibus:sed est virtus generalis communiter.q.141.art.1.p.478.sec.secun.par.
Temperantia est virtus cardinalis.q.141. art.7.p.482. sec.sec.par.
Temperantia & omnes eius partes denominatur à defectu in quo consistit laus earum:nempe formido & omnes partes eius: laus earum consistit in excessu.quæstione 140.articulo 2.3.pa. 491.sec.secun.par.
Temperantia propriè est circa delectationes tactus.id est,in cibo & potu & veneris,secundariò autem circa delectationes aliorum sensuum.q.141.art.478.sec.secun. par.
Temperantia est primum circa delectationes tactus.quo ad vsum,non autem quo ad iudicium. quæstio.151.articulo 3.1.pag. 214.pri.sec.par.
Temperantia est principaliter circa delectationes tactus, secundò gustus,tertio olfactus,quarto aliorum sensuum. quæstione 141.art.5.p.481.sec.secun.par.
Temperantia est circa delectationes tactus moderando eas non autem continentia, sed resistendo eis. quæstione 155.articulo 3.1.p.545.sec.secun.par.
Temperantia est circa concupiscentias naturalium delectationũ, non autem liberalitas, quia concupiscentia & delectatio pecuniæ non est naturalis,sed animalis,ideò liberalitas non pertinet ad temperantiam.q.117.art.5.2.p.406.sec.secun.par.
Temperantia est principalior virtus mansuetudine & humilitate q.141.art.7.2.p.483.sec.secun.par.
Temperantia est subiectiuè in concupiscibili.quæstione 58.arti. 5.2.p.198.sec.secun.par.
Temperantia tantò est perfectior in homine, quantò magis præuis concupiscentiis caret,& ideò fuit in Christo. quæstione.7. 2.3.p.55.ter.par.
Temperantia est virtus cardinalis.q.61.2.p.181.& quæstio.66.1. 4.c.p. 201.pri sec.par.
Temperantia est circa omnes passiones concupiscibilis. q.61.4. c.pag.183.pri.sec.par.
Temperantia est in concupiscibili.q 61.2.c.p.182.& q.66.1.c.pa. 198 & q.85.1.c.p.268.pri.sec.par.
Temperantia infusa & acquisita differunt specie.quæstio.63.4. 6.pag.189.pri.sec.par.
Temperantia principaliter est circa concupiscentias & delectationes.secundariò autem circa tristitias de absentia delectabilium.q.141.art.3.pag.479.sec.secun.par.
Temperantia directè modificat passiones ex concupiscentiis quæ tendunt in bonum,& consequenter omnes alias. quæstio.141. art 3.1.pag.480.sec.secun.par.
Temperantia munditiam operum, sed non habet rationem sanctitatis nisi referatur in Deum quæstione 81.articulo 8.2.pag. 223.sec.secun.par.
Temperantiæ est refrenare delectationes sensibiles non autem amicitiæ,id est affabilitatis, sed cauere delectationes rationis in communi.q.114.art.2.2.pag.4 2 sec.secun.par.
Temperantiæ obiectum est bonum delectabilium in concupiscentiis tactus,secundum modum rationis vel legis diuinæ.q. 51.6.3.p 1.3.& q.63.4.c.pag 189 pri sec par.
Temperantiæ materia sunt concupiscentiæ delectationum tactus. quæstione 60.5.c pagin.180.& quæstione 61.3.c.pagina.182. pri.secun.par.
Temperantiæ materia propria sunt passiones circa delectabilia tactus.o.137.art.1.pag.472 sec.secun.par.
Temperantiæ regula est necessitas huius vitæ, scilicet vt rebus vtamur ad necessitatem præsentis vitæ. quæstio.141.articul.6. pag.482.sec.secun.par.
Temperantiæ modus & omnium partium eius est in retrahendo à delectationibus corporis.quæstione 141.articulo 2.pag. 478.sec.secun.par.
Temperantiæ partes integrales sunt verecundia,honestas:partes verò subiectiuę sunt abstinentia,sobrietas,charitas, & pudicitia:partes verò potentiales sunt continentia,humilitas, mansuetudo seu clementia,modestia,bona ordinatio, ornatus auctoritas,pareitas,seu per insufficientia,& moderatio, seu simplicitas.q.143.a1.1.pag.488.sec.secun.par.
Temperantiæ laus magis est in vincendo delectationes,quàm in perstitendo contra impetus earum.quæstione 138.articulo 2. 3.p.g.476.sec.secun.par.
Templum vel tabernaculum speciale non oportuit fieri propter Deum,sed propter homines.q.102.4.1.p.327.pri.sec.par.
Templum fuit edificatum à Salomone in loco quem designauerat Abraham ex diuina reuelatione, non autem ante propter tres rationes.q.102.4.1 p.327.pri.sec.par.
Templum quid significet. q.102 4.2.pag.ead.& par.
Templum vel tabernaculum in veteri lege erat tantum vnum ad exclusionem idololatriæ,& vt firmaretur fides vnitatis Dei,& ostenderetur corporalis cultus non propter se esse acceptus Deo sicut spiritualis ideo multiplicatio altarium & templorũ acceptatur in nouà lege.q.102.4.3.p.ead.& par.
Templum.vide Tabernaculum.pri.sec.par.
Templi vel tabernaculi pars Orientalis significat mundum corporalem vel vetus testamentum:sed pars Occidentalis, id est, sancta sanctorum significat substantias spirituales vel patriam cœlestem vel statum hunc.q.102.4.4.5.6 p.327.pri.sec.par.
Templi vel tabernaculi vnitate sicut repræsentabatur vnitas ecclesiæ militantis vel triumphantis:ita eorum distinctione repræsentabatur distinctio eorum quæ Deo sunt subiecta.quæ. 102.4.4 p.327.pri.sec.par.
Templa & quæcunque alia consecrata ab angelis, non debent amplius consecrari.q.64.6.c.p.194.ter.par.
Temporalia bona vt sunt vtilia ad opera virtutum quibus perducimur ad vitam æternam simpliciter cadunt sub merito:sed secundum se tantum,secundum quid cadunt sub merito.q.114. 10.c.p.388.pri.sec.par.
Temporalia mala infligũtur in pœnam impiis,iustis autem sunt medicinæ.q.114.10.3.p.c.& par.
Temporalia per æterna iudicamus & disponimus in quorum cognitionem per temporalia deuenimus. quæstione 79.articul. 9.pri.par.
Tempus futuræ resurrectionis,nec ratione naturali, nec reuelatione diuina numerari cognoscitiue potest.quæstione 77.articul.2.addi.ad ter.par.
Tempus est numerus successiuorum:ideò illa secundum se sunt in tempore de quorum ratione est successio vel aliquid ad successionem pertinens ,non per se autem sunt in tempore quorum ratio non est successio sed tamen aliqui successiuo subiacent. q.31.1.c.p.99.& q.115.7.5.p.380.pri.sec.par.
Tempus.vide Angelus. Anima.1 ra.pri.sec.par.
Tempus est numerus in numerato existens & non abstractus à re numerata.q.10.art.6.pri.par.
Tempus inter quæ duo instantia datur medium & inter quę non datur.q.63.art.6.ad 4.pri. par.
Tempus motus angeli quomodo proportionatur tempori motus mobilis,& quomodo non.q.53..art.3 ad 3.pri.par.
Tempus motus continui angeli,non est idem cum tempore mensurante motum cœli:quia motus eius à motu cœli non depen
der.q.53

der.quæst.53.art.3.pri.par.
Tempus præsens præteritum & futurum quomodo substantiis separatis attribuitur.q.10.art.5.ad 3.pri.par.
Tempus quomodo est mensura motus & quietis.quæstio.10.articulo.4.ad 3.pri.par.
Tempus secundum successionem conceptionum intelligibilium, est in intellectu angeli,q.57.art.3.ad 3.pri.par.
Tempus. Vnitas & pluralitas temporis & instantis accipitur tantum secundum primum motum cœli,qui est principium omnis motus & quietis.q.75.7.1.pag.357.ter.par.
Temporis & æternitatis differentia,respectu eorum esse,& eorũ quæ ipsis mensurantur.q.10 art.1 pri.par.
Tempori subiacet pars sensitiua ideò per temporis cursum transmutatur,sed pars intellectiua animæ secundum se est supra tẽpus,per accidens verò subiacet tempori.q.31.2.o.p.99.& qu. 53.3.3.pag.115.& q.115.7.5.p.380.pri.sec.par.
Tenebræ tempore passionis Christi factæ sunt in vniuersa terra, à sexta hora vsque ad nonam.q.44.2 2.p.210.ter par.
Tentat dæmon hominem spiritualem:sed non statim de grauibus.q.41.4.c.p.202.ter.par.
Tentare Deum expresse,est petere aliquid ab eo vel aliquid facere vt explorat eius sapientiam pietatem vel potestatem:interpretatiuè verò est sine necessitate & vtilitate committere se Deo,in factis vel petitionibus.q.97.ar.1.p.355.se sec.par.
Tentare Deum semper est peccatum:quia omnis tentatio procedit ex ignorantia vel ex dubitatione.quæstione 97.artic.4. pag.356.sec.secun.par.
Tentare Deum peccatum est,& carnis & mundi tentationis differentia qualis sit,& Dei,& diaboli.q.114.art.2.pri.par.
Tentare est sumere experimentum de aliquo an sciat vel possit, vel velit.Quod contingit septupliciter,scilicet,verbo,factis,apertè,occultè expresse, interpretatiuè.quæstione.97.articu. 1. pag.355.sec.secun.par.
Tentari voluit Christus quadruplici ratione. quæstione 41.1.o.p. 199.ter.par.
Tentari debuit Christus post ieiunium.q.41.3.o.p.201.ter.par.
Tentari hominem à dæmone conuenienter Deus permisit in statu innocentiæ vt iuuari faceret ab angelis bonis.quæstio.165. art.2.pag.584.sec.secun.par,
Tentando Christum diabolus à nemine videbatur, & ostendit sibi regna signando digito,nihil tamen oculi eius repræsentando.q.41.4.7.pag.202.ter.par.
Tentatus est Christus,sed non solum in deserto.quæstione 41.2. 3.pag.201.ter.par.
Tentatus fuit Christus diebus ieiunij præter istas tres tentationes quas habuit post ieiunium.q.41.3.2.pag.201.ter par.
Tentatus fuit Adam à diabolo principaliter,à muliere instrumentaliter,nec fuit pœna,quia sine difficultate poterat resistere.q. 165 art.1.3.p.585.sec.secun par.
Tentatio diaboli quod non sit continua, duplex ratio.quæstio. 114.art.5.pri.par.
Tentatio. Qui maiori concupiscentia stimulatus peccat,cadit ex grauiori tentatione,ideò minus ei imputatur.quæst.73.5.c.& 6.2.pag.229.pri.sec.par.
Tentatio triplex.q.15.2.3.pag.94.ter.par.
Tentatio Christi debuit fieri in deserto.q.41.2.o.p. 200.ter.par.
Tentatio Dei & quælibet alia irreuerentia eius opponitur religioni,& est species irreligiositatis.quæstione 97.articulo 3.p. 356.sec.secun.par.
Tentatio Dei est minus graue peccatum superstitione: quia minus est contra reuerentiam Dei.q.97.ar.4.p.ea se.sec.par.
Tentationis occasio duplex.q.41.2.2.p.200.ter.par.
Tentationis primi hominis & Christi ordo.quæstione.41.4.c.p. 202.ter.par.
Tentationis Adæ ordo fuit conueniens. quæstione 165.articu.2. pag.584.sec.secun.par.
Tentationi maiori quanto quis succumbit,tantò minus peccat. q.162.ar.1.1.pag.572.sec.secun.par.
Terminus creationis est ens actu,& nõ in potẽtia.q.65.ar.1.pri.p.
Termini numerales dupliciter sumuntur:scilicet in genere, & transcendenter.q.30.art.3.pri.par.
Terra in mistione corporis animalis necessario magis abundat cæteris elementis:quia est elementum minus actiuum.quæst. 7.art.1.ad 2.pri.par.
Terra quod naturaliter sit cooperta aquis,& quod sit discooperta diuersa expositio.q.69.ar.1.ad 2.& 4.pri.par.
Terra quod sit alia ab ista,& quod sint alia elementa præter ista non est possibile.q.47.art.3.ad 3.pri.par.
Terra quod sit rotunda per aliud medium demonstrat naturalis, & per aliud astrologus.q.54.2.2.pag.156.pri.sec.par.
Tetranæscentia.vide Sacrificium.pri.sec.par.
Ternarius numerus est numerus perfectus.q.53.2.c.p.250.3.par.
Tertiana.vide Febris.pri.sec.par.
Ad testificandum requiruntur duo vel tres, testes, & sufficiat nisi in episcopis,presbiteris,diaconibus,& clericis Romanę ecclesię propter sanctitatem,dignitatem & aduersarios.quæst.70. art.2.pag.248.sec.secun.par.
Testamentum quid sit,q.98.3.3 pag.275.ter.par.
Testamentum. Omni tempore fuerunt aliqui ad nouũ testamentum pertinentes.q.106.3.2.pag.349.pri.sec.par.
Et omnes quibus data fuit lex gratiæ ad nouum testamentũ pertinent.quæstio.106.1.3.pag.348.& quæstione 107. 1.2.3. pagi. 350.pri.sec.par.
Testimonium falsum habet triplicem deformitatem scilicet periurij,iniustitiæ & mendacij:ideò est peccatum ex prima & secunda deformitate,non autem ex tertia.quæstio.70.art.4.pag. 250.sec.secun.par.
Testimonia.vide Mandatum pri.sec. par.
Testis debet dicere certum pro certo,& dubium:pro dubio: nec peccat mortaliter errans præmissa diligentia. quæst.70.artic. 4.1.pag.250.sec.secun.par.
Testis repellitur quadrupliciter, scilicet primo propter culpam vt infideles,infames,& reipublicæ crimine qui etiã accusare non possunt:secundo propter defectum rationis,vt pueri amẽtes & mulieres,tertiò propter affectum vt inimici coniuncti & domestici:quartò propter conditiones vt serui pauperes & quibus imperari potest,de quibus probabile est quod de facili possunt induci ad testimonium ferendum contra veritatem. q.70.art.4.pag ead.sec.secun.par.
Testis quilibet tenetur ad deliberandum:non autem ad condemnandum,nisi requiratur à suo superiori & iuridicè, id est, in manifestis de quibus est infamia.quæstione 70.articu.1.pagin. 248.sec.secun.par.
Testes transfigurationis fuerunt conuenientes scilicet Moyses, Helias,Petrus,Ioannes, Iacobus & Deus pater.quæstio.45. 3.4.o.pag.215.ter.par.
Testes recipiunt non quasi pretium testimonij, sed quasi stipendium laboris expensas ab vtraque parte vel ab inducente.qu. 71.art.4.3.pag.254.sec.secun.par.
Testes in correctione fraterna adducuntur propter tria: primò ad offendendum quod sit peccatum,de quo aliquis arguitur: secundò ad conuincendũ de actu,tertio ad testificandũ quod frater fecit quod in se fuit.q.33.art.8.3.p.130.sec.secun.par.
Testium discordia non aufert efficaciam probationis, nisi sit in circunstantiis quę variant substantiam facti.quæstio. 70.arti. 2.2.p.248.sec.secun.par.
Timet aliter vel sperat naturali instinctu, futurum ex eo quod sensus & apprehendit præsens.q.41.1.3.p.125.pri.sec.par.
Timent decertantes non propter potentiam decertandi, sed propter defectum potentiæ.q.43 2.3.pag.129.pri.sec par.
Sed non timent qui decapitantur videntes necessitatem mortis imminere.quæst.42.2.c.pagin.127.& quæstione 43.2.1.pagin. 129.pri.sec.par.
Timetur Deus inquantum potest indigere pœnam spiritualem vel corporalem.q.42.1.c.pag.127.pri.sec.par.
Timetur potestas alicuius maximè quando est læsiua vel iniusta. q.42.1.c.pag.ead.& par.
Timetur conscius criminis ne crimen reuelet.quæstio.42.1.c.pa. ead.& par.
Timentur maximè insolita & repentina:quia videntur esse maiora mala & minus remediabilia.quæstione 42.5.o.pagin.128.& 48.3.3.pag.140.pri.sec.par.
Timentur magis mites & astuti,occultantes iram quàm iram actam habentes eã nõ occultantes.q.42.5.2.p.128. pri.sec. part.
Timentur maximè de futuro quę non habent remedium quãdo sunt in præsenti,non autem si carent remedio dum sunt futura.q.42.art.2.pag.193.sec.secun.par.
Timere potestates sęculares inferentes pœnas retrahentes à peccato pertinet ad timorem seruilem vel filialem. quæstio.19.ar. 3.2.pag.31.sec.secun.par.
Timentibus maximè tremit cor, & quæ habent connexionem ad pectus vbi est cor: et vox,labium inferius,mandibula inferior,dentes,brachia,& manus.q.44.3.3.pag.131.pri.sec.par.
Timiditas est peccatum leuius intemperantia ratione peccantis triplici ratione.q.142.art.3.pag.484.sec.secun par.
Timor impedit operationem exteriorem ex parte membrorum propter defectum caloris,sed confert ei ex parte animæ si sit moderatus per solicitudinem non autem si tantùm increscat quod rationem perturbet.q.44.4.o.p.251.pri.sec.par.
Timor tacentes facit & contrariatur formationi vocis.q.44.1.2. pag.130.pri.sec.par.
Timor facit pallere,verecundia verò rubere.quæstione 44.1.3.p. ead.pri.sec.par.
Timor causat sitim,solutionem ventris,remissionem vrinæ, & seminis propter contractionem ventris & testiculorum.quæsti. 44.3.1.pag.131.pri.sec.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Timor duplex est.q.41.3.o.pag.126.pri.sec. par.
Timor duplex, scilicet filialis & seruilis. quæstione.64.4.2.pagi. 205.pri sec.par.
Timor & tristitia conueniunt quia vtrunque est de malo, differũt autem quia primum est de futuro & arduo, secundum verò de præsenti & absolute.q.42.2.2.pag.127.pri.sec.par.
Timor magis respicit rationem difficilis quàm ipse. quæ.44.2.3. pag.130.pri.sec par.
Timor filialis habet duos actus, scilicet reuereri Deum, & timere separationem.q.67.4.2.pag.205.pri.sec.par.
Timor non est nomen virtutis theologicæ, sed doni quod eminentius retrahit à malis quàm virtus moralis. quæriti.68.4.4. pag.209.pri sec par.
Timor. vide Audacia. Damnati.pri.sec.par.
Timor & tristitia quam conuenientiam habeant. quæstione 15, 7.c.pag.96.ter.par.
Timor facit pallere, sed verecundia rubere. quæstione 72.9.c.pa. 338.ter.par.
Timor non est peccatum secundum se, sed vt est inordinatus, & tunc est mortale, & quandoque veniale. quæstione 125.articu. 3.pag.442.se.sec.par.
Timor respicit duo.q.7.6.o.pag.56.ter.par.
Timor inter cæteros animæ motus post tristitiam magis obtinet rationem passionis & est specialis passio. quæstio.41.1.2.o. pag.125.pri.sec.par.
Timor est tristitia inquantum obiectum timoris est contristans si præsens fuerit.q.41.2.3.pag.126.pri.sec. par.
Timor pertinet ad appetitum sensitiuum. quæstio.41.1.c.pagina 125.pri.sec.par.
Timor nullo modo est in concupiscibili sed in irascibili. quæsti. 23.1.o.p.79 & quæstione.21.2.3.pag.126.& quæstione 44 2.3. pag.127.pri.sec.par.
Timor seruilis, id est pœnæ non est in gloria nec timor filialis quo ad actum timendi separari à Deo, sed bene quo ad actũ qui est reuereri Deum.q.67.4.2.pag.205.pri.sec.par.
Timor est in damnatis quia in eis est successio pœnarum non tamen propriè quia sunt sine spe.q.67.4.2.pag.ead.& par.
Timor primo & per se respicit malum vt propositum obiectum, bonum autem vt habet habitudinem ad malum duplex, scilicet priuans bonum vel infligtum à bono.quæstio.42.1.o.pa. 127.& q.43.1.1.p.129.pri.sec.par.
Timor ad duo respicit, scilicet ad malum quod refugit, & ad bonum quod sua virtute potest infligere malum. quæst.42.1.c.p. 127.& q.43.1.1.pag.129.pri.sec.par.
Timor est de malo naturæ, non autem propriè de malo culpæ nisi ratione causæ exterioris, scilicet seductionis.quæstio.42.2.3. o.pag.127.pri.sec.par.
Timor vt est causa extrinseca potest timeri. quæstio.42.4.o.pa. 128.pri.sec.par.
Timor per se nascitur ex amore, sed per accidẽs causat amorem. q.42.1.1.pag.129.pri.sec.par.
Timor consequitur desperationem vincendi. quæstione 25.3.c. pag.85.pri.sec.par.
Timor supra fugam & abominationẽ addit depressionẽ animi propter difficultatem mali.q.25.1.c.p.84.pri.secun par.
Timor causat contractionem caloris & spiritus ab exterioribus ad interiora, sed propter frigiditatem causatam ex imaginatione refugiunt à corde & à superioribus ad inferiora.q.44.1. o.pag.130.& q.45.4.1.p.133.pri.sec.par.
Timor causat tremorem.q.44.3.o.pag.131.pri.sec.par.
Timor Dei non potest vniuersaliter precedere fidem sed suppuratis articulis de excellentia Dei, de pœnis & huiusmodi. quæ. 7.art.1.1.pag.30.sec.secun.par.
Timor est quadruplex, filialis, initialis, seruilis, & mũdanus.q.19, art.2.pag.166.sec.secun.par.
Timor naturalis præsupponitur bono & malo morali.q.19.arti. 2.2.pag.67.sec.secun.par.
Timor filialis & castus ad idem pertinent. quæstio.19. artic.2.3, pag.ead.sec.secun.par.
Timor seruilis ad aliud pertinet, quia charitatem in sui ratione nõ includit quo ad seruitutem quamuis quantum ad substantiã eius.q.19.art.2.3.pag.ead.sec.secun.par.
Timor seruilis & initialis respiciunt pœnam ad Deum trahentem, timor autem mundanus respicit pœnam auertentem Deo quam inimici Dei etiam infligunt.quæstio. 19.art.2.4.pagina ead.sec.secun.par.
Timor quo homo timet amittere bona exteriora & bona corporis est vnus & idem timor, quamuis mala sint diuersa.quæst.19. art.2.1.pag.ead.sec.secun.par.
Timor mũdanus semper est malus quia causatur ab amore sem per malo.s. mundano.q.19.art.3.p.1.sec.secun.par.
Timor filialis est quasi genus ad dilectionem Dei & principium omnium quæ pro Dei reuerentia obseruantur, ideò simul dãtur præcepta de timore filiali & de dilectione Dei, quia vtrumque est præambulum ad exteriores actus qui præcipiuntur in lege ad quos pertinent præcepta decalogi.quæstione 22.artic.2. pag.76.sec.secun.par.
Timor filialis est præambulum ad legem non sicut extrinsecum, sed sicut principium legis sicut etiam dilectio, ideò de vtroque dantur præcepta quasi principia communia totius legis.q.22. art.2.1.pag.ead.sec.secun.par.
Timor non est virtus theologica, quia nõ habet Deũ p principali obiecto sicut amor sed malum.q.19.art.9.2.p.69.se.sec.par.
Timor pertinet ad partem sensitiuam. quæstione 7 artic.1.pagin. 30.sec.secun par.
Timor nullo modo est in Deo, quia non habet superiorem.quæ. 19.art.11.2.pag 71.sec.secun.par.
Timor est de malo naturę non autem propriè de malo culpæ nisi ratione causę exterioris scilicet seductionis & huiusmodi. q.144.artı.pag.487.sec.secun.par.
Timor seruilis est malus quo ad seruitutem, quò autem ad substantiam est bonus.q.19.art.4.pag.ead.sec.secun. par.
Timor seruilis quò ad substantiam diminuitur crescente charitate.q.19.art.10.pag.70 sec.secun.par.
Timor filialis in patria remanet non secundum eundem actum, non autem seruilis.q.19.art.11.p.ead.sec.secun.par.
Timor oritur ex fuga mali quæ ontur ex desiderio boni, ideò dicitur timor desiderium.q.41.ar.2.3.p.125.se.sec.par.
Timor per se nascitur ex amore, sed per accidens causatur amorem.q.125.art.2.pag.444.sec.secun.par.
Timor Dei operatur ad vitationẽ omnis peccati etiam negligentię.q.54.art.2.ad 4.pag.189.sec.secun.par.
Timor qui est secundum rationem excusat totaliter à peccato, non autem timor inordinatus, sed diminuit peccatum, inquantum est inuoluntarius.q.125.art.4.p.443.sec.secun.par.
Timor seruilis in quantũ seruilis non manet in patria sed quantũ ad substantiam manere potest.q.19.ar.6.p.18.se.sec.par.
Timor seruilis non oritur ex timore, sed eius seruilitas ex timore nascitur.q.19 ar.4.2.p.67.sec.secun.par.
Timor seruilis & filialis non sunt idem secundum substantiam: sed differunt specie.q.19.art.7.pag.68.sec.secun.par.
Timor domini est initium sapientiæ.q.19.ar.7.p.e se.sec.par.
Timor initialis & filialis differunt secundum statum sicut imperfectũ & perfectũ, nõ aũt essentialiter.quæstio.19.articu.8.pagi. 69.se.secun.par.
Timor initialis non timet pœnam sicut proprium obiectum, sed inquantum coniunctum habet aliquid de timore seruili.q.19. art.7.pag.ead.sec.secun.par.
Timor initialis est medius inter timorem seruilem & filialem.q. 19.art.9.pag.ea, sec.secun.par.
Timor filialis siue castus est primum donũ inter septẽ dona spiritus sancti, non tantũ timor mundanus vel humanus vel seruilis licet sint à spiritu sancto.q.19 art.9.pag.e se sec.par.
Timor filialis & spes subinuicem cohærent. quæstione 19.artic.9. pag.ead.sec.secun.par.
Timoris obiectum est malum futurum cui resisti non potest.q. 19.art.5.pag.68.sec.secun par.
Timoris donum correspondet spei.quæstione.19.articu.9.pagin. ead.sec.secun. par.
Timoris dono correlpondet beatimdo paupertatis. quæstio.19. art.12.pag.71 sec.secun.par.
Timoris species sunt sex.s.segnities, erubescẽtia verecũdia, admiratio, stupor, & agonia quæstio.19.artic.2.ad 1.pagi.66.& 67. sec.secun.par.
Timoris donum fuit in Christo secundum quod respicit diuinã eminentiam & secundum quod appetitus eius fugiebat læsionem corporis.q.7.6.o.pag.56.& q.15.7.o pag.96.ter.par.
Timoris obiectum est malum & futurum difficile cui resisti non potest.quæst.41.1.2.4.c.pag.125.& q.42.2.3.5.c.pag.127.& q. 43.1.c.pag.129.pri.sec.par.
Timoris causa effectiua illatiuum mali, sed causa eius per modũ dispositionis materialis est amor.quæstione.43.1.o.2.c.pagina 129.pri.sec.par.
Timoris causa per se per modum materialis dispositionis est defectus ex parte timentis, sed ex parte eius qui timetur virtus & robur est causa per se, & ex ista parte etiam defectus est causa per accidens.q.43.2.o.pag.ead.& par.
Timoris species sunt sex.q.41.4.o.pag.126.pri.sec.par.
Timoris doni actus in gloria beatorum est habere reuerentiam ad Deum.q.67.4.2.pag.205.pri.sec.par.
Timoris dono perficitur vis appetitiua contra concupiscentias delectabilium, ideò donum timoris correspondet temperantiæ.q.68.4.c.1.pa.209.pri.sec.par.
Timorem diminuunt quę spem augent.quæstione 42.5.2.pagin. 128.pri.sec par.
Thomas iubetur tangere Christum. quæstione 54.4.in oppositum.2.pag.253.ter.par.
Thomas aliud vidit & aliud credidit.q.55.5.3.pag.258.ter par.
Thomas aliud vidit, & aliud credidit.quæst.1.artic.4.ad 2.pag.6. secun.secundæ partis.
Tonsuram seu cleri.am conueniẽs est vt qui sacros suscipiunt ordines deferant.q.40.artic.1.addit.ad 3.par.
Totum triplex q.50.2.c.pag.415.ter.par.
Totum in totis potentialibus vna pars est perfectior altera.q.57. 2.2.pag.168.pri.secun.par.
Totum. vide Esse. Geometer. Virtus. pri.sec.par.
Totum triplex scilicet quantitatiuum, essentiale, & potestatiuum. q.76.artic.8.pri.parte.
Totum quantitatiuum extra locum cui commensuratur, esse nõ potest, totum verò secundum essentiam extra locum esse potest, quia ei non commensuratur.q.8.art.2.ad 2.pri.par.
Totum vniuersale integrale & potestatiuum, differenter prædicatur de suis partibus.q.77.artı.1.ad 1.pri.par.
Trimegistus vt dixit monas genuit monadem, qualis est sensus. q.33.artic.1.ad 1.pri.par.
Tot fuissent fœminæ, quot mares in statu innocentiæ. quæst.99. artic.2.ad 3.pri.parte.
Tota trinitas mentem inhabitat per gratiam gratum facientem. q.43.artic.5.pri.parte.
Tota certitudo sapientiæ & intellectus & scientiæ vt sunt dona spiritus sancti, procedit à certitudine fidei quę est principium eorum, sed vt sunt virtutes innituntur naturali lumini rationis, fides verò veritati Deiideò fides est perfectior eis quò ad certiorem inhæsionem, sed econuersò quò ad maiorem manifestationem.q.19.artic.1.pag.60.sec.secun.par.
Totaliter agnoscitur Deus, non tamen comprehenditur. quæsti. 11.artic.7.ad 3.pri.par.
Traducuntur à parentibus in filios ea quę pertinent ad naturam speciei nisi sit defectus naturæ, & si natura sit fortis etiam aliqua accidentia individualia propagantur pertinentia ad dispositiones naturæ, nullo autem modo ea quæ sunt putè personalia.q.81.2.cap.pag.258.pri.sec.par.
Traduci. vide Actus 1.2.pri.sec par.
Transfiguratio Christi conuenienter facta est. quæstion.45.1.o. pag.213.ter.parte.
Transfiguratio.ver. Claritas. Missio. Testes.ter.par.
Transite de vna religione ad aliam non est laudabile secundum se.q 187.art.2.pag.689.sec.secun.par.
Transubstantiatio.ver. Conuersio. Eucharistia.ter.par.
Transgrediens præcepta cõtemnendo legislatorem, vel sic quòd impediatur finis quem intendit peccat mortaliter, non autem si ex rationabili causa, præcipuè in casu quo legislator decerneret non esse seruandum.q.147.artic.3.2.pag.494.se.sec.par.
Transgrediens præceptum de ieiunio ex contemptu vel impediendo finem peccat mortaliter, non autem si ex causa rationabili.q.147 artic.3.2.pag.167.sec.secun.par.
Transgressio propriè est agere contra præceptum negatiuum, & est communis omni peccato naturaliter, sed formaliter est speciale peccatum dupliciter, scilicet vt dicit contemptum præcepti & vt differt ab omissione. quæstion.79.articu.2.pag.173. secun.secundæ partis.
Transgressio & omissio propriè sunt peccata mortalia, sed largè id est præter præcepta sunt venialia.quæstio.79.articu.4.ad 3. pag.177.sec.secun.par.
Transgressio simpliciter & absolutè grauior est omissione, licet aliquando sit econuersò.q.79.art.4.pag.176.se.sec.par.
Transgressio contrariatur actui virtutis cuius omissio dicit simplicem negationem.q.79 art.4.ad 2.pag.177.sec.secun.par.
Transgressio regulæ quo ad tria vota principalia religionis est peccatum mortale, non autem quò ad alia nisi propter præceptum vel contemptum.q.184.art.3.pag.643.sec.secun.par.
Transmutatio organi sensus duplex est. quæ.22.2.3.3.c.pag.78. prima secundæ partis.
Transmutatio corporalis quæ est in passionibus animæ proportionatur motui appetitus.q.48.1.c.pag.149.pri.sec.par.
Transmutatio. vide Passio.pri.sec.par.
Tremor est effectus timoris propter debilitatem virtutis ex defectu caloris.q.44.1.1.2.3.o.pag.130.pri.sec.par.
Tremor. vide Audatia.pri.sec.par.
Triduo mortis Christus non fuit verè homo. quæstion.50.4.o. pag.240.ter.parte.
Triduo mortis corpus Christi non fuit viuum, nec animatum.q. 50.4.c.pag.240.ter.par.
Triduo Christus fuit totus in sepulchro, non autem totum.q.52. 3.o.pag.246.ter.parte.
Trinitas non potest dici pater Christi, nec secundum humanitatem, nec secundum diuinitatem.q.32.3.o.pa.166.ter.par.
Trinitas determinatum numerum personarum significat. quæst. 31.artic.1.pri.parte.
Trinitas in vnitate, & vnitas in trinitate quomodo intelligitur. q.31.artic.1.ad 4.pri.par.
Trinitas personarum in creatione, & rerum formatione insinuatur.q.74.artic.3.ad 3.pri.par.
Trinitatis & triplicitatis differentia significationis.quæstion.31. artic.1.ad 1.pri.par.
Trinitatis nominis, duplex significationis acceptio. scilicet secundum etymologiam & secundum vocabuli proprietatem.q.31. artic.1.ad 1.pri.parte.
Trinitatis nomen secundum etymologiam vna essentiam trium personarum significare videtur, sed secundum nominis proprietatem magis numerum trium personarum significat. q.31. artic.1.ad 1.pri.par.
Trinitatem non dicimus esse trinam.q.31.art.1.ad 5.pri.par.
Tristitia & dolor circa ea sunt quæ voluntati repugnant. quæst. 113.artic.7.pri.par.
Tristitia est species doloris consequens apprehensionem interiorem tantum, sed dolor corporalis cõsequitur apprehensionem exteriorem, communiter autem sumptus est genus tristitiæ.q. 35.2.3.o.pag.111.pri.par.
Tristitia ea ratione qua est bonum, scilicet, ratione recusationis mali potest esse bonum honestum & vtile.quæst.39.2.3.o.pag. 110.pri.secun.par.
Tristitia quælibet est impeditiua cuiuslibet delectationis præcipuè quando delectatio tristitiæ contrariatur etiam secundum speciem.q.35.4.2.3.pag.112.pri.sec.par.
Tristitia est media inter duas passiones irascibilis quia sequitur timorem & præcedit iram quàm etiam causat. quæstio.25.1.c. pag.84.pri.secun.par.
Tristitia est in concupiscibili.q.23.2.2.c.pag.79.pri.sec.par.
Tristitia inter omnes animæ passiones magis corpori nocet.q. 37.4.o.pag.117.& q.41.1.c.pag.125.pri.sec.par.
Tristitia aggrauat & impedit omnem operationem de qua est, sed auget illam operationem cuius est principium & causa.q. 37.2.3.o.pag.117.& quæstio.39.3.3.pag.121.& quæstio.59.3.2. pag.176.pri.secun.par.
Tristitia non habet locum in beatis. q.59.3.1.pag.176.pri.sec.par.
Tristitia. vide. Dolor. Ira.pri.sec.par.
Tristitia causatur ex apprehensione mali præsentis. quæsti.35.6. 7.c.pag.96.ter.parte.
Tristitia interior mitigatur directè à virtute morali, sed dolor exterior indirectè. q.46.6.2.pag.221.ter.par.
Tristitia secundum Stoicos non est vtilis, ideò quælibet secundum eos est vitanda.q.46.6.2.pag.220.ter.par.
Tristitia vera fuit in Christo. quæst.15.6.o.pag.96. & quæst.46. 6.o.pag.59.ter.parte.
Tristitia fuit tantum in ratione inferiori Christi.quæstio.46.8.o. pag.221.ter parte.
Tristitia.ver. Dolor.ter.parte.
Tristitiæ species per applicationem ad extraneum sunt quatuor. q.35.8.o.pag.114.& q.41.1.pag.126.pri.sec.par.
Tristitiam vel dolorem esse summum malum est impossibile. q. 39.4.9.pag.121.pri.sec.par.
Tristitiam vel dolorem etiam in cruciatibus mitigat contemplatio veritatis ratione delectationis.q.38.4.o.pag.119.pri.se.par.
Tristitiam mitigant amici cõdolentes, quia videntur simul onus ferre & tristes amate.q.38.3.o.pag.ead & par.
Tristitiam mitigant somnus balneum & omnia quæ reformant naturam corporalem in pristinum statum.quæstio.38.3.o.pag. eadem.& parte.
Triticum, ver. Eucharistia.ter.par.
Throni nominantur in quatuor quæ in materiali sede considerantur.q.108.artic.1.ad 6.pri.par.
Tullius quare diuinam prouidentiam humanarum rerum subtraxit.q.22.artic.1.ad 4.pri par.
Thus quod est aromaticum & consolidatiuum offerebatur in sacrificiis Deo ad significandam orationem quę.102.3.13.pag. 326.prima secunde partis.
Thus quod est pingue & odoriferum offerebatur ad designãdã mentis deuotionem & bonam famam.quæst.102.3.1.4.pagina 326.prima secundæ partis.
Thus non offerebatur in sacrificio zelotipiæ, quia nõ procedebat ex deuotione sed ex suspitione.q.102.3.14.pag.ead.& par.
Thurificatio non cessauit in nouo testamento, in quo ea vtimur ex statuto ecclesię, primo ad reuerentiã sacramenti altaris, secundo ad repræsentandum effectum gratię.quæst.83.3.2.pagi. 402.ter. parte.
Turtur est melior pullis eius. in columbis autem est econuerso. quæst.102.3.4.pagi. 325.prima secundæ partis.
Turtur & columba erant in sacrificia pauperũ in holocaustis propter volatus altitudinẽ, & in hostijs pro peccato: nõ autem in pacificis, quia nõ erat necessitatis.q.102.3.9.326.pa.pri.se.par.
Turtur & columba specialiter offerebantur quia habentur in copia in terra promissionis, & significant coniunctionem dua-

Universidad de Deusto
Biblioteca

rum naturarum in Christo & caſtitatem & charitatem. quæſt. 102. pag. 511. pri. ſecun. par.
Turtur, & columba erant ſacrificia pauperum, & multa ſignificat ſpiritualiter. 4. 37. 3. 4. pag. 188. ter. par.
Thymos Græce, Latinè furor: quid importet. quæſtion. 46. 8. 2. pag. 137. pri. ſecun. par.
Tyrannus. Regimen regium propter magnam poteſtatem quę regi conceditur de facili degenerat in tyrannidem niſi ſit perfecta virtus eius. q. 105. 1. 2. pag. 342. pri. ſec. par.
Tyrannus. vide Princeps. pri. ſec. par.

V

VAcuum, eſt ſpatium capax corporis, in quo non eſt corpus. q. 46. artic. 1. ad 4. pri. par.
Vas dicitur dupliciter. q. 92. 3. 1. pag. 481. ter. par.
Vegetatiua, & ſenſitiua, & intellectiua, nó ſunt plures animæ, ſed vna tantum in homine. q. 86. art. 3. pri. par.
Vegetatiua. ver. Operatio. ter. par.
Velleitas quæ eſt voluntas incompleta eſt de impoſſibili, quia ſcilicet aliquis vellet illud ſi eſſet poſſibile. quæſtio. 13. 5. 1. pag. 45. pri. ſecun. partis.
Velleitas quid ſit. q. 21. 4. c. pag. 127. ter. par.
Velle eſſe fœlicem non eſt liberi arbitrij, ſed ad naturalem inſtinctum pertinet. q. 19. art. 10. pri. par.
Velle & eligere non ſunt actus diuerſarum potentiarum. quæſti. 83. artic. 4. pri. parte.
Velle rerum mutationes aut contraria ſucceſſiuè fieri, non eſt voluntatem mutari. q. 19. artic. 7. pri. par.
Velle vel operari quodcunque ſine boni intentione, vel ratione, eſt impoſſibile. q. 62. artic. 8.
Velum quoddam erat in templo quatuor coloribus diſtinctum quo ſancta à ſanctis ſanctorum diſtinguebãtur, cuius ratio literalis & figuralis ponitur. q. 102. 4. 4. 8. pag. 327. pri. ſec. par.
Veniale. ver. Peccatum, Circumtentia, Redeunt, Remiſsio. ter. par.
Veniale. vide. Peccatum. pri. ſecun. par.
Venatio animalium ſylueſtrium, eſt iuſta naturalis, tribus rationibus. q. 96. artic. 1. pri. parte.
Vendere ad terminum ſecundum quantitatem iuſti pretij nó eſt vſura, ſi autem cæteris pactibus ſtat vltrà iuſti pretij quantitatem propter temporis expectationem eſt peccatum vſuræ. qu. 78. artic. 2. pag. 267. ſec. ſecun. par.
Vendere rem plus quam valeat notabiliter ſimpliciter ſibi vel ipſi non licet, quamuis lex humana permittat citra dimidium. q. 77. artic. 1. pag. 264. ſec. ſecun. par.
Vendens non tenetur dicere publicè vitium rei nec in particulari niſi propter damnum vel periculum. quæſti. 77. artic. 3. pag. 266. ſec. ſecun. partis.
Vendens ſcienter rem quæ deficit in ſpecie ſubſtantię, quantitate vel qualitate peccat, non autem vendens eam ignoranter, ſed cùm ſciuerit tenetur eam recompenſare. quæſt. 77. artic. 2. pag. 265. ſec. ſecun. par.
Venditio ſiue mutatio illa non eſſet iuſta ſi illa ſuperabundantia quæ ex venditione vel permutatione accidit haberet vitium iniquitatis. q. 77. arti. 4. 1. pag. 267. ſec. ſecun. par.
Venditio iuſta quid eſt. quo. 2. q. 5. art. 10. addit. ad 3. par.
Venditor non tenetur dicere emendibus abundantiam venialiũ fituram per aduentum mercatorum, nec minuere pretium. q. 77. artic. 4. 3. pag. 267. ſec. ſecun. par.
Venditor tenetur inſtam venditionem facere, non autem venditionem liberalem. quodl. 2. q. 5. arti. 10. addit. ad 3. par.
Verbera hominem nemini licet niſi habeat poteſtatem ſupra eum: vt pater ſupra filium & dominus ſupra ſeruum. quæſt. 65. artic. 2. pag. 231. ſec. ſecun. par.
Verbum cordis importat quoddam procedens à mente ſiue ab intellectu. quod. 5. q. 5. art. 9. addit. ad 3. par.
Verbum vocale duplex eſt. q. 93. 1. 2. pag. 292. pri. ſec. par.
Verbum mentale quid ſit. q. 4. 93. 1. 2. pag. ead. & par.
Verbum in diuinis quod eſt conceptio paterni intellectus perſonaliter dicitur, omnia verò alia quæ ſunt in ſcientia patris hoc verbo exprimuntur. q. 93. 1. 2. pag. ead. & par.
Verbum diuinum relationem importat ad creaturam non ratione relationis ſed ratione naturæ quàm includit. quodli. 4. q. 4. artic. 6. addit. ad 3. par.
Verbum dei repræſentatur aliqualiter verbum noſtri intellectus. quod. 4. q. 4. artic. 6. addit. ad 3. par.
Verbum cordis non eſt ſpecies intelligibilis. quodl. 5. quæſtio. 5. artic. 9. addit. ad 3. par.
Verbum diuinum dicitur genitum, ſed non verbum humanum. q. 33. artic. 2. ad 3. pri. parte.
Verbum diuinum relationem importat ad creaturam, non ratione relationis: ſed ratione naturæ quàm includit. quæſt. 34. artic. 3. ad 1. pri. parte.
Verbum in nobis propriè, tripliciter dicitur. q. 34. artic. 1. pri. par.
Verbum interius eſt mentis conceptus, & dum mens ſe conuertit ad actum conſiderandum, quod habet in habitu, dicitur ſibi loqui. q. 107. artic. 2. pri. par.
Verbum non eſt, quod intellectu non poteſt concipi: ſicut quod implicat contradictionem. q. 25. art. 3. pri. par.
Verbum noſtrum, quare non dicitur filius, ſicut verbum diuinũ. q. 27. artic. 2. ad 2. pri. parte.
Verbum producere proprium eſt patri. q. 39. 8. 2. pa. 196. ter. par.
Verbi diuini conceptio, eſt naturalis: quia Deus ſeipſum naturaliter intelligit. q. 41. artic. 2. ad 4 pri. par.
Verba, participia, pronomina demonſtratiua, & tempus quomodò Deo attribuuntur. q. 13. art. 1. ad 3. pri. par.
Verba tenent præcipuũ locum inter ſigna quibus homo aliquid ſignificat alteri. q. 60. 6. c. 1. 2. pag. 274. ter. par.
Verecundia non eſt pars temperantiæ, quaſi intima eſſentiam eius, ſed quaſi diſpoſitiuè ſe habens ad eam. quæſt. 144. artic. 4. 4. pag. 489. ſec. ſecun. par.
Verecundia principalius pertinet ad temperantiam ratione motiui, ſcilicet turpis, & non ratione timoris: ſecundariò verò ad alias virtutes. q. 144. art. 1. pag. 487. ſec. ſecun. par.
Verecundia non eſt virtus propriè, ſed largè inquantum eſt paſſio laudabilis. q. 144. art. 1. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Verecundia eſt timor turpitudinis exprobrabilis, & principaliter reſpicit vitupertum, ſed reſpicit culpam conſequenter: & hoc dupliciter. ſcilicet celando & ceſſando. quæſti. 144. artic. 1. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Verecundia non eſt de operibus virtutum, niſi per accidens ratione falſæ opinionis, vel propter notam præſumptionis, vel ſimulationis. q. 144. art. 2. ad 3. pag. 488. ſec. ſecun. par.
Verecundia eſt ab his quorum teſtimonium eſt maioris põderis propter cerecundinem ex rectitudine iudicij, ſcilicet à ſapientibus & virtuoſis, vel ex cognitione, ſcilicet notis & coniunctis, vel propter effectum nocentis vel iuuantis. quæſt. 144. artic. 3. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Verecundia eſt principium emendationis, quia in principio erubeſcimus oculos hominũ, in fine verò oculos rationis & Dei. q. 144. artic. 3. ad 4. pag. 489. ſec. ſecun. par.
Verecundia celat turpem actum, ſed erubeſcentia celat à turpi actu vel vtraque propter timorem vituperij. quæſt. 144. artic. 2. pag. 488. ſec. ſecun. par.
Verecundia facit temperantiæ fundamentum, inquantum ſcilicet incutrit horrorem turpitudinis. quæſtio. 144. artic. 4. ad 4. pag. 489. ſec. ſecun. par.
Et ſæpius verecundari cauſatur virtus qua vitantur turpia, non autem virtus qua quis verecundatur: tamen ſic diſponit quod verecundaretur ſi turpia ageret. quæſtio. 144. artic. 1. ad 5. pag. 487. ſec. ſecun. par.
Verecundia non eſt in peſsimis, quia peccatum non reputant vt turpe, nec eſt in virtuoſis & ſenibus: quia non apprehendunt illud poſsibile ſibi, nec eſt difficile eis ad vitandum. quæ. 144. artic. 4. pag. 489. ſec. ſecun. par.
Verecundia conuenit ſenibus & virtuoſis conditionaliter tantum, ſcilicet quia verecundarentur ſi aliquid turpe agerent. q. 144. artic. 4. pag. ead ſec. ſecun. par.
Verecundia catent homines in verecundia profundati, quibus ſua peccata non diſplicent, ſed magis de eis gloriantur. q. 144. artic. 4. pag. ead ſec. ſecun. par.
Verecundia non eſt timor de ipſo actu peccati, ſed de turpitudine ignominia conuitio vel opprobrio. q. 41. 4. c. pag. 126. & q. 42. 3. 4. pag. 138. pri. ſec. par.
Verecundia. vide Erubeſcentia. pri. ſec. par.
Verecundia quid reſpiciat. q. 85. 1. 2. pag. 407. ter. par.
Verecundia. ver. Timor. ter. par.
Verecundabilia minus ſunt peccata aliqua graniora quæ tamen ſunt minus turpia, vel quia ſe habent in exceſſu temporalis boni. q. 144. art. 2. 4. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Veritas omnibus fortior. quod. 12. q. 14. art. 22.
Veritas diuina, eſſentialiter dicta, non dicitur per reſpectum ad principium, ſed per reſolutionem affirmatiuæ in negatiuam. q. 16. artic. 5. ad 2. pri. par.
Veritas enuntiabilium, ab intellectu noſtro æternitatem non habet. ſed à diuino, vt à cauſa æterna. q. 16. ar. 7. ad 3. & 4. pri. par.
Veritas eſt lumen intellectus, & regula omnis veritatis eſt ipſe Deus. q. 107. artic. 2. pri. par.
Veritas & falſitas intellectus penes compoſitionem ſunt, & diuiſionem. q. 85. artic. 6. pri. par.
Veritas rei ad intellectum diuinum, per ſe ordinem habet, & ad noſtrum per accidens. q. 16. artic. 1. pri. par.
Veritas fidei in vnum colligi neceſſarium fuit vt omnibus poſſet facilius proponi. quæ collectio ſymbolum dicitur. q. 1. artic. 9. pag. 10. ſec. ſecun. par.

Veritas

Veritas fidei quæ per ſymbolum explicatur non eſt aliquid additum ſacræ ſcripturæ, ſed ex illa elicitum. quæſtio. 1. artic. 8. pag. eadem. ſec. ſecun. par.
Veritas nullo modo debet deſeri propter ſcandalum paſſiuum alicuius. q. 43. art. 7. 2. pag. 157. ſec. ſecun. par.
Veritas qua quis dicit verum, & qua verax dicitur eſt virtus, non autem qua verum dicitur, ſed eſt obiectum, & finis virtutum. q. 109. art. 1. pag. 390. ſec. ſecun. par.
Veritas nó eſt virtus theologica nec virtus intellectualis, ſed moralis & medium eius eſt inter ſuperfluum diminutum, & hoc dupliciter: ſcilicet ex parte actus & ex parte obiecti. quæſt. 109. artic. 1. 3. pag. 391. ſec. ſecun. par.
Veritas eſt virtus ſpecialis. q. 109. art. 1. pag. 390. ſec. ſecun. par.
Veritas & rectitudo communium principiorum eſt eadem apud omnes & æqualiter nota: ſed in ratione ſpeculatiua eadem eſt in concluſionibus, non autem æqualiter nota, in practica verò ratione nec eſt eadem in concluſionibus, nec æqualiter nota. q. 94. 4. c. pag. 296. pri. ſecun. par.
Veritas ſecũdum ſe & in vniuerſali eſt amabilis, ſed per accidens & in particulari eſt tripliciter odibilis. quæſtio. 29. 3. 0. pag. 94. pri. ſecundæ partis.
Veritas eſt pars annexa iuſtitiæ: quia vtraque eſt ad alterum & vtraque æqualitatem conſtituit: ſed iuſtitia ſecundum debitum legale, veritas autem ſecundum debitum morale. q. 109. artic. 3. pag. 391. ſec. ſecun. par.
Veritas vitæ eſt communis omnibus virtutibus. quæſt. 109. artic. 2. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Veritas amatur per ſe, ſed odiur per accidens. quæſt. 15. artic. 1. 3. pag. 57 ſec. ſecun. par.
Veritas cognitio eſt quædam irradiatio & participatio legis æternæ quæ eſt veritas incommutabilis. quæſtio. 93. 2. c. pagin. 291. pri. ſecun. par.
Veritatem habet vnaquæque res inquãtum imitatur intellectum diuinum. q. 93. 1. 3. pag. 291. pri ſecun. par.
Veritatem omnes aliqualiter cognoſcunt quo ad cõmunia principia legis naturalis, in alijs verò quidam plus & quidam minus. q. 93. 2. c. pag. ead. & par.
Veritatem cognoſcit intellectus, dum conformitatem rei ad ipſum apprehendit, quod non facit ſenſus. q. 16. art. 2. pri. par.
Veritatem mutari contingit, vel ex parte intellectus, vel ex parte rei. q. 6. artic. 8. pri. parte.
Ad veritatem pertinet ſe exhibere talem exterius per ſigna exteriora ſcilicet per verba, & facta qualis eſt. quæſtio. 109. artic. 1. pag. 390. ſec. ſecun. par.
Verum cognitum ordinatur ad opus. ſub ratione boni. quæſt. 79. artic. 11. ad 2. pri. par.
Verum & falſum quare ſunt in intellectu, & bonum & malum in rebus. q. 82. artic. 3. pri. par.
Verum quod eſt in rebus conuertitur cum ente ſecundum ſubiectum, ſed verum quod eſt in intellectu conuertitur cum ente, vt manifeſtatiuum cum manifeſtato. q. 16. art. 3. ad 1. pri. par.
Verum reſpicit eſſe ſimpliciter. & primo cognoſcitur ad quod ſequitur ratio boni. q. 16. artic. 4. pri. par.
Verum & ens in vniuerſali odio haberi non poſſunt, ſed in particulari nihil prohiber, bonum verò neutro modo. quæſt. 29. 3. 0. pag. 94. pri. ſecun. par.
Verum intellectus noſtri abſolutè conſideratum eſt ſicut menſuratum à re. q. 64. 3. 0. pag. 191. pri. ſec. par.
Verum virtutis intellectualis practicæ comparatum ad rem habet rationem menſurati. q. 64. 3. c. pag. ead. & par.
Verum aliquid dicitur eſſe dupliciter. quæſti. 5. quæſtio. 2. artic. 5. addit. ad 3. partem.
Velpertilio quæ circa terram volitat ſignificat illos qui ſeculari ſcientia præditi ſola terrena ſapiũt. q. 102. 6. 1. pag. 354. pri. ſe. pa.
Veſtis ex lana & lino contexta in lege veteri prohibebatur, & ſimiliter ne mulier indueretur veſte virili aut econuerſo ad declinandam idololatriam & luxuriam. quæſt. 102. 6. 6. pag 335. pri ſecundæ partis.
Veſtes miniſtrorum quomodo ſunt inſtitutæ. quæſti. 40. artic. 7. addit. ad 3. partem.
Veſtibus præciosis vti debent perſonæ communes & publicæ ratione dignitatis. quod. 10. q. 6. art. 14. addit. ad 3. par.
Veſtibus præciosis vti non ſemper eſt peccatum. ibi.
Veſtibus præciosis quilibet vti debet ſecundum ſuæ conditionis modum. ibidem.
Veſtibus præciosis vti vltra decentiam propriæ perſonæ peccatum eſt. ibidem.
Veſtigij & imaginis differentia, in repræſentando cauſam. q. 45. artic. 7. prima parte.
Via. Non oportet quod qui vadit per viam in quolibet paſſu cogiter de fine, nec quod qui aliquid operatur ſemper actu cogitet de vltimo fine. q. 1. 6. 3. pag. 5. pri. ſec. par.
Viaticum. ver. Euchariſtia. ter. par.
Vicarius non poteſt ſuam omnimodam alteri committere poteſtatem. quod. 12. q. 20. art. 23.
Vicarius partem poteſtatis alteri committere poteſt. ibi.
Vicem Dei gerunt homines in commiſſis eorum iuri dictioni, nõ autem quo ad omnia. ſcilicet quæ ſunt à ſolo Deo inſtituta. q. 100. 8. 3. pag. 318 pri. ſecun. par.
Victoria. vide Ludus. pri. ſecun. par.
Videntium Deum diuerſa facultas ex diuerſa luminis gloriæ participatione eſt. q. 12. artic 6. pri. par.
Vidi ſub ſole, nec velociũ curſu &c. ſed tẽpus & caſum quomodò debet intelligi illud Eccleſiaſtes. q. 103. art. 5. ad 1. pri. par.
Videbimus eum ſicuti eſt qualis eſt ſenſus. q. 12. ar. 11. ad 1. pri. par.
Videre alicubi dupliciter intelligitur. ſecundum quod aduerbium actum viſionis determinat. q. 8. art. 4. ad 6. pri. par.
Videre Deum facie ad faciem, non eſt referendũ ad diuinã eſſentiam: ſed ad figurã ipſam repreſentantẽ. q. 12. ar. 11. ad 1. pri. par.
Vigilare cum aliquis vult diu vigilare de ſero ex quo ſequitur quod non vadat hora matutinali ad eccleſiam, tunc actus ille interior vel exterior per accidens ſe habet ad omiſſionem. q. 71. 5. c. pag. 218. pri. ſecun. par.
Vincere eſt delectabile in quantum per hoc ſit æſtimatio proprię excellentiæ. q. 32. 6. 3. pag. 105. 8. 1. pag. 25. pri. ſec. par.
Vincentius. ver. Laurentius. ter. par.
Vindicatiua ſub quo continetur. q. 85. 3. 3. pag. 408. rer. par.
Vindicatio eſt virtus ſpiritualis, quia ad hoc natura inclinat. quæ. 108. art. 2. pag. 389. ſec. ſecun. par.
Vindicatio conſiſtit in medio duorum vitiorum, ſcilicet crudelitatis & fatuitæ. ſecundum exceſſum & remiſſionem. qu. 108. artic. 2. ad 2. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Vindicatio & inflictio pœnæ peccati eſt licita, ſi ſit propter bonum: non autem ſi ſit ex odio, vel principaliter tendat in malũ peccantis. q. 108. art. 1. pag. 388. ſec. ſecun. par.
Vindicatio debet fieri & per primationẽ eorũ quæ peccãs diligit, ſcilicet per mortem, ex illa &c. q. 108. art. 3. pag. 389. ſe. ſec. par.
Vindicta duplex. q. 15. 3. c. pag. 97. ter. par.
Vinum calefacit & lætificat. q. 147. art. 8. ad 1. pag. 499. ſe. ſec. par.
Vinum antiquitus apud Romanos, mulieres non bibebant. qu. 149. artic. 4. pag. 507. ſec. ſecun. par.
Vinum vitis calefacit, lętificat, & eſt propriè vinum, alia verò per ſimilitudinem eius. q. 74. 5. c. 1. pag. 346. ter. par.
Vinum. vide Sacrificium. pri. ſec. par.
Vini vſus eſt illicitus per accidẽs tãtũ. q. 149. ar. 3. p. 506. ſe. ſec. par.
Violatio. Quæ violari non licebat, dicebantur antiquitus ſancta. q. 60. 1. 2. pag. 171. ter. par.
Violentia cauſat inuolantarium, non autem metus. q. 6. 4. c. pag. 50. pri. ſecun. partis.
Violentia non poteſt inferri voluntati quo ad actus eius elicitos, ſed ſolùm quo ad actus imperatos. q. 6. 4. 0. 5. 1. 2. ead. & par.
Violentia cauſat inuolantarium. q. 6. 5. 0. pag. ead. & par.
Violentia ſicut in rebus quæ cognitione carent aliquid facit cõtra naturam, ita in rebus cognoſcentibus facit aliquid contra voluntatem. q 6. 5. c. pag ead. & par.
Violentia directè opponitur voluntario, ſicut etiam naturali. q. 6. 5. c. pag. ead. & parte.
Violentia rationi repugnant, quod homo ex ſua voluntate trahatur per violentiam. q. 6. 4. c. pag. 25. pri. ſec. par.
Et ſi Deus moueret voluntatem per violentiam, iam non eſſet cum actu voluntatis. nec ipſa voluntas moueretur, ſed aliquid contra voluntatem. q. 6. 4. 1. pag. ead. & par.
Violentus motus eſt, quãdo paſſiuum immutatur à ſuo actiuo cõtra interiorem inclinationẽ paſſiui. q. 6. 4. 2. pag. 25. pri. ſec. par.
Violentum duplex, ſcilicet ſimpliciter & ſecundum quid. q. 6. 5. 1. pag. 26. pri. ſecun. par.
Violentum eſt cuius principium eſt extra nihil conferente vim paſſo. q. 6. 5. c. 6. 1. pag. 26. & q. 9. 4. 2. pag. 35. pri. ſec. par.
Violentum. vide Voluntas. pri. ſec. par.
Virga Aaron quæ erat in arca teſtamenti, ſignificat poteſtatem regiminis. & potentiam Dei. q. 102. 4. 6. pag. 128. pri. ſec. par.
Virginitas abſtinet ab omnibus venereis, ſecundum mandatum Dei & propter vitam æternam. q. 64. 1. 3. pag. 290. pri. ſec. par.
Virginitas quo ad principalẽ dignitatẽ recuperari poteſt. nõ quo ad ſecundam, ſcilicet innocentiam. q. 89. 3. c. 1. pag. 414. ter. par.
Virginitas duobus modis cõſideratur. quo. 5. q. 2. ar. 3. addi. ad 3. pa.
Virginitas non neceſſaria. quod. 4. q. 12. art. 24. addit. ad 3. par.
Virginitas eſt ſpecialis virtus. quæſtio. 152. articu. 1. ad 1. pag. 515. ſecun. ſecundæ partis.
Virginitas eſt ſpecialis virtus ſecundum quod importat propoſitũ voto firmatum integritatis mentis & corporis perpetuò ſeruandæ. q. 152. art. 1 ad 1. pag. ead. ſec. ſecun. par.
Virginitas dicitur a virore. quia importat immuniratem à concupiſcentiæ adultione circa delectationes venereas. quæ. 152. artic. 1. pag. 514. ſec. ſecun par.
Virginitas (ſecundum Auguſt.) eſt in carne corruptibili incorru-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ptionis perpetua meditatio.q.151.arti.1.ad 1.pag.512.fe.fec.par.
Virginitas quò ad suũ materiale id est pro incorruptione seminis, vel irresolutione seminis propter delectationem est à natura, sed quo ad suum formale, id est pro habitu, est ex gratia Dei.q.151.art.3.ad 1.pag.513.fec.secun.par.
Virginitas perdita non potest reparari ratione præteriti: sed bene quo ad omnẽ integritatem. q.151.ar.3.ad 3.pag 517.fe.fec.par.
Virginitas & pudicitia sunt in anima essentialiter, in carne verò materialiter.q.152.art.1.ad 2.pag.515.fec.secun.par.
Virginitas se habet ad castitatem, sicut magnificentia ad liberalitatem.q.152.art.3.pag.516.fec.secun.par.
Virginitas est illustrior portio gregis Christi (secundum Cyprianum) ac supremum decorem sibi vendicat (secundum Ambr.) quia est supremus gradus temperantiæ: & est virginum sublimior gloria per comparationem ad viduas & coniugatas. qu. 152.art.5.pag.519.fec.secun.par.
Virginitas est maxima virtus: non quidem simpliciter, sed in genere castitatis.q.152.art.3.pag.516.fec.secun.par.
Virginitas non opponitur luxuriæ sicut extremum, sed sicut medium.q.152.art.2.ad 2.pag.ead.fec.secun.par.
Virginitas vt virtus non potest amitti sine peccato, quia firmata est propter votum.q.152.art.3.ad 4.pag.517.fec.secun.par.
Virginitas quò ad suum formale potest reparari per potentiam & semper est cum exteris virtutibus, nõ autem quò ad materiale eius.q.152.art.2.pag.ead.fec.secun.par.
Virginitas ad vacandum liberius Deo & contemplationi eius non est vitiosa, sed est recta & laudabilis.quæstio.152.articul.2.pag. 155.fec.secun.partis.
Virgo potest concipere & incorrupta remanere naturaliter. quo. 6.q.1.artic.18.addit.ad 3.partem.
Diua virgo fuit sanctificata, sed concepta in peccato. quod.6.q.5. artic.7.addi.ad 3.partem.
Vir aut vxor non potest absque mutuo consensu continentiam vouere.q.64.artic.4.addit.ad 3.par.
Vir tenetur etiam vxori non petenti debitum reddere si aliquo signo id eam velle perceperit.q.64.artic.2.addit.ad 3.par.
Vir & vxor quomodo sunt in actu coniugij æquales.q.64.arti.2. addit.ad 3.partem.
Vir qui vxorem occiderit, aliam ex statuto Ecclesiæ ducere non potest.q.60.artic.2.addit.ad 3.par.
Vir discedens ab infideli vxore nolente cohabitare sine creatoris contumelia quomodo potest illam dimittere, & alteram ducere.q.59.artic.5.addit.ad 3.par.
Vir cum subijciatur vxori in his tantùm quæ ad actum naturæ spectant potest alteri se in seruum dare absque suæ vxoris consensu.3.52.artic.3.addit.ad 3.par.
Vir non potest seipsum Deo offerre sine consensu vxoris, cuius suum corpus consummationi matrimonij esse dicitur.quæ.61. artic.1.addit.ad 3 partem.
Vir non potest esse virgo & pater etiam miraculosè.quo.6.q.10. artic.18.addit.ad 1.par.
Vir & vxor in causa diuortij ad paria iudicantur, vt idem sit licitum & illicitum vni quod alteri.q.62.art.4.addit ad 3.par.
Vir caput mulieris quasi gubernator, non quasi iudex ipsius est. ibidem.
Vir quomodò est principiũ & finis mulieris.q.93.ar.4.ad 1.pri.pa.
Vir post diuortium alteri nubere non potest.ibid.
Vir vxorem causa adulterij dimissam potest reuocare si emendata pœnitentiam de peccato egerit.ibi.
Vir si continet de incontinentia vxoris, nolẽte vxore non potest eam dimittere: etiam causa accipiendi crucem. quodli.4.qu.7. artic.11.addit.ad 3.partem.
Vir potest quãtum ad rorum solùm vxorem fornicariam dimittere: quantum verò ad rorum & cohabitationem simul, non potest eam repudiare nisi iudicio Ecclesiæ.quæstio.62.artic.3. addit.ad 3.partem.
Viro conceditur iuxta domini verba vxorem fornicationis causa repudiare, & quomodo excipiuntur septem casus in quibus non licet viro vxorem dimittere fornicatricem. qu.62.artic.1. addit.ad 3.partem.
Virtuosus est mensura, & regula omnium humanorum actuum. q.109.artic.4 ad 3.pri.parte.
Virtuosus maximè timetur de morte sua, quia priuatur maximo bono quo maximè dignus est, scilicet vita & virtutibus secundum præsentem vsum, licet quidam gaudeant propter ipsem beatitudinis.q.128.art.1.pag.441.fec secun.par.
Virtus sapientiæ est tantum speculatiua sed donum sapientiæ speculatiuum prin. aliter, secundario practicum. quæst.47.arti. 7.pag.170.fec.secun.par.
Nulla virtus moralis potest esse sine prudentia. quæstio.47.artic. 4.pag.168.fec.secun.par.
Omnis virtus moralis relata ad bonum commune dicitur legalis iustitia. sicut prudentia relata ad bonum commune dicitur prudentia politica.q.47.arti.10.ad 1.pag.177.fec.secun.par.
Vna tantum virtus est ad bene consiliandum. sed duæ ad bene iudicandum: quia iudicium debet sumi ex principijs propri, s rei. inquisitio autem sit etiam per communia. quæst.51.artic. 4.ad 2.pag.181.fec.secun.par.
Virtus de ratione sua reddit opus bonum.q.7.a.1.pag.56.ter.par.
Virtus actiua in generatione animalis, est in semine matis, & materia fœtus ministratur à matre.q.118.artic.1.ad 4.pri.par.
Virtus actiua seminis est impressio quędã derelicta ab anima generantis.q.119.artic.1.pri par.
Virtus actiua seminis, non potest producere principium intellectiuum in homine.q.118.art.2.pri.par.
Virtus angeli quæ nõ potest se extendere ad totum vniuersum: & ita est hic quod non alibi.q.51.art.1.pri.par.
Virtus alicuius rei, non perfectè cognoscitur, nisi omnia ad quæ se extendit, cognoscantur.q.14.art.1.pri.par.
Virtus coercitiua quomodò se habet ad augmentũ statum & decrementum in animali.q.119.art.1.ad 4 pri.par.
Virtus generatiua dignior est & perfectior augmentatiua, & nutritiua.q.78.artic.2.pri.par.
Virtus generatiua est, quæ agit virtute animæ generantis. quæst. 118.artic.2.pri parte.
Virtus actiua quæ est in semine, qui est in spiritu spumoso, non est anima, neque animæ pars quæ definit esse generata anima sensitiua.q.118.artic.1.ad 3.& 4.pri.par.
Virtus inferior non potest mouere nisi per imperium superioris. q.81.artic.3.pri.parte.
Virtus intellectiua est quædam ipsius diuini intellectus participata similitudo.q.12.artic.2.pri.par.
Virtus motiua est duplex, scilicet imperans motum & exequens. q.75.artic.1.ad 3.pri.par.
Virtus vera esse non potest sine charitate. quæst.23.artic.7.pag. 80.fec.secun.partis.
Virtus naturalis est qua ratio ordinatur in Deum.quæst.95.artic. 3.pri.parte.
Virtus nutritiua deseruit generatiuæ.q.119.art.2.pri.par.
Virtus organica quæ separata sunt non potest cognoscere. quæ. 12.artic.3.pri.parte.
Virtus primi motoris, si esset virtus in magnitudine moueret in non tempore.q.105.art.2.ad 1.pri.par.
Virtus quanto superior fuerit: tanto ad plura se extendit: & est magis vnita.q.57.art.2.pri par.
Virtus vnita quomodò est superior vel inferior multiplicata. q. 77.art.2.ad 2.pri.par.
Virtus nominat potentiæ perfectionem. q.55.1.2.3.c.pag.160.& q.56.1.c.pag.163.& q.66.3.c.pag.200.pri.fec.par.
Virtus significat principium motus vel actionis.q.26.2.1.pag.87. & q.41.1.1.pag.125.pri.sec.par.
Virtus importat directè dispositionem alicuius conuenienter se habentis secũdum motum suæ naturæ, sed ex consequenti importat bonitatem.q 71.1.c.pag.216.pri.fec.par.
Virtus est dispositio perfecti, scilicet præexistentis, secundum quod congruit suæ naturæ. q.71.1.c.pag.ead.& q.110.3.c.pag. 368.pri.secun.par.
Virtus humana potentiæ rationalis est habitus, sed potentia naturalis est secundum se virtus.quæ.55.1.o.pag.162.& q.56.2.c. pag.165.pri.secun.par.
Virtus quandoque dicitur id ad quod est virtus scilicet vel obiectum vel actus eius.q.55.1.1 pag.160.pri.fec.par.
Virtus humana est habitus operatiuus & bonus. quæst.55.2.3.o. pag.161.pri.secun.par.
Virtus dicitur bona non alia bonitate, sed quia ad aliquid est bonum.q.55.4.1.pag.162.pri.fec.par.
Virtus simpliciter dicta est amor secũdum augmentum, quia dependet à voluntate cuius prima affectio est amor. quæ.56.3.1. pag 163.pri.secun.par.
Virtus est ordo vel ordinatio amoris sicut id ad quod est virtus. q.55.1.4.pag.160.& q.62.2.3.pag.185.pri.fec.par.
Virtus est bonus vsus liberi arbitrij, quia id est ad quod ordinatur virtus sicut ad proprium actum.q.55.1.1.pa.160.pri.fe.par.
Virtus est æqualitas mentis.quia rectè viuitur, quia nullus malè vtitur.quam Deus in nobis sine nobis operatur.quæst.55.4.o. pag.162.pri.secun.par.
Virtus vt est in concupiscibili & irascibili, nihil aliud est, quàm quædam habitualis conformitas istarum potentiarum ad rationem.q.56.4.c.pag.164.& q.92.1.c pag.191 pri.fec.par.
Virtus est vltimum potentiæ scilicet obiectum. quæstion.55.1.1. pag 160.pri.secun.par.
Virtus non est in voluntate respectu boni sibi proportionati, sed tantum respectu Dei vel proximi.qu.52.3.c.pag.154.& quæst. 56.6.o.pag.166.pri.secun.par.
Virtus eadem potest esse in diuersis potentijs, sed non ex æquo. q.56.2.o.pag.165.pri.secun.par.

Virtus

Virtus non est in corpore sed in anima.q.55.2.c.pag.161.& q.56. 4.3.pag.163.pri.secun.par.
Virtus subtilitatis in quo consistat.q.83.art.1.addit.ad 3.par.
Virtus qualitercunque accipiatur, significat potentiæ complementum. quod.4.q.2.art.2.addit.ad 3.par.
Virtus potissimè in Deo inuenitur.ibid.
Virtus secundum philosophum.ibid.
Virtus Dei est infinita.ibid.
Virtus moralis comparata ad rationem, habet rationem extremi, sed considerata secundum suam materiam rationem habet medij.q.64.1.1.pag.87.pri.fec.par.
Virtus ordinata ad bonum secundum regulam rationis humanę potest causari in nobis ex actibus nostris non autem quę secũdum regulam diuinam. q.55.4.c o.pag.162.& q.63.1.3.o.pag. 178.& q.92.1.1.pag.291.pri.fec.par.
Virtus infusa causatur in nobis à Deo sine nobis agentibus, non tamen sine nobis consentientibus. quæstion.55.4.o.pag.190 pri.secundę partis.
Virtus tanto excellentior est quanto ad maius bonum ordinatur. q.113.5.c.pag.372.& q.112.4.c.pag.373.pri.fec.par.
Virtus vt est habitus potest esse cũ actu peccati & econuersò, nisi actus peccati excludat causam virtutis. q.63.2.2.pag.128.& q. 71.4.9.pag.213.& q.75.1.2 pag 227.pri.fec.par.
Virtus infusa est alterius speciei à virtute acquisita, ratione regulę & diuersi finis.q.63.4.o.pag.189.pri.fec.par.
Virtus sumitur pro obiecto, pro habitu, & pro actu eius.q.55.1.1. pag.160.pri.secun par.
Virtus diuiditur in diuersa genera virtutum analogicè, quia bonum rationis non secundum eundem ordinem inuenitur in omnibus.q.61.1.1.pag.182.pri.fec.par.
Virtus dicitur dupliciter, scilicet simpliciter id est, quæ facit rectè operari & secundum quid, id est, quæ facit facultatem rectè operandi.q.56.3.o.pag.165.& q.57.2.o.3.4.c.pag.167.& qu.61.1. c.pag.181.pri.secun.par.
Virtus dicitur esse aliquorum dupliciter scilicet vt obiectorum: & vt actuum.q.57.1.2.pag.167.pri.fec.par.
Virtus moralis non est passio.q.59.1.o.pagi.175.pri.fec.par.
Virtus moralis est solùm illa quæ est in vi appetitiua.quæ.58.1.c. pag.171.& q.68.8.c.pag.211.pri.fec.par.
Virtus voti est obligatio eius, quæ est maior in voto solemni, quàm in voto simplici, & quo ad Deum, & quo ad homines. q.88.artic.7.1.pag.315.fec.secun.par.
Virtus honestatur in quantum est appetibilis propter se: sed laudatur in quantum est appetibilis propter aliud.q.145.arti.1.ad 2. pag.479.fec.secun.par.
Virtus moralis est circa delectationes & tristitias, non sicut circa propriam materiam sed sicut circa aliquid cõsequens propriũ actum.q.59.4.1 pag.178.pri secun.par.
Virtus moralis producit operationes & passiones, tamen oportet alias virtutes esse circa operationes & alias circa passiones. quæstione 59.4.o pagina 170. & quæstione 60.2.o.pagi. 178.pri secun.par.
Virtus moralis potest esse cum passione & tristitia moderatis à ratione.q.59.2.3.5.o.pag.179.pri secun.par.
Virtus moralis est eadem contrarietatum passionum. q.60.4.o.2. pag.179.pri.secun.par.
Virtus vna ordinatur ad bene consiliandum: duæ autem ad bene iudicandum.q.57.6.1.pag.167.pri secun.par.
Virtus irascibilis & concupiscibilis in hoc conuenit quod sunt bene obedientes rationi.q.92.1.c.pag.291.pri.fec.par.
Virtus. vide Augmentum. Charitas. Continua. Irascibilis. prima secundæ partis.
Virtutis cognoscitiuæ triplex est gradus.q.85.art.1.pri par.
Virtutis actus est duplex. quod.4.q.12.art.14.addit.ad 3.par.
Virtutis cuiuslibet obiectum est bonum cõsideratum in propria materia.q.73.4.c pag.219.pri secun.par.
Virtutis simpliciter dictæ subiectum non potest esse nisi ipsa voluntas, vel aliqua potentia vt est mota a voluntate.q.55.4.3.pa. 162.& q.56.3.o.pag.199.pri.secun.par.
Virtutis subiectum intellectus esse non potest nisi vel secundum quid id est virtutum intellectualium. vel simpliciter inquantum mouetur à voluntate.q.56.3.o.pag.163.pri.secun.par.
Virtutis subiectum est irascibilis & concupiscibilis non vt considerantur secundum se, sed id inquantum participant rationem q.56.1.o.1.pag.164.pri.secun.par.
Virtutis & vitij habitus corrumpuntur per iudicium rationis in contrarium mouentis vel ex ignorantia, vel ex passione, vel electione.q.53.1 c.pag.174.pri.fec.par.
Virtutis intellectualis bonum est verum. speculatiuè quidem absolutè practicè verò per conformitatem ad appetitum rectum q.57.2.3.pag.168.& q.74.3.c.pag.87.pri.fec.par.
Virtutis moralis finis est attingere medium in propria materia quod determinatur secundum rectam rationem prudentiæ. q. 66.31.pag.200.pri.fec.par.
Virtutis infusæ & acquisitæ obiecta, & fines differunt. q.63.4.c. pag.189.pri fec.par.
Virtutis modus triplex, scilicet vt aliquis operetur sciens, volens & ex habitu. primus cadit sub præcepto legis diuinæ & humanæ. secundus sub præcepto diuinæ tantum, tertius nullius.q. 96.3.2.pag.401.& q.100.9.o.pag.318.pri.fec.par.
Virtutis charitatis modus quo ad actum eius per se cõsideratum cadit sub precepto legis, non autem secundum quod eius actus est modus aliarum virtutum.q.100.10.o.pag.321.pri.fec.par.
Virtuti ratione eius ad quod ordinatur opponitur peccatum, ratione bonitatis malitia. sed ratione virtutis opponitur ei vitium. q.71.1.o.pag.216.pri.fec.par.
Vni virtuti secundum diuersos actus eius, multa vitia opponuntur.q 59.art.4.ad 3.pag.173.fec secun.par.
Virtute morali homo dicitur simpliciter bonus, non autem virtute intellectuali, sed solùm secundum quid.quæsti.56.3.c.pag. 163.pri secun.par.
Virtutes intellectuales speculatiuæ sunt tantùm circa necessaria. practicæ verò tantùm circa contingentia. q.57.5.3.pag 170.& q.65.4.1.pag.200.pri.fec.par.
Virtutes intellectuales sunt circa diuersas materias adinuicem non ordinatas ideò in eis non inuenitur connexio. qu.65.1.3. pag.193.pri.secun par.
Virtutes intellectuales speculatiuæ præferuntur actiuis. qu.68.7. c pag 211.pri.secun.par.
Virtutes intellectuales speculatiuæ non ex æquo distinguuntur ab inuicem, sed ordine quodam sicut accidit in totis potentialibus.q.57.2.1.pag.168.pri secun par.
Virtutes morales possunt esse sine virtutibus intellectualibus præter prudentiam & intellectum, & econuersò præter prudentiam.q.56.4.5.o.pag.164.pri.secun.par.
Virtutes morales sunt diuersæ secundum speciem & non vna tãtum. q.60.1.o.pag.177.pri.fec par.
Virtutes morales quæ sunt circa operationes habent rationem iustitiæ sed debitum non est vnius rationis in omnibus.q.60. 3.o.pag.179.pri.fecun.par.
Virtutes morales sunt connexæ.qu.65.1.o.2.c.pag.192.& q.66.2. c.pag.199.& q.68.5.3.pag.210. & q.75.1.o.pa.217.pri.fec.par.
Virtutes morales diuersæ sunt circa passiones, & tamen eandem virtutem oportet esse circa diuersas passiones. quæst.60.4.o. 5.c.pag.179.pri.secun. par.
Virtutes morales circa passiones secundum Aristotelem sunt de eem, quæ distinguuntur secundum diuersas materias vel passiones vel obiecta: sed sunt vndecim cum iustitia quæ est circa operationes.q.60.5.c.pag.180.pri.secun par.
Virtutes morales & intellectuales & dona spiritus sancti manent in beatis quo ad suum formale, sed non quo ad suum materiale.q.67.1.2.c 4.1.pag.167.& q.68.6.o.pag.210.pri.fec.par.
Virtutes morales solæ & prudentia dicũtur principales seu cardinales.q.61.o.pag.181.& q.66.4.c.pag.200.pri.fec.par.
Virtutes cardinales sunt tantùm quatuor.qu.61.2.3.o.pag.182.& q.66.1.4.c.pag.199.pri.fec.par.
Virtutes cardinales accipiũtur dupliciter, scilicet vt sunt cõditiones generales inuentæ in omnibus virtutibus, & vt determinãtur ad proprias materias.q.61.3.4.o.pag.182.pri.fec.par.
Virtutes cardinales diuiduntur in virtutes exemplares, politicas, purgatorias & purgati animi.q.61.5.o.pag.183.pri fec.par.
Virtutes quales acquirantur ex actibus si Deus vellet miraculosè causare in homine, essent eiusdem speciei. quæstio.63.4.3.pag. 185.pri.secun.par.
Virtutes acquisitæ dispnunt ad naturam humanam, infusæ verò altiori modo & ad aliorem finem. quæstione 110.3.c.pagina 368 pri.secun.par.
Et ad vtrãque operatur operum assuetudo, sed diuersimodò, quia acquisitam causat, ad infusam verò disponit & habitum conferuat & promouet.q.51.1.pag.181.pri.fec.par.
Et vtraque perficit hominem ad ambulandum, sed acquisita secundum quod congruit lumini naturali rationis, infusa verò secundum quod congruit lumini gratiæ.quæstio.110.3.c.pag. 368.pri.secun.par.
Virtutes infusæ perfectè & verè habent rationem virtutis & sine charitate esse non possunt.q.65.2.c.pag.195.pri.fec.par.
Virtutes infusæ non tollunt contrarias dispositiones licut acquisitæ: ideo patiunt difficultatem in operando non autem acquisitæ.q.65.3.2.3.pag.196.pri.fec.par.
Virtutes infusæ auferuntur per quemlibet actum peccati mortalis, non autem acquisitæ.quæstio.65.2.2.pagina 188. & quæsti. 65.3.c.pagina 196. & quæstio.71.4.c.pag.218 & quæsti.73.1.2. pag.227.pri.secun par.
Virtutes naturales sunt determinatæ ad vnum, rationales verò se habent ad multa. q.49.4.2 pag.144.& quæsti.50.1.c.pag.144. & q.55.1.c.3.pag.160.pri.fec.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Virtutes naturales agunt ex necessitate naturæ,ideò integra existente virtute nunquàm peccatum potest in eius actu inueniri, sed virtutes animæ non agunt ex necessitate.quæstio.71.4.c.3. pag.218.pri.secun.par.
Virtutes heroicæ sunt dona spiritussancti. quæstion.68.1.1.pagi. 202.pri.secun par.
Virtutes morales distinguuntur secundum obiecta passionum.q. 60.5.0.pag.180.pri.sec.par.
Virtutes morales circa passiones sunt in irascibili & concupiscibili.q 56.4.4.pag 165.pri.sec par.
Virtutes exemplares sunt in Deo,non autem vt sunt circa res humanas.q.61.c.1.pag 183.pri.sec.par.
Virtutes in nobis sunt à natura secundū aptitudinem & inchoationem, non autem secundum perfectionem, præter virtutes theologicas quæ sunt totaliter ab extrinsecum.quæst.51.1.pag. 143.& quæstio. 63.1.0.2.3.3.0.pagin.188.& quæst.71.2.1.pag. 217.pri.secun.par
Virtutes sumuntur quandòque pro actibus earum: & hoc modo sumuntur in enumeratione fructuum. quæstio.70.1.3.pag.315. pri.secundæ partis.
Virtutes quædam præter theologicas causantur in nobis à Deo immediatè ad finem supernaturalem. quæst.51.4.0.pag.150.& q.63.3.0.pag.188. pri.secun par.
Virtutes non sunt æquales,sed vna est maior alia in diuersis speciebus virtutum & in eadem specie,non secundum se, sed ex parte eiusdem hominis in diuerso tempore,vel ex parte diuersorum hominum propter maiorem affluentiam, vel meliorem dispositionem naturæ vel rationis vel propter maius donum gratiæ.q.66.1.0.2.c pag.198.& q.73.2.3.pag.228.& q.112. 4.c.pag 337.pri.secun.par.
Virtutes in eodem sunt æquales secundum proportionem.q.66. 1.2.c.pag.198.& q.73.2.3.pag.228.pri.sec.par.
Virtutes theologicæ præferuntur donis spiritussancti,& regulãt ea.q.68.8.0.pag.211.pri.sec.par.
Virtutes theologicæ non sunt virtutes humanæ,sed superhumanæ & diuinæ & conueniunt homini, prout per gratiam participat naturam diuinam.q.58.3.3.pag.174.& q.61.1.2.pag.181. & q.62.1.c.1.2.3.0.pag.185.pri.sec.par.
Virtutes theologicæ specie distinguuntur à moralibus & intellectualibus.q.62.2.0.pag.185.pri.sec.par.
Virtutes theologicæ sunt tres quarum fides ordine generationis præcedit spem & charitatem,sed ordine perfectionis charitas vtranque præcedit.q.62.3.4.0.pag.cad.pri.sec.par.
Virtutes naturales quæ sunt quædam semina seu principia secundum naturam sunt ptiores virtutibus acquisitis.quæst.63.2.3. pag.188.pri secun.par.
Virtutes intellectuales sunt simpliciter nobiliores virtutibus moralibus propter nobilius obiectum, sed est econuerso respectu actuum & vt virtutes sunt.q.61.1.3.pag.182.& q.66.0.pag.199. & q.68 7.8.c pag.211.pri.sec.par.
Virtutes morales & intellectuales perficiunt intellectum & appetitum in ordine ad mensuram & regulam creatam, theologicæ verò in ordine ad mensuram increatam.quæ.62.2.1.pag. 185.& q.64.4.2.pag.197.pri.sec.par.
Virtutes morales sunt permanentiores disciplinis non ex parte subiecti vel causæ,sed ex parte actus.q.53.1.3.pag.154.& q.66. 3.1.pag.200.pri.sec.par.
Virtutes morales quarum ad earum esse formale excluduntur si intantùm multiplicentur actus peccati quod generetur habitus contrarius,permanent tamen inclinationes ad actus virtutum.q.73.1.2.pag.227.pri.sec.par.
Virtutes diuersificantur ex diuersitate finium. quæst.54.2.3.pag. 157.pri.secun.par.
Virtutes morales differunt ab intellectualibus, sed theologicæ ab vtrisque.quæstio.58.2.0.pag.177. & quæstion.62.2.0.pag. 185.pri.secun.par.
Virtutes in tria genera diuiduntur,scilicet in theologicas,intellectuales,& morales.q.68.8.c pag.211.pri sec.par.
Virtutes humanæ sufficienter diuiduntur in morales & intellectuales.q.58 3.0.pag.172.pri.sec par.
Virtutes aliquas oportet esse theologicas quibus homo ordinetur ad beatitudinem supernaturalem. quæst.62.1.0.2.3.c.pag. 184.pri.secun.partis.
Virtutes theologicæ sunt totaliter ab extrinseco.quæstio.63.1.c. pag.187.pri.secun.par.
Virtutes theologicę sunt quibus mens humana cõiungitur Deo. q.68.8.c pag.211.pri.sec.par.
Virtutes theologicæ habent Deum pro obiecto & fine.q.62.1.2. c.pag.185.& q.107.1.1.pag.350.pri.sec par.
Virtutes theologicæ non dicuntur diuinæ sicut quibus Deus sit virtuosus, sed sicut quibus nos efficimur virtuosi à Deo & in ordine ad Deum ideo non sunt exemplares sed exemplatæ.q. 62.2.2.pag.185.pri.secun.par.
Virtutes theologicæ sunt tantum tres. quæstione.62.3.0.pagina eadem & parte.
Virtutes theologicæ secundum habitus sunt simul,non autem secundum actus.q.62.4.0.pag.196.pri.sec.par.
Virtutes intellectuales sunt tantum quinque tres scilicet speculativæ & duæ practicæ.q.57.2.c.4.0 pag.168.pri.sec.par.
Virtutes morales sunt adinuicem connexæ.quod.12.q.15.arti.24.
Virtutibus non distinguuntur actus ibi.
Virtutes activæ & passivæ rerum corporalium dum per dæmones ad aliquos effectus adhibentur semina dicuntur.q.115 art. 2.ad 2.pri.parte.
Virtutes angeli vocantur ab excessu fortitudinis quem importat q 108.artic.5.ad 1.pri par.
Virtutes cognoscitivæ & sensitivæ seipsas non cognoscunt: sed per se subiectentes sic.q.14.art.2.ad 1.pri.par.
Virtutes inferiores tam apprehensivæ quàm appetitivæ obediũt rationi.q.81.art.3.ad 3.pri.par.
Virtutes quædam dicuntur esse in concupiscibili & quædam in irascibili,& quædam in voluntate.q.59.art.4.ad 3.pri.par.
Virtutes quædam important imperfectionem, quædam autem non.q.95.art.3.pri.par.
Virtutes quædam sunt circa passiones quæ non sunt in Deo. Et quædam circa operationes quæ sunt in Deo. quæsti.21.artic.1. ad 1.pri.parte.
Virtutes rationales in illis ad quę naturaliter non ordinantur ad oppositа se habent,ad quę verò naturaliter ordinantur non se habent ad oppositа.q.62.art.8.ad 2.pri.par.
Virtutes omnes tam morales quàm theologicæ ordinẽtur ad dilectionem Dei & proximi. quodlibe.4.quæstion.12.articu.24. addit.ad 3.par.
Virtutes præuenientes dona Dei sunt dispositiones donorum & sunt à spiritu sancto.q.24.art.3.ad 1.pag.83.sec.secun.par.
Virtutes sunt subiectiuè in potẽtijs animæ. q.7.2.c.pa.53.ter. par.
Virtutes morales sunt connexæ.q.95.6.c.pag.402.ter.par.
Virtutes omnes simul tempore incipiunt esse in anima secundum habitus, sed ordine naturæ vna est prior alia secundum actus. q.85.6.c.pag.405.ter.par.
Virtutes influæ non auferunt contrarias dispositiones, sicut acquisitæ,ideò patiuntur difficultatem in operando.quæst.98.1. 3.pag.443.ter.parte.
Virtutes supra gratiam addunt quasdam perfectiones determinatè ordinatas ad proprios actus potentiarum.qu.7.2.c.pag.53. & q.62.2.0.pag 280.ter.par.
Virtutes omnes fuerunt in Christo ad perficiendas singulas potentias:ad omnes actus animæ.q.7.2.0.pag.53 ter.par.
Virtutes morales fuerunt in Christo.q.7.2.3.pag.53.ter.par.
Virtutes cardinales dupliciter accipiuntur,vno modo secundum quod sunt speciales virtutes habentes determinatas materias: alio modo secundum quod significant quosdã generales modos virtutis.q.58.art.8.2.pag.199.sec.secun par.
Virtutes adiunctæ seu annexæ iustitiæ (secundum Tullium)sunt sex,secundum alios quinque.q.80.art.1.pag.277.se.sec.par.
Virtutes omnes de quarum actibus dantur præcepta ordinantur ad purificandum cor,vel ad bonam conscientiam, vel ad rectã fidem:quæ requiruntur ad diligendum Deum.quæst.44.artic. 1.pag.138.sec.secun.par.
Virtutes perficientes intellectum totaliter excludunt falsum,virtutes autem perficientes partem appetitiuam non excludunt totaliter falsum.q.1.art.3.ad 1.pag.1.sec.secun par.
Virtutes quæcũque & etiam spes & obedientia possunt præcedere actum fidei rationabiliter formatum à charitate.q.4.artic. 3.3.pag.22.sec.secun.par.
Virtutum actus interiores cadunt sub præcepto.quod.4.q.12.art. 24.addit.ad 3.par.
Virtutum vna est prior alia secundum actus:tamen secundum habitus simul infunduntur.q.62.4.c.pag.186.pri.sec.par.
Virtutum & vitiorũ non est eadem ratio originis,ideò non oportet quod principalia vitia opponãtur principalibus virtutibus. q.84.4.1.pag.267.pri.sec.par.
Virtutum moralium & intellectualium obiectum est proportionatum naturæ humanæ:non autem obiectum virtutum theologicarum.sed est supra rationem & naturam hominis.quæst. 58.3.3.pag.172.& quæstio.62.1.c.2.3.0.pag.184.& quæst.63.3. 0.pag.180.pri.sec par.
Virtutum species distinguuntur secundum obiecta. quæstio.96. 3.c.pag.301.pri.secun.par.
Virtutum diuersitatem causant obiecta passionum diuersarum potentiarum comparata ad rationem, comparata verò ad appetitum causant diuersitatem passionum. quæstio.60.5.c.pag. 180.pri.secundæ partis.
Virtutum moraliũ species diuersæ semper causantur ex obiectis passionum diuersarum potentiarum. q.60.5.c.pag.ead.& par.
Virtutum nomina sumũtur quandoque pro actibus earum q.70. 1.3.pag.

1.3.pag.212.pri.sec.par.
Virtutibus maximè conueniunt actus interiores.quæstione54.2. 2.3.pag.153.pri.sec par.
Virtutibus non assignantur partes integrales,sed obiectiuè vel potentiales.q.54.4.2.pag.159.pri.sec par.
Virtutibus theologicis ordinantur ad finem supernaturalem. q. 63.3.0.pag.188.pri.sec par.
Visio diuinę essentiæ per oculum corporalem fieri nõ potest.ibi.
Visio proportionatur lumini gloriæ.ibid.
Visio diuinæ essentiæ non potest homini prouenire in hac vita. q.3.3.c.pag.10.pri.sec.par.
Visio diuinæ essentiæ est supra naturam non solum hominis, sed omnis creaturæ.q.3.3.c.pag.11.pri.sec par.
Visio intellectualis est excellentior visione corporali,& imaginaria sola.q.30.3.1.pag.107 ter.par.
Visio imaginaria fit per aliquam formam imaginariam formatam representantem secundum aliquem modum similitudinis q.12.art.3.ad 3.pri.par.
Visio diuinæ essentiæ non est corporalis,& requirit lumen gloriæ.q.91.art.1.addit.ad ter.par.
Visio cæteris paribus est certior auditu, sed non semper quæsti. 4.art.8.2.pag.23.sec.secun.par.
Visio intellectiua habet esse per triplicem medium. quodlibet.7. q.1.art 1.addi.ad ter.par.
Visio.ver.Deus.natura ter par.
Visionis Dei inæqualitas ex ipsa charitatis participatione sumitur.q.12.art.6.pri.par.
Visionis imaginariæ factæ per angelum non accidit deceptio, & si accidit quomodo.q.3.art.3.ad 4.pri.par.
Visione Dei imperfecta beatitudine perficitur totus homo, sed in inferiori parte per redundantiam à superiori.quæstione53. 3.pag 11.pri.sec.par.
Visiones corporales imaginariæ & intellectuales supernaturales tres cœli nominantur.vnde Apostolus raptus dicitur vsque ad tertium cœlum.2.8.12.4.pri.par.
Visus siue potentia visiua quid,& vbi sit subiectiuè & q obiectũ organum & medium habeat.q.92.art.3.addi.ad ter.par.
Visus est prior natura ceteris sensibus.q.77.art.4.pri.par.
Visus.ver.Sensibilia.ter.par.
Visus,vide Color.pri.sec.par.
Visu corporali quilibet magis carere vellet, quam visu intellectuali.q.3.5.c.pag.100.pri.sec.par.
Vita duplici opere,scilicet cognitionis & motus manifestatur.q. 65.art.1.pri.par.
Vita activa duplex interior scilicet & exterior.quæstione 182. ar. 2.pag.634.sec.secun.par.
Vita activa disponit ad contemplatiuam,quam nullus potest assequi perfectè nisi primò sit perfectus in vita activa. quæstione 182.art.1.3.pag.633.sec.secun.par.
Vita contemplativa directius & immediatius est ad dilectionem Dei quam proximi:vita autem activa est econuerso.quæstion. 182.artic.3.pag.634.sec.secun.par.
Vita contemplativa secundum suum genus est simpliciter nobilior & prior ac maioris meriti quàm activa.quæstione 182.art. 2.pag.633.se.secun.p.1.
Vita contemplativa est diuturna dupliciter, scilicet secundum se, id est ratione obiecti,scilicet Dei:quia caret contrario & quoad nos,quia est in intellectu & sine labore. quæstione 180 arti. 8.pag.625.sec.secun.par.
Vita activa pro statu præsenti durabilior est quam contemplativa:& hoc ex defectu nostro.quæstione 181.articulo 3. pagina 633.sec.secun.par.
Vita activa & contemplativa possunt esse in eodem.quæstione 182.artic.1.2.pag.ead.
Vita speculativa est super hominem.q.51.art.1.p 81 se.sec.par.
Vita contemplativa est tantum in intellectu essentialiter & principaliter in actu eius:sed vtitur inquisitione rationis vt medio. quæstione 180 art.1.sec.secun par.
Vita contemplativa prius conuilit in contemplatione diuinæ veritatis.sed dispositiuè in contemplatione cuiuslibet veritatis.q. 180.art.4.pag.626.sec.secun.par.
Vita contemplativa habet vnum actum principalem,scilicet circa ipsam veritatem, multos autem secundarios.quæstione 180.ar. 3.pag.ead.sec.secun.par.
Vita dicitur dupliciter.quæstione 3.2.1.pagina 10.& quæst.0.56, 1.1.pag.160.pri.sec.par.
Vita animæ effectiuè & meritorè gratia est Deus,corporis verò formaliter & immediatè est anima. quæstione 110.1.2.pagina 367.pri.sec.par.
Vita activa pertinet ad intellectũ practicũ.q.3.5.c.p.12.pri. se.pa.
Vita triplex scilicet activa,contemplativa & voluptuosa.quæsti. 3.2.1.pag.10.pri.sec.par.
In vita contemplativa homo communicat cum Deo & angelis: sed in vita activa cum aliis animalibus licet imperfecte.quæst. 3.5.c.pag.12.pri.sec.par.
Vita.vide Beatitudo, Virtus.pri.sec.par.
Vita hominis duplex,scilicet corporalis & spiritualis. quæstione 23.art.1.1 pag.77.sec.secun.par.
Vita manifestatur per hoc quod aliquid mouet se: & nihil aliud potest dici viuens,nisi metaphoricè. quæstione 179.articulo 1. pag.623.sec.secun.par.
Vita non se habet ad viuere,sicut essentia ad esse:sed sicut cursus ad currere.q.174.art.1.ad 2.pag.611.sec.secun.par.
Vita vnuiscuiusque hominis est id in quo maximè delectatur, & cui maximè intenditur.q.174.art.1.pag.610. se.sec.par.
Vita hominis triplex,scilicet practica,speculativa,& voluptuosa. q.174.art.2.ad 1.pag.611.sec.secun par.
Vita in vniuersali non diuiditur in actiuam & contemplatiuam: sed vita hominis tantum.q.179.art.1.pag.623.sec.secun.par.
Vita activa est tantum in hac vita.q.181.ar.1.p.631.sec. secun.par.
Vita activa cõflit in omnibus agibilibus sed principaliter in his quę sunt ad alterum.q.181.art.5.pag 630.sec.secun.par.
Vita.ver.Ioannes.ter.par.
Vita Christi non debuit esse solitaria.q.40.1.0.pa.197.ter.par.
Vita Christi non fuit semper in publico.q.40.1.3.p.197.ter. par.
Vita contemplativa simpliciter est melior quàm activa.quæstio. 40.1.2.pag.197.ter.par.
Vita communis in ecclesiastica conuersatione approbatur.quę.40. 1.1 pag.197.ter.par.
Vitę activę opus duplex.q.40.1.2.pag.197.ter.par.
Vitæ activę duplex est opus scilicet spirituale & corporale:& primum est melius quàm opera contemplativę.quæstione 188.ar. 6.pag.678.sec.secun.par.
Vitę contemplativę duplex est principium,scilicet potentia naturalis & habitus superadditus.q.18.art.2.ad 2.pri.par.
Vitę activę opera non erunt materia donorum.quæstione 68.6. 3.pag.210.pri.sec.par.
Vitam activam spiritualem Christus elegit, quæstione 40.1.2.pa. 197.ter.par.
Vitam aliis conformem & non austeram Christus debuit eligere q.40.2.0.pag.197.ter.par.
Ad vitam contemplativam quatuor pertinẽt,scilicet virtutes morales,actus aliqui,contemplatio effectuum Dei, & ipsius Dei. 0.180.art.4.pag.cad.sec.secun.par.
Ad vitam activam pertinent omnes actus moralium virtutum, etiam ipsius prudentię.q.180.art.1.pag.624.se.sec.par.
Ad vitam activam pertinent essentialiter cognitio omnium agibilium,non autem facibilium.Cognitio autem speculativa extenorum præexigitur ad vitam practicam vt causa.quæstione 181.art.2.pag.ead.sec.secun.par
Ad vitam activam aliqui sunt aptiores quam ad vitam contemplativam,aliqui autem econuerso.q.182.ar 4.p.634.se.sec.par.
Vitium contrarium ebrietati est peccatum,scilicet abstinere à vino in magnum grauamen naturæ scienter.quæstione 150.artic. 1.ad 3.pag.508.sec.secun.par.
Vitium vnuiscuiusque rei esse videtur quod non sit disposita secundum quod conuenit suę naturę,& contrariatur virtuti.quę. 71.1.2.c.pag.217.pri.sec.par.
Vitium corporis est cum partes corporis inter se dissident. quæ. 71.2.3.pag.ead.& par.
Vitium animi est habitus aut affectio animi in tota vita inconstans,& à seipsa dissentiens.q.71.1.3.p.c.& par.
Vitium tantum est contra naturam hominis inquantum est cõtra ordinem rationis.q.71.2.c.pag ead.& par.
Vitium in plus se habet quàm egrotatio vel morbus sicut virtus in plus se habet quàm sanitas,ideò virtuti conuenientius opponitur vitium quàm ægrotatio, vel morbus.quæstio.71.1.3. pag.ead.& par.
Et a vitio nomen vituperationis detractum creditur.quæstio.71. 2.c.pag eadem & parte.
Vitia carnalia quo magis sunt remota à mente,eo magis eius intentionem ad remotiora distrahunt & magis contemplationẽ mentis impediunt.q.15.art.3.3.pag.97.sec.secun. par.
Vitius carnalibus subditi possunt aliquando speculari subtiliter,& hoc propter bonitatem ingenij naturalis vel habitus superaddi ti.q.15.art.3.ad 1.pag.97.sec.secun.par.
Vitulus.vide Hireus.pri.sec.par.
Vituperari.vide Passio.pri.sec par.
Vituperatio.vide Vitium.pri.sec.par.
Vnificare effectiue conuenit Deo:non autem formaliter. quæsti. 2.c.3.pag.17.& q.5.3.2.pag.45.ter.par.
Viuificare effectiue simpliciter perfectionis est,formaliter verò est eo habẽtis integrã naturã speciei.q.11.art.2.ad 3.pri. par.
Viuimus in ipso Deo mouemur:& sumus inquantum conseruamur diuina virtute.q.18.ar.4.ad 1.pri par.
Viuere sumitur dupliciter.1.p esse viuentis.& pro operatiõe eius.

Universidad de Deusto
Biblioteca

q.18.a.1.pag.183.pri.sec.par.
Viuere est esse naturæ cui conuenit se mouere vel agere. quæstio. 18. art. 1. pri. par.
Viuere quandoque sumitur pro esse viuentis: quandoque verò pro vitæ perfectione. q. 54. art. 2. ad 1. pri. par.
Viuentia sunt quæ seipsa mouent & non ab alio mouentur. quæ. 18. art. 1. pri. par.
Viuentium diuersus modus generationis & vitæ differentia. quæ. 72. art. 1. pri. par.
Viuum sine animato est superius ad hominem, & ad animal. q. 10. 4. in oppositum pag. 240. ter. par.
Viuum est praedicatum essentiale, non accidentale. quæstio. 50. 5. c. pag. 240. ter. par.
Vlima consummatio gratiæ facta est per Christum quæ in propinquioribus ante & post Christum plenius. quæstione 1 artic. 7. 4. pag. 9. sec. secun. par.
Vltimus finis duplex, scilicet inhærens, & extrinsecus. q. 2. 7. 3. p. 8. & 4. 3. 5. pag. 12. pri. sec. par.
Vnctio baptizatorum in summitate capitis significat spiritussancti superuenientis descensum, ad habitationem Deo consecrandã. q. 72. 1. 3. pag. 338. ter. par.
Vnctio chrismatorum in fronte significat spiritussancti septiformem gratiam cum omni plenitudine sanctitatis scientiæ, & virtutis superuenire. q. 72. 11. 3. pag. 338. ter. par.
Vnctio extrema est contra reliquias peccatorum. q. 65. 1. c. p. 298.
Vnctio extrema est quædam immediata præparatio ad introitum gloriæ cuius aditus nondum patebat in veteri lege præcio non num soluto: ideò tibi non respondet aliquod sacramentum in veteri lege. q. 102. 5. 5. pag. 331. pri. sec. par.
Vnctionis extremæ virtutes vide. q. 87. 3. c. pa. 411. & q. 84. 1. 1. p. 181. & q. 65. 1. 2. p. 404. ter. par.
Vnctionis extremæ materia ab episcopo consecrari debet. quæsti. 72. 3. pag. 448. ter. par.
Vnio ex duobus vel tribus tripliciter fit. q. 2. 1. c. pag. 10. ter. par.
Vnio animæ & corporis est de ratione hominis. quæstione 30. 4. c. pag. 240. ter. par.
Vnio naturæ diuinæ & humanæ est aliquid creatum. quæstione 2. 7. 2. pag. 1. ter. par.
Vnio verbi Dei facta est in persona diuina, & non in natura. quæ. 2. 1. 3. 2. pag. 5. & q. 50. 2. c. pag. 259. ter. par.
Vnio verbi Dei facta est in supposito. q. 2. 2. 10. pag. 11. ter. par.
Vnio verbi naturæ humanæ cum verbo Dei, non est accidentalis. q. 2. 6. 0. pag. 37. ter. par.
Vnio naturæ diuinæ & humanæ est maxima ex parte eius in quo facta est unio. autem ex parte vnitorum. q. 2. 7. 0. p. 22. ter. par.
Vnio animæ & corporis fuit in Christo. quæstione 2. 5. 0. pagina 18. ter. par.
Vnio animæ ad corpus non est propter corpus sed propter animam. q. 76. art. 5. pri. par.
Vnio est effectus amoris. q. 28. 1. 0. pag. 90. pri. sec. par.
Vnio prima hominis ad Deum est per eidem, fidem & charitatem q. 62. 4. 3. 4. pag. 209.
Vnio. vide Amor. pri. ter. sec. par.
Vnitas est diuina natura nõ solum animæ, sed etiam corpori Christi. q. 2. 10. pag. 24. ter. par.
Vnitas personæ non ponit numerum cum vnitate essentiæ, quasi realiter ab ea differens. quodli. 6. q. 1. art. 2. addi. ad ter. par.
Vnitas causæ quomodo faciat vnam relationem. resem. quodli. 1. q. 2. art. 2. addi. ad ter. par.
Vnitas prædicatur de Deo secundum remotionem tantum. quodlibet. 10. q. 1. art. 1. addi. ad ter. par.
Vnitas aliquid necessario ponitur dicit. ibid.
Vnitas diuinæ personæ est maior quam vnitas naturæ & personæ in nobis. & quã vnio animæ & corporis. q. 2. 9. 3. p. 23. ter. par.
Vnitas & pluralitas veritatis quomodo luminatur penes intellectum diuinum & creatum. q. 16. art. 6. pri. par.
Vnitas naturæ stat cum distinctione trium diuinarum personarum q. 39. art. 1. pri. par.
Vnitas ordinis rerum vnitatem mundi demonstrat. quæstio. 47. artic. 3. pri. par.
Vnitas primi principij ex eius simplicitate & mũdi vnitate & eius infinita perfectione probatur. q. 11. ar. 3. pri. par.
Vnitas rei compositæ ex materia & forma est per formam quæ per essentiam vnitur materiæ vt actus eius. q. 76. a. 7. pri. par.
Vnitas scientiæ ex vnitate formalis rationis obiecti procedit. qu. 1. art. 3. pri. par.
Vnitate speciei sublata auferetur vnitas numeralis, nisi idem supposítum subsistat in duabus naturis. q. 50. 5. c. pag. 24. ter. par.
Vniuersum extensiue & diminue est effectus creatura intellectualis. sed non collective & intensiue. q. 93. ar. 2. ad 3. pri. par.
Vniuersum non esset perfectum si tantum vnus gradus bonitatis inueniretur in rebus. q. 47. ar. 1. pri. par.
Vniuersi perfectio est diuersitas graduum essendi rerum quæ est principale bonum in rebus existens. q. 22. art. 4. pri. par.
Vniuersale directe, singulare indirecte & per reflexionem intelligitur. q. 86. art. 1. pri. par.
Vniuersale est duplex: scilicet ante rem & post rem: cui accidit abstrahi. q. 55. art 3. ad 1. pri. par.
Vniuersale & particulare genus vel species non sunt in diuinis. q. 30 art. 4. ad 3. pri. par.
Vniuersale includit duo scilicet naturam & intentionem sue abstractionem. q. 85. art. 2. ad 2. pri. par.
Vniuersale in diuinis non repetitur, licet relatio de relationibus & persona de tribus personis prædicetur. q. 42. art. 2. ad 3. pri. par.
Vniuersale & particulare genus & species non sunt in diuinis. q. 3. art. 3. pri. par.
Vniuersale prædicatur vt totum, & non vt pars de suis partibus. q. 85. artis. 5. ad 3. pri. parr.
Vniuersale quod est vbique & semper quod etiam Deo conuenit dupliciter exponit. 1. 1. 6 ar. 7. ad 2. pri. par.
Vniuersale quomodo est principium intelligendi, & non essendi vt Plato dixit. q. 85. art. ad 4. pri. par.
Vniuersale quomodo est prius & posterius re vel intentione. quæ. 85. art. 3. ad 1. pri. par.
Vniuersale dicitur dupliciter, scilicet secundum quod est sub intentione vniuersalitatis, & naturæ cui talis intentio attribuitur. q. 29. 6. 0. pag. 93. pri. sec. par.
Vniuersale est quodammodo infinitum inquantum in potentia continet infinita. q. 30. 4. 2. pag. 9. pri. sec. par.
Vniuersale vide intellectus, ens, scientia, voluntas. pri. sec. par.
Vnum & ens conuertuntur. quodli. 8. q. 1. art. 1. addi. ad ter. par.
Vnum ex multis ne tripliciter. q. 2. 1. c. pag. 10. ter. par.
Vnum de numero dicitur dupliciter. q. 3. 6. 1. & 7. 2. pa. 33. ter. par.
Vnum dicitur tripliciter. q. 73. 6. pag. 340. ter. par.
Vnum & multa possunt mouere eundem, sed diuersimode. quæst. 17. 4. c. pag. 53. pri. sec. par.
Vnum simpliciter aliquid dicitur, & multa secundum quid & econuerso. q. 17. 2. c. pag. 61. & par.
Vnum & multa quomodo per vnam speciem simul cognoscimus. q. 12. art. 10. ad 1. pri. par.
Vnum & multitudo quia transcendentia sunt, dicuntur in diuinis. q. 3. art. 3. ad 1. & 2. pri. par.
Vnum primum principium esse, quinque probatur rationibus. q. 2. art. 3. pri. par.
Vnum quod est principium numeri est de genere Mathematicorum. vnum verò, quod conuertitur cum ente est quoddam Metaphysicum, quia secundum esse non dependet à materia. quæ. 11. art. 3. ad 2. pri. par.
Vnũ quod est principiũ numeri & quod cõuertitur cũ ente differunt oppositionis ratione habent ad multa. q. 11. art. 1. pri. par.
Vnum quomodo est prius & posterius diuisione & multitudine. q. 11. art. 2. ad 4. pri. par.
Vnum rationem indiuisibilis dicitur simplicis quam compositę rei. q. 11. artis. 1. pri. par.
Vnum vt plura, & plura vt vnum quomodo contingit simul intelligi & quomodo non. q. 58 art. 2. pri. par.
Vnumquodque prædicabile prius est æquiuocis & agens æquiuocum prius est causis vnumquodque. q. 13. art. 5. ad 1. pri. par.
Vnumquodque aut quamcunque aliqua prædicati ratio fundamentalis. qu. 13. art. 5. pri. par.
Vocatio refertur ad auxilium Dei interius mouentis & excitantis mentem ad deferendum peccatorum. quæ motio Dei non est remissio peccatorum, nec iustificatio, sed causa eius. quæstio. 113. 1. 3. pag. 371. pri. sec. par.
Votum est naturaliter bonum in communi. vltimus finis & omne naturale volensi. q. 10. 1. 0. pag. 38. pri. sec. par.
Voluntaria paupertas requiritur vt primum fundamentum ad perfectionem religionis. q. 186. art. 5. pag. 6. 8. sec. secun. par.
Voluntaria actione quis superiorum corporum effectum potest impedire. q. 115. art. 6. pri. par.
Voluntarium dicitur quod est secundum voluntatis inclinationẽ violentem verò, quod est contra naturę inclinationem. quæsti. 82. art. 1. pri. par.
Voluntarium est, quod quis vult in particulari: quod tamen in vniuersali consideratum voluntarium non esset, & sic in angelis dicitur esse inquarum non dolet de pœnis eorum qui per eos cultodiuntur. q. 113. ar. 7. pri. par.
Voluntarium importat quod motus & actus sit à propria inclinatione scilicet quod agere sit à principio intrinseco & propter finem, cuius aliqua notitia habeatur. q. 6. 1. 0. 2. c. 3. 5. 7. 3. 9. c. p. 23. & q. 71. 5. 2. pag. 219. pri. sec. par.
Voluntarium dicitur quod procedit à volũtate vel directe. id est, agente vel indirecte, id est non agente. q. 6. 3. 0. 2. 3. pag. 25. & q. 71. 7. c. pag. 209. pri. sec. par.
Voluntarii dicit q. est secũdũ volũtatis inclinationẽ & hoc dupliciter. s. secundũ actionem vel passionẽ. q. 6. 3. 2. pag. 26. pri. sec. par.

Voluntarium dicitur dupliciter, scilicet secundum se vel secundũ causam suam. q. 77. 7. c. pag. 249. pri. sec. par.
Voluntarium potest esse absque actu exteriori & interiori. & aliquando cum actu interiori absque actu exteriori. q. 6. 3. 0. pa. 25. q. 71. 5. 2. pag. 219. pri. sec. par.
Voluntarium & inuoluntarium non sunt in his quæ vsum rationis non habent. q. 6. 7. 3. pag. 25. pri. sec. par.
Voluntarium secundum rationem perfectam est in natura rationali, in brutis autem secundum rationem imperfectam. quæsti. 6. 2. 0. pag. 24. pri. sec. par.
Voluntarium maximę est in actibus hominis: quia maximè cognoscí finem sui operis & mouere se. quæstione 8. 1. 0. pagina 43. pri. sec. par.
Voluntarium. vide Inuoluntarium pri. sec. par.
Voluntatij actus principium intrinsecum quod est vis cognoscitiua & appetitiua est primum principium in genere appetitiui motus, quamuis moueatur a principio exteriori secundum alias species motus. q. 6. 1. 1. 2. p. 24. & quæ. 9. 4. 1. p. 35. pri. se. par.
Voluntaria sunt aliquando ea quæ fiunt ex timore. quodlibet. 5. q. 6. art. 10. addi. ad ter. par.
Voluntas vnius hominis non potest simul fieri in plures vltimos fines. q. 1. 5. 0. pag. & q. 12. 3. 2. pag. 42. pri. sec. par.
Voluntas & ratio ad naturam hominis pertinent. quæstio. 51. 1. 1. pag. 149. pri. sec. par.
Voluntas non potest esse in his quæ carent ratione & intellectu. q. 1. 2. 3. pag. 4. & q. 6. 2. 1. pag. 24. pri. sec. par.
Voluntas mouet imperando intellectui & aliis potentiis animę. q. 9. 1. c. pag. 31. & q. 1. 1. 2 pag. 40. & quæstio. 82. 7. c. pag. 363. & q. 76. 0. 2. c. pag. 163. pri. sec. par.
Voluntas completa non est nisi de possibili quod est bonum volenti. q. 13. 5. 1. pag. 41. pri. sec. par.
Voluntas. vide Bona. Cœlum. Ethica. Finis. Idem pri. sec. par.
Voluntas est appetitus rationalis qui est proprius hominis. quæ. 6. in princi. 2. 1. pagina 23. & quæstione 8. 1. c. pagina 30. & qu. 26. 1. c. pag. 86. pri. sec. par.
Voluntas est rationalis per participationem. q. 56. 7. 2. pag. 67. & quæst. 59. 1. 2. pag. 176. & q. 9. 1. c. pag. 182. pri. sec. par.
Voluntas mouetur ad suum obiectum naturaliter. quæst. 10. 101. 0. pag. 38. pri. sec. par.
Voluntas vt potentia est finis & eorum quæ sunt ad finem, sed vt actus est tantum ipsius finis. q. 9. 1. 0. pag. 50. pri. sec. par.
Voluntas eodem actu fertur in finem & quomodo. quæstio. 8. 3. 0. pag. 31. pri. sec. par.
Voluntas se habet ad bonum prosequendum & ad malum fugiendum. q. 8. 1. 0. p. 19. & q. 74. 1. 2. pag. 253. pri. sec. par.
Voluntas non potest dici bona si sit intentio mala causa volendi q. 19. 7. 2. 3. pag. 67. pri. sec. par.
Voluntas ad hoc quod sit bona oportet quod sit boni sub ratione boni. q. 19. 7. 3. pag. 67. pri. sec. par.
Voluntas tendit tantum in bonum existens vel in bonum apparens. q. 8. 1. 0. pagin. 29. & quæstio. 19. 4. c. 3. pag. 94. pri. sec. par.
Voluntas humana tenetur conformari diuinæ voluntati in volito formaliter, sed non materialiter. quæstione 19. 10. c. pagina 68. pri. sec. par.
Sed tamen quantum ad vtrumque aliquo modo voluntati diuinæ conformatur in fine vltimo & secundum rationem causæ efficientis. q. 19. 10. c. pag. cad. & par.
Voluntas a duobus moueri potest. quæstio. 9. 3. 4. 0. pag. 34. & q. 80. 1. c. pag. 215. pri. sec. par.
Voluntas mouetur ab appetitu sensitiuo & quomodo. q. 9. 2. 1. 0. p. 33. & q. 10. 3. pag. 38. pri. sec. par.
Voluntas mouetur necessario ab vltimo fine. quæstione 10. 0. pa. 37. pri. sec. par.
Voluntas per hoc quod vult finem mouet se ad volendum ea quæ sunt ad finem. sed inquantum vult finem est in actu, respectu autem eorum quæ sunt ad finem est in potentia. quæstio. 9. 3. 0. 4. c. pag. 34. & quæstione 17. 6. 1. pagina 74. & quæstione 74. 1. 5. pag. 232. pri. sec. par.
Voluntas diuiditur contra naturam sicut vna causa contra aliam & vt fundatur in natura modus proprius naturę quantum ad aliquid participatur ab ea. quæstione 10. 1. 1. pag. 31. & quæstio. 31. 1. 2. pag. 149. pri. sec. par.
Voluntas in damnatis potest considerari dupliciter, scilicet vt volutas deliberatiua vel naturalis. q. 97. art. 1. addi. ad ter. par.
Voluntas Dei est principium totius actus. quodli. 12. q. 3. art. 3.
Voluntas Dei quidam facit contingentia. ibid.
Voluntas Dei a nullo resistentiam habet. ibid.
Voluntas Dei certam facit prædestinationem. ibid.
Voluntas actus, bonitas & malitia dependet solum ex obiecto, ex ratione, & ex lege æterna. quæstio. 19. 1. 2. 3. 4. 0. pagina. 64. & q. 21. 1. 0. pag. 74. pri. sec. par.
Voluntas potest violentari quantum ad actus imperatos non autem quantum ad elicitos. q. 6. 4. 0. pag. 25. pri. sec. par.
Voluntas. scientia & actio hominis confirmari potest voluntati, scientiæ & actioni diuinę per imitationem, non autem perequi parantiam. q. 19. 9. 1. pag. 66. pri. sec. par.
Voluntas hominis ad hoc quod sit bona oportet quod conformetur voluntati diuinæ. q. 19. 9. 0 pag. 65. pri. sec par.
Voluntas est ad opposita respectu eorum quæ sunt ad finem, non autem respectu vltimi finis. q. 5. 4. 2. pag. 21. pri. sec. par.
Voluntas auferetur in finem dupliciter. q. 8. 3. c. p. 31. pri. sec. par.
Voluntas quomodo potest mouere & moueri ab intellectu, & econtra. q. 82. art. 4. ad 1. pri. par.
Voluntas respectu eius boni quo anima est ignobilior intellectu est altior, respectu verò eius quo ipsa est nobilior ipsa altior est intellectu. simpliciter tamen ipse intellectus est altior. quæst. 82. art. 3. pri. par.
Voluntas hę necessario vltimo fini inhæreti sicut intellectus primis principiis. q. 82 art. 1. pri. par.
Voluntas mouet intellectum & alias vires animæ in finem. q. 57. art. 2. pag. 193. sec. secun. par.
Voluntas humana potest facere iussũ de aliquo indifferenti, non autem contrarius naturale. q. 57. art. 2. 1. p. 194. sec. secun. par.
Voluntas etsi moueatur a Deo actio illa erit voluntaria & nõ violenta. q. 83. art. 1. ad 3. pri. par.
Voluntas hominis naturaliter tendit ad beatitudinem. quæstio. 41. artic. 2. ad 3. pri. par.
Voluntas in Deo dupliciter distinguitur, scilicet beneplaciti & metaphorice dicta. q. 19. art. 11. pri. par.
Voluntas memoria, & intelligentia non sunt potentiæ distinctæ. q. 93. art. 7. ad 3. pri. par.
Voluntas non ex necessitate sequitur inclinationem appetitus inferioris sed mittit sicut intellectus accipit ex necessitate à vitibus inferioribus apprehensis. q. 115. art. 4. pri. par.
Voluntas quomodo dupliciter moueri potest scilicet ab intrinseco & ab extrinseco. q. 111. art. 2. pri. par.
Voluntas quomodò non necessariò Deo adhæret. neque his fine quibus beatitudo esse non potest. & quando necessariò adhæret. q. 82. art 2. pri. par.
Voluntas. vel. Deus. ter. par.
Voluntas duplex est. q. 13. 2. c. 1. pag. 116 ter. par.
Voluntas duplex est. q. 18. 3. 4. 5. 6. pag. 116. ter. par.
Voluntas vt natura, voluntas vt ratio, non differunt essentialiter secundum potentiam. q. 18. 3. c. 1. pag. 116. ter. par.
Voluntas mouet omnes potentias. q. 82. 4 4. p. 408. ter. par.
Voluntas suscipiendi baptismum sufficit, quando quis baptizari desiderans, morte præuenitur. q. 68. 2. c. 1. p. 317. ter. par.
Voluntas in Christo est duplex. q. 18 1. 0. p. 115. ter. par.
Voluntas humana in Christo dicitur dupliciter. q. 12. 1. 3. p. 115. 3. p.
Voluntas humana in Christo est duplex. q. 18. 2. 0. pa. 116. ter. par.
Voluntas humana rationalis in Christo fuit tantum vna per essentiam, sed duæ ex parte actus. q. 18. 3. 0. pag 118. ter. par.
Voluntas sensualitatis, & vt natura, in Christo voluit aliud quàm Deus, nõ autẽ vt ratio. q. 19. 5. 0. p. 117. & q. 21. 3. 40. p. 126. 3. par.
Voluntas vt ratio, & voluntas vt natura, vt sensualitas in Christo, nullã contrarietatem in se habuerunt. q. 18. 6. 0. pa. 118. ter. par.
Voluntas & quicquid aliud fuit naturę humanæ in Christo, semper mouebatur secundum nutum voluntatis diuinæ. quæstio. 18. 1. 1. 4. p. 116. ter. par.
Voluntas pietatis in Christo, est voluntas vt natura. quæstione 18. 3. 3. pag. 117. ter. par.
Voluntatis regula proxima est ratio humana, regula autem suprema est lex æterna. quæstio. 21. 1. c. pagina 73. & quæstione 71. 6. c. pag. 220. pri. sec. par.
Voluntatis obiectum est bonum. quæstione 8. 1. c. pag. 30. & quæst. 60. 1. 1. pag. 168. pri. sec. par.
Voluntatis obiectum est bonum vniuersale. quæstione 1. 2. pagi. 3. & q. 1. 8. c. pagina 5. & q. 9. 1. c. 31. pagina 32. & quæstione 10. 1. c. 3. pag. 32. pri. sec. par.
Voluntatis obiectum est bonum apprehensum. quæst. 8. 1. 0. pag. 29. & q. 13. 5. 2. pag. 45. & q. 19. 1. 3. 5. 0. pag. 64. pri. sec. par.
Voluntatis obiectum est bonum & finis. queſt. 1. 1. 2. 3. 5. c. pagi. 2. & q. 5. 4. 3. pag. 21. pri. sec. par.
Voluntatis obiectum est finis. quæstione 1. 2. 2. pagina 2. & quæsti. 7. 4. c. 29. & q. 19 2. 1. pag. 64. pri. sec. par.
Voluntatis actus electius scilicet velle est inclinatio procedens ab interiori principio cognoscente. q. 6. 4. c. p. 25. pri. sec. par.
Voluntatis actus discordant cum ratione recta vel a ratione errãte, vel concordans cum ratione errante est malus. quæst. 19. 7. 6. 0. pag. 66. pri. sec. par.
Voluntatis actus quantitas in bonitate quomodo dependet ex quantitate bonitatis in intentione. q. 19. 6. 9. p. 67. pri. sec. par.
Voluntatis bonitas dependet ex intentione finis, & ex conformitate voluntatis diuinæ. q. 19. 7. 9. 0. pag. 66. pri. sec. par.
Voluntatis est imperare. quodl. 9. q. 5. ar. 12. addi. ad ter. pa.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Voluntas est duplex est actus ,scilicet appetere & delectari , quod est actus diuinæ voluntatis.q.19.art.1.ad 2.pri.par.
Voluntatis duplex est motio,scilicet ex parte obiecti , & ex parte potentiæ.q.106.ad 2.pri.par.
Voluntatis & intellectus diuersa ratio mouendi est.Sed voluntas omnes vires animæ monet ad suos actus præter naturales.q. 82.art.4.pri.par.
Voluntas cum sit immaterialis respondet bonum commune sub quo multa bona continentur ad quorum nullum ipsa determinatur.q.10.1.3.pag.37 & q.10.5.3.pag.47.pri.sec par.
Ea quæ simplici voluntati diuinæ substituunt demonstratiuè probari non possunt.quodl.3.q.14.art.37.addi, ad ter.par.
Voluntatem aliquid mouet ex parte obiecti tripliciter , scilicet ipsum obiectum,proponens vel offerens obiectum voluntati, & persuadens rationi.q.80.1.c.pag.254 pri sec.par.
Voluntatem suam beati in omnibus Deo conformant formaliter & materialiter.q.19.10.1.pag.68 pri.sec.par.
Voluntate simpliciter deficiente ab operatione non tollitur præmium vel pœna.q.20.4.c.pag.73.pri.sec.par.
Vomitus.Si quis per ebrietatem,vel voracitatem aut infirmitatis causa Eucharistiam euomuerit,pœnitear, & quomodo,quæsti. 83.6.7.pag.4 5.ter.par.
Vouere est actus latriæ seu religionis.quodlibet.3. quæstio.5.art. 12.addi.ad ter.par.
Vouere expedit,quia votum firmat voluntatem in bono nec tamen libertatem diminuit,nec est periculosum de se,sed ex culpa mutantis voluntatem,sed assimilat beatis.quæstio.88.arti. 4.pag 302.sec.secun.par.
Vouere nunquam cõuenit Christo.q.88.ar.4.3.p.313.se. sec.par.
Vouere expedit etiam malis,quodli.3.q.1.art.13.addi ad ter.par.
Vouere expedit,quia votum firmat voluntatem in bono,nec tamen libertatem diminuit ibid.
Vouens ingredi religionem non tenetur ibi perpetuo manere ni si hoc intenderit.q.189.art.4.pag.680.se.sec.par.
Vouens ingredi religionem tenetur quàm citius potest intrare, nisi posuerit terminum.q.189.art.3.pag.684.sec secun.par.
Vouens illud quod est in potestate alterius non peccat, quia conditionaliter intelligitur.q.88.art.4.pag.311.sec.secun.par.
Vouendo si quis prius cogitauit de religione in communi,sci , & post eligit vnam tenetur simpliciter ad religionem , si autem econuerso intelligitur si velint eum recipere.quæst.88. artic. 3.2.pag.310 sec.secun.par.
Votum simplex non dirimit matrimonium contractum. quodli. 8.q.5.art.10.addi.ad ter.par.
Votum simplex distinguitur à solenni.ibid.
Votum solẽne nedum promissionẽ sed & collationẽ cõtinet.ibi.
Votum solenne tunc est cum quis per votũ Deo confœderatur.ibi.
Votum solenne quot modis fiat.ibid.
Votum omne temporale soluitur per ingressum religionis sine dispensatione.q.88.art.12.1.pag.322.sec.secun.par.
Votum qui vouit ad intrandum religionẽ tenetur reddere:dicere contrarium est manifeste hæreticum,quodli.3.quæst.5. articu. 12.addi.ad ter.par.
Votum simplex etsi dirimat matrimoniũ contrahendum contractum nullatenus tollit.q.53.ar.1.addi.ad ter. par.
Votum solenne ex sui natura quamodo impediat matrimoniũ cõtrahendum & dirimat contractum ibid.
Votum. Opus ex voto est laudabilius,quàm sine voto.q.88.4.c. pag.132.ter.par.
Votum virginitatis beata Maria ante desponsationem sub conditione fecit,post verò simul cum sponso suo absolute virginitatem vouit.q.28.4.o.pag.112.ter.par.
Votum simplex non impedit redditionem voti.quodli.10.q.8.ar. 11.addi.ad ter.par.
Votum simplex matrimonium contractum non dirimit.ibid.
Votum simplex impedit petitionem debiti. ibid.
Votum simplex non impedit in casu petitionem debiti.ibid.
Votum solenne nedum contrahendum sed & contractum impedit matrimonium.ibid.
Votum solenne continentiæ impedit matrimonium contrahendum & dirimit contractum simplex non dirimit contractum, sed contrahendum.quodli.3.q.7.art.18.addi.ad ter.par.
Votum triplex requiritur ad processionem religionis. q.88.artic. 6.pag.861.sec.secun par.
Votum obedientiæ est præcipuum inter tria vota religionis.qu. 186.art.8.pag.661.sec.secun.par.
Votum continentiæ non est dispensandum propter periculum mortis corporalis.q.88.art.1.3.pag.301.sec.secun.par.
Votum qui vouit ad intrandum religionẽ tenetur reddere.quod libet.3.q.5.art.12.dicere contrarium est manifeste hæreticum. addi.ad ter.par.
Votum facere nemo potest cogi,nec à confessore.ibid.
Votum vnde dicitur.q.88.art.1.2.pag.305.sec.secun.par.
Vouere est actus latriæ seu religionis,licet actus aliarum virtutũ sint materia eius.q 88.art.5.pag.313.sec.secun.par.
Votum est promissio Deo facta.q.88.ar.1.pag.304.sec.secun.par.
Votum est testificatio quędã promissionis spontaneę quæ debet fieri Deo de his quæ Dei sunt.q 88.ar.1.p.ead se.sec.par.
Votum quid & quot requirit necessariò q.88.ar.1.p.e se.sec.par.
Votum fit soli Deo licèt fit Deo quod aliquando fit sanctis.q.88. art.5.3.pag.314.sec.secun.par.
Votum solennizatur dupliciter.q.88.art.7.p.315.sec.secun.par.
Votum simplex dirimit matrimonium contrahendum sed non dirimit contractum non tamen potest petere debitum sine dispensatione ecclesiæ autoritate apostolica:votum verò solenne facit vtrunque.q.88.art.7.pag.ead.sec.secun.par.
Votum obligat secundum intentionem vouentis.scilicet ad reddendum statim vel ad certum tempus vel conditione.q.88.ar. 5.7.pag.310.se.sec.par.
Votum obseruare est de lege naturali durante obligatione eius quæ cessat,vel ex se,vel autoritate superioris in his quæ in dubiũ ertitur dispensatis vel cõmutatis.q. 88.ar.10.sec.se.par.
Votum omne rite factum obligat,ideò transgredientes illud peccant mortaliter.q.88.art.8.pag.317.se.sec.par.
Votum religiosi nullam est firmum nisi de licentia prælati.q.88. art.8.pag 317.sec.secun.par.
Votum quando possit dispensari.q.88.ar.10.p.320.se.sec.par.
Votum potest ex rationali causa commutari in aliud melius , vel in aliud minus periculosum sicut & dispensari.quæstio.88.art. 10.pag.ead.sec.secun.par.
Votum vergens in periculumpersonę debet frangi securè,si dispensatio non potest haberi.q.88.art.2.3.pag.309 se.sec par.
Voto nullus potest obligare simiter quod est in potestate alterius.q.88.art.8.pag.317.sec.secun.par.
In voto continentiæ & religionis per professionem solennizato etiam papa non potest dispensare,licet quidam imperitæ ignorãter contrarium dicant.q 66.art.11.pag.320.sec.secun.par.
Sub voto non cadunt peccata nec indifferentia,nec necessaria absolutè,nec propter finem nisi vt voluntaria . sed votum semper debet fieri de meliori bono.q.88.art.2.pag.3 7.se sec.par.
Vota de rebus vanis & inutilibus non debent dispensari nec seruari.q.88.art.1.3 pag.309.sec secun.par.
Vox super Christum in baptismo fuit à tota trinitate,sed manifestatiue appropriatur patri.q 32.8.3.pag. 96.ter.par.
Vox illa non est natura patris loquentis,sicut nec species colum bæ est natura Spiritussancti,nec species hominis in qua demonstratus est filius,est natura filij Dei.quæst.39.2.2.p. 96.ter.par.
Voce illa de latratore solus pater vt loqueus,sicut naturam humanam,solus filius assumpsit & in columba solus spiritussanctus demonstratus est.q.39.8.2.pag.196.ter.par.
Vpupa quę vidificat in stercore & fœtũ patefimo & gemitũ cãtu simulat significat tristitiã fœcũ.q.102.6.1.p.334.pri.se.p.
Vsura est peccatum mortale.q.78.ar.1.pag.ead.sec.secun.par.
Vltra sortem aliquis potest accipere aliquando, quando illud sit Iuum iure naturæ vel iureæquitatis.q.78.ar.2.p.169.se.sec.par.
Vsura.Accipere vsuras ab alienis non erat ex intentione legis, sed ex quadam permissione.q.105.3.3.pag.346. & quæstio.108. 3.2.pag.354.pri.sec.par.
Vsura vt in euangelio accipitur.q.78.ar.1.1.p.168. se.sec.par.
Vsura secundum se est iusta contra legem naturæ & peccatum mortale.q.78 art.1.pag.ead se.sec.par.
Vsura non solũ est peccatum,sed est contra rationem naturalem. quodli.3.ar.9.addi ad ter.par.
Vsuræ nomẽ bifariam accipitur.q.78.art.1.p.ead.se.sec.par.
Vsurã exigere est secundũ se iniustũ,tenetur aliquis id q̃ accipit vltra sortem restituere.quodli.3.q.7.art.9.addi..ad ter par.
In vsuris non transfertur dominium.q.78.ar.3.p.173.se.sec.par.
Vsurarius tenet restituere quicqd acceptt de vsuris & interesse nõ aũt lucrat" est cõ eis emẽdo possessiões.q.78.a.3.p.173.se se.p.
Vsus vt est in consideratione rationis referentis seipsum in finem est prior electione:sed vt voluntas vritur exequutiua potentia mouendo ipsam est econuerso.q.16.4.o.p.51 pri.sec.par.
Vsus rationis quãdoque totaliter auffertur ex nimia passione quã doque non primo modo actus non imputatur ad peccatum ni si palsio à principio fuerit volũtaria:secundò non totaliter excusat à peccato.q.77.1.2.7.c.pag.245.pri.sec.par.
Vsus vide discretio,Intellectus,Palsio, Vtilia.pri.sec.par.
Vsus rationis in pueris non est perfectus propter nimiam cerebri humiditatem.q.101 art.2.pri.par.
Vsus rectę rationis maximè apparet in iustitia , & vsus indebitus in vitijs oppositis iustitiæ.q.55.art.8.pag.192.sec.secun.par.
Vterus.vec. Baptismus.Ioannes.Maria.Sanctificatio.ter.par.
Vt tenetur dupliciter.q.98.1.2.pag.306.pri.sec.par.
Vti importat applicationem ad aliquam operationemquæ etiam dicitur vsus eius.q.16.1.2.3.c.pag.50.pri.sec.par.
Vti aliquo dicitur dupliciter.f. vt principio ,vsus , & vt obiecto hoc modo aliquis male vtitur Eucharistia , & non primo modo.80.4.3.pag.326.ter.par.
Vti primo & principaliter est actus voluntatis:tãquam primi motiui actiuis autem tanquam diligentis,sed aliarum potentiarum tanquam exequentium.q.16.1.o.p.ead.& par.
Vti proprie attribuitur voluntati alijs autem potentijs instrumentaliter.q.16.1.c pag.ead.& par.
Vti potest aliquis virtute tanquam obiecto.& tanquam principio vius.q.35.4.5.pag.163.pri sec par.
Vti semper est eius quod est ad finem non autẽ ipsius finis,nisi vt importat ordinem ad fruitionẽ eius.q.16.3.o. p.5 .pri.sec par.
Vti non conuenit beatis,sed tantum rationalibus. quæsti 11.4.pa. 40.& q.16.2.o.pag.4 .pri.sec.par.
Vti est nobilius quã frui quo ad vim apprehensiuã præcedentem, sed est econuerso quo ad obiectã.q.16.2.p 50.pri.sec par.
Vtilia dicuntur accommoda ad finem & ipsa vtilitas interdum vtilis nominatur.q.16.3.c.pag.51 .11.sec par.
Vtilitas quæ prouenit nobis ex dæmonibus non est ex eorũ intẽtione sed ex eorũ prouidẽtia Dei.q 25 ar.11.3.p.98.se.sec. par.
Vulneratus lethaliter licet supernatat habebit autẽ olam martyrij sicut de beata Lucia,similiter vulneratus leniter & moriens habebit etiam aureolam martyrij, non autem si afflictio non continuetur vsque ad mortem sicut de beato Silueri.o.quæst. 124.art.4.4.pag.440.sec.secun.par.
Vulnus naturæ est destitutio potentiarum animæ à proprio ordine quomodo naturaliter ordinantur ad virtutem.quæstio.85. 3.c.pag.368,pri.sec.par.
Vultur qui sequitur exercitum expectans comedere cadauera mortuorum significat illos qui mortes & seditiones hominum affectant vt inde lucrentur.q.102.6.1.pag 354.pri.sec.par.
Vxor.Lex permisit repudium vxoris,nõ quia simpliciter iustum esset,sed propter duritiam Iudæorum.q.105.4.8.pag.347.& q. 107.pag.351.& q.108.3.2.pag.354.pri.sec par.
Vxor non est diligenda tanta dilectione quanta amat seipsum.q. 26.art.11.ad 2.pag.105.sec secun.par.
Vxori an & quatenus liceat dare elecmosynas.quæst.23.articu.8. 2.pag.97.sec.secun. par.
Vxorem repudiare non licebat Dei mandato sub lege Moysi,sed propter duritiam cordis Iudæorum illis permittebatur. q.67. art.3.addi ad ter.par.
Vxorem adulteram si pœniteat adulterium commisisse non tenetur vir ex præcepto illam reliquere.q.62.art.2.addi.ad 3.par.
Vxorem adulteram non licet viro propria autoritate sine reatu pœnæ aliene occidere.potest tamen zelo iustitiæ eam iudicialiter accusare.q 60.art.1.addi.ad ter.par.
Vxorem dimittere potest vir dupliciter scilicet quantum ad totũ & quantum ad torum & cohabitationem. quæstione 62.artic. 3.addi.ad ter.par.
Vxorem cognoscens sola libidinis & delectationis causa, nullum aliud bonum matrimoni, habitu, vel actu intendens,mortaliter peccat.q.49. art 6.addi ad ter.par.
Vxores duas si habuerit homo vnam de iure & alteram de facto, irregularitas efficitur,sicque bigamiæ vtroque modo irregularitas annexa est.q.66.art.2.addi.ad ter.par,
Vxorum pluralitas quantum ad prolis procreationem & educationem non est contra ius naturæ.q.65.ar.1.addi.ad ter.par.

X

Xps nõ corripuit Iudan.secretò nec Petrus Ananiã & Saphiram,nec Paulus Petrum multiplici de causa:quia dominꝰ peccatum Iudæ vt Deus sicut publicum habebat,vnde Itarim poterat publicare.Non publicauit autem,sed obscuris verbis admonuit.Petrus autem publicauit peccatum occultum Ananiæ & Saphiræ,tanquam Dei executor.Paulus autem Petrum reprehendit,tanquam aliquo modo par ad fidei defensionem.
Vel quia erat subditus Petro propter imminens periculum scandali Petrum publice arguit.De Ioseph autem credẽdum est q̃ fratres suos aliquando admonuerit. Vel potest dici q..od peccatum publicum erat inter fratres:vnde & pluraliter accusauit fratres suos.quæstione 24.articulo 4.2.& articulo 6.2.pagina 152.& 155.sec.secun.par.
Xpiani tenentur obedire dominis temporalibus si habent iustũ dominium,& licitè præcipiant.quæstione 104. articulo 6.pag. 340.sec.secun.par.
Xpo soli conuenit quærere gloriam suam inquantum Deus gloriã autem Dei inquantum homo.quæstio.132.articulo 1 ad 1.pag. 505.sec..ecun.par.
Xps ieiunauit non ex necessitate,sed vt doceret quam bonum sit ieiunium.q.147.art.3.ad 1.pag.497.sec.secun p.r.
Xps ieiunauit post baptismum, quia baptizatos oportet intendere ieiunio,& non latciuæ.q.147.art.3.ad 1.p.e.se.sec. par.
Xps habuit donum linguarum quo tamẽ non est vsus,quia tantũ in vna gente prædicauit.q.76.ar.1.ad 3.p.619.sec.secun.par.
Xps non debuit eligere vitam solitariam,vt publicè doceret,libet rarer,& attraheret homines.quæst.15.art.6.ad 3.pag.95.& 96. sec.secun.par.
Xps in sacramento continetur sub aliena specie,triplici ratione. q.75.5.o.pag.356.ter par.
Et totus est sub qualibet parte vtriusque speciei.quæstione 76. 2.3.o.pag.361.ter.par.
Xps totus continetur sub duplici specie sacramenti Eucharistiæ aliter tamen,& aliter.q 76.2.o.pag 360.ter. par.
Xps ad motum sacramenti non mouetur per se,sed solum per accidens.q.76.6.o.pag.368.ter.par.
Xps in Eucharistia non est vt in loco.q.76.6.1.p.363 ter.par.
Xps videt se corporaliter sub sacramento.quæstione 76.7.2.p. 364.ter.par.
Xps in triduo si fuisset in Eucharistia,passus fuisset in eo.passione innata,non passione illata q.81.4.o,pag.396.ter.par.
Xps sumpsit corpus suum & sanguinem in Eucharistia.q.81.1.1.o. pag.175.& q.84.7.4.pag.405.ter.par.
Xps sumpsit Eucharistiam sacramentaliter & spiritualiter,sed aliter quam exteri.q.81.1.3 pag.396 ter.par
Xps dedit in sacramento discipulis corpus suum passibile,sed sub impassibili modo.q.81.3.o.pag 386.ter.par.
Xps dedit Eucharistiam Iudæ in cœna,præter buccellam intinctã q.81.2.o.pag.396.ter.par.
Xps significat naturam diuinam & humanam.q.16.1.c. pag.103. 103 & q.17.1.c.pag.110.ter.par.
Xps noluit nasci de sacerdotibus.q 22.1.2 pag.128.ter.par.
Xps potest dici bis natus.q.35.2.2.p. & parte ead.
Xps tanquam dominus conditor omnium tempotum elegit tempus in quo nasceretur.q.35.8.o.pag.579.ter.par.
Xps voluit nutriri in Nazareth & non nasci,quia voluit florere per virtuosam conuersationem,& non per carnis originem.q. 35 7.2.pag.588.ter.par.
Xps in sua infantia,& pueritia in nullo differebat ab aliis pueris, quo ad exteriorem conuersationem.q.20 1.3.pag.124.ter.par.
Xps secundum aliquid fuit in triplici statu,scilicet innocentiæ,culpæ & gloriæ.q.15.3.2.pag.88.ter. par.
Xps nullum habuit peccatum.q 14.3.o. pag.88.& q.15.1.o.pagi. 110.& q.37.7.o.pag.163.ter.par.
Xps non est filius Dei adoptiuus.q.23.4.o.p.133.ter.par.
Xps fuit filius adoptiuus Ioseph.q.28.1.1.pa.140.ter.par.
Xps fuit maior angelis secundum vtranque naturam. q.2.1.1.p. 127.ter.par.
Xps secundum humanitatem influit in angelos & in eis aliquid causat.q 8.4.c.1.3.pag.65.ter.par.
Xps perfectius videt essentiam Dei quam omnes angeli & homines.q.10.4.o.pag.77 & q.11.4.o.pag.81.ter.par.
Xps secundum diuinitatem fuit causa suæ resurrectionis , non autem secundum humanitatem.q.51.4.o.pag.251.ter.par.
Xps post resurrectionem eius apparuit pluries, sed non est conuersatus cum discipulis suis continuè sicut prius.quæstio.55.3. o.pag.257.ter.par.
Xps vbi corporaliter ante ascensionem manserit, acscitur.qu.55. 3.2.pag.257.ter.par.
Xps per baptismum reparat personam,& per resurrectionem naturam.q.69.3.3.pag.533.ter.par.
Xps in triduo fuit totus vbique sed non totum.quæstione 52.3.o. pag.349.ter.par.
Xps secundum quod homo est persona suppositum hypostasis, & res naturæ omnium istarum propositionum idem est iudicium. q.16.12.3.pag.109.ter.par.
Xps secundum quod homo habet gratiam vnionis,est vera.quæ. 16.11.1.pag.105.ter.par.
Xps secundum quod est ute homo est Deus,est vera.quæst.16.11. 3.3.pag.108.ter.par.
Xps secũdum quod homo est suppositum,vel hypostasis, vel persona,si ly homo stet pro persona,propositio est vera.quæst.16. 12 o.pag.109.ter.par.
Xps secundum quòd homo est Deus,propriè est magis neganda quàm affirmanda.q.18.11.o pag.108.ter. par.
Xps est tantum homo.est falsa,sed hæc est vera,Christus est tantum id quod est homo.q.17.1.3.p. 10.ter.par.
Et Christo demõstrato,hęc est falsa,iste homo incipit esse,nisi ad datur aliquid.secundũ humanitatẽ.q.16.9 o.pag.107.ter.par.
Xps est creatura secundum humanam naturã,& minor patre , est vera,sed hæc est falsa,Christus est creatura,nisi addatur.secundum humanam naturam.q.19 8.o.pag.100.ter.par.
Xps secundum quod homo est creatura , est magis concedenda quàm neganda.sed hæc est neganda , Christus secũdum quod hic homo est creatura.q.16.10. .pag 108.ter.par.
Xps est in quem antiqui patres ferebantur per eandem fidem, & dilectionem qua & nos in ipsum ferimur, ideò pertinebant ad eadem corpus ecclesię ad quod nos pertinens.q 63.3.pagin. 49.& q.8.3.3.pag.64.ter.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Xps secundum quod homo, est caput ecclesiæ.quæstio.8.1.c. p. 62 ter.par.
Xps secundum animam & secundum corpus est caput hominum quo ad vtrumque.q 8.2.c.pag.63.ter.par.
Xps & alij dicuntur capita ecclesiæ,sed differenter.quæstio.8.6. c.pag.67.ter.par.
Xps est caput hominum secundum diuersos gradus.quæstio.8.5. c.pag.64.ter.par.
Xps est caput omnium qui fuerunt à principio mundi vsque ad finem ipsius,& omnium qui ad ecclesiam pertinent secundum omnem locum,& tempus,& statum, & propria virtute.quæst. 8.3.c.p.64.
Xps habuit summum gradum fortitudinis.quæstione 15.2.3.pa. 94.ter.par.
Xps virtute sæ deitatis in se & in suis discipulis siue abstinentia carnem comprimebat.q.40.2.2.pag 197.ter. par.
Xps habuit multò perfectius quicquid est perfectionis & virtutis in fide & spe.q.7.9.1.pag.58.ter.par.
Et eius voluntas informabatur charitate & aliis virtutibus.quę. 49.6.2.pag.237.ter. par.
Xps quo ad intellectum habuit plenam Dei visionem , sed quo ad imaginatiuam habuit quasdam similitudines in quibus potuit speculari diuina.q.7.8.1.pag.57.ter.par.
Xps est vnum & vnum, sed non duo.q.17.c pag 101.ter.par.
Xps quæ ab alijs obseruanda instituit, primò ipse obseruauit.q. 8.1.c.pag.396.ter.par.
Xps est aliquid quod est pater,& est aliquid quod non est pater. q.17.2.4.pag 110.ter.par.
Xps non potest dici filius spiritussancti, nec etiam totius trinitatis q.32.3.c.pag.166.ter.par.
Xpi persona simpliciter constituitur secundum naturam, non autem secundum naturam humanam nisi secundum quid, vt ab ea denominatur homo.q.3.1.3.pag.27.ter.par.
Xpi persona est tota in quolibet loco, sed non totaliter.q.52.3.3. pag.246.ter.par.
Xpi natura humana est in ipso nobilior,quam in alijs. quęstio.2. 2.2.& 5.5.pag.12.ter.par.
Xpi humanitas quid sit.q.7.1.3.p.53.& q.13.2.c.p.87.ter.par
Xpi humanitas quid dicatur.q.2.2.3.p.21.& q.2.2.3.p.84.ter.par.
Xpi virtus quid.q.52.& 8.1.pag.249.ter.par.
Xpo nõ attribuitur natura humana in abstracto,nec partes eius, q.2.8.c.pag.20.& q.17.1.c.p.110.& 5.50.3.5.pag.239.ter.par.
Xps.ver. Anima, Apparitio, Ascẽsio, Corpꝰ, Crux, Dæmõ, Dolor, Iudęi, Gratis, Iudiciaria, Meritum, Miracula. Nasci, Natiuitas, Occisio , Operatio , Oratio , Passio, Persona, Potestas, Prædestinatio, Prædicatio, Resurrectio, Reuerentia, Sacerdos, Sanguis, Sacramenta, Sedere, Sepulchrum, Sepultura, Subiectus, Tentatio, Triduo, Tristitia, Virtus, Vita, Vnio, Voluntas.

Z

Zachæus.ver.Centurio.ter.par.
Zelotipia.vide thus.pri.sec.par.
Zelare pro Deo vel amico est repellere quæ dicuntur vel fiunt contra bonum Dei vel amici.q.28.4.c.p.92.pri.sec.par.
Zelus ex intentione amoris prouenit.q.28.4.c.p,92.pri.sec.par.
Zelus est effectus amoris.q.28.4.c.pag.92.pri.sec.par.
Zelus triplex,scilicet vxoris,inuidiæ , & amicitiæ. quæstione 28. 4.c.pag.92,pri.sec.par.
Zelus.vide Amor.pri.sec.par.

Index textus S.T. finis.

INDEX OMNIVM QVÆ SVNT VISA ANIMADVERSIONE DIGNA IN COMMENTARIIS REVERENDIS. DOM. THOMAE DE VIO CAIETANI IN VNIVERSAM SVMMAM DIVI THOMAE AQVINATIS.

A

ABDICATIONEM bonorum diuitiarum & venereorum diuersimodè fieri & intelligi oportet. q.186.artic.7. 4.pag.662.sec.secun. par.
Absolutionis forma in quibus verbis cõsistat.q.84.artic.3.pag.404.ter.par.
Abstinere ex feruore spiritus , & velle mortificare carnem suam non curando an diminuat vitam,an sit peccatum q.147.artic.1.2.pag.493.sec.secun.par.
Abstinentia & continentia quomodo differant.quæ.88.artic.11. pag.320.sec.secun par.
Abstinentia duo obseruat recta ratione in subtractione alimẽti, scilicet conseruationem naturę & potentiam ad opera debita: & ex his iudicatur quando abstinentia est virtus.q.147.artic. 1.2.pag.493.sec.secun.par.
Abstractio specierum à sensibilibus,an sensibus mediantibus,ab anima separata fiat.pag.407.col.2.lin.34.pri.par.
1 Abstractionis duplicis dilucidatio.q.3.artic.3.pag 5 ter.par.
2 Abstractionis per modum resolutionis nomine quid intelligatur.q.3.art.3.ad 3.pag 30.ter.par.
Abstractionis à sensibus an conuenienter assignentur tres tantum causæ.q.175.artic.1.& 2.pag 615.sec.secun.par.
Abstractionem fieri à viribus sensitiuis , & non à vegetatiuis in vehementi animæ intentione quare oporteat. q.175.artic 5.3. pag.618.sec.secun par.
Abstractionem iuxta totalem,abstractis proprietatibus non personæ,sed sola essentia remanet.pag.191.col.2.lin. 8 pri.par.
Abstractionem iuxta formalem , abstractis proprietatibus non personalibus personæ remanent.pag.ead.c 1 2.lin.87.pri.par.
Abstractionem iuxta formalem abstractis proprietatibus personalibus hypostates non remanent. pagina. eadem.col.2.lin. 93.pri.parte.
Abstractum & concretum secundum intellectum in quo differant,& similiter abstractum secundum rem & compositum secundum rem.pag.21.col.2.lin.50.pri.par.
Abstractum quo pacto significat vt quo & non per modum subsistentis.pag.65.col.2.lin.76.pri.par.
Abstracta spiratione à filio,quomodò formaliter à spiritussancto distinguatur.pag.191.col. 2.lin.92.pri.par.
3 Abstractis per intellectum diuinis personalitatibus an possit intelligi natura diuina assumere. quæstio.3.artic.3.ad 2.pag.& parte eadem.
Accidens in substantijs immaterialibus nullum existit. pag.246. col.2.lin.35.pri.parte.
Accidens secundum sanctum Thom cum in virtute substantię agere dicatur,constructio intransitiua esse dicitur, id est , ipsa virtus substantiæ.pag.340.col.2.lin.9 2.pri.par.
Accidens per accidens.accidens per se naturaliter præsupponit. pag.22.col.1.lin.1.pri.par.
Accidentia determinata quam formam sequantur.pag.34.col.2. lin.81.pri.parte.
Accidia an sit tristitia de bono diuino in ipso Deo vel in me vel in vtroque.q.35.artic.1.pag.136.sec.secun.par.
Actio ipsa immanens an sit productio actiua eius , quod secundum præcedere dicitur.pag.ead lin.8.pri.par.
Actio Dei an sit actio ab æterno formaliter vel materialiter.pag. 219. col.2.lin.21.pri.par.
Actio angeli neque actio alicuius creaturę est eius esse.pag.249. col.2.lin.55.pri par.
Actio omnis humana quantumcũque vitiosa,cõtinetur sub genere actionis humanæ.q.18.art.4.pag.58.pri.sec.par.
Actio transiens(puta mouere) vt distinguitur contra effectum an dicat solum motum ab hoc aut aliquid aliud. pag.137.col. 1.lin.70.pri.parte.
Actiones quæ sunt ad alterum dupliciter egent speciali rectificatione in comparatione ad agentem. quæst.58.artic.2.ad vltimum.pag.196.sec.secun.par.
Actionem secundum immanentem quomodò quædam processio ad intra existat.pag.183.col.2.lin.49.pri.par.
Actiua dupliciter inueniuntur , scilicet in esse naturæ , & in esse apprehenso.q.13.artic.4.pag.90.pri.sec.par.
Per actiuorum differentiam secundum naturam & secundum virtutem,litera vult quod passiones non distinguuntur penes distinctionem naturarum agentium,sed virtutum quæ ad differentias apprehensionis spectant: obiectum namque appetitus non est res,sed res apprehensa.quæstio.25.artic.4.pag.80. pri.secundæ partis.
Commune est omni actiuo si agit, proximum esse passo, qu.30. artic.2.pag.96.pri.secun.par.
Actiuum cum respondeat effectui & per hoc respondeat etiam patienti (quia agit in eo suum effectum) non est intelligibile quod extrema proportionis actiui ad passiuum adæquentur, & actiui & effectus non.q.54.art.4.pag.157.pri.sec.par.
Actus omnis infidelium an simpliciter sit peccatum . ad Gregorium Ariminensem.q.10.art.1.pag.39.sec.secun.par.
1 Actus habetur secundum quandã eminẽtiam, ergo est actiuus aliorum,an valeat consequentia.q.8.artic.5 pag.65.ter.par.
Actus quilibet voluntarius dæmonis an malus existat. pag.297. col.1.lin.93.pri.parte.
Actus nononales personis sunt attribuendi. pagin.194.colum.1. lin.1.pri.parte.
Actus exterior inordinatus , an inueniri possit ex zelo iustitiæ absque peccato.q.34.art.4.pag.132.sec.secun.par.
Actus speculatiuus quomodò cadat sub prudentia. q.47.artic.2. pag.166.sec.secun.par.
Actus bonus infert necessitatem virtutis. quæst.81.artic.2.pag. 284.sec.secun.par.
Actus imperandi contra actum deprecandi vel præmittendi,quo modo distinguatur.q 28.art.1.pag.304.sec.secun.par.
Actus vltimus rationis practicæ est præcipere. quæst.88.artic.1. pag.ead.sec.secun.par.
Actus gratiæ sermonis aliter habetur ab arte humana , aliter à spiritu sancto q 177.art.1.pag.620 sec.secun.par.
Actus deformitas an sit de ratione speciei ipsius actus.quæstio.6. artic.2.2.pag.30.sec.secun.par.
Actus turpitudo & paruitas boni in actu peccati,licet formaliter distinguantur,non sunt tamen obiecta peccatorum quę penes ea distinguantur.scilicet pœnitentiæ & obstinationis .quæ.14

Universidad de Deusto
Biblioteca

art.9.ad 2.pag.55.sec.secun.par.
Diff rentia inter modum intrinsecum & extrinsecum actus virtutis, & quis vadat sub præcepto. quæst.44.artic.4.pag.219. secun.secundæ partis.
Actus proprium principium an sit vis appetitiua. quæst.58.art.4. pag.196.sec.secun.par.
Quomodo modus spectet ad rationem actus virtuosi. quæ.64. artic.4.pag.267.sec.secun.par.
Actum peccati exigere bono sine ab eo qui est paratus ad peccandum an liceat.q.78.art.4.pag.173.sec.secun.par.
Actus morales & materia moralis quomodò distinguantur.qu. 76.artic.3.pag.199.sec.secun.par.
Actus omnis qui actualiter à sola est imaginatione,quàuis possit subesse imperio rationis,non est in genere moris.quæst.18. artic.9.pag.61.pri.sec.par.
Actus absolutè aliter considerantur vt sint in rerum natura:aliter vt obiecta & aliter vt sunt in executione.quæst.20.artic.1. pag.69.pri.secun.par.
Actus simpliciter est nobilior & melior habitus, sicut actus simpliciter actu permixto potentiæ, secundum quid autem habitum actu esse nobiliorem non inconuenit.quæstio.71.artic.3. pag.217.pri.secun.par.
Actus voluntatis sumitur dupliciter,vno modo secundum se:alio modo vt est forma seu conditio actuum exteriorum humanorum.q.20.artic.1.pag.69.pri.sec.par.
Actui interiori voluntatis qui comparatur ad exteriorem sicut formale ad materiale,qui est actus imperans,non accidit ordinari in alium finem.q.18.artic.6.ad 2.pag.55.pri.sec.par.
Actus exterior sumitur tripliciter, primò secundum id præcisè quod habet à potentia executiua, & re,tempore,loco, seclusa obiecta voluntatis: secundò vt est compositum ex supradictis & actu voluntatis: tertiò secundum id quod habet ex ie,& quod participat ex actu voluntatis.59.pri.sec.par.
Actus imperans & imperatus,siue interior & exterior, licet sint vnus numero actus, non vt simplex. sed vt compositus, non frustra nec per accidens quæritur quid ex quo procedat: sicut nec in naturalibus quando vnum numero constituit ex duobus, non per accidens nec frustra quæritur quid ex quo in alterum redundet.q.20.art.4.pag.71.pri sec.par.
Quum actus humani dicuntur ratione diuersitatem motionis specificari:intelligendum est de motiua in genere causæ finalis, & non effectiuè.de his quæ mouent vt fiant(id est,de intentionis finibus)& non de his quæ mouent purè actiuè. quæ.72. artic.3.& 8.pag.222.& 225.pri.sec.par.
Actus omnes morales sunt immanentes, formaliter loquendo cũ enim subiectum moralitatis sit actus voluntatis, oportet actum inquantum voluntarium sumi,quum sumitur inquantum moralis.q.74.artic.1.pag.232.pri.sec.par.
Actus omnis debet habere finem:quia omne agens agit propter finem.q.18.art.9.pag.61.pri.sec.par.
Actus appetitus sensitiui sortiti sunt præ alijs nomen passionis, eo quod passionem corporalem habet annexam:alij verò hoc non exigentes,in communi remouerunt operationis vocabulo.q.60.artic.1.pag.177.pri.sec.par.
Actus non tolum est moraliter bonus ex obiecto, sed etiam bonitatem primam & specificam habet ab eo.qu.17.artic.2.pag. 51.pri.secun.partis.
Actus humani quadrifariam dicuntur quòad bonitatem & maliciam:quidam enim sunt per se malisquidam per se boni, quidam indifferentes, quidam solitariè sumpti bonantes malum, qui tamen possunt ex aduentitijs honestati vt sint boni.qu.39. artic.1.pag.110. Tristitia.pri.sec.par.
Præter.17.actus appetitus in litera tractatos, sex proprios rationalibus(scilicet velle,frui intendere,eligere, consentire,& vti) & vndecim communes qui passiones vocantur: sunt duo alij actus distincti specie in esse naturæ ab istis (nolle & tristari, nec tamen litera est diminuta, quia sub finis oppositis tractati sunt.q.47.pag.157.pri.sec.par.
Actus qui passiones dicitur in voluntate positi,non distinguuntur specificè in esse naturæ: sed omnes præter tristitiam ad 7. actus prænominatos,scilicet velle,nolle,frui,intendere, eligere,consentire, & vti reducuntur ibi.
Idem numero actus potest esse successiuè bonus & malus,sed nõ idem numero actus in genere moris: actus enim voluntatis secundum se est in genere naturæ & secundum suas conditiones in genere moris.q.20.artic.6.pag.74.pri.sec.par.
Prius conuenit bonitas moralis actui exteriori secundum se, ac per hoc in ordine naturæ:secundò ipsimet obiectione,tertiò actui voluntatis cui obijcitur.quæstio ipsimet in executione. qu.20. artic.1.pag.69.pri.secun.par.
Actus exterior voluntatis quia claudit in se dependentiam à voluntate stat quod bonitas prius secundum naturam insit ipsi actui humano exteriori quàm voluntati, & adhuc restet ambi
guum,an etiam illa bonitas quæ prius ei cõuenit, dependeat à voluntate.licet enim prius non dependeat à posteriori. quod tamen prius inest alicui potest dependere ab eo cui posterius inest.q.20.artic.2.pag.70.pri.sec.par.
Actus exterior in executione huc habeat bonitatem ex fine & materiali circunstantijs ex voluntate, & voluntas ab obiectis dissimiliter tamen hoc fit:quia bonitas ex fine,descendit in actum interiorem voluntatis per se & formaliter,in actum verò exteriorem executione denominatiue tantum, bonitas verò ex genere & circunstantijs,ex obiecto denominatur in actum interiorem denominatiue tantum, & per eum in actum exteriorem formaliter.ibid.
Actus exterioris bonitas ex materia & circunstantijs prius conuenit ipsi quàm voluntati: primò quia conuenit ipsi per se & consequenter voluntati per ipsum: secundò quia hæc bonitas pendet à ratione,& non à voluntate.quæstion.20.artic.1.pag. 69.pri.secun partis.
Bonitas ex fine inter actus, primò saluatur in voluntatis actu, cuius finis est proprium obiectum: bonitas autem ex materia & circunstantijs,primò saluatur ipso actu exteriori.quæst.20. artic.2.pag.70.pri.sec.par.
Quia bonitas inuenta in actu exteriori ex fine pender,nõ solùm ex ratione.sed etiam per se ex voluntate interiori, bonitas autem ex genere & circunstantijs ex ratione solum: ideò illam voluntatem vt proximam & per se causam hęc in rationem reducitur q.20.art.2.pag.69.pri.sec.par.
Quum actus exterioris bonitas ex fine comparatur ad bonitatem eiusdem ex genere & circunstantijs, potest esse sermo de actu exteriori simpliciter & vt est in executione.ibi.
Et est dicta comparatio intelligenda de circunstantijs manentibus purè circunstantijs:qualis non est circunstantia finis,quia transit in specificans,& consequenter substantiate.ibi.
Actum interiorem voluntatis finis formaliter qualificat,actus autem exterior dominatiue tantum, formaliter intelligendo,id est inquantum finis,& inquantum actus, cum quo tamen stat quod actus exterior vt finis qualificet voluntatis actum interiorem formaliter, siue actus exterior habeat rationem finis principalis siue secundarij.ibi.
Actus exterioris bonitas,sufficienter comparatur in litera ad bonitatem actus interioris per hæc duo membra.s.vt habens omnino eandem bonitatem, & vt habens omnimo aliam secundum se,ita quod quandocunque actus exterior est secundum se bonus,tub secundo membro comprehenditur.q.20.artic.3. pag.71.pri secun.par.
Actus interiorn & exterioris bonitas vel malitia quandoque est eadem.q.20.artic.3.pag.ead.& par.
Actus interioris bonitas est causa bonitatis actus exterioris, id est proportionis seu attributionis actus exterioris ad bonitatem interiorem & econtrario,& sic de alijs attributionibus secundum quas dicuntur denominatio.ibi.
Derivatio bonitatis & malitiæ & talis bonitatis & talis malitiæ in actu ab actu. vt sic non est formalis. sed denominatiua, seu non per modum vniuocationis sed attributionis:quia quando aliquid dicitur tale ex ordine ad aliud dicitur nominatiue, & non oportet dici formaliter: quod enim habet aliquid in se formaliter dicitur tale secundum seipsum.quæstio.20.artic.3. pag.71.pri secun.par.
Actus humanus ex sua bonitate vel malitia.vt sic habet rationem recti,laudabilis meritorij etiam apud Deum: & similiter peccati culpabilis,demeritorij etiam apud Deum,& hoc intenditur & determinatur in litera per totam.q.20.&c.sed quod in omnibus illius quæstis reduplicationis nota determinat bonitatem vel malitiam propriam seu contractam ad actum humanum.pag.57.pri.secun.par.
Actus exteriores dicuntur boni vel mali moraliter, vt subsunt alicui actui imanenti, & non aliter. quæst.74.artic.1.pag.232. pri.secundæ partis.
Actus voluntatis est primò malus formaliter: actus autem aliarum virtum formaliter,sed non primò sed secundariò. qu.74. artic.2.pag.233.pri.sec.par.
Actus exterior non addit in bonitate & malitia ex fine actui interiori:bene tamen finis consequutus addit in bonitate & malitia voluntati bonæ vel malæ ex fine.quæstio.20.artic.4.pag. 72.Intentio.pri.sec.par.
Actus malus etiam ex circunstantia omnis finis, licet non possit ordinari in bonum finem,actus tamen malus etiam ex circunstantia finis,potest ordinari in bonum finem.q.18.arti.4.ad 3. pag.58.pri.secun.par.
Quum dicitur quod actus bonus ex genere & circunstantijs potest ordinari in malum finem:intelligitur de circunstantijs non transeuntibus respectu eiusdem actus in specificans.Et similiter de malo.ibid.
Actus à deliberata ratione procedens si non sit ordinatus ad debitum
debitum finem ex hoc ipso repugnat rationi, & habet rationem mali.ibidem.
Actus iusti ex quibus fit iustitia:sunt moraliter boni,quamuis nõ sint moraliter perfecti.q.18.art.8.pag.60.pri.sec.par.
Actus neuter.vide Voluntas.pri.sec par.
Actum esse in genere intelligibili aliud est, & aliud esse actum respectu intelligibilium materialium: cùm primum importet esse actum absolutè & simpliciter, secundum autem per compositionem.197.pri.par.
Actum inter purum & potentiam puram mediant entia habentia aliquid actus & potentiæ.pag.340.col.1.lin.1.pri.par.
Actu naturæ bono da mones abutuntur.pagin.297.colum.1.lin. 53.prima parte.
Actuum & potentiarum distinctionis radix diuersitas obiecti existit.pag.341.col.2.lin.8.pri.par.
Actuum quidam est adæquatus potentiæ: vt intelligere respectu intellectus.& videre respectu visus:quidam verò inadæquatus vt tale intelligere:puta intelligere bouem: & tale videre.puta album.pag.251.col.1.lin.79.pri.par.
Actuum quidam est per se primò actus: & secundariò potentia: quidam autem econuerso: & similiter potentiarum quædam est per se primò actus & secundariò potentia. quædam autem econtra.pag.ead.lin.91.pri par.
Accusare alium an quis aliquando teneatur.quæst.68.artic.1.pag. 243.sec.secun.par.
Accusationem an præcedere debeat secreta admonitio.q.33.art. 7.ad 3.pag.129.sec.secun.par.
Accusationem in principes an iudex possit abolere.q.68.art.3.ad vltimum.pag.244.sec.secun.par.
Accusatoris vicem quatuor sunt quæ supplent. q.67.artic.3.pag. 242.sec.secun.partis.
Adam in statu innocentiæ animalibus dominabatur.297.pri.par.
Adam in sua creatione an adeptus fuerit similitudinem diuinam quantum ad scientiam nõdum actu,sed solum potentia.q.173. artic.1.pag.617.sec.secun.par.
Adam an minus peccauerit quàm mulier quantum ad speciem superbiæ.q.177.artic.4.pag.611.sec.secun.par.
Adæ peccatum an fuerit superbia.pag.ead.sec.secun.par.
Addere præsupponit id cui additur,ad augmentum spectat.q.20. art.5.pag.73 pri.secun.par.
Adiectiua de tribus personis in numero plurali prædicantur. pa. 184.col.1.lin.19.pri par.
Admirans in ipso admirationis actu videtur habere tria: scilicet nouæ, rarę vel arduæ rei intuitum desideratum, collationem ipsius cum occulta causa,& naturalem quandam concupiscentiam cognoscendi causam.q.31.artic.8.pag.106.pri.sec par.
Admiratio cur ab Arist.ponatur concupiscentia, à Dama.autem timor.q.41.pag.121.pri.sec.par.
Adoratur eucharistiæ hostia consecrata ab ecclesia sine conditione.q.1.art.1.ad 4.pag.4.sec.secun.par.
Adoratio Mardochæi & Ioannis euangelistæ erga creaturam delatatur.q.84.art.1.ad 1.pag.295.sec.secun.par.
Adulator laudans aliquem de peccato veniali veniaiiter peccat. q.115.art.2.pag.403.sec.secun.par.
Adulterium quomodò committatur inter coniugatum & solutam,vel coniugatam.q.154.artic.8.ad 1.pag.535.sec.sec.par.
Adulterium quomodò potest dici esse in eo qui nimis diligit vxorem.pag.ead.sec.secun.par.
Adulterium viri & mulieris potest dupliciter considerari. q.154. artic.8.ad 2.pag.ead.sec.secun.par.
Aduocatus quomodò teneatur subuenire causis pauperum.q.71. artic.1.pag.251.sec.secun par.
Aduocati,iudicis,& testis in iudicio differentia.quæst.71.artic.1. pag.ead.sec.secun.par.
Aduocatum quomodò excuset ignorantia.quæst.71.artic.3.pag. 253.sec.secun.partis.
Affabilitas in quibus sit,& quòd duo exigat.quæstio.116.artic.1. pag.403.sec.secun.par.
Affectus ad spiritualia an aliud peccatũ quàm superbia esse possit.pag.286.col.2.lin.26.pri.par.
Affectus ad spiritualia an malus sit: quia declinat à regula superioris.pag.ead.lin.87.pri.par.
1 Affirmatio si est causa affirmationis & negatio negationis: ista regula tenet in solis causis propriis.quæsti.64.artic.6.ad 1. pag.274.ter.partc.
Affirmatio sicut est causa affirmationis: ita negatio est causa negationis.pag.6.col.1.lin.60.pri.par.
Agere per necessitatem naturæ dupliciter intelligi potest. pag. 113.col.2.lin.3.pri.par.
Agere.Quomodò intelligatur in solis cognoscitiuis esse principium agendi propter finem.q.6.artic.1.cor.pag.21.pri.sec par.
1 Agens propriè dicitur posse vt propriũ effectum & vt in propriã naturam, quod vnica trãsmutatione potest educere de potentia in actum.q.28.artic.1.ad 3.pag.249.ter.par.
Agens proximum quid sit.& multa de agente proximo & immediato.pag.78.col.2.lin.3.pri.par.
Agens immediatum & patiens:quod simile coniungi: vel oportere esse:quæ ratio sit.pag.39.col.2.lin.48.pri.par.
Agens non intendit primationem boni, nisi quia intendit aliud bonum incompossibile illi priori: ac per hoc habes annexam priuationem alterius.q.18 art.8.pag.60.pri.par.
Agens omne an finitum vel infinitum facere intendat. pag.134. c.1.lin.77.pri.par.
Agens omne an sibi simile agat.pag.178.col.1.lin.52.pri.par.
Agentia imperfecta quæ agunt & patiuntur sunt duplicia.pag. 212.col.1.lin.80.pri.par.
Agentia corruptibilia quomodò comparentur. pag.212.colu.2. lin.52.pri.parte.
Agentium causarum impedimenta quomodò intelligenda sunt. pag.115.col.2.lin.52.pri.par.
In agentibus quia apprehensa distinctio naturarum patet quum eibus talis differens ab illo alio secundum speciem, apprehensus mouet appetitum,distinctio autem secundum virtutem est secundum diuersam rationem apprehensionis: ita quod ex ipsa diuersa ratione quæ apprehenditur eadem res habet diuersam virtutem mouendi appetitum.quæstio.25.artic.1.pag. 81.pri.secun.partis.
In agentibus naturalibus est considerare duo,scilicet inquantum agunt, & inquantum attrahunt: in agentibus verò quatenus apprehensa sunt agere & attrahere simul concurrunt.ibi.
Alchimistarum ars quomodò reprobetur. quæstio.77.articul.2. pag.265.sec.secun.par.
Alimentum dupliciter sumitur: vno modo vt in substantiam nutriti conuersum est:alio modo vt est in potentia proxima,vt in eammet conuertitur.pag.491.col.2.li.29.pri par.
Alimentum superfluum quod dicatur:& quod necessarium.pag. ead.lin.39.pri.par.
Alimentum dupliciter dicitur:vno modo vt est in communi potentia: alio modo vt ad ipsa membra determinatum est. pag. ead.col.1.lin.72.pri.par.
Aliqua quantò sunt perfectiora an alia excedãt magnitudine, vel multitudine.pag.232.col 1.lin.41 pri.par.
Aliquid dici tale ab aliquo dupliciter contingit.pag.32.colum.2. lin.5 .pri.parte.
Aliquid esse vel fieri voluntate contingit dupliciter,scilicet concomitanter vel casualiter, seu principatiuè. pag.194.colum.1. lin.33.pri parte.
Aliquid conuenire alicui per se, id est non per accidens dupliciter contingit.vno modo physicè, alio modo simpliciter.pag. 214.col.1.lin.5.pri.par.
Aliud est à contingenter euenire,& aliud est à necessario euenire & aliud est infallibiliter seu inenitabiliter euenire.pag.127.co. 1.lin.53.pri.parte.
Aliud est dicere Sortes patet est causa per se Platonis filij, & Plato per se causa Ciceronis:& aliud est dicere Sortes & Plato sunt per se causa Ciceronis.pag.221.col.1.lin.7.pri.par.
1 Altaris & aliarum rerum ecclesiasticarum inanimatarum consecratarum virtus.q.83.artic.3.pag.400.ter.par.
Alterans primum vniuersaliter est omninò inalterabile,& primũ mouens localiter immobile: & prima causa omnino incausata.pag.21.col.1.lin.4.pri.par.
Amare propriè est appetitus sensitiui:quum enim amor sit prima passio appetitus sensitiui, si amare non conueniret propriè appetitui sensitiuo,nec delectari nec timere propriè eidem conueniret.q.25.art.2.pag.84.pri.sec.par.
Amare actu virtute vel habitu quid sit. quæstio.24.artic.10.ad 2. pag.92.sec.secun.par.
Amari quæritur aliquid ea ratione qua honorari,& quomodò intelligatur.q.27.art.1.ad 2.pag.107.sec.secun.par.
Amans quomodo sit in amato,& econuerso. quæstio.28.artic.2. pag.150 pri.secun.par.
Amatum in peccato veniali an ametur habitualiter,propter Deũ, quamuis non actus.q.24.art.10.ad 2.pag.92.sec.secun.par.
Amatum quo pacto in amante est. pag.146.col.2.lin.20. pri.par.
Amor non distinguitur in amorem amicitiæ,& concupiscentiæ, tanquam in diuersos amores,sed tanquam in diuersos modos amandi.vous enim & idem amor est amicitiæ respectu amici, & concupiscentiæ respectu boni illi voliti. quæstio.26.artic.4. pag.87.pri.sec.par.
Amor potest esse perfectus cognitione existẽte imperfecta: quia perfectio cognitionis attenditur secundum modum quo pertingitur ratio qui est distinguere.etiam quę sunt simplicia ac per hoc ad perfectam cognitionem boni extur & quod bonum secundum se apprehenditur,& quod distinctè cognoscatur secundũ partes proprietates &c.perfectio autem appetitus motis non exigit tot cognitiones boni,sed prima sufficit ei.q.

Universidad de Deusto
Biblioteca

bonum secundum se apprehendatur.quæstio.27.articu.2.pag.
88.pri.secun.partis.
Amor est fortior odio non lo uendo de quocunque odio relato
ad quemcunque amorem & econuerso : sed de coniugatis.q.
29.artic.3 pag.92.pri.sec.par.
Amor & odium non formaliter sed virtualiter congenerantur,
coalescunt,& condesinunt.q.23.artic 4.pag.81.pri.sec.par
Si considerentur omnes viatores ad amorem concurrentes, sic
amor magis vnit quam intellectio : quoniam causam causatiuus est volonis realis : sed si comparentur amor & intellectio
secundum illam solam unionem quam habent formaliter, sic intellectio magis vnit,quàm amor:quia intellectus in actu est in
tellectum in actu,amans autem non est amatum in actu q. 18.
artic.2.pag.90.pri.sec.par.
Amor est ab amante & amabili vt concepto. pagin.176.colum.
1.lin.83.pri.parte.
Amor essentialiter & personaliter sumi potest. pagi.179.colum.
2.lin.1.pri.parte.
Amor personaliter est nomen proprium spiritussancti. pag.ead.
lin.2.pri.parte.
Amor naturalis dupliciter capitur : vno modo pro inclinatione
naturali alicuius in aliquid.alio modo pro actu elicito potentiæ appetitiuæ.pag.175.col.1.lin.25.pri.par.
Amor naturalis est in angelis pag.ead.lin.35.pri.par.
Amor est in Deo.pag.110.col.1.lin.17.pri.par.
Amor quomodo bonum in communi respiciat. pag.120.colum.
1.lin.51.pri.parte.
Amor cùm primus actus voluntatis sit quomodo non possumus
eligere:nisi præamemus.pag.150.col.2.lin.12.pri.par.
Amor ex propria ratione reflectitur supra se. quæstio.25.artic.2.
pag.94.sec.secun.par.
Amoris veri qui solis bonis conuenit quinque signa.q.25 artic.
7.pag.96.sec.secun.par.
Amoris de ratione an sit procedere à verbo inquantum verbum,
an solum inquantum verbum res intellecta est. pag.147.col.1.
lin.27.pri.parte.
Amoris perfectio ex duplici capite oritur.s.ex parte amantis, &
ex parte amati : cognitio autem est causa amoris tantum ex
parte amati.pag.88.pri.sec.par.
1 Amydum.vide Eucharistia.ter.par.
1 Analogia.Nomen.ter.par.
Analogatum primum an poni debeat in rationibus aliorum ana
logatorum.pag.70.col.2.lin.84 pri.par.
Analogum prius dicitur de eo, quod ponitur in aliorum diffinitione quàm de alijs.pag.ead.lin.71.pri.par.
Analogum quo pacto in vno tantum secundum proptiam rationem saluetur.pag.102.col.1.lin.74.pri.par.
Angelus fuit creatus beatus naturali beatitudine.pag.eadem.lin.
78.pri.parte.
Angelus non fuit creatus beatus beatitudine supernaturali. pag.
281.col.1.lin.1.pri.parte.
Angelus in Deum conuerti non potest,nisi auxilio gratiæ adiutus fuerit.pag.ead.lin.30 pri.par.
Angelus statim post primum charitatis actum quo beatitudinẽ
meruit,beatus fuit.pag.282.col.2.lin.88.pri.par.
Angeli confecti sunt gratiam & gloriam secundum naturalium
quantitatem.pag.283 col.2.lin.48.pri.par.
Angelus beatus peccare non potest.pag.284.col.1.lin.21.pri.pa.
Angelus beatus in beatitudine proficere non potest.pag.eadem
lin.70.pri.parte.
Angelus peccauit appetendo esse vt Deus. pag.288.colum.1.lin.
69.pri.parte.
Angelus an ex parte rei electæ peccauerit & appetierit nõ solum
male, sed malum propria virtute beatitudinem appetendo, &
nunquid in hoc doctor sanctus sibi contrarius videatur.pag.
289.col.1.lin.76.pri.parte.
Angelus non peccauit in primo instanti sui esse.pag.290 colum.
1.lin.67.pri.parte.
Angelus localiter moueri potest:æquinoctè tamen corporis respectu.pag.242.col.1.lin.93.pri.par.
Angelus an & quo pacto possit dici moueri : dum est in termino
à quo vel ad quem.pag.243.col.1.lin 45.pri.par.
Angelus motu continuo necessariò media pertransit. pag.ead.
col.2.lin.74.pri.parte.
Angelus motu non continuo non potest pertransire omnia media.pag.ead.lin.84.pri.par.
Angelus ao possit instantaneo motu acquirere terminum distantem à termino à quo nisi pertransito medio. pag.144.col.
1.lin.89.pri.parte.
Angelus per nullum habitũ intelligit Deum naturaliter,sed propria substantia virtute vt specie intelligibili ad intelligendum
Deum.q.50.artic.6.pag.147.pri.sec.par.
Angelus an in primo instanti mereri potuerit,&ex consequenti
peccasse.pag.290.col.2.lin.59.pri.par.
Angelus est simpliciter magis ad imaginẽ Dei, homo autem est
magis secundum quid.pag.317.col 1.lin.1.pri par.
Angelus vnus alium illuminat.pag.ead.li.32.pri.par.
Angelus vnus alterius voluntatem mouere non potest.pag.150.
col.1.lin.81.pri.parte.
Angelus non est vbique,sed in vno particulari loco.pag.239.col.
2.lin.83.pri.par.
Angelus an possit in loco indiuisibili quàtumcunque paruo: aut
quantumcunque magno esse.pag.241.col.1.lin.70.pri par.
Angelus tam bonus quàm malus naturali sua virtute imaginationem mutare potest.pag.464.col.1.lin.78.pri.par.
Angelus quilibet habet proprium ordinem nobis incognitum.
pag.ead.lin.24.pri.par.
Angelus seipsum diligit dilectione naturali & electiua.pag.277.
col.1.lin.73.pri.parte.
Angelus vnus diligit alium dilectione naturali quò ad aliquid
& quo ad aliquid non.pag.ead.col.2.lin.63.pri.par.
Angelus naturali dilectione diligit plus Deum quàm se.pag.278.
col.2.lin.36.pri.par.
Angelus est creatus à Deo.pag.279.col.1.lin.66.pri.par.
Angelus per suam substantiam seipsum intelligit.pag.258.col.1.
lin.36.pri.parte.
Angelus quilibet alios cognoscit per inditas omnium rerum rationes in eo.pag.259.col.1.lin.87.pri.par.
Angelus in loco est:æquinoctè tamen corporis respectu.pag.237.
col.2.lin.74.pri.par.
Angelus non cognoscit omnia per essentiã suam, sed per similitudines superadditas.pag.254.col.1.li.3.pri.par.
Angelus & anima sunt diuersarum specierum:& naturaliter inæquales.pag.324.col.2.lin.84.pri.par.
Angelus secundum mentem sancti doctoris : an per tres species
simul intelligat, scilicet per essentiam diuinam : per essentiam
propriam:& per aliquam speciem innatã:& an singula ex quo
cognoscit:& ponit differentiã inter cognita,per diuersas species simul cognoscit.pag.267.col.2.lin.14.pri.par.
Angelum voluntarie, cecidisse in primo instanti sui esse an Manichæum sapiat.pag.ead.col.2.li.30.pri.par.
Angeli omnes imo omnes creaturæ rationales sunt vnius hierarchiæ ex parte principis.pag.454.col.1.li.53.pri.par.
Angeli nec cum hominibus nec inter se sunt vnius hierarchiæ:
sed tres inter se hierarchias constituunt ex parte multitudinis
ordinis.pag.ead.li.pe.pri.par.
Angeli multi sunt in vno ordine nobis noto. pagi.456.colum.1.
lin.3.pri.parte.
Angeli virtute propria miracula facere non possunt. pagin.462.
col.1.lin.93.pri.par.
Angeli boni præsunt malis & eos regunt.pagin.460.colum.
2.lin.73.pri.parte.
Angeli non cognoscunt componendo & diuidendo. pagin.269.
col.1.lin.75.pri par.
Angeli appetitus per concupiscibilem & irascibilem non distinguitur.pag.ead.col.2.lin.24.pri par.
Angeli aliqui à Deo in ministerium mittuntur. pag.465.colum.
1.lin.8.pri.parte.
Angeli inferiores tantùm de lege communi mittuntur: superiores autem ex diuina dispensatione. pagina.466.colum.1.lin.
44.prima parte.
Angeli omnes secundæ hierarchiæ non mittuntur. pag.467.col.
2.lin.26.pri.parte.
Angeli de custoditorum malis non dolent. pagin.470.colum.1.
lin.55.pri.parte.
Angeli in cœlo empyreo seu supremo creati sunt. pag.280.col.
1.lin.38.pri.parte.
Angeli secundum naturam suam incorruptibiles non existunt.
pag.259.col.2.lin.40.pri.par.
Angeli non habent corpora sibi naturaliter vnita. pag.234.col.
2.lin.62.pri.parte.
Angeli nunquid in genere esse dicãtur.pag.235.col.1.li.1.pri.par.
Angeli interdum corpora assumunt. pa.236.col.1.lin.53.pri.par.
Angeli per corpora assumpta quædam vitæ opera operari possunt:quantum ad id,in quo cum corporibus vitalibus communicant, non autem quantum ad id, quod viuentium proprium existit.pag.ead.lin.66.pri.par.
Angeli nullum vitæ opus absolute loquendo in corporibus assumptis exercent.pag.ead.col.2 lin.79.pri.par.
Angeli cognitione naturali gratiæ mysteria non cognoscunt.pa.
ead.lin.88.pri.par.
ngeli intellectus secundum Scotum vt obiecto mouetur: ita à
gratiæ mysterijs in actu positis.pag.ead.li.vlt.pri.par.
Angeli in verbo mysteria cognoscunt: non omnia:neque æqualiter,neque simul.pag.ead.col.2.lin.5.pri.par.
Angeli cognitione beatifica an gratiæ mysteria cognoscere possint.

sint.pag.266.col.2.lin.31.pri.par.
Angeli non sunt in potentia essentiali secundum naturalem cognitionem.pag.267.col.1.li.1.pri.par.
Angeli sunt in tali potentia secundum cognitionem per reuelationem.pag.ead.li.28.pri par.
Angeli eorum quæ naturaliter cognoscunt.non omnia actu considerant, sed secundum cognitionem in verbo semper actu
considerant.pag.267.col.2.li.42.pri par.
Angeli in verbo omnia simul cognoscunt.pag.ead.li.60.pri.par.
Angeli possunt naturali cognitione omnia simul cognoscere quæ
per vnam speciem representantur.pag.ead.li.53.pri.par.
Angeli secundum instans cum fuerint beati:ita & meritati:quod
beatum omnibus fuit immediatè post creationis instans mereri & demereri:an omnes angeli erant viatores.pag.291.col.
2.lin.58.pri parte.
Angeli vnus actus an sit primus naturalis & meritorius. pagin.
292.col.1.lin.50.pri.par.
Angeli in primo instanti an verè & propriè vitam æternam meruerint pag.292.col.2.lin.19.pri.par.
Angeli omnes si in primo instanti verè meruerint per actum dilectionis Dei vi supernaturali beatitudinis obiectum est : ergo in secundo instanti non remanentur ad actualiter dirigendum actum suum in charitatis obiectum.pa.ead.li.93.pri.par.
Angeli plures remanserunt quam ceciderunt. pag.294.colum.1.
lin.7.pri.parte.
Angeli apprehensio,qua peccauit an sit immobilis. pagin.297.
col.1.lin.73.pri.par.
Angeli inferiores nunquàm superiores illuminant. sed econtrà.
pag.411.col.1.li.7.pri.par.
Angeli superiores inferiores illuminant de omnibus quæ nouerunt.pag.ead.lin.82.pri.par.
Angeli per sua naturalia aliquam cognitionem de Deo habere
possunt.pag.260.col.2.lin.1.pri.par.
Angeli res naturales cognoscunt per species intelligibiles in eis
existentes.pag.261.col.2.lin.84.pri.par.
Angelorum esse intelligibile an sit esse substantiale,vel intentionale.pag.262.col.1.li.1.pri.par.
Angeli singularia cognoscunt.pag.262.col.1.lin.84.pri.par.
Angeli per species à Deo influxas singularia cognoscunt. pagin.
262.col.2.li.74.pri.par.
Angelus an singularia cognoscat per species à rebus acceptas,
aut per influxas.pag.263.col.1.li.12.pri.par.
Angeli plures simul in vno loco esse non possunt.pa.ead.colu.2.
linea.36.prima parte.
Angeli plures an simul in vno loco potentia naturali vel logica
esse possint.pag.ead.lin.52.prima pate.
Angeli an secundum proprias rationes omnia cognoscant.pag.
ead.linea.54.prima parte.
Angeli quanto sunt superiores tanto per species vniuersaliores
intelligunt.pag.258.col.2.li.87.prima parte.
Angeli operationes an ab eo mẽsurentur.pa.247.col.1 li.11. pri.d
Angeli operationes an tempore mensurentur. pagin.eadem.lin.
71.pri.parte.
Angeli esse dupliciter distinguitur absolutè.s.& vt coexistens differentijs tẽporis realis.vel imaginarij.pa.48.col.2.li.50.pri.pa.
Angeli sunt in maxima multitudine omnem materialem numerum excedentes.pag.231.col.2.li.vlt.pri.par.
Angeli non possunt simul cognoscere naturaliter ea, quæ per diuersas species innatas eis repræsentantur. pagin eadem colu.
1.lin.64.pri.par.
Angeli inter substantias spirituales eum locum tenent, quem corpora cælestia inter substantias corporeas &c. pag.260.col.1.
lin.15.pri.parte.
Angeli essentiam per seipsam esse similitudinem omnium,& per
adunctas species, tantùm distat vt primum ponat perfectionem altissimam secundum diminutam:quia primum ponit essentiam illam vnitè habere species rerum, secundum verò diuisim.q.51.artic.1.pag.148.pri.sec.par.
Sicut essentiæ & potentiæ angelicæ sunt alterius rationis à nostris
ita & habitus.q.50.artic.6.pag.147.pri.sec.par.
1 Angeli defecere necessitatem reparationis,quomodò intelligatur.q.4.art.2.pag.37.ter.par.
2 Angeli. Ministrare.ter.par.
Angeli quomodo per contractum virtualem in loco esse dicantur.pag.ead.li.86.pri.par.
Angeli secundum Scot.& sanct.doct.quo pacto in loco esse dicantur.pag.238.col.2.lin.50.pri.par.
Angeli ratio essendi in loco secundum doctorem quænam sit.
pa.ead.li.60.pri.par.
Angelorum ministeria & orationes sanctorum quomodo non
in verbo,sed in dono consilij sint.quæstio.52.artic.3.pag.183.
secun.secundæ partis.
Angelorum locutio an prior illuminatione sit, vel econtra. pag.
443.col.1.lin.2.pri.par.
Angelorum multitudo an intelligatur materialis.f.secundũ speciem,& secundum numerum:an multitudo specifica materialis tantùm,an multitudo primarum partium materialium vniuersi pag.232.col.1.li.88.pri.par.
Angelis est dilectio duplex,naturalis,scilicet & electiua. pa.276.
col.1.li.vlt.pri.par.
Angelis negare omnem discursum,an de mente Scoti probabile
sit.pag.ead.col.2.li.85.pri.par.
Angelis est aliqua locutio.pag.ead.col.2.li.39.pri par.
Angelis non est intellectus agens : neque possibilis nisi æquiuocè.pag.232.col.1.li.71.pri.par.
Angelis est sola intellectiua cognitio.pag.253.col.2.li.3.pri par.
Angelis an sit potentia motiua.pa.ead.li.50.pri.par.
Angelis malis duplex locus pœnalis conuenit: infernus, scilicet
simpliciter:& aër caliginosus vsque ad diem iudicij. pag.298.
col.2.li.14.pri.par.
Angelis duplex est cognitio:vna scilicet naturalis, & hæc est per
ipsorum essentias,& per species innatas:alia supernaturalis &
beatifica:& hæc dicitur cognitio, quam in verbo Dei habent.
pag.266.col.1.li.78.pri.par.
Angelis est liberum arbitrium.pa.274.col.1.li.1.pri par.
Angelos inter potest esse pugna non discordia voluntatum, sed
contrarietate meritorum eorum pro quibus pugnare dicũtur.
pa.ead.col.2.lin.10.pri par.
Angelos indefinenter absque principio & fine Deum intueri,
quomodo sit verum. q.180.art.6.ad 1.pag.927 se.sec.par.
Anima Christi an omnia simul in verbo, vel successiuè ad quodcunque se voluerit conuerti videat. pagin.62.colum.1.lin.82.
prima parte.
Anima nostra duas virtutes ad intelligendum concurrentes habet vnam actiuam vocatam intellectus agens, & aliam passiuam vocatam intellectus passibilis. pagin.252.columna vltinea
83.pri.parte.
Anima non est corpus,sed corporis actus.pagin.318.colum.1.lin.
84.pri.parte.
Anima humana est principium incorporeum & subsistens. pag.
319.col.1.li.93.pri.par.
Anima nostra quomodò in potẽtia essentiali seipsam cognoscat,
& tamen ipsa sit in seipsa intrinsecè secundum esse naturale.
pa.ead.col.9.li.58.pri.par.
Anima nostra quomodò intrinsecè naturam entis habeat sed
subsistantiæ secundum esse naturale. & tamen sit in potentia essentiali ad cognitionem entis subsistantiæ.pa.ead.li.60.pri.par.
Anima quomodò sit perfectio corporis, & tamen nullam in se
naturam corporis claudit.pa.320.col.2.li.92.pri.par.
Anima intellectiua non est composita ex materia & forma.pag.
322.col.1.li.95.& vlt.prim.par.
Anima humana est incorruptibilis.pa.321.col.1.li.7.pri.par.
Anima humana an esse per se habeat.pa.ead.li.52.pri.par.
Anima intellectiua quamuis in homine pro vegetatiua & sensitiua sufficiat an etiam sufficiat pro forma mixtionis & corporeitatis pa.ead.col.2.li.vlt.pri.par.
Anima & virtualiter omnis forma substantialis in materia recipitur nullo modo accidente mediante. pagin.336.colum.1.
lin.47.pri.parte.
Anima aliquo corpore mediante vniri non potest. pag.337.col.
1.li.2.pri.parte.
Anima est tota in toto & tota in qualibet parte. pag.337.colum.
1.li.70.pri.parte.
Anima intellectiua secundum essentiam est corporis actus:sed secundum potentiam non : quia inquantum potest intelligere
corpus non perficit.pa.329.col.1.li.84.pri.par.
Anima sola potens intelligere quomodò dicatur.pa.ead.colu.2.
lin.34.pri.parte.
1 Anima separata an in communi resurrectione huius vel illius
reuertatur ad corpus retineat suam propriam terminationem, an
perdat illam & terminetur personalitate totius.quæstio.6.artic.
3.pag.49.ter.par.
Anima. Quomodò stent hæc simul anima inficitur ex carne quæ
est principium generis & caro non inficit animam nisi inquantum est principium actuum in generatione.quæst.91.artic.4.
pag.259.pri.secun.par.
Anima intellectiua quare non corrumpatur. pag.328.colum.1.
lin.1.pri.parte.
Anima eadem in homine est nutritiua,sensitiua, & intellectiua.
pa.ead.li.79.pri.par.
Anima si esset immediatum principium suæ operationis,an semper habens animam actu opera vitæ haberet,cum anima secundum essentiam sit actus sicut semper est viuum, & an tationes Scoti contra ipsum procedant. pagina eadem.columna 2.lin.
25.pri.parte.
Anima iseparata cùm sit memoria quo ad vtranque conditio-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nem, & obseruationem obiecti & præteritionē tam actus quam obiecti sensibilis, an in parte intellectiua sit memoria cumpleta.pag.356.col.2.li.14.pri.par.
Anima per intellectum cognoscit corpora cognitione immateriali, vniuersali & necessaria pag.378.col.1.li.33.pri.par.
Anima per species indistas non intelligit pa.378.co.1.li.1.pri.par.
Anima nostra non per essentiam suam, sed per actum suum se cognoscit.pag.392.col.1.li.56.pri par.
Anima quod secundum substantiam sit pura potentia & quod secundum vnam eius & ab ea virtutem intellectum agentem fit actus in eodem genere quomodò simul se compatiuntur, pag.397.col.1.li.92.pri.par.
Anima an propter melius corpori vniatur. pagin.402.colum.1. in.85.pri.parte.
Anima separata habet de aliis animabus perfectam cognitionem naturalem.de angelis autem imperfectam & deficientem.pag.404.col.1.li.41.pri.par.
Anima nostra cum sit pura potentia in genere intellectionis quo modo per seipsam intelligi possit.pa.ead.li.68.pri par.
Anima an tam inferiora quam superiora per propria essentiam cognoscat.pa.ead.col.1.li.86.pri par.
Anima vna aliam per speciem intelligit & ideò anima Lazari nosse potuit animam Abrahæ sicut alias substantias separatas.pa.405.col.2.li.9.pri.par.
Anima separata cognoscit omnia naturalia, in communi tamen & confuse.pag.ead.li.21.pri.par.
Anima separata cognoscit quædam singularia, sed non omnia etiam potentia.pa.ead.li.83 pri.par.
Anima humana vniuersaliter sumpta in communi an vnam numero materiam habeat.pag.409.col.1.li.37.pri.par.
Anima an & quomodò per species abstractas singularia cognoscat.pag.406.col.1.li.85.pri.par.
Anima in separata manet actus scientiæ acquisitæ: sed non eodem modo.pag.407.col.1.li.40.pri.par.
Anima separata cum incorporea sit,& à nullo corpore localiter distet quomodò quæritur. artic.7.quæst.89.vtrum distantia localis,&c.pa.ead.li.73.pri.par.
Anima separata æquè propinquum & distans intelligit.pagi.ead.col.2.lin.94.pri.par.
Animæ separatæ quæ hic agantur naturaliter nesciunt.pag.405.col.1.li.45.pri par.
Anima non est substantia Dei.pa.409.col.1.li.21.pri.par.
Anima rationalis sola inter sensibilium formas per creationem fit pa.ead.li.68.pri.par.
Anima immediatè à Deo fit pa.410 col.2.li.4.pri.par.
Anima simul cum corpore producta est pa.ead li.25.pri.par.
Anima sua virtute materiam corporalem immutare non potest nisi aliquo corpore mediante.pag.484.col.1.li.8.pri.par.
Anima separata sua naturali virtute aliquod corpus mouere non potest.pag.ead li.70.pri.par.
Anima sensitiua ab anima generante vtriusque aliter causatur, & à semine instrumentaliter.pag.485.col.1.li.88.pri.par.
Animæ omnes secundum sanctum doctorem quo pacto vna sint in homine,& an ratio Scoti contra ipsum valeat.pag.333.col.1.lin.44.pri.parte.
Animæ an nulla contrarietas insit.pag.ead.col.1.li.87.pri.par.
Animæ immortalitas an ex naturali desiderio certificari possit.pag.ead.col.2.li.58.pri.parte.
Animæ substantiam impossibile est suam potentiam esse.pa.339.col.1.lin.50 pri.parte.
Animæ non sunt creatę ante corpora:sed simul creantur cum corporibus infunduntur.pag.488.col.2.li.vlt.pri.par.
Animæ brutorum non sunt subsistentes. pagin.321.colum.2.lin.12.prima parte.
Animæ sunt tres.pag.346.col.1.lin.5.pri.par.
Animæ in potentijs sit ordo.pag.359.col.1.li.76.pri.par.
Animæ aliæ ab intellectiua quare corrumpantur. pag.eadem.li.4.pri.parte.
Animæ tres secundum Plato. quo pacto essentia & loco distinguantur.pag.331.col.2.li.61.pri.par.
Animæ intellectiuę esse an sit ipsum esse compositi.pag.ead.col.2.lin.73.pri.parte.
Animæ intellectiuæ esse an alijs formis conueniat. pagin.ead.lin.20.pri.parte.
Animam habere operationes per se dupliciter intelligitur: vno modo scilicet absque corporeo organo,alio modo per se omnò,id est,quod non communicet corpori vt organo,& hinc tota quæstio de animæ immortalitate pendet.pag.eadem.co.4.lin.34.pri.parte.
Animam operari per se quatuor modis dici potest. pag.eadem.lin.85.pri.parte.
Animam intellectiuum cum semine traduci hæreticum est.pag.486.col.2.lin.73.pri.par.
Animam præter intellectiuam an ponatur aliquā alia forma in materia inextensa.f.anima sensitiua animalium perfectorum.pag.338.col.1.li.65.pri.par.
Animarum humanarum substantiæ an inæquales sint. pag.390.col.1.lin.89.pri.parte.
Animalia per seipsa quomodo verum quod formam acquirant: qua se moueant.pag.488.col.2.pri.par.
1 Antichristus an dicatur caput omnium malorum tàm dæmonum quàm hominum.q.8.art.8.pag.67.ter par.
Anxietas.Quum effectus tristitiæ consistat in appetitu fugitiuo, quando contingit deesse refugium aliquod,cōstituitur anxietas & angustia, quando verò tantum tristitia est quod nec appetibile aliquod ex illa relinquitur sed totum contrarium contristans,constituitur accidia. quæstio.35.articu.8.pag.114.pri.secun.partis.
Apparitio imaginaria ex tribus causis prouenire potest, scilicet ex voluntate imaginantis: & ex commotione naturæ sanæ vel egræ.& ex commotione ab extrinseca causa.f.angelis.pa.464.col.2.lin. 0.pri.par.
Appetere nihil aliud est quam in aliquid inclinari. pag.251.colu.1.li.50.pri.parte.
Appetere naturaliter contingit dupliciter: vno modo quò ad actus specificationem:alio modo quò ad illius exercitium.pag.366.col.1.lin.54.pri.par.
Appetibilis seu finis ratio vt tendatur in ipsum & quiescatur in eo est eadem secundum naturam & diuersa secundum virtutem: quod est esse eandem materialiter & diuersam formaliter respectu passionum.q.23.art.4.pag.80.pri.sec.par.
Appetitiua nō conceditur in litera simpliciter magis actiua, quā apprehensiua,sed quò ad principiandū actum exteriorem:apprehensiua enim cum moueat appetitiuam: est magis in actu simpliciter & magis actiua quodammodò, appetitiua autem efficacior est ad actum exteriorem,quia ei obediunt vires exequutiuæ, & quia primum mouens est ad exercitium actus.q.21.artic.1.ad 1.pag.77.pri.sec.par.
In his quæ ad appetitum spectant, nihil differt esse aut apparere. q.32.art.1.pag.102.pri sec.par.
Appetitus superior qui est voluntas an sit subiectum studiositatis, curiositatis.vel inferior qui est concupiscibilis & irascibilis.q.166.& 167.pag.586.& 587.sec.secun.par
Motus appetitus sensitiui prosequentis bonum,& fugientis malum differentia q.141.art 3.pag.479.sec.secun.par.
Appetitus à quo moueatur, cum in istas res singulares sensibiles feratur.pag.303.col 1.li.52 pri.par.
Appetitus superior an quandoque vel semper mediante inferiori appetitu moueat.pag.ead.col.2.li.17.pri.par.
Appetitus sensitiui ad voluntatem an tam arcta obedientia videatur,vt nisi in virtute eius mouere non possit.pag.365.col.1.li.16.pri.parte.
Appetitus an sit actus elicitus naturæ intellectualis. pag.110.col.1.lin.90.pri.par.
Appetitus sensitiuus quomodò per irascibilem & concupiscibilem distinguatur.pag.274.col 2.li.93.pri.par.
Appetitus naturalis dupliciter sumitur: vno modo pro inclinatione a natura indita:& sic non est actus aliquis elicitus, alio modo pro actu secundo, quo in præcognitum tenditur.pagi.346.col.1.li.83.pri.par.
Appetitus intellectiuus & sensitiuus diuersæ potentiæ sunt. pag.361.col.1.li.50.pri.par.
Apperitus intellectiuus an feratur in res singulares secūdum aliquam rationem vniuersalem: sicut cum appetit aliquid, quia est bonum.pag.ead.col.1.lin vlt.pri.par.
Appetitus sensitiuus distinctus per irascibilem & concupiscibilem est subiectum virtutis moralis propriè, temperantiæ scilicet & fortitudinis: non inquantum communis est nobis & brutis, sed vt obedibilis rationi. quæstio.58.articu.4.pag.164.pri.secundæ partis.
An omnia quæ homo appetit,appetat propter beatitudinem. q.1.art 6.pag.5 Vide Beatitudo.pri sec.par.
Appetitus intellectiui & sensitiui differentia in hoc quod appetitus sensitiuus tendit in operationes propter delectationes, intellectiuus autem econuerso appetit delectationes propter operationes.q.4.artic.2.pag.17.vide Delectatio pri.sec.par.
Quomodo conuenit quod naturalis ordo appetibilium ab appetitu sensitiuo, sit contrarius ordini statuto ab institutore naturæ in hoc quod naturæ instituit delectationes sensibiles instituit propter operationes vt finem, & appetitus sensitiuus appetit operationes propter delectationes.ibi.
Quomodò ex hoc quod apprehensio sensitiua non attingit ad communem rationem boni, sed particularis boni quod est delectabile: sequatur & sicut effectus ex causa quod appetitus sensitiuus feratur in operationem propter delectationem.ibidem.

Appeti-

Appetitum an appetibile moueat in genere causæ efficientis.pa.364.col.1.lin.15.pri.par.
Apostoli quidam à Christo sunt electi;qui erant in matrimonio ad statum religionis & episcopatus .quæstione 186.articulo 4. Episcopus.7.pag.658.sec secun.par.
Appoptiari quid significet.pag.187,col.2.lin.39.pri.par.
Aqua quare colorem non retinet,& aër lumen non conseruat.p.443.col.2.lin.2.pri.par.
Aquę supra firmamentum quales sint.pagina.308.columna 1.lin.50.pri.par.
Arbitrij liberi bonus vsus an causa prædestinationis existat.pag.131.col.1.li.36.pri.par.
Arduum comparatum ad bonum est ratio recessus, comparatum verò ad malum ratio accessus,& quia obiectum irascibilis est totum contractum,scilicet bonum arduum & malum arduum, ideò in litera non simpliciter, sed comparatiuè interpretandū est quod arduum non est ratio accessus .quæstione 25.articu.3.pag.85.pri.sec.par.
1 Arguere an liceat à destructione antecedentis.quæstio.17.art.1.pag.109.ter.par.
Armen..Eucharistia.ter.par.
Ars & prudentia quomodo differant respectu applicationis ad opus.quæstio.47.art.1.pag.166.sec.secun.par.
Ars.An applicatio omnis rationis recte ad factibile spectet ad artem.q.47.art.2.ad 3.p.177.sec.secun.par.
Artes speculatiuæ quomodo dicantur.quæstione 47.articulo 2.ad 3.pag.177.sec.secun.par.
Artis propria veritas consistit in conformitate ad appetitum rectum.non in moralibus,sed in artificialibus,qui tunc est quum finem habet à quo aliquando artificiale malum est, quia veritas intellectus practici consistit in adæquato dirigere. quæsti. 57.artic.3.pag.169.pri.sec.par.
Quamuis vius & directio in arte coincidant, distinguuntur; tamē saltem ratione, & arti conuenit directionis veritas, non ratione vius.sed ratione propriæ naturæ, quæ nata est dirigere non nisi determinata ad directionem ab appetitu recto.In virtutibus autem speculatiuis solus vius inuenitur pendens ab appetitu.Ibidem.
Artifices an peccent admiscendo vana & curiosa. quæstione 169. artic.2.ad 4.p.595.sec.secun.par.
Articulus primus.85.q.an superfluus vel impertinens existat.pa.383.col.2.lin.53.pri.par.
Articulus.8.103.q.an superfluus videatur aut cum præcedenti coincidere.pag.490.col.1.lin.15.pri.par.
1 Ascendisse Christum in cœlum virtute animæ glorificatæ: cum dicitur an intelligatur tantum de motu locali ascensionis.quę. 57.art.3.p.265.ter. par.
Assistentia.id est,immediata visio dupliciter dicitur,scilicet aut re ipsa Dei,aut respectu diuinorum mysteriorum in Deo.pag. 466.col.2.lin.50.pri.par.
Assistunt omnes ministrantes,quo ad visionem Dei. pagin.467. col.2.lin.5.pri.par.
1 Assumi significat ad se sumere,id est ad suipsius manifestationem & non ad sua opera peragenda. pagina 235.columna.2.li. penult.pri.par.
1 Assumere naturam per se separatam non fuisse conueniens, quomodò intelligatur.q.4.art.4.p.41.ter.par.
2 Assumptibile non attenditur secundum potentiam passiuam naturalem,ergo secundum congruentiam: an valeat consequentia.q.4.art.2.p.37.ter. par.
3 Assumptionis terminus proprius,quid sit, absolutumne aliquid vel relatiuum.q.4.art.8.pag.20.ter. par.
4 Assumptionis in mysterio an sit ordo naturæ partium humanæ naturæ adinuicem & partium ad totum.quæstione 6.artic. 1.ad Duran.pag.47.
5 In assumptione carnis quomodo dicitur animam mediatè secundum S.Tho q.7.art.1.ad 3.p.47. ter.par.
6 Dupliciter potest intelligi subsistentiam animæ præexistentem in assumptione corrumpi.q.3.art.3.pag.27.ter.par.
8 An verbum assumpserit humanam naturam mediantibus eius partibus.q.6.art.5.ad 1.p.51.ter.par.
8 An personæ diuinæ conueniat primo ratione essentiæ diuinæ assumere terminatiue.q.3.art.2.p.27.ter.par.
9 An sit possibile diuinis personis vt duæ vel tres assumant vnā naturam humanam.q.3.art.6.ad 2o.p.31.ter.par.
10 Plures personæ non possunt assumere vnam personam.Ibidē. ad Dur.ibi.
1 Athanasij similitudo de anima rationali,intelligitur quantum ad veritatem suppositi.q.2.art.1.p.10.ter.par.
Auaritię filiæ in litera enumeratæ an sint diuersarum specierum. q.118.artic.vlt.ad 4.p.411.sec.secun.par.
Audacię obiectum quomodo sit malum,per se an per accidens.q. 45.p.232.pri.sec.par.
1 Augmentum non esse sine motu locali intelligitur de motu locali formaliter vel æquiualenter.quæstione 33. articulo 1.pagi. 168.ter.par.

B

1 Baptizare aliquem extra necessitatis casum eo modo, quo in necessitatis casu licet,an sit peccatum mortale.q.67.artic. 4.&5.pag.311.ter.par.
2 Baptizare vnum quomodò duo possint vel non possint:& qua forma vti debeant.quæstione 67.art.6.pag.311.& 314.ter.par.
3 Baptizari quomodo debeant filij Iudæorum.quæstione 68.ar. 10.pag.322.ter.par.
4 Baptizato ficte an recedente fictione incipiat baptismus valere ad salutem.q.69.art.9.& 10.pag.317.ter.par.
6 Baptizatos fuisse Ioannem & apostolos à Christo rationabile est.q.38.art.6.pag.8.ter.par.
7 Baptizandus an de necessitate debeat habere intentionem suscipiendi baptismum.quæstione 68.arti.7.p.319.ter.par.
9 Baptizandi & prædicandi officium non conuenire diaconis quomodò verum sit.q.67.art.2.pag.310.ter.par.
8 Baptizando plures si non intercederet alia mutatio quàm dicere,baptizo vos,non videretur ad hoc magna necessitas exigi.q.67.art.6.ad 2.p.311.ter.par.
5 Baptismus quomodo recedente fictione valeat.ad salutem.qu. 69.art.9.& 10.pag.317.ter.par.
Baptismus.An adultus possit redimendo vexationem suam soluere,nolenti eum aliter baptizare.quæstione 100.articulo 2.p. 363 sec secun. par.
10 Baptismus celebratus in nomine Christi vel trinitatis an valeat.q.66.art.6.p.305.ter.par.
1 Baptismus verus an sit si aliqua ex tribus immersionibus omittatur.q.66.art.8.p.306.ter.par.
12 Baptismus quare sit iteiterabilis. quæstione 66.articulo 9.p. 397.ter.par.
13 Baptismus in voto parentum an sufficiat in necessitatis casu ad salutem paruulorum.q.68.artic.1.& 2.p.316.ter.par.
14 Baptismi proprius effectus quid sit.quæstione 62.articulo 2.p. 280.ter.par.
15 Baptismi differendi tempus quomodò debeat determinari.q. 68.art.3.p.317.ter.par.
16 Baptismo quare attribuatur aperire ianuam paradisi, cum sit per se primo effectus mortis Christi.quæstione 69.articulo 7. p.326.ter.par.
17 Baptismalem exorcismum aperire sensus, & vnctionem in vertice baptizati operari confirmationem gratiæ baptismalis,quo modo intelligatur.q.70.& 71.artic.3.p.332.ter.par.
Beatitudo.seu vltimus finis dupliciter considerari potest in communi scilicet & in speciali.p.366.col.2.lin.28.pri.par.
Beatitudo maximè Deo conuenit.p.141.col.2.li.87.pri.par.
Beatitudo attribuenda est Deo & alijs beatis secundum intellectum.p.132.col.1.lin.14.pri.par.
Beatitudo vltimum naturaliter appetatur.p.e.lin.57.pri.par.
Beatitudo est duplex, scilicet obiectiua & formalis, quę est ipse actus alia est beatorum.p.e.col.2.lin.77.pri.par.
Beatitudo obiectiua omnium beatorum Deus est.pagina eadem. lin.70.pri.par.
Beatitudo formalis creaturarum beatarum Deus non est.p.ead. lin.80.pri.par.
Beatitudo formalis suipsius Deus est.p.e.lin.81.pri.par.
Beatitudo quomodò distribuat.p.143.col.1.lin.1.pri.par.
Beatitudo an essentialiter sit actus intellectus, an voluntatis.q.3. art.4.p.11.pri.sec.par.
Licet simpliciter beatius sit dare quàm accipere, in hominis tamen beatitudine quia beatitudine indiget.,subsistentia beatitudinis consistit in accipiendo seu retinendo, & ex ipsa emanat erogatio vt consequens.q.2.art.1.p.6.pri.sec.par
Beatitudo constituit excellentiam: ac per hoc angeli appetendo beatitudinem,appetierunt excellentiam,quæ est superbiæ obiectum.q.2.art.2.p.7.pri.sec.par.
Beatitudo nostra dependet à cognitione Dei, quia scientia Dei est causa rerum.quæstio.2.art.3.p.6.pri.sec.par.
Quum dicitur quod beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus:non est prædicatio essentialis, sed causalis.q.3.artic.4.p.11.pri.sec.par.
An beatitudo animæ reiumpto corpore augeatur intensiuè.quæ. 4.art 5.ad 5.p.17.pri.sec.par.
Quomodo intelligatur beatitudo esse quietatiua omnis desiderij. q.1.arti.4.p.10.11.sec.par.
Quomodo literæ processus,qui degredi videtur à perfecta beatitudine simpliciter ad perfectam secundum hominem teneat. q.3.art.6.p.13.pri.sec par.
Beatitudinis appetitus quemadmodum est naturalis obiectiuè, ita non est in potestate nostra obiectiuè; & quemadmodum est liber elicitiuè:ita est in potestate nostra elicitiuè.p.367.col.

Universidad de Deusto
Biblioteca

1.lin.59.pri.par.
Beatitudinem an quilibet secundum sanct.docto.vnico actu mereatur.p.282.col.2.lin.94.pri.par.
1 Beatitudinem esse qua Deus est diues, quomodo intelligatur. q.23.art.3.p.169.ter.par.
Beatitudinem in communi an naturaliter appetamus.pagin.166. lin.78.pri.par.
Beatitudine in diuina eminentius præxistit quicquid est desiderabile in quacunque beatitudine tam vera quàm falsa.p.eadem. lin.16.pri.par.
Beatus. An ab extrinseco tantum beatus sit impeccabilis.quæsti. 4.artic.4.pag.16.pri.secun.par.
Beatus non potest peccare,non solùm in sensu compolito, & propter caulam extrinsecam,(id est,Deum perpetuò rectificaturũ voluntatem beati)sed propter intrinsecam causam, ipsam scilicet voluntatis naturam,approximato sibi per actualem visionem tali obiecto.scilicet bonitate per essentiam.16.pri.sec.par.
1 Beato cuilibet conuenit videre omnia ad se spectantia. quæsti. 10.art.2.p.75.ter.par.
Beati in patria diligunt plus seipsos,quàm alios beatos ex parte subiecti,& ex parte ordinis charitatis. quæstione 26.articu.13. pag.105.sec.secun.par.
Beati vident Dei essentiam.p.53.col.2.lin.78.pri.par.
Beati non possunt formare verbum de Deo clarè visio vt sic quãnis possint formare verbum de his,quæ in Deo videantur.pag. 64.col.2.lin.80.pri.par.
Bellare in necessitatis articulo an liceat clericis. quæstione 40.ar. 1.ad 4.p.150.sec.secun.par.
Bellare in die festo ex necessitate defensionis an liceat.quæstio. 40.art.1.ad 4.pag.105.sec.secun.par.
Bellare in die festo sine necessitate,an sit peccatum mortale.pag. eadem.sec.secun.par.
Bellantes coacta infideles recto corde & opere,an sint martyres. si occidantur.q.188.art.2.ad 2.pag.678.sec.secun.par.
Bellum indicere an spectet ad omnem principem, vel tantum ad non habentem superiorem.quæstione 40. articulo 1.pagi.148. sec.secun.par.
Belli illiciti tempore an liceat facere arma & sagittas.quæsti.169. artic.2.ad 4.pag.595.sec.secun.par.
Bellica exercitia periculosa & non periculosa, in quo discernantur.q.40.art.1.ad 4.p.150.sec.secun.par.
Benedictio qua monachus benedicitur,an imprimat aliquam formam spiritualem indelebilem.quæstione 88.articulo 11.pagin. 326.sec.secun.par.
Benedictionum diuersitas.pa.320.sec.secun.par.
Benedictio debetur diei septimo.p.305.col.2.lin.43. pri.par.
Benefacere,licet sit actus charitatis in quolibet, non tamen respectu cuiuslibet.q.31.art.1.ad 1.p.116.sec.secun.par.
Beneficium procurans dari æquè digno, & per hoc impediens alium æquè dignum,an teneatur priori ad restitutionem.quæsti. 62.art.2.ad 4.p.212.sec.secun.par.
Beneficium aliquod multis procurantibus, an si dignior ipsum non assequatur,ille quasi assequitur teneatur ad restitutionem. pag.eadem.sec.secun.par.
Impedicns alium à consecutione beneficij in quo nihil vnquam iuris habuit,quare teneatur restituere totum vel partem.pagi. 212.sec.secun.par.
Beneficium petere cum cura animarum pro seipso, an sit petere pro indigno.q.100.art.5.pag 367.sec secun.par.
Beneficij recompensatio secundum affectum dantis,an spectet ad duas virtutes, scilicet gratiam & amicitiam honesti.quæsti. 106.artic.5.pag.385.sec.secun.par.
Beneficia ecclesiastica an vendere liceat autoritate Papæ.quæsti. 100.art.4.p.366.sec.secun.par.
Beneficia ecclesiastica sunt bona communia ecclesiæ: & debent dari personis'ecclesiasticis digais quęstione 62.articulo 2.pag. 211.sec.secun.par.
Beneuolentiæ diuersa differentia ab amore actuali in parte sensitiua & in parte intellectiua. quæstione 27.articulo 2.pagi.106. sec.secun.par.
Bestialitas secundum Aristotelem an sit exprobabilior intemperantia.quæstio.142.art.3.p.484.sec.secun.par.
Blasphemia an sit in opinione intellectus tantum.quæstione 13. art.1.pag.51.sec.secun par.
Blasphemia in quo actu consistat.p.ead.sec.secun.par.
Blasphemia committitur in Deum multipliciter. pagina eadem sec.secun.par.
Blasphemia potest esse cum fide & sine fide.p.ead.sec.secun.par.
Blasphemia an semper contineat falsitatem.p. ead.sec.secun.par.
Blasphemia Dei & sanctorum habet vnitatem specificam,cum contumelia, detractione & reliquis.quæstione 13.articulo 1.ad 2.& 3.pag.e.sec.secun.par.
Blasphemia an habeat grauitatem infidelitatis.quæstione 13.arti. 3.p.52.sec.secun.par.
Blasphemia vera an rectè concludatur in damnatis.quęstione 13. artic.4.p.53.sec.secun.par.
Blasphemiæ distinctio,scilicet in opinione tantùm & cum detestatione affectus,est sufficiens.q.13.art.1.p.51.sec.secun.par.
Blasphemiæ peccatum consistit in actu dicendi ea quæ sunt contraria fidei.q.13.art.1.pag.e.sec.secun.par.
Bonitas diuina finis est omnium rerum. p.212.col.1.li.12.pri.par.
Bonitas diuina omnium corporalium finis est.pagin.259.col.2. lin.76.pri.par.,
Bonitas qua appropinquamus Deo, an possit diminui.quæstione 26.art.7.p.102.sec.secun.par.
Bonitas rei duplex,scilicet spectans ad ipsam rei substantiam: & circunstans eam.q.42.artı.6.p.227.pri.sec.par.
Duobus modis(& per accidens)differt bonitas obiecti à bonitate finis in actu voluntatis scilicet quando finis pendet ex fine,& quãdo voluntas ex voluntate.q.19.ar.2.p.64.pri.sec.par.
Bonitas finis & eius quod est ad finem vt sic est vna.met, licet finis & id quod est ad finem distinguantur.pri.sec.par.
Bonitas ex fine & specifica distinguitur contra bonitatem ex circunstantia etiam finis.q.18.art.4.p.58.pri.sec.par.
Ad bonitatem voluntatis humanæ requiritur quod ordinetur ad summum bonum non apparenter,sed quod in veritate est summum confusè vel distinctè, naturaliter vel supernaturaliter secundum statum personæ.q.19.artic.9.pag.67.pri.sec. par.
Bonitas eadè est quæ est bonus actus abstractè conceptus,& actus in rerum natura positus:sicut eadem est humanitas qua homo abstractè conceptus est homo, & qua homo in rerum natura positus est homo,licet sit alius essendi modus, quia in rerum natura & abstractione.q.20.art.1.p.69.pri.sec.par.
Communis bonitas quæ ad omnem actum virtutis perfectæ exigitur consistit in quatuor generalibus conditionibus intimatis per quatuor virtutes cardinales,scilicet rectitudine,firmitate,moderatione,& discretione.quæstione 60.articulo 2.& p. 178.vide Virtus.pri.sec.par.
Bonitate cæ sub tractatu de perfectione quæratur. pagina 16. col.1.lin.2.pri.par.
Bonitati diuinæ ex aliorum volitione an aliquid perfectionis accrescat.p.102.col.2.lin.4.pri.par.
Bonitatem rationis in qualibet virtute participari.dupliciter potest intelligi primò in seipsa:ratione vt res cuius pars capitur, secundò in ipsis participantibus vt est pars capta. quæstio. 20, 3.ad 2.pagin.71.pri.sec.par.
Bonum apprehensum mouet voluntatẽ effectiue causando ipsum actum appetitus: & finaliter: quoniam ipse actus in appetitu causatus tendit in bonum apprehensum vt finem. quæstio.20. art.4.p.72.pri.sec.par.
Bonum difficile & bonum absolute,agere diuersis potentiis, patet ex hoc quod bonum difficile habet vnde repugnet concupiscentiæ.q.23.art.1.p.79.pri.sec.par.
Bonum effectiue causat amorem.q 27.art.1.p.88.pri.sec.par.
Esse de ratione boni aliquid ab ipso effluere,quomodo intelligatur.q.1.artic.4.pag.3.pri.sec.par.
Omne bonum vtile est bonum bonitate morali, seu secundum se rationi consonans.q.32.artic.2.p.109.pri.sec.par.
Bonum & malum moraliter sunt per se differentiæ actus voluntatis in genere motis.q.19.artic.1.p.63.pri.sec.par.
An bonum & malum eodem modo sumatur in responsione quũ dicitur bonum & malum sunt per se differentiæ actus voluntatis;& in eius subiuncta ratione,scilicet, nam bonum & malum per se ad voluntatem pertinens sicut verum & falsum ad rationem.p.64.pri.sec.par.
Bonum & malum in operationibus sic attenditur secundum seipsos,vt nihil referat(quo ad propriam bonitatem vel malitiã) qualitercunque homo operans afficiatur ad ipsas.quæstione 60.artı.2.p.178.Virtus.pri.secu.par.
Bonum diuinum vt beatitudinis obiectum,habet specialem rationem boni.q.23.art.4.p.79.sec.secun.par.
Bonum proprium an possit esse sine communi. quæstione 47.artı0.pag.171.sec.secun.par.
Bonum commune ciuis plus diligit quàm seipsum.quæstione 62. art.3.p.100.sec.secun. par.
Bonum rationis consistere in veritate sicut in proprio obiecto, quomodò intelligatur.q.124.art.1.p.633.sec.sec par.
Bonum omne faciendi sibi possibile an omnes teneantur habere intentionem.q.186 art.2.ad 2.p.657.sec.secun.par.
Bonum tale faciendum contemnens,an peccet.p.e.sec.secun.par.
Bonum triplex est,scilicet forma,subiectum & habilitas subiecti ad formam.p.225.col.1.lin.93.pri.par.
Bonum vt forma per malum totaliter tollitur. pagin.eadem.col. 2.lin.1.pri.par.
Bonum vt subiectum per malum nec tollitur, nec diminuitur.pead.lin.9.pri.par.

Bonum est causa mali.p.227.col.2.li.50.pri.par.
Bonum est causa mali materialiter.pag.e.col.2.lin.6.pri.par.
Bonum distinguit in substantiam & accidens dupliciter intelligi potest:vno modo vt sit distinctio in res:alio modo vt sit distinctio in modos.p.277.col.2.li.7.pri par.
Bonum illud spirituale appetitum in primo peccato angeli quod fuit:an scilicet fuerit ipsemet vt à seipso amatus puro amore amicitiæ:an beatitudo desiderata sibi.pagin.387.colum.1.lin. 44.pri.par.
Bonum est obiectum voluntatis & verum intellectus.p.364.col. 2.li 85.pri.par.
Bonum inter & verum & triplex comparatio.pagina 370.colum. 1.lin.85.pri.par.
Bonum est quod omnia appetunt.pag.31.col.1.lin.11. pri.par.
Bonum causæ finalis rationem habet.pagina.28 columna secunda lin.58.pri. par.
Bonum cum non prius conueniat : quàm vnum verum, &c. neque prius conueniat naturæ diuinæ bonitas, quàm virtus &c.cur quæstio à sancto doctore de bono fiat.pagin 25.colũ. 2.lin.59.pri.par.
Bonum & ens sunt idem secundum rem,sed secundum rationem differunt pag.26.col.1.li.5.pri par.
Bonum ao appetibilis rationem habeat.p.ead.lin.40.pri.par.
Bonum proximum fundamentum appetibiliter importat: quamuis bonum perfectiuum in actu & ens fundamentum & causam appetibiliter importet.p.ead.col.2.lin.3.pri par.
Bonum & ens cum rationibus distinguantur:oportet quod secundum eas ordinata sint,& quo etam ordine.pagina eadem lin. 50.pri.par.
Bonum quomodo primi & vltimi rationem habere dicatur.pag. 28.col.2.lin.67.pri.par.
Bonum summum in genere,quod esse dicatur.pagina 30.colum. 2.lin.48.pri par.
Bonum simpliciter, quod dicatur.p.ead.lin.53.pri.par.
In boni viri virtute an claudatur virtus principis. quæstione 57. art.1.pag.171.sec.secun par.
Boni viri virtus,quare magis identificatur virtuti principis,quàm ciuis.q.47.art.11.p.ead.sec.secun.par.
Ad bonum virum spectat bene posse præsse & subesse.quæstione 47.artic.11.p.ead.sec.secun par.
1 Boni de ratione loqui aliud est,quàm loqui de ratione talis boni.quæst.1.art.1.in cor.pag.2.ter.par.
Boni cur quæstio fiat.pag.25.col.2.lin.57.pri par.
Boni quæstio dupliciter ordinari potest:vno modo secundum se: alio modo vt est pars tractatus de perfectione.pagi.25.colum. 2.lin.78.pri.par.
Boni significatione in Deo posita,an creaturæ bonitas claudatur pag.71 col.2.lin.74.pri.par.
Boni ratio quomodo sumatur.p.29.col.2.lin.3.pri.par.
Boni ratio consistit in modo,specie,& ordine.pagin. eadem. lin. 81.pri.par.
Bona temporalia an sint impedimenta ad speculationem. quæsti. 186.art.3.ad 2.pag.658 sec.secun.par.
Bona omnia suæ bonitate diuina extrinsece & casualiter, bonitatibus autem propriis formaliter & intrinsece.pagin 72.colum. 2.lin.26.pri.par.
Brutum nulla arte fieri potest vt aliquod brutum eligat: quia ars non potest dare naturæ substantiam actus.sed modum: electio autem non significat modum actus,sed ipsum actum substantialiter.q.13.artic.2.p.41.pri.sec par.
Ratio multorum quæ in brutis videntur ex electione procedere. ibidem.pri.sec.par.
Bruta non cognoscunt futura: quia non apprehendunt ipsa vt quita erunt vel nõ erunt,quod est proprie cognoscere futura:cũ enim tempus non aliter percipiatur sensu, nisi per immutationem:& futurum non sit:nec facrit:ac per hoc nõ immutet nec immutauerit sensum:futurum repugnat cognitioni sensitiuæ. q.40.artic.3.pag.112.pri.sec.par.
Spes & timor vniuersaliter quælibet passio irascibilis in brutis est motus animalis appetitus secundum substantiam,qua est actus secundus elicitus ex cognitione seu obiecto ab appetente causatus,sed est secundum quid naturalis, pro quanto natura supplet non obiectum cognitum.ibidem
Bruta percipere possunt præteritionem & futuritionem:& possibile vel impossibile vt sunt differentiæ potentiarum. Ibi.
Quomodo concedi debeat animalia bruta mouere se propter finem.q.6.art.1.col.2.p.23.pri.sec.par.
Bruta an intendant manifestare affectus suos.quæstione 110.artı. 1.p.359.sec.secun par.

C

Calor cœlestis animalis & elementaris non est multiplex calor,sed vnus & idem multiplicis agentis vim habens, prout subiacet principio actiuo elementari animali,aut cœlesti.pag. 486.col.2.lin.25.pri.par.
Cantus ecclesiastici finis in quo consistat. quæstione 91. articulo 1.pag.337.sec.secun.par.,
Capitale vitium an dicatur illud ex quo apta nata sunt oriri multa vitia secundum rationem causę finalis.quæstione 148.artic. 5.& 6.p.503.& 504.sec.secun.par.
Causa alicuius dupliciter dicitur directe,scilicet & indirectè.pag. 471.col.2.lin.29.pri.par.
Causa deficiente in minori parte an semper deficiat propter aliquam causam impedientem:& an scilicet sit error stoicus.pag. 478.col.1.lin.55.pri.par.
Causa prima effectiua rerum est causa æquinoca.pagi.24.colum. 1.lin.95.pri.par,
Causa exemplaris ab effectiua distinguitur & coordinatur inter formales:quia est velut extrinseca suæ rei.pagina 31.columna 2.lin.84.pri.par.
Causa prima quomodò de facto causet.pag.91.col.lin.55.pri.par.
Causa libera cum diuina infallibilitate quomodo saluetur.p.127. col.2.lin.11.pri.par.
Causa efficiente indigere ex duobus consistit.pagina 210.colum. 1.lin.16.pri.par.
Causa instrumentalis an actionem propriam habeat pagin.216. colum.1.lin.45.pri.par.
Causa deficiens & causa per accidens.sunt idem subiecto: & distinctæ formaliter in vno sensu.& sunt idem subiecto & forma liter in alio sensu.q.75.art.1.pag.258.pri sec. par.
Hæc litetę propositio:esse causam directe alicuius actus non cõtingit nisi pro hoc,quod proprium principium illius actus moueat ad agendum: sic intelligitur pra suppolito quod actus sit alicuius principij principiantis ipsum executiue: ad hoc quod aliquid siue idem siue diuersum sit causa illius vltra illud principium quod non absolute,sed inquantùm est causa executiua: oportet quod moueat principium illud exequens ad agẽdum. q.80.art.1.p.255.pri.sec.par.
Quia causalitas qua appetibile mouet appetitum:non est nec potest esse pure effectiua.sed est effectiua & finalis: connumerata est contra finalem à S.Tho.in 1.parte & alibi: quia autem in veritate interuenit causalitas effectiua: ideò hic & alibi quandoque exprimitur quod bonum apprehensum est actiuum: & & appetitus est passiuus. quæst.22.artic.3.pagi.98.pri.sec.par.
Causæ sunt subinuicem causæ.q.67.art.3.p.205.pri.sec.par.
Causę agentis absentia dicitur causa defectus, quando ipsa præsentia debebatur p.218.col.2.li.75.pri.par.
Causæ de ratione efficacia est.p.15.col.1.lin.32.pri.par.
Causæ duæ totales virtutibus proprijs agentes ac eiusdem rationis,non possunt vnum,& eundem per se effectum producere. q.67.art.6.p.313.ter.par.
Causam esse dupliciter contingit effectiua scilicet propriè & exẽplarem.p.15.col.2.li.1 pri.par.
Causam perfectius cognoscens an plures effectus in ea videat.p. 60.col.2.li.17.pri.par.
Causatum omne an compositum sit.p.22.col.1.li.48.pri par.
1 Character sacramentalis an sit deputatiuus hominis ad cultum Dei.q.63.art.2.p.285.ter.par.
2 Character sub quo genere generalissimo ponatur, & in qua specie.quæstio.62.art.2.ad Scot.& Duran.p.280.ter.par.
3 Character est in genere potentiæ.ibid.
4 Character est spiritualis potentia:quia conuenit ministris Christi. ibidem.
5 Character non est per se in genere. Ibidem.
6 Character an sit subiectiue in potentia animæ.quæst.63.artic. ad 3.c.t.& Duran.p.282.ter.par.
7 Character an sit in intellectu.quæstione.63.articulo.4. pagina 281.ter.par.
8 Character in baptismo tenet locum dispositionis & formæ.q. 69.art.9.& 10.p.317.ter.par.
9 Character an sit potentia pure passiua.quæstione 72.articulo 5.p.336.ter.par.
10 Character confirmationis de necessitate præsupponit characterem baptismi.q.72.ar.6.p.336.ter.par.
Character sacrorum ordinum de necessitate præsupponit characterem baptismi. Ibidem.
Charitas ex hoc quod operatur an habeat formaliter quod efficia eius reducatur ad infinitatem Dei & non in propriam.quæ. 23 art.2.1.p.78.sec.secun.par.
Charitas quomodò sola ponatur Deum attingere,vt in ipso sistat q.25.art.6 p 80.sec.secun.par.
Charitas quomodò est forma virtutum.quæstione 23.articulo 8. p.81.sec.secun.par.
Charitas an data sit angelis secundum conatum.quæstion. 24.ar. 3.3.p.83.sec.secun.par.
Charitas in angelis an detur secundum solam Dei voluntatem.q. 24.art.3.p.ead.sec.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Charitas an sit secundum autorem simpliciter augmentabilis in infinitum, an in via tantum. q.24. art.7. pag.85. sec. secun. par.
Charitas: deo quod in infinitum augeatur in via, an stet quod termi netur in patria. ead. pag. & parte.
Charitas an habeat quantitatem perfectionis intensiuè diuersarum rationum in via & in patria, & quomodo. quæstione 24. art.4. ad 2. pag.87. sec. secun. par.
Charitas viæ an possit esse æqualis vel maior secundum perfectionem tenentem se penes propinquitatem ad obiectum charitate alterius beati in patria ead. pag. & par.
Charitas an respiciat diuersa diligibilia diuersis rationibus. quæ. 25. art.12. pag.98. sec. secun. par.
Charitas quomodo pariat gaudium. quæstione 28. art.1.2. & 3. p. 110. & 111. sec. secun. par.
Charitas viæ nunquam potest peruenire ad æqualitatem charitatis patriæ. q.67. art.6. ad 3. pag.206. pri. sec. par.
Charitas simpliciter est forma fidei & obedientiæ. quæstione 4. art.5. ad 3. pag.21. sec. secun. par.
Charitas quomodo habeat amicitiæ Dei rationem. quæstione 23. artic.1. pag.76. sec. secun. par.
Charitas an habeat maiorem inclinationem in suum actum, & delectationem in opere, quàm aliæ virtutes. quæstione 23. artic. 2. pag.77. sec. secun. par.
Charitatis obiectum negatur esse Deum cognitum: & dicitur esse ipsum Deum absolutè non, quod possit diligi non cognitus: sed quia cognitio tenet se respectu illius habitus qui est charitas: non ex parte obiecti: sed subiecti. quæstione 67. articulo 6. pag.206. pri. sec. par.
Charitatis feruor in hac vita quis sit qui non compatitur peccatum veniale. q.87. art.1. pag.411. ter. par.
Charitatis quantitas fit secundum solam Dei voluntatem. quæst. q.24. ar.3. pa.82. sec. secun. par.
Charitatis quilibet actu an mereamur augmentū ipsius ad Dutā. 24. art.6. ad 1. pag.83. sec. secun. par.
Charitatis augmento an terminus præfigatur ex tribus enumeratis in litera, scilicet ratione formæ ex parte agentis: & ex parte subiecti. q.24. art.7. pag.81. sec. secun. par.
Charitatis quantitas extensiua quam habet in comparatione ad proprium obiectum non potest augeri, sed bene intensiua. qu. 24. art.10. pag.91. sec. secun. par.
An sit differentia inter charitatis beneuolentiam & beneficentiam. quod illa ad omnes ista non ad omnes se extendit. quæ. 26. artic.6 pag.102. sec. secun. par.
Distinctio inter habentem charitatem secundum communem rationem boni. & secundum propriam rationem charitatis. quę. 27. artic.1.1 pag.106. sec. secun. par.
Charitatis ordo an sumatur secundum proportionem dilectionis ad diligibile: cum hoc attendatur penes diligentem & diligibile. q.44. art.8. pag.161. sec. secun. p.1.
Charitati opponuntur diuersa vitia diuersimodè. quæstio. 10. art. 5.1. pag.46. sec. secun. par.
Charitas an quodlibet peccatum mortale directe opponatur. q. 24. art.12. pag.93. sec. secun. par.
Charitatem esse finem præcepti & cadere sub præcepto quomodo intelligatur. q.184. art.3. pag.638. sec. secun. par.
Carnis integritas an sit pretiosior vita. quæstione 124. articu.4. ad 2. pag.439. sec. secun. par.
Cartarum & alearum artifices an peccent. quæstione 169. artic.2. ad 4. pag.591. sec. secun. par.
Castitas vera virtus an sit in infideli. quęstione 151. articulo 1. ad 3. pag.512. sec. secun. par.
Castitatis & pudicitiæ distinctio an bene assignetur. q.151. arti.4. p.513. sec. secun. par.
Cæcitatem mentis. Duo modi positi in litera quibus homo incurrit voluntariam cęcitatem mentis non coniciunt. quæstione 15. artic.1. pag.56. sec. secun. par.
Cœlum an sit animarum. pagin.313. col.1. lin.68. pri. par.
Cœlum empyreum & cœlum sydereū ex quibus composita sint. pag.309. col.2. lin.87. pri. par.
Cœli nomen in tres significationes distinguitur, scilicet propriè. participatiuè, & metaphoricè. pagi.39. colum.2. lin.68. pri. par.
Cœlo quomodò subsunt aut non subsunt entia per accidens, casualia fortuita, & electiones nostræ ac voluntariæ: & quot modis in his erratur perniciosè. quæ 95. ar.5. p.347. sec. secun. par.
Cœlesti corpori non est coniuncta aliqua anima vt forma: sed vt motor. p.313. col.1. lin.13. pri. par.
Celebrare. Eucharistia. vlt. ter. par.
Cerimonialia absolutè & simpliciter non potuerunt post Christū sine peccato mortali seruari. quæstione 102. articulo 4. pagina 398. pri. secun. par.
Certitudo sufficiens ad iudicium iudicis non est certitudo euidentiæ, & quomodo habetur diuersis modis. quæstione 60. articu. 2. pag.203. sec. secun. par.
Cibi. An distinctio data de moderatione ciborum sit bona. quæ. 145. artic.1. pag.491. sec. secun. par.
Circuncisio Christianorum Iudorum dicentium se circuncidi. vt conformentur Christo an sit licita. quæstione 37. articulo 1. pag.185. ter. par.
Circumstantia temporis sacri aggrauat peccatum: non tamen apponit speciem sacrilegij: nisi hæc in contemptum temporis sacri q.7. pag.27. pri. sec. par.
Circumstantia loci sacri quamuis omnia peccata aggrauet per accidens, illa tamen sola ad speciem sacrilegij trahit: quæ sanctitati loci directe opponitur aut annexæ immunitati. Ibid.
Circumstantia personæ non transfert in aliam speciem: nisi peccatum voto vel statui eius aduersetur. Ibid.
Quid (id est, effectus) quod est præmium & volitū trahit in ipsius speciem. Ibid.
Circa quid, id est. conditiones obiecti (vt parum & magnum, in re oblata & quomodò) quamuis actus multum aggreuent, in aliam tamen speciem actus non transferunt. Ibidem.
Cur manifestè dat aliam speciem. Ibid.
Quoties non computatur inter circumstantias: quia circumstantię circa eundem sunt actum: numerus autem operationum non circumstat vnam & eandem operationem: sed addit aliam & aliam operationem. Ibidem.
Circumstantiæ necessario cognoscendæ à spirituali iudice: sunt transferentes in aliam speciem. & aggrauantes in infinitum, id est, addentes secundum se rationem peccati mortalis. Ibid.
Sicut in naturalibus quædam accidentia sunt secundum se formæ quædam autem solummodò conditiones præsuppositum formarum: ita in moralibus quædam circumstantiæ sunt secundum se bonitates vel malitiæ: quædam conditiones tantum suppositarum virtutum vel malitiarū: primæ faciunt actū bonum vel malum: secundæ autem non, item primæ sunt secundum se species quædam moralium habentes propria obiecta: secundæ autem non. quæstione 18. articulo decimo pagina 62. pri. secun. par.
Circumstantia quandocunque facit actum de bono, aut non bono malum dat speciem. quæstione 18. articulo decimo & vndecimo. p.62. & 63. pri. sec. par.
Circumstantia quandocunque respicit specialem, id est, secundum se proprium ordinem rationis. dat speciem. ibidem.
Circumstantia vt sic nunquam dat speciem sed oportet eam transire in differentiam seu conditionem obiecti. quæstione 72. art. 9. p.226. pri. sec. par.
Nulla circumstantia mutat speciem: nisi habeat rationem alterius motiui vt finis: non ita quod sit aut apprehendatur vt finis præcedentis peccati. sed sufficit quod sit consinis. Ibidem.
Circumstantia, specificans: eo ipso quod ingreditur latitudinem specificantium: oportet obiectiuum ordinem intrare: & differentiam seu conditionem obiectiuam ponere formaliter & directe intentam. Ibid.
Circumstantia faciens actum de non malo malum: dat speciem. q. 72. artic.9. p.226. & q.76. art.4 p.243. pri. secun. par.
Circumstantiarum diuersarum corruptio, an quando habet idem motiuum diuersificetur species peccati. quæstione 55. articu.2. ad 3. pag.186. sec. secun. par.
Clamor an bene exponatur in litera. quæstione 158. articulo 7. p. 537. sec. secun. par.
Clementia & mansuetudo quomodò differant. quæstione 157. ar. 1. p.549. sec. secun. par.
Clementia & ieuentas quare non sint oppositæ. quęstione 157. ar. 2. p.550. sec. secun. par.
Clementia in qua potentia sit subiectiue. quæstione 157. articulo 3.2. p.551. sec. secun. par.
Clericus apostatus à clericatu vel à quatuor minoribus an peccet mortaliter. q.12. art.1. p.49. sec. secun. par.
Cogitatio, quomodò distinctio de cogitatione vt est actio quædam, & vt est ad aliam actionem ordinata: sit ad propositum literæ volenti quod inquantum primo modo considerantur: de ipsa habeat iudicium superior ratio: inquantum verò secundò modo accipiuntur: ad inferiorem rationem pertineat. quęstio. 15. art.4. p.49. pri. sec. par.
Cogitatio dupliciter cognosci potest, scilicet in suo effectu: vel in ipsa. p.265. col.1. li.24. pri. par.
Cogitatio cordis alterius in suo effectu ab angelo cognosci potest. p.ead. li.30. pri. par.
Cogitationes cordium in seipsis, seu quod idem est: vt sunt in voluntate soli Deo sunt naturaliter cognitæ. p.c.li.42. pri. par.
Cogitatiua quomodò omnia sensibilia in particulari cognoscit: & tamen ipsa est quoddam sensibile. p.320. col.1. li.56. pri. par.
Cogitabile omne excedere dupliciter dicitur. pagina 15. colum.1. lin.29. pri. par.
Cogitabile omne excedens an sit. p.ead. li.79. pr. par.
Cognoscere cuius speciei sit: & cuius est etiam intelligere. p.105. col.2.

col.2. lin.79. pri. par.
Cognoscere simul: & vna operatione cognoscere an & quomodo distinguatur. p.267. col.1. li.93. pri. par.
Cognoscere quomodo potest ex natura suo habere actu aliquā ex natura cognoscibilium ab ipso, quando natura ipsa est habens affinitatem cum aliis. &c. p.259. col.2. li.5. pri. par.
Cognoscere occulta & incerta diuinæ sapientiæ an sit supra naturam humanam quantum ad substantiam actus. quæstio. 171. ar. 2. ad 3. pag.600. sec. secun. par.
Cognitio negata fidei & attributa prophetiæ an sit cognitio euidentię. q.171. art.3 pag.600. sec. secun. par.
Cognitio propria de aliquo dupliciter intelligi potest: primo vt distinguitur contra communem ex parte actus cognoscendi. secundo ex parte rei cognitæ. pag.83. col.2. lin.74 pri par.
Cognitio attingens aliquid secundum prædicata communia tantum potest dici imperfecta in potentia confusa in communi vniuersalis. & est dupliciter: & alia multa de cognitione Dei: quo pacto seipsum cognoscit. pag.c.li.90. pri par.
Cognitio sensus puta visus, aut etiam simplicis intellectus, an quia conformis rei, ideò vera dici possit. pagina 99. columna 1. lin.79. pri. par.
Cognitio matutina & vespertina angelorum quæ dicatur. pagin. 271. col.2. lin.11. pri. par.
Cognitio matutina & vespertina quot denotare posset. pagin.c. lin.50. pri. par.
Cognitio vespertina habere creaturam pro termino & medio essentialiter differt à cognitione matutina. pagina eadem lin. 86. pri. par.
Cognitio vespertina habere creaturam pro termino tantum est eadem realiter cum cognitione matutina differens solum secundum terminos seu cognita. p.ead. lin.91. pri par.
Cognitio matutina & vespertina penes quid differant. pagi.262. col.1. lin.8. pri. par.
Cognitio duplex scilicet naturalis & gratuita. & hæc duplex, scilicet speculatiua & affectiua. p.274. col.1. li.23. pri par.
Cognitio naturalis nec est ablata, nec diminuta. pagina eadem li. 20. pri. par.
Cognitio gratuita speculatiua est totaliter non ablata, sed diminuta. p.ead. lin.3 c. pri par.
Cognitio naturalis angeli est immobilis. pagina 296. columna 1. lin.66. pri. par.
Cognitio supernaturalis per modum naturalis est, etiam consequenter immobilis. p.ead. li.67. pri par.
Cognitio intellectualis à sensibili sit non sicut à perfecta & totali causa, sed magis sicut a materia causæ. pagina. 381. colum. 1. lin.1. pri. par.
Cognitio singularium est quò ad nos prior vniuersalium cognitione. pag.386. col.2 lin.71. pri. par.
Cognitionis fatuorum vana inquisitio an sit perniciosa ex se, vel quia prohibita. q.95. art.2. p.343. sec. secun. par.
Cognitione duo concurrunt, scilicet receptio & iudicium. pagi. 63. col.1. li.90. pri par.
Ad cognitionem duo concurrunt scilicet acceptio & iudicium. q. 173. art.2. pag.607. sec. secun. par.
Cognitum quo pacto in cognoscente sit, an sancti docto. super hoc consequentia valeat. pag.56. col. lin.50. pri. par.
Cognitum est principium speculatum cognitionis. p.79. colum. 2. lin.18 pri. par.
Cognitum est in cognoscente immaterialiter. pagina 56. colum. 2. lin.17. pri. par.
Cognoscitiuum aliquorum dupliciter inuenitur in potentia essentiali & in potentia accidentali, & alia multa ad hoc. p.319. col. 2. lin.30. pri. par.
Columba in cuius specie spiritussanctus descendit super Christum baptizatum, ad fuerit verum animal. quæstione 39. artic. 7. pag.295. ter. par.
Comedere excessiue non propter concupiscentiam sed propter imperitiam, an sit vitiosum, & cuius vitij opus. quæstione 148. artic.1. p.50. sec. secun. par.
Cometa quare putatur esse potius signum mortis principum quā aliorum hominum. q.36. arti.7. p.184. ter. par.
Communicare se aliis importat perfectionem ad minus in his, quibus communicatur. q.1. ar.1. in cor. p.2. ter. par.
Communicare seipsum pertinet ad boni rationem, nō quidem determinatè per modum naturæ aut libere: sed communiter, & indeterminatè ad vtrumque modum. Ibidem.
Communicare cum excommunicatis per concilium Constantien. concessum est præterquam in duobus casibus. quæstione 22. art.9. q.339. ter. par.
Communio an sit solum ecclesię, sed etiam Christi præcepto sit accessus. q.80. art.11. p.392. ter. par.
Communio populatis sub vtraque specie an sit licita. ead. quę. artic.12. in princ. p & p.1. ead.
Communio sub vtraque specie an sit in præcepto. Ibidem de hac specialiter materia. quæstiuncula 1. ter. par.
Communio sub vtraque specie an sit necessaria omnibus cum præhendendo etiam infantes. Ibidem.
Communio dicta an sit necessaria omnibus adultis. An omnibus sacerdotibus. An omnibus confitentibus. Ibidem.
Communio sub vtraque specie an sit vtilior quam sub specie panis tantum. cod. artū. quæstiuncu. 2. p. 9. ter. par.
Communio populatis sub vtraque specie an expediat ecclesię Christi. cod. art. q.3. p.36. ter. par.
Iudicium discretionis ad communionem requisitæ in pueris, debet a parentibus & confessore fieri. quæstione 80. ar. ad viti. pag.351. ter. par.
Commune dupliciter dicitur per modum, scilicet 'actus', & per modum potentiæ, & hoc etiam communitas. pagina 23. colum. 2. lin.50. pri. par.
Communicabilitas duplex ponitur propriè, scilicet & metaphorice. pag.35. col.1. lin.20. pri. par.
Commutationes quare dicantur voluntariæ. quæstione 61. articu. 3. pag.209. sec. secun. par.
Commutationes distinguuntur per voluntarium & inuoluntariū. ead. p.& par.
Commutationes inuoluntariæ distinguuntur in occultas & manifestas. ead. p.& par.
Quare in litera vsura & consilium non computantur inter voluntarias commutationes. ead. p & par.
Quum dicitur commutationes omnes voluntarias & inuoluntarias pertinere ad vnam speciem iustitiæ, an intelligatur de specie specialissima vel mediate tua. q.61. art.3. p.209. sec. sec. par.
Commutationum numerus in litera in quinto ethicorum quare non est vniformis. p.c. sec. secun. par.
Compositio formalis & accidentalis in quo conueniant & differant. p.328. col.1. lin.72. pri. par.
Compositio ex contrariis an sit prima causa mortis & aliorum defectuum humanę naturę, an vero peccatum. quæstio. 15. art. 5. p.95. ter. par.
Compositionis ratio imperfectionem componentium formas an importet. q.1. art.4. ad 3. dubium p.15. ter. par.
Compositionis multiplex genus. Ibid. ter. par.
Conatus in angelis an resoluatur in naturam vt in causam. quæ. 24. art.3. p.83. sec. secun. par.
Conceptio. Quid de conceptione beatæ virginis tenendum. qu. 81. art.3. p.358. pri. sec. par.
Conceptionis intellectualis obiectum potest dupliciter pertinere tam ad vitam actiuam, quam contemplatiuam. quæstione 181. art.3. p.651. sec. secun. par.
Conceptibus in pluribus duo elauduntur, scilassimilatio ad obiectum & eorum pluralitas. p.88. col.1. li.10. pri par.
Conclusio & operatio sequuntur debiliorem partem. q.62. artic.1. p.184. & q.83. art.3. p.188. pri sec. par.
Concubitus illicitus cum muliere integra, polluta tamen per molitiem vel sodomiam, an sit stuprum. quæstione 154. articu.6. p. 532. sec. secun. par.
Concubitus patris cum filia, aut matris cum filio. an sit licitus in aliquo casu sine summa dispensatione. quæstione 154. articulo 9. pag.533. sec. sec. par.
Concubitus cum muliere extra vas debitum, an sit eiusdem speciei cum aliis peccatis circa modum concubendi. quæstio. 154. art.11. p.538. sec. secun. par.
Concubitus viri voluntarie non seminantis, & mulieris seminantis, cum sit contra naturam sub quo modo continetur. p.ead. sec. secun. par.
Concupiscentia duplex scilicet naturalis & rationalis quæ absolutè apprehensa delectant. naturaliter concupiscuntur. alia autem quæ ratione ordinatione aptitudinis delectant, rationaliter concupiscuntur. q.30. art.3. pri. sec. par.
Concupiscentia naturalis non est infinita q.30. art.4. p.97. pri. sec. par.
Concupiscentia delectabilis, quare maxime assimiletur puero. q. 151. art.2. ad 2. p.515. sec. secun. par.
Concupiscentia inter passiones concupiscibilis vt se tenet ex parte animæ: est maxime sensibilis absque corporali namque coniunctione experimur concupiscere magis sensibiliter quàm amare: odisse &c. & quia quod se tenet ex parte animæ: est formale in passionibus, ideo de passionibus aliis formaliter loquendo dicitur quod concupiscentia est magis sensibilis. quæst. 25. artic.2. ad 1. pag.85. pri. sec. par.
Concupiscibilis rationalis obiectum & est finis, & habet totaliter rationem finis: concupiscibile vero naturale obiectum, est est finis, non tamen habet totaliter rationem finis: tum quia habet rationem modificati ad naturam tum quia ordinatur ad alium finem tudinum. scilicet naturam. quæstione 30. articulo quarto 97. pri. sec. par.
Concupiscentiam esse infinitam potest intelligi dupliciter. subie

Universidad de Deusto
Biblioteca

ctiuè & subiectiuè, seu ex parte obiecti & ex parte actus. quæst. 30. art. 4. pag. 97. pri. sec. par.
Concupiscentiarum tactus & honoris differentia. quæstio. 155. art. 2. pag. 497. sec. secun. par.
Concupiscibilis obiectum comparari ad obiectum irascibilis, vt commune ad proprium, & ad plura se extendere &c. nō est ipsa se habere sicut vniuersale & particulare, sed sicut motus simpliciter, & motus ad vbi. q. 25. art. 1. pag. 84. pri. sec. par.
Conditionalis quomodo valeat, si animę sensitiuæ operatio sine organo esset hæc anima esset hic homo. pagina 321. colum. 2 lin. penult. pri. par.
Confessione sacramentali facta & commissa sub sigillo confessionis, quomodo differant. quæstione 70. articulo 2. ad 2. pagina 246. sec. secun. par.
1 Confiteri semel in anno an iustus, id est, sine peccato mortali existens teneatur. q. 85. art. 2. ad 4. pag. 298. ter. par.
2 Confitens sua peccata ante baptismum receptum non est absoluendus. q. 68. art. 5. & 6. pag. 319. ter. par.
1 Confirmationis sacramento deputantur fideles ad seruitium speciale spectans ad officium principis. quæstione 65. articulo 3. ad 2. pagin. 298. tert. part.
2 Confirmationis sacramenti, an episcopus sit ita proprius minister quod non ab episcopo facta nulla sit: & tamen ex dispensatione apostolica non episcopus possit illam conferre. q. 72. art. 8. 9. 10. & 11. pag. 338. ter. par.
Confirmatio per totum. ter. pa.
Coniugalis actus quomodo cum peccato fiat. quæstio. 154. artic. 1. ad 4. pag. 524. sec. tec. part.
1 Coniunctionis in litera posita distinctio ex parte extremorum: vel ex parte terminiad sit sufficiens. quæstione 2. articulo 9. pa. 22. ter. par.
2 Coniunctionis humanæ naturæ cum persona filij Dei duplex acceptio. q. 2. art. 10. pag. 23. ter. par.
3 Coniuncta duo realiter: an vbi est vnum oporteat esse & reliquum. q. 76. art. 7. pag. 364. ter. par.
Conscientiæ nomen dupliciter sumitur, scilicet propriè & communiter. & quomodo vtroque modo sumatur. pagina 360. col. 2. li. 23. & lin. 35. pri. par.
Conscientiæ erroneæ depositio fit non solum per oppositam rationem, aut veritatis dispositionem, sed etiam per exclusionē ab applicatione ad opus. q. 19. art. 5. & 6. pag. 61. pri. sec. par.
1 Consecrare. Sacerdotes. ter. par.
In consecratione mens maxime debet eleuari in Deum. q. 83. ar. 1. pag. 285. sec. secun. par.
Consensus vterque scilicet in delectationem & in actum secundum rem quando fit secundum rationes temporales, est rationis inferioris, quando verò fit secundum rationes æternas, est rationis superioris, in hoc tamen est differentia, quod quando est rationis inferioris, est etiam superioris, saltem negatiuè, sed non econuerso. secundum appropriationem autem deliberatio iudicium ac consensus vnius scilicet delectationis, ad inferiorem, alterius verò, id est, actus, ad superiorem, spectat, quæstio. 74. art. 7. pag. 235. pri. sec par.
Quomodo hæc duo stent simul, quandiu incertum est, an secundum rationes diuinas resistatur vel non, nullum iudicium rationis habet rationem finalis sententiæ. & consensus in delectationem cogitationis pertinet ad rationem inferiorem. q. 15. ar. 4. pag. 99. pri. sec. par.
Consequentia ista sancti doct. quomodo valeat intelligere angeli est subsistens, &c. ergo non distinguitur à substantia Dei. pag. ead. lin. 38. pri par.
Consequentia sancti doctoris quomodo valeat: substantialitas est subsistentia seu subsistit: ergo non distinguitur in diuersos gradus substantialitatis. pagina ducentesimaquadragesimana col. 2. lin. 12. pri. par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo valeat res fluunt a Deo quo ad materiam & formam: ergo fluunt in mente angeli quo ad cognitionem singularitatis. pa. 261. co. 2. li. 33. pri. pa.
Consequentia ista sanct. doct. an valeat componere & diuidere seu discurrere conuenit intellectui nostro ex imperfectione, ergo opposita perfectio conuenit intellectui angelico. pagina 267. col. 2. lin. 54. pri. par.
Consequentia ista sancti doctoris an valeat: natura est intra rem: ergo appetitus ad extra non est ipsa natura. pagina 273. colum. 1. li. 4. pri. par.
Consequentia ista sancti doctoris an valeat: voluntas autem naturaliter inclinatur in bonum: ergo voluntas habens bonum infinitum extra se in aliquid intrinsecum tendit. pagina eadem lin. 83. pri. par.
Consequentia ista an valeat: sit non bene: ergo male. pagin. 297. col. 2. lin. 10. pri. par.
Consequentia ista quomodo valeat: si res materialiter in anima esse deberet, cùm nulla esset: quare res extra non cognosceret pag. 376. col. 2. lin. 93. pri. par.
Consequentia ista sancti doct. an valeat si infinitum vnam speciē haberet etiam rationem totius & perfecti haberet. pagin. 393 col. 2. lin. 22. pri. par.
Consequentia ista sanct. doct. an valeat: anima habet duos modos essendi, scilicet coniunctum & separatum: ergo duo opera di, scilicet per conuersionem ad phantasmata: & superiora. pagi. 401. col. 2. lin. 63. pri. par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo valeat: in homine est alia quæ Dei similitudo deducta ab eo, non secundum æqualitatem ergo in eo est imago Dei imperfecta. pagin. 415. colum. secunda lin. 21. pri. par.
Consequentia est sancti doct. quomodo valeat: quælibet causa habet rationem principij: ergo à qualibet causa aliquis ordo in suos effectus deriuatur. p. 446. col. 1. lin. 14. pri par.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo valeat anima coniuncta non mouet corpus nisi viuificatum à se: ergo separata nullum corpus mouere potest. p. 484. col. 1. li. 81. pri. par.
Consequentia ista an valeat, nulla veritas est: ergo verum est nullam veritatem esse. p. 13. col. 2. lin. 15. pri. par.
Consequētia bona est à propositione vera de inesse ad suam modalem de verò. pag. e. lin. 50. pri. par.
Consequentia ista sancti doct. an valeat & sit efficax: perfectione conuenit soli Deo per suam essentiam, ergo est perfectum: ergo esse bonum, &c. p. 51. col. 2. lin. 35. pri. par.
Consequentia ista sancti doct. an & quomodò valeat, forma finitur per materiam: ergo forma quæ non est nata esse in materia est finita. p. 33. col. 1. lin. 87. pri. par.
Consequentia sancti doct. quæ procedit à rerum conditionibus ad nominum conditiones. an & quomodo valeat. pag. 69. colu. 2. lin. 38. pri. par.
Consequentia ista quomodo valeat. A est causa entium inquantum entia: ergo est causa omnis eius quod pertinet ad esse eorum. p. 210. col. 2. lin. 50. pri par.
Consequentia ista sancti doct. quomodo valeat: Deus agit secundum intellectum & voluntatem: ergo vniuersum quod est eius effectus perfectę similis naturam intellectualem habet. p. 230. col. 1. lin 8. pri. par.
Consequentia sancti doct. ab altissima operatione quæ est intelligere ad talem intellectionem quomodo valeat. pagin. 53. col. 1. lin. 13. pri. par.
Consequentia sancti doctoris an inferatur: cum ex hoc quod ponit aliquam creationem intellectualem: infert omnino incorpoream. p. 230. col. 1. lin. 20. pri. par.
Consequentia sancti doctoris quomodo valeat: quando dicit: quod sunt aliquæ substantiæ intellectuales, &c. ergo aliqua substantia intellectualis perfecta. pag. 234. col. 2. li. 88. pri. part.
Consequentia ista sanct. doct. quomodo vera sit si intelligere angeli esset eius substantia esset subsistens. pagina 247. colum. 2. lin. 14. pri. par.
Consequentia ista sancti doct. intelligere angeli est subsistens: ergo vnum tantum: an gratia materiæ vel formæ intelligenda sit. pag. ead. lin. 32. pri. par.
Co seruatio duplex est directa, scilicet & indirecta. p. 440. colum. 2. lin. 62. pri. par.
Consideratio vnde dicatur. q. 53. art. 4. ad 2. p. 187. sec. secun. par.
Consilium. An omne peccatum sit contra bonum consilium. q. 51. art. 1. ad 3. p. 181. sec. secun. par.
Consilium donum ab eubulia differt, non solum secundum communem rationem doni, sed etiam propriam. quæstione 52. art. 1. pag. 183. sec. secun. par.
Consilium significat inquisitionem completam id est vsque ad iudicium inclusiuè. q. 14. art. 1. p. 46. pri. sec. par.
Consilium licet absolute sit prius electione & eius causa: ordo tamen doctrinæ habet, vt prius de ipsa electione secundum se, & deinde de consilio eius causa tractetur. & hoc vt prius tractetur quid est, & deinde causa extrinseca illius. quæstione 13. in prin. p. 42. pri. sec par.
Consilij processus est simpliciter resolutiuus. quia enim consilium, finem & ad finem, in materia agenda tantum & propter agendum & quomodò agendum à posterioribus secundum esse in priora considerat, reiolue simpliciter dicitur. quæstione 15. ar. 4. p. 49. pri. sec. par.
Consilia facere & ad ea conuenire an liceat in festo. quæstio. 122. art. 4. ad 3. p. 417. sec. secun. par.
Consuetudine legi derogātē non oportet ab actu illicito inchoare: si tamen ab illicitis tunc actibus inchoasset, ex quo inualuit & iam consuetudinis vim habet legi scriptæ derogat. quæstio. 97. art. 3. p. 205. pri. sec. par.
Constantinum fuisse mandatum à lepra in baptismo, nullius auctoritate constat. q. 69. art. 8. ar. 3. pag. 307. ter. par.
Contractus seu applicatio virtualis secundum sanctum doctorē quid esse dicatur. pag. 237. col. 1. lin. 80. pri. par.
1 Contractus Christi quilibet an sit sanctificatiuus totius sacramenti an solus contractus in vsu constitutiuo sacramenti. q. 32. artic. 3. pag. 166. ter. par.
Contemplationis motuum assignatio an sit sufficiens. q. 180. art. 5. ad 2. & 3. pag. 617. sec. secun. par.
Ad contemplationem referri potest temporalis defectus dupliciter. q. ead. art. 7. ad 4. pag. 628. sec. secun. par.
Contentionis & aliorum peccatorum finis triplici, et potest referri ad intentionem: & inde habetur quando mortale vel non mortale peccatum interuenit per se loquendo. quæst. 38. artic. 1. pag. 145. sec. secun. par.
Contiuens & incontinens quomodo eligant, cum Aristot. dicat contrarium in septimo ethicorum. quæst. 155. artic. 3. pag. 545. secun secundæ partis.
Continentia deficit à ratione virtutis. quæst. 58. artic. 3. ad 2. pag. 172. pri. secun. partis.
Continentia an sit pars prudentiæ, ac per hoc virtus. quæstio. 53. art. 5. pag. 187. sec. secun. par.
Continentia an sit solùm circa delectationes tactus. q. 155. art. 2. pag. 543. sec. secun. par.
Continentiæ subiectum an sit ratio vel appetitus. q. 57. art. 5. ad 3. pag. 287. sec. secun. par.
Continentiæ nomine quid communiter intelligatur apud theologos & philosophos morales. q. 155. art. 1. pag. 543. sec. par.
Continentiam esse habitum in voluntate subiectiuè, stat cum doctrina sancti Thomæ. q. 155. art. 3. pag. 545. sec. secun. par.
Contingens à Deo nihil est in quo necessitatis aliquid non sit. pag. 393. col. 2. lin. 80. pri. par.
Contingens vel necessarium sumitur vel pro re ipsa: vel vniuersali ratione rei. pag. ead. li. 95. pri. par.
Contingens ex quo est contingens propter materiam: quæ est indifferentiæ principium an propter hoc processus sancti doct. in discussione artic. 3. 86. etiam ex particularibus existat. pag. 394. col. 1. li. 5. pri. par.
Contingentia futura à Deo cognoscūtur prout sunt actu in seipsis: ergo prout sunt in causis suis. pag. 89. col. 1. li. 31. pri. par.
Contingentia futura Deus cognoscit secundum statum quo actu ab æterno simul existunt. pag. 89. col. 1. li. 67. pri. par.
Contingentia ad vtrumlibet dupliciter inuenta sunt, scilicet quandoque ex parte causæ, & quandoque ex parte eius ad quod dicitur. pag. 117. col. 1. li. 1. pri. par.
Contingentia futura quomodò Deus certè cognoscat. pag. 89. col. 2. li. 40. pri. par.
Contingentiæ diuinæ prima radix quæ sit. pag. 117. colum. 2. lin. 60. pri. parte.
Contingentia dupliciter: vt scilicet contigentia: & vt necessariū haberent insertum. pag. 393. col. 2. li. 67. pri. par.
Contingentia vt sic directè sensu, iudicatè intellecta: vt autem necessitatis vel voluntatis, aliquid habent: directè intellectu cognoscuntur. pag. ead. li. 70. art. par.
Contra passum dupliciter intelligitur, vel secundum identitatem speciei, vel secundum æqualitatem quantitatis. qu. 81. artic. 4. pag. 210. sec. secun. par.
Contrarietas boni & mali difficilium spectat ad irascibilem, vt eorum hoc bonum arduum, vel malum arduum per se concurrit: sunt enim quædam boni & mali species, bonum difficile, & malum difficile. q. 23. artic. 2. pag. 79. pri. sec. par.
Contraria secundum se formaliter inuenta, in quocunque sint gradu, contraria sunt & incompossibilia in eodem, & alterum contra alterum pugnat. q. 52. art. 2. pag. 152. pri. sec. par.
Eadem ratione non formaliter, sed virtualiter, vnum contrariorum appetitur, & reliquum refutatur. quæstio. 23. artic. 4. pag. 80. pri. secun. partis.
Contraria quomodo fieri habeant circa idem. & quomodo non. q. 24. artic. pag. 91. sec. secun. par.
1 Contritio secundum essentiam an sit pars sacramenti. quæ. 90. pag. 415. ter. parte.
Contritionem habere de peccatis in die festo non est de præcepto. q. 122. art. 4. pag. 416. sec. secun. par.
Contumelia, rixa, & blasphemia an sint bene expositę. q. 158. art. 7. pag. 559. sec. secun. par.
Contumelia an consistant etiam in factis inquantum facta sunt. q. 72. art. 1. pag. 254. sec. secun. par.
An de ratione contumeliæ sit dicere iniuriam coram iniuriato. q. 72. art. 1. pag. 254. sec. secun. par.
Contumeliæ peccatum, licet perficiatur in ore, vt communiter videtur in vsu. si contumeliæ tamen nomine intelligatur dehonorationis peccatum. certum est quod nō consistat in ore: quamuis multa in peccato oris dehonoratio sit. q. 72. artic. 7. pag. 225. pri. secun. par.
Contumeliæ latitudo formaliter & materialiter. quæst. 72. artic. 2. pag. 255. sec. secun. par.
Contumelioſus an teneatur petere veniam ab iniuriato. qu. 72. artic. 3. pag. 255. sec. secun. par.
1 Conuenieus claudit in se possibile, & addit super illud. q. 1. artic. 1. in tit. pag. 1. ter. par.
Conuenientia & differentia inter animam intellectiuam & alias formas respectu esse quænam sit. pag. 328. col. 1. li. 25. pri. par.
Conuenientia inter formam substantialem & accidentalem quę sit. pag. 339. col. 2. li. 69. pri. par.
Conuersio in Deum quid propriè esse dicatur. pagin. 281. colum. 1. lin. 12. pri. parte.
1 Conuertibilia vnum in aliud potest dupliciter. scilicet per transsubstantiationem, & per transmutationem. quæstio. 1. artic. 1. pag. 10. ter. parte.
1 Conuersio duplex. f. formalis, & substantialis. quæst. 75. artic. 4. pag. 354. ter. parte.
2 Conuertibilitas cuiuscunque creaturæ in quamcunque aliam secundum genus virtutis infinitæ quomodo intelligatur. q. 75. artic. 4. ad 3. pag. 354. ter. par.
3 Conuertibilitatis ratio quæ sit. quæstio. 75. articu. 4. ad 3. pag. 354. ter. parte.
Cor & pudenda habent proprium motum naturalem: quia quod libet eorum est quasi separatum animal: & quia quodlibet eorum est principium. 55. pri. sec. par.
Cordis varius motus ex apprehensione & appetitu animali nascens, corpus mouet & alterat secundum diuersas qualitates, alteratum autem corpus, variè etiam afficit imaginationem, & appetitum. & variè disponitur ipsum corpus ex hoc ad sanitatem, & ad habilitatem hanc, vel illam. quæst. 17. artic. 7. ad 2. pag. 54. pri. secun. par.
Dispositio requisita ad motum cordis membri pudendi, non est qualitas sequens passionem appetitus, mediante motu cordis: sed est qualitas naturalis, soli naturę subiecta, per quam motus iste non voluntarius, sed naturalis est. quæstio. 17. artic. 8. ad 3. pag. 55. pri. secun. par.
Corpus cœleste an vnum sit: & an vnientia digmora non vnientibus existant. pag. 17. col. 1. li. 5. pri. par.
Corpus & esse compositum ex materia & forma licet in via sancti doct. conueniant: non tamen apud alios idem dicendum est. pag. ead. li. 2. pri. par.
Corpus nullum naturale, infinitum esse potest. pagin. eadem. lin. 68. pri. parte.
Corpus cum anima intellectiua vnitur: oportet quod sit mistum. & maximè ad æqualitatem reductum, quale est nostrum. pag. 331. col. 2. li. 48. pri. par.
Corpus quemadmodum non est causa animæ, nec in esse, nec in fieri, sed occasio & materia in qua fit. ita non est causa multitudinis earum sed occasio & differentia in qua. pag. 330. col. 1. lin. 89. pri. parte.
Corpus quodcunque Deus immediatè mouere potest. pa. 444. col. 1. lin. 61. pri. parte.
Corpus agit secundum, quod est actu, in aliud secundum, quod est in potentia. pag. 474. col. 2. lin. 1. pri. par.
Corpus est actiuum secundum suam substantiam dupliciter intelligi potest: vno modo vt sit elicitiuum alicuius suæ propriæ actionis: alio modo vt corpus non sit per seipsum elicitiuum alicuius actionis: sed sit radix & principium, &c. pagi. eadem. lin. 22. pri. parte.
Corpus quando propriè sumitur pro corpore, quod est in prædicamento substantiæ. pag. 16. col. 1. li. 90. pri. par.
Corpus dupliciter capitur, physicè scilicet & mathematicè. pag. 54. col. 2. lin. 25. pri. par.
Corpus esse vicinius personæ propriæ, animam autem naturæ humanæ, quomodò intelligatur. quæstio. 6. articu. 1. ad 2. pag. 47. ter. parte.
2 Corpus quando sit animale, & quando spirituale secundum Augustinum. q. 14. art. 3. pag. 354. ter. par.
Corporis distinctio ab Alberto posita doctrinæ sancti doct. conuenit. pag. ead. lin. 34. pri. par.
Corpora cœlestia aliquid agere dupliciter contingit, scilicet causaliter, & occasionaliter. pag. 476. col. 1. li. 90. pri. par.
Corpora cœlestia non sunt humanorum actuum causa. pag. 477. col. 1. li. 18. pri. parte.
Corpora cœlestia non imponunt subditis humanæ operationi necessitatem. pag. ead. col. 2. lin. 56. pri. par.
Corporalia, imo omnia a Deo sunt. pa. 198. col. 2. li. 77. pri. par.
Corporalia omnia per angelos regūntur. pag. 461. colum. 2. lin. 8. prima parte.
Corporeum & incorporeum quid dicatur. pag. 229. colum. 2. lin. 4. prima parte.
3 Corpora elementaria sicut habent duplices motus. ita corpora cœlestia vltra naturalem inclinationem ad suos cursus possunt mutari in illud quod autor naturæ facit. quæst. 44. artic. 2. pag. 210. ter. parte.
4 Corporum cœlestium visione an possint comprehendi virtu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tes eorum.q.12.art.1.ad Duran.pag.73.ter.par.
Corte lationum tertij modi vt scibile sit dominus, & similia, an possint iudicari esse secundum duo ætatis genera.pag.74.col.1.lin.84.pri.parte.
Corrigens in peccato mortali an peccet mortaliter. quæstio.33.artic.5.pag.127.sec.secun.par.
An prælatus teneatur ex præcepto fraternæ correctionis inquirere defectus subditorum.quæstio.33.articul.2.& 3.pag.125.& 512.sec.secun.par.
Correctionem fraternam omittendo quomodo quis excusetur à peccato.q.33.2.3.pag.125.sec.secun.par.
Creare est propria actio solius Dei.pag.215.col.2.lin.54.pri.par.
Creare non est proprium alicuius personæ, sed commune toti trinitati pri.parte.
Creandi potentia, quare naturæ communicari non potest. pag.217.col.1.lin.23.pri.par.
Creatum dupliciter sumi potest proprie scilicet & communiter. pag.ead.lin.91.pri.par.
Creatum per accidens, dupliciter intelligi potest.pag.ead.col.2.lin 85.pri.parte.
Creatum omne quomodo sub aliqua certa ratione creantis comprehendatur.pag.37.col.1.lin.81.pri.par.
Creato à quolibet ad infinita an inferri possit. pagi.eadem.lin.74.pri.parte.
Creata proprie sunt tantum subsistentia. pagi.214.colum.2.lin.72.pri.parte.
Creatio est ex nihilo.pag.213.col.2.lin.15.pri.par.
Creatio pro creatione passiua sumitur. pa.214.col.1.li.2.pri.par.
Creatio ponit in creato relationum tantum. pagina.eadem lin.5.prima parte.
Creatio secũdum Sco.& posteriores dupliciter sumitur vno modo pro factione rei nulla omnino materia suppolita: alio modo pro factione rei in aliquo subiecto preexistente. pag.409.col.2.lin.60.pri.parte.
Creationis relatio est accidens: & non est relatio transcendens & multa de ista materia. pag.214.col.1.lin.37.pri par.
Creatura rationalis dupliciter considerari potest, vno modo absolutè: alio modo vt ordinata ad fœlicitatem.pag.53.colum.2.lin.7.pri.partte.
Creatura omnis rationalis in solis naturalibus constituta peccare potest.pag.285.col.1.li.8 pri.par.
Creatura corporalis immediatè à Deo existit. pag.300.col.1.lin.35.pri.parte.
Creaturæ intellectuales solæ propriè loquendo ad imaginẽ Dei sunt.pag.416.col.1.li.66.pri.par.
Creaturæ sunt similes Deo, non secundum eandem rationem specificam, aut genericam: sed secundum aliqualem analogiam. pag.25.col.2.lin.8.pri par.
1 Creaturæ an possibilis sit sublimior gradus diuinæ visionis quam sit gradus animæ Christi.quæstio.10.articu.4.ad 3.pag.77.ter.parte.
Creaturarum cognitio non relata in cognitionem Dei, dupliciter intelligitur constituere peccatum. quæsti.167.artic.1.pag.587.sec.secun.par.
Creatutam aliquam incorpoream ponere necesse est.pagin.229.col.2.li.52.pri.parte.
2 Creaturas denominari aliquales ex eo quod conuenit eis secundum proprias causas: non autem ex eo quod conuenit eis secundum primas, & vniuersales causas quomodo sit intelligendum.q.4.art.2.pag.38.ter.par.
Credere. Licet qui citò credit, leuis sit corde, non tamen qui citò credit Deo, leuis est corde.q.64.art.4.pag.191.pri.sec.par.
Credere. Quomodò aliqui credant in fide maiorum bene vel malè.q.2.artic.6.7.pag.15.sec.secun par.
Quomodò sint hæc literæ verba intelligenda: non crederet nisi videret ea esse credenda.q.1.art.4.2.pag.14.sec.secun.par.
Credere in Deum an sit vnus actus ad Duran.quæstio.2.artic.2.pag.12.sec.secun.par.
Credulitas seu æstimatio rei scilicet cum aliqua hæsitatione & cũ assertiua determinatione, dupliciter est. quæst.80.artic.3.pag.204.sec secun.partis.
1 Chrisma quid sit.q.72.art.1.& 2.pag.333.ter.par.
2 Chrisma esse consecratum ab episcopo an sit de necessitate sacramenti.q.72.art.3.pag.335.ter.par.
3 Chrismatis consecrationem an Papa possit committere singulari sacerdoti.ibi ter.par.
3 Chrisma.per totum.ter.par.
† Chrysostomus. Vide Paſsi 2. Paulus.ter.par.
CHRISTVS. vide in litera X.ter.par.
Christus an verè præcegerit cæcis cum manifestarent.q.104.art.4.pag.379.sec.secun par.
Christus an fuerit ad literam mendicus.quæstio.187.artic.5.pag.672.sec.secun.partis.
1 Christus principalius venit abolere peccatum totius naturæ quam peccatum vnius personæ.q.1.artic.4.pag.8.ter.par.
2 Christus si naturali generatione aliquem produxisset, purum hominem produxisset.q.2.art.5.ad 2.pag.16.ter.par.
3 Christus quomodò dicatur caput ecclesiæ. quæstio.8.artic.1.pag.62.ter.parte.
4 Christus in vsu scientiæ infusæ non indigebat conuersione ad phantasmata.ad Duran.q.11.art.2.pag.80.ter.par.
5 Christus an voluerit humana voluntate per alios homines aliquid fieri, & non potuerit facere quòd fieret. quæst.13.artic.4.pag 89.ter.parte.
6 Christus certus erat de euentu mortis, & reliquorum malorũ suorum, & quomodò.q.15.art.7.pag.97.ter.par.
7 Christus non debet dici homò dominicus, & quare.q.16.artic.3.pag.101.ter.par.
8 Christus an meruerit exteriora bona, quia dignitas merendi spectat ad charitatem, ac per hoc præstat exteriorum bonorũ præsentiæ cœnæ.q.19.artic.3.pag.121.ter.par.
9 Christus prædestinatus est filius Dei: an hæc locutio sit propria.q.26.art.1.ad 2.& 3.pag.134.ter.par.
10 Christus propriè est mediator inter Deum & hominem.quæ.26.pag.141.ter.par.
11 Christus ante Ioannis baptisma quid exercuerit. quæst 4.art.1.pag.35.ter.parte.
12 Christus in quibus fuit exemplum perfectionis.quæst.4.artic.2.pag.37.ter.parte.
13 Christus quare nihil scripserit.q.42.artic.4.pag.205.ter.par.
14 Christus gloriam animæ suæ deriuauit in corpus in transfiguratione.q.45.artic 2.pag.214 ter par.
15 Christus tua passione implcuit legem totam & omnem iustitiam omnis generis iuris & præcepti. quæstio. 47.artic.2.pag.227.ter.parte.
16 Christi animæ descensus ad inferos, ad infusionem luminis gloriæ in sanctis patribus operatus est. quæsti.52.artic.2.pag.245.ter.parte.
17 Christus in suo descensu duo genera à purgatorio liberauit. q.52.artic.8.pag.249.ter.par.
18 Christus an corporaliter vilus fuerit à Paulo, & an visio illa tunc fuerit quando dixit: Saule, Saule quid me persequeris.q.57.art.7.pag.264.ter.par.
19 Christus in quantum homo an ster vel sedeat in cœlo.q.58.art.1.pag.268.ter.par.
20 Christus secundum quod homo an dicendus sit filius Dei q.58.art.3.pag.270 ter.parte.
21 Christi actiones humanæ possunt dupliciter considerari.q.6.art.2 ad 3.pag.5.ter.par.
22 Christi persona dupliciter distinguitur. quæsti.2.artic.4.pag.15.ter.parte.
23 In Christi persona sunt duæ rationes subsistendi in duabus naturis: licet sit ibi vnum subsistens simpliciter, & vna ratio subsistendi simpliciter.ibi.
24 Christi personam esse compositam, an sit simpliciter & forma liter verum.ibid.
25 Christi natura humana se habet ad personam filij Dei sicut se habet natura Sortis ad personam Sortis.quæst.2.artic.10.pag.20.ter.parte.
27 Christi natura corporalis quomodò possit agere in angelos. q.8.art.4.ad 3.pag.65.ter.par.
27 Christi anima non videt in verbo quicquid videt verbum.q.10.art.2.ad 2.pag.75.ter.par.
28 Christi anima an ex hoc quod scit omnia quæ scit Deus scientia visionis, sequatur ipsam scire infinita.quæst.10.artic.3.pag.76.ter parte.
29 Christi animam an bene concludatur habere per scientiam infusam notitiam omnium singularium. quæstio.11.articul.1.pag.79.ter.parte.
30 Christi anima an imperfectius quocunque angelo intuitiuè cognouerit in proprio genere quicquid intuetur vtrique datũ est.q.11.art.4 pag.81.ad Scotum.ter.par.
31 Christi animę species intelligibiles infusæ an fuerint perfectissimæ.q.11.art.6.ad Sco.pag.82.ter.par.
32 Christi animæ an insit virtus instrumentalis ad omnia miracula.q.13.art.2.pag.156.ter.par.
33 Christi priuilegium est mereri alijs ex condigno.quæst.19.art.4.pag.113.ter.par.
34 Quomodò intelligatur quod inquantum homo Christi humanitas operabatur virtute diuinitatis sacrificium Christi erat efficacissimum ad delenda peccata per gratiam.quæst.2.artic.3.ad 1.pag.129.ter.parte.
35 Christi carnẽ efficere, aliter attribuitur personæ spiritussancti: & aliter filio eandem assumere.q.32.artic.1.pag.164.ter.par.
36 Christi corporis firmatio in primo instanti fuit perfecta essen Ctialiter: non autem quantitatiue.q.35.art.1.pag.168.ter.par.

37 Chri-

7 Christi ãnimæ an inconueniat quod aliqua perfectio actus secundi ei de nouo aduenerit.q.34.art.2.pag.271.ter.par.
38 Christi doctrinæ excellentia penes quæ attendatur. q.42.arti.1.pag.203.ter.parte.
40 Christi anima an habuerit potestatem præseruandi corpus suum à morte.q.47.art.1.ad 3co.pag.216.ter.par.
41 Christi anima vnde habuerit prædictam potestatem.ibi.
42 De Christi clamore in cruce duplex modus diccndi. eod.art. ad 2.pag.217.ter.par.
43 Christi mortis celeritas fuit & naturalis & voluntaria.ibi.
44 Christi verba, ego pono animam meam &c.& similia, quomodo intelligantur.q.50.art.3.ad 1.pa.239.ter par.
45 Christi corpus viuum & mortuum an fuerit idem numero simpliciter.q.50 art.5.ad 3co.pag.240.ter.par.
46 Christi mors an fuerit meritoria ex parte animæ.q.50.artic.6.pag.241.ter par.
47 Christi corporis præseruatio à putrefactione an attestetur virtuti ipsius naturæ & voluntariæ morti.quæst.51.artic.3.pag.239.ter.parte.
48 Christi mortis tres dies & dies creationis mundi diuersimodè ordinantur.q.51.art.4.pag.243.ter.par.
49 Christi descensus ad inferos, an fuerit secundum substantiam animæ, an solùm secundum effectum. quæstio.52.artic.2.pag.244.ter.parte.
50 Christi pœnalitates intrinsecæ quantum duraueriut.q.52.art.4.pag.246.ter.par.
51 Christi humanitas quid sit.q.50.ar.1.pag.269.ter.par.
52 Christi corpus an conuenienter opinemur esse extra totam continentiam cœlorum corporeorum: ita quod planta pedis eius sit supra conuexum supremi cœli. quæstio.57.artic.4.ad Duran.pag.263.ter.parte.
53 An sicut ex defectu materiæ magnificentiæ in Christo non sequitur defectus magnificentiæ interioris: ita nec ex defectu materiæ fidei sequatur defectus fidei in eodem.quæst.2.arti.3.pag.13.ter.parte.
54 An spes in Christo respectu secundario speratorum fuerit habitus aliquis.q.7.art.4.pag.54.ter.par.
55 An oporteat in Christo ponere scientiam inditam, & quare.q.9.art.2.pag.71.ter.par.
56 In Christo non fuisse scientiam ex suo genere acquisibilem per infusionem, vt fuit in Adam, cur in litera asseratur. q.9.art.4.pag.72.ter.parte.
57 An in Christi concessa cognitione abstractiua omnium singularium: concedenda sit cuiuslibet singularis propria species in Christi intellectu.q.11.art.1.ad 3co.pag.78.ter.par.
58 An in Christo fuerit cognitio intuitiua omnium singularium. ad 3co.q.11.art.1.pag.78.ter.par.
59 Christo non est adempta potestas deriuandi gloria animæ ad corpus: ergo gloria illa claritatis quæ apparuit in Christo in transfiguratione, deriuata est ab anima, an hæc ratio valeat.q.45.art.2.pag.214.ter.par.
60 Christo conuenientium mediante natura humana distinctio.q.48.art.5.pag.233.ter.par.
61 Christum deleuisse omnia peccata mundi, quomodò intelligatur.q.1.art.4.pag.7.ter.par.
62 Christum fuisse assumptum à diabolo, quid sit. qu.41.artic.4.pag.201.ter.parte.
63 Christum palàm docuisse & in occulto nihil fuisse loquutum, quomodò intelligatur.q.42.artic.3.pag.205.ter.par.
64 Christum sedere ad dexteram patris cum dicitur, quam distinctionem importet ly ad.q.58.art.2.pag.261 ter par.
Christum se subdidisse sponte Pilato, qualiter intelligatur.qu.67.art.1.ad 2.pag.239.sec.secun.par.
Christiano existenti in terris infidelium, an liceat omittere signũ à Christianis deferre solitum, vel mutare vestem, ne Christianus cognitus occidatur.q.2.art.2.pag.12.sec.secun par.
Christiani an sint liberi à tributis.q.380.ar 6.pag.104.se.sec.par.
Crudelitas an dicatur à crudo propter asperitatem saporis.q.159.art.1.pag.559.sec.secun.par.
Crudelitas quomodo ponatur opponi clementiæ, cum superius. q.108 ponatur extremum vnum virtuti vindicationis. qu.159.art.1.ad 1.pag.ead.sec.secun.par.
Crudelitas an importet inflictionem pœnæ ex culpa. quæst.159.art.2.pag.560.sec.secun.par.
Cultus ecclesiastici superfluitas quale peccatum sit.quæst.91.art.1.& 2.pag 336.sec.secun.par.
Cultus veteris legis hodie à iudicibus seruatus, an habeat rationem mendacij.q.93.art.1.& 2.pag 339.sec secun.par.
Cupiditas est radix omnium malorum. Ad Duran.q.84.artic.1.pag.265.pri.sec.par.
Culpa plus habet de ratione mali, quàm pœna quæcunque tam sensus quàm damni pag.226.col.1.li.10 pri.par.
Curiositas. An sufficienter dictum sit de curiositate sensitiuæ cognitionis.q.167.art.2.pag.588.sec.secun.par.
Curiositas, gula, & luxuria quomodò differant. q.167.artic.2.ad 1.pag.589.sec.secun.par.

D

DAmnatus quilibet descendit ad inferos cũ armis suis, id est, cum aliqua mala voluntate in qua obstinatus perseuerat, & non solùm cum auersione ab vltimo fine vero.q.109.art.8.pag.563.pri.secun.par.
Damnum ex mutuo emergens an liceat exigere. quæst.78.art.2.2 pag.271.sec.secun.par.
Dare minus indigenti iusto quam magis indigenti peccatori melius est, nisi indigentia in eo sit multo maior.quæst.32.artic.3.pag.226.sec.secun.par.
Debitum secundum decentiam ad opus operatum est debitum secundum necessitatem ad opus operans ministri.quæst.64.art.6.pag.253.ter.par.
Debitum vt commune quomodo fiat debitum vt proprium sine applicatione communis boni per actum distributionis ad hũc particularem.q.62.art.1 pag.211.sec.secun.par.
Debitum coniugale non reddere, quando & quare est peccatum mortale.q.155.art.3.ad 3.pag.321.sec.secun.par.
Decimare præceptum an rectè dicatur iudiciale. quæst.87.art.1.pag.300.sec.secun.par.
Decimę partis diuini cultus ministris exhibẽdæ determinatio, vn de prouenerit.q.87.art.1.pag.300.sec.secun.par.
Decimæ partis determinatio ministris ecclesiæ in lege noua exibendæ, an sit iusta.q.87.art.1.pag.ead.se.sec.par.
An decimæ in noua lege non diuina, sed ecclesiastica authoritate impositæ sint Christiano populo. quæstio.87.articu.1.pag.ead.sec.secuo.par.
Ecclesia statuit quod ex integris fructibus decimæ soluantur ad exemplũ Dei, qui excellentem valde portionem suis ministris decreuit: ac per hoc non detrahas ecclesiæ, si diuini exemplo decreti mota, excellens quoque stipendium Dei ministris statuerit.q.87.art.2.ad vlt.pag.303.sec.secun.par.
Decimæ quare nõ debeantur omnibus ecclesiasticis etiam prædicantibus.q.87.art.3.pag.ead.lecun.par.
Decimarum & præbendarum ius est spirituale.quæst 87.artic.3.pag.ead.sec.secun.par.
Decimas ex consuetudine non soluentes, quomodò à peccato excusentur.q.87.art.1.ad 5.pag.302.sec.secun.par.
Genti alicui valẽti amplecti fidem Christianam sine onere decimarum, ecclesia concedere debet quod non soluent.q.87.arti.1.pag.300.sec.secun.par.
Decimas soluere de propriis prædijs an clerici teneantur, etiam si sint clerici eiusdem ecclesiæ.q.87.art.4.pag.304.se.sec.par.
Dæmon superatus vacat à tentatione ad tempus. pag.473.col.2.lin.11.pri.parte.
Dæmon. Pactum initum cum dæmone quomodò intelligatur.q.95.art.4.pag.346.sec.secun.par.
Dæmonis operatione an vti liceat cessante omni inuocatione pacto vel reuerentia.q.90 art.1.& 2.pag.334.& 335.se.sec.par.
Dæmones non sunt naturaliter mali.pag.289.col.2.li.93.pri.par.
Dæmones sunt obstinati in malo: & sancti confirmati in bono. pag.296.col.1.li.20.pri par.
Dæmones neque sunt, neque fuerunt in ordinibus secundũ gloriæ statum.pag.459.col.2.lin.47.pri.par.
Dæmones non sunt; sed fuerunt in omnibus secundum statum gratiæ meritoriæ.pag.ead.li.51.pri.par.
Dæmones in ordinibus perseuerant, secundum naturæ conditionem.pag.ead.li.58.pri.par.
Dæmones sunt substantiæ intellectuales, non vnitæ corporibus. pag.477.col.1.li.90.pri.par.
Dæmones nec per se, nec per accidẽs, nec directè, nec indirectè cœlestium corporum actionibus subduntur. pa.ead.colum.2.lin.1.pri.parte.
1 Dæmones an cognouerint Christum esse Messiam in lege promissum.q.44.art.1.pag.209.ter.par.
2 Dæmones an cognouerint Christum esse verum Deum.q.44.artic.1.pag.209.ter.par.
Dæmonum vti operatione an sit peccatum mortale.q.90.art.1.& 2.pag.ead.sec.secun.par.
Dæmonum tacita & expressa inuocatio quomodo distinguatur. q.95.art.3.pag.344.sec.secun.par.
Dæmonum apparitiones quinque modis fiunt.quæst.95.artic.3.pag.ead.sec.secun.par.
Secunda ratio literæ sumpta ex parte futuri euentus ad probandum omnem diuinationem quæ fit per inuocationes dæmonum esse illicitam, est efficax.q.95.art.4.pag.348.se.sec.par.
Dæmonibus est prælatio.pag.402.col.1.li.9.pri.par.
Dæmonibus non est illuminatio.pag.ead.li.48.pri.par.
Defectus de quo est sermo in litera sanct.doct.q.19.arti.6.An negatiuè vel contrariè sumatur.pag.215.col.2.li.8.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Defectus in voluntate, vnde voluntas est causa deficiens, est idem subiecto, & formaliter causa per accidens ex parte causæ: quia est ipsamet. & est idem subiecto, tanquã causę per accidens ex parte effectus tantùm: quia non est idem subiecto voluntatis & dat voluntati esse causam deficientem, nõ daudo causalitatem, sed deficientiam. q.75.artic.1.pag.238.pri.sec.par.
Defectiua vt sic quia penes maiorem elongationem à perfectione magis defectiua sunt, consequens est quod maior defectus non sit à minore delectu, vt à propria causa, sed ex ipsa elongatione interuenit. q.22.artic.2.ad 1.pag.77.pri sec.par.
In defectibus, causa defectus non est propria causa effectus defectui quo ad defectum: sed ex hoc ipso quod magis elongatur à perfectione, magis defectibus est ibi.
Quia mensura debet esse certissima, nihil prohibet quò ad nos, defectus mensurari penes accessum ad aliquod positiuum summè deficiens: sicut infirmitates, maiores & minores dicimus per accessum ad mortem. & similiter potentialia per accessum ad materiam primam: cùm in rei veritate, illæ per recessum à vita. & istæ per recessum ab actu maiores vel minores sint. ibidem.
Diffinitionis delectationis explinatio. quæsti 3. artic.1.pag.78. pri.secundæ partis.
Delectari in aliquo, propter se formaliter distinguitur in litera, non contra delectari propter se finaliter quomodolibet, sed finaliter vltimatè.q.70.pag.311.pri.sec.par.
Delectatio morosa coniugati de actu matrimonij cogitato, non est peccatum mortale.q.74.art.7.pag.231.pri.sec.par.
Delectatio quandoque exigit subiectum. & obiectum, & tres actus, scilicet coniunctionis, eorum cognitionis, tàm obiecti quàm coniunctionis immutationis appetitus: quę est formalis delectatio.98.pri.sec.par.
Delectatio secundum se est tota simul, & absque tempore: per accidens autem (scilicet ratione motus adiuncti) aliqua est non tota simul, & in tempore.q.31.art.4.pag.99.pri.sec.par.
Delectatio est solùm passio concupiscibilis, & quare.q.23.arti.4. pag.80.pri.secun.par.
Delectatio & tristitia in voluntate non sunt verè passiones. q.31. artic.4. pag.99 pri.sec.par.
Delectatio in actu coniugij bene circunstantionati, non est peccatum sed donum Dei.q.153.art.2. pag.319.sec.secun.par.
Delectatio morosa quare est peccatum mortale. quæst.154.arti. 4.2.pag.320.sec.secun.par.
An immunitas à delectatione in seminis resolutione sit de ratione virginitatis tanquam materia. quæstion.152.articul.1.pag. 314.sec.secun.par.
Delectatio est in ratione subiectiuè tanquàm in imperante, in appetitu autem tanquàm in eliciente.quæstio.74.artic.6.pag. 235.pri.secun.par.
An operatio sit propria causa delectationis, vt constitutio in con naturale bonum, an indistinctè. quæstio.32.articul.1.pag.102. pri.secundæ partis.
Delectationem sequi operationem, accidit ei inquantũ est passio non enim omnis passio sequitur sic operationem. q 22.artic. 3.pag.78 pri.sec.par.
Quomodò saluetur veritas literæ, dicentis quod delectatio causatur ex hoc quod appetitus requiescit in bono adepto: quum apud sanct. doct. delectatio sit quies appetitus. quæst.4.artic.1. pag.31.pri.secun.par.
Relatio conuenientiæ vel disconuenientiæ in actu exercito, concurrit ad causandam delectationem vel tristitiam. vt ratio agendi.q.31.artic.1.pag.202.pri.sec.par.
Delectatio & operatio cõsequens, eadem numero bonitate morali bonæ sunt: ac per hoc optimam operationem sequens delectatio, optima erit non minore bonitate, & non magis nec minus bona moraliter.q.34.art.3.pag.209 pri.sec.par.
Delectationis bonitas est causa bonitatis, in operatione causalitate seu redundantia analogiæ: in qua saluatur identitas numeralis, in causa & causato.q.24.art.4.pag.83.pri.sec.par.
Delectationem esse finem principalem propter quem aliquid bonum dicimus, quomodo intelligatur. quæst.38.artic.9.ad 1. pag.199. sec.secun.par.
Delectationes venereæ an magis opprimant rationem, quàm vinariæ quæ sunt in ebrietate. quæstio.151.articul.3.ad 1.pag. 513.sec.secun.par.
An delectationes aliorum sensuum à tactu non pertineant ad naturam hominis conseruandam, nisi prout ordinantur ad delectabilia tactus. ead.pag & par.
Delectationes propriæ in individuis sunt duplices: quædam consonæ naturæ individuali, & quædam æstimationi seu consuetudini ex æstimatione. primæ spectant ad concupiscentias naturales, alterę ad rationales.q.30.art.3.pag.96.pri.sec par.
Delectationes & cõcupiscentiæ naturales dicuntur, quæcũque sunt, non per æstimare aliquid.q.31.art.6.pag.10.pri.sc.par.
Delectationes tactus esse ad quas ordinantur cõcupiscentiæ naturales tripliciter potest intelligi. 3.31.pag.101.pri.sec.par.
Delectationes ab appetitu intellectiuo appetuntur propter operationes. econtrario autem appetitus sensitiuus tendit in operationes propter delectationes.q.4.art.2.pag.15.pri.sc.par.
Quomodò stent hæc simul, Delectatio propter se & nõ propter aliud appetitum ly propter, dicat causam finalem, & delectationes sunt propter operationes. q.4.art.2.pag.15.pri.sec.par.
Delectabile conuenienter distinguitur in delectabile naturale à rationali: seu inconueniens secundum naturam, & secundum apprehensionem. vbi ly secundum denotat causam cõuenientiæ ex parte subiecti, & non ex parte obiecti. quæst.30.artic.3. pag.96.pri secun.par.
Deliberatio. An per subuersationem deliberationis soluatur specie actus morales.q.88.art.6.pag.281.pri.sec par.
Non quàm citus potest deliberat, qui inter deliberandum ad aliud diuertit: ac per hoc qui ad aliud aduertit vanè, non quàm citò potest de seipso deliberat, & sic est reus omissionis præcepti diuertendo non quàm citò potest deliberando. q.89.art.6. pag.284.pri.sec par.
Demonstratio duplex, scilicet quia & propter quid. pag.13.col. 2.lin.pe.pri par.
Denominatio extrinseca est duplex. quædam pura, & quædam causalis.pag.32.col.2.li.74.pri.par.
Denominatio dupliciter esse dicitur, quædam scilicet intrinseca, & quædam extrinseca, & quid vtraque sit.pag.eadem.comm.11 lin.18 pri.parte.
4 Denominatio humanum.1.ter.par.
Denominatiuum extrinsecum nihil formale addit super denominatiuum formale.q.20.art.4.pag.72.pri.sec.par.
Denuntiari publicè an debeat peccator, si desit spes emendationis ipsius.q.33.art.8.pag.125.sec.secun.par.
Denuntiatio an exigatur ad executionem pœnæ à iure inflictæ. q.32.art.2.pag.56.sec.secun.par.
Denuntiatio talis pœnæ an exigatur.ead.pag.& par.
Denuntiationis via procedens prælatus, an præcipere & inquirere possit.q.33.art.7.ad 5.pag.129.sec.secun.par.
Derivatio. Actus pri.sec.par.
Desiderium. Intellectum humanum nõ cognita prima causa nisi an est, habere naturale desiderium ad cognoscendum primam causam quid est: quomodò intelligatur. quæstio.3.artic.8.pag. 14.pri secun.par.
Desperatio ex parte obiecti est prior timore & illius causa. timor verò ex parte modi attingendi obiectum est desperationis causa.q.45.art.2.pag.132.pri.sec.par.
Detractor an dicatur, qui dicit bonum opus ex mala voluntate factum.q.73.art.1.pag.256.sec.secun.par.
Detractio materialiter in his quæ pertinent ad honestatem vitæ ex genere verborum, an sit peccatum mortale.quæst.73.art.2. pag.257.sec.secun.par.
Detractio materialiter quando non est peccatum mortale.q.77. artic.1.pag.265 sec.secun.par.
Detractionem audire in tribus casibus, quare & quando sit peccatum mortale.q.76.art.4.pag.259.sec.secun.par.
Deuotio an significet actum voluntatis, aut qualitatem actus.q. 82.art.1.ad 1.pag.284.sec.secun.par.
Deuotio quem actum voluntatis respectu finis importet.qu.27. art.1.pag.ead.sec.secun.par.
Deuotio an significet actum voluntatis, aut qualitatem actus. ead.sec.secun.par.
Deuotionis causæ intrinsecæ.q.82.art 3.pag.284.se.sec.par.
Deuotionis nomen vnde fit, & quid significet. quæst.28.artic 1. pag.110.sec.secun.par.
Deuotionis causa qualis ponatur in mulieribus & simplicibus. q.28 art.3.pag.111.sec.secun.par.
Deus quomodo quandoque pro essentia. & quandoque pro persona supponit: quandoque pro essentia tantùm: quãdoque pro tribus suppositis.pag.105.col.1.li.30.pri.par.
Deus non generat cum dicitur an deum intelligi: quòd generatio diuinæ naturæ repugnet.pag.ead.col.2.li.40.pri.par.
Deum esse ens per essentiam quo pacto exponatur.pag.209.col. 2.lin.5.pri par.
Deus dupliciter sumi potest. absolutè scilicet, & vt primum agẽs. pag.212.col.1.li.54.pri.par.
Deus solus pater & filius & spiritus sanctus ab æterno est.pag. 279.col.1.li.85.pri.par.
Deus non est primum quod à nobis cognoscitur.pag.401.col.1. lin.34.pri par.
Deus omnia in nihilum redigere potest. pag.143.colum.2.lin. 36.pri.parte.
Deus in omni operante operatur sic quod ipse res proprias operationes habeat.pag.446.col.1.li.81.pri.par.
Deus non potest facere contra rerum ordinem, vt à prima causa dependet.pag.447.col.2.li.5.pri.par.
Deus potest facere præter rerum ordinem: prout ex qualibet secundarum causarum dependet.pag.ead.li.24.pri.par.
Deus quomodò alia videat.pag.83.col.1.li.4.pri.par.
Deus per essentiam suam & rationem cognoscẽdi an cognoscat alia à se in seipsis in esse obiectiuo seu cognito: positis per actũ intelligendi diuini intellectus.pa.ead.li.65.pri.par.
Deus cognoscit alia à se cognitione propria. pagin.84.colum.1. lin.65.pri.par.
Deus ad hoc vt in essentia intellecta secundum proprias rationes omnium intelligat: quid requiratur. pagin.85.colum 1.lin. 78.pri.parte.
Deus non eorum scientiam habet.pag.86.col.2.li.52.pri.par.
Deus mala cognoscit.pag.77.col.1.li.10.pri.par.
Deus an per essentiam suam singularia cognoscat.pag.ead.col.2. lin.30.pri.par.
Deus contingentia futura cognoscit.pag.81.col.1.li.1.pri.par.
Deus quomodò apud se omnium rerum rationes habeat.pag. 90.col.1.li.87.pri.par.
Deus vult se & alia.pag.111.col.1.li.17.pri.par.
Deus an non solùm vult alia. sed vult omnia, quæ velle potest. pag.ead.col.2.li.35.pri.par.
Deus necessitate absoluta vult aliquid non omnia: nisi ex suppositione.pag.112.col.2.li.1.pri.par.
Deus amat omnia existentia: non tamen eo modo sicut nos.pa. 111 col.2.li.15.pri par.
Deus ex parte actus amandi: omnia æqualiter amat. pag.eadem. lin.59.pri.parte.
Deus magis meliora diligit.pag.ead.lin.84.pri.par
Deus non est iustitia commutatiua. pag.122.col.1.lin.86.pri.par.
Deus quo pacto sub sua omnipotentia contineatur pag.138.col. 2.lin.71.pri.par.
Deus absque ordine sapientiæ & iustitię suæ nihil operari potest. pag.140.col.1.lin.64.pri.par.
Deus potest alia facere quàm quæ facit.pag. eadem.colum.2.lin. 16.pri.parte.
Deus an qualibet re à se facta: aliam meliorem facere possit.pag. ead.lin.82.pri.par.
Deus vt obiectum formale, proximus vt obiectum materiale sub formali & vt materia, & cætera vt materia tantùm diliguntur: & eorum declaratio.q.25.art.1.pag.93.sec.secun.par.
Deus immediatè amatur in via, cum quo tamen stat quod moueat ad actum amandi per speculum creaturæ. quæst.27.art.4. pag.108.sec.secun.par.
Deus potest fieri dupliciter pars alicuius, secundum illud: Dominus pars hæreditatis.q.185.art.3.pag.648.sec.secun.par.
Deus secundum, quod est altissima causa, dupliciter exponi potest.pag.7.col.2.li.16.pri par.
Deus quando formaliter capiatur: & quid Dei nomen importare habeat, & quomodò etiam quadrupliciter considerari potest.pag.8.col.1.li.5.pri.par.
Deo quomodò nihil sit prius neque secundum rem neque secundum intellectum: & propterea genus non habet. pag.21.col.1. lin.penul.pri.par.
Deus theologiæ subiectum est.pag.8.col.1.li.78.pri.par.
Deum esse, est demonstrabile à posteriori seu per effectum.pag. 14.col.1.li.1.pri.par.
Deus non est corpus.pa.16.col.2.li.22.pri.par.
Deus tripliciter sumi potest.pag.18.col.2.li.76.pri.par.
Deus est idem quod sua essentia, seu natura. pagina 19.colum.1. li.53.pri.par.
Deus est suum esse.pag.ead.col.2.li.91.pri.par.
Deus an sit in aliquo genere reductiue. pagina 20.columna 2.li. 80.pri.parte.
Deus est omninò simplex.pag.22.col.1.li.30.pri.par.
Deus non potest esse accidens.pa.21.col.2.li.34.pri.par.
Deus cum sit prima causa efficiens: quomodò non sit forma: aut materia alicuius compositi.pag.22.col.2.li.45.pri.par.
Deus est maximè perfectus.pag.23.col.2.li.50.pri.par.
Deus ab homine puro per essentiam in hac vita mortali videri non potest.pag.63.col.1.li.1.pri.par.
Deus est bonus.pa.30.col.1.li.88.pri.par.
Deus est summum bonum simpliciter. pa.ea.col.2.li.39.pri.par.
Deus solus est bonus per essentiam.pag.31.col.2.li.14.pri.par.
Deus pro naturæ nomine, quando sumatur. pagina 32. colum.2. lin.90.pri.parte.
Deus est infinitus.pag 33.col.1.li.74.pri.par.
Deus dupliciter intelligitur, vno modo secundum seipsum, alio modo secundum virtutem diffusam.pag.58.col.1.li.70.pri.par.
Deus est in omnibus rebus intimè.pa.ea.li.78.pri.par.
Deus quonam modo in omnibus rebus adsit.pagin.40.colum.1. lin.48.pri.par.
Deus est vt in re: & vt in loco secundum aliquid vbique. pag.38. col.1.li.81.pri.par.
Deus est in aliquo dupliciter, scilicet effectiuè, & obiectiuè.pag. ead.lin.84.pri.par.
Deus est vbique per essentiam, præsentiam & potentiam.pag.ea. col.2.li.29.pri.par.
Deus quo pacto in sanctis per gratiam existat.pag.40.colum.2. lin.52.pri.par.
Deus quo pacto in omnibus per præsentiam existat. pag.eadem. lin.89.pri.par.
Deus quonammodò in omnibus per essentiam sit. pag.41.col.1. lin.12.pri.par.
Deus quo pacto in omnibus per potentiam sit. pagina eadem lin.36.pri.parte.
Deus solus omnino immutabilis existit. pa.42.col.1.li.7.pri.par.
Deus est maximè æternus.pa.44.col.2.li.80 pri.par.
Deus est vnus.pa.51.col.2.li.vlti.pri par.
Deus est maximè vnus.pag.52.col.1.li.48.pri par.
Deus in se est maximè cognoscibilis.pa.ea.col.2.li.35.pri.par.
Deus ex creaturis à nobis nominari potest: nõ autem secundum quod est secundum se.pag.65.col.2.li.4.pri.par.
Deus cùm dicimus est bonus quis sensus sit.pagina 66.colum.2. lin.52.pri.parte.
Deus est vnus re: & plures secundum rationem dupliciter percipi potest.pag.68.col.1.li.48.pri.par.
Dei vnitas ex parte eius est eminẽs, ex parte verò intellectus nostri est proportio eius ad sensibilia.pag.ea.li.71.pri.par.
Deus an sit extra totum vniuersi ordinem: ita quòd creaturæ ad ipsum ordinentur: & non econuersò.pa.73.col.2.li.83.pri.par.
Deus est nomen naturæ quò ad id ad quod nomen impositum est: operationis verò quò ad id in quo impositum est. pag.74. col.1 li.86.pri.par.
Deus apud S. Thom. est vnius tantùm rationis formalis eleuatæ comprehendentis omnis, &c.pa.78.col.2.li.38.pri.par.
Deus est scientia perfectissima.pa.79.col.1.li.2.pri.par.
Deus seipsum per seipsum intelligit. pag.ead.col.2.li.88.pri.par.
Deus seipsum perfectè comprehendit.pa.80.col.2 li.pe.pri.par.
1 Deus intelligi potest tribus modis plusquàm genere diuersis communicare seipsum creaturæ. quæstio.1.artic.1.in cor.pag. 2.ter.parte.
2 Deus an fallere possit.q.5.art.5.pa.45.ter.par.
3 Deus est homo, an hæc propositio sit in materia naturali, & per se.q.16.art.1.ad 3.pag.100.ter.par.
4 Quomodò intelligatur, Deum supponere pro parte. q.16.art. 2.ad 1.pag.101,ter.par.
5 An solus Dei natura prædicetur de supposito.quæst.17.art.1. pag.110.ter.par.
6 In Deo nihil inueniri præter rationem suæ naturæ, quomodò intelligatur.q.2.art.1.pag.10.ter.par.
Dei tria ex sensibilibus cognoscimus, scilicet causalia, negativa, & superemioentia.pag.64.col.1.li 37.pri.par.
Dei cognitio perfectior habetur à nobis, per gratiam, quam per notionem naturalem.pag.ead.li.86.pri.par.
Dei cognitio per gratiam in hac vita naturali præfertur non ex parte modi, sed ex parte obiecti.pag.ead.col.2.li.4.pri.par.
Deum alia à se cognoscere necesse est. pag.81.col.2.li.86.pri.par.
Deum ad videndum, an ex parte visiuæ virtutis aliqua similitudo exigatur.pag.54.col.1.li.12.pri.par.
Deum ad videndum, an impossibile est concurrere aliquam similitudinem ex parte rei visæ.pag.ead.li.16.pri.par.
Deum videri sensu, visu, & quacunque alia vi sensitiuæ partis est impossibile pag.55.col.2.li.17.pri.par.
Deum videntium vnus perfectius videbit quàm alius.pa.58.col. 2.li.90 pri par.
Deum videntes non vident in eo alia per species eorum: sed per ipsum diuinam essentiam intellectui eorum vnitam. pa.61.col. 2.li.68.pri.par.
Deo quo pacto multa attribuantur. pag.151.col.2.li.24.pri.par.
7 In Deo inueniuntur duplici modo subsistens & habẽs naturam. q.3.art.2.pag.17.ter.par.
Deo sunt perfectiones omnium rerum. pagina eadem colum.2. lin.penul.pri.par.
Deo alia cognoscuntur, non in seipsis: sed in ipso Deo.pagin.82. col.2.lin.71.pri.ar.
1 Diabolus. Quomodò diabolus machinando in mortem Christi excesserit modum potestatis sibi a Deo traditæ.q.49.art.2. pag.224.ter.par.
Dialectica. Tam dialectica quàm demonstratiua docens est vna, sed in via est differentia: quia dialectica etiam vtens est vna, demonstratiua verò multiplex.q.57.ar.6.dag.170.pri.sec.par.
Dies sex sufficienter numerantur. pag.306.col.1.li.30.pri.par.
Differentia bifariam distinguitur. scilicet secundum rationem & secundum rem.pag.19.col.1.li.87.pri.par.
Differentia secundum rationem latitudinem habeat.pag.26.col

Universidad de Deusto
Biblioteca

a.lin.14.pri.par.

Differentia tangens entia inquantùm sunt, & non sunt quæ sit. pag.80.col.2.li.77.pri.par.

Differentia qualis sit inter ly Deus: & ly homo in supponendo. pag.185.col. .li.186.pri.par.

Differentia inter minus per se & per accidens qualis sit.pag.226. c.1.li.30.pri.par.

Differentia assignata inter receptionem materiæ & intellectus quæ sit.pag.231.col.2.li.16.pri.par.

Differentia inter consequentia formam, & consequentia materiam quo ad necessitatem contingentium a sancto doctore posita an nulla sit.pag.394.col.1.li.31.pri.par.

1 Differentia quæ sit inter ea quæ sunt à natura.& quę sunt ab arte non quacunque,sed competante natura quæ sit.pag.449.co. 2.lin.85.pri.parte.

Differentia inter intellectum & voluntatem quomodò saluari possit.pag.476.col.2.li.73.pri.par.

Differentia assignata inter cognoscentia, & nõ cognoscentia an vera sit.pag.79.col.1.li.52.pri.par.

1 Differentia inter suppositum & naturam an habeat locum in angelis.q.2.art.2.in cor.pag.16.ter.par.

Differentia personarum penes coniunctionem secundum se, & non secũdum se,quomodo sit radix inhabilitatis & habilitatis ad coniugium inter se.q.154.art.9.pag.335.se.sec.par.

Diffinitio processu compositiuo ministrante diuisione inuestigatur.pag.44.col.2.li.12. pri.par.

Diligere dupliciter sumitur, scilicet notionaliter & essentialiter. pag.180.col.1.li.18.pri.par.

Diligere sumendo essentialiter patet & filius non diligunt se spiritu sancto.pag.ead.li.21.pri.par.

Diligere sumendo notionaliter patet & filius diligunt se spiritu sancto.pag.ead.li.26. pri par.

Diligere corpus proximi quomodo possimus ex charitate, cum non possit nos reamare.q.25.art.5.pag.59.se.sec.par.

Diligere non tenemur omnes æqualiter:sed possumus nobis magis coniunctis maius bonum optare. quæstio.26.artic.7.pag. 102.sec.secun.par.

An exteris paribus magis meritorium sit diligere amicos quàm inimicos,vel econtrario.q.27.art.7.pag.109 se.sec.par.

Diligere aliquem inquantùm debet, & diligere alium plusquam debet.est impossibile.q.44.art.8.ad 1.pa.61.se.sec.par.

An homo offensus teneatur sub præcepto diligere in speciali inimicum petentem veniam.q.8.art.8.pag.289.sec.secun.par.

Dilectio naturalis in beatis remanet. pa.282.col.2.li.90.pri.par.

An dilectionis diuersitas quæ est secundũ charitatẽ ex parte obiecti,sit secundum spem.q.26.ar.7.pag.102.se.sec.par.

An in dilectione proximi ex charitate, oporteat ei velle charitatem.q.25.art.1.pag.93.sec.secun.par.

Discordiæ ortus ex inani gloria & inuidia,an sit effectiuè vel formaliter.q.37.art.2.pag.144.sec.secun.par.

Dispensator eleemosynarum potest pro se. si indigeat eo tenore quo pro alijs dispensare.q.32.art.9.pag.123.se.sec.par.

An egens dispensatione in vna conditione ieiunij & propterea dispensatus,sit totaliter liber à vinculo præcepti de ieiunio.q. 147.art.7.pag.498.sec.secun.par.

Dispensationi tectonis subiacet defectus in persona vel casu.q. 97.art.4.pag.306.pri.sec.par.

Secluta consuetudine, ex hoc ipso quod aliquis constitutus est rector multitudinis: commissa quoque est sibi authoritas dispensandi in lege superioris,scilicet quo ad leuia, quò ad sequentia,& quo ad propria.ibi.

Dispersa inferius esse vnita superius verum est exteris paribus. q.23.art.4.pag.80.pri.sec.par.

1 Displicere potest dupliciter sumi.quæstio.84.artic.8.& 9.pag. 405.ter.parte.

Dispositio. Hæc verba literæ in omni inordinata dispositiõe specifica sumitur ex parte causæ extrinsecæ,vel intrinsecæ effectus vel formalis:de intrinseca vel quasi intrinseca causa propria verificatur,non materiali vt sic: quoniam nulla res ponitur in esse per materiam sed ex qua ponitur in esse quæ est vt forma lis & actiua, & non solùm materiæ rationem habens diuersimodè.q.81.art.2.pag.261.pri.sec.par.

Disputare de materia fidei an liceat laicis.quæsti.10.artic.7.pag. 41.sec.secun.par.

Disputare publicè de materia fidei an liceat clericis.eadem pag. sec.secun.par.

Distantia quadruplex,scilicet situalis, naturalis, suppositalis,virtualis.pag.39.col.2.li.71.pri.par.

Distantia multum dupliciter dicuntur, scilicet dissimilitudine cõditionum, vel proportione coniunctionis. pag.337.colum.1. lin.26.pri.parte.

An maior sit distantia contraria quam contradictoria. quæst.79. art.4.pag.276.sec.secun par.

1 Distingui secundum rem contiotingit dupliciter.primò vt duę res,quarum vna nihil est alterius: secundò sic vt vna res includat totam aliam & superaddat ei aliquid aliud.quæst.2.arti.2. in cor.pag.11.ter.par.

Distinctio omnis oportet,quòd sit per aliquod intrinsecum:formam scilicet & materiam.pag.191.col.1.li.43.pri.par.

Distinctio contra res vnius ordinis causam & causarum an congruenter à Dionysio posita sit.pa.25.col.1.li.51.pri.par.

Distinctio relatiua prima inter reales distinctiones ponitur. pa. 191.col.2.li.27.pri.par.

Distinctio sancti doctoris, quod dupliciter ordinetur aliquid ad alterum actiuè scilicet vel passiuè an sufficiens esse videatur. pag.453.col.2.li.60.pri.par.

Distinctio intelligere animæ à sancto doctore in litera posita videlicet, quòd oportet animam intelligere aut per conuersionem ad phantasmata: aut per conuersionem ad superiora an sufficiens sit.pag.401.col.2.li.84.pri.par.

Distinctio minima est in diuinis:quoniam relatiua & conuenientia est summa:quia sunt eadem res summa & simplicissima: & omnino indiuisa pag.199.col.1.li.61.pri.par.

Distinctiua specificè per se sunt diuersificatiua rationis formalis eius quod distinguitur.q.72.art.1.pag.260.pri.sec.par.

Distributor communium bonorum qui fraudem fecit, aliter restituere tenetur quàm teneatur hostis qui dona communia iniuitè diripuit.q.62.art.1.pag.211.sec secun.par.

Distributor faciens recompensationem ei cui minus dedit quã debuit,hoc facit per comparationem rei ad rem.quæst.61.art. 1.pag.211.sec.secun.par.

Diuersa non oportere esse similiter, nisi propter aliquid vnum in quo cõueniunt & à quo dependent, quomodò intelligendum est.q.171.art.4.pag.600.se.sec.par.

1 Diuina eminentia in timore reuerentiali Christi an habuerit rationem reuerendi quatenus eminentia Dei absolutè,an qua tenus potens est infligere malum.q.7.art.6.pag.55 ter.par.

Diuisio propria boni humani esse dicitur. pagi.30.colum.1.linea 10.pri.parte.

Diuisio propriè est boni in eo quod bonum. pagina.eadem.lin. 53.pri.parte.

Diuisio an sit prior vnitate non simpliciter:sed secundum nostrę apprehensionis rationem.pag.51.col.2 li.5.pri.par.

Diuisio animalis in partem mouentem & in partem motã in cæteris animalibus est diuisio in partes integrales formaliter: & non in partes essentiales nisi causaliter:in homine autem quãdo duplex motiuum habet,scilicet sensitiuum & intellectiuum est diuisio in partes integrales quo ad motum prouenientem ab appetitu sensitiuo.pa.334.col.2.li.49.pri.par.

Diuitiæ habitæ, an per se natæ sint perfectionem charitatis impedire.q.186.art.3.ad 3.pag.658.sec.secun.par.

Diuitiarum amor an sit mensurandus ad finem vitæ secundũ conditionem cuiusque.q.118.art.1.pag.407.se.sec.par.

Diuinatio quomodo est in intellectu & spectat ad cultum.qu.95. art.2.ad 2.pag 344.se.sec.par.

Diuinatio & vniuersaliter dæmonum inuocatio, an fieri possit absque eorum cultu.q.45.art.4 pag.346.se.sec.par.

Diuinatio per astra in quo formaliter consistat. quæst.95.artic.5. pag 347.sec.secun.par.

Diuinationis nomine,quid apud theologos & in ecclesia intelligatur.q.95.art.1.pag.343.sec.secun.par.

Diuinationum species quomodò formaliter damnentur,& penequid distinguantur.q.95.art.3.pag.344.se.sec.par.

Docere in the setto philosophiam & alias disciplinas licet.q.122. art.6.pag.421.sec.secun par.

Docere.Excellentior est modus docendi verbo quàm scripto. q. 42.artic.4.pag.205.ter.par.

Docens causat scientiam in addiscente reducendo de potẽtia ad actum primum.pag.481.col.2.li.13.pri.par.

Doctrina tanto certior est, quanto superiorior & remotior ab opinionibus.q.67.art.2.pag.203.pri.sec.par.

Dolor duplex esse dicitur,vt passio scilicet,& vt simplex actus voluntatis.pag.298.col.1.li.1.pri.par.

Dolor necessariò est in dæmonibus.pag.ea.li.81.pri.par.

Dolor est passio appetitus sensitiui ex corporis lesione percepta sensu.q.15.art.5.pag.95.ter.par.

Dominium temporalem modificatur à spirituali in eodem homine.q.64.art.4 ad 3.pag.226.sec.secun.par.

Dominium duplex:vt distinguitur, scilicet contra seruitutem, & contra subiectionem quandocunque. pagin.427.colum.2.lin. 38.pri.parte.

Dominium primo modo in statu innocentiæ non erat. pag.ead. lin.43.pri.par.

Dominium secundum in illo statu erat. pagina eadem linea 46. prima parte.

Donum sapientiæ est in intellectu formaliter:in volũtate autem causaliter pag.7.col.2.lin.93.pri.par.

Donum personaliter in diuinis sumptum est proprium nomen spiritus sancti.pag.81.col.1.lin.91 pri.par.

Donum an significet primò proprietatem personalem spiritus sancti. vel respectum aptitudinalem ad creaturas rationales: vel aliquid aliud pagina.eadem.colona 1.li.15.pri.par.

Donum in communi tria manifestè importat.scilicet rem donabilem,respectum donabilitatis.& respectum quasi possessionis.pag.ead.lin.58.pri.par.

Donum supernaturale secundum Scotum, non est gratia gratũ faciens.seu charitas.secus secundũ sanctum doctorem.p.424. col.2.lin.25.pri.par.

Donum intellectus,quare est necessarium.quæstione.8.articu.4. pag.32.sec.secun.par.

Donum intellectus, quomodò facit rectam æstimationem. quæstione.8.articulo.5.&.6.pagina.33 secunda secunde.par.

Dona aliter respondent virtuti theologicæ, aliter virtuti morali quæst.52.art.2.pag.185 sec.secun. par.

Donum nullum perdi sine culpa,quomodò verificetur.q.50.articulo.2.pag.238. ter.par.

Dona sunt necessaria & à virtutibus distincta.Ad Scotum.quæst. 68.art.1.pag.207.pri.sec.par.

Dona spectantia ad intellectum non distinguntur penes speculatiuum & practicum.Ad autorem quæstione.68.ar.4.pagina. 208.pri.sec par.

Dona omnia licet se habeant vt exequentia in ordine ad instinctum spiritus sancti, sicut morales virtutes in ordine ad rationem:si comparentur tamen dona inter se aliqua dicuntur dirigentia, & aliqua exequentia.quæstione.69. pagina.212.pri. secundæ. par.

Dubium motum super litera an sanct.doct. circa declarationem rationis formalis obiecti in æquiuocationem incideri.pag. 5.col.1.lin.28.pri.par.

Dubium motum super litera an scilicet omnia in sacra doctrina considerata in vna formali ratione conueniant. pagina. ead. col.2.lin.57.pri.par.

Dubium motum super litera simpliciter & ad hominem: an scilicet omnia in theologia considerentur sub ratione Dei.pag. 8.col.2.lin.50.pri.par.

Dubium motum super litera circa illam propositionem: omnes potentiæ animæ ad animam solam comparantur sicut ad principium.pag.345.col.2.lin.22.pri.par.

Dubium motum super litera circa id quod sanct. docto.supponit omne volitum aut amatur vt finis, aut ad finem.pagina.368. col.1.lin.18.pri par.

Dubium motum super litera circa illam propositionem: quanto aliquid est abstractius, tanto nobilius. pag.eadem colona.2. lin.39.pri.par.

Dubium motum super litera circa differentiam positam inter intellectum & voluntatem.pag.369.col.1.lin.50.pri.par.

Dubium motum super litera cur scilicet animi nostri motus in Deum reducitur.pag.371.col.1.lin.65.et quid doctor sanctus per primam motionem à Deo intelligat.ibid lin.67.pri.par.

Dubium motum super litera circa particulam illius propositionis:natura rei materialis verè & perfectè cognosci non potest nisi vt in particulari existens cognoscatur.pag.381.colo.2. lin.60.pri.par.

Dubium motum super litera circa illam propositionem:proprium obiectum nostri intellectus est natura habens esse in particulari sensibili,&c.ergo intellectus ad hoc vt suum obiectum cognoscat oporteret vt conuerteretur ad phantasmata.pagina. ead lin.93.pri.par.

Dubium motum super litera an sanctus. doctor. sibi contrarius sit,quando dicit, quòd sensus exterior secundum solam mutationem ab obiecto operatur, &c pag.386.colo.1.li.48.pri.par.

Dubium motum super litera circa quandam responsionem qua euaditur, quòd voces non significent species intelligibiles: non tamen quin significent conceptiones. seu formationes,&c pag.ead lin.54.pri.par.

Dubium motum super litera circa rationem cuiusdam explanationis, an scilicet omnis actionis modus consequatur formam quæ est actionis principium.pagina.388.colona.1.line. 55.pri.par.

Dubium motum super litera circa rationem pro conclusione: quod intellectus non potest multa &c.pag.ea.li.66.pri.par.

Dubium motum super litera circa conclusionem principaliter intentam totum quæ articulum tertium quæst.86.an.scilicet totius labor otiosus esse videtur, & etiam per accidens.pag 394. col.1.lin.45.pri.par.

Dubium motum super litera an scilicet intellectus in se sit actus quidam & vnumquòdque secundum quod in actu est cognoscibile sit.pag 395.col.2.lin.91. pri.par.

Dubium motum super litera an sibi scilicet.d. sit cõtrarius in eo, quod dixerit, quod species intelligibiles sunt actu intelligibiles,& postea dixerit quod habitum per actum cognoscimus pag.397.col.2.lin.95.pri.par.

Dubium motum super litera circa differentiam assignatam inter. angelum & ipsum Deum.pag.398.col.2.lin.48.pri.p r.

Dubium motum super litera circa differentiam assignatam inter imaginem & vestigium.pag.418.col.2.li.9. pri.par.

Dubium motum super litera in eo quod sancto. doct.dixerit q. dominium super animalia homini naturale existit.pag.426.c. 2.lin.82.pri.par.

Dubium motum super litera circa probationem cuiusdam propositionis.f.an inconueniens sit quod propter bonum multiplicationis humanæ peccatũ necessarium existat pag.431.col. 1.lin.2.pri.par.

Dubium motum super litera an.f.confirmati beati existant vel econtra.pag.433.col.2.lin.29.pri.par.

Dubium motum super litera circa differentiam assignatam inter partes conclusionis penes mediationem & immediationem. pag.430.col.2.lin.87.pri. pa.

Dubium motum super litera quomodò omne agens directè secundum formam agat.pag.441.col.1.lin.95.pri.par.

Dubium motũ super litera circa rationem assignatam in diuersa proportione inter causas vniuocas & æquiuocas: vnde.f.aut quantũ valet hæc cõclusio: si sortes esset causa per se formæ, in Platone esset causa simpliciter.pagi.ead.colo.2.lin.42.pri.par.

Dubium motum super litera quomodò Deus contra ordinem suũ facere possit.pag.447.col.2.lin.81.pri.par.

Dubium motum super litera circa primũ miraculorum gradum, nunquid excedentia naturæ facultatem secundum lacti subitã tiam primum locũ miraculorũ tenet.p.448.col.2.li.18.pri.par.

Dubium motum super litera quomodò virtus intellectualis inferioris angeli ex cõuersione angeli superioris ad ipsum confortatur.pag.449.col.2.lin.87.pri.par.

Dubium motum super litera super probatione voluntatis,an.f. pcedat de motione voluntatis ad actũ proprium vel de motione voluntatis ad actum extraneum pag.450.col.2.li. 23.pri.par.

Dubium motum super litera super illa propositione: veritas est lumen intellectus.pag.452.col.2.li.85.pri.par.

Dubium motũ super litera in eo quod.f.doct.dicit quod ad intellectus perfectionem spectat scire.pa.453.co.1.li.3.pri.par.

Dubium motum super litera vtrum angelica custodia incipiat ab ortu in vtero secundum animam rationalem,non à naturitate extra vterum.pag.469.col.2.lin.50.pri.par.

Dubium motum super litera circa tit.quæstio.114.vtrum. scilicet dæmones impugnent nos eò quia responsio sancti doctoris ad aliud tendere videatur.pag.471.col.1.li.36.pri.par.

Dubium motum super litera circa istam propositionem: tota scientia virtute in principijs continetur an.scilicet doctrinæ sanctæ Thomæ aduertari videatur.pag.9.col.1.lin.38.pri.par.

Dubium motum super litera circa quandam conclusionem an scilicet sensus literalis multiplicari possit: nulla certitudo ei ex quis sensus ad literam intentus sit quilibet proferente suam expositionem alterius interpretandum.pagina.12.colona.1. lin.9.prima par.

Dubium motum super litera an scilicet ista consequentia valeat nulla veritas est ergo verum est nullam veritatem esse pagin. 13.col.2.lin.10.pri.par.

Dubium motum super litera an scilicet aliqua scientia probet suũ subiectum esse.pag.14.col.1.lin.70.pri.par.

Dubium motum super litera an scilicet doctor præcellus sophisticus videatur: quando sub hoc communi, scilicet se habere ad formam dicitur determinare ad hoc speciale, scilicet esse formam.pag.17.col.2.lin.76 pri par.

Dubium motum super litera causam, scilicet indiuiduationis recipi in materia, vel non posse recipi in ead.pagina.10. colona. 1.lin.65.pri.par.

Dubium motum super litera pro quo supponit ly Deus quando sanctus doctor qua tit:vtrum Deus sit idem:quod sua essentia. pag.ead.col.2.lin.61.pri.par.

Dubium motum super litera an scilicet si sciamus.quòd hæc propositio est vera. Deus est: ergo cognoscitur in re. quod Deus est:ita quod hoc est cognoscere esse quod in ipso Deo est.pag. 26.col.1.lin.50.pri.par.

Dubium motum super litera quomodò esse quandoquè æquiuocè sumatur.pag ead.col.2.lin.54.pri.par.

Dubium motum super litera an scilicet Deus sit in genere substantiæ reductiuè.pag.ead.lin.67.pri.par.

Dubium motum super litera quomodo Deus omnium rerum mensura dicatur pag.21.col.1.lin.31 pri.par.

Dubium motum in litera an videlicet sanct.doct.termo sit de ordine in causando & essendo & absolutè aut respectu huius & in hoc.pag.28.col.2.lin 91.pri.par.

Dubium motum super litera circa quandam consequentiam tri.

Universidad de Deusto
Biblioteca

plex perfectio soli Deo eñuenit per suam essentiam: ergo esse perfectum esse bonum, &c. pa.21.col.2.li.65.pri.par.
Dubium motum in litera circa ordinem.art.3.quæ.4.pa.24.col.2.lin.86.pri.par.
Dubium motum super litera tam de finitate, quàm infinitate formæ pag.35.col.1.li.30.pri.par.
Dubium motum super litera ex proprijs ipsius diuinæ cognoscibilitatis.pa.61.col.1.li.49.pri.par.
Dubium motum super litera an de ly distinctio quædam à sancto doct.facta locum habere possit.pag.78.col.1.li.2.pri.par.
Dubia tria mota super litera circa qualdã rationes à sancto doct. factas ordine relata.p.116.col.1.li.90.pri.par.
Dubium Scoticum motum super litera quomodò sumendo diligere notionaliter patet & filius diligunt se spiritusanctο.pag.180.col.1.lin.65.pri.par.
Dubium motum super litera circa quandam sancti doct.regulã & quandam eius rationem.pag.184.col.1.lin.80.pri.par.
Dubium motum super litera, an sanctus doct. intendat nouum modum existendi tanquàm disparatum à quatuor in litera numeratis.pag.205.col.2.lin.57.pri.par.
Dubium motum super litera circa quandam causam in litera redditam quæ non videtur esse causa.pag.ea.li.84.pri.par.
Dubium motum super litera, quomodò ex dictis sanct.doct. excludit sequatur, quòd secundum solam gratiam nouus sit cognoscendi modus.pag.ea.li.90.pri.par.
Dubium motum super litera circa rationem qua sanct.doct.vitatur contra Auicebron. substantiam pluralitatem ponentem.p.231.co.1.li.65.pri.par.
Dubium motum super litera in materia angelorũ super ly differt quomodò scilicet capiatur.pa.233.col.1.li.1.pri.par.
Dubium motum super litera circa vitales operationes & non vitales.pag.176.col.2.li.5.pri.par.
Dubium motum super litera circa probationem secundæ particulæ conclusionis, quod angelus non sit vbique, &c.pagin.240.col.1.li.1.
Dubium motum super litera de causa vniuersali componendi dividendique particularis est.pag.269.co.2.li.4.pri.par.
Dubium motum super litera circa c.firmiter.de sum.trini.& fide cath.cuius sanct.doct.non fuit recordatus. pag.279.col.2.lin.50.prima parte.
Dubium motum super litera videlicet, quod ex mereri & beatũ esse non sequitur gratia perfecta & imperfecta simul.pag.282.col.2.lin.64.pri.par.
Dubium motum super litera nunquid quædam ratio sanct.doct. fundata super illa propositione quæ libet alia voluntas non est sua regula, &c.sit efficax.pag.286.col.1.li.40.pri.par.
Dubium motum super litera, primo circa discursum ab angelo negatum: secundo circa eius apprehensionem. tertiò circa radicem immobilitatis, quartò circa connaturalitatem: quintò circa immobilitatem apprehensionis. pagina.295.col.2.lin.1. vsque ad lin.58.pri.par.
Dubium motum super litera circa responsionem arti.3.q.115.an.1. sanctus doct.à proposito diuertere videatur cũ primò proponit conditionalem de proportione qualitatum ad formas substantiales deinde transit ad gradus causandi earumdem.pagin.485.col.1.li.60.pri.par.
Dubium motum super litera in eo quod sanct.docto.dicit, quòd etiam generans inferius mouet ad speciem vt instrumentum cœlestis corporis.pag.ead.lin.85.pri.par.
Dubium motum super litera circa propositionem illam: posita causa necesse est sequi effectum, &c.pagina.478.colum.1.lin.10.pri.par.
Dubium motum super litera quo sanctus doctor arguitur de superfluitate pluries repetitæ propositionis causa posita, &c.pa.ead.lin.70.pri.par.
Dubium duplex motum super litera alterum simpliciter: alterũ autem ad hominem circa examen cuiusdam propositionis, scilicet omne quod est, &c.pagin.eadem colum.2.lin.53.& li.65.pri.par.
Dubium motum super litera cùm sanct.docto.proposuit: quòd naturalia & humana ad diuinam referantur prouidentiam, neque nisi de humanis probauit: & per consequens diminutus esse videtur.pag.280.col.2.lin.88.pri.par.
Dubia quò ad actum cautelæ remedij, & huiusmodi sunt in peiorem partẽ interpretanda. sed quo ad actum punitionis in meliorem.q.62.art.4.ad 3.pag.210.sec.secun.par.
Duella an sint licita in aliquo casu. Et de causis duellorum. quę. 95.art.8.ad.3.pag.311 sec.secun.par.

E

EBrietas scienter non ex delectatione potus, sed propter medicinam: an sit licita. quæstione.150.articulo.2.ad 3.pagina.509. sec.secun.par.
Ebrietas assidua, an sit peccatum mortale. quæstio.150.articu.2. ad.1.pag.& parte ead.
Ebrietatis nomine quid significatur. quæst.150.articu.1.pag.507. sec.secun.par.
Actus inebriatiuus ad hoc quod non sit peccatum, debet habere duas conditiones pag.507.sec.secun.par.
Ebrietati vitium oppositum quomodò constituatur in abstinendo à vino ex nocumento naturæ, quum superius dictum sit nocumentum ex delectabili in cibo & potu proueniens per accidens se habere ad gulam. quæstio.150.articulo.1.ad.1. pag.500. sec.secun.par.
Ebrietatem non solum vinum, sed etiam alia inducunt, vt certissima æqua quis abstinere tenetur quantum non tenetur bibere. quæst.150. sec.secun.par.
An peccata commissa ab ebrio sine sua culpa, totaliter sint excusata. q.150 art.3.pag.511.sec.secun.par.
An peccatum commissum ab ebrio ex sua culpa excusetur à toto vel à tanto vel potius aggrauetur. 511 sec.secun.par.
An homine inexperto primò se inebriante ex proposito: nihilque cogitante de periculo sequentium peccatorum: sequens ex tali ebrietate peccatum excuset, vt non præcisum, aut imputetur præcisum. eadem pagina & parte.
Ebrius. In ebrio esse duo peccata, scilicet, ebrietatem & peccatũ sequens: intelligendum est secundum subiectam materiam, id est, secundum se duo peccata, non quod in eo retineam dualitatem, sed alterum transit in circunstantiam primi. quæst. 76. artic.4.pag.243.pri.sec.par.
Ecclesiastica bona & propria differunt in tribus. quæstio.185.art. 7.pag.653.sec.secun.par.
Ecclesia sola habet dominium rerum sibi dimissarum & non præsatus quicunque etiam Papa. quæst.143. articulo.8. pagin. 137. sec.secun.partis.
Ecclesia potest disponere de suis sicut domina. ead.ibid.
Ecclesiam totam alloqui quomodò intelligatur. quæst.137.art. 2.pag.621.sec.secun.par.
Ecclesiæ, in hoc quod ecclesia pro paruulis credit. intendit, enuntiat, est quædam accommodatio. quæstio.68.articulo.9.pag. 321.tertia parte.
2 Ecclesiæ fides quomodo prosit infanti baptizato. quæstio.68. articulo.9.2.pag.321.ter.par.
Effectus in actu an & quo pacto causam in actu habeat. pag.183. col.1.lin.68.pri.par.
Effectus dupliciter ad suam causam considerari potest: primò, scilicet vt obiectum ad potentiam: secundo vt effectus ad causam. pag.240.col.1.lin.83.pri.par.
Effectus totalis ad aliquam virtutem tripliciter comparari potest, scilicet vt defectiuus: vt excessiuus & vt adæquatus. pag.ead. col.2.lin.32.pri.par.
Effectum esse in causa æquiuoca excellentiori modo dupliciter contingit. pag.30.col.2.lin.78.pri.par.
Eligere. Quod eligi debet melior intelligitur de possibilibus haberi. quæst.83.arti.2.pag.222.sec.secun.par.
Eligens ad ecclesiæ prælationem qualis esse debeat. quæstio.185. art.7.pag.647.sec.secun.par.
Eligibilium ad ecclesiasticas dignitates comparatione, præsupponunt bonitatem. quæst.63.art.2.pag.222.sec.secun.par.
Electio non conuenit brutis animalibus: quia, quum appetitus electiuus sit liber ad eligendum & non eligendum, & ad hoc vel illud eligendum, appetitus sensitiuus est ad vtrunque naturaliter determinatus. quæst.13.art.2.pag.43.pri.sec.par.
Electio quæ est actus interior voluntatis, in electionibus prælati vel principis, est electio nominationis talis personæ &c. quia electio eorum quæ sunt in potestate eligentis. quæstio.13.arti. 4.pag.45.pri.sec.par.
Electio semper est quoad specificationem & exercitum actus libera: simplex autem actus voluntatis, non est vniuersaliter quòd ad specificationem actus, liber. quæstio.13.articulo 6.p. ead.& par.
Supposito quod voluntas velit eligere. duobus æqualibus propositis secundum aliquam conditionem, voluntas non arcetur ad neutralitatem: sed potest ad considerandam aliquam eminentiam in altero mouere, & inuenta vel apposita, eligere alterum. q.13.art.6.ad 3.pag.46.pri.secun.par.
Electio licet sit partis superioris vt principaliter eligentis: est tamen partium obsequentium vt exequentium. quæstione 56.ar. 4.pag.164 pri.sec.par.
Electio includit intentionem finis quoniam electio est eorum quę sunt ad finem propter finem. quęstione 58.art.4.& 5.dag. 172. vide Intentio.pri.sec.par.
Elementa non actu: sed virtute secundum sanctum docto. in misto remanent & quomodo secundum mentem sancti docto. & Sco. dupliciter elementa in misto remanere intelligitur. pagi. 331.col.2.lin.1.pri.par.
Elementa in homine esse secundum substantiã car. doctor dixerit.pag.

fit.pag.411.col.1.lin.92.& col.2.lin.12.pri.par.
Elementorum mistio quomodò dicatur esse in misto, vbi etiam Auerrois ratio cum sancti doctoris impugnatione. pagi.334. col.2.lin.80.pri.par.
Eleemosynam date quoties, & quare, & quando est in præcepto secundum certum tempus. quæstione 22. articulo 1.pagi.120. secunda secun.par.
Eleemosynam an ficere possit vxor nil habens præter dotem. q. 32.art.8.pag.122.sec.secun par.
Eleemosynam dare sic abundanter vt superfluat an sit peccatum. q.31.artic.10.pag.12.sec.secun.par.
Quodmodo intelligendum sit quod non potest determinari quãdo est ista necessitas quæ obligat sub peccato mortali ad dandum eleemosynam.p.185.artic.7.pag.653.sec.secun.par.
Eleemosynaliter aliquid date pro spirituali quomodo liceat. quę. 32. artic.4.pag.120.sec.secun.par.
Emanationes diuinæ an per hoc distinguantur. quod vna est ab vno altera verò à duobus.pag.177.col.1.lin.4.pri.par.
Ens an prius sit secundum rationem, quàm bonum.pagin.26.co. 2.lin.64.pri.par.
Ens. an sit prius rationis ordine secundum se, aut quò ad nos.p. ead.lin.86.pri.par.
Ens omne quo pacto per physicas disciplinas sensibile fit.pagi. 2.col.2.lin.19.pri.par.
Ens omne inquantum ens est bonum.pagina 27.col.1.li.81.pri.p.
Ens per vnum & multa dividitur quàm per vnum simpliciter: & multa secundum quid.pag.50 col.2.lin.67.pri.parte.
Ens non est anal ogum Deo & creaturis secundum extrinsecam denominationem.pag.70.col.1.linea 78.pri. par.
Ens seu esse quomodo sumatur.pag.110.lin.penul.pri.par.
Ens inquantum ens an causam defectiuam habeat pag.ead. col. 2.lin.06.
Ens esse in actu dupliciter contingit.pag.303.col.2.li.90.pri.par.
Entis nomine non importatur analogia secundum causam finalem: neque secundum causam efficientem: sed secundum causam materialem.pag.344.col.2.lin.48 pri.par.
Entis an nulla differentia sit ex parte obiecti penes quam intellectiua vis diuersificari possit, & an sanctus doctor in hoc sibi contrarius videatur.p.357.col.1.lin.79.pri.par.
Enti cum nihil opponatur nisi non ens, quid ex hoc inferatur.p. 179.col.1.lin.48.pri.par.
Entia plura quo pacto necessaria esse dicantur.pag.110.col.1.lin. 50.pri.parte
Enuntiabilia Deus fecit.pag.93.col.1.lin.4.pri.par.
Enuntiabilia Deus scit, non componendo & dividendo: sed per simplicem intelligentiam.pag.ead.lin.12.pri.parte.
Enuntiabile inter & rem quæ differentia sit.pag.ead. col.2.line. 58.pri.par.
Epicheia seu æquitas quid sit: cum multarum difficultatum solutione.q.120.ar.1.pag.412.secunde par.
Episcopus se obligare ea ad quæ sunt perfectionis quomodò intelligatur.q.184.art.5.pag.639.secunda secundæ par.
Episcopus an debeat esse doctus, & doctor theologiæ vel iuris canonici.q.185.ar.3.pag.648. secunda secundę par.
Episcopus habens redditus suos distinctos à præbendis clericorum. an teneatur ad dispensandum illos in reliquas portiones puta vnam pro fabrica, & vnam pro pauperibus. quæstio.185. art.7.pag.653 sec.secun.par.
Episcopus infideliter dispensans bona ecclesiastica an teneatur ad restitutionem.ead.p.& par.
Episcopus habens votum religionis vtrum teneatur dimittere episcopatum & implere votum. quæstione.189. articulo 3.1. pag.685.sec.secun.par.
1 Episcopus dum conficeratur an debeat pontifici celebrãti concelebrare.q.82.art.2.p.398.ter.par.
Chrisma & Confirmatio.2.
Episcopi & religiosi dupliciter deficiunt a perfectione ad quam tenentur.q.184.art.5.2.p 641.sec.secun.par.
Episcopi an sub peccato mortali teneantur residere in suis ecclesijs.q.185.art.3.pag.650.sec.secun.par.
Apostoli sunt ordinati episcopi à beato Petro: cui à domino dictum est, pasce oues meas.q.180.art.4.1.p.639.sec.sec.par.
Episcoporum religiosorum status quomodò se habeant adinuicem.q.185.art.3.3.pag.651.sec.secun.par.
Episcopatum appetere propter honorem & sufficientia temporaliu, an sit peccatum mortale.q.185.art.1.pag.635.sec.sec.par.
Episcopatum appetere ratione ociositatis an sit peccatum mortale.ead.secund.secun.par.
Episcopatum appetete vt prosit, an sit licitum vel illicitum.eadem ibidem.
Aequalitas in substantia fundata quo pacto distinguatur à similitudine & identitate secũdũ modũ. pag. ead li. vlt.pri. part.
Aequalitas diuinarũ personarũ ant si relatio realis & quomodo pag.201.col.1.li.19.pri.part.
Aequalitatis affirmatio quo pacto ex inæqualitatis negatione se quatur.pag.ead.li.87.prim.part.
Aequalitatem in diuinis personis ponere necesse est.pag.200. col.2.lin.78.prim.part.
Aequalitate vti proportionali, contingit dupliciter videlicet vt forma iusti, vel vt modo perueniẽdi ad quãtitatẽ rei.quæst.61. art.4.pag.210.sec.secun.par.
Aequitas an dirigat legalem iustitiam. q.120.articu. 2. pag.413. secunda secun. par.
Aequitas an sit quæ superior regula humanorum actuu. q.120. ar.pag.412.secund.secund.par.
Errantes circa diuina quomodò nihil, aut aliquid Dei sciunt. q. 2.arti.2 3.pag.12.secund.secund.par.
Aequinoca an & quomodò vniuocum in prædicationibus reducantur.pag.70.col.2.l.2. prima part.
Errores Zabiorum, Almarianorum, Dauid de dinnando.pag. 22.col.2.li.26.pri. parte.
Error Scoti imponẽtis sancto doc. quòd anima separata nõ intelligat per species conseruatas quas his accepit.pag.406.c.2. li.91.prima parte
Est dupliciter determinari potest: ea parte scilicet prædicati, & ex parte subiecti.pag.9.col.2.li.50. prima parte
Essendi modi ex parte rei cognitæ quot sint.pagin.55. colum.2. li.70.prima parte
Esse in genere dupliciter dicitur, scilicet directè & reductiuè. pag.20.col.1.li.76.prim. part.
Esse ad vitã triplicitèr cõparari potest.pa.24.col.2.li.37.pr.par.
Esse & principia comparationis sunt extra essentias omnio substantiarum formaliter. in Dei autem substantia omnia formaliter claudunter.pag.31.col.2.li.54.prim.par.
Esse an à fieri & consetuari depẽdeat.pag.38.col.1.li.91. pri. par.
Esse enim per se cuius effectus sit.pagina eadem colona secunda lin.48. pri.par.
Esse in loco dupliciter dicitur, scilicet vt in re, & vt in loco.pag. 40.col.1.li.48.prima parte
Esse vbique & per se primò est proprium Deo.pagin.41.colum. 1.li.54.prim.parte.
Esse rerum generabilium an tempore mensuretur pa.48. colum. 1.li.51.pri.parte
Esse & fieri aliquid cõnaturale qd est.pag.58.col.1.li.95.pri. par.
Esse Dei quo pacto eius intelligere dicatur. pagin. 82. colum.1. li.8.prim.parte
Esse Dei est suum intelligere: ergo Deus est agẽs per intellectũ. pag.86.col.1.li.76.prima parte
Esse an sit effectus posterior primæ & vniuersalissimæ causæ quæ est Deus. producere esse absolutè ad rationem creationis pertinet. cùm creatio sit propriè actio solius Dei.pag. 215. col.2.li 41.prim.par.
Esse alterius multis modis cõtingit, scilicet vt pars totius: vt possessio possidentis. & vt effectus est causæ, & hoc etiam multipliciter.pag.278.col.2.li.5.prim parte
Esse contingit dupliciter, scilicet positiuè vt in Deo: negatiuè vt in vniuersali.pag.77.col.1.li.79.prim.par.
Esse. vnum, quòd sit ab vna forma quomodò secundum sanctũ doct. verificetur pag.331.col.2.l.88.prima parte
Esse absolute dupliciter dici potest vno modo per abstractionẽ à simpliciter secundũ quid, alio modo per exclusionẽ secundũ quid: & inclusionẽ simpliciter. pa.336 col.2. li.9.pri. par.
Esse aliquid in aliquo dupliciter contingit, scilicet cognoscibiliter & realiter.pag.335.col.1 li.16. prima par.
Esse in particulari dupliciter sumi potest: radicaliter scilicet vel formaliter.pag.382.col.1.li.65.prima par.
Esse ratione alicuius dupliciter contingit: vno modo simpliciter: alio modo vt modus intrinsecus, seu essentialis. pag. eadem. li.67.pag.ead.lin.67.pri.par.
Esse ens in ratione contingit dupliciter. quæstio.8.ar.1. pag. 29. prim.secund part.
Esse immateriale rerum licet sit earum esse secundum quid: est tamen in se & in ordine vniuersi esse simpliciter & mobilius. q.66.art.4.pag.201.pri.2. par.
2 Esse in persona, quod est contra rationem formæ communis, quomodò intelligatur.q.4.art.4.pag.41.tertia par. Existentia, 1.2.
Essentia quid significet. & quid etiam esse.pagin. 19. colum.2. lin 83.pri.part.
Essentia diuina quomodò constituat intellectum beatum in actu vice speciei intelligibilis.pag.14.col.2.li.89. prima parte.
Essentia diuina an sit vere forma intelligibilis naturalis. pa. 57. col 2.lin.28 prima parte
Essentia vna trium personarum & tres personæ vnius essentiæ pag.181.col.2.li.64.prima parte
Essentia diuina an habeat rationem materiæ & formæ subsisten

Universidad de Deusto
Biblioteca

tis.pag.196.col.2.lin.53.pri.par.
Essentia patris est in filio:& essentia patris est filius an idem sint. pag.203.col.2.lin.81.pri.par.
Essentiam diuinam esse formam intellectus,& videre Deum idē sunt.pag.ead:lin.54.pri.par.
Essentialia appropriari personis conueniens fuit ad fidei manifestationem.p.187.col.2.lin.50.pri.par.
Essentialiter determinatum secundum esse specificum an sit res determinabilis essentialiter per plura esse specifica.pagin.150. col.1.lin.50.pri.par.
Aeternitas Dei an formaliter duratio sit.pagina 45.columna.1. lin.25.pri.par.
Aeternitas verè & propriè est in solo Deo.pagin.eadem,colum. 2.lin.18.pri.par.
Aeternitas participatiuè in alijs inuenitur.pagina eadem.linea 27.pri.par.
Aeternitas per tempus cognoscenda est.pagina 43.columna 2. lin.51.pri.par.
Aeternitatis ratio,quod in vniformitatis apprehensione consistat quomodò exponatur.p.42.lin.80.pri.par.
Aeternitatem inter & tempus per se primo differentia est per esse totum simul & huiusmodi.p.46.col.1.lin.11.pri.par.
Aetatis defectus excusans à mortali,multò magis excusat à venia li.q.89.art.6.pag.284.pri.sec.par.
Euangelium dicitur tempore Apostolorum secundum veritatem in vniuerso orbe prædicatum secundum cepptationem: de orbe enim secundum notitiã habitato hoc & similia intelliguntur.q.106.p.347.pri.sec.par.
1 Eucharistiæ sacramentum quid dicatur.quæstione 73.articulo 2.pag.340.ter.par.
2 Eucharistiæ sacramentum an sit absolutè necessarium ad salutem.quæst.73.artic.3.pag.341.ter.par.
3 Eucharistiæ sacramentum an esset in pane solum celebrandum vbi vinum non inueniretur. quæstione 74.articu.primo. pag.343.ter.par.
4 Eucharistiæ sacramentum quomodò debet fieri.quæstio.74. art 2.p.344.ter.par.
5 Eucharistia.Ex qua materia debeat fieri panis consecrabilis. q.74.art.3.pag.172.ter.par.
6 Vua non est consecrabilis.q.74.art.5.p.346.ter.par.
7 Eucharistiæ sacramento falsum est quod Græci efferant calicem domini cum vnio tantum,hoc enim Armeni non Græci olim faciebant Ibidem.art.6.p.346.ter.par.
Eucharistiæ in sacramento debet modica aqua vnio misceri.Ibi.
9 An oporteat squam ex qua fit panis,pro hoc sacramento esse veram & naturalem.q.74.art.7.p.347.ter.par.
10 De existentia corporis Christi in sacramento Eucharistiæ, quid ex lacta scriptura habeatur.q.75.artic.1.p.349.ter.par.
11 Diuersæ opiniones circa nouitatem continentiæ,& nouitatem conuersionis.Ibid.
12 Eucharistiæ in sacramento quomodò se habeant adinuicem nouitas continentiæ,& nouitas conuersionis.Ibid.
13 An hæc propositio,aliquid non potest esse vbi prius nõ erat nisi vel per loci mutationem vel alterius conuersionem in ipsum,sit vera & bene applicetur ad esse in sacramento. quæst. 75.art.2.pag.350.ter.par.
14 Eucharistiæ in sacramento quæ interueniant mutationes.q. 75.art.2.pag.350.ter.par.
15 Eucharistiæ in sacramento si substantia panis remaneret non esset verum quod Christus dixit,hoc est corpus meum.Ibid. ad Scot.& Duran.,
16 Eucharistiæ in sacramento si esset alia substantia sub accidentibus panis quàm corpus Christi,an contrarietur veneratione Eucharistiæ.Ibidem.
17 Eucharistiæ in sacramento panis non redigitur in nihilum. sed mutatur substantia panis in corpus Christi secundum Ambrosium.q.75.art.3.ad 3.p.353.ter.par.
18 An conuersio panis in corpus Christi præexistens,& manens secundum suum esse antiquum sit possibilis.quæstione 75.art. 4.pag.354.ter.par.
19 An hæc sit propria quod erat panis est Christi corpus.Ibid.
20 Si corpus Christi habet partes& proprietates suas sub modo sacramentali,an simpliciter necessario sequatur quod habeat eas sub existentia naturali.q.76.artic.2.p.361.ter.par.
21 Christum esse sub hostia est quoddam esse relativum. quæsti. 76.artic.6.pagi.363.ter.par.
22 An ad motum hostiæ corpus Christi moueatur per accidens Ibidem ad Scot.
23 Eucharistiæ in sacramento quomodò accidentia sint sine subiecto diuersæ opiniones.q. 77.art 1.2.& 3.pa.367.ter.par.
24 An rarefactione speciecum sacramentalium noua illa quantitate particula quæ per rarefactionem fit, sit naturaliter à naturali agente.q.77.art.5.ad Scot.p.370.ter.par.
25 De modo quo in instanti generationis nouæ substantiæ ex speciebus sacramentalibus fit materia.q.77.art.5.p.370.
26 An omnia verba quibus vtimur in consecratione sanguinis sint de necessitate sacramenti.quæstione 78.in tribus primis artic.pag.373.
27 An sola verba consecrationis à sacerdote prolata (prætermisso canone) conficiant sacramentum.quæstione.78. articulo 1. ad 4.pag.373.
28 Eucharistia.ver.Sacramentum.
29 De veritate,& consignificatione huius orationis sacramentalis hoc est corpus meum.q.78.art.2.p.374.ter.par.
30 Eucharistiæ sacramenti oblatio quomodò fiat. quæstio. 79. art.5.pa.382.ter.par.
31 De tempore,modo,& subiecto sex effectuum Eucharistiæ.q. 79.artic.5.p.382.
32 Dominus cum dicit nisi manducaueritis &c.loquitur de mãducatione spirituali in voto seu habitu.q 79.artic.1.p.379.
33 Eucharistiæ sacramentum sumens quid consequatur. quæsti. 79.art.1.p.379.ter.par.
34 Eucharistiæ sacramentum quibus negandum. quæstione 80. art.6.p.388.ter.par.
35 Quum dicitur sacramenti eucharistiæ rem tantum esse gratiã suscipientium aut vnitatem ecclesiæ aut corpus Christi mysticum hæc omnia sumuntur pro vno,& eodem, scilicet gratia Dei.q.37.art.1.ad 3.p.340.ter par.
36 Habere rem sacramenti Eucharistiæ per votum ecclesiæ quid sit.q.73.art.3.p.341.ter.par.
37 Inter suscipientem Eucharistiam,& suscipientem baptismum in peccato mortali differentia.quæstione 79.articulo 3.ad 1. pag.381.ter.par.
38 Eucharistiæ sacramentum sumens contritus, sed non confessus de peccato mortali,habens copiam confessoris, an peccet mortaliter.q.89.art.4.pag.382.ter.par.
39 Eucharistiæ sacramentum sumens in peccato mortali an committat grauius peccatum omnibus peccatis quę sunt contra putas creatura.q.80.art.5.p.387.ter.par.
40 An expediat quotidie celebrare.quæstione 80.articulo 10.p. 391.ter.par.
Euentus commune vocabulum ad effectum per se & per accidẽs significat id quod quomodolibet ex actione prouenit.quæst. 20.art.1.p.73.pri.sec.par.
Euentus quicunque sequens(siue per se siue per accidens) siue frequenter siue ratò(modò sit præuisus & volitus)siue directè siue indirectè addit ad bonitatem vel malitiam actus quia hoc spectat ad voluntatem magis deordinatam in malis, & magis affectatam in bonis.Ibid.
Euitari primum in æuo mensuratur.p.49.col.1.lin.19.pri.par.
Aeuum medium est inter æternitatem & tempus.pagin.46.col. 1.lin.19.pri.par.
Aeuum nihil aliud est,quàm æternitatis participatio.pagi.48.co. 2.lin.4.pri.par.
Aeuum an totum simul sit.p.48.col.2.li.48.pri.par.
Exclusio non fit à concomitantibus & præsuppositis.q.23. artic. 3.1.p.78.& q.83.artic.2.pag.363.pri.sec.par.
Excommunicatus.Scies Sortem sibi motum esse nominatim excommunicatum,& tamen communicans cum eo in diuinis ex hoc quod non actualiter sibi occurrit huoc esse excommunicatum excusatur è mortali. quæstione 6.articulo 8.pagi.27. Ignorantia.pri.sec.par.
Exempla ponimus non quòd ita sint:sed vt sentiant quę addiscant.pag.70.col.1.lin.76.pri.par.
Exemplar dupliciter Deo attribuitur.scilicet vel ratione substantię simpliciter,vel sic & sic mutabilis.pagina 212.columna 2. lin.11.pri.par.
Exemplar primum omnium rerum Deus est.pagin.211.colum.2. lin.34.pri.par.
1 Existere per se.& per separatim existere, quomodo differant. q.2.art.2.ad 3.p.4.ter.par.
2 Existentia an de mente diui Tho.nullum sit in Christo esse actualis existentię creatum.q.17.ar.2.p.112.ter.par.
3 An ita fit in veritate quod in Christo nulla sit existentia substantialis nisi in diuina.Ibi.ad Sco.& Duran.& Io.de Neapo.
1 Experientia an solum pariat scientiam similium secundum speciem.q.12.art.1.ad Duran.pag.82.ter.par.
Extasis.Flures accidentia contingentia patientibus extasim & huiusmodi causantur ex sua apprehensione originaliter: quãuis forte consuetudo mutata in naturam, etiam inuitos postmodum afficiat.q.17.art.7.p.54.vide Cordis.pri.sec.par.
Extremo non solum extremum,sed medium opponitur. quę.22. artic.1.pag.76.pri.secun.par.

F

FAlsitas simpliciter non est in rebus à Deo dependentibus:nisi forte in voluntarijs.p.103.col.2.lin.34.pri. par.
Falsitas secundum quid in rebus dupliciter existit. pagina ead li. 39.prima par.

39.pri.parte.
Falsitas non est in intellectu quod quid est, sed componente & diuidente.p.105.col.1.lin.91.pri.par.
Falsitas est in intellectu componente dupliciter, scilicet formaliter & obiectiuè.pag.ead.col.2.lin.83.pri.par.
Falsitas est in intellectu quod quid est per accidens.pagin.ead. col.2.lin.87.pri.par.
Falsum quomodò acceptionem inadæquatam rei deponat.pagi. 100.col.2.lin.65.pri.par.
Falsum quomodò in intellectu angeli inueniri possit si eius intellectio est simplex apprehensio cui compositio aut diuisio non admiscetur.p.270.col.2.lin.50.pri.par.
Falsum aliud est sub vero esse falsum & aliud sub vero esse cognitionem falsi.q.1.art.3.p.4.sec.secun.par.
Falsa opinio quomodò stet cum operatione iustitiæ.quæstione 1.art.3.1.p.5.sec.secun.par.
Fama iustitiæ ablata qualiter restitui debet secundum conditionem personarum.q.62.art.2.2.p.212.sec.secun.par.
Famam alicuius indirectè lædens,puta quia accusatus vel denuntiatus negat falso tamen se commisisse id de quo accusatus vel denuntiatus est,& ita accusator vel denuntiator notatur de calumniatam teneatur ad restitutionem. quæstione 62.articul. 2.2.pag.212.sec.secun.par.
An qui multo tempore antè alicuius famam mendaciter læsit quod iam oblitioni datum est,teneatur quum ad memoriam habuerit,ad restitutionem.262.sec.secun.par.
Coram personis scientibus modum restituendi famam, non est facienda restitutio famæ ablatę inuitè dicendorum: & simsliter si dicta illa habentur pro oblitis.262.sec.secun.par.
Fantasmatum: conuersio nihil aliud significat nisi vt phantasmate actualiter ad tale opus.p.38.col.1.li.21.pri.par.
Fatum poni potest pro prouidentia diuina omnia prædicante,& proloquente.p.481.col.1.lin.56.pri.par.
Fatum est in causis creatis inquantum ad effectus producendus à Deo ordinatæ sunt.p.ead.li.56.pri.par.
Fatum nihil aliud est quàm causa contingentium secundum diuinę prouidentię ordinem.p.ea.lin.72.pri.par.
Fatum vt in causis secundarijs absolutè est mobile vt à diuina prouidentia est immobile:non necessitate absoluta sed conditionali.p.481.col.2.li.44.pri.par.
Fati vocabulo sancti vti recusauerunt propter malum errorem euitandum.p.481.lin.41.pri.par.
Fati nomine causam quandam occultam à qua nihil declinare potest intelligere videmur.p.408.col.2.lin.1.pri.par.
Fato non omnia subduntur.p.481.col.1.lin.33.pri.par.
Fœcunditas non est omnis naturæ conditio.pagina 149.colum. 1.lin.6.pri.par.
Fœcunditas in illa natura cui conuenit,eo modo inuenitur communicare se,quo inuenitur agere ad sui communicationem. p.ead.li 20.pri.par.
Fœlicitatis contemplatiuæ materiam.p.143.col.1.li.28.pri.par.
Fœlicitatis actiuæ materiam.p.e lin.69.pri.par.
Fœminam necesse fieri fuit.pag.413.col.1.lin.91.pri.par.
Fœminæ etiam in statu innocentiæ natę fuissent.pagin.433.col. 1.lin.1.pri.par.
1 Fictio simul cum peccatis commissis post baptismum,per pœnitentiam delenda est.quæstione 69.articulo 2. ad 2.& 3.pag. 324.ter.par.
Fideiussor an possit exigere pecuniam pro fideiussione.quæstio. 78.artic.2.4.p.272.sec.secun.par.
Fidelis potest dupliciter considerari.scilicet ex parte habitus & habentis.q.2.ar.3.ad 1.p.13.sec.secun.par.
Fides & spes euacuantur in patria ratione superfluitatis & incõpossibilitatis.Spei siquidem habitus euacuatur ex successione oppositæ formæ,scilicet luminis gloriæ per modum habitus: & ex efficacia oppositi actus.scilicet,videre;Deum non per modum transeuntis,& ex incompossibili statu suppositi. pei autem habitus euacuatur & ex efficacia oppositi actus,scilicet habere Deum & ex incompossibili statu suppositi.87.articu. 3.pag.204.pri.sec.par.
Fides infusa licet inquantum virtus non possit esse sine charitate,fides tamen inquantum fides potest esse sine illa: quia potest habere sine illa opus suum. Secus autem est de prudentia q.66.art.4.p.301.prima secun.part
Fides optimo & scientia de eodem sunt incompossibiles in eod. q.69.art.3.p.204.pri.sec.par.
Fides dicitur imperfecta ex parte subiecti:quia constituit subiectum absolute in esse imperfecto,seu exigit subiectum absolutè & primatiue imperfectum.Ibid.
Fides ex parte nostri est in medio,non autem secundum se:quia secundum se est de Deo,cuius non sunt extrema:ex parte autem nostri est de Deo per modum compositionis & diuisionis.q.64.art.4.p.191.pri.sec.par.
Certitudine scientiæ nemo scit se habere fidem ex actu fidei, certitudinem autem fidei quilibet scit certe se habere donum infusum fidei.q.112.art.5.p.374.pri.sec.par.
Fides & spes acquisitæ tam respectu naturalium quàm supernaturalium,non sunt virtutes.quia non sunt obiectis proportionatæ.q.62.artic.3.p.285.pri.sec.par.
Fides an non assentiat alicui nisi quod est à Deo reuelatum.q.1. artic.1.pag.1.sec.secun.par.
Fides non stat cum scientia,& tamen theologia est scientia.quę. 1.art.6.p.6.sec.secun.par.
Fides quomodò à doctoribus perficitur.quæstione 1.articulo 7. pag.8.sec.secun.par.
Fides perfecta an secundum actum dependeat à voluntate per secta.q.4.art.2.p.21.sec.secun.par.
Fides quomodo est habitus speculatiuus, & quomodo habitus actiuus.q.4.art.2.ad 2.pag.21.sec.secun.par.
Fides cum charitate an sit magis virtus quàm sine charitate.qu. 4.art.5.p.22.sec.secun.par.
Fides infusa an magis inclinet in non decipi quàm fides acquisita.q.4.art.5.p.ead.sec.secun.par.
Fides infusa an habeat vnitatem ex obiecto.quæstione 4.artieu. 6.p.24.sec.secun.par.
Fides an sit prima inter virtutes Christianas vel humanas.quæst. 4.art.7.p.ead.sec.secun par.
Fides an certior sit secundũ se scientia.q.4.ar.8.p.25.se.sec.par.
An in angelis ex gratia emanauerit fides.quæstione 5.articulo 1. p.eadem.sec.secun.par.
Fides informis non est in damnatis,nec in dæmonibus.quæsti. 5.art.2.pag.27.sec.secun.par.
Fides informis an maneat in hæretico.q.5.ar.3.p.e.sec. secu.par.
Fides & theologia altior habitus est,quàm speculatiuum & practicum.q.8.artic.3.p.32.sec.secun.par.
Quomodò fides importat solum assensum ad ea quæ proponuntur;cùm dictum sit quod facit ea quę creduntur videre sub communi ratione credibilis.quæstione quinta articulo quinto pag.33.sec.secun.par.
Fides non potest vniuersaliter præcedere intellectum.quæstione 8.art.8.2.pag.35.sec.secun.par.
Fides & charitas an differant à spe per hoc quod illæ Deum secũdum se,ista verò Deum vt nostrum respiciat.quæstione 10.ar. 3.p.73.sec.secun.par.
Fides & sapientia an differant penes assensum & indicium.quęst. 45.artic.1.ad 2.p.182.sec.secun.par.
Fides cum charitate an sufficiat ad iudicandum. quæstione 45. art.2.p.163.sec.secun.par.
Fides quomodò non claudat appetitum recti operis,sed in sola cognitione consistat quæstione 47.articulo 13.ad secundum. pag.173.sec.secun.par.
Fides id est fidelitas an coincidat cum veritate. quęstione 13.art. 1.pag.51.sec.secun.par.
Fides an habeat propriam materiam & quam:& an sit ad omnes eadem.sec.secun.par.
Fides an habeat vim obligatiuam,& quantum peccet frangens fidem.ead.sec.secun.par.
Fides quomodò enumeretur inter gratias gratis datas.quæstione 174.art.1.4.& 5.p.623.sec secun.par.
Fidei virtutis subiectum est intellectus à voluntate bene motus, spei autem subiectum est voluntas affecta meritis.Ad Scot.q. 65.ar.4.p.197.pri.sec.par.
Fidei obiectum esse non visum vel non apparens intelligitur de obiecto non ex parte rei,sed ex parte nostri.Et in hoc sensu solet etiam obiectum fidei dici imperfectum. quæstio.67,art. 5.ad 3.p.205.pri.sec.par.
Fidei obiectum distinguitur ex parte rei, & ex parte nostri.quæ. 1.art.2.p.4.sec.secun.par.
Ad fidem pertinentia quomodò sint visa in communi ratione credibilis & credita in speciali.q.1.art.4.p.1.se sec.par.
Vnde sumatur terminus perfectus fidei.quæstione 1.articulo 7. 4 pag.9.sec.secun.par.
De ratione numeri articulorum fidei.q.1.ar.8.p.ead.sec.secun.pa.
An ex ratione veritatis fidei possit concludi autoritas papæ in determinando de fide.q.1.art.10.pag.10.sec.secun.par.
An determinate finaliter ea quæ sunt fidei spectet ad Papam.qu. 1.art.10.p.ead.sec.secun.par.
Fidei vna res(in omnia.q.2.ar.8.ad vlt.p.16.sec.secun.par.
Fidei finis an referri debeat in finem charitatis. quæstione 3.art. 5.1.pag.20.sec.secun.par.
An doctrina ecclesię sit infallibilis regula fidei.quæstione 5.arti. 3.pag.27.sec secun.par.
Fidei rebus assentire an eleuet hominem supra naturam.quæsti. 6.art.1.pag.29.sec.secun.par.
Quomodo quædam fidei contingit intelligere perfectè vel imperfectè.q.8.art.2.pag.31.sec.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Fides diffinitur quot modis contingat.quæstione 10.articulo 2. pag.17.lec.secun.par.
Nulla sunt de secretis fidei hoc est articulis fidei in veteri lege data præcepta:de alijs autem spiritualibus credibilibus non inconuenit aliquod præceptum inuenti.quæstione 16.articulo 1.pag.58.lec.secun.par.
Fidem informem non esse in dæmonibus an efficaciter in litera probetur.q.5.art.2.p.27.lec.secun.par.
Quomodo omnes fidem habeores intelligant ea esse credenda. q.1.art.4.p.32.lec.secun.par.
Fiducia pro spe certa in materia magnanimitatis, an sit virtus, vel conditio virtutis.q.129.art.6 p.453.lec.secun.par.
An præter fiduciam sit ponenda securitas, tanquam aliquid ad magnanimitatem pertinens.q.129.art.6.pag.453.se.lec.par.
Filius est æqualis patri in potestate.p.204.col 2.lin.61.pri.par.
Filius est alius à patre.p.161.col.2.lin.35.pri par.
Filius est genitus non de nihilo sed de patris substantia.pagina 196.colum.2.lin.8.pri.par.
Filium necesse est esse coæternum patri. pagina 201.columna 1. lin.1.pri.par.
Filium necesse est esse æqualem patri in magnitudine ab æterno. p.203.col.1 lin.53.pri.par.
Filium & spiritum sanctum visibiliter missi conueniens fuit.pag. 207.col.2.lin.67.pri.par.
1 Filium Dei assumpsisse hominem,an debeat concedi.quæstio. 4.artic.3.ad 2.pag.414.ter.par.
Filio & spiritui sancto conuenit inuisibiliter mitti.pagin.206.col. 2.lin.68.pri.par.
Filia an teneatur seruire patri prouocanti eam ad malum. quæst' 101.artic.4.pag.317.lec.secun par.
2 Filiatio est ita suppositi vt subiecti quòd non naturæ.quæsti. 35.artic 5.p.376.ter.par.
3 Filiatio temporalis Christi an sit rationis tantum. Ibidem.ad 3 Scotum.
Finis appetitus quare est infinitus.q.27.ar.6.p.108.se.lec.par.
Finis ratio nem habere actum interiorem charitatis quomodò intelligatur.q.27.art.6.pag.109 lec secun.par.
An fines omnium vitiorum ordinentur in finem superbiæ.quę. 132.art.4.pag.460.lec.secun.par.
Finis.An res sit finis secundum quod est in intentione,an secundum quod est in rerum natura.quæstione 1.articulo 1.ad 1.pa. 2.pri.lec.par.
An quum dicitur quod actus voluntatis non potest esse vltimus finis: sit sermo de fine vltimo vt res dicitur finis, vel vt adeptio rei dicitur finis.q.1.art.1.ad 2.pag.2.pri.secun par.
Quid interfit inter apprehendere finem,& apprehendere rationem finis.q.1.art.2.col.2. fi.& q.6.lec.2.p.24.pri.lec.par.
Finis tripliciter consideratur, & triplici actu voluntas fertur in finem vt sic,scilicet volitione,fruitione,& intentione.quæsti. 12.artic.1.pag.41 pri.lec.par.
Finis est obiectum formale omnis actus voluntatis.quęstione 81 art.6.pag 59.pri.lec par.
Finis adiunctus relatus ad actum interiorem,non est circunstantia,sed ad substantiam actus specificatiuè concurrit, relatus autem ad actum exteriorem,habet rationem circunstantię.quę. 18.artic.4.p.58.pri.lec par.
Finis vt finis licet adiunctus, quia est circunstantia actus exterioris moralis,& finis vt finis est obiectum voluntatis, ideò voluntas ex fine siue circunstante siue specificante,media voluntate ad exteriorem actum pertinet. quæstione 20.articu.2. p.69.pri.secun. par.
Finis supernaturalis quare naturaliter nobis occultus sit.pagin. 2.col.1.lin.49.pri.par.
Finis duplex scilicet finis rationis operandi,seu rei operatæ: & finis operantis.pag.7.col.1.lin.1.pri.par.
Finis duplex,scilicet intrinsecus & extrinsecus.p.ea.li.31.pri.par.
Finis consecutio quomodò distinguatur.pagin.42.colum.2.lin. 37.pri.par.
Finitas & infinitas est duplex.p.32.col.2.lin.vlt.pri.par.
Finitas & infinitas perfectionis duplex:quædam scilicet ex parte materiæ quædam ex parte formæ.p.33.col.1.lin.46.pri.par.
1 Finito omni posse fieri additionem qualiter intelligatur.quę. 7.art.2.ad 1.pag.60.ter.par.
Firmare animum in bono iustitiæ contra pericula mortis an spectet ad fortitudinem.q.124.art 2.1.p.435.lec.secun.par.
Fomes est inclinatio partis sensitiuę exeuntis à rationis ordine. q.91.art.5.p.298.pri.lec.par.
1 Fomes peccati quomodo sit inordinata concupiscentia habitualis.q.27.artic 3.p.144.ter.par.
2 An ex hoc quòd fomes est concupiscentia contratia rationi habitualiter,liceat inferre,quod fomes est inclinatiuus ad malum,& difficultatiuus in bono. Ibid.
3 Quod fomes in beata virgine per diuinam prouidentiam pe fectius ligabatur quàm per interiorem sanctificationem quomodò intelligatur.Ibid.
Forma nulla in homine stabilis est nisi anima intellectiua.pagin. 333.col.1.lin.86.pri.par.
Forma corporeitatis seu mixtionis præter animam intellectiuã an in composito esse dicatur.p.334.col 1.lin.44.pri.par.
Forma dupliciter capitur,scilicet absolute & secundum quid.pa. 33.col.1.lin.64.pri.par.
Forma communis dupliciter contrahi potest & à contrahẽte denominari.p.173.col.2 lin.36.pri par.
Forma absoluta quomodo sumatur.p.322.col.2.lin.38.pri.par.
Forma si ratio agendi sit necesse est,quod vnumquodque sicut se habet ab forma:ita se habeat ad rationem agendi,secus alio modo.p.17.col.2.lin.51.pri.par.
Formæ naturales dicuntur substantiæ corporeæ denominatiuè à corporibus quarum sunt formæ.p.16.col.2.lin.3.pri.par.
Formæ perfectio & augmentum aut oriun ex ipsa natura specifica formæ,aut ex participatione eius in subiecto : ita quod vtráque perfectio & vtrumque augmentum vbi inuenitur:commune est formæ & subiecto vt habet formam : differentia autem est in causa originis.q.51.art.2 p.148.pri.lec.par.
Formæ ad rationem duo requiruntur:primò quod forma sit principium formale illius cuius est forma.secundò,quod forma & materia conuenient in vno numero esse quo compositum ex eis est.pag.325.col.1 lin.55,pri.par.
Formę propriæ intenduntur & remittuntur tantùm secundum habitudinem ad subiectum.q.52.artic.2 p.152.pri.lec.par.
Ista maxima.In quemcunque actum potest forma aliqua' potest quælibet eiusdem speciei,licet non æquè perfectè.non est vera nisi in formis simplicibus secundum essentiam & potentias q.54.art.4.pag.157.pri.lec.par.
2 Formæ eiusdem speciei an possint esse simul in eodem subiecto.q.15.arti.5.p.376.ter.par.
Formę intentio & remissio apud sanctum Thomam quo pacto sit ipsius essentiæ formæ & non solum ipsius esse.pagin.200. col.2.lin.91 pri.par.
Formę quomodò esse per se conueniat p.273.col.2.li.87.pri.part
Formæ corporum non per se fiunt.p.301.col.1.lin.24.pri.par.
Formę corporum eo modo quo fiunt ab agentibus corporalibus vt à causis propinquis à substantiis separatis vt motoribus ad formas:à Deo autem vt à causa prima.p.ead.pri.par.
Formæ corporales in prima rerum conditione à solo Deo productæ sint.p.ead.lin.33.pri.par.
Formam fieri per transmutationem: & ipsam educi de potentia ad actum non differunt.p.ead.col.2.lin.25.pri.par.
Formam propinquam esse materiæ dupliciter contingit vno modo quo ad vnionem:alio modo quo ad gradualem perfectionem.p.ead.col.2.lin.69.pri.par.
Formam viri materiæ dispositæ quadrupliciter intelligitur.pa. 356.col.2.lin.56.pri.par.
Formam educi de potentia materię secundum secretam mentẽ Peripateticorum quid sit.p.410.col.1.lin.22.pri.par.
Formam per se causati aut à causa respici quid intelligatur. pagi. 441.col.2.lin.8.pri.par.
Formarum intenso & remissio quomodò fiat quęstione 24.art. 4.& 5.p.85.lec.secun par.
Formarum genus triplex.p.338.col.1.lin.85.pri.par.
Formarum quædam habent suam differentiam sine ordine ad aliquod extraneum:quædam verò habent suas differentias cũ ordine ad aliquod extraneum,ita quod non sunt absolubiles ab illo extraneo.ita.pri.lec par.
Licet in vtrisque species sint,eas tñ constitat in indiuisibili, nec habeat latitudinem,& propterea commune est vtrumque quod specificè nihil potest addi aut subtrahi quin varietur species: habentibus tamen differentiam medicantem ab extraneo ipse ificante,ex hoc ipso respectu,conuenienti formæ secundum suam naturam specificam pure sumptam, annexus est motus accessus ad illud maior:& minor:secundum quem huiusmodi formæ secundum se dicuntur augeri vel minui. Talis autem accessus non potest pont in alias formis:quoniam nihil extrà respiciunt specificans cui diuisibilis hic accessus annecti possit Ibidem.
Formæ quædam vt respiciunt subiectum, non recipiunt magis & minus,seu non habent latitudinem:vel quia forma indiuisibiliter & specificatiuè se habet ad subiectum:vel quia de ratione formæ est indiuisibilitas, non in partes quantitatiuas, sed in plura quorum aliquo adiuncto vel adempto perfectior vel minus perfecta sit.Ibid.
Quantitates continuæ quo ad hoc propter earum propinquitatem ad substantiam,& naturales potentiæ quæ consequuntur immutabiliter substantias,computatæ sunt in litera cum formis specificatibus. Ibi.;
In formis si intentio intelligitur per additionem,hoc non potest esse nisi vel ex parte ipsius formæ,vel ex parte subiecti. Ibid.

Formæ accidentales intensibiles & remissibiles,quia non distinguuntur nisi aut formaliter aut materialiter, & distinctio specifica ex forma est, materialis autem ex subiecto : ideo litera per hanc distinctionem, in formis si intensio intelligitur per additionem,hoc non potest esse nisi vel ex parte ipsius formæ vel ex parte subiecti:non intendit aliam quàm consuetam,scilicet aut additio est specifice differentis aut numeraliter. Nec datur alius modus,quoniam additio gradus ad gradum,intelligitur gradus numeraliter distincti : ideò dicta distinctio est sufficiens ibid.
Formarum intentionem non fieri per additionem gradus ad gradum(seu magis ad minus,vel formæ ad formam in eadem specie)de additione formaliter loquendo, bene & efficaciter in litera intenditur 148.pri.lec.par.
Tribus modis tantùm potest quis imaginari additionem gradus ad gradum in qualitatibus,primò vt gradus aliquis præexistés secundum rem in acta aliquo, adiungatur formæ existenti in aliquo gradu non in summo, secundò vt gradus aliquis præexistens non secundum rem,sed secundum intellectum potentiam actuam,de foris apponatur formæ non in summo : tertiò vt gradus aliquis præexistens in potentia subiecti educatur de eius potentia,addatur præexistenti. Sed primus modus est impossibilis: in secundò autem & tertiò additionis ratio non verè seruatur.ibi.
Formis pluribus compositum in via sancti doct. Quo constet ex vltima forma & composito ex materia & forma: vel formis præcedentibus vt ex proprio actu : & propria potentia. pag. 330.col.1.li.93 pri.par.
Formis diuersis quæ sumantur secundum sanctum doct. & quomodò adinuicem prędicentur:per accidens autem in secundo modo,&c.pag.332.col.2.li.55 pri.par.
Formalis distinctio nulla est inter essentiam diuinam & proprietates personales & attributa:& reliqua.pagin.146.colum.1.lin. 78.pri parte.
Fornicatio simpler est peccatum mortale.quæst.154.artic.2.pag. 525.lec.secun.par.
Fornicatio an sit magis peccatum furto.quæstio.154.artic.3.pag. 527.lec.secun.par.
Fortitudo an sit virtus inquantum tollit impedimenta rectæ rationis ponendæ in operibus humanis.quæsti.123.artic.1.pag. 421.lec.secun.par.
Fortitudo an sit circa timores & audacias tanquàm cohibitiua timoris & moderatiua audaciæ.q.123.art.3.pag.423.se.lec.par.
Fortitudo an sit circa timorem & audaciam vt actus.423.secun. secundæ partis.
Fortitudo an sit solum circa mortis pericula, & illa pericula sint maxima q.123.art.4.pag.425.lec.secun.par.
Fortitudo an sit circa mortis pericula solùm in bello communi. q.123.arti.5.pag.ead.ibi.
Fortitudo an consilat circa repentina quantùm ad'electionem. q.123.art.9.pag.430.lec.secun.par.
Fortitudo an assumatiram ad actum sustinendi. quæst.429.artic. 10.pag.ead lec secun.par.
Fortitudo an ideò sit virtus cardinalis,quia laudem firmitatis potissimè sibi vendicat.ibid.
Fortitudo propriè dicta an sit virtus cardinalis.ibi.
Fortitudo vt est specialis virtus, an habeat partes subiectiuas.q. 124.art.2.pag.434.lec.secun.par.
Fortitudinis actum exercere propter vitandum vituperium,tristitiam aut damnum,an sit vere fortis, quæst.123 art.1.ad 2.pa. 422.lec secun.par.
Fortitudinis actum qui est sustinere, an sola ratio per se faciat.q. 123.art.10.pag.430.lec.secun.par.
Fortitudinis finis an sit bonum in quo quis firmatur.q.124.art.3. pag 436.lec.secun.par.
Fortitudinis partes integrales, an sint distinctæ à partibus potentialibus.ead.lec.secun.par.
Fortis an operetur propter bonum proprij habitus,vt proprium finem præstitutum.q.123.art.7.pag.428.se.lec.par.
Fortis quomodò superat tristitiam animalem & corporalem.q. 123.art.8.pag.429.lec.secun.par.
An tristitia non adiuuet ad aggrediendum, nisi per accidens.q. 123.art. 9 pag.430.lec secun.par.
An concupiscentia non adiuuet ad aggrediendum, nisi per accidens.ea dem.
Fortuna & casu in rebus inferioribus quædam apparent.pag.ea. col.2 li.22.pri.par.
Fortuitum & casuale quomodo relatiua sint & quæ inter absoluta & respectiua differentia sit.pag.126.col 2.li.74.pri.par.
Fortuitum & casuale est aliquid ad causas inferiores relatum: quod tamen relatum ad causas superiores per se intentum est. pag.480.col.2.li.25.pri.par.
Fraudulentia in emendo vel vendendo an sit speciale vitium distinctum à furto & rapina.q.77.art.1 pa 264.se.lec.par.
Fruitionis vocabulum apud Thomistas & Scotistas æquiuocatur, apud primos siquidem significat formaliter delectationem:amorem autem connotatiuè & causaliter: apud alios verò significat formaliter amorem amicitiæ. quæsti .11.artic.2. pag.39 pri.lec.par.
Fugere. An damnato iustè ad mortem liceat fugere. q.69.arti.3. & 4.pag.246.& 247.lec.secun.par.
Et an liceat alijs iuuare istum ad fugiendum.ead se.lec par.
Habere animum furandi & inferendi nocumentum proximo, etiam in minimis, quomodò potest esse peccatum mortale.q. 66.art.6.pag.236.lec.secun.par.
Furari res superfluas alterius ad subueniendum magnæ necessitati propriæ vel alienæ,an sit peccatum.quæst.66.artic.7.pag. 237.lec.se.un.par.
Furtum non est accipere alienam vxorem vel filiam,& quare.q. 66.art.3.pag.233.lec.secun.par.
Furtum an possit bene fieri.q.66.art.7.pag.237.lec.secun.par.
Furti ratio an sit sufficienter assignata,27.se lec.par.
Furti & rapinæ diuersitas specifica sumitur ex diuersa ratione obiecti.q.66.art.4.pag 235.lec.secun.par.
Quare dare eleemosynam non est malum alterum à furto,quãdo quis furatur vt det eleemosynam. quæst.148.artic.2.pag.500. secun.secundæ partis.
Futurum. Aliud est dicere: à est futurum;& à erit: quoniam cum veritate primi stat falsitas secundum. quæstio.40.artic.3.pag. 112.pri.secun.par.
Futura dupliciter in seipsis vel causis & his vel necessarijs: vel vt in pluribus pag.ead.li.fin.pri.par.
Futura in seipsis à solo Deo cognoscuntur propter æternitatis intuitum.pag.395.col.2.li.1.pri.par.
Futura in causis necessarijs à nobis noscuntur. pag.eadem lin.2. prima parte.
Futura in causis vt in pluribus noscuntur per coniecturam plus & minus iuxta causarum inclinationem.pag.ead.li.3.pri.par.
Futura tam necessaria quàm vt in pluribus quàm in paucioribus in seipsis à solo Deo cognoscuntur.pa.264.col.2 li.88.pri.par.
Futura necessaria cognoscuntur in suis causis ab angelo per certitudinem.pag.ead li.83.pri.par.
Futura dupliciter,scilicet secundum seipsa: vel secundum eorum rationes.pag.394.col.2.li.90.pri.par.
Futura vt sic intellectu non nisi reflexè noscuntur. pagin.eadem. lin.92.pri parte.
Futurorum rationes intellectu perceptibiles sunt: & scientiæ de eis esse non possunt.pag.ead.li.93.pri par.

G

Generans inter & genitum duo inueniuntur, scilicet conuenientia & distinctio.pag.199.col.1.li.53.pri.par.
Generans omne quo pacto sibi simile generet.pag.148.colum.1. li.27.pri.parte.
Generandi potentia diuinam naturam in recto significat & paternitatem in obliquo.pag 198.col.1.li.73.pri.par.
Generatiua potentia quo pacto diuina natura esse dicatur. pag. ead.col.2.li.12.pri.par.
Generatio in statu innocentiæ per coitum, quò ad coniunctionem maris & fœminæ fuisset, non autem quò ad immoderatã concupiscentiam.pag.432.col.1.li.54.pri.par.
Generatio in genere operationum vitalium cum non vitalibus communicantium an & quo pacto à sancto doctore posita sit. pag.237.col.1.li.4.pri.par.
Generatio,distinctio,& comparatio,quæ sint. pagin.145.colum. 2.li.82.pri.parte.
Generationis rationem quo pacto verbi processio in diuinis habeat.pag ead.li.77.pri.par.
Generationis ratio quo pacto ad diuinam processionem applicetur.pag.146.col.1.li.50.pri.par.
Generationis de ratione sunt duo, scilicet distinctio suppositorum & formæ vnitas. quæ communicatur. pagin.167.colum. 2.li.61.pri.parte.
Generatione prius esse imperfectius quomodò intelligatur.pag. 370.col.2.li.71.pri.par.
Genus forma dupliciter, vno modo vt similis formæ generantis,alio modo tacetur.pag.212.col.1.li fin.pri.par.
Genus duplex ad fidem pertinentem,scilicet directè & indirectè. pag.160.col 2.lin 4 pri.par.
Genus actionis duplex,scilicet immanentis & transeuntis:& alia multa de huiusmodi actionibus pag.249.col.2.li 67.pri.par.
Genus duplex perfectionis in Deo inuenitur,quædam sunt creaturis communicabiles,vt sapientia, bonitas:quædam incommunicabiles,vt infinitas, deitas pag.256.col.2.li.66.pri.par.
Genus in quo causæ dilectio naturalis sit causa electiua.pa.276. col.2.lin.fin pri.par.
Genus pro genere logico sumitur.pa.20.col.1.li.73.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Generis alicuius propria dupliciter accipi possunt. 1.secundum rorum id quod sunt:& secundum rationem illius generis.pag. 15 col.2.li.3.pri.par.
Generis humani multiplicatio an per se finis intentus sit,vel nullum agens multitudinem numeralem per se intendit.pag.431. col.2 li.63.pri.par.
Genere in aliquo maximè tale est causa omnium aliorum quæ illius generis sunt.pag.15.col.1 li.93.pri.par.
Genere summum bonum quod sit : & quod simpliciter.pagi.30. col 2.lin.48.pri.par.
Genere causę materialis reductio tripliciter fieri potest.pag.322. col.2.li.80.pri.par.
Genera de Deo cognoscibilium principaliter duo sunt, demonstrativa, scilicet & per reuelationem cognoscibilia. pag.1.col. 2.lin.8.pri.parte.
Genera entium duo sunt:quædam ad hoc primo instituta:vt sint quamuis forte secundario alia representent & hæc vocamus res : quædam verò ad hoc primo instituta sunt naturaliter: vt alia repræsentẽt & hæc vocamus intentiones rerum: & species intelligibiles:seu sensibiles.pag.257.col.2.li.1.pri.par.
Gladius flammeus positus ante paradisum quid sit.quæstio.164. art.1.pag.485.sec.secun par.
Gloria,largiori vocabulo,an significet etiam notitiam solius ipsiusmet qui gloriatur.q.132.art.1.pag.458 sc.sec.par.
Gloria an bene dicatur inanis ex parte illius à quo quis gloriam quærit,puta hominis,cuius iudicium non est certum.ibi.
Gloria an sit distinguenda in magnam & mediocrem, sic vt species ad diuersas virtutes sicut distinguntur honor.q.132.artic.2. pag.459.sec.secun.par.
Gloria inanis an sit vitium capitale respectu superbiæ. q.132.arti. 4.pag.460.sec.secun.par.
An sufficientia trium modorum inanis gloriæ sit bene data.q. 132.art.1 pag.458.sec.secun par.
Prouocatio ad virtutum opera ex appetitu gloriæ,quomodo intelligatur.458.sec. secun.par.
An gloriæ cupidus secundum veritatem deficiat à magnanimo. q.132.art.2.ad 2.pag.416.sec.secun.par.
Gloriæ inanis quatuor modi , quibus est peccatum mortale , an bene assignentur.q.132.art.3.pag.ead. & par.
Gloriæ inanis & superbiæ differentia. an bene assignetur. q.132. art.4.pag.518.sec.secun.par.
Gloriæ inanis filiæ quomodo distinguantur. quæstio.132.artic.5. pag.519.sec.secun.par.
Quomodò superbia & inanis gloria habentes se vt finis & medium sint diuersis modis vna prior altera.ibi.
Glossa propositionis : omne tale per participationem reducitur ad tale per essentiam.pag.ead.li.1.pri.par.
Gnome an sit virtus acquisita.q.55.art.4.pag.187.se.sec.par.
Graduntur ex quibus mouentia, scilicet fine forma & executione.pag.128.col.2.li.24.pri.par.
Graduationes rerum quomodo fiant.pag.251.co.1.li.82.pri.par.
Gradatio secundum causę finalis ordinem quomodo fieri possit.pag.141.col.1.li.55.pri.par.
Gradus ipsarum rerum in triplici differentia esse dicuntur.pag. 371.col.2.li.56.pri.par.
Gradus incipientium & proficientium possunt dupliciter sumi.q. 186.art.1.pag.655.sec.secun.par.
1 Gratia sumitur aliquando vt comprehendit sub se quemcunque iusfum habitum.q.2.artic.10.pag.23.ter.par.
2 Gratia cuiuslibet singularis personæ an habeat quantitatem alterius rationis à quantitate gratiæ Christi. quæst.7.artic.11. pag.60.ter.parte.
3 Gratia cuiuslibet singularis personæ an sit velut virtus particularis:& Gratia Christi velut virtus vniuersalis.ibi.
4 Gratia vnionis in Christo duo in se claudit. quæst.7.artic.13. pag.61.ter.par.
5 Multorum dictorum sancti Thomæ , de gratia vnionis ratio. ibidem.
6 Gratia Christi dupliciter dicitur.prima quæstione 8.articulo.1. pag.62.ter.par.
7 Gratia viatoris, & comprehensoris. quæstione 34.articulo. 4. pag.172.ter.parte.
Gratia & culpa licet absolute & respectu hominis non sint opposita immediata,respectu tamen hominis lapsi sunt opposita immediata ex habitudine extremorum ad tale obiectum , quia homo lapsus se habet ad hęc vt ad priuationem & habitum.q. 113.art.2.ad 1.pag.375.pri.sec.par.
An gratia gratum faciens ita exigatur ad iustificationem impij, quod impossibile sit per quamcunque potentiam aliter iustificari impium.q.113.art.2.pag ead. & par.
An gratia & culpa sint formaliter opposita priuatiuè sicut tenebrę & lumen.q.113.art.5.pag.378.pri.sec.par.
An in litera bene probetur quod dispositio liberi arbi.sequitur gratiæ infusionem:quia dispositio subiecti sequitur dispositionem agentis , per quam etiam ipsum subiectum disponitur.q. 113.art.8.ad 2.pag.381.pri.sec.par.
An anima sit naturaliter capax gratiæ.quæstio.113.articu.10.pag. 382.pri.secun.par.
Gratia quando pro gratuito dono sumatur.pagin.281.colum.2. lin.11.pri.parte.
Gratia merentis an sit necessariò imperfectior gratia fruentis. pag 282.col.2.lin.25.pri.par.
Gratia tam Dei quàm hominis ponit aliquid in grato, licet differenter.q.110.art.1.pag.366.pri.sec.par.
Gratia quam homo perdit eam,non annihilatur,quia(quum nõ sit res subsistens)nec fit,nec corrumpitur,nec creatur,nec annihilatur,sed secundum eam homo creatur in talt esse.Dicitur autem creari , quia non educitur de potentia subiecti,nec datur ex meritis. quæst.110.artic.1.pag.366. & quæst.112.artic.1. pag.372.pri.sec.par.
An gratia sit idem quod virtus.q.110.art.3.pag.367.pri.se.par.
An gratia sit in essentia animæ sicut in subiecto.quæst.110.artic. 4.pag.368.pri.sec.par.
An differentia inter gratiam opetantem & cooperantem pro gratuita Dei motione sumpram,in litera posita sit conueniens.q. 111.art.1.pag.369.pri.sec.par.
Gratia cooperans dicitur tam confirmans voluntatem ad exterius opus facultatemque exterioris operis præbens , quam vt est principium interioris operis meritorij secundum habituale donum tam datum facultati liberi arbitrij ad tendum quò vult. Gratia autem operans dicitur tam gratuita Dei motio ad actum interiorem meritorium qui non procedit ex habitu vel actu altero meritorio , quam gratia ipsa habitualis vt dat esse.ibidem.
An actus idem interior possit esse à gratia operante & cooperante.ibidem.
Gratia materiæ hæc duo mutuo se inferunt . A.est per suam essentiam bonum & A.est bonum per essentiam.pag.32.colum. 1.lin.32.pri.par.
Gratiæ nouitas à gratia distincta non est : tanquam gratia noua esse possit,sed ad ostendendum tempus,quãdo inuisibilis missio fit.pag.207.col.2.li.22.pri.par.
Gratiæ dono an homo eleuetur ad aliquem actum qui est supra naturam humanam quantum ad subitantiam actus.q.171.arti. 2.ad 3.pag.598.sec.secun.par.
An gratiæ augmentum sit supra quantitatem,& non supra virtutem præexistentis gratiæ.q.114.art.8.pag.387.pri.sec.par.
Bonum gratiæ vnius est melius quam bonum naturæ totius vniuersi.q.113.art.9.pag 381.pri.sec.par.
8 Gratię intentior gradus an comprehendatur sub annexis quę per denotionem miniitri impetrari possunt recipienti sacramentum.q.64.art.2.pag.19.ter.par.
9 Gratiæ habitualis quomodò finis sit vato personalis. q.7.arti. 12.pag.60.ter.par.
10 Quare nullius purè viatoris attingat ad summum gratię ex parte gratiæ.ibidem.
11 Dubile est summum possibile in gratia secundum sanctum Thomam.q.7.art.6.pag.55.ter.par.
An gratiæ donum habituale exigat in subiecto præparationem. q.112.art.2.pag.372.pri.sec,par.
Effectus diuinæ dilectionis in nobis qui per peccatum tollitur, est gratia,qua homo sit dignus vita æterna: quum enim omne peccatum mortale includat in se contrarietatem ad charitatem (quia est transgressio illius præcepti charitatis negatiui scilicet nihil est præferendum amicitiæ diuinæ) ideò omne peccatum mortale priuans rectitudine naturali , priuat etiam rectitudine gratiæ.q.113.artic.2.pag.371.pri.sec.par.
Gratiam non esse supernaturalem potentiam impij sicut vita supra potentiam in corpore mortuo , quomodò intelligatur. 381.pri.secun.par.
Cur non sit simile de illuminatione cæci & iustificatione impij. ibidem.
12 Gratiam habitualem in Christo ponere,an necesse sit. quæst. 7.art.1.pag.52.ter.par.
13 Christum esse principium vniuersale generis habentium gratiam quomodo intelligatur.q.7.pag.57.ter.par.
14 Gratiam in nobis efficiẽter causare Christi actiones:quomodò intelligatur.q.8.art.1.ad 2.pag.62.ter.par.
Gratuitum dicitur , quod naturæ non debetur , sed gratis datur. pag.281.col.2.lin.84.pri.par.
Gratuitas peccatorum an attendatur principaliter secundum materiam in qua peccatur.q.148.art.3.pag.501.se.sec.par.
Gubernationis effectus principalis est vnus , generales sunt duo in particulari nobis innumerabiles existunt.pagin.428.colum. 1.lin.65.pri.par.
Gubernationi diuinę omnes subduntur.pa,ca.col.2.li.63.pri.par.

ubernatione exiguntur duo.1.ratio & executio. pagi.439.col. 1.li.33.pri.par.
Gubernationis diuinæ præter ordinem impossibile est quod aliquid contingat.pag.ead.col.1.li.55.pri.par.
Gubernationi diuinæ in generali nihil contrà nititur:sed in speciali.pag 410.col.1.li 82.pri par.
Gubernat Deus omnia quantum ad rationem immediatè,quantum ad executionem verò quædam mediantibus aliis. pag. 439.col.1.li.36 pri.par.
Gulæ peccati determinatio ab autore facta,an sit vera.q.148.art. 2.pag.500 sec.secun par.
An nocumentum corporis ex gula per accidens se habet ad gulam,& non directè pertineat ad gravitatem peccati. q.148.art. 2.pag.ead.& parte.
Gulæ conspicuentia an sit mortalis.ibi.
An sufficientia quinque specierum gulæ & ratio eiusdem, sint bene assignata.q.148.art.4.pag.502.sec.secun.par.
Gulæ species an accipiantur secundum differentiam motiuorum.ibidem.

H

HAbere rationem causæ finalis non sumitur identicè:sed dupliciter scilicet in actu exercito & signato. pagi.28.col.1. lin.87.pri.par.
Habitus voluntatis in via nobilior est habitu intellectus , secus tamen in patria.pag.170.col.2.li.77.pri.par.
Habitus non per se ipsum,sed per actum cognoscitur. pri.par.
Habitus scientiæ secundum quod est in intellectu in anima separata remanet.pag.397.col.2.li.90.pri.par.
Habitus acquisitus,an quolibet actu suo augeatur.q.24.artic.6. ad 2.p-g.95.pri sec.par.
Quare aliqui habitus generati ex laudabilibus actibus inclinant ad similes actus, & aliqui tantum ad exactus virtutum. q.44. art 1.pag.152.sec.secun.par.
1 Habitus per se infusi, & habitus per se acquisibiles sunt diuersarum rationum intrinsecè, & essentialiter. quæst.9.art.4.ad 2. & 3.pag.71.ter.par.
Habitus est dispositio qua bene vel malè disponitur dispositum, secundum se vel ad alterum.q.49.art.1.pag.141.pri.sec.par.
Habitus sumitur dupliciter , primò propriè: & sic non inuenitur extra animam rationalem.secundo communiter pro habituali dispositione siue ad naturam siue ad opus in pluribus consistentem.& sic inuenitur etiam in animatis.quæstio.49.artic.4. pag.144.pri.sec.par.
Habitus est inclinare ad propria & adæquata obiecta,sed hoc cõuenire non potest habitui in appetitu , quia hoc conuenit ipsi appetitui,quamuis eius officium imo natura est inclinatio ad obiectum proprium , nihil enim aliud est appetitus quàm inclinatio. In appetitu tamen ponere habitum propter inclinationem ad propria,id est specialia obiecta sub communi obiecto contenta,inclinantem ad illa, promptè facilitet &c.necessarium est.q.51.art 1.pag.448.pri.sec.par.
Habitus licet primo sint qualitates bene vel malè disponentes animam secundariò tamen etiam disponentes,sit corpus habitus numen obtinuerunt.q.50.art.1.p.144.pri.sec.par.
Vbi non inuenitur consuetudo aut aliquid maius,ibi non inuenitur propriè habitus.Ibid.
In membris corporeis & parte vegetatiua.& animalibus brutis pro quanto sunt rationis imperio obedientia habitus sunt secundario, Ibid.
Habitus in intellectu est simpliciter necessarius:in voluntate verò solum ad bene esse.quæstio.50.arti.5.h.pag.147.& qu.51. arti.1.pag.148.pri.sec.par.
Habitus quidam sunt naturaliter in intellectu præsentibus ab extra terminis principiorum:voluntate autem non:sed sola promptitudo ipsius ad principia , scilicet bonum prosequendum,& malum fugiendum,& huiusmodi inest à natura.quæstio.51.ar. 1.pag.149.pri.sec.par.
Habitus determinat potentiam non ad producendum actum talis speciei:sed hoc vt ipsa habitu perfecta sit proprium principium perfecti operis,in quo sua consummatur perfectio.quæ. 47.art.3.pag.141 pri.sec.par.
Habitus est causa actiua per se subsistentiæ & modi actus triplicis, scilicet perfectionis, determinationis in esse naturæ, & determinationis in esse morali . quamuis facilitatem ex parte operantis tantum præbere videatur. Ibid.
Habitus , efficiens potentiam vt eius propria perfectionis secundum id quod habet de actu , perficit & complet actualitatem potentiæ.secundum id autem quod est in potentia : appropriat potentiam ad susceptionem vltimæ perfectionis id est operationis perfectæ. Ibidem.
Habitus &potentia concurrunt ad effectiuè causandum actum, non sicut ę mixtæ partiales & vniuocæ , neque sicut intensum & remissum.sed sicut imperfectum differt à seipso perfecto, Ibid.
Habitus quia & habitor & formæ sunt , vtraque sortiri possunt distinctiua,scilicet propria formarum & propria habituum.Et hoc intendit litera. q.54.art.2.& non quod cum dispositione harum fiat indispositio horum.pag.456.pri.sec. par.
Idem habitus potest tranire de bono in malum aut econuersò, sed quod idem sit bonus & malus est impossibile. quæstio.54. art.1.pag.157.pri.sec.par.
Idem numero habitus in se immutatus non potest fieri de non virtute virtus.q.55.art.1.p.160.pri.sec.par.
Habitus moralis habet rationem virtutis humanæ inquantum rationi conformatur:non conformitate superadditæ relationis sed conformitate essentiali.q.58.art.2.pag.171.pri.sec.par.
Habitus proprius alicuius operis non est virtus si non sit in consummatiua potentia operis.q.58.art 3.ad 2.pag.172.pri se.par.
Habitus dans solam facultatem bene operandi, dat bonitatem operationis in potentia.habitus autem dans etiam rectum vsum eius dat bonitatem operationis in actu: quia vsus constituit operationem in actu,quia est applicatio potẽtię ad ipsam. 163.pri.secun.par.
Per mihi & tibi(id est in me & extra me)variatur ratio formalis & generica habitus.q.61.art.5.ad 1.p.183.pri.sec.par.
Habitus per se infusi sunt , qui sola infusione haberi possunt,illa autem qui possunt ex nostris actibus aut natura acquiri,sunt per accidens infusi:accidit enim eis infundi. quæstio.51.articu 4.p.110.& q.63.art.4.pag.189.pri.sec.par.
Habitus infusi,ex vno actu contrario corrumpuntur, non autem acquisiti.q.67.art.3.p.204.pri.sec.par.
Habituum quorundam perficere non se extendit ad vti ipso habitu,id est quidam habitus sunt perfectiui & inclinatiui potẽtiarum absolute in ordine ad sua opera,sed non perficiunt eas dem potentias vt sunt sub voluntate vtente , & isti sunt artes & scientiæ. Quidam verò perficiunt & inclinant potentias nõ solum absolutè,sed etiam vt vsuales,siue imperatiue siue exercitiue,& hi sunt virtutes morales,quę ex propria ratione inclinant voluntatem ad rectum sui vsum.quæ56.articulo 3.pag. 163.pri.sec.par.
Hæresis ad rationem in se sufficit:quod sit error in his quæ fidei sunt:sed rationem an hæretici formaliter vltra hoc ad pertinacia requiritur.p.166.col.2.lin.23.pri.par.
Hæresis & Iudaica perfidia, an distinguatur penes figuram & manifestationem.quæstio.10.artic.5.p.40.sec.secun.par.
Hæresis an includat inhæsionem ad Christum. quæstio.11.arti.1. p.46.sec.secun.par.
2 Hæresis est Ariana,dicere Christum minorem patre.Ibid.
3 Hæresis quid sit.Ibid.
4 Hæresis noua de conceptu Christi refellitur. quæstione 31.ar. 5.pag.121.ter.par.
5 Hæresim incurri ex verbis inordinatè prolatis , quomodò intelligatur.q.16.art.8.p.106.ter.par.
Haereticus an Damascenus fuerit.p.176.col.2.lin.92.pri.par.
Hæretici in mente solum,an sint excommunicati.quæstione 11. art.5 & 4.pag.48.sec.secun.par.
5 Cum hæreticis in vocabulis communicare quomodò prohibitum sit.q.16.art.8.p.103.ter.par.
Hierarchia in qualibet sunt diuersi ordines.pagin. 455.colum.2. lin.1.pri.par.
Homicidium quantum ad malitiam actus exterioris secundum se & quantum ad actum intentionis est grauius peccatum fornicatione.q.73.art.8.pag.230.pri.sec.par.
1 Homo dicitur,& est Deus propter vnionem , & quomodò.q. 2.art.8.pag.20.ter.par.
2 Homo quomodò prædicetur de Deo.quæstione 16.artic.1.ad Scot.p.100.ter.par.
3 Homines prædicari de Deo ratione relationis quomodò veri ficetur.q.16.arti.4.ad 4.p.102.ter.par.
4 Homo est factus Deus,an in ista propositione ly homopotsit supponere simpliciter.& personaliter.q.16.ar.7.p.104.ter.par.
5 Iste homo factus est Deus.an hæc sit vera.Ibid.
6 Quare ista dicatur simpliciter vera,Deus factus est homo,ista autem simpliciter falsa,homo factus est Deus.Ibid.
7 Iste homo,id est,Christus incepit esse, an hæc debeat simpliciter negari.q.26.art.9 p.106.ter.par.
Homo per solum donum gratiæ non potest operari bona operanda & vitare mala vitanda,sed ad hoc eget speciali auxilio Dei vltra gratiam:quia gratiam non dat quicquid opus est ad hæc duo.q.109.art.9.p.367.ter.par.
Quomodò stent hęc duo simul:homo habet donum gratiæ quo potest perseuerare,& homo non potest ex sola gratia perseuerare.q.109.art.10.p.366.pri.sec.par.
Homo.An verum sit quod in quo homo excellit,detur homini à Deo,vt ex eo alijs prosit.q.131.art.1.p.456.sec.secun.par.
An naturalis ratio dictet homini quod alicui superiori subdatur à quo egeat adiuuari,& hoc propter defectus quos in seipso

Universidad de Deusto
Biblioteca

sentit.pagella 1.pri.1.pag.196.sec.secun.par.
Quomodo intelligitur quod secundum honestatem ex qualibet promissione homo homini obligatur. quæstione 88.articulo 3.ad 1.pag.309.sec.secun.par.
Homo. An homo in statu innocentiæ potuerit peccare venialiter absque eo quod peccato mortali.q.89.art.3.pag.283.pri.sec.par.
Hæc literæ verba primum quod homini occurrit cogitandum cũ intœperit habere vsum rationis est deliberare de seipso. intelligitur nõ solũ de debito, sed de facto & de seipso quodãmodo vt sine & quodãmodo vt ad finẽ.q.89.ar.6.p.284.pri.sec.p.
Bonus homo est bonus ciuis, sed non econuerso. quæst.92.artic. 1.pag.290.Ciuis.pri.sec.par.
Homo in nullo statu potest ex solis naturalibus verum aliquod supernaturale cognoscere. quæstione 109.articulo 1.pagi.355. Intellectus.pri.sec.par.
An per hominem in statu naturæ integræ intelligat autor hominem præcisè in naturalibus secluso omni gratuito dono & omni peccato præuio, an homine inhabeotem donum iustitiæ originalis.q.109.art.2.& 4.pag.356.& 358.& 359.pri.sec.par.
An autor intendat quod homo in statu naturæ corruptę non posit mortaliter bonum ex propri,s naturalibus facere. quę.109. art.2.p.356.pri.sec.par.
Et quid tenendum sit de hac quęstione, scilicet an homo in statu isto possit per sua naturalia facere actum moraliter bonum. Ibidem.
An homo possit diligere Deum super omnia ex solis naturalibus sine gratia.q.109.art.3.pag.358.pri sec.par.
Licet homo in statu naturæ corruptæ quantùm est ex sufficientia sua possit ex puris naturalibus diligere Deum super omnia referribilia in ipsum, nõ tamen potest diligere Deum super omnia sua simpliciter: quia potest non peccare, ac per hoc non potest non ponere impedimentum dilectioni Dei super omnia. sicut potest in statu naturæ corruptæ. Ibidem.
Homini est naturale opus diligere Deum super omnia, si naturale sumatur pro eo quod est secundum naturam, non autem si sumatur pro eo quod fluit ex natura.358.pri.sec.par.
Quum quæritur an homo sine gratia per sua naturalia legis præcepta implere possit: sermo est de omnibus præceptis diuinæ legis, siue nouę siue veteris. quæstione 109. articulo 4.pagina 359.pri.sec.par.
An homo in statu naturæ integræ possit omnia diuina mandata implere quantum ad substantiam operum. quæstione. 109. arti.4.pag.360.pri.sec.par.
An homo possit se ad Dei gratiam per seipsum præparare.q.109. art.6.pag.361. pri.sec.par.
Et propositio qua probatur (scilicet solius primi agentis est, præparare ad vltimum finem) & verissima formaliter intellecta de tendentia in illum. quoniam nulla materia, nullum disponẽs, nullum adiuuans tendit in illum finem nisi exprimi agentis motione cui conuenit primo tendere in illum. Ibidem.
Ista authoritas Io. xv. Sine me nihil potestis facere. non est limitanda ad communem influxum tantum: sed est vniuersaliter vt sonat intelligenda. & proportionaliter distribuenda. quæstio. 112.6.ad 2.pag.361.pri.sec.par.
An homo in statu naturæ integræ potuerit vitare omnia peccata ex suis naturalibus.q.109.art.8.pag.362.pri.sec.par.
An homo in peccato mortali existens antequàm reparetur per gratiam iustificantem, possit dia manere absque peccato mortali. Ibidem.
Homo existens in peccato mortali. & non se disponens ad gratiam ex hac suppositione quod velit permanere in tali statu, necesse habet peccare mortaliter. & impossibile est et nõ peccare mortaliter. Ad Scotum. quæstione 109.artic.8. ad 1.pagi. 364.pri.sec.par.
Homo primus non vidit Deum per essentiam sed secundum cõmunem statum illius vitæ.p.421.col.1.lin.15.pri.par.
Homo primus cognoscebat Deum altiore cognitiõe quàm nos media, scilicet inter cognitionem patriæ & huius exilij.pagin. ead.lin.70.pri.par.
Homo primus angelos per essentiam videre non potuit.pagi.e. col.2.lin.62.pri.par.
Homo primus habebat excellentiorem cognitionis modum de angelis quàm nos.p.422.col.1.lin.78.pri.par.
Homo primus omnium naturaliter scibilium scientiam habebat supernaturalium verò quantum ad vitę regimen iopus[erat: neutra autem nesciebat.pag.ead.lin.94.pri.par.
Homo primus nullo modo decipi potuit tam respectu scitorum quàm nescitorum.p.423.col.1.lin.86.pri.par.
Homo primus in gratia creatus fuit.pagina 424.columna.1 lin. 58.pri.par.
Homo in statu innocentiæ omnes virtutes aliqualiter habuit.p. 425.col.2.lin.1.pri.par.
Homo est liberi arbitrij.p.372.col.2.lin.53.pri.par.
Homo conuenienter formatus dicitur de limo terræ, id est, terra aqua commista.p.411.col.3.lin.10.pri.par.
Homo in statu innocentiæ erat incorruptibilis [effectiuæ: non autem formaliter.p.482.col.1.lin.14.pri.par.
Homo non habet naturaliter, sed obedientialiter in fœlicitatem ordinatur.p.53.col.1.lin.69.pri.par.
Homo non dominabatur angelis sed animalibus imperando. plantis verò & inanimatis vtendo, absque tamen impedimento.pag.427.col.1.lin.7.pri.par.
Homo est imago Dei imperfecta.p.415.col.2.lin.21.pri.par.
Homo tactu cæteris animalibus præstat.p.536.co.1 li.4.pri.p.
Hominis primi opera ex parte gratiæ efficactora erant.pagina 426.col.1.lin.16.pri par.
Hominis primi opera erant efficaciora ad meritum ex quantitate operi absolute.p.ead.li.22.pri.par.
Hominis primi opera erant minus efficacia ex quantitate proportionali operum.p.ead.lin.22.pri.par.
Hominis corpus fuit a Deo immediatè formatum.pag.eadem. col.1 lin.44.pri par.
Hominis in productione scriptura speciali loquendi modo vtitur.p.413 col.1.lin 49 pri.par.
Hominem suum angelus custos nunquam totaliter dimittit.pa. 469.lin.75.pri par.
Hominem venerari inquantum imago Dei est, an spectet ad latriam vel duliam.quæstio.105.art.3.p.374.sec.secun.par.
In homine inuenitur Dei similitudo per modum imaginis secundum meotem, secundum verò alias eius partes per modum vestigij.p.418.col.1.lin.74.pri.par.
Homines quosdam Deus reprobat, & quosdam prædestinat: vt sua bonitas representetur & per modum misericordiæ partitiuè, & per modũ iustitiæ primitiuè. p.131.col.2.li.96.pri.par.
Homines inter necesse est aliquam disparitatem in statu innocentiæ fu isse.p.427.lin.79.pri.par.
Homines fuissent nati cum iustitia.p.433.col.1.lin.23.pri.par.
Homo extra paradisum factus: & deinde in eo positus est: transferendus post vitam animalem in cœlum.pagin.436.colum.1. lin.19.pri.par.
Homines non possunt assumi ad ordines angelorum quò ad naturæ gradum.p.459.col.1.lin.35.pri par.
Homines inter meliorem habens tactum est melioris ingenij.p. 131.col.2.lin.16.pri.par.
Homines non possunt docere angelos: sed tantummodò eis loqui.pag.483.col.2.lin.14.pri.par.
Homines in termino non habebunt custodes. sed congregantes aut punientes locios.p.469.col 2.lin.11.pri par.
Homines indifferenter ad angelorum ordines assumuntur.pagi. 459.lin.71.pri.par.
Homines per angelos illuminantur.p.463.col.2.lin.30. pri.par.
Homines ab angelis custodiri necesse est.pagin.467.columna 2. lin.51 pri.par.
Homines & alia animalia quomodò in delectationibus trium sensuum differant.q.141.art.7.ad 3.p.48.sec.secun.par.
Homines beati in superioribus ordinibus angelorum an illuminent angelos minus beatos in inferioribus ordinibus constitutos.q.181.art.3.pag.479.sec.secun.par.
Hominum custodia est duplex, particularis scilicet & vniuersalis. p.468.lin.84.pri.par.
Hominum custodia particularis ad infinitum ordinem angelorum tantùm pertinet.p.ead lin.89.pri.par.
Hominum custodia vniuersalis secundum diuersos ordines multiplicatur.p.ead.col.2.lin.7.pri.par.
Hominum peccata omnia indirectè à dæmone causantur.pagi. 472.col.1.lin.10.pri.par.
Hominum omnia peccata directè à dæmone non causantur.p. ead.lin.21.pri.par.
Hominibus singulis singuli angeli ad custodiam deputantur.pa. 465.col.1 lin.7.pri.par.
Honorare aliquem propter diuitias, an sit acceptio personarum. quæst.631.art.3.pag.223.sec.secun.par.
An distinctio trimembris inordinati appetitus honoris sit sufficiens.quæst.131.art.1.p.456.sec.secun.par.
1 Honorari vt causa honoris non est honorari simpliciter. quia ly vt causa honoris est conditio diminuens.quæstione 25.art. 1.p.237.ter.par.
Honoris relationes in Deum & proximum in litera positæ, an requirantur actualiter.q.131.art.1.p.456.sec.secun.par.
Homicidium casuale duobus modis imputatur. & vtrique modi conditiones latissimè declarantur. quæstione 64. articulo 8.p.229.sec.secun.par.
An semper quando datur opera rei illicitę, & homicidium casuale consequens imputetur. eadem. Ibidem.
1 Hostia. vide Sacerdotes.
Humana natura sola in hac vita est miseria, vt malum habeat vt in pluribus

pluribus & bonum vt in paucioribus.pri.sec.par.
Cuius exorbitantiæ causa est dualitas naturarum subordinatarum in homine, quarum vna contrariatur alteri. quæstione 71. artic.2.pag.217.pri.sec.par.
3 Humanæ dignitatis explicatio.q.4.art.6.p.43.ter.par.
2 Humana natura in Christo, an inclinetur ad propriam personalitatem.q.4.art.2.ad 3.p.39.ter.par.
1 Humanum. Quum dicitur quod humana natura non constituit diuinam personam simpliciter, sed constituit eam secundum quod denominatur à tali natura, quomodò denominatio sumatur.q.3.art.1.ad 3.pag.27.ter.par.
Humanum corpus Deus instituit in optima dispositione secundum conuenientiam ad animam rationalem & eius opera.pa. 422.col.1.lin.72.pri.par.
Humani actus dicuntur qui sunt proprij homini in eo quod homo in quibus à brutis differt: sunt actus intellectus & voluntatis, tam eliciti quàm imperati.pagin.474.col.1.lin.67.pri.par.
Humanorum sensuum perfectionem in vnitate veritatis consistere intelligitur & in eodem, & in diuersis hominibus.quæst. 148.art.1.ad 1.pag.500 sec.secun.par.
4 Humanitas quomodò sit in triplici intellectu.43.ter.par.
Humidum radicale quonam modò à nutrimentali distinguatur.p.491.col.1.lin.81.par.
Humilitas an sit magnanimitas, vel virtus disparata ab ea.quæst. 161.ar.1.p.563.sec.secun.par.
Humilitas quo pacto est moderatiua spei & tamen est circa omnia.q.161.art.5.pag.569.sec.secun.par.
Humilitas an sit virtutibus alijs ab intellectualibus & iustitia nobilior simpliciter vel secundum quid.ead.pag. & par.
Humilitatis ad iustitiam comparatio, an sit bene assignata.569. secunda secun. par.
Humilitatis proprius actus est contemnere sublimitatem terrenam.ead.pag. & par.
An ad humilitatem propriè spectet humiliare seipsum.quæstio. 161.artic.2.p.563.sec.secun.par.
An quis possit se credere omnibus viliorem absque falsitate.qu. 161.art.5.p.565.sec.secun.par.
Humilitate an iustitia particularis sit excellentior.566.se.sec.par.
Hypostasis diuina melius dicitur quod relationibus distinguatur quàm per originem.p.191.col.1.lin.92.pri par.
2 Hypostasis. Vide Homo. Christus. Vnitã.

I

Iacob an sit excusabilis in his quæ egit emendo primogenitura.quæstio.100.art.4.p.364.sec.secun.par.
Iactantia de malo perpetrato. & de scienita vera animo nocendi, aut de malo non perpetrato, an sit iactantia.quæstione 113. artic.2.p.399.sec.secun.par.
Iactantia in quinque casibus est peccatum mortale. ibid.
Iactantia an fiat tantum verbis.q.132.art.5.pag.461.se.sec.par.
Ianua cœli per similitudinem dicitur fruitionis diuinę cõsecutio. q.49.art.5.p.236.ter.par.
Idea significat formam rei alicuius præter rem ipsam existentẽ. pag.ead.lin.75.pri par.
Idea an ponatur vt exemplar: vel vt principium essendi. pag.ead. lin.93.pri.par.
Idea an sit essentia diuina.p.ead.col.2.lin.23.pri.par.
Idea quomodò adesse se habeat & quid esse obiectum sit.pagin. 95.col.2.lin.62.pri.par.
Idea significat essentiam diuinam exemplariter mutabilem.pag. 97.col.1.lin.91.pri.par.
Idea secundum quid est omnium exemplar quæ à Deo secundũ quodcunque tempus fuerunt.p.97. col.2.li..83.pri.par.
Idea vt ratio est omnium factibilium & cognoscibilium secundum proprias rationes tam speculatiuè quàm practicè pagin. ead.li.85 pri.par.
Idea vt ratio respondens causæ primæ est idea corporis, quod est genus in prædicamento substantiæ.pagi.ead.lin.96. pri.parr.
Idea inuenitur entis vnius & bonitis quod illa est Deus.pagin. 32.col.1.lin.95.pri.par.
Idea boni quo pacto Aristoteles cum Platone conueniant.pag. ead.col.2. lin.3 pri.par.
Idea vnius & boni omnia bona denominantur. pagin.eadem.li. 25.pri.par.
Ideę respectus quis & quomodo intelligatur.p.79.li.58. pri.par.
Ideæ an ipsa diuina essentia ex stant vt est obiectiua rerum ratio & quomodò ipsæ curatione se habeant. & alia multa de ideis. pag.90.col.1.lin.33.pri. par.
Ideas in mente diuina ponere necesse est.pagin.95.columna 1.li. 70.pri.par.
Ideas plures ponere necesse est.pag.98.col.2.li.70.pri. par.
Ideas tam in artificibus quàm in Deo dupliciter intelligi contingit.p.97.col 2.lin.16.pri.par.
Idem inquantum idem inconuenit multiplicari, & non multiplicari, sed inquantum aliquomodò differens est à seipso, potest multiplicari & non multiplicari.quæstione 113.art.6.ad 2.pa. 379.pri.secun.par.
Idem realiter & conuertibiliter impossibile est separari: sed quę sunt idem realiter & non conuertibiliter, possunt separari ex parte qua non est conuertibilitas. Ibidem.
Identitas extremorum inter se an talis qualis est eorũ in tertio.p. 152.col.2.lin.69.pri.par.
Idololatria an sit grauissimum peccatorum.quæstione 94.artic 2.& 3.pag.341.sec.secun.par.
Idololatria exterior, an sit grauius peccatum, quàm infidelitas Ibidem.
Idololatriæ actus exterior tantùm est peccatum mortale.quæst. 11.art.1.ad 2.pag.50.sec.secun.par.
Idololatriam committens Christianus secundum actum exteriorem tantùm, an incurrerat ecclesiasticas censuras latas contra hæreticos.q.94.art.1.pag.340.sec.secun.par.
Ieiunare. An his qui non indiget ieiunij remedio ad delectationẽ cohibitionemque culpæ, nec ad mentis eleuationem teneatur ex præcepto ecclesiæ ad ieiunium. quæstione 157.artic.1. ad 2.pag.494.sec.secun.par.
Ieiunare non obligati ex præcepto ecclesiæ, an teneantur abstinere à carnibus & lacticinijs &c. quæstione 147.articulo 8.pagi. 499.sec.secun.par.
Ieiunium an per quæliber vitia adiuncta desinat esse actus virtuosus.q.147.art.2.ad 1.pag.493.sec.secun.par.
Ieiunium exultationis an sit in præcepto.quæstione.147.articu. 5.ad 2.pag.497.sec.secun.par.
An inuitantes ad comedendum, & ministrantes comedentibus in die ieiunij, vbi scitur vel creditur communiter, quod nolunt ieiunare, peccent mortaliter.quæstione 147.articulo 4.ad 2.p. 496.sec.secun.par.
An causa rationabilis excusans potentes ieiunare sit sola necessitas vel etiam pietas.q.147.art.3.p.493.sec.secun.par.
Ieiunium frangendo an toties quis in eodem die peccet mortaliter quoties comedit, an semel tantùm. quæstione 147.articu. 8.pag.499.sec.secun.par.
An ratio autoris ad excusandos pueros à ieiunio sit valida.quę. 147.art.3.p.493.sec.secun.par.
An fœnes & mulieres prægnantes teneantur ad ieiunium. ibidem.
An vnica comestio sit eb ecclesia statuta. quæstione 147.articulo 6.pag.497.sec.secun.par.
An vlas comesthibilium sit per modum medicinæ licitus tàm vesperrina hora, quàm alijs horis. ibid.
An propter sustentationem naturæ liceat illa eadem refectione vt hora vespertina qua ieiunantes vtuntur per modum medicinæ. ibid.
An liceat pro sustentatione naturæ vti refectione vespertina in mane & prandere vespere absque solutione ieiunij. quæstio. 147.art.5 pag.496.sec.secun.par.
An nesciens vel non cogitans istas causas medicinæ vel sustentationis, sed simplici corde, tanquam ex consuetudine communi sumens refectionem vespertinam violet ieiunium. quæst.147. artic.5.pag.496.sec.secun.par.
An potus qui dicitur sumi ad alterationem corporum & digestionem ciborum sit licitus: quum medici testentur potum vini quàm aquæ post horam lædere corpus, digestionemque impedire. ibid.
An frangat ieiunium qui hora cœnæ comedit quæ communiter assumuntur ad nutrimentum, vt fructus, panis & huiusmodi. q. 147.artic.6.pag.497.sec.secun.par.
Ieiunium ecclesiæ frangens, non ex contemptu, sine causa tamen rationabili, an peccet mortaliter.495 sec.secun.par.
Ieiunij tempore, an hora comedendi sit bene assignata ab autore.q.147.art.7.p.498.sec.secun.par.
An in causa dubia circa obseruandum ieiunium ecclesiæ possint ordinarij dispensare.q.147.art.4.p.495.sec.secun.par.
Ignis cessante motu cœli non posset comburere stipulam: quia secundus motor à primo dependet.quæstione.109.articulo 1. pag.355.pri.sec.par.
An maior sit ignorantia peccantis ex passione quàm ex malitia. q.78.ar.4.ad 1.p.251.pri.sec.par.
Ignorantia duplex. Vna priuans vsu rationis: altera priuans sola scientia eius quod scire tenetur. Et hæc est duplex, scilicet, iuris & facti.q.76.art.4.pag.243 pri.sec.par.
Ignorantia ex parte rei scitæ, & secundum triplicem scientiam triplex.q.76.art.4.ad 1.p.ead.& par.
Sufficienter enumerantur duæ tantũ ignorantiæ eius quod quis scire tenetur. scilicet affectata vt liberius peccet, & per negligentiam.q.76.art.2.p.241.pri.sec.par.
Ignorantia ex parte rei ignoratæ tantum (id est non ex parte ignorantis. id est non culpabilis) excusat totaliter ab inuoluntario id quod est effectus proprius ignorantiæ, siue det operam

Universidad de Deusto
Biblioteca

rei licitæ siue illicitæ.ibid.
Ignorantia causans per accidens actum vt remotio prohibentis de se (id est de sua propria ratione) sibi vendicat quod actus ille sit inuoluntarius, ignorantia siquidem vt remotio prohibentis est causa non per se,sed per accidens inuoluntarij: ignorantia autem vt absentia scientiæ,est causa per se inuoluntarij. quæst.76.art.3.pag.241.pri.sec.par.
Ignorantia est causa per accidens peccati,non ens enim non est causa per se entis & ponitur causa vt remouens prohibens,seu remotio prohibentis.quæstione septuagesima sexta articulo 1. pag.240.pri.sec.par.
Qui modo intelligenda sint hæc literæ verba.Inquantum remanet in ignorante de voluntario intantum remanet de intensione peccati.& secundum hoc non erit per accidens peccatum. q.76.art.3.p.241.pri.sec.par.
Ignorantia tollentem totaliter vlum rationis excusare à toto, est verum per se loquendo:sed per accidens contingit non excusari:cum enim ignorantiæ tali coniungitur quod est voluntaria culpabiliter,tunc ratione istius accidentis non excusat à toto.quæstione septuagesimasexta articulo quarto pagina.43. pri.secun.par.
Ignorantia semper excusat à toto inuoluntario vt sic.Et quando dicitur quod aliquando excusat à tanto, sed non à totó intelligitur de ipso inquantum habet rationem voluntarij.quæstio. 76.artic.3.pag.241.pri.sec.par.
Ignorantia concomitans (seu quæ non est causa actus peccati) quia non causat inuoluntarium actum,ideó non excusat à peccato spectantibus ad actum illum.Cum quo tamen stat quod excuset ab omnino per accidens:quia nullus fit exilla ignorantia in eo actus volendi.illa.ibid.
Ignorantia non est secundum se peccatum:quia omne secundum se vitium morale opponitur secundum se alicui virtuti morali,ignorantia autem non opponitur alicui virtuti moralí sed scientiæ.Et quia non est secundum se peccatum,oportuit respondendo dicere secundum quid est peccatum,& dictum est secundum negligentiam.q.76 art.2.p.ead.
Quum inter ignorantiam malæ electionis & ignorantiam iuris differentia sit:quod ignorantia electionis consistit in ipsa voluntaria actuali in consideratione,ignorantia verò iuris in voluntaria habituali priuatione scientiæ: quandoque aliquis ex actuali oblitione eius quod scit & habitualiter inesse nouit,operatur neutram ignorantiam incurrit:quoniam omnium remissi lupra hominis est facultatem.quæstione sexta articulo 8, pag.27.pri.sec.par.
Excommunicatus.pri.sec.par.
Peccata quæ sunt secundum se mala & fiunt ex ignorantia iuris, sunt eiusdem speciei cuius essent si fierent à sciente: quia sunt, voluntarij in seipsis per se & directe, non solum materialiter sed formaliter secundum conuersionem ad obiectum: quamuis secundum contrarietatem ad virtutem indirecte & per accidens sint voluntarij.quæstione septuagesimasexta artic.4. pag.243.pri.sec.par.
Peccata quæ fiunt ex culpabili propter negligentiam ignorantia facti.non sunt eiusdem speciei cuius essent facta à sciente,sed spectant ad species peccatorum directè volitorum: quia plus requiritur ad rationem speciei propriæ, quàm ratu voluntarij oportet enim esse per se intentum id vnde species sumitur. qu. 76.art.4.pag.ead. & par.
Peccata quæ fiunt ex ignorantia iuris positiui quæ non sunt secundum se mala,sed solum quia prohibita,quia obiectum formale velatur.non sunt eiusdem speciei facta ab ignoráte eius & à sciente.ibidem.
Peccata facta ex ignorantia facti culpabiliter,siue sint secundum se mala siue non,reducunt ad naturam suę speciei.quoniam culpa impedit velamé ignorantiæ à locando actum extra intentum.ibidem.
Ignorantia adiunct i sequenti peccato non auget, sed diminuit illud quia plus adimit de grauitate illius quàm apponat de grauitate propria ibid.
Quando ignorantia non aufert propriam & perfectam speciem de liberato peccato quod ex ea fit non aufert per consequens id quod ex propria specie sibi vendicat scilicet esse mortale & esse mortale grauioris ordinis.Quando vero ignorantia distrahit sequens peccatum in speciem alterius peccati(puta ebrietatis vel venenationis non discretissime)tunc quia peccatum sequens non sortitur propriam speciem,quantuncunque secundum se esset mortale aut grauioris ordinis non facit actum ex veniali mortale,nec ex mortali leuioris ordinis mortalem grauioris ordinis, quamuis aggraueat vt circunstantia, quia circunstantia non habens propriam speciem nunquàm aggrauat infinitè.nunquàtrásfert in proprium ordinem.Ibi.
Ignorantiam inter defectus communes vbi de defectibus corporis agitur computare,quomodò hcuerit. quæstione 14 art. 4.pagi.91.ter.par.
Ignotum non specificat quo ad reposita per se in specie: secus autem est de seductiue ad speciem pertinentibus. quæsti.76.arti. 4.pag 243.pri.sec.par.
Illicitum quomodò accipiatur in materia diuinationis.quæsti. 95.art 4.pag.346.sec.secun.par.
Tam imaginari vel non imaginari quàm imaginati hoc vel illud subesse intelligitur:imperio nostro.quatenus pêdet ex parte animæ.54.secun.par.
Imaginatio non quorumcunque,sed consideratorum à ratione, subest imperio rationis. quæstione 17.articulo 7.ad 3.pagina 54.pri.secun.par.
Imago in diuinis nomen personale est.p.ead lin.44.pri.par.
Imago est nomen proprium filij.p.ead lin.89.pri.par.
Imago trinitatis in creatoris rationabilibus existit, pagi.218.co. 2.lin.56.pri.par.
Imago creationis in omnibus hominibus existit:recreationis in iustis tantùm:similitudinis autem solum in beatis.p.417.col. 1.lin.46.pri.par.
Imago naturæ personarum imaginem non excludit : sed potius illam infert.pag.ead col.2.lin.36.pri.par.
Imago trinitatis in mente primò attenditur secundum actum vbi & amoris:secundariò autem ex consequenti secundum potentias:& præcipuè habitus.pagin.419.col.1.li. 8.pri.par.
Imago trinitatis attenditur in anima secundum quod fertur aut nata est in Deum ferri notitia & amore.ibid.li. 1.pri.par.
Imago. Processus diui Thomæ,quo probat imaginem esse adorandum eadem adoratione qua Christus quomodò valeat.q. 25.artic.3.ad Duran.p.139.ter.par.
Imaginis conditiones quæ & vnde oriantur.pagina 173.colum. 1.lin.3.pri.par.
Imagines Dei an sint licitæ.q.25.ar 3.ad 1.pag.139.ter.par.
Imagines astronomicæ an sint damnatæ simpliciter, & ab autho re.q.96.art,2.1.pag.252.sec.secun.par.
Immutabile quomodò impropriè sumatur: & quomodò propriè.pagin.42 col. 1.lin.54.pri.par.
Imperium. Ad imperi, rationem tria concurrunt, scilicet ordinatio alicuius ad aliquid intimatio & motio,quorum duo prima pertinent ad rationem,tertium autem ad voluntatem.quę. 17.art.1.pag.52.pri.sec.par.
Actus appetitiui pro quantò pendent ex parte animæ, vniuersaliter subsunt imperio rationis & voluntatis.quæstione 17.art. 7.pag 54.pri.sec.par.
Quanto aliquis actus est immaterialior,tanto est nobilior.& magis subditur imperio rationis. Apperitus siquidem passionis licet ex naturæ nobilitate magis obediat rationi quàm corporis motus propter contrarietatem tamen annexam bono proprio ad rationem. non plene rationi subduntur: propter cuius contrarietatis defectum. corporis membra plene subduntur rationis imperio ad suos animales motus.quæstio.17. artic.8.ad 1.pag.55.pri.sec.par.
Imprudentia priuatiuæ an sit separabilis ab imprudentia contrariæ.quæst.55.artic.1.p 184.sec.secun.par.
Imprudentia acquisita an corrumpatur per vnum actum pœnitẽtiæ.q.55 art.1.3.p.186.secun.par.
Imprudentiæ peccatum an consistat in habitu.quæstione 55.art. 1.p.184.sec.secun.par.
Incarnari plus significat quàm exprimat.quæst.1.ar.1.in tit.pag. 2.ter.par.
Incarnari Deum.
2 Quare fuerit conueniens immediatè post peccatum, quinque rationes.q.1.artic.5.p.8.ter.par.
3 Incarnatio Christi non debuit fieri in principio mundi,nec in fine mundi differri.q.1.art.6.p.9.ter.par.
4 Incarnationis mysterium quando significetur. quæstio.1.arti. 1.in tit.p.2.ter.par.
5 Incarnationis pluralitatem quare sanctus Thomas hic non inuestigauerit.Ibidem.
6 Incarnationis possibilitatem quomodò tractauit.Ibidem.
7 De incarnatione dupliciter loqui contingit.eodem articulo, ad 1.p 2.ter.par.
In quid denotare habeat cum dicitur lapis videtur in Deo.pagi. 85.col.1.lin.15.pri.par.
Inclinatio naturalis,& natura quomodò sumatur.pagi.273.col. 1.lin.50.pri.par.
Incontinens concupiscentiæ quare sit turpior.quæstione 155.art. 4.p.345.sec.secun.par.
An passio non sit per se causa,sed occasio incontinentiæ.qu.155. art.1.p.343.sec.secun.par.
Incontinentia secundò dicta est propriè incontinentia.q.155.ar. 1.p.343.sec.secun.par.
Indignatio an sit in ira bene explicata.quæstio.15.p.artic.7.p. 157.sec.secun.par.

Indigna

Indignatio an sit diecuda filia iræ vel mater.quæstione 158.art. 7.ibidem.
Indiuiduum quare indiuiduum dicatur pagin.18.columna.1.lin. 67.pri.par.
Indiuiduum substantiæ cum quibus conueniat.pagin.153.co.2. lin.95.pri.par.
Indiuiduum vnum immaterialis ordinis,æqualiter non tantum infinitis indiuiduis materialibus sub vna specie, sed etiam sub vno genere etiam analogo. quæstione 10.articulo 1.ad 3.pag. 37.pri.secun.par.
Indiuiduationis causa an in materia recipiatur: vel non recipiatur.p.18.colum.1.lin.67.pri.par.
Indistinctibus actu cum secundum continuitatem quàm secundum diffinitionem est prius notum opposita diuisione.pagin.391. colum.1.lin.55.pri.par.
Indiuisibile omnino scilicet actu & potentia est posterius naturaliter diuisibili.p.ead.lin.86 pri. ar.
Inducere aliquem ad furtum & huiusmodi,an sit scandalum.qu. 43.art.2.2.3.& 4.p.153.154.& 155.sec.secun.par.
Inducere volens aliquem ad religionem debet considerare duas conditiones.q.169 artic.8.p.690.sec.secun. par.
Inducere aliquem ad religionem conuentualium an sit laudabile.Ibidem.
1 Inesse.In ista maxima. omne quod inest alicui personæ siue pertineat ad naturam illius siue non:vtitur ea in persona, limitatio esse proprié,vt inesse distinguitur contra extrinsecus adiacere.q.2.artic.2.p.11.ter.par.
Infallibilitas diuina quo pacto cum causa libera saluetur.p.127. col.2.lin 18.pri.par.
Infamans seipsum propter tormenta,an peccet mortaliter, & tenetur ad restitutionem.q.73 art.1.p.256.sec.secun.par.
Infamia quid dicatur.q 69.art.2.2.p.445.sec.secun.par.
Infans. An infans baptizatus teneatur in principio suę discretionis ad conuersionem in Deum,sicut & non baptizatus. quæ. 89.art 6.p.284.pri.sec par.
Et si teneatur,an quilibet baptizatus sit de hac præcepti obseruatione dubius & teneatur consequenter confiteri tanquàm de dubio.ibidem
1 Infernus puerorum à sancto Thoma comprehenditur sub infernio damnatorum.q.52.art.2.p.245 sec par.
Infidelitas an rationabiliter dicatur esse peccatum. quæstio.10. artic.1.p.37.sec.secun.par.
Infidelitas quomodò ponatur grauissimum peccatorum quæst. 10.art.3 p.38.sec.secun.par.
Infidelitatis diuersæ species an attendantur secundum errores.q. 10.art.5.p.40.sec secun.par.
Infidelitatis species an differant penes fidem susceptam,vel non susceptam.q.10.art.5.ibid.
Infidelitatis species,an sint plures quàm tres.quæstione 10.artic. 5.ibidem.
Quomodò contingat multos errores in vna infidelitate, & in multis speciebus infidelitatis aliquem inuenire.quæstione 10. artic.5.3.p.41.sec.secun.par.
Infideles adultos ad fidem cogere an principibus liceat.quæsti. 10.art.8.p.42.sec.secun.par.
Infideles quomodò subsint iudicio ecclesiæ.quæstione 10.art.9. p.43.sec.secun.par.
Infidelibus vendentes spectantia ad eorum cultum an peccent.q. 10.art.4 p.39.sec.secun.par.
Infinitum per essentiam quid significare habeat.pagin.34.col.1. lin.2.pri.par.
Infinitum secundum essentiam ab infinito secundum quantitatem in quo differat.ibid.pri.par.
Infinita Dei cognoscat.p.88.col.1.lin.52.pri.par.
Infinitorum an scientia visionis sit.p.88.lin.61.pri.par.
Infinita propter quid Deus absolutè nouit:& propter quid scientia visionis existat.pag.88.lin.88.pri.par.
Infirmitas corporis voluntariæ non excusat à peccatis sequentibus,durante illius infirmitatis affectu.quæstione 77.articu.7. pag 249.pri.sec.par.
1 Informandi duplex est modus q.2.ar.1.pag.10.ter.par.
Ingenitæ quæ pertinę quasc in diuinis esse non possint.169.lin. 70.pri.par.
Ingenitum esse est patris proprium. p.168.col.2.lin.72.pri.par.
Ingenitum cum comitet ex in,& genitum : vtrumque multiplex esse dicitur.pag.169.col.1 lin.23.pri.par.
1 Ingratitudo quantificatur ex beneficio.quæstione.88.articul. 1.ad 1.pag.313.ter.par.
Ingratitudo an sit peccatum mortale propter conditionem eius quod omittitur.q 10.art 3.p.38.sec.secun.par.
Ingratitudo consequens peccatum mortale an habeat perfectam rationem ingratitudinis.ibid.
Ingratitudo formaliter quot modis inueniatur.ibid.
Ingratitudo materialiter ad quam speciem ipse tetur.ibid.
Inimicum non dirigere & negare eloquel m quomodo & quare licitum sit.q.25.art.8.9.pag.97.sec.secun.par.
Iniustitia acceptionis & dationis secundum se in illicitè acquisitis ponęs quid attendatur.q 32 art.7.p.121 sec.secun par.
Iniustum facere ex suo genere esse mortale, quomodo intelligatur.q.59.art.4.p.203 sec secun.par.
Inobedientia Dei an sit grauius peccatum quam homicidium & similia in proximum.quæstione 105.articulo secundo pagi. 301.sec.secun.par.
Innocentiæ in statu an defectus aliquis fuerit.pagin.429.col.2. lin.80.pri.par.
Innocentiæ in statu ad generis humani multiplicationem genę ratio fuisset.p.430.col.1.lin.78.pri.par.
Inquiri an potest de omnibus contra infamatum de vno.qu.69. art.1.& 2.p 245.& q.70.art.1.p.251.sec.secun.par.
Instrumentum defectiuum ad artis opus dupliciter concurrere contingit.p.217.col.1.li.37.pri par.
Intelligere ad hoc quod aliquid in actu fit,quæ requiratur.258. lin.62.pri.par.
Intelligere Dei est eius substantia.pag.81.col.1.lin.47. pri par.
Intelligere quo pacto in intelligente maneat.ibid.li.86.pri.par.
Intelligere quo pacto speciem intelligibilem consequatur.ibid. lin.91.pri.par.
Intelligere an sit ab anima,& an intellectus concurrat merè passiuè & obiectum actiuè.pagin.320.columna secunda linea 82. pri.par.
Intelligat quo pacto homo per animam vt supergreditur, id est ipsam materiam non informet.p 318.col.1.lin.9.pri.par.
Intelligere an sit causaliter, ati.pag.350 col 2.lin.24.pri par.
Intelligere an pat. formaliter sit.ibidem lin.95.pri.par.
Intelligere multa vt multa,& per multas,species, & per modum vnius,& vnam speciem an idem dictu sit.pagin.388.colum.1. lin.53.pri.par.
Intelligere nostrum si in actu intelligere sit,cur non statim positum in intellectu intelligitur.p.390.col.lin.87.pri.par.
Intelligere per conuertionem ad superiora,nunquid ipsi animæ præternaturale sit.pag.403.col.1.lin.25.pri par.
Intelligere nec actio cuiuslibet creaturæ est eius substantia.pagi. 24.6.col.2.lin.43 pri.par.
Intelligere per species vniuersales quid sit : & quotupliciter contingit.pag.256.col.1.lin.80.pri.par.
Intelligere non solum est perfectio simpliciter, sed etiam intelligere omnia per vnum.pag.216.col.1.lin.76.pri.par.
3 Intelligendi actus quo Deus intelligit an possit fieri actus intelligendi quo anima Christi formaliter intelligeret.Et si non an hoc sit quia est alterius naturæ.quæstione 9.articulo 1.pag. 96.ter.par.
Intelligendi modus per conuertionem ad superiora quo pacto nobilior esse dicatur:positiuè scilicet aut permissiue.pag.403. col.2.lin.60.pri.par.
Intelligenda quomodò ad numerum senarium reducantur.quæ. 8.art.1.p.31.sec.secun.par.
Intelligibilis per seipsum conditiones.pagina 258.columna 1.lin. 57.pri.par.
Intelligibile dupliciter sumitur.p.82.col.2.lin.19.pri.par.
Intelligibile in actu,quod est effectus intellectus agentis,an priusquam species intelligibilis fit.pagin.383.columna.1.huic 258. prima par.
Intelligibile an communiter pro omni re materiali sumatur, & tunc primum est quærere an intellectus noster sit pura potentia in genere intelligibilium id est sub hoc genere.quod intelligibile:vocatur secundum verò an sit pura potentia in genere intelligibilium,id est omnium materialium.pagin 396. colum. 1.lin.1.pri.par.
Intellectus creatus non humanus an possit absolutè sine per potentiam in alio,siue in se vivere per essentiam, id est.intelligere quidditatem,ita vt completè determinare,sciat quæstionem quid est de Deo.p.52.col.1.lin.87.pri.par.
Intellectus creatus an Dei essentiam videre possit: & quorum hæc opinio fuerit.p 53.col.1.lin.3.pri.par.
Intellectus creatus an naturaliter Deum videre desideret.ibidẽ. lin.18.pri.par.
Intellectus aliquis creatus est impossibile, quod per sua naturalia essentiam Dei videat p.55.col.2.lin.47.pri.par.
Intellectus creatus ad diuinam visionem lumine creato eget.p. 51.col.1.lin.69.pri.par.
Intellectus creati augmentum ad videndum Deum an sit extra totum ordinem connaturalem ad videndum Deum.pagin ea. col.2.lin.50.pri.par.
Intellectu cuicunque creato impossibili est Deum comprehendere.pag.59.col.1.lin.72.pri par.
Intellectus nullus creatus in Deo omnia videre potest: sed iuxta

Universidad de Deusto
Biblioteca

Deum videndi motum plura vel pauciora. pagin.59. colum.2.li. 35.pri.par.
Intellectus conceptus an aliud sit ab ipsa actuali intellectione pag.147.col.2.lin.88.pri.par.
Intellectus a voluntate in quo actu differat.pagina 147.colum.2. lin.85.pri.par.
Intellectus agens possibilis num quid in angelis esse dicatur.pagi. 252.col.2.lin.4.pri.par.
Intellectus noster quotupliciter considerari possit.pagi.195.col. 2.lin.59.pri.par.
Intellectus an relinqui species propter sui excellentiam, an sit ratio seu similitudo multorum distinctæ, quemadmodum essentia, diuina est ratio omnium.pag.257.col.1.lin.72.pri.par.
Intellectui an accidat ab obiecto moueri. pagin.258.colum.2.li. 58.pri.par.
Intellectus angelicus an ab aliquo obiecto naturaliter mobilis existat.p.265.col.1.lin.59.pri.par.
Intellectus angelico fallitas per se esse non potest. sed per accidens: non quo ad naturalia, sed quo ad supernaturalia.pa.270. col.1 lin.86.pri.par.
Intellectus & voluntas an & quomodò ad omnem veritatem determinatæ sint.pag.274.col.1.lin.23.pri.par.
Intellectus solus an & quomodo ad vnum determinatus sit.pa. 276.col.2.lin.93.pri.par.
Intellectum esse determinatum ad vnum tripliciter contingit: vno modo in actu primo, alio modo in secundo, tertio modo in particulari obiecto.p.ead.lin.penult.pri.par.
Intellectus an voluntatis respecta motor sufficiè existat: & quo modo mobile talis motori proportionari oporteat.pagin.295, col.1.lin.83.pri.par.
Intellectus immobilitas quomodò sit cum voluntatis mobilitate.pag ead lin.94.pri.par.
Intellectus an semper esse apprehendat.p.313.co.2.li.1. pri.par.
Intellecta & homine quomodò vnio fiat: & quid vnio illa operetur.pag.326.col.1.lin.1.pri.par
1 Intellectus creatus an possit simul videre infinita ita quod distinctè cognoscat quodlibet eorum.q.10.ar.8.pag.76.ter.par.
2 Intellectus humanus an possit vti scientia infusa non conuertendo de phantasmati.q.11.art.2.p.80.ter.par.
3 Intellectus angelicus & animæ separatæ & hominis beati differunt.q.76.art.1.pag.365.ter.par.
4 Intellectus beatus an per actum beatificū videat corpus Christi in eucharistia.q.76.art.7.pag.364.ter.par.
5 An corpus Christi sacramentaliter videatur ab intellectu viatoris nec ab intellectu angelico naturaliter, quia iste modus essendi est penitus supernaturalis.q.67.art.7.p.363.ter.par.
Intellectus practici cognitio ac veritas in actu dirigendi consistit quæ directio infallibiliter est vera circa contingentia, tic conforma sit appetitu recto præcedenti. Et sic virtus intellectualis semper vera respectu contingentium taliatur: non inquantū cognitorum aliud inquantum attingibilium ab humano opere propter conformitatem ad appetitum rectum.169 pri.sec.par.
Intellectus practici verum secundum se quidem à rebus pendet quo ad cognoscere, ex parte autem nostri ab appetitu recto. qui facit nobis apparere finem secundum ipsius appetitus dispositionem. Quo ad dirigere verò ipsa intellectualis virtus est regula, & nostro luminis rationis naturalis & appetitui commensuratur.q.64.art.3.pag.391.Mouere.pri.sec.par.
Intellectus ab anima an realiter secundum Tho. distinguatur vel secundum Sco. formaliter.pag.327.col.1.lin.79.pri.par.
Intellectus an essentia animæ abstractior sit.pagin.ead.col.2.li. 65.pri.par.
Intellectum quo intelligimus esse vnum in omnibus est impossibile.pag.329.col.2.lin.5.pri.par.
Intellectus de vnitate quemadmodum Auerroistæ inter se dissentiant.ibid,lin.72. pri.par.
Intellectus in solo Deo est substantia: in reliquis est potentia.p. 349.col.2 lin.31.pri.par.
Intellectus noster est potentia passiua.p.350.col.1.lin.3.pri.par.
Intellectus an sit potentia passiua, vel sit potentia pure passiua. pag.350.col.2.lin.penult.pri.par.
Intellectum agentem ponere necesse est.p.352.col.2.li.75.pri.p.
Intellectui agenti duo opera attribui possunt: vnum est facere intelligibilia in potentia esse intelligibilia in actu: alterum verò illuminare intellectum possibilem ibid li.63.pri.par.
Intellectus est potentia nobilior simpliciter, quàm voluntas.pa. 368 col.2.lin 49 pri.par.
Intellectus agens secundum Durandum & Gregorium an de necessitate ponatur.p.252.col.2.lin.93.pri.par.
Intellectus agens de quo philosophus loquitur? est aliquid animæ nostræ. pag.354.col.1.lin.94 pri.par.
Intellectum agentem quidam Deum gloriosum intelligunt, qui verissime est intellectus simpliciter: & summè agens: sed extra propria.quæ nobis inquirimus.ibid.li.vlt.pri.par.
Intellectus agens si sit substantia separata est vnus numero. si aliquid animæ multiplicatur cum ea.pagina.355.columna.1. lin.55.pri.par.
Intellectus ex hoc, quod reflexè respicit singularia an in eo memoria insit.pag.356.col.1.lin.94.pri.par.
Intellectus & ratio in homine non sunt diuersæ potentiæ.pagi. 317.col.2.lin.85.pri. par.
Intellectus ab intelligentia distinguitur non sicut potentia à potentia: sed sicut actus à potentia.pag.359. col.1.lin.84.pri.par.
Intellectus speculativus & practicus non sunt diuersæ potentiæ. p.ead.col.2.lin.31.pri.par.
Intellectus mouet voluntatem finaliter.pagina 370 columna 2. lin.89.pri.par.
Intellectus coniunctus corpori possibili non potest intelligere nisi conuertendo se ad phantasmata p.381.col.1.lin.57.pri.par.
Intellectus noster an singulare per seipsum cognoscat.ibid.col. 2.lin.89.pri.par.
Intellectus iudicium ligato sensu impeditur.pagina.383.colum. 1.lin.93.pri.par.
Intellectus iudicium cur ligato sensu fallatur.pagina eadem.col. 2.lin.26.pri.par.
Intellectus noster intelligit materialia à phantasmatibus abstrahendi.pag.384.col.1.lin.22.pri.par.
Intellectus agentis illuminatio super phantasmata an aliquid positiuum in eis ponat.ibid col.2.92.pri.par.
Intellectus non potest multa per modum multorum intelligere p.387.col.2.lin.fin.pri.par.
Intellectus non intelligit componendo & dividendo. pagin.388. col.2 lin.95.pri.par.
Intellectus circa quod quid est non fallitur nisi per accidens.pa. 389.col.2.lin.8.pri.par.
Intellectus circa ea quæ circundant quidditatem falli potest componendo, dividendo vel ratiocinando.ibid lin.11.pri.par
Intellectus non potest directè, & primò cognoscere singulare materiale.pag.391.col.2.lin.13.pri.par.
Intellectus non potest intelligere singulare indirectè.ibidem.li. 32.pri.par.
Intellectus noster an possit intelligere singulare in actu recto vel reflexo.pag.392.col.1.lin.60.pri par.
Intellectus noster nec in actu, nec in habitu infinita intelligere potest: sed in potentia tantum.ibid.col.2 lin.72.pri.par.
Intellectus agens est actus ipsorum intelligibilium quæ à materia abstrahuntur, & eis mediantibus possibilis intellectus intelligit.pagina 396.colum.2.lin.85.& de intellectu possibili. ibid.lin 90.pri.par.
Intellectus agens cum vt quoddam lumen ponatur: dupliciter aliquid illuminare dicitur, vno modo vt in se lux quædam sit, & ex eo lumen diffusum maneat alio modo vt in se lux non sit sed naturam actumque luminis tantum habeat, scilicet esse quo alia videntur.pag.397.col.2.lin.2.pri.par.
Intellectus instiget habitu naturali: quoniam quum indigeat speciebus intelligibilibus ad hoc quòd intelligat: non est per seipsum in actu, ita quod possit absque superaddita qualitate exire in actum intelligendi. In voluntate autem ipsa potentia vices naturalis habitus optime præbet: quia ex seipsa naturaliter inclinatur ad tendendum in finem naturalem. secus autem est respectu supernaturalis finis. quæstione 62. articulo 3. pag. 183. Habitus.pri.sec.par.
An intellectus humanus ex virtute suæ naturæ possit cognoscere omne verum non supernaturale.quæstione 109. articulo 1. pag.355.pri.sec.par.
Quomodo teneat processus literæ, probantis quod intellectus mouet voluntatem per modum principij formalis, præsentando ei suum obiectum.q.9.art.1.pag.32.pri.sec.par.
An Deus sit obiectum intellectus practici. quæstione 3. articulo 6.pag.12.pri.sec. par.
Intellectus practici actum non quæri propter seipsum sed propter actionem: quomodo intelligatur.ibid
Intellectus practici perfectior, veritas, seu vera directio in agibilibus attenditur penes conformitatem ad appetitum rectum rectitudine finis moralium: quæ est bonitas moralis. In factibilibus autem attenditur penes conformitatem ad appetitum rectum rectitudine finis artificialium: quod non est appetitū esse bonum moraliter: sed esse rectum, id est tendere in rectū finem.q.57. art.5.pag.169.pri sec.par.
Intellectus an ex inferiori aliquo semper decipiatur.pag.423.co. 2.lin.42.pri par.
Intellectu primum quod intelligitur est ipsum intelligere.pagi. 398 col.2.lin.68.pri.par.
Intellectum aliquem per speciem intelligere dupliciter contingit vno modo immediatè aspiciendo ipsam speciem. alio modo immediatè aspiciendo ipsam speciem.
pag.405.

pag.405.col.1.lin.26.pri.par.
Intellectum creatum Deus vtroque modo mouet. scilicet dando vigorem & dando speciem intelligibilem pagi. 445.col.1.lin. 35.pri.par.
Intellectuum principium necesse est esse hominis formam substantialem. pag.325.col.1.lin 90 pri par.
Intellectuus appetitus an ferantur in res singulares secundum aliquam rationem vniuersalium. sicut cum appetit aliquid: quia est bonum.pag.362.col.2.lin.penult.pri.par.
Intellectualitas est vltima & summa natura in vniuerso.pag.233. col.1.lin.92.pri.par.
1 Intendere dicitur quis aliquid tripliciter, scilicet actualiter virtualiter & habitualiter. quæstione 64. articulo 8. ad 3.pagi. 296.ter.par.
Intendere potest voluntas multa simul, non autem intellectus multa simul intelligere: quia intellectus non attingit plura nisi vt vnum: voluntas verò vt plura, quæstione 12. articulo 3.pag. 42.pri.secun.par,
Intentio primò attingit terminum, & deinde terminabilia. in ipsum, electio verò primò attingit terminabilia, & deinde terminum.q.12.artic.4.pag.42.pri.sec.par.
Quantum mala est intentio, tantùm mala est voluntas formaliter, id est, vt stat sub intentione.q.19.art.8.p.67. pri.secun.par.
Quantitas bonitatis in intentione non constituit quantitatem bonitatis in actu: quia bonitas intentionis non constituit bonitatem actus.q.19.art.8.ad 3.pag.ead. & par.
Quantitas ex obiecto & modo intentionis, redundat in actum voluntatis & actum exteriorem vt stant sub intentione, seu formaliter, id est, vt tendunt in finem quem respicit intentio. qu. 19.art.8.pag.ead.& par.
Intentio in perfectionibus est penes accessum ad causam, quia perfectio effectus est ex causa in defectibus autem est penes elongationem à perfecto. quæstione 22.articulo secundo pa. 77.pri.sec.par.
1 Intensio iocosa ministri an tollat veritatem sacramenti. quæ. 64.art.10.ad 2.pag.297.ter.par.
Intentionale & cognoscitiuum quomodo distinguatur.pagina 257.col.2.lin.37.pri.par.
Interpretatione non est opus in manifestis. quæstio.89.articul. 6.pag.304.pri.sec.par.
Interpretatio sermonum extendit se ad difficultatem vocum. qu. 176.art.2.4.pag.620.sec.secun.par.
Instans secundum an sit mora indiuisibilis in tempore seu instantanea. pag.293.col.2.lin.42.pri.par.
Inuident senes iuuenibus, & quatenus inuidia sit inter æquales q.36.artic.1.4.pag.142.sec.secun.par.
Inuidia in angelo nunquid non aliter potuit esse nisi affectata excellentia singularis.pag.287.col.1.lin.60.pri par.
Inuidia an ex pusillanimitate sequatur.quæstione 36.articulo 1. 3.pag.142.sec.secun.par.
Inuidia quomodò dicatur peccatum respectu mali proximi, cū sit respectu boni.q.158. art.4.pag.554.sec.secun.par.
Inuidiæ distinctio data à sancto doctore an sit bona. quæstio.36. art.1.pag.138.sec.secun.par.
Inuidię vitium an diuidatur in plures species. quæstione 36.arti. 3.4.pag.142.& 143.sec.secun.par.
Inuocare Deum testem, & iurare quomodò differant. quæsti 89. art.1.3 pag.25.sec.secun.par.
Iratus an appetat malum sub ratione boni honesti iustæ vindictę quæst.158.art.4 pag.554.sec secun.par.
Irascibilis concupiscibilis dupliciter sumi possunt: vno modo vt sunt passiones: seu potentiæ sensitiuæ alio modo vt absolutè significant vim seu appetitum iræ.pagina 274.columna 2.lin. 3.pri.par.
Irascibilis & concupiscibilis, superiori parti obediunt.pag.364. col.2.lin.39.pri.par.
Irascibilis obiectum secundum Sco. est offendens: ex quo sequitur quod apud ipsum irascibilis nunquam est respectu boni. q.23.artic.1.pag.69 pri.sec.par.
Irascibilis adæquatum obiectum est difficilis secundum sub quo comprehenditur offendens.ibid.
Imo irascibilis obiectum est bonum æstimatum, concupiscibilis verò sentatum. Illam mouent intentiones elicitè istam species sensibilium.ibid.
Iræ diffinitionis explanatio.q.47.pag.137.pri.sec.par.
Ira non est ad mortuos secundum se. nec ad insensibilia.ibid.
Ira non est nisi ad singulares personas.ibid.
Ira non causatur ex sola tristitia: quia requiritur etiam spes vltionis.q.23.art.4.pag.80.pri.sec.par.
Ira terminat omnes passiones irascibilis, quia in ipsa finiuntur tanquàm in vltima passione: hoc est dicere: quod ira est vltima passio seu vltimus motus huius potentiæ & notior, & propter eà denominat potentiam.q.46.art.1.pag.134.pri.sec par.
Ira inquantum subest rationi nuntianti, est ab ea: inquantum verò subest rationi moderanti, sedatur ab ea. quæstione 46.arti. 3.pag.135.pri.sec,par.
Ira malum respicit indutum iusti vindicatiui rationem: odium autem malum nudū secundum se.q.46.ar.6.p.136.pri.se. par.
Ira ex parte appetibilis scilicet iniustæ vindictæ an sit ex suo genere peccatum mortale.q.158.art.3.p.553.sec.secun.par.
An ira non causet contentionem & discordiam nisi cum additione inanis gloriæ.q.131.art.5.pag.456.sec.secun.par.
Ira an sit nimium ex parte appetibilis.ibidem.
Ira quantum ad inordinationem quæ est secundum modum irascendi, an habeat quandam excellentiam propter vehementiā & velocitatem sui motus.q.158.art.8.p.558.sec.secun.par.
An ira ex parte boni sub cuius ratione appetit malum, sit minus malum quàm concupiscentia.q.158.art.4.pag.554. se.sec.par.
An ira ex parte sui obiecti habeat quod multa vitia nascantur ex ea.q.158.art.6.pag.557.sec.secun.par.
Iræ passionem habere non debent consiliatij, iudices, & alij qui non habent executionem vindictæ. quæstione 158.articulo 1. pag.551.sec.secun.par.
Iræ distinctio in litera an sit posita.q.158.ar.4.p.552. se.sec.par.
Iræ distinctio in litera posita quo pacto sit distinctio specifica peccatorum iræ.q.158 art.5.pag.556.sec.secun.par.
Iræ proprium obiectum habet per se mensuram: & si in aliquo casu forte non habet hoc est per accidens, odij autem obiectum non habet per se mensuram & si habet hoc est per accidens.136.pri.secun.par.
Iræ species (scilicet fel: mania & furor) non sunt veræ species ex parte obiecti quamuis ex parte subiecti specificè distinguantur.q.46.artic.8.pag.137.pri.sec.par.
1 Iram componi ex tristitia & appetitu vindictæ quomodo intelligatur.q.15.art.9.pag.97.ter.par.
Irregularitas sequitur factum, & non requirit culpam. quæst.76. artic.3.pag.241.pri.sec.par.
1 Irregularitas homicidij ex defensione commissi. quæst.89.ar. 3.pag.414.pri.sec.par.
Irrisio vnde habet grauitatem, & quando coincidit cum blasphemia. q.75.art.1.pag 261.sec.secun.par.
1 Iudæ peccatum an maius fuerit peccato iudæorum. quæstio. 47.art.6.pag.229.ter.par.
Iudæorum libri an sint tollerandi sicut ritus eorum. quæstio.10. artic.11.pag.44.sec.secun.par.
1 Iudæorum maiores an cognouerunt Christum esse Messiam. q.47.art.5.pag.228.ter.par.
Iudicari an debeat secundum allegata & probata: & soluuntur multę rationes doctorum.q.67.art.2.pag.240.sec.secun.par.
Iudex in peccato mortali existens etiam occulto, an peccet mortaliter iudicans alios.q.6.art.2.pag.203.sec.secun.par.
1 Iudicium perfectum de re mutabili an detur. quæstio.59.art. 5.pag.270.ter.par.
Quomodò duplex iudicium particulare concurrat ante præceptum, & à quo.q.51.art.3.1.pagi.182.sec.secun.par.
Iudicium interius quomodò reducatur ad iudicium exterius.qu. 60.art.3.3.pag.205.sec.secun.par.
Iudicium de rebus & iudicium de personis quomodò sint diuersa.q.60.ar.4.2.pag.206.sec.secun.par.
Quomodò proceditur per viam inquisitionis oportet præcedere infamiam: & quid dicatur infamia. quæstione 69.articul.1. 2.pag.245.sec.secun.par.
Iudicium sumitur dupliciter: communiter & propriè. quæstione 67.artic.1.2.ibid.
Iudicium iniustum an sit iudicium obligetque ad parendum. qu. 70.art.4.2.pag.251.sec.secun.par.
Iudicij forma an pertineat ad distributiuam potentiam. quæstio. 53.art.4.pag.224.sec.secun.par.
2 Iudicia diuina ad quæ se extendant. quæstione 59.articulo 5. pag.270.ter.par.
Iurare. An dicere in veritate: per fidem meam, & alia huiusmodi, sint iurare.q.89.art.6.pag.328.sec.secun.par.
Iurare super verò cum animo non iurandi, an sit peccatum mortale.q.89.art.7.ibid.
Iurans facere bonum super erogationis quantum peccet. quæst. 98.art.7.2.pag.329.sec.secun.par.
An aliquis quando cuasit vexationem teneatur soluere redemptionem vexationis promissam iuramento cùm esset in vexatione.ibidem.
Iurans coactè alicui verbis simulatorijs animo non se obligandi, an peccet mortaliter iurando. quæstione 89.articulo 74.p. 330.sec.secun.par.
Iurantes se non prius exituros de domo, se inuicem honorandi, gratia an teneatur seruare hæc iuramenta.330.se.sec. par.
Iuramentum an distinguatur specie per assertorium & promissorium.q.89.art.3.pag.320.sec.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iuramentum an sit finis veri quod confirmatur, aut econuerso. p.2.qu.89.art.5.pag.526.sec.secun.par.
Iuramentum & verum quod firmatur an se habeant vt forma & materia, vel aliter.q.89.art.4.5 ibid.
Iuramentum promissorium coactè factum an obliget in foro cõ scientiæ.& quare & quantum.& quare est relaxabile.quæstio. 88.art.7.pag.527.sec.secun.par.
Iuramentum cum animo non seruandi & non se obligãdi, an sit obligatorium.ibid.
Iuramentum quare obliget.& simpliciter promissio coactè facta non obligat.pag.ibid.
Iuramentum non denuntiandi,an sit contra publicam iusticiam. ibidem.
Iuramentum & votum quò conueniant & differãt quò ad actus seruatos & dispensationis authoritatem. quæstione 89.articu. 8.& 9.pag.532.533.sec secun.par.
Quomodò omne iuramentum illicitum sit periurium.quæst.98. art.1.pag.525 sec.secun.par.
Iuramentum de malo, an contra bonum supererogationis, vel indiscretum an sit peccatum mortale. quæstione. 89. articulo 2.5.& 4 pag.526.sec.secun.par.
Quomodò iuramẽtum est actio personalis,& quomodò potest per alium fieri.q.98.art.2.ad 3.ibid.
Veritas quomodò ponatur comes iuramenti.quæstione 89.arti 3.pag.533.sec.secun.par.
Iuramenti relaxationem dupliciter contingit fieri.quæstione 89. art.33.pag.593.sec.secun.par.
Iuramenti finis an sit confirmatio dicti humani. quæstione 98. art.1.pag.525.sec.secun.par.
Iuramento promissorio semper est vna veritas necessaria quæ est indispensabilis.q.89.art.7.ad 1.p.529.sec.secun. par.
Et si vt licet iuramento iurantis per falsos deos non tamen licet inducere etiam paratum ad iurandum per falsos deos.quæsti. 98.art.4.pag.526.sec.secun.par.
Iuramenta de minimis an sint obligatoria.quæstione 89. articu. 7.pag.528.sec.secun.par.
Ius paternum an in timul ius defectiuum & naturale. quæstione 57.art.2.pag.193.sec.secun.par.
Ius paternum an sit defectiuum.p.57.art.4.pagi.194.se.sec.par.
Iuris dispositioni standum est.quæstione 72.articulo 9.pagi.226. pri.secun.par.
Iustitia commutatiua an in Deo sit p.122.col.2.lin.15 pri.par.
Iustitia Dei conuenienter veritas nominatur.pagin. 123.colum. 2.lin.16.pri.par.
Iustitia præfertur fortitudini:iustitia enim rectificando animum in omnibus operationibus quæ sunt ad alterum, rectificat etiam respectu vitæ & mortis,& sic iustitia est tanto nobilior quanto vniuersaliori:circa maiora scilicet & minora rectificãs in his quæ sunt ad alterum.q.66.artic. 4.pagi.201.pri.sec.par.
Iustitia est circa actum immanentem vt proprium actum, circa transeuntem vt propriam materiam.quæstione 58.articulo 3. ad 3.pag.197.sec.secun.par.
Iustitia quomodò ponitur nobilissima virtutum: cum superius dictum sit misericordia esse nobilissimam inter morales.quæst. 30.art.4.pag.201.sec.secun.par.
Iusticia distributiua commutatiua diuersimodè habent suum & debitum.q.61.art.1.ad 2.& 3.pag.208.sec.secun.par.
Iustitia distributiua an consideret conditionem personæ secundum se:commutatiua verò secundum quod per eam diuersificantur res.q.61.art.2.ibid.
Iustitia commutatiua an sit de Deo.quæstione 61.articulo 4.ad 3.pag.211.sec.secun.par.
Iustitia an dicatur per prius de æquitate quàm de legali iustitia. q.120.art.2.pag.413.sec.secun.par.
Iustitia legalis distincta contra æquitatem an obtemperet legi quo ad verba tantùm.q.120.art.2.ibid.
Iustitiæ triplex species inuenitur secundum triplicem ordinem inuentum in aliquo toto.q.61.art.1.pag.209.sec.secun.par.
Iustitiæ partes omnes an sint subiectiue in voluntate.quæstio.10. art.1.ad 2.pag.363.sec.secun.par.
Iustitiam legalem esse specialem virtutem in essentia.generalem autem in esse quomodò intelligatur.quæstione 58.artic.5.6.& 7.pag.197.& 198.sec.secun.par.
Iustificatio.Remissionem pecc torum esse consummationẽ siue perfectionem ad terminum huius motus qui est iustificatio impij quomodò intelligatur.q.113 art.6. pag.379.pri.sec.par.
Iustificationem impij esse ipsam remissionem peccatorum secundum quod omnis motus speciem accipit à termino,quomodò intelligatur.379.pri.sec.par.
An amor intendat quod gratiæ infusio & remissio culpę sint idẽ secundum subiantiam & distinguantur secundum terminos: an verò intendat quod sint,conueniant & distinguantur sicut generatio & corruptio,quum generatio vnius est corruptio alterius.q.113.art.6.ad 1.pag.ead.& par.
In iustificati ne impij ordo naturalis est, quod primo est infusio gratiæ,secundo motus liberi arbi.in Deum tertio motus liberi arbit.in peccatum,quarto consequutio iustitiæ,& quinto exclusio culpæ.q.111.art.8.pag 481.pri.sec.par.
Omne iuuans statum Iupiter esse pium.quæstione 94.articulo 6. pag.295.sec.secun.par.

I.

Lapidis natura cum nõ inueniatur:nisi in hoc vel illo lapide existens,& scientia de rebus existat: oportet scientiam terminari ad lapideitatem in hoc existentem.pagina 331.colum. 1.lin.46.pri par.
Latitudo insinuata in nominum communicabilitate quænam sit.pag.75.col.2.lin.53.pri.par.
Laudabiliter dupliciter dicitur, scilicet vt distinguitur contra ex debito præcepti,& vt distinguitur contra vituperabiliter.quę. 52.artic.6.pag.221.sec.secun.par.
Lætitia exultatio & iucunditas propriè non dicuntur nisi in naturis rationalibus.q.31.art.1.pag.93.pri.sec.par.
An lex diuina & humana differant pœnes hoc: quod diuina intẽdit principaliter amicitiam ad Deum.humana autem intẽdit principaliter amicitiam hominum inter se.quæstione 99.arti. 2.& 3.pag.310.pri.sec.par.
An præmiare & consulere sint actus legis.quæstione.99.articu. 5.& 6.pag.311.pri.sec.par.
Cur populi veteris legis omnia fuerint figuralia.quæstione 104. art.2.ad 2.pag.339.pri.sec.par.
Lex diuina non dicitur diuina à subiecto tanquam sit aliquid in Deo:sed dicitur diuina ab auctoritate. à modo & à fine:est namque a Deo super naturaliter data ad ducendum in Deum supernaturalem finem.quæstione 93.articulo tertio pagi.293. pri secun par.
Illa propositio rationes inferiorum gubernantium sunt quæsi que aliæ leges præter æternam,est vera.quæstione 93.articulo 3.pag.ead.& par.
Omnia præcepta legis naturæ radicantur in vno, primo ratione cuius dicitur lex vna.quæstione 94.articulo 1.pagina 294. pri. secun.par.
Aliqua derivari à lege naturæ per modum determinationis,quo ars formam communem ad specialem determinat:quomodò intelligatur.q.95.art.2.pag.298.pri.secun.par.
An lex humana ita obliget in foro conscientiæ quod homo teneatur mori pro eius obseruatione.96.articulo 4.pagina 301. pri.secun.par.
Quomodò stent hæc duo simul quod princeps obligetur quo ad Deum ita quod peccat non seruando legem:& quod lex nõ habet vim coactiuam super eum.q.96.articulo quinto pagin. 303.pri.secun.par.
Quomodò stent hæc duo simul, quod princeps potest legem tollere,mutare & in ea dispensare:& quod ipse in foro conscientię subditur legi.ibidem.
Quadrupliciter occurrere potest casus agendi contra legis verba pro seruanda eius intentione.quæstione 96.articulo 6.pag. 304.pri.sec.par.
Leges ponere an conueniat alijs principibus & populis, vt sapiant regium regimen.quæstione 50.articulo 1. ad 3.pagi.179. sec.secun.par.
Leges humanæ fiunt secundum id,quod vt in pluribus agendum est,& non dearticulantur omnia in omni euentu. Et hoc tribus de causis,prima est ex defecta ingenij humani,secunda ex parte confusionis vitandæ,tertia ex variabilitate rerum de quibus fit lex humana.q.96.artic.6.pag.ead.& par.
Legibus tribus egent homo ad sui rectitudinem moralem secundum rectitudine requisita pro cœlesti patria.quæstio.91.articulo 1.2.& 3.pag.288.pri.sec.par.
Liber vitæ an & quo pacto ad omnes in vitam æternam ordinatos extendatur.130.col.1.lin.84.pri.par.
Liber vitæ in Deo est notitia firmaiæ significatiua prædestinatorum.pag.135.co.2.lin.13.pri.par.
Liber vitæ propriæ gloriæ vitam respicit. pagina 136.columna 1. lin.3.pri.par.
Libro vitæ secundum rei veritatem nullus deletur.ibidem.linea 53.pri.par.
Libro vitæ secundum hominum opinionem aliqui delentur.ibi. lin.55.pri.par.
Libro vitæ deleri,vel non deleri non solùm ad opinionem hominum referendum est,sed etiam quantùm ad rem.pagi.136. col.2.lin.76.pri.par.
Libertas an primo in voluntate sit & in voluntate primo formaliter:in ratione autem radicaliter:& quomodò Scoti motiuũ solui possit.372.col.1.lin.57.pri.par.
Libertatis prima radix ratio esse dicitur,ita quod ex hoc primo alia libertas inest.pag.373.col.1.lin.45.pri.par.

Libertatis

Libertatis radix formalitet est voluntas, causaliter verò ratio.q. 17.art.1.ad 2.pag.52.& q.74.art.3.p.234.pri.sec.par.
Liberalitas & magnificentia,fortitudo & veritas quum non respiciant operationes secundum se(vt respicit iustitia & partes eius)sed vt aliqualiter se habent ad passiones: sunt subiectiuè in appetitu sensitiuo,in voluntate autem & Deo non nisi,metaphoricè & secundum quid.q.60.ar.3.pagi.180. pri.sec.par.
Liberalitas consistit magis in affectu quàm effectu. quæstio.117. art.3.pag.403.sec.secun.par.
Liberalitatis habitus ad quid ponatur.quæstione 117.articulo 3. pagin.179.sec.secun.par.
An ad liberalitatem pertineat bene vti diuitijs inquantum huiusmodi.q.117.art.3.p.179.sec.secun.par.
Liberum dupliciter dicitur scilicet quo ad exercitium:vel quo ad actus specificationem:& eodem modo operatio.pagina.275. col.1.lin.54.pri.par
Liberum arbitrium est potentia.pag.363.col.2.lin.85.pri.par.
Liberum arbitrium an ponatur habitus naturalis & potentia naturalis.374.col.1.lin.18.pri.par.
Liberum arbitrium potentia appetitiua est ibidem.columna 2. lin.69.pri.par.
Liberum arbitrium & voluntas non sunt duæ: sed vna potentia pag.375.col.1.lin.27.pri.par.
Liberi arbitrij rationi an naturalitas repugnet: & sic quod esse naturalis dicatur.p.374.col.1.lin.22.pri.par.
Licentia qua debet petere canonicus regularis transeundi ad monachos clericos,an debeat esse obtenta.quæstione 189.articu. 8.pag.689.sec.secun.par.
Lignum vitæ an virtutis specificæ, & immortalitatis conseruatiuum erat.pag.429.col.2.lin.53.pri.par.
Liguum vitæ mortalitatem quodammodò causabat,non simpliciter.ibid.lin.2.pri.par.
Lingua. Quomodò illud apostoli intelligatur: qui loquitur lingua, non loquitur hominibus.quæstione 176.articulo 2.ad 2.pag.620.sec.secun.par.
Linguarum donum quare oportuerit esse in primitiua ecclesia. q.176.art.1.pag.618.sec.secun.par.
Linguarum donum quare ecclesia non habet.quæstione 76.ar. 3.pagin.620.sec.secun.par.
Litera vna scriptura scripturæ non inconuenit secundum sensum literalem plures esse sensus.pagin.12.col.1.lin.1 pri.par.
Litigium quomodo differt à contentione: & quando est peccatum materialiter vel formaliter.quæstione 116.articulo 1 pagi. 503.sec.secun.par.
Localis distantia an impediat cognitionem tam angeli quàm animæ separatæ.pag.246.col.1.lin.60.pri.par.
Locus vnus altior altero esse in superficie conuexa cœli empyrei ad quem sensum dicatur. quæstione 57.articulo 5.pagina 264.ter.par.
Locus sacer.vide Circunstantia.pri.sec.par.
Locum replere dicitur scilicet formaliter & effectiuè.pag.40.co. 1.lin.69.pri.par.
Loca inter duo quælibet diuisibilia esse infinita loca media,quonammodo verum sit.pag.244.col.1.lin.69.pri.par.
Loculos habere an sit opus imperfectionis.quæstione 188.artic. 7.pagin.679.sec.secun.par.
Loqui de ratione humana aliud est& aliud loqui de propositionibus notis naturæ humanæ.pagina 10.columna secunda lin. 67.pri.par.
Loqui possunt angeli inferiores superioribus.pagina 432.linea 4.pri.par.
Locutus an & quomodò Deus ad angelos fuerit; & de qua locutione intelligatur.pagin.453.col.2.lin.31.pri.par.
Locutio aliqua est angelis.p.451.col.2.lin.40.pri.par.
Locutio non fit per angelum Deo.ordinando conceptum respectu Dei actiuè.pagi 453.col.2.lin.70.pri.par.
Locutio fit per angelum Deo ordinando conceptum suum respectu Dei passiuè.ibidem.lin.74.pri.par.
Locutionem vnius angeli ad alium non omnes percipiunt.pagi. 454.col.1.lin.22.pri.par.
Loth. Quomodò intelligenda sint gesta Loth, quum obtulit filias suas abusui.q.78.art.4.pag.273 sec.secun.par.
Lucrum cessans ex mutuo an liceat exigere. quæstione 78.artic. 2.ad 1.pag.271.sec.secun par.
An liceat lucrum à depositario accipere.quæstione 77.artic 1.p. 264.sec.secun.par.
Lucri immoderatus appetitus quando sit peccatum mortale.p. 118.art.3.& 4.pag.430.sec.secun.par.
Ludi excessus quando quis vtitur turpibus verbis vel factis an sit peccatum mortale.q.168.art.2.p.591.sec.secun.par.
An excessus ludi sit peccatum mortale, quando quis causa ludi vtitur his quæ sunt in nocumentum proximi.ibid.
An solum propter vehementiam affectus ad ludum reddatur dus peccatum mortale ex circunstantia.ibid.
Quomodo trahere aliquem ad ludum causa lucri obtinet trahentem ad restitutionem.q.32.art.7. ad 2.pagi.122.sec.secun.par.
Lumen gloriæ in patria ponere necessarium est ad eleuanda m animam ad videndum Deum, & eo beatè fruendum.q.67. ar. 3.pag.204.pri.sec.par.
Et est subiectiuè in intellectu.q.67.art.5.ad 2.p.206. pri.sec.par.
Lumen diuinæ reuelationis ad aliquam scientiam dupliciter cõparari potest.pag.5.col.2.lin.55.pri.par.
Lumen intentionale an sit habere.pag.306.col.1.lin.43. pri.par.
Lumen infusum non numeratur inter species sed inter virtutes intellectiuas.quia non se habet vt ratio intelligendi:sed vt intellectum confortando efficaciam præstans.pagin.445.col.1. lin.76.pri.par.
Lumen gloriæ an faciat videre essentia,& quantum valeat huius probatio.q.1.art.4.ad 3 pag.64.sec.secun.par.
Lunæ dies quotus fuerit quando Christus mortuus est.quæst. 46.art.9.pag.223.ter.par.
Lux non est corpus.pag.306.col.1.lin.8.pri par.
Lux est qualitas actiua consequens subitantiam corporis ex se lucentis.ibidem col.2.lin.65 pri.par.
Lux,ao pro luce spirituali vel corporali supponat.pagin.307.co. 2.lin.50.pri.par.
Lux maior obfuscat minorem & quomodò.quæstione 5.arti. 4.ad 2.pag.45.ter.par.
Luxuria intelligitur secundum ecclesiam peccatum venereorum q.153.art.1.pag.59.sec.secun.par.
Luxuria quomodò oriatur ex gula.quæstione 154.articulo 4.ad 1.pagin.521.sec.secun.par.
An inconuenientia consanguinitatis & affinitatis sit eiusdem rationis.q.154.art.9.ad 2.pag.530.sec.secun.par.
An extra parentes & proles concubitus inter alias personas coniunctas sit contrarius naturale,ita quod nulla dispensatione humana possit esse licitus.ibid.
Luxuriæ filiæ à diuersis positæ quomodò differant. quæsti.153. art.5.ad 1.pag.522.sec.secun.par.
Luxuriæ species an accipiantur ex parte materiæ.quæstione 154. artic.1.ibidem.
Luxuriæ species an magis diuersificentur ex parte fœminæ quã ex parte viri.q.154.art.1.ibid.
Luxuriæ an ponendæ sint plures species:vna videlicet in actu cõiugatorum.q.154.art.1.ibid.
Quomodò verum est quod in decretis enumerãtur illa quæ sunt species luxuriæ secundum scripta.quæstione 154.articulo 10. pag.537.sec.secun.par.
Luxuriæ quatuor modi contra naturam in litera positi, an sint quatuor species peccati contra naturam.quæstione 154.artic. 11.pag.538.sec.secun.par.
Mollities an sit plurium specierum,ibid.
Bestialitas an sit plurium specierum. ead.ibid.
An omnia hæc peccata contra naturã sint peccata mortalia.ibi.
Luxuriæ peccata contra naturã an transeunt in deformitates vitiorum naturaliumita quod vnum & idem peccatum sit sub vitio contra naturam,& sub vitio naturali.quæstione 154.arti. 12.pag.540.sec.secun par.
An inter peccata cõtra naturã infimũ locum teneat mollities.ea. Qua ratiõe mollities & peccata Sodomitica mulierum sunt peccata mortalia.ibid.

M

Macula an sit privatio vel relatio rationis.Ad Scotum.quæst. 86.pag.270.pri.secun.par.
Magdalenæ erroneę visionis rationabilis causa quando Christum æstimauit hortulanum.q.55.ar.4.ad.7.p.257.ter.par.
Magis & minus per se non variant speciem.quæstione 60.artic. 5.pag.180.pri.sec.par.
Magnificentia quæ est specialis virtus.an sit solũ circa sumptus magnos,vel etiam circa opera magna. quæstione 134.articul. 1.2.& 3.pag.463.& 464.sec.secun.par.
Magnanimitas an sit circa magna operari tanquam proprium actum & obiectum,& an sit circa magna operari vt circunstantiam rectè sperandi honores magnos.quæstione 129. articulo 1.pag.448.sec.secun.par.
Magnanimitas an sit etiam circa paruos honores: & cum hoc distinguatur ab alia virtute quæ est circa paruos honores.quæst. 129.artic.2.pag.449.sec.secun.par.
Magnanimitas an sit circa magnum in opere magnificentiæ.q. 134.art.2.ad 2.pag.463 sec secun.par.
Magnanimi proprius actus an sit tendere in magnum cuiuscunque virtutis opere.q.129.art.4.p.452.sec.secun.par.
An ad magnanimum spectet operari magum in qualibet virtute ita quod magnanimus respicit circa hoc solam magnitudinẽ. q.134.art.2.ad 2.p.464.sec.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Magnitudo si infinita esset an essentiam infinitam haberet. pag. 34. col.1. lin 35. pri. par.
1 Maiores quando & quomodò debeant reprehendi. quæstion. 2. art. 2. pag. 204. ter. par.
Maledicere diem natiuitatis suæ & huiusmodi, quomodò est peccatum mortale. 163. sec. secun. par.
1 Maledictum esse à Deo quid sit. quæstione 46. articulo 4. ad 3. pag. 218. ter. par.
Maledictio quomodò multiplicatur in multas species. 163. secundæ secundæ partis.
Maledictio quando est peccatum mortale. quæst. 76. art. 3. pagi. 263. sec. secun par.
Mala culpę quo pacto sint à Deo permissa propter vniuersi confectionem pag. 118. col. 2. lin. 57. pri. dar.
Malum quo pacto sit quędam absentia boni. pagi. 224. col. 1. li. 22. pri. par.
Malum inuenitur in reb', sicut & corruptio. ibi. co. 1. li. 1. pri. par.
Malum est in bono vt in subiecto. pag. 225. col. 1 lin 29. pri. par.
Malum totaliter bonum consumere nõ potest. ibi. li. 88. pri. par.
Malum omne in rebus voluntarij est pœna vel culpa. pag. 220. col. 1. lin. 49. pri. par.
Malum non habet causam formalem. p. 227. col 2. lin. 10. pri. pa.
Malum habet causam efficientem, non per se, sed per accidens. ibid lin. 19. pri. par.
Malum non habet causam finalem. pag. 127. col. 1. lin. 13. pri. par.
Malum actionis & malum rei diuersimodè causantur. ibidem. li. 23. pri. par.
Malum rerum aliquarum reducitur in Deum sicut in causam. pag. 218. col lin. 74. pri. par.
Malum vnum summum primum principium omnium malorum non datur, sicut contra datur vnum summum bonum. pagi. 229. col. 1. li. 1. pri. par.
Malum actionis non reducitur in Deum, sicut in causam. pa. 218. col. 1. li. 63. pri. par.
Malum culpę quomodo opponitur proprio bono increato: non vt in nobis ited, vt in scipio. pagina 229. col. 1. lin. 88. pri. par.
Malum actionis quando dicitur quod non reducitur in Deum: an intelligatur vniuersaliter de omni malo actionis an tantum in voluntatijs. pag. 223. col. 2. lin. 7. pri. par.
Malum absolutè loquendo significat priuationem boni secundũ rationem debiti quando, sicut &c. quæstione 18. art. 5. ad 2. pagina 58. pri. sec. par.
Malum in moralibus quandoque significat priuationem boni secundum rationem debiti quando, sicut &c. actui humano vel habitui quandoque autem significat ens contrarium actui vel habitui humano bono. ibidem.
Malum species genus & differentia in moralibus formaliter est ens positiuum & bonum in se, quamuis sit malum hominis secundum rationem q 18. artic 5. pag. 64. ad. & par.
Malum est æquiuoce ad malum vere & propriè, & ad malum genus differentias & species moralium. quæstione 18. articulo 5. ad 2. pag. 64. & par.
Malum æquiuoce dicitur de malo absolutè & de malo morali: quoniam malum absolutè est formaliter nullius naturæ, sed priuatio & nihil malum autem morale est multarum naturarum. q. 71. artic. 6. pag. 219. pri. sec. par.
Malum culpæ Deus nullo modo vult: tamen vult per accidens malũ naturalis defectus: & malũ pœnę. p. 118. c. 2. li. 59. pri. par.
Malum culpæ an & quomodo bono diuino priuat. pagi. 119. co 1. lin. 8. pri. par.
Malum causa depulsiue: quia quum apprehensio ad bonum animalis ordinetur, malum apprehensum non causat in animali bonum ad se, sed à se hoc enim est causare conueniens animali in proportione ad tale obiectum. quæstione 23. articulo 4. pag. 58. pri. sec. par.
Quia malum non est obiectum appetitus vt prosequendum sed vt fugiendum, & eadem ratione quia bonum appetitur malum refutatur: ideò vtrumque verificatur, scilicet & quod verũ quę est obiectum diuersimodè & quod bonum communiter assignatur & diuulgatur quia bonum per se, malum verò per accidens, id est, per aliud scilicet bonum est obiectum. quæ. 25. artic. 1. p. 84. pri. secun. par.
Malum morale tollere totum bonum morale sibi oppositum, potest permissiue & positiuè intelligi. q. 18. artic. 8. ad 1. pagi. 60. & q. 75. art. 4. p. 240. pri. sec. par.
Mali culpæ ratio non consistit in malitia contrarię, sed in malitia priuatiuè. q. 18. artic. 9. p. 61. pri. secun. par.
Mali causa quum assignatur, aut assignatur causa deficiens, aut assignatur causa per accidens: quia causam efficientem per se hoc ere non potest, neque positiuam neque negatiuam. quæsti. 75. art 1. pag. 238. pri. secun. par.
Manifestare aliquod ignotum dupliciter contingit: vno modo per simplicem prælectationem obiecti: alio modo per adhibitionem luminis adiuuantis. p. 449. col. 1. lin. 47. pri. par.
Mansuetudo an sit virtus adiuncta temperantiæ. quæstione 157. artic. 3. pag. 551. sec. secun. par.
1 Maria virgo cur sit adoranda. q. 25. artic. 5. p. 140 ter. par.
2 Maria virgo si sanctificata fuisset ante animationem an indiguisset redemptione Christi. quæstione 27. articulo 2. pagina 143. ter. par.
3 Maria virgo nõ fuit sanctificata ante animationem, ergo post animationem, an valeat consequentia. quæstione 27. articu. 5. pag. 147. ter. par.
4 Affirmandum vt rationi consentaneum est quod in propria domo inuenta est in vtero habens. quæstione 29. articulo 2. ad 3. pag. 155. ter. par.
5 Maria virgo an sit verè mater Christi, quia corpus Christi ex ipsa sumptum est. q. 35. art. 5. p. 140. ter. par.
Martyrium innocentum quomodò sit meritorium cœlestis patriæ. q. 124. art. 1. 1. p. 434. sec. secun. par.
Martyrium an sit actus alterius virtutis quàm fortitudinis. quę. 124. art. 1. 3. p. 436. sec. secun. par.
Martyrium an compararetur ad fidem sicut ad finem in quo quis firmatur & ad fortitudinem vt ad habitum elicientem. quæst. 124. artic. 2. 1. pag. 435. sec. secun. par.
An aliquod martyrium non sit actus charitatis etiam imperatiuè. Ibidem.
An martyrium inter exteros actus humanos sit perfectior secũdum genus suum, quasi maximę charitatis signum. ibid.
An de ratione martyrij sit actualis tollerantia mortis. quæstio. 124. art. 4. p. 438 sec. secun. par.
De quo genere causæ est quæstio cùm quæritur de causa martyrij. quæst. 124. art. 3. pag. 436. sec. secun. par.
An tollerantia afflictionum vsque ad mortem sit actus martyrij meritorius. q. 124. art. 4. pag. 438. sec. secun. par.
Martyrij causa an esse possint opera virtutũ relata in Deum. ibi.
Martyrij causa an esse possit vitatio cuiuscunque mendacij contra quancunque veritatem in quantum mendacium est diuinę legi contrarium. ibidem.
An qui se ipsos de industrie obtulerunt ad martyrium bene fecerint. quæst. 124. art. 3. p. 434. sec. secun. par.
Mathematica cur prima bonitate bona non sint. pagin. 27. colũ. 2. lin. 2. pri. par.
Mathematica dupliciter sumi possunt. scilicet absolutè, & sub abstractionis modo. p. 27. colum. 2. li. 28. pri. par.
Mathematica formaliter loquendo cum non sint nec actu: nec potentia: & tamen rationem entis habeant: cum ens non dicatur nisi de eo quod est in actu vel potẽtia: quomodò ista duo simul stant. pag. 28. col. 1. lin. 59. pri. par.
Mathematica an ideo à fine abstrahant: quoniam abstrahunt à materia & motu. p. 27. colum. 2. lin. 5. pri. par.
1 Matter an aliquo modo actius concurrat ad generationem prolis. quæstione trigesimasecunda articulo quarto ad Scot. pag. 106. ter. par.
Materia corporalis non obedit angelis immediatè ad transformationem formalem. p. 461. col. 1. lin. 15. pri. par.
Materia an primo individuo alicuius speciei per generationem propagandæ formata an ad certam quantitatem secundum le extendatur, quamuis nobis incertam. pagin. 489. column. 2. lin. 61. pri. par.
Materia in qua anima habet esse perfectum dupliciter deperdi potest. vno modo per partium variationem: alio modo inquã tum perfecta animam participat. pagina 491. columna prima lin. 86. pri. par.
Materia corruptibilium & incorruptibilium non est vna. pagin. 302. col 2. lin. 7. pri. par.
Materia secundum id quod est potentia ad formam an sit in potentia ad omnes formas: quibus communis est. ibidem. linea 16. pri. par.
Materia an in cœlis esse dicatur. & an alterius rationis existat. p. 303. col. 1. lin. 33. pri. par.
Materia cœli an sit simplex substantia corporea. ibidem colum. 2. lin. 72. pri. par.
Materia propria formæ an sit ante aduentum formæ. quæstione 6. art. 4. pag. 40. ter. par.
Materia prima quopacto sit prima in potentia adesse substantia le primitate intentionis vel executionis pagin. 336. colum. 1. lin. 73. pri. par.
Materia quomodò per formam contrahatur sicut substantia. pa. 199. col. 2. li. 3. pri. par.
Materię nomine quid veniat. p. 199. col. 2. lin. 15. & p. 199. colum. 2. lin. 4. pri. par
Materiæ informitas an præcesserit. quæstione eius formationem: aut distractionem, sed natura tantum. pagin. 301. colum. 2. lin. 93. & pag. 302. col. 1. 55. pri. par.
Materię vocabulum an sancto doctori defecerit: hoc quod dixit: quod nomine corporis pars rei materialis intelligitur pagi. 319. col. 1. lin. 54. pri. par
Materiam esse in Deo est impossibile. pagina 17. colum. 1. lin. 90. pri. par.
Materiam ad formam Deus immediate mouere potest. pagina 444. colum. 2. lin in text. 53. pri. par.
Maximè esse tale in aliquo genere aliud est: & aliud est esse primam seu perfectissimam speciem alicuius generis. pagi. 15. co. 1. li. 9. pri. par.
Maxima quædam propositio de forma assumpta à sancto docto quo pacto vera sit. pag. 17. col. 1. lin. 95. pri. par.
Mediatio an attendatur penes catere innouatione & veteratione: & tamen prius & posterius habeat quatenus in primo cum æternitate conueniunt, & in secundo cum tempore. pagina 46. col. 1. lin. 95. pri. par.
Medicinam corporalem tripliciter contingit respuere. q. 97. art. 1. pag. 345. sec. secun. par.
1 Medium rei & rationis quomodò dicantur. quæst. 48. arti. 2. pa. 231. ter. par.
2 Medium. vide. Natura. tert. par.
Membri nomine in materiam mutilationis quid intelligatur. q. 65. art. 1. pag. 230. sec. secun. par.
Memoria significat vim conservatiuam cognitorum præteritorum vt præterita sunt. pag. 355. col. 1. lin. 71. pri. par.
Memoria intellectiua non est alia potentia ab intellectu possibili. pag. 350. col. 2. lin. 90 pri. par.
Mendacium pernicioſum an attendatur penes finem intentum. quæst. 110. arti. 4. pag. 395. sec. secũ. par.
Mendacium iocosum in communi vel etiam officiosum an sit minus malum, quam pernicioſum. quæst. 110. arti 2. pag. 393. sec. secun. par.
Mendacium iocosum dupliciter dici potest. quęstione. 110. arti. 3. 6. pag. 395. sec. secun. par.
Mendicare. An laudabile seu licitum sit hominem diuiterm reteneris diuitijs ad tempus mendicare victum proprium humilitatis gratia. quæst. 187. art. 5. pag. 671. sec. secun. par.
Mendicantes ex cupiditate an peccent mortaliter. 671. secunda secundæ partis.
Mensuræ durationis secundum Scot. quod sint. pagin. 47. colum. 1. lin. 50. pri. par.
Mentiri. An mentiens in iudicio excusetur à peccato mortali propter imperfectionem materiæ. q. 69. ar. 1. 3. p. 390. sec. secun. par.
Mentiri doctorem, prędicatorem vel iudicem mortaliter quid sit quæst. 110. arti. 4. pa. 395. sec. secun. par.
Quomodò de ratione mendacij pernicioſi est intentio nocendi. quæst. 110. arti. 1. pag. 393. sec. secun. par.
1 Meritoria operatio quotuplex. quæst. 4. art. 4. pagin. 41. ter. par.
2 Primus actus meritorius tam in angelis quam in anima Christi fuit vere actus liber quamuis ex natura determinatus ad bonum quæst. 34. art. 3. pag. 174. ter. par.
Meritorium actus naturæ in habente charitatem sunt meritorij. q. 2. ar. 8. 1. pag. 16. sec. secun. par.
Meritorium præsupponit laudabile, & laudabile rectum, & rectum bonum. quæst 21. ar. 1. pag. 74 pri. sec. par.
Omnis actus humanus dupliciter potest habere rationem meritorij vel demeritorij: primo ex ipsa ratione actus: secundò ex statu personæ agentis. q. 11. art. 3. pagi. 75. pri. sec. par.
Non omnis actus humanus est meritorius vel demeritorius vitæ æternæ secundo modo, sed existentis in statu gratię: primo verò modo omnis actus humanus est meritorius vel demeritorius vitæ æternę. ibidem.
In communi loquendo, in merito concurrunt quatuor. scilicet persona merens seu merita, ipsum meritum, merces & persona reddens mercedem quæst. 114. ar. 1. pag. 383. pri. sec. par.
Quare bis author quæratur an aliquis sine gratia possit mereri vitam æternam. q. 14. art. 2. pag. 384. pri. sec. par.
Hominem non posse mereri ab alio homine quem prius offẽdit. nisi ei satisfaciens reconciletur, quomodo intelligatur. quę. 114. art. 2. pag. ead. & par.
An actus elicitus à gratia, sit meritorius simpliciter vitæ æternæ. quæst. 113. art. 3. pag. 377. pri. sec. par.
Quo pacto possit homo per gratiam mereri ex condigno vitam æternam: quum inter Deum & creaturam quancunque multo minus quàm inter patrem & filium, possit esse iustum simpliciter. 114. art. 3. pag. 384. pri. sec par.
An ratio quare nullus potest mereri ex condigno sibi reparationẽ post lapsum quia scilicet mortis diuinæ gratiæ interrumpitur post lapsum (sit valida. quæst. 114. art. 7. pag. 389 pri. sec. par.
An ratio quare perseuerantia dicitur non cadere sub merita (quia scilicet dependet solùm ex motione diuina) sit valida. quæst. 114. art. 9. pag. 387. pri. sec. par.
Methaphoris quomodò vti Theologi dicantur. pagina 11. colũ. 1. lin. 1. pri. par.
Metaphoris quomodò sacra doctrina vtatur propter necessitatẽ & vtilitatem. ibd. lin. 38. pri. par.
Minimum in homogeneris substantijs potens p se existere an detur. pag. 35. col. 1. lin. 22. pri. par.
1 Ministrare sacramenta an angeli possint. quæstione. 64. articu. 7. pag. 295. ter. part.
2 Minister indignus in articulo necessitatis (quomodò laico licet baptizare) baptizans excusetur à peccato. quæst. 64. art. 6. ad pag. 294. ter. par.
3 Minister indignus an excusetur à peccato, tam si baptizet cum solẽnitate quàm sine solẽnitate. quæstione 64. articulo 6. ad. 3. pagina 296. ter. par.
4 An huiusmodi administratio sacramenti ab indigno ministro sit ex suo genere peccatum mortale. ibidem.
5 Ministrum indignum in duobus casibus licet inducere ad exhibitionem sacramenti. quæstione. 64. art. 6. pag. 294. ter. par.
6 Ministri mentalis intentio an exigatur ad perfectionem sacramenti. quæst. 64. art. 8. pag. 295. ter. par.
7 Ministri ecclesiæ instrumentaliter operãtur in sacramentis. ergo possunt sacramenta conferre etiam si sint mali, an valeat cõsequentia. q. 64. art. 5. pag. 292. ter. par.
Ministeria diuina non communicantur hominibus propter eorum remunerationem an verum sit. quæstione. 185. articul. 3. pagi. 648. sec. secun. par.
1 Miraculum quod Christus fecit in nuptijs, rationabiliter creditur fuisse primum eius miraculum. quæstione 43. articulo. 3. pa. 207. ter. par.
Miraculum vnum est maius alio. 448. lin. 88. pri. par.
Miracula dicuntur omnia quæ à Deo fiunt præter causas nobis notas. pag. 448. col. 1 lin. 53. pri. par.
2 Miracula quæ in sacra scriptura non continentur an credenda sint. quæsti. 17. art. 6. pag. 148. ter. par.
3 Miracula quę fecit Christus manifestant sufficienter ipsius deitatem. quæst. 43. art. 4 pag. 108. ter. par.
Miracula propriè dæmones facere non possunt. pag. 472. colum. 1. lin. 69. pri. par.
Miraculi dæmones large seducere possunt. ibid. line 2. 74. pri. par.
An misericordia secundum se sit maxima virtutum. quæstione 30. art. 4. pag. 115. sec. secun. par.
Misericordia maxiue est in Deo non secundum passionis affectũ: sed secundum effectum. pag 123. col 2. lin. 69 pri. par.
Misericordiam & iustitiã in quolibet Dei opere inuenire oportet. pag. 124 col. 1. lin. 14 pri. par.
Missa mali sacerdotis an sit tanti meriti quanti est missa boni. q. 1 82. art. 6. pag. 398. tert. par.
Missio quo pacto in visibilem & inuisibilem distinguatur. pagina 205. col. 1. lin. 9 pri. par.
Missio est nomen multiplex multas intentiones habens. sicut processio missi, &c. pag. 205. col. 1. lin. 37. pri. par.
Mobile aliquod addetur, quod non mouebitur ad aliquid determinatum & vltimum pag. 265. col. 1. lin. 21 pri. par.
Modestia quomodo est circa ea quæ requirunt diuersas virtutes quæst. 160. art. 2. sec. secun. par.
Modus species & ordo, quid sint: & quomodo ipsius doctor sanct. vtatur. pag. 19. col 2. lin 5 pri. par.
Modus in bono substantiali angelorum quomodo saluetur. ibid. lin. penulti. pri par.
Modus subsistendi vltra naturam specificam individuis conuenit substantiæ. pagi. 154. col. 2 lin. 59. pri par.
Modus quo res naturæ perficitur, an causetur ex naturali modo essendi eiusdem. pag. 355. col. 1 lin 71. pri. par.
Modus essendi peccati in aliquo dupliciter contingit: aut scilicet secundum reatum aut secundum affectum. pagina 286. colum. 2. lin. 2. pri. par.
1 Modus substantiæ, & modus quantitatis in litera positi, in quo differant. q. 76. arti. 1. pag. 359. ter. par.
2 Modo substantiæ an intelligatur id quod communiter dicitur esse indiuisibiliter. q. 76. ar. 1. pag. 359. ter. par.
Monasterium. Ab ingredientibus monasterium quomodò liceat vel non liceat aliquid exigere. quæstion. 100. art. 3. pagin. 364. sec. secun. par.
Monopolia facientes vt ponat pretium quod volunt, sunt iniustissimi, & multiplicitei tenẽtur ad restitutionem. 77. artic. 3. pag. 266. sec. secun. par.
Morti iuste ad iudicato an liceat fugere. q. 69. articu. 3. & 4. pagin. 246. & 247. sec. secun. par
Morti ad iudicato an liceat rumpere vincula quibus ligatur. qu. 69. arti 3 & 4 247. sec. secun. par.
Morti adiudicatus an possint elitingere carcerem. quæst. 69. art. 3. & 4. ibidem.
Ad mortem damnatus an confetur damnatus ad carcerem. 247. sec. secun. par.
Ad mortem condemnatus vt fame moriatur, an teneatur comedere si potest: alioquin homicidium sui committat. 247. sec. sec. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sec.secun.par.
An condemnatus vt facere moriatur licite occulte ministrari possit panis.ibidem.
Quomodo verū sit quod nullus condemnetur vt morti sibi inferet. ibidem.
Mouerī dupliciter dicitur, scilicet finaliter & effectiue.pagi.37. col.2.lin.59.pri.par.
Motus quilibet sicut habet proprium prius & posterius in seipso, ita etiam habet proprium numerum numerarum illorum: & consequenter proprium tempus.pagina 48.columna 2.lin.95. prima parte.
Motus localis secundum sanctum Doctor.propriè loquendo substantijs spiritualibus non conuenit.pagi.242.columna.2.linea 73.prim. parte.
Mouere est reducere de potentia ad actum. quæstio.9.principio. pag.31.Intellectus Obiectum.pri.sec.par.
Differentia inter intellectum & voluntatem in mouendo, stat in hoc: quod voluntas mouet effectiuè intellectum & alias animæ vires quo ad exercitium actus: intellectus autem mouet illam finaliter,& cum hoc effectiue ad specificationem actus, & illa efficientia quæ necessario coniungitur fini.quæst.22.articu. 3.pag.78.pri.sec.par.
Non solum aptitudo ad motum & operationem inest subiecto per se,sed motus ipse & operatio. quæstione 10. articulo.1.ad 2.pag.57.pri.sec.par.
Motus in imaginem quatenus imago est, an sit idem cum motu in rem ipsam.quæst.25.art.3.pag.138.ter.par.
1 Motus duplex quo instrumentum mouetur. quæstio.62.artic. 4.pag.282.tertia par.
Motus ab extrinseco ex parte actiui est fortior in principio ex ratione contrarietatis,qua vnumquodque & seipsum imprimere. & opposito contrarianti obsistere nititur ex parte autem patētis,motus ab extrinseco debet esse minor in principio:quia magis contrariatur in principio.quæstione.35.articulo.6.ad.2.pagina.131.pri.sec.par.
Quomodo intelligatur hæc propositio:quod nullam habet notitiam finis.etsi in eo est principium actionis vel motus,non tamen eius quod est agere vel moueri: propter finem est principium in ipso sed in alio quæstione 6.articulo 1 pagina 23.Agere.Finis.pri.sec.par.
Quomodo intelligatur hæc quodcunque sic agit vel mouetur à principio intrinseco quòd habet aliquam notitiam finis habet in seipso principium sui actus, non solum vt agat, sed etiam vt agat propter finem.Ibidem.
Motus angeli necessario est in tempore.pagina. 245.columna.1. lin.5.pri.par.
Motus angeli continuus est in tempore continuo:motus vero discontinuus est in tempore discreto.ibidem lin.19.pri.par.
Motus angeli an & quo pacto non mensuretur tempore,quod est primi motus mensura: sed alio siue continuo: siue discreto de mente sancti Doctoris.pag.246.col.1.lin.21.pri.par.
Motus duplex quidam ordinatus ad consequendam aliquam perfectionem ipsius mobilis, vel alicuius mobilioris se,quidā autem per oppositum pagina.285.col 1.lin.36.pri.par.
Motus inferiorum corporum à corporibus cœlestibus causatur. pag.475.col.1.lin.32.pri.par.
Motuum exteriorum ordinatio an sufficienter reducatur ad duas virtutes politas ab Aristotele.quæstione.68.articulo.1. pagina 243.sec.secun.par.
Moyses ex quatuor causis finalibus creaturarum vnam tantùm tetigit propter idololatrię offensionem tollendam.pagin. 312. col.1.lin.29.pri.par.
Mulier conuenienter ex viro formata est magis quam fœmina cuiuscunque animalis ex eo. pagina 414 .columna. 1.linea 78. prima.par.
Mulier conuenienter fuit formata de costa viri.ibidem.linea. 95. prima par.
Mulier quando dicitur violenter oppressa vt non perdat castitatem quæstione.151.art.1.pag.512.sec.secun.par.
Mulier sciens se tangi ab aliquo malā intentione & non consentiens,an peccet mortaliter,non retrahendo se quum non potest se sine scandalo retrahere. quæstione 154. articulo 4.pagi. 528.sec.secun.par.
Mulier seipsam polluens venereā experiendo delectationem. an peccet peccato stupri.quæstione154.articulo.6.pagina.532. sec.secun.par.
Mulieris factum an exigatur ad generationem. quæstione 154. arti.12.pag.540.sec.secun.par.
Multitudo quomodo ex voluntatibus componatur. pagina.51.col. 1.lin.14.pri.par.
Multitudinis species an secundum numeri species existant.16. col.2.lin.81.pri.par.
Multitudinem infinitam per se esse in actu est impossibile.pagi. col.2.lin.70.pri.par.
Multitudinem infinitam per accidens esse in actu est posibile.ibi. lin.72.pri.par.
Multitudinem infinitam in actu siue per se: siue per accidens est impossibile.ibid.lin.76.pri.par.
Multitudinem infinitam in potentia esse est posibile,36.col.2.li. 78.pri.par.
Mundus est tantum vnus pag.223.col.1.lin.8.pri.par.
Mundus ab vno gubernatur.pag.437.col.2.lin.5.pri.par.
Mundum semper fuisse demonstratione probari non potest.pag. 219.col.2.lin.8.pri.par.
Mundum incepisse sola fides tenetur.pa.220.col.1.lin. 10.pri.par.
1 Mutuatio omnis species quedam mortis est.quæstio.54.arti.3. pagina 154.terti.par.
Mutatio ex nihilo & in nihilum an sit posibilis,& quomodò.pagina 42.col.2.lin.71.pri.par.
Mutuans an possit deducere in pactum remutuationem.quæsti. 78.art.2.2. pag.271.sec.secun.par.
An accipere mutuum sub vsuris sine necessitate sit peccatum mortale.q.78.ar.4.pag.273.sec.secun.par.

N

Natiuitas Quum dicitur quòd natiuitas attribuitur personę vt subiecto nascenti, intelligitur de subiecto d en ominationis quæst.35.ar.1.pag.173.tert.par.
Natiuitas Christi non debuit manifestari omnibus ne meritum fidei minueretur.quæst.26.ar.2.pag.143.ter.par.
Natura composita quid sit.quæstio.2.art.1.pag.10.ter.par.
Natura an sicut est determinata ad vnum effectum, ita sit determinata ad vnum modum producendi illum.quæstio.28.articu. 1.pag.249.tertia par.
Natura corporalis nata est moueri immediate à non spirituali secundum locum.p.461.col.1.lin.46.pri.par.
Natura & suppositum quomodo distinguantur,pagin.19.colum. 1.lin.57.pri.par.
Natura vna an per aliam determinabilis existat.pagin.259.col.2. lin.91.pri.par.
Natura nullum actum habere potest:nisi ille sit actio immanens aut transiens.p.149.col.1.lin.1.pri. par.
Naturæ cognoscibiles duplicis ordinis esse dicuntur, scilicet cognoscibiles tantùm & cognoscibiles & cognoscitiuę per accidens p.260.col.1.lin.10.pri.par.
Naturę cognoscibiles dupliciter considerari possunt, scilicet vt cognoscibiles præcisè.& vt cognoscentes cognitę.ibidem.lin. 27.pri.par.
Naturę possibilis de ratione an sit esse in particulari.pag.381.col. 2.lin.7.pri.par.
Naturę rei materialis an possit vera & perfecta cognosci: absque eo,quod cognoscatur vt in particulari existens.ibidem. linea 40.pri.par.
Naturę ordine existente secundum quodlibet genus causæ, cur diuus Thom.ordinem naturæ duobus eorum appropriat.quę. 5.artic.5.p.280.ter.par.
Naturæ ordinem ex parte materiæ in mysterio incarnationis cur diuus Thomas pertransierit.ibidem.
Cur diuus Thom.in hoc mysterio medij secundum naturæ ordinem parte agentis secundum ordinem operationis in cor.art. 5.quæst.6.non meminerit,quum tamen de illo in responsione ad primum tractauerit.p.52.ter.par.
Naturæ nomen quomodo sumatur.pagi.47.columna secunda li. 84.pri.par.
Naturæ corruptæ appellatione quid intelligendum sit.quæstion. 109.art.2.3.& 4.pag.356.pri.sec.par.
An naturæ ordo reparari non possit nisi Deo voluntatem hominis ad se trahente per gratiam. quæstione 109.articulo 7.pagi. 361.pri.sec.par.
Quomodò vulnera humanę naturæ consistāt in destitutione virium animę à proprio ordine naturali ad virtutem, cum peccatum nullum bonum naturę tollat.quæstione.85.articulo 3.pag. 258.pri.sec.par.
Naturæ determinatio non est minus efficax quam determinatio habitus:est tamen minus faciens & explicans opus suum quam determinatio habitus acquisitus: quia habitus acquisitus in ipsa acquisitione expulit insurgentia contraria, naturalis autem determinatio non vnde assimilatur habitui infuso potius quam acquisito.q.56.art.6.pag.166.pri.sec.par.
Naturam participans aliquam quomodò sibi simile faciat: non producendo naturam absolutè:sed applicando.pagina 216.col. 2.lin.74.pri.par.
Naturam supra alicuius aliquid esse dupliciter contingit.pagi.56. col.1.lin.82.pri.par.
Naturam existentem in hac materia non prout est in hoc,an sit à phantasmatibus abstrahere.p.384.col.2.lin.15.pri.par.
Naturalis virtus non potest transmutare ad certam formam nisi de

nisi determinatam materiam.q.28.ar.1 ad quintum.pagi.250. tertii.par.
Naturalia omnia & humana,quæ fiunt hic per accidens,reducuntur ad regulā diuinæ prouidentiæ.licet in aliquod intellectuale agens.pag.480.col.2.lin.69. pri.par.
Naturalibus (quia sunt determinata ad vnum) sufficit inclinatio ad conuenientia a dissonandum ab inconuenienti,in animalibus autem(quia tendunt in contraria secundum seipsa)non sufficit animali amor conuenientis pro odio disconuenientis,sed vtrumque eorum.quæst.25.arti.4.pag.80.pri.sec par.
Naufragans.Statuta applicantia bona naufragantium occupantibus sunt inquisitiua .quæstio.66 .articulo .5.pagina 230.sec. secun.par.
Necessitas naturalis an auferat libertatem. pagina367.columna 2.lin.84.pri.par.
Necessitas quia habet magnam latitudinem secundum diuersos gradus diuersimodè facit alienum mihi debitum .quæsti. 186. arti.4.pag.669.sec.secun.par.
Necessarium dupliciter sumitur.pagi.1.col.1.lin.69.pri.par.
Necessarium ad finem dupliciter dicitur, scilicet ad esse & ad bene necesse.ibid.li.27.pri.par.
Necessarium est ad humanam salutem esse doctrinam per reuelationem acceptam de multis:quæ humanam quæstionem excedunt.pagi.1.col 2.lin.1.pri.par.
Necessarium est ad humanam salutem esse doctrinam per reuelationem de his,quæ de Deo etiam naturali ratione inuestigari possunt. ibid.lin 2. pri.par.
Necessarium quomodò à possibili differat. pagi.43. col.1.lin.16. prima parte.
Necessarium quomodò quendam veritatis modum significet. pagi.45.col.2.lin.67.pri.par.
Necessarium quomodò distinguatur.pag.365.col.2.li.36.pri.par.
Necessarium dupliciter sumitur:vno modo simpliciter, alio modo immutabiliter.pag.91.col.1.lin.74.pri.par.
Negligentia est nomen æquiuocum vel quasi æquiuocum ad peccatum oppositum prudentiæ, & ad peccatum oppositum studiositati: & illa est in intellectu & ista in voluntate.quæstio.76. art.2.pag.145.pri.sec par.
Negligentia ratione electionis an probetur spectare ad imprudentiam.quæst.54.art.2.pag.188.sec.secun.par.
An peregotia sæcularia intelligantur omnia vel quędam.quæst. 187.arti.2 .pag.667.sec secun. par.
Negotiatio lucri causa quomodò non est bona vel mala.sed habens speciem mali.quæst.77.art.4.pag.269.sec.secun.par.
Negotiatio potest tendi bona vel mala ex fine ibid.
Nemesis seu indignatio an pertineat ad bonos mores verè: nec sit in doctrina fide prohibita.quæst.36. art.2.pagina.140.sec. secun.par.
Nihil præter Deum ab æterno fuit.pagin.219 col.1.li.64.pri.par.
Nihil omnino in nihilum redigitur.pag.44 co.2.li.76.pri.par.
Nomen omne significans naturam ad indiuiduo distinctam est communicabile propriè secundum rem vel secūdum rationē saltem pagina 75.col.1.lin.22.pri.par.
Nomen omne significans singulare est incommunicabile propriè tam secundum rem quàm rationem licet metaphoricè communicabile sit.ibid.col.2.lin.1.pri.par.
Nomen omne significans formam non indiuiduam per aliud suppositum sed per seipsam secundum quod in se est communicabile propriè re & ratione quamuis re non metaphoricè. pagi. 75. col.1.lin.7.pri.par.
Nomen Deus est incomunicabile secundum rem: communicabile autem secundum opinionem & secundum similitudinem pagina 76.col.1.lin.28.pri.par.
Nomen aliquod diuinum si esset significans naturam illam inquantum hanc illud esset incommunicabile propriè ad extra. .ibid.lin .51.
Nomen Deus de quibus verificetur.ibidem lin.84.pri.par.
Nomen Deus de tribus dicitur non vniuoce, nec æquiuocè, sed analogicè.pag.76.col.2.li.30.pri.par.
Nomen quid est.est nomen Dei maximè propriū triplici ratione. pag.77.col.1.lin.33.pri.par.
Nomen quid est an sit Deo maximè proprium præter alia nomina ibid.lin.72 pri.par.
Nomen ab aliqua forma impositum nunquam pluraliter dicitur:nisi propter pluralitatem suppositorum.quæstione 3.artic. 7.ad 2.p.35.ter.par.
Nomen hoc spiritussanctus est proprium diuinæ personæ procedentis per modum amoris ex accommodatione sacræ scripturæ.p.174.col.1.lin.51.pri.par.
Nomen sapientiæ absolutè,quid significet.pagin. 69.columna 2. lin.89.pri.par.
Nominis alicuius triū personarum omissio tollit veritatem baptismi.q 66.art.6.p.305.ter.par.
Nomine sacræ doctrinæ seu disciplinæ quid intelligatur.pagin.1. col.1.lin.28.pri.par.
Nomine animę quid veniat. pagina 318. columna 1.linea 31.prima parte.
Nomine scientiæ cognitio intellectiua certa & euidens. pagina 78.col 2.lin.penul.pri.par.
Nomina dicuntur de Deo substantialiter: imperfectè tamen.ibi. col.1.lin.6.pri.par.
Nomina multiplicata ad vnum,in vno,vel ab vno,abusiuè vocantur analoga.quæst.60.arti.1.pag.271.tertia.par.
Nomina non dicuntur de Deo.& alijs pure æquiuoce.pa.70.col lin.29.pri.par.
Nomina quæcunque sunt communia Deo & creaturis de eis dicuntur secundum analogiam. vnius ad alterum.ibidem linea. 66.pri.par.
Nomina metaphorica quæ dicantur. pagina 71. columna.1.linea 8.pri.par.
Nomina communia propriè dicta si dicerentur de Deo causaliter tantum de creaturis,quam de Deo dicerentur.ibidem.line.25. pri.par.
Nomina ea solum significent quod Deus sit causa: vel quod sit essentialiter talis,ibid.lin.71.pri.par.
Nomina communia prius dici de Deo quantum ad rem significatam quomodo intelligatur. pagina.71.columna. 2. linea 4. prim.par.
Nomina quædam importantia relationem ad creaturas an ex tempore de Deo dicantur.pag.72.col.1.lin.14.pri.par.
Nomina abstracta pro personis supponere non possunt. pagina 187.col...lin.2.pri.par.
Nomina tam personalia quàm notionalia si adiectiua fuerint. de essentia non prædicatur.si vero substantiua prædicātur de ea. ibid.lin. 52.pri.par.
Nomina significantia originem diuinarum personarum quomodò significare habeant.pag..25.col.1.lin.40.pri.par.
Nomina tertij ordinis tantum temporaliter dicuntur: secundi verò æternaliter tantum. primi vtroque modo. ibidem. linea. 68 prima par.
Nomina aliqua dicta de Deo propriè & magis & prius dicuntur de Deo,quo ad rem significatam: nulla autem quo ad modum significandi.ibid.col.2.lin.3.pri.par.
Nomina Deo attributa non sunt synonyma. ibidem linea. 36. prima par.
Nomina communia Deo& creaturis non dicuntur de eis vniuoce.pag.69.col.1.lin.3.pri.par.
Nominum quædam importāt absolutum,quædam relationem p. 32.col.1.lin.81.pri.par.
Nominum de Deo tria sunt genera:scilicet negatiua, relatiua:& positiua.pag.66.col.1.lin.67.pri.par.
Nominum distinctorum essentialium quędam sunt substantiua, & quædam adiectiua.p.148.col.1.lin.1.pri.par.
Nominum positiones secundum modum significandi quomodò allatæ sunt.q.1.artic.2.ad1.pag.11.ter.par.
Nominum mutatio quo ad significandum in sacramentorum formis an tollat veritatē sacramenti.q.66.ar.5.ad 7.p.304.3.par.
Nominibus Deo attributis sunt duo scilicet perfectio significata & modus significandi.p.67.col.1 li.84.pri.par.
Nota de Deo naturali lumine dupliciter sumuntur:vno modo secundum se, alio modo vt nobis nota, & similiter articuli fidei sumuntur secundum se,vt credibi.p.14.col.1.lin.10.pri.par.
Notitia à qua conceptus procedit, triplex esse potest.iuxta triplicem modum quo actualis notitia in nobis causatur.p.2.145.col. 1.lin.87.pri.par.
Notitia vniuersalioris est prior notitia minus vniuersalis. pa.386. col.2.lin.79.pri.par.
Notitia quid sit à quo introducta,& quo pacto a theologis sumatur.pag.163.col.2.lin.14.pri.par.
Notio in diuinis an ab eo, cuius est notio distinguatur. pagi.164. col.1.lin.1.pri.par.
Notiones sunt quinque.s.innascibilitas, paternitas, cōmunis spiratio,filiatio,& processio.pag.165.col.1.lin.85.pri.par.
Notitia sexta scilicet inspirabilitas,cōmunis scilicet patri & filio cur non ponenda sit.col.2.lin.24.pri.par.
Numerus quò possit esse verū q̄ inter species numerorū est ordo q̄ accidēs & processus infinitū,q̄a accidit numero præexistēti quod ei addatur vnū. 2.quæst.1.art.4 ad 1.p.2.4. pri.sec.par.
Numerus quilibet quo pacto sit vnius secundum se formaliter, & ita in infinitum augeatur.p.56.col.2.lin.39.pri.par.
Numerus ad visionem requisitus duplex.scilicet virtus visiua, & visto rei visæ cum vidente.pagi. 53. col.2.lin.84.pri.par.

O

Obedire prælato an teneatur religiosus in his in quibus potest,prælatos dispensare. quæstione 104.articulo 5.5.pagina 379.sec.secun.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

An subditus teneatur obedire prælato mandanti contra constitutionem seu regulam in his in quibus potest & vult dispensare. quæst.183.art.2. 2.pag.648.sec.secun.par.
Obedientia oritur ex propinquitate, sed propinquitas est duplex scilicet similitudinis & proportionis. Et secundum similitudinem quidem quanto actus est nobilior, tanto propior secundum naturam suam est rationi, & aptior vt sequatur eã. Secundum proportionem vero quanto bonum proprium ad quod aliquid infra latitudinem obsequentium ordinatur est magis consonum rationi, tanto magis subditur eius imperio vide Imperium pri.sec.par.
Obedientia respectu Dei & hominis, an sit eiusdem speciei specialissimæ. quæstione.104.articu 2.4.pag.378.sec.secun.par.
Obedientia an sit maxima virtutum moralium.ibid.
Obedientia non est de essentia perfectionis absolutæ. sed religiosæ perfectionis. quæst.104.art.5.pag.379.sec.secun par.
Obedientiæ obiectum an sit præceptum communiter vel strictè sumptum. quæst.104.art.2.pag.376.sec.secun.par.
An omittere mala quia prohibita ad solam obedientiæ virtutem spectet. quæst.104.art.2.ibid.
Obedientiæ hominis seu iudicio an subsint actus interiores animi. quæst.104.art.5. pag.378.sec.secun.par.
Obedientiæ votum habet duplicem materiam. quæst.186.artic. 7.3.pag.662.sec.secun.par.
Obiectio Scoti contra sanctum doctorem de diffinitione rationis paternitatem & spirationem. pag.166.col.2.lin.32.pri.par. Obiectio in primo & adæquato intellectus duo existunt ratio scilicet obiectiua: puta quod erat esse entis: & conditio obiectiua scilicet ratio, seu modus quidditatis. pag.359.colo. 2.lin.28.pri.par.
Obiectiones Scoti in materia angelorum contra sanctum doct. quomodo soluatur. pagina.239.col 2.lin.2.pri.par.
Obiectum intellectus nostri, nunquid infinitum compatiatur, vel illud in potentia tantum & quomodò. pagi.391.col.2. lin.72. pri.par.
Obiectum melius videri ab vno, quam ab alio ex duobus oriri potest. pagi 57.col.2.lin.pe.pri.par.
Obiectum beatificum & obiectum fidei an adæquentur: & quomodò mysterium incarnationis in obiecto per se fidei claudatur. quæst 2.ar.5.pag.14.sec.secun.par.
Obiectum vt obiectum non dicit causam effectiuam: & propterea potest distinguere aliter quàm effectiuè: scilicet formaliter. quæst.14.art.2.pag.156.pri.sec.par.
Obiectum ad hoc quod specificet actum voluntatis, exigitur quòd sit formaliter per se & directè intantum, non exigitur autem quod sit primo intentum. quæstione.72.articulo.3.pagi. 226.pri.sec.par.
Quæ sit differentia inter obiectum potentiæ, & secundum se obiectum potentiæ. quæst. 8.art.2.col.pag.30.pri.sec.par.
Obiectum potentiæ passiuè comparatur ad ipsam vt causa motus vel actus ipsius. Et sic quum vis appetitiua sit passiua, vniuersaliter obiectum proprium cuiusque actus appetitus est causa actiua illius. quæst.27.art.1.pag.88.pri. sec.par.
Per hanc propositionem: obiectum mouet determinando actum ad modum principij formalis, & quo in rebus naturalibus actio specificatur intendit litera quod obiectum mouet in genere causæ formalis. Non dixit autem absolute quod mouet vt principium formale: vt insinuaret quod non est principium formale intrinsecum. sed extrinsecum. non tamen separatum vt idea, sed coniunctum. quæstione.9.articulo.1.pagina 32.pri. secun.partis.
Obiectiua pluralitas quomodò in intellectu diuino existat. pag. 97.col.1.lin.71.pri.par.
Oblationes debitas negantem an sacerdos priuare debeat sacramento. quæst.86.art 1. pag.299.sec secun par.
Obseruationes quæ fiunt ex consuetudine patriæ simplici corde an sint peccata. quæstione 96.articulo.3.pagina.354.secunda.secunde par.
De superstitionibus obseruationum vsitatis in diuinis. quæstione 96.art.4.ibid.
Obseruantia an sit virtus generica: & cuius speciei sit honorare hominem propter virtutem. quæstione 103.articulo. 4.pagi. 375.sec.secun.par.
Obstinatio an sit effectus communis & vnius rationis in homine & angelo. pag.296.col.1.lin.3.pri.par.
Occultum dupliciter, per se & per accidens. quæstione 11.articu. 3.pagi.482.sec.secun.par.
Occulta quæ sunt nobis de Deo quemadmodum magis sunt propria Deo in cognoscendo, ita & in essendo. pagina colona.2. lin.2 pri par.
Occidere tyrannum quando non est recursus ad superiorem an liceat. quæst.64.art.3.pag.226.sec.secun.par.
Occidere quemquam an liceat pro defensione rerum suarum. q. 64.art.7.3.pag.229.sec.secun.par.
Occidere quenquam pro vitanda violentia stupri, vel sodomiæ, vel reliquorum an liceat. quæst 64.art.7.2.ibid.
Quæ sit causa iustè occidendi hominem quæstione.64.articulo 2.pag.215.sec.secun.par.
An teneatur homo præmittere actum tutelæ propriæ vitæ ad euitandam occisionem alterius. quæstion.64.artic.7.pagi.228. sec.secun. par.
Odium diuiditur in odium inimicitiæ & abominationis, sicut amor in amorem amicitiæ & concupiscentiæ. quæst.29.articu. 1.pag.93.pri.sec.par.
Vniuersaliter odium est dissonantia à malo obiecto & causa. quia oportet malum obiectum esse odio habitum. sed quia diuersum in vtroque odio constituitur obiectum (quia vnius personæ, alterius res) varietas apparet, & non est: quoniam vtrobique id quod habet rationem mali obiecti & causæ odij. abnegatur ab effectu & dissonat. ibid.
Odium dei an possit terminari ad ipsum deum in seipso. quæst. 84.arti.1.pag.130.sec.secun.par.
Odium Dei est duplex: scilicet secundum abominationem & secundum inimicitiam. quæst.34.art.2.pag.131.sec.secun.par.
Odium Dei est grauissimum peccatum. ibid.
Odium Dei quomodò sit peccatum in spiritum sanctum. ibid.
Odium Dei claudit in quolibet peccato mortali. pag. ibid.
Odium proximi est grauius peccatum reliquis peccatis in proximum. quæst.34.art 4.pagi.132.sec secun.par.
An quicquid mali culpæ est in exterioribus peccatis in proximũ sit ex interiori odio ibid.
Odium proximi an sit vltimum (vt in litera dicitur) & tamẽ claudatur in alijs. & causet alia. quæstio.34..articulo.5.&.6. pagin. 134.& 513.sec.secun par.
Odium an oriatur ex fuga tristitiæ cum causetur ex inuidia. ibid.
Odium an ex inuidia generetur formaliter secundum naturam obiecti, ex ira autem dispositiuè tantùm. ibid.
Odij peccatum an sit vnius tantum speciei specialissimæ. ibidem ad vlt.
Odij obiectum & causa non est malum simpliciter, sed malum huic. quæst.29.art.1.pag.93.pri.sec.par.
Aliud est odio haberi & aliud non amari. quæstio.29.art.4.pagina 94.pri.sec.par.
Odio haberi potest Deus propter pœnam inflictam alicui, non autem per se. quæst.34.art.1.pag.130.sec.secun.par.
1 Offensam an directè oponatur gratiæ. quæstione 85.articu.2. pagi.409.tert.par.
Officium ecclesiasticum dicere manibus operando non licet. q. 187.art.3.pag.667.sec.secun.par.
In officijs ecclesiasticis vnde sumatur regula quantitatis cantus quæstione 91.art.1.2 pag.337.sec.secun.par.
An pulsare in organis inter ecclesiastica officia sonos secularium vanitatum, sit peccatum mortale. ibid.
Omne quod est secundum se totum actus, an intellectum in actu sit. pag.305.col.1.lin.82.pri.par.
Omne quod quocunque modo à Deo est quemadmodum necesse est esse. pagina 29.col.1.lin.33.pri par.
Omnes dij gentium dæmonia, quomodò verificetur. quæst.94. arti.pag.742.sec.secun.par.
Omnia quæ in tempore fiunt an æternitati præsentia sint. pagin. 88.col.1.lin.21.pri.par
Omnia qui dicit nihil excludit. pag.125.col.2.lin.21.pri.par.
Omnia esse creata à Deo non solum est possibile, sed etiam necessarium. pag.215.col.1.lin.91.pri.par
Omnia quæ processu temporis diuina prouidentia facta sunt in prima rerum conditione secundum quasdam rationes seminales producta fuerunt. pag.281.col.2.lin.82.pri.par.
Omnia in esse à Deo conseruantur: & hoc tam fide, quàm ratione pag.440.col.2.lin.63.pri.par.
Omnia à Deo in esse non indirectè conseruatur ibi.li.75.pri.par.
Omnia conseruari egent à Deo directè. ibid.lib.52.pri.par.
Operati corporaliter licet in die festo pro diuersis necessitatibus publicis & priuatis. quæstione.122.articulo.4.3.pagin.417. sec. secun.par.
Opus corporale ex necessitate in festo fieri quomodò liceat. q. 122.arti.4.3.pag.417.sec.secun par.
Quodlibet opus seruile facere in die festo ad Dei seruitium an liceat. ibid.
An cuiuslibet spiritualis actus corporale exercitum liceitum sit in festo ibid.
An liceat infermare iudicem in die festo. ibid.
Opera corporalia an sint licita in die festo. 417.sec.secun.par.
Opera seruilia si transeunt in communia sunt licita in festo ibid. Opera seruilia in festo ex consuetudine hodie fiunt licita. ibi.
An opera in festo licita reddantur illicita ex hoc quod fiunt mercenaria seu propter lucrum. ibid.

Opera
Opera seruilia sicut venari, ludere, sonare instrumentis musicis & huiusmodi, quomodò licita vel illicita sint in die festo ibid.
Operas suas locare & laborem spiritualem vendere, an liceat, virtis spiritualibus. quæstione.100.art.1.3.& 4.pag.363.364.& 366.sec.secun.par.
Operatios conducentes cum pacto quod non iciunent quomodò peccent. quæst.147 art.4 pag.495.sec.secun.par.
Operatio angeli circa motus cognitatem an sit vna vel plures. pag.242.co.2.lin.77.pri.par.
Operatio immanens dupliciter sumi potest, scilicet in communi puta intelligere, videre: & in speciali seu contracte puta intelligere humanum, videre bouinum, &c. pagina.249.colum.2. lin.72.pri.par.
Operatio omnis incipiens cum esse rei est ei ab agẽte à quo esse habet: quæ propositio cum sit sancti doctor. quomodo verificetur. pag.290.col.1.lin.86.pri.par.
Operatio prima angeli quo ad specificationem & actus rectitudinem an naturalis fuerit. pag.295.col.1.lin.8 .pri.par.
Operatio animæ cum non sit in genere subitantiæ ergo nec potentia operatiua? & an rationes Scoti contra hoc procedant. pag.339.col.1.lin.50.pri.par.
Operatio ita participata æternitate mensuratur. pagi.47.col.2. lin.92.pri.par.
Operatio intellectus vtrum sit omnium perfectissima: & vtrum conclusio sancti doct. quo ad hoc vera sit. pagi.141.colo.2.lin. 60.pri.par.
Operationis actiuę nobilitas pensatur ex forma quę est actionis principium. quæst. 1.art.2.pag.19.pri.sec.par.
Operationes diuinæ contra passiones sunt operationes ad alterum. quæst. 60.art.1.pag.178.pri.sec.par.
Vnum quodque esse propter suam operationem, quomodò intelligitur. qu.3.art.1.pag.11.pri.sec.par.
Operationum quædam est vitalis, quæ scilicet est ab anima inquantum anima: & quędam nõ vitalis quæ, scilicet est à natura tantum vt motus sursum vel deorsum. item operationum vitalium quædam dicunt aliquid commune cum non vitalibus & aliquid proprium inquantum vitales sunt. quædã vero nihil cũ non vitalibus commune habent. pa.226.col.2.li.85.pri.par.
Opinio Aristotelis, vtrum Platonis opinioni consentiat in materia de idea boni. pag 31.col.2.lin.7.pri par.
Opinio Aristotelis de anima intellectiua: & discordia inter ipsũ sanctum doctorem. pag.38.col.lin.5.pri.par.
Opiniones multorum asserentium causam ipsius prædestinationis. pag.150.col.2.lin.91.pri.par.
Opinio Poretani ponentis relationem esse personam: personam autem non esse essentiam an malè addicta sit. pagi.189.col.1. lin.56.pri.par.
Opinio antiqua de operationibus ipsius Dei. pagin. 446.col.1. lin.47.pri.par.
Opinio Rationis. Auicennæ, & aliorum de corporum actionibus pag.474.col.1.lin.67.pri.par.
Opinionem falsam habeus de Deo, an cum cognoscat secundũ quid quæst.10.art.3.pag.58.sec.secun.par.
Opinionem malam habere de homine ex levibus indicijs quando est mortale & quando venale. quæst.60.articu.2.pag.204. sec.secun.par.
An melius sit aliquem frequentius falli habendo opinionem bonam de malo homine, quam rarius falli habendo malam opinionem de aliquo bono homine: & an ratio ad hoc allata sit efficax. quæst.60.art.4.pag.205.sec.secun.par.
Opiniones an dæmones sint. pag.477.col.1.lin.50.pri.par.
Opiniones an fatum concedatur. pagina 480.colum.2.linea.50. prima par.
Opiniones Philosophorum & Theologorum de his, quæ ad hominis actiones pertinent. pagi.302.colum.1.lin.82.pri.par.
Opiniones de animarum creatione. pagin.488.colum.1.line.62 prima parte.
Opiniones nunquid intellectus ab intelligibili patiatur. pag.351. col.1.lin.10.pri.par.
Opiniones de angelis & anima. pag.357.col.1.lin.86.pri.par.
Opiniones multorum an appetibile appetitum moueat in genere causæ efficientis. pa.302.col.9.lin.56.pri.par.
Opiniones antiquorum de sensibilium cognitione. pagi.375.col. 2.lin.32.pri.par.
Opiniones antiquorum quomodò anima corpora cognoscat. pag.174.col.1.lin.1.pri.par.
Opiniones Philosophorum quomodò, substantiæ immateriales à nobis cognoscãtur, & intelligãtur. p.899.col.1.li.92.pri.par.
Opiniones Philosophorũ de felicitate. ibid.col.2.lin.90.pri.par.
Opiniones Philosophorum de gubernatione mundi pag.437. lin.29.pri.par.
Oppositum infinitum dupliciter contingit. pagina, 16.columna.1. lin.1.pri.par.

Oppositorum vnum excludere reliquũ, dupliciter intelligi potest formaliter scilicet & effectiue: & multa alia circa istam conditionem. li vnum oppositorum. &c. pagi.15.colum.2.lin.80. & ibid.lin.88.pri.par.
Oppositio relatiua an & quo pacto in Deo existat. pag 152.colũ. 2.lin.2.pri.par.
Oppositio sola relatiua an in diuinis realiter distinguatur. pa.174. colum.2.lin.80.pri.par.
Optimum simpliciter, nullo adiecto sit melius. quæst.34.articu. 3.pag. 09.pri.sec.par.
Opus creationis triplex. pag.311.col.2.lin.52.pri.par.
Orari an debeat solus Deus. quæstio.83.articu.4.pagina.287.sec. secun par.
Orans seu dicendo officium an satisfaciat attendendo solùm ad passionem Christi. quæst.83.ar.13.pa.291.sec.secun.par.
An ex proposito euagari in oratione quam quis non tenetur dicere sit peccatum. quæst.83.art.12.pag.291.sec.secun. par.
Orando mente vagari quando sit peccatum mortale, & quando venale. quæst.83..ar.13.pag.292.sec.secun.par.
1 Oratio sicut & voluntas distinguitur in simpliciter vel secundum quid. quæst.21.artic.4.pag.127.tertia.part.
Oratio aliter apud grammaticos, & aliter apud rhetores, & aliter apud theologos accipitur. quæstio.83.articulo.1.pagina.285. sec.secun.par.
Oratio est inter causas efficientes. ibid.
Oratio quomodò offertur Deo, & quid. quæst.83.artic.3.pagi. 289.sec.secun.par.
Orationis conditio piè petendi quid importet. quæst.83.art.1.4. pagi.292.sec.secun.par.
Orationis causę. quæst.83. art.2.3.pag.286.sec.secun.par.
De ordine trium priorum orationis dominicæ. quæst.83.art.9. pag.289.sec.secun.par.
Orationem quomodo sciebat Hieremias in limbo patrum pro Hierusalem. q.83.art.11.pag.290.sec.secun.par.
In oratione duplex concurrit vnitas ad Deum. quæst.83.art.1. 2.pag.286.sec.secun.par.
Orationes nostras qualiter sancti videãt. quæst.84.artic.4.pagin. 287.sec.secun.par.
Ordinate & conferre, rationis propria opera sunt. conueniunt autem voluntati vt intellectum participat. quæst.17.arti.1.pagina.92.pri.sec.par.
Ordinatio aliquid in bonum commune, est totius multitudinis vel alicuius vicem gerentis totius multitudinis. quæst.90. art. 3.pag.216 pri.sec.par.
Ordinati in summum bonum contingit tripliciter, primò in communi, secundò in speciali confuse tamẽ, tertio, in speciali & distincte. quæst.19.art.9.pag.67.pri.sec.par.
Ordinati in finem vltimum est dubitum actui virtutis. quæst.23. art.7.8.2.pag.87.sec.sec.par.
Ordinati phantasmata naturalium ad intelligibiles veritates excedentes intellectum, dupliciter intelligi potest. quæst.73.art. 1.3.pag.607.sec.secun.par.
Ordinatum ad finem ignotum ratione naturali consequendum, quibus egeat, &c pagi.1.col.1.lin.35.pri.par.
Ordinatum ad finem intantum necessarium, inquantum finis sine eo haberi non potest. quæstio.187 articu.3.pagina 667.sec. secun.par.
Ordo rationis in quo consistat. pag.26.col.2.lin.57.pri.par.
Ordo rerum in essendo dupliciter considerari potest. pag.28.col. 2.lin.82.pri.par.
Ordo articulorum sancti doctor. an præpostere videatur. pag. 67.col.1.li.45.pri.par.
Ordo tertius potentiarum animæ cui tribus sensibus attribuitur. non autem alijs potentijs in litera à sancto doctore enumeratis. pag.343.col.1.lin.35.pri.par.
Ordo naturalis inter potentias est triplex, scilicet secundum causam actiuam, finalem, & materialem. pa.345.co.1.li.19.pri.par.
Ordo inter recipiens & receptum licet solus naturæ esse possit: vt patet de subiecto. passione. &c. potest tamẽ esse durationis. pag.350.col.1.lin.61.pri.par.
Ordo quo indiuisibile à nobis cognoscitur ex habitudine ad quidditatem sensibilem pensandus est. pag 391.col.1.li.pri.par.
Ordo dupliciter distinguitur communis scilicet & specialis. pa. 455.col.2.lin.70.pri.par.
Ordo angelicus habet duo. pag.458.col.1.lin.67.pri.par.
2 Ordo necessarius simpliciter est ad salutem ecclesię: loquędo ad ecclesiam simpliciter & absolutè. q.65.ar.4.pa.300.tert.par.
Ordo originis an sit præcise id, quo realiter ipsæ processiones distinguantur. pag.1.57.col.1.lin.1.pri.par.
Ordo in materia diuinarum personarum à sancto doctore in litera positus qualis sit, an scilicet quo ad nos, an secundum se. pag.342 col.1.lin.94.pri.par.
Ordonatura in personis diuinis existit. p.302. co.1.li.54.pri.pa

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ordo duplex est in rebus.ibid col.2.lin.3.pri.par.
Ordo in vniuerso duplex inuenitur intelligibilis scilicet & sensibilis:alter materialitate,alter autem materia caret constat.ibid.li.59.pri.par.
Ordo,affectio,& cognitio quid determinent. pag.405.col.2.lin.finali.pri.par.
Ordinis rerum in finem in diffinitione prouidentiæ, an intelligatur & ipse ordo in finem, & peruentio ad finem an ordo tantum.pag.115.col.1.li.62.pri.par.
Ordinis de ratione an prioritas & posteriotitas.sit ibid.linea. 90.pri.par.
Ordinem intelligibilium esse supra ordinem intellectuum quomodo intelligatur.pag.396.col.1.lin.41.pri.par.
Ordine actuum qui est ordo causæ efficientis,& in ordine potentiæ,qui est ordo causæ materialis qualis reductio fiat.pagina 322:col.2.lin.56.pri.par.
Ordine ordinatur aliquid ad alterum dupliciter, scilicet actiuæ & passiue.pag 453.col.2.lin.64.pri.par.
Ordines multiplicantur secundum causarum multiplicationem. pag.447.col.1.lin.11 pri.par.
Ordines dupliciter dici quo ad naturam & quò ad gratiam.pa. 459.col.2.lin.35.pri.par.
Ordines duo operationum in actione & passione intellectus attenduntur.pag 392.col.1 lin.4.pri.par.
Ordines tres de facto in vniuerso inueniuntur. quæst. 1.ar.3.in responsione ad dubia in cor.pag.3.ter.par.
Ordines quo ad graduum distinctionem remanebunt.linea 75. prima parte.
Ordines quò ad executionem officiorum partim remanebunt, & partim non ibid.li.88 pri.par.
Ordinum distinctio in angelis vnde sit.pag.456. colona.1.linea. 42.pri.par.
Ordinum distinctio in angelis per respectum ad finem supernaturalem incst complectiue à gratia: inchoatiué autem a natura.ibid.li.47.pri.par.
Ordinibus angelorum duo concurunt,scilicet naturæ conditio, & dona gratiæ.pag.459.col.1.lin.27.pri.par.
Ornatus mulierum prouocatiuus ad lasciuiam an reponatur in specie prouocatur ex sola intentione: an etiam ex qualitate operis.q 169.art 9 pag.514.tec.secun.par.
Ornatus excedens limites cõmunitatis quantum sit illicitus.ibi.
Ornatus fucatorius an possit aliqua ratione excusari a peccato mortali nisi addatur aliqua circunstantia peccati mortalis.ib.
Ornatus pretiosus mulierũ an debeat intelligi absolute vel respectiue ibid.
Ornatus immoderantia distinguitur.quæst.169.art.1.pagin.593. sec.secun.par.
An clerici & religiosi peccent mortaliter mutantes vel violentas habitum suum.quæst.189.ar.2.pag.594.sec.secun.par.
An vane se ornãti imputentur peccata sequentia ex ornatu vano ibidem.
Origo passiuè præcedit proprietates personarum præcedentiũ etiam personales.pag. 92. col.2.lin.60.pri.par.
1 Originale,& actuale peccatum in quo differant. quæst.1.art. 4 pag.8.ter.par.
Oscula & tactus quando sunt peccata mortalia,& quando venialia.quæst.154 art.4.pag.118.sec.secun par.
Oscula & tactus vxoris quomo&ò sint peccata,& quomodò non ibidem.
Oscula sponsarum per verba de presenti qualia & quando sunt pacta.ibidem.

P

1 PAnis.Azim.Eucharistiæ. 5.ter par.
Papa iudicium vel præceptum recusare contingit tripliciter,& quando pertineat ad schisma, & quando non.quæsti. 39.ar.1.2.pag.147.sec.secun.par.
Papa habet plenitudinem potestatis in spiritualibus tantùm, in temporalibus autem in ordine ad spiritualia. qu.43 art.8.pag. 137.sec.secun par.
Papa an possit subijcere se alicui in foro iudiciali.quæstione.67. arti.1.2.pag.250.sec.secun.par.
Papa potest committere simoniam sicut alia peccata,sed non incurrit censuras.ibid.
An solus Papa dispenset in votis perpetuis.quæstionæ. 184.art. 6.pag.64 sec.secun par.
Papa eximens religiosum ab obedientia sui prælati non dispensat in voto obedientiæ.quæstio.186.ar.5.3.pa.660.sec.se.par.
Papa an possit eximere religiosum ab obedientia sui prælati.q. 186 arti.8.3 pag.602.sec.secun.par.
Papæ veri,& in dubitati persona,an possit esse schismatica.q.39. art.1.2 pag.14.sec.secun.par.
Papæ subiectio spontanea in principio an transeat in necessitatem.quæst.97.art.1.2 pag.240.sec.secun.par.
Papæ plenitudo potestatis super bona ecclesiæ quid importet, quæst.100 .art.1 7 pag.395.sec secun.par.
Paradisus locus est in Oriente in parte constituta.pagi.434.col.1. lin.60.pri.par.
Paradisus est locus conueniens humanæ habitationi secundum primæ immortalitatis statum.pag.435.col.2.lin.25. pri.par.
Pars an naturaliter plus diligat totum quam seipsam. pag 278. col 2.lin.14 pri.par.
Pars nulla est per secta extra suum totum.pagin.279. colona.1. lin.20.pri.par.
Pars an plus diligat totum quàm seipsam.quæsti.26.arti.3 pagi. 100.sec.secun.par.
Partes iustitiæ an sint declinare à malo, & facere bonum.q.79. art. pag.274.sec secun.par.
Particularia ab illis denominantur.pag.3 .col. li.94.pri.par.
1 Paruuli in maternis vteris pertichantes an possint per lauamentum baptismi voco paremum susceptum saluari.quæsti. 68 art.11.pag 321.ter.par.
1 Pari est communis quàm dolere. quæst.46.arti.6.pagin.220. ad 3co.ter.par.
Pati causaliter esse nihil aliud est quam ex passione causati.pag. 351.col.1.lin.2.pri.par.
Passio.Ratio obiecti passionis appetitus sensitiui integratur ex bonitate vel malitia,præsentia vel absentia vel indifferentia &apprehentione.q.30 art.2.pag.90.pri.sec.par.
Passio dupliciter dicitur, scilicet proprie dicta,& communiter. pag.1 8.col.1.lin.71.pri.par.
Licet omnis passio exeat limites, naturalis motus non tamen omnis passio nocet aut habet aliquid præter naturam.quia hoc consonat naturæ vt quandoque motus cordis velocior. Item licet omnis passio fit cum præternaturalitate motus cordis & nocet natura,non tamen omnis passio est mala moraliter quando est voluntaria: quia recta ratio dictat quod propter aliquod bonum corporei et animi nocumentum inferatur quæst 24.art.2.pagina.82.pri.sec par.
Quod in omni passione sit transmutatio aliqua præternaturalis in corde, est neminem in passione eadem actualiter diuinis perdurare sine corporali lesione aut curatione.quæst 22.ar.1. pag.76.pri.sec.par.
Passio omnis animæ absolutè loquendo est cum præternaturali transmutatione:quia cordis motus aut intenditur aut remittitur à suo naturali motu: quia tamen inter præternaturales passiones datur latitudo,& minus mala respectu magis malè habet rationem melioris ideò passiones illæ quæ ad penas deliment, magis proprie passiones dicuntur.quæst 22.articu.1. pag.76.pri.sec.par.
An omnis passio sit cum transmutatione in deterius, & nulla sit in melius.quæst 22.art.3.pag.ead.& par.
Mutationes quæ sunt materia passionum consistentium in fuga sicut retractione,declinant in penas,quã quę sunt materia passionum consistentium in extensione seu prosecutione:quia vita humana cõsistit in vitali extensione cordis ad totũ corpus.ib.
Motus animi qui passiones vocantur, habent rationem passionis ex adiuncta transmutatione corporali: habent autem rationem appetitiui motus,& talis(puta ire vel timoris) secundũ se.quæst 22.art.1.ad 1.& 3.p.77.pri.sec.par.
Passionis communiter dictæ magis habet rationem pars appetitiua.quàm apprehensiua:seclusio enim corpore pati contingit in recipere ab agente & trahi in illud.ibid.
Pars autem apprehensiua trahitur ab agente ad hoc vt fit ipsum secundum esse intentionale, pars verò appetitiua trahitur ab agente vt iungatur sibi secundum esse essentiale. ergo. Et est sermo de passione vere, & communiter siue ab agente siue à fine.quæst.22.art.2 pag.77.pri.sec.par.
1 Passionis Christi necessitas an conuenienter quæratur antequam de eius possibilitate sit quæsitum.quæst.46.art.2.pag. 217.ter.par.
2 Liberationis humanę modus per Christi passionem conuenientior fuit quam per solam Dei voluntatem. quæst.46.arti. 3.pag.217.tert par.
3 Circa passionis Christi effectum tria notabilia.quæst.49.art. 5.pag.246.ter.par.
4 Passionem,& mortẽ tradere inuitum innocentum est impium: & crudele absolute loquendo non autem in ordine ad Deum, cuius sunt vita, & mors.quæst.47. art.3.ad primum.pag.227. ter.part.
Passione communiter homo erat passibilis & anima & corpore:quoniam sentiebat.ibid lin.83.pri.par.
Passione propriè homo & anima & corpore impassibilis erat: quia virtus animæ passionem prohibebat sicut & mortẽ.ibi. lin 89.pri.par.
Passiones primatiæ exigunt duas conditiones,scilicet quod sint per se,

per se,id est nihil per accidens habentes ad mistum,tam in se, quam in suis causis:& quòd sint vltimæ in singulis generibus. 86.pri.sec.par.
Non omnis sed aliqua naturę obiecti diuersitas(illa scilicet quæ reducatur in diuersam rationem delectabilis)diuersificat speciẽ passionis.quæst.31.art.7.pag.102.pri.sec.par.
Passiones se habent ad bonum & malum morale sicut exteriores actus. quęst.24 art.2.pag.82.pri.sec.par.
Ad delectationem & tristitiam terminãtur omnes aliæ passiones,& ab eis quodammodò regulantur. q.33.4.pag.108. pri. secund.par.
Amor, desiderium delectatio & tristitia & liquid est eiusmodi si sumatur pro naturalibus dissonantijs vel consonantijs potentiarum vel actum & huiusmodi æquiuocè dicuntur de eisdem vt sunt animales passiones.q.23.art.4 pagi.80 pri sec.pari
5 Passiones sanctorum an ecclesiæ proficiant per modum redẽptionis.quæst.48.ar.5.ad 3.pag.233.ter.par.
Passiones in appetitu sunt veræ operationes, causatæ tamen ab appetibili,& habentes pro obiecto appetibile. Sed in appetitu sensitiuo sunt per se mistæ cum passione corporali, in appetitu verò intellectiuo non, & per exclusionem huius compositionis dicuntur in simplices actus similes tamen passionibus sensitiui appetitus.quæst.22.ar.3.pag.78.pri.sec.par.
Litera vt distinctionem passionum in anima doceret,vtens similitudine agentis naturalis inquantum attrahit,& inquantum triplex effectus in patiente sit:non est digressa quæstio.23.art. 4.pagina.90.pri.sec.par.
Passiones quomodò repugnent rationi.quæst.129.art.1.pagin. 449.sec.secun.par.
Passionum quædam sunt quarum obiecta consistunt explicitè in applicatione huius ad hæc,quædam autem non.quæst.46.ar. 2.pag.134.pri.sec.par.
Passionum genera sunt quatuor, scilicet motus in bonum motus à malo,quies in bono & inquietudo in malo. Vltimam in primo genere est spes,in secundo timor,in tertio delectatio,in quarto tristitia, & omnes sunt per se tam in se quàm in suis causis.quæst. 25.art.4.pag.86 pri.sec.par.
Passionum animæ aliæ circa bonum: aliæ circa malum: earum verò quæ circa bonum: aliæ circa bonum habitum vel suo tempore habendum.aliæ circa bonum non habitum, & tunc non habendum pag.425.col.1.lin.8.pri.par.
Passionum duplex est modus:per modum præuenientis & impedientis: & per modum consequentis & obedientis.ibidem.lin 62.pri.par.
6 Passionum Christi generalis quædam explicatio. quæsti.46. arti.5 pag.219.ter.par.
7 Passionum generalitatẽ ad literam quare Christus susceperit. quæst.46.art.5.pag.219.tertia par.
1 Pater vnica paternitate.an referatur ad plures filios.quæst.35. art. 5.pag.176.ter.par.
Pater est Deus, patet est persona in diuinis cum dicimus, quod prædicatum existat.pag.169.col.1.lin.52.pri.par.
Pater,quod ad filium referatur,non vna sed duabus relationibus quomodò intelligatur.pag.164.col.2.lin.37.pri.par.
Pater est principium.pag.166.col.2.lin.65.pri.par.
Patri an principij nomen conueniat.ibid.lin.73 pri.par.
Pater est nomen proprium personæ patris pagina 167.columna.1. lin.42.pri.par.
Pater in diuinis quid significare habeat:& quomodò sumatur.pag. 167.col.2 lin.29.pri.par.
Pater de Deo dupliciter dicitur, scilicet personaliter & essentialiter.ibid.lin.30.pri.par.
Pater per prius in diuinis dicitur personaliter, quam essentialiter. pag.168.col.1.lin.24.pri.par.
Pater quomodò pluta principia dici possit pagina 178. columna.2. lin.70.pri.par.
Pater volantate concomitante filium genuit.pag.194.columna.1. lin.45.pri.par.
Pater genuit filium natura non voluntate principiante: sed sic produxit creaturam.ibid.lin.53.pri.par.
Pater quomodò æqualis sit filio & æquetur.pagina.201. colum.1. lin.15 pri.par.
Pater quomodò nullo modo prior filio esse intelligatur. pagina. 202.col.2.lin.60.pri.par.
Pater est in filio & econuerso secũdum essẽtiam, relationem, & originem.pa.203.col.1.lin.vlti.pri.par.
Patri mitti non conuenit, sed filio & Spiritui sancto.pagi.206.col. 2.lin.64.pri.par.
Patrẽ esse in filio quotupliciter intelligi potest ibi.c.2.li.7.pri.par.
2 Patres sancti in limbo quem dolorem habuerit. quæst.52.arti.5. ad 1.pag.247.ter.par.
Paternitas cùm prędicatur de essentialan sit prędicatio per se.pag. 167.col.1.lin.54.pri.par.
Patientia an remaneat in patria ratione illius actus qui est finis boni ad quæ per patientiam peruenire volumus.quæst.126.artic. 2.1.pag.407.sec.secun.par.
Patientia quare dicitur imperfectior iustitia.Ibidem.
Patientia quare sit imperfectior temperantia.Ibid.
Patientia perfectum opus habet:an bene exponatur.Ibid.
In patientia vestra possidebitis animas vestras:an bene exponatur Ibidem.
Patientia est radix & custos omnium virtutum:an bene exponatur Ibidem.
Patientia secundum quod est virtus,an haberi possit sine charitate.q.136.art.3.pag.469.sec.sec.par.
Patientia an sit virtus adiuncta fortitudini.quæst.136. artic.4 pag. 470 sec.secun.par.
Patientia an distinguatur informatam & informẽ.470.se.sec.par.
Patientiæ & fortitudinis comparatio an sit rationabilis.quæst.136, art.2 pag.467.sec secun par.
An secundum authorem ponendæ sint duæ patientię, & duæ perseuerantiæ.quæst.128.ar.1 pag.444.sec.secun par
2 Paulus ita se obligatum omnibus Christi beneficijs alebat:vt non solum vna cum aliis,sed etiam ipse teneretur pro omnibus quæst.1.art.4.ad 3.pag 2.ter.par.
Paulus an fuerit par Petro .quæstion. 33.ar.4.2 p.127. sec.se.par.
Paulus an peccauerit excitando discordiam inter Phariseos & Sadducæos.quæst.37.art.1.pag.145.sec.secun.par.
Paulus quomodò dicatur raptus ad videndam diuinam essentiam quum ipse dicat se non vidisse sed audiuisse verba ineffabilia.q. 175.art.3.pag.620.sec.secun.par.
An habitus fidei frustrà remanserit in paulo post raptum. quæstio. 175.art.3.ibid.
In Paulo ex visione diuinæ essentię remansisse species intelligibiles,sicut abeunte visione corporali &c. potest dupliciter intelligi.q.28.ar.4.3.pagin.650.sec.secun.par.
1 Paupertas per se voluntaria quæ sit.quæst. 40.artic.3.ad 1.pagi. 269.ter par.
Pax quæ sit vi & metu non pax.quæst.29.art.1.2. pa.112.se.sec.par.
Pax quomodò sit actus charitatis.quæstione 29.articulo 4 pagin. 113.sec.secun.par.
Peccare ex contemptu duo importat.186.articulo.9.pagina 663. sec.secun par.
Peccare ex contemptu quis dicatur.ibid.
Peccare in die festo an sit facere contra præceptum de observatione festi.quæst.122.ar.4.pag.416.sec.secun.par.
Peccare quia consistit in agere.& propterea ad hoc quod aliqua potentia peccet mortaliter non sufficit quod sit mota à voluntate sed oportet vt secundum se libere agat:oportet quod secundũ modum propriæ libertatis potentiæ, attribuamus ei peccare.q. 74.artic.3.pag.234.pri.sec.par
Peccans in die festo magis agit contra hoc præceptum quàm qui opus corporale alias licitum fecit.quæstione 122.articulo.4.pa. 416.sec.secun par.
1 Peccans secundo,in ex hoc ipso grauius,peccet quàm prius peccauerit.quæst.88 art.1.ad.1.pag.412.ter.par.
Peccandi consuetudo implicat Dei contemptum non formaliter, sed interpretatiuè. quæstione 162.articulo 4.pagina.574.secunda secunde partis.
Peccat quomodo à diuina voluntate recedere videatur.pagina 115.col.2.lin.42.pri.par.
Peccatum in spiritum sanctum quomodò intelligatur esse speciale genus peccati, & continere sub se species. quæstione 14.artic.2. pag.54 sec.secun.par.
Peccatum in spiritumsanctum quare potius dicatur irremissibile ex parte peccantis quàm alia mortalia,quum omne peccatum mortale auferat vitam animæ. quæstione 14. articulo 3.pagina 53.sec.secun.par.
Peccatum mortale an non solum demeritorie,sed etiam effectiue tollat charitatem.quæst.24.art. 10.pag.81.sec.secun.par.
Peccatum omissionis an omnino distinguatur à transgressione. quæstione 76.art.2.pag.273. sec.secun.par.
Omissio sumitur materialiter & formaliter.quæstione.79.artic.3. pagin.276.sec.secun.par.
Peccatum omissionis formaliter sumptæ est duplex.ibid.
Peccatum vnius derivari in alium per modum meriti, quomodò intelligatur.q.108.art.4.ad 1.pag.390.sec.secun.par.
Peccatum quadruplex committitur contra fortitudinem actum quæst.127.art.1.pag.444.sec.secun.par.
Peccatum primum in angelis secundum effectum non potest esse aliud quàm superbia.ibid.lin.17.pri.par.
Peccatum inuidiæ consequenter potuit esse in angelis secundum effectum ibid.col.2.lin.16.pri.par.
Peccatum angeli an fuit ex parte electionis:& non ex parte rei electæ:vel fuit peccatum superbiæ.pagina.187.col.1.line.12.pri.par.
Peccatum primi angeli fuit alijs causa peccandi: non cogens: sed

Universidad de Deusto
Biblioteca

quasi exhortationem inducens, pagi.293.col.2.line.14.pri.par.
Peccatum veniale & mortale, quomodo quæst.88.art.3.ad 2.dicatur conuenire in genere, cum in articulo præcedenti dictum sit quod distinguantur genere.pag.289.pri.sec.par.
Quomodo veniale per se disponit ad mortale: quum non nisi per quandam consequentiam vel remouendo prohibens concurrat. quæst.88.art.1.ad 3.pag.ead.& par.
Quomodo dictum sit quod de veniali ex genere fit mortale ex parte agentis dum constituitur in eo finis: quum art.1. quæstio.88. dicatur quod circũstantia non facit de venitale mortale, nisi mutando speciem.pag.280.pri.sec.par.
Peccatum in moralibus ex hoc ipso quod est peccatum est offensiuum Dei & auersiuũ à Deo. quia istæ duæ rationes in peccato distinguntur non vt disparatæ, sed vt subordinatæ ita quod peccatum esse contra rationem, subordinatur ad esse contra Deũ: & illud infert hoc quasi vt inferius suum superius. Item quum bonum rationis sit Deo fini naturali cõnexum, oportet vt peccatum quod est malum rationis ex eo ipso quod contrariatur bono rationis adducat à Deo fine naturali & consequenter supernaturali. quæstione 71. articulo.6. articulo.vltimo pagin.220. pri.sec.par.
Peccatum ex hoc ipso quod est contrarium rationi formaliter habet quod est contrarium Deo. obiectiue non efficaciter, sed obiectiuè idest non quod Deo ipsi aliquid ex tali contrarietate adimatur sed quantum est ex effectu peccantis.220.pri.sec.par.
Literæ processus à peccato in ordine ad peccatum ad peccatũ secundum se, est bonum. quæstione.62.art.1.pag.221. pri.sec.par.
Peccatum in ordine ad peccatum, & ad inceptionem peccantis, & vt voluntarium, & secundum se, idem sunt: quia secundum se ũptum claudit in sua ratione esse a peccante, sic quod ex hoc sortitur peccatũ rationem: & peccatum est à peccante ex hoc quod eius voluntate est voluntarium quod per intentionem quæ est respectu finis qui est proprium obiectum voluntatis exprimitur Ibidem.
Licet enim peccatum humanum reducatur in hęc tria principia, ignorantiam, passionem, & malitiam: in omni tamen peccato inuenitur mala voluntas & ignorantia. quæstione 78. articulo.1. pagi.249. pri.sec par.
Peccatum est certa malitia & ex passione, non specie, sed gradu perfectionis & imperfectionis differunt. quæstio. 78. articulo 1. pagin.249. pri.sec.par.
Quomodo stent hæc simul peccare ex malitia nihil aliud est, quã voluntatem ex seipsa moueri ad malũ: & peccat ex malitia qui ex ægritudinali habitudine ad malum mouetur. quæstione.87. arti.4.pag.251.pri.sec par
Quomodo possit hæc stare simul, actus peccati est à Deo & defectus concomitans nullo modo est à Deo, sed à causa creata sola. quæst.79.artic.1.pag.232.pri.sec.par.
Deus est causa actus qui est peccatum tam secundum esse naturæ quam motus, non tamen est causa peccati: quia non est causa quod actus sit cum defectu, id est, non est causa concomitantiæ seu coniunctionis defectus cum actu, coniunctio namque ista non vadecunque prouenit, sed ex deficiente libero arbitrio. nec cõuenit actui quomodolibet sumpto, sed vt à deficiente pendet. quæst.79.arti.2.pag.233.pri.sec.par.
Quo pacto iterum declaratio authoris de modo quo originale peccatum traducitur. quæstione 81.art.1.pag.257.pri.sec par.
Peccatum originale dicitur remanere actu & transire reatu: quia vere actu remanet priuatio iustitiæ originalis, non tamen sub ratione culpæ. non enim imputatur amplius ad culpam, nec reiteratur punienda. quæst.81.arti.3.pag.258.pri.sec.par.
Necessarium est secundum fidem catholicam credere quod omnis mentis vtriusque sexus ab Adam secundum rationem seminalem prouenientes, ex ipsa sua generatione sit obnoxius peccato originali: an autem aliquis actualiter non habuerit ex speciali gratia originale peccatum ad fidem tanquam necessario credendum non spectat, quamuis tanquam probabile spectare possit propter authoritatem sanctorum. quæstione 81.articulo.3.pagina eadem & parte.
Peccatum originale cum dicitur in litera esse inordinata dispositio &c. sumitur inordinatio contrariè, & fundatur super prioritate ad ea quæ sunt contra harmoniam conformem naturæ nostræ rationali. quæst 82.artic.1.pag.260.pri.sec. par.
Peccatum originale est habitus in ordine ad naturam sicut ægritudo. non autem in ordine ad opus, nisi indirecte per remotionẽ prohibentis. Ibid.
Peccatum originale est languor naturæ etiam absolutè: quoniam consistit in contraria dispositione non solum iustitiæ originalis, sed naturali tamen ipsius hominis inquantum rationale. Ibidem.
Peccatum originale est habitus corruptus. ideo in corruptione consistens, sicut enim ęgritudo est habitus consistens in corruptione partium animæ quæstione 82. articulo 2. pagina 261. prima secun. par.
Quia priuatio originalis iustitiæ est prima intrinseca radix originalis peccati. causa eius ponitur non qualitercunque, sed formalis. quæst.82.arti.2.pag.261. Dispositio.pri.sec par.
Quomodo se habeat inordinatio voluntatis ad peccatum originale materialiter, & ad priuationem originalis iustitiæ. quæstio. 82.art.3.pag.ead.& parte.
An formale in peccato originali sit priuatio iustitiæ originalis totius. an in hoc puta in voluntate. Ibid.
Peccatum veniale & mortale non distinguuntur ex parte conuersionis, vnde peccata habent speciem: sed ex parte auersionis, vnde peccata non habent speciem, & iuxta duos modos deordinationis auersiuæ constituuntur hæc duo peccata. Cùm enim peccando auersio sit à fine, est peccatum mortale: cùm autem peccando auersio non simpliciter, sed quædam sit citra tamen postergationem finis, tunc sit peccatum veniale. circa quodcunque obiectum hæc accidant. quæstione 72. articulo.5. pagina eadem & parte.
Peccatum veniale & mortale non distinguuntur penes hoc quod mortale est contra præceptum, veniale contra cõsilium: vtrunque siquidem sub præcepto cadit. Ibidem.ad.3.col.pri.sec.par.
3 Peccatum veniale an opponatur feruori charitatis. quæstion.37. art.1.ad ad 3.pag.4 1.ter par.
Cur author qui posuit peccatum originale esse habitum & cõcupiscentiam & componit ex materiali & formali, in corpore art.4. quæst.82. sola duo distinguit in peccato originali, quorum vtrum quod spectat ad formale, nullam de alijs faciens mentionem. pagina.262. pri sec.par.
Peccatum originale fuit in Adam peiori modo inductum & prius: quia per actum proprium & in actu proprio. quæst.83.articu 1. pag.263.pri.sec par.
Peccatum originale est per prius in essentia animæ quam in potentijs. Ad Scotum.q.83.art.2.pag.ead.& par.
Peccatum an sit pœna præcedentis peccati. ad Scotum.quæst.87. art.2.pag.272.pri.sec.par.
An ratio quare peccato non debeatur pœna infinita intẽsiue, quia est conuersio ad commutabile bonum, sit bona. quæst. 87.arti. 4.pag.274.pri.sec.par.
Peccatum veniale & mortale an distinguantur ex eo, quod mortale in ordinationem circa finem, veniale autem circa ea quę sunt ad finem importat. q.84.art.1.pag.277.pri sec.par.
Omne peccatum est subiectiue in voluntate, quoniam in omni peccato concurrit actio voluntatis positiue vel priuatiuè. quæst.74. artic.1.pag.232. pri sec.par.
Idem peccatum potest secundum diuersa esse in pluribus subiectis ue sicut potest diuersimode esse à pluribus: partia namque in actionibus immanentibus sunt esse in, & esse ab operante. Ibid.
In motibus præcedentibus actus voluntatis est peccatum commissionis: quia quando committitur aliquis actus inordinatus voluntariè, siue voluntarius sit positiue siue negatiue, est peccatum commissionis: vt patet in delectionibus malis non imperatis, sed nec exclusis quæstione.74.articulo.3.pagin.233.pri. secun par.
Peccatum est actus humanus malus & est quid incomplexe significabile: significatur nanque infinitis nominibus incomplexis: vt form cationis, blasphemiæ & alijs huiusmodi nominibus. Ad Grego. quæst.71.art.6.pagin.219.pri.sec.par.
Peccatum est actus malus dupliciter. scilicet, contrariè & priuatiuè quæst.71.arti 3.pag ead.& parr.
Peccatum non est actus nec deordinatio, sed actus contrarius virtuti. quæst.66.arti.3.pag.240. pri.sec.par.
Peccatum eò vnum per se, & est eius contrarium virtuti, & inordinatio priuatiua & necessario concomitans ipsum vt informans illud. & propterea doctores peccati nomine tæpe vtuntur ad significandum illam adiacentem priuationem: sicut vtuntur etiam nomine beatitudine ad significandum summam delectationem. q.72.art.1.pag.221.pri.sec.par.
Peccati diuisio in peccatum cordis, oris, & operis potest intelligi dupliciter primò per modum diuisionis in partes subiectiuas: secundo per modum quasi totius integralis in suas partes consequenter se habentes, & hoc modo tractatur. quæstio. 72. art.7. pag.225.pri.sec.par.
Peccati grauitas est duplex, quædam substantialis, & ista attenditur penes per se primò obiectum, & quædam accidentalis & hæc est multiplex: nam quædam consequitur directè ad peccatum, & quædam indirectè, quædam superaddunt, quædam comitantur, & multis breuiter modis accidentis grauitas variatur, sicut extera consequentia. quæstione 73. articulo octauo pagin. 230. pri.secun.par.
Stat quod peccatum inferat maius nocumentum non substantialiter, & sit minus graue substantialiter. Ibidem.
Peccati diuisio in venialc & mortale, an sit diuisio analogi in eas quibus

quibus secundum prius & posterius prædicatur. quæst.88. arti.1. ad 1.pagina.177.pri.sec.par.
Peccati causæ ex parte peccantis sunt quatuor scilicet ratio, voluntas, sensus & eius appetitus: ex parte vero obiecti vna iuxta vnitatem completi obiecti, plura tamen complectentis respondentia prædictis potentijs. quæstione.75.articu.2.pagin.239. pri.secun.par.
Peccati obiectum est bonum apparens dissonum rationi. Ibidem.
Peccati causæ extraneæ ex parte obiecti sunt duæ scilicet persuasor & sensibilia. ex parte autem subiecti nulla est: quia solus Deus hinc est extra.70.arti.3.pagi.ead.& par.
Peccati commissio & obmissio virtutis oppositæ, non distinguuntur specie morali. q.72. arti 6.pag.224.pri.sec.par.
Peccati mortalis actus stat cum virtute acquisita. quæst.63.artic. 2.pag.187.pr.sec par.
Peccato inquantum voluntarium, intimius est inordinatio contrariè quàm priuatiuè & conuersio quam auersio: inquantum verò malum simpliciter intimius inest inordinatio priuatiuè, & auersio quam conuersio.178.pri.sec.par.
Peccato (simpliciter & absolute loquendo) magis essentialis & intimior est inordinatio contrarię seu conuersio quam inordinatio priuatiua seu auersio: quia peccatum est magis voluntarium quam malum, secundo quia cõuersio dat peccato veram speciem auersio autem dat priuationem speciei magis autem cõuenit peccato differentia vere specifica, quam priuatio speciei. Ibidem.
2 Peccata dimitti sine fide passionis Christi explicite, implicite impossibile est potentia ordinaria quæstione 49. articul 1. pagina 134. ter.par.
Peccata non distinguantur specie secundum diuersitatem præceptorum: esse enim contra legem seu legis præceptum spectat ad auersionem peccati: peccatum autem nõ habet speciem ex parte auersionis: ergo.224 pri.sec.par.
Peccata quæ perfectionem non habent: nisi in opere. se habent ad peccara cordis, oris, & operis, quasi vt totum integrale ad suas partes, quædam vero perficiuntur solo corde vel ore: & sic peccatum diuiditur in peccatum cordis, oris & operis vt in veras & perfectas peccati species. 225. pri.sec.par.
Distinctio secundum gradus in peccato cordis, oris & operis, non est distinctio specifica secundum species imperfectas: sine peccatum cordis & oris ordinentur ad peccatum operis vt imperfectum ad perfectum per modum simplicis prosecutionis, sine per modum cuiusdam intermedij termini: quia vnicum tantum est motiuum obiectiuè. q.72.art.7.pag.ead.& par.
Peccata reponenda sunt in solis speciebus suorum per se obiectorum, formaliter & directè volitorum. quæstione 72. articulo 9.pag.226.pri.sec.par.
Peccata omnia secundum reatum in angelis esse possunt. pagin. 286. col.2.lin.15.pri.par.
Si peccata distinguerentur secundum oppositas virtutes, in idem rediret, scilicet quod distinguerentur secundum obiecta: quia virtutes distinguuntur per obiecta. sed non idem rediret quo ad hoc quod haberentur distinctiua propria vsque ad species specialissimas vitiorum & peccatorum. quęstione. 72. artic. 1. ad 2.pag.221.pri.secun.par.
Id quod concurrit per accidens quamuis necessario, non dat speciem peccato: sic enim concurrit inordinatio, auersio reatus, & huiusmodi. Ibidem.
Peccata non distinguuntur specie secundum reatus pœnarum. q. 72.art.5.pag.223.pri.secun.par.
4 Peccata venialia an remittantur quandocunque gratia infunditur. quæstione.87.artic.2.pag.411.ter.par.
Peccat. sequentia amentiam, ebrietatem & similia quando fuerunt voluntaria imputantur. nõ vt peccata illarum specierum, sed vt circunstantiæ primorum peccatorum. quæstio. 77. arti. 7.pag.249.pri.secun.par.
Peccata contra virtutes theologicas an specificentur penes auersionem ab incommutabili bono. quęstione 20. articulo 1. ad 2. pag.72.sec.secun.par.
Peccata exteriora quantum ad nocumentum quod proximo infertur an sint peiora quam interius odium. quæstione 34. artic. 3.pag.132. sec.secun.par.
Peccata facta ex ignorantia priuante totaliter vsum rationis, non sunt extra genus mortis nec secundum se peccata: sed sunt circunstantiæ peccatorum pertinentes ad circunstantiam quid significantem effectum. & propterea obseruandę sunt in istis regulæ datæ de euentibus & nocumentis peccatorum datis. qu. 20. art. 6. & q. 63. art. 8. pag. 73. & 184. pri. secun. par.
Peccatorum grauitas attenditur secundum obiecta causaliter, secundum autem auersionem formaliter: quia grauitas, conditio est malitiæ, quæ in auersione consist. quæstione 73. articul. 6. pag. 228. pri. secun. par.
Augmentata conuersione ad obiectum non oporteret augeri a-

uersionem quia conuersio ex intentione mensuratur, quæ per accidens respicit obiectum vt causat auersionem. ibi.
Peccatorum contrariorum & specifica distinctio est ex contrariis obiectis in esse morali. non ex priuationibus inordinationis & auersionis. Ad Scotum. 221. pri. sec. par.
Pœna. An pœna peccato veniali respondens, in inferno finietur. q. 87. art. 5. pag. 275. pri. sec. par.
An ratio adducta quare pœnæ spirituales non sunt medicinales tam scilicet quia bonum animæ non ordinatur in aliud maius bonum) sit efficax. q. 87. art. 8. pag. 276. pri. sec. par.
Pœna. An obligatio ad pœnam intelligatur si imponatur à prælato, vel etiam si non imponatur. quæst. 186. artic. 9. pag. 663. secun. secundæ partis.
An possit aliquis obligari ad pœnam sint culpa veniali vel mortali. ibidem.
Pœnam non sustinens an incurrat culpam. ibi.
Pœnarum excessus quantum ad id quod exterius agitur, an pertineat ad iusticiam. q. 159. art. 1. ad 1. pag. 519. sec. secun. par.
Pœnitens an teneatur plus ad gratiarum actiones quam innocens. q. 106. art. 2. pag. 582. sec. secun. par.
3 Pœnitentia an sit virtus acquisita. q. 85. art. 6. pag. 408. ter. par.
1 Pœnitentia de quo iuste sit. q. 84. art. 7. pag. 405. ter. par.
2 Pœnitentiæ virtus quid sit. q. 85. art. 2. pag. 407. ter. par.
4 Pœnitentiæ sacramentum an habeat materiam ex qua constituatur. q. 84. art. 1. & 2. ad 2co. pag. 404. ter. par.
5 Pœnitentiæ sacramenti rex an sit interior pœnitentia, an ornatus aliquis. ibi.
6 An totum sacramentum pœnitentiæ (compositum scilicet ex materia & forma) causet remissionem peccatorum ratione vtriusque partis. ibi.
7 Pœnitentiæ actus sub quo contineantur. quæ. 85. artic. 3. pag. 407. ter. par.
8 An remissio culpæ sit effectus pœnitentiæ, vt est actus virtuosus. q. 86. art. 6. pag. 410. ter. par.
9 Pœnitentiæ sacramenti partes quæ sint. quæst. 90. artic. 1. pag. 415. ter. parte.
10 Pœnitentiæ sacramentum sine satisfactione, an sit verum sacramentum. q. 90. art. 2. pag. 415. ter. par.
Percutiens mulierem prægnantem subsequente abortu sine intentione occidendi, quando sit homicida voluntarius vel casualis. q. 64. art. 8. pag. 329. sec. secun. par.
Percussio vna clerici quomodo est multarum specierum. qu. 67. art. 2. in fin. pag. 185. sec. secun. par.
Perfectum se reputare an sit presumptuosum. quæst. 185. art. 1. ad 2 pag. 647. sec. secun. par.
Perfectio quid significet & quomodo à sancto docto. sumatur. pag. 25. col. 1. li. 8. pri. par.
Perfectio duplex, scil. cet in esse & absolutè. pagina 89. colum. 1. lin. 97. pri. parte.
Perfectionis quicquid est in inferiori an proportionaliter in superiori ponendum sit. pag 111. col. 1. li. 61. pri. par.
Perfectio prima vniuersi congruè septimæ diei ascribitur. vltima autem consummationi sæculi. pag. 315. col. 2. li. 7. pri. par.
Ad perfectionem status ecclesiastici tria requiruntur. q. 184. artic. 4. pag. 639. sec. secun. par.
An in omnibus ordinatis naturis inueniatur, quod ad perfectionem inferioris duo concurrunt. q. 1. art. 3. pag. 3. se. sec. par.
An perfectionem & excellentiam consequatur quis ex omnibus quæ appetit. q. 132. art. 4 pag. 460. sec. secun. par.
Periurium qualis inaduertentia excuset. quæstio. 98. artic. 3. ad 3. pag. 359. sec. secun. par.
Per se primo, secundum Philosophum quid significare habeat. pag. 17. col. 2. li. 93. pri. par.
Perseuerantia an sit specialis virtus. quæstio. 137. articul. 1. pagina 472. sec. secun. par.
An per se ad perseuerantiam pertineat quod aliquis perseueret vsque ad finem operis virtuosi. quæst. 137. artic. 1. ad 2. ibi.
Perseuerantiæ & constantiæ differentia an sit bene assignata. q. 137. artic. 3. pag. 474. sec. secun. par.
Perseuerantiæ an opponatur pertinacia directè. quæst. 138. art. 2. pag. 476. sec. secun. par.
Perseuerantia. Meritum. vl. pri. sec. par.
Persona significat in genere rationalium substantiarum, quod hæc tria nomina, scilicet subsistentia. res naturæ & substantia: seu hypostasis significant communiter in toto genere substantiarum. pag. 151. col. 1. li. pen. pri. par.
Persona de Deo dicitur excellentiori modo, quàm de creaturis pag. 155. col. 1. li. 21. pri. par.
Persona an significet perfectissimum in tota natura. ibidem. lin 53. prima parte.
Persona diuina significat relationem per modum substantiæ, id est, hypostasis in natura diuina. pag. 156. col. li. 42 pri. par.
Persona est idem realiter quod essentia. pagina. 182. colum. 2. lin.

Universidad de Deusto
Biblioteca

2.pri.parte.
Persona seu relatio non differt re vel ratione tantùm ab essentia diuina.ibid.li.53.pri.par.
Persona in diuina præter essentiam tribus communem,& relationem ad originem cuique personæ propriam: an sit quædam entitas absoluta incommunicabilis quæ diuinæ personæ constitutiua est.pag.190.col.1.li.14.pri.par.
1 Personæ. Quomodò verificetur quod persona diuina impediens naturam humanam à propria personalitate. q.4.arti.2. ad 3.pag.38.ter.par.
2 An sola persona diuina possit propter suam infinitatem subsistere in duabus naturis.q.3.art.1.ad 2.pag.26.ter.par.
3 Personæ diuinæ quomodo est infinita.quæst.3.artic.7.pag.33. tertia parte.
4 Persona seu hypostasis,quid addat super naturam singularem. q.4.art.3.ad 2.ad Sco. & Aureolum.pag.43.ter.par.
5 Personæ incommunicabilitas,an conuenienter assignetur per hoc quod est non posse prædicari de pluribus.quæst.3.artic.1. pag.26.ter.parte.
Persona vna diuina an in alia secundum relationem esse dicatur pag.204.col.1.lin.43.pri.par.
Persona patris vna an referatur ad duas personas, scilicet filij & spiritus sancti non vna relatione.pag.164.col.1.li.75 pri.par.
Persona diuina inuisibiliter mittitur secundum solam gratiam gratum facientem.pag.205.col.2.li.5.pri.par.
7 Personam aliquam fieri hominem, quare non importet mutationem in subiecto acquirente naturam humanam.q.16.art.6. 6.ad 2.pag.103.ter.par.
Personam diuinam significare relationem dupliciter intelligi potest.ibi.col.2.li.40.pri.par.
Personæ numeri communis est tribus personis diuinis secundum rationem non sicut genus vel species:sed sicut individuum vagum.pag.160.col.1.li.25 pri.par.
Personæ diuinæ competit donum esse & dari. pag.181.colum.1. lin.70.pri.par.
Personæ diuinæ secundum rationem suæ processionis inquantum includunt essentialia,attributa,scientiam scilicet & voluntatem,habent causalitatem respectu productionis rerum.pag. 217.col.2.li.88.pri.par.
6 Personæ quatuor attribuuntur.quæst.2.artic.2.in 2.parte corpag.11.ter.par.
Personæ alicui diuinæ potest conuenire mitti. 204.colum.2.lin. 94.prima parte.
Personæ alijs coniunctæ nomine qui significetur.quæst.65.artic 4.pag.232.sec.secun.par
Personæ diuinæ in diuinis,quod nec relatio, nec substantia prima,aut secunda, nec aliquid positum quidditatiuum diuinis personis significetur.pag.157.col.1.li.3. pri.par.
Personæ plures in diuinis sunt.pag.168.col.1.li.1 pri.par.
Personas tres necesse est tantum in diuinis ponere. 158.linea 10. prima parte.
Personis diuinis dupliciter loqui possumus.pagin.191.colum.2. lin.5.pri.parte.
2 Personalitatibus trium personarum per intellectum circunscriptis, an remaneat in intellectu vna personalitas Dei.q.3. artic.3.ad 2.pag.19.ter.par.
Pertinacia quę est de ratione hæresis,quomodò sit intelligenda. q.11.artic.2.ad 1.pag.47.sec.secun.par.
Pertinacis an spectet ad intellectum. quæst.132.artic.5.pag.461. sec.secun.partis.
Pessimum optimo contrarium esse,intelligitur in rebus habentibus contrarium:in carentibus autem contrarietate non habet locum.q.72.art.9.pag.221.pri.sec.par.
Phantasmata & ea quæ sunt in parte sensitiua, non sunt causa: sed materia causæ ad ea quæ sunt intellectus.quæst.85.artic.1. pag.267.pri.sec.par.
Phantasmata diuersa eiusdem speciei quomodo in vno homine esse dicantur:cum duo accidentia eiusdem speciei simul in eodem esse non possint.pag.330.col.1.li.12.pri.par.
Pietas & obseruantia quomodò differant. quæst.101.artic.1.& 3. pag.370.sec.secun.par.
Pietas an exhibeat cultum filijs. quæstio.101.articu.1.2.& 3.pag. 370.& 371.sec.secun.par.
Pietatis ratio an sit bene ab autore assignata.371.se.sec.par.
Pignoris fructus an liceat suos facere. quæstio.78.articu 2.ad 6. pag.272.sec.secun.par.
Placere velle hominibus propter lucrum an sit peccatum. q.115. artic.1.pag.402.sec.secun.par.
Plantarum productio conuenienter tertia die facta est. pag.311. col.1.lin.12.pri.par.
Pluralitas duplex existit,scilicet materialis & transcendens. pag. 158.col.2.lin.pen.pri.par.
Politica & œconomica in multas species distinguuntur.quæ.50. art.2.ad 2.pag 179.sec.secun.par.
Politio nocturna an nunquàm sit peccatum. quæst.154.artic.5. pag.530.sec.secun.par.
Ponere aliquid quid sit.158.li.88.pri.par.
Possessionum proprietas an sit ab humano condicto.q.66.art.2. ad 1.pag.233.sec.secun.par.
1 Possibile vel impossibile in ecclesiasticis mysterijs & naturalibus attenditur secundum potentiam ordinariam. q.75.arti.2. pag.350.ter.par.
Possibile absolutè quid sit:& quomodò distribuatur. pa.138.col. 1.lin.61.pri.parte.
2 Potens in vnum, & non in amplius habere potestatem limitatam ad vnum,quomodo intelligatur.quæstio.3.artic.7.pag. 35.ter.parte.
Potentia vna animæ ab alia oritur. 344.columna.2.linea.penulti. prima parte.
Potentia an & quorum actuum in diuinis ponatur. pagi.197.col. 2.lin.2.pri.par.
Potentia,quod in vnoquoque agente sit id quo agens agit quomodo verificetur.pag.198.col.1.li.84.pri.par.
Potentia actiui & passiui,quæ in se claudat. pagin.250.colum.2. lin.3.pri.parte.
3 Potentia distinguitur in naturalem & obedientialem.q.1.art. 3.ad 3.pag.5.ter.par.
Potentia dupliciter sumitur.pag.197.col.1.li.45.pri.par.
Potentia triplex esse dicitur.pag.2.col.1.li.62.pri.par.
Potentia nulla in Deo est.pag.116.col.2.li.1.pri.par.
Potentia est dupiex:activa scilicet & passiua.pagin.137.colum.1. lin.8.pri.parte.
Potentia passiua nullo modo in Deo est.ibi.li.11.pri.par.
Potentia activa in Deo maximè est.ibi.li 13.pri par.
Potentia Dei est infinita.pag.137.col.2.li.96.pri.par.
Potentiam Dei fundari super esse infinito:& vniuersaliter perfecto quid ex hoc inferatur.pag.138.col.2.li.97.pri.par.
Potentiam quandam animæ appetitiuam ponere necesse est.pag. 361.col.1.li.4.pri.par.
Potentiam respectu actuum notionalium necesse est in diuinis ponere.197.li.63.pri.par.
Potentiæ imperfectiores à perfectioribus oriuntur ordine finali & actiuo.pag.345.col.1.li.27.pri par.
Potentiæ perfectiores ab imperfectioribus oriuntur ordine materiali,ibid.lin.32.pri.par.
Potentiæ existentes in sola anima vt in subiecto corpore destructo remanent.ibi.li.35.pri.par.
Potentiæ animæ secundum genus,quinque sunt. pag.346.col.1. lin.7.pri.parte.
Potentiæ distinguuntur per actus: & actus per obiecta.pag.195. col.2.li.61.pri.par.
Potentiæ diuersificantur secundum actuum & obiectorum diuersitatem.250.lin.87.pri.par.
Potentiæ non organicæ sunt in sola anima vt in subiecto. pag. 343.col.2.lin.4.pri.par.
Potentiæ organicæ sunt in coniuncto vt in subiecto.ibidem.lin. 7.prima parte.
Potentiæ omnes animæ ab animæ essentia fluere dicuntur. pag. 344.col.1.lin.59.pri.par.
Potentiarum diuersitatem constituit aliqua. sed non omnis obiectorum diuersitas.q.54.art.1.pag.156.pri.sec.par.
Potentiarum diuersitatis reallis causa an rationis diuersitas in obiecto sufficiens videatur.pag.342.col.2.li.2.pri.par.
Potentiæ distingui per actus & obiecta dupliciter intelligi potest.pag.341.col.1.li.80.pri.par.
Potentias plures in anima ponere necesse est.pagina 341.colum. 1.lin.5.pri.par.
Potus vini an ex hoc ipso reddatur culpabilis,quod priuat scientem & volentem vsum rationis. quæstio,150.artic.2.pag.508. secun.secundæ partis.
Et an huiusmodi potus habeat rationem peccati mortalis ex ipso damno vsus rationis, an ex periculo peccandi, an ex vtroque.ibidem.
Practicum & speculatiuum quid sint: & quomodo diuidantur. pag.5.col.2.lin.vlti.pri.par.
Prauus ad meliores exercitationes deductus, proficiet.q.109.ar. 7.pag.361.pri.sec.par.
Præcipere & eligere actus intellectus & voluntatis non solum simul sunt:sed vnus & idem numero actus est actus vtriusque diuersimodè tamen: præcipere enim est actus intellectus formaliter:appetitus verò virtualiter, & similiter electio est actus appetitus formaliter.intellectus verò virtualiter. quæstio.53. art.4.& 5.pag.79.pri.sec.par.
Præcipere an possit ecclesia in his quæ spectant ad naturam corporis.q.104.art.5.pag.379.sec.secun.par.
Præceptum domini,non apparebit in conspectu meo vacuus: an licitè licitè modo seruati possit & debeat. quæstio.86.articul.1.pag. 298.sec.secun.par.
Præceptum an sit obiectum obedientiæ communiter vel strictè sumptum.q.104.art.2.ad 1.pag.377.sec.secun par.
Præceptum an concurrat cum actu omnis virtutis, & non cum omni actu virtutis.pag.ibi.
Præceptum de sanctificatione sabbati est de exteriori cultu Dei, non de interiori datum.q.122.art.4.pag.416.sec.secun.par.
Præceptum,crescite & multiplicamini, an obliget tantùm multitudinem & non singulos de multitudine. quæst.152.artic.2. ad 1.pag.516.sec.secun.par.
Præceptum iuris positiui obligans ad mortale an discernatur à non præcepto penes materiam,ponam modum vel verbum. q.186.art.9.ad 2.pag.664.sec.secun.par.
Sub præcepto cadit aliquid dupliciter:primò sic,quod eius oppositum sit contra præceptum:& hoc est mortale,secundò sic quod eius oppositum sit præter præceptum:& hoc est veniale.q. 72.artic.5.pag.223.pri.sec.par.
Non est idem finis præcepti,& id de quo præceptum datur:quia illud finis,hoc ad finem:qui finis præcepti non cadit sub præcepto vt id quod præcipitur, sed vt intentum à legislatore.q. 100.artic.9.pag.318.pri.sec.par.
Quia sub præcepto charitatis cadit dilectio dei ex toto corde quod comprehendit dilectionem omnium ad Deum, ac per hoc modificationem omnium præceptorum à charitate,consequens est quod pro quocunque tempore obligat præceptum charitatis pro eodem modus charitatis in alijs obseruandis obliget, non ex vi aliorum præceptorum, sed ex vi præcepti charitatis:ad quem non solum spectat proprius actus secundum se,sed vt modus exterorum. quæstio.100.artic. 10.pag. 319.pri.secun.par.
Præcepta secundæ tabulę an sint de iure naturæ. Ad Scotum.q. 100.art.1.pag.313.pri.sec.par.
Præcepta Dei esse præcepta iuris naturalis quæ sunt de necessitate salutis secundum se:quomodò intelligatur.quæst.147.art.4. pag.495.sec.secun.par.
Præcepta decalogi an sint prima legis principia, quibus statim naturalis ratio assentit.q.122.art.4 pag.416.se.sec.par.
Præcepta positiua & alia quomodò habeant diuersimodè rationem debiti.q.122.art.1.pag.414.se.sec.par.
Præceptorum cetimonialium & iudicialium in lege veteri positorum, quomodò saluetur differentia. quæst.86.artic.1.pag. 298.sec.secun.par.
Ad rationem præceptorum decalogi, quia sunt prima elementa legis communia omnibus de populo exigitur communitas.id est quod sint de illis quæ communius singulis conueniunt.q. 100.art.11.pag.320.pri.sec.par.
Pretium iustum rei an sit quod nunc inuenitur, licet notabiliter deficiat à pretio communiter currente ab expectantibus quotidianos emptores.q.77.art.1.pag.264.sec.secun.par.
Precij iusti latitudo.q.77.art.1.ad 1.pag.264.sec.secun.par.
Prædestinat cur Deus istos,illos autem reprobat,sola Dei voluntas est causa.pag.132.col.2.lin.82.pri.par.
Prædestinatus peccator secundum aliquod tempus an sit neque beatus neque malus.pag.121.col.2.li.vlti.pri.par.
Prædestinatum sicut omne:ita omne prouisum infallibiliter euenit.pag.133.col.2.lin.4.priæpar.
Prædestinati omnes sunt electi & dilecti à Deo. pag.130.colu.1. lin.44.pri.par.
Prędestinatorum numerus est Deo certus.non solum formaliter sed & materialiter:non solùm vt cognitus,sed vt electus & præfinitus.133.lin.88.pri.par.
Prædestinatio est in Deo.pag.128.col.2.li.24.pri.par.
Prædestinatio quid proprie sit, & eius differentia. ibidem.linea 90.pri.parte.
Prædestinato non est aliquid in prædestinato:sed in prædestinante tantum.pag.129.col.1.li.46.pri.par.
Prædestinatio est certa: non tamen necessitatem imponit. pag. 133.col.1.li.92.pri.par.
Prædestinatio,quo ad præordinationem nullo modo sanctorum precibus iuuatur.pag.135.col.1.li.29.pri.par.
1 Prædestinatio quid est.q.24.art.1.pag.133.ter.par.
2 Prædestinatio vt respicit prædestinata,quid præsupponat. q.1. art.3.ad 3.pag.5.ter.par.
3 Prædestinationis effectus duplices.q.1.art.3.in responsione ad dubia.pag.6.ter.par.
4 Prædestinationis prophetia quomodo compleatur. q.30.art. 1.pag.153.ter.par.
Prædestinatione duo sunt,scilicet præordinatio & effectus. pag. 135.col.1.li.25.pri.par.
Prædicare in peccato mortali an sit peccatum mortale. qu.187. art.1.pag.686.sec.secun.par.
2 Prędicandi actus est de numero actuum consecratorum.q.64. art.6.ad 1.pag.293.ter.par.
Prædicationis modus medius inter vniuoca & æquiuoca. pag. 70.col.1.lin.89.pri.par.
1 Prædicator verbi Dei quæ debeat cauere. quæstio.40.artic.3. pag.201.ter.par.
Prædicatores peccant dicendo ridicula inter prædicandum verbum Dei.q.183.art.2.pag.590.sec.secun.par.
An stipendium sustentationis sub pacto ponere liceat sacerdotibus prædicatoribus,& diuini cultus ministris. q.100.art.2.5.& 4.pag.363.364.& 366.sec.secun.par.
Prælati ecclesiæ quomodò peccent dando bona ecclesiæ q.43. art.8.pag.157.sec.secun.par.
An quando factum est notorium,sed nescitur autor, nec habentur iudicia,teneatur reus se reuelare prælato præcipienti, vt si quis sciuerit reum reuelet eum. quæstio.69.articul.1.& 2.pag. 245.sec.secun.par.
Præsbyteri an ex parte curæ quam suscipiunt, ponantur in statu perfectionis.q.184.art.6.pag.641.sec.secun.par.
Presbyteri curati an se habeant ad Episcopum sicut baliui,& prę positi ad regem.q.64.ibi.
Presbyteri curati habent curam animarum, sed non principaliter.q.184.art.8.pag.643.sec.secun.par.
Præsentia in agentibus corporalibus & spiritualibus quotuplex sit.pag.89.col.1.li.90.pri.par.
Præsentiarum enumeratarum in materia angelorum in loco existentium,quæ certæ sint: & quæ ambiguæ. pag.138.colum.1. lin.15.pri.parte.
Præsumptio non est virium:quia nimis speret in Deum: sed quia sperat bonum excedens propriam conditionem. quæst.64.art. 4.pag.191.pri.sec.par.
Præsumptio an diminuat diuinam virtutem. quæstio.21.artic.1. pag.74.sec.secun.par.
An esset præsumptuosum quod aliquis in statu imperfectæ virtutis attentaret assequi statim ea quæ sunt perfectæ virtutis.q. 130.art.1.pag.455.sec.secun par.
Præsumptio quomodò opponatur magnanimitati & charitati.q. 130.art.2.ibid.
Prætetitum dupliciter sumitur,scilicet formaliter & denominatiuè.pag.239.col.2.lin.46.pri.par.
Prætorita non fuisse diuinæ voluntati non subiacet. ibidem.lin, 71.pri.parte.
Primum quandoque sumitur vt notat ordinem prioritatis cæterorum efficientium respectu:quandoque sumitur vt significat secundum quod ipsum.pa.17.col.2.li.12.pri.par.
Primo alicui conuenit,quod sibi non propter aliud & alijs quisque propter ipsum conuenit.q.109.art.6.pag.360.pri.sec.par.
Princeps vel iudex potest dupliciter emendare quod nocet proximo & quando est ei obediendum. quæstio.66.artic.5.1.pag. 236.sec.secun.par.
Princeps. Eadem est virtus boni viri & boni principis. quæst.42. art.1.pag.127.pri.sec.par.
Principium. Sicut in speculatiuis præter prima principia communissima inueniuntur propria principia per se nota, ita in practicis præter communissima præcepta prima sunt propria præcepta etiam prima in illo ordine:ita quod secundum vnumquemque inclinationis naturalis gradum sunt aliqua præcepta prima,vt principia propria per se nota, & reliqua præcepta secunda:vt conclusiones ex eis dependentes. quæst.94. artic.1.pag.294.pri.sec.par.
Principium quomodò confusè supponat.pagin.179.colum.1.lin. 15.prima,parte.
Principio non conuenit perfectio.pag.23.col.2.li.17.pri.par.
Priuatio quomodo magis & minus propter diuisionem suscipiat. pag.52.col.1.li.64.pri.par.
Priuationis & defectus ratio consistit in recessu à perfecto. q.22. artic.2.pag.77.pri.sec.par.
Quædam priuatiuè opposita habent medium: quia priuatio consistit in primari, ac per hoc non tollit totum oppositum.q.18. artic.8.ad 1.pag.60.pri.sec.par.
Prius secundum sensum iudicamus magis commune quàm minus commune.pag.387.col.1.li.5.pri.par.
Prius & posterius an sint de ratione ordinis. quæstio.26.artic.1. pag.99.sec.secun.par.
Processio in diuinis quomodò sumatur:& multi alij termini. pa. 146.col.2.lin.86.pri.par.
Processio secundum actionem ad extra. an in infinitis creaturis sit propria.pag.145.col.2.li.35.pri.par.
Processio duplex est.pag.143.col.1.li.vlti.pri.par.
Processio nulla in diuinis esse potest nisi verbi & amoris. 148. li.69.pri.parte.
Processio amoris in diuinis non est generatio.pagi.147.colum.2.

lin.54.pri.parte.
Processio in diuinis per modum amoris procedit aut species. ibid.li.56.pri.par.
Processionis amoris de ratione an sit in primo modo dicendi per se an in secundo. pag.146.col.2.li.15.pri.par.
Processiones an proprijs rationibus distinguantur. pag.148.col.1.lin.50.pri.par.
Processus sancti doctoris circa species intelligibiles ab immaterialitate absolute ad immaterialitatem talem qualis: an in materia angelorum sibi contrarius videatur. pag. 330.colu.2. lin.24.pri.parte.
Processus sancti doctoris, scilicet sub communi se habere ad formam &c. an sophisticus videatur. pag.17.col.2.li.80.pri.par.
Processus sancti doctoris de spiratione & processione in diuinis personis an nullus sit. Et an contradictoria implicet. pag.158. col.1.lin.50.pri.par.
Processus sancti doctoris in materia cognitionis angelorum ex parte rerum materialium an procedat. ibi.col.2.li.92.pri.par.
Processus sancti doctoris secundum proportionalitatem angelorum ad corpora cœlestia an super aliqua ratione fundetur. pag.268.col.2.li.96.pri.par.
Processus sancti doctoris artic.5.q.85.an sit sophisticus & secundum accidens peccet. pag.287.col.1.li.47.pri.par.
Processus sancti doct. an intentum habeat: quando dicit, quod intellectus noster cum rebus generalibus proportionalitet similitudinem habet. 389.col.1.li.19.pri.par.
Processus sancti doctoris à destructione antecedentis ad destructionem consequentis quomodò valeat. pag.242. colum.2. lin.6.pri.parte.
Proditionem paratam scienti clericus an debeat, & possit reuelare sine nota irregularitatis. q.33.art.7.pag.118.se.sec.par.
1 Productio. Naturalis modus productionis alicuius diuersus penes hoc quod est producti in corpore vel extra, & ante corpus arguit diuersitatem naturæ rei productæ. quæst.6.artic.3. pag.48.ter.parte.
Productio alicui potest dupliciter conuenire produci necessario à pluribus personis diuinis. pag.174.col.2.li.5.pri.par.
Professionem faciens religionis in peccato mortali an quando ad cor redierit cõtritus consequatur indulgentiam plenariam q.189.artic.3.3. pag.685.sec.secun.par.
Progressus sancti doct. an diminutus videatur in omissione difficilis quæstionis, Nunquid ipsa anima per species intelligat. pag.173.col.2.li.59 pri.par.
Proportionalis similitudo sancti doct. quomodò declinet à forma intelligibili ad bonum per illam apprehensum. pagin.110. col.1.li.80.pri.par.
Proportio inter lumen gloriæ, & diuinam substantiam quid sit. pag.58.col.2.li.3.pri.par.
Proportio inter genus humanum & vniuersum elicita ex ratione sancti doct. quomodò valeat: & alia quæ fuerunt impugnata. pag.132.col.1.li.37.pri.par.
1 Propositio affirmatiua falla ex repugnantia terminorum, quomodo fiat vera. q.16.art.10.pag.107.ter.par.
Propositio ista, Deus non generat, an vera sit. pag.185.colum.1. lin.93.pri.parte.
Propositio ista, Defectus assimilatur formæ agentis: per quam agit: quomodò vera sit. pag.194.col.2.li.74 pri.par.
Propositio ista, In quocunque genere perfectum inuenitur: in eodem debet perfectum præexistere: quomodò verificetur. pag.254.col.2.li.83.pri.par.
Propositio ista, Angelus est in loco per modum continentis perfectè: an necessaria esse videatur. pa.242.col.1.li.63.pri.par.
Propositio causalis sancti doct. quod continuitas ex magnitudine, seu spatio in motum redundet: per hoc, quod mobile illi magnitudini commẽsuretur: an vera sit. ibi.col.2.li.14.pri.par.
Propositio illa sicut obiectum ad potentiam: ita subiectum ad scientiam, quomodò intelligatur. pa.8.co.1.li.93.pri.par.
Propositio per se nota dicitur quæ ex solis proprijs terminis nota est: euidentia certa & infallibili. pag.12.col.1.lin.86.pri.par.
Propositio per se nota cui per se dicatur, videlicet an quemcunque aliũ modũ excludat: & quomodò. pa.12.col.2.li.18.pri.par.
Propositio omnis: cuius prædicatum cadit in ratione subiecti in via sancti doctor. est per se nota: sed non econuerso. ibidem. lin.37.pri.parte.
Propositio ista, Primum est causa medij: quomodò intelligi habeat. pag.14.col.2.li.91.pri.par.
Propositio ista, Nullum corpus mouet non motum quomodò intelligatur. pag.16.col.2.li.54.pri.par.
Propositio ista, Præexistere in virtute causæ agentis non ex præexistere imperfectioti: sed perfectiori modo: quomodo intelligatur. pag.24.col.1.li.48.pri.par.
Propositio per se nota quotuplex sit. pag.12.col.1.li.87.pri.par.
Propositio ista: Deus est est per se nota: secundum tamen se, non nobis. pag.13.col.1.li.4. pri.par.
Propositio ista, Deus est: quibus vijs probetur. pag.14.colum.1. lin.87.pri.parte.
Propositio ista, Agens oportet coniungi ei, in quod mediatè agit: quomodò vera sit. pag.59.col.2.li.58.pri.par.
Propositio ista, Sicut res intelligitur: ita & nominatur: quomodò distinguatur. pag.65.col.1.li 70.pri.par.
Propositio ista, Quicquid Deus scit, &c. quomodò vera sit. pa. 93.col.2.li.2.pri.par.
Propositio ista, Quæcunque Deus scit: de necessitate scit: quomodò intelligatur. pag.113.col.1.li.32.pri.par.
Propositio ista sancti docto. Nihil aliud ab actu puro est actualitas: an & quo pacto probetur & verificetur. ibid.colum.2. lin.93.pri.parte.
Propositio ista sancti doct. Intelligere subsistens non potest esse nisi vnum: an vera sit. pag.247.col.2.li.48.pri.par.
Propositio ista, Quicunque intelligit ex hoc ipso, quod intelligit: procedit aliquid intra ipsum quomodo intelligatur. pag.145. col.2.li.81.pri.par.
Propositio ista. Conceptio rei intellectæ ex vi intellectiua: & eius notitia, precedit: qualiter intelligatur. pa.144.col.1.li.37.pri.pa.
Propositio ista sancti docto. Diuersitas actuum potentiarum diuersitatem exigit, quomodò intelligatur. pagin.250.colum. 2.lin.53.pri.par.
Propositio ista sancti doct. Quanto angeli Deo similiores existunt: tanto per pauciores species intelligunt: an vera sit. pag. 256.col.1.li.91.pri.par.
Propositio ista sancti doct. Quæ sunt dispersa in inferioribus: in superiori adunantur. quomodò intelligatur. pagin.262.colu. 1.lin.95.pri.parte.
Propositio ista. Vnumquodque est intelligibile in actu: secundũ quod eius similitudo est in intellectu: an & in quibus locum habeat. pag.267.col.2.li.1.pri par.
Propositio ista sancti doct. Semper prius saluatur in posteriori: quo modo sumatur. pag.275.col.2.li.43.pri.par.
Propositio ista sancti doct. Vnumquodque: quod est alterius: magis diligit ipsum quàm seipsum, quomodo saluetur. pag.278. col.1.li.52.pri.par.
Propositio ista, Omnis virtus: quæ non est sua regulata rectitudine actus declinare potest. an falsa sit. pa.285.c.2.li.56.pri.par.
Propositio ista, Si potentia per se respiceret vnum contrariorum vt obiectum: oporteret alterum ad aliam potentiam pertinere quo modo verificetur. pag.292.col.1.li.68.pri.par
Propositio ista sancti doct. Medium & conclusio ad eandem potentiam pertinent quomodo intelligatur. pagi.358.colum.1. lin.95.pri.parte.
Propositio ista sancti doct. Actus rationis de vno in aliud procedens hoc de principio seu medio ad cõclusionem est vt motus quomodò intelligatur. ibid.col.2.li.85.pri.par.
Propositio ista. Vnumquodque se habet ad formam quę est principium actionis quæ ad actionem ipsam an vera sit in formis voluntarie principiatoribus. pag.378.col.1.li.41.pri.par.
Propositio ista sancti doctor. Quod ad omne opus melius vno per alium virum adiutorium præstatur, quam per ipsam fœminam: generatione tamen excepta. an vera sit pagin.413.col. 2.lin.91.pri.parte.
Propositione in ista sancti docto. Quodlibet abstractum subsistens est vnum tantum, de quali abstracto intelligatur. ibidem lin.71.pri.parte.
Propositiones istæ sancti doct. Impossibile est aliquid in aliquo tempore quiescere, & in vltimo tantanti illius temporis aliter se habere, & omne quiescens in aliquo tempore, in quolibet instãti illius temporis eodem modo se habet. an gratia formæ vel materiæ veræ sint. pag.241.col.1.li.34.pri.par.
Propositiones sancti doct. circa probationem intellectionis, seu cognitionis angelorum quo pacto intelligendæ sunt, formaliter. aut materialiter. pag.246.col.1.li.67.pri.par.
Propositiones affirmatiuæ veræ de Deo formari possunt. pag. 78.col.1.li.2.pri.par.
Propositiones impropriæ non sunt in diuinis extendendæ, sed exponendæ. pag.162.col.1.li.57.pri.par.
Propositionum quatuor sancti doct. differentia. pag.114.colum. 2.lin.76.pri.parte.
1 Propheta. Ad prophetæ rationem quid requiratur. q.6.art.4. pag 54.ter.parte.
Propheta an maior fuerit Moyses quam Dauid. quæst.174.art.4. pag.287.sec.secun.par.
Prophera excellentissimus an fuerit Moyses. ibi.
Prophetæ quando ex instinctu errant, an corrigantur à spiritu sancto. q.171.art.5.pag.601.sec.secun.par.
Notanda contra nouos prophetas, & specialiter contra quendam Amedeum. q.175.art.5.pag.617.sec.secun.par.
Prophetæ veri alia conditio quantum ad promulgationem prophetiæ.

phetiæ. q.173.art.3.2.pag.609.sec.secun.par.
Prophetæ veri quo ad duo habent euidentiam. q.173.arti.4.ibid.
Prophetarum simpliciter & dæmonum differentia. quæstio.172. art.5.pag.608.sec.secun. par.
An hi qui creduntur prophetę audiendi sint in his quę dicunt se habere ex spiritu prophetiæ. quæstione 175.articulo 6.3.pagi. 618.sec.secun.par.
In prophetis non fit aliqua alienatio à sensibus cum aliqua inordinatione. q.175.art.3.pag.608.sec.secun.par.
Prophetia quantum differat à somnijs & melancholicis apparitionibus. q.172.art.1.pag.603.sec.secun.par.
Prophetiæ an multę sint species. quæstione 174.articulo 1.pagi. 610.sec.secun.par.
Ad prophetiam veram quę requirantur. quæstione 171.articul.1. 1.4.pag.598.sec.secun.par.
Prophetiam exigere naturalem dispositionem intelligitur dupliciter. q.172.art.3.pag.605.sec.secun.par.
Prophetiam impedit malitia morum. ibid.
Prophetica certitudo qualis sit. quæstione eadem articulo 5.pag. 606.sec.secun.par.
Prophetica illuminatio an sit ab angelo quo ad ipsum lumẽ propheticum an non. q.172.art.2.pag.704.sec.secun.par.
An detur quintum secundum quod reuelatio prophetica sit præter quatuor in litera enumerata. quæstione 173.articulo 3.pag. 608.sec.secun. par.
Prophecicum lumen non esse habitum an bene probetur. q.171. art.2.pag.598.sec.secun. par.
Proficiendum. An omnes teneantur habere intensionem ad proficiendum in charitate vsque ad perfectam charitatem. q.180. art.2.2.pag.624.sec.secun. par.
Progressus literæ circa motum circularem animæ nostræ qualis sit. q.180.art.6.2.pag.628.sec.secun.par.
Promissio sine voto an sit obligatoria, in foro conscientiæ. quæ. 88.art.1.pag.304.sec.secun.par.
Promissio potest dupliciter accipi. quæstione 88.articulo 5.pagi 314.sec.secun.par.
Propositio aliqua quomodò contraria est secundum se fidei, & non quo ad nos. q.11.art.1.pag.45.sec.secun.par.
Propositio nulla secundum se est hæretica. ibid.
Proprietates esse in personis: transitiuè & intransitiuè intelligi potest. pag.289.col.2.lin.2.pri. par.
Proprietates sunt personæ: & in personis. 190.col.1.lin.88.pri.pa.
Propositio ista sancti doct. Proprietates constituunt personas. seu secum supposita ferunt inquantum sunt ipsæ personæ: an singulares sit. pag.192.col.1.lin.80.pri.par.
Proprietates in diuinis an distinguere oporteat. pagina 164.col. 1.lin.55.pri. par.
Proprium. Alia est distinctio proprij à proprio & proprij à communi: commune enim non distinguitur contra proprium per aliquod positiuum in se quod non sit in proprio: duo autem disparata distinguuntur ab inuicem suis positiuis distinctiuis. quorum vnum alterum. reliquum constituit. quæstione 25.artic. 1.pag.84.pri.secun.par.
Proprium & per essentiam quomodò distinguantur & determinentur. pag.51.col.1.lin.40.pri.par.
Proprium quomodò sumatur. pag.77.col.1.lin.3.pri.par.
Propriè dupliciter capitur: vno modo vt distinguatur contra cõmuniter: alio modo vt distinguitur contra metaphoricè. pagi. 67.col.1.lin.11. pri. par.
Prosecutio per se sibi vendicat bonum, & econuerso: & similiter fuga per se sibi vendicat & malum & econuerso. q.qst.41.ar. 2.pag.127.pri.secun.par.
Prouidet omnibus Deus immediatè quo ad ordinis rationem. ibid.lin.12.pri.par.
Prouidet Deus per aliqua media quantum ad executionem. ibi. lin.3.pri.par.
Prouidentia dum ponitur pars prudentiæ, an idem ponatur pars sui. q.49.art.6.3.pag.178.sec.secun. par.
Prouidentia diuina quibusdam necessitatem imponit: non autem omnibus. pag.127.col.1.lin.75.pri.par.
Prouidentiæ diuinę omnia subiacent: non tantùm in vniuersali sed etiam in singulari. 125.col.2.lin.51.pri.par.
Prouidentiam esse in Deo necesse est. pag.125.col.1.lin.1.pri.par.
Prudentia est in intellectu vt se extendit ad singularia. Vbi intellectus dicit seipsum, & connotat cogitatiua, quæ est ratio particularis. Vel prudentia est in intellectu principaliter & incogitatiua & memoratiua secundariò. quęstione 57.articu.4.pag. 169.pri secun. par.
Prudentia est recta ratio agibilium appetitu recto particularis finis facta & firmata. q.58.art.5.pag.174.pri.secun.par.
Prudentia essentialiter pendet ab appetitu recto, quia proprius actus prudentiæ est rectè præcipere circa agibilia, conuenit enim ei vt distinguitur à suis partibus, & est consummatio certorum actuum, sicut autem præcipere nõ est intellectuale quia dependeat ab appetitu (præcepit enim quilibet voleti) ita rectè præcipere sibijpsi in moralibus non est nisi à recto appetitu. Ibidem.
Prudentia quia est in ratione vt subsistat appetitui, ideò appetitus affectio corrumpit æstimationem prudentiæ: & redundando in rationem vt eius subiectum, & non corrumpit æstimationẽ artis & geometrię. q.58.art.5.pag.174.pri.secun.par.
Prudentia directiua in omnibus moralibus virtutem actibus est vna secundum speciem specialissimam: tecta siquidem ratio agibilium iudicat inter agibilia diuersarum virtutum moralium eigo est vna respectu omnium virtutum moralium. quæst. 60. art.1.ad 1.pag.187.pri.secun.par.
Vnitas specifica rationis formalis veri obiecti prudentię, ex parte obiecti attenditur penes vnitatem rationis formalis quod est contingens agibile, ex parte verò subiecti vnitas ista attenditur penes vnitatem modi iudicandi, scilicet penes dispositionem appetitus. Ibidem.
Prudentia infusa nec inquantum virtus nec inquantum prudentia potest esse sine charitate. quia inquantum prudentia dependet magis ab vltimo quàm à finibus proximis: & propterea sicut non potest esse sine moralibus infusis à fortiori non potest esse sine charitate. quęstione 65.articulo quarto pagi.197. Fides.pri.secun.par.
Prudentia an sit principium in ratione vel in cogitatiua. q.47.ar. 5.3.pag.168.sec.secun.par.
Prudentia an recipiat agibile sub ratione veri vel boni quum vtrunque in litera dicatur ibid.
Prudentia an dictet finem virtuti morali. ibid.
Prudentia an sit virtute morali superior: cum sit de his quæ sunt ad finem. q.47.art.5.3. ibid.
Quomodò prouidentia inuenitur medium in virtutibus moralibus. q.47.art.7.pag.170.sec.secun.par.
Differentia inter medium & finem moralium virtutum. ibid.
De qua prudentia (monastica an politica) est sermo, quum deceruitur esse in principe tantùm architectonicè. quęstio.47.ar. 12.pag.172.sec.secun.par.
Prudentia an sit in peccatoribus. q.47.art.13.ibid.
Prudentia imperfecta propter precepti defectum quomodò nõ est nisi in malis. ibidem.
Prudentia quare non potest esse homini naturalis. quęstio.47.ar. 15.p.174.pri.secun. par.
Prudentia an bene concilietur imperatiuè. quęstione 51.articulo 2.1.pag.181.sec.secun.par.
Prudentia an sit directiua omnium virtutum. quæstione 45.arti. 2.pag.163.sec.secun.par.
Prudentiæ certitudo duplex. quæstione 47.articulo 3.3.pagina 167.sec.secun.par.
Prudentiæ pars quæ est cautio ad quod malum vitandum ponatur. q.49.art.7. & 8.pag.178.sec.secun.par.
Prudentiæ pars quæ est eubulia an sit in eo qui est peccator. qu. 51.art.1.pag.186.sec.secun.par.
Prudentiam non esse in iuuene nec in actu, nec in habitu, quomodò intelligatur. q.47.art.14.ad 3.pag.173.sec.secun.par.
Prudentiam œconomicam an peccator habere possit. quæstio. 51.art.1.pag.180.sec.secun.par.
Prudentiam dirigere virtutes morales etiam in præstituendo finem quomodo intelligatur. q.166.art.3.pag.399.pri.secun.par.
Puella. an stupri ratio inueniatur in puella virgine spontaneę de voluntate parentum violata, vt sic acquirat dotem pro matrimonio. q.154.art.6.pag.532 sec.secun. par.
Pueri infidelium an sint inuitis parentibus baptizandi. ad Scot. q.10.art.12.pag.45.sec.secun.par.
Pueri Iudæorum & aliorum infidelium seruorum, an sint inuitis parentibus baptizandi. ibid.
Pueri mox nati in statu innocentiæ habuissent virtutem motiuã membrorum sufficientem: non ad quoslibet actus sed puerilia conuenientes. p.432.col.2.lin.5.pri.par.
Pueri in statu innocentię non fuissent nati confirmati in iustitia, pag.433.col.1.lin.86.pri. par.
Pueri in statu innocentię nõ nascerentur perfecti in scientia, sed absque difficultate eam acquisiuissent. pagina.434.colum.1.li. 17.pri.par.
Pueri in statu innocentiæ non habuissent perfectum vsum rationis, sed ad opera puerilia idoneum. ibid.lin.43.pri.par.
Pulchrum est quædam boni species. quæstione 27.articulo 1.pa. 88.pri.secun.par.
Punctum motum sicut dicitur causare lineam. & tamen in nullo genere causæ causat illam in esse. ita nunc stans dicitur causare æternitatem: non in esse reali: sed in esse cogito. pag.45.c. 1.lin.74.pri.par.
Pusillanimitas primum & tertium membrum in litera posita, an coincidant. q.133.art.2.p.462.sec.secun. par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Q

QValitas in anima posita secundum Scotum corpus possibile præsentare non potest quia ipsum patiatur.pagina 428. ...um.1.lin.43.pri.par.
Qualis vnusquisque est secundum appetitum, talis ei videtur finis quo ad persequutionem:quæ consistit in præcepto.quæst. 38.articulo 5.pagin.174.& quæstione 59.artic.5.pagi.80.& q. 77.art.1.pag.345.pri.secun.par.
Quantitas duplex molis,scilicet,& perfectionis.pagina 32.col. 2.lin.vlt.pri par.
Quantitas an sit vnum accidentium sequentium formam substantialem pag.36.col.1.lin.25.pri.par.
Quantitatis passio an infinitum sit.ibid.lin.76.pri.par.
Quantitas secundum rem an in Deo sit.pagina 153.colum.1.lin. 24.pri.par.
Quantitas continua quomodò intendatur in rarefactione.quæ. 24.art.5.1.pag.84.sec.secun.par.
Quantitati convenit esse maiorem & minorem in eadem specie no ex hoc quod est participabilis à subiecto, sed ex hoc ipso quod participat naturam materiæ.quæstione 52.ar.2.pag.132. pri.secun.par.
Quatuor concreata esse dicuntur.pag.305.col 2.li.33.pri.par.
Quædam non inconuenit dici ad aliquid secundum nomina specifica,quæ non dicuntur ad illud secundum nomina generica. pag.192.columna 2.lin.9.pri.par.
Quæstio quid est,quando sequatur quæstionem an est.pagin.14. col.1.lin 63.pri. par.
Quæstio de creatura an misceri debeat quæstioni de naturæ diuinæ persectione.pag.24.col 2.lin.89.pri.par.
Quæstio de bono in communi cur à sancto doctore fiat.pag.25. col.2.lin.18.pri.par.
Quæstio de necessitate scientiæ vel præscientiæ Dei futurorum respectu quotupliciter dicuti possit.p.90.col.2.lin.79.pri.par.
Quæstio quæ à Scoto monetur circa voluntatem absolutam & nostram,scilicet quò ad habitudinem voluntatis absolutæ vo lentorum respectu.pag.366.col.2.lin.85.pri.par.
Quæstio quæ à sancto doct.monetur de cognitiõe omnium eorum,non autem de cognitione simpliciter an sit contraria quæstioni quam monet de omnium cognitione simpliciter.p. 371.col.2.lin.5.pri.par.
Quæstio an est.Re aliqua esse dupliciter quæritur,primò vt sciatur ipsum esse & sic oportet primò post quid nominis quærere an sit.secundò vt sciatur quare est,& hæc quæstio est posterior quæstione quid est quoniam prius oportet scire quid ditatem in se quàm vt causam esse rei.quæstione 49.articulo 4.p. 144.pri.secun. par.
Quidditas cur proprium intellectus obiectum esse dicatur.106. lin.84.pri. par.
Quidditas rei materialis an sit obiectum intellectus.vel ens.pa. 381.col.2.lin.2.pri.par.
Quidditas rei materialis supponitur obiectum & motiuum & adæquatum intensiuè respectu intellectus nostri pro statu isto. pag.392.col.2.lin.82.pri.par.
Quidditates rerum naturalium sunt sufficientes causæ effectui: qui naturaliter ordinati apparent.pag.15.col.2.lin.59.pri.par.
Quidditas quæcunque vel natura quantuncunque secundum rationem quidditatiuam actualis attrelata tamen ad esse potentiæ rationem habet.pag.20.col.1.lin.11.pri.par.
Quidditatem singularitatem existentiam seu coniunctionem vnius cum altero in rerum natura & durationem talis existentiæ seu coniunctionis in rebus esse.certum est.pagina 263.col. 2.lin.47.pri.par.
Quidditates simplices in cognoscendo intellectus nõ potest esse falsa:sed aut verus.ant nullus.pag.106.col.1.lin.3.pri. par.
Qui est de Deo attributum quotupliciter considerari potest.pa. 77.col.2.lin.81.pri.par.
Quod verè est nulli accidit vniuocè sumptum, secus autem analogicè.pag.22.col.1.lin.12.pri.par.
Quod & quo in materia idearum quomodò intelligantur.pagi. 96.col.2.lin.76.pri. par.
Quolibet proferente contraria, solicitum esse stultum est.qu.23. in principio.pag.79.pri.sec.par.
Quotiens circunstantia.7.pri.sec.par.
1 Quotidie.Eucharistia.vir.ter. par.

K

RAtio in rationalibus est sicut imperans & mouens, vis autem appetitiua sicut imperata & mota.quæstione 60.articul. 1.pag.177.pri.secun. par.
Mouere regulatiuè appetitum proprium est rationi respectu motuum:in ratione enim oportet esse legem regulatiuam appetitus,& habet mouere & imperare eo modo quo lex mouet & imperat.in moralibus autem oportet legem principari & ei appetitum omnem obedire.Ibidem.
Ratio erronea non habet in se vnde liget,sed quatenus acceptatur.Vnde ex quacunque causa non acceptatur, vel in se vel in applicatione non ligat.quæstione 19.articulo 5.& 6. pagina 65. pri.secun.par.
Ratio recta est duplex,quædam respectu proprij finis ipsius virtutis moralis,sicut medium in cibo & potu est finis abstinentiæ proprius,quædam vero respectu finis extrinseci: prout vita æterna est finis ad quem fides formata ordinat abstinentiam. Ibidem.
Ratio est nobilior appetitu:quia ex se apprehendit in vniuersali, id est,quia ex se respicit res secundum esse elevatum,in quo vniuntur omnia particularia quæ in re diuisa sunt:appetitus verò tendit in res quæ habent esse particulare: vniuersale autem altioris est ordinis &c.q.66.art.3. pag.199.pri.secun.par.
Ratio formalis obiecti in scientia est duplex: altera scilicet obiecti vt res,altera obiecti vt obiectum: vel altera vt quæ: altera sub qua.pag.4.col.2.lin.46.pri. par.
Ratio formalis ex parte nostri quomodò intelligatur.quæstione 1.artic.6.pag.7.lec.secun.par.
1 Ratio superior animæ Christi in eius passione, an pateretur ex parte obiecti.q.46.art.7.pag.221. ter.par.
Ratio quam significat nomen an sit intellectus conceptio de re significata.pag.67.col.2.li.80.pri.par.
Ratio eadem est quo ad casus agentes & formales quo ad vniuersalem extensionem.pag.115.col.2.lin.26.pri.par.
Ratio ista sancti doctoris forma alia si præter animam intellectiuam præexisteret:anima non daret esse singulariter, &c.an procedat:& an Scoti motiuum contra ipsam valeat.pagin.333. colum.1.lin.88.pri.par.
Ratio sancti doctoris in responsione ad quartum:&c.nunquid enacuet vim argumenti Auerrois,vel in æquiuoco laboret.pa. 330.col.2.lin.lin.pri. par.
Ratio sancti doctoris ad probandam causalitatem subiecti proprij accidentis respectu:an & quomodò valeat.pag.344.col. 1.lin.88.pri.par.
Ratio sancti doctoris ad probandam intellectus possibilitatem: quoniam non semper perfectus est: an vera sit.pagin.352.col. 2.lin.38.pri.par.
Ratio sancti doctoris ad probandam intellectus possibilitatem: quantum valeat.p.352.col.1.lin.64.pri.par.
Ratio sancti doctoris probantis: quòd facere intelligibilia in actu sit opus nostrum an vera sit.p.354.col.2.lin.83.pri.par.
Ratio sancti doctoris circa memoriam intellectiuam an sequatur quod nulla sit diuersitas specifica inter quoscunque intellectus formaliter sumptos:nisi inter agentem & possibilem.pa. 356.col.2.lin.91.pri.par.
Ratio inferior & superior apud Augustinum nõ sunt diuersæ potentiæ:sed officijs & habitibus distinguuntur.pagin.358.col. 1.lin.30.pri.par.
Ratio veri an sit nobilior ratione boni.pagina 368.columna 2. lin.79 pri.par.
Ratio boni an sit obiectum intellectus:bonum autem ipsum obiectum voluntatis.p.369.col.1.lin.11.pri.par.
Ratio sancti doctoris quæ probat in materia intellectionis angelorum ordinum naturalium haberc:vt corpora inferiora sint in potentia ad perfectiones suas,&c.corpora autem superiora congenitas habeant suas perfectiones,an probet.pag.254. col.2.lin.25.pri.par.
Ratio sancti doct.an sufficiens sit: quæ probat, quod necesse est præter inferiora corpora ponere corpus cœleste inferiorum effectuum actiuum esse.p.475.col.1.lin.43. pri.par.
Ratio humana quid sit & quotuplex. pagina.10.columna 1.linea 80.pri. par.
Rationis inuestigatio naturalis an sufficiat ad cognitionem diuinorum naturaliter scibilium.quæstione 2.articulo 4.1.pagin. 14.sec.secun.par.
Rationis superioris duæ sunt operationes scilicet.intuitus & consultatio & ad hanc secundam spectat deliberatio & consensus, & secundum hanc dirigit inferiora,& reflectitur super seipsam. q.74.art.9.&10.pag.237.pri.secun.par.
Rationes seminales in materia corporali multipliciter existunt. pag.474.col.2.lin.12.pri.par.
Rationes sancti doctoris quinque vijs probantes Deum esse: ad quid concludendum afferri possunt. p.14.col.1.li.97.pri.par.
Rationes quomodò ostendunt possibilitatem rei sicut eorum quæ sunt fidei.q.2.art.10.ad 1.p.18.sec. secun. par.
Rationes duæ formales licèt se habeant;conuertibiliter vt subiectum & passio:non tamen in vnitatis gradu conuertibiliter se habent.p.5.col.1.lin.89.pri.par.
Rationibus in æternis omnia dupliciter cognoscuntur, scilicet obiectiuè vel causaliter.p.379.col.2.lin 95.pri. par.
Rationibus in æternis obiectiuè secundum præsentem statum, anima non cognoscit omnia; sed bene anima beata.p.280.c.1. lin.1.
lin.1.pri.par.
Relationibus in æternis causaliter:sed non solis anima non cognoscit omnia.ibid.lin.8.pri.par.
Rationalis natura in quantùm cognoscit entis & boni rationem vniuersalium,an habeat immediatum ordinem ad vniuersale essendi principium.q.2.art.3.pag.13.sec.secun spar.
A rationabilibus creaturis iuste exigitur quod credant supernaturalia & illis conformia operentur.q.2.art.3.ibid.
Rapere vel furari an liceat Christiano seruum infidelis.q.66.art. 6.2.pag.238.sec.secun.par.
Raptus est species luxuriæ distincta,& tamen coincidit cum stupro & alijs;speciebus luxuriæ.quæstione 154.articulo 7.pagi. 333.sec.secun.par.
Raptus an dirimat matrimonium iam contractum.quæstio.57. artic.7.ibidem.
Raptus an impediat matrimonium contrahendum.quæstio.154. art.7.ibid.
Raptum per rapinam est raptoris quantùm ad detentionem & non simpliciter.q.66.art.3.3.pag.134.sec.secun.par.
Realis distinctio est in Deo secundum rem non absolutam: sed relatiuam.pag.152.col.2.lin.1.pri.par.
Recti secundum iustitiam & alias virtutes differentia.an bene al signetur penes commensurationem ad agentem vel alterum. q.57.art.1.pag.193.sec.secun.par.
1 Reddere quomodò reddatur æqualens Dijs & parentibus. q.1.art.2.ad 3.p.3.ter.par.
1 Reducens aliquid de potẽtia in actum, est in actu,an hæc propositio sit vera tam in causis principalibus quam instrumentalibus.q.9.art.2.pag.70.ter.par.
Regimen vnius est optimum respectu aliorum regiminum simplicium,non autem communitorum &c.quæstione 95.articu.4. pagin.300.sec.secun.par.
1 Regi,Quum dicitur inferiora regi per superiora: intelligendũ est per superiora non secundum quid, sed simpliciter & absolute.q.59.art.6.pag.270.ter.par.
Regula topica oppositum melioris est pejus: quomodò intelligatur.q.142.art.3.pag.484.sec.secun.par.
Regula quando in antecedente ponitur aliquid ad actum animæ pertinens:consequens accipiendum est: non secundum esse quod in se habet;sed in ipsa anima:quomodò intelligatur.pa. 91.col.2.lin.74.pri.par.
Regula subiectionis defectus non est culpa:sed eam culpa sequitur quomodò intelligatur.pag.228.col.1.lin.36.pri.par.
Regulæ cuiusdam in applicatione an impletio in adiecto commutatur.pag.92.col.2.lin.7.pri.par.
Religio quomodò perficit in ordine ad Deum. quæstione 81.ar. 1.pag.283.sec.secun.par.
Religio an habeat vnum Deum sub vna ratione pro obiecto vnde habet quod est virtus. quæstione 81.articulo 3.& 5.pagina 279.& 280.sec.secun.par.
Religio an sit prima inter virtutes morales. quæstione 81.articu. 6.pag.281.sec.secun.par.
Religio quomodo non colit Deum propter seipsum,sed propter nos.q.81.art.7.pag.282.sec.secun.par.
Religio & sanctitas quomodò inter se differant. q.81.arti.8.ibid.
Religio an sit nomen perfectionis.quæstione 186.articulo 1.pag. 655.sec.secun.par.
Religionis voto astrictus si nullam inuenit eum recipere volentem quid agere debeat.q.189.art.3.1.p.685.sec.secun.par.
Religionis nomen vnde deriuetur.quæstione 81.articulo 1.pagi. 283.sec.secun.par.
Religionis actus proprius & adæquatus quis sit.quæstion 81.ar. 2.pag 284.sec.secun.par.
Religionis & charitatis ad Deum vnio quomodò sint diuersarũ rationum.q.82.art.2.1.pag.286.se.secun. par.
Religionis cuiuscunque regulæ & statuta continent quatuor genera agendorum.q.186.art.3.p.663.sec.secun.par.
Religionis status etiam tempore Christi & Apostolorum fuit.q. 187.art.3.2.pag.669.sec.secun.par.
Religioni nihil officit habere indeterminatam materiam.quæst. 81.art.2.3.pag.284.sec.secun.par.
An actus spectantes ad diuinam reuerentiam spectent elicitiuè ad religionis virtutem.quæstione 81.articulo quarto pagi.280. sec.secun.par.
An instituentes sine licentia Papæ vt aliquæ personæ iuxta mortem tertij ordinis viuant in communi,& profiteantur tria vota religionis sint institutores nouæ religionis:& an tales peccent & sint puniendi.q.188.art.1.4.pag 674.sec.secun.par.
Religionem ingressurus quis & qualia debeat cogitare.quæstio. 189.art.10.ad vltimum.p.692.sec.secun. par.
Religionem habere quosdã proprios & immediatos actus,quomodò intelligatur.quæstione 81.articulo 1.1.pagina 283.secunda secun.par.
Religionum ordinatarum ad contemplandum &'contemplatũ prædicandum modus paupertatis an sit bene assignatus.quæstione 188.art.7.pag.679.sec.secun.par.
Religiosus transiens de vna religione ad alteram an sit apostata. q.12.art.1.pag.49.sec.secun.par.
Religiosus incõsulto prælato vagans an sit apostata. ibid.
Religiosus an teneatur succurrere patri non valenti sine ipso viuere.q.101.art.4.4.pag.372.sec.secun. par.
Religiosus factus Episcopus an teneatur habere socium suę religionis & habere cum duabus manibus,& alia similia.qu.185. artic.8.pag.654.sec.secun.par.
Religiosus factus Episcopus an subdatur vinculis censurarum suæ regulæ.ibid.
Religiosus quomodò intelligatur in statu perfectionis esse.quę. 185.ar.5.3.pag.651.sec.secun.par.
Religiosus qui contemnit ea quę consequuntur ad perfectionem charitatis an peccet mortaliter.quæstione 186.articulo 2.pag. 656.sec.secun.par.
Religi sus an plus mereatur faciendo ex obedientia quæ magis sibi displicet quàm faciendo quæ non displicent.quæstio. ead.art.5 5.pag.660.sec.secun. par.
Religiosus transgrediens præceptum Dei contentum in regula an plus peccet quàm transgrediens præceptum Dei non contentum in regula cæteris paribus.ibid.
Religiosus an peccet ex negligentia,libidine vel contemptu in his quæ alias religiosis non sunt peccata.quæstione 186.artic. art.9.pag.663.sec secun.par.
Religiosus abstens donis quæ sibi fiunt vt liberius insistat diuinis obsequijs,an peccet mortaliter. quæstione 189.articulo 4. pag.669.sec.secun.par.
Religiosus talibus illicitè vtens an teneatur ad restitutionem.p. 669.q.187.art.4.sec.secun.par.
Religiosi diuites an vniuersaliter consumant diuitias in fabricis sumptuosis.q.188 art 7.2.pag.680.sec.secun. par.
Religiosi excedunt curatos in perfectione.quæstione 184.artic. 8.pag.643.sec.secun.par.
Religiosis malis fauere est magnum peccatum.quæstio.186.art. 10.pa.665.sec.secun.par.
Relatio quo pacto à fundamento distinguatur.pagina 131.col.1. lin.5.pri.par.
Relatio an imperfectionem dicat.p.152.col.1.lin.75.pri. par.
Relatio quando est res naturæ:& quando non:& alia multa de relatione.pag.72.col.2.lin.65.pri.par.
Relatio & origo an in modo significandi differãt.190.li.5.pri.pa.
Relatio quoniam actum consequitur, an hypostases distinguere habeat.pag.190.col.2.lin.84.pri.par.
1 Relatio realis tria requirit.q.35.art.5.pag.176.ter.par.
Relatio non omnis an sit in intellectu,vel aliqua voluntate:aliqua verò ab imaginatiua.pag.150.col.2.lin.76.pri.par.
Relatio identitatis specificæ,seu genericæ,est relatio realis mutua.ibid.col.2.lin 41.pri. par.
Relatio quomodò distinguatur.p.199.col.2.lin.83.pri.par.
Relatio realiter in Deo existens est idem essentiæ secundum rem & non differt nisi secundum rationem.pagina 150.columna 2. lin.82.pri.par.
Relationis esse,& esse essentiæ in Deo est omnino vnum & idẽ. ibid lin.89.pri par.
Relatio subsistens facit distinctionem suppositalem, & quid dicto aliud significet.191.col.2.lin.52.pri. par.
Relatio in via sancti doct.an personæ constitutiua sit.pagin.193. col.1.lin.26.pri.par.
Relatio dependentiæ ad Deum in qualibet creatura quid sit.pa. 314.col.2.lin.3.pri.par.
Relationis nomine quid sanct. Thom. intelligere dicatur.pagi. 190.col.1.lin.92.pri.par.
Relationi vni secundum speciem an duæ secundum speciem correspondere possint.p.164.col.2.lin.52.pri. par.
Relationem non habere causam actiuam propriam intelligitur de causalitate propria,sic quod terminetur ad ipsam solam.q. 55.artic.1.pag.160.pri.secun. par.
Relationes sunt in genere formarum actiuarum vt apprehensæ, quamuis non sunt in genere formarum actiuarum vt existentes.q.32.art.1.pag.102.pri.sec.par.
Relationes quædam sunt in diuinis realiter.p.149.col.2.lin.7.& multa alia dubia de ipsis relationibus eadẽ.ibid.li.seq.pri.par.
Relationes actus notionales consequuntur.pagina 192.columna 2.lin.48.pri spar.
Relationes reales tantũ quatuor sunt in Deo:scilicet paternitas filiatio,spiratio.& processio.152. columna 2.lin. 86.pri.par.
Relationibus personas constitui inquantum sunt ipsæ personæ quid significetur.& quam vim habeant illa verba,cum ista proposition adiuncta abstractum & concretum, &c.pagina 191. co.1.lin.25.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Relationes vnum quonam pacto in alio esse dicatur.p.204.colu. 1.lin.41.pri.par.
Relatiui species ratio quomodò in esse ad aliud consistat.pag. 164.col.1.lin.lin.pri.par.
Remissio.An aliqua culpa à Deo remittatur sine gratia.q.87. art.4.p.412.ter.par.
Remissio peccato mortali,remanere inordinatam conuersionem ad commutabile bonum,quomodo intelligatur.quę.85. artic.4.ad 1.pag.410.ter.par.
Ad remissionem peccati mortalis detestatio & displicentia vitę sufficiat.q.87.art.1.p.411.ter.par.
Repræsentari distincte nõ dicitur res nisi illa conditio repræsentetur: qua formaliter in suo proprio & essentiali esse constituitur.pag.261.col.1.lin.19.pri.par.
Repræsentantium quantum cõtingit esse tantum contingit esse ipsam cognitionem.261.lin.56.pri.par.
Reprobat aliquos Deus.p.129.col.2.lin 15.pri.par.
Reprobatio quid sit,& quo pacto sancti doct.ratio intentum inferat.ibid.lin.41.pri.par.
Reproborum numerus non est omnino certus.pagi.134.colum. 2.lin.35.pri par.
Res in sacr.doctrina dupliciter signa fieri dicuntur.pagi. 11.col. 2.lin.44.pri.par.
Res an si causa finalis in intentione,an in executione.p.28.col.2. lin.6.pri.par.
Res diuersorum generum nullo modo comparabiles dicuntur: quando vt sic accipiuntur.p.1.col.1.lin.18.pri.par.
Res perfecta dupliciter dici potest,scilicet simpliciter, & secundum quid.ibid.col.2.lin.30.pri.par.
Res graduantur ex suis essentijs in perfectione simpliciter non complentur sed radicaliter.p.31.col.1.lin.26.pri.par.
Res nulla alia à Deo est infinita simpliciter: quamuis secundum quid infinita esse possit.p.34.col.1.lin 40.pri.par.
Res pro re subsistente,cuius tantum est esse proprie loquendo quando sumatur.p.44.col.2.lin.4.pri.par.
Res vt in speculo voluntario,an in ipso Deo existant.pagin.60. col.lin.21.pri.par.
Res sunt in Deo propriè vt in causa metaphoricè autem vt in speculo.ibid.lin.36.pri.par.
Res infidelium quare non liceat priuata autoritate auferre.quæ. 66.art.8.2.pag 234.sec.secun. par.
Rebus exterioribus quomodò homo:& alia animalia diuersimo de urantur.q.64.art.1.pag.238.sec.secun.par.
Res naturales an ab intellectu diuino dependeant: vt tamen artificiales ab humano.pag.104.col.1.lin.95.pri par.
Res sicut se habet ad esse,ita & ad cognosci.pagina.106.col.1.li. 58.pri.par.
Res eadẽ inel or formaliter fieri nõ põt.p.140.c.2.li.77.pri.par.
Res eadem potest fieri melior accidentaliter.ibid.lin.81.pri par.
Res qualibet à Deo facta:adhuc aliam meliorè facere potest.ibidem.lin.85.pri.par.
Res omnis diuina an habeat quicquid inueniri potest infra latitudinem rationis formalis.pagi.100.colum.2.lin.39.pri par.
Res per essentiam vocatur,quando tres conditiones habet.pag. 209.col.1.lin.93.pri.par.
Res infidelium an possint auferri tanquam ab iniustis possessoribus.q.76.ar.8.2.pag.333.ter.par.
Res cuius species intelligibilis est similitudo:est quod primo intellectus intelligit.pag.305.col.2.lin.62.pri.par.
Res quasdam in esse mediatibus aliquibus causis Deus conservat.pag.442.col.lin 91.pri.par.
Res in duplici ordine existunt: quædam sunt quibus creari conuenit per se:quædam verò quibus per accidens conuenit.pa. 443.col.1.lin.65.pri.par.
Res omnis naturalis accipiendo rem vt contra concursum distinguitur,an habeat causam:ex qua necessario fiat.pagina.480. col.1.lin.8.pri.par.
Res externas existentes,etsi sint paruæ,an sint multum appetibiles vt necessariæ ad humanam vitam. quæstione 66. articulo 2.pag.235.sec.secun.par.
Res alienæ triplicis acceptionis distinctio an sit sufficiens. quæ. 62.artic.6.pag.218.sec.secun. par.
Duæ conditiones requiruntur ad hoc quod aliquis sit causa iniustæ acceptionis indirectè. q.62.artt.7.p.220.sec.secun.par.
Rei præsentia existentis in loco ad locum est duplex, scilicet circunscriptiua.& diffinitiua.237.lin.92.pri.par.
Re in qualibet duo sunt scilicet quidditas & existẽtia.pagin.369. col.1.lin.93.pri.par.
Rem alienam occultè detinens inuito domino an continuè peccet.q.62.ar.3.2.pag.234.sec secun.par.
Rem alienam detentam occultè contrectans an semper peccet. pag.eadem.sec.secun.par.
Rem propriam sibi ab aliquo ablatam an per se possit sine scandalo absque iuris ordine recipere. quæstione 66.articulo 5.3. pag.236.sec.secun.par.
Rem eandem non contingit melius intelligere si ly melius, actu ex parte obiecti determinet.pagina 390.columna prima line. 64.pri.par.
Rem eandem melius intelligere contingit, si ly melius actum ex parte potentiæ determinet.ibid.lin.74.pri.par.
Rem locatam præsentem esse in loco, quot modis ex sensibilibus imaginamur.pag.237.col.2.lin.87.pri.par.
Rerum inuentarum multiplex differentia.quæstione 66.articulo 5.2.pag.236.sec.secun.par.
Quæ lex de inuentis obliget in foro conscientiæ.ibid.
Rerum communitatem esse de iure naturæ quo ad vsum potest intelligi positiuè,& negatiuè.quæstione 66.articulo 5.2.pagi. 234.sec.secun.par.
Rerum distinctio seu multitudo est ex intentione primi agentis: qui est Deus.pag.221.col.1.lin.59.pri.par.
Rerum causalitas dupliciter considerari potest, scilicet primo secundum se:alio modo vt est qualitas.pagina 483.columna 2.li. 81.pri.par.
Rebus inferioribus quædam à causa & fortuna facta apparent. ibid col.1.lin.12.pri.par.
Restituere debet meretrix quæ acquisiuit simulatis verbis vel factis.q.62.art.5.1.pag.217 sec.secun.par.
Restituere quando debet prelatus qui est dispensator rerum ecclesiasticarum.ab d.
Restituere an teneatur rem à domino suo voluntario in solam suam vtilitatem accipiens,& eam amittens.quæstione 62.artt. 6.pag.218.sec.secun.par.
Restituere an teneatur qui est causa iniustæ acceptionis.q.62.ar. 7.pag.220.sec.secun par.
Restituere differens propter impotentiam an teneatur de damno quod incurrit dominus ex illa dilatione.quæstione 62.ar. 8.pag.221.sec.secun.par.
Restituente vno tantum an socij qui insolidum tenebãtur de necessitate salutis an teneantur restituere ei qui restituit.quæst. 62.art.6.3.pag 219.sec.secun.par.
Restitutio qualiter sit facienda et cui est facta distributio beneficij antequam sit firmata. quæstione.62.articulo.24.pagi.232. sec.secun.par.
An ea quæ in litera dicuntur de assequutione præbendę habeant locum in alijs contractuuonibus bonorum,scilicet donationibus testamento &c.ibid.
Restitutio an fieri debeat indigniori quando decreta iusta distributione beneficij pro eo antequam executioni mandetur apparet magis digno cui conferatur.ibid.
Restitutio cui facienda sit quando ecclesia esset corrupta in capite,& malis & modis beneficia conferrentur. ibid.
Restitutio damni lucri cessantis ex pecunia mutuata an & quando debeat restitui creditori.quæstione 62.articulo.4.1.p.216. se.secun.par.
Restitutio rei iniustæ ablatæ an facienda sit ei à quo accepta est an et cuius res est ibid.
Restitutio magnorum debitorum tempore iniusti belli non est facienda iniusto principi ad fouendum exercitum.ibid.
Restitutio quomodo facienda sit longè posito ignoto vel mortuo q 62.art 5.1.pag.217.sec.secun.par.
Restitutio quomodò fieri debeat de casu inuentis, quorum dominus ignoratur ibid.
Restitutio an facienda sit domino multum distanti: si vergat in graue damnum restituentis.ibid.
Restitutio an fieri debeat et qui est in extrema necessitate ab eo qui est tenetur similiter in extrema necessitate existenti.ibidẽ.
Restitutio per confessorem ex qua sequeretur criminis detectio an sit facienda:& an teneatur aliquis ad talem restitutionem. q.62.art.6.2.p.219.sec.secun.par.
Restitutio quæ statim fieri non potest sine graui damno.restituẽtis,an possit differri vt congruo tempore fiat.quæstio.62.art. 8.p.221.sec.secun.par.
Restitutionis cuiuscunque duæ radices vniuersales.quæstio.62. artic.6.p.218.sec.secun.par.
Restitutionis lex ab autore data an sit æqua.q.62.art.6.ibid.
Quomodò circunstantia temporis diuersimodè se habet ad actum restitutionis,& ad alios actus virtutis.quæst.62.articulo 7.pag 220.sec.secun.par.
Restitutioni obligatus & petens remissionem habuit gratiam an sit absolutus à debito restitutionis,vel requiratur quod rẽ in promptu offerat.q.62.art.2.p.211.sec.secun.par.
Ad restitutionem insolidum obligatis pluribus an dominus possit facere gratiam aliquibus ,& ab vno totum exigere.quæst. 62.art.6.p.218.sec.secun.par.
Resurgentes cum Christo an ad vitam penitus immortalem surrexerint.q.53.art.3.p.252,ter. par.

Reuerentia

Reuerentia soli Deo debita,an spectet ad eius imaginem.quæst. 103.art.3.3.pag.375.sec.secun.par.

S

1 SAcerdoti an liceat totaliter à celebratione missę abstinere. q.82.art.10.pag.399.ter.par.
2 An peccatum huiusmodi omissionis sit peccatum mortale. Ibidem.
3 An plures sacerdotes eandem hostiam consecrare possunt.q. 82.art.1.pag.397.ter.par.
4 An sacerdotes noui Episcopo eos ordinanti concelebrent: dicendo simul cum ipso verba consecrationis. quæstio.82.arti. 2.pag.397.ter par.
Sacerdotium ante legem non diuina,sed humana determinatione dignitas erat primogeniti. quæstione 103.articulo 1.pagina 236.pri.secun par.
Sacra doctrina vt est,vna pro tanta scientia theologica sumitur: & supponit pro vnitate specifica speciei specialissimę.pagin.4. colum.2.lin.3.pri par.
Sacra doctrina an sit scientia altioris ordinis quam sint physicę scientiæ:& an contineat conditiones speculatiuas & practicas formaliter.pag.6.col.2.lin.67.pri.par.
Sacra doctrina quomodò maximè sapientia inter omnes humanas sapientias existat non solum in genere sed simpliciter: & modo ly simpliciter capiatur.p.7.colum.1.lin.90.pri. par.
Sacra doctrina quod de Deo proprijssimè consideret: & consequenter secundum,quod est altissima causa: quomodò probetur.ibidem.lin.95.pri.par.
Sacra doctrina quando pro doctrina reuelata vt est conclusioni sumi habeat.p.2.col.2.lin.82.pri.par.
Sacra doctrina est scientia subalternata scientiæ Dei,& beatorũ. pag.3.col.1.lin.67.pri.par.
Sacra doctrina credit principia sibi à Deo reuelata.pagin.3.co. 1.lin.70 pri.par.
Sacra doctrina est scientia vna.p.4.col.2.lin.31.pri.par.
Sacra doctrina omnia consideratа an in vna formali ratione cõueniant, id est, diuina reuelabilitate.pagi.5.columna.2.linea 40.pri.par.
Sacra doctrina est dignior secundum quod speculatiua omnibus speculatiuis:& secundum quod practica omnibus practicis.p. 6.col.2.lin.62 pri.par.
Sacra doctrina est maxima sapientia inter omnes sapientias humanas non solum in genere:sed simpliciter.pagin.7.columna 1.lin.89.pri.par.
Sacra doctrina non arguit ad principia, sed ad conclusiones ex principijs.pag.9.col.2.lin.62.pri.par.
Sacra doctrina disputat arguendo contra negantes principia eius:si eius aliquid concedant.ibid.lin.65.pri.par.
Sacra doctrina disputat soluendo tantum contra negantes principia:& nihil omnino concedentes.ibi.lin.65.pri.par.
Sacra doctrina congruè vtitur metaphoris corporalium ad diuina & spiritualia.pag.11.col.1.lin.1.pri par.
Sacra doctrina sub vna litera plures sensus habet, scilicet literalem,& spiritualem.ibid.col.2.lin.4.pri.par.
1 Sacramentum an sit verè & secundum rem causa instrumentaliter agens ad gratiam.q.62.art.1.p.279.ter.par.
2 Sacramentum caulare in instanti non inconuenit nec Deum agere in tempore.q.62.art.1.p.279 ter.par.
4 Sacramentum imprimere characterem ex sacra scriptura nõ habetur.sed ex ecclesię autoritate non multum antiqua.q.63. art.1.p.284.ter.par.
5 Sacramentum perfici vbi sanctificatio perficitur quomodò intelligatur.q.66.art.1.p.301.ter.par.
6 Sacramentum an perficiatur solum nominibus quæ sunt in communi vsu q.66.art.5.ad 7.p.303.ter.par.
7 Sacramentum recipiens cum peccato mortali vel quia eius conscientiam non habet,vel quia non perfectè contritus quãdo cõsequatur gratiam in remissionem peccatorum, ita quod virtute sacramenti fiat de attrito contritus.quæstione 72.art. 7.pag.317.ter par.
15 Ad sacramenti perfectionem non requiritur de necessitate sacramenti eius formam constitui ex communioribus verbis in aliqua lingua:sed tantum de necessitate præcepti ecclesiæ.qu. 60.art.7.pag.274.ter. par.
9 Sacramenta nouæ legis possunt considerari vt causæ & vt signa.q 3.art.2.pag.60.ter.par.
9 Sacramentorum principalis effectus est gratia distincta contra characterem.q.62.art 1.pag.279.ter par.
2 Sacramentorum formæ licet in antiquis utibus non inueniãtur omnes expressæ in consilio tamen Florentino sub Eugenio 4.omnes expressæ sunt.q.92 artic.4.pag.335.ter.par.
16 In sacramentis prolatio verborum corrupta non impedit formam sacramentorum.Ibidem.
17 In sacramentis non debet esse tanta interruptio in forma ver borum quod continuitas orationis soluatur.quæst.60.articu. 8.2.pag.263.ter.par.
18 Sacramentis an filij innocentes in statu innocentiæ indigui. fuerint.q.61.ar.2.pag.277.ter.par.
13 Sacramentis nouæ legis inest quædam virtus superaddita quę quidem virtus nihil aliud est quam motus quo instrumẽtum mouetur à principali agente.quæstione 62 articulo 4.pa. 281.ter.par.
14 In sacramentis res & verba coeunt in vnum signum: quia vel ut materia & forma constituunt vnum sacramentum: quod non nisi vnum signum est.q 60.ar.6.ad 2.p.274.ter.par.
3 Sacramentalis virtus inexistens verbis sacramentalibus quid sit.q.78.art.4 pag.376.ter.par.
10 Sacramentalis gratia distinguitur specie à gratia virtutum & donorum.q.62.art.2.pag.280.ter.par.
11 Conditio requisita ad sacramenta non sufficit quod sit secundum habitum,sed oportet quod sit secundum virtutem.quæ. 64.art.8.pag.295.ter. par.
1 Sacrificium offerri per modum satisfactionis quare dicatur & effectus eius proprium esse quod ex vi sui finis quatenus satisfactorium est sit.q.22.art.4.ad 2.pag.229.ter.par.
2 Sacrificium Christi sumitur dupliciter scilicet secundum se:& secundum suum morale sacrificium ea.quæstione articu.5.pa. 230.ter. par.
3 Sacrificium Leuit.12.præceptum vtrum offerretur pro matre an pro filio.q.38.art.3.pag.219.ter.par.
Sacrilegium an sit pertractare verba diuinæ legis.quæstione 99. art.1.pag.337.sec.secun. par.
An percussio monialis,& concubitus cum ea sint in eadem specie sacrilegij.ibidem.
Sacrilegium quomodò sit agere directè contra sanctitatem alicuius personæ loci vel rei.ibid.
Sacrilegium an sit percutere eucharistiæ sacramentum & an talis sit excommunicatus.ibid.
Sacrilegium grauius est iniuriari sacramento eucharistiæ,quàm occidere patrem.quæstione 69 articulo 1.dubium.pagin.360. sec.secun.par.
Sacrilegij diffinitio an conueniat soli sacrilegio.p.360.se.sec par.
Sacrilegij species an differant formaliter. ibid.
1 Sanguis qui erat in corpore Christi an effet diuinitati vnitus. q.5.art 2.pag.44.ter.par.
2 Sanguis Christi effusus in passione an totus resurrexerit cum eo.q.54.art.3.pag.254 ter.par.
3 Sanguis aliquando imitat colorẽ in calice apparens,qua adoratione sit adorandus.q 76.artic.8.pag.400 ter.par.
4 Sanguinem totum resumere an fuerit necesse Christo resurgenti.q.54.art.3.p.254.ter.par.
Sanctus doctor cui Episcopus e multa dicat,quæ ipse non probat. pag.264.col.2.lin.90.pri.par.
Sancti si vident omnia quæ huc aguntur an vana videatur specialis q.sancti doct.an sancti videant orationes nostras ad se directas.pag.408.col.2.lin.2 .pri.par.
Sanctitas imperet actibus aliarum virtutum.quæstione 81.articu. 8.1.pag.202 sec.secun.par.
3 Sanctificatio quę sit per sacerdotium Christi est perpetua ra consecrata manente.q.63 art.3.pag 283.ter. par.
Sanctificatio potest fieri dupliciter quæstione.27.articulo 2. pag.143.ter.par.
2 Sanctificatio beatæ virginis in vtero matris an habeatur ex sacra scriptura.q.27.art.6.p.247.ter.par.
4 Sanctificata si fuisset beata virgo ante animationem: an incurrisset peccatum originale.q.27.art.2.p.143.ter.par.
Sapientia continet intellectum & scientiam non vt partes integrales,sed quasi partes potentiales: habet enim se sapientia ad intellectum & scientiam,sic quod ipsa cõtinet quicquid ille & eminentiori modo.quæstione.57.articulo secundo.pa.167. pri.secun.par.
Sapientia rationes terminorum maximè vniuersalium considerat,quia esse est proprius effectus primæ causæ.Iudicat autem de principijs:quia eorum causa considerat rationes terminorum.iudicium enim rei pertinet causas sit. quæstio.66.art.5. pag.202.pri.secun. par.
Sapientia secundum altiorem gradum an spectet ad gratiam gratis datam.q.45.art.5.p.264.sec.secun.par.
Sapientia Dei sicut est causa distinctionis rerum:ita & inæqualitatis.p.223.col.1.lin.7.pri.par.
Sapientiæ nomen quid importet.p.7.col.1.lin.87.pri.par.
Sapientiæ nomen notitiam ordinatiuam & iudicatiuam quandoque importat ibid lin.80.pri.par.
1 Satisfacere pro peccato non potuit purus homo sufficienter adæquãdo culpæ commissam formaliter loquẽdo de puro homine,scilicet vt dicitur non solum per exclusionem connectionis cum diuino supposito:sed etiam per exclusionem di

Universidad de Deusto
Biblioteca

alinæ misericordiæ gratificantis.ad Scotum.quæstione 1.artic. 2.pag.11 ter. par.
2 Satisfacere an possit vnus pro alio.quæstione 48.articulo 2. pag.131.ter.par.
3 Satisfaciendi impossibilitatem quid causet.q.1.articulo 2.92. 2.ad Scotum.ter par.
4 Satisfactio Christi est perfecta & condigna secundum æqualitatem ad culpam commissam. quæstione 1.articulo 2.ad 2. pag.4 ter.par.
5 Omnis alia satisfactio efficaciam habet ex satisfactione Christi ex duplici capite.q.1 artic.2.ad 2.pagin.3.ter.par.
6 Satisfactio sacramentalis ex hoc ipso quod est pars sacramenti auget gratiam.quæstio.90 artic.1,ad 2.pag.413.ter.par.
Scandalizare aliquem per accidens, an reducatur ad speciem scandali.quæstione 43.artic.1.pag.153.sec.secun.par.
Scandalum per se & per accidens quomodo distinguantur. quæ. 43.art.1.2 pag.154.sec.secun.par.
Scandalum pusillorum quando est vel non est pertinax.ibid.
Scire omnes rationes contra fidem est solubiles aliud est & aliud est scire eas soluere.pagin. 10.colum.1.lin.23.pri.par.
Scibilium limes in vna scientia quid sit.p.9.col.2.lin.22.pri.par.
Scientia physica seu naturalis dupliciter dici potest,scilicet obiectiuè & effectiuè.pag.1.col.1.lin.73.pri.par.
Scientia vt est intellectualis virtus quomodò sumatur.pag.1.col. 2.lin.78.pri.par.
Scientia est duplex scilicet subalternans, & subalternata.pagi.2. col.2.lin.91.pri.par.
Scientia subalternans: & subalternata, quam euidentiam conclusionum in seipsis habeant & fere totam materiam scientiarū subalternantium,& subalternatarum. p.3.col.1.li.16.pri.par.
Scientia an virtute in principijs contineatur.pagi.9.columna 1. lin.39.pri.par.
Scientia Dei nullo modo discursiua est.p.85.col.2.li.14.pri.par.
Scientia Dei est causa rerum.ibid.lin.77.pri.par.
Scientia Dei causa est non nisi voluntate adiuncta.pagina 90. col.2.lin 76.pri.par.
Scientia Dei quæ est prima an necessaria sit 90.lin.71.pri.par.
Scientia Dei non est variabilis.p.93 col.1.lin.96.pri.par.
Scientia quædam est speculatiua tantum: quædam practica tantum:quædam secundum quid practica:& secundum quid speculatiua.pag.94.col.1 lin.13.pri.par.
Scientia Dei de seipso est speculatiua tantum,ibidem.columna 2.lin.3.pri.par.
Scientia de alijs à Deo speculatiua est & practica.ibidem.line.4. prima par.
Scientia Dei dupliciter loqui potest absolutè & respectu scitibi dem.lin.33.pri.par.
Scientia non omnis infusa specie ab acquisita distinguitur,sicut nec eiusdem speciei cum acquisita.p.423.col.1.li.15.pri.par.
Scientia & virtutes intelligibiles nullo modo nec formaliter, scilicet ne materia ibi remaneret actu, si species intelligibiles in intellectu possibili non conseruarentur.quæstione 67.artic. 2.pag.205.pri.secun.par.
Scientiæ habitus in nobis non est species intelligibiles illæ enim & singulę & omnes carent contrarijs,scientia autem non,qu. 1.3.artic.1.p.14.pri.secun.par.
Scientiæ habitus est simplex qualitas extendens se ad omnes cõclusiones spectãtes ad eandem rationem specialissimam,sub hoc genere quod est scibile.quæst.54.artic.4 p.257. pri.se.par.
Scientiæ vnitas specifica attenditur penes vnitatem speciem scibilis non quantum est in hoc vel illo genere substantiæ vel qualitatis,sed inquantum est in genere scib.lis.ibid.
Scientiæ habitus non est essentialiter plures species intelligibiles ordinatæ,sed simplex qualitas:quia habitus scientificus est essentialiter in prima specie qualitatis vt vna eius species specialissima: nulla autem species qualitatis est composita ex pluribus qualitatibus diuersarum specierum quales sunt species intelligibiles.ibid.
Scientia media quomodò sint simpliciter naturales.quæstio.9. art.2.3.pag.38.sec.secun.par.
Scientiæ subalternatæ,quæ concurrant.pagina.3. columna.1.li. 66.pri.par.
Scientiæ absolutæ de ratione vt distinguitur contra alios habitus:seu virtutes intellectuales est habere conclusiones in principijs visibiles p.3.col.1.lin.5.pri.par.
Scribere an sit ex suo genere opus seruile.quæstione 122.articu. 4.3.pag.417.sec secun. par.
Scriptura diuina vitatis minibus processionem significantibus & alia multa ad materiam processionis in diuinis spectancia. pag.143.col.1.lin.89.pri.par.
Scripturæ conuenuendo attendenda est:in qua introducuntur angeli in corporibus appetentes.pag.256 col.1.li.1 pri.par.
Sect à Deo contingentia sunt propter causas proximas:necessitatem autem relata ad scientiam Dei. p.90.col.2.li.71.pri.par.
Securitas quantum sit peccatum.q.148.ar.3.p.503.se.sec.par.
Secundum quod sumitur dupliciter primò vt denotat rem determinatam tantùm:secundo vt denotat causam seu radicem. q.3.artic.1.pag.150.pri.sec.par.
Secretorum reuelatio quando sit peccatum mortale vel veniale. q.70.art.1.2.pag.249.sec.secun.par.
Semen humanum an & quo pacto materiam disponat pro anima ipsa intellectiua.p.487.col.2.lin.76.pri.par.
Semen non resolutur ex alimento determinato ium ad membra.pag.491.col.2.lin.85.pri. par.
Semen est superfluum alimenti.ibid.lin.94.pri.par.
Semen secundum Scotum nec est actiuum generationis substãtialis nec organizationis sed cuiusdam pręuiæ alternationis tantum.pag 485.col.2.lin.82.pri par.
Seminis virtus:aut virtus quæ est in semine an adueniente anima rationali etiã remaneat & similiter spiritus & quæ erat corporis formatiua,regidiua efficiatur.p.486.col.2.lin.57.pri.par.
Sensitiuæ partis vires interiores non est necesse ponere nisi quatuor scilicet sensum communem phantasiam æstimatiuam & memoratiuam.pag.348.col.1 lin.12.pri par.
Sensualitas quia secundum se habet tãtum libertatis vt sufficiat ad peccatum veniale: ideò peccatum veniale ei attribuitur: quia verò non habet tantum rationalitatis vt possit in peccatum mortale,(quia non est eius respicere bonum rationis & finem)ideo ei non attribuitur peccatum mortale.quæstione 74.artic.4 pag.234.pri.sec.par.
Sensualitatis omnes motus quos voluntas potest & debet prævenire si non prævenit quando,sicut &c.sunt peccata.quæsti. 74.art.3.pag.233.pri.sec par
Sensualitatis singulos motus voluntas potest & debet prævenire.ibidem.
Sensualitas id est,pars appetitiua sensus tripliciter sumitur:primò vt sensitiua est absolutè:& sic nullum habet in se peccatũ: secundò vt est volentis:& sic est principium & consequenter subiectum peccati venialis:tertiò vt est mota à deliberatione: & sic est principium & subiectum virtutis & vitij,actus virtuosi & peccati mortalis.q.74.artic.2.p.234.pri.sec.par.
Sensualitas nomen est appetitus sensitiui.pagin.363.columna 2. lin.91.pri.par.
Sensualitas est genus potentiæ appetitiuæ diuisum in irascibilem & concupiscibilem:vt diuersas species.pagi.364.colum.1. lin.2.pri. par.
Sensus literalis an multiplicari possit. p.12 col.1 lin.10.pri.part.
Sensus vel intellectus quo pacto est aliud à sensibili vel intelligibili.pag 80.col.1.lin.28.pri.par.
Sensus proprij obiecti respectu non est falsus nisi per accidens: sed respectu sensibilis communis & per accidens est falsus.p. 101,col.1.lin.13.pri.par.
Sensus dupliciter capitur:vno modo vt cognoscit res, secundò vt obsequitur superiori potẽtiæ& hoc dupliciter.ibi.li.80 pri.par.
Sensus distinguuntur secundum diuersitatem immutatiui exterius.pag.347.col.1 lin.63.pri.par.
Sensus sunt quinque iuxta quinque immutatiui species. ibidem. lin.76.pri.par.
Sensus nomine rem exteriorem tantum significamus.pagi.364. col.2.lin.5.pri.par.
Sensus dupliciter immutari potest ex parte obiecti,& ex parte organi.pag.469.col.2.lin.48.pri.par.
Sensus ab angelo vtrinque scilicet ex parte obiecti & organi immutari potest.ibid.lin.50.pri.par.
Sepultura est defuncto beneficium dupliciter.quæstione 31.artic. 2.1.pag.216.sec.secun par.
Sepulchri Christi in petra excisio ad quid spectet. quæstione 51. art.2.pag.242.ter.par.
1 An valeat ille processus distinctio sexus est à natura propter diuersam operationem ad generationem opportunam, ergo est species diuersitatem agentis & patientis, ergo tam vitus actiua est ex parte maris,passiua verò ex parte fœminæ.quæst. 32.artic 4.pag.166.
Sermones interpretandi sunt semper secundum subiectam materiam pagi.18.col.1.lin.11.pri.par.
Serpens obseruare plantam mulieris quomodò intelligatur.qu. 105.art.1.p.585.sec secun par.
Seueritas an bene dicatur.quæstione 159.articulo secundo.p. 560.sec.secun.par.
Significare quid est:& esse nomen substantiale an idem sit.pa.66. col.2.lin 94.pri.par.
Significare aliquid vt distinctum:seu in ratione distincti dupliciter contingit,scilicet,formaliter & fundamentaliter. pagi.69. col.1.lin.53.pri.par.
Signifícare oportet in diuinis in abstracto & concreto non solum nomina essentialia,sed etiam personalia scilicet,paternitatem

nitatem & patrem.pag.164.col.1.lin.45.pri.par.
Significari vt res quid:& quid sit significari:vt ratio.pag.165.co. 1.lin.23.pri.par.
Significari vt res quædam,est significari vt res singularis in rerũ natura.pag.166.col.1.lin.5.pri.par.
Signum sancti doctoris:quod radij stellarum diuersos effectus habent iuxta stellarum diuersitatem, quomodò ad propositũ faciat.pag.306.col.2.lin 70.pri.par.
Signa corporalia quot modis inueniantur in naturalibus.qu.95. art.5.pag.347.lec.secun.par.
Signa humanorum actuum quomodò inueniantur in moribus animalium.quæst.95.art.7.pag.349.sec.secun. par.
1 Siligo.Eucharistia.ter. par.
Similitudo quotuplex sit.pag.25.col,1.lin.1.pri.par.
Similitudo ex parte videntis an per accidens concurrat ad Dei visionem inquantùm similitudo est.pagina 54.columna 2.lin. 7.pri par.
Similitudo sancti doctoris an valeat: sicut corpus nõ potest formam diuersis figuris &c.pag.62.col.2.lin.49.pri.par.
Similitudo perfecta in genere creaturarum factibilium an & quo modò detur.pag.229.col.2 lin.89.pri.par.
Similitudo dupliciter ab imagine distingui potest : vno modo, vt præambula ad ipsam.alio modo, vt sublequens & perficiẽs ipsam.420.col.1.lin.64.pri. par.
Similitudo ex parte subiecti est propria causa amoris quicquid sit ex parte obiecti.234.pri.sec.par.
Quinque modis potest intelligi quòd similitudo est causa amoris primò vt quoddam speciale bonum: secundò vt ratio determinans formaliter boni rationem ad hoc quod sit amoris causa.tertio vt determinans formaliter bonum ad hoc quod sit amoris causa in hoc:quartò vt conditio boni ad hoc sit causa amoris:quintò vt dispositio ex parte subiecti:ita quod bonũ inquantum bonum sit propria causa amoris ex parte obiecti, & similitudo ad bonum sit propria causa amotis vt propria dispositio ex parte subiecti. quæstione 27.articulo tertio pagina 89.pri.secun.par.
Apprehendi vt similes in actu exercito quid sit,Ibidem.
3 Similitudo in litera assignata inter sensitiuum in homine & bruto,& humanam naturam in propria & aliena persona, quo modò intelligatur.quæst.2.art.2.ad 2.pag.11.ter. par.
1 Similitudo inter effectum & causam quomodò in tertia conclusione literæ saluetur.q.10.art.6 pag.241.ter.par.
2 Similitudines proprias vel poëtarum tanquam simulachra spiritualium interpretari,scribere aut prædicare præsumptuosum est.q.60.art.5.ad 1.pag.243.ter.par.
Simoniam committens cum Papa absque alia dispensatione,an excusetur à pœnis iuris:seu an Papa cum ipso facto dispenset q.100.art.6.7.pag.369.sec.secun.par.
Simoniacus mentalis an possit retinere quicquid simoniacè acquisiuit.q.100.art.6.6.pag.369.sec.secun. par.
Simplex quo pacto apud theologos & Philosophos sumatur.pa. 333 col.2.lin.24.pri.par.
Singularitas secundum Auerroim an intellectionem impediat accipiendo singulare vt distinguitur contra vniuersale in prædicando:vel vt distinguitur contra vniuersitatem speciei in essendo.pag.330.col.2.lin.63.pri.par.
Singularitas materialis secundum Auerroim intellectionem impedit.ibid.lin.75.pri.par.
Singulare cognoscens in causis vniuersalibus an cognoscat singulare inquantum hoc.pagina 262.columna. prima linea 45. prima part.
Singularia quæcunque sunt per diuisionem naturæ specificæ secundum Auerroim in eis singularia materialia existunt.330. lin.76.pri. par.
Singularia secundum mentem sancti doct.quotuplicia sunt.pag. 330.col.2.lin.85.pri. par.
Sint dictio,non denotat aliquem specialem modum essendi: sed absolutè sumitur.pag.33.col.2.lin.82.pri.par.
Synagogas Iudæorum vel muscheas Maurorum,an liceat ędificare seu reparare. quæstione 169.art.2.4.pagi.595.sec.secun.par.
Syndæresis est virtus:quia est intellectus principiorum :& est primò omnium in mente nostra.quæstione 66.articulo 3.pagin. 199.pri.secun.par.
Et est habitus legis naturalis,non lex ipsa propriè loquendo qu. 94 art.1.pag.295.pri. secun.par.
Syndæresis instigatorium ad bonum dicitur.pagina 360.colum. 1.lin.4.pri.par.
Syndæresis non est potentia:sed naturalis habitus intellectus respectu principiorum in operabilibus.ibid.lin.33.pri.par.
Sobrietas metaphoricè locum habet in sapientia.quæstion.149. artic.1.1.pag.505.sec.secun.par.
Sobrietas quare indicatur sensibus episcopis. & regibus specialiter magis quam iuuenibus,& mulieribus. quæst.149.artic.4. pag.507.sec.secun.par.
Sobrietatis distinctio an sit bona. quæstio.149.artic.1.pag.505. secun.se.undæ partis.
Societatum conditiones.q.78.artic.2.5.pag.272.sec.secun.par.
1 Socrates nihil scripsit sub nomine proprio. quæstio.42.artic. 3 pag.204.ter.parte.
Solicitudo propriè quid importet.47.art.9.pag.170.se.sec.par.
Solus cathegoreumaticè non potest addi termino essentiali in diuinis.pag.161.col.2.li.69.pri.par.
Solus multipliciter distinguitur.pag.162.col.1.li.26.pri.par.
Solus pater est Deus.ibi.lin.22.
Solus Deus omnia per essentiam suam cognoscit. pagina.377. col.1.lin.96.pri par.
Somnia quomodo ex cœlo significent,& quomodò in adhæsione ad somnia peccetur.q.95.art.6.pag.347.se.sec.par.
Somnijs & alienationibus à sensibus corporis an magis diuinæ reuelationes percipiantur: & futurorum prævisiones. pag.63. col.1 lin.44.pri. par.
Sophisma figuræ dictionis est quando mutatur, quo in quod. pag.50.col.2.li.13.pri.par.
Sophisma consequentis an sit: cum dicitur esse principium vitæ conuenit corpori inquantum tale.pri.par.
Sortes quomodo sint licitæ vel illicitæ vniuersaliter: & specialiter in temporalibus dignitatibus.quæstio.95.artic 8.pag.350. secun.secundæ partis.
Sortes an totum compositum significet:& an sit vnum simpliciter siue substantialiter non per informationem,sed per formæ assistentiam.pag.326.col.1.li.94.pri.par.
Specificans inquantum specificans stat in indiuisibili:id est, caret latitudine,id est,non habet in se aliqua plura.quæst.52.art. 1.pag.150.pri.sec.par.
Species intelligibilis qualiter generetur.quæst.173.articu.2.pag. 607.sec.secun par.
Species rerum sunt separatæ.pag.32.col.1.li.94.pri.par.
Speciem intelligibilem vnius perfectè intellectui an ipsam sit inhærere intellectui.pag 55 col.1.li.82.pri.par.
Species plurium repræsentatiua ad obiectum adæquatum vno modo comparatur ad obiectum verò inadæquatum duobus modis comparari potest.pag.83.col.1.li.7.pri.par.
Species intelligibiles an dentur.pag.254.col.1.li.62.pri par.
Species per quas angeli intelligunt à rebus acceptæ nõ sunt: sed eis connaturales existunt.pag.254.col.2.li.33.pri.par.
Species aliqua intelligibilis ipsius Dei an ponenda sit.an ipsa essentia substantiæ intellectualis locum speciei intelligibilis repræsentantis Deum tali intellectui sufficienter suppleat. pag. 261.col.1.li.4.pri.par.
Species nulla creata an sit immediatum principium alicuius operationis.261.col 2.li.pen.pri.par.
Species impressa angelo à Deo se habet sicut si in oculo esset naturaliter congenita species alicuius obiecti : puta huius albi. pag.263.col.2.li.93.pri.par.
Species intelligibiles secundum sanct.doct.an numerentur inter formas naturaliter agentes quæ scilicet, ideò non agunt quia impediuntur.pag.378.col.2.li.6.pri par.
Species intelligibilis est,qua intellectus intelligit.pagin.385.col. 2.lin.55.pri.parte.
Species intelligibilis est,quòd secundario intellectus intelligat. ibid.lin.59.pri.par.
Spectaculis interesse indecentibus peccatum est:& qui plus peccent.q.167.art.2.2.pag.589.sec.secun.par.
Speculatiuum & practicum quomodò sumantur. pagi.94.col.1. lin.51.pri.par.
1 Spelta.Eucharistia.ter.par.
Sperare & diligere in voluntate,an sint diuersi actus.q.18.artic.1. pag.64.sec.secun par.
Spes differt à desperatione primo per simplicem accessum & recessum & à bono arduo,per possibilitatem autem & impossibilitatem secundariò.q.40 art.1.pag.121.pri.sec.par.
Spes,fides, & charitas acquisitæ an sint virtutes theologicæ, & de causa necessitatis virtutis infusæ. quæstio.17.artic.5.pagin. 60.secun.secundæ partis.
Spes an habeat Deum pro obiecto immediato.q.17.art.5.ibi.
Spei obiectum an sit beatitudo æterna formalis vel obiectiua.q. 17.art.2.pag.59.sec.secun.par.
An ad formalem rationem obiecti spei spectet esse futurum. q. 18.art.2.pag.64.sec.secun.par.
Spes an proprium obiectum sit possibile. quæstio. 20.articul.4. pag.73.sec.secun.par.
1 Spiritussanctus an rectè inferatur esse effector filiorum Dei.q.

Universidad de Deusto
Biblioteca

52.art.1.pag.164.ter.par.
Spiritussanctus an & quo pacto vt amor diuinus procedere dicatur.pag.173.col.2.lin.19. pri.par.
Spiritussanctus quotupliciter sumatur.p.174.col.1.lin. 35.pri.par.
Spiritussancti quæstio cum sit vna: & scitu duo, quomodo litera sancti doctoris procedat.ibid.lin.84.pri. par.
Spiritussanctus necessario à filio procedit.ibid.lin.pen.pri.part.
Spiritussanctus à patre per filium procedit.pagina 177.columna 1.lin.84.pri.par.
Spiritussanctus pater & filius sunt vnum principium.pagin.eadcolum 2.lin.39.pri.par.
Spiritussanctus an vt amor vel vt impressio procedat.pag.181.col.2.lin 26 pri.par.
Spiritussanctus cum sit à voluntate vt à principio:an possit sic & aliter se habere.pag.195.col.2.lin.15.pri. par.
Spiritualis potestas duobus modis se intromittit de temporalib. q.60.art.6.pag.207 sec.secun. par.
Spiratuum principium vt sit an suppositorum pluralitatem exigat p.176.col.1.lin.7.pri.par.
Statutum mutare volentium ex cumulatione pecuniæ superfluæ præsenti eorum conditioni appetitus,an sit rectus. quæstione 118.art.1.pag.407 sec.secun.par.
Status significatio an sit ab autore bene dat 2.quæstione 183.art. 1.pag.633 sec.secun. par.
1 Status.Aliud est hominem post mortem sortiri statum immutabilem secundum animam,& aliud est sortiri statum non impedibilem.q.59.art 5.ad 1.& 3.pag 270.ter. par.
2 Quod in statu innocentiæ superiora nullo modo dependebãt ab inferioribus nullo modo intelligantur.quæstione 61.artic. 2.pag.277.ter.par.
Studiositas an sit propriè virtus. quæstione centesimasexagesimaseptima pag.589.sec secun.par.
Stulto quando respondendum est,& quando non secundum stultitiam suam.quæstio 72.art.3.pag.455.sec.secun. par.
Stuprum an fortiatur rationem suæ speciei ex adiuncta parentum custodia.q.154.art.6.pag 531..sec.secun. par.
Subditus.Quomodò sit ista propositio intelligenda:virtus cuiuslibet subditi est vt bene subijciatur principanti.quæstio.92.ar. 1.pag.200.pri.secun.par.
1 Subsistere in diuinis formaliter loquendo est magis personale quàm essentiale.q.3.art.2.pag.27.ter. par.
Subsistere dupliciter capitur:vno modo: vt significat tantùm affirmationem essendi in rerum natura: & negationem sustentationis in alio quocunque alio modo subsistere importat quendam naturalem entis modum.p.249.col.1. li.67.pri.par.
Subsistere quid faciat, & includat.pag.309.col 8.lin.42.pri.par.
Subsistens quomodò capiatur.p.319. col.1.lin.86.pri.par.
Substantia corporea sumpta quomodò: & contra quod distinguatur.pag.16 col.1.lin penul.pri.par.
1 Substantia individualis secundum materiam significata quantitate percipitur à cogitatiua.quæstione 75.articulo septimo p. 384.ter, par.
2 Substantia individualis vt habet modum essendi purè substantiæ percipitur à solo intellectu.ibidem.
Substantia quomodò per seipsam individuatur:quomodò ex parte accidentium & quomodò per subiectum.pagina 154.col. 1.lin.3.pri.par.
Substantia materialis quomodò per materiam individuatur sub ceteris dimensionibus tanquam per proprium & intrinsecum non solum constituuntur:sed distinctiuum.pagin.154.colum. 1.lin.9.pri par.
Substantia intellectualis vt sic,in materialis sit,id est,independés in esse à materia.pag 331.col.1.lin.86. pri.par.
Substantijs quæ apud nos sunt ratio inuenitur generis seorsum existens in rerum natura absque nobilitate superaddita naturæ.pag.233.col.1.lin.88.pri.par.
Substantia intellectualis quomodò corpus naturaliter vnitum habere possit.& quis modus à sancto doctore exclusus fuerit. pag.235.col.2.lin.3.pri.par.
Substantiæ in corporibus simpliciter separatæ sint: vel inquantum sunt intellectuales.ibid.lin.31.pri.par.
Substantias per naturales formas immaterialis perfectè cognoscere non possumus.pagina quatercentesima columna prima lin.46.pri.par.
Substantiuâ prædicantur de tribus personis singulariter tantùm: ita quod non pluraliter.pag.184.colum.1.lin.15.pri.par.
Summum excessus supremi respectum addit.pagina 30.columna 2.lin.28.pri.par.
Superbia dicitur initium omnis peccati secundum ordinem intentionis,ex parte scilicet finis:quia obiectum suum est finis omnium bonorum commutabilium,ad quæ alia vitia conuertuntur.q.84.art.2.pag.265.pri.secun. par.
Superbia & inanis gloria habentes se vt finis,& medium quomodo sint diuersis modis vna prior altera.quæstione 132.articulo 4.pag.460.sec. secun.par.
Superbia quid sit cùm à diuersis diuersimodè diffiniatur.quæstio 162.artic.1.& 2.pag.571.& 573.sec.secun.par.
Superbia an sit appetitus quo quis tendit supra id quod est.pagi. 573.sec.secun.par.
Superbia an sit appetitus propriæ excellentiæ despectiuè tantũ. eadem pag.& par.
Superbia ponitur subiectiuè in voluntate & in appetitu sensitiuo.q.162.art.3.pag.574.sec.secun. par.
Superbia quomodò sit in voluntate cùm in ea nulla sit virtus moralis.eadem pag.& par.
Superbia an ideò sit peccatum mortale: quia est contemptus Ibidem.
Superbia quæ attenditur penes præesse Deo, est bestialitatis vitium non humanum. quæstione 162.articulo quinto pagina 570.sec.secun.par.
Superbia quare ex parte conuersionis non habet quod sit maximum peccatorum sed ex parte auersionis, quæstione 162. art. 6.pag.578.sec.secun.par.
Superbia qui pranitate habeat rationem primi.quæstio.162.art. 7.pag.579.sec.secun par.
Superbia est primum peccatorum ex parte conuersionis & auersionis pag.& parte ead.
An contemptus præcepti sit proprius actus superbiæ vel inobedientiæ.q.162.artic.2.1.pag 573.sec.secun.par.
Superbiæ species an sint sufficientes enumeratæ.162. articulo 6. pag.574.
Superbiæ species an sint bene assignatæ.pag.& parte ead.
Superbiæ diuisio posita ab Anselmo quomodò intelligatur.ibid.
Quid intelligatur appellatione grauium peccatorum, quando dicitur superbiam esse primum inter grauia peccata.quæsti.162. artic.7.4.pag.580.sec.secun. par.
Superfluum habens an cogi possit ad dandum paupertibus.quæ. 118.art.3.& 4.pag.408.sec.secun.par.
1 Suppositum.Illud quod suppositum dicitur addere supra naturam an oporteat esse ens reale.q. 2.articulo 2. p.11.ter.par.
2 Quod suppositum addit supra naturam an oporteat esse intrinsecum supposito.q.2.art.2.pag.11.ter.par.
3 Quid sit illud quod suppositum addit iuxta se intrinsecum sibi supra hanc suam naturam. Ibid.
4 Suppositum.q.2.art.3.in tit.pag.13.ter.par.
Suffinere quomodò importat actionem.quæstione 113.articulo 6.pag.427.sec.secun.par.
Susurratio an distinguatur specie iuxta distinctionem amicitiæ. q.74.art.1.pag.260.sec.secun.par.
Susurratio materialiter quando sit peccatum mortale.ibid.

T

Temeritas quid propriè significet & quomodò exponi debeat q.53.art.3.pag.186.sec.secun. par.
Temperatum vel intemperatum non posse dici id quod est per accidens:& præter intentionem quomodò intelligatur.quæ. 59.art.2.3.pag.202.sec secun par.
Temperantiæ regula an sumatur ex necessitate præsentis vitæ.q. 1.artic.6.pag.7 sec.secun.par.
Temperantiæ & fortitudinis differentia vt sunt virtutes generales an sit bene assignata.q.141.art.2. pagin.478 sec.secun.par.
Tempus vtrunque motum angeli mensurans aliud est à tempore mensuráte motum cœli,quoniam angeli motus ex eo non dependet.pag.245.col.1.lin.26.pri. par.
Tempus sacrum.Circunstantia. pri.secun.par.
Tei.poralea an per se de naturę intentione existat.pagi.431.col. 1.lin.79.pri par.
Tentare vt perpetratione peccati noceat, diaboli proprium est. 471.lin.96.pri.par.
Tentare est experimentum sumere & quotuplex est tentatum.p. 471.col.1.lin.79.pri par.
Tentare Deum an semper sit peccatum mortale. quæstione 97. art.3.& 4.pag.356.sec.secun.par.
7 Tentatus quare fuerit Christus à diabolo.quæstio.41.artic.4. pag.201.ter.par.
Tentatio carnis si ratio ei resistat,non est peccatum.quæstio.80. art.3.pag.256.pri sec.par.
1 Tentatio Christi fuit virtuosa contra nostras tentationes.quæ. 41.art.1.pag.200.ter.par.
2 Tentatio omnis ab intrinseco an sit peccatum.quæstio4.1.ar. 1.ad 3 pag.200.ter. par.
5 Tentationes vincendi modus est recursus ad sacras scripturas & exempla sanctorum.q.41.artic.1.pag.200.ter. par.

Tentationum

6 Tentationum Christi ordinem explicat Matthæus secundum tempus.q.41.art.4.ad 5.pag.201.ter.par.
3 Tentationum ordinis conueniens ratio in litera ponitur.eod. q.art.4.pag.201.ter.par.
4 An Christus si miraculum fecisset conuertendo lapidem in panem à se edendum,peccasset.eod.artic.ad 3.par.ead.
Theologus quo pacto Philosophorum rationes soluere habeat pag.9.col.2.lin.81.pri.par.
Theologia est scientia:& tamen fides non stat cum scientia. q.1. artic.5.pag.6.sec.secun.par.
Theologia an sit scientia & scientiæ Dei subalternata.pag.2.col. 1.lin.78.pri.par.
Theologia nostra dupliciter considerari potest: vno modo secundum se,alio modo vt in nobis viatoribus. pag.3.colum.2. lin.37.pri.parte.
Theologia beatorum & nostra an conueniant in vna ratione formali obiecti vt obiectum est.& consequẽter sint vna scientia secundum speciem specialissimam. pagina 5.colum.1.line. 57.pri.parte.
Theologia nec est purè practica:nec purè speculatiua, sed est altior comprehendens in se eminentius practici & speculatiui rationem.ibi col.2.lin.87.pri.par.
Theologia ex quibus principijs procedere dicatur. pag.10.col. 1.li.70.pri.par.
Theologia si ex naturalibus rationibus procedit vt ex extraneis & probabilibus cur tantus labor a doctoribus speculatiuis assumptus est.ibi.col.2.lin.2.pri.par.
Theologia quomodò propter necessitatem & vtilitatem metaphoris vtatur.pag.11.col 1 lin.35.pri.par.
Theologia nostra cùm nihil aliud sit quàm impressio,& sigillum essentiæ diuinæ proprium ad quid se extendat. pag. 6.colu.1. lin.46.pri.par.
Theologia sub se practicum & speculatiuum comprehendit.ibi. lin.13.pri.parte.
Theologia est magis speculatiua, quàm practica. ibidem.linea. 67.prima parte.
Theologia an comprehendat sub se practicum & speculatiuum per modum aggregationis.pag.6.col.1.li.75.pri.par.
Theologiæ proprium est accommodare res voluerfaliter ad sacram doctrinam spectantes:vt signa sint cum fiunt.ibid.col.2. lin.90.pri.parte.
Terminus relationis inquãtum terminus an sit res absoluta: ac per hoc nullum oportet ponere correlatiuum: vt alterum relatiuum terminet: nec secundum rem: nec secundum rationem. pag.72.col.2.li.27.pri.par.
Termini nomine quando intelligatur id, ad quod relatiuum dicitur,& quod in relatiui diffinitione ponere oportet. pag.73. col.2.li.73.pri.par.
Termini numerales qui sint.pag.159.col.1.li.16.pri.par.
Termini numerales in diuinis significant illa, de quibus dicuntur solam negationem addendo.ibi.li.31.pri.par.
Termini motus angelici cuius naturæ sint. pagin.243.colum.1. lin.83.pri.parte.
Testificari an teneatur testis quando alius tenetur accusare.q.70. art.1.pag.248.sec.secun.par.
Testis falsus ex obliuione inculpabili quid facit. quæst.70.arti.4. pag.250.sec.secun.par.
Testes in crimine occulto an fiat adhibendi. quæst.33.artic.8.1. pag.129.sec.secun.par.
Testes singulares quomodò recipi possunt inter religiosos in factis iterabilibus.q.70.art.2.pag.249.sec.secun.par.
1 Timor.Motus appetitus sensitiui ex malo futuro apprehenso abstrahendo à certo vel incerto: an sit verè timor. quæst.15.7. pag.96.ter.parte.
Timor seruilis quomodò habeat pro obiecto malum pœnæ. q. 19.art.6.pag.68.sec.secun.par.
Timor initialis an sit idem cum filiali. quæstio.19.articulo.8.69. secun.secundæ partis.
Timor seruilis duos habet actus:& quomodò adiunguntur timori initiali.q.19.art.8.2. pag.ead.sec.secun.par.
Timor casus an crescat crescente charitate. quæstio.19.artic.10. pag.70.sec.secun.par.
Timor filialis an sit quasi genus ad dilectionem Dei. quæst.22. art.2.pag.76.sec.secun.par.
Timor & audacia an sint circa idem obiectum puta malum. qu. 123.art.3.3.pag.424.sec.secun.par.
Timor mortis an excuset à prohibitis vel præceptis legis positiuæ siue hominis.q.125.art.3.pag.442.sec.secun.par.
Timoris filialis obiectum an sit malum culpæ. quæst.19.artic.2. pag.68.sec.secun.par.
An peccatum commissum ex timore mundano distinguatur specie à peccato commisso ex timore carnali. quæst.19.artic.2.2. pag.67.sec.secun.par.
Timoris obiectum includit in se tria, scilicet malum.arduum,futurum ex quibus redditur ratio timendorum,& non timendorum,& magis & minus timendi.q.42.pag.127.pri.sec.par.
In timore semper fit contractio ad intus:sed quia non semper fit vsque ad frigus ingressus, ideò in litera negatur contractio naturæ corporeæ,non quia non fiat,sed quia non fit consummata vsque ad frigus.q.44.art.1.pag.130.pri.sec.par.
Totalitas triplex, quantitatiua, essentialis, & potestatiua, & eorum differentia,& quomodò distinguantur.pagin.337.col.2. lin.37.pri parte.
Totalitas quantitatiua an sit differens habitudo formæ ad totum & partes.quæ in extensione formæ committatur.ibidem. lin.44.pri.parte.
Totalitas essentialis an formis & animæ per se conueniat. ibid. lin.84.pri.parte.
Traductio.De qua traductione loquatur Euangelista quum dicit,beatum Ioseph noluisse beatam virginem traducere. q.29. art.2.ad 3.pag 151.ter.par.
Trinitas quo pacto impugnetur à negantibus productiones in diuinis esse ipsas actiones immanentes. pag.148.colum 2.lin. 76.pri.parte.
Trinitatis nomine in diuinis vtendum est. pagina.160.colum.2. lin.91.pri.parte.
Trinitatis diuinarum personarum ad cognitionem impossibile est per naturalem rationem peruenire. pagina.162.columna.2. lin.9.pri.parte.
Tripliciter aliqua plura simplici & vno intuitu videri contingit. pag.269.col.2.li.67.pri.par.
Tristitia solitariè sumpta,est mala moraliter, quia importat aliquid solitariè sumptum dissonans rationi scilicet priuationem boni, inquietudinemque appetitus. quæst.39.artic.1.pag.120. pri.secun.partis.
Tristitiæ & delectationis nouus modus in angelis & animabus separatis.pag.299.col.1.lin.12.pri.par.
Tristitiæ passio est in sola concupiscibili. Ad Scot. quæst.23.art. 4.pag.80.pri.sec.par.
Malum coniunctum est per se primò causans tristitiam, bonum autem amissum per se secundò ex parte obiecti. quæst. 36.art. 1.pag.114.pri.sec.par.
Tristitiæ primus modus in litera positus quomodò regulandus & iudicandus est vt sit bonus. quæstio.36.artic. 2.pag.140.secunda secundæ partis.
Tristitiæ secundus modus an sit aliquando cum peccato. eadem pagi.& parte.
Tristitiæ tertius modus qui est indignatio an sit cum peccato. ead.pag.& par.
Tristitiæ quartus modus an sit semper peccatum.ead.pa.& par.
Tristitiam non esse speciale vitium dupliciter potest impediti.q. 38.art.4.1.pag.112.sec.secun par.
Tumor an bene exponatur in litera. quæst.158.artic.7.pag.537. secun.secundæ partis.

V

Vegetatiuæ partes sunt tres.pag.346.col.2.li.43.pri.par.
Vegetatiuæ potentiæ in genere tres esse dicuntur. pag.347. col.1 lin 16.pri.par.
Vegetabilia an moueant seipsa. quæstio.66.artic.1.col.pag.198. Mouere.pri.secun.par.
Velle an potest aliquis incipere, quia incipit esse vel cognoscit bonum alteri.pag.115.col.2 li.pen.pri.par.
Vendere cum pacto de retrouendendo & locando an sit vendere plusquam valet.q.77.art.1.pag.264.se.sec.par.
Vendere ad terminum an liceat. quæsti.78.artic.2.7.pag.272.secunda secundæ partis.
Venialis rei vitij occultatio quomodò reparetur in casu licito:& de pretio præsenti aut futuro.q.77.art.3.pa.266.se.sec.par.
Verbum Dei patris & creaturarum expressiuum est. 171.linea. 67.prima.parte.
Verbum Dei cius,quod est in Deo patre est tãtùm expressiuum: creaturarum verò est expressiuum & operatiuum. ibidem.lin. 78.prima parte.
Verbum Dei an ex vi productionis suæ non procedat ex scientia creaturarum sed diuinæ essentiæ. pa.172.col.1.li.17.& an verbum sic procedat de scientia solius essentiæ,quòd non procedat vt verbum personæ nisi concomitanter.ibi.li.46.pri.par.
Verbum in diuinis an conceptum intellectus significare habeat. pag.170.col.1.li.92.pri.par.
Verbum Dei quomodò propriè & metaphoricè ponatur. pag. 171.col.1.li.3.pri.par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Verbum diuinum quomodò procedat vt res eiusdem naturæ cũ Deo.quando ibi intelligere est esse.pagina 145.columna 2 li. 8 6.pri. par.
Verbum vt verbum est ipsum intentum in actu interius quod habeat.pag.147.col.1.lin.8.pri.par.
Verbi nomen in diuinis propriè sumptum est personale: & nullo modo essentiale pag 169 colum.2.lin.89.pri. par.
Verbum Dei quid significet.pag.172.col.2.lin.82.pri.par.
1 Verbum Dei assumpsisse humanam naturam in aromo dupliciter exponitur.quæstione 2.art.5.ad 2.pag.16.ter.par.
Verbi nomen propriè dictum in diuinis est proprium nomen personæ filij.171.lin.81.pri.par.
Verbo omnia quæ videntur,non succedunt, sed simul videntur. pag.61.col.1.lin.3.pri. par.
Verbo Dei respectus ad creaturas importatur.pagina 171.col.2. lin.24.pri.par.
Verecundia & honestas an sint partes integrales temperantiæ.q. 143.art.1.pag.485.sec.secun.par.
Verè quod est nulli accidit vniuocè sumptum:secus analogicè.p. 22.col.2.lin.1.pri.par.
Verum & ens conuertuntur.pag.100.col.1.lin.77.pri.par.
Verum an in communi cognoscibile importet. pagina ead.col. 1.lin.92.pri par.
Verum & falsum sunt contraria.pag.106.columna secunda linea 3.pri.par.
Vesti ratio nobilior est quàm ratio boni:quia absolutior est.quę. 66.artic.3.pag.199.pri.secun.par.
Veri ratio quomodò entis apprehensionem assequatur.77.col. 2.lin.48.pri.par.
Veritatis absoluta prior est ratione boni.pagina 101.columna 1. lin.50.pri.par.
Veritas principaliter est in intellectu,secundario in rebus in ordine ad intellectum à quo dependent.pagina 98.columna 1. lin 26.pri.par.
Veritas propriè loquendo tantùm est in intellectu componente & diuidente.pag.99.col.1.lin.23.pri.par.
Veritas non solum est in Deo:sed ipse est veritas prima & summa.pag.101 col.2.lin.1.pri.par.
Veritas quâ omnia vera sunt quodammodò est vna, & quodam modo non.ibid.lin.76.pri.par.
Veritas quo pacto est conformitas intellectus & rei pagina.100. colum.1.lin.1.pri par..
Veritas intellectus quomodò multiplicetur, & quomodò inueniatur vniuocè in omnibus intellectibus saltem creatis.pagi. 102.col.1.lin.24.pri. par.
Veritas intellectus speculativi consistit in hoc quod cognoscere adæquatur rei cognitæ:veritas autem intellectus practici consistit in hoc quod dirigere adæquatur principio directiuo.qu. 57.artic.5.pag.169.pri.secun. par.
Veritas prima qualiter ab authore accipiatur.quæstione 1,artic. 1.pag.1.sec.secun par.
Veritas prima an absolutione vel specificatiuè sit obiectum fidei formale.eadem.pag & par.
Veritas prima sola est obiectum formale fidei.pag.ead.& par.
Veritas nulla creata est æterna.pagina 102.columna prima linea. 97.pri.par.
Veritas intellectus diuini est immutabilis: nostri autem intellectus mutabilis est.pagina.103.colum.1.lin.61.pri.par.
Veritatis virtus quomodò extendat se ad omnia.quæstione 105. artic.3.pag.374.sec.secun.par.
Veritatis virtuti opposita vitia an sufficienter assignentur.quęsti. 113.artic.1.pag.529.sec.secun.par.
Veritatem principiorum quomodò vnus alio melius intelligat. quæstio.5.artic.4.ad vltimum.pag.29.sec.secun.par.
Veritatem esse in communi an per se notum sit 98.columna 2. prima parte.
Veritate diuina omnia esse verâ quomodò intelligatur.102. lin. 88.pri.par.
Vesperas dicere ante prandium in quadragesima an clerici teneãtur.q.147.artic.7.pag.498.sec.secun.par.
Vestigium,quid sit, & quomodò sumatur.pagina 218.columna 1.lin.5.pri.par.
Vestigium trinitatis in omnibus creaturis inuenitur.118.linea. 69.pri.par.
Vestigio & imagini commune est repræsentare, & quæ differentia sit.218.lin.19. pri par.
Vestimentorum vsus an sit ab arte introductus.quæstione 146. artic.2.3.pag.492.sec.secun. par.
Vestimẽtorũ vsus dato quod sit ab arte an rectè mferatur quod circa ipsum non sit aliqua specialis virtus.ead.pag.& par.
Videri diuina essentia an possit à beatis sine visione personarũ. quæst.1.art.8.pag.16.sec.secun.par.
An ad visionem Dei homo non possit pertingere nisi per modũ discentis à Deo doctore q.2.art.3.pag 3.sec.secun.par.
Videri aliquid dupliciter potest: vno modo in seipso obiectiue: alio modo in alio obiectiuè.pag.60.col.2.lin.41.pri.par.
1 Visio Dei est soli Deo similiter naturalis,quæstione 9.artic.2. ad 3.pag.70.ter par.
Vendicatio an sit virtus in priuata persona.quæstione 108.artic. 2.pag.389.sec.secun. par.
Vindicta quam quis petit à iudice, an spectet ad vindicationis virtutem.q.80.art.1.pag.277.sec.secun.par.
Viduitas an sit virtus specialis distincta speciei à virginitate & castitate coniugali.quæstio 152. art.3.5.pagi.518.sec.secun.par.
Viæ duæ in materia intellectionis angelorum à tancto doctore positæ quomodò sustineantur.pag.255.col.2.lin.51.pri.par.
Vim aliquam animæ existentem in potentia ad agere, vel non agere,& ad agere hoc vel illud, indigere duobus motoribus, quomodò intelligatur.quæstione nona articulo primo pagin. 32 pri secun. par.
Vires inferiores apprehensiuę dupliciter sumuntur:primò secundum naturam & sicà natura,& non à virtute nec habitu determinatur. Alio modo vt ius functionibus,& sic ordinantur ad intellectus perfectionem.quæstione 56. articulo quinto pagi. 165.pri.secun.par.
Vires animæ affixæ organis: & aliæ formæ naturales sunt in materia corporali depressæ,anima verò eleuatur supra totum ordinem corporum:vt potè naturam excedens, quæ est principium formale cuiusque actiui corporei.pri.par.
Vir cognoscens vxorem sine intentione seminandi quomodò peccet.quæst.154.artic.1.4.pag.522.sec.secun.per.
Vir cognoscens vxorem quibus modis peccet mortaliter & venialiter.pag.ead.& par.
Vir osculans vel tangens vxorem quomodò peccet.ead.& part.
Virginitas an sit virtus.q.152.art.3.pag.516.sec.secun. par.
Virginitas an sit virtus dist incta à castitate.pag. ead.& par.
Virginitas à nullo voto firmata an sit virtus.quæstione 152.artic. 4.pag.517.sec.secun par.
Virginitas an sit religio vel pars religionis sicut est votum.pag. eadem & parte.
Virginitatis formale an possit reparari per pœnitentiam.pagina eadem & par.
Virginitatis (Ioannis & Abrahæ connubij) comparatio.quæstio. 152.artic.4 pag.515.sec.secun.par.
Virginitatis finis secundum genus suum est simpliciter melior quam finis coniugij.q.ead.ad 3.sec. secun.par.
Virginitas & paupertas non habent specialem rationem virtutis & consequentes nec specialia extrema inter quæ medient infra propria materias in ordine ad regulam tam diuinam quam humanam,sed ex intrinseco fine & religionis actu scilicet voto.quæst.84.art.1.pag.189. pri.sec.par.
1 Virginitati mentali non præiudicat consensus in culpam coniugalem & quare.q.29.art.1.pag.153.ter.par.
Ad virginitatem an propositum perpetuæ incorruptionis per se pertineat.quæst.152.art.1.pag.514.sec.secun.par.
Virginitatem perdens masculus per coitum cum meretrice, an committat stuprum,quæstione 154.articulo sexto.pagina 532. sec.secun.par.
Virginalis figuaculi integritas an habeat se tanquã accidens ad virginitatem.q.152.art.1.pag. 514.sec. secun.par.
Virtus intellectualis quæ vocatur intellectus siue cognitio principiorum.secundum se est in medio duorum contrariorum.q. 64.artic.3.pag.108.pri.secun.par.
Virtus theologica non consistit in medio, nec ex parte obiecti, nec ex parte actus.Ad Scotum.quæsti.64.articulo quarto pag. 191.pri.secun. par.
1 Virtus heroica non differt specie à virtute communiter dicta. q.7.art.2.ad 2.pag.48.ter.par.
2 Virtus attribuitur capiti humano, & quo respectu.quæstione 8.articulo 1.pag.61.ter.par.
Virtus liciti ex temporalibus bonis, scilicet vel de suo vel de debito an distinctio sit bona.quæstione 187. articulo quarto pag. 689.sec.secun. par.
Virtus agentis dupliciter augeri potest:vno modo per simplicem manuonem:alio modo per altetius formæ appositionem.pag. 57.col.2.lin.61.pri.par.
Virtus nulla operatiua siue angeli: siue cuiuscunque creaturæ est eius substantia.ibid.lin.12.pri.par.
Virtus distinctio secundum rationem speciei in ordine ad obiectum & secundum ordinem ad actum, seu secundum specificam differentiam & rationem vt sic,& secundum hanc conditionem,scilicet esse principium actus recti,est bona.quæst. 1. 06.ar.4.

66.art.4.pag.201.pri.sec.par.
Omnia obiecta virtutum sumpta secundum actus quibus homo attingit illa possunt referri ad bonum priuatum alicuius personæ,vel bonum commune multitudinis.quæstione 90.articulo 3.pag.301.pri.secun,par.
An modum istum virtutis,scilicet volens & elgens,bene probetur in litera non cadere sub lege humana.quæstione 100.artic. 9.pag.3.8 pri.secun. par.
Virtutum consummatio non est natura:quia natura est determinata ad vnum:consummatio autem virtutum non est secundum vnum modum actionis:sed diuersimodè secundum diuersas materias in quibus virtutes operantur,& secundum diuersas circunstantias.q.63.art.1.pag.187.pri.secun.par.
Sicut lumen naturale est quoddam præsuppositum principium vt origo virtutum in nobis naturaliter præexistens, ita in esse supernaturali oportet ponere lumen supernaturale principiũ & originem omnium infusarum.q.109.ar.3.p.314 pri.sec par.
Principia naturaliter cognita secũdum naturalem eorum inclinationem in anima,sunt seminaria omnium virtutum.quæst.63. artic.1 pag.187 pri.secun. par.
Virtutum intellectus & scientiæ actus in compositione consistit: & compositio secundum diuersas materias diuersimodè à recto fit intellectu,ideò consummatio harum virtutum non est secundum vnum modum actionis sed diuersimodè secundum diuersas materias.Ibidem.
In virtutum omnium genere nobilius semper est generans: licet enim actus præcedentes habitum virtutis sint secundum se imperfecti,vt tamen ex altiori oriuntur principio generatiui sunt virtutis.q.63 art. 1.pag.187.pri secun.par.
Virtute nullus male vtitur vt principio mali actus:quamuis male vtatur ipsa principiante bonum actum, ordinando ad extraneum malum finem quod tamen impossibile est in virtutibus quæ non possunt esse informes.q.55.ar.4. 162. pri.secun.par.
Virtus in quantum huiusmodi est operatiua:facit enim operationem ordinatam sine ordinatione in actu, tanquam effectum proprium,nec relationem habere sic effectiuã per se cuiusmodi inconuenit sed oportet quandoque.182.pri secun.par.
Omnis virtus humana non moralis est intellectualis.quęstio.58. artic.1.pag.171.pri.secun. par.
Virtus moralis sicut quælibet alia est essentialiter habitus:sed moralis est habituatiua appetitus ad eliciendum actus quando, vbi sicut,quantum oportet propter bonum rationis.quæstio. 55.art.1.pag.161.pri.secun. par.
Virtus moralis addit super habitum differentiam specificam,sicut super animal.quæstio 55.art.1.pag.ead.& par.
Virtutis moralis proprius finis est attingere medium.Ibidem.
Virtutis moralis formalis effectus dupliciter intelligitur: primò vt ex sua essentia habitus ille reddat appetitum habituatum ad actum & non plus:secundò vt reddat appetitum habituatũ ad actum cũ omnibus eius conditionibus suę laudabilis.ibi.
Virtus moralis dat facultatem & rectum vsum per modum inclinantis,& non cum hac vel illa limitatione: quod non facit ars. q.56.artic.3.pag.163.pri.sec.par.
Virtus perfecta quid importet,& quid indem imperfecta.193. pri.secun.par.
Virtus intellectualis (puta prudentia)ineluditur in morali,& econuerso moralis in intellectuali scilicet prudentia. cum enim prudentia propriè attendatur secundum suum proprium & præcipuum actum(qui est rectæ præcipere)& ipse sit principium rectæ electionis:virtus moralis cui attribuitur electio pro proprio actu pendet necessario ex prudentia,& rursus quia ipsum rectè præcipere pendet ab appetitu recto,consequẽs est quod prudentia ab appetitu recto.quęstione 58.articulo 4.& 5.pag. 173.pri.secun.par.
Consistere in medio computatur inter proprietates virtutis.ponuntur autem in diffinitione virtutis,sicut læpe proprietates notiores admittuntur in diffinitionibus,vt latentes differentiæ in sinuentur.q.46.in princip.pag.189.pri.secun.par.
Virtus secundum essentiam est in medio,quæ est in medio duorũ vitiorum. Secundum effectum verò dicitur virtus esse in medio quæ in propria materia circa quam est, medium facit inter plus & minus illius,seu in illa ad illam,&c.quæstio. 64.art. 1.pag.189.pri.secun.par.
Virtus moralis non secundum essentiam, sed secũdum effectum media inter passiones dicitur:quia scilicet inter passiones constituit medium eligendo eas in illa quantitate,&c.quia in medio secundum rationem constituuntur.hoc enim effectus virtutis moralis est.q.59.pag.175.pri.sec. par.
Vbicunque est virtus in medio,contingit & per excessum & per defectum,peccare:siue,simul siue separatim,siue vno siue pluribus vitijs non est curæ.q.64.ar.4.pag.191.pri.secun. par.
Vnumquodque est magis & minus tale secundum sui constitutiui proprium latitudinem.q.22.ar.2.ad.3.p.77.pri.secun.par.
Vnumquodque sicut agitur,ita apium natum est agere & esse.q.49.art.3.pag.140.pri.secun. par.
Virtus vna quomodo dicatur forma alterius.quæstione 54.artic. 3.pag.21.sec.secun.par.
Virtus cognoscitiua quantò ad plura se extendit,tantò est nobilior.q.6.artic.3.pag.32.sec.secun.par.
Virtus moralis quare non potest esse à natura.quæstione 47.art. 7.3.pag.170.sec.secun. par.
Virtus ideò dicitur cardinalis, quia præcipuè sibi vendicat id quod communiter spectat ad virtutes. quæstione 123.articulo 11.pag.432.sec.secun.par.
Vbicunque est virtus aliqua specialis circa aliquod maximum: an sit necessarium esse aliam virtutem circa mediocria.quæsti. 120.artic.1.pag.562.sec.secun par.
Virtus theologicæ ratio an consistat in habere Deum pro obiecto.q.17.art.4 pag.60.sec.secun par.
1 Virtutis perfectio an regulariter tollat fomitem.quæstione 15. artic.2.pag.93.ter.par.
Virtutis theologicæ medium dupliciter inuenitur:semper tamen per accidens.quæst.17.artic.1lo 6 pagin:63.sec.secun.par.
Virtutis superioris actus quo pacto potest imperari ab inferiori virtute:cum imperare sit superioris. quæstione 32.articulo 1. 2.pag.118.sec secun.par.
Virtus mortalis finem præstituit à prudentia dupliciter potest intelligi.quæstione quadragesimaseptima articulo sexto pagina 169.sec.secun.par.
Virtutis ad virtutem comparatio aliquando intrinseca, aliquando extrinseca.quæsti. ne quarta articulo 3.2. pag.sec.sec.par.
Virtutis intellectualis secundum se mensura nec practicæ nec speculatiuæ est aliquod virtutis genus:quia procederetur in infinitum.q.64,artic.3.pag.101.pri.secun.par.
4 A virtute operatiua virtutem deitatis non esse comprehensam ab humanitate Christi, an bene declaretur.quæstione 19.artic. 1.pag.74.ter.par.
5 Virtus.Sacramentum.ter.par.
Virtutes omnes simul infundi quomodò intelligatur.quæstio.6. artic.2.3.pag 30.sec.secun.par.
An solæ virtutes morales sint circa signa rerum.quæstione 107. artic.1.pag.390.sec.secun par.
Virtutes cardinales quomodò excedant cæteras virtutes.quæsti. 123.art. 1.pag.432.sec.secun par.
Virtutes intellectuales an sint potiores moralibus.quæstio.171. artic.3 pag.601.sec secun.par.
Virtutes intellectuales an sint nobiliores humilitate.pagina & parte eadem.
Virtutes morales dupliciter disponũt ad vitam contemplatiuam q.180.artic.1 pag.624.sec.secun.par.
Virtutum theologicarum quomodò Deus sit diuersimodè obiectum.q.17.artic 6.pag.63.sec.secun par.
Virtutum fines an à vitijs virtutum differant penes habere terminum & non habere terminum.quęstione 47.articulo 15.pa. 174.sec secun. par.
Virtutes intellectibili & concupiscibili, scilicet temperantia & fortitudo rectificant vt:quia stabiliunt fines prudentiæ regulatiuæ ipsius vti ex illius finibus vt principijs, & sic extenduntur se ad voluntatem mediatè.163.pri.secun.par.
Virtutes morales acquisitæ vt imperatur à charitate non ordinãtur ad vltimum finem supernaturalem vt ad proportionatum secundum se,sed ex parte ordinantis tantùm: virtutes autem morales infusæ ordinantur vt secundum se proportionatæ ad talem finem supernaturalem. Ibidem.Infusio.Habitus.prima secundæ partis.
Virtutes morales infusas præter tres theologicas & quatuor cardinales ponere necesse est.Ad Scotum.quæstione 63.articulo 3 pag.185.pri.secun.par.
Virtutes theologicæ acquisitæ non dantur: quia improportionata sunt acquisitu omnia actus infallibiliter rectos & proportionatos supernaturalibus.q.62.artic.3.pag.185.pri.sec.par.
Virtutes morales omnes sunt circa passiones & operationes:sed aliquæ principaliter operationes, aliquæ principaliter passiones bonificant.quæsti.60.artic.2.pag.179.pri sec. par.
Virtutes morales circa passiones non possunt poni in angelis vel Deo.q.61 artic.5.ad 1.pag.189.pri.sec. par.
Virtutes cardinales dicuntur principales vel vt genera,vel gratia præcipuæ materiæ.q.61.art.3.pag.188.pri.secun par.
Virtutes cardinales dicuntur quæ virtuosam vitam substinent.& super quas vniuersa studiosa vita firmatur.ac opera propriè exple:q.61.in principio pag 186.pri.secun par.
Virtutum moralium distinctio,in politicas,purgatorias,& purga

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ri animi,non est distinctio virtutum secundum essentiam, sed secundum statum & actus perfectionem. quæstione 61. articu. 5.pag.185 pri.secun.par.

Ex cuius sui actionis & passionis circa idem,plures virtutes politicæ fiunt.q.60.art.2.pag.178.pri.secun.par.

Virtutes morales acquisitæ si secundum humanas causas iudicia fiat dicuntur & sunt inter maxima bona hominis,& simpliciter virtutes & hoc spectat ad moralem. Si autem de eisdem iudicandum sit secundum supernaturales & diuinas causas, sic sunt & dicuntur virtutes secundum quid, & hoc spectat ad theologum.Ibidem.

Virtutes morales imperfectè quo ad statum,sicut se habent ad prudentiam,ita fides & spes ad charitatem:vtrobique enim cõtingit defectus status ex subtractione principij & indispositione subiecti,virtutes enim morales habent pro subiecto appetitum vt subest rectæ rationi perfectæ:quæ est prudentia simpliciter:& fides & spes intellectum motum à voluntate perfecta & voluntatem affectam meritis præsentibus quorum vtrũque sola charitate habetur.quæstione.65.articulo quarto pag. 196.pri.secun. par.

Virtutes totellectuales imperfectè secundum statum dicuntur virtutes:morales autem nisi sint secundum statum perfectè,nõ dicuntur virtutes.quæstione sexagesimasexta articulo 1.pagin. 198.pri.secun.par.

Virtutes intellectuales sunt nobiliores simpliciter quàm morales.quia habent nobilius obiectum,morales autem sunt nobiliores secundum quid,scilicet secundum communem rationẽ virtutis quia dat non solum facultatem actus recti,sed facultatem rectè vtendi ipsa facultate.quæstione 66.articulo 3.col.1. & 2.pag.199.pri.secun.par.

Virtutum intellectualium post hanc vitam remansio concluditur potius ex sui causa(scilicet speciebus intelligibilibus)quàm ex suæ essentiæ natura propter maiorem doctrinæ certitudinem, vel hoc sit per species intelligibiles intelligendo ipsas & quid quid se tenet ex parte ipsarum. quæstione 66. articulo 2.pagi. 198.pri.secun.par.

Virtutes in eodem existentes, vt perficiunt subiecta vt mota à prudentia vel charitate sunt æquales proportionaliter:vt verò perficiunt eadem vt tendentia in proprias materias sunt inæquales.q.66.art.pag.198.pri.secun.par.

Augmenti intensiui virtutum quatuor causæ:scilicet consuetudo, naturalis inclinatio,iudicium perspicacius & gratia.quæst. 66. art.1.pag.198.pri.secun. par.

Virtutes morales iustæ perficiunt in ordine ad vltimum finem simpliciter:acquisitæ verò in ordine ad vltimum finem in genere,id est,boni humani,puta fœlicitas positæ 10.ethicorum. Et ideò primæ sunt virtutes simpliciter, secundæ secundum q.65.artic.2.pag.195.pri.secun. par.

Virtutes omnes morales sunt connexæ;quia virtus moralis exigit prudentiam,& prudentia omnes tres virtutes morales.q. 65.artic.1.pag.193.pri.secun.par.

Solæ virtutes perfectæ sunt connexæ.Ibidem,

In virtutibus medium rationis consistit in affirmatione propriæ materiæ & omnium conditionem spectantium ad rationem rectam.medium autem rei consistit in æqualitate rei ad rem seu personam alteram.quæstione 64.articulo secundo pagina 190.pri.secun.par.

Vita contemplatiua potest dupliciter determinari.q. 180.articu. 4.pag.625.sec.secun.par.

Quo pacto tertius gradus contemplatiuæ in litera designatus,attribuatur vita contemplatiuæ hominum in hac vita.quæstione 180.artic.6.pag.627.sec.secun.par.

Vita contemplatiua an sit simpliciter melior actiua.quæstio.181. artic.1.pag.632.sec.secun. par.

Vita in hac per rationem naturalem possumus cognoscere Deũ secundum quod est in prima omnium causa excellentissima.p. 64.col.1.lin.1.pri.par.

Vita propriè est esse substantiale:minus propriè verò est operatio.pag.107.col.2.lin.69 pri.par.

Vita maximè propriè est in Deo.pagina 108.columna.prima lin. 65.pri.par.

Vita diuina sunt omnia in Deo.pag.109.col.1.lin 72.pri.par.

Vita vel viuere tripliciter dici potest.pagina eadem.columna 2. lin.47.pri.par.

Vitarum diuersitas an accipiatur secundum diuersos actus qui conueniunt homini secundum seipsum,officiorum vero secundum actus qui referuntur ad alios.quæstione 183.articul.3.2. pag.636.sec.secun.par.

Viuentia propriè sunt illa:quæ seipsa secundum aliquam speciẽ motus mouent.pag.107.col.1.lin.86.pri.par.

Viuentium modi sunt quatuor.p.346.col.1.lin.9.pri.par.

Viti) nomine significatur habitus vitij ; peccati autem nomine actus ipse vitij.q.71.in princip.pag.216.pri.secun.par.

Vltimum & primum in propositionibus generationis ordinem denotant:& quomodo etiam supponant.pagin.28.columna.2. lin.72.pri.par.

1 Vinctio extrema,quomodò præparet ad Eucharistiam.quæst. 65.artic.3.pag.198.ter.par.

Vniformitas vnitatis species est.pag.44.col 1.lin.9.pri par.

2 Vniri Deo in persona,nec conueniens est, nec inconueniens carni humanę,secundum conditionem suæ naturæ,& quare.q. 1.artic.1 ad 2.pag.2.ter. par.

3 Vniri alicui in hypostasi, & vniri secundum hypostasim.quomodò differant.q.2.art 6.ad 1.pag.17.ter par.

1 Vnio incarnationis quare est persona,& non in natura.qu.2. art.2.ad.1.pag.11.ter. par.

Vnio animæ intellectiuæ ad corpus quid sit & quomodò etiam naturalis.pag.328.col.2.lin.62.pri.par.

Vnio dupliciter capitur,vno modo pro relatione vnionis intra materiam & formam:alio modo pro fundamento illius relationis.pag.97.col.1.lin.78.pri.par.

4 Vnio dicitur in vnionem in persona,& vnionem in natura. q.2.art.2.ad 3.pag.11.ter. par.

5 Quòd vnio sit secundum esse substantiale verbi,vt est personę quomodò intelligatur.q.2.art.6.ad 1.& 2.pag.17.ter. par.

6 Vnio humanæ naturæ ad verbum formaliter loquendo, non est per vnionem instrumenti diffinienda.quæstione 2.articulo 5.ad 4 pag.17.ter.par.

7 Vnio.Homo.

8 Vnio dicitur in facto esse:& assumptio in fieri:an hęc differentia sit ex parte rei posita.q.2.art.3.pag.10.ter.par.

9 Vnio incarnationis,an sit maxima post vnionem diuinæ trinitatis.q.1.artic.9.ter par.

10 Vnio ad Deum secundum esse personale, est maior,& perfectior,quam secundum operationem: an sit vera propositio.q. 4.artic.2.ad 2.o.pag.37.ter.par.

11 Vnionis mysterium quare incarnationis nomine significetur. q.1.artic 1.in tit.pag.1.ter.par.

12 Vnionis distinctio quãtum ad relationem quàm significat vel quantum ad coniunctionem quam consequitur. Et an dicta coniunctio sit creatum.q.1.art.7.pag.19.ter par.

13 Vnionis & assumptionis differentia an sit realis: vel rationis tantùm.q 2.art.8.pag.20.ter.par.

14 Vnionis relatio quid sit.q.2.artic.8.pag.20.ter.par.

15 Vnionis & assumptionis prima differẽtia in litera posita qualiter intelligatur.q 2.artic.8.pag 20.ter.par.

16 Vnionis in Christo gratia an superior ordine executionis & intẽtionis gratia habituali seu summa gratia & gloria in eodem. q.34.artic 1.pag.170.ter. par.

17 Nulla operatio illius hominis qui est Christus: potuit præcedere vnionem.q 2.art.11.p.24.ter. par.

18 Vnionis gratia quare est excellẽtius & permanentius donum quàm gratia operationis q.50.art.2.p.238.ter.par.

19 Vnioni incarnationis nihil tam simile inuenitur vt est vnio animę intellectualis ad corpus.q.2.ar.6.ad 2.& 2.p 17.ter.par.

20 Vnionẽ naturæ humanæ in persona verbi Dei negare, quid sit.q.2.ar.2.pag.11.ter.par.

21 Vnionem animę & corpus in Christo non constituitur noua persona,sed ad præexistentem personam Dei composita natura singularis ex anima,& corpore adiuncta.q.2.art.5.ad 1.pag. 16.ter.par.

Vnitas vniuersalis ecclesiæ generalis consilij & summi pontificis an sit eadem.q 1.ar.9.& 10.p.10 sec.secun.par.

Vnitas ecclesię cui opponi schisma in quo cõsistat.q.39.a.1.p.146.

Vnitas ecclesiæ quomodò est à charitate pag & parte ead.

Vnitas fidei actus intelligendi existat quid inferatur.p.100.colum.1. lin.21.pri.par.

Vnitas virtutis in angelo qualis sit,realis scilicet an formalis,an vtraque simul.p.2 o.col.1.lin.47.pri.par.

Vnitas effectus qualis in angelo existat formalis an numeralis. lin.61.pri.par.

Vnitati ecclesiæ quomodò opponitur schisma:pagin.& par.ead.

Vniuersale an ab intellectu nostro primo cognitum sit.pag.592. col.2.lin.48.pri.par.

Vniuersalia physica,mathematica,& metaphysica quomodò inter se differant.p.27.col.2.lin.56.pri.par.

Vniuersi suprema pars,id est,angeli ex natura sua vendicant sibi similitudinem ad Deum non secundum quasdam perfectiones simpliciter:sed secundum omnes.magis tamen & minus secundum gradus suos.p.258.col.2.lin.79.pri.par.

Vniuocatio posita à sancto doctore in quadam sua consequentia quomodò intelligatur.p.68.col.2.lin.69.pri.par.

Vnum

Vnum non dicit rationem perfectionis:ac consequenter nec vnitas:nec eius species dicunt perfectionẽ simpliciter formaliter loquendo:sed à perfectione.& imperfectione.abstrahunt.pag. 31.col.1.li.68.pri.par.

Vnum an prius enti conueniat.quàm simplicitas & immutabilitas.pag.49.col.2.li.44.pri.par.

Vnum supra ens addit non rem aliquam,sed solam diuisionis negationem.pag.10.col.1.li.5.pri.par.

Vnum cum ente conuertitur.pag.50.col.1.li.9.pri.par.

Vnum an supra ens aliquid addat.ibi.li.31.pri.par.

Vnum diuersimodè multis opponitur.pa.50.col.2.li.90.pri.par.

Vnum & multa transcendenter dupliciter sumũtur, scilicet substantialiter & formaliter.pag.51.col.1.li.43.pri.par.

Vnumquodque secundum, quod est actu operatur. pag.79.col. 2.lin.15.pri parte.

1 Volitum.Quadruplex est circa volitum distinctio. quæstio.1. artic.3.pag.5.ter.par.

Volitio omnis exigit quid & cur.q.18.art.9.pag.60.pri.sec.par.

Non quicunque vult præmissas seu antecedens,vult conclusionẽ seu consequens in seipso : in sua autem causa quicunque vult antecedens, vult consequens simpliciter vel vt in pluribus. q. 13.art.6.ad 1.pag.46.pri.par.

Ad rationem voluntarij indirectè non sufficit potestas in voluntate & negatio prouisionis,sed oportet tria concurrere, scilicet posse debere,& non velle,vel non imperare.quæst.6.artic. 3.pag.27.pri.secun.par.

Ad rationem voluntarij indirectè non sufficit potestas & negatio.sed adesse oportet obligationem & debitum. quæst.18.art. 9.pag.60.pri.secun.par.

Quum voluntarium dicatur dupliciter(scilicet vel quia volitum, vel quia in potestate voluntatis) quomodo liceat in litera ex hoc quod primus actus voluntatis non potest esse voluntarius.primo modo inferri quod est nullo modo est voluntarius quæstio.91.art.4.pag.34.pri secun par.

Volitum est aliquid vt finis:& vt ad finem. pag.111.colum.2.lin. 75.prima parte.

Voluntas diuina quibusdam à se volitis necessitatem imponit,& quibusdam non.pag.116 col.2.li.79.pri.par.

Voluntas Dei omninò immutabilis est. pag.115.colum.2.lin.93. prima.parte.

Voluntas signi à voluntate simplicitet in ipso Deo distinguitur. pag.119.col.2.li.4.pri.par.

Voluntas diuina circa quæ signa ponatur.ibi.li.62.

Voluntatis per actum an procedat aliquid in ea tanquam eiusdem terminus pag.146.col.2.li.1.pri.par.

Voluntas concomitans,& voluntas principiant.quomodo vocentur.pag.194.col.1.li.84.pri.par.

Voluntas & natura in causando in quibus differant. ibid.colum. 2.lin.16.pri parte.

Voluntas an verificetur vt productiua ad extra tantum:an vt ad intra productiua.pag.195.col.1.li 47.pri.par.

Voluntas in communi dupliciter considerari potest.ibi.li.62.

Voluntas an meritè naturaliter aliquem actum habeat.ibid.li.74.

Voluntas quo pacto naturæ rationem habeat. pagin.195.colum. 2.lin.50.pri.parte.

Voluntas quomodò æquiuocè sumatur. pagin.196.colum.1.lin. 59.prima parte.

Voluntas est in angelis.pag.272.col 1.li.23.pri.par.

Voluntas angelorum neque est intellectus.neque natura eorum pag.275.col.2.lin.53.pri.par.

Voluntas angeli an intellectus esse dicatur. pagin. 272.colum.1. lin.12.pri.parte.

Voluntas & liberum arbitrium an vna & eadem potentia secundum veritatem sint.pag 273.col.2.li.87.pri.par.

Voluntas perfecta an impossibilium respectu esse possit.pa.288. colum.2.li.21.pri.par.

Voluntas an antecedens velle possit absque consequentis volitione.ibi.lin.82.pri.parte.

Voluntas angeli an quadrupliciter post electionem inflexibilis sit.pag.296.col.1.li.50.pri.par.

Voluntas coactionis necessitate nihil velle potest.pag.365.col.2. lin.17.pri.parte.

Voluntas an violentari possit : & aliquid coactionis necessitate velle.ibi.lin.48.pri.parte.

Voluntas potest aliquid velle ex finis seu suppositionis necessitate.ibid.lin.96.pri.par.

Voluntas necessitate naturali aliquid vult. pagina.366.colum.1. lin.2.prima parte.

Voluntas non quæcunque vult de necessitate vult. pag.367.col. 1.lin.penult.pri.par.

Voluntas ad vltimo fini in vniuersali necessariò inhæreat. pag. 367.col.2.lin.79.pri.par.

Voluntas Deum videntis an Deo necessariò inhæreat. pag.398. col.1.lin.93.pri par.

Voluntas est interdum nobilior secundum quid intellectu. pag. 369.col.1.lin.44.pri.par.

Voluntas mouet intellectum & omnes animæ vires effectiuè. pag.370.col.2.li.95.pri.par.

Voluntas quando non pro velleitate, sed pro velle simpliciter sumitur.pag.115.col.1.li.45.pri.par.

Voluntas pro quo sumatur.pag.110.col.1.li.1.pri.par.

Voluntas est in Deo sic,quòd suum velle est intelligere.ibi.li.25.

Voluntas Dei est causa rerum.pag.115.col.2.li.2.pri.par.

Voluntas dupliciter moueri potest: ex parte scilicet obiecti & ex parte potentiæ pag.410.col.1.li.87.pri.par.

Voluntas etiam dupliciter moueri potest,scilicet ab intrinseco & extrinseco pag.463.col.2.li.51.pri.par.

Voluntas à solo Deo ab intus immutari potest.pag.464.colum. 1.lin.12.prima parte.

Voluntas reducitur ad actum per præcedentes actus ex parte subiecti.q.75.artic.2.pag.219.pri sec.par.

Voluntas dupliciter mouentur: vno modo sicut obiectum, alio modo sicut dans ipsam virtutem volendi. pagin.445.colum.2. lin.2.prima parte.

Quam quæritur,an voluntas sit tantùm finis,an etiam eorũ quæ sunt ad finem : sumitur voluntas pro volitione, non pro ipsa potentia volitiua.q 8 art.2.in ti.pa.30.pri.sec.par.

Quomodò valeat probatio huius conclusionis: voluntas secundum quod nomnat actum, propriè loquendo est finis tantùm. ibidem.

An in hoc quęsito. Vtrum voluntas eodem actu feratur in finem & in id quod est ad finem.quæratur de ipsa volitione aut vniuersaliter de actu voluntatis.q.8.art.3.tit.pag.3 .pri.se.par.

Quomodò intelligatur,quod voluntas quando mouetur in finẽ inquantum huiusmodi, moueatur quoque necessariò eodem motu in finem.Ibi.cor.

Voluntas non eget continentia vt inclinetur quantum in se est in bonum rationis propriam volentis:sed vt resistat insurgentibus passionibus, appetitus sensitiui.quæstio.56.artic.6.pag. 106 pri.secundæ part.s.

In voluntate nostra quantum est ex parte voluntatis,est sufficiẽs determinatio ipsius ad propriũ bonum, ac per hoc ad bonum secundum rationem ipsius volentis & cum hoc ex coniunctione ad partem sensitiuam,sortitur necessitatem habitus ad resistendum contrarijs quibus iungitur.166.pri.se.par.

An in voluntate detur actus neuter,id est.qui nec sit finis,nec eorum quæ sunt ad finem. Ad Scot.quæst 8.in principio.pag.29. & q.47.pag.137.pri.sec.par.

Quia naturale vt distinguitur contra liberum, sequitur ad naturale id est:subsantiale(omne enim naturale est subsantiale) ex hoc quod author declarauit in voluntate inueniri motum naturalem,id est,subitantialem, optimè satisfecit quæsito, an sit talis motus naturalis vt distinguitur contra liberum.qu.10. ad 1.pag.36.pri.secun.par.

An præter bonam & beatitudinem omne conueniens alicui secundum suam naturam,sit naturaliter ab eo volitum.ibi.

An in voluntate sit aliqua passio.quæsti.22.art.3. pag.78.prima. secundæ partis.

Voluntatis actus similes passionibus appetitus sensitiui, metaphoricè consueuimus vocare passiones : vt velle vindictam vocamus iram,& velle malum alicui odium.q.22.artic.3.pag. eadem & parte.

Voluntas simpliciter & absolutè à toto genere eligibilium libera est.q.13 art.6.ad 3.pag.40.Eligere.pri.sec.par.

Voluntas quantùm ad propositum potest dupliciter considerari,scilicet vt res est,& vt causa est,& in ratione causæ voluntas & natura secundum proprias causandi differentias distinguuntur.Et quia ratio causæ in natura ad causam spectat inquantum res est , hinc apparet quod voluntas vtriusque causæ rationem habet.ibi.

Quia vlterius natura est causa essentialiter prior causa voluntaria,apparet quòd voluntas non solum natura quædam est:sed prius habet naturę rationem causalitatemque propriam. Quia demum in causis essentialiter ordinatis coniunctis in vnam, id quod est prioris causæ proprium participatur à posteriori (vt supremum infimi attingat infimum supremi) apparet quod voluntatis prima opera oportet esse naturalia, & prius ipsam velle aliquid naturaliter quàm liberè. quæstio.10.artic.2.ad 1. pag.47.pri.secun.par.

Impossibile est voluntatem peccare absque ignorantia vel errore intellectus: quia volũtas est solũ boni vel apparentis boni. Sed ignorantiæ nomine in proposito intelligitur etiam ipsa

ad finis inconsideratio q.77.art.2.pag.345.pri.sec.par.
Voluntas simpliciter dicitur voluntas in voluto formaliter conformitas, vt sola ea quæ sub ratione boni non apparentis, sed veri existit.q.19.art.10.pag.68 pri.sec.par.
Voluntas quia ad tertium volitorum genus (puta esse viuere &c.) determinata est naturaliter quò ad specificationem vt in pluribus,& à causa vt in pluribus non necessariò prouenit effectus,ideò quæliber particularia bona (etiam esse,viuere,intelligere) non necessariò mouent voluntatem ad specificationem actus.17.pri.secun.par.
Quæritur,quod appetitus sensitiuus mouet voluntatem ex parte obiecti, si ratio quare moueat voluntatem sit ex parte dispositionis subiecti vt litera dicit. quæstio.9.artic.2.pagin.37.Mouere.pri.secun.par.
Quomodò voluntas moueatur à passione. quæstio.77.articul.1. pag.345.pri.secun.par.
An voluntas quantum ex se est parata sed propter impotentiam cessent ab opere,sit perfecta ac si operaretur. quæstio.20.art. 4.pag.72.pri.secun.par.
Voluntas parata quamuis non operetur propter impotentiam, nihil de præmio vel pœna perdit essentialiquamuis careat aliqua accidentali remuneratione vel pœna, respondeno ipsi exercitio actus exteriores.ibi.
Voluntas potest dici & esse completa dupliciter. Vno modo secundum illum habitudinem qua volitum est in voluntate: alio modo secundum illam qua volitas tendit in realem assequationem volitibid.
Voluntas respecta primi actus se habet vt mota tantum & Deus vt mouens.Et nomine primi actus non intelligitur solus ille quem voluntas in principio operationum suarum omnium habet,sed quicunque primus absque consilio & præuio motiuo ad bonum.q 3.art.2.pag.300 pri.sec par.
Voluntas dicitur moueri non solùm à bono vniuersali apprehenso per rationem,sed etiam à bono apprehenso per sensum,inquantum bonum apprehensum per sensum, permittitur concurrere cum apprehenso per rationem in idem motiuum, ita quod motiuum voluntatis non solum est bonum vniuersale apprehensum per rationem in sua puritate, sed etiam connexum cum bono apprehenso per sensum. quæstio.10.articu 3. pag.39.pri.secun.par.
Ad volendum sufficit voluntas cum obiecto,sed ad volendum à se(ita quod ly à se dicat causalitatem applicandi seipsum ad volendum) non sufficit voluntas cum obiecto, sed exigitur voluntas præuolens finem.q.9.art.4.pag.34.pri.sec.par.
Voluntas an possit velle formaliter verum. quæstio.14.articu.1. pag.53.sec.secun.par.
An motio à voluntate per se pertineat ad fidem. quæstio.4.artic. 4.pag.22.sec.secun.par.
Voluntatis actus ab intellectu cognoscitur.pagin.399.colum.1. lin.9.prima parte.
Voluntatis diuinæ nulla est causa.pag.114.col.2.li.30.pri.par.
Voluntatis completio & incompletio attenditur secundum modum motus voluntatis.q.19 art.5.pag.41.pri.sec.par.
Voluntatis obiectum esse viuere tale bonum, quomodò intelligatur.q.2.artic.7 & 8.pag.9.pri.sec.par.
In hac literæ propositione,voluntatis obiectum est finis: sermo est de primo & formali obiecto voluntatis. quæstio.1.artic.1. pag.1.pri.secun.partis.
Quomodò ista literæ consequentia valeat: voluntatis obiectum formale est finis, ergo omnes actiones humanæ sunt propter finem.q.1.artic.1.pag.1.pri.sec.par.
2 Voluntatis actus per modum naturæ distinctus contra actum voluntatis per modum rationis contrarium eligentis,nihil aliud est quàm velleitas.q.18.art.5.pag.117.ter.par.
3 Voluntatis actualis immutatio an ad omnem remissionem peccatorum actualium requiratur. quæstio.85.artic.2.ad 1.pagin. 409.tertia parte.
Voluntatis actuum tres ordines, primus secundum lineam rectam & respectu eiusdem obiecti. secundus secundum reflexionem super hunc vel illum,tertius secundum ipsos actus reflexos inter se.25.pri.sec.par.
Duplex est habitudo voluntatis ad volitum tam finem quàm id quod est ad finem.prima secundum quod volitum est in voluntate.secunda secundum quod voluntas ad volitum in se realiter tendit.q.16.art.4.pag 91.pri.sec.par.
Quamuis primus actus voluntatis sit ex instinctu dato ab exteriori,non obiecto,sed ex causa effectiua Deo. ipsa tamen iam ex hac finis volitione seipsam mouet ad volendū, alia propter finem.quod brutis non conuenit:quia ad omnia mouentur ex instinctu.q.9 art.4.pag.34.pri.sec.par.
Voluntati nostræ aliquo modo subiectorum septem sunt genera. q.88.art.1.pag.307.sec.secun.par.
Voluntatem obiectiuè efficaci sufficientia solùm Deus mouet. angelus verò persuasione.ibi.li.20.pri.par.
Voluntatem ex passionum parte angeli immutare possunt: non tamen necessitate.ibi.lin.26.pri.par.
Voluntatem Dei semper impleri necesse est.114.li.61.pri.par.
Voluntatem vtroque modo mouere:& maximè secundò, scilicet interius inclinando proprium Dei est.445.li.23.pri.par.
Quia res immaterialis est formalioris & vniuersalioris virtutis, quàm corpus secundum veritatem non potest à corpore moueri, neque vt ab obiecto, neque vt à motore ad exercitium, conceditur tamen in litera & alibi quod voluntas seu intellectus mouetur ab exterioti tanquàm obiecto, non autem tanquam à motore ad exercitium: quia ad mouendum obiectiuè exterioia concurrunt,etsi non sufficienter tamen inchoatiuè, mediatè,& vt materia obiecti, ad mouendum autem ad exercitium nullo modo concurrunt ex parte motoris ad exercitium est enim talis motor solus Deus cum ipsa voluntate. qu. 9.art.3.pag.35.pri.sec par.
Aliud est voluntatem necessariò moueri ab obiecto ad exercitiū actus & voluntatem sic dispositam necessariò moueri ad exercitium actus:primum enim falsum est, & denotat quod obiectum est talis & sic efficacis naturæ quod potest voluntatem ad exercitium actus necessariò ducere, secundum verò verum est:& denotat naturam voluntatis quę habet quendam motum naturalem non semper actu, sed quando est in certa dispositione.q.10.art.2.pag.57.pri.sec.par.
Obiectum vndique bonum necessariò mouet voluntatem ad specificationem actus.ibid.
Quæritur an voluntas moueatur de necessitate à suo obiecto.sumitur necessitatium vere & propriè: quod scilicet impossibile est aliter se habere. & est sermo de necessitate naturali.q.10.artic 2.pag.57 pri.sec.par.
Voluntatis determinatio quò ad exercitium, vehementior ac naturalior est sua determinatione ad speciem & obiectum includit enim illam & ad fit.q.10.art 2.pag.ead.& par.
Esse,viuere, & huiusmodi dupliciter sumi possunt. primò vt sunt quædam particularia bona secundum sensus,& sic possunt (licet ratiò) repudiari, eo quod defectum habent alicuius boni quod appetitur. Alio modo vt sunt necessariò connexa beatitudini& sic quantum est ex parte sui non possunt repudiari. 37 pri.secundæ partis.
Voluntarium an soli Deo notum sit.p.g.275.col.1 li.71.pri par.
Vouere oppositi consiliorum an quis possit. quæstio.88.artic.2, pag.307.sec.secun.par.
Vouere oppositum consilij an sit peccatum mortale vel veniale. ibidem.
Vouens nubere an verum votum emittat & per consequens teneatur.pag.& par.ead.
Vouens hac religionem in hoc monasterio determinatè, & principaliter ingredi. & sine sua notitia culpa repulsus est, an teneatur seruare castitatem. quæstio.88.artic.3.ad 2.310.secunda secundæ partis.
Vouens vt supra an semel refutatus à tali monasterio teneatur expectare an forsan imitent eum. quæstio.88.articulo.3.ad 2. pag.& parte eadem.
Vouens principaliter religionem aut talem religionem ingredi, & repulsus à multis religionibus,& à pluribus locis alicuius religionis,an teneatur quærere per omnes religiones, & omnia loca.q.88.art.3 pag.309.sec.secun.par.
Vouens virginitatem ratione non continentiæ absolutæ,sed continentiæ virginalis: postea corrupta culpabiliter an teneatur continere.ibidem.
Vouens votum in quo duæ concurrunt promissiones: altera vt materia,altera vt essentia voti,an sit dupliciter trãsgressor.ead. art.5.pag.113.sec.secun.par.
Vouens subditus cum licentia superiotis qui post votum factum reuocat licentiam:an teneatur votum seruare.quæstio.88.art. 8.pag.317.sec.secun.par.
Vouens ieiunare certa die,& non ieiunans an teneatur ieiunare altera die.q.88.art.12.pag.322.sec.secun.par.
Vouens religionis ingressum an licitè possit exire.q.189.art.3.3. pag.685.sec.secun.par.
Ad vouendum religionis ingressum non debet quis facilis esse. q.189 art.1.pag.682.sec.secun.par.
Votum emittens ingrediendi religionem, & postea contrahens & consummans matrimonium ad quid tenetur. pagina.309. secun.secundæ partis.
Votum emittens ingrediendi religionem, & perseuerandi in ea, & postea contrahens.& consummans matrimonium ad quid teneatur.pag.& par.ead.

Votum

Votum emittens meretrix vel concubina ad instantiam lenonis vel concubinarij nunquàm nubendi, an postea licitè nubere possit.pag.& par.ead.
An ille cui displicet vouisse ita quod si esset adhuc liber nõ vouere,quia tamen vouit vult seruare votum,peccet,& si peccat an mortaliter.q.88.art.6.2.pag.315.sec.secun.par.
Votum peregrinationis terræ sanctæ an authoritate propria possit quis commutare in votum religionis. quæst.189.artic.3.3. pag.685.sec.secun.par.
An sit differentia inter votum simplex religionis quãdo quis vouet ingredi religionem.& quando quis vouet fieri vel esse religiosus,ita quod in neutro sit cogitatio de perseuerando aut non perseuerando.q.189.art.4.pag.686.sc.sec.par.
Votum habens simplex religionis arctioris de facto post professus laxiorem an teneatur ad arctiorem.quæstio.189.art.8.3. pag.690.sec.secun.par.
Ad votum solenne religionis ecclesia potest aliquos inhabiles facere.q.88.art.9.pag.319.sec.secun.par.
Votum emittens ingrediendi religionem, & non inueniens nisi monasteria non reformata parata ad eius receptionem quid agere debeat q.8.art.3.pag.309.sec.secun.par.
Votum religionis emittens an cogi possit vt ingrediatur.q.189. art.3.1.pag.& par.ead.
Votum an verè fiat in baptismo.q.88.art.1.pag.307.sc.sec.par.
Votum factum de bono supererogationis propter malum finem an sit verè votum.ibi.
Votum non nubendi an sit votum castitatis. quæstio.88.artic.3. pag.309.sec.secun.par.
Votum subditi antequàm prælato innotescat an obliget. q.88. artic.8.pag.317.sec.secun.par.
Quæ sit ratio huius quod nullum votū religiosi est firmum. ibi.
Nullum votum religiosi esse firmum sine consensu prælati sui, quomodò intelligatur.pag.ibi.
Votum solenne in articulo necessitatis communis est dispensabile per Papam.q.88.art.11.320.sec.secun.par.
Votum an possit in melius commutari ab ipso vouente sine prælati authoritate.q.88.art.2.322.se.sec.par.
Votum simplex,& solenne ante pubertatis annos emissum,quo modo differant.q.189.art.5.pag.678.se.sec.par.
Votum approbare & ratificare aliud est quàm credere illud esse validum.ibidem.
Ad voti obligationem non sufficit propositum sine promissione q.88.art.1.pag.304.sec.secun par.
Voti materia an possit esse indifferens ad bonum,& malum moraliter.q.88.art.2.pag.307.sec.secun.par.
Voti necessitas an sit similis necessitati non peccandi.q.88 artic. 3.pag.309.sec.secun.par.
Voti solennitas in quo consistat.q.88.art.7.pa.315.se.sec.par.
Voti simplicis,& solennis an sit distincta specifica.ibi.
Voti commutatio,& dispensatio quomodò differant.q.88.artic. 10.pag.320.sec.secun.par.
Voti solennis indispensabilitas qua ratione à sancto Tho teneatur.ead.art.11.sec.secun.par.
Votum.Quod frustra esset votum,nisi impleretur quando opportunitas adesset. quomodò intelligatur. quæstione.80.artic.1. pag.392.ter.parte.
Voto simplici astrictus solùm, & intrans religionem, & exiens sine causa rationabili,an satisfecerit voto.ibi.
Sub voto propriè dicto an ea quæ sunt de necessitate salutis cadant.q.88.art.1.pag.304.sec.secun.par.
Vota & contractus &c.facta ex metu etiam cadente in constantem virum,sunt voluntaria, quamuis aliquid habeant inuoluntarij ad mixtum,ac per hoc si mala sunt ardua peccata sunt mortalia.q.6.art.3.pag.25.pri.sec.par.
Vota ex facilitate cordis, repentino timore, & nimio dolore,& magna tribulatione facta. an sint verè vota. quæst.88.artic.1. pag.ibidem.
Vota quæ fiunt sine determinatione temporis quando sint soluenda.q.88.art.3.pag.309.sec.secun.par.
Vota quæ fiunt sanctis an sint bene interpretata in litera.ibi.
Vota subditorum irritata ab habente potestatem non perpetuam,an sint semper irrita vel cessante illa reuiuiscant. quæst. 88.artic.8.pag.317.sec.secun.par.
Vota dispensare pro arbitrio prælatos non posse an ratio literæ bene probet.q.88.art.12.pag.322.sec.secun.par.
Vota dispensare non posse prælato sine constante causa,an sit verum.ibidem.
Vota ieiuniorum & abstinentiæ perpetua an alius à Papa possit dispensare.q.88.artic.12.3.pag.324.sec.secun.par.
Vota perpetua solus Papa dispensat.ibi.
Vota religionis ad quæ obligent.quæstio.186.artic.6.1.pag.664. secunda secundæ partis.
Votorum simplicis,& solennis vnde sit efficacia.quæstio.88.art. 9.pag 319 sec.secun.par.
Votorum dispensatio an fieri possit aliqua duarum causarum,in litera expressarum sine quacunque necessitate habentis votum. q.88.artic.12.pag.322 sec.secun.par.
In votis subditorum an referatur consensus vel contradictio superiorum ad opus quod est materia voti,an ad vinculum voti. q.88.artic.8.pag.317.sec.secun.par.
Vsura sufficienter ex ratione literæ probatur iniqua.quæstio.88. art.1.pag.267.sec.secun.par.
Vsura an transferat dominium.q.78.art.3.pag.273.sc.sec.par.
Vsuræ permissiuas leges condere quomodo liceat.q.78.art.1.2. & 3.pag.268.sec.secun.par.
Vsurario non habenti pecunias vnde vsuras exerceat,an liceat in depositum tradere pecunias. q.78.art.4.3.pag.274.se.sec.par.
Vsurarius an dicetur qui habet spem recipiendi aliquid vltra sortem,ibidem 4.artic.
Vsurarius an teneatur ad restitutionem.ibi.
Vsurarius an dicatur qui mutuat alicui aliquid vt veniat ad molã vel officinam suam.& multi alij casus exprimuntur. q.78.artic. 2.pag.267.sec.secun.par.
Vsurarius qui composuit cum Papa super vsuris à certis clericis exactis an sit tutus in conscientia. quæstio.100.articul.1.7. pag.363.sec.secun.par.
Vsus multiplex rerum,& pecuniæ, super quo fundatur ars nummulari.q.78.art.1.6 pag.264 sec.secun.par.
Vtilitas communis ad quam principaliter ordinantur ministeria ecclesiæ,est spiritualis.& non corporalis. quæstio.83.artic. 2.pag.222.sec.secun.par.
2 Vua.Eucharistia.5.ter.par.
Vulnera humanæ naturæ quomodò ponantur effectus peccati: quum superius dictum sit quod concupiscentia quæ importat hæc vulnera est i. tam peccatum originale: nihil enim est sui ipsius effectus.q.85.artic.3 pag.268.pri.sec.par.

Z

ZElus sumitur dupliciter: scilicet caritatiuè pro feruenti dilectione,& formaliter pro tristitia de bonis alterius sibi vel amicis.q.28.artic.4 pag 91.pri.sec.par.

Finis Indicis eorum,quæ habentur in Commentarijs.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca